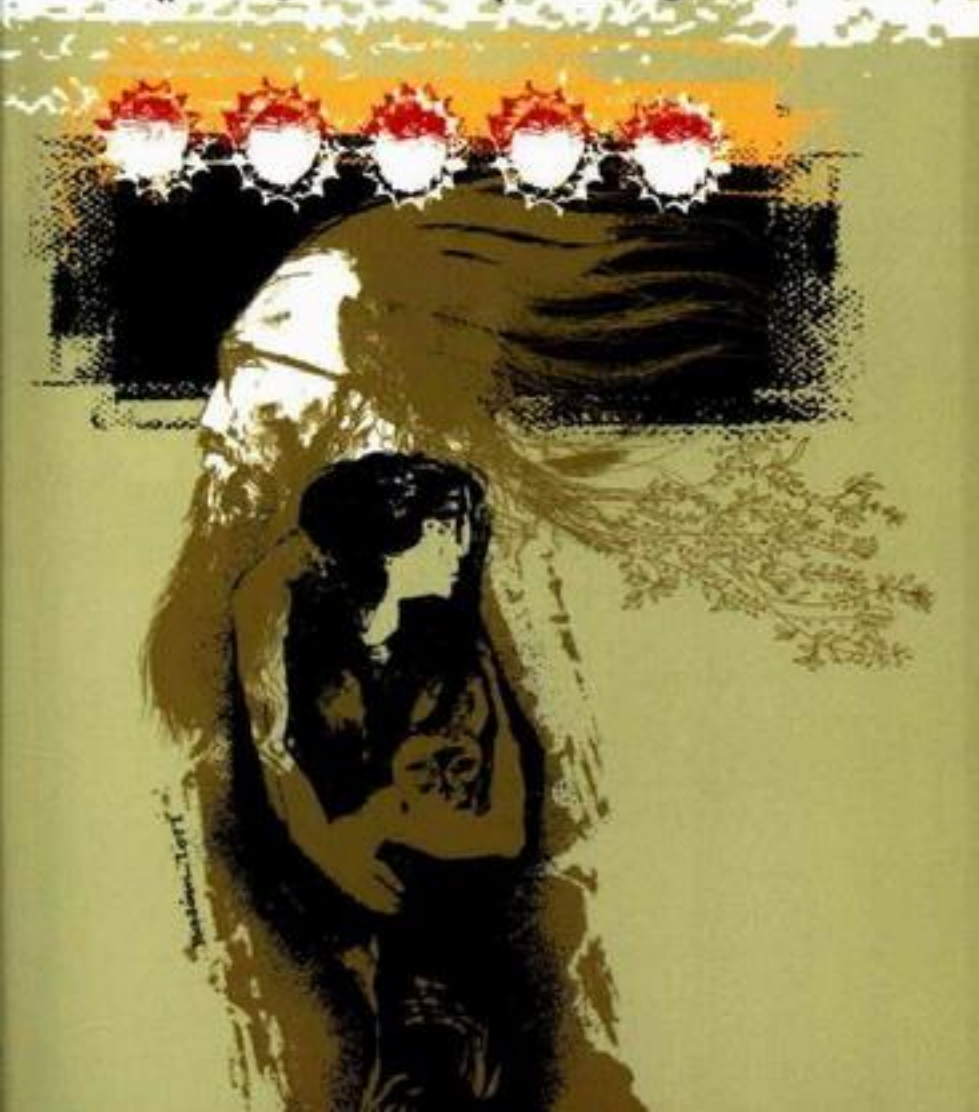

www.iqra.abulmontada.com

منتدی اقرا الشقافی

به اختیار علی

غزله لنوس و باغه کانی خه یال

غزه لنوس و باغه کانی خه یال
بهختیار عهلی

ناوەندی روژنبیری و ھونەری ئەندێشە
بە پێوەری چاپ و بڵاوکردنەوە: دانا مەلا حەسەن
بە پێوەری ھونەری: باسەر سام

ناوی کتێب: غەزەلنوس و باغەکانی خەیاڵ
ناوی نووسەر: بەختیار عەلی
بابەت: پۆلمان

تۆبەتی چاپ: دووھەم ۲۰۱۴

چاپخانە: رجاچی / تاران

تیراژ: (۲۰۰۰) دانە

نرخ: (۱۵۰۰۰) دینار

ژمارە ی سێاردن: لە بە پێوە بەرایەتی گشتی کتێبخانە گشتییەکان
ژمارە (۱۰۵۶) ی سالی (۲۰۱۴) ی پێدراوە.

ISBN: 978-1-63068-985-8

ماڵی ئەم بەرھەمە پارێزراوە. بەبێ پێزانێکی نووسەر، هیچ کەس و کتێبخانە و چاپخانەیەک لە
ناوئێوەی وڵات و دەرەوەیدا ماڵی کۆپیکردن یان لە چاپدانەوە ئەم کتێبە نییە. ھەرھەڵە کەس
ماڵی ئەوەی نییە بێ پێزانێکی نووسەر ئەم بەرھەمە یان بەشیکی بگاڕێ سەر تۆری ئینتەرنێت
یان لە شێوەی CD و کتێبی خوێنراوەدا بۆ مەبەستی بازرگانی تۆماریکات. بە پێچەوانەشەوە
دوو بە دووی بەرپرسیاریتی یاسایی دەبێتەو.

ناوەندی روژنبیری و ھونەری ئەندێشە/ ئەندێشە بۆ چاپ و بڵاوکردنەوە
سڵێمانی-شەقامی مەولەوی-تەلاری سێروانی نوێ-نەوۆمی چوارەم
www.endeshe.org • andesha.library@yahoo.com
<http://www.facebook.com/Andeshacenter>
07501026400

دونيا له باغيځدا خاپوور و له باغيځدا پژگار بوو

پاسكال

لە سەرەتاي بەھارى سالى ۲۰۰۶ دا، پياويكى درىژ و بارىك و پەنگ ئەسمەر، بە ئەرکىكى تايىبەت و بەرپرسىارىيەكى گەلەك نەيتى، چوو بۇ گوندىك لە ناو چيا زۆر عاسىيەكانى باكووردا، فەرمانىكى تايىبەت و ترسناكى پىيو، دەبووايە ئىشىك جىبەجىبكات كە بە ھىچ ئادەمىزادىكى دىكە جىبەجى نەدەكرا. يەككىك بوو لەو پۆخە فىلېباز و فرىودەرانى ھەمىشە خۇيان بىگوناھ نىشانىدەن، ئەو زەردەخەنە پىر فرىودە سەر لىوى كۆمەككى گەرەبوو، بتوانىت خۆى بە ھەزار جۆر بگۆرپىت. يەككىك بوو لەو لىبوکە بىۆنەنەى، فىلزانانە دەيتوانى يارى بە ھەموو دلىك و گەمە بە ھەموو پۆچىك بکات. خەندە و خۆكە ساسکردن و غەم چەكى كوشىندەى ئەو بوون. ئەھرىمەن لەو دۆخەدا بىدىايە، خۆشحال و بەختەوەر دەبوو، كە وەچەيەكى وەھا ھونەرماندى دروستکردو، پياويك دەزانىت لەسەر ھەموو پەتەكان يارىبکات، بەلام لە قوولايى پۆچىدا تۆكەرىكى دلسۆزە. ئا، خۆشى شەرم لەو ناکات بلىت، مەن تۆكەرىكى دلسۆزى ئەوانەم كە بەخىومدەكەن و ھىزىم دەدەنى. كە گەيشتە ئەوئ، سەيرى لە قايمى و سەختى ئەو زەمىنە ھات. ھەشت سەعات بوو بىۆچان، بەدەم فىكە لىدانەو، وەك شەيتانىك بە تىشويەكى كەمەو، بە بەختەوەرىيەكى زۆرەو بەو ھەورازە دوورودرىژەدا سەردەكەوت. پىشتەر ئەم جىگايەى نەبىنى بوو، لەگەل ھەموو ئەھرىمەنكارى و بەدكانزايى خۆيدا، لەگەل ئەو ھى ژياننامەيەكى خراپى ھەبوو، ويستى خۆى لەم كارە بدزىتەو، لەبەرئەو ھى ترسى ھەبوو سەرکەوتن بەدەست نەھىنىت.

كەم و زۆر شتێكى لەسەر مەعدەنى ئەوانە دەزانى كە دەچیت بۆ ناویان، ئەوانیش شتێکیان دەربارەى كانزا و خولیاکانى ئەو دەزانى. بەلام هێشتا دەروازەیەك هەبوو لێوەى بپواتە ژوورێ، هێشتا پێگایەك هەبوو بتوانیت بەکاربیهێنیت و ئومێدێكى هەبوو ئەو ئێشە بە دروستى تەواویكەت كە بۆى هاتوو. لە دواجاردا بە وێنەیهكى جوانەوه ئەوانى بە جێهێشتبوو، بەو وێنە جوانەشەوه دەگەراپەوه بۆ ناویان. كە بە پێگادا پووه و ئەو شاخە عاسى و سەرکەشە سەردەكەوت، دڵنیاوو، گەرچى ژيانى پەرە لە كردارى بەد و فێلى نامەردانە، بەلام خۆى كەسیكى دڵپەق و پۆحێكى پەش پەفتار نییه. لەگەڵ هەموو خراپەكانیدا، ژيانى ساتى باشیشى تێداپووه. سات هەبووه ویستویتی شتێكى دیکە بێت، ویستویتی پۆحى خۆى لە دەست ئەهریمەن دەربیهێنیت و پاکیكاتهوه. بەلام دەیزانى ئەو هەرگیز نەفسێكى ئازاد نەبووه، خۆى پۆژێك لە پۆژان شەرمى لەوه نەكردوه بڵێت من «نەفسێكى ئازاد نیم». ئەو گونەدهى ئەو بۆى دەچوو، چكۆلانە و نادیار، لە ناو چیاكاندا ونبووو، جۆرێك بوو لە بەندیخانە و مەنفا، چواردەورى سەرتاپا چىای عاسى بوو، تەنیا سێ پیاو لەو گونەهدا دەژيان. یەكێك بوو لەو گونەدە پوخواوانەى دواى پاپەڕین كەس ئاوەدانى نەكردبووهوه، مولكێكى كۆنى «سەحەر ناغا» بوو (كە هەلبەت ئەمڕۆ هەموومان بە نازناوى «بارۆنى خەيال»-هەوه دەیناسین). مولكێكى عاسى كە جەنابى ناغا لەبەر سەختى و دوورى و كەم بەرهمى فەزائۆش كێردبوو. دواجار میریان بارۆن «كە یەكێك بوو لەو پیاوه بە شان و شەوكەوتانەى لە پازدە سالى پابوردوودا بە نەهێنى كاریگەرى لەسەر زۆر شتى ئەم ولاتە هەبووه» لەسەر پاسپاردەى سەرۆك و بەپێى لیبۆردنێكى تاییەت، ئاوەدانكردنەوهى ئەو گونەدهى خستە ئەستۆى ئەو سێ پیاوه كە جگە لە یادگار هیچى دیکەیان نەبوو بۆى بژین. دەبایە ئەو گونەدە دروستبکەنەوه، گرنگ نەبوو چەند

سالى پئده چيئت، گرنگ نه بوو چەند مال و خانووى تيا دروستده كه،
 گرنگ نه بوو چون بينا و ديوار و پهنجه ره كان دروستده كه، به لكو
 گرنگ نه بوو نيشبكه. مانگى جاريك لورييه كى ناخچه مى گه و ره
 له سەر جاده يه كى قير، له دامينى ته ماوى و ساردى چيادا، باريك
 بهرد و چيمه نتو و كه ره ستهى جوراوجورى بيناي داده گرت و دهبايه نه و
 سئ پياوه، به سئ هيسترى پير نه و كه ره ستانه بؤ نزيك ترؤپكى
 چيا سهرخن و له ويئ نيشبكه. دهبايه شه و پؤژ نيشبكه. سئ
 پياوى پيشن و تۆزاي و پەش داگه راويون. نه و پۆزهى نه و پياوه نوئ
 و نامويه گه يشته گوند، يه كه مجار «ماجه لانى راسته قينه» كه ناوى
 راسته قينهى خوى زهدى شازهمان بوو پيشوازيكرد، پياويكى سهرسپى
 و قز دريژ و پيشهاتوو بوو، گهر مه سيح زور به گه نجى نه مردبايه و
 تۆزيك بجووبايه ته ساله وه، له وانه بوو دواچار جوره شيوه و پوخساريكى
 وه هاى ببايه، شازهمان گهرچى ته مەندار بوو، به لام گه ليك پته و هيژن
 بوو، له و پياوانه بوو له پيريدا سيحريان له سەر ئافرهت زۆتره وهك
 له گه نجى. وه ستاي راسته قينهى نه م شاره و ديوار سازيكي كارامه بوو.
 نه و به گومانه وه سهيرى نه م ميوانهى كرد و به ره و لاي هاوړپكانى
 پيشيكه وت. نه وه سهره تاي نه و يارييه سهيره بوو كه دهبايه نه و پياوه
 پر فريو و گه ميه بيكات. دهبايه بجيئه پؤحى نه م سئ مرقه وه و له
 ناوه وه هه ليا نكو ليئت و بياننوسيته وه، بؤ نه وهى له وه شدا سهركه وتوويئت
 دهبايه لبيؤك بيئت، فيلزان و بيپرهم و ساخته كاريش بيئت... هه مو نه و
 سيفه ته به دانهش به زياده وه له و پياوه دا هه بوون، كه خوى به ياوه ريكي
 نزيكى شه يتان و برايه كى دلسوزى فريشتهش ده زانى. نه م كتيبهى ئيمه
 چيرؤكى نه و هه لكو ليينه پؤحييه يه كه نه و پياوه شه يتانئاسا و فريوده ر
 و فيلزان له ژيان و ياده وه رى و خه يالى نه و پياوانه دا كردى، گه شته
 دريژه كه يه تى به دواى نه ينييه كدا كه ته نيا نه و سئ پياوه ده يان زانى.

چیرۆکی هه لکۆلین و دۆزینهکانی ئه و پۆحه شه پانگیزه، ده مامکاره یه، که فریودهری وه ک خۆی ده گهن و که مه لکه وه. ئه م کتیبه به ره نجامی مانه وه یه کی دریزی ئه وه بۆ چهنده ها مانگ، تا سه ره تای به هاری سالی ۲۰۰۷ له و چیا عاسیانه. ههروه ها حیکایه تی که میک له و پووداوانه شه که ده که ونه دوا ی ئه و به هاره. ده بیته بزانه ئه و پیاوه، نه فسیکی هیند مه کریازبوو، که به وردی و دریزی ئیشیکردوه. ئه وه ی له هه لکۆلینی ئه و سێ پۆحه دا ده سستی نه که وتووه، خۆی به پێگای خۆی بۆی گه پراوه، ئه وه ی ئه و سێ زاره نه یاندرکاندوه له پێگای کرپنی زانیاری و کرپنی خه یاله وه ته واییکردوه، پیاوانی فیلزان ی وه کو خۆی خستۆته کار تا له پێگای جیاواز و سه رچاوه ی جیاوازه وه زانیاری بۆ کۆبکه نه وه. به وه دا خۆی له قوناغیکدا به شیکێ گرنکی پووداوه کان بووه، له نزیکه وه هه ندێ جه مسهری گرتووه که مه به سستی. چۆن ئه م سێ پیاوه گه یشتنه ناو ئه و چیا عاسیانه، ئه وه یان چیرۆکیکه، گه ر له سه ره تاوه به سه ر هه موو حیکایه ته که دا نه چینه وه له هه یج تیناگه ین. له گه ل ئه وه شدا مرۆف که دوا جار به سه ر هه موو شتیکیدا ده چیته وه، تیده گات ئه م حیکایه ته سه ره تای نییه، شتیکه پشه کانی ده گه پێته وه بۆ پیش له دایکبوونی پاله وانه کان، به لام له گه ل قوولی پشه سه یره کانی دا، که م و زۆر شتیکی له پۆحی ئه م سه رده مه ی من و تو تیدایه. بۆ نمونه، پۆحیکی لیپۆک و فیله پهرستی وه ک ئه و پیاوه ی ئه م هه موو لاپه رانه ی نوسیوه، ناکریت له هه یج ده ور و زه مانیککی دیکه دا له وینه ی هه بوویته. هه ر پۆزگاره و شه یتان و فریشته ی خۆی هه یه، له هه ر ده ور و زه مانیکدا شه یتان و فریشته به جۆریک یاریده که ن، له ده ور و زه مانه کانی دی ناچیت. له کاتی یاریشدا شوینی خۆیان ده گۆپن، سه یرترین شت له شه یتاندا ئه وه یه هه ندیجار بۆ ئه وه ی سه رکه ویت ده بیته وه ک فریشته یاریبکات، فریشته ش بۆ ئه وه ی ئاشکرا نه بیته، ده بیته وه ک شه یتان پوخساری خۆی بگۆریت و ته لخ و

تاریک دهرکه‌وِیت.

به‌داخه‌وه ئهم چیرۆکه له‌و چیرۆکانه‌یه که ده‌بیّت به‌ تیکه‌لاوی
 بگێردیته‌وه. له‌ کۆتایی هاوینی ئه‌مسالدا که به‌پێوه‌به‌ری ئاسایش لایرا،
 به‌کێک له‌ یاوه‌ره‌ نزیکه‌کانی، کۆمه‌لیک فایلی زۆر گرنگ و نه‌یّنی له‌
 خه‌زینه‌ی ئاسایش دهره‌ینا، تا دواتر له‌ لابه‌لابوونه‌وه‌ سیاسیه‌کاندا دژ
 به‌ نه‌یاره‌کان و له‌ تۆله‌ی هاوپی بیبه‌ش و لێدراوه‌کانیدا بلایان‌بکاته‌وه،
 فایله‌کان تازه‌ به‌ تازه‌ به‌ پێگایه‌کی نه‌یّنی که من سه‌ری لێده‌رناکه‌م،
 گه‌یشته‌بوونه‌ لای به‌پێوه‌به‌ری ئاسایش، من له‌ و باوه‌ره‌دانیم جه‌نابی
 به‌پێوه‌به‌ری ئاسایش یان هیچ که‌سیکی دیکه‌ ته‌واوی دۆسیه‌که‌ی له‌م
 سه‌ر بۆ ئه‌و سه‌ر خوێندبیته‌وه، به‌ تایبه‌ت به‌هاری ساڵی ۲۰۰۷ پێپوو
 له‌ دهردی راوکردنی تیرۆریسته‌ ئیسلامیه‌کان. خۆشتان ده‌زانن له‌ دوا
 راپه‌ڕینی ساڵی ۱۹۹۱ هه‌وه‌ فایله‌ له‌ ولاتی ئیته‌دا بایه‌خیکێ بیویته‌
 وه‌رده‌گرت، مروف ده‌توانیّت قسه‌ له‌ «چاخێ زێڕینی فایله‌» بکات،
 سه‌رده‌میکه‌ دلنایام له‌ میژوودا وه‌ک سه‌ره‌تای عیباده‌تکردنی نه‌یّنی
 و ئاشکراکردنی دهرده‌که‌وِیت، سه‌رده‌میکه‌ پاستی و درۆ به‌ جوړیک
 تیکه‌لاوده‌بن مروف ناتوانیّت له‌ یه‌کیان جیا‌بکاته‌وه. ئه‌و یاوه‌ره‌ دل
 برینداره‌ که فایله‌ نه‌یّنیه‌کان له‌ دۆله‌به‌کانی ژێر زه‌مینێ ئاسایش
 دهرده‌هێنیّت، به‌ پێکه‌وت هاوپییه‌کی نزیکێ «شیر»ه، ئه‌و کوچه‌ قز
 زه‌رده‌ جوانه‌ی له‌ زۆر لاپه‌ره‌ی ئهم کتێبه‌دا تووشماندیته‌وه، کوچه‌که‌
 به‌ دلناییه‌وه‌ خۆشتانده‌وِیت و دواي ئهم کتێبه‌ هه‌ز به‌بینینی ده‌که‌ن.
 ئه‌وه‌ی له‌ پێگای شېره‌وه‌ ده‌ست ئیته‌ که‌وتوو، کۆمه‌لیک کاغه‌زی
 په‌رتوبلاو و کاسیتی ده‌نگ و ورده‌ دۆکۆمێنتن، هه‌زاران لاپه‌ره‌ن که ئه‌و
 پۆحه‌ مه‌که‌ربازه‌ به‌ مه‌به‌ستی یاریکردن و فریودان به‌کۆمه‌لیک ده‌ست و
 خه‌تی جیاواز نویونی. ئیستا دواي پێک‌ه‌ستنیکی زۆر، دواي پێ‌ه‌ستکردنی
 حیکایه‌ته‌کان به‌ جوړیک بتوانین بزانی‌ن له‌ سه‌ره‌تاوه‌ چی پویداوه،

دەستدەكەین بە پۆلینکردن و پریزەندکردنی ئەو لاپەرە و دۆكۆمیتتە زۆرانەى كە لە بەردەستماندان، بەشیوەیهك مانابەدن و بخوینرتنەو. شتەكان چۆنن وا چاپیاندهكەینەو، هیند هەیه چریاندهكەینە و كورتیاندهكەینەو و پێکیاندهخەین و بەپێى تواناش سالفۆزیان دەخەینە سەر. لە زۆر شوێندا كە دەزانین حەقیقەت بە تەواوی دیارنیه، ئێمەش گەپان و پشكینى تاییەتى خۆمان كردو. ئەمە جگە لەوێ ئەو زمانەى كە تەواوی پاپۆرتەكەى پێنوسراو، بە جۆریك ئالفۆز و تەماویە، گێرپانەو و دانانەوێ وەك خۆى هەمووان بە هەڵدا دەبات، بۆیە بەر لە هەر شتێك دەبایە زمانى ئەو پاپۆرتنوسە بەدنیازە دەستكاریبەكەین و تۆنە جیاوازهكانى پاكبەكەینەو كە بە ئەندازەیهك وازبێكەر و بەدگوزارەیه تا ئیستا ئێمەش لە نیازی هەندىك یارى و لە مەبەستى هەموو گەمەكانى نەگەشتووین. دەبایە بۆ نوسینی پوون و پێكانى مەبەست، پستەكان وەربگێرینە سەر زمانێك بەو ئەندازەیه ئالفۆز و فریودەر و پەر نەیتى نەبێت، وای لێبەكەین لەبرى ئەوێ بۆنى پاپۆرتى پۆحێكى بەدكارى لێبێت، بۆنى ژيانى لێبێت، بۆنى چیرۆكێكى لێبێت كە حىكایەتخوانێكى دەنگ زوڵالى هەیه، كە شیواز و قسە و پوانینی لە هەموو گوشەیهكەو دەببیرێن. لەوهدا خودا شاھیدمانە كە مەبەستمان تەنیا گەشتن بوو بە حەقیقەت. لە سەرەتاو دەمانویست چیرۆكێك بگێرینەو، دەقوادەق وەك ئەو پووداوانە وابێت كە بە شیوەیهكى مەجازى لەگەڵ لەداكبوونە سەیر و ناوازهكەى غەزەلنوسدا دەست پێدەكات و بە پۆزگارى ئەمپۆماندا گوزەردەكات و ئیستاش كۆتاییان نەهاتوو. ئەو بەشانەى كەتیبەكەمان كە تاییەتن بە بارۆنى خەیاڵ، ئیشى ھاوڕێیەكى نزیكى بارۆنە كە بۆ حیسابى بالێكى دیکەى حیزب، تەواوی قسەكانى بارۆنى لەسەر چەند كاسیتێكى بچوك تۆماركردو و بەجۆریكى لابەلا وەك هەلپێچێكى جیاواز و سەریەخۆ تێكەڵ بە فایلهكان كراون. نیازی ئێمە لە بلۆكرنەو

و دەرخیستنی ئەم چیرۆکەدا، بە دیوێک ئاگادارکردنەوهی دونیایە لەو چیرۆکە سەیرە بەشی زۆری پووداوه غەمگین و ترسناکەکانی دەکەوێتە دای بەهاری سالی دووھە زاروچوارەوھە. ھەرۆھە گەشتیکی وردیشە لە ناو ئەو ھۆ ترسناک و سەیر و تێکەڵاوانەدا کە نەیانھێشت گەرەکیکی ئەفسانەیی و خەیاڵی لە شارەکەماندا دروست ببێت، کە دەشیا بتوانیشت ئەم شارە پیس و ناچیز و بێھەبەتەمان بکاتە خاوەنی یەکێک لە عاجباتییە نوێکانی دنیا. بەلام بۆ ئەوھە لە ھۆکارە ورد و قوول و پاستەقینەکانی تێکشکانی ئەو پرۆژەیە تێگەین، دەبێت بچینە ناو وردەکارییەکانەو، چونکە بە پێچەوانەی ئەو قسە باوەی کە دەبێژیشت شەیتان لە وردەکارییەکاندا بەکار، ئێمە باوەرمان وایە گشتگیری و عوممیات لە ئیشی شەیتانە و فریشتەش لە وردەکارییەکاندا ئێشەدەکات.

یادداشتەکانی بارۆنی خەیاڵ

گەر ناوی خۆشم نەلیم، ھێند نابات ھەموویان دەزانن من کێم... من وەک بە لەسەر زەمینیکی بەریندا، وەک شەپۆلیکی زیرینی بھوک لە گۆمیکی گەورەدا دیم و دەجم. ناوی من زۆر گرنگ نەبوو. ئەو شەوھە دەستم پێکرد، بڕیارمدا ناوی خۆم ئاشکرانەکەم، وەک یەکێک کە نیازیکی بەدی ھەیە گوێبگرم، ئێشبکەم، بە پەنھانی بێنمەوھ. بەلام ھاورپیان سوپێندان بۆ دەخۆم شتەکان بەو جۆرە بگێرمەوھ کە پوویاندا. بێنێن پەيوەندی بە ئێشکردنی ھەموو ھەستەکانمی دیمانەوھ ھەیە، من توانیم بە دلم، بە پەنجەکانم ببینم. توانیم بە کۆمەکی رۆحم، بە کۆمەکی بیستن و بۆنکردن و ھەستکردنم، بە کۆمەکی ئەو پیاوانەو دەمناردن و ئەو چاوانەو وەک کۆتر بەرەلامدەکردن لە ھەموو ئەو

جیگایانه‌بم که ده‌بایه له‌وێیم. به‌لام جیگایه‌ک هه‌بوو ده‌ستم پشیدا نه‌که‌یشت... هه‌موو ژيانی من هه‌سه‌ره‌تی نه‌که‌یشتنه به‌و شوینه، غه‌می ده‌ربه‌ده‌ربوونه له‌و هه‌وار و مال و دیاره. تو ئه‌ی ئه‌وه‌ی گویم لێ‌ده‌گریت، گهر ده‌ته‌وێت له‌ سه‌ره‌تاوه له‌که‌لمدا بیت، باش گوێ له‌ مه‌رجه‌کانم بگره. ده‌بیت وه‌ک ئه‌ندازاریک وه‌ها بیت که له‌ بناغه‌ی کوشکیکی دێرینی روخاودا کارده‌کات، ده‌بیت سه‌رت له‌و دونیایه نه‌سورمیت، ده‌بیت حیسابی چاکه و خراپه‌م له‌که‌لدا نه‌که‌یت... ده‌بیت ئاماده‌بیت له‌سه‌ر نه‌خشیه‌کی چکولانه سه‌یری هه‌ندێ هیلکاری ساده بکه‌یت و چاوێ لێ‌کنیت و به‌ خه‌یال هه‌موو ئه‌و کوشکه مه‌زنانه ببینیت که ده‌کرا له‌سه‌ر ئه‌و پارچه کاغه‌زه خه‌وتوانه له‌ خه‌و هه‌ستن. ده‌بیت هێزی ئه‌وه‌ت هه‌بیت، کاتیک سه‌یری که‌لاوه‌یه‌ک ده‌که‌یت، تێبگه‌یت رۆژیک له‌ رۆژان پرپووه له‌ باق و بریقی ژیان، کاتیک سه‌یری که‌له‌سه‌ریک ده‌که‌یت بتوانیت به‌چته ناو خه‌ونه‌کانییه‌وه، بزانیته چ ئومێدیکه‌ی هه‌بووه، پرپووه له‌ چ نیازکه‌لێکی خراپ و چاک. ده‌بیت له‌ هه‌موو شیوه‌کانی سه‌فه‌ردا شاره‌زاییته. بتوانیت ریزی نه‌خشه بگریت. ده‌بیت نه‌خشه وه‌ک هێما و سه‌مبولی دونیای نوێ ته‌ماشابکه‌یت... هه‌موو جۆره‌کانی نه‌خشه. نه‌خشه‌ی ئه‌ندازیاره‌کان، نه‌خشه‌ی جوگرافیانه‌سه‌کان، نه‌خشه‌ی رێگا پێچاوپێچه‌کانی ده‌رون. من به‌ پێچه‌وانه‌ی ئه‌و مه‌خلوقه خه‌یالیانه هه‌میشه له‌سه‌ر نه‌خشه کارمه‌کردوه، ئه‌وه جیاوازی که‌وره‌ی نێوان من و ئه‌وانه‌یه که ته‌نیا خه‌یالیان هه‌یه. گهر ده‌ته‌وێت له‌که‌ل مندا بیت، ده‌بیت له‌ گرنگی نه‌خشه تێبگه‌یت... که‌میک خۆت فێری نه‌خشه‌بکه‌یت. من چیم له‌ ده‌ستبیت ئاماده‌م بۆتبه‌که‌م، به‌ مه‌رجێ تو به‌راستی به‌ته‌وێت فێربیت. من بێزاربووم له‌و درۆزنانه‌ی ده‌یانه‌وێت فێربن و خۆیان ماندووناکه‌ن، ئه‌وانه شیخمه‌ده‌که‌ن، ده‌هری ده‌بم، ها... تێبکه، ئه‌وکاتانه ده‌سه‌لاتم به‌سه‌ر خۆمدا نامێنیت و

لہوانہ یہ ہندیک شتیکہم کہ تو چاوہ پروانی ناکہیت۔ ہمیشہ وابوہ، ہمیشہ کہسیک ہلکوتوہ دہریمبکات و بہ جوریکی تر ہلسوکوہم کردوہ کہ نامہویت۔ لہ سہرہتاوہ پیتدہلیم ٹوانہی لہ بنہرہتہوہ گہمژن، زور لہوانہ باشترن کہ دہیانہویت تیبگن و پرنجی بونادہن۔ گہر تو لہوانہیت برق بہپیی خوتہوہ، بہدریژیی ژیانم بہدہست ٹیوہوہ نالاندوومہ و نامہویت چیترا نازارتان بہدہستہوہ بکیشم۔ من تورہتر و فیلزانترم، لہوہش ٹالوزتر و نیاز پیسترم کہ خہیالی ٹیوہ دہیگاتئی۔ گہر دہتانہویت لہگہلمدابن، ہموو شتیک دہگپرہوہ تا بقوانن ببینن و حوکمبدہن۔ وک پیاوچاکیکی حیکایہتخوان تہماشای من مہکن، تیبگن و بہزہیتان بہ حالمداییتہوہ، ٹیشی من لہوہ قورسترہ بتوانم پیاوچاکبم۔ من لہ کہشتیبہوانیک دہچم شہیتان پہوانہی دہریای ٹومیدہ سہخت و ٹہستہمہکانی کردییت۔ لہزہت لہوہ دہبینم ٹیوہ و کہشتیبہکانتان وک من بہ ہلہدا بچن، لہزہت لہوہ دہبینم نہگنہ ٹو شوینانہی خہونی پتوہ دہبینن۔ زورجار خوم وک مہلہوانیکی پیرہم دیتہ بہرچاو کہ لہ لیواری حہوزیکی مہلہدا بہزہردہخنہوہ تہماشای خنکانی مہلہوانیکی مندالکار دہکات۔ وک چون ٹیوہ چٹ لہ خنکانی من دہبینن، منیش چٹ لہوہ دہبینم بتانینم دہخنکین۔ بہلام وامہزانن ہرجاریک بہ ہلہداچوون و خنکان و سہرٹاونہکوتنہوہ، ٹیدی ٹوہ گونامی منہ۔ دلنیام ہموومان زورجار بہ ہلہدا دہچین، چونکہ پیویستہ بہ ہلہدا بچین، دہییت بہ ہلہدا بچین، بہ ہلہدا چوون بہشیکہ لہ ژیانی ٹیمہ، بہلام پرسیارہکہ ٹوہیہ کہی و لہ کویدا بہ ہلہدا دہچین؟ گرنگ ٹوہیہ نہزانین لہ کویدا تووشی فریو و ہلہرویی بووین، ٹہمہیان لہ پٹناوی ٹیوہدایہ، گہر مروق ہموو ہلہکانی خوی بزانتیت شیت دہییت۔ من کہسیکی سہراستم دہییت لہ سہرہتاوہ بزائن کہ من نیازم لہم حیکایہتہدا

پاک نییه. دیاره من ده‌زانم له کوپوه ده‌ست پی‌ده‌کم و بۆ کوئ ده‌جم، به‌لام ئیوه له و باره‌یه‌وه‌هیچ نازانن... ئه‌وه‌ش خوشییه‌کی بیته‌ندازه‌که‌ورهم پی‌ده‌به‌خشیت. به‌لام با دلتان له‌وه‌که‌وره‌تر بیت، لیکه‌رین به‌سته‌زمانیکی وه‌ک منیش له‌زه‌ت ببینیت، ئاه‌ئی له‌زه‌تی به‌د، چهند جاری دی دینه‌وه‌سه‌رپیگای تۆ. چهندجاری تر ده‌تکه‌ینه به‌هانه‌ی خراپه‌کانمان. ئه‌وه‌ی له‌گه‌ل مه‌کرباز و ته‌له‌که‌بازی‌کدا سوار که‌شتیه‌ک بیت، ده‌بیت بزائیت له‌زه‌ت جیگایه‌کی گرنگی له‌هه‌موو یارییه‌که‌دا هه‌یه. له‌زه‌تی ئه‌وه‌ی له‌ناو نه‌خشه‌کانی مندا دیلبن، هه‌میشه له‌سه‌ر ئه‌و پیگایه‌که‌ برون که‌ من دیاریم‌کردوه، ئه‌و پیگایه‌ی ساله‌های سال ویستم لی‌ده‌ه‌جم. هیچ شتی‌ک له‌ژیاندا له‌وه‌خوشت‌تر نییه نه‌خشه‌یه‌کت هه‌بیت هه‌موو مه‌خلوقات‌ی خودا له‌ناو ئه‌و نه‌خشه‌یه‌دا دیلبن، نه‌خشه‌یه‌ک بگاته‌خاکی خه‌یال و حه‌قیقه‌ت، نه‌خشه‌یه‌ک ته‌نیا یه‌ک که‌س بۆی هه‌بیت لی‌ده‌ه‌رچیت، یه‌ک که‌س... ئه‌و که‌سه‌ش تۆ بیت. ئیستا دوا‌ی ته‌واوبوونی زۆرشت، هه‌سته‌ده‌کم حیکایه‌ته‌که‌ وه‌ک شه‌ری نیوان له‌زه‌ت و خه‌یال وایه، له‌زه‌تی ده‌سته‌مۆکردن و گرتن و پکینکردنی دونیا، له‌گه‌ل سرکی و نامۆی خه‌یالیکی غه‌مگیندا که‌ نایه‌ویت ده‌سه‌لات و جوانی له‌سه‌ر یه‌ک سفره‌کو‌بینه‌وه، ده‌یه‌ویت مروق بۆ هه‌تاهه‌تایه‌ نامۆ و ته‌نیا بیت. خه‌یالیک نایه‌ویت دونیای کونی له‌بیربچیه‌وه، نایه‌ویت تاریکی ئیستا له‌پیشاوی پوناکی پاشه‌پۆژدا له‌بیربکات. ئاه‌هیچم لیمه‌پرسن، له‌زه‌ت لای من جوریکه له‌له‌بیرکردنی ده‌رد، له‌فهرامۆشکردنی ژیان، له‌ناشتنی په‌یتاپه‌یتای هه‌موو ئه‌و شتانه‌ی ناشیرینی ده‌ست و دلی خۆمان به‌یادا ده‌هیننه‌وه. خه‌یال شتی‌ک نییه‌سه‌یری‌به‌کیت و تی‌بی‌به‌کیت، خه‌یال شتی‌که‌ ده‌بیت تامی‌به‌کیت، لی‌وی لی‌ده‌ه‌یت، ده‌ستی لی‌ده‌ه‌یت، ئه‌وه‌یه‌له‌زه‌ت. نه‌خشه‌کانیش وه‌هان، ئه‌و نه‌خشه‌یه‌ی من با‌سیده‌کم پارچه‌کاغه‌زیک نییه‌له‌سه‌ر

می‌زیکی که وره ناوه لایبکه‌ین و بیخوئینه‌وه... شتیک نییه بهر له‌سه‌فه‌ر
 ئاماده‌یبکه‌ین و به‌قه‌لم به‌سه‌ریدا برۆینه‌وه، به‌لکو شتیکه‌ خۆتی
 تیا‌ده‌دۆزیت‌ه‌وه... ده‌پۆیت و سه‌یرده‌که‌یت له‌ ناوه‌پاستی پێگایه‌کی
 دوور و درێژدای، له‌ جیگایه‌کی نه‌زانراودایت و تووشی فریوێکی به‌د
 بوویت ده‌ته‌وێت تا کوتایی مل بنییت و نه‌وه‌ستیت. به‌لێ نه‌خشه‌کان
 چه‌نده‌ پێئاسانیت بۆ ده‌که‌ن، هه‌نده‌ش کوشنده‌ن، کوشنده‌ن کاتیک
 ده‌ته‌وێت پێگاکانت به‌ ئاراسته‌یه‌ک به‌ریت و ده‌بینیت پێگاکان نا‌پۆن.
 ئازیزان... زۆرجار نه‌خشه‌کان له‌ هه‌ستریکی چه‌موش و ناب‌له‌ده‌ه‌چن
 که‌ ده‌وه‌ستن و نا‌کرینه‌وه و نا‌پۆن. زۆرجاریش ئه‌و شوینه‌ سه‌یرانه‌ی
 تو ده‌ته‌وێت بیان‌هه‌یینه‌ سه‌ر نه‌خشه‌که‌، ده‌بنه‌ جیگای سه‌رسه‌خت و
 دوورده‌ست و نه‌گیراو که‌ به‌ هه‌چ نه‌خشه‌یه‌ک ده‌سته‌مۆنابن.. ئیدی
 هه‌سته‌ده‌که‌یت له‌ به‌رده‌رگایه‌کدایت نا‌کریت‌ه‌وه و نا‌کریت‌ه‌وه. له‌ویدا
 تیده‌که‌یت، بۆ ئه‌وه‌ی برۆیت و نه‌که‌پێت‌ه‌وه دواوه، ده‌بێت بکه‌ویت‌ه‌وه‌خان
 و وێرانکاری. به‌دبه‌خته‌ ئه‌و که‌سه‌ی وه‌ک من پوو له‌ شارێک ده‌کات
 که‌ هه‌رگیز نایگاتی... به‌دبه‌خته. سیا‌چاره‌یه‌ ئه‌و که‌سه‌ی وه‌ک من
 نه‌خشه‌یه‌کی وه‌ها داخراوی له‌ به‌رده‌ستدا بیت... سیا‌چاره. به‌لام
 ساده‌کاری و فریو و یه‌ک په‌نگیه‌ که‌ر و ابزانن من ته‌نیا که‌پیده‌یه‌کی
 بێتگینم و نه‌که‌یشتموه‌ته‌ نیازی خۆم. نا، چیرۆکه‌کان و نه‌خشه‌کان و
 خه‌یاله‌کان پێکه‌را له‌وه‌دا له‌یه‌که‌ه‌چن که‌ له‌ کومه‌لیک گریی په‌ش و
 پلانی ورد و ئالۆزی نا‌کو‌تا دروسته‌بن. هه‌چ یه‌کتیک له‌ ئیمه‌ که‌
 به‌پێگادا ده‌پۆین نه‌خشه‌یه‌ک له‌ گیرفانماندا نییه، به‌لکو کومه‌لیک
 نه‌خشه‌ی تیکه‌لاو و پێکه‌اچوو له‌سه‌رماندا، ده‌رومان هه‌چ نییه‌ جگه‌
 له‌ زه‌ویه‌یه‌کی خه‌ت خه‌ت که‌ پۆژانه‌ نه‌خشه‌ی نوێی له‌سه‌ر
 دروسته‌که‌ین، زۆرجار نه‌خشه‌ تازه‌که‌نمان له‌سه‌ر نه‌خشه‌ کۆنه‌کان
 ده‌کێشین‌ه‌وه، ئیدی به‌جۆریک هه‌له‌کان به‌یه‌که‌دا ده‌چن ئاسان له‌ یه‌کدی

جياناكرينه وه. ئاه... به لام ئيتر بيدهنگ به ئه زارى زوربلى و به دگۆ،
 بيدهنگ به و هيچ شتيكى دى ئاشكرامه كه كه نايت ئاشكراييكه يت،
 بيدهنگ به و حيكايه تي خوت بگيره وه، هه موو شتيك دهيت له ويدا
 ئاشكراييت... به لام بيرتان نه چيت، هه ميشه توپيک هه يه كه خله دهيت وه،
 هه ميشه توپيک هه يه خله دهيت وه، تو دهيينيت يان نايينيت گرنگ نيه،
 وهك ميژيكي بليارد، كه له پال توپه راسته قينه كاندا چهند توپيكي
 نادياريشت هه يت. ئاه خودايه، من نهو يارييه شيمدهكات، بينوتانه
 كه ياريكه ره باشه كان ياريده كن، وهك نه وه يه هه ميشه چهند توپيكي
 خه يالى له سهر ميژه كه بيت، وهك نه وه ي نهو توپه ي من و تو دهيينين،
 نهو توپه سبييه ي به «دارنوك» كه دهيشاژون، ته نيا سيپهري كومه ليك
 توپي خه يالى ديكه بيت كه ئيمه نايايينين، نهوانن له برى نهو شاتوپه
 شتهكان وهها سحرآوى دهجوليتن. ليمه گرن، ژيان خوى چيه جگه
 له بليارد يكي ئاوه، به توپي راسته قينه و خه يالى. هه ر يه كه مان
 توپيكن ته نها ياخود دووان و سيان و چوار له كونجيكدا، له گوپه پانيكدا
 وهستاوين، له ناكاو توپيكي بزوين ديت، توپيكي به هين، توپيكي
 راسته قينه كه كومه ليك هيژى خه يالى و ياوهري خه ياليسى هه يه، ديت
 په رشمانده كاته وه، هه ر يه كه مان به ئاراسته يهك دهپزين، چاوه پرده كه ين
 تا هيژيكي دى، توپيكي دژ له ئاراسته يهكي تره وه ديت و ده مانجوليتيت.
 مروف له م مهمله كه تدا هيچ نيه جگه له توپيكي بليارد، كه دهيت
 چاوه پروانبكات و بينيت، به چ پرويه كدا خله دهيت وه. من حه زم له و
 خلبونه وه يه بوو. هه موو ژيانم خوليام بووه له و توپه سبييه ي بليارد
 بجم، بيم به و توپه، نا، هيند گيل و نه قام نيم حه زبكه م بيم به
 دارنوكه كه. نا، من توپه كه م، نه وه نيم كه ياريدهكات، نه وه م كه يارى
 بيده كه ن... به دريژايى ئه م ژيانه نه وه دهيينم، نهو توپانه دهيينم كه
 بهر يهك دهكه ون و دوورده كه ونه وه، نزيكده كه ونه وه و ليكه ترازين،

ده پۆن و له چالێکی په شدا و نده بن، هه نديکيان نايه نه ده ره وه و هه نديکيان دين.

خودای بالانشين کۆمهک به پۆحم بکه، له چاکه و له گونا هدا يارمه تيدهرم به... له پيسی و پاکيدا دهستم ليه ره مه ده... هه رگيز حيسابی چاکه و خراپه م بق مه که، به لکو به گه وره یی و حیکمه تی خۆت تيمبکه.

ماجه لانی خه یالی یه که مین لاشه ده بینیت «ماجیدی گۆل سۆلاف، به هاری سالی ۲۰۰۴»

نه مه ده توانی بوهستم و چیدی چاوه پێیکه م، له و کاته وه ی به هه من ناسر ده ناسم هه میشه دوا ده که ویت، هه رده م به هانه یه کی هه یه بتوانیت بیده نگمبکات. ناتوانم لیتزویبرم، دوی چه ند سال کارکردن ده بییت له هه له بچوکه کانی ببورم. هه نديجار چه ند دوا بکه ویت چاوه پوانیده که م، چونکه دوا جار دیت و جانتا چکۆلانه که ی ده کاته وه و شتیکی نویی پێیه. هه یچ شتیکی وه که چاوه پوانی خه یال م ناکوژیت. ئه و پۆزه ئاواتم ده خواست نه مناسیبايه. پۆژیکيان له پۆله که مدا وانه م به و مندا له کوژانه ده گوته وه که ئاو پرمدایه وه له ده رگای ژووره که دا وه ستابوو و به زه رده خه نه وه گوئی لیده گرتم. که ته واو بووم ده سستی خسته سه ر شانم و گووتی «ها، به پێز له خۆرا نییه پیتده لێن ماچه لان. تۆ له سه فه ره کانتدا شتی سه یرت بینیه». به شه ره وه گووتم «سه فره؟ سه فره ی چی؟ من سه فره م نه کردوه، هه موو چیرۆکه کانی من به خه یال ن، پۆژیک له پۆژان له م شاره نه چوومه ته ده ره وه، له ده میکه وه که ها توومه ته دونه اوه لی ره م،

لەلەدایکبۆنمەوێم شارەم جێنەهێشتوو». ئەوکات نەمدەزانى پێیده‌لێن «غەزەلنوس»، چەند جارێک لە دوورەوێ بینیبووم، بێتەوێ بزانم کێیە. خۆی پێناساندم و گوتی «لەلایەن تریفەوێ هاتووم بۆ لای تۆ، من و تۆ دەبێت ببین بە هاوێی».

دوای ئەو بووین بە دوو هاوێی نزیك.

ئەو چەند سالی دوایى من و بەهەمن و تریفە پێکەوێ لە سەر ئەو کتێبە گەورەییە لەگەڵ دەفتەردارەکاندا نیشمانکرد. من لەوان مندالتر و کەم ئەزموونتربووم، هەرچەند هەموومان بەشیکبۆوین لە لەشکرێکی گەورەتر، لە سوپایەکی گەورەیی خەیاڵی پەرەزان. بەلام من بەجۆش و خڕۆشێکی گەورەوێ، وەک شیتیک خۆی بهاوێتە دەریاوێ، خۆم فرێدایە پڕۆژەى نویسینى ئەو کتێبە گەورەییەوێ کە دەبایە لەسەر میژووی نویی مەرگ لەم شارەدا بمانوسیبایە. کەس بە پڕۆژەى ئەو کتێبەى نەدەزانى، لەراستیدا هیچ کەسیش راینەسپاردبووین جۆرە کتێبێکی وەها ئامادەبکەین. خولایەکی شیتانەبوو، سەرۆختیک چووبوو سەری غەزەلنوس و تریفە یابەحرى و دواتر هەموومان نیشمان بۆکرد، لە کۆتاییشدا وەک زۆر ماندووبوونی دیکەى ژيان، سەراپای نیشمان بە فێرۆ و هەموو پەنجمان بە باچوو. هەر یەکەمان ناویکمان هەبوو، من ناوم ماجەلانى خەیاڵی بوو «سەرەتا تەنیا بە ماجەلان بانگیانەکردم، بەلام دوای دەرکەوتنى ئەو گەپیدە گەورە و دونیاتەیکەرە مەزنە منیان وەک ماجەلانى خەیاڵی ناوانیەوێ، بۆ ئەوێ لەو عاشقە بالابەرزەم هەلاوێردن و وەک وێنەى پێچەوانەى ئەو بە دونیام بناسیتن». تریفە کچیکى پەشکەلە و چکۆلانە بوو، قزیکى پەشى زۆر درێژى هەبوو، جووتیک چاوی قەترانى ئیجگار جوان. بەهەمن ناسریش ئەوکات لە ژێر نازناوی غەزەلنوسدا تەواوی شار دەیانناسی. ئەو پۆکە بووینە هاوێی، ئەو خاوەن شوێن و ناوی خۆی بوو، لە هەموو جیگایەکی ئەم شارەدا دۆست و هاودەردی هەبوو،

میژوویه کی دریزی مه له وانی له به حری خه یالدا به دوی خویدا پاده کیشا، شاهیکی بیهخت و تاج بوو، ژن و پیاوه پر خه یاله کانی ئەم شاره بیس و پۆخله، وهک پۆحیکی نزیک له خویان ته ماشایانده کرد. به وهدا من تاکه پۆحی ته نیا و تاکړه و بیدۆست بووم له ناویاندا، هیچ جیگا و پیگا و گروهیکم نه بوو تیا نیشته جییم، بۆ ئەوهی بیکهس و بیهاودهم نه کهومه وه، له پیزی نوسه رانی ئەو کتیبه دا وه ریانگرتم.

به لām غه زه لنوس ژۆر دواده که ویت، هه رگیز ناتوانیت کاته کانی خوی ریکبخات، هه ندیجار په له و شپه زهیه، هه ندیجاریش خاو و بیوزه و بیئاوه، وهک پۆحله به ریکی ون له نیوان سادهیی و مه زنی، خه یال و حه قیقه تدا هاتو چۆده کات، به لām هه میسه شتیک له و یقاری گه وه ره کان و له پوخساری عاریفان له سیمایدایه. ئەو پۆژه بۆ یه که مجار بریارمدا برۆم و به جییبه یلّم، جانتاکهم هه لگرت و وستم له وه شقه قامه ناشیرینه به پهمه وه، که شپه زه و شیت له تاکسییه ک دابه زی و به دهنگی به رز گووتی «مه پۆ، توخوا مه پۆ، واهاتم». وهک هه میسه نارپیک له جله کانیدا، نارپیک له قزیدا، به لām سیحراوی له نیگا و دلپفین له خنده و قوول له چاوه کانیدا. به توره ییه وه وه ستام و گووتم «نیتر من له گه ل تۆدا ئیش ناکهم، تۆ پیاوێکی پیزی هیچ ناگریت، هیچ... ئەوه چۆن ده کریت من ئەو هه موو کاته چاوه پیزی تۆ بکه م؟». به پارانه وه شیرینه که ی خوی گووتی «نا وانا کهیت، ده تناسم، تۆ دلکی گه ورت هه یه، تۆ قهت له غه زه لنوسی برات زویرنابیت، نابیت له غه زه لنوسی که نه گهت زویربیت. گه ر له من زویربیت، جاریکی دی تا مردن غه زه لنوسی که دی که نه گهت نابینیت هه، شتی وا هه موو پۆژیک نایه ته ریت، هه موو پۆژیک مړۆف بۆی هه لئا که ویت غه زه لنوسی که به دبهختی وهک من بناسیت. دوا ئەوه بوهسته شتیکم پییه ساردت ده کاته وه، دوینی شهو شتیک پویداوه، شتیک گرنگ... حه زده کهیت بیبیسیتیت یان نا؟».

من له و چەند سالەدا وه‌زيفەم نوسينه‌وه‌ی ئه‌و ده‌فته‌رانه‌ بوو که تريفه‌ له ده‌فته‌رداره‌کانی وه‌رده‌گرت و ده‌يدايه‌ ده‌ستم. به‌لام دواچار هه‌زم به‌ شتيک ده‌کرد ژيانی تيابيت، ترسی تيابيت، پر نه‌يتی بي‌ت. غه‌مگين و ده‌سته‌پاچه سه‌يرمکرد و نه‌مه‌زانی چی بلّيم. بي‌ئه‌وه‌ی چاوه‌پوانی وه‌لامی من بکات گووتی «ده‌رسي‌م تاهير درۆ ناکات، تيده‌گه‌يت، تو هه‌ر بلّی درۆده‌کات، به‌لام ماجة‌لانی خو‌شه‌ويست، تو هه‌له‌يت. ده‌رسي‌م تاهير درۆ ناکات. تو گومانی خراپت هه‌يه، پو‌ژيک نه‌مبينوی چاوه‌پوانی شتی باش له خه‌لک بکه‌يت، خه‌يال‌ه خراپه‌کانت چالاکترن، ده‌ميک‌ه ئه‌وه‌م پي‌گوتوو‌يت، عه‌زيم هه‌قه خۆت تو‌زيک چاکبکه‌يت. ئاه، خوايه تو چەند خراپ بيه‌ر له خه‌لک ده‌که‌يته‌وه، چەند خراپ. هه‌نديچار ده‌لّيم، چو‌ن ئه‌م سه‌ره پرگومانه‌ت ده‌توانيت له‌گه‌ل ئه‌و دلّ جوانه‌تدا بژی، چو‌ن ئه‌م گومانه زۆره‌ت له‌گه‌ ئه‌و خه‌يال‌ه فراوانه‌تدا ده‌ژی، چو‌ن ئه‌و لايه‌نه پر خه‌يال‌ و پا‌کەت به‌رگه‌ی ئه‌و له‌خو‌پازي‌بون و غرو‌رت ده‌گریت... چو‌ن؟ تيناگه‌م».

من له سه‌ره‌تاوه له‌وه ترسام که نابيت بازنه‌ی ئيشه‌کانمان زۆر فراوانبکه‌ين. تريفه يابه‌حری و ئه‌وانی تر واده‌زانن من ده‌رياوانيکی ترسنۆکم، به‌لام من ترسنۆک نيم، به‌لکو پي‌موايه ناشيت به‌و جو‌ره خه‌يال‌ تيک‌ه‌لاوی ژيان بکه‌ين، دياره ده‌زانم خه‌يال‌ له ژيان جياناکريته‌وه، به‌لام له هه‌ر شت گرنگتر، ده‌ستوره‌کانی ئه‌و تيک‌ه‌لاوي‌بونه‌يه، گرنگ ده‌ستوره‌کانه. ئه‌و پو‌ژه چاوانی غه‌زەلنوس گه‌له‌ک پاستگوبوون، به‌لام قزى به‌ جو‌ريک هه‌لچو‌وبوو، چەند جاريک ويستم ده‌ستبه‌رم و شانه‌که‌ی گيرفانم ده‌ريه‌يتنم و بيه‌ده‌می و تکای تيا بکه‌م تو‌زيک ده‌می دابخات و که‌ميک قزى دابه‌ي‌نيت. ديمه‌نيکی سه‌يرمان هه‌بوو، من به‌و قاته شه‌که‌رييه‌ی به‌رمه‌وه، به‌و کراسه په‌شه بي‌ملوانه‌وه، به‌و قو‌پچه ته‌لايی و بچو‌کانه‌وه که له‌سه‌ر په‌خه و سه‌رده‌سته‌کانم ده‌بريسکانه‌وه، قزى به‌ جو‌ريک

شانه کردبوو، وهک «جۆنى دىپ» له فليمى «دۆزينه وهى نيّفه رلاند» دا، به پړىكى له قه راغه وه به ره و لای راست دامهتيا بوو، به جيلپكى كه ميگ بريقه دار سافمکردبوو، جانتايه كى ديبلؤماسى په شم گرتبوو به دهسته وه و وهك پښوارىكى هيمن له سهر شوسته و ويستگه يه كى دور چاوه پوانى هاتنى شه مهنده فرهك بكات، وه ستابووم. ئه و له پانتولپكى نيليدا، به كراسيكي زه يتونى قولكورته وه، وهك هه ميشه غه مگين و پؤمانسى، به و چاويلكه چكولانه يه وه، به و قزه دريژ و بزه وه دهركه وت. نمونه ي نارپكى بوو، به لام نارپكيه كى جوان. هيدى هيدى سهرى تالى سپى تيده كه وت، ته مه نپكى بردبووه سهر، له نازناوى غه زه لنوس به ولاوه خاوه نى هپچى تر نه بوو. نه مده ويرا زؤر باسى ورده كارپيه كانى ژيانى خوى له گه لدا بگه، له و كه سانه بوو كه بيرى انده چپته وه كه ميگ بوخويان بژين، ئه و پېنج ساله ي دوايى به چه شنېك له ناو شته كاندا نوقمبوو، هه ستم به ونبوونى ده كرد. ئه و ئنواره يه كه خهريكبوو له و شاره ناشيرينه دا، له و شه قامه ناشيرينه بپه رينه وه، پيگوتىم «كه تاريك داهات ده تبه م، شتيك ده بينيت له وه ويه ر نه تبينيه».

له يه كه م پؤزه وه كه ناسيم پيگوتىم، به شپكى گه و ره ي ژيانى سه فهر كردنى به رده وامه به هه نديك دونياى نهيندا. پياويك بوو نه يده توانى خوى ناشكرا بكات، وهك ئه و گول و بالندانه ي ناتوانن له ته ليسمى خويان تيگه ن، ئه ويش له ته ليسمى خوى تيغه ده گه يشت. ئه وه ي وايد ه كرد غه زه لنوس كه سيكي ئالؤز بيت و ئاسان نه چپته ناو ته فسيره وه، ئه وه بوو نهينى خوى به نهينى دونيا وه گرديا بوو. له گه ل ئه وه شدا به چه شنېك كه مته رخه م و بيترس ئيشيده كرد، منى ده خسته سهر سام و دلّه پاوكت. له شارپكى پيسى وهك ئه م شاره ي ئيمه دا، هه ر كه سيك پرييت له جوانى، بينه وه ي خوى بيه ويت، خه لكانيك په يدا ده بن هه ولده دن تا قولترين جيگا پؤخى بپشكنن و بوونى گه مارؤيدن و نهينى جوانى وهك

مەترسییەکی گەورە بۆسەر ئاسوودەیی ھەموو شەتەکان نیگابکەن. لە بەرئەوە لەو پۆژەوێ دەیناسم، ترسم لە بیباکییەکیەتی. گەرچی خۆی و غەزەلەکانی ژبانی ئێمەیان پڕکردبوو لە ھیمەت، بەلام خۆی سارد و کەمتەرخەم دەینواند. تریفە یابەحیش کچێکی بە ھیمەتبوو، ئەو لە بواری ئافرەتانیشدا ئیشیدەکرد، واھەستدەکەم نەرەسی خوشکم پۆلێکی گرنگی لەویدا بینی بکەوێتە نیو ئەو دونیایەو، دواتر گەشتەکیان دەرەنجامگەلی وەھا ئالۆزی ھەبوو تا ئەمڕۆ نەینیبیەکانی بە من شیناکرێتەو... سەرەتا غەزەلنوس تەنیا بە پەرورەدەو بەخێوکردنی مندالانەو خەریکبوو، دەیویست ھەموو ژبانی خۆی بۆ ئەوان تەرخانبات. من بەرپێکەوت ھاتمە ناو ئەوانەو، بەر لە ناسینی ئەوان بەرەنجی خۆم پۆلێکی چکۆلانەم بۆ مندالانی نابینا دروستکردبوو. من کەسێکی پڕ خەیاڵم، بەس خودا دەزانێت پۆژانە چەند چیرۆک لەسەرمدا لەدایکدەبێت و دەمرێت. بە درێژایی ژیانم حەزم لە جلی جوان کردو، حەزم لەوێە قژم پێک بێت، قامەتم قنچ بێت، پێکۆشیم و بە یقارەو کتیبێک بخەم بێدەستم یان جانتایەکی دیبلۆماسی ھەلگرم و بە شاردا لەم سەرەو بۆ ئەو سەر پیاسەبکەم. لە مندالییەو حەزێکی کوشندەو سەفەرکردنم تێدایە، بەلام بێپارەیی و بێکەسی بەم شارە ناشیرینەو گرتیانداوم. تەف لەم شارە... پێگام بەدەن ھەر کاتێک باسی ئەم شارەم کرد، پق و قیزی خۆم نەشارمەو... تکیە پێگام بەدەن. لەو سالانەی دواییدا ھاوڕێکانم ھەموویان پۆیشتن بۆ دەرەوێ ولات و من بە تەنیا مامەو. من بیرم لەو کردەو بە جۆریکی دی سەفەریکەم، نەخشەیکە خەیاڵیم دروستکرد، نەخشەی سەرزمینیکی خورافی، نەخشەیکە تەنیا لەسەری مندا ھەیە، نەخشەی سەرزمینیکی کە تۆپێکی گەورەو پویار و زێ و زەریاچە دایپۆشیو، چەند مانگێک خەریکی ئەو بوم ئەو خاکە بەسەر ئیقلىمە خورافییەکانی خۆیدا دابەشبکەم، دەبایە دۆنم بە دۆنم و ھەکتار

به هه‌کتار له‌ خه‌یالدا بیخولقینم. ماوه‌یه‌کی درێژ وای لی‌هات په‌یوه‌ندیم به‌و سه‌رزه‌مینه‌وه له‌ په‌یوه‌ندیم به‌ ژیا‌نه‌وه توندوتۆلتربوو، کاتی خۆم وه‌ک کرێکارێکی زه‌حمه‌ت‌کێش به‌سه‌ر ئیشه‌ سه‌خته‌کانی دروستکردنی ئه‌ودا دابه‌شکرد. هه‌ندێک پۆژ تا ئیواره‌یه‌کی دره‌نگ ته‌نیا له‌سه‌ر دروستکردنی دره‌خته‌کان ئیشمه‌ده‌کرد. له‌سه‌ر دیواری ژووره‌که‌م ئه‌و نه‌خشه‌ گه‌وره‌یه‌م ده‌کرده‌وه و بست به‌ بست پووبه‌ره‌ خه‌یالییه‌کانم ئاوه‌دانه‌کرده‌وه، له‌و ماوه‌یه‌دا به‌ وردی هونه‌ره‌کانی نه‌خشه‌کێشان فێربووم، جیاوازی قوولی نێوان جوگرافیا‌ناسه‌کان و زه‌ویناسه‌کان له‌ بوا‌ری نه‌خشه‌سازیدا تێگه‌یشتم، سه‌یری نه‌خشه‌ی گه‌ڕیده‌ کۆنه‌کانم کرد، ئه‌تله‌سی خه‌یالی گه‌ڕاله‌ دێرینه‌کانم به‌سه‌رکرده‌وه، پێوه‌ره‌ کۆن و نوێکانی نه‌خشه‌کێشانم له‌ سه‌ر ده‌ستی مامۆستایه‌کی پسپۆڕ خویند. پۆژانه‌ چه‌ندین سه‌عاتم له‌ گه‌وره‌کردنی نه‌خشه‌که‌مدا به‌سه‌رده‌برد، ئه‌و کاته‌ی ده‌مایه‌وه به‌ دروستکردنی که‌شتیه‌کی خه‌یالی گه‌وره‌وه سه‌رقاڵبووم تا بتوانم به‌ناو پووباره‌ خه‌یالییه‌کانی ئه‌و سه‌رزه‌مینه‌ خه‌یالییه‌دا سه‌فه‌ربکه‌م. بۆ ئه‌وه‌ی زۆر له‌ که‌شتیه‌که‌م دوورنه‌که‌ومه‌وه ئه‌و جیهانه‌ خه‌یالییه‌م پڕکرد له‌ پووباری وه‌ک دره‌خت په‌لوپۆدار. شه‌وگاره‌کانی خۆم پڕکرد له‌ ئاسمانی ئه‌وتۆ له‌گه‌ڵ ئه‌و زه‌مینه‌ نوێیانه‌دا بگونجین، به‌ جۆری له‌ دروستکردنی شار و شارۆچکه‌ و میلله‌ته‌کانی سه‌ر ئه‌و نه‌خشه‌یه‌وه ئالام، پیاسه‌ی ئیوارانم بیرکرد و ناسیاوه‌کانی خۆم و که‌سوکارم بیرچووه‌وه، گه‌یشتمه‌ دۆخیکێ ئه‌وتۆ خزه‌مه‌کانی خۆم بۆ نه‌ده‌ناسرایه‌وه، هه‌ر که‌سته‌کم ده‌بینی وه‌ک مه‌خلوقیکێ خورافی ناو شارێک له‌ شاره‌کانی خۆم سه‌یرمه‌ده‌کرد، تووشی بیخه‌وی و وێنه‌ی پۆژانه‌ و زینده‌خه‌وی بێ‌پرا‌نه‌وه هاتم. پۆژێکیان که‌ هه‌ستمکرد هێدی هێدی له‌ سنووری شیتی نزیکه‌بمه‌وه و خه‌ریکه‌ له‌ نێوان ژیا‌ن و خه‌یالدا سنووره‌کان تێکه‌ڵده‌که‌م، ئه‌وه‌نده‌م هۆش تێدابوو بیر له‌ڕیگایه‌ک بکه‌مه‌وه دووباره‌ به‌هینیتیه‌وه ناو دنیا. به‌یانیه‌کیان چووم

بۆ پیکخراوی نابیناکان و به شه‌رمه‌وه له ده‌رگای ده‌ره‌وه‌م دا، پێشتر هیچ
 شتی‌کم ده‌ریاره‌ی ئه‌و پیکخراوه نه‌بیستبوو، به‌لام له هاتوچۆکانی خۆمدا
 نیشته‌جێی کارکردنیانم بینی‌بوو. که چوومه ژوورئ، به‌پێوه‌به‌ریکی گنج
 پێشوازی لێکردم و به‌سه‌بره‌وه گوتی لێگرتم. کورتی بیروکه‌که‌م نه‌وه‌بوو
 که پۆلیکی چکۆلانه بۆ هه‌ندی‌ک منداڵی نابینا دابنێم و له‌گه‌ڵ خۆمدا
 که‌شتیکی خه‌یالیان پێیکه‌م. ئه‌و کات گوتم له‌به‌رئه‌وه‌ی نابیناکان
 له ئێمه که‌متر دونیا‌یان بینی‌وه، خه‌یالیان که‌متره، به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی
 له دونیاشدا قوول نه‌بوونه‌ته‌وه ئاسانتر له‌ که‌شتیکی خه‌یالیدا ده‌بنه
 هاو‌پێت. له‌به‌رئه‌وه‌ی گوێگره‌که‌م ته‌واو نه‌یده‌زانی ده‌لێم چی، به‌ شه‌رمه‌وه
 گوتی «ده‌ته‌وێت هه‌ندی‌ک نابینا له‌گه‌ڵ خۆتدا به‌یت بۆ سه‌فه‌ر؟». من
 گوتم «به‌ئێ، به‌لام سه‌فه‌ره‌که‌ی من سه‌فه‌ریکی خه‌یالییه، سه‌فه‌ریکه
 له ناو حیکایه‌تیکدا، من چیرۆکی که‌شته‌کانم بۆ ئه‌وان ده‌گێرپه‌وه و
 ئه‌وانیش کۆمه‌کده‌که‌ن، وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌موومان به‌ ئه‌رزیک‌ی خه‌یالیدا
 بپۆین، به‌ که‌نار ئاویکی درێژدا، پواری‌ک که‌ که‌س نازانێت له‌ کوێ‌وه
 هه‌لده‌قوڵێت و ده‌پژێتته‌ کوێ‌وه، من ناخودایم و ئه‌وانیش کارکه‌شتی و
 پێ‌ی‌وار... ده‌چین هه‌ندی‌ک دارستان و شاخ و شارۆچکه‌ ده‌دۆزینه‌وه که
 ته‌نیا به‌ خه‌یال ده‌دۆزینه‌وه». به‌ غه‌مباریه‌که‌وه سه‌یری‌کردم و گوتی
 «وه‌ک ئه‌وه‌ی تۆ ما‌جه‌لان بیت؟». منیش به‌ خۆش‌حالییه‌وه سه‌رم له‌قاند
 و به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی گه‌وره‌وه گوتم «نا... وه‌ک ئه‌وه‌ی من ما‌جه‌لان
 بم، پاسته‌که‌یت». پێکه‌نینه‌که‌م شتی‌ک له‌ سه‌رسامی و گێل‌تیشی
 تێدا‌بوو. ئه‌و پۆژه به‌ زه‌حمه‌تیکی زۆر ئه‌و پیاوه له‌ بیروکه‌که‌ی من
 تێگه‌یشت. من ده‌مویست که‌شته‌ خه‌یالییه‌کانی خۆم، له‌سه‌ر نه‌خشه
 خه‌یالییه‌کانی خۆم له‌گه‌ڵ کۆمه‌لێک منداڵی نابینادا ئه‌نجام ده‌دم،
 چونکه‌ منداڵانی نابینا پێ‌ی‌هه‌ستیان به‌ سه‌فه‌ره. هه‌لبه‌ت له‌ دونیا‌یه‌کدا
 که ئێمه‌ش به‌ چا‌و نابینین، دونیا‌یه‌ک بۆ ئه‌وان و ئێمه وه‌ک یه‌که،

هه موومان به خه یال تیا ده ژین و تیا ده جولینه وه . نهو بیروکه یه که نیمه ی چاوساغانیش له گه شتی کدا پوو له دونیا یه که بکهین، تیایدا نادیده و نابینابین، خه یالی نهو به پتوه به ره گه نجه ی وه ها وروژاند، ده یویست ده موده ست هه موو کویره کانی ولاتم له ژووړیکدا بو کوبکاته وه و من به ره و خاکیککی نادیار پیشیانکه وم . له سه ره تاوه پیمگووت چاوه پوانی ژور خه یالم ده کوژیت، له به رنه وه نامه ویت ژور بوه ستم تا تو وه لامم ده ده دته وه . به لام هه ر زوو ترسی چاوه پوانی تیا کوشتم و گووتی «له خیرترین کاتدا هه موو شتیکت بو ده برمه وه و ده بیت به سه ردارباشی که شتییه کی تازه» . وشه ی «سه ردارباشی» وشه ی کی تازه بوو بو من، به لام پیمخوشبوو به «سه ردارباشی» بانگمکه ن . گه رچی کابرا سه رتا ژور بیخه یال و گیز ده ینواند، به لام بیروکه که ی من وه ها هینایه خرۆش، به خوشحالییه وه گووتی «ماموستا، ده توانین وابکه یین پوله که پۆلیکی گه پوک بیت، واییت نابیناکان به راستی هه ست به جول به بکه ن، هه سته که ن له ئاودان و به پوواریکی بیسه ر و بیبندا ده پۆن» . کابرا بیرى له وه ده کرده وه که ره فانه یه که بکریت و بیبه سته ی به پیکاییکی چکوله وه و هه ر کاتیک من ویستم فه رمان به شو فیره که ی بده م بجولیت و له و ریگایه شه وه نابیناکان هه ست به شه پۆل و جول به ییسه روتی ئاو بکه ن . نهو بیروکه یه منیشی دلشادکرد، چونکه ده مه ینایه پیشچاوی خوم له گه ل نابیناکاندا دانیشتووم و واهه سته ده که م له ده ریاداین . ده مه ینایه به رده مم که پیمده لین «نه دمیرال ماجه لان، کویمان لیوه دیاره ؟»، منیش به ده نگی به رز ده لیم په له مه که ن ... هیتی په له مه که ن، که میکی تر ده گینه وشکانی و ئاوه دانى، ها هه ر ئیستا زه ویه کی سه وز له ئاسۆکانه وه ده رکه وت، ئیدی وا گه یشتین ... هیتی ئاوه دانى ... ئاوه دانى ... سه وله کان خاوه نه وه و به ره و راست بجولین .

به لام ده بیت بلیم به داخه وه نهو پیاوه وه ک زۆریه ی نهو لیپرسراوه

کوردانه ی له نیوان گوتایی سده ی بیست و سهره تایی سده ی بیستویه کدا
قوونیان خسته سهر کورسی ده سالات، درۆن بوو. دواتر نه که ره فانه ی
بو کرین، نه سه لکه توریککی قورپویشی دایه ده ستمان، به لام له بینای
پیکخواه که ی خویدا ژوریککی داین و نه هاته وه به لامندا. دیاره من
نورینه بووم و یهک توزیش چیه دلم گهردی نه گرت. بیرتان نه چیت نیمه
له ناوچه یه کی دونیادا ده ژیاين، من له سهر نه خشه خه یالیه که ی خوم ناوم
نابوو فشفشستان، شویتیک بوو درۆکردن که سی نارپه حه نه ده کرد. له
سی چوار هه زار ساله وه درۆکردن بوو بوو به به شیک له کولتوری
پوژانه، نهو میژوه خه یالیه ی من بو فشفشستانم دانابوو، پریو له
خلیفه و والی و خان و به گزاده ی درۆن، پریو له شه په شمشیری
درۆ له نیوان نهو میر و پادشاهانه که به درۆ شه پرانده کرد و خویان
ده مران، یان خویان سهرده خست، بیته وه ی مردبن یان سهرکه وتبن.
پریو له شه پی ناوخوی سهر سهر که قوریانییه کانی شه هیدی
پاسته قینه بوون، به لام شه ره کانی تیکرا درۆبوون. له پاستیدا فشفشستان
ده هیئت مروف ببینیت، ده هیئت گهر له ولایتیکی زور دوریش بیت،
پاره ی بو کوبکه یته وه و ببینیت، به تاییه ت چند سالتیکه نهو سهر
زه مینه عه زیزه پریوه له فرۆکه خانه ی درۆ، که هه موو ناده میزادیک
ده توانیت له هیلتیکی ناسمانی درۆ بلیته که ی بیریت، سوار فرۆکه یه کی
درۆ بیت و بریککی درۆ له عومری عه زیزی خوی له وئ بیاته سهر.

به لام بابگه پیمه وه بو نهو ئیواره یه که چاوه پوانی به هه من ناسرم کرد
و نه هات. نهو ئیواره یه ی من خه ریکبوو برۆم و نهو له دوا چرکه دا شپره
و قزب له تاکسییه کی پیس دابه زی. نهو یه که مین شه وی پاسته قینه ی
من بوو له گه ل ترسدا، به هه من نهو ئیواره یه تا ده می خورناو بوون منی
له چایخانه و سهر شوسته و نیوباغه کانددا سهر قالکرد. له گه ل که وتنی

تاریکیدا به ره و قه راغشار به پیکه وتین. دواى سه عاتیک پویشتنی ئارام و هه لمزینی هه وای پیس، له شه وه زهنگی گه په کیکی پیسدا، سلاومان له میوه فروشیکی درهنگه وتووی شه و کرد که به خووی و چرایه کی بجوکه وه سر کوچیه کی غه مگینی ئاوه دانکردبووه. له وئ حه سه ن توفانیشمان بینى له تهنیشت ئه و میوه فروشه بیدهنگه وه له سر ته نه که یه کی پیس دانیشتووه و ترئی تۆزای دهخوات.

ئه و شه وه له شه وه بیدهنگه کانی ئاغای توفان بوو، هه ندیجار هیئد ده مدلیئر و چه نه بازبوو، بواری مه خلوقیکی دی نه ده دا قسه بکات. به و دهنگه منگه ی خویه وه که بۆنی پیری لیده هات به رده وام ده پرپسا. هه مان شه و له سر سیله ی هه مان کۆلان، سه روه سالی ده رسم تاهیریش ده رکه وت، قومقمۆکه یه کی خیل که وه ک سه گیکی به وه فا له به رده م ئه و پوخساره پۆمانسییه ی غه زه لنوسدا نوشتایه وه و ده ستی ماچکرد و بیئیه وه ی که س هیچی پبیلایت پیشمانکه وت. گه نجیکی چکۆله ی قه له ویوو، تۆزیک له بسته بالاکان بلندتربوو، به خیراییه کی سه یر ده پۆی، له شتیکی خرپ ده چو زه وی له گه ل جۆله نه ینیه کانی خۆیدا خلیبکاته وه. بۆ پیاویکی به و یقاری وه ک من که باریک و بۆشناخ له قاته ئینگلیزییه که ی خۆمدا وه ک نه جیبزاده یه ک پتمده کرد، شوره ییبوو له دواى ئه م گیانداره سه یره وه برۆم. لووتیکی هیئد زلی هه بوو سه ری قورسکردبوو، ئیدی نه یده توانی ئاسان مل هه لبریت و پوو به پوو سه یربکات. پیشتەر لووتیکی وه ها زلم نه بینى بوو، شه و تاریک و سارد بوو، هیئد پویشتن هه ستمان به بیزاری کرد. من جگه له تاریکی هیچی ترم نه ده بینى. تا ئه وکات باوه پم وابوو، تاریکی پوو به ریکی بۆش و بیمانایه، نه نه ینی تیدایه و نه په رده ی هیچ ته لیسمیکه، به لام ئه و شه وه زۆر شت له ژيانى مندا گۆرا. ده رسم وه ک جانه وه ریک عومری خووی له زۆلمه تدا برده یتته سه ر ئاشنا به رینگاکان قه له مباری به سه ر که ند و که له به ره کاندا ده دا و ئاوپری له

ئیمه نه‌ده‌دایه‌وه، ده‌بایه غزەلنوس زوو زوو بیوه‌سستین و له‌گەڵ خێرای
 ئیمه‌دا کۆکیبکاته‌وه. تۆفان خۆی تاریکه‌ پۆ بوو، له‌ کونه‌په‌پویه‌ک ده‌چوو
 چاوانی به‌ هه‌موو پله‌ جۆراوجۆره‌کانی زۆمه‌ت پاهاتبیت، منیش ده‌لایلکی
 نه‌ینیی له‌ ناخمدا شه‌وه‌زنکی بۆ پوناکده‌کردمه‌وه. به‌لام غزەلنوس له
 ئیمه‌ خاوتر و له‌سه‌ره‌خۆتر ده‌پۆیشت، له‌ هه‌ر شتیک زیاتر سه‌رسامی
 ئه‌و ساردی و له‌سه‌رخۆیییه‌ی بووم. دوا‌ی سه‌عاتیک پۆیشتن ده‌رسیم
 تاهیر وه‌ک سه‌گیکێ په‌سه‌ن ده‌ستیکرد به‌ بۆنکردنی زه‌وی، من له‌ دلی
 خۆمدا گووتم ئه‌م سه‌گ جنسه‌ سوودیکی باشی له‌ لووته‌ زله‌که‌ی خۆی
 بینیه‌وه، خه‌لکی تر زۆرن شتی زلیان هه‌یه‌ و سوودی لێنابینن. بۆ ئه‌وه‌ی
 توپه‌بیکه‌م بانگم‌کرد «هێی تۆ لووت زل، سوودیکی زۆرت له‌م لووته‌
 حیزابه‌ی خۆت بینیه‌وه، ده‌ته‌وێت چی بۆنکه‌یت؟ ها... بۆ وه‌ک سه‌گ
 قوون به‌رزده‌که‌یت‌وه و زه‌وی بۆنده‌که‌یت؟». ده‌م‌گووت «شالوو‌تۆف خۆ
 گۆپی باوکه‌ سه‌گه‌که‌ت له‌م خاک و خۆله‌دا نییه‌، بۆ ئیمه‌ت خستۆته‌ ئه‌م
 وشکه‌لانه‌؟». بێته‌وه‌ی وه‌لام‌م‌داته‌وه‌ هه‌ندێجار ده‌وه‌ستا و وه‌ک یه‌کێک له‌
 نه‌خشه‌یه‌کی گه‌وره‌ی ناو سه‌ری خۆی وردبێته‌وه، به‌ وردیه‌کی سه‌یره‌وه
 هه‌نگاوه‌کانی خۆی ده‌ژمارد و له‌گه‌ڵ پنتیکی خه‌یالی دیکه‌دا که‌ ئیمه
 نه‌مانده‌بینی ده‌پێتوا. هێندێ نه‌برد له‌ شوێنیکدا وه‌ستا و وه‌ک جرجیکی
 ترساو به‌ چنگۆله‌ کورت و به‌هێزه‌کانی که‌وته‌ هه‌لدانه‌وه‌ی زه‌وییه‌که‌.
 گه‌ر دوو کرێکار به‌ خاکه‌ناز خۆلیان لابدایه‌ فریای نه‌ده‌که‌وتن، به‌
 جۆریک زه‌وییه‌که‌ی ده‌پێ گومانم له‌ چاوی خۆم ده‌کرد، ده‌ستی وه‌ک
 دوو ئامیری ئاسنین له‌ بنه‌وه‌را خۆله‌که‌یان پاده‌کێشا و هه‌لیانده‌دایه‌وه‌.
 من چاوه‌پوانی ده‌رکه‌وتنی سندوقیکی پێ زێرم ده‌کرد، به‌لام زێری چی،
 له‌ بری خشل و ته‌لا، به‌شی سه‌ره‌وه‌ی لاشه‌یه‌کی له‌ زه‌وییه‌که‌ ده‌ره‌ینا و
 به‌ خۆشیه‌وه‌ گووتی ئه‌مه‌ خۆیه‌تی. له‌گه‌ڵ قسه‌کانی ئه‌ودا بۆ یه‌که‌مجار
 له‌ ژياندا بۆنی لاشه‌ی ئاده‌میه‌یه‌ک چوو به‌سه‌رمدا، ئه‌وه‌ یه‌که‌مجار یوو

ببینم لاشه‌یه‌ک له خاک به‌ئینه‌وه ده‌رئ. دیاریبوو لاشه‌که زۆر کۆن نییه و تازه کراوه به ژێر گلّه‌وه. بێشه‌وه‌ی گوێده‌مه پيسبوونی جله‌کانم لێنیزیکبوومه‌وه و له‌به‌ر پوناکی لایته‌کاندا سه‌یرمکرد. بینینی لاشه‌وه‌ک بینینی تابلۆیه‌کی هونه‌ری یان ته‌ماشاکردنی یاقوتی‌کی ده‌گه‌ن شتی‌که بیرناچێته‌وه. مرۆف زۆر بۆنه‌ی شیرین و تال له‌ یاده‌ه‌کات، ده‌موچاوی زۆر کچی جوانی بیرده‌چێته‌وه، به‌لام به‌ ده‌گه‌ن بتوانی‌ت بینینی لاشه‌یه‌ک له‌ بیریکات. زۆربه‌ی ئه‌وه‌که‌سانه‌ی ده‌یانناسم له‌گه‌ل بینینی لاشه‌دا خه‌یالی فه‌لسه‌فی و پرسیا‌ری تاییه‌ت به‌ مانای ژیا‌نیان لا‌وروژاوه، به‌لام له‌و ساته‌دا نه‌ز شتی‌کم لا‌نه‌وروژا... هیچ شتی‌ک. تاکه‌ شتی‌ک به‌ زارمدا هات ئه‌وه‌بوو بلّیم «لێیگه‌ پێن ئاسوده‌ بخه‌وی‌ت». به‌لام راستیه‌که‌ی خۆشم نه‌مه‌دزانی مه‌به‌ستم چییه. له‌یه‌که‌م ساتی بینینی لاشه‌که‌وه، هه‌ستم به‌ ئولفه‌ت و نزیکیه‌ک کرد له‌گه‌لیدا. ئه‌و شه‌وه‌ به‌ هه‌ر چوارمان لاشه‌که‌مان له‌ زه‌وی هێنا‌یه‌ده‌رئ. گه‌نجیک بوو پانتۆلی‌کی کاوبۆ و کراسی‌کی قۆلکورتی پرته‌قالی له‌ به‌ردابوو. به‌لام فیشه‌کی‌ک له‌ مه‌لاشووه وه‌ چووبووه‌ ناو سه‌ری. فیشه‌کی‌ک له‌ ناوکه‌وه‌ پۆیشتبوو و له‌ پشته‌وه هاتبوو ده‌رئ. که‌ تۆفان ئه‌و دوو برینه‌ گه‌وره‌یه‌ی بینیی به‌ ده‌نگی به‌رز گووتی «ئه‌مه‌ ئیشی مه‌غۆلییه، ته‌نیا مه‌غۆلی به‌مجۆره‌ کارده‌کات، هه‌ر ئه‌و له‌ نزیکه‌وه‌ ده‌یانکوژی‌ت، ئیشی خۆیه‌تی... مامۆستایان سویند ده‌خۆم ئه‌مه‌ ده‌ستوخه‌تی جه‌غه‌ره، جه‌غه‌ره‌ مه‌غۆلی. هاوپی‌ی خۆم بووه، به‌لام تۆ بوه‌سته، من بزانه‌م مه‌غۆلی چه‌وت سا‌ل له‌ مه‌وبه‌ر چوو بۆ هۆله‌ندا... چه‌وت سا‌ل له‌ مه‌وبه‌ر، توخوا هاوپی‌یان سه‌یرکه‌ن بزانه‌ن گولله‌ی تری پێوه‌یه؟».

شالووت چه‌ند جارێک لاشه‌که‌ی ئه‌مدیوه‌ و دیوکرد و هیچی نه‌بینی. تۆفان خۆشی له‌ نزیکه‌وه‌ سه‌یری ده‌موچاوی کوپه‌ به‌سته‌زمانه‌که‌ی کرد و سه‌ری مرده‌که‌ی به‌ ملاولادا جو‌لاندا، چه‌ند جارێک ده‌ستی

دا لە سنگی و بە ئارامی دەستیگیرا، بەلام شتێکی نەوتۆی دەست نەکەوت. هەستاو دەستی بە شەپۆڵەکەیی سەری و گووتی «فەخری عالم، چ باسە؟ نەگەر مەغۆلی هاتییتهوه ئەوا خۆیەتی». غەزەلنوس چاوانی پرپووبوون لە فرمێسک، من خۆم تێکنەدا و پرسیم «کەستان دەیناسن؟». غەزەلنوس بە دەنگێکی تاساو و دلێکی پڕپووە گووتی «موراد جەمیلە، موراد جەمیل، چەند پۆژیکە دیار نییە، یەکیک بوو لە عاشقە بیسەرەوت و خەیاڵییەکان». غەزەلنوس واقسەیکرد وەک ئەوێ قوربانییەکە زۆر باش بناسی. من نەمدەزانی موراد کییە، پێشتر ناوی وام نەبیسستبوو، بە ئەسپایی گووتم «بەپای ئێوێ چەند پۆژ دەبێت مردووە؟». تۆفان بۆنێکی بەلاشەکەوه کرد و گووتی «لە سێ چوار پۆژ تێناپەرێت، مەیتێکی تازەیه». بە دەنگێکی گەرمەوه گووتم «با ئاسایش خەبەرداریکەینەوه... ئاسایش دەبێت بزانیت؟». تۆفان سەری بادا و گووتی «ئاسایش ناتوانیت هیچی بۆ بکات... دوور نییە ئێمە لە مەسەلەکەوه تێو بگلیین. بەپای من تا کاتیکی تر دایپۆشینەوه، بەلکو بیرێکی وردتری لێکەینەوه». من سەیری غەزەلنوسم کرد و گووتم «چۆن لەم حیکایەتە تێدەگەیت؟». دەمزانی ناتوانیت وەلامەبداتەوه، هەستمکرد ئێجگار غەمگین و ماندوو. بە ئارامی دەستم خستە سەرشارنی و گووتم «خۆت زۆر سەغڵەت مەکە».

سەری خستە ناو دەستی و گووتی «دلم پێی دەسووتیت، زۆر گەنج بوو».

من لایەکم لە حەسەن تۆفان وەرگرت و لە نزیکەوه سەیریکی دەموچاوی قوربانییەکەم کرد... زۆر گەنج بوو.

سەرەتا دێرێك غەزەل بوو

لەبەشی پێشوو دا گوێمان لە ماجەلان گرت، بێك لە چیرۆکی خۆی و غەزەلنوس بگێڕێتەو. ئیدی لەم سەفەرەدا ناوہ ناوہ دەوستین بۆ ئەوہی گوێ لە پاز و نھێنی قارەمانەکانمان بگرین، ئەوانە ی بە چیرۆکی خۆیان ئەم کتێبە دەنوسن. ئەم کتێبە ی ناوہا سادە بە بێگەیک لە یادەکانی ماجەلان دەستمان پێکرد، لە راستیدا ئالۆزتر و فرەدیوتر و گرێدارترە لەوہی سەرەتا حیسابی بۆ دەکەن. لە سەرەتاوہ دەبێت بڵێین «ماجیدی گول سۆلاف» کە لەم چیرۆکەدا وەک ماجەلانی خەیاڵی دەیناسین، جەمسەرێکی پێچەوانە و نیکارێکی ناوہ ژووی «ماجەلانی راستەقینە» یە، ئەو پیاوہی لە بەشیکی ئەم سەربوردە گەورە یەدا پۆلیکی گرنگ دەبینیت و بەشیک لە سزای ئەم چیرۆکەشی دەکەوێتە ئەستۆ. دیارە دەبێت پێشتان بکەوم و بڵێم ماجەلانی راستەقینە لە چیرۆکەکی ئێمەدا، دور و نزیک پەیوەندی بە ماجەلان خۆیەوہ نییە، ئەو دەریاوانە بە ناویانگە ی بە دەوری زەویدا سوپایەوہ و لە ۲۷ ی ئەپرێلی ۱۵۲۱ دا لە دورگە ی ماتان لە فلیپین لە شەپکی بیتمانادا تیاچوو. بە لکو ماجەلان ئاوانانیک ی مەجازییە بۆ پیاویک گەلیک ولات گەراوہ، گەلیک سەرزەمین ی بینوہ، گەلیک شەو، لە گەلیک دورگە ی سەیر و دور دەستی ئەم زەمینەدا لە گەل ژنانی جیاواز جیاوازدا خەوتووہ، بۆن و بەرامە ی گەلیک پەگەز و ھۆزی سەیری لە گەل خۆیدا ھیتاوتەوہ، بۆنی گەلیک درەخت و گژوگیای نەزانراو لە خەونە ئەفسوناوییەکانی ئەوہوہ پڑاونەتە ئەم چیرۆکەوہ. بە کورتی ماجەلانی راستەقینە بە پێچەوانە ی ماجەلانی خەیاڵییەوہ سەفەرەکانی خۆی لە سەر نەخشە ی

پاستەقینە و لەگەڵ بوونەوهری پاستەقینەدا ئەنجامداوه . ئەم دابەشبوونە و گەلیک دابەشبوونی دیکەش وادەکەن هەر لە سەرەتاوه ئەم کتیبەى ئیمە تیکەلیک بێت لە زۆر چەشنە کتیبی جوراوجۆر . هەندىجار پۆمان بێت، هەندىجارىش لەو تابلۆیانە بچیت کە نىگارکێشە کلاسیکیەکان دروستیانکردون . هەندىجار سەفەرێک بێت وێڵ لە جوگرافىایەکی خەيالى و هەندىجارىش دەستنوسێک بێت خنکاو لە ناو تەپوتۆزى زەماندا، شتێک لە پۆحى باغپەرستە دێرینەکان و شتێکیشى لە خولیاى ئەندازىارە نوێکان تىدايیت . بەلام دواجار ئەم کتیبە کە خۆى بوونەوهرێکی فرەپووه، هەم حىکایەتە هەم نىگارکێشان، هەم پێکىيە و هەم ناپێکى، هەم حەقیقەتە و هەم خەون . هەلگى چىرۆکى ئەو کەسانەشە کە پۆحەبەرى فرەپوون، هەم نىشتەجێن و هەم گەپۆک، هەم خۆشەختن و هەم غەمبار، هەم نین و هەم هەبوون، هەم دڵسۆزن و هەم بىبار . دەبیت بلێم کەجۆرە کتیبێکى وەها، کتیبى پاستەقینەى پەژارە و نا ئاسوودەگىن کە حەسرەت و پىرى بۆ نوسەرەکانیان دەهێنن و غەمىکى قوول و پاستەقینەش بۆ خوێنەرەکانیان، کتیبێکەن کاتێک لە نوسىنیا ن دەبینەوه، هەستدەکەین لەگەڵیدا مالاوايىمان لە چەندىن فرىشتە و ئەهرىمەنى تايبەتى ناو پۆحى خۆمان کردوه، دەرگامان لە هەندىک تۆفانى تارىک و باغى پىر نەهێنى و پێگای نەکراوهى ناو تارىکستانەکانى دڵ کردۆتەوه .

لەم کتیبەدا سەرەتا بە ئالۆزترین مەخلوقاتى ناو چىرۆکەکە دەست پىدەکەین، بە غەزەلنوس، ئەو کورپەى دەشىت لە هەندىک پووهوه وەسفکردنى سەخت و ناساندنى ئەستەم بێت، چونکە هەندىجار بە ساف و پۆشنىیەکی بىوێنە دەرەوشىتەوه و هەندىجار تەماوى و پرتەلیسم دەنوێنیت . بوونەوهرێکە پەگەزێکى خەيالى و ئەفسانەيى

لە لە دایکبوونیدا هەیه . پێدەچیت کە سێک بێت هەر لە منداڵییەوه
 لە شەیتانەکان هەڵاتبیت. تکایە ... کاتێک دەلێم لە شەیتانەکان
 هەڵاتوووە راستە و راست خەیاڵتان بۆ هیچ چەشنە چیرۆکیکی دینی
 نەچیت، چیرۆکی پیغەمبەرێک کە خراپەکاران دواى کەوتوون و ئه‌ویش
 وه‌ک پۆحیکى موبارەک زەمینا و زەمین پاکیتی خۆی هەلگرتوووە و
 لە پیسی و سەلەیی و نامەردیان هەڵاتوووە. نا، بەلکو مەبەستم
 چیرۆکی راستەقینەى منداڵێکە لە هەفتەى یەکەمى لە دایکبوونیدا،
 بێشومار شەیتان و جنۆک و بوونەوه‌رى دەعجان و پوخسارى پموزن
 لەگەڵیدا لە دایکدەبن. حیکایەتى لە دایکبوونى غەزەلنوس یەکیکە لە
 چیرۆکە سەرسوڤه‌ینه‌کان. ئەو هەفتەى غەزەلنوس تێیدا لە کۆتایی
 پەنجاکاندا لە دایکدەبیت، دەیه‌ها منداڵی دیکە لەگەڵیدا دێنە دنیاوه‌،
 هەموویان پێکرا شێواو و پووڤرنج و بەدەفسالێ. بەر لە لە دایکبوونى،
 ئەو مامانەى بېراره‌ ئەو دەرېه‌نیت، دایک و بابى ئاگاداردەکاتەوه‌ کە
 دەشیت منداڵەکیان گێر یان ئەهریمەنپوو بێت، چونکە هەفتەیه‌کە نە
 ئەو نە هیچ مامانیکى دى، منداڵیکى ئاساییان لە بنى بیری عەدەم و
 لە منداڵدانى ژنى ئەم شارە دەرەه‌نه‌ئاوه‌. بەلام بە پێکەوتیکى سەیر و
 بە هەلاوێردیکى خودایى، بە پەحمیک کە دەستکردى یەزدان و نیشانەى
 بەزەبى خودایە، غەزەلنوس وه‌ک منداڵیکى فریشتەپوو لە کیسێکى
 زیویندا لە دایکدەبیت. تاکە منداڵی راستەقینە و ئاسایی ئەو وەرزه‌یه‌ کە
 بەجۆریکى ئاناسایی پەرە لە مەخلوقاتى شێواو و منداڵی دەعجان. وه‌ک
 ئەوه‌ى شەیتان وەرزیکی دوورودرێژ لەگەڵ هەموو ژنانى ئەم ولاتەدا
 خەوتبیت، وه‌ک ئەوه‌ى لە شەوه‌ هەر سارد و هەر زەمەهریریه‌کانى
 ئەم دەفەرەدا، کاتێک ژنان بۆ شتێک دەگەرێن گەرمیان بکاتەوه‌،
 ئەهریمەن بە یەکیک لە فێلە بالدارەکانى خۆى، هاتبیت و نوتفەى
 خۆى تکاندبیتە پەحمى خانمانى ئەم نیشتمانە ئازیزه‌وه‌ کە پێدەچیت

سالگه لیککی زۆر جگه له منداللی ئه هریمه نئاسا زادهی دیکه یان نه بوو بیت. مامانه که که دیمه نی گهش و چاوی پرشهوق و پوخساری بیخهوشی غزلهلنوسی چکولانه سه رسامیده کات، بیته وهی ئه و پووداوه ناوه خته دلخۆشیبکات، بیته وهی به خته وه ریبه ک نیگاری بگه شینیتته وه، وهک ئه وهی دووربینانه سه یری پاشه پۆژ بکات، مندالله چکولانه که هه لده گریت و به دایکی ده لیت «مروفتیکی ته واوه، باش هه لیگره، ئاگاداری به، مندالله جوانه کان دواتر پیای به دبخت و غه مگینیان لیده رده چیت». «مروفتی ته واو» ئه وه یه که مین وشه و یه که مین وه سفیکه غزلهلنوس له ساتی یه که می له دایکبوونیدا ده بیستیت، گوزاره یه که دواتر وهک نه فرهت دوا ی ده که ویت و ده بیتته خولیای سه ره کی ژیا نی. به کورتی ئه و وه رزه ی غزلهلنوس تیدا له دایکبوو، وه رزی له دایکبوونی پموزن و چرچه لۆک و له ته ئاده مییه کان بوو. ئیستا وا هه سته ده که م غزلهلنوسی بچوک تاکه بوونه وه ریکی ته واو بوو له سالگه ل و وه رزه مانیکدا مروفته کان نیوه ناچل ده هاتنه دونیا وه. به لام که دایک و بابی یه که مین جار پتیکه وه ته ماشایانکرد، شتیکیان له سه ر سینه ی بینی نا په حه تیکردن، شتیک له نوسراویکی هه لکه نراو یان له برینیکی دریز ده چوو. ئه و مه لایه ی بانگی به گویدا خویند و ناوی به هه مهنی لینا، کاتیک مه لۆتکه چکولانه که ی وه رگرت و بیسمیلا یه کی قوولی کرد، ئه و قوماته شینه ی کرده وه که تیدا کۆرپه یه کی بزۆک و بزۆره ک، به په نگی بیچووه که رویشکیکی ترسنۆک ده ست و پایه کی چکولانه ی حه واده دا، له سه ر سینه ی ئه و خه ته دریزه ی بینی که ته نیا به چاویلکه و تیرامان، به کۆمه کی خه یال و هزر، به یارمه تی ئاوینه و گیراوه ی تابهت له خه لۆز و خوئ ده خوینرایه وه. مه لا دوا ی هه ولکیکی زۆر به منجه منجیکی ژیرلیو ئه و دیره شیعه ری خوینده وه که به جوریکی سه ره وخوار و پیچه وانه وه له سه ر سینگ کۆرپه که هه لکه نرابوو. ئیستا ده لێن ئه و شیعه ره غزله بووه،

به هيٺا و ٺامارزه يه کي فله سلفي قوولوه وه که جگه له پياوه ٺاينيه کان که سي دي له ماناي ټټنه گه يشتووه. غه زه ليک زو له سنگي ټه و مندا له دا نو قمده بيټ و ده چټه ژيره وه و وهک نو قمبووني که شتيهک ژير ټاو ده که ويټ و له خوږين و گوشتي ټه و کورپه يه دا ونده بيټ و سالانيکي دي وهک فه يزيک له هيټي عاشقانه له پوحيه وه ديټه ده ري. ټه وانه ي دواتر غه زه لنوس له گه وره ييدا ده بينن، به خوږي و بالا باريک و قره بژ و چاويلکه که يه وه، هه رده م کراسيکي زه يتوني له به ردايه، پانتوليکي کاوبوي کال و جووتيک کاله ي سپي که هه ميشه تازه ده نوښت، هه موو چيرکي ټه و ديټه له بيرکراوه ي غه زه ليان بيرچوټه وه، که ټه م گه نجه سه رمه ست و نازکه به پوژگاري پياوه کلاسيکيه کانه وه ده به ستيت وه، به ده ور و زه مانتيکه وه عه شقي خودا و عه شقي مروفي به چه شنېک تيکه لاوبوون، کوفر و ټيمان ده يانتواني بيټه وه ي له يه کدي ټاشکرابن له ته ک به که وه بژين.

ټه مړو ويټه ي غه زه لنوس وهک گه نجتيکي نوږ که سه رقالي کوټه ليک کيشه ي ټينساني گه وره و پوژانه يه، ته و او به سه ر نيگاري ټه و مه لوټکه يه دا زاله که پيډه چټ دوا هه مين په وانه کراوي ټه و شاعيره کلاسيکيه بوويټ بو زيندو وکرده ي عه رشي ټه ده بياتيکي به باچوو. ټيستا پتر په نگ و پووي دانا يه کي دوور بين يان شاعيريکي هيټي هه يه، بيټه وه ي پوخساري خالي بيټ له ټامارزه بو پيشه ي تر و خوليای ديکه ش. واته گه ر به نيگايه کي ديش ليبيروانين، ده شيت له به رچاومان پوخساري پزېشکيکي ټارام و به ويچار و گه نجی هه بيټ، له و پزېشکه پوخوشانه ي مروف هه نديچار له ده ره وه ي خه سته خانه ريکه و ټيپانده کات. به لام به هه ر چاويک سه يريکه ين و به هه ر دلتيک بيبي نين، پوخساري له سيحري ټه و ټامارزه و مانا قوولانه بيټه ش نييه که له دا يکبوونه وه هاوپړي بوون و له

مندالییەوہ یاوہرییانکردوہ .

بەرلەوہی هیچ شتیک لەسەر ژيانی «بەھەمن ناسر سەعید» ناسراو
 بە غەزەلنوس باسبکەم، دەبیئت لەوہدا کۆمەکمبکەن پێکەوہ وەلامی
 ئەو پرسیارە بدەینەوہ کە ناخۆ «مرووفی تەواو»، چ مانایەکی ھەیە؟
 بیرتان نەچیت کە کتیبەکە ی ئیمە خالی نییە لە کۆمەلێک لادانی
 زۆر، لە پرسیارى ناوہخت کە ناچارماندەکەن بچینەوہ نیو ژوورەکانی
 خۆمان و دەرگاگان دابخەین و لە بەر پۆشنایى مۆمیکى کزدا بیریان
 لێکەینەوہ . بەھەرھال لیتان ناشارمەوہ کە ھەندیک فەسلێ تایبەتى
 ئەم کتیبە دەبیئت لەبەر مۆمیکى کزدا بخوینریتەوہ، نا لەبەر ئەو ھەوا
 و ھەوہسە کلاسیکییەى لە بەلاغەت و داپشتنى نوسینەکەدا ھەیە،
 بەلکو لەبەر ئەوہى خویندەنەوہى ھەندیک بەشى ئەم کتیبە تووشى
 دوودلى و بیباوہرى و گومانمان دەکەن لەو شتانەى دەیانبینین و لەو
 دونیایەى تیییدا دەژین... ناچارماندەکەن بگەڕینەوہ ژوورەکانى خۆمان
 و لەو دیو دەرگا داخراوہکانەوہ بیر لەوہ بکەینەوہ ئیمە چەندەمان لە
 راستیدا و چەندەمان لە خەیاڵدا دەژى . من کە لە نوسین و پێکخستنى
 ئەم کتیبە بوومەوہ، کەوتمە گومانەوہ لە خۆم و ناچار بەسەر مانای
 ژيان و مندالى و گەنجیتى خۆمدا چوومەوہ . دەبیئت لەسەرەتاشەوہ
 لەمن ببورن من لێردا تەنیا حیکایەتخوانیکى بیناوم کە تا کۆتایى
 دەمامکى خۆم لاناہەم و پوخسارى خۆم ئاشکراناکەم . نا من پۆلى
 خۆم بە پۆلى حیکایەتخوان لە شاتۆنامەکانى برێشتدا ناشوبھێتم،
 پۆلى من پتر لە پۆلى کۆنترۆلى ئەو ئامیرە ئەلەکترونییە تازانە
 دەچیت کە دەتوانن لە جیگایەکدا فلیمەکە بوەستێنن و نەھیلن ھیچتان
 بەسەردا تێپەرێت، ئەو ئامیرانەى دەتوانن دیمەنەکان پاش و پێشبخن،
 بتانگێرنەوہ بۆ دواوہ و بتانەن بۆ پێشەوہ، دیمەنەکانتان بۆ خێراکەن
 و خاویبکەنەوہ . ئاھ، خۆزیا پۆژیک لە پۆژان حیکایەتخوانەکانى دنیا

بيانتوانيبايه وهك كۆنترۆلئىكى وردەكار و نۆرفەرمان كاريانېكردايه، ئەو ئامپىرەى لايەك كاتدا دەتوانىت ژمارەيەكى نۆر ئامپىر بكوژنىتەوه و دايانېگىرسىنىت، كەى ويستى ديمەنەكان دەووستىنىت و دەيانخاتەوه گەر، بەلام ئەستەمە پۆژىك لە پۆزان هېچ حىكايەتخوانىك بگاتە ئەو پلە بالايە لە ميكانيكىيەت و دەسلالەتى پەها. ئەگەرچى من نۆر هەولەدەم وهك ئامپىرىكى بېرەحم ئىشېكەم، ئەو لاپەرانە پىكېخەم كە لە بەردەستەمدان، ئەو قسانە پۆلېنېكەم كە نۆرچار ناپىك و پەرتەوازە لە لاپەرە و كاسىت و چىرۆكى زارەكىيەوه وەرەمگرتوون. ئىشېكى نۆرم لە پىشەمدايە كە من گرنكى و قورسايىيەكەى باش دەزانم. دەمەويت وەها خەيالەم لاي تەكنىكى ئىشەكەم بىت، نە حەقىقەت ونبكەم و نەتووشى زيادەپرويش بېم لە تەسلىمبووندا بە خەيال. بەلام لەگەل هەموو ئەو دەردەسەرييەدا، لەگەل هەموو ئەو دەردەشدا خاللى نېم لەو ساتانەى وەزىفەكەى خۆم لە ياددەكەم و لەگەل تەلىسم و پرسىارەكاندا دەپۆم. ئىستا كە واهەستەكەم تىمەدەگەن و شتىك لە پەزارەم حالیدەبن، سوود لەم هەلە وەردەگرم و لەم فاسىلە كورتەدا لىتان دەپرسم ئاخۆ هېچ كام لە ئىوہ بىرتان لەوہ كردۆتەوه، مەووشى تەواو ماناي چى؟. ناچارم لە سەرەتاوہ ئەم پرسىارە سەخت و بىوہلامەتان لىكەم، بۆ ئەوہى بزەنن و تىبگەن من وهك حىكايەتخوان كوشتەى چ دەردىكم. خوستان دەزانن پوونكرەنەوہى ئەم مەسەلەيە ئاسان نىيە، كەمىك سەبرتەن هەبىت، تا لە نىوان تەكنىكى خۆم و خواستەكانى ئىوہدا پىگايەك دەنۆزمەوه. تا من بەوكارە هەلەدەستم و هەندىك لە گىرەنەوہى ئەم چىرۆكە سەير و ئالۆزەدا دەتانبەمە پىش، ئىوہ بىر لەوہ بگەنەوه ئاخۆ مەووشى تەواو دەبىت چى بىت و كى بىت؟.

پۆژێک غزەلنوس لە ناو لەشکرێک لە منداڵانی ئازەلپەنگ و دەعبانیگادا هاتە دنیاو، وەک منداڵێکی تەواو وەسفیانکرد کە چ خەوشیکی ئینسانی تیدا نییه، واتە شتێک لە نیگار و پوخساریدا نەبوو ئازەلمان بیرخاتەو، هەموو شتێکی ئامازەیهکی دروست و راستەوخۆ بوو بۆ فۆرمێکی ئادەمی کە پێشتر هەمووان وەک سیفات و سیمای ئادەمیزاد قەبوولمانبوو. ئەوانەی لەو دەمدا غزەلنوسی کۆرپەیان بینێو، هەموویان پێ لەسەر پوخسارە مۆفانە راستەقینە و بێگەردەکەی دادەگرن، هەموو سوورن لەسەر ئەوێ بڵێن مۆفێکی تەواو بوو. بەلام سەیر و ناوازیی لەدایکبوونی غزەلنوس ناگەرێتەو، بۆ سێفەتە کامل و فۆرمە ئادەمییه بێگەرێکی، بەلکو دەگەرێتەو بۆ ئەو چەمکە خەیاڵی و بێتەفسیرە دیکە کە چەندین ساڵ دواي لەدایکبوونی چیرۆکە راستەقینەکەی گەشتە دەستی خۆی.

لەسالی ۱۹۷۵ دا کە شۆڕشی کورد بەسەرکردایەتی بەرزانییەکان هەرسەدەهینیت، لە کاتێکدا دەیان هەزار جەنگاوەری بەدبەخت و ناویمید سنوور بەرەو ئێران دەبێن، لە بەیانیهکی تەماوی کۆتایی ئازاردا چوارکەس لە تەمومانی پۆژێکی سارد و شیداردا، بە دەستەبەرەیهک (کە لە بەتانی شێر و قەدی باریکی سوورەچنار دروستیانکردووە) پیاویکی نەخۆش لە یەکیەک لە مەرزەکانەو بۆ بیمارستانیەک لە ئێران دەگوێزنەو. پیاویکی پێش درێژ و نەخۆشە، پتر گومانی سیلی لێدەکرێت، پەیتاپەیتا خۆین دەهینێتەو و یەک لەسەر یەک لەرزوتای کوشندە دەیگرێت. ئەوانەی کە هەلیانگرتوووە چوار کۆپی گەنجن، دووانیان کۆپی ئەو پیاوێ و دووانەکی دیکەشیان خزمی نزیک و ناسیاوی دڵسۆزن. بە نێو بەفرانبار و تۆفانیکی دووردرێژدا هاتوون، بە درێژایی پێگا بەهەر کەسێک دەگەن پرسیاوی ئەوێ لێدەگەن ئاخۆ کاغەز و پینوسی پێیه، بەلام لە پۆژگاریکی وادا و لە دەقەرێکی

له و جوړه دا په یدا کړدنی کاغه ز و پټنوس کاریکی هه روا ئاسان نییه .
 پیډه چیت پیاوه نه خوښه که ململانییه کی سهخت له گه ل مردندا بکات ،
 بو ئه وهی خوئی بگه ینیته پارچه کاغه زیک تا شتیکی زور گرنگی
 له سره تو مار بکات . نه کوړه کانی و نه ناسیاوه نزیکه کانی له نهیئی نه و
 داواکارییه سهیره تیناگن ، هه چواریان ده زانن نه م نه خوښه ی چه ندین
 پوړه له باران و لیته و به فردا هه لیا نگر تووه چند سالیکه دهستی بو
 پټنوس و دهفته نه بر دووه . نه و نه خوښه مه لا غریبی هاجره که له
 سالانی سی و چلی سده ی پابوردودا ، سه رده مانیک که تازه نامیری
 چاپ دیته کوردستان و تازه پوژنامه بلوده بیته وه ، کومه لیک غه زلیات
 به ناوی «غه زلیاتی غریب» وه چاپده کات و بیته وهی که س بیناسیت
 له ژیر نازناوی سوخته دا ناوبانگیک له ناو مه لاکان و گولستانانسانه کان و
 حافظ خوینه کاند په یداده کات ، که هه زو سه ره لدانی مه وجی نه ده بیاتی
 نوئ ، خوئی و شیعه ر کانی بیر دنیا ده به نه وه و ده که ویته په راویزه وه .
 هاجر دوا ی ته رکړدنی شیعه راز له قه ل ه م ده ینیت و ده بیته
 پیاویکی ئاسایی ، به لام وهک هه موو مروه ئاساییه کان شتیکی نا ئاسایی
 له پوچیدا ده مینیته وه ، نه و شته سهیره ش بریتییه له هیزی عاشق بوون
 به بیده نگی . له ته مهنی په نجاوپنچ سالیدا دور به دور حه ز له
 به هاریانو ده کات که ژنیکی سپیکه لانه و سینه پر و شهرمه . ئیواران
 له سهریان له کاتی جی چا کړدندا بو میړده کی ، به یانیانیش له کاتی
 بازاکړدندا ، مه لای هاجر ، به هاریانو ده بینیت . مه لا له وانه یه که به
 بیده نگ عاشق ده بن ، له جنسی نه و پیاوانه یه که ساله های سال
 ده سووتیت و پیکا نادات هیچ بوونه وهریک ناخی بخوینیته وه ، له جنسی
 نه و مروفانه یه که ده توانن زور قایم ده رگای پوچی خویان دابخه ن
 و نه هیلن هیچ بوونه وهریک له ناوه وهره درگا که یان بشکینیت . له و
 سه رده مه دا که شاردنه وهی عه شق فزلیه ت و دان به خو دا گرتن له به رده م

فیتنەى مەعشوقدا ھىمايە بۆ دەسەلاتى پياوھ جواميَـرەکان، مەلای
 ھاجەر چ ئىرادەيەک لە جەستە و شعورىدا ھەيە دەيخاتە کار تا ئەو
 خۆشەويستىيە ناوھخت و بىدەنگە لە دلى خۆيدا بخنکيَـنێت. دەگە پێتەو
 سەر سازدانی سروتە دىنييە سەختەکان و خۆگريَـدانەوھەيەکی شىتانه بە
 مېحرابەو، بە پۆژ ھەندىجار بۆ سزادانى جەستەى خۆى و بۆ مراندنى
 خەيال بە کەوا و سەلتەيەکی کۆنەو، بە تەشوييەکی تيز و بېرەنگيَـکی
 گەورە و چەقويەکی دەم پانەو پوودەکاتە دەرەوھى شار، بۆ ئەوھى لە
 درەختەکان ئايەتى قورئان ھەلکەنێت و لەسەر بەردەکان سزای خۆى
 بنوسيت و لەشى خۆى لە کارى بپھودە و بىئامانجدا ماندووبکات. مەلا
 لەو وەرزەدا خۆى تا ئەندازەى مردن سزادەدات، بەلام ھەندىک چەشنە
 عەشق ھەيە گەر پيَـگای سروشتيان بەرەو مەعشوقە نەدۆزييەو،
 پيَـگای ئەفسانەيى دەگرەبەر، لە ئيمان بەھيَـزترن و لە ھيَـزى عەقل
 بالاترن، پوناکیان لە سنوورى جەستەى ئىنسان تىدەپەپيَـت، شەبەنگيَـک
 دروستدەکەن و چواردەورى خويان بە شەوقپيَـک پوناکدەکەنەو، کە ئەو
 شەوقە ھەندىجار پوناکی بەختەوھرى و ھەندىجارىش تيشکی ترسناکی
 غەم و کارەساتە. عەشقى مەلای ھاجەر لەو جۆرە عەشقە دەگمەنانە
 بوو کە دەيتوانى لە خاوەنەکەى جيا بپيَـتەو و لە دەرەوھى دەسەلاتى
 ئەو بجوليَـتەو. شەويَـک لە کاتيَـکدا مەلای سوختە لە پەنجەرەى
 نھۆمى دووھمى مالا کەيەو سەيرى ئەستىرە دەکات، گەنجيَـکی جوان
 دەرگای ژوورەکەى دەکاتەو و بە ھيَـمنى دەستدەختە سەر شانى مەلاو
 دەليَـت مەلا مەترسە، مەن بەشيَـکم لە خۆت، مەن ئەو عەشقى تۆم
 کە لە پۆحى خۆتدا خنکاندوتە و دەتەويَـت بيَـکوژيت. دواى گفتوگويەکی
 فەلسەفى دوورودريَـژ، مەلا تىدەگات، خۆشەويستى ئەو بۆ ئەو ئافەرەتە
 سپيَـکەلانە شەرمە چيَـتر لە دەسەلاتى ئەودا نەماو، بەلکە چۆتە
 ئاستيَـکی ديکەى وجود و بۆتە ملکەچى کۆمەليَـک پيَـسا لە دەرەوھى

توانای تیگه یشتنی نهو. هه مان شهو له کوچه خاموشه کانی شاردا
 دواى نهو کوچه دهکوییت و بوی ناگیرته وه. مه خلوقیکی سه رکه شه له
 مه یخانه تاریکه کانی خه یالی مه لادا درستبوه، بوونه وه ریکی خه یالییه له
 خولیا تاریکه کان و ژوره نهینیه کانی وجودی نهو پایکردوه، مه خلوقیکه
 دهچته نهو جیگایانه ی مه لا به درژیایی ژیا نی لیانترساوه. چهنده ها
 شه و مه لا به په تیکی نهستورده وهک نهو ی پاوی گیانداریکی ترسناک
 بکات، له کوچه کاند، له گوزره تاریکه کاند، له ده وروبه ری مالی
 به هاریانو، له مه یخانه چه پهک و له کوچی قومارچییه کانی شه ودا به دوو
 چاوی توپه و ئیراده یه کی پۆلایینه وه پایوده کات. چهنده هاجار ده یگریت
 و ده بییه ستیته وه، چهنده هاجار به عمو ده کانی شار و به دره خته کان
 و به کوئه که کانی بازارپه وه شه ته کی ده دات، به گوپالی شوانیکی
 کیوی دارکاریده کات، به قامچی عه ره بانچییه کان ده دات به ر جه لده،
 وهک نازه لیک یی یاخی په تیده کاته مل و به دواى خویدا پایده کیشتی.
 گهنجیکی به ره لایه بیوچان غه زه لی شاعیره کورد و عه ره ب و فارسه کان
 ده خوینیته وه، مه ست و بیئاگا له نه ده بیاتی عه شقدا مه له ده کات. مه لا
 چهنده ئازاری ده دات، هینده ش بوی ده گری. چهنده ده بییه ستیته وه،
 هینده ش چه ز به نازادکردنی ده کات. دواى هه موو جهنگیکی دووردریژ،
 دواى هه موو ململانی و ژورانیکی کوشنده ی نیوان نهو دوو بوونه وه ره،
 مه لا دژاو و دهسته وه ستان کوژ و پیوه نده کانی ده کاته وه و پییده لییت
 «برۆ... برۆ و مه یه ره وه». به لام شه ویک نهو عه شقه به ره لا و چاونه ترس
 و غه زه لگو یه له گه ل به هاریانودا ده گه پیتته وه، له گه ل نهو ژنه شه رمن و
 سرکه دا که غه زه له عاشقانه کان مه ستییا نکرده و به کراسیکی شیفونی
 موره وه خوی داو ته ده ست نهو کوچه خه یالییه ی که به شیکه له مه لا
 و به شیکش نییه له و. مه لا باوه پناکات... به لام خو یه تی، هه مان نهو
 به هاریانو سه ی و نه فسوناوییه یه که به به رچاوی مه لاوه پووته بیته وه

و له‌سەر ئاهه‌نگی خویندنه‌وه‌یه‌کی بیوچانی غزله‌لیاتدا له‌گه‌ڵ نیوه عاشقه‌که‌ی ئه‌ودا ده‌خه‌وێت. خه‌وتنێک له‌ سه‌رحیگردنی ته‌قلیدی ئن و پیاوی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ ناچیت که به‌ ئه‌ستم شه‌په‌وال و ده‌رپێکانیان داده‌که‌ن و به‌ جله‌وه‌ خۆیان ده‌ده‌ن به‌ سه‌ر یه‌کدا، به‌ لکو جوړیکه‌ له‌ سێکسکردن که چه‌ندین سه‌عات ده‌خایه‌نێت، دوو مه‌خلوق پووتده‌بنه‌وه و هه‌موو ئه‌و دۆخه‌ جنسیانه‌ تاخیده‌که‌نه‌وه که له‌ کتیی کاماسۆترادا هه‌یه. هه‌ر دووکیان دوو گیانه‌به‌ری خه‌یالین له‌ دیوێکی خه‌یالی ژياندا، خه‌وتنێکی خه‌یالی پێکه‌وه ده‌خه‌ون. له‌دوای ئه‌و شه‌وه‌وه‌ ئه‌و دیمه‌نه ده‌یانجار دووباره‌ده‌بیته‌وه. تا پوژیک مه‌لای هاجه‌ر، له‌ کوچه‌ و کۆلانه ته‌سک و تۆزاوییه‌کاندا به‌ هاریانوی شه‌رمه‌ن به‌ زگیکی نوێ و نیگایه‌کی تازه‌وه ده‌بینێت. بانوی دووگیان به‌ نیگایه‌کی هێند نااسایی سه‌یری مه‌لا ده‌کات، وه‌ک ئه‌وه‌ی ئاگاداری ئه‌و یارییه‌ بێت که نیوه خه‌یالییه‌که‌ی خۆی، شه‌وان له‌گه‌ڵ نیوه خه‌یالییه‌که‌ی مه‌لادا سازیده‌کات، که‌مه‌یه‌کی ئه‌فسوناوی و ئه‌فسانه‌یه‌ که به‌ر هه‌مه‌که‌ی مندالێکی راسته‌قینه‌یه‌ که ئیستا به‌ هاریانو له‌ دووره‌وه «به‌لادانی عه‌باکه‌ی و ده‌رخستنی زگی» نیشانی مه‌لای ده‌دات. کاتیک غزله‌لنوس له‌دایکه‌بێت، مه‌لا وه‌ک شیت به‌ ده‌وری مائی به‌ هاریانودا ده‌سوڕێته‌وه. حیکایه‌تی ئه‌و کۆرپه‌یه‌ی دپړیک غه‌زل له‌ سه‌ر سنجی نوسراوه، هێنده‌ی تر مه‌لا له‌ و جهریانه خه‌یالییه‌ دلدیاده‌کاته‌وه که چه‌ند وه‌خته‌ ژيانی پڕکردوه. به‌لام ئه‌و هێند پڕ نه‌ی و سه‌ختگیره‌ تاسه‌ره‌مه‌رگ که‌س هه‌چی لینابیسیتیت. به‌ هاریانو منداله‌که‌ی خۆی ناوده‌نێت به‌ هه‌مه‌ن، ناسر سه‌عیدی باوکیشی که فه‌رمانبه‌ریکی سالداری په‌روه‌رده‌یه، بێشه‌وه‌ی هه‌ست به‌ هه‌چ شتیک بکات، کۆرپه‌که‌ی ده‌گریته‌ باوه‌ش و گومانی له‌وه نییه‌ مندالێکی له‌ گۆشت و خوینی خۆی له‌ ئامیزگرتوه. دوای له‌دایکه‌بوونی به‌ هه‌مه‌ن ناسر، مه‌لای هاجه‌ر له‌ ده‌ست ئه‌و نیوه شاعیر و غزله‌خوینه‌ی خۆی پزگاری نابێت،

شه وگارانتيكى دورودريژ ديتيه وه ويژهى و غهزه لياتى ناوازه و عهشقنامهى دورودريژى بۆ دهخوينيته وه، مهلا دهخاته ژيژر گوشاريكى تونده وه تا غهزه لياته نويكانى بۆ توماريكات و له ديوانيكدا بينوسيته وه، بهلام مهلاى هاجه رتوپه و بيژار له فەيزى ئه وه موو عهشقه، بپياردهدا تا مردن پينوس نه گريت به دهستييه وه. له حهسرهتى ئه وه دوخهى خوئى و بۆ ئه وهى هه موو شتيكى بيربچيته وه، مندا له كانى هه لده گريت و پوو له شاروچكه يه كى دور ده كهن، له ويى خوئى فرينده داته ناو زهرياي بيته مانى سياسه ته وه، كه باشتري جىگايه مروف دلى خوئى تيا بخنكي نيت. جهنگ بۆ كوردستان و شه پى بيوچان له گه ل كۆمونيسته كافره كاندا به جوريك هوشيده بن، كاتيک به ئاگاديتيه وه ده بينيت هه م ته مەنى پۆيوه و هه م ئه و نيوه عاشقهى خوئى پيركردوه كه زه مانتيك په ريشان و ئاوارهى كرد. ئيدى پۆزگاريكى دريژ ئه و گه نجه شاعير و غه زه لخواينهى ناو پۆخى جیده هیلّیت و ده پوات و تا مردن يه كتر نابينه وه.

له كۆتايى زستانى سالى ١٩٧٥ دا كاتيک مهلاى هاجه ر له حهسرهت هه ره سى شوپش تووشى نه خوشيه كى كوشنده ده بيت و به ناو توفان و لافودا به ره و ئيران ده يبه ن، ده يه ويّت حيكايه تى ئه و كوپه خه يالييه له گه ل خويدا نه با ته ژيژر گله وه. به دريژايى ريگا به دواى پينوس و ده فته ريكد ده گه رپيت، تا به ر له كوچ و مالاوايى چيرۆكى له دايكبوونى غه زه لنوسمان بۆ بنوسيته وه. له پۆزيكى تاريك و باراناويدا ئه وانهى مهلاى نه خوشيان له دهسته به ره يه كدا هه لگرتوه، له كوپره گونديكى سه رسنوور لاده دن، نه خوشه كه ده به نه ماتيک و ده كه ونه گه پان به دواى پينوس و ده فته ردا، دواى ماوه يه ك به چوار ده فته ر و كۆمه ليك پينوسه وه ده گه رپينه وه. مهلاى سوخته له كاتيکدا له نيوان ژيان و مه رگدا جۆلانيده كات، جاريك گوئى بۆ دهنگى بروسكه و بارانه كان

پادەدیڤریت و جارێکیش وەنەوزی مەرگ دەدات، لە ساتەوهختێکی وا سەختدا، تین دەداتە ئێسکە پیر و ماندووەکانی خۆی، سەرنیکی گەورە دەخاتە ژێر دەستی و لە بەردەم چرایەکی بچکۆلەدا «کە وەک ژیاڵی ئەو بە ئاستەم نوزە ی تێدا» دەکەوێتە نوسینی نامەیەکی ترسناک و درێژ بۆ کەسێک هەرگیز نەیبینیوە و نایناسێت.

سەرەتاکانی جەعفەری مەغولی و حەسەن تۆفان

من «حەسەن تۆفان» لەگەڵ جەعفەری مەغولیدا پێکەوه لە شانە حیزبێهەکاندا گەورەبووین، ئەو پۆزە ی مامۆستا «شەوێیان» بانگیکردین و مژدە ی پێداین کە هەردووکمان بووینەتە ئەندامی گروپێک بۆ کوشتن و پاکسازی نەین، بەجووتە لە خۆشیاندا خەریکبوو بەلمان لێدەپوا. ئەگەر یادگارییەکان خیاڵەتەم لێنەکەن لە یادمە ئەو پۆزە مەغولی سەدجار لە من دڵخۆشتەر و پوویگەرمتەر بوو. کاتیەک لە بەردەم سمێلە قولاپی و نیگا وەحشییەکانی مامۆستادا وەستا بووین، مەغولی کە کورتەبنەیهکی، لێ ئەستووری، لوت پلێشاوه بوو، وەک بت، وەک سەربازێک فەرمانێکی گەرم لە فەرماندار وەرگرت، قیت خۆی پارگرتبوو. جامانە چلکەکە ی لە ملیدابوو، بەشیوەیهک قنچ و بە نێزام دیاربوو وەک مشکێک هاتە بەر دیدەم لە قەوارە ی خۆی زیاتر ئاوساییت و بەدەر لە سروشتی خۆی لەسەر دووپێ چەقی بێت. بەجۆرێک دڵشاد و سەرمەست بوو لام وابوو وادەزانیت بۆتە شاهی عەجەم. جەعفەری مەغولی بە خۆی دەگووت من بۆ پیاوکوشتن خولقاوم. ئەو پای وابوو وەرگرتنمان لە تاقمی ئیغتیالاتدا سەرەتای سەرکەوتنمان دەبێت بۆ پلەوپایە بەرزەکان. ئەوکاتیش وەک ئێستا برۆی وابوو ئەو کەسانە ی

لە ھونەری کوشتن و پاکردنەوە و پێسافکردن نازانن تا دەتۆپن لە خواری خوارەوێ هەر مەکەدا دەبن. من و ئەو وەک دوو کەس کە هیچ بە ھەریەکمان نەبوو، هێچمان لەو پۆشنفیکرە لوسکانە نەدەچوو کە بە ناز و نۆزی زۆرەو دەھاتنە ناو حیزب و زوودەبوونە ھەموو شتێک، لەدەمانچە کانمان و بێدەماغی خۆمان زیاتر سەرمايە ترممان نەبوو بە کاریبەینین، دوو سەرمايە بەنرخیشبوون، کە کەم کەس بەراست و دروستی قەدریان دەزانیت. من ھەردەم گووتوومە گەژەییەکی دەمانچە بەدەست لەم ولاتەدا دەتوانیت تا پلەی سەرەک کۆماری بپروات، قسەکەشم زۆربەی کات راست دەرچوو. من و مەغۆلی ھەردوو کمان گەژەبووین، بەلام دەمانزانای چۆن کاسبی بە بێعەقڵی خۆمانەو بەکەین. ھەردوو کمان لە مامەلەی کارزۆلەییەکی چکۆلانەو لە پیرە پیاویەک کە بابی تاقمە کچتکی شوخی گەرەک بوو، بووینە ھاوێی... ھەر دوو گەنجبووین... ھەردوو بۆ سەیری کچە عیارەکانی کابرا نەوێک بۆ کرپنی کارزۆلە چوو بووین. کە لەیەکدی ئاشکرا بووین، وەک دوو کەس کە دەبنە خاوەنی یەک نەین، بووین بە ھاوێی. ناسینی تەواوەتی من بۆ ئەو دەگەپتەو بۆ پۆزانی کارکردنمان لە شانەی ئیفتیالاتدا، کە من بە شانەی کوشتنی نەین و ھەرمەگێرایی سەر کوردی و جەعفەری مەغۆلی بە زمانە بازاڕی و عەقڵە سادەکە خۆی ناویدەنا «تییی وەرزشی فێکردن». ئەوکات ھەردوو کمان لای کادیترکی ناسراوی حیزب قوتابی بووین کە ناو نەینییەکە «سابیر فەلەکران» بوو. فەلەکران سەرکردەییەکی خەباتی نەینی و سیاسییەکی وردی سالانی ھەشتابوو، ئەو لەو سەردەمانەدا برەوی بە قوتابخانەیەکی تایبەتی خۆیدا کە بەرنامەییەکی ھەمەگیر و فرەدیوی ھەبوو. دەبیت بڵێم یەکێک بوو لە باوکانی زەبروزەنگی شوێشگێژانە ئەو دەم و عیامە کە بە دید و بپوای من گەلەک تاریک بوو، کەچی لای ھاوێکانی دیکەم پێ ژیان و

سەرشار لە خۆشی بوو. ئەوکات قوتابخانەگەلیکی زۆری کوشتن لە ولاتدا لە ئارادا بوون، بەلام کەس وەک ئەو شتەکانی نەدەخستە قالبی عقل و تێپامان و بیرکردنەووە. فەلەکران پیاویکی لاوازی چاویلکە لەچاوی زۆر چرچ بوو، خۆی لە ژیاویدا میروولەیهکی نەکوشتبوو، مریشکیکی سەر نەبریبوو، بەلام بە خۆی دەگووت تیورەستینی شوپش. ئەوکات زۆر شتی لێ تێنەدەگەیشتم، بەلام ئەووە حالێ دەبووم کە دەیگووت، تەواوی ئەم ژیاو، تەواوی ئەم دونیایە لەسەر شتیکی بەندە کە ناوی «بێدەنگی» . ئەو دەم لە نیوان سیاسەتبازانێ ئەو دەورەدا دوو پێگا لە گۆپێ بوو، پێگایەکیان من بە ئیجتیهادی خۆم ناومەدنا قوتابخانەی ئابووبردن، چونکە جەوھەری پرۆپاگەندەیی سیاسیان لەسەر ئابووبردنی نەیاران بەندبوو. پێبازی دووم کە پێبازیکی ترسناکتر بەلام بە حورمەتتربوو، ناومناو پێگای کێکوژان، ئەوانەبوون نەیارەکانی خۆیان گەلەک بێدەنگ و لە ھەلومەرجیکی تەمومزۆی ئالۆژدا لەنێو دەبرد، بەجۆریک گەلەک پرسسیار بێو ئەلام جێدەما و گەلەک گرێ بێکرانەو و گەلەک نەیننی بێشیکار. ئەوان فەزایەکیان دەسازاند کوشتنەکان وەک جۆرە تەلیسمیک دەگەوتنەووە کە تێیدا کەس نەدەگەیشتە یەقین. من کە خۆم بە یەکیک لە دروستکەرانی ئەو سەردەمە دەزانم، سالانی سەرەتای پەرورەدەیی سیاسی خۆم لە بێدەست فەلەکراندا بردەسەر کە یەکیک لە پابەرە گەورەکانی سیاسەتی بێدەنگی بوو. من و مەغولی پێکەووە کارمان بۆ ئەو دەکرد، لە پاکردنەووەی ھەندیک لە فاشیستەکاندا بەشداریمانکرد، ژمارەیهکی زۆر خائین و خۆفرۆشی ولاتمان بە سزای گەل گەیاند. ھەندیک لە نەیارەکانی فەلەکرانمان لە حیزیدا بێسەرۆشین کرد، چەندان کادییری پارتە سیاسییەکانی ترمان بۆ ئەو لەناوبرد، ھەموو شتەکانیشمان بە بێدەنگیەکی بێوێنەووە نەجامدەدا. فەلەکران ئەو ھەموو سالە دوور و درێژەیی خەبات، دوکانیکی بەرگەرونی ھەبوو،

وهك پۆحكی بېگونه خوئی به‌سەر مه‌كینه‌كه‌یدا ده‌نوشتانه‌وه و به‌چاوه
 كزه‌كانی به‌زه‌یی و سوۆزی میوان و كرپسار و پېیوارانی پاده‌كیشا. به
 جوړیك بیجورم و كه‌متین بوو، كه‌س خه‌یالی بو ئه‌وه نه‌ده‌چوو،
 بوونه‌وه‌ریكى وه‌ها لاواز بتوانیت له‌ پشت ئه‌و هه‌موو ئیشه‌ ئالۆز و
 خوینینه‌وه بیټ، وه‌ها پیره‌له و نه‌خۆش دیاریوو، مرۆف كه‌ ده‌بیینی
 كسبه له‌ هه‌ناوی ده‌هات و ده‌یگوت خودایه ئه‌مه چ مه‌خلوقیكى
 به‌دبخت و بیچاره‌یه. له‌ به‌رئه‌و پوخساره كه‌ساسه‌ی، له‌ سه‌ختترین پوژ
 و ئالۆزترین سه‌رده‌میشدا، بیټه‌وه‌ی تووشی هیه‌چ گرفتیک بیټ، له
 چاوی سیخوپه‌كانی ده‌ولت ون و به‌دوریینی هه‌والگره‌كانی ده‌سه‌لات
 نه‌دۆزرایه‌وه. ده‌بیټ بلیم ئه‌و زه‌مانیش فه‌له‌كران زۆر به‌ مه‌غولی
 سه‌رسامبوو. جه‌غه‌ری مه‌غولی شیوازیكى زۆر تایبه‌تى له‌ كوشتندا
 هه‌بوو، زۆر له‌ قوریانییه‌كان نزیکه‌ده‌بووه‌وه، قسه‌ی له‌گه‌لدا ده‌کردن،
 له‌گه‌لیاندا ده‌دوا، نوكته‌ی بو ده‌گیژانه‌وه ئه‌وسا ده‌ستی پاده‌كیشا و
 ده‌مانچه‌ی له‌ پوودا به‌رزده‌کردنه‌وه و ده‌يكوشتن. هه‌میشه‌ ده‌مانچه‌كه‌ی
 له‌ گیرفانیدا هه‌لده‌گرت. ئه‌و نه‌بیټ تانیستاش كه‌سم نه‌بینیوه له
 گیرفانیدا ده‌مانچه هه‌لگرت. به‌ هه‌ر بیانویه‌ك بایه له‌ نیچیره‌كه‌ی
 نزیکه‌كه‌وته‌وه و له‌ نزیکه‌وه‌را فیشه‌كێكى ده‌نا به‌ ناوكیه‌وه، كه‌
 ده‌كه‌وت و ده‌می بو هاوارکردن ده‌كرده‌وه، یه‌ك فیشه‌كى دیکه‌شى ده‌نا
 به‌ مه‌لاشوویه‌وه. شیوازی مه‌غولی ته‌واو له‌ شیوازی من جیاوازیوو كه‌
 له‌ دوری پازده تا بیست مه‌تره‌وه، به‌ ده‌ستیكى به‌هیز و پړك و
 نه‌له‌رزه‌وه ته‌قم له‌ سنگی قوریانییه‌كان ده‌کرد. بیرم نایه‌ت هیه‌چ
 جارێك گولله‌ی من جگه له‌ سینه‌ی كوژراوه‌كان جیگای دیکه‌ی
 پێكا بیټ، هه‌رگیز هه‌لهم نه‌كرده‌وه. هونه‌ری كوشتن ئه‌وه نییه هه‌ر
 جیگایه‌كى نیچیره‌كه‌ت لێده‌ركه‌وت بیپیكیت، ئه‌وه ده‌ستوخه‌تى پیاو‌كوژه
 كه‌م به‌هره و بیغیره‌ته‌كانه. كوشتن بریتییه له‌وه‌ی سینه‌ی دۆژمه‌كه‌ت

بپتیکت، سینه و هیچی دیکه. له شیوهی من و مهغولی بترازیت، گهلهک شیوازیت له بازاردا بوون، شبر له وانه بوو ته نیا ته قه ی له ناوچاوان دهکرد، ئه وانه ی له کۆتایی حه فتاکان و ناوه راستی سالانی نه وه دا نیوچاوانیان پتیکرا، سه رجه میان به دهستی «شبر مسته فا» تیاچوون. به لام «ته قسیم» له سه ره وه بۆ خواره وه به هیلکی راست کوزراوه کانی گولله باران دهکرد. «بیژنگ» که متر له په نجا فیشه کی به نیچیره کانییه وه نه دهنه، کوزراوه کانی دهستی ئه و وهک بیژنگیکی کون کونیان لیده هات. ئه وانه ی له و بواره دا کارمانده کرد په نجا که سیک بووین، ئیشمان له ناو بردنی یه کدی و پاکردنه وه ی نه یاره حیزیه کان و دوژمنه نه ته وه بییه کانمان بوو. هر یه که مان له ریگایه ک و له به ردهستی کادیژیک و بۆ مه به سستیکی تاییه تی کارمانده کرد. من و مهغولی زیاتر پتیکه وه ئیشه کانمان نه جامه دا. ئه و به رده وام دهستکی شیکی چه رمی گه وه ی ده کرده دهستی و به په نگ و پوخساریکی بیپه حمه وه قسه یده کرد. دهنگیکی ناسک و خوشه زهنگی هه بوو، ئه و دهنگه خوشه ی وایده کرد به قسه بتوانیت زۆر له نیچیره کانی نزیک بیپته وه، که گویت له و موسیقا هیمن و شاردراوه یی دهنگی دهگرت، گومانی خراپت نه دهما و دلنیا ده بوو پته وه. به هۆی ئه و سه روزمانه شیرینه وه دهیتوانی زۆر له قوریانییه کانی بچپته پیشی. هه ندیجار که بیده نگه ی دهکرد و دهکه و تمه نیگای، نه ده چووه عه قلم ئه و سه روفه ساله ئاوساو و چاوه ده ره پریو و لچه گرمۆلانه، دهنگیکی وه ها جادوو هینیان لیته ستیت. هه رجاره ی یه کتیکمان ته قه ی له قوریانییه که دهکرد. من ده ستوه شینتر و خیراترین بکوژی ناو بکوژان بووم. هینده ی که سی نیازم ده رده که وت، هر بمدیایه سینه ی به رابهرم دیت، بیپته وه ی کات به فیرویدم له چاوتروکانیکدا هه موو شتیکم ته واوده کرد. گه ر یاده وه ریم خیانه تم لینه کات، بیرم نییه نیچیری خۆم راجله کاندبیت و خستبیتمه گومان و

دوودلییه وه . جارژک نه بووه بوارى بیرکردنه وهم پیدابیت، گوناھترین شت نه وه یه نیچیره کهت بتوانیت بیر له مردن بکاته وه . نه و ساته ی مروّف تیدا ته قه ی کوشتن له یه کیّک ده کات، له وه هاسه کورته دا نه سیاست، نه پق، نه تۆله نامینن، ته نیا شتیک که تۆ به نیچیره که ته وه گریده دات مردنه . گرنگترین شت لای من نه وه یه نیچیره که م بمریت و بوارى نه وه ی نه بیت بترسیت، به و فاسیله دریزه دا نه پوات که له نیتوان یه قینی مردن و مردن خویدا ده وه سستیت . مه غۆلى به پیچه وانه ی منه وه، جیاوازیه کی زۆرى له نیتوان پاره که و و پاری ئاده میزاددا نه ده کرد . باوه پری وابوو چون که و هاوپیکانی بۆ مردن بانگهیشتنده کات، مروّفیش ده بیت به جوړه خویندن و قاسپه یه کی تایه تی نیچیره کانی تا ناو بۆسه که پاکیشیت، نه وسا که هه ردوولا دلنیا بوون، که هه ردوولا زانیان که وتونه ناو گیزه لووکه یه که وه که سه ریکی سوپاندنه وه ی به ده سستی بکوژ و سه ره کی دی به ده سستی کوژراوه وه یه، ئیدی هه ر یه که یان پازی به قه ده ری خو، یاریه که به ره و کوژتایی پاده کیشتیت . تا سالتیک دوی پاپه پینیش من هه ر نه دنامی نه و شانیه پیاو کوشتنه بووم . پوژیک لیستیکی دوورودریژ ناوی ئافره تیان بۆ ناردین که ده بایه یه ک یه ک بمانکوشتنایه . من له وه و به ر ژنم نه کوشتبوو، ئیواره یه ک منیان نارد بۆ کوشتنی ئافره تیکی شوخ که له گه ل میردیکی زۆر گه نجدا له مالتیکی هه ژاردا ده ژیان . نه زموونی سالانی پیشوو له حیزیدا فییرکردبووم زۆر ده باره ی کوژراوه کان نه پرسم . نه وه نه بوو فزولم نه بیت، وه لئ نه زموون فییرکردم ناسینی نیچیره کان ئیش و ئازاری زۆری به دواوه وه یه . زانیاری زۆر واده کات ده سست به رزیت، نه توانیت دلنیا بیت و فیشه که کانیشت جوان نه پیکن . هه روا زانین و نه زانینی نه و زانیاریانه هیچ له کاره که ناگوپیت، دواچار ده مزانی گه ر منیش نه یانکوژم، مه غۆلى یان تونچی یان فازیل قه ندیل ده یانکوژن . خه لکانیکمان هه بوون ده چوونه بنج و بناوانی حیکایه ته کان،

دەیانویست ھۆی کوشتنەکان بزانن و بەھانەکانی بدۆزنەو و لە قەناعەتەو پیاوکوژین، ئەوانە زۆربەیان بە پێگەوتی سەیر و لە شەوی تەماویدا ژيانى خۆیان دانا و تیاچوون. گەر پۆژیک بویە پیاوکوژ ھەولبەدە شتیکی ئەوتۆ دەربارەى نیچیر و قوربانییەکانت نەزانى، زانیاری زۆر دەربارەى مردووەکان ئێشەکە سەختتر و دەرنەجامەکان سامناکتر دەکات. ئەو پۆژەى چووم بۆ کوشتنى ئەو خانمە شوخە، ھەموو گیانم دەلەرزى، وەک ئەو ھەى پێشتر لە ژیانمدا کەسم نەکوشتبێت. ئێستاش لە بەرچاومە... پەخشىکی ناسک و بالابەرزبوو، کە پێمخستە دەرگای ئەودیوى مائیان خەریکبوو تەشتیک جلی شۆراوى بە تەنافىکی نایلۆندا ھەلدەخست. جلیکی کوردی تەنکی لە بەردابوو، لە بنیدا ژێرکراسە پەشەکەیم وەک گۆل دەبینى. بە درێژایى ژیانم زۆر شیت و شەیدای ئافەت نەبووم، بەلام کوشتنى ژنىکی وەھاش لەگەڵ ھۆش و خەیاڵمدا نەدەھاتەو. مەندالێکی چکۆلانەم بینی لەسەر پێلەپلەکی چکۆلانە قاپیکی خالی بەدەستەو ھەبوو دەگریا. لەو کاتەدا دەمانچەکەم دەرهینا و دەستی خۆم درێژکرد، لە ئێستیکدا ھێندەى تریەى چرایەک بێت و نەبێت، ھێندەى لێدانى دلیک بێت و نەبێت، دوودلییەک دایگرتم، بۆ یەكەمجار لە ژیانمدا ویستم دەمانچەکەم داگرم و فەرمانیکی حیزب جیبەجێ نەکەم، لەوانەبوو نەیکوژم. بەلام لە بەدەختى من، مێردە گەنجەکەى لەو کاتەدا لە ژوورەو ھاتەدەرێ و منى بە دەمانچەکەو ھەو. بینی. نیگای ترساوی ئەو پیاو، ئەو ھاوارە خنکاو ھەى گەروى، ئەو پەشوکانە سەیرەى کەوتە سەر پوخسارى... وایانکرد لە چرکەبەکدا بێتوانایی و لاوازی خۆم ئاشکراکەم و دەست بێم بە پەلەپیتکەکەدا و ئەو ژنە شوخە لە دلەو ھەو پێکەم. خۆیتەکەى تا دوور پێژا، گەرچى فاسیلەى دەمەتریک لەو دووریوم، بەلام وەک چەپۆکیکەم لێدات و پالم پێوھەنیت، سەرپام بوو ھەو خۆین. ئافەتەکە کەوت و من پەشوکاوە

جیگای خۆم له عەردا چە قییم. تا ئەو پۆژه پێکەوتی ئەوهم نەکردبوو
 دڵۆپە خۆیتێک بگاتە جەستم. مەغۆلی بەردەوام خۆی خۆیناوی دەکرد،
 هەر کەسیکی بکۆشتبا، دەستەسپێکی لە خۆینەکیدا نوقمەدەکرد و بۆ
 یادگار هەڵبەستە. بەلام من هەردەم فاسیلەیه‌کی وام وەردەگرت
 قوربانییەکان خۆیتێژنم نەکن. عەدەتم بوو خێرا شوینکارم جێبەجێم و
 وەک با بفرم و وێڵم، هێند خێرا دەرەچووم پێیاندەگووتم تۆفان.
 وەلێ ئەو پۆژه وەک یەکیەک سیحرم لێبکات، شتێک قاچم بگرێت،
 ماوەیه‌ک لە شوینی خۆم نەچولام. سەدای فیشەکه‌کان بەچەشنێک
 گۆرەبوون هەستم بە کاسییەک کرد، بۆنی باروتی گولله‌که ئەو
 حەوشەیه‌ی پێکردبوو. پیاوێکەیم بینی بە گریانەوه بەرەو پووم دیت،
 بینیم لەسەر پێله‌که دەوێستێت و هاوارەکات. من کەمەکه‌مە چوومە
 سەر تەرمی ژنەکه‌که لە خۆیناوی خۆیدا گیانیدەدا. ئەو چاوه‌ سه‌وزه
 گەورانه‌یم بینی که بێمانا و بێپرسیار سه‌یریانده‌کردم. بە خۆینەکه‌وه
 گەرمەوه و لەبەر دەرگا که‌دا مەغۆلیم بینی پەلم پادەکیشتیت و دەقیژنیت.
 ئەو دواهمین پۆژی ئیشکردنی من بوو لەگەڵ حیزیدا. هەر ئەو
 ئێوارەیه‌ی وازم لەهەموو شتێک هێنا و لە هەموو گەمەیه‌ک دەرچووم...
 دوا‌ی من مەغۆلی و تونچی و دانساز و حاجی کۆتەر تەوا‌ی کارەکانی
 دییان جێبەجێکرد، لە ماوه‌ی که‌متر لە سالتێکدا ژمارەیه‌کی زۆر ژن و
 کچیان لەم سەرە و سەری ولاتدا کۆشت. ئەو یەکه‌مین جیا‌ب‌ب‌و‌ن‌ه‌وه‌ی
 من بوو لە جەغفەری مەغۆلی. دواتر سیازده‌ سال مەغۆلیم نەبینیوه‌،
 که‌ بینیم‌وه‌ وام هەستکرد ئەگەرچی دونیا زۆر گۆپاوه‌، ئەگەرچی زەمین
 و زەمان سوو‌پ‌پ‌ێکی کۆش‌ن‌ده‌ و باز‌پ‌ێکی عا‌ج‌ب‌ا‌ت‌یا‌ن داوه‌، بەلام ئەو وەکو
 خۆیه‌تی و نەگۆپاوه‌.

کیشەى خانمى شەمس لە گەل کچە مندالکارە کەیدا «سەرەتای زستانی سالى ۱۹۹۲»

«خانمى شەمس، خانمى شەمس... دەبیئت تیبگەیت ئەم کچە
خەیاڵى نییە، دەبیئت تیبگەیت، من چەند پۆژە دەمەویت تیبگەیتەم کە
هەندیک زیندەوەر هەیه زۆر بچوکن، زۆر زۆر بچوکن بە چاوانی نایترین،
دەمەویت تیبگەیتەم هەندیک زیندەوەری دیکەش هەن زۆر گەرەن، بە
هەستەوەرە ئاسایی و بیتواناکانی ئێمە نادۆزینەو، دەمەویت تیبگەیتەم
پووەک هەیه دەتوانن مەوێ بخۆن، بەلێ دەتوانن مەوێ بخۆن، بەلام
کیشەى ئەم کچەى تۆ ئەوێه کە خەیاڵى نییە. خانم گۆیگرە، من بە
دریژایی هەفتەى پێشوو لە هەولێ ئەویدا بووم بەم خانمە بەسەلمێم
کە هەندیک لە زیندەوهران بەبێ جووتبوون زاورێدەکەن، بەلێ بەبێ
جووتبوون، خۆی گەرە هەرچییەکم کرد ئەم خانمە چکۆلانەى تۆ
لەو تینەگەشت زیندەوەرەکان چۆن دەتوانن بەبێ جووتبوون زاورێبکەن،
یەعنى منى گەیانده حالەتیک هەندیک وشە بەکاربەیتەم کە جوان نییە
پیاویکی وەک من لە بەردەم خانمیکى بەحورمەت و پاکیزى وەک ئەودا
بیخاتە سەرزوبان، دواوە ئێمە وانەى زۆر سەختەمان لە پێشە، گەر
مەناز خانى کچتان ئیستا لە زاورێى هەندیک زیندەوەری دەریایی
بچوک تینەگات، نازانم سەبەینى چۆن لە کۆتەندامى زاورێى مێشولە،
سوڤى خوێنى تێمساح تێدەگات. چۆن دەتوانیت لە پەیکەرى ئێسكى
ئەو بالەندانه تیبگات کە پەنجا ملیۆن سال لە مەوێر ژیاون... خانمى
بەرێز بمبۆرە، بەلام شتەکان بەو جۆرەن... بەو جۆرەن».

چەند سالیکی بەر لە پۆژەى ماجیدی گۆل سۆلاف و دەرسیم تاهیر و
بەهمن ناسر یەكەمین لاشە دەرپەیتن، مامۆستا سەعید بايۆ، مامۆستای

زینده وه رزانی به و جورده قسه ی بۆ خانمی شه مس کرد، که ژنی یه کیک له پیاوه گه وره کان بوو. مامۆستایه ک بوو ته مه نی له سه رو په نجا ساله وه بوو. کابرا نه و پۆژه به جوریک ده ستپاچه و غه مگین ده بنواند، گه ر بتان دیبایه دلتان به حالی ده سووتا، به جوریک به ده ست نه و کچه جوانه ی خانمی شه مس وه گیر ی خوارد بوو مه پرسن. هه ر شتیک په یوه ندی به زانین و فیژیوون و بیر کردنه وه وه هه بایه، مه هناز سه ری لیده رنه ده کرد... کچیک بوو بیۆینه له جوانیدا، بیۆینه له ته مه لیدا، بیۆینه له بیده نگیشدا. که س نه یه زانی چون گه یشتوته پۆلی پینجی ئاماده یی، هه ندیک مامۆستا سویندیان بۆ خواردم تا نه وکات خشته ی لیکدانی له به رنه بووه، هیچ شتیک له سه ر بیردۆزه کانی نه ندازه نه زانیوه، له زینده وه رزانییدا به نه سته م توانیۆتی خوشتر له گوله باغ جیابکاته وه.

خانمی شه مس به مه راقینکی ژۆره وه ته ماشای سه عید بایۆی ده کرد و نه یه زانی چی بلیت. خۆی رقی دنیای له م مامۆستا په زاگرانه بوو، به لام نه مجاره هه ستیده کرد له سه ر هه قه، کچه که ی له خۆگۆرپین و مه کیاجکردن و سه یرکردنی ته له فزیۆن به ولاره هیچی تری نه ده زانی. خانمی شه مس که له ته نووره یه کی په شی ته سکدا دانیشتبوو، ده ستی ده خسته سه ر میژه که ی به رده می و به مامۆستای ده گوت «جا مامۆستا نه وه ده بیّت چی بکه ین، عیلاجی چییه؟». سه عید بایۆ پالیده دا به کورسییه که وه و ده یگوت «خانم من پیمگوتی مامۆستایه کی ده ویّت فیّری خه یالی بکات. یه کیک وابکات هه ستی بۆ نه و شتانه ش هه بیّت که له به رده میدا پووناده ن، تیگه یشتنی بۆ نه و شتانه ش هه بیّت که مرۆف به جهسته و پۆحی خۆی تییاندا ناژی. واته مه رج نییه مرۆف گول بیّت بۆ نه وه ی تیّبگات گول چون ده مریت... مه رج نییه مرۆف زینده وه ریکی ناو ئوقیانوس بیّت، بۆ نه وه ی ژیا نی ناو ده ریا تیّبگات. خانم من ژۆر

به پاستمه ده بیټ بۆ مامۆستایه کی تایبه تی خیال بگه پین، کچه که تان
 خه یالی نییه». خانمی شه مس بیته وهی تیبگات مامۆستا سه عید باسی
 چی ده کات، گووتی «تۆ هیچ کهس ده ناسیت، مامۆستای خه یال بیټ،
 چونکه نازانم من وانه ی له و جوړه م نه بیستووه». سه عید بایۆ له کاتی
 ده ستردندا بۆ چاکه ی به رده می، که میک قاپی کولیچه کانی جولاند و
 سه یرکی سه ر نه ژنۆ سپیه کانی شه مسی کرد و به ناره حه تییه وه گووتی
 «هر کهس که له دایکه ده بیټ به شی خۆی خه یالی هه یه، له پاستیدا من
 له ناچاریدا وا ده لیم، من پاره له نیوه وهرده گرم، به لام کچه که هیچ
 فیرنا بیټ... هر قوتابییه ک من وانه م دابیټی، ده سته تال نه گه پراوه ته وه،
 خوا شاهیده پیرار بیست و سئ قوتابیم چوونه کولیجی پزیشکی. ناخر
 خانم له سه ر ناو و ناویانگی من قورسه گه ر خانمی مه هناز، ئەم کچه
 پاکیزه ی نیوه دهرنه چیټ و له زینده وهرزانیدا بگه پرتقه وه، بۆ من گران
 ته واوده بیټ، نیوه خیزانیکی ناسراون، هر شتیک له م ماله ی نیوه دا
 پرویدات ده چیټه دهری، خه لک هه موو ده لین ئەها سه عید بایۆ سالیک
 هاتوچۆی ماله ی سه یفه دین مارۆی کرد، سالیک له گه ل شه مس و مه هنازی
 کچیدا له ژووره وه بوون و دهریش نه چوو... نه وکات چۆن شته کان
 ته فسیرده کهن؟ ها چۆن؟... خانمی به پیز، من هیچ که سیکم نه دیوه
 وه ک مه هنازی خانی کچتان بیخه یال بیټ، من مه منونی ئەم هه موو چا
 و کولیچه خۆشانه ی دهستی تۆم، به لام به که سه ره وه پیتده لیم، گه ر وا
 بهروات ناتوانم بیتمه وه بۆ ئیره، چونکه هاتن و نه هاتنم سوودی نییه، من
 پاره ی خۆپایی بۆ له تۆ بستینم... ها بۆ لیټی بستینم؟».

خانمی شه مس که میک له دوا پرسته کانی مامۆستا ترسابوو، له دوا ی
 ئەوه ی میرده که ی بووبوو به فرمانبه ریکی بالا و متمانه ی سه رۆک و
 کادیره گه وره کانی حیزبی به ده سته ینابوو، ده وه مه ندیه کی کوتوپر پوی

تیکردبوون، ده‌ترسا منداآله‌که‌ی دهرنه‌چیت و ژنه ناسیاوه‌کانی ده‌وروپه‌ری بلین ته‌ماشاکه دلّی نه‌هات مامۆستایه‌کی باش بۆ که‌که‌ی بگریّت. له شتی وا زاره‌تره‌ک ده‌بوو، ده‌بایه هه‌ر شتیک ده‌کریّت بیکات تا که‌س قسه‌ی وای به‌زاردا نه‌یه‌ت. که‌که‌ی له هه‌موو وانه‌کاندا خراپ‌بوو، به‌رزترین پله‌یه‌ک به‌ده‌ستی هیتابیّت له کوردیدا بوو که جاریک له جاره‌کان په‌نجاوسنی وه‌رگرتبوو، له‌وه به‌ترازیت له ده‌رسیکی تردا دهرنه‌چوو‌بوو. ده‌بایه ئیستا له سنی زانکۆ بایه. نه‌گه‌رچی شه‌مس و باوکی هه‌موو شتیکیان بۆ دابینکردبوو، ژووری خۆی هه‌بوو، بالکۆنی خۆی هه‌بوو، هاوپی که‌که‌کانی ده‌یاننوانی هاتوچۆی بکه‌ن، ده‌ستگیرانداربوو، ده‌یتوانی له ئسولدا بچیت‌ده‌ری، گوپی له گورانییه‌کانی سیمۆن و بولند ئارسۆی ده‌گرت... به‌لام له قوتابخانه دهرنه‌ده‌چوو. ئه‌وه یه‌که‌مجار‌بوو بییستیت یه‌کیک بلیت «که‌که‌تان خه‌یالی نییه». سه‌یفه‌دین مارۆی می‌ردی «که‌که‌ له ته‌شتیک به‌زی پۆکراو ده‌چوو» به‌رده‌وام به‌پۆییکی دریژه‌وه به‌سه‌ریکی پووتاه‌ی زله‌وه، به‌ورگیکی هه‌لپژاوه‌وه به‌ماله‌که‌دا ده‌سو‌پایه‌وه و ده‌یگوت «ئه‌م که‌چه‌ می‌شکی نییه... پارهی تیا سه‌رف مه‌که... می‌شک به‌پاره‌ناک‌دریّت». ئیستا شه‌مسی به‌سته‌زمان نه‌یده‌زانی جیاوازی نێوان ئه‌و دووانه‌چییه، گه‌ر مرۆف می‌شکی نه‌بیّت له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی مرۆف خه‌یالی نه‌بیّت. له دلّی خۆیدا تا ئه‌ندازه‌یه‌ک قسه‌که‌ی مامۆستا سه‌عید بایۆی پێراستتر بوو، که‌که‌ می‌شکی هه‌بوو، به‌شی خۆی شه‌یتان بوو، گه‌ر بیویستبایه تا بپی‌بیشه‌رمی عیاریبوو، گومانی ئه‌وه‌شی هه‌بوو هه‌تا له پشت ده‌ستگیرانه‌که‌یه‌وه، شتیکی که‌می له‌گه‌ل که‌سیکی تردا هه‌بیّت، وه‌ک ئه‌وه‌ی دلّی به‌یه‌کیکی تریشه‌وه بیّت، به‌لام کێ... نه‌یده‌زانی. به‌گشتی جیاوازییه‌کی نه‌بوو له‌گه‌ل که‌جانی ته‌مه‌نی خۆیدا. گرنگترین شتیش بۆ شه‌مس ئه‌وه‌بوو قسه‌ی نه‌یه‌ته‌سه‌ر. که‌گووتیان مامۆستا سه‌عیدی بایۆلۆژی له هه‌موو که‌س باشته‌ر، بی‌بیرکردنه‌وه، بپاریدا بانگییکات

و تگای لیبکات وانهی تاییه تی پیللته وه . به لام ئیستا بۆ یه که مجار له
ژیانیدا ناچاره به دواى مامۆستایه کدا بگه ریت بۆ خه یال . «مامۆستای
خه یال» پۆژیک له پۆژان شتی وه های نه بیستبوو . که سه عید بایۆ پۆی ،
شه مس خان چوه ژوره که ی خۆی ، سه ری خسته ناو هه ردوو ده سته
و ده ستیکرد به گریان ، هیچ شتیک له وه ناخۆشتر نییه له گه ل پایویکی
ناشیرینی وه ک سه یفه دین مارۆدا بژیت و منداله کانیشته ته مه ل بن . له گه ل
تیه پینی عومر و به سه رچوونی پۆژگاردای به ناشیرینی سه یفه راهاتبوو ،
دلی خۆی به وه خۆشکردبوو که ئەندامیکی به رزی حیزیه ، به لام به وه
پانه ده هات که که ی نه بیته هیچ . هیچ شتیک له دونیادا له وه خراپتر
نییه ، منداله که ت له قوتاخانه ده رنه چیت ، هیچ شتیک . هه موو جاریک
وای به ژنه کانی هاوپی گوتبوو . هه زیده کرد که که ی به هه قی خۆی
بجیته زانکۆ ، هه ر کۆلیژیک بیت گرنگ نییه ، گرنگ نه وه یه به هه قی
خۆی بجیته زانکۆ .

ئه و ئیواره یه که سه یفه دین گه پایه وه ، گه رده لولویکی گه وه
چاوه روانیده کرد ، کابرا هیشتا خۆشی له وه نه بینیبوو که بۆته به رپرستیکی
به رزی حیزب که چی پۆژ دواى پۆژ ژيانى تالتر ده بوو . ئه وه چ جوړه
به دبه ختییه که مرۆف توشیدیت ، هه رکات خۆی ئاماده ده کات له زه ت له
شتیک ببینیت ، سه رکه و تنیک تامبکات ، شتیک پرووده دات ، ته واوی تام
و خۆشی ژيانى لیتیکده دات . ئه و ئیواره یه هیتد نه بوو پیخستبووه
حه وشى مال ، خانمی شه مس به پیوه هه موو قسه کانی سه عید بایۆی
بۆ گتپایه وه . سه یفه دین له سه ر ئه م په فتاره ، سه دجار له گه ل شه مسدا
به شه راهاتبوو ، هیتده ی له ده رگاوه ده رده که وت ، ژنه که ی راسته و راست
بیئه وه ی بواری هه ناسه دانی بدات ، ده ردی دونیای به سه ردا ده رشت .
سه یفه دین هه ندیجار توپه ده بوو ، هه ندیجار پیده که نی ، هه ندیجار ده گریا ،
هه ندیجار بیده نگ سه یریده کرد و هیچی نه ده گووت . کیشه ی مامۆستای

خه يال شتيكي تازه بوو، پيشتر كيشه گهلى له و جورى نه بيستبوو، له ميژبوو مه سه له ي پوره دهى منداله كانى بو خانم جي هشتبوو، به لام خانم ده يگوت هر ئيستا ده بيت ماموستايه كى خه يال بدوزينه وه ... هر ئيستا.

دواى شه ويكى پر ده نكه دنگ و توپه يى، مارو دره نك وه ختيك ته له فونى بو « سهر كه وت نه زمى » كرد و تكاى ليكرد ماموستايه كى بو بدوزينه وه خه يالى كچه كه ي به ميژيكات. كه زهنگى ته له فونه كه لاي سهر كه وت نه زمى لييدا، نه وه له ژير جي كاوه، به ده ستورى مه هراجا هينديه كان خاويليه كى گه ودهى له سهر يه وه ئالاندبوو و سه يري فليميكي فيديو عه ره بى ده كرد. سهر كه وت ئيشيكي دياريكراوى نه بوو، كاسبيكي گه پوك بوو، مه موو شتيكي ده كرد. گه ر بو ئوتومبيلي موديل بالا بگه راپايتايه بو ي پيدا ده كردى، گه ر كه له شيري شاميت داوا كرد بابه پيدا ده كرد، وه ستاي به لوعه ت بو يستبايه له چند سه عانيكا بو ي ده ناردى، گه ر پيشت بگوتبايه بو ماموستايه كى باشى فيزيا په كى نه ده خستى. هه موو زيانى له بازاردا بردبوو هه ر، به لام پيشتر شتيكي به ناوى ماموستاي خه ياله وه نه بيستبوو، به لام نه يده ويست به نه زان ده رچيت، مه به ستيشى بوو خو لاي تازه به رپرسيك شيرينيكات كه دلنابوو دره نك يان زوو ئيشى تيده كه ويئت. بيئه وه ي خو لاي تيكدات گووتى « ئاسانه ماموستا گيان، زور ئاسانه سبه ي ماموستايه كى خه يال پيدا ده كه ين ». گه ر سهر كه وت نه زمى واى نه گووتبايه، له وانه بوو شته كان به جورىكى تر برؤن، له وانه بوو كو ي نه م چيروكه ريگا و په وتيكي دى بگريته به ر. به لام سهر كه وت بيئه وه ي بزانييت ماموستاي خه يال چييه، گه تى به سه يفه دين مارودا و له گه ل نه وه گفته شدا يه كه مين گه مه ي شيتانه ي نه م كتيبه ي ئيمه ده ستى پيكرد.

دووانە یەکی نە یار و خەیاڵی «لەدایکبوو نی تریفە یابە حری لە کو تایی سالانی شەستدا»

پۆژیک لە پۆژان جەوهر زاهیر یابە حری برای تریفە زاهیر، بریاریدا
 بیئەوێ عەقل و لەشی بەکاربەیت، ببیتە ملیۆنێر. واتە بیئەوێ نە
 عەقڵی بە راستی بخاتە کار و نە دەست و بازوو بوەشیئیت، ژیا نیکی
 نۆر خۆش بژی، ببیتە خاوەنی هەموو شتێک، جوانترین ماشینی هەبیت،
 کۆشکی گەورە دروستبکات، زیباترین ژن بەیت، گرانترین پۆشاک
 دنیا بپۆشیت، لە خۆشترین نوسینگەدا دەوامبکات. دەبیت بلێم بەر لە
 پاپەرینی سالی ۱۹۹۱ کەس نەیدەتوانی خەونی وەها ببینیت، ئادەمیەکی
 لە ولات و مەملەکەتی ئێمەدا نەبوو جورئەتی هەبیت جورە بریاریکی
 وەها بدات، بەلام لەگەڵ هەڵاتنی خۆری هەمیشە درەوشاوی ئازادیدا،
 ولاتی ئێمە پرپوو لەو جورە پیاوانە دەیانتوانی بیئەوێ عەقڵی خۆیان
 بخەنە کار، بیئەوێ بە راستی ئیشبکەن و ماندوو بین هەموو خەونەکانی
 خۆیان بەیتەدی. جەوهر لەگەڵ تریفە زاهیردا دووانە نەبوون، بەلام
 وەک دووانە بە دنیا ناسیئەن. کەس تا ئیستا چیرۆکی راستەقینە
 لەدایکبوونی تریفە ساغ نەکردۆتەو، پێشموایە ئەو حیکایەتە بە پادەیهک
 ئالۆز و تەلیسمای و بیتەفسیرە، پوونکردنەوێ نەشیاو و ئەستەمە، ئەو
 دراوانەش کە ئیستا لە بەردەستی ئێمەدان بواری دۆزینەو و درکەندنی
 راستیمان پێناوە. هێندە هەیه لە سالی ۱۹۶۸ دا چەند هەفتەیهک دوا
 کۆدیتای ۱۷ ی گەلاویژ، لە گەرەکیکی کۆن و داڕخاودا، لە شەویکی پر
 میسولە و لە ژێر پانکەیهکی ژەنگاویدا، لە سەر جیگایەکی نوقم لە ژان
 و عارەقدا، فەوزیە خانی ژنی زاهیر ئاغای یا بەحری، جەوهر ئاغای یا

به‌حری هێنايه دونياوه . هه‌موو دونيا ده‌یزانی فه‌وزیه خان که ژنێکی به‌پێژ و به‌ حورمه‌تی نه‌وه‌زادی یاسه‌مییه‌کان بوو، دواى پێنج ساڵ شووکردن بێوه‌چه و بێمنداڵ مابوووه‌، له‌و پێنج ساڵه‌دا فه‌وزیه خان هه‌رچییه‌کی کردبوو، خودا به‌ منداڵێک ئاسووده و به‌ پشتێک خوشنوویدی نه‌کردبوو. تا له‌ دواى سێهه‌مین ساڵی شووکردنییه‌وه‌، خۆی وه‌ک دره‌ختێکی بێهه‌ر و مه‌خلوقێکی بێخێر و بێوه‌چاگ ده‌بینی. وه‌ک هه‌موو ئه‌و ژنانه‌ی منداڵانیان نابێت، غه‌م به‌ جۆرێک دایگرتبوو، بێنیی هه‌موو کۆرپه‌یه‌ک و ده‌رکه‌وتنی هه‌موو منداڵێک دای له‌ پیشه‌وه‌ ڕاده‌چله‌کاند. وای لێهات منداڵبوون بوو به‌ گه‌وره‌ترین خه‌یاڵ و خولای ئه‌و ژنه‌ چاک و داوێنپاکه‌ . که‌ فه‌وزیه یاسه‌می زگی پرپوو، خه‌یاڵێکی گه‌وره‌ ده‌بوو به‌ واقیع و خه‌ونیکی بێکۆتا ده‌بوو به‌ راست. به‌لام کێشه‌که‌ ته‌نیا غه‌مه‌ گه‌وره‌ و بێسنووره‌کانی خانمی یاسه‌می نه‌بوو، به‌لکو گرفتێ گه‌وره‌ی خێزانی یابه‌حری، ئه‌و ئیره‌یی و هه‌سوودیه‌ گه‌وره‌یه‌ بوو که‌ له‌ منداڵیه‌وه‌ له‌ نێوان زاهیری یابه‌حری و سه‌میره یابه‌حری خوشکیدا به‌رقه‌رار بوو. خوشکه‌که‌ له‌ منداڵیه‌وه‌ ئیره‌یه‌کی زۆری به‌ برا نازداره‌که‌ی ده‌برد. سه‌میره له‌و ژنانه‌ نه‌بوو ئاسان ته‌سلیمی قه‌ده‌ری ژنانه‌ی خۆی بێت و به‌و ناز و فه‌زله‌ پازیبێت که‌ نێرانی خێزانی یابه‌حری له‌ دێر زه‌مانه‌وه‌ هه‌یانبوو. ئه‌وه‌ جه‌نگێکی سه‌رسه‌ختی له‌ نێوان زاهیر و خوشکه‌که‌یدا هه‌لگیرساند، که‌ درێژکراوه‌ی کۆمه‌ڵێک جه‌نگی دێرینه‌ی دیکه‌ بوو له‌ نێوان نێر و مێکانی تایه‌فه‌ی یابه‌حریدا. کینه‌ی قوول و گه‌وره‌ی زاهیر بۆ خوشکه‌که‌ی وایکرد سوێند بخوات هه‌رگیز نه‌یدا به‌شوو و نه‌هێڵێت پۆژێک له‌ پۆژان به‌ وه‌چه‌ی خۆی شاد بێت و منداڵی خۆی بگرتنه‌ باوه‌ش. له‌ ساڵی ١٩٦٣ هه‌و زاهیری یابه‌حری هه‌موو خوازیینیکه‌رانی سه‌میره‌ی به‌ جۆرێکی شیتانه‌ و بێهه‌مانه‌ په‌نده‌کرده‌وه‌ . سه‌میره له‌و ماوه‌یه‌دا له‌ ڕێگای نوشته‌نوسه‌کانه‌وه‌، به‌ نه‌هێنی دۆعای ده‌نوسی و

سیحریده‌کرد، تا خودا وه‌چاخ‌ی زاهیر یا به‌حری برای کو‌یربکاته‌وه و هرگیز به مندا‌ل و نه‌وه‌ی خو‌ی شادنه‌بی‌ت. ژیا‌نی ئه‌و پ‌ینج ساله‌ی یا به‌حری به‌کان جه‌ه‌نه‌م بوو. سه‌میره که ک‌چ‌کی شه‌پانی و د‌ر بوو، چه‌ندین جار جه‌نگی ئاگرین و د‌وزه‌خ‌ناسای د‌ژ به‌و خانمه‌ نازدار و به‌حورمه‌ته به‌ریاکرد که به‌ بی‌ده‌نگی باری دیق و مه‌راقی ژیا‌نی له‌ ناو یا به‌حری به‌کاندا پاده‌ک‌یشا. کات‌یک سه‌میره یا به‌حری حیکا‌یه‌تی زگ‌پ‌رونی فه‌وزیه‌ خانی یاسه‌می بیست، وه‌خت‌بوو شی‌ت بی‌ت. شه‌وگا‌ران‌یک‌ی در‌یژ خه‌وی لی‌ته‌که‌وت. ئیره‌یی وایکرد شه‌و و پ‌وژ بیر له‌وه‌ بکاته‌وه چ‌و‌ن ئه‌ویش مندا‌ل‌یک‌ی بی‌ت، چی بکات بو ئه‌وه‌ی در‌یژ به‌ وه‌چا‌غی خو‌ی بدات تا له‌ مولک و مال‌ی یا به‌حری به‌کاندا مافی نه‌خور‌یت. ده‌یان شه‌و له‌ خه‌یال و خولیا‌ی دروستکردنی وه‌چه‌یه‌کدا بوو که زاهیری برا و جه‌لاد له‌وی حه‌رامکردبوو. که‌س به‌دروستی نازان‌یت له‌و ماوه‌یه‌دا چی پ‌وویدا، به‌لام ئه‌و شه‌وه‌ی کو‌تایی هاوین که فه‌وزیه‌ خان که‌وته‌سه‌ر ژان تا جه‌وه‌ر ئا‌غای یا به‌حری له‌ دایک‌بی‌ت، هه‌مان شه‌و له‌ هه‌مان سه‌عاتدا سه‌میره یا به‌حریش که‌وته‌سه‌ر ژان‌یک‌ی توند. به‌در‌یژایی ئه‌و ماوه‌یه‌ که فه‌وزیه‌ دووگیان بوو هی‌چ که‌س هی‌چ ئاما‌ژه‌یه‌کی نا‌اسایی له‌ سه‌میره نه‌بینی‌بوو. ئه‌و شه‌وه‌ی سه‌میره که‌وته‌سه‌ر ژان، هه‌موو پ‌یانا‌وبوو ئه‌وه‌ش به‌زم‌یک‌ی دیکه‌ و نمایش‌یک‌ی دیکه‌ی به‌ده‌ له‌ به‌زم و نواندنه‌ شه‌یتانی و شه‌پانی به‌کانی ئه‌و. که‌ دکت‌وریان هی‌نایه‌ سه‌ری، پ‌زیش‌کی‌کی می‌سه‌ری زیره‌ک و ورده‌کار بوو، له‌ می‌ژبوو له‌و شارهدا ده‌ژیا. پاش پشک‌نین‌یک‌ی ورد گه‌یشه‌ ده‌ره‌نجام‌یک‌ی سه‌یر، سه‌میره هی‌شتا ک‌چ بوو، په‌رده‌یه‌کی پاک‌یز و سا‌غ و سه‌لامه‌ت و جوانی‌شی هه‌بوو، به‌لام زگی‌شی پ‌ریوو...

دیاره‌ خو‌شبه‌ختی به‌کانی ئینسان هه‌میشه‌ هاو‌ر‌پی به‌دبه‌ختی و لکه‌ی په‌شی غه‌م و په‌ژارن، زاهیری یا به‌حری که‌ سه‌ر له‌ ئی‌واره‌ خه‌ریک‌بوو له‌ خو‌شیدا ده‌ف‌ری، خو‌ی به‌ خو‌شبه‌خت‌ترین که‌سی دونیا ده‌زانی، دوا‌ی

سآله‌های سال سهر و ناوومیدی چاره‌پوانی نه‌وه بوو وه‌چه‌یه‌کی تازه بو یا به‌حرییه‌کان بیتنه دونیاوه، هه‌والی زگپرپوونی خوشکه پاکیز و به‌دنیا و به‌خپله‌که‌ی خستییه به‌حرکی گه‌وره‌ی بیقه‌رارییه‌وه. راسته زاهیر ناغا بیرری نه‌ده‌هات پوژیک له پوژان خوشکه‌کی خوشویستییت، به‌لام نه‌شیده‌ویست به‌و جوړه کوتایی به ژبانی به‌نییت. نه‌وه شهرم و شوریه‌یه‌کی وه‌هابوو گالتی له‌گه‌لدا نه‌ده‌کرا، عه‌یه‌یه‌ک بوو لکه‌یه‌کی وه‌های ده‌نا به میژووی یا به‌حرییه‌کانه‌وه تا دنیا دونیا به له بیرنه‌چپته‌وه، بویه هه‌رچییه‌کی کردوه ده‌بایه خیرا نه‌وه ده‌رگایه دابخات و نه‌وه شهرمه داپوشیت. زاهیر ناغا به پاره‌ی نه‌وه زه‌مانه بره دراویکی خه‌یالی به‌خشی به دکتوره میسرپییه‌که تا به‌نه‌نیی سهرپه‌رشتی مندالپوونی خوشکه‌کی و ژنه‌که‌شی بکات و نه‌نییه‌که‌ش تا قیامت هه‌لگریت و له‌گه‌ل خویدا بیباته گوره‌وه. به‌و جوړه فه‌وزیه یاسه‌می و سه‌میره یا به‌حری له دوو ژوردا له ته‌نیشت یه‌که‌وه، له گه‌رمای هاوینی سالی ۱۹۶۸ دا، له ژیر دوو پانکه‌ی گه‌وره‌دا، له یه‌ک ساتدا دوو مندالیان بوو، یه‌کیکیان جه‌وه‌ر زاهیر بوو، نه‌وی تریان تریفه زاهیر. دوو مه‌خلوق وه‌ک دووانه به دنیا ناسینران، وه‌ک کچ و کوریک له مندالانی فه‌وزیه یاسه‌میدا سازابن، هه‌ردوکیان به ناوی فه‌وزیه و زاهیر یا به‌حرییه‌وه شوناسیان بو دهره‌ات، به‌لام دوو بوونه‌وه‌ربوون له هه‌موو شتیکیا جیاواز. یه‌کیکیان به‌ره‌می حقیقه‌ت بوو نه‌وی دیان به‌ره‌می خه‌یال، جه‌وه‌ر که له دایکبوو سهری بو سه‌ره‌وه بوو، تریفه که هاته دونیاوه سهری بو خواره‌وه بوو. جه‌وه‌ر له‌گه‌ل له دایکبوونیدا ده‌ستیگرد به گریان، به‌لام تریفه پیکه‌نی. جه‌وه‌ر سپی بوو، تریفه نه‌سمه‌ر و توکن. جه‌وه‌ر چاوی کال بوو، نه‌وه چاوانی قه‌ترانی. له‌وشه‌وه‌وه تا پوژری مردنی، سه‌میره یا به‌حری له ژوریککی نه‌ومی دووی مالی زاهیر یا به‌حریدا دیلبوو. سی سالی یه‌که‌م زاهیر ده‌رگاکی له‌سه‌ر داخست نه‌با

هه‌لبێت، به‌لام له سالی چواره‌مدا فه‌وزیه‌ی دلچاک و میهره‌بان، دوا‌ی چه‌ند پوژتیک گریان می‌درده سه‌رسه‌خت و به‌دنیاده‌که‌ی پازیکرد، ده‌رگای ژووری خوشکه‌که‌ی بکاته‌وه و ئازادیی‌کات. سێ سال بوو فه‌وزیه یاسه‌می سه‌میره‌ی نه‌بینی‌بوو، سێ سال بوو پێی نه‌خستبووه نه‌ومی سه‌ره‌وه. دوا‌ی ئه‌و ماوه دوو‌رودریژه کاتیک زامیری یابه‌حری ده‌رگا‌که‌ی کرده‌وه و فه‌وزیه‌ی برده به‌رده‌م سه‌میره‌ی خوشکی. فه‌وزیه له بری سه‌میره‌ی جارن، بوونه‌وه‌ریکی پیر و تیکشکاری بینی که هیچی له‌و ژنه‌ی دپ و ده‌مه‌راشه‌ی پابوردو نه‌ده‌چوو، به‌لکو ئافره‌تیکی زه‌لیل بوو له‌ سیبه‌ری شته‌کان و له‌ بۆنی ئاده‌مییه‌کان ده‌ترسا. له‌و سێ ساله‌دا سه‌میره یابه‌حری زۆر شتی بیرچوو‌بووه‌وه، ترستیکی ناوه‌کی و بێیه‌ی له‌ ناخیدا سه‌وزبوو‌بوو نه‌یده‌هیشته‌ له‌و ژووره‌ بێته‌ده‌ری. له‌ ماوه‌ی ئه‌و چواره‌ ساله‌ی دوا‌یدا، به‌ر له‌وه‌ی سه‌میره یابه‌حری له‌ ئیواره‌یه‌کی فی‌نک و خه‌یا‌لاری به‌ه‌اردا به‌ بێده‌نگی به‌ریت، فه‌وزیه یاسه‌می، له‌ هه‌مان ژووردا وه‌ک خوشکیکی دلسۆز و له‌ خۆ‌بوردو خزمه‌تیکرد. سه‌میره هه‌موو ئه‌و ته‌مه‌نه، نیمچه‌ شیت و نیمچه‌ ئیفلج له‌ دونیایه‌کی پڕ له‌ شیوه‌ و نیگار و په‌نگی خه‌یا‌لیدا ده‌ژیا. له‌و کاته‌وه‌ی تریفه‌ی بوویوو، له‌گه‌ڵ کۆمه‌لیک پۆ‌حله‌به‌ری سه‌یردا ده‌ژیا که ته‌نیا خۆی ده‌بینین.

فه‌وزیه خانی یاسه‌می خۆی ئه‌و ته‌فسیره‌ی سه‌باره‌ت به‌ له‌دایکه‌بوونی تریفه له‌زاری سه‌میره یابه‌حریه‌وه بۆ گواستینه‌وه. ته‌فسیری‌ک پێده‌چیت خانی یاسه‌می زۆر بر‌وای پێ‌بوویت. له‌و ماوه‌یه‌دا سه‌میره یابه‌حری له‌ ساته‌کانی هۆش و له‌ چرکه‌کانی گه‌رم‌بوونی سۆزی هاوده‌ردی و خوشکایه‌تیدا، به‌رده‌وام فه‌وزیه‌ی د‌نیا‌کرد‌بووه‌وه که ئه‌و له‌گه‌ڵ هیچ پیا‌وی‌کدا نه‌خه‌وتوو تا مندا‌لی راسته‌قینه‌ی ببیت، به‌لکو ئیره‌یی وای‌کردوه پردیک له‌گه‌ڵ بوونه‌وه‌ره خه‌یا‌لییه‌کاندا دروستبکات، شه‌وانه

له گه ل چه ندین پیاوی خه یالکردا بخویت تا گهر به خه یالیش بووه مندالیکى ببیت. سه میره به جوریکى هیئده چر و به ناره زووییه کی هیئد گهرم خولیاى مندالبون دهکات، له ناکاو «بیئوهی هیچ کهس بزانیئت چون» ئه و خولیا و خواسته ده بیئت به حقیقهت. وهک فه وزیه ده لیئت تریفه یابه حری له فووی بوونه وهره خه یالیه کان دروستبوو بوو. به ره می ناره زووییه کی خه یالی بوو که به پنگایهک له پنگاکان توانیبووی ببیته راست. دیاره وهک هه میسه که سانتیک هه ن باوه پ به م چیرۆکه ناکه ن. گهرچی چه ندین سه دهیه ته وای به شهریه ت باوه پى به له دایکبوونی مه سیح له فووییه کی خه یالیه وه کردوه. به لام من ده لیم، بۆ میلله تیکی وهک ئیمه که سه دان ساله ته نیا له خه ون و خه یالدا ده ژین، هیواکانان ته نیا به خه یال دینه دی، تیگه یشتن له جوهره حیکایه تیکی وا ئاسان و ساده یه. من خۆم کیشیه کی راسته قینه م له قه بوولکردنی حیکایه تی له دایکبوونی تریفه یابه حریدا نییه، زۆرجار گهر مرۆف توند و له دلوه ئومید بکات، چه ند ئاواتهکانی ئه فسانه یی و هیواکانی خورافی ده رکه ون، شتی ئاناسایی و هیزی ئه فسونساز دینه مه یدان ئه و ئومیدانه ی بۆ ده هیئنه دی. پیکه وتووه له گهرمای هاویندا سه رم بۆ ئاسمان به رزکردۆته وه و داوای بارانیکم کردوه، بینومه له ناکاو هه و تیگچوو و که ش گۆراوه و هه وری سه نگین به خۆیان و دلۆپه بارانی قورسه وه ده رکه وتوون و له چه ند سانتیکدا دونیا بۆته تۆفان و په هیله ... پیکه وتووه له دلوه هه زبکه م مرۆفیک ببینم، دواى ته مه نایه کی قوول، له ناکاو له گۆشه ی شه قامیکدا، له سه رسوچی کوچه یه کدا ده رکه وتووه و باوه شم پیداکردوه و ئاواته که م هاتۆته دی. من ده لیم کیشیه ی مرۆفه کان هه ندیجار ئه وه یه ئاواتی قوول... زۆر قوولیان نه ماوه، ئاواتیک هیئد له قوولایی ناخه وه بیته ده ری، دونیا ناچار بکات گوپی لیبگریئت. هه رکات مرۆف ئومید و هیواکانی له ناخی ناخه وه هاتنه ده ری، هیزیکی ئه وتۆ ئه فسوناوی

وەردەگرن، دەتوانن سنووری یاسا فیزیکیەکان و لەمبەرە گەورەکان بپەڕن. ئومێد تاکە شتێکە دەتوانیت مەتریاڵە پەقەکان بشکێنیت، یاسا زەمینییەکان و بەریەستە واقعیەکان بگۆڕیت و بیانپارێت. بەلام کە ئومێدی وەها گەورە و قوولمان نەما، دونیا لە شوێنی خۆی دادەنیشیت و بێغەم خۆی دووبارەدەکاتەوە. من پێموایە تریفە یابەحری دەستکردی ئەو ئومێدە ناگرین و ئارەزووە بورکانییە ی ناو پۆحی سەمیرە یابەحریە، کە دواجار وەک نەخشی پاستەقینە ی موفتیک لە پەحمی ئەو ژنە پەر ئومێدەدا چنراوە و هاتۆتەدی، ئەو هیندە ی ئەتەمینکی وردی خەیاڵە کە لە چنبنکی وردەکارەو هاتۆتەدەر، کچیکی پاستەقینە نییە تا وەک کچانی دی بگریژت و دەستەمۆبکریژت. دەبیژت بزانی دواجار مندالدانی ئافرەت ئاوێنە ی خەونەکانی، زۆر خانم کە مندالیان نابیت، وادەزانم هۆکە ی ئەو یە لە ناخی ناخدا، لە تاریکیە هەرە نەبێراو و دەجورئاساکە ی دەروندا لە شتیکی ئەم دونیایە یاخیدەبن، لە قەدەرێکی نوسراو، لە وزیفە یەکی ئەزەلی کە دەبیژتە هاومانای مردن و کۆیلە یەتی، چیدی خەون نابینن و پۆحیان بە ئومێدیک بارناکەن. بە کورتی پەحمی ئافرەت تەنیا بە شتیکی ئۆرگانی لەش نییە، بەلکو هەریمکی ئۆرگانی پۆحیشە. پیاوان ئەو هەریمە گرنگە ی پۆحیان دۆزاندووە، لەبەرئەو زۆرجار داهینانی خۆیان، ئیشە پۆحییەکانی خۆیان بە دەست دەنوسنەو، لێرەو جیاوازی داهینانی پیاو بەراورد بە خەلاقییەتی قوول و ژیاوسازی ئافرەت، وەک جیاوازی نیتوان بەرھەمێکە کە سروشت خۆی بێبەخشیت، لەگەڵ بەرھەمێکدا بە جووتکردن و کێڵان و ئارەقپێژی بیتەبەر. بۆیە لە سەرەتاوە پێتان دەلێم من چیرۆکی خەلیقەت تەواو بە پێچەوانەو تێدەگەم، ئەو ژن نییە کە مەحکومە بە ژان و ئازارەو بزێ و بیتەبەر، بەلکو ئەو پیاو مەحکومە بە پەنج و ئارەقپێژی و هەولێ بێسەرەوت شتیک بخاتە سەر دنیا. پەحمی ژن بە شتیکی گرنگی پۆحیتی، بەلام ئێمە ی

پیاوان کامه‌یه به‌شه گرنه‌که‌ی پۆحمان؟... ها، کامه‌یه؟. بۆیه پیموایه ئافره‌ت مه‌خلوقێکی ته‌واوتره‌ له‌ پیاو، تا‌که مه‌خلوقی ناو سیفری وجوده که له‌شی ئاوینه‌ی پۆحیتی و پۆحی ئاوینه‌ی له‌شییتی، ئیدی تیده‌گه‌م چۆن مندا‌لدانی سه‌میره یابه‌حری، لۆژیکی پۆزانه و تیگه‌یشتنی ساده‌ی ئیمه‌ی تپه‌پاندوه و موعجیزه‌یه‌کی دروستکردوه که به‌رله‌وه‌ی موعجیزه‌ی جه‌سته‌بیّت، موعجیزه‌ی پۆح و ئومیده‌کانیّت. غه‌زله‌نوس سالانیک دواتر به‌ گالته‌وه تریفه‌ی ناوده‌نا «کچی نوتفه خه‌یالیه‌کان»، له‌ راستیشدا ئه‌و کچی نوتفه نه‌بینراو و سحراییه‌کانی خه‌یال بوو.

تریفه تا‌گه‌وره‌ش بوو هه‌ر وایده‌زانی له‌گه‌ڵ جه‌وه‌ر زاهیردا به‌زگنیک له‌ دایک‌بوون. له‌ مندا‌لییه‌وه هه‌ردووکیان له‌ جه‌نگنکی کوشنده و بی‌په‌رانه‌وه‌دا ده‌ژیان، دوو پۆحله‌به‌ری نه‌گونجاو که به‌ره‌مه‌ی پێک‌دادانی دوو دونه‌ی جیاواز بوون... ئه‌و پقه‌ قوول و بۆماوه‌یه‌ی نیوان سه‌میره یابه‌حری و زاهیری برای، به‌ که‌نالتیکی نه‌پینیدا گواسترایه‌وه بۆ هه‌ریه‌ک له‌ تریفه یابه‌حری و جه‌وه‌ر یابه‌حریش، که له‌ راستیدا خوشک و برای یه‌ک نه‌بوون، به‌لکو دوو جه‌مه‌سه‌ری پێچه‌وانه و دوو پۆلی له‌یه‌ک هه‌له‌هاتووی دوو دونه‌ی به‌یه‌ک نه‌یاربوون. تریفه یابه‌حری له‌ مندا‌لییه‌وه بوونه‌وه‌ریکی خه‌یالوی بوو، هیشتا مندا‌ل بوو که سه‌ری به‌سه‌ر به‌رمیلی حه‌مامه‌که‌دا شۆپه‌کرده‌وه و سه‌یری ئه‌و بوونه‌وه‌ره ئاوییه خه‌یالیه‌یه‌ی ده‌کرد که ته‌نیا ئه‌و ده‌یی‌نین. جگه‌ له‌وه‌ش به‌رده‌وام نه‌خش و زه‌خره‌فه‌ی ئالۆزی له‌سه‌ر دیواره‌کان دروسته‌کرد که فه‌وزیه‌ی وای هه‌سته‌کرد نیکاره‌کانی ده‌فین و پاده‌که‌ن و ده‌جولینه‌وه. پۆژیک خانمی یاسه‌می وه‌خت‌بوو بتوقیّت که په‌تیکی بینی سه‌ریکی له‌ هه‌وادا وه‌ستاوه و سه‌ره‌که‌ی دیکه‌ی به‌ده‌ستی تریفه‌وه‌یه، کچی‌ک بوو ده‌یتوانی په‌ته‌تین له‌گه‌ڵ هه‌ندیک که‌سدا بکات که ئه‌و نه‌یده‌توانی بیانینیّت. دوا‌جار یه‌کی‌ک له‌و پۆحله‌به‌ره خه‌یالیه‌

دەستگیرت و بە قادرمەکانی نەۆمی دووھەمدا بەرەو ژوورەکە ی سەمیرە
 یابەحری سەریخست. سەمیرە بە قزڤکی بژ و ئالۆزکاوە، بە نیگایەکی
 ساردەوھ لێپروانی و دەمودەست تیگەیشت ئەم مندالە کچە راستەقینە
 - خەیاڵییەکە ی خۆیەتی. دەبێت بڵێین سەمیرە یابەحری لەگەڵ ھەموو
 تیکچوون و دابراپان و شیتییەکدا، ھۆشی ئەو ی ھەبوو دایکایەتی خۆی
 ئاشکرانەکات و مندالەکە ی تووشی جوورە موسیبەتیک نەکات، کە دەیزانی
 جگە لەو ی ژیا نی بە تەلیسمیکی بێتەفسیرەوھ گزیدەدات سوودیکی دی
 نییە. جەوھەر زامیر بە پێچەوانە ی خوشکەکیەوھ، بوونەوھریکی فیلباز
 و نەخشەکیش بوو، باوکی زۆر بە سەلیقە وردەکە ی و توانای لەسەر
 پلاندانان سەرسامبوو، لە مندالییەوھ ئارەزوویەکی بێوینە ی کوکردنەوھ ی
 شت و وەدەستخستنی یاری گرانبەھای ھەبوو. وەک تاقە وەچە ی نۆزینە ی
 یابەحرییەکان، ئەو نازە ی ھەبوو ھەموو ژیا نی لە بەردەمدا بکریتەوھ
 و ھەموو خەونیککی بێتەدی، ئەویش بە سروشتی سمۆرەکی برسی
 دەیویست لە قەلەمپەوھ بچوکهکە ی خۆیدا دەست بەسەر تەواوی دونیادا
 بگرت. مندالیککی سورفلی قەلەویچکە بوو بە چەناگەکیەکی چالەوھ، بە
 پوویەکی توپە و چاویکی بزۆک و نیگایەکی شیتانەوھ. زامیر گەلەک
 سیفەتی باپیرە سورفلەکانی خۆی لە کورپەکیدە دەبینییەوھ، ئەو باپیرە
 بزۆ زەردە چاوبرسیانە ی سەردەمانیک وەک لەشکرێک لە میژولە ی سپی،
 دەیاندا بەسەر ئەو قافلە گێژانەدا کە لە بەغداوھ کالایان بۆ ھەریمە
 سحراییەکانی باکوور دەگواستەوھ، ئەو قافلانە ی گەرما گێژیکردبوون و
 خۆری باشوور سووتاندبوونی، ھێندە ی لە ئاران دەترازان و پێیان لە
 زەنویران دەنا، چەتەکانی یابەحری پووتیان دەکردنەوھ و دەستبەتال و
 بارخالی دەیانناردنەوھ بۆ بنەوھواری خۆیان. جەوھەر یابەحری شتیک
 لەو پۆحە دنیاپەرست و سامانخواری چەتەکان لە خۆتیدا بوو، بەلام
 دەبێت بڵێم کە بێرک لە ھۆشی پلاندانان و فریوبازیشی بۆ زیادکردبوو

که راسته و خۆ له پۆحی پۆژگاری ئه مپۆمانه وه وه ریگرتبوو. به کورتی جه وهه ر یابه حری پۆحله به ریک بوو خالی له خه یال، به جۆریک له دنیا و خواسته تیپه په کانیدا نو قمبوو، به ئامیزیک ده چوو جگه له غه ریزه دپ و کیتییه کان په یوه ندیییه کی به دیوه کانی تری مۆقه وه نه ماییت. له مندالییه وه جه نگیکی دریز و بیره حم و پرکینه ی له گه ل خوشکه کهیدا دامه زراند. هه ر زوو به غه ریزه بندۆز و وردبینه کی خۆی گه یشته دوو پاستی ترسناک که تا ماوه یه کی دریز هه مووان نیگا و بۆچونه کانیان وهک ده مدریژی مندالیک و ورنه ی زارۆیه ک ته ماشاده کرد، که زیاد له پیویست نازی دراوه تی و پتر له و تخبه ی ئه ده ب بواری پیده دا، زمان دریز ده کات. جه وهه ر یابه حری له مندالییه کی زووه وه رایگه یاند که تریفه یابه حری نه خوشکی ئه وه و نه که سیکی راسته قینه شه، به لکو هیچ نییه، بلقیکی سپیه، که فیکی تیپه ره، هه وایه کی به تاله و پۆژیک له پۆژان ونده بیته و له هه وادا ئاواده بیته و له وینه یه کدا ده تویته وه.

زۆرجار ژیا نی مندالان هیچ نییه جگه له نیگارکی ئاوینه یی و هه لگه پاوه ی ژیا نی باوکانیان، هه مان نمایشه له سه ر سه حنه ی شانۆیه کی تر ئه نجامده دریت، هه مان تیکسته که کۆمه لیک ئه کته ری دی ده یخویننه وه. زاهیر یا به حریش هه رچۆنیک ته ماشایده کرد، له په فتاری کۆپه کهیدا میژووی پابوردووی خۆی ده بینیه وه، سه یریده کرد ئه و کینه ئه زه لییه ی نیوان نیر و میکانی ئه و تایه فه غه مگینه دووباره له په یوه ندی نیوان جه وهه ر و تریفه دا سه ره لده داته وه. سالانیک زاهیر یابه حری هه ولیدا خۆی له تریفه نزیکبکاته وه، دریقییه کی له په روه رده کردن و به خۆی کردنیدا نه کرد، هه رشتیک پیویسته بکریته کردی، هه ر واجبیکی باوکانه هه بوو ئه نجامیدا، به لام که که بیتاک و که مته رخه م له دنیای خۆیدا ده ژیا. له قوولایی دلیدا ترسیکی گه وره ی هه بوو که جه وهه ری کۆپی، هه مان چیرۆکی ئه و دووباره بکاته وه، زاهیر که تاده هات له

ژیر گوشاری تەمەندا دلی نەرمتر و پۆخی پې سۆزتر دەبوو، پۆژیک بە دزی ھەموو وەرەسەکانەو، لای پارێزەرێک و بە شاھیدی چەندان ھاوپی خۆی، سییەکی سامان و مولکی خۆی بۆ تریفە نوسی، نەبا لە دواي مردنی ئەو جەوھەری کوپی ھەموو شتیک زەوتبکات و بیتاگا و بێدەرەست ئەو کچە فرێداتە سەر جادەکان. کاتیک «دواي مردنی زاھیر» وەسیتەکە ئاشکرا بوو، زنجیرە یەک پووداوی شیتانە ی لیکەوتەو، کە دوا جار کۆمەلێک دەرەنجامی سەیر و تراژیدی بۆ ھەموو پالەوانەکانی ئەم چیرۆکە ھێنا، کە ئەو دەم کەسیان چاوەروانیان نەدەکرد.

«حوسنی ماردینی» خاویلیەکی کۆن پیشانی «عەتار» دەدات «سەرەتای زستانی سالی ۱۹۹۲»

دواي تەلەفونەکە ی سەیفەدین مارۆ، «سەرکەوت نەزمی» بۆ بەیانی پۆژی داھاتوو کەوتە گەپان بە دواي مامۆستای خەیاڵدا. ئەو یەکەمجار بوو لە ژیا نیدا بە دواي شتیکدا بگەرێت نەزانیت چییە. لەو چەند سالەدا شتی سەیر و سەمەرەیان لێداوا کردبوو. توانیبوو ھەندیک شت پەیدا بکات کە لە خەیاڵی کەسدا نییە، فەرۆی پلنگ، زویانی شیر، گۆلی نەغمەخان، بولبولی زمانزان، پەپولە ی بۆنخۆش و سەدان شتی سەیر و سەمەرە ی تر. لە بازاردا بە «عەتار» ناوبانگی دەرکردبوو، ئیشەکە ی جۆرێک بوو لە عەتاری نوێ. وەک چۆن سەردەمانی زوو مرۆف بۆ وەدەستخستنی شتە نااسایی و دوور دەستەکان پەنایان بۆ عەتاران دەبرد، ئیستاش بۆ بەدەستخستنی شتە دەگمەنەکان خەلکانێکی وەک سەرکەوت نەزمی و کەسانی دیکە ی لەو شیوە یەیان پادەسپارد. خۆی نازناوی عەتاری وەک شەرەفیکی گەورە تەماشادەکرد، توانی

بوى لە نۆر لاوه پەيوەندى سەير دروستبكات، مۆرى بالۆيزخانەكانى
 دونيا و پاسپۆرتى لۆكى نۆريەى وڵاتانى دونياى لەلابوو، ھەر شتێكى
 كرديت زانیوتى چيیه و بۆچى دەگەریت، بەلام ئەو پۆزە بۆ يەكەمجار
 بێدەنگ دەسوپاىو و نەیدەزانى بۆ كوئى بچیت و لە كۆن بپرسیت.
 پۆزێكى ئىجگار خوشبوو، جەنجالى بازار و ھاتوھاواری دەستگێرەكان
 نەیانەتوانى فێنكى ھەوا و خۆرى نەرمدوى بەیانى بشیونن كە لە
 برى ساردى زستان ھەواى بەھاریكى درەنگوختیان بلۆدەكردووە. بەلام
 ەتارى ھاوێرمان لەزەتێكى نۆرى لەو بەیانىيە خوشەنەدەیینى، بەجۆرێك
 غەمگین بوو ھەركەس دەبیینی دەیزانى بێر لە شتێك دەكاتووە كە
 دەستخستنى قورس و ئامادەكردنى زەحمەتە. ھەراقى وەك ھەراقى پادشای
 حىكایەتە كۆنەكان بەپوخسارییەو دیاربوو. نۆريەى ئەوانەى دەیانناسى
 فێربووون دەموچاوى بخویننەو. كۆرێكى سەر زل بوو كەمێك پێشى
 سەرى پووتاىووە، جووتێك چاوى پەشى ھەبوو، لووتێكى گرێدار،
 پێستێكى بۆرباوى خالۆى، پێش و سەمێلى دەتاشى و بەردەوامیش بۆ
 ەارەقى لێدەھات. ھەركات شتێك بيجۆشاندایە، دوو دڵۆپ ەارەقى
 گەورە، وەك دوو دڵۆپ شەونم بە ھەر دوو گوێیدا شۆپدەبوونەو. كە
 ئارەحەت دەبوو گوێكانى دەنیشتنە سەر ەارەق، ھاوێزى نزیكەكانى
 پێیانەگوت «گوێ ئاونگ». ئەو پۆزە تا نزیكى نیوہۆ بێھودە بە
 بازاردا دەسوپاىو بێئەوێ بزانییت چى دەكات. ھەركات ئاوا ئاوارام
 و بێلەنگەریایە گرێكانى لووتى ئەستوورتر دەبوون، دەموچاوى تارىكتر
 و چاوانى دەرپەرپوتر. گەرچى تا ئەوكات كەس شتێكى ترسناكى لى
 نەبینبوو، بەلام لە ساتى پەشوكاندا بە پیاوكوژێك دەچوو ئەمىستا
 لە لاشەى نیچیرێكى خۆى دورگەوتبێتەو. وەك نۆريەى خەلكى ئەم
 شارە شتێك لە بێرەحمى تێداىو كە ھەندىجار بە بێدەنگى و ھەندىجار
 بە شەرم و جارجارێكىش بە توپەبوون دەشاردەو. ئومىدێكى گەورەى

هەبوو ببێتە پارەدارێکی گەورە، توانیبوو سامان و دارایی خۆی لە هەرسە یەک لە دواى یەکەکانى بازار پەڕێژێت. بەلام ترسى بەردەوام لە دۆران، دوودڵی لە تیاچوون و نوقمبوون لە بەردەم ئەو هیژە نادیار و سەیرانەدا کە پۆژانە لە شوێنى جیاواز جیاوازهووە وەک بورگان دەتەقینەوێت ژانیان تالکەردبوو، ئەو دەوڵەتەندانی لە ئەسپی سیاسەت دادەبەزین و خۆیان دەکرد بە قەیسەری و گوزەرە تاریکەکانى بازاردا، دەرونیان هەڵتەکاندبوو. بێئۆقرەیی پیاویک دەژیا کە دەیهوێت ئەوێ هەیهەتی بپارێژێت و زیاتریبکات، ئەو کارێکی کردبوو فیلى نوێ و شێوێ تازەى خۆزێاندن فێرییەت. پۆژ دواى پۆژ پتر لە شتى سەیر و بازرگانى ناوازهووە دەئال. ئەوپۆژە لە دەموو نێو پۆژدا ترسى ئەوێ لێنیششت کە چیدی ئەو عەتارە بلیمتە نەبێت کە هەموو شتى سەیر و سەمەرەى دونیای لا دەستدەکەوێت. لای نیو پۆژ کاتیکی حیساباتی تەواوی خۆی کرد، لە دوو کەس زیاتری لە بەردەمدا نەبوو پڕویان تێبکات، یەکیکیان حوسنى ماردینی بوو، خاوەنى یەکیک لە کۆگا گەورەکانى شار، ئەوێ تریان گەلاوێژ باهیریو ژنى بەپۆهەری کارگەیهکی مافوورچین، کە کچیکى خەیاڵچنى هەبوو سەرپەرشتى نەخش و نیگارى فەرشەکانى بۆ دەکرد. یەکەمین جیگا پڕوی تێکرد، لای حوسنى ماردینی بوو، کە دۆستیکى نزیک و پەقیبیکى نەینى و ژێرەوانکێشى بوو. هەندیک بە حوسنى خەیاڵ ناویان دەهێنا، چونکە پیاویکی گەلەک پەر حیکایەت و زێدە خەیاڵبازیو. حوسنى خەیاڵ دوکانیکى خاولى فروشتنى هەبوو، لە خاولى بەولاهە هیچى تری تیانەبوو، هەندیک لە خاویلیهکانیش بۆ فروشتن نەبوون، بۆ دەست لێدان نەبوون، بەلکو تەنیا بۆ ئەوەبوون سەیریانبکەیت و گوێ لە حیکایەتە دوورودرێژەکانیان بگریت کە حوسنى بە لەزەتیکى بێئەندازەو دەگێژانەو. کاتیکی عەتار لە بەر دوکانەکیدە دەرکەوت و حوسنى گوێ عارەقاوییهکانى بینی تیگەیششت بۆ شتیکى

تايبەتى دەگەرت، پاستەوخۆ بە دەنگى بەرز گووتى « ەتار وەرە ژوورئ، خاولييەكم لايە ئەمىرى كوئىت خۆى پىن وشككردۆتەو، ەرىرى ئەسلە، شتى وا لە دونيادا نىيە، لە كوپى قانئىد فەيلەقى سىم كړيوەتەو، باوكى پايكردوہ... نەتبىستوہ؟ چۆن؟ ئەو بيشەرەفە ەفتەيەكە لاي جەماعەتى خۆمانە. وەرە، ەى ئەوہيە بيبينىت... وەرە ژوورئ، چيتە، ئەھا، بۆ قسەناكەيت... ديسانەوہ باران لەگوئىت بارىوہ؟». ئەو جۆرە شتەنە ەتارىيان دەخرۆشان، حوسنى خەيالئى دەيزانى چۆن دەيگرت، دەيزانى ەتار خاولييەكى وەھا بە پارەى زۆر دەكړت. پيشتر دووجار خاولى گرانبەھاي بە ەتار فروشتبوو، يەككيان خاولى ەمامى كچە ەرەبيك بوو، زەمانىك لەوہبەر لە تەلەفزيۇنى بەغداد بەرنامەيەكى گەنجانى پيشكەشكەدەرد، ئەوى تريان خاولى ئەكتەرىكى ئيرانى بوو، لە دەورانى شاھەنشادا ناوئاوايانگىكى باشى پچرپبوو، دواى مردنى ئىمام و ھاتنەسەركارى خامنەئى فورسەتى ھىتابوو لە ئيران دەرچىت، بەلام لە سەر مەرز جانتاكەى لايە جيمابوو، ھەندىك دەرپى ژىرەو و دوو خاولى تىدابوو، حوسنى خەيال ھەموويانى بە پارەيەكى ناچىز كړىبوو، دواتر پارچە پارچە فروشتبوونى و سەرۆت و سامانىكى باشى پىن پەيداكرىبوو. بەلام ئەمىرۆ ەتار مەراقىكى تىرى ھەبوو، بە دەنگە گرەكەيەو كە زۆر لايەقى قىافە و ھەيكەلى بوو گووتى «حوسنى ەزىزم، ەفوومكە، ئەمىرۆ بۆ سەيرى خاولى نەھاتووم... ھاتووم پىويستىم بە يارمەتى تۆيە، يەككىم بۆ بدۆزىتەوہ وەك خۆت خەيالئى ھەبيت و بتوانىت ماوہيەك مامۇستايى بكات، كچى برادەرىكم ھەيە تەمەلە، دەبيت يەككىك وانەيەكى پىبلىت بتوانىت لە دەرس و دەور تىيگات». حوسنى خەيال بە سەمىلە سىپىيە ئەستورەكانىيەو پىكەنى و گووتى «تا ھەفتەيەك لەوہبەر پياويكى ەاقل بوويت، چى قەوماوہ؟. من خاولى فروشم، چ كارم بە وانە گووتنەوہو ھەيە؟». سەركەوت لە بەر ئاويئەكى گەرەدا

گوێکانی وشککەردەو و گووتی «هیچ، دەلێم ئامۆژگاریم بکە، پێنماییم بکە. کەسێکم بۆ بدۆزەرەو کۆمەکمبکات، کاتم زۆر نییه و ناشزانم بچم بۆ کوێ؟». یەکەمجار بوو عەتار وەها غەمگین و دەستەپاچەبیّت، حوسنی کەمێک ئاوی دایە و گووتی «دانیشه بزانی چیت دەوێت؟». هەناسەیهکی غەمی هەلکێشا و بەپوخساری یەکێکەو شەرم لە داواکەیی بکات، گووتی «مامۆستایەکی خەیاڵم دەوێت، دەبیّت ئەرپۆ تا ئیوارە مامۆستایەکی خەیاڵ بدۆزمەو». حوسنی بە کەمێک تێرمانەو گووتی «بەلام چ جۆرە خەیاڵێک؟ خەیاڵ شیۆهی زۆرە، هەر شتە و خەیاڵی خۆی هەیە». عەتار بە پەڕیشانییهو دەستیکی پانکەردەو و گووتی «نازانم. چۆن بزانی چ جۆرە خەیاڵێکیان دەوێت؟ نازانم... خودایە لە کوێ بزانی، خەیاڵێک وابکات کچیکی تەمەل لە مەکتەب دەریچێت، لە دەرسەکانی تێبگات. مامۆستاکی دەلێن لەبەرئەوێ خەیاڵی نییه لە هیچ تێناگات، بۆ هەموو دەرسەکان مامۆستایان بۆ گرتوو، بەلام هیچ ناچێتە مێشکی، ئێستا دەلێن دەبیّت خەیاڵی خۆی چاکبکات».

عەتار نەیدەزانی چی بلێت، هەرگیز بیرى لەو جۆرە شتەنە نەکردبوو، تێنەدەگەیشت کێ سەیفەدین مارۆی خستۆتە سەر ئەم کەلکەلەیه، دواى ئەو خەیاڵ خۆی چیه تا مامۆستای هەبیّت؟ ئاە گەر ئیشیک بایە وەک ئیشەکانی تر، گەر شتیک بایە لە بابەت چاککردنی تەلەفزیۆن، شەحنکردنەوێ ماتۆپی سەلاجە، دانانی تەنکی سەریان، چەند ئاسان بوو. ئێستا دوا هیواى ئەم خاوی فرۆشە زۆربلێتیە کە لەپێگای خاویلیهکانییهو هیکایەتی دونیامان بۆ دەگێرێتەو. حوسنی وەک هەموو کاسبە سەبۆر و دلفراوانەکانی بازارى سەری بادا و گووتی «بەهەر حال ئەم سەگانه هەر پۆژەو شتیک دەدۆزنەو بۆ ئەوێ پارە بکێشنەو، هەر پۆژەى هیکایەتیک دادەهێنن». پاش ئیستیک گووتی «بەلام راستە... ئەو راستە. خەیاڵ دەتوانێت ئینسان لە بنەو بگۆرێت.

خەيال دەتوانیت مەرۆف بکاته شتێکی تر، جۆره خولیا و خەونێکی تری تیاچینیت». عەتار بە پەڕیشانییەوه گووتی «وامدەزانی، هیچ کەسێک ناتوانیت بەخەيال بژی، من تا ئەمڕۆ وا تێگەشتبووم مەرۆف ناتوانیت بەخەيال نان پەیدا بکات. بەلام پێدەچیت هەلەبەم... وانیه، لەوانەیه من هەلەبەم؟». ماردینی گووتی «خەيال هەیه، مەرۆف دەکوژیت، وای لێدەکات پەيوەندییەکی بە ژيانەوه نەمێنێتەوه، ئەمجۆره خەيالە لە شتێیەوه نزیکترە وەک لە عەقل. بەلام خەيالێش هەیه مەرۆف زیندوودەکاتەوه، لە مردن پزگاریدەکات و ژيان دەکاتەوه بە بەر هۆش و هەستی مەرۆفدا».

عەتار سەری بادا و جارێکی تر ناوچاوانی سەری و بەسەرسامی دەنگی هەلبەری «من وا تێگەشتبووم خەيال سەرمان لێتێکدەدات، ناھێلێت زۆر باش لە دنیا تێگەین». حوسنی کەمێک وەستا و گووتی «نا، زۆر جار گەر خەيال نەبێت مەرۆف لە هیچ شتێک تێناگات». دواتر کەمێک دەنگی نزمکردەوه و بە ئەسپایی گووتی «گەرەترین ترسی من ئەوەیە خەيال لەشارەدا خەریکە دەمریت، پۆر بە پۆر زیاتر هەستدەکەم خەيال دەمریت، عەتاری هاوڕێم من لە مێژە هەستم پێکردووه، لە مێژە، بەراست تۆ هەستی پێناکەیت؟». عەتار بە زەردەخەنەیکەوه وەلامیدایەوه «حوسنی هەست بەچی بکەم، راست دەوێت، لە ئەسڵا من نازانم خەيال چیه. خۆت دەزانی کە پیاو لە بازاردا ئیشیکرد لە خەيالەت دوور دەکەوێتەوه. بیرم نییه پۆزێک لە پۆزان ساتیکم بۆ خەيالەت و شتی وا تەرخانکردبێت. خۆت دەزانی ژيان قورسە، شت گرانبە، پارە لە بەرز و نزمیدایە، ئەوانە هەموو کار لە خەيال دەکەن. من ئەوەتەئێ لە دایکبووم لە بازاردام، لە ناو قەساب و سلقفرۆشاندا چاوم کردۆتەوه. بەلام دەزانم تۆ دەتوانیت یارمەتیمبەدەیت، شتێک لە دڵمدا بۆ لای تۆی هێنام، تۆ تەنیا کەسێکی دەتوانیت کۆمەکم پێکەیت». حوسنی بێتەوهی گوێی بگریت گووتی «راستدەکەیت بازار خەيال دەکوژیت، هەق بە تۆیە، ئاە بەلام

ژیان خوښی له بازارپنکی چه په ل و پر خو ل و خاشاک به ولاره هیچی تر نییه . من ده لیم به لکو خه یال بتوانیت له مردن پرگارمانبکات، له م ژیا نه تاله دورمانبخاته وه، عه تاری برام حیکایه تیکم هیه له وانه یه تو سوودی لیببینیت . من ده زانم تو به شهریکی که م خه یالیت، به لام پیاویکی زیره کیت، عه قلت باش ئیشده کات، ئه و به شرانه ی عه قلیان باش ئیشده کات ده توانن له خه یالیش تیگن .

عه تار دلنیا بوو که حوسنی خه یال له سهره تای ئه وه دایه چیروکیکی بو بگپرته وه، هر کات حوسنی بیویستبایه چیروکیک بگپرته وه، دهنگی دیاریوو، جولای دهستی ده گورپا، چرچ له پوخساریدا نه ده ما . حوسنی دهستی برد له ژیر به سته یه کی گه وره ی خاولیه وه کلیایکی ژهنگای بچوکی دهره ئنا و به په یژه یه کی بچوکدا سرکه و ته به شی سهره وه ی دوکانه کی و پاش که میک به خاولیه کی گه وره وه هاته خواری . خاولیه کی له به رده م سرکه و ت نه زمیدا کرده وه، خاولیه کی دوو به ری گه وره بوو، پرپوو له و جوړه نه خشه چینایه ی عه تار له سهره فخریه کونه کانی نه کی بینیبوونی . ده ستوخه تی چینیه کان شتیک نه بوو له گه ل ده ستوخه تی تردا تیکه لاویبکات، وه ک پیاویکی بازارپ ده بایه سه نه تی ولاتان به وردی بزانیّت و شیوه کانیان به راستی بناسیته وه . له م سالانه ی دوا پیدا ئه و ئیرانییه کافرانه بازارپیان پرکردبوو له کالای که مبه های چینی و کوړی، له تایوان و هونگ کونگ و مالیزیا وه، له پرنگای ئه و چینیه تسکه نانه وه که بو بازرگانی و راپواردن ده چوون بو تایلاند، گرته بندی گه وره یان مؤرده کرد و هه موو شتیکیان ده کړی، هر کالایه کی ستوک که له م سهره و سهری دنیادا بازارپی نه بوایه به پولیکی که م ده یان کړی، ده یان زانی ئه و تاجیره کورده بیوژدانانه زلیش ده کړن و ساغیده که نه وه . شاه خوای گه وره چه ندجار ئه م مه سه له یه ی له گه ل بازرگانه کانددا باسکردبوو، به لام کی گویده گریت، مه گه ر خوا بزانیّت عه تار چ مه را قیکی

له‌وه ده‌خوارد، مه‌گەر خوا بزانیّت. خۆی له‌و باوه‌په‌دا بوو جگه‌ له‌ فه‌خفوری و پۆرسه‌لان و بلوور، جگه‌ له‌پۆیی هه‌ریر و شالی نه‌خشدارى ئاوریشمین هیچ شتیکی چینی نییه‌ شایسته‌ی ئه‌وه‌بیّت مرۆف پولتیکی قه‌لبی تیا خه‌ساریکات. «چینییه‌کان ئه‌م مه‌ملکه‌ته‌ هه‌ژار و دا‌پوخاوانه‌ هینده‌ی دی پووتده‌که‌نه‌وه‌» هه‌ر کاتی‌ک به‌اتبایه‌ته‌ سه‌ر قسه‌ عه‌تار ئاوه‌ای ده‌گووت. عه‌تار شیّتی ئه‌و شتانه‌بوو که له‌ خۆرئاوه‌ ده‌هاتن، شیّته‌بوو گه‌ر یه‌کی‌ک بیویسته‌بایه‌ کاله‌یه‌کی قه‌لبی چینی به‌ زیمنزی ئه‌لمانی پی‌فروشته‌بایه‌. ئه‌و نیوه‌پۆیه‌ که حوسنی خه‌یال، ئه‌و خا‌ولییه‌ی له‌به‌رده‌مدا کرده‌وه‌، له‌ دلّی خۆیدا گووتی ئه‌م کوپی سه‌گه‌ ئه‌م شته‌ عه‌جیبانه‌ له‌ کوئی ده‌هینتیّت؟ وه‌ک هه‌موو ئه‌وانه‌ی له‌ بازاردا ئیشه‌ده‌کن به‌رده‌وام له‌ بۆسه‌دابوو بۆ ئه‌وانی دی، به‌غیل و پ‌پ ئیره‌یی بوو... له‌ میژ‌بوو حوسنی خه‌یالی ده‌ناسی، به‌لام ئه‌و پیاوه‌ چنده‌ ساده‌ ده‌ینواند، چنده‌ ده‌مه‌به‌خنده‌ و شیرین زوبان بوو، چنده‌ پوو له‌پ‌نق و شه‌که‌رله‌فز بوو، هینده‌ ئالۆز و سه‌یریش بوو. خودایه‌ ئه‌و هه‌موو سه‌روه‌ت و سامانه‌ی له‌ کوئی بوو؟ عه‌تار هه‌موو جو‌ره‌ کاسبیه‌کی ده‌کرد و هیشتا پیا‌رانه‌ده‌گه‌یشت، به‌لام ئه‌م کوپی سه‌گه‌، ئه‌م سمیل سپیه‌ پووخۆشه‌ به‌بێ ئه‌وه‌ی وه‌ک ئه‌م ماندوو‌بییّت، وه‌ک پادشا ده‌ژیا. که حوسنی خا‌ولییه‌که‌ی له‌ به‌رده‌مدا کرده‌وه‌، وه‌ک شتیکی عه‌نتیکه‌ و سه‌رسوپه‌ین هاته‌ به‌رچاوی. شا‌کاریکی جوان و پارچه‌یه‌کی په‌نگین و قه‌شه‌نگ بوو. له‌ قوولایی دلّ‌وه‌ ته‌مه‌نایکرد بیتوانی‌بایه‌ بیک‌ریت و له‌ نیو شته‌ ئه‌نتیک و ناوازه‌کانی خۆیدا هه‌لیگریت، به‌لام دلّ‌نیا‌بوو حوسنی نای‌فروشیّت. دیاری‌وو سه‌نه‌ته‌ی‌کی ئاسایی نییه‌، پارچه‌یه‌کی ناوازه‌ و ئیشی‌کی ده‌گمه‌نی سه‌نه‌ته‌کاریکی کۆن بوو، سیحری ده‌هر و تۆزی زه‌مان ئاشکرا له‌سه‌ری نیشته‌بوون، ئه‌و تۆزه‌ی عه‌تار له‌سه‌ر هه‌ر شتیکی دونه‌یا بیدی‌بایه‌ شه‌یدی‌ای ده‌بوو. حوسنی بۆ ئه‌وه‌ی زیاتر خه‌یالی عه‌تار بوروژینیّت و بۆی

بسه لمینیت که شته ناوازه و نه تیکه کان لای شه و زۆرتن، خاویلپه که ی به زکرده وه و گووتی «عه تاری برام سهیری شه خاویلپه بکه، شه چیرۆکی جهنگیکی زۆر کۆن ده گپژیتته وه که کهس نازانیت له چ زه مین و زه مانیکدا پوویداوه. من له میژه هه لمگرتوه، نازانم چهند ساله هه مه، به لام هه ردهم سه ربورده که ی له خه یالمدایه بووه. چیرۆکی سوپایه کی بیگانه که ده چپته شاریکی کۆنه وه، سه رگوزشته ی پادشایه کی گه نچ که نازانیت چی بکات، به رده وام بیت له پادشایه تی یان ببیت به شاعیر؟ خۆی پادشایه کی گه نچه که به هره یه کی گه وره ی شاعیریشی تپدایه، چهند جاریک ده یه ویت واز له تهخت و تاج بهیتیت و پووبکاته شیعر نوسین و وهک قه له نده ره کۆنهکانی شه ده ب، پوو له هه رد و نزاران بکات، شه شکهوت و لانه ی چه پهک و گۆشه ی له عه وام دوور بکاته هه واری خۆی، به لام گزیر و وه زیر... شالیار و مالیاری ده وریه ری ناهیلن و په شیمانیده که نه وه. واپژده که ویت شاهه نشای گه نچ له گه ل پادشاهیکی زۆر به جاهوجه لالی تردا که به ناویانگترین شاعیری شه و زه مانه له دیوه خان و ده رباریدا ده ری، بچپته شه پکی گه وره وه. گه نچه شای خوین گه رم و بیتارام، بریارده دات گه ر به سه ر شه و دوژمنه سه رسه خته ی خۆیدا سه رکهوت و پادشاهی به دیل گرت له گه ل شه و شاعیره دا بیانخاته نیو کیپرکیته کی ساده وه تا بزانیته شاهی چاکتره یان شاعیری. بو شه وه ی هه ریه که له پادشا و شاعیریش باشتترین شتی خۆیان پێشکه شبکه ن، به ده ستوپۆه ندانی ده لیت هه ر کامیکیان له و پێشپرکیته دا بیباته وه لیخۆشده بیت و هه ریه کییک بیدۆرینیت له ناوه راستی شاردا له سه ری ده دریت. ئا... عه تار گیان، باش بیرری لییکه ره وه... ئیتر چی بیت له تو نهینی، ده بیته شه ر و گۆلمه زیکی بیسه روبن، جهنگیکی درێزخایه ن و خوینین، دوا ی چه ندین لیکه و تیکه ی زۆر، شاهی گه نچ خودا هیدایه تی ده دات و سه رسه خترین دوژمنی خۆی ده به زینیت و به سه رکهوتوو ی

دەچپتە ناو قەلا و قایمە مائى دوژمنەو. کە گەرەترین پادشای دەهر و ناودارترین شاعیری زەمان بە دىلى دەکەونە دەستى و بە زنجیرەووە بۆ پێشدهمی شاهەنشا پاپچیاندهکەن، گەنجەشا کە خۆى هەم شایە و هەم شاعیر فورسەتیکى بیویئەى بۆ دیتەپیش بەراوردی تواناکانى شاهان و شاعیران بکات. لەگەڵ هەریەک لەو دوو دیلە گەرەیهى خۆیدا گەشتیک بە شاردا دەکات. داواکەى ئەوێە هەریەکەیان بە شیوەى خۆى ئەو شارەى بۆ وەسفکەن کە تیاژیاون و تیا گەرەبوون، هەریەکەیان بە ئەندازەى توانا و بەهرەى خۆى بەلگە و بەهانەى بدەنە دەست تا لە خاپوورکردنى ئەو ئیمارەتە دوودل بیئت و ئەو ئاوەدانى و قەلایەى لا خوشەویست بیئت... عەتارى برام سەیرکە چ پادشاهىکى فیلزان و وردبین دەبیئت... بابەتیک هەلەدەبژێرت بۆ ژيانى خویان و ژيانى خەلک و پاشەپوژى مەملەکتەش گەنگ بیئت».

هەر کەسێک بەهاتبایە بۆ لای حوسنى دەبایە خۆى بۆ ئەو جۆرە حیکایەتانە ئامادەبکات. عەتار نەیدەزانى ئەم چیرۆکە پەيوەندى بە دەردەکەى ئەووەو چیبە، بەلام بیچارە گوێدەگرت. کەس نەبوو بوێرت گوێ لە حیکایەتى حوسنى نەگرت، خۆى دەیگووت «گوێنەگرتن لە حیکایەتەکانى من شوومە... ئینسان تووشى بەلای قورس دەکات». گەرچى عەتار باوەرى بەو قسانە نەبوو، بەلام لە گوێگرتن بەولاوە چارێکى دیکەى نەبوو. حوسنى دەیزانى تا ئەو کاتە عەتار لە مانای چیرۆکە تێنەگەشتووە، دەیویست بە خیرایى ماناکە بدات بەدەستەو، دیویکى خاویلیەکەى نیشاندەدا و دەیگووت «ئامۆزا گيان تەماشاکە، ئەم دیوەى خاویلیەکە حیکایەتى گەشتى شاهی سەرورە لەگەڵ شاهی بەزیوو و شکستدا... ئینسان کە بیردەکاتەو دەلیت، حەتمەن شاهەنشا کە مەملەکت مەملەکتى خۆیەتى، مال مائى خۆیەتى لە هەر کەسێکى دى

باشتر ده توانیت شار وه سفبکات، چونکه نه وه دوا هله خوی نازاد بیت و شاره که شی ده ستبکه ویتته وه. هه لبت پادشا هه موو زیره کی و عه قلی خوی ده خاته کار تا به سهر شاعیردا سهرکه ویت و تاج و سه وه لجانی خوی وهرگرتته وه... وانیه ناغام؟ وانیه؟ سهرکه عه تاری هاوړیم... پادشا و دیله که ی له گه ل یاوهران و پاسه واناندا لیتره وه ده سنده که ن به گه شته که یان... سهرکه عه زیزم، هه موو شتی که به شیوه ی نه خشه کیشراوه، له هه موو ویتسکه گانی گه شته که دا پادشا و دیله که ی و یاوهرانی دروستکراونه ته وه، شاهی دؤراو له هه موو ویتسکه یه کدا نامازه بؤ جیگایه که ده کات، به لام له وینه که دا جگه له وینه ی پروت و قووتی نه و جیگایه هیچی تر نابینین، یه عنی وه سفی پادشا خه یالی تیا نییه، شوینه کان وهک خویان وه سفده کات، به درخت ده لیت درخت، به باغ ده لیت باغ، به ده ریاچه ده لیت ده ریاچه. که ده ست بؤ خانویه که دریزده کات ده لیت نه مه خانووه و هیچی تر. دنیا به وه سفی پادشا فه قیر و بیړه نگه... عه تار نه وه ی خه یالی نه بیت دنیا بیړه نگ ده بینیت... سهرکه خاولیبه که وامان پیده لیت، خاولیبه که له م دیوهیدا گه که له نه خش و نیگاردا فه قیره، وینه ی که متر و په نگی که متر و جوانی که متری تیدایه. به لام سهیری نه م دیوهی تر بکه، بپوانه دیوی دووه می خاولیبه که، نه مه یان هه مان نه و شاره یه به وه سفی شاعیره که، هه مان نه خشه یه به لام په نگیتر و ده وه مه ندر و پر نیگارتر... شاعیر وه سفی درخته کان ناکات، به لکو وه سفی ژیا نی بالنده گانی سه ریانده کات، وه سفی نه خشه کان و یادگاریبه کانی نه و درختانه ده کات، وه سفی نه و عاشقانه ده کات که له ژیر داره کاندا خوتوون. وه سفی خانووه کان خویان ناکات، به لکو باسیکی خه یالی له ژیا نی نه وانه ده کات که له نیویدا ده ژین، سهیری نه م گوشه یه بکه... سهرکه نه مه مالیکه خیزانیت که به به خته وه ری تیدایا ده ژی، سه رتا پای نیگار که سه روستی به هشتی کی خه یالی هیه که بینین

و نىگاکردنى ئاسوودەبىي دەبەخشىت. ئەمە مالىكى دىكەيە دوو عاشق پىكەو بە ئارامى تيا خەوتون، ئەمە هەتپوخانەيەكە مندالانى پرکەسەر و دەردى تىدایە، بەلام هیزى شاعیرانەى خەيال وەها ورد و قەشەنگ نىگاربانى چنپو، مروف مەست و سەرسام دەبیت. ئەمە دەریاچەيەكە پر لە ماسى سەیر سەیر کە شاعیر خۆی بە وەسف دروستیکردون... تىدەگەیت عەتار، ئەم خاویلیەت بۆیە پیشاندەدەم بۆ ئەوێ جیاوازی نیتوان ئەو دوو دنیاىە بىینیت و سەیرانیکەیت، دنیاىەك جارێك بە چاوی کەسێك کە خەيالى نییە و جارێك بە چاوی کەسێكى دى کە پر خەيالە... ئیتردەبیت خۆت لە کۆتایى حیکایەتەكە تىبگەیت، خۆت بزانیت کى شایەنى ئەوێە بژی و کى شایەنى نییە».

وەك ئەوێ عەتار لە مەبەستى حوسنى خەيال تىگەیشتبیت، گووتى «ئاه حوسنى تۆ دۆستێكى زۆر باشى، کەواتە دەبیت شاعیرێك بۆ کچەكەى سەیفەدین مارۆ بدۆزینەو. شاعیران مامۆستای خەيالن، وانىیە... ئاخۆ لە مەبەستى تۆ گەیشتووم؟». حوسنى سەرى بادهدا و دەیگووت «من یەكێك دەناسم، یەكێك دەناسم دەتوانیت بە کەلکى دەردى تۆ بىت، پیاویكى زۆر خەيالىیە، غەزەلنوسى پىدەلین، چەند سالتیکە لە شارداناو و شۆرەتیکى باشى بۆ خۆی سەندو. دەردى تۆ لەوانەى تەنیا لای غەزەلنوس چارەبکرىت، بیستوومە دەلین پیاویكى خەيالپەرور و دوورە دنیاىە».

عەتار کەمێك پادەما و لەسەرەخۆ بىبرى لە قسەکانى حوسنى ماردینى دەکردهو، کەمەكێك لە سەر وشەى «دوورە دنیا» دەووستا، یەكەمجارىو وشەى دوورە دنیا وەك ستایش و فەزلى بىیستیت. خودایە، دەبایە لە زووهو بیزانىباى، کەسانیک شىفته و شەیدای خەيال بن، دەبیت خەلکانیک بن سەروکارێكى زۆریان لەگەل دنیاىە دەبیت، خەياللات وەها بیانبات بۆ دنیاىەكى تر بفرن و پەيوەندىەكى ئەوتویان بە

زەوی ئیمەوێ نە مینیت. ئیستا تێدەگەشت خەیاڵ مانای چی... ئیستا تێدەگەشت.

***

دەمە و ئیوارە یەکی درەنگی هەمان پۆژ، عەتار بە خۆی و سەرە زل و عارەقاویبە کە یەو، کە پۆژ دواي پۆژ کە چەلتەر و بێموتەر دەینواند، گەیشته بەردەم مائی گەلاویژ باهیر. سالتیک لە مەوێر لە کاتیکدا خەریکی کڕینی فەرشیکی بوو بۆ یەکیک لە بەرپرسە گەرەکانی حیزب، پێگای کەوتە ئەو کارخانە چکۆلانی مافوورەو کە عەبدولقادی نیا و گەلاویژ خانی ژنی دەیانبرد بە پێو. عەتار لە منداڵییەو عەبدولقادی نیای دەناسی، «نیا» ناوی کۆگایەکی گەرەبوو کە سەید قادر شتی ئەنتیک و شوشەواتی بەنرخ و بابەتی کریستالی تیا دەفرۆشت، خوشی هەر بە ناوی کۆگاکەو بە سەیدقادی نیا بانگە کرا. پاش چەند سالتیک کە ئیشوکاریان باش بوو، سامان و پوڵیکی زۆریان چنگەوت، ئەو کارخانە چکۆلە و پەکەوتەیی مافووریان لە دەوڵەت کڕیبەو کە لە قوناغیکی جەنگدا هەندیک لە کارخانە بچوکهکانی خۆی فرۆشت. ژن و میردیک پوخۆش و دەم بە پێکەنین بوون، لە کاتی پشودا بەردەوام پێکەو تاولەیان دەکرد، هەندیک شەو لە بری ئەوێ لە جیگای خۆیاندا بخەون بەسەر تاولە کەدا خەویان لێدەکەوت. دەبێت بڵێم کەس نەبوو بە ئەندازەي گەلاویژ خان تاولە بزانی. هەندیک عەسر کە هاوڕێکانی خۆیان لە کارخانەي مافوورە کۆدەبوونەو، گەر زار نامەرد نەبوایە لە هەموو ئەو پیاوانەي دەبردەو کە سەریان لە قیپە قیپێ هەپی بە یاز و دوو شەشدا سپی کردبوو. ژنیکی چکۆلانی لاوازیو، بە جوړیکی سەیر پوخساری خۆی پشتگوێ خستبوو، قوژیکی ماش و برنجی هەلچووی هەبوو سالتە و سالت شانی بەردەکەوت، خاتوونیکي نێریو

پتر له پازده سال بوو په كجاريش چيپه مكياجي نه كړدبوو، به يانيان تا ساعات دوو نه كارخانه كهي ددبرده پټوه، واپريابوو نټواران سه يدقادر جيگاي بگريته وه، به لام كاتيكيش نه وه هات... كه لاويژ هر له كارخانه دهمايه وه. له گهل كچه نيشكهره كاندا ناني ده خوارد، له گهل باجيپه كاندا شويته كه ي پاكده كړده وه، داني ددها به و مريشك و قاز و مراويانه ي له پشت كارخانه كه وه به خيويده كړدن، نټوارانيش له گهل نه و پيره ميتردانه ي دوستياندا يان تاوله يده كړد، يان خهريكي كه شانده وه ي مه قلي و چاكردني مه زه بوو. نه و نټواره يه كه عه تار له دهرگاي دا به پټكه وت له مالبوو، دواي دهوامي خوي به تاكسيپه كي كوڼ كه پابووه وه بو مالي و يه ك ته خته له سهر پشت ليټيكه وتبوو. كه دهرگاكي له عه تار كړده وه هيشتا خو به رينه دابوو. عه تار به و سهر و بيچمهي خويه وه له سه فيري مهمله كه تيكي دور ده چوو پټگاي هله كړدبيټ، بو نټستتيكيش كه لاويژ باهير پټيوابوو نه م پياوه بالا به رزه سهر پووتاويه، كه له نټواره يه كي زستاندا هاتوته به رده رگاي نه و، ميواني هله پټي يه كيټك له دراوسيگانه. عه تار هركاتيټك له به رده م خه لكي به حورمه تدا قسه يي كړدبايه شتيك له شهرم و حهاي مندالي تيده گه پايه وه. نه و نټواره يه به دهميكي وشكه وه به خانمي كه لاويژي گوت «خومتان پټده ناسيتم، خانم، من ناوم سهر كه وت نه زميپه، كوپي نه زمي به كي بازرگانم، كوڼ دوكانه كه مان له پشتي گوزهر ي نټوه وه بوو. نه زمي به گ به كونجیخوږ به ناويانگ بوو، هه لبت ده زانن كن ده لټم، ها خانم، من كوپي نه وم... پار له هه لومره جيكي نانا سايي و قورسدا به ديداري به پټزتان شادبووم، هه لبت سهر دانيكي كورت بوو، په يوه ندي به جيپه جيكردني هه نديك كار و كاسبيپه وه هه بوو كه له گهل نټوه ي پټزداردا جيپه جيما نكرد، گهر منيشت بيرنه بيټ ناسايپه، نا له وانه يه له بيرت نه بيټ، من سهر كه وت نه زميم، خه لك به عه تار ناوم ده بن... ببوره، پاستيپه كه ي من بو

مامۆستایەکی خەیاڵ دەگەرێم و واھەستدەکەم زۆر پتوویستم بە کۆمەکی ئێوەیە. ئێوە دواھەمین هیوای من».

شتیک لە پاکێ و بێگوناهیی لە دەنگی عەتاردا بوو، بەشی ئەوێ دەکرد گەلاویژ گومانی خراپی لێنەکات. بەلام سەرەتا هیچ لە قسەکانی تێنەگەشت. ئەو ژنیکی بوو گەر لە یەکیەک تێنەگەشتایە توپەدەبوو، بەلام کەمەکی دانی بە خۆیدا گرت و گووتی «کۆپی خۆم دەزانیت ئێرە مانی کێیە و تۆ بۆلای کێ ھاتوویت؟». عەتار بۆ ئەوێ ھەلەکی خۆی چاکبکاتەو، بە پەلە گووتی «دەزانم... بێگومان خانمی بەپێز دەزانم، بەپێزتان گەلاویژخانن، کەس نییە ئێوە نەناسیت، من پار مافوورم لە ئێوە کچی، ژمارەییەکی زۆر مافوور، بۆ شەیدا نەرویجی، ئەو بەرپرسە گەرەیی لەوانە لەحکومەتی داھاتووی کوردستاندا ببیتە وەزیر... مافوورەکان بۆ ئەووبوون... بیری تۆ گووت مافووریک دەدەم خەیاڵیکی ساف و پاک چینییتی، بیریانە واتان بە من گووت، بەر لە یازدە مانگ لەوویەر سەرەتای زستانی پێشوو، خودایە، خانم چۆن لە بیری نییە؟ ئەوکات شەیدا نەرویجی فەوجی ھەبوو. تۆ نەتووست راستەوخۆ مافوورم پێبفرۆشیت، گووتت بۆ بۆلای پەحیمی فەرش، من پارامەو و گووتم من مافوورەکانم بۆ شەیدا نەرویجی دەوێت، راستەوخۆ لە کارخانەکە نەبیت نایکرم، لای خۆت نەبیت نایبەم، تاقەتم نییە کەس دەستم بیری. تۆ نەدەزانی شەیدا نەرویجی کێیە، کەمیک توپەبوو بوویت، لە منت پرسی شەیدا نەرویجی چ گەواڤیکە؟. من گووتم خانم، چۆن نازانیت شەیدا نەرویجی کێیە... تۆ سەیری کەنالهەکانی تەلەفزیۆن ناکەیت، سەیری ھەوالەکانی سەعات ھەشت و نیوی شەو ناکەیت، پۆژنامە کوردییەکانی مەملەکەت ناخوینیتەو؟. تۆ بەردەوام دەتگوت، نا سەرزێل من سەیری تەلەفزیۆن ناکەم، سەیری ھەوالەکان ناکەم، سەیری پۆژنامەکان ناکەم. من گووتم خانم ئەوەندە توپەمەبە، من کپیاریکی باشم، بەلام تۆ ھێمن

نه بوويته وه و هيمن نه بوويته وه، تا وه عدم دايتي تاو له يه كت بو بينم له به ردي مه رمه، به لام دواچار شه تاو له يه م ده ستنه كه وت، ئيدي تاو له يه كي ترم بو هيئايت له ستيلي ياباني، تو گووت هه رگيز تاو له ي وات نه بينيوه، زور دلت پيخوشبوو، ئيتر له گه ل مندا گوپايت و دلت چاك بوو. دوايي ئيمه مافوره قه شه نكه كاني تومان كړي و پويشتين، تو ناردته وه به دوامدا و گووت گه ر ئيشم هه بوو پيبتلېم، من وهك كوړي تو وام و له و جوړه قسانه ي تر كه ئيوه خوتان باشر دهيزانن».

كه لاويژ خان ئيستا هه موو شتيكي بيرده كه وته وه. ئه م كوړه سه رزله ي بيرده كه وته وه كه ساليك له مه بهر كه ميك لاوازتر و قزپتر دهينواند. عه تار كه دلنيا بو له وه ي خانمي نيا دهينا ستيته وه، گووتى «به پيژن، سالي پار تو شه و كچه ت پيشاني مندا كه داده نيشيت و به خيال گول و نيگار و نه خشي سيحراي سه ر فره شه كان دروستده كات. به منتان گووت، جواني قالي و مافوره په نكيه كاني ئيوه ده كه پيته وه بو خه يالي شه و كچه. من بو ئيشيكي بچوك و بو ماوه يه كي كه م پيوستم به خه يالي شه و خانمه هه يه، به كورتى زور شادومان ده بم گه ر به پيژتان پيگام بدهن قسه له گه ل شه و كچه دا بكه م، چونكه من عه ودالي يه كي كم بو ماوه يه كي كه م بييت به ماموستاي خه يال».

پيده چوو كه لاويژ خان ئاسان له م چيروكي ماموستاي خه ياله تينه گات. ده بوو عه تار له نوكه وه حيكايه تي شه و كچه ي سه يفه دين مارو بگيژيته وه، باسي شه و بكات مه سه له كه په يوه ندى به پاشه پوژي كچي به رپرستيكي بالآوه هه يه. وهك هه موو شه كه سانه ي به جوړيك له قودسيه ته وه ناوي به رپر سه كه مژه كان ده هينن، ده بايه له كاتي ناوه ينانى سه يفه دين مارودا ده نكي خو ي بگوپيايه. به لام شته كان وانا سان نه بوون، شه و كچه ي شه و باسيده كرد ترسيكي زوري له ده ركه وتن هه بوو، كه لاويژ باهير نه يده توانى بريارى وه هابدات، وه لامى ته واو و راسته قينه ده بايه لاي

کچەکه خۆی بێت، بۆیە خانمی باهیر کاتیکی بۆ دانا سبەه ی بێت
 بۆ کارخانە و لەوێ ئەو خانمە ببینیت. دەبێت بۆ ئەو کەسە
 لە کارخانە مافوور ئیشیدەکرد و عەتار عەوداڵی بوو تریفە یابەحری
 خۆمان بوو... ئە ئازیزان سەیرتان لێ نەیت، سەیرتان لێ نەیت،
 هەر خۆی بوو... ئەو کچە باشە بە ئەسڵ و نەسب وەچەزای یەکیک
 لە بنەمالە خانەدانەکان بوو، بەلام شتگەلێکی ئەوتۆ ترسناک پوویندا،
 تریفە یابەحری بەستەزمانیان فریادایە ئەو کارخانەییە. کورتە
 حیکایەتەکه ئەوێە لە دواى مردنى زاهیر یابەحرى، شتەکان لە دەستى
 خانمى فەوزیە یاسەمى دەرچوون و جەوهر یابەحرى بوو دپندەییەکی
 ئەوتۆ کە کەس نەیدەتوانی لەگەڵیدا بژی، ئیدی تریفە ماوێەکی درێژ
 لە مالێ جەوهرى براى مەلھات و لەو کارخانە بچوکی مافووردا دەژیا.
 گەر پەلەنەکەن و سەبرتەن مەبێت کەمێکی تر تەواوی چیرۆکەکان بۆ
 دەگێرمەو... کەمێکی تر.

نامە یەك بەر لە مردن « نازاری ۱۹۷۵ »

بەلام ئەمە لا غەریبی هاجەر، چی بەسەرھات؟
 ئە، مەلای هاجەر بەرلەوێ لە یەکیک لە خەستەخانەکانی شاری
 ورمیدا بمیشت، نامە یەکی دووردریژی، لەگەڵ کۆمەلێک بەلگەنامە ی تردا
 دایە دەست کەسێک و تکای لێکرد بە هەر پێگایەک بوو بیکەننیتە
 دەست کۆپێک بە ناوی بەھمەن ناسرەو. پێدەچوو مەلای هاجەر
 شەپێکی دووردریژی لەگەڵ مردندا کردبێت، تا ئەو نامە یە بەو داپشتنە
 بنوسیشت کە خۆی دەیهوێت. دواى تەواوکردنى نامەكە، چەند سەعاتێک

له په‌نجره‌ی ژووره‌ک‌ی خویه‌وه سه‌یری نه‌و کۆتره غه‌مگینه‌ی کرد که له‌سه‌ر دره‌ختیک هه‌لکورما‌بوون، دوا‌جار به‌ بیده‌نگی چا‌ویلکه‌ک‌ی داکه‌ند و به‌ ئاسووده‌بیه‌کی ناوه‌خت و نا‌ئاساییه‌وه پۆ‌حی به‌ فریشته‌کان سپارد. مردنه‌ک‌ی هاجه‌ر دوا‌ی نه‌و هه‌موو پێ‌گا سه‌خت و درێژه، بۆ یار و یاوه‌رانی که‌لێک تراژیدی و دلته‌زێن بوو، به‌لام بۆ مه‌لا خۆ‌ی کۆتایی که‌شتیکی ترسناک و پشوویه‌کی درێژی دوا‌ی گه‌رده‌لوول بوو. نه‌و ناسیاوه‌ی نامه و به‌لگه‌نامه نه‌هێنیه‌کانی هه‌لگرت، به‌ پێ‌گایه‌کی درێژ و پێ‌چاوپێ‌چدا که‌راپه‌وه بۆ کۆنه هه‌واری مه‌لا، له پێ‌گای که‌پانه‌وه‌دا چه‌نده‌ها جار به‌ کاری هێژکی خه‌یالی له شوینی نیازی خۆ‌ی دوورده‌که‌وته‌وه و پێ‌چی ده‌خوارد، پێ‌گا‌کان بۆ سه‌ر زه‌مینی تریان ده‌برد و به‌ ئه‌رز و ئاسمانی خه‌یالیدا ده‌یان‌ر‌فاند. دوا‌ی سه‌فه‌ریکی سه‌خت و ماندوو‌بوونیکی زۆر، که‌یشته نه‌و شاره و نا‌ونیشانی به‌همه‌ن ناسری دۆزیه‌وه. وه‌ک خۆ‌ی له‌ باریکی ترسناک و نه‌فسونا‌وی پزگاریکات، بی‌و‌چان و بی‌ ساته‌وه‌ختیک وه‌ستان، پاسپارده‌ک‌ی برد بۆ به‌همه‌ن که له‌ هه‌وشی قوتا‌بخانه‌ی خۆیدا سه‌رقالی له‌به‌رکردنی شه‌ره شیع‌ریکی «جه‌ریر» و «فه‌رزده‌ق» بوو. کابرا به‌ هیمنی له‌ به‌همه‌نی لا‌واز و چا‌ویلکه‌دار نزیک‌بووه‌وه و نه‌و پاسپارده پێ‌چراوه‌یه‌ی دایه‌ده‌ستی و تکای لێ‌کرد به‌ وردی بی‌خوینیته‌وه. به‌همه‌ن بیته‌وه‌ی بزانیته‌ چی له‌و زه‌رفه پێ‌چراوه‌یه‌دا هه‌یه وه‌ریگرت و خستییه ناو جانتا‌که‌یه‌وه و هیچی نه‌گوت. وه‌رگرتنی نامه‌که کورته ساتیکی که‌می برد و له‌ چاو‌تروکانیکدا ته‌وا‌و‌بوو. شته‌کان به‌جۆ‌ریک خێرا و بروسکه‌ئاسا‌بوون دواتر غه‌زه‌لنوس دل‌نیا‌نه‌بوو، ئاخۆ نه‌و په‌یامه‌ینه‌ی نامه‌که‌ی دایه‌ده‌ست بوونه‌وه‌ریکی راسته‌قینه‌بوو یا‌ن خه‌یالی، نه‌یده‌زانی نه‌و ده‌ور و ته‌سلیمه له‌ پاستیدا پوویدا‌وه یا‌ن له‌ خه‌وندا. سالانیک دواتر چه‌نده ویستی پوخساری نه‌و کابرایه‌ی بیته‌وه یاد که له‌ هه‌وشی قوتا‌بخانه‌دا نامه‌ک‌ی لێ‌وه‌رگرت‌بوو، به‌لام شتیکی یادنه‌ما‌بوو... هیچ شتی‌ک.

بە ھەمەن دەیزانی پۆژیک لە پۆژان لە جیگایەکی دوورەو نامە یەکی
 بۆ دیت سەرتاپای ژانی دەگۆریت. لەو ساتەوێ فامی کرابوووە،
 ھەموو شەویەک لە خەونەکانیدا پەیا مەریکی خەیاڵی شتیکی لە دوورەو
 بۆدەھێنا و دونیای ئەو دەدا بە یەکدا. ئەو لەو جۆرە کەسانە بوو کە
 ھەردەم چاوە پوانی قاسید و پەیا مەتیکی خەیاڵین، بێت و ژانیان بۆ
 بگۆریت. وەڵێ لە نێو ئەو تەرز و شیوێ خەلکەدا غەزەلنوس لە پیزی
 راستگۆکاندا بوو. ھەندیک مەوێ ھەن، ھێندە ی دینە دونیاو، چاوە پوانی
 ئەو ھەن شتیکی کتوپر پەویدات و سەرلە بەر ژانیان بگۆریت. زۆر کەس
 لەوانە دواي خولیا یەکی پوچ دەکەون و نابنە خاوەنی ھیچ شتیکی و
 ھەرگیزیش لە ھیچ جیگایەکی دونیاو ھیچیان بۆ نایەت، ئەوانە لە
 چەشنە راستگۆکە ی ئەم توخمە لە ئادەمیزاد نین. تەنیا لە بەر ئەو ی
 ھیچ شتیکی دیان نییە خۆیانی پێو سەر قەلبەکن، چاوە دەبێنە نادیار
 و نمایشی چاوە پوانی دەکەن. بەلام چاوە پوانکە رانی راستە قینە، خاوەنی
 ھەستیکی دوور و بۆنیکی زەمانبێن. دەتوانن بۆنی ئەو سەردەمانە بکەن
 کە ھیشتا نە ھاتوون... بۆ پاداشتیک ناگە پێن، عەوداڵی خەزەنە یەکی
 زێڕین و خەلاتیکی کوتوپر نین، بەلکو دەزانن ئەو ی لە نادیارەو دیت
 ریشەکانی لە ناو وجودی خۆیانەو سەر یەلداو، ئەوان شیتی پاداشتیکی
 ناو خەتی زەمان نیین کە کتوپر مەدالیا یەکی گەورە بکاتە نەسیبیان،
 بەلکو لە نادیاردا بۆ تەفسیرکردنی لایەنە تاریکەکانی خۆیان وێڵن و
 بۆ مانایەکی شارداروێ ژانیان عەوداڵن. غەزەلنوسیش یەکیک بوو لەو
 کەسانە ی بێئەو ی ھیچ بزانی، پێیوابوو شتیکی نەزانراو و بێتەفسیر
 لە ژانییدا ھە یە کە پۆژیک قاسیدیکی لە دوورەو دیت و پێشچاوی
 بەرامبەر ئەو نەپتینیانە پۆشنە کاتەو. نامە کە ی مەلای ھاجە ریش ئەو
 بۆچوونانە ی لا بە ھێزتر و ئەستورتر کرد. نامە کە چیرۆکی دووردریژی

ژیانی مه‌لا خۆی بوو، پێپوو له‌ وردەکاری گه‌وره‌ ده‌رباره‌ی پاپوردوو، سالانی مندالی و عاشق‌بوون و پیری‌وون. ئاشکرایه‌ مه‌لای هاجەر هه‌موو هه‌رفێکی به‌ برۆیه‌کی ته‌واوه‌وه‌ نویسه‌وه‌، دوا‌ی دوودلی ساله‌های سال له‌ ناخه‌وه‌ گه‌یشته‌وه‌ ئه‌و برۆیه‌ی ده‌بیته‌ هه‌موو شتی‌ک بلیته‌ و هه‌یج شتی‌ک نه‌شاریته‌وه‌. له‌ دێر به‌دێری نامه‌که‌دا هه‌ستی‌کی باوکانه‌ی گه‌وره‌ ده‌بینریت، باس له‌وه‌ ده‌کات ئه‌و پۆژگارێک چ عاشقی‌ک و چ غه‌زه‌لبازێکی گه‌وره‌بووه‌، بۆنێکی گه‌شی مردن و په‌نگی‌کی تاییه‌ت به‌ ئیشراقاتێ کۆتایی له‌ هه‌موو بره‌گه‌کانی نامه‌که‌ ده‌بارێن. پێده‌چیت مه‌لای هاجەر کێشه‌یه‌کی زۆری هه‌بووبیت خۆی بگه‌ینێته‌ مه‌به‌ستی حیکایه‌ته‌که‌ و دوا قسه‌ی خۆی بکات. هه‌لبه‌ت ئاشکرایه‌ له‌ هه‌ندێ شوێندا، ترسی مه‌لا، ترسی که‌سی‌که‌ ده‌یه‌ویت کۆره‌که‌ی خۆی بریندارنه‌کات، تا بتوانیت ئارام و بێهه‌لا نه‌ئینییه‌کی بۆ ئاشکرا‌بکات که‌ له‌وانه‌یه‌ سه‌ر له‌ به‌ری ژیا‌نی بگوریت و بیکاته‌ مۆفیکی دیکه‌.

زمانی مه‌لای هاجەر زمانی که‌سی‌که‌ له‌ سی و چله‌کانی سه‌ده‌ی پێش‌هو‌دا دلی به‌ وشه‌ شاد‌بووه‌ و له‌ نه‌ینی به‌لا‌غه‌ت پاماه‌وه‌، ئیدی هه‌ر به‌ به‌لا‌غه‌تی ئه‌و زه‌مانه‌ نامه‌یه‌کی پڕ له‌ وشه‌ی عه‌ره‌بی ده‌نوسیته‌، که‌ تا ئه‌ندازه‌یه‌ک بۆ کوردپه‌روه‌ری‌کی سه‌خت‌گیری وه‌ک ئه‌و سه‌یر و نا‌کو‌ک ده‌که‌وێته‌وه‌. له‌ جی‌گایه‌که‌دا ده‌لیته‌ «سه‌خته‌ بۆ پیری‌کی وه‌ک من که‌ قه‌ده‌مێک له‌ قه‌بر و نه‌فه‌سی له‌ مردنه‌وه‌ دوورم یاری به‌ حیا‌تی که‌س بکه‌م، به‌لام سه‌ختیشه‌ ئه‌م دونیای فانییه‌ جی‌به‌لایم و تۆ به‌ من نه‌زانیت. دوا‌جار من زیاتر له‌وه‌ی باوک بم، تارماییه‌کم دیم و پاستییه‌کت پێده‌لایم. پاستییه‌ گه‌وره‌کانیش له‌ خه‌یاله‌وه‌ نزیکن، ئه‌وه‌ ئی‌حساس و ته‌جروبه‌ی پیری‌کی وه‌ک من، خه‌لک ته‌نیا پوو‌که‌ش و سه‌ت‌حی ئه‌م عاله‌مه‌ ده‌بینن، جیهان وه‌ک حه‌قیقه‌تی‌کی گه‌وره‌ نانا‌سن، پوو‌کاری ئه‌م عاله‌مه‌ ئالۆزه‌ به‌ حه‌قیقه‌ت تێده‌گه‌ن، به‌لام ئی‌نسان ئاوێنه‌یه‌کی شکاوه‌

له‌تیکى ده‌په‌پێته ئه‌م حه‌ياته، به‌لام له‌ته‌کانى تری له‌ کوین؟ له‌ چ
عاله‌میکدان؟ هه‌ر خودا و فریشته‌کانى ده‌زانن».

مه‌لای هاجه‌ر، پێگایه‌کى پێچاوپێچ ده‌دۆزێته‌وه بۆ ئه‌وه‌ی له
به‌همه‌ن ناسه‌ر و چیرۆکى له‌دایکبوونى نزیک بپێته‌وه و ده‌نوسیت «
به‌همه‌نى عه‌زیزمان، من تا ئه‌م‌پۆم پاکێشاوه، ئێستا له‌ به‌ینى مردن
و ژياندا وه‌ستام... له‌حه‌زه‌یه‌کى ئه‌سته‌م ده‌ژیم و هینده‌م نه‌ماوه وه‌ک
هه‌ر عه‌بدیکى بپقودرته‌ خودا حافی‌زى بکه‌م، دونیا برېستى لێبرېوم و
غه‌م تاقه‌تى لێسه‌ندوم، چه‌ند سالی‌که پیرى له‌ گوشت و ئێسقان
ده‌خوات و گه‌یشته‌وته ئاخیرین تیکه‌ی خۆی. پۆحم په‌رپوت و پوچ بووه،
جه‌سته‌م هه‌لاک و ئاره‌زووم فه‌تاهه. سێک هه‌یه ده‌بیت تۆ بیزانیت،
نه‌هینیه‌ک له‌ ئه‌سرارى مه‌رگ قوولتر و له‌ ته‌لیسمى حه‌یات بپێنتره.
شتیکه تۆ ده‌توانى ئیمانى پێبه‌هینیت و ده‌شتوانیت به‌ وێنه‌ی پیرێکى
حیساب بکه‌یت که له‌ بيمارستانى ولاتیکى غه‌ربیدا سه‌رده‌نێته‌وه.
شتیک هه‌یه به‌ درێژایى حه‌یاتم ئازاریداوم. ئێستا تۆ به‌شى ئه‌وه
گه‌وره‌بوویت تێگه‌یت، به‌ر له‌ ئێستا هه‌ر نوێتیکم بده‌یه ده‌بووه هه‌وا
و هه‌ر حه‌رفیکم بنوسایه ده‌بووه هه‌چ... چونکه فه‌قه‌ت پۆحله‌به‌رێک
له‌م حیکایه‌ته‌ حالیده‌بیت، که له‌ عه‌شق تێگات، مه‌عناکه‌ی بفامیت.
به‌س خواش ده‌زانیت، ئاخۆ ئێستا تۆ له‌ عه‌شق تێده‌گه‌یت یان نا؟
به‌س خوا ده‌زانیت... خوا. من که واجیبیکى و سه‌خت و ئه‌رکیکى و
عه‌جیب به‌سه‌ر دلێکى تازه پشکووتوى وه‌ک دلێ تۆیا ده‌ده‌م، ئاخۆ
خۆم له‌ عه‌شق تێگه‌یوم؟ ئاخۆ ئاده‌میه‌ک و ئاده‌مزایه‌ک هه‌یه له
عه‌شق تێگه‌یبیت؟ یاخۆ ئه‌وه‌ش سێک له‌ ئه‌سپاى ئیلاهی، قودسیکه
له‌ ئه‌قداسى گه‌وره و جه‌لابوونى به‌ من و تۆ نامومکینه؟. به‌همه‌نى
عه‌زیزمان... هه‌ژده‌ ساڵ له‌مه‌وبه‌ر... هه‌ژده‌ ساڵ له‌مه‌وبه‌ر له‌ شه‌ویکى
ساف و سامالدا، سه‌رگه‌رمى نیگاکردن بووم له‌ به‌حرى ئه‌ستێره،

لە ناکاو گەنجیک کە بە نیکار و پوخسار لەو پەسمانە دەچوو کە
نەقاشە کۆنەکان لەسەر بەرگی کتییی شا و شارادەکان دەیکێشن، ھاتە
ژوورەکەم. گەنجیکی سەیر، ھەر غەزەلیک من لەبەرم بوو، ئەویش
لەبەری بوو، ھەر شیعرێک من نوسیبووم ئەو چاکتر و باشتر دەیوتەو،
لە ئەوانی شیعرێ دەقیق و لە قافییەدا جوت و مکتوبو، وەک بەشی
لە من خۆی بە من ناساند، وەک سێبەرێکی من و نیوہیەکی تری من
خۆی نوان، وەک ھەر گەنجیکی جوان لەخۆبایی و بێپەحم بوو، بە
منی گووت من نیوہەکی تری تۆم، ئەو نیوہیەکی لە سەردابیکی تاریک
و ترسناکدا دیلتکردوم. من نیوہ خنکاو و بەدبەختەکی تۆم. منیش
باوہرم پێکەرد.

نازانم دڵی خۆمت چۆن بۆبکەمەو، ئێمە وا خولقاوین ھەر دەستمان
بۆ عەشق برد شتیک دەشکێنین. بۆیە سەرت نەسوپم، عاجباتی
داتنەگری گەر لەم ئانوساتی دەور و تەسلیمەدا دەستی لەرزۆک و
نەفەسی شکستەم، لەحوکمی ئەم دەردە نەیان و شتی تر بشکێنن.
کوپی خۆم، ئەم سەری من بە تۆی دەلێم، ھەژدە سالا وەک
شوشەیکە پێ ئەسرا خستومەتە پشت دەیان شوشە ترەو و لەسەر
پەفیکی بلند خەواندومە. زۆر لۆمەم مەکە و عەبیم لێمەگرە، مەلێ
ئەم پیرە دلپەرە، چ حەیاہیکی شەر و چ ناموسیکی بەربادی ھەیە.
ئێحساسم وایە ئەو کەسانە تا سەرەمەرگ پاستی نالێن، ترسنۆکن،
بەلام ھیشتا لەوانە ئازاترن کە دەمرن و نھێنی خۆیان دەبنە گوپەرەو.
وەک پیریکی لەرزۆک، ئێستا دەبیست بە سەر پەیزەہیکی شکاودا
سەرکەوم، کە پەیزەہی پارایی و ترسنۆکی خۆمە، لەسەر ئەو پەفە
بەرزە، کە پەفەہی خەوف و سامی حەفتا سالاہی عومری بەباچوومە،
بەم پەنجە چرچەلۆک و بۆ پزین شەیدایانەم، شوشە لادەم و یەک یەک
لەو حەواہیەو توپیان دەم، شت بشکێنم و شت بشکێنم و شت بشکێنم.

ئینسان له له‌جزه‌ی مه‌رگدا ده‌بیٚت سندوقی نه‌سراری خو‌ی بکاته‌وه، تا دواتر باش له حو‌کمی ئیلاهی تیٚبگات. له ساتی ده‌وروته‌سلیمدا ئینسان ده‌بیٚت جورئه‌تی پوانینی له زولمه‌تی نه‌فسی خو‌ی هه‌بئ، گه‌ر وانه‌کا، ئه‌ی له‌سه‌رچی له‌گه‌ل واحیدولقه‌ه‌ارا قسه‌بکا؟. من ئیستا ده‌بیٚت نه‌زهرم تیژکه‌م و ده‌فته‌ری نه‌ینی خو‌م داگرم و نامه‌ی په‌شی خو‌م بکه‌مه‌وه. ئه‌و گه‌نجه‌ هه‌ر من بووم، من که شه‌یدای ئافره‌تیکی شه‌رم و نه‌جیب و پرچه‌یا بووبووم، هیچ که‌س له‌ پیاویک به‌دبه‌ختتر نییه‌ که‌ حه‌ز له‌ ژنیکی به‌حه‌یا و حورمه‌ت بکات، من که‌ مردم وه‌ک میروله‌یه‌کی ته‌ر و نه‌خۆش غیره‌ت ده‌ده‌مه‌ قه‌لب و قالبی شکاوم و به‌ سه‌یدی مه‌خلوقات ده‌لیم که‌س له‌و عاشقه‌ سیاچاره‌تر نییه‌ که‌ خودا ده‌یخاته‌ به‌ر له‌عه‌تی حه‌زکردن له‌ ژنیکی شه‌رم و ناموسباز. من له‌ سالانیکدا که‌ ته‌مه‌نم به‌ره‌و مالاوایی ده‌کشا و نیازم بوو تا‌عه‌تم توندکه‌م و ئیمانم قایمتر قفلده‌م، له‌و عومره‌دا باری ته‌عالا و فه‌خری کائینات، ده‌ردیکی بۆ ناردم ئیستاش له‌ پیشه‌وه‌ چه‌زم دئ و له‌ هه‌ناوه‌وه‌ دود و گه‌راوه‌ ده‌پۆنگی و قولپ ده‌دات. پۆژیک له‌ خه‌و هه‌ستم و سه‌یرمکرد عاشقم، عاشقی خانمیکی به‌ حورمه‌ت و ناموسناس، که‌ ناوی به‌هاریانو بوو، که‌ دایکی خودالیخۆشبووی ئیوه‌ده‌کات، ئه‌مشه‌و گۆپی له‌ هه‌ر شه‌و پڕ نورتر بی. عه‌شق شه‌ره‌فی نییه‌، ته‌نها شتی‌ک که‌ له‌سه‌رو شه‌ره‌فه‌وه‌یه‌ عه‌شق. تاکه‌ شتی‌که‌ شه‌یتان و خودا به‌قه‌د یه‌ک ئیشیان تیا‌کردوه‌... به‌ کوفر لی‌می وه‌رمه‌گره‌ و به‌ ئیلحادی نه‌فسیکی بیچاره‌ لی‌ی مه‌پوانه‌. عه‌شق شتی‌که‌ کوپم، دوو ده‌موچاوی هه‌یه‌، ده‌موچاویکیان شه‌یتان به‌دل دروستیکردوه‌، هی‌زی خو‌ی تیا خه‌سارکردوه‌، فنونی په‌شی خو‌ی تیا به‌کاره‌یتاوه‌، سیحری خو‌ی خستۆته‌ ناوی. ئه‌وی تریان خوا به‌ عه‌زه‌مه‌تی خو‌ی تاشیویتی، پیوه‌ی ماندوویوه‌، سپی خو‌ی تیا‌داناوه‌، پاک و ته‌هوور خولقاندویتی. هه‌موو

عه شقی دنیا وایه، نه خوا ده سته برداری زه پیه که عه شق ده بیّت و نه شه یانیش ده سته گیر پته وه، هه موو قه تره یه که عه شق نیوه ی مولکی خودایه و نیوه ی مولکی شه یان. نایه می به دبختیش که ده یخواته وه نازانیت ژه مری هه لقو پاندوه یان شه به تیکی نیلاهی نو شیوه ... وه که پیره میژدیکی بیحورمه ت ته ماشام مه که، که ده سته ده له رزیت و نه فسی مه ر پره له ته ماحی دنیا، من قه ت عه بدی نه فس نه بووم، به لام نه وه ی ژور ده رگای نه فس داخات، شتیکی تر و سرپیکی تر دینه پیگای. نه فس سه لته نه تی خوی هیه، مه خلوقاتی خوی و خه لقی خوی هیه. نه وه ی من هه موو عومرم له دوا ی کوشتنی بووم، له سه ردابی په شی خوی له شیوه ی ناده مییه که و گه نجیکی سیحریازدا هاته ده ری، که سیک هه م حه قیقه ت بوو هه م خه یال، هه م من بووم و منیش نه بووم. به لئ کوپم، توّش ... به لئ توّش هه م له و بوویت و له و نه بوویت».

مه لای هاجه ر، له چه ندین برگی تیکه لاو و دوو رو دریزدا، ده یه ویت حیکایه تی ده رکه و تنی نه و گه نجه شاعیر و غه زه لنوسه له پۆحی خویه وه ته فسیری کات، به دوو دلییه کی ژوره وه، چه ندین لاپه ره ده رباره ی نه و نه زمونه سه یر و ئیرۆتیکیه ده نویت که نویسه یه کی خه یالی به هاریانو به نیوه یه کی خه یالی مه لای هاجه ره وه ده به سته یته وه. به له زه تیکه وه که ده بایه له پیره میژدیکی نیوه مریدوی وه که نه و دوو ربایه، به ئاره زوویه که وه که بۆنی پۆحی نه و پیاوه داخراوه ی لیئایه ت که عومریکی شه رمی له بۆته ی حه یادا بردۆته سه ر، چه ندین لاپه ره له سه ر نه و شه وه خه یالی و ئیرۆسییانه ده نویت که دوو له شی تینوو و دوو پۆحی کتوی تیدا ده گه نه یه که. هه ندیجار داوا ی پۆزشده کات و هه ندیجاریش ته و او بیریده چیته وه که نه و قسه له دایکی به هه من ده کات. نه وه فه رامۆشده کات که قسه وباسی نه و ده رباره ی ژتیکه، به هه من وه که

مه خلو قیکی پاک و بیئاره زوو سه بیریکردوه . مه لا له هیچ جیگایه کدا
 ئامازه به په یوه ندییه کی پاسته وخو له نیوان خوئی و به هاریانودا نادات .
 که سیکه به خه یال ژیاوه ، به خه یال عاشق بووه ، به خه یال له گهل
 به هاریانودا خه وتووه . حیکایه تیکه پیاوان و ژنانی ئه م ولاته پتر له هه زار
 ساله تییدا ده ژین ، هه زار ساله پیاوان و ژنانی ئه م مه مله که ته تنیا به
 خه یال له گهل یه کدا ده نوون ، له دووره وه حه ز له یه کتری ده که ن ، به
 نهینی عاشق ده بن ، وهک پاوکه ر و ئاهو خو یان له یه کدی ئاشکراناکه ن ،
 نایانه ویئت ئه میان به نهینی دلئی ئه و بزانیئت . سده له دوی سده یه
 خه یالی خنکاو له کوچه و شه قام و ژور و هه یوانی ئه م مه مله که ته دا
 کۆده بیته وه ، سده له دوی سده یه ئه و خو گرتن و دلخنکاندنه ده بیته
 زانستیکی نهینی قوول که حه کیم و زانای خوئی دروستده کات ، سده
 له دوی سده کۆلانه کانی ئیمه ده بیته سه حنه ی خه یال ، سه ر به رمال
 و به ر میحرابه کانی ئه م نیشتیما نه ده بیته شاتوی ئاه و هه ناسه ی ئه وتو
 که پاله وانی تراژیدیا یونانییه کان و خودا کانی ئولومپ نه یان بینیه وه .
 پیده چیئت ئه و هه موو خه یاله به شیکی زوری له نه فسی تاریکی مه لا
 هاجه ردا کۆبوو بیته وه ، له بنی بیقه رار و له سه ردابی قفل دراوی دلئی
 ئه ودا مۆلبوو بیئت ، پیاویک ئه و په پی شه رم تیکه لاوی ئه و په پی ئاره زوو
 ده کات ، ئه و په پی دین تیکه لاوی ئه و په پی شیعر ده کات ، سه ر په پترین
 ملکه چی بۆ مه رجه کانی دنیا ، تیکه لاوی سه ر په پترین خه یال ده کات .
 پیده چیئت ئه و دژایه تییه قووله ، ئه و دووکه رتبوونه بیسنووره به جوریک
 له ناوه وه مه لای هاجه ریان له تکر دبیئت ، پۆحی مه لای هاجه ر ، وهک
 پۆحی ئه و سه رده مه ، له نیوان دوو مه خلو قدا دابه شبوو بیئت ، یه کیکیان
 سه ختگیر و خوخنکیئن ، ئه ویتریان ئازاد و بی شه رم و پی شیعر . یه کیکیان
 له م دنیا یه دا چه قیوه ، گو یگری فرمایشت و مه رجه کانیئتیی ، ئه ویتریان
 له دنیا یه کی خه یالییه وه هاتووه ، گو یگری هیچ فه رمانیک نییه . مه لای

هاجر به به‌لاغه‌تیکی کلاسیکیه‌وه ده‌نوسیت « ئاده‌میزاد تیکه‌لاویکی
 سه‌یره له مه‌خلوقاتی جیاواز، له ناوه‌وه هم وه‌حشه و هم په‌ریزاد...
 من نه وه‌حشبووم و نه په‌ریزاد، من هیچیان نه‌بووم، به‌لام هه‌زاران
 شه‌وگرم لیږۆیوه که ته‌نیا خه‌یاڵم‌کردوه، خه‌یاڵ که خودا سزای له‌سه‌ر
 دانه‌ناوه و ئاده‌مییه‌کانی تر نایبینن. له گه‌نجی و سه‌باوه به‌دریژی
 پۆژ خۆم وه‌ک زاهید و ده‌رویشیکی خودایی نیشاندەدا، تا ده‌خزاهه ژیر
 جیگا جگه له زیکری "یاخودا... یاخودا" هیچی دی له دل‌دا نه‌بوو،
 به‌لام که سه‌رم ده‌نایه سه‌ر بالیفه‌که‌م و دل‌نایده‌بووم عالم نوستوه
 و خزم و که‌س، نه‌حباب و نه‌غیار چاویان له من نییه، هه‌نده‌ی
 سکون داده‌که‌وت و خشپه و چرپه‌ی کائینات ده‌بپا، شه‌به‌قیکی تاریک
 له هه‌ناوی مندا ده‌کرایه‌وه، سه‌حنه‌یه‌کی تر ده‌هاته سه‌رئ و پۆم
 ده‌بووه مه‌سه‌رحی شتیکی تر. هه‌رچی نه‌فسیک به‌پۆژ ده‌مخکاند،
 هه‌ر ته‌ماح و ئاره‌زوویه‌ک به‌ پۆژ بیده‌نگمه‌کرد، له شه‌کلی مه‌خلوقات
 عه‌جایه‌بدا ده‌هاتنه‌وه سه‌رئ، ئیحساسیکی سه‌یرم هه‌بوو که قوه‌تیکی
 خیفی من به‌ره‌و ئه‌رز و ئاسمانیکی تر جه‌زیده‌کا، ده‌مبا بۆ شویتنیک
 تر، له‌وئ شتی سه‌یر ده‌بینم، حۆری و غیلمانی پووت، ئافره‌ت که له
 خه‌یاڵی به‌شه‌ردا نیین، خوان و خواردن که خودا به‌س له جه‌نه‌دا
 وه‌ندی به‌ به‌شه‌رداوه، له‌و کوچه‌ تاریک و خفییانه‌دا، هه‌ر ئاوینه‌یه‌که‌م
 ده‌بینی له‌ویادا پوخسارم ده‌گۆپا، جار دوا‌ی جار شک‌ل و شه‌مایلی ترم
 وه‌رده‌گرت. وه‌ک ئه‌وه‌ی مه‌خلوقیکی موخه‌یه‌ربم و خودا ئه‌و نازه‌ی
 دا‌ییتمی بۆ شه‌کلی خۆم بگه‌ڕێم. ئاه، خه‌یاڵم تا ئه‌و جیگایه‌ ده‌یبردم،
 له نیوان پوخساری ئاده‌مییه‌کاندا ده‌متوانی ئه‌و هه‌یه‌ته‌ بگرم که
 خۆم ده‌مه‌وێت. ئه‌و ده‌موچاوه‌ بکه‌مه سه‌رم که ته‌ماحم لی‌یبوو. له‌و
 شه‌وانه‌دا من بووم به‌ ساحیبی دیوانیکی غه‌زه‌لیات. وه‌قتی جورته‌تم‌کرد
 و قه‌سیده‌کانم چاپ‌کرد، که‌س له‌و باوه‌رده‌ نه‌بوو ئه‌م گه‌نجه‌ شه‌رم

و پوو له خودایه، کتیبیکى وه‌ها بنوسیت، که خالی نه‌بوو له سیبهرى کوفر و له نه‌غمه‌ی فجور. ئه‌وه مه‌حسولێ زولومات و تاریکی بوو، مه‌حسولێ ژيانیکى تر بوو که من به‌ خفیه تیا‌ده‌ژيام. به‌لام من هه‌ر زوو هاتمه‌ده‌ست و حاشامکرد ئه‌وه کتیبى من بیت، له‌ هیچ جینگایه‌ک خۆم ده‌رنه‌خست و له‌ هیچ مه‌جلیسیکدا خۆم نه‌واند، له‌ قوولایی قه‌لب و له‌ نیهانی به‌ده‌نا، ئی‌حساسم بوو ئه‌وه من نیم ئه‌و شیعرانه‌م نوسیوه، من نیم که شه‌وان له‌ به‌حرى غه‌زه‌لدا نوقمه‌دبم. له‌ نیوان من و ئه‌و سه‌حنه سه‌یرانه‌دا که له‌ دونیایه‌کی تر‌دا پ‌روویانده‌دا تۆرانیک دروستبوو. منیک که له‌تیکم له‌ عاله‌میک و له‌ته‌کی ترم له‌ عاله‌میکى تر‌دا مه‌لیده‌کرد، بووم به‌ ئه‌سیری شه‌پرک نه‌مه‌دزانی خۆم سه‌ر به‌ کویم و له‌ چ جه‌به‌یه‌کدا وه‌ستاوم. عومریک ئاره‌زوو ده‌یه‌ینام و شه‌رم ده‌بیردم، هه‌یا ده‌یگوشیم و خه‌یال ده‌یف‌راندیم، ناموس ده‌یخستمه‌وه سجنی به‌ده‌نی خۆم و ئاره‌زوو وه‌ک شی‌تیکی وه‌حشی بۆ خۆی جه‌زیده‌کردم. پۆ‌ژها دوا‌ی پۆ‌ژها و شه‌وها دوا‌ی شه‌وها زیاتر له‌تده‌بووم... به‌لام کئ هه‌یه له‌ ئیمه له‌ت نه‌بیت، کئ هه‌یه؟ کامه‌ مرو‌ف له‌ ناوه‌وه بوونیکی دووفاق و پۆ‌حیکى چهند سه‌رى نییه، بابیت و به‌رده‌بارانم بکات. ئیمه هه‌موومان مه‌خلوقی دوو دیوین، زۆرمان ته‌نیا یه‌ک دیوی خۆمان ده‌بینین، چونکه جورته‌ت ناکه‌ین له‌ ئاوینه‌دا سه‌یری ده‌موچاوه‌که‌ی ترمان بکه‌ین. شه‌ویک ئه‌و مه‌خلوقه‌ی تری من هاته‌ده‌ری و بی‌حه‌یا و بی‌سل خۆی پ‌یناساندم. وتی من هه‌ر خۆتم، هه‌ر خۆتم و هیچی تر. مه‌غرور و بادیه‌وا و فیزن بوو، جوان بوو، به‌لام جوانی و جه‌مالی بۆنیکی تریان هه‌بوو. ئیستاش تیده‌فکرم و ده‌لیم بۆ نه‌مکوشت؟ بۆ نه‌مکوشت؟ خو ئه‌وه قه‌تل نییه و نابیته‌ جورم، ئیدی بۆ نه‌مکوشت؟. هه‌موو به‌شه‌ر، هه‌موو ئاده‌میه‌کانی تر به‌ له‌حزه‌و ساتی وادا عبوریان‌کردوه و بی‌ئه‌وه‌ی دوو‌لبن، ئه‌و بوونه‌وه‌ره ده‌کوژن

و ئیجساسی ناره‌ه‌تی ناکه‌ن، هه‌ر که‌س و ده‌مامکه‌ پیری خۆی ده‌کاته‌وه‌ سه‌ری و ده‌پوات و پاش ئیستیگ یادیشی نامیئت. به‌لام من مه‌لا غه‌ریبی هاجه‌ر، که ئیستا چه‌ند قه‌ده‌میگ له‌ مرده‌وه‌ دوورم، دان به‌وه‌ه‌قه‌دا ده‌نیم و ده‌لیم، من نه‌متوانی نه‌وه‌ بکوژم که خه‌لکانی تر ده‌یکوژن. شتیگه‌ کوشتنی هه‌قه‌، نه‌کوشتنی زنبوسی پێوه‌یه‌ و که‌بائییر ده‌هینیت. نازانم به‌لام خاترجه‌مم که شه‌وگه‌لی بیحیساب و زۆرم هه‌بوو، که من تییدا خه‌نجه‌رداربووم و سیلاح به‌ده‌ست، ده‌متوانی ئیستیگه‌م و خه‌نجه‌ر هه‌لکیشم، سیلاح له‌ به‌ینی من و نه‌و تارماییه‌ مه‌لونه‌دا پاگرم. ده‌متوانی دوا‌ی فجوری نه‌و نه‌که‌وم، به‌لام درۆده‌که‌م، جازیبه‌ و سیحری له‌وه‌ قه‌ویتر بوو له‌ فیکری شتی وادابم. وه‌ک نه‌وه‌ی تینیکی لاموته‌ناهی هه‌بیئت، به‌ میسلی نه‌وه‌ی شه‌پۆلانی به‌حریکی پر نه‌سزار بیئت منی ده‌برد، زۆرجار نه‌ده‌ستم ئیشیده‌کرد و نه‌ده‌مم، که ده‌هاته‌وه‌ هۆش و له‌ حیسابی ختوره‌تی خه‌یالی ده‌گه‌یشتم، نه‌ جه‌لدی من و نه‌ عه‌سای من سوودیان نه‌بوو. هه‌ر داریکم له‌و ده‌دا، کسپه‌یه‌ک له‌ هه‌ناوی خۆم ده‌هات. هه‌ر قامچییه‌کم له‌و بیناموسه‌ ده‌سه‌ره‌واند، قامچییم له‌ پۆحی خۆم و به‌ده‌نی خۆم ده‌سه‌ره‌واند. ئیستا چه‌ند به‌وه‌یئت بۆتی ته‌فسیربکه‌م، ته‌فسیری نییه‌، به‌لام ته‌ئریخی به‌شه‌ریش، ته‌ئریخی نه‌و تارمایی و نه‌شباحانه‌یه‌ که له‌ خه‌یالی ئینسان پریانکروه‌، من سویندت بۆده‌خۆم که له‌ عیقابی بیوچانی خۆمدا، درێغم نه‌کردوه‌. به‌لام دل‌م به‌ جوژی ئاره‌زووی دایکی سیحریاز و به‌پێزتانی ده‌کرد، گه‌ر ئاره‌زووی ویسالم له‌ قیامه‌تیشدا هاتۆته‌دی ده‌بایه‌ حاسلیکه‌م. من به‌ هه‌موو زه‌ره‌یه‌کی وجودم هه‌زم لییبوو، هه‌زی له‌و جوژه‌ش سه‌ر به‌ لامه‌کان و لازمه‌مانه‌. که شه‌ویکی مانگه‌شه‌و نه‌و گه‌نجه‌ غه‌زه‌لگویه‌ هات، له‌ ناخی شه‌وه‌کانی منه‌وه‌ ده‌رده‌چوو، نه‌و سیما و هه‌ینه‌ته‌ی هه‌بوو که ده‌شیا گه‌ر موخه‌یه‌ربم، من بۆ خۆمم هه‌لاویردایه‌. له‌ شه‌کلێکی دلخواهی من

دەچوو کە زۆر لەسەر سەحنەکانی شەو ھەلمبژاردبوو، فجوری ئەو بەشیک بوو لە فجوری پەنھانی ناو وجودی خۆم. کە شەویەک لەگەڵ نیوہیەکی خەیاڵی تری دایکی نەجیباندا دەرکەوت، من ھەموو دونیام لیتیکچوو، بەر جۆرە دیواریک کە وەتم لە تاقەتی عەقڵی من و لە قودرەتی ھۆشی من گەورەتریوو، ئیتر ئیمانم کەوتە خەتەر و دینم ھاتە زەلزەلە. نەمدەزانی چیبکەم، سیحری ئەو ھەموو شادییە و یسار گێژیکردم و ترسی ئەو ھەموو فجورەش لە توانای بەدەنم گەورەتر بوو. بەسەرێک لە بەھەشتابووم و بەسەرێک لە جەھەنمدا، وەک دەلێن غەریقی ئاو و ئاور بووم. تۆ لەو شەوانە دروستبوویت. پاستە تۆ لە پەحمیکی پاستەقینە، دایکیکی پاستەقینە و وەک مەخلوقیکی خودا کردی تەواو لەدایکبوویت، لە ھەفتەیکدا ھاتیتە دنیا، بەرپیکەوت ھەفتە لەدایکبوونی منداڵانی ناکامل و نوستان بوو. بەلام ھیچ کەس نەیدەزانی تۆ منداڵیکی پاستەقینە نیت. تۆ کوپی خەیاڵیت، منداڵی شەو خەیاڵییەکانی منیت لەگەڵ بەھاریانودا، گەر تۆ کوپی من نیت، چ شتیک تەفسیری ئەو غەزەلە دەکات کە لە منداڵیدا لەسەر سینەت نوسرابوو، لەسەر پێست و گوشتی تۆ ھەلکەنرابوو؟

ئەو تیفلی پۆژ، تۆ بەرھەمی ئەنگامی شەوی
بەرھەمی ئەسەری من و بەرھەمی ئەسەری ئەوی
تۆ ناتێجی عەشقی، نە پرکوع بە و نە سجد
بەرھەمی ئەسەری خەیاڵیت، بەرھەمی ئەلغازی وجود

ئەمە ئەو دێرانەبوو کە غەیری من بەشەرێکی تر نایزانیت و لە مانای تێناگات، ئەو بەیتە کافرانەبوو کە ئەو گەنجە غەزەلگۆیە، شەوان دواي مەستی دەیوت. ھەمان ئەو بەیتانەیە کاتیک لە جیماع

تیرده بوو ئیلقایده کرد. ئه و مه لایه ی تۆی ناونا، عالمیکی دین بوو، دۆستم بوو، پیکه وه له سه ر سوئالاتی ئیمان و مه کامینی شه رع جه نگ و جه ده لمان بوو. پیاویکی حافیزو لئه سرار بوو، شتیک له عه زاباتی دلّی منی ده زانی، قه سه ممدا که نه یّنی ئه و شیعره م بۆ بیّنئ و ئه و به یته م بۆ ته دوینکات که له سه ر گوشتی نازکی تۆبوو. ئه و شیفره شکینّیکی شاره زا و موفه ککل ئه سرار بوو، ئه و نه بایه که س ته لیسمی ئه و به یته و قافیه ی ئه و سره ی بۆ نه ده خوینرایه وه. من پۆژیک تا ئیوارئ له سه ر پشکو ده سووتام، له به ینی ناگر و فرمیسکدا جولانیم بوو، که به و به یته وه هاته وه بۆلام، من واوه یلام بوو. ئه و حایر بوو له ئه شکم و مه دهووش بوو له فیغانم، ئه و هینده ی دپری یه که می وت، من ته واوی به یته کانم بۆ ئیلقا کرد، به غه م و که ره بیکی زۆره وه خودا حافیزیکرد و له هیچ حاالی نه بوو. کئ ده ی توانی تیگات... کئ؟. تۆ کوپی من بوویت، شاهیدیشم ئه و دپره یه که له خوین و گوشتی تۆدا غه رقبوو. من باوکی تۆم... باوکیکی خه یالی، تۆش کوپی منیت، کوپکی خه یالی».

به و چه شنه نامه که ده روات و دوا ی چه ندین حیکایه ت کۆتایی پیدیت. نامه یه کی درێژه که نوسینه وه ی هه موو به شه کانی لیره دا نه شیاو و نه کرده یه، به لام ده بایه ئیوه هه ندیک بپگه ی ببینن تا له نزیکه وه له ته واوی چیرۆکه که ناگاداربن. ئه و نامه یه ژیا نی به هه من ناسر له بنه وه هه لده ته کینیت. ئا راسته ی پوانین و جوړی ته ماشا کردنی بۆ خو ی ده گوپیت، ئیدی به هه من ناسر ده بیته مرو فیککی تر... له گه ل ئه وه شدا هیشتا ماوه یه کی ده ویت تا ببیته خاوه نی نازناوی غه زه لنوس، که نه ویش چیرۆکیکی تایبه تیبه و له هه لومه رجیکی دیکه دا دپته پیش.

تریفه یابه‌حری و مافووره‌کان «سالی ۱۹۸۶ - ۱۹۸۷»

دوای مردنی زاهیر یابه‌حری گه‌لیک پوودوای ناخۆش پوویندا، که تریفه‌یان ناچارکرد مال به‌جیبه‌ی‌لیت و پووبکاته ئه‌و کارخانه چکۆلانه‌یه‌ی مافوور. دوای مردنی سه‌میره‌ی دایکی، قاتی سه‌ره‌وه‌ی باله‌خانه‌ی یابه‌حریه‌کان چۆل بوو، ده‌بایه تریفه‌ش خۆی بۆ تاقیکردنه‌وه‌ی سه‌ختی به‌که‌لۆری ئاماده‌بکات. ئه‌و به پێنمایی فه‌وزیه یاسه‌می گواستییه‌وه بۆ نهۆمی دووهم، تا له‌ویدا بێقره و دوور له‌هه‌را و هوریا‌ی جه‌وه‌ر خه‌یال بخاته سه‌ر خویندنه‌که‌ی. تا زاهیر یابه‌حری مابوو، هیژیک هه‌بوو جه‌وه‌ر حیسابی بۆبکات و لیبیترسیت، به‌لام شه‌ویک که تهرمه‌که‌ی زاهیریان له‌ خه‌سته‌خانه‌وه هینایه‌وه، یاساکانی یارییه‌که سه‌ر له‌به‌ر گۆپان، ئیدی هیچ شتی‌ک نه‌بوو ئه‌و جانه‌وه‌ره پابگریت که مردنی باوکی کردبووی به‌ فه‌رماندار و داریه‌ده‌ستی مال. دوای ئاشکرا‌بوونی وه‌سسته‌که‌ی زاهیر یابه‌حری، جه‌وه‌ری سورفل به‌ چاوه‌شی‌ت و نیگا شه‌یتانییه‌کانییه‌وه، که ئه‌و کات گه‌نجیکی شه‌هوه‌ت‌باز و داوین پیسی لیده‌رچوو‌بوو، وه‌ک دیوانه‌یه‌کی به‌ره‌لای لیتهات. جووتیک برۆی زه‌رد و نه‌ستووری هه‌بوو، بالایه‌کی به‌رز و گۆشتیکی پته‌وی ماسوله‌که‌دار، خیزه و مرخه‌مرخی سنگی، ئازله‌لیکی شیتیان بیر مرۆف ده‌هینایه‌وه که له‌ ده‌شتیکی به‌ریندا له‌ ده‌ست هه‌ندیک پاوکه‌ر هه‌لبێت. هه‌والی وه‌سیتنامه‌که‌ی باوکی وه‌ک ته‌وریکی تیژ به‌ر پۆحی که‌وتبوو، گه‌ر گوێزانیکی تیژیان به‌ دلیدا به‌هینایه هه‌ر هینده زامدار و هه‌ر هینده‌ش خوینده‌لێن ده‌رده‌که‌وت. فه‌وزیه یاسه‌می له‌ زووه‌وه ئاگاداری نیهادی پر خراپه‌ی کوپه‌که‌ی بوو، به‌لام له‌و باوه‌پدا نه‌بوو پۆژیک

ئاو-ها بېيتە گايەك بە ھەموو ھېزى خۆى، شۆق بە ديوارى بەردىن
 و بەرەستى ئاسنىندا بکېشىت، بېيتە بەرازىكى ئەوتۆ حورمەتى ھېچ
 شتىكى مرقانە نەگرىت. ھەزىيە سالانىكى دووردرىژ زەجرى نۆرى
 بەدەست زاھىر يابەحرىيەو ھەشەبوو، توپەبوونە ناگاۋەكانى ئەو مېردە
 بېمەزاج و كەم تاقەتە تووشى جۆرە غەمۆكىيەكى قوليان كوردبوو، لە
 ژنىكى پىر ئيمانەو ھەشەبووانە خانمىك باوھەپى بە ھېچ نەبوو، سال
 دواى سال بپوای بە خۆى كەمتر و كەمتر دەبوو، بە جۆرىك ھەزى
 نەدەكرد چىتر تەماشاي پوخسارى خۆى بکات، كە ئىستا لەبرى
 جوانىيەكەى جارەن، پەژارەيەكى بېينى تىادەبىنى. چىتر ئەو ھەزىيە
 شۆخە نەبوو كە دونيا شىفتەى جوانى و يقارى بوو، ئىستا خانمىك
 بوو غەم پۆژ دواى پۆژ دەپروخان و شەو دواى شەو تووشى بېخەويەكى
 ھەمىشەى دەكرد، دواى مردنى مېردەكەى شەكەن خراپتر تېپەپىن و
 پووداۋەكان خىراتر پوويان لە كارەسات كرد. ھەفتەيەك دواى مردنى
 زاھىرى مېردى، سەربوردى ئەوتۆ غەمبار ھاننە پېشى و پووداۋى
 ئەوتۆ سامناك پووياندا، خانمى ياسەمى دلنابوو خىرىك لەو كورەش
 نابىنىت، كە نازى تاقانەى و سامان و مولك شىتتەيانكردبوو. جەوھەر
 يا بەھرى نەدەچوۋە ھەقلىيەو سەيەكى مال و سامانى باوكى
 بۆ ئەو كچە پەشتالە چكۆلانەيە بچىت، كە ھەردەم ھېچ و ناچىز
 تەماشايكردبوو. ھېچ كات باوھەپى نەكردبوو ئەو خوشكى خۆى بېت.
 ھەك ھەموو يابەحرىيەكان بە گومانەو سەيرى ئافرەتى دەكرد، ھەك
 مەخلوقىكى كرمئاسا و بېيەھا كە شايستەى بەزەيى و پەھمەت نىن.
 بەلام لەگەل ھەموو ئەو دېى و سىفاتە ئازەلئاسايانەى جەوھەردا، گەر
 تريفە ئاۋەھا پىك و پاست بە پوويان تەتاقابايەتەو و بى ھېچ شەرم
 و پەرزىك پىي نەگووتبايە « من خوشكى تۆ نىم، ھىچى تۆ نىم،
 من كچى سەمىرە يابەحرىم و لە دايك و بابى تۆ نەبووم » لەوانەبوو

شتهکان سادهتر به پيدا بچونايه . سه ميره يابه حری ماوهيه کی کورت
 بهر له مردنی هه موو شتیکی بۆ کچه کی باسکردبوو . فهوزیه ی فریشته
 و پوو پاک زۆر هه ولیدابوو رایگریت و په شیمانییکاتهوه ، به لام پیده چیت
 شه موه تی درکاندنی حه قیقه ت لای مرقه کان بهر له مردن تین و
 تاویکی تر به خۆیه وه ببینیّت . ماوهيه کی کهم بهر له مردن ، سه ميره
 دهیزانی ده مریت . پۆژیک به وردی باسی ئه و مه خلوقه سه یزانه ی بۆ
 فهوزیه کرد که بهر له مردن سهردانی هه موو که سیک ده کهن و
 کۆمه لیک هیتا و ئاماژه ی ده ده نی . ئه و بهر له دوا هه مین کۆچ به
 چهند هه فته یه ک ، به شیوه یه کی ورد ئانوساتی مردنی خۆی ده زانی ،
 فه زلی ئه وه شی ده گێرپایه وه بۆ ته مه نیک له ئولفه ت و خۆشه ویستی
 له گه ل بوونه وه رگه لیکدا که سه ر به م دونیایه نین . سه ميره يابه حری
 بهر له مه رگ ئاره زویه کی کوشنده و قوولی بۆ درکاندنی حه قیقه ت و
 ناشکراکردنی هه موو شتیکی تیا دروستبوو ، وه ک ئه وه ی غه ریزه یه ک له
 مرقدا هه بیّت که ده شیت پپی بلّین «غهریزه ی گووتنی حه قیقه ت
 بهر له مه رگ» ، شه ویک تریفه ی کچی بانگکرد و پنیگوت که تۆ
 کچی فهوزیه یاسه می نیت و کچی منیت . تریفه بیئّه وه ی زۆر بجیته
 بنج و بناوانی حیکایه ته که باوه پی پیکرد . ده بیّت بلّیم خانمی تریفه
 له قوولایی دلّیدا دهیزانی ئه و له گه ل جه وه ر يابه حریدا دووانه نین ،
 هه ستیکی مرقانه ی هیند وردی هه بوو ، دهیتوانی بیئّه وه ی کهس
 پیتیبلّیت ، ده رک به و پاستیانه بکات . فهوزیه یاسه میش ئه گه رچی
 هه موو عومری هه ولیدابوو ئه و نه ئینییه داپۆشیت ، به لام له و ژنه ناسک
 و دلّسادانه بوو که هه رکات له گه ل پاستییدا پویه پووت بکردايه ته وه ،
 نهیده توانی درۆیکات . له و خانمه به و یقار و پر پیزانه بوو که دهیتوانی
 نه ئینی هه لگریّت ، به لام نهیده توانی رپک و پاست له پوی که سدا
 زار به درۆ هه له ئینیّت . که تریفه ی میهره بان پرسیاری ئه و چیرۆکه ی

ليکورد و سويندى دا راستى بلئت، وهک يه کيک ته ليسمى عومرى خوى به تالبکاته وه، به گريانه وه له بردهم تريفه دا ئه و راستيهى درکانه و پيگوت «تۆ کچى من نيت، به لام خودا ده زانيت... خودا به گه وره يى خوى له و سه ره وه شاهيده که له جه وه رم خوشت ر ده وييت و بو تاوئکيش له زيانمدا، بيرم لای ئه وه نه بووه که تۆ کچم نيت». پتويستى نه ده کرد فه وزيه ياسه مى ئه و قسانه بکات، تريفه به گريانه وه باوه شى پياکرد و پيگوت «تۆ هه تاهه تايه دايكى منيت... دايكى منيت... و له تۆ زياتر که سم نيه». بيته وه ي دريژه به چيروکه که بده ين، ده بيت بلئم به سه ره اتى ئه و شه وه هيند دلبزوين و کاریگر بوو بو کتبيکى وهک ئه م کتبيى ئيمه ده ستادات، که وابرياره خوى له ديمه نى عاتيفى توند بپاريژيت. به کورتى فه وزيه ياسه مى و تريفه ريکه وتن «زاهيرى پير» هيچ له حياکيه تى ناشکرايونى نه ينييه کان نه زانيت، چونکه دلى له وه لاواز تريوو به رگه ي به دبه ختى وه ها بگريت. پاش مردنى زاهير به هه فته يه ک زيان له مالى يابه حرييه کانداس بووه دوزه خ. ناشکرايونى وه سيته که ي زاهير يابه حرى که له پوى قانونيه وه کونبر و بيخه وش بوو، جه وه رى شيترکرد. ئه و دپنده يه جورته تيکرد و ده ستى له دايکيشى به رزکرده وه، قسه ي ناشيرينى کرد و سيفه تى نه وتوى خسته پال ياسه مييه کان پيشت ر که س نه يويژابوو جنيوى وا به خيل و عه شره تيکى پاک بدات. تريفه ي بيگونا ه و خه يالزاد گه رچى به له ش زور چکولانه تر بوو، به لام به ئيراده هيند به هيژ و چاونه ترس بوو، ده يتوانى بجيته پيش ئه و کيوه گه وره يه و له به رده ميده بوه ستيت. تريفه پيگوت «تۆ چ دپنده يه کيت ده ويترت، هه فته يه ک دواى مردنى باوکت، باس له ميرات و پول و پاره بکه يت... ته نيا حه يوان ده توانيت وهک تۆ بيت». جه وه ر به راده يه ک بيزه حم بوو، به قز کيشيکرده ده ره وه و پيگوت «يان به

ئاره زووی خۆت دهست بهرداری هه موو شتیگ ده بیئت، یان سه رت
 لیڤه که مه وه، تۆ قهت خوشکی من نه بوویت، هیچ نیت جگه له ده له
 سه گینکی دز که پۆژی تۆ پینت هاتوو». بوو به به زم و هاواریک،
 مه پرسن. فهوزیه یاسه می ئه و ژنه هیمن و ئاغر به پر به حه وشه که
 ده یقیژاند، جه وه ره که وهک حه یوانیک لرخه ی ده هات، به قژ ئه و
 به سه ته زمانه ی تا به رده م به رمیلی نه وته که پاده کیشا، بیته وه ی قژی
 ئه و منداله بیجورمه به رдат، ده به یهک نه وتی دانراوی پیا ده کرد و
 قه سه می ده خوارد که به زیندوویی ده یسووتیڤت. خوشکه بیچاره که ش
 له به رده ستیدا ده که وت، فهوزیه ی به حه یا و شهرم هیند ده یقیژاند
 هه موو گه ره ک داده بارین، دراوسیگان ده رگا که یان ده شکان، جه وه ری
 بیدل و نابه شهر قژی تریفه ی به رده دا بو ئه وه ی شقارته یهک له
 گیرفانی ده ره بیڤینت، کچه به سه ته زمانه که ئه و هه له ی به فرسه ت ده زانی
 و له به رده ستی هه لده هات، ده چوو به سه ر پله که کان و زهق و زۆپ به
 ده موچاویدا ده یقیژاند «جه وه ری حه یوان، من خوشکی تۆ نیم، من
 له دایک و باوکی تۆ نیم، من کچی سه میره یا به حریم... تۆ حه یوانی».
 جه وه ره هینده ی تر شیڤده بوو، پیاوان و خه لک و خوا ده نیشتنه
 سه ری و ده یانگرت، تریفه که ده سه لاتی به سه ر خۆیدا نه ما بوو وهک
 بالنده یه کی بریندار ده یقیژاند و ده گریا. پیاوان به پاله په ستویه کی زۆر
 جه وه ریان له ده رگای حه وشه ده برد به و دیوا، له ویدو وهک گایه کی
 هار ده ییۆپاند، خۆی پاده پسکاند و تهکانی ده دایه خۆی، به خوشکه
 شه ریف و ئا بروداره که ی ده گووت «قه حبه»، قسه و قسه گه لی نه وتۆ
 له زاری ده بارین، تا ئه و کاته که س له و شاره دا شتی وه های به
 خوشکی خۆی نه گروتبوو. ژنه دراوسیگان له ده وری تریفه کۆده بوونه وه
 که له سه ر پلیکانه کان ده گریا. فهوزیه خان له ته ریقی و حه یاچووندا
 له هۆش خۆی ده چوو، له ناو چیمه نی حه وشه که دا ده که وت. ژنیک

دهيقيزاند «وهی فەوزیه خان مرد، وهی به قوربانت بم، وهی به ساقه ی
 حەباو حورمه ته که ت بم». پیاوانی دراوسێ ژماره یان زۆتر و زۆتر
 دهبوو، به هه مووان جه وه ر زاهیریان کێشده کرده مائیکی دراوسێ،
 له ویشه وه دهنگی ناله نالی دهگه یشته ئاسمان، دووباره له دهستیان
 دهريازی دهبوو، ئه مجاره پووی نه ده کرده وه حه وشى خۆیان. پیاوان
 به دوايدا پایانده کرد و ئه وهک په شه بايه کی شیت له به رچاو ونده بوو.
 ژنان به په له جله نه وتاوییه کانیا ن له به ری تریفه داده که ند، فەوزیه
 یاسه می هۆشیده هاته وه به ر، کاتیک خۆی له و دۆخه دا ده بینى شه رمه زار
 و شکسته له ژیر بالی ژنه کاندە ده چوووه ژوورئ و زمانى هه لئه ده هات،
 ده بیئت ژنیکی وا پاک و به شه رم له کاتى وادا چى بلێت؟ به لام ئه وه
 تاقانه کوپه ی که پۆژیک مایه ی شادی و به خته وه ری ژیا نى بوو وازی
 نه ده هیئا، دواى چەند سه عاتیک به خۆی و ده مانچه یه که وه ده گه راپه وه .
 به س خودا خۆی ده یزانی گه نجیکی مندالکاری وهک ئه وه ده مانچه ی له
 کوئ په یدا کردبوو. به ر له وه ی بیته ژوورئ به هات و هاواریکی زۆر
 ده رگا که ی ده دایه به ر گولله، ناله ی فیشه که کان هه موو گه رکه که یان
 به ئاگاده هیئا یه وه. هه ندیک پیاوی به غیره ت دووباره ده هاتنه وه
 ده ست، سه رله نوئ ده بووه به هه رایه کی زۆر، سه رله نوئ خه لک و خوا
 داده بارینه وه. فەوزیه یاسه می و تریفه زاهیر هه ردووکیان له ژووره وه
 ده رگاکانیا ن له خۆیان داده خست، جه وه ر به خۆی و ده مانچه که یه وه
 خۆی ده کرد به حه وشه که دا، پیاوان ده گه یشتنه سه ری و تکیان لێده کرد
 ده مانچه که ی دانیت، ئه وهک گایه کی هار به هه ر چوارده وری خۆیدا
 هه رپه شه یده کرد، گای هاری چى، وهک شه ی تائیک میتشکی له ده ستداییت
 و سه ری هێستریکی خستبیتته شوین سه ری خۆی. ناچار دراوسێیه کی
 موسته شار به خۆی و پاسه وانه کانیه وه ده هاته یارییه که وه، فەوزیه له
 ژووره وه ده گریا و تریفه له په نجه ره کانه وه ده يقيزاند. جه وه ر بیته وه ی

سَلْ لَه هێچ بکاتەوێ فێشەکی بە دەرگا و دیوار و پەنجەرەکانەوێ دەنا،
 مەن دەلێم لە بەرازێک دەچوو شێت بوویت، ئێوە بلێن لە سەگێک
 دەچوو هاری گرتیبتی. خودایە گەر ئێوە موستەشارە نیشتیما نەفرۆشە
 لووتی خۆی نەخستایەتە ئێشەکەوێ و دەستی خۆی لەو شەوێ شومە
 وەرنەدایە، کەس نەیدەزانی چی دەقەومیت، لەوانەیە ئێوە کچە پاکە
 کە بەشیکی چیرۆکەکی ئێمە ی دروستکردووە، ببوایەتە قوریانی ئێوە
 جانەوێرە بێلغاوێ. موستەشارە مەل ئێستووێرە کە لە فورسەتێک دەگەرێ
 پیاوێتی خۆی تیا دەریخات، بە خۆی و پاسەوانەکانییەوێ خۆیان
 کرد بە حەوشەکەدا. کەس نەیدەزانی بۆ ئاغا ی موستەشار لەو شەوێ
 درەنگەدا بە تەواوی چەک و عەتادی خۆیەوێ ئامادەییە. بە پوخساری
 پیاویک بیهوێت ترس بخاتە دڵی بەرامبەرەکە یەوێ لە جەوھەری خوێ
 «هێی کوپە... هێی... ئێوە هەرایە چییە ناوتەتەوێ. پیاویک پیاو بێت
 تەقە لە خوشک و دایکی خۆی دەکات... ئا چەکیبکەن و بیگرن...
 دەی هەر ئێستا». لە چاوترۆکانێکدا پاسەوانەکان جەوھەر زاهیریان
 قۆلبەستکرد و بردیان. ئێوە کۆتایی شەویکی گەرمی ژانی تریفە
 یابەحری بوو. لەو شەوێ ئیدی جەوھەر زاهیر بوو بە مۆتەکە یەکی
 ترسناک و لە هەموو شوێنێکدا بەدوای تریفە یابەحرییەوێ بوو. پۆزانی
 دواتر سەلماندیان جەوھەر بوونەوێرە ی پۆزانی تریفە ترسناکە، کە
 دەبێت مەرووف حیسابیکی راستەقینە بۆ هەلچوونە کوتوپرەکانی بکات.
 چەند پۆزێک بێتەرس و خاترجەم خۆی و فەوزیە یاسەمی لە مائەوێ
 مانەوێ و دەیانویست کۆی ئێوە دیمەنە ترسناکە وەک بەشیکی لە
 شانۆگەرییەکی وەحشەتەناک تەماشابکەن کە پەردەکانی دادراونەتەوێ
 و کۆتایی هاتووە. بەلام پۆزێک تریفە یابەحری و خانمی یاسەمی
 بۆ کرپینی هەندیک پێویستی چوون بۆ بازار، ئێوە لە بەردەم یەکیک
 لە قوماشفرۆشەکاندا بە خۆی و کێردیکی درێژەوێ بۆیان دەرپەڕی،

بەرلەوێ دەستی بگاتە قژی تریفه، ئەو قیژاندی و لە چنگی مەلەت.
 فەزیه یاسەمی که بەدریژیایی ژیاانی دەستی بە حەیاو حورمەتی خۆیەو
 گرتبوو، لە خەیاڵی ئەودا نەبوو پۆژیک بێت ئاوا لە ناوەرپاستی
 بازاردا بێتە سینه‌ما. جەوهر لەو قەیسەرییە گەورەدا، بەو کێرە
 گەورەیه‌و دوا تریفه کهوت که لە کاوبۆیەکی شیندا خێراتر لە ئاسک
 پایەکرد. خۆدایە خەڵکێک هەبوون تەنیا تەماشایانەکرد و پێدەکەنین،
 هەردووکیان بە خێراییه‌کی ئەوتۆ تێیانەتەقاند، کەس دەرەتی ئەوێ
 نەبوو بپرسیت چییە؟ چی پویداوه؟. بیهێنە پێشچاوی خۆتان کچیک
 لە ناو بازاڕی ئەم شارە چاوچنۆک و بێشەرەدا بە پانتۆلیکی
 تەسکەو پابکات، بقیژێنیت، بەسەر فەردە نۆک و جامە ماستدا
 بکەویت، گوێی لێبێت ژنان پێی بلێن «بێئابوو و براکە ی لەگەڵ
 خەڵکدا گرتویتی». بیهێنە پێشچاوی خۆتان کچیک و نازک تەنیا
 بۆ ئەوێ خۆی و نیکات، لە ناو هاتوهارای خەڵکدا خۆی بکات بە
 مزگەوتیکدا، بچیتە ئاودەستی پیاوانەو، سێ سەعات لە ئادابخانەکی
 پێیدا دەرگا لەسەر خۆی داخات، نەیتەدەرێ، بۆنی پاشەلی پیاوانی
 زۆرخۆری ئەو شارە بچێ بە لووتیدا که دەستەدەستە دێن و دەپۆن،
 گوێی لە شلپ و هوپی دەست و باو بۆرانی قوونیا بێت. ئاە ئەو
 ئەزموونیکی هێند تالبوو تا مردن لە یادی ناچیتەو. دواتر سەدجار
 ئەو چیرۆکە ی بۆ کچانی مافوورخانە کە گێڕایەو، سەدجار گەلاوێژخان
 دايدەنا و دەیگوت تریفه حیکایەتی مزگەوتەکەمان بۆ بگێرەو.
 هەر ئافرەتیکیش پوویکەردبایە تە کارخانەکە، دەبایە تریفه هەموو
 چیرۆکەکی لە نوکەو بۆ بگێریتەو، دەبوایە هەمووان سەراسیمە
 بپوانن و تێنەگەن، چۆن کچیک و هەما خۆی گەیانداوتە ئاودەستی
 پیاوان لە مزگەوت. ئاە، بەلام کە دەگەیشتە سەر ئەو بەشە ی کە
 چۆن ئێوارێ گەراوەتەو بۆ مال، ئیدی دەگرایا. لەگەڵ فرمێسک و

فیغاندا باسیده‌کرد چۆن فه‌وزیه یاسه‌می له‌ داخی کوپه‌ تاقانه‌که‌ی «به‌رخۆله‌که‌ی باوان» «نێری نێرانی یابه‌حری» گریاوه‌، چۆن تووشی غه‌مێکی ئه‌وتۆ بووه‌ خه‌ریک‌بووه‌ ده‌می خواربێت، چۆن ئه‌و به‌په‌له‌ له‌ تاکسییه‌کی کۆن و په‌رپوتدا فه‌وزیه‌ی گه‌یاندۆته‌ خه‌سته‌خانه‌، چۆن دکتۆره‌کان گووتووایه‌ ئه‌گه‌ر زوو نه‌هاتبایتایه‌ ده‌مرد. ئینجا باسی سێ شه‌و و سێ پۆژ گریانێ بێپه‌رانه‌وه‌ی فه‌وزیه‌ خانی ده‌کرد. تریفه‌ به‌ دلێکی پاکه‌وه‌ ئه‌و سه‌ربورده‌ی بۆ هه‌مووان ده‌گێڕایه‌وه‌، هه‌تا بۆ هه‌سەن تۆفانیشت، که‌ خه‌نده‌ی به‌م قسانه‌ ده‌هات. هه‌میشه‌ که‌ ده‌گه‌یشته‌ ئه‌وه‌ی بۆی ئیتر بریارمدا شوینی منداڵی خۆم به‌جێبه‌ێلم و مالاوایی له‌ خانه‌ی یابه‌حریه‌کان بکه‌م، فرمێسک وه‌ک لێزمه‌ی به‌هار له‌ چاوانی ده‌بارین.

به‌لام ده‌بێت کچێکی وه‌ک ئه‌و بۆ کوێ بچێت، جێگایه‌ک هه‌م ژایانی تیا زامن بێت و هه‌م حه‌یاو حورمه‌تی؟

گیرسانه‌وه‌ی تریفه‌ یابه‌حری له‌ کارخانه‌که‌ی عه‌بدولقادی نیادا ده‌گه‌ڕێته‌وه‌ بۆ براهه‌کی پیاوچاکی فه‌وزیه‌ یاسه‌می، که‌ دۆستێکی دێرینه‌ی ئاغای نیا بوو، چهند سالێک له‌وه‌وبه‌ر پێکه‌وه‌ چهند ده‌ستێک مه‌حبوس و گۆلبه‌هاریان کردبوو. ئه‌و به‌باشی و دلگه‌وره‌یی خۆی ته‌له‌فونی بۆ کاک قادر کرد، ژنه‌که‌ی هه‌لێگرت، نزیکێ سه‌عاتێک قسه‌یانکرد. دواي ئه‌وه‌ له‌یه‌کتر ئاشکرا‌بوون، شته‌کان خۆشتر و با‌شتر به‌پێوه‌چوون. ده‌رکه‌وت خانمی نیا کۆنه‌ ناسیاوێکی فه‌وزیه‌ یاسه‌میه‌، ده‌جار له‌ پرسه‌ و پاشتیلا‌نه‌دا یه‌کتریان بینیه‌. که‌ پێکه‌وه‌ له‌ ته‌له‌فونه‌که‌دا قسه‌یانکرد گه‌لاویژخان ده‌یگوت ئه‌یه‌ پۆتۆ ئه‌وه‌ نیت له‌ حه‌فه‌که‌ی مالی ئافتاوی ژنی نه‌کره‌مدا، که‌وایه‌کی پوله‌که‌ی مۆرت له‌ به‌رابوو، له‌لای سه‌ره‌وه‌ دانیشتیبویت. ئه‌ی نه‌بوو له‌ ته‌عزێکه‌ی

عوسماندا، ناموزاكه‌ی شه‌فیه خان لای مه‌لا گورونه‌وه بوویت، نه‌ی نه‌بوو كه كه‌كه‌ی عینایه‌ت ته‌خه‌پوجی‌كرد تۆ تاقمی‌کی زیوت بۆ هیتا... نه‌ی نه‌بوو... نه‌ی نه‌بوو. ناوهابوو... به‌پیکه‌وت شته‌كان هه‌موو به‌پیکي پۆیشتن، گه‌لاویژ باهیر كه نه‌سل و نه‌سه‌بی نه‌و كچه‌ی باش ده‌ناسی، كه زانی به‌سته‌زمانه نه‌مسال تاقي‌كردنه‌وه‌ی به‌كه‌لۆری هه‌بوو و وازی له هه‌موو شتی‌ك هیتاوه بۆ نه‌وه‌ی ژيانی خۆی بپاریژیت، دل‌ی نه‌رم‌تر و خوش‌پو‌تر بوو. كه هه‌موو چیرۆكه‌كه‌یان بۆ گێرپایه‌وه بۆ دوودل‌ی گووتی وه‌ك نوری چاوم هه‌لیده‌گرم، باییت، خۆی حه‌زی له چیه‌ نه‌وه بكات. خانمی‌کی میهره‌بان بوو هیتد دل‌نهرم و خوش‌خنده قسه‌ی له‌گه‌ل فه‌وزیه یاسه‌میدا كرد، باوه‌ری نه‌ده‌كرد. فه‌وزیه‌ی به‌سته‌زمان نه‌و ماوه‌یه هیتده زه‌جری كیشابوو، وه‌خت‌بوو باوه‌ری به‌ بوونی مرۆفی باش نه‌ده‌ما. ئاخ‌ر نه‌وه‌ی نه‌و له كوپ‌ی خۆی بینیبووی كه‌م نه‌بوو. كه ته‌له‌فونه‌كه‌ی داخسته‌وه گووتی سوپاس بۆ باری ته‌عالا، هیتدا خه‌لكی وه‌ها دل‌پوون و شیرین له‌فر له‌ دونیادا ماون.

بۆ پۆژی دوایی تریفه یابه‌حری چوو بۆ كارخانه‌ی مافوره‌كه، هیتده‌ی گه‌یشته نه‌وئ و ته‌ماشای یه‌كه‌م مافووری كرد، خه‌یال‌ی‌کی سه‌یر و بیۆینه‌ی بۆهات.

تریفه یابه‌حری هیتده‌ی یه‌كه‌مین مافووری بینى تیگه‌یشت ده‌توانییت چی بكات. له یه‌كه‌م سه‌عاته‌وه وه‌ك نیگار‌كیشی مافوره‌كان خۆی به هه‌موویان ناساند. به خانمی گه‌لاویژ و سه‌ید قادری میردیانی گووت «به‌ره‌مه‌یتانی مافووری ساده و ئاسایی چ سوودی‌کی بۆ ئیوه نییه، ئیوه كارخانه‌یه‌کی چكۆله‌ن، له هه‌ریم‌كدا ئیشته‌كه‌ن له‌سه‌رتاسه‌ری

دونيادا به مافوور به ناوبانگه . سازاده و نه کتـره ناوداره کانی دـنيا دـين و لهـم هـريـمهـوه فـهـرش دـهـکـين، جـوانـتـريـن قـالـی و قـهـشـهـنـگـتـريـن پـاخـهـري دـوـنـيا بـه نـاسـانـی لـه سـنـوـوره کـانـهـوه دـين بـهـم دـيـودا . فـهـر شـفـرؤ شـه کـان سـه نـعـه تـی وـه سـتـاکـانـی کـاشـان و تـهـو رـيـز و کـرمانـيان لـه دـه سـتـکـردی ئـيـره پـيـا شـتـره . بـه رـه مـی ئـيـوه کـه مـه و تـوانـای ئـيـشـتـان سـنـوـور دـاره، لـه بـه رـئـه وـه دـه بـيـت شـتـيـک بـکـه ن ناوازه و تاييه تـی بـيـت، شـتـيـک بـيـت جـيا بـيـت و بـنا سـرـيـتـه وـه» .

دـه بـيـت بـلـيـم سـهـيد قـادر و ژـنـه کـه ی بـه بـؤـچـوون و بـير کـردـنـه وـه ی تـريـفـه بـه خـتـه وـه رـيـوون، لـه سـهـر تـاشـه وـه خـوـيان وـا بـير يـانـدـه کـردـه وـه، بـه لـام نـه يـانـدـه زانـی چـی بـکـه ن؟ . ئـيـسـتا تـريـفـه يـا بـه حـری، ئـه و کـچـه خـه يـالـزادـه دـه يـگـووت مـن دـه تـوانـم خـه يـالـتـان پـيـشـکـه شـبـکـم، مافـوور کـانـمان لـه ئـيـسـتا بـه دـواوـه لـه مافـووری هـيـچ جـيـگـايـه کـی دـيـکـه ی دـو نـيا ناچـيـت، نـه لـه فـهـر شـی کارخانـه کـانی تـارـان دـه چـيـت و نـه لـه دـه سـتـکـاری قـالـيـافـه کـانی خـوـراسـان . ئـيـتـر لـه و نـه خـش و نـيـگـاره کـلا سـيـکـيـه کـؤـنـانـه دـوور دـه کـه وـيـنـه وـه کـه هـه نـدـيـکـيان سـهـدان سـالـه دـو بـار دـه بـنـه وـه . لـه ئـيـسـتا بـه دـواوـه فـهـر شـی تـر دـرو سـتـدـه کـه يـن، مافـووری بـيـؤـيـنـه و قـالـی ئـه و تـؤ هـر کـه سـيـک لـه دـو نـيـادا بـيـيـنـيـت کارخانـه ی نـيـای بـير يـکـه وـيـتـه وـه .

تـريـفـه بـه نـهـدازـه يـهـک چـاوـنـه تـرس و پـر کاراکـتـه رـيـو، دـه يـتـوانـی دـه نـگـی خـوی بـه سـهـر هـه مـووانـدا زـالـبـکـات، بـه لـام بـه تـهـر زـيـک نـاسـک و پـووشـيـريـنـيـش بـو، هـه مـو و دـه يـانـزانـی کـه سـيـک نـيـيـه بـيـه وـيـت ئـه وـانـی دـی وـه ک ژـيـردـه سـتـه ی ئـه و بـنـوـيـنـن . پـيـشـنـيـاره کـانـيـشـی بـه چـه شـنـيـک عـاقـلـانـه بـوون، نـه دـه کـرا کـه س بـلـيـت نـابـيـت و نـاکـريـت . پـلانـه کـه ی وـابـو، تـهـو نـه گـه وـرـه کـان و ئـامـيـره سـهـر کـيـيـه کـان خـه رـيـکـی ئـيـشـی نـاسـايـی خـوـيان بـن، لـه پـالـدا ئـه و بـه رـپـر سـی فـهـر شـيـک بـيـت کـه نـه خـشـه کـانی زـادـه ی خـه يـالـی خـوی بـن . خـانـمی نـيا ژـنـيـکـی گـومانـکار بـو «بـه پـيـچـه وـانـه ی سـهـيد قـادر ی

نیاوه که خۆی دەدایه دەم لافاو و نهیده پرسی بۆ کویم ده بهیت». دواى بیرێكى ورد و دووداییه کی زۆر، بیرۆکه کی تریفه نه میکرد و گووتی «نمونه کم بدهری و دواتر ده پوانین ده شیت چی بکریت و چی بکین». ئەو شهوه تریفه یا به حری نه خشی یه که مین مافووری خۆی کیشا «کچیکی وهک په ریزاد له نزیک ئاوێک دانیشتووه و به دوو چاوی پر خه یال وه کتیب ده خوینیت وه، کورپکی شوخیش له سه ر ئەسپێکی بالدار به رامبه ری وه ستاوه و ته ماشایده کات، ئاسمانی ژوور سه ری کورپه که پرپه له ئەستیره ی گه وه گه وه و دره ختی خورافی، ئاوی ده ریاچه که ش پرپه له ماسی زیڕین که به سه رسامیه وه سه یری هه ردوکیان ده کهن، فاسیله یه ک له نیوان کورپ و کچه که دایه ناکۆتا و نه به دی ده نوینیت، په نگه کان هه ستی دا بران و به یه کدی نه گه یشتن ده رده خه ن. پوله کی ماسیه کان یه کی له په نگێکن و شالشیانی کورپه که ش له پيشالی بریسکه داره، شتیگ له خه یال و مه ستی له چاوی هه موو بوونه وه ره کاندایه، بایه کی قايم یاری به قژی کورپه که و یالی ئەسپه شیته کی کردوه، به لام فه زای ده وری کچه که ئارام و سه ره وته، له ئاسۆکانیشدا هه مان بای هار یاری به تیشکیکی غه مگین و په ریشانده کات».

ئهو کورته ی بیرۆکه ی ئەو فره شه بوو که تریفه دا پرشت. ده بایه له ماوه یه کی کورتدا ئەو فره شه دروستبکه ن، تریفه هه موو خه یالی خۆی خسته ناو ئیشه که وه. وهک ئەوه ی ئەفسون بنوینیت و خه یال له ئاسمان پاکیشیت، پر ئومید ده ینواند. ئەو خه یال له لافا وره نگه ی ئەو، ده ستوپه نه جی کیژ ه مافوورچه کانی پرکرد له ئاره زوو، ئەوانه ی ئیشیان له گه لدا ده کرد وایانده زانی مه ستن و با له پۆحیاندا هه لی کردوه، وهک ئەوه ی شه پۆل بیانیه یت و بیانبات به خیراییه کی ئەفسوناوی

دهجولان. وردهکارییهکانی تریفه، کچه قالیبافهکانی سهرسامکرد، وهک
 نهوهی شتهکان لهسەر لهوحتیکی خهیاڵی چنرابن و نهو سانتیم به
 سانتیم ههلیانگریت و بیانخاته سەر نهو مافوره. چاری لیکدهنا و
 پیز به دواي پیز دهیزانی دهبیئت نامیرهکان چیبکهن و جولاکان چ
 دهزویهک پاکیشن و له مهودای سهره دهزویهکدا چ پهنگیک بپواته
 پال چ پهنگیک و چ هیلیک له چ هیلیک بترازیت. وهک نهوهی هاریکاری
 دیرینی وهستا نهرمهنبیه کونهکان و خهلفهژنی پیشدهستی قالیچنه
 بهناوبانگاکانی تورکومانستان بوویئت، له مافوری یهکهمهوه، نهاندازهی
 بابته و تیکهلاوی پهنگهکانی بهجۆریکی هیند ریک ههلهدهسهنگاند،
 وهستا باشهکانی قالی و فهرشفرۆشه شارهزاکان ئاسان نهیاندتهوانی
 عیب له نیگارهکانی بگرن و له نهخشهکانیدا گری بدۆزنهوه. ئیلهامی
 شتهکانی له خهیاڵیکی سافهوه بۆدههات، که شهوان بهدهم خهویشهوه
 تیا دهژیا. نهو ماوهیهی کاریکرد نهیهشت کهس مافورهکه ببینیئت،
 دهیگوت «جوانی پاستهقینه شتیکه وهک بروسکه، دهبیئت کهشوههوا
 برهخسیت تا ئیشی خۆی بکات و گورزی خۆی بوهشینیت». به
 قاقاوه به کههکانی دهگوت «کچی دایکم، جوانی خۆ ئاو نییه،
 قوم قوم بیخۆیتهوه، جوانی پمیکی تیزه و ناگههان دهتپیکیت، ئیمه
 دهبیئت ئاوها خانمی نیا و عبدولقادی میردی بپیکین».

تریفه به پتوهری پیاوانی نهه شاره جوان نهبوو، بهلام ناسکییهکی
 ههبوو ههموو کهسی دهبزواند. هاتنی تریفه بۆ کارخانهی مافورهکه
 ههمووانی دلخۆشکردبوو، زۆرجار کهه کرێکاره بهدبهختهکانی دهخسته
 سهر ههواي پتیکهنین و تریقهی بپیرانهوه. ههموو دهیانگوت «بهه له
 تۆ، ئیمه قهت پتینهدهکهنین». دواي ماندوووونیکی سهیر و کارکردیکی
 بیتوچان مافورهکه تهواوو. نهو بهیانیه که دهبوايه مافورهکه
 نیشاندن، ههمووان خویان گۆپیوو و له بهردهم ئیشهکهدا وهستاوون.

تریفه که می‌ک پهن‌گزرد و په‌شو‌کاو ده‌ینواند، ده‌بایه یه‌که‌مین که‌س
 عه‌بدولقادی نیا ته‌ماشای سه‌نعه‌ته ناوازه‌که بکات. کاتی‌ک له‌به‌رده‌م
 فهرشه‌که‌دا وه‌ستا، ئاغا نه‌یده‌زانی چی بلیت. مافوره‌که بیسنور
 جوان بوو، پیشت‌ر شتی‌کی له‌و جوړه‌ی نه‌بینی‌وو، به‌خه‌یالی ئه‌و
 فهرش شتی‌ک بوو له‌زه‌خره‌فه‌وه نزیک‌تر بوو وه‌ک له‌نیگارکی‌شان.
 یه‌که‌مجار بوو جوړه نیگارکی وه‌ها ورد له‌سه‌ر فهرش ببینی‌ت، گهرچی
 له‌مندالیی‌ه وه‌له‌کو‌گا و بازار‌دا سه‌رقالی کرپن و فروشتنی شتی
 مال بوو، به‌لام خودی ئه‌م فهرشه‌ی وه‌ک ورده ئه‌ته‌مینیک ده‌بینی که
 خه‌یالی فریشته‌یه‌ک بایدابی‌ت نه‌وه‌ک ده‌ست و په‌نجه‌ی ئه‌م کچه ساده
 و غه‌مگینه‌ه. چه‌ندین جار ده‌ستی لیدا و ئه‌مدیوه و دیوی کرد بو
 ئه‌وه‌ی دل‌نیابی‌ت ئاخو ئه‌وه‌ی ده‌بینی‌ت راسته یان خه‌یال، نیگاره
 یان فهرش، ئه‌ته‌مینیک‌کی ورده یان قالیه‌کی راسته‌قینه‌یه. بیته‌وه‌ی
 هیچ بلیت، چه‌ند جاریک به‌ده‌وری مافوره‌که‌دا سوپایه‌وه، چه‌ندین جار
 سه‌ری بادا و چه‌ند جاریک هه‌ناسه‌ی هه‌لک‌یشا... دوا جاریش بیته‌وه‌ی
 هیچ بلیت، شوینه‌که‌ی به‌جی‌پشت و پو‌یشت.

حالی خانمی نیا له‌عه‌بدولقادی می‌ردی باشت‌ر نه‌بوو. وه‌ک بینینی
 مافوره‌که گ‌ژیک‌ردبی‌ت و نه‌توانی‌ت هیچ بلیت، وه‌ک کوتوپ‌ر ت‌ای
 لی‌هات‌بی‌ت و سه‌رئیشه‌ی گ‌رت‌بی‌ت، ده‌ستی‌گ‌رت به‌سه‌رییه‌وه و ئاهیک‌ی
 لی‌ده‌ره‌ات و دوو س‌ج جار گو‌تی «خوایه گیان... خوایه گیان» و
 بیته‌وه‌ی هیچ بلیت، دوورکه‌وته‌وه. پو‌ژیک تی‌په‌ری و که‌س قسه‌ی
 له‌گه‌ل تریفه‌دا نه‌کرد. ئه‌و شه‌وه تریفه یابه‌حری خه‌وی لی‌نه‌که‌وت.
 بو پو‌ژی دوا‌ی خانمی نیا و عبدولقادی می‌ردی بانگیان‌کرد و به‌ر‌به‌ر
 خو‌یان له‌کورسییه‌کی چه‌رمی گه‌وره‌دا دایان‌نا. سه‌ره‌تا عبدولقادر
 پی‌گی‌و‌ت «کچم تریفه، ده‌زانم ئیستا چه‌زده‌که‌یت پای ئی‌مه له‌سه‌ر
 فهرشه‌که‌ت بزانی‌ت، هه‌ردوو‌کمان ئاگادارین تو به‌دل و به‌گیان

ئىشت لەو مافوورەدا کرد، گله‌ییمان لە تۆ نییه، گله‌ییمان لە جوانی مافوورەکه نییه... بەلام شتیکی تێدایه لە مافووری ئاسایی ناچیت... شتیکی سەیر که ناتوانین بە ته‌واوی ناوی بنێین».

گه‌لاویژخان دەستی بە نیوچاوانییەوه گرتبوو، گووتی «شتیکی تێدایه بە که‌لکی بازارپ نایه‌ت، زیاتر له تابلۆی نیگار کێشان ده‌چیت. فهرش جوړیکی تره‌، فهرش به‌بێ زه‌خرفه‌ نابیت، له‌وه‌ش بترازیت هه‌ستده‌که‌م ئیچگار جوانه‌... هێنده‌ جوانه‌ مرۆف لیبترسییت. هێنده‌ جوانه‌ مرۆف نازانیت چۆن نرخى له‌سه‌ر دانیت».

تریفه‌ به‌ ده‌نگیکی گریاوه‌وه‌ گووتی «من دل‌نیام بۆ بازارپ ده‌بیت، دل‌نیام، بینێرنه‌ بازارپ و ببینن. خه‌لکیک لیمانی ده‌کړن».

سه‌ید قادری نیا ده‌ستی خسته‌ سه‌رشانی و گووتی «تریفه‌ تۆ به‌ هه‌له‌ تیگه‌یشتوویت، ئیمه‌ ده‌زانین بازارپی ده‌بیت، ده‌زانین ده‌فروشریت، به‌لام ده‌ره‌نجامه‌که‌ی چیه‌؟ تۆ بیرت له‌ ده‌ره‌نجامه‌که‌ی کردۆته‌وه‌؟». تریفه‌ وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ هیچ تێنه‌گات سه‌یریکی گه‌لاویژخانی کرد و گووتی «تێناگه‌م، خانم گیان، هیچ تێناگه‌م».

گه‌لاویژ پێیگووت «دل‌نیام داوی فهرشی ترمان لێده‌که‌ن، دل‌نیام به‌رپرسه‌ به‌رزه‌کان و موسته‌شاره‌کان و پیاوانی حوکومه‌ت داوی ئه‌م نمونه‌یه‌ ده‌که‌ن، ئیتر پێیان ده‌کرێته‌وه‌ و ژيانمان لیتاڵده‌که‌ن. من و قادر، هه‌زنه‌که‌ین ئه‌وانه‌ ببینن، له‌ ده‌ردی سه‌ری زیاتر هه‌یچیان به‌دواوه‌ نییه‌. داوی ئه‌وه‌ خو‌ تۆ تا دنیا دنیا به‌ لێره‌ نامینێته‌وه‌، له‌م کارخانه‌ پيس و پو‌خ‌له‌دا دانانیشیت فهرش بۆ من دروستبکه‌یت. ده‌بیت برۆیت فریای ژيانى خو‌ت بکه‌ویت، به‌ ته‌نگ دایکه‌ داماوکه‌ته‌وه‌ بێیت. داوی ئه‌وه‌ مافوورەکه‌ شتیکی تێدایه‌ له‌ تلیاک ده‌چیت، مرۆف گێژده‌کات، به‌ره‌و خه‌یالات پرایده‌کێشیت، به‌ره‌و دنیا به‌یه‌کی تر، خوا به‌ گیان، چیت بۆ باسبکه‌م... کچم هه‌موو که‌س به‌رگه‌ی ئه‌و خه‌یالانه‌

ناگریت».

تریفە ئیستا لە خوڤشیدا پێدەكەنى، دڵنیاوو كێشەى فەرشەكەى ئەو نىيە ناچیز و ناپێك بێت، بەلكو ئەو یە كە قەشەنگ و بێوێنە یە . بە جۆش و خروۆشى هەرزەكارىكەو هەوارىكرد «ئاسانە خانم، باوهرپت بێت زۆر ئاسانە، لێره فەرش نافروۆشین، لە بەردەرگا كە دەنوسین فەرش نافروۆشین، یەكێك دەكەین بە وەكیل، هەر كەس هات دەلێتین فەرشمان نىيە، پارەى زۆرى دەخەینە سەر، با نرخەكەى لێره لە نرخى بازار بەرزتر بێت، باوهرپت بێت خانم ئاسانە، با ماوهرەك تاقىبەگەینەو و ببینین».

خانمى گەلاوێژ و سەید قادرى نیا نەیان دەزانى چى بڵێن، حەزىان دەكرد سنوورى بازارەكەیان گەورەبكەن، شتى نوێ بهێنن، زیاتر بفروۆشن و ئامێرى تازەتر بۆ كارخانه كە بكړن، بەلام لەو دەترسان بكەونە بەرچاوى ئەو هەموو دز و درۆزنەى لەم شارەدا بۆلۆبونەتەو . دواى چەند پوژ بىركردنەو، دواى ئەو یە مافوورەكەیان نیشانى چەند فەرشفروۆشێك دا، هەندێك هاوڕێى بەسەلىقە قسەى خۆیان تىادا كرد، گەيشتنە ئەو برۆاىەى دەستى تریفە ئازادبەكەن و لێگەپێن بێبەرەست مافوور دروستبكات. هەموو شتێك باش بەپێوەچوو، زۆر شتى جوانیان بىنى و زۆر شەوى شاد و خەيالىيان برده سەر. بازارپیان بێوێنە و فروختیان بێئەندازەبوو، كالاىان گەيشتە دەفەرى دوور و سەر زەمىنى دىكە، سالانىكى دووردریژ وایان دەزانى، ئەو برپارە باشتريين و بوێرانه تريين برپارە دابيتيان. بەلام نا، دواى تێپەرىنى چەند سالێك، ئىوارەىك سێ پىاوى بۆشناخ و هاوهرنگ و سمیلل رهش لە بەردەرگای كارخانه كەیان دابەزىن، ئەو ئىوارەى تىگەيشتن ئەو برپارە هەلەى هەرە گەورەى زىندەگى و فریوى هەرە ترسناكى ژيانیان بوو.

دواھەمین نامەى باران شوکۆر «ھاوینی ۲۰۰۴»

لە پۆژیکى مانگی ئابى سالى دووھەزارچواردا، بە خۆی و جانتایەکی کۆنەو، لە پێشەم ئوتیلی «بەفر و سەراب» دا لە تاکسییەک دابەزی، پیاویکی درێژی باریک بوو لە پانتۆلیکی تۆزاویدا، بالای لەسەر دوو مەترەو بوو، قژیکی سپی درێژ و دەموچاویکی ساف و پاک تاشراوی ھەبوو، سەروسیماى ھەموو تۆز و خۆلی پێگا بوو. لەگەڵ پیسی و ناپیکی جەلەکانیدا، لەگەڵ لەپ و لاوانی جەستەیدا شتیکی لە پوخساریدا بوو پادشا و ئەمیرە کۆنەکانی بیر مەروڤ دەھینایەو. لەو دەچوو دیمەنى ئەو شارە گێژکردبیت، کە لە تاکسییەک دابەزی و جانتاکەى لە سندوقەکە دەرهێنا، چاوانى بە ئەندازەیکە کرابوونەو، پێدەچوو ھەر ئیستا شتیکی ترسناکی بینیبیت. بە ماندووبوونیکی زۆرەو، وەک یەکیک لاشەیک پراکیشیت، جانتاکەى بەرەو ناو ئوتیلەکە پراکیشا. دواى بیستوچار سال یەکەمجارى بوو بگەریتەو. کە پاسپۆرت و بەلگە ئینگلیزییەکانى دا بە خاوەن ئوتیلەکە، دەنگیکی غەمگینی لێوھات، ورتەیکە کورت و خنكاو. خاوەن ئوتیلەکە پیاویکی چکۆلانەى سمیل باریک بوو، لەو سمیلانەى لە نیو دەپێرکی قرتاوى سەر نامەیکە بۆر دەچن. کابرا سەرى ھەلبێرى، وەک بوونەوێرکی ناسروشتى و مەخلوقیکی ناشیرین بینیت زەردەخەنەیکە پیسی گرت. شتیکی چەپەل لە پوخساریدا بوو، مەکرکی تیکەلەو بە گومان و دلپێسى. ھەر کاتیکی یەکیک لەم کوردانەى ئەوروپای بدیبایە، نەیدەتوانی پێنەکەنیت، ھەموو ئەوانى بە کۆمەلیک ئازەلی گێژ دەزانى کە دەتوانیت بە کەیفى خۆی

گالتە بە عەقلىيان بکات. پقيکى گەورەى لىيان بوو. بە ھاوپيکانى دەگوت، تا بۆم بکريت قولىيان دەبرم، ئەى چۆن، ئەوان چين؟ کۆمەلتيک جانەوهرن پارەى مفتيان دەستکەوتووه. بەلام پيڊەچوو پيشتەر کەسپکى وەھا دريژ و لاوازي نەبينبييت، کەسى نەبينبييت بەو چەشنە قزديژ و پەنگ بزيکاوبييت. کابراى ميوان نيگايەکى وا پەشوکاوى ھەبوو، دەتگوت ئيستا لە شەرە تەنگيکى سەخت ھاتۆتەدەري. گەرچى بە پوخسار و پەنگى پيستيدا گەنج دياربوو، بەلام سەرى تەواو سېى بوويوو. تا ئەو کاتە ھەر کوردپکى گەپاوه پووى لەو ئوتيلە کردبييت، ھەموو لووتبەرز و فيزن بوون، ھەموو دەيانەويت وەک جۆرە «تەيرپکى دانسقە» سەيرپکرين. بەلام ئەمەيان پەشوکاوتر و ئالۆزتر ديارە. لەگەل ئەو ھەموو قەد و قامەتە بەرزەيدا، لەگەل ئەو ويقارە نھيتى و دەسەلاتە سەيرەى ناو پوخساريدا شيت و بيئارام دەنوئييت. خاوەن ئوتيلەکە بە لاقرتييەوہ گووتى «خۆشھاتيتەوہ، بۆ کوردستان... بيرماندەکردى، چەند سالە تۆ لە کويت؟». بيئەوہى گوويداتە ئەو خەندە چەپەلەى سەر پوخسارى کابرا، بە کوردپيەکى ساف گووتى «ژوورپکى ھيەمنم بدەري، ژوورپکى ھيەمن». لەگەل وشەکاندا بە جدييەتيکى زۆرەوہ سەيرى کابراى کرد. خاوەن ئوتيلەکە کەمەکتيک سەلمپيەوہ و گووتى «بەسەرچاو ھيەمنترين ژوورت دەدەمى».

پاش ئيستيک بە ھەمان دەنگى قوول و غەمبارەوہ، پەنجەى لە پووى کابرادا بەرزکردەوہ و گووتى «باش پاسپۆرت و بەلگەکان ھەلگرە، دوايى تۆ خۆت بەرپرسیارى، لە ھيچ شوئيپکى دونيادا پاسپۆرتەکەم وئەبووہ، تيدەگەيت، نامەويت شتەکانم ليەرە وئبن».

دەنگى بە جۆرپک بەھيژ و نيگاي بە ئەندازەيەک پەويقار و دەسەلات بوو، کابرا خەندەکەى شارەدەوہ و کەمەکتيک گەپايە دواوہ. دياربوو لە خەندە بيئانا و پيسەکانى خۆى پەشيمانە. بەپيژتيکى زۆرەوہ گووتى

«كەس هیچی لەلای ئیمە و نناپیت، بە پێزتان دەتوانن پاسپۆرتەكە هەلگرن و شوناسنامەكە جێبەجێلن، دەمانبۆرن، ئیمە شتی كەسمان ناوێت، بەلام ئاسایش هەندێك شەو دێن و شوناسنامەكان دەپشكنن، ئەو پێشمەرجی ئەوانە. هەركەس شوناسنامەی نەبوو، نابیت لە ئوتیلدا بخەوێت».

بێ ئەوەی سەیری كابرابەكات، گووتی «بە ئاسایشەكان بۆ، ئەوەی شوناسنامەی نەبێت ئەرزى خودا زۆر و زەبەندەیه تیا بخەوێت». كابرا دانیابوو، ئەم پیاوێكە سێكى ئاسان نییه. پێشتر میوانی لەم جووێ هەبیبوو. خۆی بە پێزێكى زۆرەو جانتاكەى بۆ هەلگرت و بەرەو ژووری ژمارە ۲۱۲ پێشیکەوت. ئەو باشترین ژووری ئوتیلەكە بوو، پەنجەرەكانى گەورە بوون، دیمەنەكەى خراپ نەبوو، كەمتر لە ژوورەكانى دیش دەنگى ماشین و وێهێ پاسى دەگەشت. جانتاكەى بۆ هێناى ژوورێ و بە حورمەتەو گووتی «بە پێزتان پشووێ خۆتان بدەن، ئاوى گەرم هەیه دەتوانن خۆتان بشۆن، گەر خواردنیشتان ویست بۆتان داوادم، ئەم ناو پەرە لە چێشتخانەى باش».

بێئەوێ وەلامیبداتەو، سەیرێكى ژوورەكەى كرد و دەستێكى بە دیوارەكاندا هێنا و لە ژێر لیوییهو گووتی «تۆ دەتوانیت بپۆیت، دەتوانیت بپۆیت، دەمەوێت بە تەنهاىم، نامەوێت هیچ بخۆم».

كابرا بە ئارامى دەرگاى داخست و بە جێبەجێشت. كە كابرا پۆشت، بە هێمنى كراسەكەى داكەند و لەسەر لیواری قەرەوێلەكە دانیش، ئێستێكى كورت چاوانى لێكنا و هەناسەیهكى قوولێ وەك هەناسەى یۆگیەكان هەلكێشا، پاشان بەدەنگى بەرز گووتی «چەند كات دەوێت، بۆ ئەوەى بیدۆزمەو؟ چەند كات دەوێت؟ هەفتەیهك، مانگیك، سالیك...؟؟». لەسەرەخۆ زیرەى جانتاكەى پاكێشا، لە بن ئەتلەسێكى شەپەو كە پتر لە بیستوچار سالی بوو بەردەوام پێى بوو. فایلیكى شینی ئەستوورى دەرھێنا و كردییەو، نامەیهكى لە فایلهكە

دەر هینا و له سهره خۆ دایخسته وه. پارچه کاغه زێکی ساده بوو، یه کێک به دهستوخه تیکی ورد شتگه لیکی زۆری له سهر نویسیبوو. وهک هه موو جاره کانی تر، یه که مجار سهیری دوا هه مین لاپه ره ی کرد، سهیری ناوی پشت کاغه زه که «باران شوکور»، ناوی خوشکه زا غه مگینه که ی، ته نیا که که ی «گولستان شازه مان» ی خوشکی. ئه و تاکه که سێک بوو له نیشتمان هه نامه ی بۆ ده نارد. له و پێنج ساله ی دوا ییدا پتر له سی و سێ نامه ی بۆ نویسیبوو، هه میشه نامه کانی وا ده ستیان پێده کرد «خالێ خۆشه و یستم، بێزاری خه ریکه ده مکۆژیت». هه ر سی و سێ نامه که ی به و جۆره ده ست پێده کات، هه مووش به وه کۆتایی دین له دوا سوچی به تالی نامه که دا، له جیگایه کدا که به ئه ستم شوین ماوه ته وه، نویسیویتی «خوشکه زای ناکامی خۆت - باران شوکور». هه میشه نونی بارانه که ی خستۆته سهر ئه لفه که، کافی شوکوره که ی به رزگردۆته وه، ئه لفی یه که می بارانه که ش وهک ئه وه ی بفریئت، به رزبۆته وه. نویسنیکی سهیره، له هه ر جیگایه کی دویادا ببینیئت ده یناسیته وه. دوا هه مین نامه ی پێنج مانگ له مه و به ر پێگه یشت، له و کاته وه ئیدی ده نگ و سه نگی نییه. له و پێنج ساله دا، ئه م ته نیا سێ نامه ی زۆر کورتی بۆ نویسیبوو، دلنیاش نه بوو ئاخۆ نامه کانی گه یشتوون یان نا؟ به لام باران وهک دلنیا بیئت ئه وی به رام به ر گوپی لێده گریئت و ده یخویننیه وه، نامه کانی به قوولی و راستگویی بۆ نویسه و. کاتی که دلنیا بوو ئیدی نامه ی دیکه ی بۆ نایهت، به یاریدا بگه رپته وه و سۆراغییکات. له به ر هۆیه کی نه زانراو، له به ر ترستیکی قوول و ناوه کی پۆژ دوا ی پۆژ سه فه ره که ی دوا ده خست، هه ندیک پۆژ له به یانییه وه تا ئیوارێ به پۆخی ده ریادا پیاسه یده کرد و چاوه پوانی هاتنی نامه یه کی تر بوو، ئیواران ده چووه سهر به ردیکی گه وره ی نزیک که نار و قسه ی له گه ل زه ریادا ده کرد، له و بیست و چوار ساله دا فیڕوبو بوو که ده بیئت قسه له گه ل شتی کدا بکات، له گه ل به ردیکدا، یان گولیک، یان

بالندەيەك. بەر لەو نامانە پەيوەنديەکی بە کوردستانەو نە مابوو، هیچ پەيوەنديەك، نە یوئستبوو شتیک لەو ولاتەو ببيستیت، هەتا ھاوڕێیەکی کوردیشی نەبوو. لە سەر دەمی کارەساتە گەورەکاندا سەراسیمە بەرابەر تەلەفریزنەکان دانیشتبوو، ئازارە گەورەکانی خەلکی بینیبوو، وەك ھاو دەردیی لە گەڵ هەموو ئادەمیزادیکدا غەمی خواردبوو. بەلام هەردەم شەوان پۆیشتبوو دەری، لە هەوای ئازاد و لە ژێر هەور و ئەستێرەدا مەست بووبوو، هیچ شتێکی نەکردبوو، پێگای نەدابوو هیچ ئازاریکی نیشتمان قوول ببیریت و تیز بە پۆچیدا تێپەڕیت، ئەو دەیتوانی چی بکات؟ هیچ. لە بڕوایەکی قوولەو بپاریدابوو غەم بۆ ولات نەخوات، وەك زۆر لەوانە ی سائگەلێکی بێشومار تاراوگە دەکەون، بۆ ساتیک هەستی نەکردبوو شوێنێکی هەیە ناوی نیشتمانە. بەدریزی ژبانی گالتهی بە نیشتمانپەرەری ھاتبوو. نیشتمان ئەو جێگایەبوو کە ئەو ساتە تیا دەژیا، ئەو چرکە یەبوو کە بە ئارامی هەناسە ی تیا هەلەمژی. زۆریە ی پۆژ قژی دەشت، پێش و سمیلێ دەتاشی، جلی چەرمی لە بەردەکرد و سوار ماتۆرێک دەبوو و وەك شیت بە سەر ئوتۆبانە دوور دڕێژەکاندا دەپۆی. نیشتمان بۆنی ئەو درەختانەبوو کە با لە کەنارەو دەیهێتایە سەر ئەو پاستە پێگا ئەژدیا پەنگانە. کوردبوون لای ئەو پیریوون بوو وەك قەرەجێک لە سەر شەقام و ئوتۆسترا دەکانی ئەم دونیایە. کوردبوون مانای ترس لە دیوار، هەلھاتنێکی ئەزەلی لە بەر یەستەکان. کوردبوون مانای وەك شیت ماتۆرە کەت لیخوڕیت و ئاو پەنە دەیتەو، مانای بتوانیت وەك دیلیک لە دۆزەخ هەلھاتبیت، پێ بە بەنزیندا بنییت و نەپرسی لە دوا ی منەو چی لە دۆزەخدا پوودەدات. کوردبوون مانای ئەو ی تووشی دەردێک بووبیت هەموو ژبانت هەولبەدیت دۆزەخ لە بیر خۆت بەریتەو، هەموو شتێکی کردبوو بۆ ئەو ی دۆزەخی بیرچیتەو. بەر لە پێنج سال لە مەو بەر کە یەكەم نامە ی بارانی بۆھات، نۆزدە سال بوو هیچ

هه واليكي بۆ خوشك و دايكي نه ناردبووه وه، ده بويست هه موو دونيا وا
 تيبيگات كه مردوه، ده بويست نه و ته مه نه ي ماويستی وهك گه پۆكيكي
 شيت بژی، بيره بکړيت و بيخواته وه و قوتوه كانی به پي پانكاتوه و
 به خوئی بلیت من به خته وهرم. کلاويكي سووری ماتوپسواره كان بکاته
 سر و له گه ل بادا وهك پراکيتيكي ده په پيو به ره و ناديار ده رچيت،
 له ماتوپه كه ي دابه زيت و سوار كه شتيهك بيت و نه پرسيت بۆ کوئ
 ده چيت، گرنگ نه وه يه هه ستبكات له دۆزه دوورده كه ويته وه، ده چيت
 بۆ جيگايهك هيج شتيكي تيډا نيه كه ولات و كورد و نيشتيماي
 بيربخاته وه. به خته وهرترين ساته كانی نه و ساتانه بوون كه ده يزانی
 به رده وامه له هه له اتن، خوشبه ختترين كه س لای نه و مه خلوقيك بوو
 هه ميشه هه لبيت، هه ميشه بۆ پيشه وه ده ريازيت، وهك نه سپيكي شيت
 ته كانبدات و نه زانيت بۆ کوئ غارده دات. كوردبوون بۆ نه و غاردانيكي
 بيپړانه وه بوو وهك نه سپ، بازدانيكي گه وره بوو بۆ ناو ناديار. گرنگ
 نه وه بوو ئازاد بيت، ديواريك نه بيت ديليبيكات، زنجيريك نه بيت له م سر
 نه ستيره يه كي شيبكات نه و چوار ديواری خوئی تا دانيشيت و بيريكاته وه،
 بپرسيت من كي م؟ چيم؟ له كويوه هاتووم؟. دواي بيستوچار سال
 ئيستا له م ئوتيله پيسه دا داده به زي و له م كونه سه يره دا ده گيرسايه وه.
 ناخ خويه باران شوکور كييه؟ كي ده لیت هه له يه كي كوشنده له
 هه موو گه مه كه دا نيه؟ كي ده لیت خوشكه زای وای هه يه. به لام باران
 شوکور هه ر كه سيكه گرنگ نيه، گرنگ نه وه يه بۆ پينچ مانگه نامه ي
 بۆ نانوسيت؟.

به په شوكانتيكي زوره وه، وهك بيه ویت له شتيك تيبيگات، دواه مين
 نامه ي ده ره ينا و دووباره به دهنگي به رز خويندييه وه:

«بۆ خاڵی خوشەویستم

من بیزاری خەریکە دەمکوژیت

لە نامە ی پێشوووتردا هەموو شتێکم بۆ باسکردیت، شتەکان زۆر خراپ دەپۆن، هەستەدەکەم میژدەکەم بە هەموو شتێک دەزانیت. ئەگەرچی من نامەکانی ئەو کوڕەم هەموو سووتان، ئەگەرچی دواجار پێمگوت نامەویت ئیتر بتبینم، ئەگەرچی هیچ ئافەرەتێک نییه لە دنیادا بتوانیت بەو کوڕە بلێت «نامەویت بتبینم». بەلام شتەکان زۆر ترسناک دەچنە پێش. دوینێ شەو ناگاداریبوم میژدەکەم ئەو پیاوێ هێنا... مورتەزای شەیتان... خودایە، خاڵۆ، تۆ نازانیت، ئەو چ پیاویکی خراپە. پێشتر کچێکی هاوڕێم بۆی باسکردوم، ئەو مەخلوقە ناشیرینە سەرۆفەسالی لە هەر مالتێکدا دەرکەوتیت کارەساتێک پوودەدات. ئەو دووهم جاری بوو بێت بۆ مالتی ئێمە، دوینێ وەک سەگ شانی سامانی میژدەمی ماچکرد و بە پێکەنینیکی ناشیرین گوتی «بارۆنی کولەکە ئێوە هەرچییەکم پێیلێن، هەر فەرمانێک لە ئێوەوە دەرچیت، بەسەر سەر جێبەجێدەکەم». ویستم بزانم باسی چی دەکەن، بەلام نەتوانی، دەرگا و پەنجەرەکانیان هەموو داخست، لە ژووریشەو پەردەکەیان دادایەو، ورتەیکەم نەبیست، پێدەچیت لە ژووریشەو بە چرپە قسەیان کردبیت، جارجار گویم لە قاقاکانی مورتەزای شەیتان بوو، کە زۆرجار لە خۆیەو پێدەکەنیت. ئەو دووجارە یەکیکی نەناسیاو نامەیکەم بۆ دەنێریت و پێدەلێت «بڕۆ، باران خان بڕۆ... چونکە بارۆن و مورتەزای شەیتان دەیانەویت بتکوژن... بڕۆ». خاڵە تۆ نازانیت مورتەزا چ پیاویکی ترسناکە... لەچەند ئاھەنگ و داوەتدا بینیم، لە خۆیەو پێکەنیو. خاڵە گیان لە دوا ئاھەنگدا بەردەوام سەیری منی دەکرد، شەویکی ناخۆش بوو. دەبایە بچوونایە بۆ یانە ی «نەمام». ئەو یانەیکە گەورەیه، تورکیکی پیس و پۆخل

دهبیات به پړوه، که نه خوږی و نه ژنه که ی له و تورکانه ناچن که له سه ته لایتدا ده یانې بنیم. کچیکې هاوړیم تورکیای بینووه، په غنی شوو یکرد به کوړیک و چوو بڼ ته سته مبول، دواتر نازانم چی پوویدا، پوړژیک به گریانو وه که پایه وه و نه لقه که ی نارده وه بڼ مالی کوړه که. نه و ده لیت تورکه کان کهر مه کیاج نه که ن و عه ده سه دانه نین جوان نین. نای خوایه، خه ریکه وه که همیشه سه ری تو به شتی پړوپوچه وه ده یشیم، به لام من لیره دا له ناو هم ژن و پیاوانه دا له شتی پړوپوچ زیاتر هیچ نابیسیم. نه و شه وه شه پیکې که وره بوو له سه نه وه ی تورکه کان جوانترن یان ئیرانییه کان، خودای که وره پیاووه کان هه موو چرپه چرپیان ده کرد و پیده که نین، نیمه ی ژنه کان هه موو ده مانزانی ده لیتن چی، نینجا نیمه ی ژنه کانیش هه موو چرپه چرپیمان کرد و پیکه نین. من سهیری چورده وری خوم ده کرد و نه مده زانی چی بلیم، ژنیکې تیدابوو ده یگوت «وه ی نیوه چوزانن، من له تاران ژیاوم، به و خوایه کوړی فارس لیتان جوانتر نیوه». من بڼ نه وه ی زور که مژه دیارنه بم، به راوردی دوو گورانییې ژی کونی ئیرانی و تورکم به یه کدی کرد، کچیک گووتی «په زات خواته وه چه ند کونی، که ی مودی نه وانه وه ماوه، ئیستا مودی مه نسور و تارکانه»... لیره به ده گمه ن یه کیکی عاقل ده دوزمه وه قسه ی له که لدا بکه م، هه موو ده لیتن کچ نه و شتانه ی ناویت. هه موو ده لیتن من به خته وه ترین که سم، میرده که م ده وله مه نترین پیاوه، که چی بیتزاری خه ریکه ده مکوژیت. نه و شه وه له ناهه نگه که دا مورته زای شه یتان زور سهیری کردم، هر جاریک که سهیریده کردم پیده که نی، نه و دانه زهر د و زه قانه ی ده مترسینیت. سه رها له سه ر میژیکې تر دانیشتبوو، له ویشه وه سهیریده کردم، که که ی ته نیشتم چپانی به گویمدا «خوا په حمبکات، مورته زا زور سهیرته دکات» هه موو ژنه کانی سه ر میزه که به چرپه به یه کیان ده گووت که مورته زا زور سهیری من ده کات. ژنیکیان

دەستی خستە سەر دڵی و گووتی « توخوا وامەلێن... لەوانە یە هیچ نەبێت، ئەو ددان سەگە ئەمانی نییە». من بە درێژایی ئەو شەووە ویستم سەیری نەکەم، بەلام پاش ماوێک هاتە سەر میزەکه مان، بە زەردەخەنە پیس و چەپەلەکانی خۆیەو بێتەوێ شەرم لە میژدەکەم بکات، بە دەنگی بەرز گووتی «باران خان، ئەمشەو زۆر جوانیت». خۆیە گیان، خۆ ئێرە ئەوروپا نییە، کەس لێرە ناتوانیت لە ناو کۆمەلێک خەڵکدا بە دەنگی بەرز بە ژنی کەس بلیت «تۆ جوانیت». با من جوان بم، پیاو نابێت بە دەنگی بەرز پێمبلیت «تۆ جوانیت». میژدەکەم هیچ قسەی نەکرد، هیچ، من وامدەزانی توپەدەبێت. جار بوو لەسەر شتی بچوکتەر توپەبوو. کەچی گووتی «جوان دەبێت، بۆ جوان نابێت، خەریکە خۆیندنەکە ی بۆ دەرەدەچێت، دەروات بۆ ئینگلتەرە یان ئەلمانیا». هەموو چەپەسان، هەموو سەیری منیان کرد، من نەمدەزانی بلیت چی، خودا دەزانیت ئاگام لە شتی وا نییە، یەکەمین جار بوو شتی وابیستم. مورتەزا بە دەنگێکی زۆر بەرز پێگەنی، بە ماناوە سەیری کردم و گووتی «ژنی بارۆنی کولەکە شایستە ی هەموو شتیکی». من زۆر بەستەدەبووم کە پێیان دەگوتم ژنی بارۆنی کولەکە. هەستمکرد شتیکی قورس بەرگەرۆم دەرگرت، هەموو سەیری منیان دەکرد و پێدەکەنین، من خەریک بوو دەستبکەم بە گریان. بۆ ئەوەی لە بەرچاوی ئەوان نەگیرم، جانتاکەم هەلگرت و چووم بۆ تەوالیته کان. کە هەستام لە هەموو میژەکانەو سەیریان دەکردم، هەموو میژەکان. کە بەلای ئەو پیاو سەرخۆشەدا تێپەریم، یەکی توانجیکیان تێگرت. لە تەوالیته کە بێتەوێ گوێدەمە مەکیاجەکەم، بێتەوێ گوێدەمە کراسە شیفۆن و گرانبەهاکەم گریام، زۆر گریام. کە ژنیکی تر هاتە ژوورەو، بۆ ئەوەی زۆر گوێی لە هەنسکە نەبێت خۆم گرت، بەپەلە چاوم سەری، بە پەلە ماسکاراکەم دەرھێنا، بە

به له خوّم به جوړيک بويه کرده وه که س نه زانیت گريام. به لام هر که س سه يريکرمایه ده زانی گريام. نهو شهوه نيتر قسه م نه کرد. که گه پايه وه ميرده که م مه ست بوو، که مه سته ديّت ده توانيت باشت درويکات، پياوه کانی نيره که مه سته بن باشت دروده که ن، هه موو نهو درويانه ی به هوشیاری بویان ناکريت به مه ستي ده يکه ن. له نوتومبيله که دا به منی گووت «خرپن گيان، نه ی چوّن، ده تنيرم بو نه لمانيا. هه موويان وا ده که ن، ژن و کچی خویان ده نيرن بو دره وه، تو بو وانه که يت، خو تو له وان که متر نيت، تو ناليتيت خالیکم هه یه له خاريچ. چی ده که يت، ماوه يه ک بچو بو لای نهو». من ده مزانی دروده کات، پتمگووت بو دروم له گه لدا ده که يت، بو؟ من ژنی توم. به نازکی سه يريکرم و گووتی «وييشش به به گيان، چوّن ده توانم درو له گه ل تودا بکه م». نينجا به خيړايی ليخوپړی... به خيړايی، وهک نه وهی توپه بوويّت، وهک نه وهی گالته ی به من بيّت، گالته ی به هه موو قسه کانم بيّت، له ناکاو نوتومبيله که ی وه ستان و پر به دنيا فيژاندي «نه ی تو چوّن ده توانيت درو له گه ل مندا بکه يت، تو؟». من ده ستمکرد به گريان و هيچم نه گووت، نه مده زانی چی بلیم، نه مده زانی نهو پاستده کات يان من؟ نهو شهوه به جيا خه وتين، لهو شهوه وه ده ترسم. خاله گيان خوژگه تو ليّره ده بوويت. نيستا ليّيده ترسم. هر شتيکم بو پوونبيّته وه بوّت ده نوسم، هر شتيک، هيوادارم ليم زوير نه بيت، ده زانم ديّته وه، من ده زانم، گرنگ نه وه يه بتبينم و باوه شت پيا بکه م. غم له من مه خو، غم له م خوشکه زا غمگينه ت مه خو. نه گه رچی هه نديچار زور هه ست به لاوازیی ده که م، به لام هه نديچار هه سته که م زور به هيّزم. نه گه رچی هه نديچار هه ست به ترس ده که م، به لام هه نديچاريش هه سته که م له هيچ ناترسم. ده بيّت ناگات له خوت بيّت، ليّره ده ليّين نه وروپا زور سارده. هه نديچار له سه ته لايته که دا

سەیری کەناله‌کانی ئێوه دەکەم، دەلێم خواپە چەند خۆشە خاڵم لەو
جیگا خۆشەنە دەژی. لە بەر من ئاگات لە خۆت بێت، زۆر زوو نامە ی
تەرت بۆ دەنوسم، بەلام هەر چییەک بوو نیکەران مەبە. وەعدەم بەرێ
نیکەران نەبێت. باشە؟ چاوانت ماچدەکەم. خوشکەزای ناکامی خۆت
- باران شوکۆر»

سەدجار ئەو نامەییە خۆیندبوو، شتێکی نەوتو گەرنگی تیانەبوو.
کاغەزێکی سادەبوو، کچێکی سادە نوسیویو. نامەیک بوو وەک
هەموو نامەکانی دیکە دنیا، بەلام هەر جارێک دەخویندەوه دڵی
لەتدەبوو. لە ڕینگای نامەکانی ئەو وە زانیویو کە خوشکەکە ی مردو،
کچێکی تەنیا بوو، نە دایکی هەبوو نە باوک و نە برا. پەنگە ئەو
بێکەسییە وایکردبێت هانا بۆ ئەو بەریت. بەلام بۆ پێنج مانگە
هیچ نانێرت، بۆ؟ هەستا و لە پەنجەرەکەوه سەیری گۆشەییەکی
بچوکی ئەو شارە ی کرد، هیچ شتێکی لە شاری یادگارەکانی ئەو
نەدەچوو، شارێکی تریبوو. دەستێکی تری لە دیوارەکانی ژوورەکە
دایەوه و بریاریدا کەمێک بخەوێت، ئێجگار ماندووبوو، پتر لە سی و
شەش سەعات بوو بە تەواوەتی نەخەوتبوو. هەموو ژانی لە سەفەردا
بردبوو سەر، بەلام بیری نایەت هیچ کات و ماندووبووبێت. خۆی
نەیزانی چۆن خەوی لێکەوت، کە بە ئاگا هاتەوه سەری بە جۆریکی
سەیر بەلادا کەوتبوو، سەرەنجیدا سێ سەعاتە خەوتوو و بەردەوام
لە خەویدا لەسەر دیوارێکی دوور و درێژ و بیکۆتایی ئێشەدەکات. لە
دڵی خۆیدا گەوتی دەبێت سەرلەنوێ لێرەوه دەست پێکەمەوه. ئیدی
هێدی هێدی شەو دادەهات، دەبوایە هەستێت و بپروات. دەبوایە
نەهەستێت... بەلام نەیدەزانی بچێت بۆ کوێ و چ ئاراستەیک بگرێت؟

دواى شورش، باشترو مروؤف ماوده يه ك بچيته وه خه لوهت «حه سهن توفان - دواى راپه رين»

دواى ئه وهى وازم له حيزب هيئا و گه رامه وه بؤ مالى، پوزيكيان يه كييك له بهرپرسه بهرزه كانى حيزبى نه يار و نه غيارمان كه ده ميك سال بوو له يه كديمان ده كوشت، هات بؤ لام و گووتى «حه سهن توفان، تۆ باشتري ت هه كه ر و نازاترين چهك به ده ستى ولا تى ئيمه يت، ئيمه ده زانين تۆ چ خزمه تيكي گه ورت كرده، ده زانين خه لككي تۆرت له بؤ دوزمنانى ئيمه له گورپناوه، هه ر كه سيك تۆ ته قه ت ليكردييت، ناوه كه يمان لايه، ئيستا حيزيمان پيشنيارت بؤ ده كات، ببيت ه پريزه كانى ئيمه وه، هه ر شتيكي شير داوا بكه يت ئيمه ده ينيينه بانچاو». ئه وه سه ره تاي سه رده ميك بوو، شير دواتر ناويده نا «سه رده مى كرپنى ئينسان». من به و پياوه گه وريهم گووت «من بريارمداوه كه س نه كوژم، تازه به كه لكى سياست نه مام، ده مه ويت چه ند ساليك له مالى خؤمدا دانيشم و هيچ نه كه م». كابرا زؤرى له گه لمدا گووت، ته ما حيكي باشى خسته به رم، نرخيكي بؤدنام له و سه رده مه دا وهك پاره يه كى خه يالى سه يرده كرا، قسه كانى هه نديك ورده هه ر هه شى تيدا بوو. به لام به نده گووتم «سه روه رم، من ئاره زوييهم له ئيشه كه نه ماوه، ئيستا بازار پريووه له مندا ل و مه زن، به پاره ي له وه كه متر نه هه نگت له به حردا بؤ سه رده بن، هه ق نيه ئيوه به و جوړه يارى به بودجه ي حيزب بگه ن، دوا جار پياو كوشتن هه ر پياو كوشتنه، منيش مه عده نيكي وه ما دانسقه نيم، خه لك زؤرن له من باشتري، هه قى خويه تى بؤ ئه وانه بگه رين. من ده مه ويت واز له م شه رواله به ينيم و دوو سئ سال بؤ خؤم به بيجامه وه بژيم، له مندا ليه وه خه زده كه م چه ند ساليك وهك خه لك شه وانه شه رواله كه م داكه نم و جليكي تر له به ريكه م،

که می‌ک پشوویدەم و لەگەڵ دایکەدا خەریکی گولای دروستکردن بـم». کابرا گووتی «حەسەن تۆفان، تۆ پیاویکی پیاوانەیت، گولای دایکیشت لە شاردا دانسقەیه، ئێمە دەزانین پیاوکۆژ لەم شارەدا هەزاری بە فلسێکە، بەلام دەزانین ئێوە خەلکی خاوەن بڕوان، دەست و خەتی ئێوە شتێکی ترە، متمانە و ناوی ئێوە بۆ ئێمە شوینێکی زۆر دەگرێت. هەموو کوشتنێک وەک دروستکردنی مەتەلێک وایە، پرسیاریکە و دەبێت ئاسان شینەکرێتەو، نەهێنێکە و دەبێت تەلیسمی نەشکێت و گرتی نەکرێتەو، ئێشەکە ی ئێوە جۆریکە لە کاری ھونەری کە عەقل و بیرکردنەو ی دەوێت. ئێمە ئێشی گەرە و کاری ئالۆزمان ھەیە کە بە منداڵ و مەزن ناکرێن، کوشتن ھەست و تیفکرینە، وەک دروستکردنی نیگارێک و نویسنی شیعرێک وایە، لوغزسازی و فاقەکارییە». کابرا لەو قسانە ی زۆر بۆ کردم، بەلام من هیچیانم نەبیست. کابرا تێنەدەگەیشت، بۆ من لە ناکاو گۆپاوم و وازم لە هەموو شتێک ھێناوە. منیش سەرسامی ئەوە بووم، کە چی درزێک کەوتۆتە ئاسمان، نرخێ پیاوکۆژێکی نەفامی وەک من چۆتە حەوا و بەھای مرواری و ئەلماسم وەرگرتوو. دواتر زانیم کە ئێمە مەعشەری پیاوکۆژانی پێش راپەرین، لە ھەر گروھ و تاقمێک بین، ھەموومان دوا ی راپەرین شتێک لە زویری و غەمۆکیان تێدا دروستبوو. ھەموومان ھەستمان وابوو حیزبی خۆمان بێقەدری بەرابەرکردوین، ئێدی ژمارەیک لە پیاوکۆژ و تەنگچانی ئەولا دزەیانکردبوو لای ئێمە، ئەوەریش دەیانەویست تۆلەبکەنەو و ئێمە بە پارە ی زۆر بکڕن و بمانبەنە بەری خۆیان. دەبێت بڵێم ئێمە لەو داشانە بووین کە پۆژیک لە پۆژان شوینێکی نەگۆرمان لە ناو یارییەکەدا نەبوو، دارتاشیک بووین ھەم تەختی سولتان و ھەم بلوێری منداڵیشمان دروستدەکرد. کارمان بەووە نەماوو کێ کێ دەکوژێت، گرنگ ئەوەبوو سەنەتەکە بمێنێت و ئێشەکە بگەڕێ. من نەمدەزانێ ئەم پێشەیی ئێمە لە چ ئانوساتیکیدا

په‌یوه‌ندی به‌هیچه‌وه‌ نه‌ماوه. براده‌ره‌کانم وه‌ک ئه‌و به‌رگ‌درووه‌ لاتانه‌یان
 لی‌هات‌بوو که‌ کورتانی که‌ر و که‌وای پادشاشیان ده‌دوریی. به‌لام من
 وازمه‌ینا و به‌ بی‌ده‌نگی مال‌اواییم له‌ هه‌موو شتی‌ک کرد و چوومه‌وه‌ بۆ
 لای دایکم و به‌ که‌وگیریکه‌وه‌ به‌دی‌ار مه‌نجه‌له‌ پ‌ر گۆله‌باغه‌کانی ئه‌وه‌وه
 دانیشتم. له‌ سالانی شه‌پی ناوخۆدا، من له‌ بری شه‌ر و خه‌لک کوشتن،
 له‌گه‌ل دایک‌مدا خه‌ریکی دروست‌کردنی ئه‌و شوشه‌ گول‌وانه‌ بووم که‌
 ده‌یان‌کرد به‌ کوژراوه‌کانه‌وه‌. خۆش‌حالب‌بووم دوا‌جار شتی‌کی باش بۆ
 شه‌هیده‌کان ده‌که‌م. ده‌م‌گوت، که‌ر بی‌ت و زه‌مه‌ن بگه‌ریت‌ه‌وه‌ دوا‌وه،
 له‌گه‌ل دایک‌مدا ته‌نیا خه‌ریکی گول‌او دروست‌کردن ده‌بم. له‌سه‌رده‌می
 شه‌پی ناوخۆدا هه‌ندیک له‌ هاو‌پیکانم نرخیان به‌ جو‌ریکی سه‌یر ف‌ری،
 هه‌ندیکیان له‌ پله‌وپایه‌ی سیاسیدا به‌رزبوونه‌وه‌ و وایان لی‌هات خه‌لکی
 وه‌ک من به‌ ئاسانی نه‌ده‌گه‌یشته‌ به‌ر قاپی ژووره‌کانیان، هه‌ندیکیان
 تی‌وه‌گلان و خه‌لکانیکیان کوشتن نه‌یاری ولاتانی دی‌بوون و بۆ دا‌لده
 و په‌نا هات‌بوونه‌ شار و مه‌مله‌که‌تی ئی‌مه، هه‌ندیکیان هه‌ر وه‌ک جا‌ران
 مانه‌وه‌ و بوونه‌ پیاو‌کوژی زۆر پ‌سوا که‌ به‌ پارهی زۆر که‌م خه‌لکی
 زۆر ساده‌ و به‌سته‌زمانیان ده‌کوشتن. سالانی شه‌پی ناوخۆ، هه‌ندی‌کات
 باری ده‌رونی‌م تی‌کده‌چوو، هه‌ندی‌کاتی دیش باش و به‌ختیار و خۆشه‌بخت
 بووم. کاتی‌کی زۆرم له‌گه‌ل ئه‌و پ‌یریژنانه‌دا ده‌برده‌سه‌ر که‌ ده‌هاتن بۆ
 لای دایکم و له‌ زه‌مین و باغی‌کی خه‌یالی‌یه‌وه‌ گولیان بۆ ده‌هت‌ناین تا
 گول‌وویان لی‌بگیرن. من سوودی‌کی زۆرم له‌ حیکمه‌تی ئه‌وان بینی، هه‌رکات
 تووشی غه‌مۆکی ده‌بووم گژوگیای ئه‌وتویان بۆ په‌یداده‌کردم و ئاویت‌هی
 ئه‌وتویان بۆ ده‌گرت‌ه‌وه‌ ده‌موده‌ست ده‌یکرده‌وه‌ به‌ مرۆف‌ی‌کی خۆش‌حال
 و پ‌ور به‌ خنده‌. بۆنی ئه‌و گول‌انه‌ منیان به‌جو‌ریکی سه‌یر به‌ مالی
 خۆمانه‌وه‌ گر‌یدا، که‌ به‌ پ‌نجه‌وانه‌ی بۆنی پ‌سی دونیای ده‌ره‌وه، ه‌یند
 س‌ی‌حراوی بوو، وه‌ها له‌ دا‌لمه‌وه‌ ئالا، نه‌یه‌یشت ب‌جول‌یم و وه‌ک زنجیر

پېښه ستیکردم. نه و بونه خوښانه، نه و گوله سحر اویانه منیان کرد به
 بوونه وهریکي مائی. من و دایکم پاره یه کی که ممان ده سته کهوت، به لام
 زور ناسووده بووین. هه ندیک شه و نه قامی سوار سهرم ده بوو و بېه یچ
 به هانه یه که ده که وتمه گېرانه وهی چیروکی پیاوکوشتنه کانی خوم بؤ دایکم،
 نه و له ژیر به تانییه که وه سهری دهرده هینا و ده یگوت «نه م بوختانه
 که ورانه بؤ خوت مه که، نه م درو زلانه چپین بؤ پیریزنیکي وه که منی
 ده که یت، عه یب ناکه یت». دایکم له مندالییه وه به دروژنیکي بېشه رم
 و حه یام ده زانیت. له و چند ساله دا «شبر» سئ جار سهری لیدام و
 هه وائی هارو پیکانمانی له گه ل خویدا هینا. من وه ها له دنیا برابووم،
 نه مده زانی له سهر زهوی چ باسه. کاتیک ده ستم له حیزب هه لگرت و
 وازم له هه موو شتیک هینا، ته له فزیون و رادیو که شم به خشی و برپارمدا
 ئیدی گوئ له ده نگوباس نه گرم. نیوهی موسیبه تی نه م دونیا به هوی
 ده نگوباسه وه یه، خه بهر خویندنه وه له دنیا دا هه لگرن، بزائن زهوی ده بیت
 به چ میرگیکی سهوز و به چ هه واریکی ناسووده. نه و پوژه نه گبه تی
 مروف ده ست پیده کات که یه که مجار گوئ له هه واله کان ده گریت، نه وه
 دهردی گه وره ی ژيانی من بوو. گهر باوکی په حمه تیم رادیوی نه کرپیایه،
 له وانه بوو بیم به پزیشک یان نه ندازیار یان هه ر شتیکي گرنگی تر. من
 گو یگرتن له ده نگوباس و پاکردن به دوا ی هه والدا و تیکه لېوونیکي عاتیفی
 توند له گه ل پوودا وه کاند ا کردمی به پیاوکوژ. هینده ی نه و کرمه ت تیا
 جولا گوئ له هه واله کان بگریت، بزانه تیا چوویت، ئیدی بلئ مالوا نه ی
 به خته وه ری. چیدی گرنگ نییه له دنیا دا چ باسه، گرنگ نه وه یه تو
 بؤ هه تاهه تابه به دبختیت و له مهراقی پرپوچدا دهریت. بؤ نه وه ی
 نه و دهرده چاره بکه م به جوړیک له دنیا ی دهره وه داپرام، نه مده زانی له
 شه پی ناوخوشدا کئ براوه یه و کئ دپاو. شاره که مان چند جاریک گیرا
 و به رد رایه وه، به نده هه میشه درهنگ هه واهم ده بیست. تاکه سه رچاوه ی

زانباریم ئەو پیریژنانه بوون کە پۆژانە دەهاتن بۆلای دایکم، من درەنگ تیگە یەشتەم هەندیک لەو پیریژنانه ئەهلی خەیاڵ بوون، ئەو پووداوانە ی دەیانگێڕایەو، پوودای سەردەم و زەمانی تریبوون. ئەوان شتەکانیان بەجۆرێک لای من تیکە لاوکرد، دواتر بۆم نەدەخرانەو جیی خۆیان. کە پیریژنەکان دەهاتن و دەمپرسی «دەنگوباس چییە؟». باسی کوشتنی مەلیک غازیان دەکرد، پۆژی هاتنە سەرکاری پەشید عالیان وەک پوودای ئەو ئانوساتە دەگێڕایەو، لە نەخۆشییە ژنانەکانی مەلیکە عالییە ئاگاداریان دەکردمەو، باسی فەرهودی چلەکانیان دەکرد، ورد و درشتی کۆچی جوولە کە بەستە زمانەکانیان بۆ فەلەستین دەگێڕایەو، پێکەو بەو شاهەنشای ئێران و دکتۆر موسەدەق دەگریان، جنیوی زۆر خراپیان بە بەکر سەدقی دەدا. منێک کە هیچم لە میژوو نەدەزانی، بووم بە قوریانی ئەو پووداوە سەیر و خەیاڵیانە ی پیریژنەکان بۆیان دەگێڕامەو، لە کاتی کەدا دنیا لە دەرەو دەور و زەمانێک دەژیا، من لەگەڵ دایکم و هاوێکانیدا بە سەربوردی دەور و زەمانیکی ترەو خەریکبووم.

«شیر مستەفا» سێ جار هاتە لام. هەر سێ جارە کە حیزب نادربوویان تا لە خەلوەتی خۆم دەرمەبەینیت و بگەڕیمەو بۆ کارکردن. ئەو بە لاندکروزیکی بەرزەو دەهاتە بەرمالی من، بەلام من بە بیجامەیهکی درپاوەو دەچوومە پیشوازی. جارێکیان دەستی ک جلی کەتافی قاوەیی تۆخی لە بەردابوو، بالای بچوک و سمێلی وەک جاران زەرد و بریقەداربوو، کراسیکی سپی زۆر جوانی لە ژێر جۆغەکەو پۆشیبوو، قژی وەک مۆدیلی باوی ئەو زمانە بۆ سەرەو هەلدابوووە. کە منی بەو کەوگیرەو بینی پێگوتم «بوویت بە ژنی مالهەو، ئەمجارە کە هاتم دەرپێیهکی کوودەریت بۆ دەهێنم، بە حیزب دەلێم خەنە و وسمەت بۆ بکڕیت». گەر جاران یەکیەک وای بگوتبایە دەمکوشت، سەردەمیک

كەس نەیدەوڤرا قسەى وا بە حەسەن تۆفان بلیت، ھەموو پیاوگژەکانى ئەم ولاتە حیسایىكى تاییەتیان بۆ دەکردم، بەلام ئیستا تەواو، كەس لە من ناترسیت. بە زەردەخەنەیهكى ساردەووە بە شېرم گووت «ھەقە حیزب كۆودەرى بۆ خۆى بگریت، ئەو لە من زیاتر پێویستی پێیەتى، من ئیشىكى بچوكى خۆم ھەیه و پێیدەژیم». شېر دلسۆزانە باوھشى پیاكردم و گووتى «ھەموو دلمان لاتە، پێمانخۆش نییە تۆ وا دووریت. سابیر ئیستا لە حیزیدا زۆر گەورەیه، ئەو قەدر و قیمەتى تۆى لایە، دەتوانیت لە زێرت ھەلكیشیت». لە راستیدا تینەدەگەیشتم بۆ ھەمووان دەیانویست من لە زێر ھەلكیشن، من لەووە بێبەھرە و نەفامەتر بووم بەو جۆرە كەس لە زێرم بگریت. دواتر ھەر شېر خۆى ھەموو شتىكى بۆ پوونكردمەووە و گووتى «ئەووە سەرھەتای سەرھەلدانى كرىن و فروشتنى ئینسان بوو. لەو قوناغەدا ھەر ھێزە و لیستىك ناوى درىژى ئامادەدەكرد و نرخى لەسەر دادەنان، دەلالەكانیان دەھاتن و سەواى نرخى خۆتیان لێدەكردیت. گرنگ ئەووە بوو مرۆف ناوى بگاتە ئەو لیستەیه، خەلكانىك پارەى زۆریان دەدا تا یەكێك بیانخاتە لیستەكەووە... بازارێك بوو وەك بازارپى كرىن و فروشتنى كۆیلە كۆنەكان، كاسیبیەكى تازە و بەدەستكەوت بوو، گرنگ ئەووەبوو یەكێك بدۆزیتەووە بتكریت. لیستەكان پریوون لە ناوى جیاواز جیاواز. لەو سەردەمەدا حیزب پێویستی بە ھەموو كەسێك بوو، دەیانەویست سەرمایەیهكى بەشەرى گەورە كۆبەنەووە تا تەواوى سوچ و كەلتىن و پەناى ئەم دونیایە بگرن، ئیتر ھەموو شوپىنێكیان داگیركرد، ئیدی واى لێھات جگە لە خەيال شوپىنێك نەمایەووە نەيكپن».

شېر ھەوالى كۆژرانى ھەندىك لە برادەرە كۆنەكانى بۆ ھێنام، ھەر ئەو پێى راگەیاندم جەغفەرى مەغۆلى دواى سووكە بریندارىیەك سەفەرىكردووە بۆ ھۆلەندا. ھەولەكانى شېر بۆ راپێچكردنەوھى من بۆ

دونيای جاران بيسوودبون، بهنده له سەر مانه وهم له ماله وه سووربووم،
 مروّف تا دونيای خوێ بچوڤکاته وه ئاسووده تر ده ژى. له پاستيدا من
 به راورد به جاران ژيانتيكى خوشترم هه بوو، به لام ئاسووده يش شتيكه
 مروّف زوو لى وه پسده بىت. هه نديجار زور بىرى ده مانچه ديرينه كه مم
 ده كرد، هه نديك شه و ده رمه هينا و بۆنم پيوه ده كرد، ده مخسته سەر
 سنگى خوّم، به خيال ته قه م له هه نديك جانه وه رى ترسناك ده كرد كه
 له تاريكيدا بۆم دانىشتون. بىرى شه و پۆزانم ده كرد كه له مه ترسيده
 ده ژيام. شه وه ستهى كه ئاسووده يى هيدى هيدى له بيميشكى و
 گه مژه يم زياده كات، غه مگين و دلته نگى ده كردم، به لام له گه ل شه وه شدا
 ئاماده نه بووم بگه پيمه وه بۆ ژيانى جاران. نزىكى شه ش سالى پىك،
 ده رگاي خوّم به كىلونيكي ئاسنينى گه و ره گلۆمدا و نه مه يشت شتيكى
 شه و تو ده رباره ي من دزه بكاته ده ره وه. دواى شه وه موو ساله ئىستا
 ده ليم، برىا هه موو هاوړىكانم، چه ند سالتىك به و جوړه بگه پابانايه ته وه
 مالى و ده رگاي ژووره كانيان به كىلونى شه ستوور بگرتبايه. شه گه رچى
 ده زانم پاى من شتيكى هيند گرينگ نيه، به لام دواى شوړش مروّف
 چه ند سالتىكى ده وىت تا له گه ل سه رده ميكي ترده ده سازيت. من
 به شه زمونه هه ژار و بىنرخه كه ي خوّم ده مزانى شه وانه ي سه رده ميك
 ده پوخين و ويرانيده كه ن، ناتوانن سه رده ميكي تر دروستبكه ن. چون
 تفهنگ له ناكاو نابيته گول، شه كه سه ي مروفیش ده كوژيت له ناكاو
 نابيته باغه وان. من نزىكى هه وت سالى ته نيايم پيوست بوو بۆ شه وه
 له ميژوو بچه ده رى، ميژووى تايبه تى خوّم و ميژووى شه و چه ندين
 ساله خوئينيه ي ديمه نه كانى به رده وام له سه رمدا ده خولانه وه. پيريزنه
 گولفرۆشه كانى هاوړى دايكم كه له باغيكى شه فسوناوييه وه گوليان
 ده هينا، بۆ له بىر كردنى شه و ده ور و زه مانه خوئينيه، كۆمه كيكي زورىان
 پىكردم. مروّف چه نده كارامه و پاستگو بىت ته نيا بۆ ماوه يه كي كورت

دەتوانیبت لە مێژوودا بژی، دواى ئەو دەبیبت بگەپیتەو بە مالى خۆی.
لەسەفەرى دووهمدا بە شېر مستەفام گووت «شېر، من و تۆ وەك
برا واین، ئامۆزگارییەكتەكەم گویم لێیگرە، بپۆرەو بە مالى خۆتان
و چەند سالیك دەرگاكتە لە خۆت داخە و مەیرەدەری، ئێمە گەر
دەمانەویت ببینەو بە مروفی ئاسایى پتویستیمان بە خەلوەتێك هەیه.
مروفی شۆرشگیر ئەو كەسەیه كە شۆرش تەواو بوو پرواتەو بە مالى و
هەولبەدات هەموو شتەكان لەیادبكات، من ئەو پۆزە كە ئەو ژنەم كوشت
و گەپامەو بە مالى جەغفەر مەغولى، هەموو گیانم خوین بوو. ئەو
پۆزە گووتم، سەردەمى خۆش و جوان بە من دروستناكریبت. گووتم،
ئێستا كاتى ئەو یە بپۆمەو بە مالى و پشوویدەم. ئیدی جەكەم گۆپی
و هاتمەو بۆلای دایكم. مروف بە شەپۆلێكى خۆیناوییەو ناتوانیبت
پاشەپۆز دروستبكات. شېر تۆ وەك براى گیانى بە گیانى من وایت،
بەقسەم بكە و بپۆ خەلوەتێك بۆ خۆت دروستبكە».

بەقسەى نەكردم، شەش مانگ دواى ئەو لە شەویكى تارىكدە،
كەسێكى نەناس تەقەى لێكرد و لە ناوكەو پرا بۆ خوارى ئیفلێج بوو.
ئێستا تەواوى ژيانى لەسەر عەرەبانەى كەمەندامان دەباتەسەر، زۆرجار
دەچم بۆ لای و دەبەینمە ناو بازار، هەندىجار دەگرى و دەلێت «دەبایە
بە قسەى تۆ بكەم، دەبایە زوو وازبەینم». كۆپێكى جوان بوو، زۆر
زوو ژيانى وێرانبوو. هەر كاتێك خوشكەكەى كارى هەبیبت، من لەگەڵیدا
دەچم بۆ وەرگرتنى موچەكەى. جارێكىیان لەو سەرە دووردرێژەدا كچێكى
چاوسەوزى ناسى، كە ئەویش خوشكێكى لەسەر عەرەبانە دەبەینا
مانگانەكەى وەرگریت. زۆر حەزىیان لەیهككرد. نە شېر دەیتوانى ئەو
بەینیت، نە ئەویش دەیتوانى شووبكات، بەلام خۆشەویستیەكى گەورە لە
نیوانیاندا دروستبوو، ئەو ماوەیهك دونیای بێر شېر بردەو و بوو بە
كەسێكى ناسكى دوور لە حیزب و سیاسەت. سالانى دواتر كە گەپامەو

بۆ دنیا و له گه‌ڵ غه‌زنوسدا بووم به هاوپی، شیر یارمه‌تییه‌کی زۆری
داین له و پۆزگارانە تیڤگه‌ین.

گه‌ران به دوا‌ی مورا‌د جه‌میلدا «ماجیدی گۆل سۆلاف - به‌هاری ۲۰۰۴»

بیرون، من ماجه‌لانی خه‌یاڵیم، که له‌سه‌ره‌تادا باسی دۆزینه‌وه‌ی
لاشه‌که‌ی مورا‌د جه‌میل بۆ کردن. ده‌زانم ئیستا نه‌و مردوه به‌سته‌زمانه‌تان
بیرچۆته‌وه، به‌جۆریک له‌ ورده‌کاری ئه‌م چیرۆکه‌دا نو‌قمیوون خه‌ریکه
مه‌یتی نه‌و کو‌په به‌سته‌زمانه‌ فه‌رامۆشه‌که‌ن. وا نابێت... ئیوه چۆن
خوێنه‌ریکن، یاخود بێئارام و که‌م هه‌ناسه و کورتبینن، یان له‌ به‌شیکه‌وه
تا به‌شیکه‌ی دی شته‌کانتان بیرده‌چێته‌وه. هه‌رگیز له‌و باوه‌ڕه‌دا نه‌بووم
ئیه‌و لاشه‌که‌ی مورا‌د جه‌میل له‌ بیریکه‌ن و وابزانن هه‌روا سه‌رپێی ناوی
هاتوه. من دوا‌ی نه‌و شه‌وه‌ی له‌گه‌ڵ غه‌زنوس و تۆفان و ده‌رسیم
تاهیردا نه‌و لاشه‌یه‌مان ده‌ره‌ینا، خه‌وم لێنه‌که‌وت، له‌وکاته‌وه هه‌ستده‌که‌م
نه‌و لاشه‌یه‌ لێمه‌وه نزیکه و به‌رده‌وام له‌گه‌ڵدا ده‌پوات. نه‌و شه‌وه که له
شوین مه‌رگی نه‌و دوورکه‌وتینه‌وه هه‌ستیکی نادیار له‌ دڵدا بوو که من
له‌ لاشه‌ی خۆم دوورده‌که‌ومه‌وه. تا نه‌و شه‌وه‌ش من به‌راورد به‌ هاوپی‌کانم
له‌ ژبان دوورتر و له‌ زینده‌گی تۆراوتریووم، به‌ جۆریکی ده‌ردناسا خۆم
تووشی نه‌و سه‌فه‌ره خه‌یاڵیه‌ی ناو پو‌بار و جه‌نگه‌ڵ کردبوو. به‌لام
بینینی نه‌و لاشه‌یه منی هێنایه‌وه سه‌ر زه‌وی و پریکردم له‌ ده‌رد و
په‌ژاره‌ی دنیا‌یی، که گه‌لێک له‌ ده‌رد و په‌ژاره‌ی خه‌یاڵی به‌سو‌یتین.
من که وه‌ک لۆردیکی ئینگلیزی به‌ خۆم و چاکه‌ته‌ درێژه‌کانمه‌وه به
شاردا ده‌پۆیشتم و هه‌وا و فیزم ده‌فروشت، بینینی ده‌موچاوی نه‌و

کوپه گه نجه ماوه یه ک خه یالی کو شتم و وانه کانی خوم له پۆلی منداله نابینا کاند و هستان. که ده خه وتم به رده وام خوم له شوینی نه و لاشه یه دا ده بینی، له نیهانی خومدا ده مگووت، سزای نه وهی ئیمه له شوینی خوئی جولاندومانه، وهک مردویه کی بیچاره ئاسوده بیمان تیگداوه، ده بیست هه روا فه رامووشی نه که یین و شتیکی بۆیکه یین. هه زمه کرد بۆ نه وهی خوم له شیوه و بۆن و ده سه لاتی پیا ریژم بکه ومه خزه تکردنی. پوژیک دوی دۆزینه وهی لاشه که، هه موومان به ئاماده بوونی تریفه یابه حری کۆبووینه وه. من وه ها بیچاره و ده سه تپاچه بووم نه مده زانی چ جوړه پیشنیاریک بکه م، نه وان هه رگیز پیشنیاره کانی منیان قه بوول نه ده کرد، بیرم نایه ت جاریک له جاره کان که س نرخ ی بۆ پیشنیاریکی من دانابیست. تریفه نه و پوژه پیچه وانه وهی نه ریتی خوئی، ته نوره یه کی سووری له بهر کرد بوو، جووتیک بووتی سوور، چاکه تیکی سوور، سوواریکی سوور، وام هه سترکرد بۆ ویران کردنی خه یالی من واده کات. من له وانه بووم که رهنگی سوور خه یالی ده کو شتم. نه و پوژه بیده نگ دانیشتم و خوم وا نیشانداهه سه له که بۆ من شتیکی زۆر گرنگ نییه. نه ز ده توانم له هه ندیک باسو خوا سدا، خوم وهک که سیکی بیمه به ست نیشان بدهم که کاری به شته کانه وه نییه و ته نیا له فزولیکی سارد و بیباکییه کی جه نتلانه وه پرسیارده کات. نه وه یه که مجاریبوو حیکایه تی لاشه یه ک بیته شوین قسه ی ئیمه. هه سه ن توفان له هه مووان وردتر سه یری شته کانی ده کرد، خۆتان ده زانن پیاوکوشتن ئیشی دیرینه ی خوئی بووه. دم هه راشیکی منگن بوو، به هه سستیکی راستگۆ و جوانه وه ترسه کانی خوئی ده خسته پوو. نه و پیاوکوژانه که په شیمانده بنه وه مروفی زۆر قه شه نگیان لیده رده چیت، هینه جوان و راستگۆ دینه وه مه یدان، هه ر که سیک بیانبینیست له ناخه وه ده لیت ئاخ خودایه من بۆ پیاکوژتکی ده سته پۆ و په شیمان نه بووم، تا دواتر ئاوها جوان و پاک له سه ر زه وی برۆیمه وه.

ئەو پۆزە پېيگوتىن «گەر جەغفەرى مەغۇلى دەستى لە ئىشەكەدا
 ھەيىت، دەيىت دەست لەو ە بشۆين ھىچمان بە ئاسانى دەستبەويىت،
 ئەو ەيەنى گرتكە لەو ە توندتر و ئىشەكە لەو ە سەختتر ە كۆمەلە
 ەشارەزايەكى ەك ئىمە بکرىتەو، ئەو مانای دەستى زۆر گەورە لە
 مەسەلەكەدا ەيە، جەغفەرى مەغۇلى پۆزىك لە پۆزان كەسى بۆ حيسابى
 خۆى نەكۆشتەو. خۆى كۆرپكى بۆو، كىشەى لەگەل كەسدا نىيە». .
 تۆفان لەوانە نەبوو ئاسان كۆلبدات، مەيل و ئارەزووكانى بە جۆرپك
 گۆرپبون خۆشى باوهرى نەدەكرد. لە پياوگۆزىكى دەستبەكارەو ەبوو
 بە جۆرە مۆفپكى دەست و دلپاك. ەسەن بەراورد بە من پياوپكى زۆر
 نەخويندەوار بوو، ەتا بەراورد بە غەزەلنوس و تريفەش شتىكى ئەوتۆى
 لە زانست و ماريەت نەدەزانی، بەلام دەمەراشيبەكانى خالى نەبوون
 لە ەندىك ديوى فەلسەفى. نازانم بۆ ئەو پۆزە ئاغای تۆفان منى
 پيشنياركر زانيارى دەريارەى موراڊ جەميل كۆبەكەمەو. ەلبەت گەر
 خۆم پيشنيارى لەو چەشنەم بکردبايە كەس نەيدەبيست، بەلام بەو ەدا
 ەسەن تۆفان كۆرپوى ەمووان قەبووليان بوو. ەستمر كۆرپە غەزەلنوس
 زۆر مەبەستيتى دواى چيرۆكى ئەو مردنە بکەوين... لەگەل ئەو ەستەشدا
 كە من لە دەست و نيگا و سەرساميبەكانى غەزەلنوسدا دەميينى، ئەو
 بە زار ھىچى نەدركاند و پوو بە پوو داواى ھىچى لە من نەكرد. ئەو
 كات نەمدەزانی ئەم چيرۆكە ەريەكەمان دەباتە سەر بنج و بناوانى
 پۆحى خۆى. لەپاستيدا من نەمدەزانی چۆن و لە كۆپو دەست پېبەكم،
 بەلام ەك قەرزدارپك لە ژيرمنەتى يەكپكى ديدا بناليتيت، دەبايە ەر
 چيبەكم كۆرەو ەر پەنجىكم داو ەو كارە ەستم. خوليام بوو دواجار
 لە حيكايەتيكەو تپوگليتم لە خۆم گەورەتر بيت. لە مپژە ەزەكەم
 تيكەلوى گيرمە و كىشەيەكى ەهابم، ژيانم بكاتە فليمپكى قەشەنگ.
 گەليك ئيرەييم بە ەسەن تۆفان و حيكايەتەكانى دەبرد، ژيانى ەموو

ئەوانى دى لە ژيانى من پېتر و زىندووتريو. ھەركات بە ديار فليميكي تۆم ھانكز، جۆرج كلۆنى، جيم كارى و تيم پۆينز و ئەوانى ترەوھ دادەنیشتم دەستەدە كرد بە گريان. ئاخىر گەر دەرھێنەرێك بيوستباھە ژيانى من بكا تە فليم دەباھە وینەى چى بگريت؟ وینەى گەنجىك بگريت كە پێيوایە لە جۆنى دىپ دەچیت، خۆى ھەك گەنجىكى غەربزەدەى قۆز نیشاندەدات كە بە چاكەت و پانتۆلىكى ھەمیشە ئوتوكراوھە لە شارىكى پيس و پۆخلدا لەو پەپى دونيا شەو و پۆژ بەسێ چوار جادەى تۆزوى و پيسدا بێھودە دەسورپێتەو. ژيانى من دەباھە شتىكى ترسناكى تىدايىت تا لە ژيانى موفەكانى تر بچیت.

ئەو پۆژە، ھەك غەزەلنوس بىھويت لە زەرباى خەيالات دەر مېھنيت و ريگاي دونياھەكى دىكەم نيشاندات، ھەندىك زانىارى دەر بارەى ژيانى مورا د جەمیل خستە بەردەستەم، من دەباھە لەوانەو زانىارى دى دەر بارەى مردنى ئەو كۆبەگەو. لەسەر پۆشنایى زانىارىيەكانى غەزەلنوسدا، ھەر زوو ئامۆزاكەى مورا د جەمیل ناسى كە زۆر لە كيفن سەھىسى دەچوو لە فليمى «ئەميرىكان بىوتى» دا. تەمەنى چل سال بوو، بە نەزاكەت و شەرمەن بوو، زۆر شتىشى لەسەر ئەو كۆپە دەزانى. بە خۆويست باسى ھەموو شتىكى بۆكردەم، ھەتا ھەندىك جلى مراد جەمیلی بۆ ھىنام و گووتى «بۆ بەرى تۆ دەبیت، بالاتان بە ئەندازەى يەك بوو». من ھەك جۆنى دىپ لە فليمى «دەروازەى تۆيەم» دا بە چاويلكەھەكى چكۆلە و پيشىكى كەمى ژۆر چەناگە و جانتاھەكى درێژرەو بەرابەرى دادەنیشتم و گویم لە چىرۆكەكانى دەگرت. سەرەتا ھەك نوینەرى پىخراوىكى جىھانى كە لەسەر خەلكانى ونبوو كاردەكەن خۆم بە كەسوكارى مورا د جەمیل ناساند، گووتەم نیشمان ئەو یە تىبگەین بۆ ھەندىك خەلك مال بەجێدەھێلن و ناگەپێنەو. بۆ ئەو یە

باسى مردنى مورد نەكەم، بە جۆرىكى پىچاوپىچتر و ناپاستەوخۇ
 ۋەسفى مردنم كرد و گووتم « پىكخراۋەكەمان لەسەر تاسەرى دونيادا
 لەدياردهى ونبوونى مرؤف دەكۆلپتەۋە، دلىيان جۆرە پەيوەنديەكى
 نەيتى لە نيوان ھەندىك مرؤف و ھەندىك شىۋە مەخلوقاتى دىكەدا
 ھەيە كە تەكنىكىكى بالايان ھەيە، دەتوانن خۆشەويست و ئەزىزانى
 ئيمە بۆ لاي خويان بەرن، لە دونيايەكى تردا دىليانبەكەن و نەتوانن
 بگەپتەۋە». خزمەكانى مورد جەمىل تپتەگەيشتن، من بەو ۋەسفەم
 ھەر باسى مردن دەكەم، بەلام بەجۆرىكى دى و بە كەمىك پتوشەۋە.
 ئەوان چىرۆكەكەى منيان ۋەك جۆرە ھىوايەك تەماشاكرد و منيشيان
 ۋەك فريادپەسىك يىنى كە دەشيت بتوانم كۆرەكەى ئەوان لەدەست
 ئەو مەخلوقانە دەرپەنم و بېھتەۋە بۆ ئەم دونيا. پىدەچوو شىۋەى
 قسەكردنم و خۇ ئالۆزنىشاندان و نىگاكردنم، ئەو بەستەزمان و جەرگ
 سووتوانەى خستبپتە سەر خەيال و خولايەكى ۋەھا كە من ھىزىكى
 لە پادەبەرم ھەيە و تواناگەلىكم تيا پەنھانە مرؤفى ئاسايى نىيەتى. لە
 ئەنجامى پرسەكانمەۋە گەيشتە ئەۋەى مورد جەمىل كۆرپكى بپتەندازە
 قەشەنگ بوۋە، گەنجىكى ھەرزە كە جوانى خۆى بەشىۋەيەكى سەرپەرانە
 بە كارھىناۋە، جۆرىك لە كازانقۇا كە بپباكانە لە شارىكى ۋەك ئەم
 شارەدا تۆرپكى گەۋرەى پەيوەندى لەگەل دەيان كچدا دروستكردۋە،
 بپتەۋەى بىر لە دەرەنجامە ترسناكەكانى بكاتەۋە. بە قسەى ئاموزاكەى،
 مورد پۆزىك بى پركيشىيەكى عاتىفى نەزىاۋە، لە چىرۆكىكى ترسناكەۋە
 چۆتە ناو چىرۆكىكى تر، لە بەزمىكدا تۆقرەى نەگرتۋە و بازىداۋەتە
 ناو بەزمىكى تر. كۆرپە بەستەزمانەكە لەو بوونەۋەرە خەيالايانەبوۋە
 كە پىيوابوۋە دەتوانپت ھەموو ژنى دونياى خۆشبويىت، بىزىكى ئەوتۇ
 عاتىفەى تىدابوۋە ويازانىۋە بەشى ھەموو خانمانى ئەم ئەستىزەيە
 دەكات. لەوانەبوۋە كە ويستويىتى لە ناۋەپاستى كچگەلى ئەم شارەدا

بوەستیت و بەدەنگی بەرز پێیان بلیت « دەتوانم هەمووتانم خوشبویت و هیشتا هەر دڵم پرپیت لە سۆز». بە وێنەکانیدا گەنجیکی هیند جوان بوو، کچیک یان ئاfrهتیک نەبوو بە خوشەویستی ئەم فریشتە گەنجە بلیت نا. بە قسەی ئامۆزا غەمگینەکی « ئەوانەی کە حەزبان لێ نەکردووە، ئەوانەبوون کە خۆیان لەو بە بچوکتەر بینووە، کورپکی وا حەزبان لێیکات». پۆزیک ئەم زانیاریانەم بردووە بۆ ناو ھاورپێکانم، حەسەن تۆفان بە پێچەوانەی چاوەڕوانی منەو، تورپەبوو و گووتی قسەکانی من هیچ نین جگە لە راپۆرتیکی خەیاڵی کە لە ژێر کاریگەری فلیم و کتێبدا نوسیومە و سوودیکی بۆ تەفسیری ئەو دۆخە ئالۆزە نییە کە مורادی تیا کوژراوە. من گووتم، ھەلبەت ماوہیەکم دەوێت تا فێردەبم وەک ئەفسەریکی ھەوالگر سەیری شتەکان بکەم و خۆم لە نیگای دەرھێنەریکی پۆمانسی دوورخەمەو، کە ھەمیشە بەشیکی بوو لە کاراکتەری من. جاری دووھم شتەکان باشتر تێپەڕین و دانێشتەکەمان خوشتر و دۆستانەتریوو. ئەو جارە ئامۆزا دڵسۆزەکی، ئەرشیفیکی زۆر گەورە خستە بەردەستم کە بریتیوو لە سەدان نامە، لە وێنەی دەیان کچ و ژنی جیاواز کە مורاد بەر لە ونبوونی ھەموویانی بە ئەمانەت لای ئاغای کیفن سپەیسێ دانابوو. ئەو کاتە ئێوە تەواوی ئەرشیفەکی بۆ ھێنام، پتر لە سێ ھەفتە بوو مורاد دیارنەماوو. یەکەمجار ئەرشیفەکم بۆسوود بینی، زۆربەی وێنەکان بێناو بوون و زۆربەی نامەکان بێ بەروار. لە زۆر جێگادا کچەکان ناوی راستەقینەی خۆیان نەنوسیوو، نامەکانیان زۆربەی بەو پستە و کلێشە خراپانە نوسرابوون کە بەراست و دروستی تین و تاوی عاتیفەیان تیا دەرناکەوێت. لە پۆزانی سەرەتای گەنجیمدا ئەو جۆرە نامانە وایان کرد بۆ ھەتاھەتایە واز لە دلداری بەیتم. دوو کچم خوشویست، ھەردووکیان ماوہیەک بەو نامە خراپانە دایانگرتەو، نامەکان بەراوەیەک لەیەکدەچوون و بەجۆریک پرسیوون لەو گوزارە

کلیشه‌بیانه، چیترا ناماده نه‌بووم کاتی خۆم به‌وقسه پرپوچانه به‌بادهم که کچان له‌به‌ریه‌ک ده‌یاننوسییه‌وه. به‌گشتی له‌دونیا‌دا که‌م که‌س ده‌توانن نامه‌ی راسته‌قینه‌ی دل‌داری بنوسن، عاشقه‌کانی مورا‌د هیچیان له‌و توخمه نه‌بوون، به‌لکو له‌توخمی نه‌و دوو کچه‌بوون که کاتی خۆی دل‌داریان به‌من ته‌رککرد. من هیچ یه‌ک له‌خاوه‌نی وینه‌کانم نه‌ده‌ناسی، بیرم نه‌ده‌هات به‌پێکه‌وتیش چاوم به‌پوخساری نه‌و خانمانه‌که‌وتبیت. به‌لام دیاربوو نامۆزا غه‌مباره‌که‌ی هه‌ندیک له‌کچه‌کانی ده‌ناسی و له‌به‌ر ترس ناشکرای نه‌ده‌کردن. که له‌دانیشتنیکی دیکه‌دا نامه و وینه‌کانم برد بۆ ناو‌هاورپێکانم، نه‌مجاره‌حه‌سه‌ن تۆفان پوخۆشتر و با‌شتر پیشوا‌زی لێکردم و گووتی «ئه‌م نه‌رشیفه‌شتمان زۆر بۆ ناشکراده‌کات، له‌وانه‌یه نه‌یننی مردنی نه‌و کوپه له‌کاغه‌زیک له‌کاغه‌زانه‌دا بیت». حه‌سه‌ن به‌وردی سه‌یری وینه‌کانی کرد، نه‌و له‌من و تریفه‌دونیا‌دیده‌تر بوو، خه‌لکی زۆرتر ده‌ناسی، به‌لام پیشتر حه‌وت ساڵ چووبوو خه‌لوه‌ته‌وه، یاده‌وه‌ری لاوازی‌بووو، خۆی زۆر هه‌ولیدا و هیچ یه‌ک له‌وینه‌کانی بۆ نه‌ناسرایه‌وه، غه‌زه‌لنوسیش هیچی نه‌گووت. ئیدی حه‌سه‌ن هه‌ندیک له‌وینه‌کانی هه‌لگرت و له‌گه‌ڵ خۆیدا بردنی، هاو‌پێه‌کی هه‌بوو له‌خۆی خه‌لکنا‌ستر بوو، کو‌رپێکی مو‌وزه‌ردی جوان بوو، له‌سه‌ر عه‌ره‌بان‌یه‌کی که‌مه‌ندامان ده‌سو‌رپایه‌وه. زۆرجار تۆفانم ده‌بینی له‌نیوان مه‌زاتخانه‌که و گوزه‌ری مه‌لاجه‌کان و کوچه‌ی فلیم‌فرۆشه‌کاندا ها‌توچۆی پێده‌کرد، هه‌میشه‌ده‌ستیک جلی پاکی له‌به‌ردابوو، پێده‌چوو سه‌رده‌مانیک کو‌رپێکی خۆشبه‌خت بووبیت. من ناویم نه‌ده‌زانی، به‌لام پۆژیک گویم لێم بوو یه‌کێک له‌وانه‌ی له‌مه‌زاتخانه‌که را‌دیو ده‌فرۆشن، بانگی‌کرد «شیر... شیر، ته‌حسین ته‌سجیلکی بۆ تۆ داناوه، وه‌ره‌بییه».

که حه‌سه‌ن وینه‌کانی برد دل‌نیا‌بووم ده‌یانبات بۆ شیر. به‌لام خۆم وا نیشاندا که هیچ نازانم.

ژووری عه‌شق «ناوه‌راستی حه‌فتا‌کان»

غزله‌لنوس «کاتیک نامه‌که‌ی مه‌لای هاجه‌ری خوینده‌وه» گه‌نجیکی زیره‌ک و بیده‌نگ بوو، جووتیک چاویلکه‌ی گه‌وره‌ی له‌ چاودا بوو، قژیکی لوولی په‌شی مه‌بوو، پیستیکی سپی و پاک، بالای باریک و لاواز بوو، جوړه جوانییه‌کی تیدابوو زیاتر خه‌لکانی زیره‌کی کیشده‌کرد. له‌و مندالانه بوو گه‌ر بتدیایه ده‌تگوت «ئه‌ها، ببیت و نه‌بیت، ئه‌مه‌ له‌ ماتماتیکدا به‌توانایه». ده‌سته‌کانی باریک و درێژ بوون، په‌نجه‌کانیشی هه‌روه‌ها. که‌م قسه‌یده‌کرد، به‌لام گه‌ر قسه‌ی بکردبایه به‌جوړیک ده‌ستی ده‌جولاند وات هه‌ستده‌کرد له‌ هه‌وای ژوور سه‌ری خۆیدا بۆ شتیکی ده‌گه‌ریت و به‌ وشه شتیکی له‌ هه‌وادا ده‌چنیت. هیچ سیفه‌تیکی تیدا نه‌بوو و له‌ مرقف بکات بلیت ئه‌مه‌ له‌ پاشه‌پوژدا ده‌بیته غزله‌لنوس، له‌ شیوه‌دا پتر له‌و که‌سانه ده‌چوو که‌ له‌ زانسته سروشتیه‌کاندا بلیمه‌تن. نه‌ له‌ باوکی ده‌چوو و نه‌ له‌ به‌هاریانوی دایکی، شتیکیشی له‌ مه‌لای هاجه‌ر تیدانه‌بوو «که‌ وینه‌کانی له‌ ئه‌رشیفی شوڤشی ئه‌یلودا، پیره‌پیاویتیکی پیش سپیمان نیشاندده‌نه‌وه، به‌ لچیکی ئه‌ستوور و جووتیک برۆی زله‌وه». که‌ نامه‌که‌ی پیگه‌یشت، پینج سال بوو دایکی کۆچیکردبوو. به‌همه‌ن به‌بێ دایک له‌ مالتیکی گه‌لیک فراوان و پر ژووردا گه‌وره‌بوو. مالتیکی و بۆ کوړیک و باوکیکی پیر، پووبه‌ریکی به‌رین و گه‌وره‌ بوو، پیده‌چیت ئه‌و پووبه‌ره گه‌می زۆری به‌ پوانین و خه‌یالاتی کوړه‌که‌ کردبیت. باوکی کلیلداری خه‌زینه‌بوو له‌ په‌روه‌رده، بۆن و به‌رامه‌ی ئه‌سیده‌کان و په‌نگی دره‌وشاوه‌ی میتاله ده‌گه‌نه‌کان

چاويان كز كردبوو، بهجۆريك له ناو كاغهز و ليستى دووردرىژى هاتن و پويشتنى سولقات و كلۆر و يۆددا نوقمبوو، كاتى بۆ كوپهكهى نه مابوو. بههمان هيند مندايلىكى بيسه پهرشت و تهنيابوو، مهشق و شيكاري پرسيارهكانى قوتابخانهى له سهر ديوارهكانى مال ئه نجامدهدا. كاتيک باوكى هوشيهاتهوه و سهري ههلبېرى، عاجباتى له وههات سهرتاپاي ديوارهكان، له بنميچهكانهوه تا خوارهوه، هه موويان شيكاري پرسيارى ماتماتيک و نوسينه وهى بيردۆزهكانى نه اندازه و تۆمارکردنه وهى هاوگيڤشه كيميایيه كانن. ئه وه رزه ساليك بوو ديوارهكانى كردبووه په شنوسى خو، به لام له پال شيكاري لۆگاريتمات و ئيعرابى عهره بى و نوسينه وهى وشه به وشه وانهكانى ئينگليزىدا، باوكى نيگارى چهندها باغ و گول و گولزاري بهرين و لاله زاري پهنگاوپهنگيشى بينى كه بههمان دروستيكردبوون.

دواى گهيشتنى نامهكهى مهلاى هاجهر، بههمان به قوناغيكى تيفكرينى قولدا تپه پى، له ناكاو تهواوى وانهكانى فهرامۆشكرد و برپارىدا واز له قوتابخانه بهيڤيڤت. گۆپانى بههمان به جۆريك سهير و خيرا بوو، كهس باوه پى نه ده كرد، گهنجيكي وهها له خۆپا و بى هيچ به هانه يهك واز له خويندن بهيڤيڤت. پيڤه چيڤت نامهكهى مهلا غهريبيى هاجهر هاوگفتى شتيكى دى بوويڤت كه پيڤستر له ناوه وهى هه رزه كاره كه دا ئاماده بووه، يان واده رده كه ويڤت پۆحى هه ر له سه رته تاوه بۆ بيستنى هه واليكي له و جۆره له سه رپى بوويڤت. كه نامهكهى خوينده وه خه يالى بۆ هيچ خه وشيكي ئه خلاقى نه ده چوو، نه يگوت دايكم به هه رام منى له پياويكي تر خولقاندوه، به لكو دلخۆش و پووگهش خو بۆ جۆره ژيانتيكى تر ئاماده كرد، ژيانتيك له گه ل پۆحى ئه م هيكايه ته تازه يه دا بگوڤيڤت. باوه ريكي تهواوى هه بوو كه ئه و زادهى خۆشه ويستيه كي

ئەفسانەییە... لەبەری ئەوێ کاتی خۆی بە زانستی بێهۆدەوه بکوژیت،
لێبەر ژيانى بۆ شتى گەورە تەرخانبات. پۆژیکیان نامەیهکی بۆ
مامۆستاکانی نوسی و پێیپاگەیاندا ئەو ئیدی واز لە قوتابخانە دەهێنیت.
منداڵانی ئەو سەرەدەمە زۆریان بە هۆکاری تەمەلی و هەژاری لە
خوێندن دوور دەگەوتنەوه، پێشتر کەس بە نامەیهکی لەو جۆرە وازی لە
خوێندن نەهێنابوو. نامەکی کامبۆون و کرانەوێ هوشیاری مۆفیککی
پێوە دیارە کە بۆ مانایەک دەگەرێت. لە نامەکهیدا نوسیویتی «بەپێزان
خوێندن پۆحی من سەردەکات و دەمکات بە پیاویکی بێسوود، من
لەم چەند سەڵەدا دەمویست لە پێگای ئێوێوه و لە پێگای وانەکانەوه
فیتری شتێکی سوود بەخش بێم. فێربم چۆن حەزم لە ژیان بێت و
بکۆمەوه، لە خۆ ئامادەکردن و لەبەرکردن و تێگەشتندا کەمتر خەم
نەبووم، هەر ئەرکێک قوتابییهک پێیە ئەو سەستیت بەوردی پێیە ستام،
بەلام پۆژ دواى پۆژ زانستەکان لە بەرچاوی من نرخی خۆیان دۆراند،
ئیدی حەز دەکەم دواى زانستیک بکەوم کە لێدانیام و دەزانم سوودیکی
بۆ مۆف هەیە». کە غەزەلنوس ئەو پەستانی بۆ مامۆستاکانی نوسی،
خۆشی تەواو لە ماناکەیان نەدەگەشت، نەیدەزانی چ زانستیک دەشت
لەو زانستە سوود بەخشت بێت کە لە قوتابخانە دەخوێندن.

گەر بە وردی بگەرێنەوه بۆ پووداوه تاریکەکانی ئەو سەرەدەمە،
دەتوانین تێبگەین بۆچی غەزەلنوس هێندە زوو پووی لە دونیای پاستەقینە
وەرگیرا و گەشتە ئەو پنتەى تێیدا شتەکان بوون بە خەیاڵیکی ساف.
لەو سەڵەدا کە غەزەلنوس وازی لە خوێندن هێنا شتەلێکی تر سناک
پوویاندا، شۆرش هەرسەپینا، شکست بە جۆرێکی سەیر تێکەلاری
پۆحی هەموو مەخلوقاتەکان بوو، بەهاریک تێپەری بێئەوێ کەس هیچ
غونچەیهک ببینیت، ژیان بۆنی کۆتایی و زەوی بۆنی خەلۆزی کۆژاوهی
لێدەهات. کەپیهک و بێرەنگیهک کە لە کەپی دواى سووتانی کێلگەیهکی

گەنم دەچوو باڵى بەسەر خاکدا کێشا، مەژمەکان خەياليان مرد و زەوييه کى بێفەر و زەمانىكى مەناسا سەريان هەلدا، سەدان هەزار مەژمە شەستى شۆپشيان وەك شەستى تايه تى خۆيان تەماشادە کرد. نەو يەك هاتە پێشنى كە دەيوست زوو هەستيتەو، «هەر نەو يەكيش بيه ویت زوو لە شەست هەستيتەو، نەو يەكى تر سناكە». ئيتەر خوين و خەون بە جۆرىك تێكە لاوبوون بپۆينه بوو.

غەزەلنوس ويستى بى زيان لەو جەنگە بپتە دەرى، نامەكەى مەلای هاجەر بوار و دەربازىكى سەيربوو تا لەوێو پووبكاتە خەيال. لەو سالا دا تەنيا لە شەكەكان وردە بوو، لەو بېوايە دابوو هەموو مەژمەك دەبیت سالتىك لە ژيانى تەنيا بۆ تەماشاكردن تەرخانبكات، تەنيا نىگەرەكان و دۆخى شەكەكان و پۆخى هەوا ئاساى بوونەوەرەكان لە خۆیدا بنوسيتەو. لەو سالا دا وەك شەك بە كوچە سادە و سارد و بێماناكاندا دەگەر، شەكەكان وەها كالت و بپۆخبوون لە بەرچاوى، نەيدەتوانى دۇنيا وەك جەهەنمىكى گەرە نەبينت. هەستيدە کرد لە هېچ جىگايەكى ئەم شارەدا پيشەى نيه. وەك ئەو بوو لە هەوادا وەستابيت و هېچ شەك نەبگريت. لەو پۆزانەو ويستى بۆ جۆرە سروشتىكى تەبگريت، شوينىك خۆى لە ناودا ونبكات و ئەو هەستە قوولەى ونبوون نەبخنكىنت. لەو سالا دا توانى بە مەشقىكى دووردریژ، پووكارى ئەو دۇنيايە بگريژت كە تيا دەژيا، هەموو درەختەكانى بەخەيال پەنگکرد، بۆنى ديكە و شتووى ديكەى بەخشى بە گەرەك و بازار و بەردەرگاكان، شەقامەكانى پركرد لە پەنگى ديكە. بە خەيال نەخشەيەكى تەرى كێشا و شارىكى تەرى دروستکرد، يەكەيەكە كوچەكانى ئەو شارەشى لە دلى خۆیدا نوسيبو، بەجۆرىك ئيدى لەسەر نەخشەيەكى تر و لە وینهيەكى تەرى دۇنيادا دەسورايەو. ديارە لەو زيرەكتريو بپتە بگاتە سنوورى

شیتى، ئەو ھیزەى لە خۆیدا دروستکرد بىتوانىت دۇنيای راستەقىنە وى نەكات. لە يەككاتدا دۇو جىھان و دۇو پوانگەى ھەبوو، دەيتوانى بە خەيالىدا بېرات و دەشيتوانى بازىداتەو ھە بۆ دۇنيا، بۆ ناو بۆن و ھەرامە ناخۆشەکان، بۆ سەرزەمىنى پەنگە دیزەکان، بۆ ناو سىبەرە تارىکەکانى زەوى و خاشاکی خەراباتەکانى شار.

ئىوارەيەك لە ناو جىھانە پەنگاوپەنگەكى خۆیدا دەسوپايەو، جىھانىک ئاسمانەكى ئەرخەوانى و زەويیەكى نیلۆفەرى و ئاسۆکانى زەردببون. لە ناکاو دیمەنى گەنجىكى غەمگین وەستاندى، گەنجىک پوخسارىکی گەلیک پەرى ژانى ھەبوو، بەلام خەندەيەكى فريشتەيى لەسەر لیوى بوو، جلەکانى لە جلی بەگزاڤەيەكى سالانى بیست دەچوو، بەلام قۇر دىزى و لاجانە پانەكى مۆدىلى ئەو سەردەمە بوو. لەو خۆیندەوارە بىئۆقرانەى دەکرد کە بە دواى ئافرەت و ناویانگدا ئاوارەدەبن، لە ساتیکدا دەرکەوت کە تىیدا غەزەلنوس لە بەحرى پەنگەکانى خۆیدا وىل و لە شىفتەى بۆيەکردنى دۇنيادا ونبوو. خۆى وا نیشاندا چاوەپوانى کەسیکی دیکە دەكات، بە خەندەيەكى تەماويیەو یارى بە زریزەكى دەکرد. کە بەھمەن گەیشتە ئاستى کورپەکە، ئەو بە دەنگىکی ساف و قوول گووتى «نامەكى مەلا غەریبی ھاجەر ژيانى تۆشى تیکدا؟». بەجۆرىک غەزەلنوسى راجلەکاند پەنگەکانى پىشچاوى فەرىن و جوانییەکانى نىو نیگای کورزانەو، ئاسمان پەنگى دیزى ھەور و زەوى پەنگى بۆرى خۆل و ئاسۆکان پەنگى شەویان گرت. دەنگىکی قوول بوو، ترسناک بوو، بەلام پەرسو لە خەيالى. بەھمەن ناسر بە ترسەو ھەلپەرسى «تۆ کىت؟». گووتى «من دۆستەم».

وێک لە خەودا بىت و یەکیک بە پەتیکى باریک بەدواى خۆیدا رايکیشیت، کەوتە دوى ئەو گەنجە کە بە حورمەتى پۆشنفىکریکی

کۆنەو ە داواى لێکرد لەگەڵیدا بڕوات. گەنجى باریک بوو لە پۆشتنیدا خۆشحال دەینواند، لەشى بەجۆرىكى هارمۆنى و پێک دەجولایەو، پەلەکردنى دوور بوو لە شپىزى و پاراپى، بە کەسىک دەچوو پوون و ئاشکرا ئامانجى خۆى بزانیت. بەهمەنى زۆر دوورنەخستەو، پاش چەند کۆچەیک دەرگای مالىكى کۆنى بۆ کردەو. بەهمەن هیندەى یەکەم هەنگاوى خستە ئەودىو دەرگاگەو، بە توندی بۆنى سەردەمىكى تر هات بەسەریدا. پێکەو چوونە ناو حەوشىكى کۆن، چوونە ناو دونیایەک بۆنى گلى تەپ و دیوارى تلیساو و زەمانى خوساوى لێدەهات. بە تەنافیکەو کۆمەلێک جلی کۆنى بینى، پێدەچوو دەیان سال بیت ئەو جلانە بەو تەنافەو بن، بارانى دەیان وەرژ لێدیان و خۆرى چەندین سال وشكى کردبیتنەو. بایەكى ناوەخت لە حەوشەگەدا وەک پاساریەكى دیل شیتانە دەسوراپەو. گەنجەکە سەیریکرد و گووتى «ئەمە ئەو خانووە دێرنەى مەلای سوختە، باوکى راستەقینەى تۆ، ئەو عاشقە گەورەى لێردەدا ژیا و مرد».

گەنجەکە وەک بیر لە سەردەمىكى زۆر دوور بکاتەو، گووتى «چەندین سال لە مەوێر مەلا غەریبى هاجەر لەگەڵ باوکى تۆدا، لەم حەوشەىدا دەستیان دایە یەخەى یەک. ئەو یەکەمجار بوو مەلای سوختە ئاشکرا لە پوویدا هەلگەپتەو، لە بن ئەو دارە گەورەىدا بەرابەرى وەستا و لێیایخیوو. ئەوسا مەلای سوختە پلانى هەبوو تۆ بفرپینیت و بتهینیت لێردەدا بەخۆتەبکات. بەلام هاجەر سویندى خوارد گەر کارى وابکات لە سزادا چى کتیبىكى غەزەل لە دونیادا هەیه ئاگرى تێبەردەدات، کێلى گۆپى هەموو عاشقەکان دەشکینیت، خۆى دەکوژیت و لەگەڵیشیدا مەلای سوختە دەکوژیت».

بەهمەن کە سەراسیمە سەیری ئەو دونیا داڕخواوەى دەکرد، بە دەنگى کز پرسى «بەلام تۆ کیت؟ بۆ واقسەدەگەیت، وەک ئەوێ

تۆ لهو پۆژه‌دا لیڤه بووییت. تۆ مه‌لای سوخته له کوئی ده‌ناسیت؟». به‌شتیک له‌خه‌مه‌وه گوتی «من هاوپی باوکت بووم، هاوپی مه‌لای سوخته، به‌په‌حمه‌ت بی‌ت له‌م پازده‌ساله‌ی دوایدا هه‌موو ژیا‌نی لیڤه‌دا برده‌سه‌ر، له‌دوای مردنی به‌هاربانووه‌وه له‌م ماله‌ نه‌چووهدری، ته‌واوی عومری لیڤه‌دا غه‌زه‌لی ئیلقاده‌کرد، شه‌و و پۆژ غه‌زه‌لی ده‌خوینده‌وه. مندالبووم که‌ناسیم، پۆژیکیان به‌دوای تۆپیکدا هاتمه‌ ئه‌م هه‌وشه‌یه، ئه‌و وه‌ک ده‌رویشیکی پێشن و قه‌له‌نده‌رئاسا له‌ سه‌ر کورسییه‌کی کۆن، له‌ ناوه‌راستی هه‌وشه‌که‌دا شیعی ده‌خوینده‌وه، نزیک‌ی سه‌عاتیک گویم لیڤه‌گرت، ده‌نگی له‌ ده‌نگی هیه‌چ پۆحله‌به‌ریکی زیندوو نه‌ده‌چوو، نه‌ پێشتر و نه‌دواتر شتیکم نه‌بیستوه‌وه سه‌دای گه‌روی ئه‌وی هه‌بیست. بیته‌وه‌ی ئه‌و ئاگاداریبیست، من بیته‌وش و مه‌ج‌زوب نیگای ئه‌وم ده‌کرد. یادی به‌خیریبت، په‌یوه‌ندی له‌گه‌ڵ جیهانی چوارده‌وری خۆیدا نه‌بوو. به‌رده‌وام له‌ جیهانیکی تردا ده‌ژیا، ئه‌و پۆژه‌ که‌ منی بینی. ده‌ستیبرد و جامیک ئاوی بۆ درێژکردم و گوتی تینوته؟ بیخۆره‌وه. که‌ له‌و ئاوم خواردوه‌وه تووشی ئه‌فسونیک هاتم و خروشیک له‌ ناخه‌وه‌ دلای به‌ سۆزیک‌ی گه‌رم پێکردم، وامزانی تام لیها‌تووه‌ و له‌شم سه‌رتاپای بۆته‌هه‌ست. مندال بووم، جه‌سته‌م لاوازیوو، ده‌سته‌کانم باریک و پۆحم ناکامل بوو، کاتیک له‌و ئاوم خواردوه‌وه بۆ یه‌که‌مجار هه‌ستمکرد له‌شم هه‌یه، گیانم لیوان لیوه‌ به‌ ئاره‌زوو. ئیتر بووم به‌ هاوپی، ده‌هاتم و ئیشم بۆ ده‌کرد، غه‌زه‌له‌کانیم ته‌دوینده‌کرد. یاداشم ته‌نیا ئه‌و جامه‌ ئاوه‌ ساردانه‌ بوو که‌ تامی شه‌رابی به‌هه‌شتیان ده‌دا، هه‌رکات ئه‌و ئاوم ده‌خواردوه‌ ئارام و پێ ئومید داده‌نیستم و گویم له‌و سه‌دا قوول و فینکه‌ی ده‌گرت. تا گه‌وره‌ نه‌بووم چیرۆکی خۆی نه‌گێڕایه‌وه...

یه‌که‌مین نه‌ینی که‌ درکاندی، نه‌ینی تۆ بوو».

به همن ناسر له ناوه پاستی جیگایه کدا که بۆنی پوخانی کوتوپر و تیگچوونی ناکاوی لیده هات، سهیریکی خۆی کرد، نهیده زانی له کویادا وهستاوه و ئهم کوپه باسی چی بۆده کات. به نیگه رانییه وه سهیری دار و پهردوی پوخاوی شوینه که ی کرد و گووتی «مه لای سوخته سالتیک له مهویهر، له خهسته خانه یه که له ورمی مرد».

گه نه که گووتی «نا، ئه وه ی له ورمی مرد، مه لا غه ریبی هاجهر بوو، مه لای سوخته دوا ی ماویه کی که م له بیمارستانی ئیره مرد. پوچیک بوون، به لام بوو بوون به دوو ئاده میزادی جیاواز، له بهر نه وه مردنیان یه که مردن بوو که له دوو شوین و دوو کاتی جیاوازا پوویده دا. ههردووکیان ده رگای ئه مبه ره وه بهری سه ر یه که پیاو ق بوون. مه لای سوخته ئاگاداری هه موو شتیکی مه لای هاجهر بوو، ده بیست بلیم ئه و نامه یه ی بۆ تۆ زۆر توپه یکرد، وه که ئه وه بوو مه لا غه ریب تا دوا چرکه سات هه ر حاشا له سوخته بکات، تا دوا هه ناسه ش ئومیدی وابوو، هاجهر بیته وه هۆش خۆی و تیگات مروف ناتوانیت شتیک بیت جیاواز له وه ی هه یه».

به همن گووتی «مه لای هاجهر هه موو شتیکی بۆ من پوونکردۆته وه».

گه نه که پتیکه نی و گووتی «تیگه یشتن له و دوو مروفه ئاسان نییه. له و چهند سالتی دوا بیدا، به رده وام غه زه لیا ته کانی مه لای سوخته م ته دوینده کرد، له و ساته وه که مه لای هاجهر ده ستیکرد به نامه نوسین بۆ تۆ، ئه ویش له هه مان ساتدا نامه یه کی بۆ تۆ نوسی، ده بیست تۆ گویت له سوخته ش بیت، چیرۆکه که له نیگای ئه وه وه شیوه یه کی دیکه ی هه یه».

غه زه لنوس پرسی «ئه و نامه یه لای تۆیه ؟ ئیستا تۆ هاتوویت ئه و نامه یه م بده یتی... وانیه ؟».

گه نه که پیش به همن ناسر که وت بۆ ژیرخانێکی بۆنخۆش، له

کورسییه ک و تهختیکی خه و به ولاره هیچی دیکه ی تیا نه بوو، بۆنی کپی
 لیله هات و ئاسمانی لیوه دیار نه بوو. گووتی «من ناوم سه راب به هجه ته،
 باوکم له سالی شه ست و هه وتدا له شه ردا کوژرا، ئیستا مالممان له
 کوژانی ئه و دیوه، کوچه یه ک له پشته وهین. کهس نه یده زانی مه لای
 سوخته لیله ده ژنی من نه بیته، ئه و هه میشه ته نیا بوو. دوا ی ئه وه ی
 تو له دایک بویت، جهنگی نیوان سوخته و مه لای هاجر گه وره تر بوو،
 هه ردووکیان به شیوه یه کی سه یر ئازاری یه کتریان ده دا. پوژیک مه لای
 هاجر گه یشته ئه و به وایه ی ئه م ماله چۆلبکات، سوخته ماوه یه ک
 دوا یکه وت، ده یو یست مه لای هاجر بیکوژیت و پرزگاری بیته، ئاره زوویه کی
 راسته قینه ی بۆ ژیان نه ما بوو. به لام دیار بوو مه لای هاجر ناتوانیته
 بیکوژیت، کوشتن ئاسان نییه. شه ویک سوخته شکست و نا ئومید
 گه راپیه وه و له م ماله دا ژیا، ژوبه ی کاته کانی خو ی له م ژیرخانه دا
 ده برده سه ر، هه ندیک شه و درهنگ ده چووه نه ئومی دووه م و تا ده مه و
 به یان نه ده هاته خواری، ئه و ئی ژووری خه وتنه سیحراوییه کانی خو ی بوو
 له گه ل به هاریانودا. به لام بۆ ساتیکیش چییه، پێگای به من نه دا بچه
 ئه و ژووره وه، تا نه مرد نه متوانی ئه و ده رگایه بکه مه وه. که دواتر
 سه رکه وتم و ده رگا که م کرده وه تیگه ی شتم چ هه له یه کی کوشنده م کرده،
 تیگه ی شتم بۆ ئه و ساله های سال پێگای نه دام سه رکه وم. پیاویکی
 به پرهم بوو، بهر له وه ی له گه ل سئ هاو پێمدا بیخه ی نه ده سته به ره یه ک
 و بیبه یین بۆ بیمارستان، جاریکی تر به روکیگرتم و ئاگاداری کردمه وه
 نه چمه ئه و ژووره وه، ته نیا که سیک بۆی هه بوو بجیتته ئه و ژووره وه
 تو بوویت. به لام من فزولم هیته توند و خه یالم هیته برسی بوو،
 خۆم نه گرت. پوژیک دوا ی مردنی سه رکه وتمه سه ره وه، به هیمنی وه ک
 ده رگای موسیبه تیک بکه مه وه ده رگای ئه و ژووره م کرده وه، وه ک ئه وه ی
 بایه کی به هیژ لیمبدا ت، هه ستم به فینکییه ک کرد، هه ستم کرد شتیکی

كوشنده دلم ده برېت، هيزېك له پېشه وه پامده ته كيښت و به توندي بهرو خوي جه زېمده كات. به همن ناسر، نه وهې بچېته نه و ژوره وه مه حكومه به وهې تا هه تاهه تايه غريب بېت... له ويادا نه و هه وايه له مرؤف ده دات كه گيرؤده ي سيحري غه زلي ده كات».

به همن له هه وې شيداري نه و ژيرخانه دا، چاويلكه كې داكه ند و گووتي «ده بېت مه لاي سوخته ويستبيتي من تووشي نه و درده بم... ده بېت؟».

كه چه كه كه ميك ده ستي به قزيدا هينا و گووتي «مه لاي سوخته به دريژايي ژياني غه زله كاني خوي بو هيچ كه س نه خوښدبووه وه، نه و غه زلانه به شيك بوون له به حركي گوره كه له سينه ي نه ودا شه پولاڼيان ددها. له م چند ساله ي دواييدا ه ستي به شكستي خوي ده كرد، دلنابوو مه لاي هاجر توانيويتي بيه زينيت و له بير دونيائي بيا ته وه. تواناي عاشق بوون تاكه سه رمايه يكي نه و پياوه بوو، له عه شقيكي جاويد و نه به دي زياتر خاوه ني هيچي تر نه بوو، ده يويست نه و سامانه بو تو جيبه يلايت، دواچار ده يويست دواي مردني يه كيك هه بېت نه و نازاره بچيژيت و له ماناي غه زله كانيدا قولبېته وه، پيموايه له تو زياتر كه سي تري نه ده ناسي».

غه زله لنوس به ده نكيكي كپ كه بوني ترسي ليده هات، ده ستي خسته سه رشاني سه راب و گووتي «به لام نه م ماله ده پوخت، نه م ديوار و دار و په ردوانه له كوڅا ييدان. سه رتاپاي شوينه كه بوني ته پين و هه ره سي ليديت، هه سته ده كه نه م شوينه دور و زه ماني ته واويوه». سه راب گووتي «زياتر له شانزه ساله نه م جيگايه فه راموشكراوه، نه و جلانه ي به ته نافه كه وهن، جلي شانزه سال له مه ويه ن، مه لاي هاجر به يانيه ك زوو، له گه ل شه به يخوندا ماله كې باركرد و پويشت،

ئەو سالانەى سوخته لىره ده‌ژيا، ده‌ستكارى هىچى نه‌کرد. نه‌یده‌توانى وه‌لامى زۆر پرسىار بداته‌وه. دواى مردنى سوخته، چەند مانگىک له‌مه‌وبەر کۆپه‌کانى هاجەر هاتن و ده‌رگاکیان شکاند. خانووه‌که‌ له‌ تاپۆ مولکى ئەوانه، دوو هه‌فته‌ له‌مه‌وبەر هاتنه‌وه، هه‌رچۆنیک بوو خۆم تیکه‌لاویانکرد و ده‌رباره‌ى نیاز و خواستیان پرسىارمکرد، واتىگه‌یشتم له‌ چەند پۆژىکى دیکه‌دا لىره ده‌پوخىن. هه‌ستده‌که‌م له‌وه‌دا له‌سه‌ر هه‌قن، شوینىک به‌ که‌لکى نىشته‌جىبوون نایه‌ت. به‌لام به‌ر له‌وه‌ى ئەم ماله‌ به‌پوخىت ده‌بايه‌ تۆ بىیت و ببىنیت. ئەوه‌ دواهه‌مین وه‌سیه‌تى ئەو بوو، هه‌ر ئەو پىیگوتم، سه‌بریکه‌م و زوو نامه‌که‌ت نه‌ده‌مى، هه‌ردووکه‌مان دلتىابووين تۆ کاتىکى زۆرت ده‌وێت تا له‌ هه‌موو شتىک تیده‌گه‌یت».

غەزەلنوس گووتى «ده‌مه‌وێت ئەو ژوره‌ ببىنم. پىویسته‌ ئەو ژوره‌ ببىنم، هه‌موو ئەم چىرۆکه‌ له‌و ژوره‌وه‌ ده‌ستى پىکردوه، له‌و پۆژه‌وه‌ که‌ مه‌لاى هاجەر له‌ په‌نجه‌ره‌که‌ى خۆیه‌وه‌ له‌ نه‌ۆمى دوهم سه‌یرى به‌حرى ئەستیره‌ى ده‌کرد».

سه‌راب پىش غەزەلنوس که‌وت و گووتى «تا نامه‌که‌ى سوخته نه‌خوینىته‌وه، له‌ دارشتنى چىرۆکه‌دا په‌له‌مه‌که، مرۆف ده‌بىت به‌ وردى هه‌ر دوو نامه‌که‌ بخوینىته‌وه و به‌راوردیانبکات. به‌وه‌دا تۆ ده‌بىته‌ خاوه‌نى هه‌ر دوو نامه‌که‌ ده‌توانیت وردتر بریاربده‌یت».

سه‌راب به‌ هیمنى پىشیکه‌وت... له‌سه‌ره‌خۆ ده‌رگای ئەو ژوره‌ پر ئه‌فسونه‌ى بۆ کرده‌وه... وه‌ک پىیخاته‌ ئوقیانوسىکى ترساناکه‌وه، به‌ر له‌ به‌همه‌ن په‌که‌م هه‌نگاوى نا. غەزەلنوس ده‌ستى خسته‌ نىوان ئەمبه‌ره‌ و به‌رى ده‌رگاکه‌ و وه‌ک هه‌واى ته‌لیسمىک لىیدا، بۆنىکى به‌هه‌شتى چوو به‌سه‌رىدا، بێئه‌وه‌ى بزانیت چۆن، خۆى له‌ ناو تۆفانىک له‌ شنه‌باى فینک و گه‌رداویک له‌ گولآودا بینیه‌وه.

ماجه لانی راسته قینه و دیواره کان

که دواى بیستوچار سال له ئوتیلی « به فر و سهراب » دابه زیم و تیکه لاوی ئەم شه قام و کوچانه بوومه وه، دهنگیک له دلمدا پییگوتم « برۆ... جانتاکهت هه لگره و بگه پیره وه، تو چی ده کهیت له م شاره پیسه دا ». به لام من زورجار پیچه وانه ی دهنگی دلی خۆم، پیچه وانه ی عه قلی خۆم بریارمداوه، مرۆف ده بیئت بتوانیئت به دلی خۆی بلێ « بیده نگ به ئە ی دل »، به سهر خۆیدا هاواریکات و بلێت « بیده نگ به ئە ی هۆش »... من ئە زموونیکى درێژ له ده ریا و له وشکانیدا، سه فه ریکى درێژ به مسهره و سه رى زه ویدا، به دوورگه گه وره کان و به ئیمپراتۆرییه ته بچوکه کاند، ئە و بره وایه ی تیا سه و زکردم که من له سه ر ئەم زه ویه بیوینه و له م خاكانه دا بیهاوتا و له م ده قهره دا بیینه زیرم. بوهستن، من پیتان ده لیم بوهستن، نا من به ئیوه نالیم بوهستن... به لکو به م دیوارانه ده لیم که هه رده م گه مارۆم ده دهن، رهنگه پیتان سه یربیئت، یه کیک هاوار له دیواره کان بکات بوهستیت؟. دیواره کان گه وره ترین ئافه تی سه ر ئەم ئە ستیره یه ن، پتر له با ده جولین و خیراتر له شه پۆل ده پۆن. ئاه ئە گه ر دیوار نه بایه، شه رم نه ده بوو، شه رف نه ده بوو، مۆلک نه ده بوو، جه نگ نه ده بوو. لیتمه گرن ده زانم ئە مه لۆژیکى پیاویکی عاقل نییه، به لام راستیه کی ساده و له بیرکراوه، ئیمه ی مرۆف بۆ ئە وه ی توژیک باران لیمانه دات ئە و هه موو ده رده مان بۆخۆمان دروستکرد. به لام دیواره کان ناوهستن... ده یانبینم ئابلۆقه مده دهن. من پۆژیک له پۆزان باوه پم به بیدهنگی و نه جولانی شته کان نه بووه،

هه موو مه خلوقاته کانی تر و شته بینه فه سه کانش ده جولین... ئا، باوه پرم پیتیکن، هه موویان ده جولین. گوئیگرن، من باس له گوپان ناکهم، باس له جولّه و نه سره وتن و ئارام نه گرتنی شته کان ده کم. من ئه و مروّهم پتر له هه مووتان زه ویم له م سه ره وه بۆ ئه و سه ر ته یکردوه، له هه مووتان زیاتر گه راوم، هه زاران شه و بێئارام، بێسره وت، بێجیگا له م نه ستیره دا بیهاوده م و بێئامانج سوپاومه ته وه، سه دان شه و تا به ربه یان له ژێر باران و له ناو گهرده لوولدا بووم. من له جولّه ی شته کان و له بزێوی ئه و بوونه وه رانه ده ترسم که نه گوپ و بێوزه دیارن و وه ک شته گه لیگ ده رده که ون که ناجولین. له راستیدا من له هه موو ئه و شتانه ده ترسم که ناجولین. من ئیستاش نازانم ئه و هه موو پۆیشتنهم، ئه و پیاسه دوورودیژهم به زه ویدا، له چی دوورده که وتمه وه و به ره و پووی چی ده پۆیشتم. ئه ی دل... ئه ی دلی بێقه رار، دوا ی سالانگی درێژ، دوا ی ئه و هه موو ئوقیانوس و کیشوره دوورانه، دوا ی ئه و هه موو گه شته هیمن و شیتانه به زه ویدا، نازانم ئاخۆ له شتیگ هه لدیم یان به دوا ی شتیگه وه م لیم هه لدیت. گه پان و پاگردن ئه وه ژیا نی منه، له زه مانیکدا که س بیر ی له ئازادی نه ده کرده وه، سه ربه ستیم گریدایه وه به بازیک ی شیتانه وه بۆ ئه و دیو... ئه و دیوی هه موو شتیگ. ئه ی دل، من له گه نجیمه وه وه ک شیتیک له ده ریایه کی له خۆی شیتتر بپاړیته وه هاوارم کرد بازده ئه ی پیاوی شیت.. بازده. وه ک ناحالییه ک که چاو ده نو قیتیّت و له لیوی خه رهندیکه وه به ره و ناو زه ریایه کی شیت و نا ئارام بازده دات، بازمدا. هاو پرم ژیا ن بازیک ی کوێرانه به، هیچ زینده گییه کی گه وره نییه بازیک ی کوێرانه ی بۆ ناو تونیلکی تاریک تیدا نه بیّت. ژیا ن بریتییه له وه ی بچیته لیواری خه رهندیک و چاو بنوقیتیّت و بازده یت. ئه ی ئه وانه ی گویتان لیمه، ئه ی ئه وانه ی خو شحالن به عه زابم، به خته وه رده بن که تلانه وه و شپه زه ییم ده بینن، پیتان خو شه کوردیک دوا ی بیستو چوار

سال به دبهخت و بالشكاو بگه پښته وه . گهر ژيان تان نه ساته ى تيا نييه ... ساتيک چاوت ده نوقيتيت و بيته وه ى بزانيت له کويوه و بو کوي بازده دهيت، له جيگايه که وه خوټ فریده دهيت، بيته وه ى بزانيت چنده رزه، چنده قووله و بو کوي ده چيت، تا زوه ته منى خوټان به بازتيکى وا کويړ و شيتانه برازته وه . به رزي نينسان له وه دايه له جيگايه که وه بازيدات، نه زانيت چنده به رزه، نه زانيت بو کوي ده چيت و له چيدا کوتايى ديت .

له بيرمه بيس توچار سال له موه به له ديواره کاني نه م شاره پامکرد . پاکردن له ديواره کان دهرديکى گهره ى منه، نه دهرديه که سه رمای شه وه توفانيه کان و گهرماي پوزه ترسناکه کاني هاوين نه يانتوانى له مندا بيکوژن . هه موو وهختيک وهک شيت له ديواره کان پاده که م، به لام مروف بيهوده له ديوار پاده کات ... بيهوده . پوژيک له شاريکى دوردا ريمکه وته ناو که رنه فالتيکى گهره، له ويذا کاتيک مه ستانه سه يري جوانى و قه شهنگى بيسنوورى ژيانم ده کرد، کاتيک به پيکيک شه رابه وه سه مامده کرد، له به رده م کچيکى په شپيستي نيجگار جواندا به دهنگى به رز گورانييه کى خوليټوم ده گوته وه، بو چرکه يه ک گيژبووم و وهخته بوو هاوسه نگيم له ده ستچيت و بکه وم . بو نيسيکى زور کورت شته کان له پيشچاوم په شنبوون و وامده زانى کويړبووم، به لام له ناکاو شه پوليکى گهره ى هوش و خه يالم تيگه پايه وه و تيگه شتم هه لئاتنى من بيهوده يه . ژيان خو ى، به جوانى و کامه رانييه گهره کانيشه وه، به نازادييه کانيشه وه ديوارتيکى گهره يه، ديوارتيکه دهرپوات و نابريته وه، مروفيش ناهوييه کى ترساوه به پوخي نه ديواره دا پاده کات . من له وه سه فهره دورودريژانه مدا گه پيده يه کى زورم بينيويه، خه لکانيکى ترى وهک من، که هه موويان له ديوارى ماله کاني خويان، ديوارى شاره کانيان، ديوارى نيشتيما نه که يان هه لئاتوون . مروف پاده کات و پيويوه ديوارى کوچه که ى خويان، له

هه‌موو دیوارێکی دیکە‌ی دونیا بە‌دترە. بە‌لام کە زۆر بە‌سەر زە‌میندا دە‌گەرێت، کە دە‌ست لە دیوارە‌کانی تر دە‌ده‌یت، کە عومریکی درێژ خە‌ریکی تاقیکردنە‌وه‌ی دیوارە‌کان دە‌بێت، دوا‌ی ماوه‌یه‌ک تێ‌ده‌گە‌یت دیواری شارە‌که‌ی تۆش، وه‌ک دیوارە‌کانی دیکە‌یه، خراپ‌تر و بە‌دتر و ترسناک‌تر نییه، نا... دلنیا تانده‌که‌مه‌وه کە خراپ‌تر نییه، شتیکی ئاساییه، دیوارە‌و ته‌واو... له‌به‌ر ئه‌وه دروستیکه و بێ‌ده‌نگ به و له ناویدا نیشته‌جێ به. من ئه‌و پۆژه کە دە‌ستم له که‌مه‌ری ئه‌و خانمه به‌ردا، نیشراقێکی په‌ش له ناوه‌وه پێ‌گوتم کە ژیا‌ن پرە له دیواری سه‌یر و نه‌بینراو، هه‌تا له و ساتانه‌دا کە هه‌ستده‌که‌یت له تروپکی ئازادیدایت و سه‌ماده‌که‌یت، ئا له و ساته‌دا ته‌واو تێ‌ده‌گە‌یت بۆ‌هه‌ر کوێ‌یه‌ک ب‌ڕۆیت دیوارە‌کان به‌دواته‌وه‌ن. هاو‌پێ‌یان ئاوا سه‌یرمه‌که‌ن، ئێ‌ستا دوا‌ی بیستو‌چوار سا‌ل گه‌رانی ب‌یو‌چان به‌م سه‌ر ئه‌ستێ‌ره‌یه‌دا ده‌گه‌رێ‌مه‌وه بۆ شاری مندالیم. کراسێکی درێژم له‌به‌ردایه، قژم وه‌ک ده‌ریاوانه پیره‌کان سپی و خاو و درێژ هاتۆ‌ته‌خواری، پێش و سمێ‌لم تاشیوه، بالام له‌و کاته به‌رزتره کە ئێ‌ره‌م به‌جێ‌هێ‌شت، پێتان سه‌یر نه‌بێ‌ت گه‌ر ب‌لێ‌م من پێ‌چه‌وانه‌ی یاسا فیزیکییه‌کانی گه‌شه‌ی ئاده‌میزاده‌وه، تا چلوپینج سا‌له‌ش به‌رده‌وام بالام به‌رزده‌بوو، ئێ‌ستا له‌سه‌رو دوو مه‌تره‌وه ئارامگرتووه، باریک‌تر و غه‌مگین‌تر له جاران ده‌نوێ‌تم، چه‌نده‌ها زمان ده‌زانم، له‌چه‌نده‌ها پرشته‌دا قا‌ل و له زۆریه‌ی شارە‌ گرنگه‌کانی دونیادا میوان بووم. ته‌مه‌نم بیستو‌چوار سا‌ل بوو کە ئێ‌ره‌م به‌جێ‌هێ‌شت، ده‌ستگیراندا‌ربووم، عاشق‌بووم. ته‌نیا عه‌بی‌یکی گه‌وره له ژیا‌ندا ئه‌وه‌بوو وه‌ستای دیواری‌بووم. له هه‌ژده سالییه‌وه بووم به وه‌ستای دیوار، له هه‌ژده سالییه‌وه. کە وازم له قوتابخانه هێ‌نا خۆم کرد به لال و وشه‌یه‌ک چیه‌ له‌گه‌ل هه‌ج ئاده‌میه‌که‌دا نه‌مگۆ‌رییه‌وه، هه‌تا ئه‌و که‌شه‌ش که حه‌زی لێ‌کردم، پتر حه‌زی له‌و نامه ناگ‌رینانه ده‌کرد کە من ده‌منوسی، ئه‌و به‌دبه‌خته به‌جۆ‌ریک حه‌زی له

نامەکانم بوو، بەلایەوه گرنگ نەبوو من ناتوانم زارم بە نوتقیکی پوون
 ھەلھێتم. بە ھەرحال عاشقیکی بێدەنگ سەدجار لە عاشقیکی زۆر بۆل
 چاکترە. ئەزموونی دواتریشم پێدەلێت ژنان ھەندێجار پیاوی بێزمان و
 کەمدوویان لە پیاوی تورپ و زۆر بۆل لا پەسەندترە. ئەو خۆلاکردنە
 دواتر موسیبتی گەورە بۆمێنام، بۆژیک پیاوھکانی دیکتاتۆری گەورە
 ھاتن و منیان بۆ دروستکردنی بەندیخانەیکە نھێنی راپێچا، لەو زەمانەدا
 ئەستەم بوو دیوارسازیکی دەستپەرەنگین و لێزان و لالی دیکەیان
 دەستکەوت، بۆ یەکێک دەگەرێن نەتوانیت حیکایەتەکان بگێڕیتەو،
 شوێن و شیوەی بەندیخانەکان بۆ کەسیکی دیکە ئاشکراکات. پێدەچوو
 ھەموو ولات بۆ وەستا و کرێکاری بێزمان گەراپێتن. لە شەویکی دەيجوردا
 منیان گرت، وامدەزانی وەک ھەموو بۆگوناھەکانی دیکە دەمکوژن، بەلام
 ھەر ھەمان شەو لە ئوتومبیلیکی داخراودا لەگەڵ پێنج کرێکاری لالی
 دیکەدا بردیانین بۆ شوێنیکی نادیار و نھێنی، لەوێو سەفەری من وەک
 وەستایەکی لێزان و دەستپەرەنگینی بەندیخانەکان دەستی پێکرد. لە یەکەم
 شەووەو زانیم بەندیخانەێ تاریک و ترسناکم پێ دروستدەکەن. ھەر ئەو
 شەو تەم لە دەستەکانی خۆم کرد، بەلام لەو ترستۆکتربووم بتوانم
 دەستیکم یان پەنجەیکەم بشکێنم، خۆم لە سەر دیواریکی بەرزو
 بەردەمەو و دەریازیم، ئەو کات باوەڕم بەم بازە شیت و مەستانانەێ
 ئەمڕۆ نەبوو. شارە و شارمەن و کرێکارە لالەکانیان گێرا، لە ھەرجیگایەدا
 تونیاکی نھێنی و لە ھەر کونجیکدا ژێرەمینیکی پەنھانیان بوستبایە
 ئێمەیان دەبرد، لە دۆکوئیتە پەسمیەکانی دەولەتدا ناومان گروھی
 ئیشکەرە لالەکان بوو. من ئەو چەند سالە دەترسام شەویک بەدەم
 خەووەو بدویم و نھێنیم ئاشکراپێت و دەمودەست بمکوژن، سەدان شەو
 لە ترسانەدەخوتم، ئەو ھێندەێ ترکەنەفت و بێھیزی دەکردم. شەوان
 بە چاوی بەستراووە دەیانبردینە ئۆردوگا و سەریازگە و بنکەکانی

ئاسایشه‌وه، ده‌یان‌بردینه سالۆنه تاریک و ترسناکه‌کانی وه‌زاره‌تی به‌رگری، وه‌ک کۆیله دێرینه‌کان ئیشیان پێده‌کردین و وه‌ک سه‌گ نانیاں ده‌داینن. من دیوارسازێکی گه‌وره‌بووم، ئیستا که به‌م قیافه‌ت و پوخساره بۆشناخه‌وه ده‌مبینن، که هه‌مووتان واده‌زانن من کۆنتێکی نه‌وڕۆپی یان ده‌ریاوانێکی دێرینه‌م و له‌سه‌ده‌کانی ناوه‌پاسته‌وه هاتووم، به‌هه‌له‌دا چوون. ئه‌ز خۆمتان پێده‌ناسینم، به‌خۆم و ناوه‌عاجباتیه‌که‌مه‌وه «زوه‌دی شاه‌مان». ئه‌وه ناوه‌پاسته‌قینه‌که‌ی منه، ناوێکی بێمانا و بێتاهه‌نگ و بێته‌غمه‌. به‌ئێ، من زوه‌دی شاه‌مان سه‌رده‌مانێکی زۆر دیوارسازێکی لال‌بووم، خۆشم نازانم چه‌ند په‌ناگای نه‌یتنی و چه‌ند به‌ندیخانه‌ی تاریکم دروستکردوه ... ئه‌وانه وایانکرد ر‌قم له‌ دیوار بێت. پۆژێک سه‌ربازه‌کان ئازادیانکردم و له‌ پیکا‌بێکی سه‌وزدا منیاں هێتایه‌وه. ئه‌وه‌ی به‌لامه‌وه عاجباتی بوو، ئه‌وه‌بوو ده‌ستگیرانه‌که‌م دوا‌ی چوار سالی‌ش هێشتا چاوه‌پوانیده‌کردم، بێهوده‌ کچیتێ بێگه‌رد و سۆزی ناگرینی خۆی بۆ من هه‌ل‌گرت‌بوو. به‌لام چیت‌ر نه‌مه‌توانی له‌ هیچ ژوورێکی ئه‌م دونه‌ییه‌دا ئارام بگرم، تووشی ئه‌و ده‌رده‌بووم که خۆم له‌ دیواره‌کان به‌ دوور‌بگرم، شتێک له‌ د‌ل‌مدا پێیده‌گووتم دووباره‌ ده‌م‌گرن و ناچارمه‌که‌ن دیوار له‌ دوا‌ی دیوار دروستیب‌که‌م. خولیا‌ی ئازادی عومری منی له‌ ب‌نه‌وه‌پا هه‌له‌ته‌کاند. ده‌ستگیرانه‌که‌م کچێکی به‌ده‌خت بوو، ئه‌و جاره نه‌مویست هه‌موو شتێکی به‌ نامه‌ بۆ پ‌وون‌ب‌که‌مه‌وه، بۆ ئه‌وه‌ی خوا‌حافیزی لێ‌ب‌که‌م و بۆ هه‌تاهه‌تایه‌ جیب‌ب‌ه‌ی‌ل‌م، راستی خۆم لاد‌ر‌کاند و گووتم چ عه‌یب‌ب‌که‌م له‌ ده‌م و زمان‌مدا نییه‌ و هه‌رده‌م توانیومه‌ قسه‌ب‌که‌م ... هه‌رده‌م، به‌لام به‌ ویست و ئیراده‌ی خۆم بێده‌نگیم هه‌لب‌ژاردوه، ئیستا ده‌ب‌یت مال‌اوایست لێ‌ب‌که‌م و ب‌پ‌ۆم به‌ دوا‌ی خۆمدا ب‌گه‌ر‌پ‌یم. له‌و سه‌رده‌مه‌دا به‌ هه‌ر‌که‌س‌ب‌کت ب‌گووت‌بایه‌، ده‌مه‌و‌یت خۆم بد‌ۆز‌مه‌وه، ئاسان باوه‌ری پێده‌کردیت، ده‌ور و زه‌مان‌ب‌که‌م بوو مر‌وف زیاتر بۆ خۆی ده‌گه‌را، وه‌ک ئیستا نه‌بوو ئاده‌مییه‌کان

حه ز له خو و نکردن و خو له بیرکردن بکه‌ن. کچه به‌سته‌زمانه‌که‌ی ده‌ستگیرانم، شته‌کانی ساده و ئاسایی وه‌رگرت و به‌ دلّیکی ساف و زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی غه‌مباروه خواحافیزی لیکردم و گوتی «تامردن» منی بیرناچیته‌وه. دواى ئه‌و خانمه چکۆلانه‌یه، هه‌رگیز کچیکی وه‌ها ساده و دلّساف و بی‌گریم نه‌بینیه‌وه، به‌لام یادم نییه پۆژیک له پۆژان غه‌میکی قولم بۆ خواردبیت، نا یادم نییه هه‌رگیز غه‌میکی قولم بۆ هیچ ئافره‌تیکی دنیا خواردبیت. ده‌بیت راستی بلّیم ترسی قولی من له دیواره‌کان منی له ناخه‌وه دوو که‌رتکرد، هه‌میشه خه‌یالم لای شتی تریوو، نه‌ه‌گرچی ئه‌و شتانه‌ی په‌یوه‌ندیان به‌ ئافره‌ته‌وه هه‌یه پویه‌ریکی گه‌وره‌ی خه‌یالی منیان داگیرکردوه، به‌لام هه‌رده‌م له‌و دۆخه‌ ده‌رونییه ناله‌باره‌دا ژیاوم که پیمواییت شتیکی گرنکتر له‌ غه‌م و ده‌رده‌کانی ئه‌وان له ژیا‌نی مندا هه‌یه. هه‌میشه پیموایه ئه‌و بایه‌ی له سه‌ر زه‌مینی خانمانه‌وه هه‌لده‌کات، من نا‌کوژیت. من شتیکی تر و نه‌ینییه‌کی تر ده‌مخنکینیت، شتیکی تاریک و په‌ش که له ناو خۆمدایه. دواى بیستوچوار ساڵ خۆم و تارماییه تاریکه‌که‌ی خۆم گه‌پامه‌وه، له‌و بیستوچوار ساڵه‌دا له ژیر زۆر دیواری گه‌وره‌ی دنیا‌دا خه‌وتم و ده‌ریای گه‌وره‌م بری، نه‌ه‌گرچی به‌ درێژایی ژیا‌نم له دیواره‌کان هه‌له‌اتووم، به‌لام پووم له زۆر زه‌مین و له زۆر ئاوه‌دانی دوورکرد بۆ ئه‌وه‌ی سه‌یری دیواره به‌ ناویانگ و خورافییه‌کانیان بکه‌م، ده‌ستیان لێ‌ده‌م و تاقیانکه‌مه‌وه، به‌ زۆر خێل و نه‌ته‌وه‌ی نه‌بیستراو تیکه‌لاویووم و هه‌زاران ته‌رز شه‌رابم نوشی و له‌گه‌ل سه‌دان ئافره‌تی جیا‌وازا خه‌وتم. له‌به‌رئه‌وه‌ی هه‌میشه به‌ په‌له‌ له ولاتی‌که‌وه ده‌چووم بۆ ولاتی‌ک و له زه‌ریایه‌ک ده‌په‌پیمه‌وه بۆ زه‌ریایه‌ک، بیرم نییه هیچ کات له ژیا‌ندا دووجار له‌گه‌ل یه‌ک ژندا خه‌وتم. له‌دواى ئه‌و خانمه چکۆله‌یه‌وه هه‌رگیز عاشق نه‌بوومه‌وه، به‌لکو له‌ شاره‌ دوور و له‌ پۆخه‌ ساره‌دانه‌کانی ئه‌م زه‌مینه‌دا هه‌رده‌م یه‌کی‌کم دۆزیوه‌ته‌وه له‌گه‌لمدا

بخه ویت، بۆ یهک شهو، بۆ یهک سهعات، بۆ یهک یادگار. تا دواجار له م شاره تۆزایه دا، که به پوکه ش پیناچیت ژنیکى تیداییت، زۆر له هونه رى خه وتن و سه رجیکردن بزانییت، ئه و ژنه ئه فسوناوییه م ناسی، که تیپوانین و تیگه یشتنی منی له سه ر سیکسکردن گۆپی، تا ئه وکات وامده زانی نه ینی کیشه که له وه دایه که به رده وام ئه و ژنه بگۆریت که له گه لیدا ده چیه ناو جیگا، سه رکه وتن ئه وه یه زۆرترین ژماره له خانم نه رمبکه ییت. به لام له م شاره دا که گۆرینی کچ و یاریکردن به مه عشوقه ئاسان نییه، ئه و ژنه گه نچ و بیتامانه فیڕیکردم که نه ینی کاره که له گۆریندا نییه، به لکو له دووباره کردنه وه دایه. له زه تی هه ره گه وه له یه که مجاردا نییه، به لکو له دووه مجار و سیهه م و چواره مدایه. ئه و ژنه ناسک و لیزان و هیمنه تیگه یاندم که یه که مجار هیچ نییه جگه له تاقیکردنه وه یه کی بچوک، وه ک ئه وه وایه په نجه یه ک بخه یته ناو به حرکه وه و هیچی تر، تیگه یاندم نه ینی و شادومانی و فرین له و ئیشه دا پابه ندی دووباره کردنه وه یه تی له هه لومه رجی شاعیرانه دا، ئاه چ شاعیریکی گه وه بوو، چ شاعیریک بوو. به لام ده بییت بیده نگم، چونکه ناتوانم پیتان بلیم من و ئه و چیمان به سه ر هات، ناتوانم پیتان بلیم.

عه تار و ده رسم تاهیر «سه رده می شه ری ناوخۆ»

له گه رمه ی شه ری ناوخۆدا عه تار یه که مین خانووی گه وه ری خۆی کپی، ده توانم بلیم، ئه و له پێشه نگى ئه و که سانه دا بوو که بیران له دروستکردنی کۆشکی گه وه کرده وه، بریکی گه وه ری سه رمایه که شی خسته کړینی زه وی و زاری ئه وتووه که سه ره تا بینرخ دیاربوون، به لام

به مه‌زنده‌ی ئه‌و پاشه‌پۆژێکی باشیان هه‌بوو. نازناوی عه‌تار وه‌ک
 کپاریکی گه‌وره‌ی ئینسان ده‌گه‌ڕێته‌وه‌ بۆ چه‌ند سالێک دوا‌ی ئه‌و
 نیوه‌پۆیه‌ی له‌گه‌ڵ حوسنی خه‌یاڵدا بریده‌ سه‌ر، دوو سال دوا‌ی ئه‌و
 ئیواره‌یه‌ش «گوێ ئاونگ» پیاویکی ئاسایی و کاسبیک بوو له‌ هیلی
 کاسبانی دی و له‌ مۆزایی بازارپ دوورنه‌که‌ وتبووه‌وه‌. ناویانگی عه‌تار وه‌ک
 بازرگانیکی گه‌وره‌ی ئینسان هه‌نگاو به‌ هه‌نگاو ده‌ستیپێکرد، سه‌ره‌تا
 بێزیان و ساده‌پۆ بوو، شتیکی تیدا نه‌بوو مرۆف لیبترسیت، گه‌له‌ک
 دره‌نگ پوخساری درپدانه‌ی نیشه‌که‌ی ده‌رکه‌وت و خوشی که‌وته‌ ئامیزی
 حیکایه‌تی سه‌یر سه‌یره‌وه‌ که‌ خه‌لکوخوا‌ی بازارپ تاماوه‌یه‌ک باوه‌ریان
 پێته‌ده‌کرد. یه‌کێک له‌و شتانه‌ی عه‌تاری خسته‌ سه‌ر ئه‌م که‌لکه‌له‌یه
 پوخساری ئینسان بوو، په‌نگه‌ ئیستا ئیوه‌ پێتان سه‌یرییت، یه‌کێک
 بتوانییت کاسبی به‌ سیمای ئاده‌میزاده‌کانه‌وه‌ بکات، بتوانییت پوخساریان
 بفروشییت، به‌لام عه‌تار که‌سیک بوو ده‌یتوانی کاسبی به‌ هه‌موو شتیکه‌وه
 بکات. سیمای ئینسان شتیکی بوو، وه‌کو هه‌موو شته‌کانی دی بۆ
 فروشتن. سه‌ره‌تا له‌وه‌وه‌ ده‌ستی پێکرد که‌ کۆمه‌لیک پوخساری زۆر
 تایبه‌تی بۆ فیلمسازێکی ئێرانی دۆزییه‌وه‌، که‌ بۆ کۆمه‌لیک ده‌موچاوی
 بێخنده‌ و غه‌مزده‌ ده‌گه‌را. ده‌ره‌ینه‌ریک بوو له‌سه‌ر ئه‌کته‌ری ئاماتۆر
 کاریده‌کرد، بۆ جوژه‌ سه‌روسیمایه‌ک وێڵبوو په‌ژاره‌یه‌کی قوول و سیبه‌ری
 کاره‌ساتیکی بیپه‌رانه‌وه‌یان له‌سه‌ر بییت. برای ده‌ره‌ینه‌ری ئێرانی وه‌ک ئیمه
 عه‌تاری نه‌ده‌ناسی، وه‌ک ئیمه‌ شاره‌زای به‌هره‌ و توانا‌کانی ئه‌و نه‌بوو،
 باوه‌ری نه‌ده‌کرد سه‌رزلیکی وه‌ها به‌ لووتیکی گرێبا‌وی و پێستیکی وه‌ها
 دی‌زوه‌، تیبگات پیاویکی هونه‌رمه‌ند و هه‌لاوێردکاری وه‌ک ئه‌و بۆ چ جوژه
 ئه‌کته‌ریک عه‌ودا‌له‌ و له‌ چ پوخساریک ده‌گه‌ڕێت، به‌لام هی‌زی عه‌تار
 له‌وه‌دا بوو ده‌یتوانی به‌ دروستی بزانییت تۆ چیت ده‌وییت، هه‌میشه‌ ئه‌و
 شته‌ی په‌یداده‌کرد که‌ نیازداران له‌دووی بوون. عه‌تار ئه‌و ئیواره‌یه‌ تاقمه

دەموچاویکی بۆ فیلمسازە ئێرانییە کە برد، ئاغای عەجەم گەشکەپوو
 وەستا و نەیدەزانی چی بڵێت، گەر خۆی بگەراییە، بە چەندین مانگ ئەو
 سیما و قیافەتە غەماویانەى نەدەدۆزییەو. ئەو یەکەمین کاسبیکردنى
 عەتاریبوو بە پوختسارى مۆفەو. دواتر چەندەها جار پوختسارى مۆفى
 لە بازارەکاندا کەرى و فرۆشت، هەندیک سیمای بە پارەیهکی زۆر بە
 فۆتۆگرافیکى یۆنانى فرۆشتەو کە فلیمیکى دۆکۆمێنتى لەسەر ژيانى
 بێئارایشت لە خۆرەلاتدا ئامادەدەکرد. وەک ئەوێ نەخشەى نەهێنى ئەم
 شارە لە گیرفانییدا بێت، ئێوارەیک لە ماوێ چەند سەعاتیکدا دەیان
 قەموورى بۆ پزیشکى پەیداکرد، کە دەربارەى کاریگەرى هەتاو
 لەسەر گەشەى سروشتى مۆف وانەى دەگوتەو. دەنگووت خاوەنى
 سندوقى شتە سەیرەکانە، کەس نازانیت ئەو هەموو قەموورە شەرمەن و
 نیوەرپووی لە کوێو هێنا کە پێدەچوو سەلەهای سەل بێت پوناکیان
 نەدیبت و هەتاویان بەرنەکەوتبێت. وای لێهات عەتار بوو بە یەکیک لە
 پەسپۆرە وردەکانى تێپارمان و تێگەشتن لە سەروفەسالى بەشەر. ئەو بە
 کاوێخۆ لەو کیمیا نەهێنییە تێگەشت کە لە پشت نیگا و تەماشاکردن
 و زەردەخەنەى مۆفەوێ. کیمیاىەک عەتار دەیتوانى بیگۆریت بۆ کالاً
 و بفرۆشیت. پووکاری ترسناکی ئێشەکەى ئەو پۆرە دەستى پێکرد،
 کە دەبوایە کۆمەلێک گەنجى گەمژە و نەخویندەوار بدۆزیتەو، تا
 بیانکەن بە پاسەوانى یەکیک لە وەزیرەکان. لەو پۆرەو وەک بازرگانىکى
 گرانبەهای ئینسان لە ناو سیاسییەکاندا ناویانگى پۆی، وەک یەکیکى
 کارامە کە دەتوانیت پاسەوانى تاییەت بکړیت و بفرۆشیت، بوو بە
 میوانىکى بەردەوامى سەر سفرەکانى ئەوان. لەسەرەتادا تەنیا پۆلى دەلال
 و میانەچى لە نێوان کړپار و فرۆشیارەکاندا دەبینى، بەلام پۆزیک کەوتە
 سەر کەلکەلەى کړپن بۆ خۆى. یەکەمین مۆفى راستەقینە کړپیتى،
 مندالیک بوو ناوی شەهرەیارى شوشە بوو، دەیتوانى ئەو دیو دیوارەکان

ببینیت، به پاره‌یه‌کی خه‌یالی مندالّه‌که‌ی له باپیری کریه‌وه، شوینتیکی تاییه‌تی بۆ ته‌رخانکرد، ئه‌وه له‌و کالایانه بوو که نه‌یده‌فرۆشت و ته‌نیا به پاره‌ی بیۆینه ده‌یدایه کړی. که‌ستان له‌وانه‌یه نه‌زانن ئه‌و مندالّه چ پاره‌یه‌کی بۆ عه‌تار په‌یداکرد و چ پولیکی به‌ره‌مه‌ینا، عه‌تار تا نه‌بوو به‌ خواهنی ئه‌و مندالّه چاوتیژ نه‌یده‌زانی چه‌ها می‌ردی دلپیس له‌م شاره‌دا هه‌یه، چه‌ها ژنی پاراو دوودل هه‌یه، چه‌ها سیاسی حیه‌باز و بازرگانی فاقه‌چین له‌ بازارپدان. جاریکی دی کچیکی چکۆلانه‌ی له‌ دایکی کریه‌وه « له‌ کاتی شه‌پی ناوخۆدا له‌ شوینتیکی نه‌یتیدا شار‌دیه‌وه و به‌ پاره‌ی زۆر زۆر نه‌بایه‌ ده‌رینه‌ده‌خست ». کچیک بوو، ده‌یتوانی پیت بلّیت له‌ چل و هه‌شت سه‌عاتی داهاتوودا ده‌ژیت یان ده‌مریت، ئه‌وده‌مه‌ شه‌پکه‌ره‌کان زۆر پتو‌یستیان به‌جۆره زانیاریه‌یه‌کی وا هه‌بوو تا هی‌زی جه‌نگ و غیره‌تی پتک‌دادانیان هه‌بیّت. بیکه‌لکترین بوونه‌وه‌ری کۆمه‌له‌که‌ی، ده‌رسیم تاهیر بوو، ئه‌و می‌ردمندالّه لووتنه‌ی ده‌یتوانی له‌ بازنه‌یه‌کی گه‌وره‌دا هه‌ر لاشه‌یه‌ک له‌ ژیر زه‌ویدا بیّت ببینیت و ده‌ریه‌یتیت. ده‌رسیم تاهیر یه‌که‌مجار له‌ بن بالی عه‌تاره‌وه ده‌رپه‌ی واته‌ده‌ری. ئه‌و چیرۆکی راسته‌قینه‌ی مندالّه‌کانی عه‌تاری بۆباسکردین، باسی ئه‌و کوپه‌ی کرد که ده‌یتوانی گولله‌ بوه‌ستیتیت، ئه‌و کچه‌ی گه‌ر سه‌یری زه‌رده‌خه‌نه‌کانیت بکردبایه‌ خه‌وت لیده‌که‌وت، ئه‌و کوپه‌ی له‌ شوینی فرمیسکه‌کانیدا گولیکی بۆنخۆش ده‌پوا، ئه‌و کچه‌ی ده‌یتوانی به‌ ده‌ست جنسی مندالان له‌ زگی دایکیاندا بگۆپیت. عه‌تار له‌ پښگای ئه‌و مندالانه‌وه له‌ چه‌ند سالیکی که‌مدا پول و پاره‌یه‌کی بی‌شوماری خسته‌ سه‌ریه‌ک. عه‌تار وه‌ک چۆن شتی عه‌نتیکه‌ی کۆده‌کرده‌وه، ئاوها ئاده‌میزادانی سه‌یر و ناوازه‌شی ده‌کړی.

ده‌بیّت بلّیم که‌ په‌فتاری عه‌تار له‌گه‌ل مندالّه بلیمه‌ته‌کانیدا په‌فتاریکی جوان بوو، له‌گه‌ل پۆحی سه‌رده‌م و ئیقاعی پۆزگاردا ده‌گونجا، ئه‌و

مندالە بلیمە تانە ی کە نە یان دە ویست لە دایک و باوکیان جیا بینە وە،
 پەیمانێکی کاری لە گەڵدا مۆرکردن و لای دادگا پێی ئیمزاکردن و لێگەرا تا
 کاتی پتویست و پۆژی راستە قینە ی بەرەم لای دایک و باوکی خۆیان بن.
 ھەموو شتەکانی لە ژێر ناو نیشانی گریبەستی ئیشکردندا تۆمار دەکرد. ئەو
 چەند سالە ی لە ناو قەیسەری و مەزاتخانە و بەر سینە ماکاندا بردبوو یە
 سەر، ئەزمونیکی بۆ دروستکردبوو کە دەتوانیت ھەموو مۆفیک بکڕیت،
 دەیتوانی لە سەرۆکی حیزبەکانە وە، تا بەرپرسەکانی ئاسایش، تا
 داوەرەکانی دادگا ھەموویان بەشتیک نەرمبکات، لای ئەو ھەموو مۆفیک
 شتیکی ھەبوو بتوانیت لێو ی بچیتە ناو وە و نیازی خۆی لێبستینیت.
 ئیشەکانی خەوشیکی قانونیان تێدەنەبوو. بۆ ئەو مندالانە ی دیکەش کە
 لە خەلکی پێیوار و پاگوزەر کپیوونی، شوینی پاک و جلی نوێ و
 خەوشی تاییبەتی یاریکردنی بۆ دروستکردبوون. لای پێکخواوەکانی مندالان
 و لە بەشی جەھێلانێ دادگا مۆلەتی چاوەدێری و سەرپەرشتیکردنی
 وەرگرتبوو. لەوێش گرنگتر عەتار کاسبێکی شیت و توپەنەبوو، ھەموو
 جارێک کە دەکەوتە سەواکردنی شتیک، گەر بیزانیایە بەرابەرەکی
 کەللەشەق و بیسەبرە، خۆی خەندە یەکی دەستکردی دەگرت و دەیگوت
 «ھەفال، توپەمەبە، بازار یەعنی زەردەخەنە، ئیستا زەردەخەنە یەک بگرە
 و دەبینیت پێک دەکەوین». لە گەڵ کالاً ئادەمیەکانیشدا پەفتاری جوان و
 بەپێزیبوو، گرنگترین شت لای ئەو پارە بوو، زەردەخەنە و پێزی شتیک
 بوون پارەیان رادەکێشا. لێرەو نەگلا ی ئەو کاسبیە خراپانە ی پیاو
 سووک و بیبەھرەکان تێدەکەون، وەک کپین و فروشتنی ئافرەت، ھێنان
 و بردنی سۆزانییەکان بە ناوی سکر تیرەو، شکاندنی شەرەفی کچان بە
 بەھانە ی دامەزراندنیان لە ئیشیکدا. دەبیت بڵیم لەو پووەو پیاوکی
 پاک بوو. بەلام وەک دواتر دەبینن دەستیکی ترسناکی لە گەلەک شتی
 تردا ھەبوو، کە دوا یی ئێو ی بەپێزی بەپوونی تێیان دەگەن.

ئەگەرچى ئىشەكانى ھەندىچار كارەساتيان دەنايەو، بەلام لە قوولايى
 دليدا خوۋى بىخەتا دەبينى... دونيا وابوو، ئەو ھەموو ھەولتيكى دەدا
 شتەكان باش و لەسەرەخۆ بپۆن، ھەر دەردىك كە دروستدەبوو بە
 سادەترين و گونجاوترين شيوہ ليىدەرچيت. لەگەل ئەو شدا بەھرەى
 مندالەكانى بەجۆرىك ترسانكبوون، لە ژيەر مەرجى زۆر سەخت و بە
 گفتى زۆر قورس نەبايە نەدەچووہ ژيىبارى ھەندىك ئيش، دليابوو
 ئەو مندالانە دەتوانن نەيىنى ئەوتۆ بزائن كە فيتنەى گەرەى لە دوايە.
 دەشت ژيانى ئەوانيش و خوشى بكەوتتە ئەگەر و نەگەرەو، ئىدى بۆ
 ئەوہى لە مەترسى كەمبكاتەوہ و بپى قازانجيش بالابەريت، نرخى ئەوتۆ
 خەيالى دانا كە تەنيا ھەندىك پارەدارى كەم پتيان دابيندەكرا. دەرسيم
 تاهير بىخترترين و سەرسەختترين كەسيك بوو لەوانەى عەتار پارەى
 پيدان، ميژدمندالتيكى لووتزل و ناشيرين بوو، ژيانى مندالەكانى ديكەشى
 تالكدربوو. سالى ۱۹۹۸ لەبەغداد لە سەربازتيكى عەرەبى كپيەوہ.
 دەرسيم ئەوكات تەمەنى چوارەسالى بوو، خپتيكى كورت، بەسەريكى
 زل و ورگتيكى خپەوہ، گەر لووتى نەبايە، لە پشيلەيەكى پەشى زۆرخۆر
 دەچوو، كوردى و عەرەبىشى بە تەواوى دەزانى. شەش سالان بوو لە
 يەكيك لە ئۆردوگاكاندا و لە شەپتيكى عەشايەريدا باوكى كوژرا، خوۋى
 بە چاوى خوۋى تەرمەكەى ئەوى بينى بۆ پيدەشتتيكى دوور پايانكيشا،
 سى پياوى تورەبوون سوينديان خواردبوو بىكوژن و گورپونيىكەن. گەر
 دەرسيميان بدبايە ئەويشيان دەكوشت، بەلام پتيكەوت كۆمەكى مندالەكەى
 كرد و لەدەست پياوكوژان دەربازيىبوو. دەرسيم لە خالتيكى چاوبرسى و
 پارەپەرسەت بەولاه كەسى ديكەى نەبوو، دواى كوژرانى باوكى چەند
 پۆرتك خالە بيتەتيفەكەى لە كادانتيكدا گليدايەوہ و نەيەشت دەركەوتت،
 شەويكيان دەرسيمي چكۆلە دەرگاي كادانەكەى شكاند و بەرەو پيدەشتە
 ترسناك و پپ گورگەكان تيتتەقاند، ئەو لە ھەموو دونيادا تەنيا باوكى

هه‌بوو. به‌و شه‌وه گهرمه‌ی هاوین به‌ناو دپک و دالدا هه‌لهات، چه‌ندین پوژ به‌دوای لاشه‌ی باوکیدا بوونی زه‌ویکرد، له‌و کاته‌وه هه‌ستیکرد ده‌توانیت له‌دوره‌وه بوونی لاشه‌کانی ژیر زه‌وی هه‌لمژیت و بیانینیت، به‌و چنگه چکولانانه‌ی زه‌وی بدریت و گوپی مردوه‌کان هه‌لداته‌وه، له‌ دوو شه‌ودا چه‌ندین لاشه‌ی دوزیه‌وه، تا دواچار له‌ که‌ندیکی دپکاویدا گه‌یشته سه‌ر لاشه‌ی باوکی و ده‌ریه‌ینا. که‌خالی به‌ حیکایه‌ته‌که‌ی زانی تیگه‌یشت ده‌رسیم مه‌خلوقیکی ترسناک و نه‌فره‌ت لی‌کراوه، گهر لی‌ره بمینیت‌وه سه‌ری خوئی و نه‌ویش ده‌خوات. بی‌ته‌وه‌ی بواری بداتی، هه‌ر نه‌و شه‌وه بردی بو لای نه‌قیبی ئیستیخبارات قه‌حتان سابیر و ته‌واوی حیکایه‌ته‌که‌ی بو گپ‌رایه‌وه. جه‌نابی نه‌قیب پی‌شتر نه‌بیستبوو که‌سیک له‌ دونیادا هه‌بی‌ت به‌و جوړه مردوو بدوژیت‌وه. ته‌له‌گرافیکی به‌په‌له‌ی نارد بو ده‌زگای بالائی ئیستیخبارات له‌ به‌غداد و ته‌واوی چیرۆکه‌که‌ی تیانوسی، هه‌مان شه‌و له‌ به‌غداوه وه‌لام هاته‌وه و ده‌رسیم تاهیریان به‌رابه‌ر پاره‌یه‌کی دیاریکراو له‌ خالی کرپیه‌وه، که‌ بی‌ته‌وه‌ی مندا له‌که‌ ماجبکات دایه ده‌ست عه‌ره‌به‌کان و به‌ خوئی و جامانه قیته‌که‌یه‌وه له‌ ده‌رگای ژوره‌که‌ی نه‌قیب هاته‌ده‌ری.

ده‌بایه ده‌رسیمی بچکوله له‌گه‌ل هیزکی تایبه‌تا له‌ سنوره‌کان و له‌ مه‌یدانه‌کانی جه‌نگدا، بو لاشه‌ی نه‌و سه‌ربازه عیراقیانه بگه‌ریت که‌ سالانی دوورودریژی جه‌نگ له‌ به‌ره‌کانی شه‌پدا کرابوون به‌ ژیرگله‌وه. پتر له‌ پینج سال له‌ هه‌لومه‌رجی جیاواز و شوینی جیاوازا هه‌مان ئیشیکرد. هه‌موو مندا لای خوئی له‌ ناو بوونی لاشه‌ی سه‌ربازی عیراقی و ئیزانیدا برده‌سه‌ر، له‌باشووره‌وه‌را بست به‌ بست و بازنه‌ بازنه‌ زه‌وی ده‌پشکنی. شه‌وان له‌گه‌ل سه‌گ و هه‌ستری سوپادا ده‌یانخه‌واند، مرۆفیکی لیده‌رچوو هه‌ستی به‌ پاکوته‌میزی و جوانی نه‌بوو، هه‌ستی به‌ سووکایه‌تی نه‌ده‌کرد، وه‌ک ئازله‌ئیکی مله‌وپ لی‌یانده‌خوپی و ئازاریانده‌دا. له‌ دوای

سالى ۱۹۹۳ هـ وه، دهولت نهو گوردانهى ههلوهشاندوه وه دهرسيم تاهير وهك مهتريكي نهسپ له خرمهت يهكيك له نهفسره بهرزهكانى سوپادا مايه وه. لهگهال نهسپهكاندا دهژيا و لهناو نهواندا ناننى دهخوارد. بههوى نهو بو ترسهى ليدههات، نهيدهويړا تهويله كه جيپهليلت، بونيكى وهها كوشندهى ههبوو، ئادهميهكان بوياي قهبول نهدهكرا. كه تهمنى بوو به چوارده و هيدى هيدى بالقبوو، وهك مهيمونيكى بيشهرم كه هيچ له حياو حورمهت فيرنهبووه، شهرمى له دهرخستنى هيچ شوينيكى خوى نهدهكرد. له ديسداشه عهرهبييه دراوهكانيدا شتى ناشيرين و سهرودهرى خراپى ليدهوهشايه وه، خهريك بوو دهبووه باريكى قورس بهسهر نهفسرهكه وه. كابراى پايه دار، پوژنيكان به پيامنيرهكهى خويدا، ناردى بوو حه مام و جلى نوپى بوو كړى و شوشهيك عه ترى بهسهردا رشت و به جيپيكى تايبت رهوانهى نهقلياتى باكوورى كرد. كابرا برياريدابوو به پارهيهكى كه ميش بيت، بيداته دهست كورديك و خوى ليدهربازيكات. دوو پوژ كورديكان نهبينى نه م مخلوقه لووتزل و ناشيرينهى به فلسيک بويت. سيهه م پوژ به ريگهوت عه تارى بهدبخت، له دواى ساغكرده وهى باره فهرشيكي قاچاغ، بوو جيپهجيكردننى ئيشيک چوو بوو نهقليات. پيامنيرهكه كه دوو پوژ بوو بوو به دواى دهستكهوتيكدا عه وداى بوو، دواچار له عه تاردا نه سيبى خوى دوزيبه وه. دواى باسوخواسيكى دريژ، كه تييدا فروشياره ماندوهه كه سيفهته دانسقه و كه مهاوتاكانى دهرسيم تاهيرى ژمارد، پارهيهكى ناچيزى وهرگرت و خواحافيزى له ههردووكيان كرد و به خوى و بيرييه سهربازيبهكهيه وه شاد و شوکور له نهقليات چووه دهرى. سهره تا عه تار به تهواوهتى نهيدهزانى پارهى خستوته كرينى چ جوړه ئادهميهكه وه، دلخوشى خوى به وهدهدايه وه كه نهو پارهيهى له كرينى دهرسيمدا خهريكرده پارهى قهليكي خرت نيبه. دهيزانى گهر سوودى نه بيت دهبيه خشيته ريکخواوهكانى مندان،

دەیدات بە ھەتیوخانەکان، چیرۆکیکی بۆ دروستدەکات و لای بە پێوە بەری
ئاوارەکانی جەنگ خۆشەویستیدەکات. لە راستیدا عەتار زۆر درەنگ زانی
کە نە دەبایە دەرسیم تاهیر بکڕیت، بە لām تازە کار لە کار ترازابوو.

عەتار مائیککی زۆر خۆشی بۆ مندالەکان تەرخانکردبوو، ئافەرەتیککی
دڵسۆز و بێدەنگ خەزمەتیدەکردن، ھەر کامیکیان کێشەیی ھەبایە خۆی
ئامادە دەبوو، گەر نە خۆش بکە و تەنایە پزیشکی بۆ دەبردن، لە وەرزی
سەیراندا ھەموویانی دەخستە ماشینە کەووە و لە قەرەغشار کەمپینیککی
ھاوینەیی بۆ دەسازاندن. بە لām دواچار ھاتنی دەرسیم تاهیر ژيانی
مندالەکانی تێکدا، بە پێس و پۆخلییە کەیی، بە بێدەنگییە کەیی، بە
بێشەریمیە کەیی، بەو بۆن ئەسپەیی بەردەوام لێدەھات، بە میزکردنە
ناوەخت و نابەجێکانی، بەو لووتە زلەییە کە سەری بە لادا قورسکردبوو.
مندالیک بوو بە لەش لەوانی دی گەورەتر، بە لām بە عەقل چکۆلانەتر.
قەسەیی نە دەکرد، یاری نە دەزانی، گەر قەسەشی بکردایە تەنیا باسی دوو
شتی دەکرد لاشە و ئەسپ.

لەو ماوەیەدا عەتار زۆر ھەولیدا سوود لە دەرسیم تاهیر ببینیت،
ماوەیە ک تەنیا لە سۆراغی ئەویدا بوو، بزانیت کەس ھەیە بێوەیت
جیگا لاشە یە ک بدۆزیتەو؟ لە نیو بازاردا پرسیاریدەکرد، لە ھاوڕێکانی،
لە ناو سیاسیی و دەولەتمەندەکاندا. بە لām زۆر بە لایەو سەیریوو کەس
لەو ولاتەدا بە دواي لاشەدا نە دەگەرا. مردوووەکان یە کجار مردبوون و
فرامۆشکراوون، یە کێک ناستبوونی و دواتر بە تەواوی بیرچوو بونەو.
عەتار دەیزانی لەم شارە و لە شارۆچکەکانی دەورووبەریشدا بەردەوام
خەلک دەکوژریت، دەیزانی سالانە کۆمەلێک لاشە بە نھیتی دەکرین
بە ژێر زەوییەو، تەماحی لەووە بوو لقیکی کاسیبییە کەیی بباتە ناو
پەیداکردن و فروشتنی ئەو لاشانەو، بە لām ھەرچییە کە دەکرد لە نھیتی
و نبوونی لاشەکان و کەمقەرەمی دنیا تێنە دەگەشت. خەلک زیاتر

لاشه‌کانیان ده‌شارده‌وه و گورپونیانده‌کردن، نه‌وه‌ک بیر له‌ده‌ره‌ئیان و دۆزینه‌وه‌یان بکه‌نه‌وه. هه‌ندیک له‌هاورپیکانی ئامۆزگاریانکرد، له‌ده‌رگای هه‌ر شتیک ده‌دات، له‌ده‌رگای مه‌رگ نه‌دات، چونکه‌هیچ شتیک له‌زیندووکردنه‌وه‌ی حیکایه‌تی لاشه‌یه‌ک ترسناکتر نییه. هه‌موو هاورپیکانی گورتیان «عه‌تار، زۆر ئاساییه له‌کوشتنی که‌سیکدا به‌شداربیت، به‌لام ئاسایی نییه کورژاوێک له‌خه‌وه‌هه‌ستینیت». عه‌تار زۆرباش له‌وقسانه‌تیده‌گه‌یشته، دوا‌ی نو‌و مانگ بریاریدا ده‌رسیم تاهیر له‌کوڵ خو‌ی بکاته‌وه و ببفرۆشیت. به‌لام بریارێکی بێمانابوو، چونکه‌کرپاری ده‌ستنه‌ده‌که‌وت. تاکه‌چاره‌یه‌ک له‌خه‌یالیدا‌بوو نه‌وه‌بوو بیبات بو‌و غه‌زه‌لنوس که‌ئو کات له‌مالی خویدا به‌کۆمه‌کی پێکخراویکی بیانی هه‌ندیک مندا‌لانی بێسه‌ره‌شتی به‌خێوده‌کرد.

ئێواره‌یه‌کیان عه‌تار ده‌رسیم تاهیری خسته‌پێشی ماشینه‌که‌یه‌وه و چوو بو‌و لای غه‌زه‌لنوس. هه‌له‌یه‌ک نه‌ده‌بایه‌بازارپاناسیکی وه‌ک ئو تیپیکه‌و‌یت. به‌لام له‌گه‌ڵ ئو مندا‌له‌لووتزله‌بێخیره‌دا ده‌کرا چیتربکات؟... ده‌بوو چ پێگایه‌ک هه‌لبژێریت و چ چاره‌یه‌کی هه‌بوو؟.

مافووره‌قه‌شه‌نگه‌کان و خانمه‌غه‌مگینه‌کانی

زۆر مافووریان چنی که‌خه‌لکانیان بو‌و خه‌یال پاده‌کێشا و بینه‌رانیان به‌ره‌و چیرۆکی ئه‌فسانه‌یی ده‌برد. هه‌ر ئو مافوورانه‌ی ئه‌وه‌بوون کارخانه‌ی نیا‌یان خسته‌پیزی کارخانه‌ناسراوه‌کانه‌وه، پرپیون له‌نیگار و نه‌خشی پێشتر نه‌بینراو. نیودارترین زنجیره‌فه‌رشیک که‌ده‌ست و نه‌خشی تریفه‌ی به‌ده‌روه‌ناساند، زنجیره‌مافووری «خوشکه‌غه‌مگینه‌کان» بوو. ئه‌وه‌سه‌دایه‌کی ئه‌وتۆی له‌بازاردا هه‌بوو، خه‌لکانێک له‌ولا‌تانی

دوورەوێ هاتن و کریان .

هەندێ لە مافوورەکانی پەسەمی کۆمەڵیک کەچ بوون ... جارێک لەسەر دەریا وەستا بوون و بە دەموچاویکی خەیاڵییەوێ دەگریان، فرمێسکەکانیان بابردبووی و لە ئاسماندا دڵۆپ دڵۆپ بووبوون بە نەورەس . لە شوێنێکی دیکەدا هەمان ئەو کچانە لەسەر تۆپکی چیا یەکی سەخت، بە یاری بە قژیان دەکرد و ئەشکیان بووبوو بە پاساری ... لە مافوورێکی دیکەدا ئەو کچانە لە بەلەمێکدا گریابوون و فرمێسکیان لە ئاوەکەدا ماسی بوو ... لە شوێنێکی دیشدا بەسەر هەندێک کتێیدا نوشتابوونەوێ و فرمێسکیان لە هەوادا پەپولەبوو .

دوای ئەو زنجیرە یە، کۆمەڵە مافووری «کەچ و کوکوختییەکان»، «ئەمیرەکانی شەو»، «کچە پاوکەرە مەستەکان» یان دروستکرد .

لە سالی ۱۹۹۰ -ەوێ تا سالی ۱۹۹۲، واتە لە پۆزگاری داگیرکردنی کویتەوێ تا دروستبوونی یەکەمین حکومەت لە کوردستان، کارخانە ی نیا فرۆشێکی ئەوتۆی نەبوو، بەلام بە درێزایی ئەو دووسالە ئیشیان نەوێستا، بەپێچەوانەوێ لەسەر دەمی فەرهود و تالانییدا، عەبدولقادی نیا دەستی گەیشتە هەندێک مەکینە ی نوێ و پارچە ی بەسوود و دوو هۆلی تری بۆ ئامێرە تازەکان دروستکرد . لەو ماوەیەدا تریفە و کچەکان، وەک ئەوێ خەیاڵ دیلیکردن شەو و پۆز لە خولیای ئیشکردندا بوون، وەک ئەوێ خەوێکی موگناتیسیان لێکەوتبێت بەردەوام ئیشیان دەکرد . خەیاڵە ئەفسووناییەکانی تریفە سەرپای کارخانەکە ی بەدوای خۆیدا کیشدەکرد، وەک ئەوێ خودی ئامێرەکانیش تەسلیمی هەمان ئیقاع و تیکەلی هەمان سیحریووبیستن، بەجۆریکی مۆسیقی و بێتیکچوونی لە ناکاو بە یاشی دەگەڕان . لەو دوو سالەدا تریفە لەگەڵ باجییەکی دیکەدا لە کارخانەکەدا دەخەوت . فەوزیە یاسەمی دایکی کە نەخۆشی

یەك لە دواى یەك پۈوى تێكردبوو، لەو پۆژە سەختانەدا «كە خەلك لە ناوهراسى عێراق و باشوورەوه بەرەو كوردستان پايانده كرد» هەراسان لە دەست جەوهرى كورپى، مالى جیهتشت و چوو بۆ لای برايه كى خانەدانى خۆى لە بەغداد و دواتریش هەر لەوێ گيانى سپارد. سەرەتا فەزىيە خولیاى وابوو تریفەش لە گەڵ خۆیدا بەریت بۆ ئەوێ، بەلام كە چیرۆكەكانى ئەوێى بیست و خۆى بە چاوى خۆى، رەفتارى پۆلیس و ئاسایشەكانى ئەوێى دەرەق بە كچان و ژنانى ئەو شارە بەدەختە بىنى، هەموو شتیكى تێكدا و پێى باشبوو تریفە هەر لە سەر ئیشەكەى خۆى بمیشتەوه. لەو ماوەیدا كچانى كارخانەكە بپشوو کاریانده كرد، هەتا لە پۆژانى پاپەڕین و لە سەردەمى پەوه گەرەكەى خەلكیشدا كەسەر لە بەرى زەمىنى هەژاند، ئەوان لە ئیشكردن نەوستان. كار بە جۆریكى سەیر فرییدا بۆنە دەرەوێ مێژوو و لەمەملەكەتێكى تردا دەژیان. كچانى كارخانەكە سالانێكى درێژ لە زەتێكیان لە چىن و خۆشییەكیان لە ئیشەكەیان نەبینیبوو، بەلام هاتنى تریفە بە خەونە پرەكانییەوه، شادی خستبووه ناو پۆخ و سەر دەستوپەنجەى ئەوانیش. مەرف لە هەر سەردەم و زەمانێكدا ئیشبكات، گەر ئیشەكەى خالى بوو لە خەيال، واتە نزیکە لە مەرگ. هەر بۆیە تریفە بەو خەيالە پرەوه هەمووانى لە ژيان نزیككردهوه. هەموو دەزانین كە خانمى یابەحرى، مندالى خۆى لە گەڵ بۆنەوەرگەلێكى نەبینراودا بردبووه سەر، بەلام پێدەچیت ئەو بۆنەوەرە سەیر و نەبینراوانە تەنیا پاسەوانى مندالى ئەوى خەيالزابووبیتن. هێندەى لە تەمەندا هەلكشا و كەمێك گەرەبوو، لە گەڵ قورسبوونی وانەكانى قوتابخانەدا، لە گەڵ تێكەڵاویبونی بە دونیای كتیب و خوێندنەوى بیوچاندا، هەموو شتیكى ئەوانى بیرچووهوه. بەلام لەبرى ئەوان شەوانە پەیتا پەیتا خەيالەتسى بۆدەهات، وێنەى سەیر سەیر كە دواتر هەندىكیانى لە دروستكردنى مافوورەكاندا بەكارهێنا.

شاری دەبینی لە خۆلەمیش، کوچی دەبینی لە بەردی پەش، مالى دەهاته پيشچاو تاريك وهك تونيليكى ئەبەدى. بۆ ھەر كويىك دەچوو وینەى تىكە لاو لە غەم و سەرسامى نوقمیان دەکرد. مافورەكان ئەو ھەلەیان خستە دەست بە ھەرە كۆی و خەيالە پامەنە كراوە كانى خۆى لە شوینىكدا بنوسیتەو. تا نەگەيشتە ئەو كارخانەى، خۆى وهك نەخۆش دەهاته بەرچاو كە وړپنەى كى سامناك بەخۆرا ئازاریدەدا. چ شتیک لەوە دلشكىنتر نییە نەزانى خەيالە كانى خۆت چى لیبكەیت، ئەویش نەیدەزانى سوودی ئەم ھەموو خەيالە چییە كە بەشێو و پەنگى جۆراوجۆر لە سەرىدا سەمایاندەکرد. بەر لە مردنى زاھیر یابەحرى باوكى، ماوہیەك پئویستی بە چارەسەرى دەرونى ھەبوو، راستە كچەكە ئەسەمەرىكى چكۆلانە و خۆشپووبوو، بێئەوہى بئحورمەت و زۆرپوو دیاربیت لەگەڵ بیگاناندا دەكرایەو، كە كەسىكى غەریبى بدیبایە راستە و راست دەبوو ھاوپی، گەلەك زووش دیوارە كانى لە نیوان خۆى و خەلكدا ھەلدەگرت، ھەردەم لەگەڵ خەلكدا پووگەش و دەم پر خەندە بوو. بەلام لە مائەوہ تەنیا و غەماوى و پەشەوا دەینواند، بەردەوام سەرى پر بوو لە خەياللى خۆلەمیشى. زۆرجار دەیگوت بۆنى ژيانى من لە بۆنى فاتوسىكى كوزاوە دەچیت، بۆى جەستەم بۆى ئاگردانىكە یەكێك لە ناكاو خاموشىكردبیت. پێدەكەوت بە ھەفتە توشى ھێرشى ئەو خولیا و وینانە ببیت كە لە جیگادا دەیانخست، بەچەشنێك ھەستى دەگۆرا پئیوابوو لە پێخەفیكدا خەوتوو ھەمووى چیلەكە و خاشاكە، ناو نوینەكەى لێدەبوو بە سەرجبەكى پر خۆلەمیش، وهك بە لەشى تەپەوہ كەوتبیتە ناو كادانىكى گەورە و سەر تا خواری بوویتە پوش، پرایدەكردە ھەمامە ساردەكە و سەیری لەشە لاوازەكەى خۆى دەكرد. بە كورتى خەيالەكان ئەشكەنجەیان دەدا، بەلام لە كارخانەى مافورەكە بەختەوہربوو، لەوئ وړپنە كانى لەو

ههوا تاريكه هاتنه دهري و پوخساري پهنگاوپهنگيان گرت.

له گه ل هه موو خو شروپي خويدا، فهرشه كاني پړپوون له كچي غه مبار. به دهگه ن فهرشيكي هه بوو كچيكي گريايوي تيډانه بيت. له كارخانه ي مافوره كه چنده له خيال و قوولايي نه نديشه نه فسوناوييه كاني خو ي تيگه يشت، هيندهش له زيانى كچه به سته زمانه كاني كارخانه كه نزيك بووه وه. نه و نه زمونه بړوايه كي له تريفه دا چاند كه هيچ مروفتيك خالي نيه له خيالي قول، به لام زوريه ي خلك كاتي نه وه يان نيه ده سته برن بو ناو پوحي خويان تا بزائن چي تيډايه. هاوپي كاني كومه ليك كچ بوون به چند شه فتيري جياواز كاريانده كرد، نه و له هه موو كاته كاندا له گه لياندا بوو، له و پوهه شه وه باريكي قورسي له كول گه لاويژ خان كه مكر دبووه وه، كه بهر له هاتني تريفه به ته نيا غمي هه موو كچه كاني ده خوارد. زوريه يان خانمي غه مگين و چاو له نه شك بوون، كي شه كانيان شتيك نه بوو مروف بتواني ت چاره بيكات، زوريه يان كچي هه ژار و به سته زماني نه و خيزانه لاديانه بوون كه له زهوي و زاري خويان هه لگه نرابوون و ده بابه بزوييه ك په يدا بكن. تريفه له سه ره تاي نيش كرنيدا كومه ليك كچي بيده ننگ و شه رمي بيني كه وهك گونا هه باربن، چاوشوپ و كزنيگا له سه ر ناميره كان ده ستيان ده جولاند. نه و تر سه ي نيو چاويان و نه و نيگا كزانه يان تريفه يان په ريشان كرد، به لام فه زاي كارخانه كه وه ها پووته ن و سارد بوو جگه له غم هيچي تري له و مه مخلوقه لاواز و بيتي نانه دا نه ده بزواند. به يانيان، هاوپي به كزه ي ساردي زستان يان شنه ي فيتكي هاوين به خويان و له چكيكي چلكنه وه له پاسيكي كون داده به زين و ده هاتن بو نيش، شه وانيش به ده سته و په نجه ي كوپ و خوين تي زاوه وه ده گه پانه وه بو مال. بوني عاره ق و برسيتي له له چك و عه باكانيان ده هات. جگه

له ئیشکردن بۆ سه‌ید قادری نیا و شه‌پکردن له‌گه‌ڵ یه‌کدا هیچی
تریان نه‌ده‌زانی، به‌لام خۆشحال‌بوون که لایه‌نی که‌م وه‌ک کارخانه‌کانی
تر نی‌ری شه‌پوال پيس و پیاوی چاوچنۆکیان له‌گه‌ڵدا نییه‌. له
کارگه‌کانی تره‌وه هه‌والی ئه‌و ژیانه تاله‌یان بۆده‌هات که کچان و
ژنانی ئیشکه‌ر تیا‌ده‌ژین، ئیشی زۆر، موچه‌ی که‌م، پیاوانی نه‌خۆش و
که‌له‌باب مه‌زه‌ب. هه‌رده‌م دلخۆشی خۆیان به‌وه ده‌دایه‌وه، که لی‌ره،
له به‌رده‌ستی خانمی نیادا، شه‌ره‌فیان سه‌لامه‌ته. ده‌بی‌ت بلێم که
هاتنی تریفه سه‌رله‌به‌ر ژیا‌نی کچه‌کانی گو‌پی. وه‌ک خوشکێکی نازدار
سه‌یریانده‌کرد که له‌پال هه‌ندیک ورده ئی‌ره‌یی و که‌مه پ‌قدا، هه‌مووان
له‌سه‌ر پ‌یزگرتنی پ‌یک‌بوون. له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا که‌سیان نه‌یانو‌یرا خ‌یرا
د‌لی خۆیان بکه‌نه‌وه. به‌لام نا‌خر ئه‌و ب‌یده‌ره‌تان و به‌دبه‌ختانه د‌لی
خۆیان چ‌ون ب‌کردبایه‌ته‌وه؟ چ‌ما به‌سته‌زمانانه ده‌یانزانی د‌لیان هه‌یه؟
ده‌یانزانی ش‌تیک هه‌یه ناوی د‌ل‌کردنه‌وه‌یه؟. زۆری و‌یست تا تریفه یه‌ک
به یه‌ک ناسینی و خۆشی‌ویستن، مه‌راقی ئه‌وان زۆر ش‌تی له تریفه‌دا
گو‌پی. گه‌ر ئه‌و کچانه نه‌بانایه له‌وانه‌بوو تریفه له کچ‌کی پ‌رخه‌یال
زیاتر ه‌یچی تر نه‌بایه.

تریفه پ‌وژ به پ‌وژ، و که‌م به که‌م د‌لی ئه‌وانی بۆ خ‌وی پاک‌یشا و
پاش سا‌له‌خت‌یک ت‌یکه‌لی و د‌ل‌نای‌ی، ه‌یدی ه‌یدی بنی ئه‌و ئ‌وقیانوسی
غه‌مه‌ی بۆ ده‌رکه‌وت که هه‌ر کچ‌کیان له‌گه‌ڵ خ‌ویدا ده‌یگ‌یر‌پ‌ت. ناب‌ی‌ت
وابزانی‌ن که تریفه یا‌به‌حری به‌پلان ش‌تی وه‌های کرد‌وه، به‌ل‌کو خه‌یال
جو‌رئه‌تی به‌خشییه ئه‌و کچانه قسه‌بکه‌ن، خه‌یال‌یش کیسه‌ل‌یکی خاوه،
زۆری ده‌و‌ی‌ت تاف‌ی‌ری فر‌ین ده‌بی‌ت. ش‌ته‌کان سروشتی و خ‌و‌رسک
هاتن، کات‌یک تریفه بی‌ری له‌وه‌کرد‌وه خولیاکانی ب‌کاته ماف‌و‌ر، ه‌یدی
ه‌یدی ده‌نکه ز‌ی‌پ‌ینه‌کانی خه‌یالی وه‌ک باران‌یک به‌ر ئه‌و کچانه که‌وت،
که ه‌ینده‌ی ماف‌و‌ری‌کیان ته‌واوده‌کرد ش‌ی‌تانه له‌ده‌وری ک‌وده‌بوونه‌وه

و ليٽيراده مان و خوشحالانه چه پله يان بۆ ليدهدا و به شهرمه وه پيى
 سه رسامبوون. پۆڙ دواى پۆڙ و مانگ دواى مانگ پتر باوه پيان به م
 كچه په يدا ده كرد كه ده تگوت له نه ستيره يه كي تره وه هاتوه. تريفه
 يابه حري له كاتى نيشدا وهك ئيلهامزه ده يهك، وهك بالنده يهك به ده م
 خه وه وه بفرپيت، هه موو له شى سروشتى تارمايه يه كي وه رده گرت كه له
 ئاستى پووده ستى شته كان به رزبوويته وه و له زهوى برپايت. تريفه
 خوى هيچى نه ده كرد، له سه ر كورسييه ك داده نيشته و چاوى ليكده نا و
 خه يالنده كرد، ده زوو ده زووش نه و خه ياله ورده ي ده گوازه وه بۆ سه ر
 مافوره كان، به قاليبافه كانى ده گوت چيبكه ن و چى نه كه ن، له
 سه مفؤنيسټيگ ده چوو ئوته كان پيشتر له سه ريدا نوسرابن، نه وكاتانه ي
 نيشيانده كرد، كچه كان بيويستى خويان نه يانده توانى له كاره ستن.
 به شيويه ك له خهوى تريفه دا نوقمه بون ده بوو به خهوى خويان.
 هه موو ده يانينى تريفه له وه سه ر كورسييه كالتر و كالتر ده نوښت،
 ده بيته خه يال، ده بيته بوونه وه ريټك نه وديوى دياره. نه وانه ي شه فتي
 شه و له گه ل تريفه دا كار يانده كرد، ده يانگوت سات هه بووه به ته واوى
 ونبووه، له وه ده رچووه جه سته ي هه بيت و بوته خه يالټكى ساف.

من ده ليم مروف خوى بوونه وه ريټكه هيند بوير نييه خه يال بكا ته وه،
 هه رده م پويوستى به يه كيټك هه يه له نزىكى بيت و به رده وام خه يال اتى
 هه بيت تا نه ويش ده سته برى و ده رگاي گه نجينه ي فه نتازيا كانى خوى
 بكا ته وه. ترس له خه يال شتيكه پيشه كانى قوول له پوحي مروفدا
 چه قيوه، چونكه مروف نازانيت خه يال بۆ كوڤى ده بات، نازانيت چ
 ده رگايه كي ليده خاته سه ر پشت، ترسى مروف له خه يال له ترسى
 مروف له دوپشك و نه ژديها و گورگى برسى به هيژتره. كچه كانى
 مافورخانه ي نيا هه موو گه نج بون، ته مه نيان له نيوان چواره

و سی سالدّا بوو، سیانیان ژن بوون و شوویانکردبوو، به‌لام هر سیکیان به‌دبخت و چاره‌په‌شبوون. یه‌کئیکیان میرده‌که‌ی سرخوشتیکی به‌دمه‌ست بوو که شه‌وان لییده‌دا و به‌یانیان به‌هرچاوی شینه‌وه ده‌هاته‌وه بو ئیش، یه‌کئیکی دییان میرده‌که‌ی نه‌خوشتبوو، به‌ده‌گمه‌ن له ژیر به‌تانییه‌که‌ی ده‌هاته‌ده‌ری، له‌و باوه‌په‌دابوو کومه‌لئیک دوژمن له ده‌ره‌وه چاوه‌پوانیده‌که‌ن بیکوژن. سته‌میان میردئیکی باش و دلگه‌وره‌ی هه‌بوو، به‌لام له شه‌پدا ده‌ستئیکی په‌پیبوو و نه‌یده‌توانی کاربکات. کئ ده‌یگوت ئه‌مجوره‌ بوونه‌وره به‌دبختانه ده‌توانن خه‌یالیان هه‌بیئت، ده‌توانن به‌خه‌یال مه‌ستبن و بوئرن خه‌و ببینن. به‌لام هاورئیتی تریفه به‌ره‌و جیهانئیکی تری بردن، جیهانئیک تیایدا غه‌م ده‌یتوانی ته‌نیا غه‌م نه‌بیئت، به‌لکو په‌تی گرئیدانه‌وه‌ی پوچی ئه‌م مه‌خلوقه‌ پر ئازارانه بیئت له‌گه‌ل یه‌کدا، ئه‌م مه‌خلوقه‌ بیچاره و بچوکانه که ئیستا وه‌ک چوون مه‌یخوړئیک به‌ ئه‌لکه‌ول پادئیت، له‌و سالتونه سارد و پر جیکه‌جیکی ئامیره‌دا به‌خه‌یالاتی تریفه پاهاتبوون، له‌گه‌لیدا ده‌فرین، هه‌ستیان به‌ ماندووبوون نه‌ده‌کرد، هه‌ستیان به‌ ده‌رده‌کانی جه‌ستیان نه‌ده‌کرد، ژانه‌کانی مال و غه‌مه‌کانی هه‌ژاریان له‌ بیرده‌چووه‌وه، خه‌یال زه‌وییه‌کی بو دروسته‌کردن که من و تو‌ی به‌سته‌زمان نایبینن.

چیدی مافوره‌کانی کارخانه‌ی نیا کومه‌لئیک زه‌خره‌فه‌ی گئژ نه‌بوون که سه‌مبولی قه‌رپه‌ دووره‌کان و دینه‌ بابچووه‌کانی بو ده‌هینانین، به‌لکو ئیشیک بوو پر له‌ چاوه‌پوانی، دووریوو له‌ دووباره‌بوونه‌وه.

مانگ له‌ دوا‌ی مانگ و سال له‌ پشته‌ی سال، کچه‌کان فئیربوون چیرۆکی خویان بو تریفه‌ بگئیرنه‌وه، فئیربوون خه‌ون ببینن، خه‌ون ته‌نیا به‌ فیگه‌ر و نیگار و فه‌زای ناو فه‌رشه‌کانه‌وه نا، به‌لکو خه‌ون به‌ ژیا‌نی خویان و پاشه‌پوژی خویانه‌وه. نیوه‌پوان له‌سه‌ر نانخواردن

شهريان بوو کاميان له نزيك تريفه وه دانيشيت و باسى خوى بکات، تريفه به زهرده خنه گه وره کهى خويه وه، به و قول باريکه په شانیه وه که پړيوو له گنده مووى په ش، ده ستي ده خسته سر ده ستیان و ده يگوت «شلير گيان بوم باسکه، ده ته ویت چيم پتيليت؟»، « نازنازی گول، چ مه راقيکته، وه ها غه مباری، بير له چى ده که يته وه، خوشکه نه شميله کهى من، خوايه چاوت خفه تیکى تيدايه به رد ده توپنيتيه وه، تو بو وای گولى من»، «گزنګ گيان، که به رده وام ناوا بيده نگ و شهرمن ده تبينم ده ليم خوايه هم که چوڼ ده ژى، تو زیک چاوبکه ره وه».

به کاوه خو توانى وایان ليکات قسه بکن، خه ونه کانى خويان بگړنه وه، باسى نه و شته جوانانه بکن که حه زيان ليه تى، باسى نه و کورانه بکن که له دل وه ناواتيان بو ده خوازن ... وایان ليهات چيتر بوونه وه رى سارد و مردوو نه بوون، که له ژير له چکه کانیه وه پيشاون و له پشت شه رمیانه وه مردوون، به لکو پوژ دواى پوژ په يوه ندى نه و کچانه به ژيانه وه گورپا، دواى هه موو مافووريک و دواى هه موو مه له کردنيک له خه يالدا نازايه تى و جورته و بوپريان ده چووه سرى. سهد قادری نيا سه يری ليهات که له ماوه ی چنده ساليکى که مدا نيدى کيزه کانى پروگه شتر و دم به خه نده تر و نازاتر ده بينى. هه لبت له سيمای هه ژارى و به دبه ختى پاک نه بوونه وه، به لام نيسا ده يانتوانى شتگه ليک بکن که پيشتر نه يانده ويرا. خه ياليش هيچ نييه جگه له سه رپه پترين شوينى نازايه تى، نازايه تيبه که که ده شيت زورجار کوشنده بيت.

نامە کە ی مەلای سوخته

غەزەلنوس لەو ژوورەدا کە شەنبای عەشق لێیدا و هەوای سۆزێکی ئاسمانی هەلگیرت، جۆرە عەشقیکی گەردونی و سەرتاسەری تیا سەوزبوو کە تا مردن لە گەلێدابوو. زۆر کەمن ئەو مۆفانەی ئەو ساتە دەژین کە تیایدا عاشق دەبن. عاشقبوون بە مانا مۆفانە سادەکەی نا، وەک ئەوەی کتوپر هەستبکەیت دیلی مۆفێکی تری و ناتوانیت لێدەریازبیت و بیری لێنەکەیتەوه. بە مانا سۆفیسست و دینیەکەشی نا، کە عەشق جۆرە پەیوەندییەکی قوولە بە خالێق و وێنە جیاوازهکانییەوه، بە لکو بە مانای ئەو هیژە گەورەیی مۆف والێدەکات خەمخۆری مۆف بێت، مۆف بەرەو پەیوەندییەکی قوول لە گەڵ ژياندا بەریت و وا لە مۆف بکات بۆ مۆفەکانی دی بگری، ئیدی هەر مۆفێک بێت، لە هەر جیگایەک... عەشق بەو مانایە بمانکات بە عاشقی ئازارەکانی ئینسان، بمانکات بە خاوەنی نیگایەک مۆفمان لە بەرئەوه خۆشبۆیت، چونکە بوونەوهریکی ئەشکەنجەکێشە، قوربانییەکی ئەزەلییە، بێهاودەردیکی هەتا هەتاییە.

غەزەلنوس دواتر کۆی ژيانی لە بەر پۆشناوی ئەو هەوایەدا تەفسیردەکرد کە لەو ژووری عەشقادا بینیبووی، ئەو ساتەی بە ساتی راستەقینەی لە دایکبوونی خۆی دەزانی، پێیابوو هەموو مۆفێک دوو پۆژی لە دایکبوونی هەیە، پۆژیکیان تیا دیتە دۆناوه، پۆژیکیان مانای لە دایکبوونی خۆی دەدۆزیتەوه. ئەزموونیکی بوو لە دەرەوهی توانا بچوکهکانی زمان، هەوایەک بوو وەک ئەوەی لە هەموو سوچ و کەلێنێکی دۆناوه بێت و بپۆزیتە جەستەییەوه، وەک ئەوەی لە قوولایی زەمین و زەمانە دوورەکانەوه، چی عەتریک خەوتوو، هەلگیریت و لە پۆجی ئەودا خالێبکاتەوه. وەک ئەوەی بە هەموو پێشە قوولەکانییەوه باغ هەلگیریت و لە دلێدا بپوینیت، خۆر

به هموو تيشكه كانبيه وه به ريت و له ودا بيشار يته وه، زه ريا بچوك بکاته وه
 بۆ شه پۆليک و بيخاته هه ناويه وه، جه سته يه کي ديه کي باتن، سه ره نوئ
 به ناو گيزه نيکدا بيبات و دووباره له دايک ببيت ه وه. جوړه هه ستيک بوو
 له دهره وه ي تواناي وشه و له دهره وه ي هه ره وه سفيک... شتيک بوو نه
 ياده وه ري هه ليده گرت و نه هوشيار ي ته فسيريده کرد، نه زموونيک بوو
 ته نيا خه يال ده يتواني هه نديک به شي ناماده بکاته وه و هه نديک ساتي
 دروست بکاته وه. له و ساته دا، له گهره ي نه و گهر داوه دا غه زه لنوس له
 پاستيه کي گهره ي ژيان ي خوي تيده گه يشت، تا نه و کات گه نجی کي ساده
 بوو به هه له له شته کان تيگه يشت بوو، گه نجی کي چاوکزي نه قام بوو که
 خراب دونيا ي له خوي شيواند بوو، واتيگه يشت بوو بويه کردني کي جواني
 کوچه و کۆلانه کان له وه پزي و خراپه ي دونيا پزگار يده کات. ده يگووت
 په نگ کردني کي ديه کي شه قامه کان، خه يالاندني کي دي بۆ کوچه کان ده توان
 ژيانم بگوين... نه قام بوو... نه قام... دواي شه وي کي دريژي تيفکرين،
 دواي خومار بووني کي قوول به هه وايه ک که ئيسکه کاني پرده کرد له بۆن
 و بهرامه ي شه راي کي سحر اوي، گيژ به قزه لوله کي خويه وه، مه ست
 به چاوه بچوک و چاويلکه ته نکه كانبيه وه، وهک قاميشيک باي شه و
 بيشکينيته وه، ده نوشتا يه وه و به نازاري کي سه خته وه ده يگووت «خه يال...
 تيگه يشته له حه قيقه ت».

هه ره نه و شه وه غه زه لنوس نامه کي مه لاي سوخته ي خوئنده وه،
 نامه يه ک بوو به هه مان زماني نامه کي مه لاي هاجر نوسرابوو. وهک
 نه وه بوو هه مان که س، به لام له دۆخي کي دهروني ديه کدا نوسيبيتي.
 بۆ نه وه ي کات زۆر نه گرین و خۆتان له نزیکه وه ئاگاداري نه م چيرۆکه
 سه يره بن، باشته نيگايه ک له هه نديک به شي نامه کي مه لاي سوخته ش
 بکين. مه لاي سوخته ئاوها ده ست پيده کات

«سه‌خته بۆ پیریکی وه‌ک من که قه‌ده‌میک له‌ قه‌بر و نه‌فه‌سی له‌ مردنه‌وه‌ دوورم یاری به‌ حه‌یاتی که‌س بکه‌م، به‌لام سه‌ختیشه‌ ئه‌م دونیای فانییه‌ جیه‌یَلَم و تۆ به‌ من نه‌زانیت. دواچار من زیاتر له‌وه‌ی باوک بم، تارماییه‌کم دیم و پاستیه‌کت پیده‌لیم. پاستیه‌ گه‌وره‌کانیش له‌ خه‌یال‌وه‌ نزیکن، ئه‌وه‌ ئی‌حساس و ته‌جروبه‌ی پیریکی وه‌ک منه‌، خه‌لک ته‌نیا پووکه‌ش و سه‌تی ئه‌م عاله‌مه‌ ده‌بینن، جیهان وه‌ک حه‌قیقه‌تیکه‌ی گه‌وره‌ نانا‌سن، پووکاری ئه‌م عاله‌مه‌ ئالۆزه‌ به‌ حه‌قیقه‌ت تیده‌گه‌ن. به‌لام هه‌رچییه‌ک بی‌ت ئینسان بوونه‌وه‌ریکی گه‌وره‌یه‌، ئه‌م زه‌مین و زه‌مانه‌ مالی ئه‌وه‌، ئیره‌ عاله‌می ئه‌و مه‌خلوقه‌ جاویده‌یه‌، ئیره‌ نیسته‌جیی ئه‌و و مه‌کانی ئه‌به‌دی ئه‌وه‌، که ئینسان نه‌ما وجود وه‌ک حه‌یوانیکه‌ی خه‌وتووی لیدی‌ت، نه‌ هیچ شتیکی لامه‌حدود هه‌ست به‌ ناموتناهی‌بوونی خۆی ده‌کات، نه‌ هیچ که‌ینونه‌یه‌کی فه‌وقانی له‌ ئیمتیا‌ز و علوی ده‌ره‌جاتی خۆی تیده‌گات. ئه‌وه‌ ئینسانه‌ مه‌حدود و نامه‌حدود ده‌زانیت، به‌رز و نزم جیا‌ده‌کاته‌وه‌، نرخ به‌ ته‌لا ده‌دات و قیمه‌ت له‌ خۆله‌میش و خاشاک ده‌ستینیت‌وه‌».

مه‌لای سوخته‌ به‌رده‌وام ده‌بی‌ت و به‌ هه‌مان وشه‌کانی مه‌لای هاجه‌ر ده‌نوسی‌ت « به‌همه‌نی عه‌زیزمان، من تا ئه‌مرۆم پراگتیشاوه‌، ئیستا له‌ به‌ینی مردن و ژیا‌ندا وه‌ستاوم... له‌حه‌زه‌یه‌کی ئه‌سته‌م ده‌ژیم و هیندم نه‌ماوه‌ وه‌ک هه‌ر عه‌بدیکی بی‌قودره‌ت خودا‌حافی‌زی بکه‌م، دنیا برستی لی‌برپوم و غه‌م تاقه‌تی لی‌سه‌ندوم، چه‌ند سالیکه‌ پیری له‌ گوشت و ئیسقانم ده‌خوات و گه‌یشتۆته‌ ئاخ‌رین تیکه‌ی خۆی. پۆحم په‌رپوت و پوچ بووه‌، جه‌سته‌م هه‌لاک بووه‌ و ئاره‌زووم فه‌وتاوه‌. س‌رپک هه‌یه‌ ده‌بی‌ت تۆ بی‌زانیت، نه‌ه‌ینییه‌ک له‌ ئه‌سراری مه‌رگ قوولتر و له‌ ته‌لیسمی حه‌یات بی‌ب‌ن‌تره‌. شتی‌که‌ تۆ ده‌توانی ئیمانی پی‌به‌ینیت و ده‌شتوانیت به‌ ورپه‌نه‌ی پیریکی حه‌سابه‌که‌یت که ئیستا نا ساتیکی دی سه‌رده‌نیته‌وه‌.

شتێک هەیه بە درێژایی حەیاتم ئازاریداوم، ئیستا تۆ بەشی ئەو هە
 گەورەبوویت، تێبگەیت، بەر لە ئیستا هەر نوتفیکم بدایە دەبوو هەوا
 و هەر حەرفیکم بنوسایە دەبوو هیچ... چونکە فەقەت پۆخە بەرێک
 لەم حیکایەتە حالیدەبێت، کە لە عەشق تێبگات، مەعناکە ی بفا مێت.
 بەس خواش دەزانیت، ئاخۆ ئیستا تۆ لە عەشق تێدەگەیت یان نا؟
 بەس خوا دەزانیت... خوا. من کە واجبێکی وا سەخت و ئەرکێکی وا
 عەجیب بەسەر دلێکی تازە پشکوتووی وەک دلی تۆیا دەدەم، ئاخۆ
 خۆم لە عەشق تێگەییوم، ئاخۆ ئادەمیەک و ئادەمزایەک هەیه لە
 عەشق تێگەیبێت یاخو ئەو هەش سڕێکە لە ئەسپاری ئیلاهی، قودسیکە
 لە ئەقداسی گەورە و جەلابوونی بە من و تۆ ناموێنێ؟ بەهەمنی
 عەزیزمان... هەژدە سالی لەمەوبەر... هەژدە سالی لەمەوبەر لە شەویکی
 ساف و سامالدا، سەرگەرمی نیاکردن بووم لە بەحری ئەستێرە، لە
 ناکاو پیرێک لە دەرگای دام، پیرێکی ناگرین و پووگرژ، پیرێک نیگای
 لە نیگای ئەو ئەهریمەنانە دەچوو کە ئەقاشە کۆنەکان لەسەر بەرگی
 کتێبێک لە کتێبەکانی دۆزەخ دەیکێشن، پیرێکی سەیر، هەر غەزەلێک
 من لەبەرم بوو، ئەویش لەبەری بوو، هەر شیعریک من نوسیبووم ئەو
 چاکتر و باشتر دەیوتەو، وەک بەشی لە من خۆی بە من ناساند، وەک
 سێبەریکی من و نیوێهەکی تری من خۆی نواند، وەک دلێکی وشکەنە و
 بەردسروشت بێرەحم بوو، بە منی گووت من نیوێهەکی تری تۆم، ئەو
 نیوێهەکی سی و پێنج سالی لە سەردابیکی تاریک و ترسناکدا دیلتکردوم.
 من نیوێهە خنکاو و بەدبەختەکی تۆم. منیش باوەرم پێکەرد.

نازانم دلی خۆمت چۆن بۆیکەمەو، ئێمە وا خولقاوین هەر دەستمان
 بۆ عەشق برد شتێک دەشکێنین. بۆیە سەرت نەسوپی، عاجباتی
 داڵتەگرێ گەر لەم ئانوساتی دەور و تەسلیمەدا دەستی لەرزۆک و
 نەفەسی شکستەم، لەحوکمی ئەم دەردەنەین و شتی تر بشکێنین. کوپی

خۆم، ئەم سەرە‌ی من به تۆ‌ی ده‌لێم، هه‌ژده‌ ساڵه‌ وه‌ک شوشه‌یه‌کی پر
 نه‌س‌رار خستومه‌ته‌ پشت ده‌یان شوشه‌ی تروه‌وه‌ و له‌سه‌ر په‌فێکی ب‌ل‌ند
 خه‌وانومه‌. وه‌ک پیرزگی له‌رزۆک، ئێستا ده‌بێت به‌ سه‌ر په‌یژه‌یه‌کی
 شکاودا سه‌رکه‌وم، که‌ په‌یژه‌ی پارایی و ترسنۆکی خۆمه‌، له‌سه‌ر
 ئەو په‌فه‌ به‌رزه‌، که‌ په‌فه‌ی هه‌فتا‌ساڵه‌ی غه‌زله‌ی به‌باچوومه‌، به‌م
 په‌نجه‌ چرچه‌لۆک و بو‌ پ‌زین شه‌یدایانه‌م، شوشه‌ لاده‌م و یه‌ک یه‌ک
 له‌و حه‌وایه‌وه‌ تو‌ریانده‌م، شت بشکێنم و شت بشکێنم و شت بشکێنم،
 ئینسان له‌ له‌حزه‌ی مه‌رگدا ده‌بێت سندوقی نه‌س‌راری خۆی بکاته‌وه‌، تا
 دواتر باش له‌ حو‌کمی ئیلاهی تی‌یگات. له‌ ساتی ده‌وروته‌سلیمای ئینسان
 ده‌بێت جو‌رنه‌تی پوانینی له‌ پوناکی نه‌فسی خۆی هه‌بێ، گه‌ر وانه‌کا،
 ئە‌ی له‌سه‌رچی له‌گه‌ڵ واحیدولقه‌ه‌ارا قسه‌بکا؟. من ئێستا ده‌بێت نه‌زهرم
 تیژکه‌م و ده‌فته‌ری پازی خۆم داگرم و نامه‌ی په‌نگینی خۆم بکه‌مه‌وه‌.
 ئەو پیره‌ هه‌ر من بووم، من که‌ شه‌یدای ئافره‌تێکی شه‌رم و نه‌جیب
 و پرچه‌یا بووبووم. هه‌یج که‌س له‌ پیاویک به‌دبه‌ختتر نییه‌ که‌ هه‌ز
 له‌ ژنیکی به‌حه‌یا و حورمه‌ت بکات، من که‌ مرده‌م وه‌ک می‌روله‌یه‌کی
 ته‌ر و نه‌خۆش، غیره‌ت ده‌ده‌مه‌ قه‌لب و قه‌لبی شکاوم و به‌ سه‌یدی
 مه‌خلوقات ده‌لێم که‌س له‌و عاشقه‌ سیاچاره‌تر نییه‌ که‌ خودا ده‌یخاته
 به‌ر له‌عنه‌تی هه‌زکردن له‌ ژنیکی شه‌رم و ناموسناس. من ئە‌وه‌کات
 گه‌رچی له‌ ته‌مه‌ندا هه‌رزه‌کار نه‌بووم، به‌لام پۆ‌چی گه‌نج و هه‌وای عه‌شق
 به‌شیکی گه‌وره‌ی وجودم بوو، سه‌راپای پۆ‌حم ستایشی مه‌عشوقه‌ و
 غه‌زله‌ی میه‌ری ئە‌و بوو. له‌و ده‌مه‌دا که‌ ئە‌و پیره‌ شه‌رانی و به‌دنیگایه
 له‌ ژووره‌که‌مدا ده‌رکه‌وت، من باری ته‌عالا و فه‌خری کائینات په‌حمه‌تیکی
 تیگرتبووم ئێستا‌ش له‌ ناخه‌وه‌ ده‌شنیم و له‌ هه‌ناوه‌وه‌ گول‌او و عه‌تر
 و عه‌نبر ده‌بارینم. چه‌ندین سا‌ل له‌مه‌یه‌ر، پۆ‌ژیک له‌ خه‌وه‌ستام و
 سه‌یرمه‌کرد عاشقم، عاشقی خانمیکی به‌ حورمه‌ت و ناموسناس، که‌ ناوی

بەھاریانو بوو، کە دایکی خودا یخۆشبووی ئیو دەدە کات، ئەمەشە و گۆپی
 لە ھەر شەو پر نورتییەت. عەشق شەرەفیکی گەورە یە کە تەبیەت
 بە کەم کەسی دەبەخشیت، تەنیا شتیکە لە وێقاری و گەورە پیدا هیچ
 شتیکی مەزن و لاموتەنامی نایگات. عەشق تەنیا شتیکە کە سەنعتی
 مەرۆف خۆیەتی، تاکە شتیکە شەیتان دەستی تێیدا نییە و خوداش
 راپەر و مەرچەعی نییە. خودا خۆی مەعشوقە، مەعشوقی راستەقینەش
 خۆی عەشقی خۆی دەستکرد دروستناکات، خودا بابەتی عەشقە نەوێک
 خالیقی بیّت، گەر خۆی خالقی عەشق بیّت، دەبیّت بە مەعشوقیکی
 ساخە، وەک ئەوێ من سامانیک یان کوپەیک تەڵا لە خەزینە ی تۆدا
 بشارمەو، تا دوا یی تۆ بیدەیتەو بە خۆم، لەبەرئەو تەنیا نەفام و
 گەژەکان وادەزانن عەشق دەستکردیکی ئیلاھییە، خودا گەمەکاریکی وا
 نابە ئەد نییە، عەشقت بەداتی تا عاشقی بیّت... ئای خودایە، ئەمە چ
 سووکایەتی بە خالق. عەشق تاکە شتیکە خودا و شەیتان دەستیان
 تێیدا نییە. شەیتان لەبەرئەوێ عەشق نایگریتەو، لەبەرئەوێ عەشق
 دوور و نزیک بەئێقلیمی ئەودا ناپوات، بە خاک ی ئەودا تێنابەریت،
 ناچیتەو سەر حیلە و مەکر ی ئەو. ھەر کە سێک ئیدیعی رابیتە ی نێوان
 شەیتان و عەشق بکات، لە شەیتانەو نزیکە نەک لە عەشق، شەیتانە
 و بۆ کوشتنی عەشق ھاتووە، نەوێک عەشق بیّت و دەستی شەیتانی
 پێو بیّت. ھەر تەفسیرێک عەشق بباتەو سەر خودا یان شەیتان، لە
 مەنزوری وەھاو تەماشایبکات، هیچ نییە جگە لە موفەسسیک کە فەنونی
 خۆی بۆ سووکایەتی بە ئینسان بەکار دەھێنێت. گەورە یی ئینسان و
 بچوکیشی تەنیا لە عەشقدایە، موحیبتە مێیاسی بەشەرە، مێیاسیک
 لە ھەموو مێیاسەکانی تر گەورە ترە، نە ئیمان مێیاسی پۆچی ئیمەیە،
 نە ئەخلاق، بە ئەکو موحیبتە جەوھری بەشەر و مێیاسی ئەوێ و
 ئەخیریتی. خالیبوون لە مەحەبت خالیبوونە لە ھەموو شتیک. کوپم

وہک پیرەمێردیکی بێحورمەت تەماشامەکە، کە دەستی دەلەرزێت و
 نەفسی ھەر پەرە لە تەماحی دنیا. من ھەمیشە عەبدی ئەو ئینسانە
 ناو خۆم بووم، ئەوەی عەبدی ئەو ئینسانە ناو خۆی نەبێت، ناتوانیت
 عەبدی خودا بێت. بەلام ئێمە بەشەر کە لاوازی و ناچیز تەماشای
 خۆمان دەکەین، ھەمیشە شەیتانیکی ترسناک ھەیە بە گوێماندا
 دەچێنیت، خۆت فەرامۆشکە، خۆت فەرامۆشکە، خۆت فەرامۆشکە، لە
 خالیقدا بتوێرەو، لە عەشقی ئیلاھیدا زەوہبانکە... زەوہبان. چونکە ئەو
 ساتی ئینسان خۆی لە یاددەکات، دەبێتە ھیچ. ئینسان کە عەشقی بۆ
 خۆی نەما دەبێتە گورگ، لە ھەر شتێکدا زەوہبانیکرد ماھییەتی خۆی
 لەدەستدەدات، ماھییەتی ئینسانیش عەشقە، ھیچ مەخلوقیکیش نییە
 بتوانێت کە خۆی دۆراند خودا بباتەو. لێرەو ئینسان دەبێت عەقل
 بخاتە گەر و ھۆشی بێتێتە مەیدان، ئەو خودا نییە داوامان لێبکات
 لە عەشقی ئەودا بتوێنەو، ئەو شەیتانە ئەو داوایەمان لێدەکات،
 خودا خۆشەویستی خۆی بە ناو خۆشەویستی ئینساندا بردو، مەرجی
 مەحەبەتی خودا مەحەبەتی ئینسانە. بەلام ئەو پیرە وەسواسناسە ناو
 من، ئەوەی سەردەمی نابدل لەگەڵدا غەزەلی دەگووت، کە خودا
 نیعمەتی عەشقی پێدام و بە نوری موحیبەت ئاوەدانیکردمەو، ئەو
 ھەراسان لە من، ھەراسان لەو غەزەلیاتانە دەمگووت، لەسەردابی پەشی
 خۆی لە شیوەی ئادەمیەک و پیریکی پەقەزەبدا ھاتەدەر، کەسیک
 بوو ھەم حەقیقەت بوو ھەم خەیاڵ، ھەم من بووم و منیش نەبووم،
 بەئێ کوپم، بەئێ، بەلام دڵنیابە تۆ لە من بوویت و لەو نەبوویت». «
 بەھەمنی ئازیز. من وہک مەلایەک دەستم پێکرد، علمی سەردەمی
 خۆم خوێند، ناوی حەقیقیم مەلا غەریبی ھاجەرە، وہک زۆری مەلاکان
 خلاقیکی ئەوتۆم لە نێوان مەلایەتی و غەزەلیاتدا نەدەبینی. غەزەلیات
 فەنیکی مەعشەری مەلایان بوو کە لە گۆنەو مابوو، کاتیکی ناوی

مه‌لای سوخته‌م وه‌ک له‌قهب هه‌لبژارد، ته‌قلیدی‌کم ئیجراده‌کرد شوعه‌رای
 پێش منیش هه‌ر وایان‌کردبوو، پۆژیک ژماره‌ی نه‌شعارم زیادی‌کرد و دیوانی
 یه‌که‌می خۆم چاپ‌کرد. له‌گه‌ڵ چاپ‌کردنی دیوانی یه‌که‌مدا، بۆیه‌که‌مجار
 نه‌وه‌سواسه‌ سه‌یرانه‌م زیادیان‌کرد و گه‌یشتنه‌ پله‌یه‌ک هاوده‌می خه‌وف و
 سامیکی بێین بوون، وه‌ک نه‌وه‌ی شه‌و و پۆژ ته‌وریکی په‌نهان له‌ ناوه‌وه
 دووکه‌رتمبکات، وه‌ک نه‌وه‌ی بیلا فاسیله‌ چه‌قویه‌ک زه‌ره‌ زه‌ره‌ دابه‌شمبکات.
 هه‌ستم‌کرد شتی‌ک له‌ ناوه‌وه‌مدا دابه‌شده‌بی‌ت. نه‌مه‌ه‌زانی چیه‌، هێژیک
 بوو دوو دیو، وایده‌کرد دوو ژیان بژیم، له‌سه‌ری‌که‌وه‌ وه‌ک هه‌ر مه‌لایه‌کی
 دیندار و خوداناس خێزانم پێکه‌وه‌نابوو، له‌ حورمه‌ت و ناموس ده‌ترسام،
 له‌سه‌ری‌کی تریشه‌وه‌ فیتنه‌ی عه‌شقیکی خه‌یالی که‌ نه‌مه‌ه‌زانی چیه‌ و
 له‌ کوپوه‌ هه‌لده‌قولی‌ت، له‌گه‌ڵ خۆیدا ده‌بیردم. له‌لایه‌ک غه‌زه‌لخوی‌تی‌ک
 وه‌ک بولبول له‌ ناومدا ده‌یخویند، به‌لایه‌کی دیش مه‌لایه‌کی به‌ویقار به‌
 پوویه‌کی جیدی و به‌جه‌به‌روتی ئیمانداریکه‌وه‌ له‌ زی‌کردابوو. شه‌پی ناو
 من شه‌پی نیوان چاکه‌ و خراپه‌، یان نه‌فین و پق نه‌بوو، نا... به‌همه‌نی
 نه‌زیز، بێمیش‌کن نه‌وانه‌ی له‌ت له‌تبوونی من به‌ له‌ت له‌تبوونی ئاسایی
 به‌شه‌ر له‌ نیوان چاکه‌ و خراپه‌دا ته‌شبهه‌ده‌که‌ن. هه‌موو ئینسانیک له‌
 نه‌عماقی خۆیدا له‌ نیوان چاکه‌ و خراپه‌دا له‌ت له‌ته‌. نه‌وه‌ له‌ به‌دیه‌یا‌ته
 که‌ ئینسان له‌ شتی‌ک چاکه‌ و شتی‌ک خراپه‌ دروست‌بووه‌، حیکمه‌تی‌کی تێدا
 نییه‌ ئینسان تیبگات که‌ خێر و شه‌ر له‌ پۆچیدا شه‌رده‌که‌ن، شه‌پی ناو
 ناخی من شه‌پی نیوان دوو مه‌خلوقی جیاواز نه‌بوو، من و مه‌لای هاجه‌ر
 له‌ یه‌ک شتدا جیاوازی‌بوین، نه‌و پیاویکی ترسنۆک و من پۆحیکی ئازاد
 بووم. من له‌ میژنه‌ زه‌رم خستۆته‌ سه‌ر مه‌خلوقاتێ ئه‌م مه‌مله‌که‌ته‌،
 له‌ میژنه‌ ته‌ئه‌مولیان تیاده‌که‌م، به‌ری‌که‌وتیش ئینسانیکم نه‌بینیوه‌ نمونه‌ی
 گونا‌ه‌باری گه‌وره‌ بی‌ت، پۆحیک هی‌ند خه‌تاباری‌ت شایسته‌ی نه‌وه‌ بی‌ت
 مرو‌ف بلی‌ت خودایه‌ ئه‌مه‌ نمونه‌ی نه‌و ئاده‌میزاده‌یه‌ که‌ تو سه‌قه‌رت بو

پاخستوو و شایسته‌ی جه‌ه‌نه‌می تویه . من دل‌نیام جه‌ه‌نه‌م هیچ نییه
 جگه له ته‌شبییه‌یکی مه‌جازی، که بۆ ده‌رخستن و تیگه‌یشتنی فیرده‌وس
 دروستبووه . ئینسان کائینیکی له‌وه پاکتره شایه‌نی دۆزه‌خ بیت . هاجه‌ر
 پیاویکی خراپ نه‌بوو، هه‌موو هه‌ز و ئاره‌زووه‌کانی منی هه‌بوو . به‌لام
 سالل دواى سالل ترسه‌کانی گه‌وره‌تریوون و هه‌فته له دواى هه‌فته خه‌وفی
 زیاتری لینیشت . تامن زیاتر شیعرم بگوتبایه، زیاتر عاشق بوومایه، ئه
 زیاتر ده‌ترسا، موده‌تیکی درێژ له گفتوگۆی ئه‌وه‌دابووین ئاخۆ من ئه‌وم
 ناچارکردوه ئیقلم و هه‌واری خۆی جیابکاته‌وه یان ئه‌و منی ناچارکردوه .
 زیاتر ئه‌و ده‌ستی ده‌خسته هه‌ناسه‌م، ئه‌و به‌ناهق خۆی به‌ساحیبه‌ی
 هه‌موو شتیکی ده‌زانی، ئه‌و ده‌چوو له‌ی هاوسه‌ره‌که‌م و له‌گه‌لیدا
 ده‌خه‌وت، هه‌موو ئه‌ولاده شه‌رعییه‌کانی منی به‌ئهلادی خۆی ده‌زانی،
 منی وه‌ک ئاژه‌لیکی به‌ره‌لا ده‌بینی که له‌کوله‌یه‌کی شکاوی سه‌ر
 عه‌ردیکی بیته‌تراف و پڕئافاقی ئه‌و به‌ریووم . خۆی وه‌ک په‌وزیکی ئیمان
 ته‌ماشاده‌کرد که خاریکی په‌شی تیا پهاوه . هه‌ندیک شه‌و من فورسه‌تم
 ده‌هینا و وه‌ک عاشقیکی غه‌زه‌لخوین له‌هاوسه‌ره‌که‌م نزیکه‌بوومه‌وه، وه‌ک
 عاشقیکی سه‌وداسه‌ر و لیزان له‌فنونى بیسنووری جیماعه‌دا له‌گه‌لیدا
 ده‌خه‌وتم، که ئه‌و به‌ئاگا ده‌هاته‌وه وه‌ک به‌وړیکی برینداری لیده‌هات،
 به‌چرنوک له‌ئازای جه‌سه‌دم به‌رده‌بوو، من جیماعه‌ سارد و خیرا و
 کورته‌کانی ئه‌وم ده‌بینی و ده‌مگوت مه‌لای هاجه‌ر له‌زه‌ت له‌ژیان به‌ره،
 له‌زه‌ت له‌جه‌سه‌دی خۆت وه‌رگه‌ره، نیکاح به‌م نه‌وعه‌ زولمه‌ له‌ته‌بیعه‌ت .
 به‌لام پۆژ دواى پۆژ و سالل دواى سالل منی دوورخسته‌وه، وه‌ک سه‌گیک
 خۆی کردبیتته پاسه‌وانی خه‌زنه‌یه‌ک منی ته‌رانده مه‌کانی وه‌ها تاریک و
 چه‌ژولومات، گه‌ر نوری عه‌شق نه‌بایه کوێرده‌بووم و به‌سه‌ر و به‌سیره‌شم
 ده‌دۆپاند . ترس و خه‌وف تا ده‌هات زه‌فه‌ریان پیده‌برد، عاله‌میان وه‌ها
 لیته‌سککردبووه‌وه جیگایه‌ک بۆ نور نه‌ماوو . شه‌وانگه‌لیکی زۆر به‌سه‌ر

شانمدا دەگريا، فيغان و بوکاي دليان له پيشه دەهيتا. دەبويست وهک من بژي، بپواته دهري، تەماشاي جوانيپکات، لەزەت وهريگريت، مەي بنوشيت، بەديار ساقى و پيالەوه گوزانى بلّيت، بەلام نەيدەتوانى. لەو دەمەدا شەوان بە دزيهوه له گووتنى غەزەلياتدا بەردەوامبووم، بەلام هەرچيپەک من بە شەو دەمنوسى مەلای هاجەر بە پوژ دەيدپاند. هەر پەنجيک بە شەو دەمکيشا، ئەو بە پوژ تيّکيدەدايهوه. من دەمزانی ئيدي پيگەوه نازين، غەزەلخوينيکی بيّشەرم و خوداناسيکی وشکەلۆک، هيچمان لەيەک ناچييت. زەمانیک هاتەپيشى کە عەشقى بەهاريانو هەموو شتيکی لە ئیوان من و مەلای هاجەردا پساند، من و بەهاريانو پيگەوه دژ بە ئيرادەي ئەو، تۆمان دروستکرد، دژ بە ئيرادەي ئەو و دژ بە ئيرادەي بەهاربانويهکی شەرم و ناموسپەرست کە لە ناخدا ئەو ژنە عاشق و پەرچۆشەي نازاردەدا. بەهەمنی نازين، هەموو يەکيک لە ئيمە لە ناوهوه لە کۆمەلّیک مەخلوقاتى جياواز خولقاوين. ئينسان شتيکی پەر ئەلوانە، تۆپيکە بە هەزار چەشنە بۆيە پەنگکراوه کە بە وردی بيسورپينيتهوه لە هەر جوزئيکی بچوکدا لەونيک و تەبيعهتيکی هەيە. گەمژەن ئەوانەي قسە لە تەبيعهتيکی سابت دەکەن، ئينسان لەشکريکی گەورهيه لە مەخلوقات کە لە پيستی يەک کائيندا کۆبوونەتەوه ... »

« دواي ئەوهي مەلای هاجەر کۆچيکرد، من وهک شەبەحنيکی بيّ مەئوا و پەش لەو مآلەدا مامەوه، ژيانم جگە لە پەقسيتيکي بيّ ئاخيرهت لە ناو ستايش و مەديحي بيسووري حەبيبهدا هيچی تر نەبوو، شەو و پوژ من بەم شوپنەدا دەگەپام، لەيل و نەهار بۆنى ئەو شەوانەي لەگەل بەهاريانودا بردبوومهسەر لە زینهدا، لە ئەحاسيسي قولمدا جۆشياندهدا. ئەو ژووره بوو بە ژووری عاسيفە و بۆران و بەرقى عيشق. سآلەهای سآل من و بەهاريانو لەم شوپنەدا لەم مآلەدا کە بەزاهير خەرابات و بە

باتین پیازی بههشت بوو پیکهوه خهوتین. وهک پاسهوان ئهم جیگایهم پاراست، وهک شه به حیکی ترسناک خه لکم هه موو له م بهیت و مه ئوای عیشقه تهراند. مه لای هاجر هه راسان له دست ئه وه موو مه نزهدهی فجوره هه لّهات، من و بانو، دوو شه به حی ئه زهلی بووین و لیره بووین. من دهستمده دایه ئه وه درگایه و به پیخاوسی و فه قیری دهچومه ئه وه ژوره، چاوه پیمده کرد تا دههات، چ شتیک له ئینتیزاری یار خوشتر و ناخوشتر نییه. بهر له قدمی ئه وه، ئه نواعی بۆن، ئه نواعی میسک و عهنبه، عتوری عه تارهکانی چین و ماچین، به سهر نه فسمدا دهباری. بای به حره دوورهکان و شنهی ئه وه شه ماله نازکهی له موحیتاتی گه وردها سه فینهی شیت نازک نازک به ره وه ئه عماقی فینک بابه خشده کهن، منیان دهبرد، گولی هه موو جینانی دونیام تیا سه وزده بوو. بهههشتی لایه جوزی عیشق که دوو درگای هیه، یه کیکیان بۆ عاشقانی سادهیه و یه کیکیان بۆ عاشقانی که دلیان بۆ مستحیل لیده دا، درگای دوومهی خوی بۆ دهخسته سهر پشت. عیشق مهمله که تیکی دوو درگایه، درگایه کیان بۆ مه خلوقاتی بچوکه، بۆ به شریکه که بۆ مهله کردنیک له به حری عیشقا غه وسده کهن و دینه ده ری، بۆ غه واسی نه فسکورتیه که جاریک دین و خویان به ئاوی عه شق ته پده کهن و ده پۆن، درگای دووم بۆ جوړه غه واسیکی تره که یه کجار ده چنه ناو به حری عیشق و ئیدی بیوه ستان و بیلافاسیله به ره و بنی ئهم به حره ده پۆن و به بی پاحهت تا ده مرن بۆ ئه عماقیکی بیین په لده هاوین. من له درگای دوومه وه پویشتم و ئیدی تا مردن له بیجاری عیشقا غه رق و له هه وای موحبیه تا فریم. ساله های سال له غه زه ل زیاتر پیشم نه بوو، له عیشق زیاتر خوراکم نه بوو، له که لامی پر موحبیهت زیاتر به رو بووم نه بوو، پوژ دواي پوژ دیوانی من گه وره و گه وره تر ده بوو، به جوړیک ئیحساسم وابوو هیچ ساحیب نه فه سیکی تر هیندهی من غه زهلی نه چریوه و ستایشی ئینسان

و موحیبه‌تی نه‌کردوه . ئیستا که ده‌مرم ته‌نیا ئیرسیک بۆتی جیده‌هیلّم
 ئەو هه‌موو غه‌زه‌له‌یه، سه‌دان هه‌زار به‌یت، که ته‌نیا ستایشی یارناکات،
 به‌لکو مه‌دیحم مه‌دیخی ئاده‌میزاده، مه‌دیخی جنسی به‌شه‌ره، مه‌دیخی
 جه‌مالی بیکه‌رانی ئاده‌مییه . ده‌بیّت شه‌به‌حیکّی پیری وه‌ک من له‌ غه‌زه‌ل
 به‌ولاوه‌ چی جیبه‌یّلت... غه‌زه‌ل له‌ دوائی غه‌زه‌ل، که هه‌موویان له‌
 چه‌ندین جلدی گه‌وره‌دا نوسراون، له‌ سندوقی گه‌وره‌ گه‌وره‌دا قوفلی
 ئەسه‌راتیان لیدراوه، تۆ تاکه‌ که‌سیکی واریسی ئەو هه‌موو ئەشعاره‌ی،
 تۆ تاکه‌ مه‌خلوقیککی خودایت ده‌توانیت ده‌ست بۆ ئەو غه‌زه‌لانه‌ به‌ریت.
 من به‌نیّاده‌م نه‌بووم، من ئۆمه‌تی پێغه‌مبه‌ره‌ نازداره‌کانی خودا نه‌بووم،
 من غه‌زه‌لخوین بووم و هیچی تر. به‌ شه‌کلێ له‌ به‌حری مه‌حبوبه‌دا
 غه‌رقبووم، پێم نه‌بوو به‌ره‌و نور سه‌رکه‌وم و بیر له‌ نه‌شیدکردنی
 ئەشعارم بکه‌مه‌وه . شیعرێ من له‌ به‌حری ئەسراردا هاته‌دی و له‌ زاری
 پۆحیکه‌وه‌ چپا که‌ پێگای عالم و مه‌عبه‌ری زینده‌گی ونکرد، من جگه‌
 له‌ به‌سته‌یه‌ک کلیل، جگه‌ له‌ ده‌یان سندوقی پر غه‌زه‌ل هیچم بۆ تۆ
 نییه، ئەوه‌ نسیبی تۆیه، ئەوه‌ تۆیت ده‌توانیت ئەو ئەشعارانه‌ به‌ دنیا
 بناسینیت... ئەوه‌ تۆیت... که‌ جلی من له‌ به‌رده‌که‌یت و ئەشعاری من
 به‌ ناو به‌نی به‌شه‌ردا نه‌شرده‌که‌یت»

نامه‌که‌ی مه‌لای سوخته‌ له‌وه‌ درێژتره‌ له‌ جوړه‌ کتیبیککی وه‌هادا
 جیگای ببێته‌وه، له‌وه‌ قوولتر و تاریکتره‌ که‌ هه‌موو خوێنه‌ریک هیزی
 به‌سه‌ر نه‌ینیه‌کانیدا بشکێت. که‌ به‌همان ناسر له‌ خوێندنه‌وه‌ی نامه‌که‌
 بووه‌وه، داینا و له‌ په‌نجه‌ره‌ی ژووره‌که‌یه‌وه‌ سه‌یری ده‌ریای ئەستێره‌ی
 کرد، به‌ خۆشه‌ویستییه‌کی بیۆینه‌وه‌ سه‌یری دونیای کرد، سه‌یری شنه‌ی
 هه‌ندێک دره‌ختی دووری کرد، بۆنی ئەو ده‌ریا دوورانه‌ی مه‌حه‌به‌ت که‌
 له‌ شوێنیککی دیکه‌ی ژیانه‌وه‌ ده‌هاتن چو به‌سه‌ریدا. چاویلکه‌که‌ی داگرت

و دەستیکی بە قزیدا هینا، هەستیکرد پەنجەیی بە ناو هەوایەکی فینکدا
تێدەپەرپیت، بۆنی شێداری هەندیک باغی نزیکی کرد، هەستی کرد
هەندیک بالەندە، خامۆشی شوو دەشکێنن و وەک نەیزەک بە ئاسماندا
دەفین. بە لām هەموو شتەکان فریوی خەیاڵ بوون، هەناسەییەکی قوولیی
هەلکیشا و دەستی خستە سەر دلی خۆی، هەستیکرد خۆشی پارچەیک
خەیاڵە ... خۆشی بۆنیکیی ئەفسوناوییه و با بەرەو نادیار دەییات.

یە کەمەین یە کتر بینینی غەزەلنوس و تریفە یا بە حری لە مائی سەیفەدین مارۆ «سەرەتای زستانی سالی ۱۹۹۲»

لە سەرەتای زستانی سالی ۱۹۹۲ دا، کاتیک حوسنی ماردینی لە گەڵ
عەتاردا بە سمیلە سپییەکی، بە پیکەنینە بەرز و ویقارە بازارپییەکیەو
لە بەر مائی غەزەلنوسدا دەرکەوت، دلتیابوو بە ئەرکیکی باش و بە
نیازتکی پاک هاتووو بۆ لای غەزەلنوس. بیروکەیی مامۆستای خەیاڵ بۆ
غەزەلنوسیش شتیکیی نوێ بوو، بیروکەیک بوو دوورنەبوو لە فەلەکی
ژیانی ئەو، بە لām سەیر و تازە هاتە بەر گوێی.

ئەو یە کەمەین جار بوو غەزەلنوس «عەتار» ببینیت، بیرى نە دەهات
پۆژیک لە پۆژان پیکەوتی سەروکەللەییەکی وەها سەیری کردبیت. عەتار
لە هاو دەمی حوسنی ماردینیدا خۆی وەک پیاویکی بچوک و شەرم
دەرخست، بە لām لە دڵەو دلتیابوو گەر بیەوێت دەستبالاتی خۆی
دەریخات دەتوانیت شتی بیوێتە بکات، ئەو زەفەری بە زۆر شت دەبرد
کە ماردینی زەفەریان پێتبات، بە لām ئەمڕۆ ئیشیکیی وەها گرنگی بە
ماردینی بوو، پتووستی نە دەکرد بێتە قلی وەها بنوینیت و ماردینی بخاتە

حالی‌که‌وه کۆمه‌کی نه‌کات، هه‌ر کاتیک ئیشی‌کی گرنگی به‌که‌سیک هه‌بوویه خۆی بۆ بچوکه‌کرده‌وه، به‌لام له‌ ناخدا نه‌وه‌شی به‌ فیلتیک له‌ فیله‌کانی گه‌وره‌یی خۆی ده‌ژمارد. گه‌رچی خۆی به‌ مامۆستای شته‌ ناوازه‌کان ده‌زانی، پێیوابوو هیچ شتی‌کی عاجباتی نییه‌ ئه‌و پسی‌پۆری نه‌بی‌ت، هیچ که‌سی‌کی گرنگ نییه‌ نه‌یناسی‌ت، سه‌یری لی‌هات له‌ ژیانیدا ئه‌م غه‌زه‌لنوسه‌ی نه‌دیوه. ئه‌وکات غه‌زه‌لنوس گه‌له‌ک قۆناغی سه‌یری سه‌ری بوو، قژی‌کی درێژی شه‌په‌زه و پشی‌کی پری هه‌بوو، چیت‌ر له‌و گه‌نجه‌ باریکه‌ شه‌رمه‌ی جارن نه‌ده‌چوو، به‌و نیگا و پشه‌وه زیات‌ر به‌ شاعیری‌کی وێلگه‌رد یاخود ده‌رویشی‌کی نا‌ئومیدی ده‌کرد، نیگا‌کانیشی خالی نه‌بوون له‌ نیگای فیزی‌کناسی‌کی غه‌مبار که‌ له‌ لابۆری‌کی گه‌وره‌دا گیرى خوار‌دی‌ت. شتی‌ک له‌ هێمنی و کاملی و قوولی له‌ نیگایدا بوو، شتی‌ک وای لی‌ده‌کرد له‌ هیچ ئاده‌میزادی‌کی تر نه‌چیت، شتی‌ک وایده‌کرد که‌س نه‌توانی‌ت ئاسان تیی‌بگات و بچینه‌ ناوی. ئالۆزنه‌بوو، به‌لام هیند ساده‌ و ساف و بی‌گه‌ر هاته‌ به‌رچاوی عه‌تار، که‌میک ترسا و هه‌ستیکرد شتی‌ک له‌ شوینی خۆیدا نییه‌. پێشتر که‌سی‌کی وه‌ها سافی نه‌بینی‌بوو، که‌سی‌ک سه‌یری چاوی بکات و نیاز‌کی دونیایی تیا‌نه‌خوینی‌ته‌وه. ئه‌و بازار پتیریکرد‌بوو، هه‌موو جوله‌یه‌کی مرۆف تیی‌بگات، به‌ ده‌نگدا، به‌ نیگادا مرۆف هه‌لسه‌نگینی‌ت، به‌لام غه‌زه‌لنوس به‌ ئه‌ندازه‌یه‌ک ساده‌بوو، عه‌تاری قفل‌کرد. زانسته‌کانی ئه‌و، ئه‌و مه‌عریفه‌ته‌ی له‌ بازار کۆیکرد‌بووه‌وه سوودی‌ان نه‌بوو، لی‌رده‌ا و به‌رابه‌ر ئه‌م مه‌خلوقه‌ نه‌یاند‌ه‌خوارد که‌ پێده‌چوو شه‌ره‌زاییه‌کی زۆری له‌ بازاردا نه‌بی‌ت. غه‌زه‌لنوس هیند خیرا به‌ بی‌رۆکه‌ی مامۆستای خه‌یال‌پازی‌بوو، عه‌تاری تووشی ترسی‌کی گه‌وره‌کرد. گه‌ر بازار و مامه‌له‌کردن و په‌دوبه‌ده‌لی نی‌و کپی‌ار و فرۆشی‌اره‌کان ئاوه‌ای لی‌بی‌ت، ژیان ده‌بی‌ت به‌ جه‌هنه‌م. ئه‌و هه‌موو ته‌مه‌نی له‌ کۆکردنه‌وه‌ی ئه‌و زانسته‌دا به‌سه‌ری‌د‌بوو، گه‌ر ئه‌و زانسته‌ نرخ‌ی نه‌می‌نی‌ت، ئه‌و هیچ

شتیکی دی نازانیت. لە پاستیدا مامەڵەکردن لەگەڵ غزەلنوسدا بێمانا و دلشکێن بوو، هەستیکرد هیچ شتیکی نەکردووە، بەهیچ جۆریک هونەری خۆی تاقی نەکردۆتەووە، نەیتوانیوە بەو سەرۆسەودایە هیچ لەم پیاووە تییگات، کە لە کراسیکی زەیتونی و بلوسیکی زەیتونیدا دانیشتبوو، بە جۆریک پووخواش بوو، پێدەچوو هەرتیستا لە دادگایەکی گەورە بێگوناھ دەرجووپیست.

«مامۆستای خەیاڵ... مامۆستای خەیاڵ» غزەلنوس چەند جارێک وایگوت و وەک یەکیک داوەتی سەفەریکی کردبێت و ئەویش قەبوولی بێت، گووتی باشە. بێئەوێ لە هیچی تر بپرسیت، بێئەوێ بڵێت سەیفەدین مارۆ کێیە؟ مەهناز خان کێیە؟ گرتی چییە؟. حوسنی ماردینی کە تەواو لە پەشوکانی عەتار تێدەگەیشت، دەیزانی لە نیوان دوو پۆحدا وەستاوێ کە دوو جەمسەری پێچەوانەیی دوو دونیان کە هەرگیز بە یەک ناگەن، جیهانی بازار و جیهانی خەیاڵ. ماردینی بە سمێڵ سەپییەکە یەوێ وەها پێکەنی دیوارەکانی ئەو ژوورە سەیر و خاڵییە غزەلنوس لەرینەوێ. ژوورێکی چۆڵ چۆڵ بوو، تەنیا هەندێک کورسی نایلۆنی تێدابوو، هەندێک کورسی و هیچی تر، لەودیوێ وە گوێی لە دەنگە دەنگ و پێکەنین و گریانێ هەندێک منداڵ بوو، تا ئەوکات نەیبیستبوو غزەلنوس منداڵی هەبێت، بەلام هیندەیی بەتالی ژوورەکە سەرەنجی پاکیشا، دەنگی منداڵەکان سەرقاڵی نەکرد. ماردینی هەر جارێک پێکەنایە، لەسەدای دەنگی خۆی دەترسا و بە سەرسامییەوێ سەیری ئەو فەزا کراوێی دەکرد و هیچی نەدەگوت. شتێک پەوی نەدا شایستەیی باس بێت و عەتار بیکات بە حیکایەتی خۆی. ئەفسوس سەد ئەفسوس کە ئەمڕۆ وەها بێتام تێپەڕی، ئەفسوس سەد ئەفسوس کە شتەکان وەها منداڵانە چوونە پێش. غزەلنوس بێئەوێ هیچ پرسیارێک بکات، هیچ گرێ و گۆلێک بخولقێنێت، پێکەوت سەبەیی شەو دواي کەوتنی

تاریکی، له گه‌ل ئه‌م پیاوه سه‌رزله‌دا که له بالۆیزی جه‌ه‌نه‌م ده‌چوو
بجی‌ت بۆ م‌الی سه‌یفه‌دین مارۆ.

ناه، گه‌ر دواتر ئه‌و چاوپێکه‌وتنه سه‌یره‌ی له‌گه‌ل خانمی گه‌لاویژی
نیادا نه‌کردبایه، گه‌ر ئه‌و ژنه خه‌والووه که‌مێک نه‌یهێنایه و نه‌یبردایه،
هه‌ستیده‌کرد پۆژیکی بێخێر له‌ عومری پۆیوه.

بۆ پۆژی دوا‌ی تریفه یا‌به‌حری به‌ عه‌تاری گووت «من سه‌رقالییه‌کی
نۆر و ئیشیکی بێ‌وچانم لێ‌ره هه‌یه، کارخانه‌ی مافووره‌که ئیستا نۆر
پتووستی به‌ منه، ئیشه‌کان بێ من نا‌پۆن. نۆر زه‌حمه‌ته ب‌توانم ئیشیکی
تر بکه‌م، به‌لام بوه‌سته، له‌وانه‌یه پۆژانی هه‌ینی، ئا له‌ پۆژانی هه‌ینیدا
که پشوو ده‌ده‌ین، ب‌توانم ئیواران وانه‌یه‌کی خه‌یال به‌ مه‌هناز خان
بلی‌م... به‌داخه‌وه له‌ پۆژانی هه‌ینی به‌ولاوه، من پۆژیکی ترم نییه،
سه‌یرمه‌که هه‌میشه شتی‌کم هه‌یه بیکه‌م، ئیشی کارخانه‌که به‌ جۆری‌ک
نۆره به‌ هه‌چی تر‌دا راناگه‌م، له‌م وه‌خته‌ش‌دا که بازارمان تۆزیک جولاوه،
نا به‌رپێزم... سوپاسته‌که‌م، تۆ منت وه‌ها له‌ بیربووه، به‌لام بێ‌هه‌ی
زویربیت و دل‌ت بشکێت، من له‌ پۆژانی هه‌ینی به‌ولاوه کاتی ترم نییه...
دیم و ده‌بینم گه‌ر هه‌زم به‌ ئیشه‌که کرد، ده‌یکه‌م».

له‌ راستیدا عه‌تار پتووستی به‌ یه‌ک مامۆستای خه‌یال هه‌بوو، به‌لام
بۆ ئه‌وه‌ی خۆی وه‌ک که‌سیکی هه‌مه‌چیزه‌ ده‌رخات و پتر خۆی له‌
سه‌یفه‌دین مارۆ نزیک‌ب‌خاته‌وه، مه‌به‌ستی بوو دوو مامۆستای خه‌یال به‌ری‌ت،
مه‌به‌ستی بوو خۆی و نیشانب‌دات هه‌چی بۆ سه‌خت نییه و شتی‌ک نییه
له‌م دونیایه‌دا له‌ ده‌ستی ده‌رچی‌ت، جگه‌ له‌وه‌ش ده‌یوست بزانی‌ت ئه‌م
مامۆستای خه‌یالانه چ جۆره ئاده‌میزادی‌کن و چی ده‌که‌ن. بێ‌هه‌ی خۆی
پازی نیشانب‌دات، له‌گه‌ل تریفه یا‌به‌حریش‌دا پێکه‌وت که ئیوارێی هه‌مان پۆژ،
دوا‌ی که‌وتنی تاریکی، له‌ کارخانه‌که‌وه بی‌بات بۆ م‌الی سه‌یفه‌دین مارۆ.

بیتەوہی لە وردەکاری بێمانادا نوقم بین، دەبیت بلێم غەزەلنوس لە
 سالۆنە گەرەکی مائی سەیفەدین مارۆدا بۆ یەکەمجار تریفە یابەحری
 بینى. دیمەنى ئەو سالۆنە، پەنگى سوورى مۆبیلەکان، بۆنى ئەو عەترانەى
 خانمى شەمس و مەھناز مارۆ دابووین لە خۆیان ھەرگیز لە یادەوہریان
 دەرئەچوو، ساللەھای سال دیمەنى ئەو ئیوارەى دەپى بە شەپۆلەکانى
 خەيال دەدا و دەھاتەوہ سەرئ، چەند سال دواتر کە تریفە یابەحری
 لە پۆژیکى تارىکى مالاًوايیدا دەستى خستە دەستى غەزەلنوسەوہ و
 دەریارەى ئەو ئیوارەى پەرسىارى لێکرد، غەزەلنوس ھەموو شتیکى
 لەبیریوو، بۆنى تیکەلای عەترى تیرۆز و ھاوای و فۆن مان شو، بۆنى
 ئەو گۆلە نایلۆنانەى لە سوچیکى ژوورەکەدا دانرابوون، پەنگى پرتەقالى
 پەردە تەنکەکان، گۆلى وردورد و زێپینى سەر ئینجانە شینەکان،
 تیشکى شیرى ئەو گلۆپە گەورانەى بە ھەر چوارەوہرى سالۆنەکەدا
 ھەلواسرابوون، مەلمەسى قەیفەى مۆبیلەکان، بۆى چەرمى دەسکەکانیان،
 ئەژنۆ سپییەکانى خانمى شەمس لە تەنورە تەسکەکەیدا، قژى خا و
 شانەکراوى مەھناز مارۆ کە دەورى ئەمیرەىکى شەرمى دەبینى. ھىچ
 شتیک... ھىچ شتیک نەبوو لەو سالۆنەدا بیریان چوو بیتەوہ، ھەتا
 ھەردووکیان ئەو دوو تابلۆ گەرەپەشیان لە یادماوو کە یەکیکیان وێنەى
 کەرویشکێک بوو بەرەو ناو ئاگرێکى داگیرساو پایدەکرد، بەرەو ناو گلپە
 و نێلەنێلى جەنگەلێکى گرگرتوو، ئەوى دیشیان دیمەنى شەوێکى تارىک
 و بەلەمیکى فەرامۆشکراوو لە پۆخى ئاوێکى ھێمندا.

خانمى شەمس ژنیکى سپیکەلانەى جوان بوو، سەیفەدین مارۆش
 سەر پووتاوہىکى سەرزل، کە دادەنیشت لەشى وەک نایلۆنیکى تواوہ
 بەسەر شوینەکەدا دەپژا، چەوریەکى زۆر کە لە ملالۆلى پانى و سمتى و
 کەمەرییەوہ دەھاتنە خوارئ. بەلام مەھناز مارۆ بوونەوہریکى جوان بوو،
 لە پانتۆلیکى پەش و تى شیرتیکى نیوقۆلى سپیدا دانیشتبوو، قژیکى

خاوی زهردی هه‌بوو، لیوئیکی دهنوکیسی چکۆلانه، جووتی چاوی کال و
 کراوه له‌سه‌ر پوومه‌تیکى باریک و سپی. جوانی مه‌هناز مارۆ به‌ جوړیک
 بوو، نه‌ عه‌تار و نه‌ غه‌زنه‌لنوس کاتیکى نه‌وتۆیان به‌ ته‌ماشاگردنی تریفه
 یابه‌حرییه‌وه سه‌رف نه‌کرد، به‌لام تریفه له‌و کچانه نه‌بوو نه‌و شتانه
 برینداریبکات. له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا ده‌بیت بلیم که تریفه له‌ شه‌وی یه‌که‌مه‌وه
 هه‌ستی به‌ جوړه نزیکایه‌تییه‌کی پۆخ و خزمایه‌تی دل له‌گه‌ل غه‌زنه‌لنوسدا
 کرد، نا غه‌زنه‌لنوس به‌و قژه لووله‌یه‌وه، به‌و چاویلکه بجوکه‌یه‌وه، له‌و
 کوپانه نه‌بوو له‌ نیگای یه‌که‌مه‌وه چه‌یرانیان بیت، به‌لام شتیکى تێدابوو،
 نیگایه‌کی تاییه‌تی، سیحریک که له‌ مروّقه ناوازه و تاییه‌تییه‌کاندا هه‌یه،
 جوړه جه‌زییکه په‌یوه‌ندی به‌ جوانییه‌وه نییه به‌لکو هه‌ندیجار له‌ جوانی
 به‌هیزتره، شتیکه وه‌ک دره‌وشانه‌وه‌ی برپا وه‌هایه، وه‌ک نه‌وه‌ی له‌ نا‌کاو
 هه‌ستده‌که‌یت له‌به‌رده‌م شوشه‌یه‌کی سافدایت، له‌به‌رده‌م یه‌کیکدایت پۆشن
 ده‌دره‌وشیتته‌وه، له‌ به‌رده‌م که‌سیکدایت جگه له‌ پوناکی هه‌چی دیکه‌ت
 بو نا‌هینیت. به‌لام دیمه‌نی سه‌یفه‌دین مارۆ و شه‌مسی ژنی تریفه‌یان
 ترساند، هه‌ر له‌ یه‌که‌م نیگایه‌وه بو و یقاری خانمی شه‌مس و چاوه
 سه‌یره‌کانی سه‌یفه‌دینی مارۆ برپاریدا نه‌گه‌ریتته‌وه نه‌و مالّه، هه‌لبه‌ت نه‌و
 کات نه‌یده‌زانی قه‌ده‌ر به‌ چ پێگایه‌ک و له‌ چ فه‌زایه‌کدا جاریکى تر نه‌و
 ده‌هینیتته‌وه ناو نه‌م ژوورانه. که‌ گه‌راپه‌وه بو کارخانه‌ی مافووره‌که به‌
 درێژایی شه‌و ده‌یویست غه‌زنه‌لنوس له‌ خه‌یالی خۆی ده‌ریکات، ده‌یویست
 بییری لێ نه‌کاته‌وه به‌لام نه‌یتوانی، جوړه ئاماده‌گی و سه‌یرکردن و
 وه‌ستانیکى هه‌بوو تریفه یابه‌حری بو‌ی فه‌رامۆش نه‌ده‌کرا. پوخسار و
 قسه‌کردن و نیگاگردنی نه‌و کوپه به‌ جوړیک به‌سه‌ریدا زالبوو وه‌خت بوو
 هه‌مان شه‌و ته‌له‌فون بو عه‌تار بکات و ناو‌نیشانی مالّه‌که‌یان بپرسیت،
 به‌لام شه‌رمیکى کچانه‌ی قوول ده‌ستیگرت و په‌شیمانیکرده‌وه. ئاگاداربوو
 که غه‌زنه‌لنوس به‌ که‌میک بېبایه‌خى و فه‌رامۆشییه‌وه سه‌یری نه‌وی کرد،

به لّام گرنگ نه بوو، گرنگ نه وه په ئه و له كه سيك ده چوو له بيگوناهي هلكيشراييت. له كه سيكي ناشنا ده چوو، په كيكي بوو تر يفه دلنيا بوو ده يتواني زوو داگيرييكات، چه نده دوور بيت ده ستی پيا بگات... دلنيا بوو ئه و كورپه پوليكي له ژيانيدا ده بينيت... به لّام چ پوليكي؟ نه يده زانی.

ئو پوره ده ستيگرانه كي مه ناز ماروش ناماده بوو، كورپكي بالا به رزي سميل پشه، له و گه نجان به بوو گهر به يانيان چاكه ت و پانتول بپوشن، ئيواران ده بيت بيكه ن به جلي كوردي، گهر عه سر شه پوال و مراخاني له به ريكه ن، شه و ده بيت بيكه نه وه به پانتول و كراس، له و كه سانه بوو كه گورپني خيرا خيرا ي جل و شيوه و په نكي پوشاكه كاني جوړه گريه كي ده روني و هه ستيكي قوولي نادلنيايي ناشكراده كرد، شيوه ي وه ستان و سه ير كردنيشي ئو جوړه دوولنيه ي تيدا بوو. ناشكرا ئيديعاي ويقاريكي ده كرد كه تيا نيه، ته زيبحيكي دريژي به ده سته وه بوو، به جوتيكي چاوي پشه و برزي ئه ستوره وه سه يري هه موو ميوانه كاني ده كرد و هيچي نه ده گووت. عه تار ده يناسي، ناوي نه جو ئه شكاني بوو، كونه پيشمه رگه يه كه له دواي پاپه پينه وه به پاره يه كي بيشوماره وه هاتبووه بازاره وه، له گه ل كومه ليك بازرگاني دراو و به پرسي به توانادا سه روكاري هه بوو، له وانه بوو كه بقرسه تي گه وړه ده گه را، گهرچي ئنجگار قوزبوو، به لّام به زحمه ت ده چوو ده وه. له وانه بوو كه حيكايه تي ئه م ماموستاي خياله زور بيتاقه تي كردبوو، ده يو يست له نزيك ترين كاتدا مه ناز بگويزته وه و بيته ژني، به لّام خواستي ئاسنيني خانمي شه مس ريگاي ليده گرت. له گه ل نه وه ي هه نديجار پولي پياوي خاوه ن قسه ي ده بيني، به لّام له به رده م ئو ئيراده ئاسنينه ي شه مس خاندا كه به رابه ر نه جو به جوړه ناسكيه كي ژنانه ده يسه پاند، هيچي بقرنه ده كرا، ته واو ده سته پاچه بوو. خانمي شه مس ده يو يست هه رچونتيك بووه كچه كه ي زانكو ته واويكات، به و مه رجه دابووي به شوو. كردنه وه ي ئو زانكو

تازه‌یه که برپارېو له وه‌رزه‌کانی داهاتودا بکه‌وېته‌گه‌پ، هه‌موو خېزانه ده‌وله‌م‌ند و خاوه‌ن ناوبانگه‌کانی شاری خستېووه هه‌له‌که‌سه‌ما، ئیستا چوڼ ده‌کرا که‌که‌ی ئه‌و تاقه‌ مندالیکې ئه‌م شاره‌ بېت که نه‌چېت بۆ زانکو، شتی وا چوڼ ده‌بېت، خانمی شه‌مس مردنی له‌وه پېياشتر بوو. ده‌بېت بلېم که مه‌ناز هيچ جوړه هه‌ستیکې تاييه‌تی بۆ ئه‌م کوړه نه‌بوو که ته‌نیا له ناو کوڼه پېشمه‌رگه و پياوانی بازارپدا ده‌یتوانی قسه‌بکات. دواي شه‌ش مانگ ده‌ستگیرانی، دانېشتن و چوونه ده‌ره‌وه‌کانیان به په‌رده‌یه‌کی بېوینه‌ی شه‌رم و پړزی وشک داپوشرايوو. هه‌رکات به‌جووته بۆ چېستخانه‌یه‌کی تازه ده‌چوونه‌ده‌رئ، ياخود ئاهه‌نگیک یان سه‌یرانیکی به کوڼه‌ل کویده‌کردنه‌وه، زوږبه‌ی کاته‌کان هه‌ر دوکیان بېده‌نگ بوون، مه‌ناز هه‌ستیده‌کرد له‌گه‌ل ئه‌ودا پتر داده‌خړیت و ده‌به‌ستړیته‌وه. پاسته ئه‌شکانی جوانیه‌کی پياوانه‌ی هه‌بوو، به‌لام له‌و کوړه ناسکانه نه‌بوو که خه‌یالی هه‌رزه‌کارانه‌ی مه‌نازیان تېرده‌کرد. نه‌جو یه‌که‌مجار له ئاهه‌نگیکې نه‌وړژدا مه‌نازی بینیبوو، یه‌کسه‌ر برپاریدابوو خوازیښتی بکات، ئه‌وه‌ی کاره‌که‌ی بۆ ئاسانکرد ئه‌و به‌رپرس و هاوړئ و دۆسته حیزبیانه بوون که سه‌یفه‌دین مارؤیان ده‌ناسی. مه‌ناز که حیکایه‌تی داواکارییه‌که‌ی بیست، هيچی نه‌گووت، هه‌لبه‌ت ده‌یتوانی بلېت نا، نامه‌وېت شووی پېیکه‌م، به‌لام شتیک له شېوه‌ی کوړه‌که‌دا بوو په‌تکرده‌وه‌ی ئاسان نه‌بوو. که که‌کانی هاوړتی په‌سمه‌که‌یان بیني، گوټیان «مه‌گه‌ر شیت بیت شووی پېته‌که‌یت، چه‌ند کوړی وا له‌م شاره‌دا هه‌یه؟». باوکیشی ده‌یگووت پاشه‌پوړتیکې پوناکی له حیزیدا ده‌بېت، به‌لام خانمی شه‌مس له سه‌ره‌تاوه نه‌یده‌ویست شوو به‌م کوړه بکات که ده‌یگووت هیشتا بۆنی گه‌وړی لادیی لیدیت. پاسته کوړه‌که هه‌رکات قات و بۆینباخی ده‌به‌ست هيچی له ئه‌ندازیار و ده‌وله‌م‌نده شارییه‌کان که‌متر نه‌بوو، به‌لام خانمی شه‌مس ده‌یگووت کوړتیکې بئ شه‌هاده‌یه، نه‌خوینده‌واره،

سەروزمانی مەجلیسی ئەم زەمانەى نىيە ... دوانەوہ شار پەرە لە کچی
لادىی جوان کە لایەقى ئەون، کچی ئىمە کە بە ناز گەورەکراوە، بۆ
ئەو نابىت.

دەبىت بلێم کە خانمى شەمس لەسەر هەق بوو، گەرچی کچەکە
خۆى بىباک و کەمتەرخەم سەیری مەسەلەکەى دەکرد، بەلام گەر گونجان
و هەلکردن بخەینە حیسابەوہ، دەبایە نەجۆ ئەشکانى خالۆزایەکی
خۆى بخوازىت کە شىتى نەجۆ بووبوو. بەلام نەجۆ بیری لە پاشەپۆژ
دەکردەوہ، لە یەکێک لە بەرپرسە بەرزەکانى حیزب نزیك بووبووەوہ،
هیدی هیدی بە پارەکانى ئەوہوہ و لەماوەیەکی کەمدا قاچىکی لەبازاردا
داکووتیبوو، گەشتنى بە کچی سەیفەدین مارۆ دەرگایەکی تری
لێدەکردەوہ، ئەمە جگە لەوہى کە کچەکە نوقول بوو، چیتەر هەرچییەکی
دەکرد ئارەزووی لەو کچە لادىيانە نەمابوو کە سالانى پێشمەرگایەتى
هەندىکی لیتاقیکردبوونەوہ، سویندى خواردبوو دەبىت ژنەکەى لەم کاوبۆ
لەبەرە شاریانە بىت، لە ھەرە جوان و ناسکەکانیشیان.

لەو ئیوارەىوہ نەجۆ ئەشکانى رقى لە غەزەلنوس ھەلگرت، بێھۆ،
بى ھیچ بەھانەىکى ئاشکرا. جۆرە رقیک ھەموو مۆقیک جارێک لە
ژيانیدا تاقیکردۆتەوہ، رقیکە بەھانەىکى دیاریکراوى نىيە، بەلام لە رقى
ئاسایی توندتر و کوشندەتر و تەمەن درێژترە. دەبىت بلێم نەجۆ لەو
جەنسە ئادەمیزادانە بوو کە رقیان لەو کەسانەى کە شتىک دەزانن ئەوان
نايزانن و تىیناگەن، لەو بەشەرانەبوو کە تەنیا پوو لە یەكجۆرە کۆر و
کۆبوونەوہ دەکەن، لەگەڵ یەكجۆر ئادەمیزاددا دەتوانن بکۆنەوہ، دلایان
بە یەك شىوہ قسەویاس پۆشنى لێدەگەرىت. پۆزىک پێشتر سەیفەدین
مارۆى خەزورى بە تەلەفون باسى ئەو مامۆستای خەيالەى بۆ کرد،
ئەو وەک دەستگیرانى کچە دەبایە خەبەرى لە ھەموو شتىک ھەبىت،
ھەر مامۆستایەکیان بۆ گرتبوو ئەو لە نزیکەوہ ئاگادارى ھەموویان بوو،

به لام هيچ يهك له مامۆستاكانى تر ترس و ئيره ييان تيا نه بزواندبوو،
خودايه ئاخىر ترسى له كئ هه بووايه له سه عىد بايۆ، له خه سرهوى
جهر، له عه له توان دوو، يان له مه جه ئىكسىلانسى ئىنگليزى. نا،
هيچيان سه رو پوخسارى نه وه يان نه بوو، نه جۆ نه شكاني كورپه قۆزه كهى
هه ريمى سه د و سى وسئ، پيشمه رگه پيڤپۆشه كهى پۆژانى سه ختى
شۆرپش، ئيره ييان پيپه ريئ و به شايستهى به راورد يان بزانيئ. به لام كه
يه كه مجار ئهم غه زه لنوسهى بينى دلى پاجله كا، هه لبه ت خۆى به قۆزتر
و له بارتر ده زانى، دلنيا بوو به رابه ر به قامه ت و سميل و چاو و بروى ئه و
غه زه لنوس هيچ نيه، به لام هه ستيكرد شتيكى تيدايه كه نازانيئ چيه،
شتيكه له ده ره وهى تواناي زمانى ئه وه، جۆره شتيكه له ده سه لآتى
فه رهنگى ئه ودا نيهه كويپكا ته وه. كه ته وقهى له گه لدا كرد فيتكيه كى
سه ير له ده ست و په نه كانيدا بوو، دلنيا بوو جۆره مه لمه سىكى وه ها
ئافره ت پاده چله كينيئ، به لام جگه له وه شيوهى سه ير كردنى و سروشتى
هه لكه وتنى ده موچاوى و ئه و گونجانهى له نيوان ده نگ و پوخسايدا
هه يه، تايپه تمه نديه كيان داوه تى كه كه س ناتوانيئ ئاسان چاوى
له سه رلابات. ئاه خواى مه زن ده بيت ناوى پاسته قينهى خۆى چيبيئ؟
ده بيت مروفتيك هه بيت ناوى غه زه لنوس بيت؟. نه جۆ تا ئه و دانيشته
ته واو بوو، سه يرى مه هنازى ده كرد، سه يرى ئه وهى ده كرد چون ته ماشاى
غه زه لنوس ده كات، به لام هيچ شتيكى له نيگاي مه هنازدا نه خوينا ده وه،
له پاستيدا كه س نه يده توانى هيچ له نيگاي ئه و كچه دا بخوينيئ ته وه؟
ده موچاوى شتيك بوو نه ده خوينا ريه وه. هه تا عه تار به هه موو بليمه تى
خۆيه وه هيچى تيا نه خوينا ده وه.

خانمى شه مس ئه و شه وه به رده وام ئه وهى دووباره ده كرده وه كه
ده يه ويئ كچه كهى بخوينيئ، سه يفه دين مارۆش بيئ ه وهى زۆر گوينا ده ته

ههست و نهستی منداڵهکهی پیتی لهسەر ئهوه دادهگرت که کهچهکه
 بيميشکيکی گهورهیه و هيچی لئ سهوز نابيئت. ئهوهی لای تريفه زۆر سهیر
 بوو ئهوهبوو، گهرچی قسهکانی باوکی زۆر به ئیش و بريندارکهريوون،
 کهچی کهچهکه دلتهنگی و برينداریی پتوه دیار نهبوو، گهرچی تهواوی
 دانيشتنهکه لهسەر بيميشکی ئهوه قسهدهکرا، بهلام بۆ ساتيکيش چيه
 دهموچاوی نهگۆپا. تريفه تينهدهگيشت ناخۆ هۆکاری ئهوه هينميهی
 دهگهپتتهوه بۆ کهمهوشی ياخود بۆ بپوابهخۆبوونیکی گهوره. غزلهلنوس
 لهو دانيشتنهدا گووتی «خهيال ماوهیهکی درێژی دهوێت تا پتدهگرێت،
 چونکه یاریکردن به خهيال ههرا و ئاسان نیه، دوو جۆر له خهيال
 ههیه، یهکێکیان کوشندهیه، له بينینی حهقیقهت دوورمان دهخاتهوه،
 جۆریکی دیش مڕۆف دهگۆپتته سهر بوونهوهریکی دی، وای لێدهکات
 له یهککاتدا بتوانيئت له دوو دونیادا بژی، کاریکدهکات مڕۆف زیاتر له
 راستی تیبگات». غزلهلنوس مهبهستی نهبوو زۆر لهسەر شتهکان بپروات،
 دانيشتنهکه کهسێکی وههای تیدا نهبوو له شهرحێکی قوول بۆ خهيال
 تیبگات، بهلام ئهوه وشه کهمانه تريفهیان ههژاند، وهک ئهوهی نهیهوێت
 لهویدا هیچ بلێت، وهک کۆی شوینهکه به جیگایهکی گونجاو بۆ جۆره
 قسهوباسیکی وا نهزانيت، به زهردهخهنيهک له زهردهخهنه گهورهکانی
 خۆی سهیری ههمووانی کرد و هيچی نهگووت. سهیفهدين مارۆ به گشتی
 کۆی ئیشهکهی به شتیکی بپسوود دهزانی که شهمسێ زنی به زۆر
 سازیکردوه. بهلام دایکی دهیگووت، کهچهکه پتويستی به مامۆستایهک
 نیه توتیان بهایۆلۆژی و فیزیای بۆ باسبکات، بهلکو پتويستی به
 یهکێکه خهياڵی بکاتهوه. دواي قسهوباسیکی زۆر پتکهوتن غزلهلنوس
 ههفتهی دووجار وانهی دادات، ئهوه دوا ههول و تهقهلايهک بوو سهیفهدين
 مارۆ لهگهڵ مههناز مارۆدا بيدات که چارهنوسی وهک قوتابییهک تهواو
 له مهترسیدابوو.

ئەو شەو ەتار نەبىت ھىچ يەك لە سالتۇن نشىنەكانى مالى سەيفەدين مارۇ ئاسودە سەرى نەخستە سەر سەرىن، ھەموو پىيان وابو شتىك لە ژياناندا گۆراو، بىئەو ەى كەسيان بزانن چىيە . دەرکەوتنى غەزەلنوس لەو مالىدا شتەكانى بەجۆرىكى كتوپر سەرەو ژوور كىرد، ەك ئەو ەى سىحرىكى نەينىيان لىكرابىت، ھەموويان بە شىو ەى جۆراوجۆر بىريان لەو دەكردەو . ەك ئەو ەى غەزەلنوس ھەو ەى دونيا ەكى تىرى ەيتابىت، ھەموويان تووشى پاچەننىكى ناو ەكى بووبوون . سەيفەدين مارۇ كە سالىك زياتر بوو جگە لە چەقەقەى بەرپرسە حىزىيەكان و بۆلەبۆلەكانى شەمس ھىچى نەبىستبوو، لە ھەمووان پەرىشانترىبوو، دواچار دەترسا ئەم پىاو ە خەيالپەر ەر ە شتىك لە مال و مندالەكەيدا بشكىنەت كە بە زەحمەتلىكى زۆر و بە چەندىن سال پەنج و ماندووتى فىرىكردبوون، ئەو سالە ەى سال بوو بە ژن و مندالەكەى دەگووت ژيان كۆمەلىك جەنگ و جەبر و راھاتنە، ئىستا گەر ئەم غەزەلنوسە دەرگەى شتىكى دى بخاتە سەر پەشت، تەنبا خودا دەزانەت عاقىبەتەكەى چى دەبىت . بەلام خانمى شەمس بە پىچەوانەو، ھەستىدەكرد كۆرەكە شتىك لە فەتلىكى و كرانەو ەى لەگەل خۆيدا ەيتاوە، كە لە مەژە لە ژيانيدا ونە . ەزىدەكرد كۆرلىكى ناو ە مىردى كچەكەى بايە، ەزىدەكرد خۆشى لە سەرەتاو ە ژيانى پىچكە ەكى و ە ەى نەگرتبايە و تووشى مىردىكى و ە ەبايە، بەلام و ەى لىھاتىبوو نەيدەتوانى بى سەيفەدين مارۇ پىشېنى ژيانى خۆى بكات، ەك ئەو ەى ەر لە سەرەتاو ە لەگەل ئەودا لەداىكبويەت، سەيفەدين چىدى لە مىرد نەدەچوو، بەلكو لە نەخۆشىيەكى كۆنەماك دەچوو كە ەر لە ئەزەلەو تووشىبووئەت . بەلام كەس ەك تىرفە بابەحرى لە ناو ەو نەجولابوو، تىرفە دواى چەند سالىكىش لەو پۆژە ەشتا دلى خۆى بە بەردىك دەشوبھاند، كە ئەو شەو با لە جىگەى

خۆی جولاندویتی، ھەركات حىكايەتى ئەو سالۆنەى دەگىزپايەو، باسى
پەنگى كراسەكەى خانمى شەمسى دەكرد، قسەى لە بۆنى مۆبيلەكان
دەكرد، لەو ھەستانە دەدوا كە پەنگى تابلۆ و فەرش و ئىنجانەكان لە
ناويدا دروستيانكردو، دەيگوت «بای ئەو ئىوارەيە دلى جولاندەم».
ھەر ئەو شەو شەھناز مارۆ جوړە خەونىكى ترى بينى، خەونىك لە
خەونەكانى جاران نەدەچوو، بۆ يەكەمجار لە ژيانيدا لە شيرين خەودا
پاچلەكى و ھەستى بە تىنۆيتىيەكى گەورەكرد، ھەستىكرد پىويستى بە
ھەوايە، ھەستىكرد دەيت پەنجەرەكان بكاتەو، بۆ يەكەمجار لە ژيانيدا
حەزىدەكرد ھەواى پاك ھەلمژىت و بگرى، وەك ئەو ھەموو شتىك
لە دونيادا گۆرپايت، ھەستى بە دامايەكى گەورە كرد. لە ژوورەكەى
چووەدەرئ، بە حەسرەتلىكى بپۆينەو دەمى نا بە ئاوى بەلۆعەكەو،
كەمىك دەموچاوى خۆى تەركرد و دەرگای بالۆنەكەى كردەو و خۆى
دايە بەر ھەواى ساردى شەو، بۆ يەكەمجار ھەستىكرد لە ناخى دلەو
پقى لە نەجۆ ئەشكانىيە... ژۆر پقى لە ئەشكانىيە... ژۆر ژۆر.

گەپانى بەردەوامى ماجىدى گۆل سۆلاف

بەدواى كاراكتەرى لاشەكەدا

ھاوینی ۲۰۰۴

دەبوایە لە حىكايەتى ئەو لاشەيە تىبگەين... ئىشى ئىمەبوو لەو
لاشەيە تىبگەين. گەرچى من حەقىقەت خەيالەم دەكوژىت، بەلام وەك
ئەو ھەى لاشەكەتەلىسمى لىكردەم، دەمويست بپسەرەوت دواى چىرۆكەكەى
بكەوم. لە ژياندا دوو شت ئەفسونى پاستەقینەيان لەسەر من ھەيە،
دوو شت و ھىچى تر، يەككىيان ئەو شتەيە كە پيیدەلین حەقىقەت،

ئەوى تىرىشيان ئەو شتەيە كە پېيدەلېن خەيال. مېژوو، سىياسەت، خۆشەويستى، پىق و ھەموو شتەكانى دى ئەم گەردونە ملكەچى ئەو ململانى گەورەين كە لە نىوان ئەو دووانەدا پروودەدات. ئەو لە سەرەتاو تا ئەمپۆ تيگەيشتنى من بوو لە زيان. مەرفىش مەخلوقىكە دەبىت لە ناوەرپاستى ئەو گىژەلووكەيەدا بژى، دەبىت خەتېكى گەورە لە نىوان ئەو دوو دونيايەدا بېكىشت، شارستانىيەت ھېچ نىيە جگە لەو ھىلە ئەستورەي مەرفى لە نىوان حەقىقەت و خەيالدا دەيكتىشت، زانست ھەر ئەو ھىلەيە، ھەتا ھونەرىش زۆرجار تۆخكردنەوئەي ئەو ھىلەيە. كەستان باوەرپدەكەن كە من ماجىدى گول سۆلاف كە خوشحالانە نازناوى ماجەلانى خەيالېم ھەرگرتو، پۆژىك كەوتبىتمە سەر كەلگەلەي پىشكەشكردنى كۆپىك لەسەر سنوورەكانى خەيال و حەقىقەت لە ھونەردا، ھا، كەستان باوەرپدەكەن؟ بەلام من ھەشت سال لە مەوېر وىستەم كۆپىك لەسەر ئەو بابەتە پىشكەشكەم، خۆم بە پارەي خۆم ھۆلېكم بە كرېگرت، لە ھەموو جىگايەكى شاردا پۆستەر و نوسراوى تايبەتېم بۆ ھەلواسى، بەلام ھەتا يەك مەرفىش نەھات، ھەتا يەك كەسەيش چىيە پووي نەكردە ئەو كۆرە. لەو كاتانەدا تەنيا خەيال مەرفى پزگاردەكات، من بىئەوئەي گويىدەمە ھېچ، تەواوي ھۆلەكەم پركرد لە گويگر، پرمكرد لە كوپ و كچى خەيالې كە بېچرە گوييان لە باسەكەي من دەگرت لەسەر ھونەر. من لەویدا گووتەم، ھەتا ھونەرىش كىشانی ھىلېكى ئەستورەبوو لە نىوان خەيال و حەقىقەتدا. من تاكە كەسېك بووم ئەو ھىلە ئەستورەم دەپاراست، ھەر يەك لە تریفە يابەحرى و غەزەلنوس بەردەوام لە خولياي تېكدانى ئەو ھىلەدابوون، من بە جۆرىك لە جۆرەكان گىرم خواردبوو، بەلام خوشحال و كامەران بووم گەر بتوانم لەگەل گەمەكانى ئەوانىشدا بپۆم. من كەسېكم حەزەدەكەم ھەر دوو كىشورەكە تا دوورترىن قوولايى خويان بدۆزمەو، تا ئەو

جی‌گایه برپۆم له بنکدا، له دوا پنتدا که خه‌یال ده‌گاته دوا سنووری
 خۆی و حه‌قیقه‌ت ده‌گاته دوا شیوه‌ی خۆی. هه‌مووان سه‌یرکردنی من
 به‌سه‌یرکردنی گه‌مژه‌یه‌ک تیده‌گه‌ن که ده‌یه‌وئیت سه‌رسه‌ختی بنوئینیت و
 خۆی له‌به‌ره‌ی دژدا دروستبکات. چونکه واتیده‌گه‌ن خه‌یال نزیکبونه‌وه‌یه
 له راستی و راستی نزیکبونه‌وه‌یه له خه‌یال، واتیده‌گه‌ن گه‌ر مروّف له
 یه‌ککاتدا قاجیکی له‌م جیهان و له‌وی دیشدا نه‌بیّت شیّت ده‌بیّت. ئه‌وان
 وه‌ک من دژایه‌تی و جیاوازی له‌ نیّوان ئه‌و دوو جه‌مسهر و دوو پۆله
 دژ و دوژمنه‌ی بووندا نابینن، ئه‌وه زۆرجار تووشی شیّتی و غه‌مۆکی
 و ته‌نهاییم ده‌کات. من ناتوانم وابم، زۆر هه‌ولمداوه وابم، به‌لام ناتوانم.
 کاتی‌ک ده‌بم به‌ ماجیدی گولّ سۆلاف چیت‌ر ماجه‌لانی خه‌یالی نیم،
 کاتی‌ک ده‌شیم به‌ ماجه‌لانی خه‌یالی و له‌سه‌ر ئه‌و نه‌خشه‌ خورافییه‌ی
 خۆم سوار که‌شتیه‌که‌م ده‌بم ئیت‌ر ماجیدی گولّ سۆلاف نیم، من
 خه‌ته‌کانم پێ گرنه‌گه‌، گه‌ر مروّف ئه‌و هیّله‌ لابه‌ریّت، شیّت ده‌بیّت، هه‌موو
 شته‌ ترسناکه‌کانی خه‌یال و گه‌مه‌ کوشنده‌کانی نا‌ئاگاییمان ده‌پژێته‌وه‌ ناو
 دنیا. که‌ستان فلیمی «ژمانژی» پۆین ویلیامزتان بینیه‌وه‌، یان فلیمی
 «ساتورا»، گه‌ر ئه‌و هیّله‌ له‌ نیّوان راستی و خه‌یالدا نه‌پاریزین دنیا
 ده‌که‌وێته‌ نارپکی و شپ‌رزه‌یه‌کی وه‌ها ترسناکه‌وه‌، وه‌ک له‌و دوو فلیمه‌دا
 ده‌بینن. به‌یه‌تنه‌ پێشچاوی خۆتان گه‌مه‌یه‌ک هه‌یه‌ و مروّف ده‌بیّت به‌
 راستی بی‌کات، وه‌ک ئه‌و شه‌تره‌نجه‌ ترسناکه‌ی هاری پۆته‌ر له‌ به‌شی
 یه‌که‌می پۆمانه‌که‌ی جوانا پۆلینگدا ده‌یکات، که‌ هه‌م گه‌مه‌یه‌ و هه‌م
 راست، هه‌م سی‌حره‌ و هه‌م حه‌قیقه‌ت.

که‌ من بریارمدا له‌ نویسنی کتێبی باغه‌ خوێنینه‌کاندا به‌شداربم،
 ده‌مزانم ئه‌و کتێبه‌ به‌ره‌و ناو جه‌رگه‌ی راستیم ده‌بات. من نادیارترین
 کاراکته‌ری گروه‌که‌ بووم، ئه‌و کات غه‌زله‌لنوس وه‌ک شاعیری‌ک ناسراو‌بوو،

تریفە یابەحرى لە گەڵ گروپەکانى ژناندا پۆلێكى لە دونیادا هەبوو، ھەسەن توفان لە ھەموو کونج و کە لە بەریكى وڵاتدا دەیانناسى، ناویانگى پشت و پەنایەكى گەورەبوو بۆى، بەلام من کەس نەیدەناسیم. گەرچى پۆژانە چەندین سەعات پیاسەم بە شاردا دەکرد، بەلام کەس نەیدەبینیم، بیرم نایەت لە ھەموو ژيانمدا کەس سەلۆى لێکردیم، تاکە ھاوڕێم ئەو مندالە کوێزانەبوون کە ئەوانیش نەیان دەبینیم. ئەو ھى بێم بە ئادەمیزادێكى بینراو و کەمێک لە زەتى مەترسى بچێژم شەیدایکردبووم. بیرۆکەى کتیبى مردن بیرۆکەى تریفە و غەزەلنوس بوو، ئەو و تریفە پێشتر لە رێگای کۆمەلێک پوداوى ترسناکەو، ئەزموونی تال و ئازارى بۆینەى کۆمەلێک قوریانیان بینیوو، شتەکانیان بەجۆریک تال و بەسوێ دەگیرایەو، من باوەڕم نەدەکرد. بە برپاوى من مەرووف بوونەو ھەریكى درۆزنە، چونکە زۆرجار ھەسەنەى تێکەڵاوەکە خەیاڵ و راستى دەکەوتە سەرى. بەلام تریفە و غەزەلنوس منیان ھەک خەتخۆشیكى بێپروا تەماشادەکرد کە تا ئاقارى سووکایەتیکردن بە ئازارى مەرووف دەپۆم. بیرۆکەى کتیبەکە شتێكى سادەبوو، دەبایە مێژووى مردن لە دواى پاپەرینەو بنوسینەو، واتە شتێک بنوسینەو کە کەس نەیدەوێرا بنوسیتەو، من کتیبەکەم لای خۆمەو ھەو ناوایو «کتیبى ھەزار لاشە»، ھەلبەت ئەو ناوە شتێكى مەجازى بوو بۆ ئەم شارە و بۆ ھەموو شارەکانى تری ئەم ھەریمە، ناویک بوو من بۆ ئەو کتیبەم دانابوو، ھەر یەکەمان ناویکمان بۆ ئەو کتیبە ھەبوو، غەزەلنوس ناوى نابوو «باغى خوین»، تریفە یابەحرى ناوى نابوو «دەفتەرى دۆزەخ». کتیبەکە لە سێ بەشى سەرەکی دروستبوو، بە ناوى فەسلێ خوین و فەسلێ ئاگر و فەسلێ ئاو. فەسلێ خوین بەشى ئەو مردوانەبوو کە دەکوژرێن، فەسلێ ئاگر بەشى ئەو مردوانەبوو کە دەسووتێن، فەسلێ ئاو بەشى ئەو مردوانەبوو کە دەخنکێن. ئیشى ئێمە ئەو ھەبوو کۆمەلێک حیکایەت کۆیکەینەو، بچینە

ناو ھۆی مردنەکانەو، ژیاڤی کوژراوەکان و خەونەکانیان بنوسینەو. مەرووف گەر لە شاریکی پەر مردندا بژی، دەبیست لە مردن تێبگات، ناکریت تا ھەتاھەتایە چاوی خۆی بگریست و نەوێریت سەیری مردووەکان بکات. بەلام گەرنگ ئەو ھەبوو پاستی خەیاڵم نەکوژیت و سەر لە سەفەرە سەحراویەکانی خۆم تێکنەدات. غەزەلنوس دەیگوت «ئەم کتێبە ھیزی ئەو ھەمان دەدات سەیری مردووەکانی ئەم شارە بکەین، سەیرکردنی مردووەکان سەیرکردنی حەقیقەتە». غەزەلنوس دەیویست گەشتی دوورودریژی خۆی بەسەر زەمینە خەیاڵدا لە ئامیزێ حەقیقەتدا دواپی بیت، بەلام مەن گەشتیە خەیاڵییەکی خۆم بە ئاراستە سەر زەمینە حەقیقەت نەسەولاند... ئیستاش کە دوورم لەو گەشتیە، ھەست ناکەم ئەو لەو پویارە خەیاڵی و لەو سەر زەمینە بیکەراندە جگە لە خەیاڵ ئاراستەیکە دی ھەبیت و جگە لە سەرکەوتنی بیوچان بە بواری یەک لە دوا یەکی چەم و جەنگەلدا پێگای تری گرتبیت بەر.

شەویەک کە لاشەکی موراھمان دۆزیوە دەمی سالی بوو چیرۆکمان کوژدەکردو، دەفەردارەکانی ئێمە بە کوژانەکاندا دەگەران و دەچوونە ماڵی مردووەکان و حیکایەتی کوچ و ماڵئاوایی ئەوانیان دەھینایەو، بەلام پێشتر ھەرگیز خۆمان پێگامان نەکووتبوو سەر لاشەیکە غەمگین، لاشەیک بچیتە خەونەکانمانەو و بەردەوام داوامان لێبکات شتیکی بۆبکەین. ئەمڕۆ دەتوانم سویندتان بۆ بخۆم کە ھاملیت درۆی نەکردو و بەراستی تارمایی ئەو مردووی بینیو، چونکە مەن لەو چەند شەویدا چەندەھا جار تارمایی موراھ جەمیل بینی، دەمبینی لە ناو ماڵەکاندا دەگەریست، دەمبینی لەو بەری شەقامەکانەو بانگمەدەکات، لە کاتی پیاسەکاندا ھەندێجار لە تەنیشتمەو دەپوات، ھەندێجار بەرەو پوم دیت. سەرەتا وادەزانی ھەر مەن وام، ھەر مەن ئەو تارماییە دەبینم، بەلام دواتر تێگەیشتم غەزەلنوس و جەسەن تۆفانیشت خاڵی نین لەو

خوليايه ... نه وانيش به رده وام تارمايي نه و كوپه ده بينن. نه و پوژه كه
 حه سەن توفان ويته كانى هيئايه وه، پوژيكي سه يربوو بو من، حه سەن
 ناوى دوو كچى له خاوهن ويته كان هيئابوو، دوو كچ له وانهى كه ده بابه
 من بياندوژمه وه و به جوړيک له جوړه كان زانياريان ليده ربهيتنم. به وه دا من
 ده مزاني هه نديچار ده رهيئاني ئاو له لمى بيا بان له ده رهيئاني زانيارى له
 كچيک ده ربارهى دلداريه كانى پيشووى خوئ ئاسانتره، ويستم خوّم له
 گه مه كه ده ربهيتنم و تريفه يابه حرى پاسپيژم كه وهك كيژيكي له بار و دم
 به خنده نه و كارهم بو ته واوبكات، به لام هه ر كاتيک پيويستم به تريفه
 هه بووايه سه سه ختييه كي مندالانه دايده گرت و نه يده كرد. تريفه پاي و ابو
 له به رنه وهى من بيميشكم و هيچ له ئافرهت نازانم و له خو هه لكيشيكي
 بيمايه زياتر هيچى تر نيم كه به رده وام به جوانى خو مه وه ده نازم،
 ئيستاش له و راستيه تينه گه یشتووم كه له م جوړه حيكايه تانه دا ژن
 پتر برپا به پياو ده كه ن نه وهك به ژن، دلپان بو كوپيكي جوان
 ده كه نه وه نه وهك بو كچيک. من نه گه رچى زورچار به قسه كانى تريفه
 بريندار ده بووم، به لام نه مده گرتە دل، دلنيابووم تريفه له ناخه وه منى
 وهك براهك خو شده ويته، نه و هه نديچار پاگوزەر پيگوتبووم كه دلى
 منى لا مه به سته، به لام زور زوو نه و قسانه ي بيرده چوو وه و له يه كه م
 ده رفه تدا پيامدا هه لده شاخا. له راستيدا من پتر له چوار سال بوو له
 تريفه يابه حرى زياتر كچيكي ديكه م نه ده ناسى، له پوژيكه وه برپارمدا بوو
 چيتر دلدارى نه كه م و دلى خوّم به عه شقه وه نه یشيتنم، كه مته رخميه كي
 قوولم به رابه ر ئافرهت تياروستبوو بوو. كه حه سەن توفان ويتهى نه و
 دوو كچى خسته به رده ستم، خوّم وانيشاندا كه قسه تونده كانى تريفه
 كارى تينه كردوم. گه وره ترين هيژى من نه وه بوو كه ده متوانى هه ست و
 نه ستى خوّم بشارمه وه و يقارى خوّم نه دوژينم. هه نديچار له ناخه وه
 ده گريام، به لام له پوخساردا شتيك پيوه ديار نه بوو، نه مده هيشت نه و

ویقاره جوانه‌م بژاکیت. ئه‌و پۆژه که تریفه قسه تونده‌کانی کرد، من خۆم به‌ وینه‌کانه‌وه سه‌رقالکرد، دوو کچی جوان بوون، یه‌ککیان ناوی سه‌لما نه‌جیب بوو، ئه‌وی تریان گولزار خالید، دوو ناوی بی‌مانا که له‌ ناوی ئه‌و ژنانه‌ ده‌چوو که له‌لای به‌قالئیکی دراوسیمان مانگانه‌ بایعیان وه‌رده‌گرت. من به‌ هیمنی وینه‌کانم هه‌لگرت و گووتم ماوه‌یه‌کم بده‌نئ، تا ده‌یاندۆزمه‌وه. وامگووت و به‌ ویقاری خۆمه‌وه هه‌ستام و دانیشتنه‌کم به‌جیه‌یشت. بی‌ئه‌وه‌ی به‌یلم که‌س بزانیت من چه‌ند بریندارم.

سه‌لما نه‌جیب مامۆستای قوتابخانه‌یه‌کی ئاماده‌یی بوو. بی‌ئه‌وه‌ی شه‌رمبکه‌م به‌ جانتا دیبلۆماسییه‌که‌ی ده‌ستمه‌وه، له‌ جله‌ ئوتوکراوه‌کاندا له‌ پێشده‌م قوتابخانه‌که‌یدا وه‌ستام و چاوه‌پێمکرد، ته‌نیا چه‌ند ده‌قیقه‌یه‌ک به‌ر له‌ ده‌ست پێکردنی ده‌وام، به‌ ناز و عیشوه‌ی مامۆستایه‌کی جوانه‌وه گه‌یشته‌ قوتابخانه‌. من به‌ حورمه‌تییکی زۆره‌وه لێی چومه‌ پێشی و به‌ ئه‌ده‌بێکی به‌رزوه‌ که‌ که‌مجار ژنان له‌ پیاوانی ده‌بینن، خۆم پێناساند و گووتم له‌ پێکخراویکه‌وه هاتووم کاری لێکۆلینه‌وه‌یه‌ له‌ چاره‌نوسی که‌سانی بزبوو، پتووستم به‌وه‌یه‌ چه‌ند ساتیک له‌ کاتتان بگرم. هه‌ند پر ئه‌ده‌ب قسه‌مکرد باوه‌ری پێکردم و له‌گه‌ڵ خۆیدا برده‌می بۆ ژووری مامۆستاگان. دیاره‌ به‌شی ئه‌وه هۆشم هه‌بوو پتیبیلیم که‌ ده‌ییت قسه‌کانمان دوو به‌ دووین. به‌وه‌دا ئه‌و سه‌ره‌تا هه‌چی له‌ بابته‌که‌ نه‌ده‌زانی، پتیبوو هاتووم ده‌رباره‌ی که‌سیک له‌ یه‌کێ له‌ قوتابییه‌ که‌ه‌کان پرسیاربکه‌م. که‌ تیگه‌یشت پرسیاره‌کان ئا‌پاسته‌ی ئه‌و ده‌کرین، به‌ چه‌په‌سانیکه‌وه سه‌یریکردم و نه‌یزانی بلێت چی. من نه‌موست مامۆستاکانی دی هه‌چ بزانی. به‌رله‌وه‌ی بگه‌ینه‌ به‌ر ژووری پر ژاوه‌ژاوی وانه‌بیژان ده‌رفه‌تم وه‌رگرت و خه‌یرا وینه‌یه‌کی مو‌راد جه‌میل نیشاند و گووتم خانم ده‌مه‌ویت ده‌رباره‌ی ئه‌م کو‌په‌ قسه‌ت له‌گه‌ڵدا بکه‌م. که‌ وینه‌که‌ی بی‌نی په‌نگی سه‌پی بوو

و بە دەنگىكى غەمگىن گووتى «لېرە؟ لېرە؟ لە ئىستادا؟ ناكۆت» .
 دەنگى شتىك لە پارانەوہى تىدابوو، لە بولبولىك دەچوو قاچى بوويىت
 بە فاقەيەكى ئاسنەوہ . ئەوہ يەكەمجارم بوو ترسى كچىك ببىنم لە
 حەيائى خۆى، پىشتر شەرەفى ئەو ساتەوختەم پىنەبىرابوو ئافەرەتەك
 ببىنم لە ترسى ئاشكرابوونى نەيتىيەكى دەستى بلەرژىت، ويستم كەمىك
 لەسەرى بېرۆم، بەلام ئەو بەو پەنگە بىزىكاو و دەنگە لەرزۆكەى خۆيەوہ
 گووتى «تەكات لىدەكەم، مەن ئىستا ژنى مىرددارم، سەبەى ئىوارى
 دواى دەوام لە شوينى وەستانى پاسەكانى پشت بىمارستانى گەورە
 چاوہپوانمبەكە، لەوئى كە سواربووم وەرە تەنىشتەوہ، ژمارە تەلەفونىكت
 دەدەمەن دەتوانىت بەو ژمارەيە قسەم لەگەلدا بەكەيت» . مەن سەرم لەوہ
 سوپما چۆن بە خىرايىيەكى وا سەير توانى بىرىكاتەوہ و ھەموو شتەكان
 بەو جۆرە جەھەنەمىيە پىكبخات، خودايە ئافەرەت لەو شتانەدا چەندە لە
 ئىمەى پىاو زىرەكتەرن، راستىتان دەويىت ئىمە لەو جۆرە كارانەدا بەراورد
 بە خانمان ھىچ نىن جگە لە كۆمەلەك دەبەنگى گەورە . مەن كە نىازم
 نەبوو شتىك بەكەم حەيائى ئەو ژنە بىرىندار بىت، بە زەردەخەنەيەكى
 چەپەلەوہ دووركەوتەوہ، بە زەردەخەنەى پىاوئىكەوہ ئامانجىكى پىسى
 پىكايت . بە سەبرىكى نۆرەوہ چاوہپوانى پۆزى داھاتووم كرد . بۆ پۆزى
 دوايى وشە بە وشە زانىارىيەكانى ئەوم جىبەجىكرد و لە پاسىكدا كە
 دەچوو بۆ گەپەكەيكى دوور لە تەنىشتىيەوہ سواربووم، لە پاسەكەدا بە
 زەردەخەنەيەكى گەورەوہ سەبرىكردم و پارچە كاغەزىكى نايە مستم .
 پىدەچوو لەزەتەيكى نۆر لەو كارە ببىنىت، ھەك ئەوہى بىزى جارەن و ساتە
 كۆنەكانى دلدارى بكاتەوہ . دەبىت بلەيم كە نىگائى سەلما خالى نەبوو لە
 سۆزىكى عاشقانە، لە خواستى ژنىك بىەويىت سەرلەنوئى خۆى فەيدەتە
 ناو چىرۆكىكى تازەى ئەفەنەوہ . مەن لە كاتى داھەزىندا ھەك كوپىكى
 لىزان بە چاو خواھافىزىم لىكرد و بە ئاراستەيەكى دىدا گەپامەوہ بۆ

مالی. پارچه کاغهزه که ی ته نیا یه ک ژماره ی ته له فون و یه ک سه عاتی دیاریکراوی له سه ربوو. من له و کاته دا ته له فونم بۆ کرد، ژنیک ی هاورپی هه لیکرت، له چهند ساتیک ی کورتدا بۆیان بانگکردم، بهر له وه ی من هیچ بلیم، به دهنگیک ی پر مه کر که هیچ ی له دهنگ ی نه و ماموستا ترساوه نه ده چوو که له سالۆنی قوتابخانه که دا منی دواند، گووتی «من ژنم شوومکردوه، تاقه تی دلدار ی و شتم نه ماوه، نازانم بۆ وازم لینا هینیت، بۆ به منه وه گرتو ته ؟». قسه کانی به جۆر یک بوون وه ک بلی «تینگه ... گهر تۆز یک له گه لمد ا خۆت ماندوویکه ی ت، ده شیت له گه لتدا بیمه هه ر به زمیکه وه که ته نیا خودا و پیغه مبه ر سه ره نجامی ده زانن». به هیمنی تیمگه یاند که من جگه له کۆمه لیک زانیاری ده رباره ی موراد جه میل، هیچی دیم له و ناویت و جۆره مه به ستیک ی دیاریکراویشم نییه . وه ک نه وه ی نا ئومید بوو بیت گووتی «ناخر ده ترسم که باسی موراد جه میل بۆ کردی، دوا یی داوای شتی تریش بکه ی ت».

من دلنیا مکرده وه که هیچ شتیک ی ترم ناویت، به لام نه وه هه ر به جۆر یک قسه ی ده کرد وه ک نه وه ی من شتی ترم بویت.

قسه کانی سه لما نه جیب زۆریان چوونه ناو کتیبی گه وره ی مردنه وه، نه و به دهنگ ی ژنیک گه لیک ساتی شاعیری و جوان له گه ل مورادا ژیا بیت قسه یکرد، دهنگ ی پرپوو له ته زووی یادگاری سیکراوی، هیچی ده رباره ی مردنی موراد نه بیستبوو، منیش نه مو یست غمی بده می و گووتم، کوپه به سه ته زمانه که دیار نییه و ئیمه بۆی ده گه پۆین. نه و یه که م که س بوو به دریزی باسی نه و نه ستیرانه ی بۆکردم که موراد به جییده هیشت، به که میک بی شه رمیه وه که پیشتر له ده می کچان نه مبیستبوو گووتی «که یه که مجار له گه ل موراد دا خه وتم، وامده زانی ناساییه، به لام دواتر کۆمه لیک ورده نه ستیره له سه ر له شم ده رکه وت، کۆمه لیک نه ستیره ی

پاسته قینه و دره وشاوه، له زۆر شوینی له شمدا، موراڤ له هه ر جیگایه ک، له گه ل هه ر کچیک یان ژنیکدا به وتایه کۆمه لیک ئه ستیره ی له دوا ی خۆی به جیده هیشت. له نێوان مه مکیدا، له سه ر شانی، له هه ر جیگایه کی ترڤا که تۆ خه یالت بۆی بجیت، هه ندیجار ئه ستیره ی له سه ر دیواره کانیش به جیده هیشت، ئه ستیره ی گه وره گه وره که تاماوه یه ک له هه وای ماله که دا ده مانه وه. من ئه ستیره کان وه پزیان نه ده کردم، دوا ی گه پانه وه م بۆ ماله وه ده رگای ژووره که م داده خست و خۆم پووتده کرده وه و سه یری ئه ستیره کانم ده کرد. هه ندیجار که زۆر مه ست و چه یران بووما یه ئه و ئه ستیرانه چه ند پوژیک له سه ر له شم ده مانه وه».

سه لام وه ک کچیکی پاستگۆ هاته به رچاو که ئه گه ر ژیان ناچار ی نه کردبا یه له وانه یه وه ک ئافره تیکی ئازاد له ده ره وه ی په یوه ندی ژن و مێردا یه تی بژیا بایه. سه لما ئه و پاستیه ی پێگوتم که موراڤ هه میشه له مه ترسیدا بووه، به لام خۆی کورپکی بیباک بووه، هه رگیز خه یالی لای مردن نه بووه، کورپک بووه خودا بۆ ئه وه دروستیکردوه به جوانی خۆی شیرینترین یادگار له دلی ده یان کچدا به جیبه یالت. به لام سه لما نه یه زانی دوا ی شووکردنی ئه و موراڤ چی لیها توه. که ئه و زانیاریانه م بۆ چه سه ن تۆفان برده وه زۆر گرنگ ته ماشای نه کرد، ئه وه ی به لاره گرنگ بوو بزانی ت موراڤ له و چه ند مانگه ی دوا ییدا په یوه ندی له گه ل کیدا هه بووه، به سه رسه ختییه کی بیمانا وه گووتی چیرۆکه کۆنه کانی موراڤ نرخیکی گه وره یان نییه، ئه وه ی موراڤی کوشتووه په یوه ندیه کی ترسناک بووه که له دوا هه مین پوژانی ژیا نیدا تیا ژیا وه. ئه وه ی ده رگای نه یینییه کانی نیشاندام گولزار خالید بوو، ئه و ژنه ی بۆ نه شته رگه ربیه کی کتوپری زرا و له خه سه تخانه که وتبوو. من نه خوشیه که یم به هه ل زانی و فرسه تم لیه تیا و له سه ر پێخه فی بیماری قسه م له گه لدا کرد، هیشتا

سۆندەكە لە لووتیدا بوو، بەلام بە غەمی یەکیکەوہ بۆ ساتیکیش
مورادی لە یادنەکردبیت بە دەنگیکى نەخۆش چپاندی بە گویمدا و
گووتی «من هیچ نازانم، هیچ، یەخەى من بەردە. ژنەکەى بارۆنى
میشک بدۆزەرەوہ، ژنەکەى ئەو ھەموو شتیک دەزانیت».

بەو جۆرە من یەکەم کەسبووم دونیای بارۆنەکانم دۆزییەوہ، ئەو
دونیاىەى چیرۆکى خەيالى ئیمە، دەستکردى راستەقینەى ئەوانە.

یانەى پیاوکوژە بیئیشەکان

ھاتنەدەرەوہى ھەسەن تۆفان لە خەلۆت لە سالى ۱۵۱۹۹۸

دواى زیاد لە شەش سال گۆشەگیرى، شەویکیان دایکم کۆچى دواى
کرد و لەگەڵ دوو سێ پیاوى دراوسێ و ژمارەيەكى بېشومار پیرۆژندا
بردەمان بۆ گۆرستان، ئەو یەکەمجار بوو مردوویەک بمیشت و لە برى
پیاوان تەنیا ژنان بيبەن بۆ گۆرستان. پیرۆ دواى مردنى جگە لە
کەرەستەى گولۆ دروستکردنەکە و دەستەيەک کلیلى گەرە، هیچى
دیکەى دواى خۆى جێنەھێشت، من سەرەتا نەمدەزانى ئەو کلیلانە چين.
کە پیرۆ مرد، من بە چاوى پەر فرمیسکەوہ دەستمکرد بە گیرفانیدا،
ھەستم بە شتیکى سەیرکرد، تادەستم بە گیرفانى پیرۆدا دەبرد قوولتر
و قوولتر دەبووہوہ، ھەرجارە و چەند کلیلیک دەھات بە دەستمەوہ،
گیرفانى پیرۆ لە کلیل زیاتر هیچى دیکەى تیدا نەبوو، من لە ژيانمدا
ئەو کلیلانەم بە پیرۆى نەبینیبوو، نەمدەزانى کلیلى چيین و دەبیت چ
دەرگایەک بکەنەوہ. دواچار ھەموو کلیلەکانم کرد بە ئەلقەيەكى ئاسنینى
گەرەوہ و بیئەوہى بزەنم سوودیان چيیە، وەک دواھەمین یادگار و

پاشماوه‌ی پر نه‌ینی نه و ژنه پۆجسوک و پر خه‌یاله له شوینیکی گونجاودا هه‌لمگرت. ئیستا دواى نه و هه‌موو ساله ده‌لیم گیرفانی هه‌موو مردوویه‌ک کۆمه‌لیک کللی وه‌های تیدایه، گهر مرۆف به لیزانی ده‌ستبه‌ریت و به‌سه‌لیقه‌وه په‌نجه‌بجولینیته‌وه، ده‌توانیت ده‌ریانبه‌ینیت. مردنی «پیزۆی گولۆ» که هاو‌پێی گه‌وره‌ی پیریژنه‌کانی نه‌م ولاته بوو، بۆشاییه‌کی گه‌وره‌ی له ژبانی مندا به‌جیه‌یشت. دایکم ناوی پیزۆ بوو، به‌لام من له مندا لیدا به‌هۆی نه‌فامی و ناکاملی زمانه‌وه هه‌ر به پیزۆ بانگم‌کردبوو، ئیدی له ناو خزم و ناسیاودا به پیزۆی گولۆ ناوی پۆیشت. له پۆژی ناشتنه‌که‌دا سه‌راپای گۆرستانه‌که په‌ش ده‌چووه‌وه، سه‌دان پیریژن که هه‌موویان بۆنی گولۆی دایکمیان لیده‌هات، ته‌واوی گرده‌کان و شوینه نزیکه‌کانیان پر‌کردبوو. دواى پرسه‌ی پیاوان، چواره پۆژی پێک من پێشوازی نه‌و پیریژنانه‌م کرد که له شوینی جیاوازی دونه‌یوه بۆ سه‌ره‌خۆشی ده‌هاتن بۆ لام، هه‌ندیکیان بۆنی ده‌ور و زه‌مانی تریان لیده‌هات و پۆحی ئاواره‌ی پۆزگاری تریان له‌گه‌ڵ خۆیاندا ده‌گیرا. که‌سیان منیان به‌ ناوی هه‌سه‌ن تۆفان نه‌ده‌ناسی، نه‌وان پێیانده‌گروتم «هه‌سه‌نی پیزۆی گولۆ». هه‌موو پێکرا نه‌وه‌یان دووباره‌ده‌کرده‌وه که من کوپی نه‌وانم و ئیدی نه‌وان دایکی من، له پێکدا بێشومار دایکم بۆ دروستبووبوو که دڵسۆزانه ده‌یان‌لواندم. دواى ته‌واوبوونی پرسه‌که، ئیدی من جگه له‌وه‌ی له مال ده‌رچم و بگه‌پێمه‌وه بۆ ژبان کاری ترم نه‌بوو. دواى زیاد له شه‌ش سال، له پاییزی سالی ۱۹۹۸ دا بوومه‌وه به‌ مرۆفیکى ئاسایی و تیکه‌لوی دونه‌ی دووباره‌ده‌کرده‌وه. سه‌ره‌تا به‌ کۆمه‌کی دۆستیکم وه‌ک پێشمه‌رگه‌یه‌کی خانه‌نشین ناو‌نوسیان‌کردم و موچه‌یه‌کی که‌م ده‌ستکه‌وت، چونکه دواى مردنی دایکم ئاره‌زوویه‌کم نه‌بوو درێژه به‌ گولۆ دروستکردن بده‌م، هه‌ستمده‌کرد نه‌و حه‌وت سالی له گولۆ دروستکردندا برده‌سه‌ر ئیشی خۆیان کردو منیان له پێشه‌وه گۆپی و

کردیانم بە مۆڤئیکى تر. بۆ ھەر کوئیک بەجوومايە ئەو بۆن گوللەو بە جۆرێک لە خەیاڵدا چەسپیبوو، دەگێژپامەو بە بۆ ئەو سەردەم و پۆزگاری بریاری پاکبوونەو م تێدا دابوو. ئیدی ئاسایی بوو بگەرێمەو بە بۆ ناو خەلک و درێژە بە ژيانى ئاسایی خۆم بدەم... ھەک یەکیک پابوردی خۆی بنیژیت، دەمانچە و ئەسبابی گوللەو دروستکردنەکەم خستە ژێر زەمینى مائەو و بە قفلێکى ئەستور قفلدا و خۆم بۆ ژيانى تازە تەیار و پڕئومید کرد.

سەرەتای گەپانەو م ھەک قەلەندەرێکى گێژ بەردەوام بە شاردا دەسورپامەو، ئەو ھەوت سائە زۆر شوینی بیربردبوومەو و زۆر شت لە پیشچاوم گۆردرابوو. لە ماوەی یەکەمدا ھیچم نەکرد جگە لەوێ بە بازاردا بسورپمەو و سەواى شت بکەم. ھەندێجار دەچوومە دوکانیکەو و سەواى ھەموو شتەکانم دەکرد، لە نرخى ھەموو شتیکم دەپرسی. پۆزئیکان لای داپووفروشیک سەرقالی ھەلسەنگاندنى جۆرەکان و شیوەکانى گوللەو پووم کە لە پشتهو یەکیک دەستیکردە ملم و گووتى «برای غەریبم تۆ لە کوئى؟». یەکسەر دەنگیم ناسیبەو، فەرەى تونجى بوو، کە پازدە سائ لەوێو یەر لە بەردەم ماسیفرۆشەکاندا تەقەمان لە ئەفسەرێکى ئاسایشکرد و فەرە چوو سەر سەرى و ھاواریکرد «ئەو کوپى قەحبە یەم کوشت... ئەو خوشک حیزەم کوشت». ھاواریک بوو زۆرجار دەھاتەو گۆیم، لە زۆر خەودا دەمبینیەو، لە زۆر ساتى وریایدا بێھۆ دەھاتەو بیرم. فەرە پیاویکى بێرەحم بوو، ھەرکات بیرم لە دلرەقى و بێرەحمى ئەو دەوروزەمانە بکردایەتەو، دەموچاوى ئەو دەھاتەو یاد، لە پۆژانى شوپشدا زۆر ئیشى خراپى کردبوو، یەکیک بوو لەوانەى زۆر سەلم لێدەکردەو. ئەو ناوینشانى شوینىکى دامى و گووتى شەوان برادەرە کۆنەکان ھەموو لەوێ کۆدەبینەو، تۆش وەرە بۆ ئەوێ.

شوینەکە یانە یەکی گەورەى خواردنەو بوو، سەر بە ئوتیلێکى گەورە

له قه راغ شار، شوؤیۆۆكى پیر له تاكسییهكى كۆندا منى گه يانده نهوئ .
 له سالۆنى ئوتیله كه دا گارسۆنىكى نه سمهرى بچكۆلانه، كه خالیكى زۆر
 گه وره له سهر لووتى بوو، پئشمكهوت و بردمى بۆ ژوورىكى دى كه
 دهكه وته دهسته چه پى سالۆنىكى خواردنه وه وه . يه كه مین كه س له وئ
 بینیم فازیل قه ندیل بوو، كه به خوئ و په رداخیكى پر بیر وه پئشوانى
 لیكردم . پئشتر شوئى وه ها سه یرم له ژيانمدا نه بینبوو، هۆلىكى
 گه وره بوو، پرپوو له و كه سانه ی له ئیفتیالاتدا چالاكبوون، له ههفتا
 و ههشتاكاندا هه موویانم له بۆنه ی جیاواز و پڭای جیاوازه وه ناسیبوو،
 ته نیا نه وانه نا كه له حیزبى ئیمه دا کاریانده كرد، به لكو نه وانه ش كه
 دوژمنى ئیمه بوون، ته قه یان لیكردبووین، بۆ حیسابى حیزبى تر و
 گروپى سیاسى تر چالاكبوون . تونچى له گه ل كورپىكى قه له وى سمیل
 په شدا قسه یده كرد، كه منى بینى هه ردوو ده ستى بۆ كردمه وه و به
 دهنگىكى به رز هه مووانى بیده نكگرد و گووتى «كورپنه سه یركه ن كئ
 لیڤه یه، سه یركه ن، شیخى گه وره مان، مامۆستا و هه كیمى هه موومان،
 هه سه ن تۆفان» . هه موویان منیان ده ناسى، كه س نه بوو پۆژىك له
 ئیفتیالاتدا ئیشیكردبیت هه سه ن تۆفان نه ناسیت . به لām من هه وت سال
 بوو كه سیانم نه بینبوو، سه یرم لیده هات دواى نه وه هه موو ساله له
 شوئىتىكى وادا بیانبینمه وه . هه مووان پئشوانىیهكى گه رمیان لیكردم،
 من وامده زانى له خه ودام، ته نیا خه و ده یتوانى نه وه هه موو پوخساره
 كۆن و نه وه هه موو پیاوه نه یاره له یهك ژووردا كۆبكاته وه . هه موو
 پئكرا هه ستیانكرد كه من كه مێك گێژ و سه راسیمه م، وه خته هه ناسه م
 توندده یت . بۆ نه وه ی پڭای هه ناسه دانم بۆ بكه نه وه كورسییهكى
 تایه تیان نیشاندام و به عاده تى دانیشتن له سهر نه و میزان هه تونچى و
 فازیل قه ندیل هاتنه ته نیشتمه وه . من پوخسارى هه ردووكیانم وهك دوو
 پوخسارى ناو خه و بینى، دوو ده موچاوى درژیان هه بوو، دوو دهنگى گر

و به ته زووی شهراب ته پ. تونچی گووتی «حه‌سه‌نی برام، نازانیت چه‌ند
خۆش‌حالم که لی‌ره ده‌تبینمه‌وه، ئیمه دواى تو پۆژى ناخۆشمان زۆر بینى،
تا سه‌ره‌تای شه‌ری ناوخۆش، قه‌در و حورمه‌تیکمان هه‌بوو، ئیشمان
هه‌بوو، به‌لام ئیستا ئیواران لی‌ره کۆده‌بینه‌وه، ئیستا تاکه‌ خۆشیمان
ئه‌م ژوور و سالۆنه‌یه که تیا ده‌خۆینه‌وه و چاوه‌پێده‌که‌ین».

فازیل قه‌ندیل که‌میک مه‌ست بوو، که فه‌ره‌ی تونچی به‌ ده‌موچاوه
داکه‌وتوو و سمیلّه بۆر و لووته کونجه‌که‌یه‌وه قسه‌یده‌کرد، ئه‌و وه‌ک
خه‌و بینیت به‌ ده‌موچاویکی هیمن و پۆمانسییه‌وه، به‌ دوو چاوی پر
خه‌یال‌ه‌وه سه‌یری بنمیچه‌که‌ی ده‌کرد. دواچار وه‌ک توپه‌یه‌کی زۆر له
خۆیدا بخواته‌وه، وه‌ک ئیشیکی دووردریژ بخاته‌وه ناو دلی خۆی، به
لووت هه‌ناسه‌یه‌کی قوولی هه‌لمژی و بیره‌که‌ی له‌سه‌ر میزه‌که‌ دانا و
گووتی «تونچی، هه‌موو شتیکی پێبلّی، هه‌موو شتیکی، حه‌سه‌ن تۆفان
که‌سیک نییه‌ من و تو شتی لی‌بشارینه‌وه، تۆفان هاوپی ئیمه‌ بووه،
دلی ئیمه‌یه، نوری چاوی منه. پێبیلّی کییان هیناوه بۆ حیزب، چ حیز
و لوسکه‌یه‌کیان کردوه به‌ پیاو».

تونچی وه‌ک یه‌کیک بیه‌ویت هه‌والی وه‌فاتی نازیزنکم پێبلّیت، که‌میک
چوو ده‌موه و ئیستیکی کرد و ده‌ستیگرت و گووتی «ئیمه‌ لی‌ره یانه‌یه‌کمان
دروستکردوه، ناوی «یانه‌ی قاره‌مانه‌ بێئیشه‌کانه»، هه‌ندیکمان بۆ گالته
و لاقرتی پێیده‌لێن «یانه‌ی پیاوکۆژه‌ بێئیشه‌کان». هه‌لبه‌ت هه‌ندیکمان
چووینه‌ته‌ سه‌ر ئیشی تر، به‌لام هه‌ندیکی ترمان به‌ پۆژ تا ئیوارێ
ده‌خه‌وین و ئیواران دین بۆ ئی‌ره و ده‌خۆینه‌وه، پێده‌که‌نین و گورانی
ده‌لێین و مه‌ستده‌بین. تۆفانی برام ئیمه‌ هه‌موومان لی‌ره‌ین، ئی‌ره وه‌ک
مالی خۆت و ئیمه‌ وه‌ک برای خۆت ته‌ماشابه‌ک. شوێنه‌که‌مان ماوه‌یه‌که
ناسراوه، که‌سیک ئیشی هه‌بیّت دیت بۆ ئی‌ره بۆلامان، تێده‌گه‌یت،
گه‌ر شتیکیان هه‌بیّت دین بۆ لای ئیمه‌، من و فازیلی قه‌ندیل. من

و ئه وه موو شته كان دياریده كهین، ئیشه كان دابه شده كهین، پاره كان دياریده كهین، واده كهین كهس بیبهش نه بیئت.

به ترسیگه وه پرسیم «یه عنی تا ئیستا خه لك ده كوژن، وانیه تا ئیستا خه لك ده كوژن؟».

فازیل قه ندیل دهستی برده وه بۆ په رداخه كهی و گووتی «مه رج نییه، ئیستا وهك جاران نییه. كوشتن گهر به فهرمانی زۆر تایبه تی نه بیئت، ناكریئت. نا به پاستیمه ئیستا وهك جاران نه ماوه، ده بیئت یه كیكت له پشت بیئت، یه كیك له سه رزله كان، له هه ره هه ره زله كان، گهر وانه بیئت ئاسان نییه. ماوه یه كه قانونی یارییه كه گۆپاوه. ئیش هه یه به لām زۆر نییه، به ترس و له رزیکی زۆره وه ده كریئت، بۆ شتیکی پتویست نه بیئت حیزب ده ست بۆ چهك نابات، به پاستیمه، شته كان گۆپاون... زۆر گۆپاون... كه سمان چاوه پانمان نه ده كرد وای لی بیئت».

من به فزولئیکی زۆره وه پرسیم «ئه ی ئۆوه چی ده كه ن؟».

تونچی لووته كونه كهی خوراند و گووتی «هه ندیكمان له ته شكیلاته كانی تر دا جیمان بۆته وه، هه ندیکی دیشمان چوینه ته ناو سوپا، به لām ئیره شوینی سه ره کی ئیمه یه، ئیستا كهس ناتوانیئت بۆ حیزب ئیشبكات، ده بیئت بۆ خه لكی تر ئیشبكهیت، ده بیئت لی ره دانیشیت و بخوێته وه و گورانی بلئیئت تا دین، تا ئیشیكت پیده سپین. حیزب ئیشی زۆر نه ماوه، به لām براده ره حیزبییه كانمان ئیشیان پیمان ده بیئت».

فازیل ده ستیكرده ملم و به دهنگی یه كیك هی دی هی دی مهستی زه هه ری پییبات گووتی «حه سه ن تۆ نوری چاوی منیئت، تیده گهیت، له عه زیزه كانیئت، له هه ره عه زیزه كان. ئه وه ی كاری پیمان بیئت دیت بۆ لامان، تیده گهیت، خو ی دیت بۆ لامان، به لām كوشتن ها تۆته كزی. من ده زانم حیا كه ته كه ی تۆ ده زانم، ده زانم تۆ نا ته ویئت جاریکی تر كهس بكوژیئت، مه لئ چۆن... به لām بیستوومه، هه موو شتیك ده زانم».

ئىستا شتەكان ئاسانتەن، كوشتنى تيا نىيە، ھەندىجار ھەرەشەيە،
 لىدانە، دەريە پاندنە، تەقە بەسەردا كردنە . سەگبايىك پارچەيەك زەوى
 ھەيە لىتى دەستىنىت، يەككى تر دوكانىك چۆل ناكات، تۆ بە شەق
 پىنى چۆلدەكەيت . يان ئىشىكى ترە كە مەسئولەك پىت دەسپىرەت،
 گواستەنەوى پارەيەكى زۆرە، دەركردنى ەرەبىكە بۆ ئەو دىو سنوور،
 دەركردنى كرچىيەكە . ھەر پزىكى ترە كە خوا لە لاوە بىنىرەت .
 پارەشى تىدايە، خەرىكە وردە وردە دەجولەت، شەش مانگ لەمەوپىش
 گىرفانمان قالونچە تىدبابوو، ئىستا باشترە، پۆز بە پۆز باشتر دەبىت،
 ئىشەكە جولۆ، لە جارانىش پاكترە، زۆر لە جارەن پاكترە . ھەسەن
 باپىت بلەم، بەچاوى عەزىم، بە گوپى مردوم، ھىچ مەبەستم نىيە،
 ئىشىشم پىت نىيە . ھەر ئەو ھەيە تۆ لەگەلماندا بىت بۆ ئىمە خۆشتەرە .

نەمزانى چى وەلامى قەندىل بدەمەو، وەستام و سەيرىكى دەورەيى
 خۆم كرد، ھەواى سالۆنەكە وەھا پىر دوكل و بۆنى بىرە بوو، خەرىكبوو
 دەخىكام . دەموچاوەكان ھەموويان درىزتر و سەيرتر، دەنگەكان دوورتر و
 بەسەداتر دەھاتنە گویم . بەشى ھەرە زۆرى ئەوانەم دەناسى كە دەمىنىن،
 بەلام لە دلەشەو ھەستەدەكرد كەسيان ناتاسم و بايەكى غەرىب منى
 ھىناوہ بۆ ئىرە . واژەواژىكى گەرە لە دەورى سەرم سەمايدەكرد، دەيەھا
 پىاويون پىرەتى و سەرسپىتى دەستى لىوہ شاندبوون، گەنجىتىيەكى
 پوچيان بەجىپىشتبوو و بەرەو شوپىنىكى نەزانراو دەچوون، ھەندىكيان
 فىرپوويون قات لەبەرىكەن، بەلام قاتەكانيان جۆرىكى تر لە بەرياندا
 وەستابوو، لەو قاتانە نەدەچوو كە پىشتەر من بىنىبووم، زۆرىيان ھىدى
 ھىدى مەست دەبوون، جگەرە لەسەر جگەرە دەيانكىشا . دەنگەكان بە
 جۆرىك لەسەرى مندا تىكەل دەبوون، وەك دەنگى دەھۆلىكى رەق و
 گەرەيان لىدەھات كە بەبى ئاواز گرمەى دىت . بىئەو ھى ھىچ بلەم،

بێتەوهی بتوانم وه لآمی فازیل قەندیل بدەمه وه سه یڕێکی درێژی هەردووکیانم دەکرد. ژاوه ژاوێک دەچوو سه رمه وه به سه ره موو شتیکیدا ژالده بوو، ئیتر هیچم نه ده بیست، سه رم پرده بوو له دهنگی ته قەى کۆن، له یادگاری ئەو نالە و شریخانەى حەوت سال له یاده وه ریمدا کیمکردبوون، هەناسەم پرده بوو له بۆنى باروت، باروتى ئەو فیشەکانەى ئیمە ته قانده بوومان، سه یری دهستی خۆم دەکرد و یه که یه که سه یری دهستی ئەوانى دیشم دەکرد، هەلمی زەمانیکی مردوو و هالآوى قەرنیکی خویناویم له نیوان په نجه کانیاندا ده بینى، ده ستمه گرت به لیواری میزه که وه و هەلده ستم، ئاگام له تونچى و قەندیل نه ده ما... له ناکاو ئەو بۆن گولآوه ده هات به سه رمدا... ئەو بۆن گولآوه ی پیزۆ له دووره وه بانگیده کردم و ده یبردم، بۆنیک بوو منى راده کیشا... وهک دواى ئەفسونیک که وتیم چاوم لیکده نا و ده رۆیشتم. هە ستمه کرد ده نگه کان دوامده که ون، وهک به زمانیکی تر قسه بکه ن هیچ تینه ده گیشتم، کورپکی گه نجم له به رده رگا که ده بینى، ئەو گارسۆنەم ده بینیه وه که خالکی گه وره به لووتیه وه بوو، وهک بپاریمه وه ده مگوت بمبه ره وه بۆ مألئ. له تریکم ده دا و یه کیک ده یگرتم. ده مزانى خه ریکه ده که وم، ده که وتم و ئیدی هیچم له بیر نه ده ما... هیچ شتیکی.

که چاوم کرده وه له مألئ شبر مسته فا بووم. که له هۆش خۆم چوو یووم، که س مألئ منى نه زانیبوو، یه کیک ته له فونى بۆ شبر کردبوو، ئەویش راپسپاردبوو بمبه نه ئەوئ. تا ئەو کات نه مده زانى شبر له سه ره کورسییه کی که مئه ندامه کان ده جو لیته وه، ئەویش هیچ هه والکی منى لانه بوو، که هۆشم هاته وه و شبرم به و جوړه بینى، ده ستم کرده ملی و تیر بۆی گریام، ئەویش زۆر له گه لمدا گریا و گووتى «حه سه ن ژيانى من هه ر ده بایه وا دواى بێت». که شبرم به و جوړه بینى، له غه مدا

چیرۆکی بورانەوێکە ی خۆم لە یادکرد. شبر ئەو شەوێ زۆر شتی لەسەر
یانە ی پیاو کوژە بێئێشەکان پێگوتم. لە دوا ی پاپەڕینەو هێدی هێدی
ئێشی ئەوان هاتبوو کزی، یانە ی پیاو کوژە بێئێشەکان ناویکی گالته کار
و بێرۆکە یەکی سەیری شبر خۆی بوو، تا هەموو هاوڕێکان کۆبکاتەو
و لەوێ بێر لە پاشە پۆژی خۆیان بکەنەو. ئەو بەچاوی پڕ ئەشکەو،
دەستی بە قژە درێژە زەرە کەیدا دەهێنا و دەیگوت «من بێرم
لەو دەکردهو لەو یانەیدا دووبارە بێر لە ژیا نی خۆمان بکەینەو،
حیکایەتی خۆمان بنوسینەو، ئێش بدۆزینەو، کۆمەکی یەک بکەین، لە
مەسەلە سیاسییەکاندا دەنگمان هەبێت، شاعیرەکان بانگبەین شیعرمان
بۆ بخوینەو، مۆسیقارە باشەکان بهێتین و مۆسیقامان بۆ لێبدەن، لە
پێکخراوەکانی تردا چالاکبین و کۆمەک بە ئێشی باش بکەین. دەمویست
نیگارکێشەکان بهێنم و فیژی پەسمان بکەن، ماوێ ماوێ بچینە باغچەکانی
ساوایان و لە منداڵانەو شت فیژی بین، گەر کرا کۆمەک کۆبکەینەو بۆ
ژنەیان و مال دروستکردنی یەکتی، ئەو خەونی من بوو... بەلام هیچ
شتیک سەری نەگرت، چونکە ئەوانە لووت لە هەموو شتیک دەژەنن،
لە هەموو شتیک».

شبر چیدی ئەو کۆپە نەبوو کە جارێ دەمناسی، هەستیدەکرد بە
خۆیا ژیا نی خۆی و گەنجی خۆی دۆزاندەو، ناو میدییەک و تورپییەکی
گەورە لە دەنگیدا بوو، هەموو ئەو پوداوانە ی بەسەریدا تێپەریبون
لە پێشەو هەلێانتە کاندبوو، چێتر باوێ پێ بە هاوڕێ کۆنەکانی
خۆی لە حیزیدا نەما بوو. دوا ی برینداربوونی چەند جارێک لە زەرفی
سپیدا پارەیان بۆ ناردبوو، ئەو هەموو جارێک پارەکانی دابوو و
بە دەم چاویاندا و داوایکردبوو لێیگەرێن، ئێستا مۆچەکی بچوکی
کە مەندامی هەبوو بەو دەژیا. سەردەمێک خولیا ی ئەو هەبوو پێکخراوێک
بۆ هاوڕێ کۆنەکانی دروستبکات، کە زۆرەیان بێئێشبوون، بەلام کە

ئەو يانەيەى دروستکردبوو، زوو لە چنگيان دەرهێنابوو. ئەو شەو دەيخواردەو و بێتارام لەسەر کورسییەکەى دەجۆلاو قسەیدەکرد، چاوى پېرپووبوو لە فرمێسک، لەووپێش نەمدیبوو شېر لە کاتى قسەکردندا بگرى. دەستى دەگرت بە چاوییهو و دەيگوت «حەسەن، ئەوانە فێرى گریانیشیان کردم، تێدەگەيت، ئیستا وام لێتاتوو لە خۆمەو دەگریم. دەزانیت چیان کرد؟ دواى هەفتەیک لە دامەزاندنى يانەکە، تونچيان بۆ نارد، ئەو دوپشکە کە حەوت چىزوى جياوازی هەيە، دەزانیت چ کەسێک بە چ جۆرە ژەهرێک دەمریت و بەو ژەهرە پێوهیدەدات. پیاو بەرزەکانى حیزب، سەرۆکەکانمان، ئەوان تونچيان بۆ ناردین. جگە لە خۆيان نایانەوێت پۆحلهبەریكى تر هەناسە بدات... بە قسە لوسەکان و درۆگەرەکانیان هاتن و هەموو شتێکیان تیکدا، تا دنیا دنیاى ناهێلن کەس لە یارییەکە بچیتەدەرێ، ناهێلن... یان دەبێت حەوت سأل بچیتە ژوورەو و بیر دنیاى بچیتەو وەک تۆ کردت یان ئەوان بە جالجالۆکەکانیان چواردەوهرەت دەتەنن، دەست و قاچت دەبەستن و تا بەر ئەو کونە پاندەکێشن کە دەیانەوێت. هەفتەیک نەبوو من ئیشمەکرد... فازىلى قەندیلیان نارد، هیدایەتى گورجیان نارد، پۆستەمى عەزیز ئاوارەیان نارد، خەلیل کيسەلیان نارد، فاتىحى مەجید باجەریان نارد... هەرچى هەيە و نییە لەو سندوقە پې ژەهرەیاندا دەریانھێنا و کردیان بە گژمدا. ئەو يانەيەیان وا لێکرد ببیت بە شوێنى ئیش، ببیت بە مەیدانى کار. وەک چۆن خەلک بۆ کرێکار دەگەرێت و دەچیت بۆ مەیدانى کرێکاران، هەر کەس بۆ پیاوکۆژێک بگەرێت دەچیت بۆ ئەوێ. پاش مانگیک من خۆم و عەرەبانەکم لەسەر جادەکە بووین... تێدەگەيت، من خۆم و عەرەبانەکم فرێاندامە دەرێ، ئینجا بە عەریف بستمەدا پارەیان بۆ ناردم، تێدەگەيت، هەر کات بیانەوێت بکێنەو بە عەریف بستمەدا پارەت بۆ دەنێرن، جارێک و دوو و سەد... ئیستا زۆر پێویستیان بە

پیاو کوژی وهک من و تو نییه، زیاتر ژمیریار و موحاسیبه کان خەلکیان
بۆ ده کوژن... تێده گهیت؟» .

من گووتم « شبر گرنگ ئه وهیه خه لک نه کوژن، تێده گهیت، گرنگ
ئه وهیه خوینی تیا نه پژییت، شتهکانی تر گرنگ نین» .

من به پاستم بوو، به لامه وه گرنگبوو خوین نه پژییت. نه و گووتی « تو
واده لیت، هه قته، به لام فیشهک هه موو شتیکی نییه، زۆرجار فیشهک
له هه ندی کوشتنی تر به رحمتره، دوا ئه وه وامه زانه خه لک نا کوژن،
وامه زانه» .

شبر نامۆزگاری کردم که چیدی نه چمه وه بۆ نه و یانهیه ... نه و شه وه
که له سالۆنه که ئی مالی شبر مسته فادا خه وتم هیشتا هه ناسه م پرپوو
له بۆنی گولاههکانی دایکم، هه ستمکرد نه و گولاهه نا هیلایت تیکه ل به
پابوردوو بیمه وه . بۆ پۆژی دوا یی شبرم به کورسی که مئه ندامه کانه وه برد
بۆ بازار... له و پۆژه وه من و شبر بووین به دوو هاو پیتی زۆر نزیک، دوو
هاو پیتی که ته نیا مردن له یه کمان جیا ده کاته وه .

یاداشتهکانی بارۆنی خەیاڵ

ئێستا دووباره نۆره ی منه قسه بکه م، نه وان زۆریان گووت، وهک
ئه وه ی من له ده ره وه ی یارییه که بم، وهک ئه وه ی نه خشه ی ئه م دونیا یه
هه ندیک پیاوی بینه خشه و بیتیاز که خو پرسک پوا ون دایرێژن، وهک
ئه وه ی میزی بلیارده که ته نیا دارنوکی غه زه لنوسی له سه ر بیته و من
ته نیا تو پێکی ساده بم که بیهوده له ناو چێوه ی میزه که دا ده سو ریمه وه .
نا، بیرتان نه چیت، من یه کێکم له یاریزانه که وره کانی یارییه که، یه کێکم
له تو په گرنگه کان، هیند هیه ده زانم که ی و له کویدا و له چ تو پێکی

دی ددهم. ئیستا که میک بیرتان لای منیش بیت و گویم لیبگرن. دواى دهستپیکردنى سدهی بیست و یک به ماوهیهکی کم، حیکایهتی دهفتەریکی گەرۆک که وته ناوانه وه، دهفتەریک له شارددا به مهجازی ناویان نابوو «دهفتەری بالدار». دهفتەره که به شیوهیهکی کتوپەر و سهیر له و مالانه دا دهرده که وت که به جۆریکی تراژیدی خەلکیکیان لى مردوه، داوهتیکی پرمانابوو تا هەر که سه و به شیوهی خۆی چیرۆکی مردنی ئەزیزانی خۆی له ناودا بنوسیته وه. من له ڕیگای ههواداران و دلسۆزانی خۆمه وه، چیرۆکه کهم بیست. گهرچی من باوه ڕیکی زۆرم به هیزى خهیاڵ هیه، به لام سه رهتا ته واوی حیکایه ته کهم وهک خورافه تیک له و خورافه ته پۆژانانه هاته بهرچاو که خەلکی ئەم شاره، بى هیچ شهرمیک دروستیده کهن. به لام چیرۆکه که به جۆریک بهربلاوبوو نه دهکرا هه روا ئاسان پشتگوێ بخریت، ئەوکات به ڕیوه بهری ئاسایش و دهزگاکانی هه والگری حیزب شتیکی ئەوتویان له سه ره مه سه له که نه دهزانی، له بهر ئەوه من زیاد له که سیتی دلسۆزی خۆم بۆ سۆراغی ئەو مه سه له یه خسته بازاره وه که پیکرا بوونی جۆره دهفتەریکی وه هایان سه لماند. هەر له ڕیگای ئەو مرقفه دلسۆزانه وه هەندیک خەلکیشم بینی که به راستی خۆیان دهفتەره که یان بینیبوو و شتیشیان له ناودا نویسیوو. ئەوهی بهنده له ته واوی حیکایه ته که تیکه یشت «به پچه وانەى تیکه یشتنى عوامه کانه وه»، مه سه له که په یوه ندی به بوونی زیاد له دهفتەریکه وه هه بوو که به جۆریکی نارێک به ته واوی شارددا ده که پان، هەندیک خەلکی نه ناسراو و سه یریش ده یانگێترا، که هیچ کهس ئاسان نهیده توانی ڕه چه له ک و شوینی نیشتەجیبوونیان بزانی. ته نیا مه به ستیشیان کو کردنه وهی حیکایه ته کانی مردن بوو. من له کو بوونه وهی بیروى سیاسى حیزبى خۆمان و له کو بوونه وهی هاوبه شی حیزبه کوردستانییه کانی شدا حیکایه تی ئەو دهفتەره بالدارانه م

باسکرد، بەلام وهک هەمیشه بە چاویکی سەیر و سارد و بێماناوه
 سەیریانکردم و هیچیان نەگوت. لەو سەرده‌مه‌دا ترس لە گەڕانه‌وه‌ی
 هێزه‌کانی سه‌دام حوسەین یان دابه‌زینی سوپای تورک لە باکووره‌ به
 جۆریک گه‌وره‌بوو، بوون و نه‌بوونی وه‌ها ده‌فته‌ریک سەرهنجی که‌سی
 ڕانه‌ده‌کیشا. بەلام من لە دوا‌ی ڕاپه‌ڕینه‌وه، مه‌ترسی پشتگوێ خستنی
 ئەم ورده‌ شتانەم ده‌زانی. هه‌لبه‌ت شته‌که مه‌ترسییه‌کی ڕاسته‌وخۆی
 له‌سه‌ر ئاسایشی نه‌توه‌بیمان نه‌بوو، بیرووی سیاسی حیزبیش له
 باشت‌ترین حالدا، ته‌واوی مه‌سه‌له‌که‌یان وهک گه‌مە‌ی منداڵانه‌ی هه‌ندیک
 که‌سی بێشیش سەیرده‌کرد، که‌ باشت‌ره‌ لییانگه‌ڕێن چی ده‌که‌ن بیکه‌ن.
 که‌ حیکایه‌تی ئەو ده‌فته‌رانه‌مان بیست، تازه‌ به‌ تازه‌ له‌ سوڤرا‌ی
 قه‌سیده‌کانی غزەلنوسدا بووم. تا ئەو کات بیروکه‌یه‌کی ئه‌وتۆم له‌سه‌ر
 ئەو نه‌خشه‌یه‌ نه‌بوو که‌ ده‌بایه‌ بیکێشم و به‌ته‌واویش نه‌مه‌زانی چی
 ده‌که‌م و سه‌رو کارم له‌گه‌ل چ جۆره‌ بوونه‌وه‌ریکدا. به‌لام پو‌ژیکیان
 زۆر سەیر و کوتوپه‌ر جه‌نابی سه‌روک بانگیکردم و پو‌ژه‌یه‌کی له‌گه‌لدا
 باسکردم که‌ به‌نده‌ له‌ په‌نهانی خۆیدا ده‌میوو بیری لیک‌ده‌بووه‌وه،
 به‌لام جو‌رئەت و ئازایی ئەوه‌م نه‌بوو به‌ ده‌نگی به‌رز باسیبکه‌م. به‌لن،
 سه‌روک بانگیکردم و پێگوتم نه‌خشه‌یه‌کی وه‌ها له‌ خه‌یالیایه‌تی که‌
 له‌ بیست سالی داها‌تو‌دا بناغه‌ی گه‌ره‌گیکی خه‌یالی دابه‌زرێنیت، که‌
 نمونه‌ی خه‌یالی به‌رز و ئه‌فسونا‌وی بێت، شتیکی بێت، بێته‌ ڕووکاری
 «ئه‌زمونه‌ تاییه‌تی و دیموکراسیه‌که‌ی کوردستان» و بشیت که‌
 میوانانی بیانی هاتن به‌ شانازییه‌وه‌ نیشانیان به‌هین و بلێن «ئاغایان
 ئەمه‌یه‌ کو‌رد، که‌ر ده‌رفه‌تی ده‌ستگه‌وێت مو‌عجیزه‌ دروستده‌کات...
 مو‌عجیزه‌». له‌گه‌ل پێزمدا بۆ جه‌نابی سه‌روک، ده‌بیت بلێم که‌ ئەو
 به‌دروستی نه‌یده‌زانی باسی چی ده‌کات... نه‌یده‌زانی چۆن برینی
 من ده‌کولێتیته‌وه. ئەو کات سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی بیست و یه‌ک بوو،

تازه گه‌په‌کی نویمیران دروستده‌کرا، هه‌ندیک کوشکی ته‌واوبوو، هه‌ندیکیشی هیشتا له‌کاردا‌بوو. من بق سهرۆکم باسکرد که چ په‌نجیکم داوه، چ ماندوو‌بوونیکم چه‌شتوو به‌ئوه‌ی نه‌هێلم نویمیران بیته شویتیکی داخراو و ئاسایی، به‌سهرۆکم گووت «گه‌وره‌ی هه‌موومان و پابه‌ری مه‌زن، من ویستم له‌جیگای ئهم گه‌په‌که تازانه‌ی ئیستا بناغه‌ی بق داده‌نین، شتیکی تر دروستبکه‌م، شتیکی خه‌یالی، شتیکی که مروڤ پیخسته ناوی، واهه‌ستبکات، له‌سهرزه‌مین ده‌رچوه و چۆته ناو فه‌تازیاوه... من ئیستاش له‌وه‌دام بق پۆله‌به‌رگه‌لیکی خه‌یالی بگه‌پیم کومه‌کمبکه‌ن و له‌دروستکردنی ئهو شاره‌دا ده‌لیل و هاوکارم بن». من بیته‌وه‌ی بزانه‌م چی ده‌که‌م، ئهو فه‌رمانه‌م خسته ئه‌ستۆی خۆم که بیر له‌دروستکردنی گه‌په‌کیکی خه‌یالی بکه‌مه‌وه. به‌لام حیکایه‌تی ئهو ده‌فته‌ره‌ بالدارانه‌ پشوویان لی بری‌بووم. من لی‌تانی ناشارمه‌وه، خه‌یال وه‌ک هیزیک تیگه‌یشتووم، مردن و ئازار و تاریکی بیر مروڤ ده‌باته‌وه. خه‌یالم بۆیه‌ پێویسته‌ تا راستیه‌کی تر دروستبکه‌م، راستیه‌ک له‌هیچ یه‌کیک له‌و راستییانه‌ نه‌چیت که ئیستا له‌م شاره‌دا ده‌بیینم. خه‌یال وه‌ک جیگری حه‌قیقه‌ت. به‌لام حیکایه‌تی ئهو ده‌فته‌رانه‌ زۆر ئازاریان ده‌دام، شتیکی بوو له‌ده‌ستکردی جۆره‌ خه‌یالیکی تر، خه‌یالیک نایه‌وێت راستی بیربچیته‌وه. من گه‌له‌ک ورد که‌وته‌ دوا‌ی ئه‌وانه‌ی که ده‌شیت له‌پشت ئهو ده‌فته‌ره‌ گه‌پۆکانه‌وه بن، به‌لام هیچم ده‌ست نه‌که‌وت، پێده‌چوو ئه‌وانه‌ی ئهو کاره‌ده‌که‌ن هیند مه‌خلوقاتێ خه‌یالی بن ئاسان نه‌دۆزینیه‌وه. مروڤ به‌ئاسانی ناتوانیت بوونه‌وه‌ریکی خه‌یالی بگریت، به‌لام که‌ گرتیشی و نه‌یتوانی ده‌سته‌مۆبیکات... خوا‌ی گه‌وره‌ ئه‌ی ده‌بیت چی لیکات؟

ماجەلانی راستەقینە تووشی ھەندیک کێشە دەینت «ھاوینی ۲۰۰۴»

دوای ھەفتەیک لە ئوتیلەدا زوھدی شازەمان ھیدی ھیدی
چاویکرایەو و بە کوچە و بازارەکان ئاشنابووووە. خاوەن ئوتیلەکە
دەیویست ھەرچۆنیک بوو دلی پارزبکات. بێھۆ ترسیکی نادیارێ لەم
پیاوھ بالابەرە قۆدریژە ھەبوو کە وردە وردە دەنگۆ و حیکایەتی سەیر
و نەسەلمینراوی لەسەر بلۆدەبوووە. یەکیک دەیگوت کوپری یەکیک
لە خاوەن مولکدارە گەرەکانە و بە ھۆی مەسەلەئ نیرس و ناکوکی
گەرەووە لەسەر بەشە وەرەسەئ خۆی ھاتۆتەو، یەکیکی دیش
دەیگوت پیاویکی زۆر دەولەمەندە کە لە ژنی بیگانە وەرزیوو و ھاتوو
کچیکی باش بدۆزیتەو و لەگەڵ خۆیدا بیبات بۆ ئەوروپا، حیکایەتیکی
دیکەشیان وەک سیخوڕیکی ئینگلیزی باسیدەکرد کە بۆ جێبەجێکردنی
ئیشیکی نھینی لێرە. خاوەن ئوتیلەکە یەک دوو جار چوو ژوورەکی
و شتەکانی پشکنی و ھیچی ئەوتۆی نەدۆزیووە، چەند جارێک دۆسییەئ
نامەکانی دەرھینا و جگە لەوێ تێگەیششت خوشکەزایەکی ھەبە ناوی
باران شوکەرە لە ھیچی تر حالئ نەبوو. نامەکان شتیکی ئەوتویان
تێدانەبوو کابرا پوون و ئاشکرا تێیانبگات. ژیانی دوورودریژی وەک خاوەن
ئوتیلێک فیڕیکردبوو، ژووری میوانەکانی بپشکنیت و پارچە پارچە سەیری
کەلوپەلەکانیان بکات، بێئەوێ ھیچ ئاسەوارێک جێبەجێلێت. چەند جارێک
ویستی خۆی لێنزیکباتەو و شتیکی لێدەرپینیت، بەلام کابرا لەو
پەقتر و داخراوتریوو ئاسان خۆی بدات بەدەستەو، لەو کەسانەبوو
دیواریکی ئەوتویان لە نیوان خۆیان و بەرابەرەکیاندا دروستدەکرد،
ئاسان نەدەشکێترا.

کابرای ئوتیل دیقیده کرد بۆ ئه وهی بزانیّت ئه م کابرایه کئییه و چی ده ویت؟ به لام خوشی نهیده زانی چه ند ده مینیتته وه، نهیده زانی ده بیّت چی بکات، وهک ئه وهی چاوه پوانی موعجیزه یه ک بیّت، تا ئه و ساته هیچ که سیکی نه وتۆی نه بینیبوو پرسیری باران شوکوری لیبکات. ده بایه به وریاییه وه نزدیک بییته وه، دلنیا بیّت که باران سه لامه ته، دلنیا بیّت هیچ پوینه داوه، ئاه، ئه ی ئه گهر شتیکی به سه ر هاتییّت؟ نا، نهیده توانی ئه گهری وا دابنیّت.

ئه و شه وه که گه پایه وه بۆ ئوتیله که یه که مجار ژنی خاوه ن ئوتیله که ی بینی، ژنیکی چکولانه ی ئه سمه ر و چاوپه ش. ئافره تیکی گه نج که به دوو نیگای پپ شه وقه وه سه یریکرد. بلوسیکی شینی که میک ته نک و ته نوره یه کی مۆری له به ردابوو، به پوخساریدا خوینده وارتر و شاریتر له ئیشکه رانی دیکه ی ئوتیله که ده ینواند، له وانه بوو که چاویلکه یه کی په ش ده که ن به ناو قژیاندا. خانم که کلپله که ی دایه، خه نده یه ک له سه ر لیوی بوو. ژنیکی جوان بوو، به لام شتیکی له شیوه ی مه کیاجکردنه که یدا زوه دی شازه مانی پاچله کاند، که کلپله که ی وه رگرت، هه ستیکرد خانمه که مه به سستی بوو ده سستی به ر ده سستی بکه ویت. شازه مان سه ره تا وایده زانی ته نیا کچیکی ئیشکه ره و ئه و پیشتر پیکه وتی نه کردوه، به پیچه وانه ی عاده تی خویه وه که پایویک بوو بیده نگی هه لده بژارد، پرسی «خانم تو لیتره ئیشده که یته؟». به چرپه وه وهک ئه وه ی نه یینییه کی پیللیت، گووتی «من ژنی ئه وم». به شیوه یه ک گووتی، وهک ئه وه ی دلنیا بیّت ئه و جۆره قسه کردنه، له و یه کتر بینینه سه ره تای و کورته دا به خیرایی کۆمه لیک گریده کاته وه و هه ندیک به ریه ست ده شکینیت. چرپه یه کی ناسک و قوول بوو، له و بیستوچار ساله دا زوه دی شازه مان ده نگی هیچ

ئافره تیکی کوردی نه بیستیوو به و چه شنه پاسته و خو قسه ی له گه لدا بکات،
 ئه و ناسکییه ناوه خته ته زوویه کی سهیری تیادروستکرد. بیستو چوار سال
 بوو ته نیا به پیکه وت له زاری ئافره ته وه گوئی له م زمانه بوویوو، هر
 جیگایه ک کوردان تیا مؤلیان بیه ستایه ئه و نه ده چوو، هتا گوئی له
 مؤسیقا و گۆرانی کوردیش نه ده گرت. ئیستا ئه و پسته کورته، ئه و
 دهنگه کچانه ناسکه که به ئولفهت و دۆستایه تییه وه دوانی شتیکی تیا
 گۆپی، سه ری به رزکرده وه و بیته وه ی پیکه نیّت یان ته عبیریکی دیاریکراو
 له سه ر پوخساری بیّت، گووتی « ئه ها، تو ژنی ئه ویت ». ئه و دهستیکی
 به قژیدا هیئا و به چرپه یه کی سوو کتر له وی پيشوو گووتی « ئا، نه ی
 چون من ژنی ئه وم، ژنی خاوه ن ئوتیله که م ».

ئهم شاره له و شاره که مانه ی دونیا یه که ژیا نی شه وی تیدا نییه،
 به لام له گه ل چۆلی و بیژیانی شه قامه کانیشدا گهرمای ئاب کاریکیده کرد
 هاتنه دهره وه ی شه وان خو شتر بیّت. ئه و چند پۆژه بیته وه ی هیچ
 ده رازه یه کی ده ستبکه ویت به رده وام ده گه را، ژور شوین ده گه را، له
 هه ندیک چاخانه دا داده نیشت و گوئی ده گرت، به لام نه هیچی ده ستکه وت
 و نه هیچ سه ره داویکی بو دۆزایه وه. به و قژه درێژ و چاوه گه ش و
 گه ورا نه وه، به و پوخساره پاک و نیگا قوولانه وه، ده چوو هه ر شوینیک
 پاسته و پاست ئیره یی و گومانی ده بزواند. پیاویکی جوان بوو، به لام
 له و جوانیا نه ی خه لکی ساده ی ئهم شاره لێیده ترسن. ئه و شه وه دوا ی
 ئه وه ی به عاده تی هه میشه یی خو ی به ر له خه وتن قژه درێژه که ی
 به ست، سه ری خسته سه ر سه رینه که و هه ستیکرد چرپه ی ژنی خاوه ن
 ئوتیله که له گوئی دا ده زینگیته وه. ژیا نی پرپوو له چرپه ی ژنان، به لام
 ئه مجاره یان شتیکی ترپوو، شتیکی تر. هه ستیکرد هی دی هی دی نو قمده بیّت
 و ونده بیّت ... نه ی توانی بخره ویت، هه ناسه یه کی هه لکیشاو و له خو ی پرسی

«ئەي پياۋى غەرىب و بەدبەخت بۆ كۆيى دەچىت... بۆكۆيى دەچىت و چىت دەۋىت؟»... لەو چەند سالە زۆرەي غەرىبىدا فىرېۋىۋو بەو زمانە قسە لەگەل خۇيدا بىكات، بەلام خۇشى نەيدەتۋانى ۷ەلامى خۇي بداتە۷ە.

بىنىنى ژنى خا۷ەن ئوتىلەكە ھۆيەكى گە۷رە۷و۷و بۆ ئە۷ەي لە۷ ئوتىلەدا بىنىتتە۷ە، لە ما۷ەي ئە۷ ھەفتەيەدا چەند جارىك بىرى لە گۆرپىنى ئوتىلەكە كىرە۷و۷ە، بەلام ئە۷ چىپە ناسكە ۷ەستاندى، ھەندىجار ئافىرەتتىكى ج۷ان و ناسك ئە۷ە دەھىتت مە۷۷ شارە و شار و كىش۷ەر ۷ا۷ كىش۷ەر بۆي بىر۷ات. ھەندىجار مە۷۷ تەنبا لە پىنا۷ى يەك ئافىرەتدا بە جىگايەكى د۷نبا۷ە دەن۷سىت، خ۷و بە شارىك يان شار۷چكەيەكە۷ە دەگىرىت و تە۷ا۷ى د۷نبا ۷ەرام۷شەدەكات، ئە۷ ما۷ە كەمەي لە۷ شارەدا بەسەرىبىرە۷و، ئەزم۷۷نىكى تال ۷و، شارىك ۷و۷ جگە لە دەنگى ئ۷ت۷مبىل و قىرەقىرپى شۇ۷ىز و دىدەي پاسى نە۷ەرىبەر ھىچى دىكەي تىانە۷و. بەلام چىپەي ئە۷ ژنە ناسكە، سىچر و ئە۷س۷۷نىكى ئە۷ت۷ى تىدا۷و لە جىگاي خۇي ۷ەستاندى، ۷ەك ئە۷ەي پىيىلىت ئە۷ شارە لە ژىرە۷ە بەخىكى ق۷۷تر و پىنھىتتەرە. چىپەيەكى ك۷شندە۷و، ۷ەك ئە۷ەي ھەچى ۷ىرە۷ نازكىيەك لە ئافىرەتى د۷نبادا ھەيە لە۷ چىپەيەدا كۆ۷۷۷تتە۷ە. چىپەيەك ۷و۷ دەيت۷انى لە۷ شارەدا دىلىبىكات. گىرىگ نە۷و لەگەل چەند ژنى د۷نبادا خە۷ت۷و۷ە، لە كچە ئەسەمەر و تورت و لى۷پىرەكانى سانتياگ۷و۷ە تاقىكەرى۷و۷ە تا ئە۷ چىنىيە قژرەشە بىمەكانە كە ھەردەم بە ت۷كەبەرە نەرم و ق۷۷نە سىفتەكانىانە۷ە بۆنى جۆرە بەھاراتتىكى چىنىيان لىدەھات كە ئە۷ ھەزى پىنەدەكەرد. لە۷كاتە۷ەي لە۷ ئوتىلە دابەزى۷و۷ە سىتدەكەرد ئە۷ پىا۷ىكى لە۷ە بىشەرمترە بى۷انىت لە شارىكى ۷ا بە ھەي ۷ورمەتدا بژى. لە ھەم۷و سە۷ەرەكانىدا خۇي لە۷ شارانە دەپاراست كە بە ھەي ۷ورمەتن. لە ق۷۷لايى دللىدا دللىا۷و۷ە

گهرمترین ئافره‌تانی دنیا و شیتترین و مه‌ستترینیشیان له‌م شاره‌تۆزای و به‌شه‌ره‌فانه‌دا ده‌ژین، به‌لام دۆزینه‌وه و پیگه‌یشتن و ناسینیان هی‌ند سه‌خته، ته‌نیا به‌و پیاوانه‌ ده‌کریت که له‌ ناو هه‌مان بازنه‌ی شهرم و شه‌ره‌فدان، به‌ هه‌مان شیوه‌ش شیت و مه‌ست و داغن. ئه‌و له‌و پیاوانه نه‌بوو که هه‌ول بۆ ئافره‌تی دوورده‌ست و سه‌رسه‌خت بدات، هه‌میشه‌ بۆ ئافره‌تی سووکه‌ده‌ست و تیپه‌پ‌گه‌رپوو، بۆ ئه‌وانه‌ی پینیده‌گوتن «کوتری یه‌ک شه‌وه». بۆ سۆزانییه‌کان، بۆ ئه‌وانه‌ی شه‌و له‌سه‌ر شه‌قامه‌کان ده‌وه‌ستن تا شو‌فیره‌کان هه‌لیانگره‌وه، بۆ ئه‌و ژنانه‌ی له‌ پشویی سالانه‌دا له‌ پۆخه‌ گهرمه‌کانی دنیادا، بێ پیاو، بێ هاوپی ده‌سوپی‌نه‌وه و به‌چاویاندا دیاره‌ بۆ شه‌ویکی په‌نگین وێڵن. زۆریه‌ی ئه‌زموونه‌کانی له‌گه‌ڵ کچانی به‌جیماوی باره‌کان و ژنی ماتۆپسوار و وێلگه‌ردی وه‌ک خۆیدا بوو. به‌لام بیرری نایه‌ت چه‌یه‌کی وه‌های بیستبیت، وه‌ک ئه‌وه‌ی هه‌موو ژبانی به‌دوای ده‌نگیکی وافیته‌کار و فریوده‌روه‌ بووبیت، وه‌ک ئه‌وه‌ی بۆ ژنیک گه‌رابیت مه‌ستییه‌ک له‌ ده‌نگیدا بیت، مه‌ستی ئه‌لکه‌ول نه‌بیت، به‌لکو مه‌ستی خانمیک بیت که یاریده‌کات... یاریده‌کات و هیچی تر. تا ئه‌و کاته به‌ پابوردویی خۆی شاد و به‌خته‌وه‌ربوو، هه‌ستیده‌کرد زۆر زیاتر له‌ پیاوانی دیکه‌ی دنیا ژبان و شادی وهرگرتوو. دواچار کوردیکی وێلگه‌پ به‌ سوار ماتۆپیکه‌وه، ده‌بیت چیتری ده‌ستبه‌وێت؟ جگه‌ له‌ سۆزانییه به‌جیماوه‌کانی نیوه‌شه‌و، جگه‌ له‌و ئافره‌تانه‌ی بۆ شه‌ویک ده‌گه‌رین ئازاری ژبانیان بیربه‌ریته‌وه. ئه‌ «کوردیکی وێلگه‌پ به‌سه‌ر ماتۆپیکه‌وه» ئه‌و وینه‌یه‌ له‌ ناخی دل‌ه‌و زۆر ئازاری ده‌دا، ئیستا هه‌ستیده‌کرد چۆته ته‌مه‌نیکه‌وه ناتوانیت به‌رده‌وامبیت، هه‌ندێجار هه‌ستیده‌کرد که درۆده‌کات ئه‌و به‌ دوای باران شوکوردا نه‌گه‌راوه‌ته‌وه، به‌لکو ماندوو‌بوون و پیریتی و بیکه‌سییه‌کی کوشنده‌ هه‌ناویانه‌ته‌وه، وه‌ک کوردیک که به‌دریژی ژبانی خیانه‌تی له‌ خۆی کردوه، ئیستا هاوت‌ه‌وه‌ بۆ ئه‌وه‌ی سزای خۆی

وه رگړت... سزايه ک که له ميژره ده زانیت چاوه پوانیده کات... به لام چ جوړه سزايه که؟ نه یده زانی.

شه و درهنگ هه سستا و گه پايه وه بؤ سالونه بچوکه که ی پيشده م پيشه نگده ری ئوتيله که، یه که م شه و بوو هه ست به گه رمای ئاب نه کات، به پیچه وانه وه ژور سهرمای بوو، نه یده زانی سهرمایه کی پاسته قینه یه، یان ته نیا جوړه هه سستیکی نادیاره که پیاوړیک له سهره تاي پیریتیدا هه سستی پیده کات. له سالونی ئوتيله که دا ئه و پاسه وانه پړوه له ئه سهره ی بینی به سمیلکی بڑ و ژاکاو و دوو چاوی ماندووه وه، له به رده م ته له فزیونه که دا ئه بله ق سهری که ناله ئیرۆتیکیه کانی ده کرد. بیته وه ی شهرم له و بکات یان که ناله که بگوړیت، سهریرکرد و هیچی نه گووت. نه یده زانی بؤ وای هه سترکرد که سیبه ری ئه و ژنه له ژوره که دا ئاماده یه، به دهنگی یه کیکی نه خوښ له پاسه وانه که ی پرسى «خاوه ن ئوتيله که لیږه یه؟». ئه و وه ک ناره زووی وه لامدانه وه ی نه بیټ، ژور به کورتی گووتی «نه، لیږه نییه». زوه دی شازه مان به هه مان دهنگی نه خوښ دوباره پرسیاریرکرد «ئهی خانمی خیزانی... ئه ویش لیږه نییه؟». کوپه که سهرسام سهریرکرد و گووتی «مه به سست ئه فسانه خانه؟». زوه دی شازه مان سهری له قاند و گووتی «مه به ستم ئه وه». وه لامیدایه وه «نا... ئه فسانه خانیش ئه م شه و لیږه نییه».

مه به سستی بوو بزانیټ ناوی چییه. ئیستا ده یتوانی له ئه فسونی ناوه که شی پامینیت. ئه و شه وه ژور به زه حمت خوی لیکه وت، بؤ پوژى دواى که به ناگاهاته وه سهرتاپای گیانی عاره ق بوو، بیرى نه ده هات خه ونی بینیبیت، به لام هه سستی به سهر ئیشه یه کی کوشنده کرد، دواى دوشیکى خیرا، به خوی و قره ته په که یه وه گه پايه وه بؤ سالونی ئوتيله که. خاوه ن ئوتيله که به چاکه تیکی په شی کوڼ و سمیلکی قه یتانی باریک و خنده یه کی پیسه وه که ددانه زهرده کانی پیستریان

کردبوو، چاوە پوانیدە کرد. بە دەنگ و پوخساری کەسیکەو بە دەبەختی خەڵک شادومانیدە کات، گووتی «یەکیک لە ئاسایشەو، هاتوو بۆ لات». زوهدی شازەمان سەیری سالتۆنەکی کرد و پیاویکی بچکۆلە و پانی لە قاتیکی مەدەنی ئوتوکراودا بینی. ئەفسەرێک بوو هەموو شتەکانی پان بوون، لەشی، سەری، دەموچاوی، لووتی، دەستی، قوونی. قاتیکی نیلی و بۆینباخیکی سووری بەستبوو، گرتی بۆینباخەکی تا نزیک خنکان لە ملیدا توندکردبوو. لەو ئەفسەرەو بەو کە وادەزان هەندیک لە گەمە منداڵانەکانیان دەتوانیشت هەموو مەخلوقێک بترسیشت، بیئەوێ پێیکەنیت تەوقەیکە ساردی کرد و گووتی «دوو چامان بۆ بهێنن». زوهدی شازەمان بیئەوێ هیچ قسەیک بکات لە سەر یەکیک لە قەنەفەکان دانیش. کابرا بە دەنگی قرخن گووتی «من نەقیب سەمەدم، لە ئاسایشەو هاتووم، یەک دوو پرساری چکۆلەم هەیە و دەپۆم».

زوهدی شازەمان سەیریکی درێژی کرد و هیچی نەگووت. کابرا وەک لە نیگا پاسپۆتینییه تیز و بڕندەکانی بترسیشت، سەری دانەواند و گووتی «کاک زوهدی پێدەچیت خەڵکیک گومانی لێتان هەیشت، ئەو راپۆرتانە لە سەر تۆ هاتوون باش نین، کەس نازانیشت تۆ کیشت، لەم شارەدا چی دەکەیت و لەم ئوتیلەدا ئیشت چییە؟». زوهدی شازەمان گووتی «من زوهدیم، زوهدی شازەمان، هیچ ناکەم، ئەم شارە شاری منداڵیمە، لێرەدا ژیاوم و گەورەبووم، هاتوومەتەو دەوای یادگارییەکانم بکەوم، بۆینباکەم. لەبەرئەوێ کەسم نەماو، خێزانیک شک نابەم بچمە لای، لەم ئوتیلەدا دابەزیوم».

کابرا وەک بیر لە پرساریکی قوول بکاتەو، گووتی «بەلگەت چییە، کە تۆ خەڵکی ئەم شارەیت؟». زوهدی شازەمان بە جیدیەتیکی زۆرەو، بە نیگایەکی خالییەو لە ئاسەواری هەر خەندەیک گووتی «بەلگەم ئەوێ کە زۆر رقم لێیەتی. مەوۆف رقی لە شاری خۆی

نەبەیت ناتوانیّت بیستوجوار سالّ ئاواره‌بیّت، بیستوجوار سالّ جەیبەیلەیت و بېروات. ئەوانەى ھەموو ژانیان لەسەفەردان، کەسانیکن رقیان لە شارى خۆیانە».

کابرای ئاسایش کەمیک وەستا و گووتی «بەلگەى تەرت نییە؟». زوھدى گووتى «بەلێ، بەلگەکەى تەرم ئەوێ، کە گەپاومەتەو. مەروف چەندە دونیا بگەریت، دووبارە دەگەریتەو بۆ شارى خۆى، ئەوە ناشیرینترین نەخۆشى ئینسانە. مەروف ناتوانیّت ئەو شارەى بیریچیتەو کە بە مندالى تیاژیاو، ئەوە ناشیرینترین دەردیّتى».

کابرای ئاسایش وەک نەرخیک بۆ قسەکانى دانەنیّت، وەک نەوێت تەبەگات، بەو لووت بەرزىیە ئاسایى و ھەمیشەییەى ئەفسەرانى ئاسایشەو گووتى «دەمانەوێت ژوورەکەت بپشکنین؟». زوھدى بەسەر سوپمانەو کەمیک سەیری کرد و گووتى «لە جانتایەک زیاتەر ھىچى تەرم نییە، لەو کاتەوێ لە سنوور ھاتووم بەو دیویدا ھەژدە جار پشکنیوتانە، دەتانەوێت کتێب لەسەر دەری ئ کورتەکانم بنوسن، بۆ ھێندەى دەردەھێنن و دايدەننەو؟». نەقیب سەمەد بۆینباخەکەى زیاتەر توندکرد و بە پوویەکی گەژەو گووتى «واجیبمانە». زوھدى بە ھێمنى گووتى «گەر دەری ئ کورتەکانم خەتەرن، چاکترە جانتاکەم بەرن بۆ ئاسایش، من دێم لەوێ لە پێیان دەکەم». ئاسایشەکە بێئەوێ گوتى لە قسەکانى شازەمان بگرت، دواى ھەندیک چەرە چرپ لەگەڵ یاوەرێکی گەنجدا کە ئەوساتە خۆى کردبوو بە ژووردا، بێئەوێ ھىچ بێ ئ ھەستا و لەگەڵ خاوەن ئوتیلەکەدا بە ئاراستەى ژوورەکەى ئەو پویشت. پاش ئیستیک بە دۆسییەى نامەکانەو گەپانەو و نەقیب سەمەد لەو دیوەرگای سالۆنەکەو، وەک قسە لەگەڵ یەکیک لە وێنەکانى سەر دیوارەکەدا بکات گووتى «کاک زوھدى دلتەنگ مەبە، تۆ ھىچى دیاریکراوت لەسەر نییە، ئیشى ئاسایشە لەگەڵ ھەندیک غەریبەدا پەرسىار و وەلامى ھەبێت».

ئیتستا دهئیرین ئەم نامانە کۆپییکەن و تۆش دەتوانیت ئەو شتە بگەیت کە دەتەوێت». زوهدی گووتی «ئەو نامانە نامەی تایبەتین، منیش گوناھێکم نەکردووە، بە چ مافییک کۆپیدەکەن؟». نەقیب سەمەد لە کاتیکیدا بەرەو دەرەووە هەنگاویدەنا، بە پێکەنینەووە گووتی «تۆ نازانیت، ئاسایش مافی هەیه هەموو شتییک کۆپییکات. هەموو شتییک. هیچ کەسیش نییه لە دنیا دا گوناھی نەکردبێت».

ئەو پۆژە کە نەقیب سەمەد پۆی، ئیدی نەگەراپەووە، زوهدی شازەمان دانیابوو نامەکانی تیاچوون. هەستیشیکرد شتییک هەیه ئەو تێیناگات. دوو پۆژ تێپەری و هیچ شتییک پووینەدا، بەلام پۆژی سیهەم دوو شتی گەورە لە ژبانی زوهدی شازەماندا پوویندا کە سەرلەبەر ژبانیان گۆری.

غەزەلنوس و پۆحله بەرە خە یالیه کان «کۆتایی سالانی حەفتا و سەرەتای هەشتاکان»

غەزەلنوس لەو ژوورە ئەفسوناوییهی عەشقد، چەندین سندوقی پەر غەزەلی دۆزییهووە. لە شەویکی تاریکدا بە ئوتومبیلی هاوڕێیهک هەموو ئەو شیعرانەی گواستەووە بۆ مائی خۆیان، دەیهەا سندوقی پەر غەزەل، کە دەکرا مەرۆف هەموو عومری خۆی لە خوێندەووە و تەفسیریاندا بپاتەسەر.

بەهەمان ناسر لە کۆتایی سالی ۱۹۷۵-هەو لەگەڵ غەزەلەکانی مەلای سوختەدا چوو ژوورێ، شەش سال کتیب کتیب و دیوان و دیوان چەندێ دەرەقەت هات و چەندێ توانی ئەو غەزەلانەیی لەبەرکرد. لەو شەش سالەدا کە متر پەییوهندی بە دنیاووە هەبوو، لەو سالانەدا باوکی

بیټه‌وهی هیچ بلټ، بیټه‌وهی پڼگری لیټکات، بیټه‌وهی دهریاره‌ی شه و سندوقه سهر و توژاوی و کوانه هیچ پرسیاریکی لیټکات لیگه‌پا له و ماله‌دا بژی، ته‌نیا جارټیکش لټی نه‌پرسی بو ناچیته‌ده‌ری، لټی نه‌پرسی له چ گټژاویکدا نوقمیت و شه و کتټبه سهرانه باسی چیده‌که‌ن، به‌لکو وه‌ک پاسه‌وانیک نیشی شه‌ویټ له‌قه‌لایه‌کی کوندا قاره‌مانیکی نه‌خوش پپاریزیت، خزمه‌تیکرد. په‌یوه‌ندی ناسر سه‌عید به‌کوپه‌که‌یه‌وه، له‌هه‌موو شتیک ده‌چیت له‌په‌یوه‌ندی باوک و کوپ نه‌بیټ، باوکیکی بیټه‌نگ که جگه له‌وهی ده‌یه‌ویټ کوپه‌که‌ی شه‌و سه‌فه‌ره درټزه له‌گه‌ل کتټبه‌کاندا ته‌واویکات خواستیکی تری نیه. شه‌و هه‌موو ساله باوک به‌ده‌نگ و کوپه شه‌یداکه‌ی جگه له‌هه‌ندیک وشه‌ی که‌م، هیچی دی ناگورنه‌وه، له‌و ماوه‌یه‌دا ناسر سه‌عید نیشی شه‌ویه هه‌ر سه‌رچاوه‌یه‌ک غزه‌لنوس له‌تیگه‌یشتنی قه‌سیده‌کاندا پیویستی بیټ، بیکپټ و په‌یداییکات و بیټه‌نټه‌ماله‌وه. غزه‌لنوس له‌و شه‌ش ساله‌دا وه‌ک خوی ده‌یگوت «بوو به‌غه‌واسیکی ناو به‌حری کلاسیک».

غزه‌لنوس پیویستی به‌و هه‌موو ساله هه‌بوو تا بتوانیت عاشق بیټ، عاشق به‌و مانایه‌ی که خو‌شه‌ویستی مروف به‌هیچ مه‌رجیکه‌وه گری نه‌ده‌یه‌وه. شه‌و کاته‌ی غزه‌لنوس له‌خه‌لوه‌تی خوی هاته‌ده‌ری، سه‌رده‌میکی سیاسی تاریک و ترسناک بوو، غزه‌لنوس له‌چند مانگی سه‌ره‌تای خه‌لوه‌تشکینیدا یه‌که‌مین شه‌زموونی عه‌شقی خوی ژیا. شه‌و ده‌موده‌ست دواي شکاندنی خه‌لوه‌ت و کوتاییه‌یتان به‌گو‌شه‌گیری، عاشقی کچیک بوو ناوی «نیرگز فورات» بوو. کچیکی قژ په‌شی شه‌سهر بوو به‌لټویکی شه‌ستوور و جووتی چاوی شینه‌وه، شه‌وه یه‌که‌مین عه‌شقی غزه‌لنوس بوو.

بیټه‌وهی له‌شته‌بچوکه‌کاندا ویل‌بین و سه‌رودهر ون‌بکه‌ین، ده‌بیټ

بەلێن، سەرەتا غەزەلنوس ھیزی غەزەلیاتەکانی خۆی لەگەڵ نێرگز فوراتدا تاقیکردەووە، کە دیارە وەک زۆریە کچانی دڵ ناسکی ئەم شارە لەو دۆخە عەقڵی و پۆچییدا نەبوو لە قوولایی غەزەلەکان تیبگات. غەزەلنوسی دۆستمان سەرەتا دواي فێربوونی عەشق و مەستبوون بە ئەدەبیاتی ستایشی مەعشوق، دەیویست بە جۆریک لە جۆرەکان بەو پێگایەدا بپروات کە مەلای سوختە و بەھاریانو پیاپۆیشتن، بەوھەشدا خۆی بە بەرھەمیکی خەیاڵی دوو مەعشوقی خەیاڵی دەزانێ، تەیکردنی ئەو پێگایە ئاسان و بێگەرێ دەبینی. بە کورتی لەو دەمەدا بەھەمەن ناسر وەک زۆریە شیعەرە پەیدا بانی دۆنیا کە بەراستی دەچنە ناو بەحرێ عەشقیو، ئەو ھیزە پۆچی و ئامادەگییە وێژدانییە تێدابوو چیرۆکیکی جاوید و شیتانە ئوین بژی. نێرگز فورات سەرەتا لەبەردەم ئەو جۆرە غەزەلە نەبیستراوەدا، بێئەوێ بزانیت غەزەل مانای چییە بوو ھاوپەوتی ئەو شیعەرە. ھیچ ئافەرەتێکی دۆنیا نییە بە غەزەل شادومان نەبێت، بەلام جیاوازییە کە لەو دایە تا چەند پێی مەستدەبیت و ئەو مەستیەش چەند دەتگەرێت؟ زۆریە ئافەرەتان غەزەلیان تا ئەو شوێنە پێ قەبوولە کە لەگەڵ ھاتنەدی ئارەزووھەکانی دیکەدا بێت. ئەو کچانە عەشقیان تەنیا وەک عەشق دەوێت، جنسیکی کەمەن لە ئادەمیزاد. دەبێت بۆ ئێنساف بەلێن ئەو جۆرە پەگەزە لە ئێو پیاوانیشدا دەگەن و کەم وێنە. ئەو پراستیەکی تال و پششکێتە بۆ خوداوەندە جۆراوجۆرەکانی عەشق گەر بزانن، عەشق بێھێچ یاوەریک، وەک شۆرەسوارێکی تاقانە بە دەفتەریک لە غەزەلیاتەو، وەک ئەسپسوارێک جگە لە تیری عاتیفە ھیزی تری نەبێت، دیاردەھەکی کەمبەین و فرە دانسقیە. بەلام غەزەلنوس جگە لەوێ ئێرسێکی گەرە ئەدەبیاتی عەشقی بۆ بەجێماوو، یەکیکیش بوو لەو شۆرەسوارە تەنیاانە لە ھیزی ئەفین بەولاو ھیزی تری نەبوو. ئێستاکی زەحمەتە مەرۆف بەتەواوەتی تیبگات کە لە چ ئان و

زه مانیکدا جوړه عه شقیک هه بووه خالی له هیچ نیازیک جگه له خولیاى
 عه شق خوۍ. پیده چیت له سرده می زودا، له پوژگار ه زور کونه کاند،
 دهور و زه مانیک که دنیا تاکه تاکه مه خلوقاتى وهک لاس و غه زالى
 دروسته کرد، جوړه سوچ و که لیتیک له سیستم و سروشتدا هه بوو بیت،
 نه مجوړه عاشقانه لیوهی دزه یانکرد بیته دنیاوه. غه زه لنوس سره تا له و
 شاسواره کلاسیکیانه ده چیت که عه شق به ته نیا ده خنه جهنگه وه. که
 له گه ل نیرگز فوراتدا بووه دوست، جگه له ئەفین هیچی تری نه بوو،
 له کاتیکدا کچهی به سته زمان جگه له عه شق شتی تریشى ده ویست،
 ده ویست مالى هه بیت، شوویکات، مندا ل دروستبکات و میرده که ی له
 پیشى ماشینیکى بخت و بییات بو شارانی تر و زهوی و خاکى دیکى
 نیشاندات. داواکارییه ساده و دنیا ییه کانی کچه که، غه زه لنوسی به جوړیکى
 سهیر تووشی ناو میدی و په شوکان کرد، که شیتانه و عاریفانه له
 عه شقدا نو قمبوو. نه و خواسته سهیرانه ی نیرگز فورات غه زه لنوسیان به
 جوړیکى سهیر گیرایه وه بو دنیا، بو سر زه مینى شته بیرهمه کان،
 بو نه و شوینى حقیقه ده موچاوی ناشیرینى خوۍ له دهره وهی
 هر فته تازیا و خه یالیک نیشاندات. دوورکه وتنه وهی غه زه لنوس له
 نیرگز فورات، دوورکه وتنه وهشى بو له وهی خو شه ویستى مروف به
 گشتى له خو شه ویستى یهک ئاده میزادا کورتبکاته وه. هیچ شتیک له وه
 تر سناکتر نییه، مروف ته واوی خو شه ویستى خوۍ بخته به رده ستى یهک
 مروفه وه، یهک مروف که دواتر ده شیت ته واوی نه و خو شه ویستیه وهک
 یاریچه یه کی مندا لانه ته ماشابکات و له بالکونى به رزی مالیکه وه توپیدات
 و بیشکینیت. خو شه ویستى سامانیکى نه وتویه مروف ده بیت وهک چو ن
 خه زنه یه کی ته لا به سر زیاد له کونچ و جیگا و که لیتیکدا به شده کات،
 ده بیت له زور شت و زور شوین و زور نامانجاا بیشاریته وه. پیده چیت
 غه زه لنوس دواى خویندنه وهی مه لای سوخته، دواى قورلوبونه وه له مانای

خۆشه‌ویستیدا، دواى هه‌ره‌سى یه‌که‌م ئه‌زموونى خۆشه‌ویستى خۆى، له‌و
 پاستیه‌ تىگه‌یشتییت که له‌ عه‌شقه‌دا ئه‌وه‌ی بۆ مامۆستا پاسته‌ بۆ
 قوتابى پاست نیه‌، مه‌لای سوخته‌ ئه‌و پاستیه‌ی فیڤرى غزەلنوس کرد
 که هیچ شتیک له‌سه‌ر زه‌وى وه‌ک عه‌شق جیاواز و فره‌پوو نیه‌. به‌وه‌دا
 ئه‌فین نه‌ سه‌رچاوه‌یه‌کی خودایى و نه‌ کانگایه‌کی ئه‌هریمه‌نانه‌ی هه‌یه‌،
 سه‌نه‌تیکه‌ مرۆف ده‌بییت به‌ ده‌ستى خۆى بیته‌شییت و شیوه‌ی بداتى و
 بیخاته‌ جیگای خۆى، ئیدی به‌ ئه‌ندازه‌ی جیاوازی مرۆفه‌کان، عه‌شقیش
 په‌نگی جیاوازی هه‌یه‌. غزەلنوس دواى نیرگز فورات له‌و پاستیه‌
 تیده‌گات، عاشق ئه‌و که‌سه‌ نیه‌ که مه‌عشوقه‌ی خۆشه‌ده‌ویت، هه‌موو
 ئاده‌میزادیک ده‌توانییت یه‌کیکی دی خۆشبویت، هه‌موو مرۆفیک ده‌شییت
 بۆماوه‌یه‌ک عاشق بییت، هه‌تا ترسناکترین مرۆفه‌کان ده‌شییت جاریک
 له‌ جاران عاشق بووبن. گرنگ ئه‌وه‌یه‌ له‌ عه‌شقی یاره‌وه‌ چۆن به‌ره‌و
 عه‌شقی نه‌یار ده‌گوازیت‌وه‌. گرنگ له‌ مه‌حه‌به‌تدا ئه‌وه‌ نیه‌ مرۆف چۆن
 ده‌یه‌خشیت به‌ یه‌کیک، گرنگ ئه‌وه‌یه‌ چۆن دابه‌شیده‌گات، عه‌شق وه‌ک
 جۆگه‌له‌یه‌ک وایه‌ گرنگ نیه‌ تا بنی دره‌ختیک پایکیشتیت، گرنگ ئه‌وه‌یه‌
 وه‌ک خه‌تیک به‌ ژێر هه‌زاران داردا بیبه‌یت، به‌ ناو ده‌یان پیچ و به‌ره‌و
 هه‌زاران گیای په‌شمورده‌ و پوه‌و چه‌ندین گۆلى سیس پایکیشتیت، مه‌رج
 نیه‌ هه‌موو دره‌ختیک بزانییت چۆن ئاوى عه‌شق ده‌خواته‌وه‌ و هه‌موو
 گۆلیک بتوانییت به‌ خۆشه‌ویستى بکریته‌وه‌. غزەلنوس له‌و باوه‌رده‌دا
 بوو که په‌یه‌ندى نیوان ئه‌و و مه‌لای سوخته‌ وه‌ک په‌یه‌ندى نیوان
 گۆلیک وایه‌ که تۆوى ئه‌فینى هه‌لگرتوه‌وه‌ له‌گه‌ڵ بایه‌کدا که ئه‌و تۆوه‌
 به‌ زه‌ویدا ده‌بات. سوخته‌ ئه‌و باغه‌ گه‌وره‌یه‌ بوو که بێشومار تۆوى
 غه‌زه‌لى دروستده‌کرد و به‌همه‌ن ناسر ئه‌و بایه‌بوو که ده‌بایه‌ ئه‌و تۆوانه‌
 هه‌لگرت و به‌دونیادا په‌خشیانبکاته‌وه‌. ئه‌و پۆژه‌ی نیرگز فورات له‌به‌ر
 شتگه‌لیک که سه‌ر به‌ باغی عه‌شق نه‌بوون، دلای غزەلنوسی شکاند و

عاتفه‌ی بیمارکرد، تیگه‌یشت، نه‌و ناتوانیت بایه‌کی شیت بیت، ناتوانیت
 گهرده‌لولویک بیت بی هق و بی پرسیار عه‌شق په‌خشان و ته‌خشان
 بکات. له‌و پۆژه‌وه غه‌زنلوس، مه‌لای سوخته‌ی وهک نه‌قلیدسی موحیبه‌ت
 ته‌ماشاده‌کرد که له‌هه‌موو کتیه‌کانیدا بیردۆزه‌کانی عه‌شقی نویسه‌،
 نه‌و بیردۆزه‌ نۆزانه‌ی گۆشه‌ جی‌اوازه‌کانی پۆحی نینسانی تیدا پیاوه
 و هیله‌ نالۆزه‌کانی ده‌رونی تیدا نه‌خشکرده‌. خۆشی به‌و نه‌ندازیاره
 ده‌زانی که ده‌بیت ده‌ستپیکات و شاریکی پر شوری موحیبه‌ت له‌و
 بیردۆزانه‌ دروستبکات. به‌لام نه‌یده‌زانی چۆن ده‌ست پیکات، گهر نه‌و
 بایه و ده‌بی تووی موحیبه‌ت هه‌لگریت، چۆن ده‌بیت هه‌لیبگریت و له‌
 کیس دونیای نه‌دات؟ گهر نه‌و نه‌ندازیاره و ده‌یه‌ویت شاری موحیبه‌ت
 دروستبکات، ده‌بیت له‌ ژیر چ ئاسمانیک و له‌ چ پارچه‌ زه‌ویه‌که‌وه
 ده‌ست پیکات؟. نیرگز فورات که ژیانیکی کورت و په‌یوه‌ندییه‌کی
 تیپه‌ر و زوومردی له‌گه‌لدا دروستکرد، هه‌ر زوو ئاشکرا‌بوو که دره‌ختیک
 نییه‌ عه‌شق گه‌ش‌ه‌ی پیدات، زه‌ویه‌ک نییه‌ غه‌زنلوس ده‌روازه‌ی نه‌و
 شاره‌ی پیدروستبکات. غه‌زنلوس سالانیک دواتر که ته‌واوی گۆراناکییه‌
 پۆحیه‌کانی خۆی بۆ ماجیدی گول سۆلاف باسده‌کرد ده‌یگووت «من
 دوا‌ی نوشوستی یه‌که‌م عه‌شقم تیگه‌یشتم، من مه‌لای سوخته‌نیم له‌
 خه‌لوه‌ته‌ نه‌به‌دیه‌که‌ی خۆیدا، به‌لکو سوخته‌م که دیته‌ده‌رئ بۆ دنیا،
 سوخته‌م که قاچ و ده‌ست په‌یدا ده‌کات و له‌م دونیا‌یه‌دا ده‌گه‌ریت».

غه‌زنلوس باوه‌ری وابوو نه‌گه‌رچی عه‌شق به‌بی خه‌یال نه‌کرده‌ و
 نه‌شیاوه، به‌هه‌مان شیوه‌ش خه‌یال به‌بی عه‌شق ترسناک و کوشنده‌یه‌.

که‌س به‌ دروستی نازانیت، کئ یه‌که‌مجار قاچی به‌همه‌ن ناسری بۆ

ناو نهو یانه‌ی مه‌ی و شه‌رابنوشینه پاکیشا، کئی به‌همه‌نی کرد به
 کپیری کوپی شه‌وانه‌ی نهو ماموستا و فره‌مانبهره بچوکانه که ویستگی
 سه‌ره‌تای سه‌فهری دوووردیژی غزه‌لنوس بوو به جیهاندا. غزه‌لنوس
 دوا‌ی جیابوونه‌وه‌ی له نیرگز فورات له‌گه‌ل هاوپییه‌کی چکولانه‌دا که
 سمیلکی په‌شی قوقز و لووتیکی چکولانه و جووتیک چاوی زهردی
 هه‌بوو نیواران لهو یانانه‌دا دهرده‌که‌وت. له گهنجیکی بیئه‌زموون ده‌چوو،
 بیه‌ویت شوینیکی له ریزی نه‌وانه‌دا هه‌بیٚت که خویان به دانا و زانای
 هه‌موو شتیک ده‌زانن. غزه‌لنوس هه‌ر ده‌بایه له‌ویوه ده‌ست پیٚکات، له
 جیهانی نهو مروقه بیتومید و بچوکانه‌وه که ژانیان مه‌ستی و دیسانه‌وه
 مه‌ستی و هه‌میشه مه‌ستی بوو. یه‌که‌مین قه‌سیده‌ی ناو غزه‌لیاته‌کانی
 سوخته‌ی بو نهو پیاوه مه‌ستانه خوینده‌وه. سه‌ره‌تا چند شه‌ویکی
 بیٚدنگی لهو یانه‌یه‌دا برده‌سه‌ر، دواچار شه‌ویکی باران له ژیر کاریگه‌ری
 ده‌نگی لیژمه و بوئی شه‌رابدا که‌وته سه‌ر هه‌وا‌ی خویندنه‌وه‌ی یه‌کیک
 له غزه‌له‌کان. که ده‌ستی به نیلقای چند به‌یتی یه‌که‌م کرد، یاوه‌ره
 چکولانه و سه‌رزل و سمیل په‌شه‌که‌ی باوه‌پی نه‌ده‌کرد به‌همه‌ن شیعی
 وه‌ها سه‌یر و نازک بزانیٚت، قه‌سیده‌کانی هوشی ده‌هینایه‌وه به‌ر مردوو،
 هه‌ستی وه‌ها لهو مه‌ستانه‌دا ده‌گیږا ده‌یخستنه سه‌ر جوړه خه‌یالیک
 پیٚشتر تامیان نه‌کردبوو. نهو شه‌وه باران به جوړیکی شیتانه ده‌باری،
 غزه‌لنوس قه‌سیده‌کانی ده‌خوینده‌وه و پیاوه بیٚکه‌س و مه‌سته‌کانی شه‌و
 بالیان ده‌گرت، وه‌ک نه‌وه‌ی بفرن له‌گه‌ل وشه‌کاندا تیکه‌ل ده‌بوون و
 ده‌ستیان ده‌جولاند، نه‌ویش به وینه‌ی سه‌ره‌پویه‌کی بیٚهوش که خوشی
 له ده‌رخستنی مه‌ستی و شیتیتی خوی بیٚنیٚت، وه‌ک یه‌کیک چاکه‌تی
 وبقار داگه‌نیٚت و توپیداته ژیرپیٚی، به هه‌موو هاوار و نالینی ناو غزه‌له
 ناگربنه‌کانه‌وه هولی گهرمی یانه‌که‌ی جیده‌هیشٚت و بیٚهوش، بیٚه‌وه‌ی
 که‌س له حیکمه‌تی نه‌م شیتیه تیٚگات، پایده‌کرده ناو چیمه‌نی

حه وشه كه وه بۆ بهر باران. عومریك بوو حه زیده كرد شیتی خوی له بهر باراندا تاقیبكات وه. ئیستا شه وی پاكیسانی مهستی و بیهوشی بوو تا نه وپه پری، ده یویست له ژیر ئهم باراندا قه سیده كانی خوی بخوینیتته وه و ته ماشابكات چۆن وشه كانی خه لك مه سته كه ن. یاوه ره سمیل په شه كه ی به كه مین كه س بوو بۆ ژیر په هیلله و توفانی شه و دوايكه وت، به لام دهنگی غه زه لنوس هیدی هیدی هه موو مه سته كانی پاكیشا، نه وانه ش كه هیشتا كه میك هوش و وبقاریان مابوو خویان نه گرت و به ره و ژیر بارانه كه دوايكه وتن. مه سته كانی نه و شه وه، نه و پیاوانه ی قه سیده كان خستبوونیه سه ره وه ای عه شقیك كه له نه زه له وه خودا له دلایاندا خه واندبویی، له ژیر بارانه كه دا مه ستانه دوا ی نه و دهنگه گر و پر عه شقه ی نه و گه نجه ته په كه وتبوون كه جوړه كلاسیکیاتیکی ده خویند كه سیان نه یانبیستبوو، كه س به ته واوه تی نازانیت كامه له و فره مانبه ره مه ست و موچه خوړه هه ژارانه دهنگی به رزكرده وه و هاواریكرد «غه زه لنوس به رده وام به، به رده وام به، من ئاماده م هه موو شه و تا هه له اتنی سوپ له ژیر باراندا بوه ستم و گویت لییگرم».

نه و به كه مجار بوو مه خلو قیك به هه من ناسر به «غه زه لنوس» بانگبكات. پشتر هه تا به هه من ناسر خووشی ناوی غه زه لنوسی نه بیستبوو. ئیدی له و شه وه كه س نه پیرسی ناوی ئهم كوړه شه یدایه چیه كه به حریك له كلاسیکیات له سینه یایه تی، له و بهر بارانه دا به هه من ناسر مرد و غه زه لنوس له دایك بوو. له و پوژه وه به «غه زه لنوس» ناسرا و به و ناوه بانگیانده كرد، له گه ل تیپه پینی كات و به سه رچوونی زه مانیشدا ناوی راسته قینه ی خوی بوو به جوړه یادگار یکی كۆن و شیوه میژوویه کی دیرین كه خوی نه بیست كه س یادی نه مابوو. ده بیست بلتین كه به هه من ناسر كاتیك نه وه ی قه بوولكرد فره مانبه ره شه ونشین و موچه خوړه شه راپه رست و ماموستا مه یزه ده كان به غه زه لنوس بانگیبكه ن له قوولایی

دلیدا دلنیا بو، ئەو دەرکه و تهیه کی دیکه ی مه لای سوخته یه . له و پۆژه وه ی
له و ژوره ته لیسماوییه ی عه شق هاته دهری، دلنیا بو مه لای سوخته به
هه مو هیژ و تینوتاوی خۆیه وه له ژیر پیستی ئەودا جیگژیرووه، ئەو
شه ش ساله ش که له گه ل قه سیده کاندایا، به جۆریک له وشه کان و
به یته کاندایا ونبوو، خۆی ته نیا وه ک پاسه وانی خه زنه نوسراوه کانی مه لا
نه ده بینێ، به لکو خۆی به هه لگری پۆحیانه تی ئەو ده زانی. ئەو کوپی
مه لای سوخته نه بوو، ئەو خودی مه لای سوخته بوو، ئەو کوپی به هاریانو
نه بوو، به لکو خودی به هاریانو بوو.

له پیزی ئەو موچه خۆرانه دا که سانیکی لیژان و شاره زا له کلاسیکیاتدا
هه بوو که ئەو قه سیده سه یرانه خستنییه سه ر خولیا ی دۆزینه وه ی
نوسه ری پاسته قینه ی ئەو به ی تانه . له کتییخانه کۆن و له به یازه دپاوه
دیینه کاندایا که وتنه پشکنین و هیچیان ده ست نه که وت، دواتر یه ک
دوو نمونه ی قه سیده کان که وت به دهستی ئەو دکتۆرانه ی زانکو که
ئیدیعیای شاره زا بوونیان له کلاسیکیاتدا ده کرد، ئەوانیش شتیکی پۆشنیان
لێدهر نه هیئا و قسه یه کی پوونیان دهریاره ی نه بوو. که س باوه پی نه ده کرد
ئەو شاکاره قوولانه ده ستکردی گه نجیکی وه هابیئت، هه موو خۆیان
ده جه پاند له به یازنیکدا، له جیگایه کدا سه رچاوه کانی بدۆزنه وه . به لام
هه رچییه ک بیئت، ئەو شه وه غزه له لوس ی گوپی بو ئەو پۆحه ئاواره یه ی
ئیرسی عاشقه خه یالیه کانی به زه ویدا ده گیپرا. له و یانه چکۆلانه یه ی
فرمانبه راندا، شه و دوا ی شه و هه مووانی مه ستده کرد. ئەو موچه خۆره
به سته زمانانه له غزه له کانی ئەودا به خه یال ئەو سه رزه مینی عه شقه
ده ژیان که به راستی نه یان بینیبوو. یه که مین گوپیگران و عاشقانی ئەو
غزه له سیه راویانه، ئەو سه رخۆش و عاره قخۆرانه بوون که خیزان و دایک
و باوک نه فره تیان لیکردبوون، ژنه کانیا ن بیترخ و هیچ ته ماشایانده کردن،

مندالەکانیان لێیاندەترسان و قێزیان لە بۆنیان دەهاتەو، شەوان کە بە بۆینباخە خوار و دەمە لیکایی و چاوە گێژەکانیانەو دەگەپانەو بە بۆ مائی، هەمووان وەک جانەوهرێک سەپریانەکردن کە شایستەیی پێز نیین. بەلام لە نێو ئەو مەخلوقە نەفرەت لێکراوانەدا بوونەوهری ئەوتۆ جوان هەبوو کە غەزەلنوسیان سەرسامکرد، ئەو ماوە کەمەیی ئەو لەگەڵ پیاووە مەستەکاندا بریدیەسەر، سەرەتای مامەلەکردنی ئالۆز و پرکێشەیی غەزەلنوس بوو لەگەڵ وێنە بێشومارەکانی مەژۆدا. زۆریەیی ئەو فەرمانبەرە چاکەتخوار و پێش هاتوو و ددان زەردانە، زۆریەیی ئەو پیاووە شیواو و نارێک و ئەلکھولیکانە کە بە پوختسار و بۆن و دەنگ لە مەخلوقاتێ ترسناک دەچوون، لە ناوێوە مەژۆی ئائۆمێد و زۆلم لێکراو و شکستبوون کە بچوکتێرین غەزەل دەیخستنە جۆش و کەمترین سۆز دەیخستنە گریان.

له پوڅگاری شه‌پی مه‌شت ساله‌ی ئیراندا «نه‌و شه‌په‌ی پوڅساری
حیهانی بۆ مه‌تاهه‌تایه‌ گږی»، غه‌زله‌نوس کۆږ و کۆبوونه‌وه‌ به‌ناویانگه‌کانی
خو‌ی گڼ‌پا و گه‌شته‌ به‌ناویانگه‌کانی خو‌ی نه‌نجامدا، له‌و کۆږانه‌دا
غه‌زله‌کانی مه‌لای سوخته‌ی ده‌خو‌ینده‌وه‌. کاریگه‌ری شیعه‌ره‌کان به‌جۆرێک
بوو خه‌لکی له‌ هو‌ش ده‌برد. وه‌ک یه‌کیک له‌ گه‌وره‌ترین غه‌زله‌نوسانی
گه‌وره‌ی می‌ژوو، ناو و ناویانگی به‌ نێو خه‌یالبازان و شیعه‌ردۆستاندا پو‌یشت.
له‌و کۆږانه‌وه‌ په‌یوه‌ندی به‌ پو‌حله‌به‌ره‌ خه‌یالییه‌کانه‌وه‌ دروستکرد، سه‌یری
لێده‌هات نه‌و مه‌موو پو‌حه‌ خه‌یالبه‌روه‌ره‌ له‌و شاره‌ ناچیز و ناشاده‌دا
هه‌بیست، به‌ دیوانه‌کانی غه‌زله‌وه‌ ده‌چوو هه‌ر سه‌کۆکان و غه‌زله‌
سیحراوییه‌کانی ده‌خو‌ینده‌وه‌، شیعه‌ره‌کان توانای عه‌شق و خه‌یالیان له‌
مرو‌فدا بێنه‌ندازه‌ گه‌وره‌ده‌کرد، له‌ سه‌ر هه‌ر سه‌کۆیه‌ک داده‌به‌زی، گه‌نج
و بیره‌ خه‌یالبه‌روه‌ره‌کان گه‌مارو‌یانده‌دا، نه‌و که‌سانه‌ ده‌وریان ده‌گرت که‌

ته نیا دواى بیستنی ئه و شیعرانه تیده گیشتن عاشقن، ئه وانه ی شیعره کان به جوریک مه ستیده کردن دهم و ده ست ئاماده بوون تیشوو بۆ سه فهری خه یال ئاماده بکه ن و به ره و سه ر زه مینی په نهان برۆن و نه گه پئنه وه . له و کۆرانه وه ، جه معیه تی عاشقه خه یالیه کانى ناسی، ئه و مروفانه ی سه رتا پا عه شقبوون به لام مه عشوقه یان نه ده دۆزیه وه . هیه شوینیک له دونیادا به ئه ندازه ی ئه و شاره عاشقی بی مه عشوقی تیدانه بوو، ئه و مروفانه ی مه ستیانه کرد توانایه کی بیسنووری عه شقیان تیدایه ، به لام هیه مروفیک لئیان وه رناگریت و که س پیوستی به میهر و مه حبه تی ئه وان نیه . یانه ی ده نگخۆشه سیحراویه کانى ناسی، ئه وانه ی کاتیک گۆرانیا ن ده چری ته وای شته حه قیقیه کان ده بوون به سیبه ر و له بری ئه وان زه وى تر و خه ونی تر و نیگاری تر له خه یالدا سه وزده بوو. عاشقه ئه به دیه کانى ناسی که مردن و خۆشه ویستیان له هاوکی شه یه کی سه یردا پیکه وه گریده دا، بووه هاوپی راوچی پلنگه خه یالیه کان، بووه دۆستی ئه و ماسیگره خه یالیا نه ی دواى ماسیه کی سه وز که وتبوون که هیه توپیکى ئاسای نه یده توانی راوییکات، له هه موو شوینیک غه زله کانى خۆی ده خوینده وه ، له جه نگه له کاند، له دارستانه دووره کاند، له سه ر به له مه کان، له ناو جووتیاره کاند. له هه ر شوینیکیش ئه و غه زه لی خۆی چریبیت، له مه ر و ئه سته نگه سه خته کانى به رده م خه یال شکاون و مروفه کان شتگه لیکیان بینیه که پیشتر نااشناو و نه بینراویوه . به هیزی ئه و قافییه سیحراویانه ، به هیزی ئه و وشانه ، ماسیگره کان ئاسانتر به پووی ئاوی خه یالدا ده پویشتن، کوچه نه نینییه کانى دارستان پتر پوناک ده بوونه وه . هه ر پۆخله به ریک گوپی له غه زه له کان ده بوو، وه ک نامه یه کی نه ینی و ئاماژه یه ک له قه ده ره وه تیده گیشته ، وه ک ئه وه ی خه یالی ناو ئه و قه سیدانه بانگه وازیکی خودایى و ئیلهامیکی ئاسمانی بیت به تایبه ت بۆ ئه و هاتبیته خوار. له سالانى شه یدا غه زه لنوس شاره

و شار و کوچه و کوچه گهرا، نیشی نه وه بوو پوخله به ره خه یالیه کان بدوزیته وه، نه و مروفانه ی له دنیای پاستیدا هیچیان چنگ نه ده که وت و نیدی به ره و زهریای بیسنووری خه یال ده پویشتن. توپزکی گه وره ی له نیوان نه و مروفه سهیرانه دا دروستکرد، زهوی و زه مانه جیاواز و پارچه پارچه کانی خه یالی له یه ک نزیک کرده وه، هه ندیجار ده یویست هه موو سه ر زه مینه خه یالیه کان بدات له یه ک، دارستانه خه یالیه کان و باغه خه یالیه کان بکات به یه ک هه ریم، جوپیاره چکوله کانی خه یال بخاته سه ر یه ک و پوباری نه فسانه بیان لیدروستبکات. خه یال له و سه ر زه مینه دا، کومه لیک هه ریمی په رته وازه و جیاواز و دوور له یه ک بوو، پریوو له ترس، له کوچه ی تاریک و نه دوزراوه، له خواستی نه ینی که غه ریزه په شه کانی مروف ده یانجولاند، نه و ویستی بیانگوریته سه ر پنگایه کی کراوه و ناکوتا بو هه موو نه وانه ی ده یانه ویت بیسنوور به خه یالدا سه هه ریکه ن. قه سیده خه یالیه کانی مه لای سوخته وه ک چرای سه ر مناره یه کی بهر ده ریا وه هابوو، که له هه موو زه مین و زه مانیکه وه که شتی راده کیشا، شه وقیکی هیند به تینی هه بوو، پوخله به ره خه یالیه خه وتووه کانی له قوولاییه هه ره دوور و تاریکه کاندا له خه و هه لده ستان. به لام ده بیت بلین، مروف گه ر خوی دلکی پر خه یالی نه بایه له غه زه لنوس تینه ده گه یشت، غه زه له کانی نه و ته نیا کاتیک هیز و ناسه واریان ده رده که وت که پوخله به رزکی خه یالی ده بییستن.

له و ده ور و زه مانه وه غه زه لنوس وه ک پیاوکی ریشن، به قزکی لوول و ده رویشناساوه، به ده ستیک جلی زه یتونی کاله وه، به هه گبه یه که وه که هه ندیک کوی دیوانه کانی غه زه لی تیدابوو ده گه را. له سه ر سنوره کان تیکه ل به به تالیونی نه و پیشمه رگه خه یالیا نه بوو که بو کوردستانیکی خه یالی شه پرانده کرد، کوردستانیک ته نیا له خه وه سه یر و پونا که کانی نه واندا هه بوو، نه و شه هیده غه مگین و خه یالیا نه ی ناسی که بو باغیک

دەگەر پان ئاشتى و ئاسودەییەكى ئەبەدى تىدایىت. شیعەرى بۆ ئەو باغەوانانە خویندەووە کە درەختەکانیان میوەى پى پۆشنایى دەگرت، ھەموو ئەو پۆخلەبەرانی ئەو لەو گەشتانەدا ناسینی، کەسانیک بوون ھەک خۆی، نیوەیان لە ھەقیقەت و نیوەیان لە خەيال دروست بوویوو. غەزەلنوس پۆژیک بە دەم غەزەل خویندەووە گەیشتە دەشت و تەلانیکى سەوز، ھەک دەرویشى دەوروزەمانە دورەکان، گۆپالیکى درىژى پىبوو، بە خۆی و ھەگبەيەكى کۆنەو بە پىگادا دەپۆشت، پىشى تا سەر سنگى ھاتبوو، قژیکى لوول و قەترانى تاسەر شانى بەردابووەو. لە ناکاو ژنیکى بە تەمەن ھاتە سەر پىگای و گووتى « ھا غەزەلنوس بۆ کوئ دەچیت؟ »، غەزەلنوس بە دەستوورى پالەوانى ناو حیکایەتە ئەفسانەییە کۆنەکان گووتى « داپیرە، چۆن دەزانیت ناوم غەزەلنوسە ئاوماش دەزانیت بۆ کوئ دەچم ». پىرژنەکە گووتى « کەواتە دوامکەو، ژنیک ھەيە ئىحتیاجى بە ھاودەستى تۆیە ». غەزەلنوس چوار شەو و چوار پۆژ بە بیدەنگ دواى ئەو داپیرەيە کەوت. بە خاکی گەلیک سارد و بەسەر زەمینى زۆر گەرمدا پابوردن، بە باغى گەلیک سەوز و بە چیمەنى زۆر پەژمورده و بىئاودا تىپەپىن، بە گونددا پابوردن نوقمى وشکەسالى بوو، بە ئاوەدانى بە خوڕەم و پىپىزىشدا گوزەریانکرد. دواچار گەیشتنە گوندیکى زۆر بیدەنگ و فەرامۆشکراو، گوندەکە تەنیا لە چەند مالیکى چکۆلانە و نزم و داپوخا و پىکھاتبوو. لە یەکیک لەو مالانەدا غەزەلنوس ژنیکى چکۆلانە و نەخۆشى بینى لەسەر جىگایەکی چکۆلانە و پەپسوت کەوتبوو. دۆشەکیکى دپاو، لىفەيەک بە مەتیلەیکى بۆر و سەرىنیک لە سوورمەى مۆر و ھەلۆشاو، ھەموو شتىک سارد و کۆن و پىرەونەق دەینواند، پىرژنەکە گووتى « تۆم ھىناو بۆ کۆمەكى ئەم ژنە. ئەمە زەيستانیکى نەخۆشە، پەنگ و پووى دیارە کە دەمریت. ھەفتەيەکە مندالیکى زۆلى بوو، برازای منە، باوکى دەمیکە ئەمرى

خوای جیپیناوه، خوشکیکی بهشویی ههیه، میردهکهی بزانیت ئهوشی پیوه دهکوژیت، ههوت پۆژه کوپکی بووه، بهرلهوهی بمریت ویستی تۆ ببینیت، لهترسی خوشکهکهی نهبوویه، سهرشینی وام نهدهگرتیه خۆم، قهحهیهی وا».

ئافرهتیککی گهنج بوو، ئاسهواری جوانیهکی مردوو به پوخسارییهوه بوو، جوانیهک لهوانهیی ژیاانی سهخت و کارهساتی له ناکاو دهیانکوژیت. گهرچی جلی کیژیککی گوندهکی لهبهردابوو، بهلام خانمیککی کهساسی شاری بوو، پهنگی بهجۆریکی ترسناک زهردبووبوو، له ژیر لیفهکهیهوه سهری دههینا و سهرسامانه گووتی «غهزهنوس تۆ لییرهیت، تۆ لییرهیت، چۆن لییرهیت؟». وا قسهیکرد وهک ئهوهی زۆر له میژیت غهزهنوس بناسیت. لهسهرهخۆ و بهزهحهتیککی زۆرهوه خۆی له جیگاکه راستکردهوه و گووتی «لهو باوهپهده نهبووم پۆژیک له پۆژان بتبینمهوه». غهزهنوس به وردی سهیریکرد، جگه له ژنیککی نهخۆش و پهنگزهرد که هیوای ژیاانی لیناکریت ههچی دیکهیی تیانهبینی، به ئهنازهیهک لاوازیوو ئیسکهکانی پهنجه و مهچهکی یهکهیهکه دهژمێردران، گووتی «خانم تۆ ئیجگار نهخۆشیت، دهبیئت بتهین بۆ بیمارستان، بۆ لای پزشکی، بۆ لهم ژووره تاریکهدا کهوتوویت؟». کهچهکه به زهحهت ههناسهی بۆ دههرا. به هیمنی وهلامی غهزهنوسی دایهوه «نا، ناکریت، ناتوانم بچم بۆ خهستهخانه، نامهویت پزشکی ببینم، من کهسیکی مردوم، دلنیام». غهزهنوس گووتی «چۆن دلنیایت، چۆن، ههچ کهسیک ناییت ئاسان تهسلیمی مردن بیئت. تا تۆ دهژیت و ههناسهدهدهیت شتیک نییه ناوی مردن بیئت». کهچهکه بهجۆریکی سهیر دهلهرزى، وهک چهندین پۆژ نانی نهخواردبیئت لاواز و بیگیان دهینواند. به کهساسی گووتی «غهزهنوس پیم خۆش بوو هاتیت، لهو بپوایهده نهبووم پورم بتدۆزیتهوه، من دوو

سالى له وه ويەر له كۆپىڭدا گويم له غەزەلەكانى تۆبۆ، ئەو غەزەلانەى
تۆ ژيانى منيان گۆپى. غەزەلنوس وەك سەبرى ئەو قسانەى نەبىت
و لەمىدايەو «تۆ ژۆر نەخۆشيت، ژۆر، دەبىت بچىت بۆ لاي پزىشك،
هېچ قسەيەك نەكەيت، هەستىت و من بقبەم بۆ لاي پزىشك». كچەكە
گووتى «دەتەوئىت ئابرووى هەموو خزمەكان و خوشكەكانم بەرىت،
ئەوكات هەموو دونيا دەزانىت من منداللىكى بىباوكم بوو، منداللىك
باوكى نىيە، دوائەو من بپۆم بۆ لاي پزىشك و نەپۆم هەر مردوم.
غەزەلنوس، من مردوم، من شوئىنكىم لەم دونيايەدا نەماو، گەر زياتر
بژىم نازانم چىبەكم، تاكە ئومىدىكم ئەو يە پەناگايەكى باش بۆ كۆرەكەم
بدۆزمەو». غەزەلنوس بە ناپەختىيەو، پرچە دەرويشانەكەى بادا و
گووتى «تۆ دەللىت چى، چۆن دەبىت وا قسەبەكەيت، چۆن دەبىت وەها
حورمەتى ژيانى خۆت بگىرىت. نابىت وا بللىت، من دەتوانم باوكى ئەو
مندالە بدۆزمەو، بىدۆزمەو و وابكات مندالەكەى خۆى بەخۆبكات،
وابكەم خۆى چاكبكات و تۆ بهئىننىت و پىكەو بژىن». ژنەكە كەمىك
پالينا بە سەرىنە مۆرەكەو و گووتى «غەزەلنوس من چەندىن پۆرە
مردوم، بەلام نەموىست دونيا جىبەيلىم، بۆ ئەوئەى تۆ ببىنم، هېچ
كەس ناتوانىت باوكى ئەو مندالە بدۆزىتەو، هېچ كەس، لەبەرئەوئەى
من لەگەل يەكىڭدا دروستمكردو كە ئاگاي لى نىيە، لەگەل كەسىڭدا
لە خەيالدا لەگەلیدا خەوتوم، تەنيا لە خەيالدا، ئەو ئاگادار نىيە. من
و ئەو سى سالى يەكترمان خۆشوىست، بەلام پىكەو نەخەوتىن، قەت
پەنجەمان بەر پەنجەى يەكترى نەكەوت. من سوئندت بۆ دەخۆم كە
پىكەو نەخەوتوىن، بەلام كەس باوەرم پىناكات، من هەموو شەويك
بە خەيال لەگەلیدا بووم، هەموو شەويك، ئەم كۆرە بەرھەمى خەيالى
من، من غەزەلەكانى تۆم دەخويندەو و بىرم لەو كۆرە دەكردەو،
هەموو شەويك بەر لەوئەى بخەوم ئەو غەزەلانەم دەخويندەو، من زياد

له ههفته يه كه مردوم، دهستم لاييده، من وهك ناسن ساردم، گهر بمبهيت
بو لاي پزيشكه كان دهبيت گالته جار، تيده گهيت، من ئيستا لاشه يه كم
حهوت پوژه مالاوام له دونيا كردوه.

غزهلنوس دهستی دا له دهستی كچه كه، لاشه يه كي سارد و بيخوين
بوو. وهك باوه پنه كات گووتی «تۆ مندالايكت بووه خو شه ويستی
دروستى كردوه، عه شقايكى گه و ره دروستى كردوه. خانم تۆ ژنيكى مه زني
ده توانيت شوراي موعيزه بشكيتيت». كچه كه سه يري غزهلنوسى كرد
و سه يري نزيك كردوه و گووتی «ئو غزه لانه واده كن مرؤف شيتيت،
مه دهوشانه عاشق بيت. غزهلنوس له م دونيا گه و ره يه دا ته نيا تۆ تيده گه
يت من باسى چيده كه م، ته نيا تۆ ده توانيت ئو منداله به خيويكه
يت، ئو مندالي غزه له، ئو مندالي تويه، نابيت جيبه ياييت». دهنگى
ژنه كه پارانه وه يه كي قوولى تيدا بوو، نه يده زانى ئو خانمه به راستيتي
يان هه ردووكيان له خه وندان، نه يده زانى ئاخو ئو خويه تي تيكه
ل به خه وني ئو ژنه بووه، ياخود ئو ژنه يه هاتۆته خه وني ئو، به لام
دلنابوو يه كيكيان له دونياى حه قيقه ت و ئو ويريان له دونياى خه يالدان.
غزهلنوس گووتی «به لام خانم من ده توانم چى بو ئو منداله بكه م،
چى؟». كچه كه به غه مگيني گووتی «نازانم، به لام گهر تۆ ئو منداله
هه لئه گريته وه ده مریت، له تۆ زياتر هيچ كه سيكى نيه، نه باوكى هه يه
نه دايك، ئه م پيريژنه ئو زه حمه ته ي كيشا و هات به دواى تۆدا تا
تۆ ئو منداله ي له كوئيكه يته وه. من چوار مانگه له شار پامكرده و
هاتووم بو لاي ئو... چوار مانگه». غزهلنوس گووتی «ئو له هه ر
كه س باشت ده توانيت منداله كه به خيويكات، من ده توانم كومه كييكه م،
دلنابيه من كومه كيده كه م». كچه كه چپاندى «بيده نگ به، بيده نگ،
گهر بزانييت تۆ منداله كه نابه يت ده خنكيانيت، تيده گه يت، بيده نگ
بيت باشتره، من ههفته يه كه شيرى مردو و به و كوپه ده ده م، شيرى كي خه يالى

لەم مەمکە بێرۆحەم بۆ ئەوێ بژی. ئیستا بزانییت، تۆ ئەو کورپەت ناوییت دەیکوژییت، ئەمشەو دەیخنکێنییت و دەینێژییت، ئەو پورمە، چوار مانگە دەیهوێت من بکوژییت، تێدەگەیت، ئەو کورپە ببە و برۆ. تێدەگەیت ببە و برۆ». غەزەلنوس، جاریکی دی دەستی لە دەستی ئەو کچەدا و بە ئەسپایی گووتی «تۆ بە پاستی مردوویت، هەست بە تریە ی دڵت ناکەم، هەستی پێناکەم». کچەکە دەستی پاکیشا و گووتی «غەزەلنوس وەرە گوێ لە دڵم بگرە، وەرە و گوێی لێبگرە». غەزەلنوس سەری نا بە سنگی ئەو کیزەو و هاواریکرد «خوای گەرە، خانم تۆ جەستە یەکی سارد و سرپیت، سارد و سڤ». کچەکە بە کەمێک تورپییەو گووتی «پێویستە ئەو مندالە پزگاریکەیت، ئەو مندالە چاوەپوانی تۆیە، تێناگەم بۆ لەو تێناگەیت. دوانەو تۆ دەبییت ئەو مندالە ببینییت، دەبییت ببینییت، پورئ پورئ، پورئ». بە دەنگێکی زۆر بەرز کە لە دەنگی مردوو نەدەچوو، بانگی لە پیریژنە کە کرد. داپیرە مرچ و مۆنە کە وەک ئەوێ گوێی لە هەموو قەسەکان بووییت بە خوێ و مەلۆتکە یەکی بچووکەو هاتە ژوورئ، مندالە کە ی خستە باوەشی ئافرەتە کە و گووتی «مندالە کە ت بگرە، برسییەتی. داپژی بۆ چ دایکێکت، کورپە کە برسییەتی». مندالێکی چکۆلانی فریشتە پەنگ بوو، پێستیکی سپی و جووتئ چاوی چکۆلانی و قژیکی نەرم. بە پێچەوانەی دایکە کەو لە مندالێکی برسی و ماندوو نەدەچوو، پێدەچوو هەر ئیستا لە پویاریکی پاکدا شوێرا بییت. غەزەلنوس کە بینی لە دلی خویدا گووتی «وادیارە لە باغیکی سىحراوییهو هاتوو». کە گرتی بە دەستییهو هەستیکی سەیری هەبوو، وەک ئەوێ ئەو ساتە ژیا بییت، وەک ئەوێ پێشتر بە جۆرە ساتیکی وەها دا پابورد بییت، وەک وشەکانی مەلای هاجەر لە ناکاو بگەرێنەو خەیاڵی و لە پۆچیدا دووبارە بدرەوشێنەو. بە پەلە مەلۆتکە کە کردەو، ویستی بە پووتی تەماشایبکات، ویستی دەست لە پێستە سپی و ناسک و سىحراوییه کە ی

بدات. له و کاته دا سنگى منداله کى بينى، موچرکيى قوول و ته زويه کى سارد به گيانيدا تپه پى، نه ده يزانى مه ليه يا پيشکه و پيشکه ي چاو، راسته يان خه يالايکه زاده ي ماندوو بوونتيى زور و که مخوراکيه کى دريژه، به لام به پوشنى ده يتوانى بييينيت، به پوشنى. به يتيک شيعر که وهک برينتيى قوول له سر سنگى نه و کورپه يه ه لکه نرابوو:

ئه ي تيفلى رهش، ئه تو گول بـوويت نه من سووت
ئه ي ناتيجى غه زهل، له من عه شق و له تو پروت
تو به رهه مى شمشالى خه يالى، به رهه مى نه نغامى وجود
زاهير به وهکو باغ و ده رکه وه وهکو ياقووت

ژنه گه نه که ناگادارى سه رسوپمان و حه په سانى غه زه لنوس بوو، سه يريکرد و گووتى « ئيستا ده بينيت، نه مه براى تويه، براى تو. به لام تو ده ته وييت فرتي بدهيت. نه مه له تووه نزیکه، له تووه نزیکه، چه ند خوت له خوته وه نزیکيت، هينده له تووه نزیکه ». غه زه لنوس بو ئيستيک وهک تاساو وابوو، وهک نه وهى دونيا له ده وري خول بخوات، وهک کوي شته کانى چوارده وري بووخين، گيژ و سه راسيمه سه يري نه و نافره ته نه خوشه ي کرد و هيچى نه گووت. ژنه گه نه که منداله کى له ده ست غه زه لنوس وهرگرت و ده ستيکرد به پيچانه وهى مه لوتکه که و گووتى « ئيستا تيده گه يت، تو به ته نها نيت، ده بينيت خه لکانتيى تره ن خه يال و غه زهل تيکه لاوى مه موو ژيانيان بووه، له وانه يه تو نه تدبييت، به لام جنسيک له مروف هيه، که وهک تو ده ستردى غه زه لن، چه ند وهخته به زهويدا ده گه پييت و مروفى خه يالى ده بينيت، به لام پوزيک مه ست نه کرد خه لکيى دى هه ن وهک خوت مندالى غه زه لن، عه شق

دروستىكردون. مړوف كه به پراستى نه توانيت له گهل مه حبوبى خويدا
 بخوئيت، باغيكى سىحراوى و خيالى هيه پروده كاته ئوئ و له وئ
 مه عشوقى خوئ ده بينيت. بمبوره غزلهلنوس، مړوف نه گه ر بيميشك
 نه بيت له وه تيده گات. خلكيك هه ن بيميشكن، گه مژهن، واده زانن كه
 دوو دلدار به پراستى پيكه وه نه خه وتن، ئيتر پيكه وه نه خه وتوون. نه وه
 درويه، هه موو عاشقه كانى دونيا به خيال پيكه وه ده خه ون، به لام
 بمبوره غزلهلنوس، هه نديچار هه سنده كه م توش زور گه مژه يت، هينده
 گه پراويت ناتوانيت تيپگه يت. هه موو كه سيك شوپنيكى خوئ هيه، له وئ
 هه موو نوميده كانى دينه دى، من له وئ بووم، تيده گه يت سهدان شه و له وئ
 بووم، سهدان شه و، سهدان شه و. به لام تو زور ماندوويت، غزلهلنوس
 زور ماندوويت. تو هم ماويه زور شوپنت بينى، بينينى زور خيالت
 ماندووده كات... ده بيت ئاگات له خوت بيت».

به هيمنى سهرى به رزكرده وه و گووتى «ئيسا هم منداله له تو
 زياتر كه سى نيه، ناتوانيت تا هه تاهه تايه دانيشيت و بيريكه يته وه.
 ده بيت نه و برا بچوكه ي خوت هه لگريت و پرؤيت، له بيريشت نه چيت
 نه و منداله له تو زياتر كه سى نيه».

غزلهلنوس تا ئه و كات نه يده توانى قسه بكات، كچه كه گووتى
 «بيركرده وى زور مړوف ده گوپته سهر كه سيكى پارا، تو ريگايه كى
 زور دريژت له به ره، منيش ده بيت برؤم، تو و نه مانه تى نه و كوپه، هه ر
 خوت ناوى بنى، مردووه كان نابيت زيندووه كان ناوينن... به لام پيتبليم،
 برؤ بؤ لاي نه فسانه، تيده گه يت، بچو بؤ لاي ژنيك ناوى نه فسانه يه له
 ئوتيلى به فرو سه راب، نه و يارمه تيت ده دات... نه و يارمه تيت ده دات،
 به لام بيرت نه چيت نه وه مندالى تويه... له تو زياتر كه سى نيه».

غزلهلنوس بيدهنگ مه لوتكه كه ي وه رگرت و به هيواشى ناي به

سنگییه وه، له دهره وه بایه کی سارد هه لیده کرد، شه وهیدی هیدی ده کشا و بیکوتایی ده یواند، بیته وهی ورته بکات منداله کی به خویه وه نوسان و شه ژووره ی به جیهیشت. شه وکات ناوه پاستی پاییزی سالی هه شتا و هه شت بوو، سه رمایه کی ناوه خت و زوو واده هه لیکردبوو، غه زه لنوس بیته وهی بوه ستیت، بیته وهی له ریگا و با و شه و بترسیت، به خوی و کۆرپه یه که وه گه پایه وه بو شار، شه یه که مین مندالی غه زه ل بوو شه ببینیت، یه که مین مه خلوقی پاسته قینه و هاوشیوهی جنسی خوی بوو.

پهریناز له گولیکی ژه هراوی ده خوات «ماجیدی گول سولاف — هاوینی ۲۰۰۴»

من یه که م کهس بووم باسی بارۆنه کانم وروژاند. پیشتەر غه زه لنوس و تریفه یابه حری ناوی «ئاغا، میر، خواجایان» بیستبوو، به لام وشه ی بارۆنیان بهرگویی نه که وتبوو. نه مده زانی ئاخو حه سه ن توفان شتیک دهرباره ی شه وان ده زانیت یان نا، هیتد ناوی بارۆنه کانم هیتا بیوه ستان سه ییری پوخساری شه وم کرد، وهک موچرکیک یان له رزیککی کتوپر له هه ناویدا ببینم وه هابوو. ئیواره یه کیان هه ر سی هاوپی گه وه که ی ژیانم، که پۆژ دوا ی پۆژ تارمایی موراد جه میل له سه ر هوشمان گه وره تر و تاریکتر ده بوو، بپارماندا بو بارۆنه کان بگه پیتن. دوا ی دانیشتنیکی دوورودریژ، وهک شه وهی موراد جه میل پادشایه کی نه خوشبیت و سی فه رزه ندی دلسۆزی هه بیت و به دوا ی داپوویه کی ده گمه ندا بکه ونه پی، هه ر سیکمان پیکه وتین تا کوتایی دوا ی چیرۆکی شه و کورپه بکه وین و تاسه ر دۆزینه وهی بکۆژه کانی نه وه ستین. ده بیت بلیم که غه زه لنوس بهرده وام به جوریکی بیتانا و سه یر ده یگووت «خوتان مه خه نه

تەهلۆکەو، بۆ من یاری بە ژیاڵی خۆتان مەکن. تا ئێ و شوینە
 بپۆن کە دەزانن مەترسی گەورە ی تیدا نییە». ئەوکات تینەگە یشتەم بۆ
 غزەلنوس واهەستدەکات ئیمە ئێ و ئیشە بۆ ئێو دەکەین؟ هەستیکی
 بێمانابوو کە هەمووانی ئازاردەدا. لە راستیدا ئیشکردن لەسەر پابوردووی
 ئێ و مردوو بۆ من شتیکی تایبەتی و پۆحی خۆم بوو، وەک جۆرە
 قولاییک وابوو منی لە دنیایەک دەر دەهێنا و دەیخستە ناو دنیایەکی
 تر... سەرەتا دەمویت بە تەنھا هەموو ئیشەکە ئەنجام دەدم، بەلام
 کە سەیری چاوی ئێوانی دیم کرد، هەستم کرد گریکان بە جۆریک ئالۆزن
 و کێشەکان بە ئەندازەیک قورسن، لێرە بەدواو و من بە تەنیا لە
 هێزیان نایەم. هەموو پێیان وابوو من کەستی کارامە نیم، دەیانزانای
 هەمیشە خەیاڵم لای ئێ و فلیمانە یە کە بوون بە بەستیکی گەورە ی
 ژیاڵم، خەیاڵم لای ئێو یە چۆن پۆژیک لە پۆژان بپۆم بۆ هۆلیۆد، لەوێ
 بپەرەیک لە گەڵ مۆرگان فریماندا بخۆمەو، لە گەڵ کامیرون دیازدا بە
 ماشینیکی سەر بە تال لە تەکساسەو وە بچم بۆ کالیفۆرنیا، لە گەڵ
 جولیا پۆبەرتدا لە چێشتخانە یەکی شیکاغۆدا نان بخۆم. گەر ئێ بە دوا ی
 بارۆنەکاندا ئیشی من بوو، بەلام هەموو دەیانزانای هیچ سەر داویکم
 بە دەستەو نییە، نازانم لە کوێو دەست پێیکەم، پە یوهندی هێند
 قوول و بەربلاییشم نییە بیکەمە پرد. هەمووش دەیانزانای هەندێجار بە
 شتێو یەکی بێمیشکانە خۆم دەخەمە مەترسییەو، لەزەت لەو دەبینم
 خۆم فرێدەمە تەهلۆکەو، خۆشییەکی گەورە دەچێژم کە دەبینم
 کەوتومە تە دۆخیکی وەها پەشتی و مۆلەقەو خەریکە نەتینیەکانم
 ئاشکرا دەبن و دەبێت شتیکی بکەم پێستی خۆم دەربازیکەم. ناوی
 بارۆنەکان جۆریک لە گەورە یی و شکۆ ی تیدابوو، هەموومان ی ترسان.
 هەستی ئێوان بە مەترسی، لە هەستی من قوولتر و وردتر بوو، بە
 تایبەت حەسەن تۆفان کە زوو بۆنی مەترسیدە کرد و دروست دەیزانای

له چ خالئیکدا مړوف پئ ده‌خاته هه‌رئیمیکى ئا‌ئاساییه‌وه، ده‌یزانى هئ‌له سووره‌کان له کوئ‌دان. وشه‌ی بارۆنه‌کان، وه‌ک نزیک‌بوونه‌وه وابوو له بازنه‌یه‌کی نادیار و ئا‌ئاسایی، شتیکى نوئ‌ بوو، که نه‌ده‌کرا مړوف ئاسان وه‌رییگری‌ت. گه‌رچى ته‌واوى گروپه‌که ئه‌رکئ‌کیان به من نه‌سپارد به‌لام ب‌پیارمدا چیم له ده‌ست بی‌ت بیکه‌م، نه‌ده‌بوو هه‌میشه وه‌ک که‌سئ‌یکى سووک‌بار و بی‌سوود ده‌ریکه‌وم که ئیشه ساده و ساکاره‌کان ئه‌نجام‌ده‌ده‌م، ئه‌وه له‌گه‌ل وئ‌نه‌ی مندا نه‌ده‌گونجا که خۆم وه‌ک پۆ‌حئ‌یکى سه‌رکه‌ش و کئ‌وى و پامنه‌کراو ده‌بینى. وشه‌ی «بارۆنى م‌ریشک» ته‌نیا سه‌ره‌داوى ده‌ستم بوو. سه‌ره‌تا له ناو م‌ریشک‌فروشه‌کانه‌وه ده‌ستم پئ‌کرد، من به ده‌گه‌ن پئ‌مه‌که‌وته ناو بالنده‌فروشه‌کان، هه‌میشه شئ‌وه‌په‌فتارى ئه‌و فروشیارانه تووشى له‌رزوتای ده‌کردم، ئه‌و شئ‌وازه‌ی ده‌ستیان بۆ ناو قه‌فه‌زه‌کان درئ‌ژده‌کرد و بالنده‌کانیان راده‌کئ‌شا، ئه‌و جو‌ره‌ی پئ‌یان ده‌خسته سه‌ربالئ‌یان و چه‌قۆ کوله‌کانیان به‌م‌لیاندا ده‌هئ‌نا، ئه‌و هه‌موو خوئ‌نه‌ی له‌سه‌ر شۆسته‌کان جئ‌يانده‌هئ‌شت، پئ‌ک‌را کومه‌لئ‌یک دیمه‌ن بوون نه‌مه‌ده‌توانى ئاسان ته‌ماشایانکه‌م. هئ‌چ یه‌ک له م‌ریشک‌فروشه‌کان نه‌يانده‌زانى وشه‌ی بارۆن مانای چى. هه‌ولمدا به زمانئ‌یکى ساده لئ‌یان ب‌پ‌رسم، کئ‌ به‌ناوبانگترین بازرگانی م‌ریشکه، به‌لکو له‌و پئ‌گایه‌وه ده‌رگام بۆیکه‌نه‌وه و بگه‌مه به‌ر قاپى نه‌ئ‌ینییه‌ک. له پاستیدا که‌س نه‌یده‌زانى کئ‌ به‌ناوبانگترین بازرگانه، زۆربه‌یان فروشیارى چکۆلانه‌بوون له هه‌ندئ‌یک کئ‌لگه‌ی تاییه‌تى م‌ریشک به‌خئ‌وکردن بالنده به‌سته‌زمانه‌کانى خۆیان ده‌ک‌رى. یه‌کئ‌کیان پئ‌یگوتم، باشتره له‌و م‌ریشک‌فروشانه ب‌پ‌رسم که م‌ریشکى به‌ستوو ده‌فروشن، بازرگانه گه‌وره‌کانى م‌ریشک ئه‌وانه‌ن، نه‌وه‌ک ئه‌م فروشیاره چکۆله و ناچیزانه که به‌دیار قه‌فه‌زئ‌یک بالنده‌وه داده‌نیشن. دواى گه‌رانئ‌یکى زۆر دوکاندارئ‌یکى جامانه به‌سه‌ر، به‌خۆى و سمئ‌لئ‌یکى کاکه‌ییه‌وه، به‌پئ‌چه‌وانه‌وه‌ی فروشیاره ده‌نگ وشک و

بێخەندەکانی ئەم شارە، پوخۆش و پڕخەندە و سەرشار بە ژيان
 پێیگوتم «برام بۆی مەگەرێ، کەس لە بازاردا ناوی بارۆنی مریشکی
 نەبیستوو، ئەو ناو لە دەستکردی خەلکی ناو بازار ناچیت... ئەو
 ئیشی یەکیکە شتێک لە دنیا تێدەگات، بپۆ و لە جیگایەکی تر
 بپرسە». ئەو شەو ناوێد گەرەمەو بۆ مائی و نەمدەزانی بچم بۆ
 کوێ، بەردەوامیش ئەو لاشە جوانە ی مورا جەمیل لە پێشچاوم بوو،
 کە پێدەچوو تیامدا بپاریتەو شتێکی بۆ بکەم. دڵنیا بووم هاوێکانم
 بە زانیاری زیاترەو دەگەرێتەو، ئەوان پێگای تر و کەرەجی ئەوتۆ
 شارەزان کە من زەفریان پێناوەم. لەو هەست و تێفکێنە شدا هەلە
 نەبووم، لە کاتی کدا من نەگەیشتم ئەنجامێک، ئەوان هەر سێکیان
 بە کۆمەڵێک زانیاری گەرەو گەرەو. ناوی بارۆنەکان ناوێکی
 تازەبوو، لە سەرەتای بەهاری دوو هەزار و چوار دا کە تەرمەکی مورا دمان
 دۆزیبەو، بارۆنەکان هێشتا لە قوئای دروستبوون و گەرەبووندا بوون.
 وەک هەمیشە حەسەن تۆفان لە هەمووان زیاتر زانیاری پێبوو، وەک
 هەمیشەش هەموو زانیاریەکانی خۆی نەدەدرکاند، من هێندە تێگەیشتم
 کە بارۆنەکان گروھێک دەوڵەمەندن لە سیاسەتمەدار و بازرگان و
 مۆلکداری گەرەو دروستبوو کە پێکەو کار دەکەن، هەر کەسەیان لە
 شتێکی ژيان بەرپرسن، زۆربەی شەوان پێکەو دادەنیشن، پێکەو
 دەخۆنەو، پێکەو ئێش دەکەن، پێکەو سەیراندەکەن و پێکێشەو
 حوکم دەکەن، ئەم شارە پاستەوخۆ و ناپاستەوخۆ لە دەستی ئەواندا بوو.
 دیارە ئەو جۆرە زانیاریە هێندە سەیر و سەرەتایی بوو سوودیکی
 پاستەقینەیان بۆ پوو نکردهو ی مردنی مورا جەمیل نەبوو، من لەو
 کاتەدا گورزی خۆم وەشاند و تۆلەی خۆم لە ئاغای تۆفان کردەو
 و وشە بە وشە پێمگوت «بەرێز حەسەنی پیزۆ، هیوادارم لێم زویر
 نەبیت، بەلام واهەستە کە ئەم زانیاریانە ی تۆ سوودیکی پاستەقینە ی

بۇ تېگە يىشتىن لە كۆچى دوايى موراڧ جەمىلى جوانە مەرگ نەبىت،
 كە وەك بەرپىزتان دەرزانن ئىمە بە دواي پوونكرندنە وەى وردەكارىيەكانى
 كۆچى ئەو وەيىن و ھىچى تر». دەمزانى ئەو شىۋە قسەكرندنەى من
 پۇخى ھەسەن تۇفان دەرەدەھىتت، وەھا وەرپز و بىتاقەتى دەكات، دلى
 دەرپىت و ھەناسەى بۇ نەدرىت، ھەندىجار دانى بە خۇيدا دەگرت و
 ھەندىجارىش وەك توشى بەلەكى گەرە بوپىت، بە دەموچاۋىكى
 گىراۋە سەرى بۇ ئاسمان بەرزدەكردەو و دەگىروت «ئاخ، خوايە...
 ئىستا چى لىكەم». ئەو پۇرە ھەسەن تۇفان پاش بىدەنگىيەكى كەم،
 دەستى بۇ دەستىنوسى كىتەپە گەرە و بەناۋانگەكەمان برد كە من بە
 خەتلىكى جوان دەمنوسىيەو و گروتى «گەر دەمانەۋىت ئەم كىتەپە
 تەواۋىكەين، گەر دەمانەۋىت مىژۋى مردن لەم شارەدا بنوسىنەو،
 مىژۋى راستەقىنەى مردن، دەبىت بپۇينە ناو بارۋنەكانەو، تىدەگەن
 يانى چى بپۇينە ناو بارۋنەكانەو، يانى نابىت لە مردن بترسىن، دەبىت
 يەككىمان ھەبىت لە مردن نەترسىت و بچىتە ناو كونى ئەژدەھاكەو».
 من بىنەوەى بىرىكەمەو گروتى «من دەچم، من لە ھەمووتان بىياكتر
 و چاۋنەترسترم». ھەسەن تۇفان گروتى «بۇ ئەم ئىشە يەككىمان
 دەۋىت بىياك نەبىت و چاۋنەترسىش نەبىت، واتە يەككىمان دەۋىت لە
 تۇ نەچىت، پىاۋىكى لە تۇ عاقلترمان پىۋىستە».

ھەر كەسىكى دىكەبوۋايە دەمودەست لەۋىدا كۆپونەوەكەى
 جىدەھىشت، بەلام من برىندار و دلپىكراۋ، گروتى «ھەسەنى پىزۇ، چۆت
 پىخۇشە باۋابىت، بە ئارەزۋى دلى خۆت دەتوانىت برىندارمبەكىت،
 بەلام من ئامادەم بچم و بەو جۆرەش كارىكەم كە ئىۋە دەتانەۋىت،
 ھەق نىيە ئاۋھا سووك و بىمايە سەيرى من بكەن، من دواچار كەسىكم
 دەتوانم شتى گەرە ئەنجامىدەم».

من هەلێکم دەویست تا توانا و بەهرەى خۆم وەک کەسیکی
سەرکەش و چاوەتەرس بەسەلمێنم. بەلام غەزەلنوس قسەکانی پێبپریم و
گووتی «گۆل سۆلاڤى بڕام، ئێمە تۆ ناخەینە مەترسییەوه، هیچ یەک
لە ئێمە دەست نادات بۆ ئەو کارە، ئەوەی دەبێت لە ناو بارۆنەکانەوه
زانیاریمان بۆ بهێنێت، پێویستە یەکیەک بێت لە بارۆنەکان، دەبێت
یەکیەک بێت لە خۆیان».

غەزەلنوس لەسەر هەق بوو، بەلام ئەو کارێکی نەکردە و نەستەم
بوو، چۆن دەمانتوانی لە ناو بارۆنەکاندا کەسیک بدۆزینەوه هەوالی
بارۆنەکانمان بۆ بهێنێت، ئەو خەونیکی تریوو لە خەو بێماناگانى
غەزەلنوس.

لە پاستیدا ئەوکات لە هیچ تێنەدەگەیشتم، ئێمە ئەوکات لە بەردەم
دەرگایەکی داخراودا بووین.

من غەمگین و ناوێم پشوووەکەى خۆم پچرپان و گەپامەوه بۆ
سەفەرە خەیاڵییەکانم لەسەر نەخشە خەیاڵییەکەى خۆم. هەستمکرد
ئەو بێتواناییە گەورەیهى لە دنیای پاستییەکاندا هەمە دەتوانم لە
دنیای خەیاڵدا قەرەبوویکەمەوه، بە جۆریک لە جۆرەکان سەردارباشی
کەشتییەکی گەورەبووم کە بە زەوییهکی بێسنوور و ئەفسوناویدا
دەمگێرا، هەرچی لاوازییەک لە دنیای شتە پاستەقینەکاندا هەستم
پێدەکرد بە گەشتە خەیاڵییەکانم پرمەدەکردەوه.

***

لەوکاتەوهی لەگەڵ منداڵە کوێرەکاندا دەستم بەو سەفەرە خەیاڵییە
کردبوو ژیانم لە جاران ئاسوودەتر و پوونتربوو. پێگایەکی پاستەقینەى

خۆم هه‌بوو، له پێگای هیچ ئاده‌میزادێکی دی نه‌ده‌چوو. که‌شتیه‌کی خۆم هه‌بوو به‌ ئازادی به‌ پواریکی درێژ و بێ‌پرانه‌وه‌دا سه‌ولمه‌ده‌دا، که‌ناری ئه‌و پوباره‌ پرپوو له‌ شانشین و ولاتی خه‌یالی، که‌ به‌ ره‌نجیکی ورد چنێبووم. ئه‌و پۆژه‌ که‌ گه‌رامه‌وه‌ بۆ ناو منداڵه‌ کوێره‌کانم هه‌موو چاوه‌پوانیانده‌کردم، دوا‌جار که‌ گه‌شته‌که‌مان وه‌ستان له‌ پۆخی شارێکدا بووین گۆپه‌کانی وه‌ک گۆپی ئاسایی نه‌بوون، به‌لکو کۆمه‌لیک بالنده‌ی پوناکبوون به‌سه‌ر ئاسمانی ئه‌و شاره‌ گه‌وره‌یه‌دا ده‌سو‌پانه‌وه‌، کۆمه‌لیک بالدار شه‌وان له‌ دارستانه‌کانه‌وه‌ هه‌لده‌فرین و وه‌ک کۆمه‌لیک چرای گه‌وره‌ داده‌گیرسان و ده‌فرین و تا هه‌لهاتنی خۆر نه‌ده‌نیشتنه‌وه‌. من و منداڵه‌کانم که‌ هه‌ریه‌که‌یان ده‌ریاوانیکی چکۆلانه‌ و که‌شتیه‌وانیکی شاره‌زای لێده‌رچوو‌بوو، له‌ شه‌ویکی ئه‌نگوسته‌ چاودا له‌ پۆخی ئه‌و شاره‌ سیحراوییه‌دا ده‌وه‌ستان و له‌نگه‌رمان به‌ که‌شتیه‌که‌مان ده‌گرت، له‌و گه‌شته‌دا هه‌مووان منیان به‌ ماجة‌لانی گه‌وره‌ بانگه‌کرد. له‌و سه‌فه‌رانه‌دا من سه‌ ده‌ست جلی هه‌لبژاردم هه‌بوو، که‌ به‌ نۆره‌ له‌به‌رم ده‌کردن، یه‌کیکیان له‌ جله‌کانی پای دانتۆن ده‌چوو له‌ فلیمی «تۆله‌ی ساندۆکان» دا، ده‌سته‌جله‌که‌ی دیم له‌ جله‌کانی ئه‌نتۆنی کوین ده‌چوو له‌ فلیمی «کاروان» دا، شتیکی تێکه‌لاو بوو له‌ مۆدیلی خۆره‌لاتی و خه‌یالی خۆرئاوایی، ده‌سته‌جلی سیئه‌میشم وه‌ک سیپالی ژیرار دیپاردیۆ وابوو له‌ فلیمی «داگیرکردنی به‌هه‌شتا» دا، که‌ باس له‌ گه‌شتی دۆزینه‌وه‌ی ئەمریکا ده‌کات له‌لایه‌ن کریستۆف کۆلۆمبسه‌وه‌... به‌لێ من به‌و سه‌ ده‌سته‌ جله‌وه‌ بۆ سه‌زه‌مینی خه‌یال داده‌به‌زیم. له‌ نۆریه‌ی شاره‌کاندا شوناسی خۆم ئاشکرانه‌ ده‌کرد و وه‌ک که‌شتیارێکی ساده‌ خۆم نیشاندده‌دا که‌ هه‌ندیک منداڵی کوێر به‌ دنیادا ده‌گێرم. له‌و سه‌فه‌ره‌ خه‌یالی و سه‌یرانه‌ماندا که‌ ماوه‌یه‌کی درێژبوو ئیمه‌ی به‌ پۆخی درێژترین پواری دنیادا ده‌برد، گه‌یشتینه‌ گه‌لیک شاری سه‌یر و به‌ زۆر کوچی

بیۆینه دا گه پاین. له سه فهری سر ئه و نه خشه خه یالیه وه تیگه یستم
دو جور شار له دونیادا هیه، جوریکیان چه شنه شاریکه ناتوانیت
بجیته ناوی، هه تا که ده شجیته ناوی، هه رگیز نه چوویت ناوی، هه میسه
له دهره وهیت، هه میسه به دهری شوراکانیدا ده سوپیت وه، هه میسه
دووریت و پیت تیغه خستوه، شاریکی دیکه ش هیه که هه رگیز
ناتوانیت لییده رجیت، یه کجار ده جیته ناوی و بۆ هه تاهه تایه له ناویدا
به زیندانی ده مینیت وه، بۆ هه ر جیگایه ک بجیت تۆ هه میسه له ویت،
ده توانیت تیکه ل به شوینی تری بکهیت، ده توانیت بیخهیت ناو شاری
گه وره تره وه، ده توانیت وهک قالبی کیک شاری دیکه ی بهیته سر،
به لام بتوانیت لیی دهر بازیت؟ ئه وه کاری نه کرده یه. ئه و ئواره یه من
و که شتییه وانه کویره کانم گه یشتبوینه شاریک له و شارانه ی ریکات
پیده دهن بیانبنیت، به لام هه رگیز ریکات پتادهن بجیته ناویان، هه مو
ئه و شارانه ی که ونده بن فورمیکی بازه بیان هیه، شه قامهکانی به
جوریکی ترسناک ده خوڵینه وه، تۆ پیتوایه له سه ر هیلک ده جوڵیت وه
که له دهره وه به ره و ناوه وه ده تبات، به لام به پچه وانه وه هه میسه تۆ
له سه ر هیلک ده سوپیت وه که له ناوه وه بۆ دهره وه ده تبات. چه شنه
شاریکه لۆژیکیکی هیه جیاوازه له لۆژیکیکی گه پیده و پێواره کان، له
کاتیکدا گه پیده و گه راله کان له سه ر بازه یه کی سپرنگ ئاسا به ره و
ناوه وه ده پۆن، ئه و جو له یه بۆ خودی شار ئاراسته یه کی پچه وانه ی
هیه، لی ره وه له کاتیکدا تۆ پیتوایه تۆ به ره و ناوه وه ده پۆیت شار
پیی وایه تۆ به ره و دهره وه ده پۆیت، به وه شدا تۆ هه رگیز ناگه یته
ناوه وه، ناتوانیت فیلبکهیت و به ره و دهره وه بپۆیت تا شار به ره و ناوه وه
تبات، لی ره وه تا هه تا هه تایه تۆ له دهره وه یته. به پچه وانه ی شاره
خنکینه ره کانه وه، ئه و شارانه ی مروف زیندانه که ن و که س ئاسان له
داویان دهرناچیت. شارگه لیکن تۆ پیتوایه بۆ دهره وه ده پۆیت، به لام

شار بۆ ناوه وه دهتبات، لیڤه وه تۆ چهند بۆ دهره وه بپۆیت پتر خۆت له ناوه وه دهوژیته وه . ئیدی من و کهشتیه وانه کانم له یهک کاتدا له ناو ئەندازه کی ئەستم و نه کرده دا دهسوراینه وه، به سه ریکی بیئیه وه ی بچینه شاریکه وه لییده رده چووین بۆ شاریکی تر، به سه ریکی تریش بیئیه وه ی له شاریک دهرچووین له شاریکی دیدا بووین . هاوکی شه یه کی خه یالی سهخت و قورس بوو که ده بایه من و هاوړیکانم پیکه وه پیاپۆین و پتی پابیین . پاسته دواچار هه موو ئه و شارانه ی ئیمه پوومان تیده کردن ته نیا له سه ر نه خشه خه یالییه که ی من بوونیان هه بوو، به لام ده بیئت بزائن خه یالکی مه حکم و چنراو ئەندازه یه کی هه یه ئالۆز و سهخت و دهره بیردۆز، ماتماتیکی خه یال هه ندی مه رج و بیردۆزی هه یه قورستر له ماتماتیکی ئاسایی . من به سوار ئه و کهشتیه خه یالییه وه تیگه ی شتم که خه یال ئازادی په ها نییه، دونیای خه یال دونیاییه کی ئیجگار پر مه رج و ئەندازه ییه، من تا ئه و کاته ی ده ستمکرد به دارشتنی نه خشه خه یالییه که ی خۆم، لام وابوو هه ریم و کیشوهره خه یالییه کان، سه رزه مینی ئازادی پاسته قینه ن، به لام نا، سه رزه مینی خه یال شوینیکی بیئیه ندازه نییه، جیگایه ک نییه بتوانیت چیت ده ویت تیا ئەنجامدهیت، خه یال هه ندیجار له حه قیقه ت جه برگه راته ر . زۆرجار هه ستمکردوه به کۆمه کی خه یال ده توانین له حه قیقه ت تیگه یین، به لام به کۆمه کی حه قیقه ت ناتوانین له خه یال تیگه یین . من له پۆزی یه که می ناسینی غه زه لنوسه وه، که وتمه به ره یه کی دییه وه، من پیموایه خه یال زۆرجار وه ک حه قیقه ت ترسناکه، حه قیقه ت به روارد به خه یال زه مینیکی ئارام و له سه ره خۆ و که مکیشه یه، به لام ئەزموونی من له و گه شته درێژدا به پۆخی پوباریکدا که هه رگیز کۆتایی نایهت، فیریکردم که خه یال زه مینیکی پر بوونه وه ری سه یر و مروفی پیشبینی نه کراوه، مروف له جیهانی پاسته قینه دا درهخت وبالنده و ئەستیره کان ده ناسیت، فیری جوړه

سیستمیکی ژیان و مامەلەکردن بوو، بەلام لە خەیاڵدا ھەموو شتەکان دەگۆڕن، ھەموو شتەکان بە مەرۆف نامۆن، نازانیت کە ی پێتخستۆتە ناو خاکیکی ترسناک و کە ی لە پواری سام و ترسەو بەرەو پۆخیکی شاد و دلنیا پەریوییتەو، زۆر بەمان ئاسان بە ناو تاریکی و زوڵوماتی حەقیقەتدا تێدەپەڕن، بەلام بە دەگمەن دەتوانین لە زوڵوماتی خەیاڵ تێبگەین. ھەموو جار کە لە گەڵ دەریاوانە چکۆلەکاندا دەکەوتینە گەشت، لێیان دەپرسیم سەردارباشی بۆ ھێندە لە تاریکی دەترسیت، ئە ی ئەم زەویە خەیاڵیانە خۆت دروست نەکردون؟ پرسیاری کەشتیکارە کوێرە چکۆلانە کانم ئەگەر چی زۆر دووبارە دەبوو، بەلام ھەموو جار مایە ی سەرسامی و تێپامان بوو بۆ من. من ھەندێ جار دەمگوت «کەشتیدۆستانی خوشەویست، سەوڵ بە دەستە ئەفسانەییەکانی من، مەرۆف کە بە خەیاڵ جیگایە ک دروستدەکات، سەرەتا تەنیا چێو ی ئەو جیگایە دەکێشیت، خەتیکە سادە دەکێشیت و پەنگرێژی دەکات، دەسەلاتی من بە سەر خەیاڵدا ھەندێ جار لە سنووری ئەو ھێلەدا دەووستیت، ئیتر چی لەو دیو ئەو ھێلەو ھە یە نازانم... ھەندیک خەلک ھەن خوشەختن، خەیاڵی گەلە ک فراوان و گەورەیان ھە یە، بەلام ھەموو شتیک دەبینن، تا کۆتایی چ باغیک ھە یە چاویدەکەن و چ گۆلیک ھە یە دەیناسن، بەلام خەیاڵی سەردارباشییە بە دەختە کە ی ئێو جۆریکی ترە... تاریک و ئالۆزترە. تۆ دەتوانیت ھەموو شتیک دروستبکەیت، بەلام بەردەوام پووبەریکی گەورە بۆ شتی نادیار و کتوپر دەمینیتەو، مەرۆف ناتوانیت بە عەقڵ مەترسییەکانی خەیاڵ لە ناو بەریت. شتە خەیاڵییەکان لە ناکو دینەدەری. من لەوانەم کە نازانم پێشوخەت چی شتیک لە خەیاڵدا نوستو، دەتوانم شارێک بە خەیاڵ دروستبکەم، بەلام ناتوانم ھەموو کوچەکانی ئەو شارە و ھەموو کۆلانە تاریکەکانی زامبکەم، دەتوانم دارستانی خەیاڵی گەورە گەورە دروستبکەم، بەلام لەو دارستانانەدا

چ جانوهريک ده ژي، چي پووده دات، چوڼ ده کړيت به نيو تاريخي و چرستاني نه و جهنگ له دا بروين، نه وه يان جوړه پړسا و ياسايه کي هيه ماموستا سياچاره کي نيوه ناتوانيت ده ستنيشاني بکات. زورجار مروث نازانيت له خه يالدا بوچي ده گه پيت، چاوه پوانی چي ده کات، له پوژگاري زودا نه م دوخه يان ناوده نا ئيلهام يان غه يبيبيني. ئيلهام نه و سيفه ته کوتوپر و سهير و ناوه خته ي خه ياله که له ناکاو په لامارده دات، ئينسان سه رها ته نيا شيوه ي دهره وه ي خه يال ده بينيت، به لام که س نازانيت له ناوه پوکه تاريخ و قووله کهيدا چي تيدايه».

من پوومه کرده منداله نابيناکان و ده مگوت «سه ولبه ده سته نازاکاني من، نه ي پيواراني پړگاي خه يال، مروثه کان دوو جوړن، جوړيکيان ناتوانن پيڅنه سه ر خاکی خه يال، نه وانه خه لکانتيکي سه لامه تن، به لام بيښن له جواني خه يال، له تامکردني نه و مه ترسيانه ي خه يال، خه لکانتيکيش وه ک ئيمه که سوار که شتيه ک ده بين و ده مانبات، به لام له کوئ ده گيرسيينه وه؟ چ شارپک چاوه پړمانده کات؟ چ شيوه و چ هه ستيکي نه بيستراو و نه بينراو ده ژين؟ نازانين. هيچ ناديارپک له تاريخي و زولوماتيدا ناکاته ناديار ي خه يال».

من له وانه بووم که باوه پړيان وايه خه يال هيژيکي نازاده، ده بيت ليگه پړين چوڼ ده مانبات بمانبات، خو مان بدهينه ده ست نه ينيه کاني، هه لبت مروث بو نه وه ي تامي خه يال بکات پيوستي به عقل هيه، خه يال بيخوشي نيه، نا ناگايي و مه ستي نيه، به لام نه وه ي چاوه پوانی نه وه بيت عقل هه موو شتيکي ناو خه يال بخوينته وه، بزانيت چي تيدايه، نه وه ويرانکردن و کاولکردني سه رزه ميني خه ياله، من له سه رها وه جياوازيه کي گه وره م له نيوان که ساني عاقل و پوحي خه يالزادا ده کرد، من پوحيکي خه يالزاد بووم، نه زانا بووم و نه دانا، هه سني

پیزو پاستیده کرد که هه ردهم له بیته قلی من ده ترسا. من بۆ ئه وهی
 خه یالزایه کی پاسته قینه بم، ده بایه نه زانم ئه و که شتییه بۆ کویم ده بات،
 هه میسه چاوه پروانی په حمهت و نه فره تی خه یال بم، ده بایه ئه وانه ی
 له و که شتییه شیته دا له گه لمدا سوارده بن نه زانن چی چاوه پروانیانده کات،
 خه یال نابیت له حیکایه تیک بجیت که بیستوته، به لکو ده بیت چیرۆکیک
 بیت نه توانی پیشبینی کوتاییه که ی بکهیت. ئیستا هه سته که م ئه وه
 جیاوازی هه ره گه وره ی نیتوان من و غزلهلنوس بوو، ئه و له سه ره تاوه
 کوتایی ژیا نی خۆی ده بینی، من له وه دا له و به خته وه رتر بووم و وه ک
 کویر هیچ نه ده بینی. سه فره کانی من له سه ر ئه و که شتییه له بری
 دونیای پاسته قینه بوون، زۆرجار هه ستمده کرد غزلهلنوس پتر له وه ی
 خه یالزاییت عاشقه. من هه موو جار به بیزاریه وه ده مگووت غزلهلنوس
 تۆ شه مه نده فره ت هه یه، شه مه نده فره کی زۆر دریز که پرتکردوه له
 مه خلوقات ی خه یالی، ئیمه ی پۆحه به ره خه یالییه کان هه موومان میوانی
 ئه و شه مه نده فره ی تۆین، ئه م شه مه نده فره ی تۆ له سه ر دوو سکه
 ده پروات، دوو ئاسنه پژی دریز و بی کوتایی، ئاسنه پژییه کی شه مه نده فره که ی
 تۆ خه یال و ئاسنه پژییه کی تریان حقیقه ته، شه مه نده فره که ی تۆ له
 دیوێک ده چیت دوو لاقی هه بیت، لاقیکیان خه یالییه و لاقیکیان پاستیه،
 ئه م دیوه ی تۆ ناتوانیت ده سته بهرداری هیچ یه ک له و دوو لاقه بیت،
 گه ر بیت و یه کییک له و دوو لاقه لایه دهیت، دیوه که ی تۆ ده که ویت و
 هه موو شتییک دوا بیدیت، به لام من جوړه ئاده میزادیکی ترم. من وه ک
 تۆ شو فیری شه مه نده فره کی نیم که له سه ر دوو سکه ده پروات، من
 که شتییه وانم، که شتییه که ی من لاقی نییه، خۆی که شتییه کی خه یالییه،
 له ئاوکی خه یالیدا مه له ده کات.

تا ئه و جیگایه ی مه خلوقاته خه یالییه کان ته نیا له خه یالدا هه ن،
 مه ترسییه ک له گوپی نییه، تا ئه و جیگایه ی سنووری سه ر زه مینی

خەيال بەسەر زەمىنى حەقىقەت تىگەل نەبوو شتەكان ئاسايىن، بەلام لە يەكدانى ئەو دوو دونيايە كارەساتى لێدەكەوتتەو. من ئەگرچى لەگەل ئەوانى ديدا لە هەموو شتێكدا بەشداربووم، بەلام من لەو مەخلوقانەم كە مەترسسىم لەسەر دونيا نىيە ... من لە پۆخەبەرە خەيالييە بۆهەكانم، كەشتى من كەمتر خەلك سوارىدەبوو، كەمتر دەبينرا و كەمتر هەستى پێدەكرا.

ئەو شەو كە لەگەل كەشتىيەوانە بچكۆلە و كوێرەكاندا بە دەورى ئەو شارەدا دەسوپامەو، پێگايەكمان نەدەبينى لێوێ بپۆين، خەيال زۆرچار سوپانەوێ بەدەورى جوغزىكى بۆشدا، سوپانەوێكى بازنىي و ئەبەدييە بەسەر يەك خولگەدا كە تا هەتاھەتايە گێژتەدات و بوارت پێنادات لێدەرجيت، بالەندە داگیرساوھەكان بەسەر سەرماندا دەفپين، بەلام ئەو شارە دەروازەيەكى پێنەدەبەخشين. گەر جیگايەكى خەيالى بوارى نەدا پووى تىگەيت، بە هێمنى بگەپتو و سەرسەختى لەگەلدا مەنوینە، زۆرچار مەوۆف لە پێگاي كۆلنەدان و سەرسەختىيەو دەتوانیت حەقىقەت بدۆزیتەو، بەلام سەرسەختى و كۆلنەدان لەگەل خەيالدا سووديان نىيە، خەيال دەرگايەكە يان خۆى دەكریتەو ياخود هېچ هێزێك نىيە بىكاتەو، من زۆرچار توانا گەردەلوولناساكانى خۆم بەكاردەهێنا بۆ ئەوێ ئەو دەرگا داخراوانە بكەمەو، بەلام هەركاتێك دەرگايەكى خەيالت لى عاسى بوو، هېچ مەشكىنە، بپۆ و ئیدی پوو لەو پنتە مەكەرەو. من لە بەردەم دەرگاكانى ئەو شارەدا كە نەمدەزانى لە كوێو بۆى بچم، هەستەمكرد ئەو سەرسەختىيەى لە شىكردنەوێ كلافەگرێكانى مەرگى موراد جەمیلدا دەمنواند ناتوانم بپنوینم، پاستە من لێرەدا سولتانی ئەو كیشوهرە بووم، بەلام سولتانێك نىيە بتوانیت سەرسەختى و كەللەپەقى لەگەل شاخێك لە شاخە عاسیيەكانى

مەملەكەتەكەيدا بنوینیت. لە بەردەم دەرگای ئەو شارەدا كە وەك شیت
بۆ دەروازەیهکی كراوە دەگەراین بپۆینە ناوی، هەستەمكرد حەقیقەت
چەندە سەخت و عاسییە خەیاڵیش هەمان شیوە ناوالو نەكراوەیه.
ناثومیدی من لە دۆزینەوێ حەقیقەتی مردنی موراڤ جەمیلدا، ئیستا
هاورپی ناثومیدیم بوو لە تیکەلبوون و شكاندنی دەرگاكانی ئەم شارە
خەیاڵییە، كە شارێكە تاریك بە كۆمەلێك قوڵەیی بەرز و بالەندەیی وەك
چرا داگیرساوێه.

ناثومیدی لە هەر شت زیاتر خەیاڵم دەكوژیت، ناثومیدی و مردنی
خەیاڵ یەك شتن. ئەو شەوێ بۆ ئەوێ منداڵە كوێرەكان زیاتر هەست
بە بیتوانایی من نەكەن، بۆ ئەوێ نەلێن لەمە زیاتر لە بەردەم دەرگای
ئەم شارەدا پامانەگرە، بۆ ئەوێ لێمنەپرسن ئەو تۆ خۆت سولتانی
ئەم پوبار و نەخشە گەورانە نیت؟ تۆ نیت ئەم شارەت لێرەدا لەسەر
ئەم نەخشە مەلعونە دروستكردو؟ هەر خۆت نیت بەست بە بستیت
لێرەدا خولقاندو؟ ئیستا چۆن ناتوانیت بپۆیتەو ناوی؟ پۆیشتم و لەو
پێگایە دووركەوتمەو. گەر پرسباری وایان لێكردمابە دەبايە پێیان
بڵێم ئەزیزانی ماجەلان، ئیوێ لێتان تێكچوو، خەیاڵ یادەوێ نییە،
ئەو پاستییە كە یادەوێ هەیه نەوێك خەیاڵ، مەرۆف هەرگیز دووجار
ناتوانیت بچیتە ناو شارێكی خەیاڵییەو. ئەوێ درۆیە كە هیراكلیتس
دەلێت مەرۆف ناتوانیت دووجار بچیتە یەك پوبارەو، پوباری حەقیقەت
دەكریت مەرۆف دەیانجار بچیتە ناوی و هەمیشەش هەمان پوبار بیت،
ئەو پوباری خەیاڵە كە هیراكلیتس باسیدەكات. من چەندەهاجار
لەگەڵ هاوكارە چكۆلە و بیئەزمونەكانی خۆمدا تاقیمكردۆتەو، شارێكی
خەیاڵیمان چۆلكردو و دواتر گەراوینەتەو ناوی، هەرگیز ئەو شارەمان
نەدۆزیوێتەو، هەرگیز... مەرۆف یەكجار دەتوانیت بچیتە ناو شارێكی
خەیاڵییەو، با ئەو شارە لەسەر نەخشەیهکی خەیاڵیش بیت كە تۆ

دروستکردووە، شارەکانی خەیاڵ هەتا کاتیەک دبلیشتە کەن، هەتا کاتیەک وەک شیت بە دەوری یەک کوچەدا دەتەن و دەتسورپێننەو، هەمیشە شتیکی نوێیان هەیە، هیچ کات ناتوانیت بچیتەو ناو هەمان کوچە، خەیاڵ هەمیشە توند دەستکاری هەر نەخشەیەک دەکات کە تۆ کێشاوتەو. من لە ئەزموونی خۆمەو قسە دەکەم، ئەزموونم وەک ماجەلانی خەیاڵی ئەو پیاوێ بە خەیاڵ کیشوهریکی ئەفسانەیی دروستکردووە، تاقیمکردۆتەو من هەرگیز ئەو نەخشەیەم وەک خۆی نەبینووتەو، هەر نەخشەیەک بۆ خەیاڵ بیکێشیت دواتر شتیکی تری لێدەردەچیت، شتێک کە چاوه‌ڕوانت نەکردووە. بە کورتی من نەخشەیەکی خەیاڵی گەورەم هەبوو کە لەسەری دەپۆشتم، نەخشەیەکی زۆر ورد و گەورە، بەلام ئەو من بووم کە لەسەر ئەو نەخشەیە دەپۆشیت، خەیاڵ خۆی لەسەر نەخشەیەکی تر دەپۆشت، ئەو نەخشەیەش لە دەره‌وه‌ی هێزی من یاسای خۆی هەبوو.

ئەو شەو بۆ ئەوێ درێژە بە ئاومیدییه گەورەکانم نەدەم، پاشەکشیم بە سوپا چکۆلانەکەم کرد و سوار کەشتییەکەم بوومەو. لەسەر ئەو کەشتییە، هەندێجار هەستمان بە ئازادی و خوشبەختی دەکرد، هەندێجاریش لە کۆمەڵێک پیاوی هەلەاتوو دەچووین کە لە پووباریکی شیتدا لە کۆمەڵێک هێزی ترسناک هەل‌دیین، هەندێجاریش بە کۆمەڵێک زیندانیمان دەکرد هەندێک پاسەوانی خەیاڵی لە کەشتییەکی چکۆلانەدا بەرەو دوورگەیەکی نەزانراو و دوور بمانبەن. بەلام هەردەم هەستمانکردووە کە ئێمە کۆیلەی شارگەلێکی زۆرین، ئەو شارانەی خەیاڵ کە چووین و بۆ هەتا هەتا ئێمەیان دیلکردبوو بانگیان دەکردین، ئەو شارانەی لە سەرەتاوە گووتم دامینت دەگرن و ئازادت ناکەن، ئەو شوێنانەی تۆ وا هەستە کەیت جێتەشتوون و بەلام هەرگیز جێت

نەهێشتوون، ئەو شوێنانەى پاتەندە کێشەنەو، فێلت لێدەکەن... تۆ بەرەو جیگایەکی دیکە، بەلکە پواریکی تردا بەرەو جۆرە سەرچاوەیەکی ناداری دیکە لێدەخوێت، دەبینیت شوێنیک بانگتدەکات، شوێنیک بەر لەوێ لەسەر نەخشەکان بوونی هەبێت لەسەری خۆتدا، لە خەیاڵی خۆتدا، کاتیەک دەچیتە پێش و لەنگەردەگرت، دەبینیت هەمان ئەو شارەیه کە دیلێکدوێت، کە فریوداویت، شارێکە فێلت لێدەکات و بە شیوەی جۆراوجۆر خۆی دەگۆڕێت. هەموو ئەوانەى لەسەر نەخشەى خەیاڵی سوپاوەتەو، دەزانن مانای چى بێت بە دیلى شوێنیکى خەیاڵی. دیلبوون بۆ شارە خەیاڵییەکان ئەو نێبە هەردەم لەهەمان شوێن و هەمان کۆچەدا خۆت بێنیتەو، بەلکو ئەو هەستە ئاشکرایە کە جیگایەک فێلت لێدەکات، پەنگى خۆی دەگۆڕێت بۆ ئەوێ بگرت، خۆی جواندەکات بۆ ئەوێ نەهێلێت دەربازیبێت، خۆی لە هەر خۆ دووبارەبوونەوێک دەپارێزێت بۆ ئەوێ تۆ هەستبکەیت دەپۆیت، لە شوێنى جیاواز و کاتى جیاوازا دیتەو پێگات. بەلێ... دیلى لە خەیاڵدا بریتى نێبە لە وەستان لە جوغزێکدا، بەلکو ئەو هەستە سەیرەیه بە پۆشتن لە کاتیکیدا تۆ وەستاویت.

ئەو شەو بەناو جیگایەکی زۆر تەنگەبەری لکە پواریکی زۆر بەر تەسکدا داگەراين، هەمووان ترسمان لەمبەرەو بەرى پویار هەبوو، پێدەکەوت لەو گەشتە سەیرانەماندا لەو بەرى ئاوەو، خەیاڵی زۆر فریودەر بانگمانبکات، بەلام ئەو کەسەى لەسەر زەوی خەیاڵ بچوونەو نایێت فریوى هەر شیوە و هەر بانگ و هەر ئاماژەیک بخوات. لە جیگایەکی پوباردا، لەدوورەو کۆمەلێک چرامان بینى، لە جیگایەکی بێدەنگدا لەنگەرمان گرت، منداڵە نابیناکان گەرچى هەموو ژيانیان لە تاریکی بەولاه جیگایەکی تریان نەبینیبوو، کەچى هەركات من باسم لە زۆلمەتى جەنگەل و تاریکی نیشتووی سەر سینەى ئاو دەکرد

ئه‌وان پێکرا ترس دایده‌گرتن، من به‌وه‌دا ده‌مزانى تاریكى ناو خه‌یال له تاریکیه‌کانى دیکه جیاوازتره، ئه‌و منداڵانه به تاریكى پاسته‌قینه راها‌تبوون، به‌لام تاریكى خه‌یالیان نه‌بینیبوو، له‌به‌رئ‌ه‌وه وهک من لی‌یده‌ترسان. ئه‌و شه‌وه له که‌شتیه‌که دابه‌زین و پۆشنایى گوندیکى نزیکمان بینی و پێکرا به‌پێ به‌ره‌و پووی پۆشتین، گوندیکى پاک و پر خانووی نوێ بوو، له پێگای کۆمه‌لێک ئاسکى زامداره‌وه که به‌برینداری به‌ره‌و پوومان پاینده‌کرد تیگه‌یشتین گونده‌که به‌شیکه له خاکی شکارستان، خاکی ئه‌و راوکه‌رانه‌ی هه‌میشه له‌گه‌ڵ نیچیره کوژراوه‌کانیاندا ده‌ژین.

تا ده‌پۆشتین پتر راوکه‌رمان ده‌بینی به‌خۆیان و تفه‌نگه درێژ و جله سه‌یره‌کانیان‌ه‌وه ده‌هاتن و ده‌چوون، زۆریه‌یان غه‌مگینبوون، به‌لام ئه‌وه‌ی بۆ ئێمه سه‌یربوو، ئه‌و نیچیره بریندارانه‌بوون که به‌کوچه‌کاندا ده‌سو‌پانه‌وه، ئه‌و ئاسکانه‌ی به‌خوێنه‌وه ده‌گه‌ران، ئه‌و که‌روێشکانه‌ی له‌نیوان باغ و چیمه‌نه‌کاندا یاریانده‌کرد و ئه‌و کۆتره کوژراوانه‌ی له‌سه‌ر شانی راوکه‌ره‌کانیان نیشته‌بوونه‌وه. له‌و شارهدا زۆریه‌ی ئه‌و جانه‌وه‌ره سه‌یرانه‌مان بینی که‌ مرۆف به‌ درێژای میژوو پ‌اویکردون، ئه‌وه یه‌که‌مجار‌بوو منداڵه نابیناکانم وا به‌پوونی هه‌ندیک بالنده و ئازه‌ل ببینن، ئه‌و بالنده و ئازه‌لانه‌ی من له‌ فلیمه‌کاندا بینیبووم و ئه‌وان نه‌یانبینیبوو. سه‌یرمان لێهات کاتێک تیگه‌یشتین هه‌چ پۆحله‌به‌ریک نه‌ماوه مرۆف پ‌اوی نه‌کات، له‌ زه‌رنه‌قوته‌وه بیه‌گره تا شێر و پ‌لنگی زۆر دێ. له‌و شارو‌چکه‌یه‌دا ماسیگره‌کانمان بینی به‌خۆیان و تو‌په‌ره‌کانیان‌ه‌وه، ماسیه‌یه‌کانمان بینی له‌ پ‌وباری گه‌وره گه‌وره‌دا مه‌له‌یانده‌کرد، به‌ته‌نیشته ئاویکی بیه‌کراندا پۆشتین، شوێنێک له‌ کۆتایی زه‌ریایه‌کی گه‌وره ده‌چوو، له‌وێدا نه‌هه‌نگی غه‌مگینمان بینی له‌ ئاوه‌کان سه‌ریانده‌رده‌هێنا و سه‌یریانده‌کردین، چاویان هه‌ینه‌ سه‌یر و نیگایان وه‌ها پر غه‌مبوو،

که شتییه وانه بچوکهکانی من گریان. ئیدی نه وه کیشی هره گه وری
 زۆریه شوینه خه یالیه کانه، تۆ به حیسابی جیگایه کی چکولانه
 ده چته ناوی، به لام هیدی هیدی ده کړته وه، پرده بیته له پوباری تر،
 پرده بیته له ده ریا، له کوچی نه وتۆ که کۆتایی نایه، سه رشارده بیته
 به نه خشی گه وری تر و سه یرتر که هرگیز له کاتی ناساییدا له سه ر
 نه و نه خشی به نه پتیه ی تۆ دیارنین. بۆیه سه فهری خه یال هیچ وهخت
 له سه فهری راسته قینه ناچیت، له سه فهری راسته قینه دا مرۆف ده زانیته
 بۆ کوئ ده چیت، به لام له سه فهری خه یالدا تاکه شتیکی بکړیت لږی
 دلنیا بیت نه ویه ئایا ده پویت، یان وه ستاویت. هه تا زانیی نه وهش
 ئاسان نییه، ئاه، هیچ شتیکی له سه فهریکی خه یالدا ئاسان نییه.
 هه موو گه شتیکی راسته قینه به سه ر زه مینی خه یالدا، گه شتیکی خا و
 به کاوه خو و هیمنه، نه و ماوه یه ی بۆ بینینی هه موو دنیا ده مانه ویت،
 هه زار انجار له و ماوه یه که متره که بۆ بینینی ته واوه تی یه ک شاری
 خه یالی پتوستان پییه تی. نه و شه وه له و شارده هه ندیک ماسیگر
 داوه تی ماسی خوار دنیان کردین، من خو م که سیکی ماسی خوړ نیم،
 به لام ماسی خه یال جوړه تامیکی تری هیه، له پۆخی ناویکی هیمن
 له گه ل کۆمه لیک راوکه ری پیردا خوشتین ماسی ژانمان خوارد،
 خوار دنیکی که ئیوه هرگیز ناتوان بیخو، چونکه نه وهی نه و پرت
 سوار که شتییه کی خه یالی بیته و له گه ل سه ردار باشیه کی وهک مندا
 به ره و نادیار سه رکه ویت، تامی خوړاکه خه یالیه کانیش ناکات. ده بیته
 پیتان بلیم که نه و پۆزانه ی سوار که شتییه که ده بووین، من و مندا له
 خه یالیه کانم به درژیایی پۆژه که هیچ جوړه خوار دنیکی راسته قینه مان
 نه ده خوارد. دلنیا بووین، نه م که شتییه ده مانباته شوینی نه وتۆ که
 خوانی خه یالی تیدایه. ئیمه له و سه فهرانه دا گه لیک میوه ی خه یالی و
 سه وزه ی نه بینرا و داوه تی نه فسانه یمان خوارد بوو، هه میشه له خه یالدا

سفره یه کی ئاوه لا هه یه که ده توانیت له سهری دانیشیت. ئیمه ئه و شه وه کاتیک گازمان له و ماسیه خه یالیا نه ده گرت، په رینازی چکولانه که تاکه گیاخوری تیپه که مان بوو، هه ندیک گولی چکولانه ی ده خوارد، هه ندیک گول که به درهختیکی سهیره وه بوو، درهختیکی تاقانه و غه مگین، وهک ئه وه ی شه ی تان بو فریودانی ئیمه له ویدا پروانده بیستی. درهختیک بوو، گول هه سپیه کانی له گولی دارچواله یه کی سهروه رزی بهر ده چوون، به لام بیگومان دارچواله نه بوو. له کاتیکدا ئیمه سه رقالی ده رهینانی ئه و درکه خه یالی و نازکانه بووین له ماسیه کان، په ریناز له ناکاو زگی دایه ژانیکی کوشنده، ژانیکی نااسایی، من ئه وه ته ی هه له وه ده ترسم پوژیک درهختیکی ژه هراویمان تووش بیت و هه موومان بکوژیت، چونکه ده زانم دارستانه کانی خه یال پرن له درهختی ژه هراوی. ئازاره کانی په ریناز وه ها توند و ترسناک بوو، من دهسته پاچه و بیکار ماوه یه که سهیره مده کرد، هه موو وامانده زانی ده مریت، من ترس دهستی به ستبووم و زمانی گرتبووم، سهیرم لیها ت کاتیک ئه و ماسیگره خه یالیا نه م بین، په ریناز هه لده گرن و به ره و که شتی که پانه وه مان دهیرفیتن، ئه وان پاده که ن و ئیمه ش به دوا یاندا. من له که رمه ی پاکردندا هوشم ده هاته وه بهر خوم، ده مزانی ده بیت به په له په ریناز بگه ینمه خهسته خانه، من بهرپرسی ئه م منداله کویرانه بووم، به لام له راستیدا باوهرم نه ده کرد ژه هریک به خه یال بیخویت به راستی ژه هر خواردت بکات. که گه یشتینه که شتی به که من به ره و باشوور پیچم پیکرده وه و وهک شیت به ره و دوا که پامه وه، مرووف هه رگیز نازانیت چوون و له کویدا له و نه خشه یه دیته ده ری، به لام هیند له و ئه فسونی خه یاله دابه زین، په رینازمان بین، به راستی بیماره. وهک یه کی که فره ندیکی خو ی له مردن پزگار بکات، به منداله کاندا هه والم بو که سوکاری نارد و به ده ست هه لمگرت و به په له که یاندمه بیمارستان، که گه یشتینه ئه و ی په ریناز هیشتا ژیا نی

تیا مابوو، به لām کهس نه یده زانی ده ژی یان ده مریت. به پارپه وی به شی چاره سه ری خیرادا باوه شمکرد و فراند، له گهرمه ی پاکردندا، هه ستمکرد که سیک تر له ته نیشتمه وه پاده کات، که سیک نه ناس، که سیک پۆژیک له پۆژان نه مبینپوه. له کاتیکدا هه ردو کمان به پارپه وه که دا پامانده کرد، ئه و پیاوه به قه لافهت و نه ناسه پییگوتم «من ناوم «میر سه فین» ه، خه لکانیک به «بارۆنی بوکه شوشه» بانگمه کهن، مه ترسه، من له گه لتدام، من خالی په رینازم من کۆمه کتده کهم». من به دهم پاکردنه وه گووتم «زۆر سوپاس بۆ لوتفت. هه لبت پیو یستیم به یارمه تی ده بیت». من خیراتر پامده کرد و ته وای خالی نه ده بووم ئه و ده یگووت چی. له بهر په ریناز «که له نیوان ژیان و مردندا ده گه را» ناگام له هه چ نه مابوو، به لām ئه و پاکردنه خیرایه ی ئه و پیاوه، ئه و سه ره که چه له بیتوکه ی، ئه و پیشه سپیه بریقه داره ی، ئه و ده نگه پر موسیقایه ی له خه یال و گوتمدا مایه وه. شه وئ که سه رم خسته سه ر جیگا کهم بۆ ئه وه ی بخه وم، له ناکاو پاچه کیم و ناوه که یم بیرکه وته وه «بارۆنی بوکه شوشه ... بارۆنی بوکه شوشه ... بارۆنی بوکه شوشه». وهک ئه وه ی که وتبیتمه ناو چالیک تاریکه وه، وهک ئه وه ی ده ملووشیک قووتمدا، هه ستنیک ته لخ و قورس له سه ر دلم نیشته. هه ستمده کرد هیژیک به خیرایه کی گه وره به ره و خوار پامده کیشیت، به ره و ناخیک زۆر دوور و تاریک، به ره و جیگایهک که نازانم کوپیه.

ئه و شه وه خه وتم و خه ونم به بارۆنی بوکه شوشه وه بینی، که شان به شانی من له سالۆنی درێژی بیمارستانه که دا به خۆی و پیشه سپیه بریقه داره که یه وه پاید کرد و قسه یده کرد.

زانبارییه کانی شبر دەربارەدی بارۆنە کان

لەو پۆژەوهی لەگەڵ شبردا بووینە هاوپی، هەولمەدا بیر لە پابوردوونە کەینەوه. من و ئەو پابوردوویەکی هێند پاک و سەرفەرمان نەبوو، بیکەینە بابەتی گفتوگۆ. هەردووک پەمان لە پابوردووی خۆمان بوو، بەلام ئەو نەفرەت و پشتەهێکردنە لە پابوردووی من بەرەو گۆشەگیرییەکی سەخت راپێچیکردبووم، کەچی بۆ شبر هێند قورس و پەرسووی نەبوو. شبر بۆ هاوپی و کەسانی نزیکەی خۆی کورپێکی دڵسۆزیو، کەمجار لە هاوپی و دۆستەکانی دادەبەرا. هەلبەت ئەو چەند سالی دوازی زۆر لە دۆستە نزیکەکانی بوویوون بە بەرپرسی بەرز و کەسیان بیرمان لای ئەم کورپە قۆزەردە چاوکالە نەبوو کە بیکەس لەسەر عەرەبانەیک دەسووپایەوه. لە حیزیدا هێندە دیو هەفتە ونبووت و سەرفەرمانی خۆت دەرەخست ئیدی کەس حیسابت بۆ ناکات. ئەوکات من خۆشحالانە یارمەتی شبرم دەدا، کۆمەککردن بەو کورپە بوویو بە بەشێکی زانم، زۆربە ی پۆژ لە بەهار و هاوین و پاییزدا، ئیوارانی شاد و پەتیشک، کاتیک سیبەری فێنکی پێش مەغریب ئومیدی بۆ دەهێناین، پالم بە عەرەبانەیک ئەوهوه دەنا و دەمگێرا. شبرۆک هێندە قسەخۆش و پووکراوەبوو، ناسیایوییەکی بەریلایی بۆ خۆی پەیدا کردبوو، خەلک تێنەدەگەشتن من بەم دەموچاوه مۆنە خۆمەوه، چۆن هاوپی ئەو کورپە پووخۆشەم کە دنیا دەرلایینیت و بێرۆج دەهێنیتە زمان و بە راست و چەپدا قسە ی شیرین بلۆدە کاتەوه. پێشتر ئادەمیزادیکم نەبینیبوو بە ئەندازە ی ئەو بگورپیت، بوو بوو بە ئادەمیزادیک کراوه و ئامادە بۆ لێبوردن. دیارە لە ناو بازاردا خەلکانێکی زۆر هەبوون منیان نەدەناسی، زۆربە ی خەلک سەردەمانێک ناوی حەسەن توفانیان بیستبوو، بێئەوهی

بزانن کێیە، ئێستاش ئەو سەردەمە بۆ هەتا هەتا یە سەرچووبوو، من هەر کەسێکم بناسیبایە تکام دەکرد بە هەسەن پیزۆ بانگمبات، نەمەوێست کەس ناوی تۆفانم لێبنێت، چیدی لە هەولێ ئەو دا بووم پوخساری خۆم لە پیاوکۆژێکی بەناویانگ و ناسراو وە بگۆرمە سەر شیوێ کەسێکی بێدەنگ کە هەست و نەستیکی ئاشکرای نییە. لە راستیدا زۆرکەم لە جەنجالی بازار و قەرەبالغی گەورە نزیکدەکە وتمەو. ئێواران کە شێرم دەگێرا، زۆری کات تا ئەو جێگایە مەبەستی بوو دەمگەیاندا و لەگەڵ دۆستەکانی خۆیدا جیمەهێشت و دەپۆشیستم. ژيانم بێدەنگییەکی گەورە و ئارامییەکی بێسنوور بۆ بەسەر کێشابوو، دەگەڕام و هەستەمە کرد کەس لەم شارەدا نامناسێت. ئەو خەڵکانە من لەگەڵیاندا گەورەبووم یان لە جەنگدا کوژران، یان بۆ هەندەران پۆشیستن، یاخود بووبوون بە پارەدار و دەسەلاتدار و منیان نەدەناسی. ئەو بێدەنگییە سەرسامیدەکردم، حەزەمە کرد تا بتوانم ئەو هێمنییە قوولتر و قوولتر بکەمەو. ئەو سەردەمانەدا هەستمکرد توانایەکی سەیرم تیا دروستبوو، توانایەکی هێچ ئادەمیزادێک نییەتی من نەبێت، دەمتوانی بیستم داخەم و بیکەمەو، چۆن خەڵکی بە ئارەزووی خۆیان دەتوانن قسەبکەن و بێدەنگبن، من دەمتوانی بە ئارەزووی خۆم گوێبگرم و گوێنەگرم. دەمتوانی گوێی خۆم داخەم و لە بێدەنگییەکی بێسنووردا نوقمبیم. زۆرجار لەو چایخانە لاتەریکانەدا دادەنیشتم و چەناگەم دەخستە سەر سنگم و بەساعات لە هێمنییەکی گەورەدا نوقمەبووم، لەو ساتانەدا جگە لە بۆنی گۆڵ لە هێچێ دیدا نەدەژام. زۆر پۆژ هەبوو حەزەمە کرد مۆفییک هەبێت قسە بۆ بکەم، بەلام کەس نەبوو. شێر هاوڕێی لە من زۆرتر بوو، لە من زیاتر شارەزای دنیا بوو، ئەو هێشتا ئارەزوویەکی قوولێ هەبوو بزانیت لە دنیادا چی دەگوزەرێت، من بە پێچەوانەی ئەو وە ئارەزوویەکم نەما بوو بزانم لەم مەملەکەتە

ئىمەدا چى دەقەومىت و چى پودەدات، دەترسام ھەر تىۋەگلانىكى نوئى گىرۋدەى سىياسەتم بىكەتەو، خۆم وەك يەككىك دەھاتە پىشچاۋ كە بە پەرەشوت لە ئاسمانەو كەوتۋتەخوارى و ھاتۋتە شارىكەو كە ناتوانىت لەگەلدا بىيىتە دۆست. كە وا دەلّىم ماناى ئەو نىيە كە من لەم شارەدا نامۆم و بەس، لە پاستىدا من لە ھەموو دونيا نامۆم، لە ئادەمىزاد نامۆم و لە خۆم نامۆم. لە دواى كۆچى دواىى دايكم و گەرانەو ەم بۆ دونيا، ھىشتا ھەر بىدەنگ و غەرىبىووم. پەنگە تا ئىستا زۆرىەتان چەندجار پرسىارتان كەردىت، پىاوگوزىكى وەك من، مەخلوقىكى بىسود و لە كاركەوتوى لە وىنەى ھەسەنى پىزۆ، چكۆلە و دىز و ناشىرىن و منگن چى كەردى بە ھاوپىي خەلكانىكى ناسكى وەك تريفە يابەحرى و غەزەلنوس؟. خۆم دەزانم، من جگە لە تەنگى ژەنگاۋى سەردەم و زەمانىكى تر، ھىچى دى نىم. لە كۆنە پىاوگوزىكى لىكەوتەى حىزب بەولاو ھىچى دى نىم. زۆرشەو لەگەل شېردا قسەمان لەو كەردو، ئىمە چەقۋى كولى ناو مۆزەخانەيەكى داخراۋىن، كەرسەتەيەكى كۆنى تاوانىن كە ھىشتا خويىنى قورىانييەكانمان لەسەرە و كەس نەيسىرپوين. ئىو ھەقتانە وابلىن. من كەسكى لەو خراپترىووم شايستەى ئەو جۆرە مەشەرە ناسك و مېھرەبانە بىم، بەلام ژيانى منىش وەھا پۆى، گوللەو ئەفسوناۋىيەكەى پىزۆ منى وابرد كە دەبايە لە ناو ئەو پۆخلەبەرە ساف و پاكژانەدا بگىرسىمەو.

بىشاگاي خۆم بووم بە يەككىك لە پۆخلەبەرە خەيالىيەكان. لە پاستىدا مۆف نازانىت چۆن دەبىتە پۆخلەبەرىكى خەيالى، شەۋىك لە شەۋان ھەندى پىرىژنى پوخۆش ھاتن بۆلام و گووتيان ھەسەنى پىزۆ تۆ دايكت قوتابخانەيەكى گەورەى گوللەو دوستكردن بوو، كىلىلى زۆرىەى باغە عاسىيەكانى دونيا لاي ئەو بوو، ھەموو كىلىلەكانىشى بۆ تۆ بەجىھىشت، ئىستا تۆ بىتەۋىت و نەتەۋىت كىلىلدارى دەيان باغىت كە بى

تو گوله‌کانیان دهریت، نیستا وهرزی ئه و گولانه‌یه و ساتی گرتنی
 گولوه له و باغانه، گهر تو ئه و دهرگایانه‌مان بو نه‌که‌یته‌وه، ده‌یان جور
 گولی خه‌یالی دهرمن. من هیچ له و پیریژنه پوخواشه تینه‌گه‌یشتم که
 هه‌موویان به جلی په‌ش و له‌چکی په‌ش و کولوانه‌ی په‌شی سه‌رشانه‌وه
 هاتبوون بۆلام. شه‌ویک له شه‌وه تاریک و نه‌نگوسته‌چاوه‌کان من له‌گه‌ل
 کۆمه‌لیک پیریژنی پوخواش و دهم به خنده و سوچه‌تجیدا که‌وتمه‌ ریگا
 بو جیگایه‌کی نه‌زانراو، پیموایه هه‌موو سه‌فه‌ره سه‌یره‌کانی مرۆف له و
 هه‌نگاوه‌وه ده‌ست پیده‌کات، که به ئاراسته‌یه‌کی نه‌زانراو ده‌ینیت. بو
 ئه‌وه‌ی بییت به پۆله‌به‌ریکی خه‌یالی ده‌بیست سه‌ره‌تا ئه و هه‌نگاوه
 بنییت، جاریک له جاره‌کان ریگایه‌ک بگریته‌به‌ر که نازانیت بو کوئی
 ده‌چیت. من باوه‌ریکی زۆرم به و پیریژنانه هه‌بوو، به‌لام نه‌مه‌دزانی چ
 نه‌ینییه‌کیان له ژیر سه‌ردایه، مانای ئه و کلیلانه‌ش که دایکم جیه‌یشتن
 گینگلیان پیده‌دام. ده‌مزانی جگه له م پیریژنانه هیچ که‌سینکی دی نییه
 ئه و نه‌ینییه‌م بو و‌الابکات. ئیتر ده‌بایه هیز ده‌مه‌ خۆم و کلیله‌کانم له
 جیگایه‌کی نه‌ینی ده‌ره‌ینم و دواي ئه و پیریژنه جوانانه بکه‌وم که
 به‌رده‌وام باسی کۆمه‌لیک باغی سیحراویان بو ده‌کردم، گهر بیست و من
 فریایان نه‌که‌وم دهرمن و وشکده‌بن. ئه و شه‌وه پیریژنه‌کان منیان به‌ره‌و
 گه‌ره‌کیک برد که پیشتر هه‌ستم نه‌ده‌کرد ئه‌م شاره شوینی وه‌های
 تیدابییت، ناوی «هه‌زارباغ» بوو. پیشتر ناوی ئه و گه‌ره‌که‌م نه‌بیستیوو،
 گه‌ره‌کیکی گه‌وره‌بوو، پر له و پیریژنانه‌ی شه‌و و پوژ گولویان ده‌گرت،
 بۆنی کوچه‌کانی پرپوو له بۆن عه‌تریک مه‌ست و شه‌یدای ده‌کردی. له
 سه‌ره‌تای کوچه بۆنداره‌کاندا کۆمه‌لیک پیریژنی تر پیشوازیان لیکردم،
 هه‌موویان به جوریک له جوره‌کان له پیزوی گولۆ ده‌چوون، ئه‌وان
 به‌ره‌و باغیکی گه‌وره پیشمه‌کوتن، له‌ویادا ئه و گوله سه‌یرانه‌م بینی که
 په‌نگه‌ ته‌نها له به‌هه‌شتدا هه‌بن. من له سالانی گوشه‌گیریدا هه‌ندیک

لهو گولانه م بینى بوو، به لّام به ودها پیاوئیکى گولناس نه بووم، ژيانم
 دوور له دنيای په ننگين و قه شه ننگي لاله زار و باغچه کان بر دبووه سره،
 هرگيز پوژنک له پوژان له پيزوم نه پرسى، نه رڼ پيزو گيان هم
 گولانه له كوئ بوو، نه مپرسى نه مه چ باغيكه هم هم موو گول
 عاجباتيانه ي له خوگرتووه. نه وه يه كه مين شه وى ژيانى من بوو به
 پونى تيبگه م، له پشت هم ژيانه ساده و ئاساييه وه، من مالئيكى
 ديكه م هيه ده توانم په ناي بؤهرم. ديمه نى نه و باغه سيجراويانه له
 ژير شه وى مانگه شه ودا به جوړنك سر ساميكردم، هه زنده كرد هرگيز
 نه يه مه ده رڼ، هرگيز پوو له جيگايه كى تر نه كه م. هر كاتيكيش
 گه يشتيته جيگايه ك و ويستت نه يه يته ده رڼ، نه و دلنبايه پيتناوته سره
 زه مينى خه يال. پيرژنه كان منيان گه يانده بهر هه نديك ده رگاي داخراو،
 كه ده بايه به كليله كانى خو م بيانكه مه وه، دواى تاقيكرنه وه يه ك به
 يه كى كليله كان، هم موو ده رگا داخراوه كانى نه و باغه خه يالئيه م كرده وه،
 له گه ل پيرژنه كاندا چوومه گوزهرى بچاوبچى نه و گولستانه گه وړانه وه،
 گولئ وه ها سه یرم بينى هيچ شاعيرئيكى دونيا به خه ون نه ييينيوه.
 باغه كان وه ها جوانبوون ده كرا مروف تا مردن به ناوياندا بگه رڼ و
 هه ست به ماندوويوون نه كات، له و باغانه دا من راپوردوى خو م
 بپرچووه وه، پيشتر هه ستم نه ده كرد بشيت باغى وه ها گه وړه ده رگا له
 هه سن توفان بكاته وه. نه و شه وه سه ره تاي ناوړه بوونى من بوو له
 باغى پيرژنه خه يالئيه كاندا، باغى نه و دايكه پير و پاكانه ي به هه شتيكى
 نه نتيان بو خويان دروستكردبوو، له وپوه به شى هه موو هم شار و
 مه مله كه تانه ي نزيكمان گولاويان دروستده كرد. له و شه وه من بووم به
 ياوهرى نه و خاتونه سه ننگين و سه لاره پيرانه كه له جيهانئيكى پر گول
 و گولزاردا منيان ده گيړا و هه شه وه ي ده رگاي باغيكيان پيده كرده وه
 و هه جاره ي جوړه گولئكيان پي ناوده دام. هه نه و پيرژنه سه روزمان

شیرینانه‌ش منیان به غزلنوس ناساند. غزلنوس یه کییک بوو له و
 پیاوه زور ده‌گمه‌نانه‌ی گه‌یشتبوونه ئه‌م باغه. من له ویتدا غزلنوسم
 ناسی، له‌ویادا بووم به‌هاوپی ئه‌و. غزلنوس له‌ژیانی جه‌نجالی
 خویدا وه‌ک به‌ناوبانگترین غزلخوینی ولات بریکی زور پوخله‌به‌ری خه‌یالی
 ناسیبوو، یه‌کیک له‌و پوخله‌به‌رانه «گولستان خان» بوو، که به‌پررسی
 چه‌ندین باغی ئه‌م گولستانه‌ بوو. گولستان خان کچیکی نیجگار جوانی
 ده‌بیئت که سسته‌ری خسته‌خانه‌یه و به‌رده‌وام بۆن گول‌او‌یکی سه‌یر له
 پرچ و هه‌ناسه‌ی دیت، بۆنیکی وه‌ها هر که‌سیک به‌لایدا ده‌روات ده‌م و
 ده‌ست عاشقی ده‌بیئت. بۆنیکی نه‌خوشه‌کان له‌ده‌ردی‌ک چاکده‌کاته‌وه و
 ده‌ردیکی تریان ده‌دات. که‌چه‌که‌ ناوی سه‌بریه، جوانی نیگا‌کانی و بۆی
 پرچ و هه‌ناسه‌ی سالانیک ده‌بیته سه‌ردپی گه‌وره‌ی گورانیبیژان و بابته‌ی
 یه‌که‌می حه‌یرانیژانی ئه‌م ده‌فه‌ره. ژماره‌یه‌ک خه‌لک هیند شی‌تانه
 عاشقی سه‌بری ده‌بن ده‌یانه‌ویت له‌به‌ر پییدا بمرن و ده‌یانیان شه‌وان
 وه‌ک پاسه‌وان له‌به‌رقاپی ماله‌که‌یدا بخه‌ون، که‌چه‌که‌ سه‌ری لی تیکده‌چیت
 و نازانیت چۆن له‌ده‌ستیان هه‌لبیئت و به‌ره‌و کوئ سه‌ری خوی هه‌لگریت.
 بۆ ئه‌وه‌ی له‌نه‌فره‌تی ئه‌و هه‌موو عه‌شقه‌ ئازاد بیئت، بۆ ماوه‌یه‌ک خوی
 له‌ناو گوله‌کانی گه‌ره‌کی هه‌زارباغدا ده‌شاریته‌وه. نه‌گه‌رچی پیریژنه‌کانی
 هه‌زارباغ ناهیلن مندا له‌کانیان بیته ئه‌م کوچه‌یه، چونکه‌ هر گه‌نجیک
 پوو له‌م باغانه‌ بکات، به‌جۆریک شی‌ت و شه‌یدای گوله‌کان ده‌بیئت،
 ژیا‌نی بیرده‌چیته‌وه و دونه‌یای راسته‌قینه‌ فراموشده‌کات. به‌لام سه‌بری
 که‌ له‌ مندا لیه‌وه بۆن گول‌او‌ی ناو په‌حمی دایکی گرتووه، پیریژنه
 به‌په‌حمه‌کان وه‌ک کچیکی به‌دبخت ته‌ماشایده‌کن که‌ ده‌بیئت ده‌ردی
 جوانی بکیشیت. بۆ ئه‌وه‌ی سه‌بری له‌گورانیبیژ و و شاعیر و عاشقه
 بی‌شوماره‌کانی بشارنه‌وه، ماوه‌یه‌ک له‌ناو گوله‌ خه‌یالییه‌کاندا دالده‌ی
 ده‌ندن. به‌لام ئه‌و باغانه‌ به‌جۆریک سحر‌اوین گه‌ر مرؤف زور له‌ناویاندا

مايه وه، ناتوانيت جاريكى دى بهرگه ي بينيني شته ئاساييه كان بگريت و بگهريته وه بۆ دونيا. سهبرى كه بۆ ماويه كي دريژ بهردهوام له باغه كاندا دهژى، ئىدى ناتوانيت بيته وه دهري و دهبيت به به شيك له باغه كان... كچه كه تاقانه ي گولستان خانيشه، نو قمبوونى كچه له به حري بيسنورى گولدا، مه رايكي گه وه تووشى دايكى دهكات كه وهك هر دايكيكى دى حەزى لييه كچه كي شووبكات و ببیتە خاوهنى ميژد و منداليكى پاك و ئاسايى. هرچى هه ولتيك گولستان خان دهيدات بۆ هينانه وهى سهبرى و ده رهينانى له سنورى گولزاره كانى هه زارباغ بيسووده، ئه وه بهردهوام له ناو باغه كاندا ده سوپيته وه ده ليت « شوو ناكم ». دواچار پيريژنه كان هه ولده ده ن سهبرى به شتيكى سىحراووتر له سىحري گوله كان پاكيشنه دهري. تاكه شتيك كه له ئه فسون و سىحريدا به رته قاي جوانى و ئه فسونى گوله كانه، شيعره كانى غه زه لنوسه. پيريژنه گولاوسازه كان كه زۆر له سه ر پاراستنى نهينى ئه م باغانه سووين، ناچار حه قيقه تى خويان وهك كۆمه ليك مه خلوقاتى خه يالى لاي غه زه لنوس ئاشكراده كن و به ره و گه په كي هه زارباغ پيشيده كه ون. غه زه لنوس كه ده گاته ئه وه باغانه به جوړييك سه راسيمه و سه رسام ده وه ستيت، وهك ئه وهى كه وتبيتە خه ياليكه وه قوولتر له هر خه ياليكى پيشينه ي تر. ئه ويش وهك من، چه ندبن جار به پوژ به لاي هه زارباغدا تيه پيپوو، به لام وهك هه زاران هه زار خه لكى ديكه ي ئه وه شاره نه يده زانى ئه م گه په كه ناچيزه ي له كاتى ئاساييدا به گه په كي سيباغ ده ناسريت، شه وان كاتييك دونيا ده خه وي، ده گوړيت و جوانى پاده په ريت و ده بيتە گولستانىكي گه وه. له وه باغه دا غه زه لنوس بۆ يه كه مجار سهبرى بينى... تا ئه وه كات وايده زانى سهبرى ته نها كچيكه له ده ستكردي خه يالى گورانيبيژه ميللييه كانه. چيروكي غه زه لنوس و سهبرى چيروكيكى دريژه كه دواتريش باسده كریت. به لام گرنگ ئه وه يه من له كۆتاييه كانى

سه‌دهی بیستدا، له شه‌ویکی تاریک و فیئکی هاویندا کاتیکی پیاسه‌یه‌کی دور و دریژم به باغه خه‌یالییه‌کاندا ده‌کرد، له پیچی یه‌کیکی له کوچه‌کانی گولستاندا گویم له قه‌سیده‌یه‌کی ئه‌فسوناوی غزلهلنوس بوو، که له ژیر شه‌وقی مانگه‌شه‌ودا بۆ سه‌بری ده‌خوینده‌وه. ئه‌و شه‌وه که له ناو بۆن و به‌رامه‌ی ئه‌و گولانه‌دا گویم له قه‌سیدانه بوو، هه‌ستمکرد شتیکی قوول له ژیاندا گوپاوه، گوئگرتن له غزلهلنوس ده‌رفه‌تیکی که‌وره‌ی پییه‌خشیم پۆحی خۆم بناسم، من تا ئه‌و ساته‌ی گویم له‌و غه‌زه‌لانه نه‌بووبوو له بوون و نه‌بوونی پۆح دلنیانه‌بووم. ئه‌و شه‌وه به نه‌ئینی تا دره‌نگ گویم له غزلهلنوس گرت، به‌ربه‌یان خۆم لیناشکرکرد و گووتم تا مردن ناتوانم ئه‌م شه‌وه‌م بیرچیته‌وه، تا مردن له ژیر کاریگه‌ری ئه‌و غه‌زه‌لانه‌دا ده‌ژیم و سیحری ئه‌و شیعرانه له دل‌م ناچنه ده‌روه. دیاره ئیستا هه‌موو سه‌یرتان لیدییت پیاوکه‌ژیکی وه‌ک من که زۆرکه‌م سه‌روکارم له‌گه‌ڵ شیعردا هه‌بووه، ئاوها بکه‌ومه ژیر سیحری ئه‌و قه‌سیدانه‌وه. له راستیدا شیعه‌ه‌کانی غزلهلنوس و بۆنی گوله‌کان و جوانی مانگه‌شه‌و و هیمنی هاوینه‌ی ناو باغ پیکرا ئه‌و ئه‌فسونه‌یان دروستکرد که من لاواز و که‌متین له پیشده‌میدا ده‌رکه‌وتم، به‌لام دواتر وام هه‌ستکرد شیعه‌ه‌کانی غزلهلنوس سیحری شته‌کانی ده‌وربه‌ری پیکرا هه‌لمژیوو، له‌و ساته‌دا بۆنی گوله‌کان و تریفه‌ی مانگ و هیمنی ناو باغه‌که ته‌نیا له ڕیگای غه‌زه‌له‌کانه‌وه ده‌رده‌که‌وتن. من له کازیوه‌ی ئه‌و پۆژه‌وه بوومه هاوپی غزلهلنوس، هه‌ر ئه‌و به‌یانیه‌ سه‌ریوردی خۆم له نوکه‌وه بۆ گێپاوه. حیکایه‌تی من به‌جۆریکی مایه‌ی سه‌رسوپمانی بوو تا ماوه‌یه‌کی دریژ باوه‌ری پینه‌ده‌کردم. پێش من پیاوکه‌ژی دیکه‌ی نه‌ناسیوو، هه‌رگیز باوه‌ری نه‌ده‌کرد من یه‌کیکی بم له‌وانه‌ی ده‌ستم له کوشتنی ژناندا هه‌بووه. به‌لام ده‌بوایه هه‌موو شتیکی لا بدرکێتم، بپارمداوو پابوردوو خۆم له پۆحیکی وه‌ها پاک نه‌شارمه‌وه، له‌و

شەوی غەزەلەوێ ئەو کۆرپە قژلۆلە غەمگینە بوو بە نزیکترین هاوڕێم. ئێستا دەلێم گەر غەزەلنوس حەقیقەتی منی نەزانیبایە ئێستەم بوو لە ناو چەندین پۆحەبەری خەیاڵیدا، من بۆ نوسینی ئەو کتێبە دەربارەی مێژووی مردن هەڵبژێرت. ئەو شەو کە پێکەو تەرمەکەی مۆراد جەمیلمان دەرھێنا هەستمکرد بە راستی وەک یەکێک لە خۆیان حیسابم بۆ دەکات، وەک یەکێک لە پۆحەبەرە خەیاڵییە راستەقینەکان. من کە چۆمە ناوێوە زوو تێگەیشتەم غەزەلنوس زۆر پێویستی بە منە، گەرچی غەزەلنوس شارەزایەکی وردبوو، ژبانی ئەم شارە وەک کتێبێک سەیردەکرد کە بەرگی پێشەوێ حەقیقەت و بەرگی دواوەی خەیاڵە، لەگەڵ ئەوێ ئیجگار شارەزای هەردوو دنیا کە بوو، بەلام هێزی ئەوێ نەبوو وەک من بپروایە ناوێوە، بۆ ئەو جیگایە ماشینەکانی مردن نیشدەکەن. من کۆرپی راستەقینە و ئەو دنیا بە بووم، لەو دنیا بە دا گەورەبووبووم، بەرغو بە بەرغو شارەزای مەکینەکان بووم، دەمزانێ چۆن نیشدەکەن و کە نیشدەکەن. غەزەلنوس لە من زیاتر دنیاوی دیبوو، بەلام ئەو دنیا بەی ئەو بینیبوو لەو دنیا بە دەچوو کە من بینومە، ئەو پۆژیک لە پۆژان لە نزیکەو تێکەڵاوی دنیاوی سیاسەتازانی کورد نەبووبوو، لەو باوەڕەدام کە سەردەمانێک وەک خەڵکی زۆر پاک و نیشتمانی پەرور سەیری هەمووانی دەکرد، وەک دەیان هەزار خەڵکی دیکە ئەم وڵاتە دوا پەرپین تووشی ناویمیدی و غەمۆکی بووبوو. لە دوا پەرپینەو بەردەوام بە دوا سەر زەمینێکی خەیاڵیدا گەرابوو، پێموا بە زیکردبوو هەموو کوردستان وەک کوچەکانی هەزارباغی لێبێت. من بەش بەحالی خۆم تێناگەم، چۆن پۆشنفیکرانی ئەم وڵاتە خولای وادەپەریتە سەریانەو لە شارێکی وێرانەدا، شارێک کەسانی وەک فازیل قەندیل و تونچی تیادەژین، لە هەموو کونجێکەو چاوەپوانی دەرکەوتنی هەزارباغ بکەن، چاوەپوانی سەرھەڵدانی لالەزارێک بکەن وەک غەزەلنوس

دە یگوت «گولۆه کە ی بەشی ھەموو بە شەریبەت بکات». من ھەمیشە گووتوومە، ھەندێجار پۆشنفیکران دەبنە بێمیشکترین خەلکی دونیا، ئەوان گەر وەک من تونچی و ھیدایەتی گورجیان دەناسی ھەرگیز چاوەڕوانی شتی باشیان لەم شارە نە دەکرد. کە غەزەلنوسم لەو باغەدا بینی، یەکەمین شت پێمگوت ئەو بوو « ھێمنی ئەم باغە لە گەڵ دنیادا تێکەڵاوەکە». لەو پووەوە من لە ماجەلانی خەیاڵییەو نزیکیووم، ئەو کوڕە لە خۆباییە، کە وەک لۆردیکی ئینگلیزی بۆشناخ خۆی دەگوێژێت و قسە لە کەشتییەکی خەیاڵی دەکات کە بە سەر زەمینێکدا دەڕوات دوورە لە دنیای پاستەقینە. من ماجیدی گول سۆلاڤم زۆر درەنگ ناسی، پاستە ئەو وەک ھەموو پۆشنفیکرەکان گەنجیکی لە خۆباییو، بەلام دەمانیک دادەنیشتم و پەرە لە دای پەرە چیرۆکەکانی خۆم لە ناو کتیی مێژووی مردندا دەگێرایەو ئەو بە دەستوخەتە قەشەنگەکی خۆی بۆی چاکدەکردم و بۆی دەنوسیمەو. گەنجیکی بێمایە و بێزەرەر بوو، تەنیا بە خەیاڵی خۆیەو دەنازا، بەلام دەبێت بۆلێم ماجەلانی خەیاڵی دەستوخەتێکی ھێند جوانی ھەبوو، ھەرکەسیک سەیری بکردبایە پاستەو پاست دەکەوتە خەیاڵەو، لەو دوايەدا ھەندێجار بە گالتەو ناومدەنا «بارۆنی خەت»، بەلام ئەو بەردەوام تەکاوی لێدەکردم بە «سەردارباشی» بانگییکەم. ئەگەرچی لە ھەمووان تەنیا تر و لاتەریکتر و پەرەوازەتر دەردەکەوت، ھەموو خراپ سەرکۆنەمان دەکرد، بەلام ئێستا ھەستدەکەم ئەو پاستەقینەترین پۆخلەبەری خەیاڵی دونیا بوو، ھەتا لە غەزەلنوسیش پاستەقینەتر و خەیاڵیتر بوو.

ئەو پۆژەیی ماجیدی گول سۆلاڤ گەرایەو و ناوی بارۆنی مریشکی لەسەر پارچە کاغەزێکی سپی نوسیو، من ھەستمکرد ھیدی ھیدی پێدەخەینە ناو ھەرمیکێ ترسناکەو. ئەو ناو پاستەوخۆ فەلەکرانی

پروه‌له‌ی به‌یاداه‌یتنامه‌وه. له‌ ناوه‌پاستی سالانی هه‌شتادا فه‌له‌کزان نامه‌یه‌کی پ‌چ‌راوه‌ی دام‌ی بیهم بۆ سه‌رکرده‌یه‌کی گه‌وره‌ی ناو چیاکان. وه‌ک عاده‌تی هه‌میشه‌یی خۆم، له‌ پ‌نگا نامه‌که‌یم کرده‌وه و خو‌ینده‌وه، له‌سه‌ری سه‌ره‌وه نویسیبوی «بارۆنی گه‌وره‌مان، سالۆیکی کوردانه و شۆر‌ش‌گ‌یرانه». ئه‌وه‌ یه‌که‌مین‌جار بوو له‌ ژانمدا ئه‌و ناوه‌ بیستم، بۆیه کات‌یک ماجیدی گولۆ سۆلاف ناوی بارۆنی م‌ریش‌کی خسته‌ به‌رده‌ستم، هه‌ستم به‌ مه‌ترسییه‌کی گه‌وره‌کرد. دیاره‌ ده‌بایه‌ خۆم ده‌رنه‌خه‌م و ترسی په‌نه‌انم له‌وانی دیکه‌شدا نه‌پو‌ینم. من نه‌مه‌زانی وشه‌ی بارۆن یانی چی، ئه‌وکات بۆ ئه‌وه‌ی کردنه‌وه‌ی نامه‌که‌ ئاشکرانه‌بی‌ت له‌ که‌سم نه‌پرسی وشه‌ی بارۆن مانای چی. دوا‌ی ئه‌و هه‌موو ساله‌ که‌ ئه‌و ناوه‌م بیسته‌وه، ترسی ئه‌و سه‌رده‌مه‌ و سی‌یه‌ری ئه‌و دونیا کۆنه‌م هاته‌وه‌ بیر که‌ به‌رده‌وام لی‌ی هه‌لده‌هاتم.

گه‌رچی من غه‌زه‌لنوسم له‌ ناو باغه‌ خه‌یال‌یه‌کاندا ناسی، به‌لام له‌به‌ر هۆیه‌کی نادیار هه‌ستمده‌کرد من هه‌رگیز پۆخ‌له‌به‌ری‌کی خه‌یالی نیم، هه‌ستمده‌کرد خراپی و پیسی من له‌وه‌ قوول‌تره‌ بیم به‌ یه‌کی‌ک له‌و پۆخ‌له‌به‌رانه‌، ده‌بایه‌ پ‌نگایه‌کی سه‌خت بگرم تا هه‌ست به‌ پاک‌بونه‌وه‌ بکه‌م. که‌ شه‌وی‌ک له‌به‌رده‌م غه‌زه‌لنوس و ماجیدی گولۆ سۆلاف و ت‌ریفه‌ یابه‌حریدا سو‌یندم خوارد له‌ پ‌یک‌خستن و پاراستنی کت‌یبی گه‌وره‌ی مه‌رگدا به‌شدار‌یه‌که‌م، ده‌م‌زانی ئه‌وه‌ ته‌نیا پ‌نگا و تاکه‌ ده‌رفه‌تی منه‌ خۆم به‌ هاو‌پ‌یی پ‌استه‌قینه‌ی ئه‌وان بزاتم. ده‌بایه‌ هه‌موومان له‌ کۆکردنه‌وه‌ی زانیارییه‌کاندا کۆمه‌ک به‌یه‌ک بکه‌ین. ئه‌وه‌ی مه‌سه‌له‌کانی ئالۆزکرد، ئه‌و منداله‌ لووت زله‌ بوو که‌ ده‌یتوانی مردووه‌کان له‌ ژێر زه‌ویدا ببینی‌ت و ده‌ریان‌به‌ی‌تی‌ت. که‌ لاشه‌که‌ی م‌وراد جه‌میل‌مان ده‌ره‌یتا، ده‌م‌زانی چیرۆکی ئه‌م لاشه‌یه‌ ئیدی ل‌یناگه‌پ‌یت ئاسووده‌ بزین. له‌گه‌ڵ بیستنی ناوی بارۆنی م‌ریش‌کدا بووه‌ خولیا‌یه‌کی گه‌وره‌م بزاتم ئه‌و چ جۆره‌ ئاده‌میزاد‌یک و ژنه‌که‌ی

چ جۆره خاتوونیكه . تاكه لهنگەر و كۆمهكم لهو دۆخ و باره سهختانهدا
شبر بوو . شبر له نزیكهوه ئاگاداری دونیا بوو، كه م شتی گرنگ
ههبوو نهیبیستیت . كاتیک بابتهكه م لا وروژاند و باسی بارۆنی مریشكم
لهگهڵداکرد، له هه یوانه سپی و پاكهكه ی خۆیاندایه تانییهکی دابوو به
قاجیدا و گوئی له گۆرانییهکی زۆر كۆنی «سێلدا باگچان» دهگرت . كه
ناوی بارۆنی له من بیست، ته سجیلهكه ی خامۆشکرد و كه میك سه رسام
گووتی « بارۆنی مریشك؟ تۆ بارۆنی مریشك له كوێ ده ناسیت؟ » . من
نه ده بایه راستی بلّیم، شبر تا ئه و كاته هیچ شتیکی له په یوهندی من
و پۆخه به ره خه یالییه كان و سه فهره كانی من به گۆلزاره كانی هه زاریاغدا
نه ده زانی، له به رئه وه گووتم هاو پتییه كم كیشه یه کی هه یه و دۆستیکی
ئامۆژگاریكردوه داوی كۆمهك له ژنی بارۆنی مریشك بكات . شبر گووتی
«سه یرم له وه دیت ناوی بارۆنه كان وه ها بلّابوو بیتته وه، چونكه نازناوی
بارۆن جۆره ناویکی تاییه تییه كۆمه لّیک خه لکی تاییه تی له ناو خۆیاندایه
به کاریده هێنن» . من قسه كانی شبرم به هه ل زانی و پرسیم «شبر
ده بیت وشه ی بارۆن مانای چی بیت؟ پیشتر ئه م وشه یه م به ر گوئی
نه كه وتوووه و هیچ له ئه سلّ و فه سلّی نازانم؟ » . شبر به زه رده خه نه
كه شه كه ی خۆیه وه گووتی «هۆ و هه سه نی پیرۆ، بارۆن نازناوی
پیاوه گه وره كانه، جۆره پیشناویکی ئه وروپییه، ئه وان سه رده مانی زوو
به کاریانده هێنا، وشه یه كه بۆ خه لکی خانه دان و شكۆمه ند به كاردیّت .
وشه كه به جۆریکی سه یر ها تۆته دونیای ئیمه وه، له م چه ند سا لّی
دوا ییدا كه سه روه ت و سامان زۆریوو، خه لكانیك كه فه رمان په وای ئه م
ولّته ن، فیریوون به یه كتی ده لّین بارۆن . سه ره تا نازناویك بوو بۆ
پێكه نین . تۆفان تۆ خۆت ده زانیت، ئه وان به هه موو شتیك پێده كه نن،
به هه موو شتیك . یه كه مجار به یه کیان ده گووت میر یان به گ یاخود
میرزا، دواتر كه ئه و نازناوه كه وته ناوانه وه، شه وان كه داده نیشتن، كه

ده‌که‌وتنه نوکته گیترا نه‌وه له‌سه‌ر به‌کتری، بۆ گالته‌کردن ناوی بارۆنیان له‌یه‌کده‌نا. یه‌که‌مین که‌س که ناوی بارۆنیان لیتا «غهنی کرمانج» بوو. تۆ ده‌زانیت غهنی کرمانج کییه؟ ده‌یناسیت... زۆر چاکه. جاران له‌حیزیدا به‌پررسی کاروباری پێکخستن بوو، پتیاندگووت دکتۆر غهنی، دوا‌ی پا‌ه‌پ‌رین، که‌شه‌پی ناو‌خۆ هه‌لگیرسا به‌هه‌ندی‌ک هیلێ زۆر نه‌یتی و تایبه‌تی له‌تورکیاوه که‌وته هینانی ئارد، حیزب ده‌پیاراست و شه‌ریکی له‌حیزبه‌کانی تریشدا هه‌بوو. له‌ماوه‌یه‌کی که‌مدا ملیۆنه‌ها دۆلاری کۆکرده‌وه، شه‌وان که‌به‌کۆمه‌ڵ داده‌نیشتن و سه‌رخۆش ده‌بیون، هاو‌پێ‌کانی بۆ گالته‌پێ‌کردن ناویان ده‌نا «بارۆنی ئارد». ئه‌وه‌ی من بزاتم بارۆنی ئارد یه‌که‌مین که‌سه نازناوی وه‌های هه‌بی‌ت. من له‌میژه غهنی ده‌ناسم، پیاو‌پێ‌کی پقاوییه، له‌وانه‌یه ئه‌و نازناوه زۆر ئازاری دا‌بی‌ت، به‌تایبه‌ت ده‌لێن ناوه‌که تا سه‌ری سه‌ره‌وه پۆیشتوه، خه‌لکانیک ده‌لێن هه‌تا سه‌رۆک خۆی له‌کۆبوونه‌وه گه‌وره‌کاندا به‌ناوی بارۆنی ئارد هه‌ غهنی بانگ‌کردوه. به‌هه‌رحال هه‌رچۆنیک بی‌ت، ئه‌م نازناوه وه‌ک پزیسک له‌پوش به‌ری‌بی‌ت، خه‌را کلپه‌یکرد و بلا‌وی‌بووه‌وه، هه‌یدی هه‌یدی بووه نازناو‌پێ‌کی پاسته‌قینه. له‌گه‌ڵ زۆربوونی ژماره‌ی ده‌وله‌مه‌نده‌کاندا، ئه‌وانه‌ی له‌یه‌ککاتدا ده‌سه‌لاتی حیزب و حکومه‌ت و بازا‌ریان به‌ده‌سته‌وه‌یه، یانه‌ی بارۆنه‌کانیان دروست‌کرد، که‌شو‌پێ‌نێکی داخراوه، جگه‌له‌ده‌سته‌یه‌کی بالا له‌پیاوانی گه‌وره‌ی حیزب و خاوه‌ن کۆمپانیاکان و به‌پێ‌وه‌به‌ره گه‌وره‌کان و په‌رله‌مانتاره‌کان و وه‌زیره‌کان که‌س بۆی نییه‌ بجێته‌ناوی. تۆفانی برام مرۆف ئاسان ناگاته‌دونیای بارۆنه‌کان، مرۆف ده‌شی‌ت جارێک به‌لایدا ته‌په‌رپێ‌ت، بۆ کۆمه‌کێک له‌ده‌رگای یه‌کی‌کیان بدات، ئیشی لای یه‌کی‌کیانی هه‌بی‌ت و یه‌کی‌کی دیان بکاته‌واسیته. به‌لام ئه‌وه‌ی به‌ته‌واوه‌تی ته‌په‌گه‌یت له‌دونیای بارۆنه‌کاندا چی ده‌گوزه‌ری‌ت، بۆ خه‌لکانی کلۆلی وه‌ک ئیمه‌ ئاسان نییه... گه‌یشتن به‌دورگه‌ی واق

واق، سەرکەوتن بەسەر قوللە ی قافدا لە گەشتن بە دونیای بارۆنەکان
و هەڵدانه‌وه‌ی نەینییەکانیان ئاسانتەرە».

دواوەمین وشەکانی شبر زۆر منیان ترساند، وام هەستکرد ئەو شتێک
دەزانیت و سوسە ی نەینییەکانی منی کردووە و بە ئارامی و ویقارەو
ئاگادارمەدەکاتەو، سەیری چاوانیم کرد، غەمێکی قوولێ تێدابوو، وەک
ئەوێ ئاگادارمەبکاتەو، وەک ئەوێ بزانیت چ شتێک لە خەیاڵی
مندا، وەک ئەوێ تێگەشتبیت، منیش وەک هەزاران مۆشی تری ئەم
ولاتە، گینگلی ئەو دەدەم شورای ئەو دونیایە بێرم و بەسەر دیواری
نەینییەکانیاندا سەرکەوم. لیمپرسی «شبر من و تۆ هاوڕێین، پێمبۆ تۆ
چۆن ئەو وردەکاریانە دەزانیت».

توند بەتانییەکی لە خۆیەو پێچاو بەزەرەخەنەیه‌کی دۆستانەو
سەری هەلبێری و گووتی «تۆفان من کوپێک دەناسم خزمەتچی بارۆنی
ئارە، سەلەهای سەلە ئیشکەر و قاپشۆر و سفرەپاخەری ئەو. تێدەگەیت،
ئەوان چینیکی گەورە ی خزمەتکار و ئیشکچی و پاسەوانیان لە دەوری
خۆیان دروستکردووە، حەسەنی تۆفان تۆ لەوانەیه‌ باوەرپنەگەیت، ئەو
لەشکرە ی خزمەتی بارۆنەکان دەکات، دەیانجار لەو گەورەترە کە من و
تۆ دەیزانین، لە تۆ وایە من و تۆ لەم شارەدا دەژین؟ نا حەسەن، من
و تۆ دوو قەرەقۆزی پەککەوتەین لە پەراوێزی ئەم دونیایەدا کەوتووین.
من و تۆ گەر بچینە قوولایی ئەم شار و مەملەکەتەو، نابناسینەو، زۆر
ئێواری کە تۆ جێمەهێڵیت و تەنیا پوو لە کونجی چایخانەیک دەکەیت،
دڵشاد و خۆشەخت دەبم، حەزەکەم تۆ لەم چیرۆکانە بە دوربیت.
من و تۆ تازە لەو دەرجووین خەلکی ئەم شارەبین. هەر ئێوارەیک
دەچمەدەری واهەستدەکەم شارەکی دوینی نییە، پۆژ دوا ی پۆژ دەگۆریت،

کوچه‌کان ده‌گورپښ، شه‌قامه‌کان و خانووه‌کان و پوځله‌به‌ره‌کانی ... هه‌موو به‌رده‌وام ده‌گورپښ. حه‌سه‌ن گوښگره، من پیاوځکی زانا نیم، به‌لام خوټ ده‌زانیت من له گه‌نجیمدا یه‌کڅک بووم له مارکسییه سه‌رسه‌خته‌کان، ئیستا ده‌مئ ساله کتیب ناخوینمه‌وه، من و هاوړیکانم زوږبه‌مان وازمان له کتیب خویندنه‌وه هیڼاوه، به‌لام هه‌ندیک شت پیده‌لیم که راستین. گه‌ر پوځیک بڼ من تیکه‌لی ئه‌و دنیایه بوویت و تووشی گڼچه‌لی گه‌وره هاتیت. بزانه له‌مشاره‌دا هه‌زاران هه‌زار خه‌لک هه‌ن خزمه‌تکاری بو بارونه‌کان ده‌که‌ن. که‌سانی وه‌کو من و تو بیکه‌سین. به‌قسه‌ی من ده‌که‌یت خوټ له دنیای ئه‌وان بیاریزه، چوڼ دوور به دوور ده‌ژیت، هه‌روابه. ئیستا له من ناترسن، به‌لام حه‌سه‌ن تو هیشتا به‌پتوه‌یت، هیشتا نه‌که‌وتوویت».

هه‌ستمکرد شبر بوئی شتیک ده‌کات، ده‌زانیت من خه‌ریکه پیده‌خه‌مه دنیایه‌کی پر مه‌ترسییه‌وه، به‌لام له‌گه‌ل ئه‌و هه‌سته کال و بیده‌لیله‌شدا، هیچم بو نه‌درکانه‌د. دلنیا‌بووم گه‌ر شتیک بلیم به‌جوړیک ده‌مترسینت کار له ئیشکردنم ده‌کات، ده‌بایه له نه‌یننی مردنی موراد جه‌میل تیښگه‌ین. من ئه‌و ئیواره‌یه شبرم به بازاردا گه‌ران، ئیواره‌یه‌کی فینک و خوښ بوو، به‌لام شبر به‌جوړیکه‌ی سه‌یر بیتاقه‌ت و وه‌پس بوو، تا ئه‌و کاته که‌م ده‌یخواره‌وه، ئه‌و پوځه پیښگوتم «بمبه بو لای شه‌هایی فه‌ل». من نابه‌دلیم نه‌کرد و تابه‌ر مه‌یفروشییه‌که‌ی شه‌هاب پالم پتوه‌نا، که غه‌م دایده‌گرت سووکت ده‌بوو، جوړمی خوئی ده‌دوړانه‌د، ده‌بووه پارچه‌یه‌ک خه‌فته‌ی بابرده‌له. ئه‌و ئیواره‌یه بو یه‌که‌مجار له ژیانیدا دوو بوتل عاره‌قی تورکی کرپی، پښتر هه‌ندیچار بیرهی ده‌خواره‌وه، به‌لام ئه‌وه‌ی بیه‌ویت سه‌ربکاته سه‌ر خواره‌نه‌وه‌ی قورس شتیکه‌ی تازه‌بوو، من ده‌مزانئ ته‌ندروستی پښگای پینادات، له‌شی به‌رگه‌ی کحولی زوږ

ناگریت. ئەو پۆرە قسەم نەکرد، بەلام هەستمکرد ترسێکی گەورەى لە چارەنوسى من هەيە، ئەوە يەكەمجاریوو هەستبەكم مەژۆتێك غەمى مان و نەمانى منى هەيیت. بە بوتلەكانەو هە منى برد بۆ گەپەكێكى قەرەغشار. من بێئەوێ هەست بە ماندووبوون بەكم پالم پتووەدەنا. ئیوارەيەكی ئیجگار سىحراوى بوو، شەنەبايەكی فێنك یاری بە قژە زەردەكەى شېر دەکرد، كۆپێكى هێند جوان بوو، پێش و سەمێلێكى زەرد و قژێكى وەها ئالتونی هەبوو، كچێكم نەدەبینى تەماشای جوانى ئەو نەكات. كە بە كوچە و كۆلانە كۆنەكاندا دەمەبرد خەلكى يەكتریان بانگدەکرد بۆ ئەوێ سەیریكەن، من نەمەزانى كە دەگرى. لە پێگا وەستام بۆ ئەوێ لە دوكانێك ساردییەكی بۆ بكېم، شوشەى بېسییەكەم داىە دەستى و سەیرمەكرد دەگرى. شېر لەو ئیوارە خۆشەدا بەزەيى بە خۆى و مندا دەهاتەو. من فرمیسكەكانم بۆ سەپى و پێمگوت «شېر مەگرى، ئەو ناهێنیت». پێیگوتم «حەسەن، ژيان ناهەقە، زۆر ناهەقە، وانییە؟». بە هێمنى سەرىم ماچكرد و گوتم «شېر گیان، ژيان زۆر ناهەقە، ئینسان خۆشى زۆر ناهەقە».

ئەو ئیوارەيە دڵنیابووم شېر بەپاستى دەيەوێت من بپاریزێت، دەزانیت كە مەكینەيەكی ترسناك و گەورە هەيە من نايناسم، وێنەى من لەسەر دنیا هێشتا وێنەى پۆزگارى جارانه. شېر مەبەستى بوو پێمبەلێت حەسەنى پێزۆى تۆ هەلەیت، دنیا بە جۆرێك گۆپاوه تۆ تێیناگەیت. ئەو مەكینەيەى جارانه من و تۆ ئیشمان لەسەر دەكرد و لە ناویدا بووین، ئەو نەماو. ئێستا ماشینیكى زەبەلاح و سەیرتر و ئالۆزتر ئێشەدەكات، كە تۆ تێیناگەیت. شېر نەیدەویست پاستەوخۆ وام پێبەلێت، بەلام بە فرمیسكەكانى تێیگەیاندم و ئاماژەيەكی لەو جۆرەى دامى.

وانەى خەيال وەك وانەكانى تر نىيە... مەھناز خان زستان و بەھارى سالى ۱۹۹۲

«دەرسى خەيال وەك دەرسەكانى تر نىيە... مەھناز خان. خەيال
لە ھىزە ھەرە گەورەكانى دونىايە، مەرۆف ئەو ساتە دروستدەبىت كە
خەيال دروستدەبىت، حەقىقەت سەرەتا لە خەيالدا ھەيە، مەھناز خان
لە تۆ واىە مەرۆف لەسەرەتاي سەرەتاوہ باغچەى ھەبوو؟ بىگومان
نا. ھەموو شتێكى ئەم دونىايە بەرھەمى خەيالە، ئەم باغچەيەى ئێوہ
سەرەتا لە خەيالدا ھەبوو، ئەم گولانە سەرەتا لە ناو سروشندان،
بەر لەوہى مەرۆف دەستبەرىت و بەپاستى بيانھيئت بۆ ئێرە، بۆ ناو
ئەم باغە، بە خەيال دەيانھيئت و دەيانھيئت. گەر باغێكى خەيالى
لەسەرماندا نەبىت، ناتوانىن باغێكى راستەقىنە دروستبکەن. ھەندىك
ھەن دەيانەوېت باغێكى راستەقىنە دروستبکەن، بەلام لەبەرئەوہى
باغێكى خەيالى لە سەرياندا نىيە ناتوانن دروستبکەن. مەرۆف سەرەتا
بە خەيال خانوو دروستدەكات، بە خەيال ئاميرەكان دادەھيئت. مەھناز
خان، زانست سەرەتا خەيالە، ھەتا جەنگ سەرەتا خەيالە، خۆشەويستى
سەرەتا خەيالە، خودا سەرەتا خەيالە، ھىچ شتێك نىيە سەرەتا خەيال
نەبىت، ھەتا بەر لەوہى وشە ھەبىت خەيال ھەيە».

غەزەلنوس لە باغەكەى مالى سەيفەدين مارۆدا بەو جۆرە باسى
خەيالى بۆ مەھناز دەکرد. مەھناز بە كراسيكي زەردەوہ بە جۆرىك
لە ناو رەنگى زەردى چيمەنەكەدا نوقمبوو، بە ئەستەم چاوە باغە
پەژمورەكەى جيا دەکردوہ. كچە بەستەزمانەكە پيشتەر وانەى وەھا
سەيرى نەبيستبوو، وانەكە لە يەكەم دىپپەوہ مەرۆف لە بىزارى

ئازادبەكات و فېرى شتە سەرەتايىيەكانى ژيانى بگاتەو، ئەو شتە زۆر سادە و سەرەتايىيەتەى كە ھىندە سادە و سەرەتايىن ھىچ ئادەمىزادىك نايىزانىت. ئەو شتانەى مەھناز لە منداللىيەو دەيوست فېريانىيت و نەيدەزانى چۆن؟ غەزەلنوس دەيگوت « مەھناز خان، بۆ ئەوئەى مەزۇف سەرەتا فېرى خەيال بىت، دەبىت فېرى شتە سادەكانى تر بىت، بۆ ئەوئەى بتوانىت خەيال بگاتەو، دەبىت بتوانىت ببىنىت، بۆنبەكات، لەمىسى ھەبىت. ھىچ شتىك لە بۆنكردى تەواوئەى گوللىك زەحمەتتر نىيە، ھەركات فېريويىن بۆنى گول بگەين، ماناى وايەفېريويىن خەيال بگەين. يەكەمىن لىشاوى گەورەى ھەست، يەكەمىن لىشاوى خەياللىشە».

مەھناز لە وانەى يەكەمەو ھەستىكرى ژيانى شتىكى گەورەى كەمبەو، ھەستىكرى تا ئىستا لەسەر ئەم ئەستىرە نەزىاو و پۆزەكانى بەتال و خالى پۆيشتون، ھەستىكرى تىنەگەيشتنى لە مەكتەب دەگەرپتەو بۆ تىنەگەيشتنى لە شتە سادە و ئاسانەكانى دونيا، تەمەلى لە بايولۆژى و فېزىك و ماتەماتىكدا دەگەرپتەو بۆ تىنەگەيشتنى لە باغەكەى مالى خويان، دەگەرپتەو بۆ تىنەگەيشتنى لە درەختە بچوكەكەى ھەوشەكەيان، لە مندالە تەنھاكانى كۆلان، لە چۆلەكە برسىيەكانى بەر پەنجەرەكەى خۆى. لەوانەى يەكەمەو ھەستىكرى ئەو چەند لە ھىچىدا ژىاو، لە دونيايەكدا ژىاو بىئەوئەى لە ماناى ئەو شتانەى دەورەبەرى تىيگات. غەزەلنوس پىدەگوت « مەھناز... بۆ ئەوئەى تىيگەيت دەبىت ھەقىقەتە سادەكان بە خەيال بانگەيشت بگەيتەو، تۆ ناتوانىت تەنيا بە چاو گوللى ھەوشەكەى خۆتان ببىنىت، بەلكو پتويستت بە خەيالە، ھەقىقەت شتەكان دەگەرپتە سەر شتى يەك دىو و سادە. كە باسى خەيالت بۆدەكەم مەفرە بۆ دوور، خەيال سەرەتا نىشتەوئەى لە باغەكەى مالى خۆتاندا، نىشتەوئەى لەلای يەكەمىن چلە گيا و لەلای نرىكترىن پاسارى، دواتر ھەر ئەو شتە بچوكانە خويان دەتەن بۆ شوئىنى زۆر

دوور».

کاریگه‌ری غه‌زه‌لنوس له‌سه‌ر مه‌هناز سه‌یفه‌دین سه‌یر و سه‌رسوپه‌ینه‌ریوو، له‌ماوه‌یه‌کی که‌مدا که‌که‌تووشی کرانه‌وه‌یه‌کی قوول و گه‌وره‌هات. گزپانی له‌وانه‌کاندا جی‌گای باوه‌پنه‌بوو. سه‌عید بایو به‌ره‌وپیش‌چوونی که‌که‌ی وه‌ک موعجیزه‌یه‌کی بایولۆژی ته‌ماشاده‌کرد. مه‌هناز به‌خیراییه‌کی سه‌یر کرایه‌وه و به‌هره و توانایه‌کی ناوازه‌ی ده‌رخست. وانه‌کانی خه‌یال له‌همان کاتدا وانه‌ی عه‌قل و سۆز و هه‌ستیش بوون، که‌که‌ته‌نیا نه‌بوو بو به‌قوتابیه‌کی به‌توانا که‌به‌خیراییه‌کی گه‌وره‌له‌وانه‌قورسه‌کاندا ده‌چوو پێش، به‌لکو بوو بو به‌کچیک که‌کاتیکی زۆری له‌سه‌یرکردنی باغ و سروشت و هه‌ور و ئاسماندا ده‌برده‌سه‌ر، نه‌ک هه‌ر نه‌وه، به‌لکو مه‌هناز مارو عاشقبوو، به‌شیوه‌یه‌کی سه‌یر و شیتانه و نه‌یتی و بیده‌نگ حه‌زی له‌م مامۆستا بیوتنه و قه‌شه‌نگه‌ی خه‌یال کردبوو، که‌هه‌رده‌م به‌چاویلکه‌یه‌کی چکۆلانه‌وه، به‌قۆژیکی شیتته‌وه، به‌پیشیکی ده‌رویشانه‌ی په‌شه‌وه ده‌رده‌که‌وت و ده‌ریایه‌ک له‌سه‌رسامی ده‌هیتا. مه‌هناز له‌یه‌که‌م شه‌وه‌وه که‌غه‌زه‌لنوسی بینی، حه‌زی لێکرد، حه‌زی شیتانه‌ی کچیکی هه‌رزه‌کار که‌له‌ناکاوه‌سته‌هات پۆحیکی گه‌وره و خه‌یالیکی بیسنوور و هه‌ناسه‌یه‌کی شاعیرانه‌ی بێپه‌ی به‌ر ده‌رگای پۆحی گرتوه. له‌یه‌که‌م شه‌وه‌وه که‌په‌نجه‌ره‌ی ژوره‌که‌ی کرده‌وه، که‌ده‌رگای بالکۆنه‌که‌ی خسته‌سه‌ر پشت، هه‌ستی به‌رقیکی گه‌وره‌کرد به‌رابه‌ر نه‌جو نه‌شکانی، هه‌ستیکرد پیشه‌ی نه‌و رقه‌ی ده‌گه‌پته‌وه بو جۆریک له‌هه‌ستی سه‌ره‌تایی به‌رابه‌ر غه‌زه‌لنوس. پاسته‌نه‌و کچیکی ته‌مه‌ل بوو، پاسته‌هه‌موو وه‌ک بێمیشک سه‌یریانده‌کرد، به‌لام له‌و شه‌وه‌وه که‌غه‌زه‌لنوسی بینی، که‌نه‌و مامۆستا سه‌یره‌ی خه‌یالی بینی، له‌هه‌ست و نه‌ستی خۆی تیگه‌یشت. پێشتر هه‌میشه‌به‌رابه‌ر بپیاره‌کانی خۆی دوودل بوو، به‌لام نه‌مجاره‌دلنیا بوو چی ده‌وێت. له‌و شه‌وه‌وه هه‌چ

دەرفەتییکی لە دەست نە دەدا بۆ ئەوێ لە گەڵ نە جۆ ئەشکانیدا شەپکات. خانمی شەمس لە هەر کەس زیاتر پەفتاری کچەکی پێ سەیربوو، ئەو دەیزانی گەر کیژە بەستەزمانە کە هەست و نەستیکیشی هەبێت، ئەوا لە ژێر گوشاری زۆری مامۆستا و دایک و باوک و خەزمەکانیدا ناتوانیشت ئاشکراییکات. ئەوێ ئیستا دەیتوانی لە گەڵ ئەشکانیدا شەپکات شتییکی تازەبوو، نیشانەی گۆرانیکی پاستەقینەبوو کە دیار نەبوو بە چ ئاراستەیک دەجولێت و بەرەو کوێ دەپوات. دواي دە وانی خەیاڵ، تەنیا ئاستی خوێندن و شیوێ بیرکردنەوێ مەهناز نەگۆرپابوو، بەلکو تەواوی کاراکتەری بەرەو گۆران دەچوو. چیتەر خۆی بەشیوێ جارێک نە دەخست، ئەو بایەخە زۆری سەرۆختیک بە قژ داهێنان و ئوتوکردنی جلەکانی دەدا، لە ناکاو بەجۆریک سەیر و توندپەرەوانە بووبوو بە فەرمانۆشی و خۆلەبیرکردن. پۆزیک مەهناز بە قژیکی کۆرانی کورتەوێ لە سالتۆنی قژ برینەکی هاوسێیان گەپایەو، ماوەیک بوو وەک جارێ جلی ئاسایی دەفگرتووی کچانە و وەک کیژانی هاوتەمەنی مۆدیلی نوێی لەبەرەندەکرد، لە ماوەی دوو مانگدا هەموو شتیک گۆرا، لە کچیکی شیکەوێ کە کۆرانی گەپەک ناویان دەنا «کچی بۆردە»، بووێ کیژیک یاخیبوون و چاوقایمییهکی گەورە لە جلوهرگ و پەفتارییدا بوو.

سەیفەدین مارۆ خۆی بە ئیشی ئەم مامۆستای خەیاڵە سەرسامبوو، بەلام نەیدەزانی چۆن شتەکان هەلسەنگیێت، لەسەرێکەوێ زیرەکبوونی لە ناکاوی کچە کە شتییکی دڵخۆشکەربوو، بەلام لەسەرێکی تریشەوێ گۆرانیکی کتوپر و شیتانە و بێدەنگی دەبینی کە نەیدەزانی لە کوێدا دەگیرسێتەوێ. لەبەرھۆیەکی نەزانراو چیرۆکی ئەم مامۆستایە خەیاڵی لە هاوڕێکانی خۆی شار دەوێ. بەپێچەوانەی شەمسەوێ کە بە شانازییەوێ باسی باشبوون و زیرەکبوونی کچەکی دەکرد، سەیفەدین هەستیدەکرد،

کچه‌کە‌ی به‌جۆرێکی هێند خێرا دە‌گۆڕێت عاقیبه‌تی دیار نییه‌ . نه‌جۆ
 ئە‌شکانی له‌ هه‌مووان زیاتر برینداربوو، له‌گه‌ڵ ده‌رکه‌وتنی ئە‌م مامۆستای
 خه‌یاڵه‌دا مه‌هناز ته‌واو له‌گه‌ڵیدا گۆرابطوو، له‌ زۆریه‌ی چوونه‌ ده‌ره‌وه‌کاندا
 بێده‌نگ و بێزار ته‌ماشایده‌کرد و هیچی نه‌ده‌گوت . سه‌ره‌تا که‌ مه‌هنازی
 ده‌ستنیشانکرد هه‌ستی به‌ شتێک له‌ ساردی و که‌مه‌ترخه‌می کردبوو،
 به‌لام به‌گه‌شتی وادیار نه‌بوو که‌ به‌ هاوسه‌رگیری و شووکردن نا‌پازی بێت .
 بێده‌نگی دووردریژ و شه‌رمی قوولێ نیوانیان وایده‌کرد نه‌توانی‌ت زۆر لێی
 نزیک ببێته‌وه‌ ... پێش ئە‌وه‌ی سه‌روه‌سالی ئە‌م غه‌زه‌لنوسه‌ ده‌رکه‌وی‌ت،
 کاتی‌ک ده‌چوو بۆ مالیان هه‌ستیده‌کرد ببنینی ئە‌م خۆشحالی‌ده‌کات، گه‌ر
 جلیکی تازه‌ی بکریایه‌ ده‌پیرسی «ها، نه‌جۆ جوانه‌ له‌به‌رمدا؟» . گه‌ر
 پرستۆرانتیکی تازه‌ بکرایاته‌وه‌ ده‌یگوت «ها نه‌جۆ هه‌زه‌که‌یت بێیت
 له‌ گه‌لمدا؟» . به‌لام ئێستا بێته‌وه‌ی پرس به‌و بکات، بێته‌وه‌ی زه‌وقی
 ئە‌وی به‌لاوه‌ گرنگ بێت، قزێ وه‌ک کۆرپێک کورتده‌کاته‌وه‌ و لێشی
 نا‌پرسێت . به‌دیوه‌که‌ی ترده‌ فه‌رامۆشکردنی مه‌هناز بۆ ئە‌و، به‌ بایه‌خیکی
 بپۆینه‌ بۆ ئە‌و مامۆستا پریشنه‌ی خه‌یاڵه‌ وه‌رگه‌رابوو، له‌به‌ر خاتری ئە‌و
 ده‌یویست زیره‌ک بێت، ده‌یزانی گه‌ر زیره‌ک نه‌بێت، دایکی نا‌هه‌ڵێت چیت‌ر
 غه‌زه‌لنوس ببینیته‌وه‌ . ئاشکرا‌بوو، مه‌هناز هه‌موو شتێک ده‌کات بۆ ئە‌وه‌ی
 غه‌زه‌لنوس ببینیته‌وه‌، نه‌جۆش به‌غه‌ریزه‌ی نێرێک و عاشقیکی بریندار
 هه‌ستی به‌ هه‌موو شتێک ده‌کرد .

مه‌هناز ئێستا ده‌یویست ئازابێت، غه‌زه‌لنوس به‌رده‌وام پێیده‌گوت
 «بۆ ئە‌وه‌ی خه‌یاڵ بکه‌یه‌وه‌، ده‌بی‌ت ئازا بیت ... خه‌یاڵ و ئازایه‌تی
 یه‌ک شتن» . ئازایه‌تیش ئێستا ئە‌وه‌بوو به‌ نه‌جۆ ئە‌شکانی بلی‌ت «شووت
 پێناکه‌م» . کچه‌که‌ له‌ ماوه‌یه‌کی که‌مدا خه‌یاڵی به‌ جۆرێکی سه‌یر
 گه‌وره‌بوویوو، غه‌زه‌لنوس خۆشی باوه‌ری نه‌ده‌کرد . له‌ ماوه‌ی ئە‌و چه‌ند
 سه‌له‌دا کۆمه‌ڵێک ئافه‌رت هاتبوونه‌ سه‌ر پێگای که‌ به‌شیوه‌ی جۆراوجۆر

خۆشیانویستبوو، بەلام پۆزێک لە خەیاڵی ئەوەدا نەبوو کچیکی وەک مەهناز مارۆ ئەوی خۆشبویت. دواجار ئەو مامۆستا بوو، مامۆستای کچیکی دەستگیراندار کە چەندین ساڵ لەو منداڵتربوو، هەر هەڵەیهکی چکۆلانە ژيانی کچە بەستەزمانەکهی وێرانده کرد. بەلام مەهناز چەنده پرقی لە سەرۆسمێڵە پەش و قیافەتە سەریازی و زمانە بێبەهرەکهی نەجۆ دەبوو، هێندەش غەزەلنوسی خۆشدهوێست. ئیستا بە هۆی ئەو توانا گەورانهوه لەسەر خەیاڵ دەیتوانی دنیا بگۆڕیت سەر شوێنێکی تر. ژوورهکهی خۆی شەوان دەبوو بە باغیکی بێسنوور، دەیتوانی هەموو مالەکه پرپکات لە بۆلبول، لە بالندهی سەیر سەیر کە خۆی بە خەیاڵ دروستیده کردن. غەزەلنوس هەردەم پێیدهگوت «قورستین شت یەکهمین بالندهی خەیاڵیه، کە مرۆف توانی یەکهەم بالندهی خەیاڵی دروستبکات، دواي ئەوه هەموو شتیکی تر ئاسانه». مەهناز زۆر زوو یەکهمین بالندهی خەیاڵی خۆی دروستکرد، بەجۆرێک ئالودهی ئەو جیهانه خەیاڵیه بوو، گەر ئەو خواسته قوولەي نەبایە بۆ بینینی غەزەلنوس لەوانەبوو جارێکی دی نەگەریت ئەو بۆ دۆنیای شتە پاستەقینهکان. ئەو لە هەموو کەس باشتەر خۆی دەناسی، پۆزێک لە پۆزان کچیکی دەبەنگ نەبوو، هەموو وادهزانن کچیکی دەبەنگ، خۆشی بەردهوام خۆی و نیشاندهات، هەموو بە کچیکی جوانی بێ میشک سەیریدهکەن کە هیچ نازانییت. بەلام بە درێژای سالی پابوردوو، بە تاییەت لەوکاتەوه کە نەجۆ ئەشکانی بووبوو بە دەستگیرانی، ئارەزووی فیربوونی هیچ شتیکی نەماوو. کچیک دانیابییت ژيانی لە وێنەیهک دەچیت پێشتر ئەوانی دی هەموو شتیکیان تیاکیشاوه، ئیدی ئارەزووهکانی دەمرن. تا غەزەلنوس نەهاتبوو ژيانیهوه، هەستیدهکرد ژيانی سفرهیهکی ئامادهیه و ئیشی ئەو ئەوهیه بێتە سەر سفرهکه و بخوات و هەستیته سەرپێ، چ پێوستیهکی بەوه نەبوو گوێ لە سەعید بایۆ و مەجه ئیکسلاند بگریت. بەلام ئیستا

نا، ئیستا هه‌ستده‌کات ژبانی زۆر بچوک و هه‌زاریه‌وه . هه‌ستده‌کات تا نه‌و کاته گولێ نه‌بینیه‌وه، بالنده‌ی نه‌بینیه‌وه، باغی نه‌بینیه‌وه . ئیستا ده‌یویست فێربێت، هه‌موو شتیگ برانێت، چیتەر پقی له‌و وینه‌یه‌ی خۆی بوو، وینه‌ی کچیکی جوانی هه‌میشه ریکپۆش و جل ئوتوکراو، شیک و ناسک، ده‌ستگیراندار و مسۆگەر، که به‌ده‌نگیکی باریک و ده‌ستکرده‌وه ته‌نیا ئیشی نه‌وه‌یه به‌خێرهاتن و خوداحافیزی له‌ میوانه‌کانی دایک و باوکی بکات... کچیگ بپاره تا مردن له‌ هه‌موو ئاهه‌نگیکدا، له‌ هه‌موو چوونه‌ ده‌ره‌وه‌یه‌کدا، له‌ هه‌موو داوه‌ت و سه‌یران و نانخواردنیکدا له‌گه‌ڵ نه‌جۆ نه‌شکانیدا بێت، نه‌و پیاوه‌ی ته‌نیا سیحری ژبانی شانازیکردنه به‌ قژه ئالتونی و درێژه‌که‌ی نه‌مه‌وه، ده‌بێت له‌ هه‌موو شوێنیکدا وه‌ک کچیگ ده‌رکه‌وێت که یه‌کیگ له‌ کوپه‌ بۆشناخ و پاره‌دار و بازارپاسه‌کانی بۆ خۆی سه‌ندوه . سه‌ره‌تا وایده‌زانی ژبان به‌و جۆره‌یه، به‌لام هاتنی غه‌زه‌لنوس شتیکی نیشاندان که که‌چه‌کانی دیکه ناتوانن ببینن. مرقوف که دونیای خه‌یالی بینی ناتوانێت به‌ که‌سانی وه‌ک نه‌جۆ نه‌شکانی که له‌ باسی خواردن و پاره و سیاسه‌ت به‌ولاوه هیچ شتیکی دی نازانن پازیبێت. هه‌ر شه‌ویگ بیری له‌ نه‌جۆ نه‌شکانی بکردایه‌ته‌وه، ده‌بایه په‌نجه‌ره‌که بکاته‌وه و هه‌وا هه‌لمژێت. ئیستا به‌رده‌وام شه‌وان په‌نجه‌ره‌کان ده‌کاته‌وه، هه‌ستده‌کات بوونه‌وه‌ره خه‌یالییه‌کان له‌ودیه‌و په‌نجه‌ره‌که‌وه‌ن، شه‌و به‌و قژه‌ کوپانه تازه‌یه‌وه ده‌چێته‌هه‌ر به‌لکۆنه‌که، نه‌ته‌له‌فون بۆ هاوڕێکانی ده‌کات و نه‌ گوی له‌ گۆرانی ده‌گرێت، تاکه شتیگ ده‌یکات نه‌وه‌یه بیر له‌ غه‌زه‌لنوس ده‌کاته‌وه، بیر له‌ گولێ خه‌یالییه‌کانی خۆی ده‌کاته‌وه، خه‌یالی لای نه‌و بولبوله ئه‌فسوناویانه‌یه که له‌سه‌ریدا ده‌خوێنن. ئیستا دلنایه ناتوانێت له‌گه‌ڵ نه‌جۆ نه‌شکانیدا بژی، گه‌ر شوو به‌و پیاوه بکات خه‌یالی ده‌مری. هیچ شتیگ وه‌ک دیمه‌نی نه‌و سمیله په‌ش و برۆ په‌ش و یقاره سیاسیه‌ی نه‌و خه‌یال ناکوژێت. نه‌وه قسه‌ی خاتوو شه‌مسی

دایکی بوو، کە خۆ پەفکردن و وەستانی نەجۆی بە «ویقاری سیاسی» ناودەنا. هەر پۆژیک نەجۆ ئەشکانی ببینیایە، بە زەحمەت دەیتوانی بگەریتەو بە ژوورە خەیاڵییە بچوکه‌کەی خۆی.

دوای شەش مانگی بەردەوام مەهناز یەکیک بوو لە پۆخەبەرە خەیاڵییەکان. غزەلنوس سالانیک دواتر کە باسی مەهناز مارۆی دەکرد، دەیگوت «یەکیک بوو لە پۆخەبەرە خەیاڵییە تەنیاکان، لەو پۆخەبەرە خەیاڵیانەی خۆیان دروستدەبن و لە هیچ گروو و کۆمەڵێکدا ناتوێنەو...». لە ماوەی ئەو شەش مانگەدا غزەلنوس چەندین جار هەولیدا مەهناز تێکەڵاوی هەندیک لەو پۆخەبەرە خەیاڵیانە ببێت کە ئەو دەیناسین، بەلام مەهناز نەیدەتوانی بە هیچ کۆمەڵە ئادەمیزادیکەو بەجەسپێت، دنیا خەیاڵییەکەی مەهناز ژوورەکەی بوو، ئەو دەیگوت «هەندێ مۆفی خەیاڵی هەن، جیهانە خەیاڵییەکیان لە سنووری مائی خۆیان تێناپەریت، مەهناز لەوانەبوو».

لەگەڵ سەرەتای خۆنامادەکردندا بۆ تاقیکردنەو گەرەکانی کۆتایی سال، مەهناز ئیوارەیک بە نەجۆ ئەشکانی گوت نامەوێت شووت پێیکەم. شەویک پێشتر لە داوەتی یەکیک لە ناسیاوێکانی نەجۆدا لە کاتیکیدا ئەو بە دەنگی بەرز باسی شەپ و ململانێی هەمیشەیی نێوان دوو حیزبە سیاسییە گەرەکەی ولاتی دەکرد، مەهناز بە پێچەوانەی چاوەڕوانی هەمووانەو «کە پێکرا فیڤوویون گوێیان لە دەنگی نەبێت» گوتی «نەجۆ ئەشکانی، لەم باسانە زیاتر هیچی تر نازانیت، ناتوانیت لەم قسە پرپوچانەی سیاسەت بەولاو بەسی هیچی تر بکەیت؟». قسەکانی هێند راستەوخۆ و پەق و بریندارکەریوون، ئەشکانی بۆماوەیک وەها وریو نەیدەزانی سەیری کوێ بکات. سەختبوو بۆ نەجۆ لەناو

خزمه‌کانی خۆیدا، له جیگایه‌کدا له هه‌ر شوێنێکی دی زیاتر و یقاری خۆی به‌لاوه گرنگ بوو بشکێنرێت. ئه‌وه‌وه که مه‌هنازی برده‌وه، به‌ جۆرێک توپه‌بوو، خه‌ریک بوو ماشینه‌که‌ی ده‌دا به‌عه‌مود و دار و دیواره‌کانی پێگادا، به‌لام مه‌هناز وه‌ک کارێکی به‌ توپه‌یی ئه‌وه‌وه نه‌بێت، له پێشه‌وه وه‌ک خانمێکی به‌ یقار دانیشتیوو و نیگاریکی وه‌ها خه‌یالێشی هه‌بوو، ده‌تگوت نوقمی نه‌شئه و پۆشناییه‌کی خودایی بووه . که‌ گه‌یشتنه‌ به‌رده‌رگا، له‌ کاتێکدا نه‌جۆ ئه‌شکانی که‌فی ده‌رده‌دا، مه‌هناز به‌ ئارامیه‌وه ده‌ستی خسته‌ سه‌ر ده‌ستی و گوتی « نه‌جۆ، گوێگره‌، من و تۆ بۆ یه‌ک نابین، که‌ له‌گه‌ڵ تۆدا ده‌بم ناتوانم خه‌یال بکه‌مه‌وه، ده‌مبوریت، به‌لام گه‌ر وازم لێبه‌یتیت، تۆش خۆشتر ده‌ژیت» .

مه‌هناز مارۆ له‌ ژانییدا وه‌ها ئازا نه‌بوو، هه‌مووان وه‌ک ترسنۆکیک سه‌یریانده‌کرد، به‌لام ئیستا ده‌یتوانی تا گه‌یشتنه‌ سه‌ر سنووری مه‌رگ ئازابێت. چه‌ندین هه‌فته‌بوو برپاری خۆی دا‌بوو، له‌ نیوان مه‌رگ و نه‌جۆ ئه‌شکانیدا، مه‌رگی هه‌لده‌بژارد. ئیستا شه‌وان که‌ هه‌لده‌ستا و به‌ ماکسییه‌ ئه‌رخه‌وانیه‌که‌یه‌وه ده‌چوووه‌ بالکۆنه‌که‌، بیرى له‌ مردن ده‌کرده‌وه، مردنێک له‌ سه‌یفه‌دین مارۆی باوک و له‌ نه‌جۆ ئه‌شکانی دوورباته‌وه، ئیواران زۆرجار له‌ و باغچه‌ خه‌یالیه‌ی خۆیدا ناچارده‌بوو، گوێ له‌ باوکی و نه‌جۆ بگرێت، قسه‌ بێپرا‌نه‌وه‌و دووباره‌کانیان له‌سه‌ر سیاسه‌ت بیه‌ستیت. ئیستا هه‌رکات گوێی له‌ باسی سیاسه‌ت ده‌بوو، ده‌یویست بپشێته‌وه و بمریت. جگه‌ له‌ غه‌زه‌لنوس که‌سی تر له‌ ژانییدا نه‌بوو باسی گوێ بکات، باسی ئه‌و پۆخانه‌ بکات که‌ شه‌وان له‌ ژێر تریفه‌دا گه‌وره‌ده‌بن و به‌یانیان ده‌مرن، جگه‌ له‌ غه‌زه‌لنوس هه‌چ که‌سیکی تر نه‌بوو فی‌ری هونه‌ری نزیکبونه‌وه‌ی بکات له‌ بالنده‌کان. چه‌ند سه‌یربوو که‌ ده‌ییبینی غه‌زه‌لنوس ده‌توانیت کوکوختیه‌کان پارێزبکات له‌سه‌ر ده‌ستی بنیشه‌وه . دلنیا‌بوو غه‌زه‌لنوس ناتوانیت تا هه‌تا‌هه‌تایه‌ له‌گه‌ڵیدا بێت، ئه‌وه‌ گه‌وره‌ترین غه‌می ژانی

بوو، چوڼ ده توانیت جاريکی تر بڼ نه م باغه خه يالۍ و بالنده سهيرانه
 بڼی، چوڼ ده توانیت هه سته کانی بگيرېته وه بو نه و کاته ی که هېشتا
 غزلهلنوسی نه بينيښوو. دووچار به دزی سيفه دين مارو و به مؤله تی
 خاتوو شه مس له گه ل غزلهلنوسدا چوبووه دهره وه، دوو تاقمی خه يالۍ
 بينی بوو، دوو گروپ له و مړوځه خه يالۍانه ی هه ر ده سته يه کيان له
 جوړيکی تايه تی خه يالدا قال و بليمه تن. به لام نه و پوځيکی ته نيا بوو،
 له شه مسی دايکی به ولاره که سی تری نه بوو، ناره زوويه کی نه بوو ټيکه ل
 به هيچ پوځله به ريکی تر بيت، خو ی دونيا يه کی هه بوو، ده ترسا گه ر
 له مال بيته دهری نه و دونيا يه ی له ده ست بجيت. له گه ل نه و ترسه شدا
 هه موو شتيکی ده کرد بو نه وه ی غزلهلنوس له ژيانيدا بميتېته وه،
 هه موو شتيک. چه ند پوژيک به رله وه ی به نه جو نه شکانی بلیت باواز
 له يه کدی به ټين، شه ويک به دريژايی بیری له خه وتن ده کرده وه له گه ل
 پياويکی وه که نه جوډا، يه که مجاريو له ژيانيدا بير له له شی پروتی
 پياويک بکاته وه، نه و هه سته ی که ده سته ی نه جو ده که ويته سر له شی،
 شيتيده کرد، مردنی له وه پي چاکتريو له گه ل نه جوډا پروتېته وه. به لام
 ده بيت خه وتن له گه ل غزلهلنوسدا چوڼ بيت، چ سحرک و چ خه يالۍک
 بيت؟.

ده بایه به رله وه ی بجيت ته تاقیکردنه وه ی کو تاييه وه هه موو شتيک له گه ل
 نه شکانيدا بېرېټته وه. ده يزانی سيفه دين مارو هه رشتيک قه بوو لېکات،
 نه وه قه بوو ل ناکات. ده يزانی گه ر سه رته تا لای خاتوو شه مس نه و
 مه سه له يه باسبکات، له وانه يه شته کان وه ها خراب بشکېنه وه له ده ست
 ده رېچن و دواتر نه گيرېنه وه. به لام بو خو ی تاقی نه کاته وه؟ بو نازايه تی
 خو ی نه خاته به ر نه زمونځيک که درهنگ يان زوو ده بيت پياپروات؟.
 ئیستا ده بایه برپارېدات، ده بایه بجيت به رده می سيفه دين مارو و
 بلیت من شوو به نه جو نه شکانی ناکه م. ئیتر دوا ی نه وه هه رچيه ک

پووده دات... به جه نه م.

سه یفه دین مارۆ شه وان تا درهنگ خه ریکی ته له فونکردن بوو. تا یه که م
 هه لێژاردنی گه وره ی ولات، ماوه یه کی زۆر که می له بهرده مدا مابوو، حیزب
 رایسپاردبوو له دیاریکردنی لیستی هه لآوێرداندا به شداریبکات، سه یفه دین
 چهنده له ماله وه پیاویکی په ق و بیسه بر و زوو هه لچووبوو، له دهره وه
 زمانیکی دیبلۆماسی و نه رم و به شیوازی هه بوو. چه ند شه و مه ناز
 چاوه پوانبوو، به لام باوکی کاتی بۆ هه یج شتیک و هه یج که س نه بوو.
 شه وێکیان دوا ی چه ندین سه عات ته له فونی دووردریژ، مه ناز بیئه وه ی
 گوێبداته هه یج شتیک، چوو ه ژوو ره تایبه تییه که ی باوکی، ئه و ژوو ره ی
 له وێوه قسه ی له گه ل سه رانی حیزب و کاندیده تازه کانی هه لێژاردندا
 ده کرد، هه ر له وێوه دکتۆر و ئه ندازیار و پارێزه ره کانی ده خسته سه ر
 که لکه له ی خۆ کاندیدکردن بۆ یه که مین هه لێژاردنی نازاد له میژووی
 خۆره لات ی ناوه راستدا «وه ک سه یفه دین مارۆ له بهرده م نه جۆ ئه شکانی
 و خانمی شه مسدا، به دلنایای و فه خره وه دانی پیاده نا». دوا ی چه ندین
 سال ئه وه یه که مجار بوو مه ناز شه وێکی وا درهنگ و بۆ ئیشیکی
 تایبه تی بچێته ژوو ره که ی باوکی. سه یفه دین مارۆ ئه زمونیکی سیاس ی
 نه وتو ی هه بوو بزانی، مژۆف چ وه ختیک شتیک گرنگی بۆ گووتن
 هه یه. بیر ی نه ده هات له و چه ند ساله ی دوا ییدا دانیشتنیکی هاو پێیانه ی
 له گه ل که چه کیدا ئه نجامدا بیست، هۆ که شی هێنده ی ئه و دوور په ریزی و
 بیژده نگیه گه وره یه ی مه ناز بوو، که مه رخمی و سه رقالی سه یفه دین
 نه بوو. به گشتی له ژن و مندالدا خۆ ی به که سیکی به دبخت و بیبه ره م
 حیسابیده کرد. بهرده وام هه ستیده کرد ژنه که ی هێنده ی ئافره تیکی زۆربلایی
 خۆه لکیشه، خانم یکی کۆمه ککه ر و گرفتشکین نییه، که چه که شی زۆر
 بیهۆش و که م عه قل و ساکار ده هاته پێشچاو، به لام دلی خۆ ی به وه

خۆشدهکرد، بلّیت مندالّی ئەم سەردەمە پێکرا وەهان. سەیفەدین مارۆ دالّی بەم مامۆستای خەیاڵەش نەدەکرایەو. جۆرە پیاویکی دەگمەن بوو، پێشتر پێکەوتی تەرەزە مەخلوقی وەهای نەکردبوو، نە لە سیاسییەکان دەچوو، نە لە دکتۆر و ئەندازیارەکان، لە خەلکی ناو بازار و لە گۆرانپێژەکانیش نەدەچوو. هەتا وەک پۆشنبیرەکانیش نەبوو، پۆشنبیران شتیکی ترن، ئەم دەیانناسی، زۆریەیان بە یارمەتی کەم پازیدەبن، سەرە گەرەکانیان حیزب مسۆگەریکردون و خستونییەتە بنگلی خۆیەو. لەو کاتەو کە بووبوو بە سەرۆکی لیژنەی هەلبژاردنی کاندیدەکانی پەرلەمان هەرکەسیکی دەبینی بەچاوی ئەووە تەماشایدەکرد ئاخۆ بۆ پەرلەمان دەستدەدات یاخود نا؟ دالّی بەو خۆشبوو، کە ماوێیەکی دیکە، خولێک یان دووانی دیکە نەجۆ ئەشکانی زاوای کاندیدیکی باش دەبێت بۆ پەرلەمان. قیافەتی، دەم و سمیلّی، شیوەی پاوەستان و پێز دەربڕینی هەموو هی پەرلەمان بوون. سەیفەدین مارۆ زۆر دالّی بەو زاوایە خۆشبوو، بۆ مەهناز مێردیکی نمونەیی بوو. ئەو شەو کە مەهناز چوو ژووری، خەیاڵی بۆ هەموو شتێک دەچوو، ئەو قسانە نەبێت. لەو باوەردا نەبوو، کچیک و مندالّ بەو جۆرە چاوپووی کرابێتەو، لە بەردەم باوکیدا بێتەس بلّیت من ئەم کابرایە بە کەسیک نابینم، شایستەیی ئەو بێت لەگەڵیدا پووتبمەو و بخەوم. جۆریک بوو لە بێگەدەبی، لە بێخۆرمەتی بێۆینە و لە ئەندازەبەدەر. ئەو شەو سەیفەدین خەوی لێتەکەوت، تا بەیانی لەناو نوینەکاندا لۆلدەبوو و دەکرایەو، دەکرایەو و لۆلدەبوو. بە پێچەوانەی مەهنازەو کە بە قرە کورتەکە یەو، بەو بیجامە ساتانە سفت و لووسەو، خۆشەخت وەک یەکیک باریکی گەرەیی لە ئەستۆی خۆی داگرتبێت، ژوورەکەیی مارۆی جێدەهێشت. دەبایە پوون و ئاشکرا بلّیت کە شوو بە نەجۆ ئەشکانی ناکات، دوو مانگ بوو دەیویست ئەم پرستەیی ئاشکراکات و نەیدەتوانی،

هه تا نهیده توانی لای غه زه لنوسیش ئه و قسانه بکات. به لام ئیستا ته واو، تا هه تاهه تابه ته واو، سهیر له وه دابوو که ته وای جهنگ و جه دهل و ههراکه که وته پۆژی دواتر. برپاره که بۆ خانمی شه مسیش وهک بروسکه وه ها بوو، وهک دۆغایه کی ناوه خت که ده ست و ده می مروف ده به ستیت و ئیفلجیده کات. ئه و پۆژه به ته له فون مامۆستاکانی ئاگادار کرده وه، که له بهر هۆیه کی خیزانی هه موو وانه تاییه تییه کان دواده که ویت و ده خرینه کاتیکی تر. راسته خانمی شه مس سه ره تا دژی شوو کردنی مه هناز بوو به نه جۆ نه شکانی، راسته دلی به و کوره نه ده کرایه وه، راسته کچه که ی خوی به شایسته ی که سیکی باشتر ده زانی، به لام ئیستا بۆ سالیکی زیاتریو ده ستگیریانی بوو، پیکه وه له چنده ها بۆنه دا ده رکه وتبوون، پیکه وه گه پابوون و شه و درهنگ هاتبوونه وه مالی، کوره که هه موو شتیکی کردبوو، ئالتونی ته واو، مالی ته واو، یهک به یهکی مه رجهکانی ئه ویشی قه بوو لکردبوو. به هانه یهک نه بوو په شیمان بینه وه، ههچ به هانه یهک نه بوو. دوا وه قسه ی خه لک، ئه و هه موو حیکایه ته ی که بلأوده بیته وه، ئه و هه موو پرسیاره ی که ده کریت، ئه و هه موو عیبه یه ی جیده مینیت. نا چیت نه ده کرا مه هناز په شیمان بیته وه، په شیمانی هه روا ئاسان نییه، دوا وه بۆ په شیمان بیته وه، هه مووان به دیمه نی نه جۆ نه شکانی و سه ردانی ئیوارانی راهاتبوون. مه هناز قسه یه کی گونجاو و به هانه یه کی راسته قینه شی نییه. خانمی شه مس ههچ له قسهکانی مه هناز تینه ده گیشته، ده رباره ی ئه وه ی بینینی نه جۆ خه یالی ده کوژیته ... ههچ تینه ده گیشته ... ههچ. خه یال خوی چیه، تا بینینی نه جۆی به سته زمان بیکوژیته؟

سه یفه دین مارو ئه و پۆژه ده بایه تا درهنگ له گه ل هه لآوێردهکانی هه لآبژاردندا ته له فونبکات، کو بوونه وه یه کی له گه ل سکرتری سه روکدا بۆ کاروباری هه لآبژاردن هه بوو، دانیشتنیکی له گه ل به رپرسی پروپاگنده دا

هەبوو، دەبایە لەگەڵ دوو خانمدا سەبارەت بە کاندیدە ژەکان قسەبکات. پۆزێکی ئیجگار جەنجال بوو، ئیجگار. بەلام بەردەوام خەیاڵی لای مەھناز و قسەکانی ئەو بوو. مەواڵی پەشیمانبوونەوی کچەکە ی دواى سالتیک لە دەستگیرانی، کاریگەرییەکی خراپی لە ناو حیزیدا دەبیت، نەیارەکانی بەکاریدەهێنن بۆ ئەوێ ناویانگی بزپێنن، نەجۆ دەبیت بە دوزمنی، خەڵکانیک ناوی کچەکە دەخەنە بازارەو. دەبایە هەرجیبەکی کردووە کچەکە لەو ئارەزووە کتوپر و بێمانا و بێهەڵانە پزگاریکات. ئیستا دڵنیابوو کاریگەری ئەو «مامۆستای خەیاڵە سەگابە» لەسەری کوشندەیه، لە سەرەتاوە دەبایە بە هاتنی ئەو گەنجە ئالۆز و سەیر و فیتنەکارە پازى نەبیت، کە پشێکی وەک پشێ دەروێشەکان هێشتۆتەو و خۆی ناوناو غەزەلنوس. دەبایە پیاویکی لەو عاقلترین پێگا بە مامۆستایەکی خەیاڵ بەدات پێخاتە مالهەکی. سەیفەدین کە بەیانی چوووەدەرێ، دەیزانی بەزەمى گەرە دەکەوێتە ئیوارەو، ئەو کاتە دەگەرێتەو. خانمی شەمسیش دڵنیابوو کە سەیفەدین هەروا ئاسان لێناگەرێت کورپێکی وەک نەجۆ ئەشکانی لە دەست بجیت، هەموو گوشارتیک دەکات تا مەھناز پەشیمانیکاتەو، بپاریدابوو لەو کارەشدا پێگەری نەکات. هەر بەیانی زوو پێک و پاست بە کچەکە ی گووت «گەر باوکت سەریشت بپێت، کارم پێو نیه، ئەوەندەم لەسەرە چەقۆکە ی بۆبەینم». مەھناز بێئەوێ بترسیت، گووتی «گەر بمرات بە نەجۆ ئەشکانی، پێویست ناکات سەرمبێت، چونکە بێسەرپێن کوشتوومی».

هیچ شتیک لەگەڵ مەھناز مارۆدا سوودی نەبوو. هێزیک نەبوو لەم دونیایەدا پەشیمانیکاتەو.

سالانیک دواتر غەزەلنوس بۆ ماجیدی گۆل سۆلافی گێراپەو «ئیوارەیهکیان چووم بۆ مالى مەھناز مارۆ، وەک ئیوارەکانی تر بێناگا لە

هيچ شتيك و بيخه يال له هر غه ميک، ساده و ساکار پويشتم، خانمي شه مس له سالونه گوره که ي خوياندا پيشوازي ليکردم. خاويليه کی دا به سار نه ژنويدا و به هيمنی به رابهرم دانېشت، گړوتی ماموستا بمبوره، له مړوه ئيتر دهرسه کاني خه يال ته واويوون، من و سه يفه هه سنده که ين وانه کاني تو کاريکی خراپی له کچه که کردبیت، باوکی پيويابه وازهينانی له نه جوئی ده ستگيرانی په يوه ندي به م دهرسانه وه هه بیت که له توئی وهرده گړيت. وهک نه وهی کچه که په پيپيته دنويه کی تره وه، ئاگای له خوی نه ماوه و بهرده وام قسه ی سه يرده کات.

من نه و پوژه قسم نه کرد، دهمزانی هرچيه که بلیم بيسووده، هيچ يه که له خانمي شه مس و سه يفه دين مارو نه يانده توانی تيپگه ن من ده لیم چی، مړوف گهر خوی پوخله به ريکی خه يالی نه بوو، چند باسی خه يالی بو بکه يت تيئاگات. دوو پوژ دوی نه وه ئيواره يه کی درهنگ کچيک نامه يه کی مه ناز ماروی بو هيئام، نامه ی دلکی گه نج و تيکشکاو، به گريانه وه نوسيبيوی منی خوشده ویت و له بهر من وازی له نه شکانی هيئاه، ناتوانيت بن من بزی و ده بیت هرچيه کم کردوه پزگاريپکه م، چونکه گهر من نه بينيت خه يالی ده مريت. من نه مده زانی چيپکه م؟ هيچ شتيک له وه ناخوستر و غه مگينتر نييه، کچيکی مندالکار و گه نج توئی خوشبویت. هيچ ئازاريک له م سهر زه مينه وهک نه و ئازاره نييه، پياويک بيت و کيژيکی ناسک خوشی بوييت و تو له بهر هزار هو و هزار ريگری بيئانا نه توانيت خوشتبويته وه. من نه وکات به خيليم به نه جوئ نه شکانی ده برد، نه مده زانی ده توانم چی بوئو کچه بکه م، نه مده زانی چوئن ده کريت کومه کيپکه م. مړوف ناپيت هه ست و نه ستي کچيکی گه نج به گالته وهریگريت، من نه وکات نه و نه زمونه گوره يه م نه بوو. ئيواره ی نه و پوژه نه جوئ نه شکانی به جووتيک چاری سووره وه، به هه ستيکی پقاوييه وه، به لموژی به رازيکه وه هاته بهر دهرگام، منی

به‌وه تاوانبارکرد که مه‌هنازم له خشته بردییت، نه‌مانه‌تی مامۆستایه‌تییم خستبیتته ژیرپیتمه‌وه و قوتابییه‌کی به‌سته‌زمانی خۆم فریوداییت. من به‌و په‌پی توند و تورپه‌یه‌وه تۆمه‌ته‌کانم دورخسته‌وه و گووتم ئاگام له هیچ حیکایه‌تیک نییه. به‌لام کۆپییه‌کی ئه‌و نامه‌یه‌ی مه‌هناز بۆ منی نوسی‌بوو، لای نه‌ویش بوو، هه‌ر ئه‌و کچه‌ی که مه‌هناز نامه‌که‌ی پیا‌نارد‌بوو، کۆپییه‌کی نامه‌که‌شی به‌ نه‌جۆ نه‌شکانی فرۆشت‌بووه‌وه. به‌لامه‌وه گرنگ نه‌بوو ئه‌و چی ده‌زانیت یان نازانیت، ئه‌وکات ته‌نیا خه‌یال‌م لای مه‌هناز بوو، من به‌ نه‌شکانیم گووت واز له کچه به‌سته‌زمانه‌که به‌یتنه، دل‌نیام ئه‌و کچه منی خۆشناویت، به‌لام رقی له تۆیه، هی‌نده رقی له تۆیه ناچار بۆ که‌سیکی تر ده‌گه‌ریت، بیکات به‌ پشت و په‌نای خۆی. گه‌ر ده‌ته‌ویت ئه‌و به‌سته‌زمانه تووشی ده‌ردی گه‌وره نه‌که‌یت، لێ‌گه‌رێ با جارێکی تر له‌سه‌رخۆ و به‌ هی‌منی خۆی بدۆزیتته‌وه. نه‌جۆ نه‌شکانی گوێی له قسه‌کانی من نه‌بوو، ئه‌و له‌وه مه‌خلوقانه‌بوو که به‌هره‌یه‌کی که‌می خه‌یال‌یشیان نییه، له‌وانه‌ی گه‌ر شتیک ئاسان نه‌هات به‌ ده‌ستیانه‌وه به‌ زۆر ده‌یسینن. ئیدی ماوه‌یه‌ک من هیچ ناگایه‌کم له مه‌هناز مارۆ نه‌ما، له‌وه ماوه‌یه‌دا ویستم له‌ پێگای هونه‌ره‌کانی خه‌یاله‌وه بیدۆزمه‌وه، به‌لام سودیکی نه‌بوو. ده‌مزانی پێگای ئه‌وه‌یان لێ‌به‌ستوه بچیتته قوتابخانه‌ش. ئیدی مه‌هناز مارۆم له‌م دنیا پاسته‌قینه‌یه‌دا به‌ یه‌کجار و بۆ هه‌تا‌ه‌تایه ونکرد و نه‌مبینیه‌وه».

دوورکه‌وتنه‌وه‌ی غه‌زله‌لنوس له‌ خانمی مه‌هناز مارۆ ده‌ره‌نجامی کوشنده‌ی هه‌بوو، له‌ ماوه‌یه‌کی که‌مدا هه‌مووان زانیان کچه‌که به‌ شیوه‌یه‌کی شیتانه عاشقی ئه‌م مامۆستای خه‌یاله‌‌بووه، سه‌عید بایۆ له‌هر که‌س په‌شیمانتر بوو که له‌ سه‌ره‌تاوه‌ جۆره‌ پێشنیارێکی وه‌های کرد‌بوو، کێ ده‌یزانی شته‌کان به‌و جۆره‌ ده‌شکێنه‌وه؟. چه‌زی مه‌هناز له‌ غه‌زله‌لنوس به‌جۆرێک

بوو، داوايکرد گهر پښگاييدنه غه زه لنوس ببينيت، ناماده يه شوو به نه جو نه شکاني بکات، به لام نه عورف و نه عه قل پښگيان به شتي وهما نه ددها. به پيچه وانه ي چاوه پوانی مه هنازه وه دايکی و سه يفه دين مارو ئيجگار دلپهق و خالی له هر نه رم و نيانيه ک بپارياندا کچه که له بری نه وه ي تاقيرکدنه وه کاني کوتايی سال نه نجامبدات و بچيت بو زانکو، شوويکات و به زوترين کات بپواته مال و ميړدی خو ی. نه وه دوا بپاري سه يفه بوو که شه مسيش به ناچاری و ملکه چی قه بووليکرد. هيچ که س به ته وایي حياکيه تي دوا هه مين پڙه کاني ژيانی مه هناز مارو نازانيت، دايک و باوکی قسه له ته نهايه کی قول و بيده نگیه کی ترسناک ده که ن، مه هناز هيچ شتيک ناليت، هيچ شتيک ناکات. چوار سه عات بهر له وه ي نه جو نه شکاني، به خو ی قيافته سه ربازي و سمي له نه ستوره کانيه وه، به جلی کونی پيشمه رگايه تيه وه «که تايهت بو پوژي زاوا بونی هه لگرتبو» بگاته بهر ده رگا، له چيمه نه که ي خوياندا، ناگر له خو ی به رده دات و هيچ خو له مي شتيک دوی خوی جيتا هيتيت، هيچ که سيک دوی سووتانی مه هناز ئيسکيکی سووتاو، يان پاشماوه ي جهسته يه کی خه لوزين نادوزيته وه، وهک نه وه ي کچه که هه و ا برديتي، وهک نه وه ي له شي له و ماوه يه دا بووييت به هه نديک ئيسک و پروسک و په پوبالي خه يالي. شه مس و سه يفه دين مارو هه ردوکیان ده يبينن که له ناوه راستي چيمه نه که دا خو ی ده سووتيتيت، به لام نه بونی بوکپوزي جهسته يه ک ده که ن، نه دوی ناگره که خو له مي شتيک ده دوزنه وه. هه موو خه لک پيتيانوايه حياکيه تي خو سووتانی مه هناز هيچ نيه جگه له درويه کی گه وه بو داپوشيني شتيکی عيبت و شه مينتر، ده نگويه بلاوده بيتنه وه که مه هناز له گه ل کورپکی تر دا پايکرد بيت بو دهره وه ي ولات. به لام نه و شتانه ي دوی مردنی مه هناز پوياندا و نالينن، دوی تپه پيني پرسه که به چه ند پوژيک، مالی مارو، پرده بيت له و گوله

خەیاڵییانەى بەهەموو لایەکدا دەپوێن، پرپەییّت لەو بآلئەدە سەیرانەى کەس نەیبینیون، پرپەییّت لە دەنگى مەخلوقاتى سەیر کە دەنگى گۆرانیان لە ناو پارەو و ژوورەکاندا دەنگەداتەو، گىایەکی درپەندە و کێویش بەسەر زەویيەکەدا دەکشیت، خانمى شەمس و سەیفەدین چەند ئەو گولانە لە دیوارەکان دەکەنەو، چەند ئەو بآلئەدە دەردەکەن، چەند ئەو گىایانە لە پێشە دەردەهێنن، سوودی نییە. خانووەکە دەهێننە سەر فروشتن، عەتار وەک یەکەمین کەپیار دیت و لە بینینی ئەو هەموو گول و گىا و بآلئەدە سەرسامدەییّت، وەک ئەوێ لە نەفرەتیک بترسیت، بە پەلە دەکشیتە دواو و هیچ نرخیک لەسەر شویتنیکى وەها سەیر دانانیت. لە ماوێهەکی کورتدا مآلى سەیفەدینی مارۆ بەجۆرێک دەگۆریت هیچ کەسێک ناتوانیت تیا بزى. سەیفەدین و خیزانەکەى دەگوازنەو بۆ خانوویەکی دی لەوپەڕى شار. ماوێهەک هیچ کەس ئەو خانووە ناکریت و نایگریت، بەلام دواى ماوێهەکی کەم پۆژێک کەپیارێکی سەیر دیت و ئەو خانووە بە نرخیکى بەرز دەکڕیتەو.

پۆژێکی سەیر لە ژيانى ماجەلانى راستەقینە «پۆژێکی ئابى سالى دوو هەزار و چوار»

زومدى شازەمان لە پۆژانى دى زووتر بە ئاگاهاوە، هیشتا خۆر تەواو نەکەوتبوو، سەرەتا لە جیگاگەیدا هەستى بە جولەیهەکی سەیری پەردەکان و فیتنکییەکی ناوخت کرد، کە لەگەڵ گەرمای کوشندەى شەودا نەدەگونجا، هەستیکرد هەوایەکی زۆر بەهێز لە پەنجەرەکانەو دیتە ژوورێ، هەوایەک لەگەڵ خۆیدا فیتنکییەکی سىحراوى دەمەویەیانى دەهێنیت. ئەو چەرچەفیکی سبى تەنکی دابوو بەسەر خۆیدا، بیری بوو

شه و که خهوت په نجره کانی داخست تا هه وای فینکی سازه کان که میک ژوره که سارد بکه نه وه. که سهری هه لبرې هه سستی به شتیکی سهر کرد، بیده نگیه کی نااسایی و قوول که له بیده نگی پوژانی دی نه ده چوو، وهک نه وهی بوونی شتیکی دی یان ناماده گی ته نیکی گه وره نه و جوړه بیده نگیه ی سه پانديت. وهک له ترسی جان وه ریکی زه به لاج راجله کیت، قزی لادا و له جیگای خوئی پاستبووه وه. پیاوکی باریک و لاواز و دریژ له کورسی به رامهر سیسه مه که دا دانیشتبوو، پیاوکی له وه و بهر نه ییینیوو، که سیکی ناشیرین بوو به دوو ده سستی ده ماروی زور دریژه وه، پیشتر له ژانیدا پیکه وتی دیمه نی وه های نه کردبوو، له ناکاو راجله کیت و مه خلوقیکی غریب به رابه ری بیت. هه سستی به ترسیکی کتوپر کرد، له چند چرکه یه کی کورتدا عاره قیکی سارد به له شیدا هاته خوارئ، گهر نه و عاره قه سارده نه بایه پیو ابوو که هیشتا خه وتوو و مه خلوقیکی دریژو ده بینیت له وانه ی جار جار دزه ده که نه ناو خه ونه کانیه وه. به لام به پوونی گوئی له و ده نگه گهرم و خوشحاله ی کابرا بوو گووتی «به پیز زوهی شازه مان... زوهی شازه مان، مه ترسه و مه شله زئ، مه ترسه و مه شله زئ... هه موو شتیک ساده و نااسایی، ساده و نااسایی، وهک به یانییه کی به هار، وانیه، سه یرکه، له په نجره که وه سه یرکه، نیجگار فیتکه، وهک به یانییه کی به هار وایه، که مجار به یانی و جوان پیک ده که ویت، هه و سیراوی بیت، شار بیده نگ بیت، فینکی دلکاته وه، سه یرکه، فینکی چند دلده کاته وه». زوهی به زه حمه تیکی زور خوئی کوکرده وه و گووتی «تو کیت؟ چون ناوها بیپرس دینه ژوره که ی من؟ ئیره کوئی، ئوتله یان خومخانه یه، کی ئیوه ی ناردوته ئیره، کی؟ نابینیت ئیره ژوریک یه که نه فره یه، نابینیت؟». پیاوه که وهک نه وهی گوئی له قسه کانی زوهی نه بوویت «هی هی هی هی» پیکه نینیکی سه یر پیکه نی و گووتی «زوهی شازه مان هی هی... ده لیت

چی، من زۆر حەزم لە بەیانانی ھەینییە، شتێی بەیانانی ھەینیم، ئاھ
 حەزم لەم کەش و ماتییە سەیرە، حەزم لێتەت، من مەخلوقێکی
 بێخەوم، حەزم لە بەیاننیە، حەزم لە بەیاننیە، بەتایبەت کە ئاوا ھێمن
 بێت، ھەوا ساف بێت، شەقامەکان چۆل بن، مەرۆف بەدەرەو ھەبێت،
 وییسی، بەیانانی ھەینی لە مانگی ئابدا، بەیانانی ھەینی، تۆ نازانیت
 ئەو چ خۆشە... چ خۆشە... چ خۆشە». زوھدی گووتی «تۆ کێیت؟
 من کارم بە بەیاننیەو ھەینی، دەمەوێت تێگەم تۆ چی دەکەیت لەم
 ئورەدا؟». کابرا گووتی «چۆن کارت بە بەیاننیەو ھەینی، مەرۆف لە
 بەرخاتری ھەندیک بەیاننی خۆش دەژی، ئاخ ئەگەر بەیاننی خۆش نەبێت،
 ھەینی ھەینی ژیان دەبێت بە جەھەنم. ھەر ئێنسەن و بۆ شتێک دەژی،
 من بۆ بەیانانی ھەینی دەژی، بەیانانی ھەینی خۆشتەین کاتی ژیانمە،
 سیولالا، گەر بەیاننی ھەینی نەبێت، شەوانی شەمان تەمیان نییە». زوھدی
 بە تورپیەو گووتی «باشتر ھەر ئێستا بڕۆیتە دەر، من
 دەمەوێت بەیاننیان بخەوم، ھەر کەسێک ھەیت، بڕۆرە دەر، گەر کاریشت
 بە من، دەتوانیت کاتێکی تر بڕۆیتەو، من ئێستا دەمەوێت بخەوم». پیاو
 ناشیرینە کە گووتی «خەوتن؟ بەرێز زوھدی شازەمان، خەوتن؟ لە
 پۆزێکی وادا، لە بەیاننیەکی وا خۆشدا، لە ساتێکی وا ھێمندا؟». زوھدی
 شازەمان بەسەرسامییەو پرسى «پێدەچێت لە ئاسایشەو تۆیان
 ناردبێت؟ گەر لەوێو ناردوینیت قسەبکە، دواجار دەمەوێت بزانم تۆ
 کێیت و چیت دەوێت؟». پیاو کە بۆ یەکەجار ھەستایە سەر،
 پیاوێکی درێژ بوو، بالای لە قامەتی زوھدی خۆیەو نزیکیو، ھەردووکیان
 دوو مەخلوقی باریک بوون، بەلام زوھدی بە قزێکی درێژی رێک و ئەو
 بە قزێکی کورتی زۆر ناپتەو. کابرا لە شتێکی پێچخواردوی زۆر ناشیرینی
 ھەبوو، شەپۆلانی و کورپیەک لە جەستەیدا بوو ناشیرینتری کوردبوو،
 لەگەڵ بالای زۆر بەرزەکیدە شتێکی لە جەمینەو و قەموری تیا دەبینرا،

لايهكى شانى به جورىكى سەير داكه وتبوو، هەركەس بیدیبایە هەستى دەکرد يەكێك لە دەستەكانى لەوى دىكەيان درێژترن، دانە دەرپەریو و شاش و زەردەكانى، لێو بەرز و پوكە سوورەكانى، پوخسارى جانەوهرىكى ناوازیان پێبەخشیبوو. بە پێكەنینە سەیرەكەى خۆى گوتى «زوهدى شازەمان، من دەزانم تۆ ئىشت بە منە؟، تۆ لەوپەرى دنیاو هاتوویتەو، بە دواى مندا بگەریت؟ وانیه، تۆ بە دواى مندا هاتوویتەو؟». زوهدى وەك ئەوێ لەم پیاو نائومێدبوو، گوتى «گەر ناوى خۆم پێ نهێیت، گەر نهزانم چ كارەیت، ئێستا ئەم ژوورە و ئوتیلەكەش جێدەهێلم؟ تێناگەم ئەمە چۆن ژيانێكە لەم ئوتیلەدا؟ چۆن ژيانێكە؟». پیاو كە لەسەر هەمان پێتمى پێكەنین گوتى «نا، نامەوێت ئازارت بدەم، من مورتەزام، مورتەزای شەیتان، تۆ بەدواى مندا ناگەریت؟». زوهدى وەستا و سەیریكرد و گوتى «مورتەزا؟... مورتەزای شەیتان؟». كەمێك بیریكردهو و گوتى «ئاوها، تۆ مورتەزایت، ئێستا دلنایام ئەو ئەفسەرە دەبەنگەى ئاسایش، هەموو نامەكانى منى داو بە تۆ، وانیه، هەموو نامەكانى منى داو بە تۆ؟ چەند پوچ و بێمانایە». زوهدى شازەمان ئێستا جیدیتەر دەینواند، قزى بە شتێك بەست و وەك چاوەپوانى شتێك بكات گوتى «كێ دەلێت من بە دواى تۆدا دەگەریم؟ من بە دواى تۆدا ناگەریم، من بەدواى باران شوکورددا دەگەریم، من كارم بە تۆ چیه، تۆ كیشت تا بەدواتدا بگەریم؟». مورتەزای شەیتان لە شوێنى خۆى دانیشتەو و وەك یارى بە زوهدى شازەمان بكات گوتى «ئەگەر باران شوکور نه‌دۆزیتەو، دواتر بۆ من دەگەریت؟ وانیه؟ من هەموو نامەكانم خوێندەو، نامە جوانەكانى خانمى باران شوکور، ژنى بەپێزى بارۆنى كولهكە، كە لە ژێرەو لەگەڵ گەنجى جواندا دەستى تێكەڵکردبوو، هیهیه هۆ هیهى». زوهدى شازەمان گوتى «تۆ دەزانیت باران لە كۆیە؟ وانیه دەزانیت؟».

مورته‌زا به پیکه‌نینه شه‌یتانییه‌که‌ی خۆیه‌وه گووتی «وابلیت لیت زویرده‌بم؟ زۆر زویرده‌بم، زوهدی شازهمان. تۆ پیاویکی عاقلیت، وانیه؟ عاقلیت یان هیچ تیناگیت؟...». له‌و ساته‌دا وه‌ک له‌سه‌ر کورسییه‌که سه‌مابکات، خۆی باده‌داو چه‌ندین جار ئه‌و پرستانه‌ی دووباره‌ده‌کرده‌وه. زوهدی ته‌ماشایده‌کرد و ده‌یزانی سه‌روکاری له‌گه‌ڵ مه‌خلوقیکی فیلباز و لیبۆکیکی ترسناکدایه. به‌رابه‌ری وه‌ستا و گووتی «مورته‌زا به‌پاست تۆ نامه‌کانی باران شوکورت خویندۆته‌وه؟ به‌پاست؟». مورته‌زا ده‌وه‌ستا و که‌میک یاری به‌ده‌موچاوی ده‌کرد و ده‌یگوت «هی‌هی هی‌هی. من خوینته‌ریکی زۆر باشم، چه‌زم زۆر له‌ خویندنه‌وه‌یه، هه‌ندێجار ده‌چم بۆلای هاو‌پیکانم له‌ ئاسایش، دۆلابی فایلەکان ده‌که‌مه‌وه، ئیفا‌ده‌ی تاوانبارەکان ده‌خوینمه‌وه، هی‌هی، زوهدی شازهمان، هیچ شتی‌ک له‌وه‌ خوشتر نییه که مرۆف خۆی بێگونه‌ه‌بێت و گوێ له‌ تاوانباران بگرێت، هی‌هی. من چه‌زم له‌ خویندنه‌وه‌ی کتێب نییه، به‌لام چه‌زم له‌ خویندنه‌وه‌ی فایلەکانه، له‌ ئاسایش، له‌ دادگا... ته‌حا ته‌حا... پۆژیکی زۆر خوشه، پۆژیکی زۆر خوشه، بۆ من له‌ هه‌موو کاتی‌ک خوشتره». زوهدی شازهمان وه‌ک هه‌ولبەدات، بیروزی‌نیی و له‌و مه‌زاجه‌ دایگری‌ت گووتی «نامه‌کان وه‌ک جانه‌وه‌ری‌ک باسی تۆ ده‌که‌ن، وه‌ک که‌سی‌کی ترسناک، وه‌ک پۆحله‌به‌ریکی ناشیرین. که ئێستا خوشت ده‌بینم، هه‌ستده‌که‌م تۆ زۆر له‌وه‌سفەکان ناشیرینتریت، زۆر ناشیرینتریت». مورته‌زا بێته‌وه‌ی هیچ شتی‌ک له‌ مه‌زاجی گۆپایی‌ت گووتی «شازهمانی برام گوێی‌گه‌ره، هه‌موو وام پێده‌لێن. باران خان، زۆر خراپ سه‌یری منی ده‌کرد، ژنان هه‌موو خراپ وه‌سفی من ده‌که‌ن، به‌لام من چه‌زم لێیه‌ خه‌لکی‌ک لێم بترسن، چه‌زم لێیه، گرنگ نه‌وه‌یه من ده‌ستم پاکه، بێگونه‌هم، گرنگ نه‌وه‌یه، گرنگ نه‌م ده‌سته‌یه، تێده‌گه‌یت هی‌هی هی‌هی هی‌هی... که ده‌ستت پیس نه‌بوو، شته‌کانی تر باشن، وانیه، هه‌موو شتی‌ک باشه». زوهدی به‌رابه‌ری

وەستا و گوتی «هێشتا ناتناسم، نازانم، بەلام بە شێوە لە جانەوەر دەچیت؟». مورتەزا بە قاقایەکی بەرزەووە هەڵدەستا و دەیگوت «مورتەزا ناتناسیت، مورتەزا پەپۆلەیه. من قەت خراپ نەبووم، قەت». زوهدی شازەمان دەیگوت «تۆ دەزانیت باران لە کوێیە؟ وانییە؟ دەزانیت». مورتەزا لە ناکاو دەگۆڕا، دەنگی جیدیتەر و گەرمتر دەینواند و دەیگوت «زوهدی شازەمان، بۆیە من لێرەم، تا لە تۆ بپرسم، باران شوکۆر لە کوێیە؟ قەسەم بەم بەیانییە جوان و فێنکەیی جومعە، قەسەم بە خۆشی ئەم سەببیدەیه، بۆیە لێرەم، ئەو پیاووە باشە ناردومی، من لەو پیاووە بێئەدەبانە نیم کە سەعات شەشی بەیانی هەڵکوژنە سەر خەڵکی خەوتوو، هەبەیی، ئەو پیاوچاکە بە زۆر ناردومی، دەزانێ مەبەستم کێیە، ها دەزانێ؟ مەبەستم بارۆنی کۆلەکەیه، ئەو شەو هات بۆ لام و پێیگوتم، کە دەبێت بێم، شەو زۆری لێکردم، سەبری لێپرابوو، لە تەیریکی بریندار دەچوو، لەو پۆژەووی کە ژنەکی دیار نییە لە تەیریکی سەرپراو دەچیت، لای هەموو خەڵک درۆدەکات، لای هەمووان دەلێت بارانم ناردووە بۆ ئەلمانیا، هەبەیی ئەوەندەیی درۆکردووە، خۆی بەزەیی بە خۆیدا دێتەو، ئێستا خەڵک بزانی تۆ خالی باران شوکۆر لێرەیت، دەبێت بە حیکایەت؟ سیولالا... سیسی، بەس خوا دەزانیت، دەبێت بە چ مەحشەریک. ئەو بەستەزمانە لای هەموو خەڵک گوتوویتی، من ناردووە بۆ لای خالی. بەستەزمانە درۆ دەکات، درۆدەکات، ئەوەندەیی درۆکردووە ناتوانیت سەیری ئاوێنە بکات، دەزانیت چ شۆرەییە گەر بزانی ژنەکی هەلەتەو، پایکردووە، دیارنەماوە؟ خۆت دەزانیت گەر ژنی بارۆنی کۆلەکە هەلگیرا، دەبێت بە چ حیکایەتێک لە شاردا. بەستەزمانە تەحەمولێکی هەیه بە ئەیوبەووە نییە، من ناوم ناووە بارۆنی سەبر، بارۆنی تەحەمول، بارۆنی ئیرادە... بەلام دوینی شەو کە هات بۆلام، لە تەیریکی سەرپراو دەچوو، کەس بارۆنی کۆلەکە وەک من ناتاسیت، من

دهیناسم، دهیناسم، زۆر باش دهیناسم. داماو له ژندا بهختی نییه، وهک من، وهک من. هر پیاویک له ژندا بهختی نه بیئت بهدبخته، با بارۆنی کولهکش بیئت، با پادشاش بیئت... هر بهدبخته».

مورتهزای شهیتان به هردوو دهست ههلهدهسوڤا، باله خوار و درژهکانی له ههواي ژورهکهدا سهمایاندهکرد، یهکه مجاریوو جیدی دهینواند، بهلام لهوانهبوو که مرۆف نازانیت پاستدهکن یان درۆ. زوهدی شازهمان به غهمیکهوه سهیریدهکرد و دهیگوت «ئهی کهواته باران شوکور له کوئییه؟ له کوئییه؟». مورتهزای شهیتان دهستی پادهوهشاند و دهیگوت «میرده بهستهزمانهکی له تهیرتکی بریندار دهچیت، له چۆلهکهیهک دهچیت واشه لییدابیئت، بهستهزمانه بهسه زهوییهوه نییه، چهندین مانگه بهسه زهوییهوه نییه، چهندین مانگه ناگای له دنیا نییه. هییه هییه، به ویزدانیتکی نارهحهتهوه درۆدهکات، بیتهوهی گوناھی هه بیئت ههست به گوناوهکات. من که نامهکانی باران شوکورم دهستگوت، یهکسه بردم بۆی، بیتهوهی بوهستم، نامهکانم له نهقیب وهرگرت و بردم بۆی، هییه هییه، سیولالا، نهقیب دهناسم، خوای گهوره، واهستهکهک من ههموو دنیا دهناسم، ههموو دنیا. گهر دهتبینی ئهوکاتهی نامهکانی کردهوه و سهیریکردن، گهر دهتبینی. وهک تهیرتکی بریندار بۆنی به کاغهزهکانهوه دهکرد، هۆن هۆن وهک ژنیک دهگریا، هییه هییه... قهسه به بهیانی جومعهیه وهک ژنیک دهگریا، بۆنی به کاغهزهکانهوه دهکرد و دهیگوت باران گیان تۆ له کوئی، پیاویکی تر نییه وهک بارۆنی کولهکه، تیدهگهیت. پیاویکی تری وهک ئهوه له دنیا یه نییه. فریشتهیهکی تهواوه، مهلاکتیکی بی باله و له ئاسمان بهربۆتهوه، دهیزانی که باران په یوهندی له گهه له کوپهده هیه، هییه بهلام سهبریدهکرد، تهحهمولی ههبوو. که نامهکانم بۆ برد، بهلایهوه گرنگ نهبوو چی تیانوسراوه، ئهوه قسه سارد و سووکانهی بارانی بۆ گرنگ

نه بوو. گرنګ بوو بۆنی نامه کان بکات، سهیری دهست و خه ته که ی بکات، ناوه که ی ماچبکات... قه سەم به هرچی نه سحابه یه، هیه ی هیه ی نه و پیاوه به سته زمانه نامه که ی بارانی به رزکرده وه و ماچیکرد، ناوه که ی ماچکرد، سی و سی جار، له هر سی و سی نامه که دا ناوه که ی باران شوکوری ماچکرد. هیه ی... من له ژیره وه سه یرمه کرد و پیده که نیم، هر که سیکی تر بوایه تفیده کرد، به لام له به رنه وه ی بارونی کوله که فریشته یه، له جنسی مه له که، سی و سی جار ناوی ژنه خیانه تکاره که ی ماچکرد. هه موو هیوای نه وه یه تو شوینی نه و بزانی، تو بلئیت، من ده زانم باران شوکور له کوپیه. نه و بو نه و ساته ده ژی، به سته زمانه له ته یرکی بالشکاو ده چیت. نیوه ی سه روه و سامانی خویت ده داتی، تو پیی بلئی باران شوکور لای منه، نیوه ی زیاتریش... هیه ی، من به قه ده و باش نیم، به لام نه و له جنسی به نی ئاده م نییه. مه لایکه تی ئاسمان بیبینن خو شیانده ویت، به لام باران خان رقی لیبوو، هیه ی. من که نامه کانم بینی یه کسه ر بۆم برد، نه قیب سه مه د ناسیاومه... وهخت بوو شیت بیت، سیولالا، من چوومه ژیریا لی، ده ستم گرت، گووتم بارونی سه بر دان به خو تدا بگره، بارونی ته حه مول خو ت به پیوه پاگره و بوه سته، هه موو شتیک باش ده بیت. هیه ی هیه ی... پیاویکی سه یره که ده لئیت هه موو شتیک باش ده بیت، یه کسه ر واهه سته دکات هه موو شته کان باشده ی، هه موو شته کان».

مورته زای شه یقان به قه د و قامه ته خواره که یه وه هه ستابوو، له شی به له شی ئازه لیک ده چوو بای خوارد بیت، ترۆپکی چه ماوه یه ک له پشتییه وه ده سته پیده کرد، له که مه ریدا ده که یشته نرمترین شوینی خو ی، له سه ر قوونی که میک به رزده بووه و له ژیر نه ژنۆکانیدا ده چووه وه قوولی. سه رتا پای له شی له زیکزاکیکی ناریک ده چوو، به لام ده نگي ساف و کاریگره ربوو، ده نگیک بوو ده یتوانی هه ناسه ی پۆحیکی مه کریان

بگوازیتەو. زوهدی شازەمان کە لە میژیوو تیکە لاوی ئەمجۆرە دونیایە و ئەمشێو ئەدەمیزادانە نەبوویو، ئەزموونی زۆری لە گەڵ دونیادا بەشی ئەوێ نەدەکرد، پاست و درۆ لە قسەکانی مورتەزادا جیا بکاتەو. وەک ئەوێ فریوی مورتەزای شەیتانی خواردبێت گووتی «دەتوانم بارۆنی کولە کە ببینم؟ مەن دەمەوێت بارۆنی کولە کە ببینم، مەن هیچ شتێک دەریارە ی باران نازانم، هیچ شتێک، هەتا لە ژیانمدا وێنە یەکیشیم نەبینیو، تێدەگەیت، نازانم بۆ، بەلام هیچ کات وێنە یەکی خۆی بۆ نەناردم، زۆرجار هەستدەکەم کە سێک لەم دونیایەدا نییە ناوی باران شوکر بێت، هیچ کەس نییە ناوی باران شوکر بێت، هەمووی خەیاڵێکی بێمانایە، مۆتە کە یە کە، سێبەرێکە لە سێبەرە ترسناکەکانی راپۆردوو کە راوم دەنێت».

مورتەزای شەیتان بە خەندە ی پیاویکی چەپەلەو تەماشای زوهدی شازەمانی دەکرد، کە لە سەر لیواری قەرەوێلە کە وەک ئەوێ لە گەڵ خۆیدا بدوێت قسە یەدەکرد، مورتەزا وەک ئەوێ پلە یە ک لە مەکری خۆیدا سەرکەوێت، گووتی «مەن گووتم، مەن بە درێژایی دوینی شو بە بارۆنی کولە کەم گووت، عەزیزی مەن بارۆن، دڵی مەن بارۆن، ئەم شازەمانە پیاویکی بە سەتە زمانە، پیاویکی خەتەر نییە. لەوانە یە بۆ هاوینە هەوارەکان هاتبێتەو، لەوانە یە سەر لە شوێن یادیکی مندالی بدات، لەوانە یە هی ی هی ی بۆ لای ژنێک هاتبێت. ئینسان ژنی جوان لە بیرناکات، هی ی مەن خۆم ژنی جوانم بیرناچیتەو، هی ی بیرم ناچیتەو. ئاخ گەر ئینسان بیر ی نەبوایە، گەر بیر ی نەبوایە، سیولالا، چەند خۆش دەژیا. کێ چۆزانیت تۆ بۆچی هاتوویت؟ گەر ئەو نامانە نەبوایە، گەر لە ئاسایش ئەو مەلەونە ئەو نەدە فزۆل نەبوایە، ئەو نەقێبە ی ئاسایش کە حەزی لە سەیرکردنی دەری ئ کورتی ئەوانە یە کە لە خارێجەو دەین. حەزە کات لە سەیتەرەکان بوەستیت، خۆی بکات بە ئوتیلەکاندا و جانتاکان هەلبداتەو

و سه یری ده رپئ کورته کان بکات، نه خو شه هیه ی هی، به شه رفم نه خو شه. باروئی کوله که نازانیت، هیچ نازانیت، ماوه یه که له هه موو شتیک ده ترسیت، له پاسارییه که ده چیت دال لئیدابیت، من پئیده لیم، من پئیده لیم و نه و گویم لئناگریت».

زوه دی شازه مان گووتی «ده مه ویت بارو ن ببینم، ده بیت ببینم، من به دوا ی باران شو کوردا هاتوومه ته وه، بۆ هاوینه هه وار نه هاتوومه ته وه، بۆ هیچ نه هاتووم، ده مه ویت بزنام باران شو کور له کو ییه؟ بارو ن می ردی باران شو کوره، ده بیت نه و بزانی ت له کو ییه؟ وانیه، تۆ نامه کانت خو یندۆ ته وه. تیده گه یت بۆ وا ده لیم».

مورته زا به ده نگیک ی خنکاو له پیکه نیندا ده یگووت «قه سه م به هه رچی نه ستیره ی ئاسمان هه یه، قه سه م به فه له که به رزه کان که نه و هه موو جو رمه عاجباتییانه له سه ریان ده سو رپنه وه، قه سه م به هیه ی هیه ی به ... هیه ی ... به نور که له دووره وه دیت، به تیشک که که سه سه رچاوه ی نازانیت، قه سه م به به یانیانی هه ینی له مانگی ئابدا. باروئی کوله که هیچ نازانیت، هیچ».

زوه دی ده یگووت «منیش نازانم، منیش نازانم، به لام ده بیت یه کیک هه بیت بزانی ت، وانیه ... واز له م پیکه نینه شوومه ی خو ت به ینه، که ده نگ ی هه ندیک ته یرم به یادا ده هینیت ته وه که نه گبه تی ده هینن. نه م پیکه نینه یه واده کات له جنۆکه یه کی به ده سه سال بجیت ... ناتوانیت پینه که نیت، ناتوانیت؟ پیمبلن من ده توانم باروئی کوله که ببینم یان نا؟ ده توانم یان نا؟».

مورته زای شه یتان وه که نه وه ی شه پۆلکی گه وری خو شی راپیچی بکات، پیکه نین به رگه روی ده گرت، پیکه نین ده یخست به زه ویدا، له سه ر ته ختی ژووره که له قاقادا کلّافه ده بوو. قاچه نارپکه کانی له هه وادا

جووته یان له هه واده دا، دهسته کانی وهک دهست و قاچی قالونچه یهک که وتبیتته سه رپشت ده جولانه وه، زوهدی وهک سهیری لیوکیک بکات، بیتته وهی بزانیته به چی پیده که نیت له مورته زای شهیتان پاده ما. مورته زای وهک خوی له سهحنه ی شاتویهک بکیشیتته وه، هه لده گه را و به چنگولان، به دهم قاقاوه له سه ره چوارپهل ژوره که ی جیده هیشته. بیتته وهی هیچ بلیت، بیتته وهی هیچ گفتیک به زوهدی شازهمان بدات، ده رپشت و ونده بوو.

شازهمان له ژوره وه هه ستیده کرد پیکه نینی ئه م مهخلوقه ناشیرینه، پیکه نینیکی جه هه نه می سهیره، بونی شهیتانی لیدیت... بونی شهیتان و هیچی تر.

که مورته زای رپشت، ماوه یهک نهیده زانی چی بکات، نهیده زانی به دویدا بروات یان لیتیگه رپت. شتیک له غه ریزه زیرهک و ههسته ژیره وانگیکانیدا ده یگوت «لیتیگه رپت بروات... لیتیگه رپت». دلنیا بوو، ئه م پیاوه جاریکی تر دیتته وه، تهفسیری بو ئه م ده رکه وتنه سهیر و له ناکاوه نه بوو. شته کان وهک خه و هاتنه پیشچاوی، پیشتر جوړه بوونه وه ریکی وه ها ناشیرینی نه بینیبوو. نهیده زانی چ جوړه مروفیکه. به لام دلنیا بوو له گه ل بینینی ئه ودا سه فهره که ی چۆته قوناغیکی نوپوه. ئه و پۆژه تا ئیواره بیتا راسته پیاسه یکرد، بازاره کۆنه کانی شار و قه یسه ریه تازه کان هه موو گه را. وهک پیاوکی بیتاز و بیتهرنامه و بیتومید له چه ندین چاخانه ی چکۆلانه دا چایخواره وه. به درژیایی ژیا نی پیاوکی بیت نیاز و بیتومید و بیتا راسته بووه، به درژیایی ژیا نی هه ر پیکه کی گرتبیتته بهر وهک یهک بووه. ئیستا ده بیت بوه ستیت و چاوه رپیکات، له و پۆژه وهی هاتبووه ناو ئه م شاره هه ستیکی سهیری هه بوو که شته کان به ره و لای ئه و دین. هه موو گه رانه کانی خوی بیتوده و که م مانا بوون، ده بایه بوه ستیت و چاوه روانبیت تا شته کان خویان به ره و پووی دین.

کە ئیوارە گەرایەووە بۆ ئوتیلەکە، ژنی خاوەن ئوتیلەکە لە سائۆنەکەدا لەگەڵ خانمێکی دیکەدا قسەیدەکرد، زوهدی شازەمان خۆی وا نیشاندا کە نایببێت. کلێلەکانی وەرگرت و بە هێمنی پوویکردە ژوورەکەی خۆی، هێشتا پێی نەخستبوو ناو دەرگای ژوورەکەی، خانمی ئەفسانە لە دواوە و بە چپەیهکی ئەفسوناوی گووتی «دەمەوێت قسەت لەگەڵدا بکەم». دەنگی هەمان ئەو سێحری سەرەتای تێدابوو، هەمان ئەو فریووی یەکەمین سات کە لە پیشەنگدەری ئوتیلەکەدا بینی، دەنگی هیچ ئافەرەتێک پێشتر وەها کاری تێنەکردبوو. بێئەوێ ئەو لاوازییەکی خۆی دەرێخات گووتی «فەرموو دەتوانیت، قسەم لەگەڵدا بکەیت». ژنەکە بە هەمان سووکی پرسى «دەتوانم بێمە ژوورەو؟». شازەمان گووتی «گەر تۆ بتهوێت بۆ نا، دەتوانیت».

زوهدی شازەمان لە ژوورەکەدا پتر جوانی ئەو ژنەکی بینی، خانمێکی باریکەلەکی چاوپەش بوو. بەدەنگێکی ناسک، کە بە مەبەست ناسکتری دەکردهووە گووتی «بمبۆرە، بەلام ئەمڕۆ بیستم کە ئەم بەیانییە مورتەزای شەیتان لێرەبوو. ئەم بەیانییە بیستم. بەیانێ زوو ویستم بێم بۆلات، بەلام تۆ لە ژوورەو نەبوویت، بە راستی من خەمی تۆمە، نازانم ئێوە ئەم پیاوێ دەناسن یان نا؟». قسەکانی خانمی ئەفسانە سەیربوو، هاتنە ناوێهکی خێرابوو، شتێک لە خەمخۆری لە دەنگی ئەو ژنەدابوو دەیهێنا مەرۆف بۆی بمریت، زوهدی شازەمان لە ژێنیدا ئافەرەتێکی خەمخۆری نەدیوو، ئیستا ئەو دەنگە دەیتوانی نوقمێ گێژاویکی بپۆینە بکات. وەک یەکەمجاری بێت قسە لەگەڵ ئافەرەتێکدا بکات، هەستی بە کەمێک شلەزان کرد. مەرۆف چەند ئەزموونی لەگەڵ ئەو جنسەدا هەبێت،

هەندىجار پىڭەوتى ئافرەتتىك دەكات دەيگىپتەو، بۆ سەر سفر، وەك ئەو، پىشتەر خانمىكى لەسەر ئەم ئەستىرەيە نەدىيىت، وەك ئەو، ھەرچىيەك تا ئەو كاتە فىرى بوو، بىمانا و بىكارىگەر بىت. يارى پىاو لەگەل ژندا لە مارو پەيزەيەكى بىمانا دەچىت، تۆ چەند خۆت بە شارەزا و خۆگرتو دەريخەيت، لە ناكاو خانمىكت لى پەيدا دەبىت، لە سەرى سەرەو، بەرەو خوارى خوارەو، دەتگىپتەو. بە جۆرىك مەووف دەتوانىت بلىت سىزىف پىاوپىك نىيە كە بەردىكى گەورەي بە شانەو، بەرەو تۆپكىكى بەرز سەرىدەخات، سىزىف بەدەختىكە كە ئافرەتتىكى لەسەر شانە دەيگەننەتە سەر لوتكە و لەوتەو لەدەستى ھەلدىت و دەبىت دواجار بەدوايدا راپكات و سەر لەنوئى سەرىيخاتەو. زوھدى شازەمان لەگەل بىننى ژنى خاوەن ئوتىلەكەدا تووشى ئەو دۆخەبوو، تا ئەو كاتە چى لە ئافرەت دەزانى ھەمووى بوو بە ھەوا و دەبايە لە سفرەو دەست پىڭەكەتەو. بەسەرسامىيەو پرسى «خانم تۆ لە كوئى مورتەزاي شەيتان دەناسىت؟». ئەفسانە گووتى «من ناوم ئەفسانەيە، گرنگ نىيە لە كوئى دەيناسم، گرنگ ئەو، يە تۆ ئاگادارى بىت». زوھدى لەسەرەخۆ پىڭاى بۆ كەردەو و لەسەر كورسىيەكە دانىشت، كەمجار خانمىكى بىنى بوو و ھەما درەوشانەو، يەكى تايبەتى ھەبىت. جەستەيەكى ناسكى چكۆلانەي ھەبوو، لەگەل بارىكى و چكۆلانەي جەستەيدا جوانىيەكى ھەما زالى ھەبوو، مەووفى شەيدادەكرد. وەك ئەو، بزانىت ئامادەگى ئەو چ كارىگەرىيەكى گەورەي لەسەر شازەمان ھەيە، بە عەيارىيەو قىزى ھەلدايەو و گووتى «بىگومان تۆ ھاوپىي ئەو نىت، من دەزانم تۆ ھاوپىي ئەو نىت، تۆ ھاوپىي كەس نىت لەم ئوتىلەدا. بەزەيىم بە تۆدا دىتەو، تۆ شايستەي جىڭايەكى باشتىت». ھەمىشە بەچپە قسەيدەكرد. شازەمان بەرامبەرى دانىشت و گووتى «خانم تۆ لە كوئى من دەناسىت؟ كى دەلەيت من شايستەي شوينىكى باشتىم؟ نامەوئىت

بچم بۆ هيچ ئوتتۇلىكى تر، لايەنىكەم لەم ئوتتۇلەدا ژۇنىكى جوانى وەكو
 تۆ ھەيە مۇۋف بېيىنىت، ئوتتۇلەكانى دى چى لايە؟». ئەفسانە بىئەوھى
 لەسەر ناوھپۇكى قسەكان بوەستىت، وەك بىەوئىت بەخۇلادانى يەكەم
 پتر لەم پىاوە نزيكىتتەو، بەو دەنگە چرپەنامىز و سىحراوييەى خۇى
 گووتى «مورتەزاي شەيتان پىاوى يەكەمى بارۇنەكانە، تىدەگەيت؟ ھەر
 ژۇنىك بارۇنەكان بناسىت، ئەويش دەناسىت، من خۇم زۇر نايناسم،
 خەلكىك دەناسم كە زۇر باش دەيناسن، شتى سەيرى لىدەگىرپنەو،
 لەوانەيە تۆ باوھپنەكەيت، ئەوانەى لە خارىجەو دەگەپنەو باوھپ بە
 زۇر شت ناكەن». زوھدى بە سەرسامىيەو گووتى «بەلام من نازانم
 بارۇنەكان كىن؟ زانيارم لەسەر كوردستان لەو شتەنە تىننەپەپىت كە
 بەگشتى لەدەنگوباسدا باسدەكرىن، ئارەزوويەكى زۇرىشم لە سياسەت
 نىيە، سياسەت زەلكاويكى گەورەيە». ئەفسانە قاچى خستە سەر قاچى
 و گووتى «زانىم تۆ نايناناسىت، زانىم بارۇنەكان ناناسىت؟ لىرەش ھەموو
 كەس نايناناسىت، ھەموو شتتىكى ئەم شارە بەدەست ئەوانە». دەنگى
 بە جۇرىكى سەير نزمكردەو و بە چرپە گووتى «مىردەكەشم ئىش
 بۆ ئەوان دەكات، تىدەگەيت، ئەم ئوتتۇلە ھى خۇى نىيە». زوھدى
 شازەمان پرسى «تۆ بارۇنى كۆلەكە دەناسىت؟». سەرى بادا و گووتى
 «ناویم بىستوو، بەلام نايناسم، گەر بتەوئىت دەتوانم بېرىم، دەتوانم». زوھدى
 شازەمان كەمىك وەستا و گووتى «حەزەكەم يارمەتىمبەدەيت،
 بەلام حەزەكەم بىشزانم بۆ دەتەوئىت يارمەتىمبەدەيت؟». خانمى ئەفسانە
 بەپەلە گووتى «لەبەرئەوھى تۆ غەرىبىت، لەبەرئەوھى چەند پۇژە ھەموو
 دەيانەوئىت بزەنن تۆ چى دەكەيت، تۆ نازانىت ھاتوئىتە چ شارىكەو،
 وانىيە؟ تۆ زۇر لە مىژە ئىرەت نەبىنىو، وانىيە؟ زۇر دەمىكە؟». زوھدى
 بە ماندوئىتتىيەكى زۇرەو گووتى «بەس تەنيا خودا دەزانىت
 چەند سالاھە من پۇشتووم، راستت دەوئىت واهەستەكەم لىرە نەزىاوم،

تاکە شتێک لە بیرمە مەلمەسی دیوارەکانە، مەلمەسی دیوارەکان». ئافەرەتەکە بە ھەموو نازکی خۆیەو پرسى «چى؟ دیوارەکان؟ بۆ دیوارەکان؟». زوھدى چاوى لێکنا و گووتى «لەبەرئەوێ پەيوەندییەکی سەیرم بە دیوارەکانەو ھەبە، لێیانەترسم... ھەستدەکەم بۆ لای ئەوان گەراومەتەو». ئەفسانە بەوێنەى پۆحیک بیهوێت لێرەدا نەوەستیت و پتر لەمبەرەکان بێشکێنیت، دەستێکی ھێمنی خستە قژییەو و گووتى «بێستوو مە کە تۆ بۆ باران شوکور دەگەریت؟ راستە، راستە کە تۆ بۆ باران شوکور دەگەریت؟ راستە یان درۆیە؟». یەکەمجار بوو دەنگی جیدیەتیکی گەورەى تێدایوو. ھێچ شتێک لەم دونیایەدا لە ئافەرەتیکی ناسک جوانتر نییە کە لە ناكاو دەبێتە بوونەو ھەریکی جیدی. زوھدى سات دواى سات پتر گیرۆدەى دەبوو، بەسەر سامییەو پرسى «تۆ چۆن حیکایەتى باران شوکور دەزانیت، چۆن؟». ئەفسانە بە چرپەو گووتى «گویم لێبوو، نەقیب سەمەد قسەى بۆ مێردەکەم دەکرد، گویم لێبوو کە باسى باران شوکور یان کرد، من سەیرم لێھات، سەیرم لێھات، چونکە ئێمەش بۆ باران شوکور دەگەرین». زوھدى بەسەر سامییەو پرسى «ئێو کێن؟». ئەفسانە تەواو خۆى لە زوھدى نزیککردووە و بەچرپەو گووتى «زانیم نامانناسیت، زانیم، من زانیم». زوھدى گووتى «چۆن بتانناسم، من پیاویکی غەریبم، کەس ناناسم، ھێچ کەس. ناشناسیم بەم شارە زۆر لەو کەمترە کە تۆ بیرى لێدەکەیتەو». وەک نەینییەکی گەورە بدرکێنیت گووتى «من سەر بە کۆمەلەى ژنە سەرگەردانەکانم، ژنە پەژمورە و غەمگینەکان، ئێمە بە شتێکین لە پۆحەبەرە خەیاڵییەکان، من سەرەتا تۆم بینی وامدەزانى یەکیکیک لە پۆحەبەرە خەیاڵییەکان». زوھدى وەک لە شتێک بترسیت، کەمێک کشایەو دواو و گووتى «بەلام ئێو بۆ لە باران شوکور دەگەرین، چ کارتەن بە باران شوکورەو ھەبە؟ خۆی گەورە، حیکایەتى ئەم کچە جییە؟ وردە وردە دڵم تەواو

دەكەوئیتە مەترسییەو». ئەفسانە بە ھەمان سووکى و سادەیی گروتى «چۆن وادەلئیت، چۆن؟ باران یەكێك بوو لە ئیمە، كچێك بوو تازە وەرمانگرتبوو، ژنى یەكێك لە بارۆنەكان بوو، من لە سەرەتاوە دژی وەرگرتنى بووم. من پەم لە ژنى بارۆنەكانە، ھەموو دەیانەوئیت خۆیان بەدبەخت و غەمبار نیشانبدەن، بەلام درۆدەكەن، سەرەتا وادەزانى ئەویش درۆدەكات، زۆر نەبوو ھاتبوو ناو جەمعیەتى ئیمەو، من زۆر نەمدەناسى، بەلام لە ناكاو ونبوو، بێئەوێ كەس ھیچ شتێك دەربارەى بزائیت، ھەموو چەند وەختە بەدوایدا دەگەرئین، یەكێك لە مەرچەكانى ئەو كۆمەلە یە ئەو یە كە ژنەكان مشوورى یەك بخۆن... ناگایان لە یەكتر بێت». زوھدى پرسى «دەتوانیت پێمبەلئیت پۆخەبەرە خەیاڵییەكان چیین، ژنانى سەرگەردان كین؟ من ئەم شتانەم نەبیستوو». ئەفسانە بە سادەیی گروتى «دەزانم نەتبیسستو، بەلام مەترسە ھیچ نییە، ئیمە كۆمەلێك ژنى غەمگینین كە خەیاڵات كۆیكردوینەتو، ھەریەكەمان لە پال ژيانى ناخۆشى خۆماندا، ژيانىكى خەیاڵیمان ھەیه، تێدەگەیت، ژيانىكى خەیاڵى، ھەموو پەمان لە مێردەكانمانە، زۆر بەمان نەزۆكین، تێدەگەیت؟ زۆر بەمان مندالمان لە مێردەكانمان نابێت». ئینجا دەنگى زۆر زۆر نزمكردەو و بە ناسكترین چرپەى دونیا گروتى «لەبەرئەوێ نامانەوئیت مندالمان لەو جانەوەرانە ببێت، باران شوگوریش وابوو، ئیمە كۆمەلێك ژنى نەزۆكین كە بە خەیاڵ دەژین».

شتەكان بۆ زوھدى شازەمان سەیرتر و ئالۆزتر بوون لەوێ چاوەڕوانیدەكرد. وەك كەوتیبێتە گێژەنى كۆمەلێك شتەو كە لە مانایان ناكات بەئەفسانەى گروت «تۆ ژنىكى قەشەنگیت، ژنى خاوەن ئوتیلێكى گەورەیت، بۆدەبێت بەدبەخت بیت؟». ئەفسانە بێئەوێ پێكەنیت یان خەندەبگریت، گروتى «لەبەرئەوێ ئەمە ئەو پیاوێ نییە كە دەمەوئیت لەگەڵیدا بژیم، ئەمە ئەو شەقامە نییە كە دەمەوئیت ئیشى تیاكەم،

ئەمانە ئەو ھاورپىيانە نىن كە دەبىت مەن خەزمەتياڭكەم، ئەمە ئەو شۆيئە نىيە كە دەمەوئەت سەرپەرشتىيەكەم، ئىرە ئەو باغەى لى نىيە كە دەمەوئەت بۆى بچم، ئىرە ئەو كىتەبەى لى نىيە كە دەبىت بىخوئەمەو. مەن لىرە مەيتىكەم بەسەر ئاۋەو، بىستوچوار سەعات دەبىت ژىئىكى بەرپەز بىم... ھىچ ئادەمىزادىكى عاقل نىيە بتوانىت پۇژ بىستوچوار سەعات بەرپەزىت، بەلام لىرە ھەموومان مەھكومىن بەو... تىدەگەيت؟ تىدەگەيت مەرۇف ھەموو ژيانى مەھكوم بىت بەو ھى بەرپەز بىت... ماناى چى؟ چى شىتەك لە دونىادا لەو خراپترە تا ھەتاھەتايە لە جەھەنمدا بىت و وىقارى خۇشت تىكەنە دەيت، لە جەھەنمدا بىت و خۇشت بەختەوەر نىشانىدەيت. مەن دەزانم لەم بەدبەختەر ھەيە، بەلام مەن بەدبەختەم، مەن بەدبەختەم... ھەر ژىئەك لەگەل ئەو پىاۋەدا نەزى كە خۇى دەيەوئەت، لەو شۆيئەدا نەبىت كە خۇى دەيەوئەت، لەو خىزانەدا گەورە نەبىت كە خۇى دەيەوئەت، بەدبەختە». زوھدى قەسەكانى پىپىرى و گوتى «تۆ لەو جۈانترىت بەدبەخت بىت». ئەفسانە ھەك پەلەى بىت، ھەك لە شىتەك بىترسىت، ھەك ئەو ھەست بە زىادەپەوى بىكات گوتى «ئەو گەنگ نىيە مەن چىم، نەھاتووم باسى بەدبەختى خۇم بىكەم، باۋەرپەت بىت بۆ ئەو نەھاتووم مەن دەمەوئەت بزانم، تۆ بەدوای باران شوكردا دەگەپىت يان نا؟». زوھدى گوتى «چىت لىبشارمەو، باران شوكر خوشكەزاي مەن، چەندىن مانگە دەنگى نىيە، لە مەن زىاتەر كەسى نىيە... ھاتوومەتەو سۇراغىيەكەم». ئىدى ئەو لە شۆيئە خۇى ھەستا و گوتى «دەمبورىت، دەمبورىت، مەن كاتىكى زۇم نىيە، بەپرەتاو ھاتم و بىستەم تىيەكەم، گەنگ بوو بزانم تۆ چى بارانىت، دەبۋايە بزانم. دۋايى پىتدەلەيم دەبىت چىيەكەين، دۋايى، ئىستە دەبىت بپۇم، دەبىت بپۇم». لە بەر دەرگاگە بە ھىمەنى و بەچپە سىجراۋىيەكەى خۇيەو گوتى «شەۋان دەرگاگە دامەخە، تەكايە. لە ھەر دەرغەتەكدا بىت

دیمه‌لات، گهر ویستیشْت ئوتیلَه‌که جیبه‌ئیلِت پیشتَر ئاگادارمبکه‌ره‌وه،
نه‌پۆیت به‌رله‌وه‌ی ئاگادارمبکه‌یت‌وه.»

که ژووهره‌که‌ی به‌جیبه‌ئیشْت، زوه‌دی مه‌ستیکرد له‌وسه‌ری دونیاوه بۆ
بینینی ئەم ژنه‌هاتووه. هاتۆته‌وه بۆ ئه‌وه‌ی له‌م ئوتیلَه‌ ناچیز و پیس
وچه‌په‌له‌دا به‌م خانمه‌ سىحراوییه‌ بگات. له‌وساته‌دا چه‌زیکى سه‌یری
تیا‌بوو جارێكى تر نامه‌کانى باران شوکۆر بخوینیت‌وه، بیویستی خو‌ی
ده‌ستی برد نامه‌کان ده‌ربه‌ئینیت، تا جانتاکه‌ی نه‌کرده‌وه بیرى نه‌که‌وته‌وه
نامه‌کانى باران ئیستا لای بارۆنى کوله‌که‌یه.

له‌ یاداشته‌کانى بارۆنى خه‌یاڵ

هه‌موو دونیا ململانیه‌کى سامناکه‌ له‌ نێوان خه‌یاڵ و ده‌سه‌لاتدا...
ئاوها له‌ جیهان که‌یشتووم، به‌لام من هه‌وايه‌کى شیتانه‌ چووبوو
سه‌رمه‌وه‌ که‌ هه‌موو ئەم پیتاسه‌یه‌ هه‌له‌یه، پێم پێمه‌که‌نن، نه‌با وىقارى
خۆم له‌ده‌ستبده‌م، خه‌یاڵ ده‌سه‌لاته‌ و ده‌سه‌لات خه‌یاڵ. خه‌یاڵی
پێده‌سه‌لات، هه‌یج نیه‌ جگه‌ له‌ که‌فیکى سارد و سه‌ی که‌ ژيان ده‌بیات
و نایگێرپته‌وه، ده‌سه‌لاتى بێخه‌یاڵیش، هوکمیکی سارد و خالی له‌
خه‌ونه. ده‌سه‌لاتیکى بێخه‌یاڵ و کۆیله‌یه‌کى خه‌یاڵو‌ی به‌یه‌کده‌چن،
هه‌ریه‌که‌یان هه‌یزیکى گه‌وره‌یان که‌م و که‌ره‌سته‌یه‌کى کارایان لێدووهره.
ئێوه‌ تێگه‌ن و تێنه‌گه‌ن وه‌کو یه‌که، من پێویستیم به‌ خه‌یاڵی هه‌موو
مرو‌فه‌ خه‌یاڵداره‌کان هه‌بوو، ئه‌وه‌ی بیه‌وێت شتیکی جوان له‌سه‌ر
زه‌وى دروستبکات ده‌بیات سل له‌وه‌ نه‌کاته‌وه‌ بۆ هه‌موو خاوه‌ن
خه‌یاڵیک سوژده‌ به‌ریت. من ناوی ده‌نیم شه‌ر له‌ نێوان نه‌خشه‌ و

خه‌یالدا. پوژیکیان چووم بۆ لای حوسنی خه‌یال، ئه‌و خاویل‌فروشه
 پروخ‌وشه‌ی خاوی ناوازه‌ی هه‌بوو. شه‌ویک له‌ شه‌وانی مه‌ستی، ئه‌و
 عه‌تاره به‌دمه‌زه‌به چیرۆکی ئه‌و خاوییه مه‌لعونه‌ی بۆگێرامه‌وه، ئه‌و
 خاوییه‌ی حیکایه‌تی سه‌رکه‌وتنی خه‌یال به‌سه‌ر ده‌سه‌لاتدا ده‌گێژیه‌وه.
 تکام له‌و پیاوه کرد، لێپارامه‌وه، و یقار و هه‌یه‌تی خۆم خسته‌لاوه، ئه‌و
 خاوییه‌م نیشانبدات. خۆم وه‌ک نه‌جییزاده‌یه‌کی ئه‌م شاره ده‌رنه‌خست،
 گه‌رچی کوپی وه‌هاغزاده‌کان و ئاغا به‌ حورمه‌ته‌کان بووم، گه‌رچی
 یه‌کیک بووم له‌ سیاسیه گه‌وره‌کان، به‌لام ئه‌وکات هه‌شتا سیمایه‌کی
 نه‌ناسراو و ده‌موچاوێکی که‌م بینراو بووم. ئه‌وانه‌ی بۆ ئه‌سل و
 ئوسول ده‌گه‌ران، ناوی منیان بیستبوو، به‌لام خه‌لکانی ره‌شوکی و
 مسکینی نێو کوچه و بازار منیان نه‌ده‌ناسی، خۆگه‌رین و خۆنکردن
 ئاره‌زووی نه‌یتی و گه‌وره‌ی من بوون. له‌م شاره‌دا مرقوف به‌ یه‌ک
 ده‌موچاوه‌ ناژی... سوێند ده‌خۆم گه‌ر ده‌مامک نه‌بییت، مرقوف پيسوا
 ده‌بییت. من له‌ گه‌نجیه‌وه فیژبووم ده‌مامک له‌سه‌ر بکه‌م، حه‌قیقه‌تی خۆم
 ده‌رنه‌خه‌م، به‌ ناوی جیاواز و به‌ جلی جیاواز و به‌ ده‌مامکی جیاوازه‌وه
 پوو له‌ مه‌یدانه جیاوازه‌کانی ژیان بکه‌م. به‌جۆریک خۆم ده‌گه‌ری
 که‌س منی نه‌ده‌ناسیه‌وه. جاریک وه‌ک بازرگانی ئه‌سپ و ره‌شه‌ولاغ،
 جاریکیش وه‌ک قاچاخچیه‌کی بێده‌نگ پوومه‌کرده ناو خه‌لک. ئه‌و
 پوژه‌ی چووم بۆ لای حوسنی خه‌یال، وه‌ک کۆندۆز و ئه‌نتیکناسی
 خۆم ناساند، به‌زه‌حمه‌ت رازیمکرد ئه‌و خاوییه‌م نیشانبدات، گوتم
 له‌ شاریکی دووره‌وه هاتووم و له‌سه‌ر خه‌یال له‌ ئه‌ده‌بیاتی دیریندا
 ده‌نوسم، بێشه‌وه‌ی به‌یژیت نیگاری بکێشم یان وینه‌ی بگرم، ئه‌و پارچه
 ده‌ستکرده‌ی خه‌یالی پێشاندام. خاوییه‌کی ئیجگار قه‌شه‌نگ بوو، زۆر
 سحراری و دلهره‌ژین. ئه‌و شه‌وه‌ی حوسنی خه‌یال ئه‌و خاوییه‌ی
 پێشاندام، وه‌ک ئه‌وه‌ی فریوی ده‌ردیکی هه‌تاه‌تایی بخۆم که‌وته‌وه

ناو گيژاوی ئه و پرسياره قولانهی له گهنجیه وه ده مهیتن و ده مبهن. ده سلات یاخود خه یال؟ ئه وه پرسياره ئه به دی و ترسناکه کی منه. ئه و پوژدهی حوسنی خه یال ئه و خاولیه عاجباتی و ناوازه یی نیشاندام، من چیرۆکه که م به جۆریکی تر خوینده وه، هه ستمده کرد ئه و جهنگه گه وریه هه رگیز له راستیدا پووی نه داوه، سه رتا پای ئه و شه ره شتی که له خه یالی ئه و پادشا شاعیره دا به پیره چووه. شه ریکه تیندا نیوه شاعیر و ناسکه پرسته کی ناو پادشا، نیوه ده سه لاتدار و حوکمرانه کی کوشتووه. به لام چی ده بیته گه ر مرۆف شاعیر بیته و ده سه لاتداریش بیته؟ ئه و خاولیه شتی که بوو ده یوانی ژیا نی من بۆ هه تاهه تایه ویرانبکات. له میژبوو من به ده ست ئه و پرسیارانه وه ده منالاند. هیدی هیدی و پوژ له دوا ی پوژ تیده گه یستم، خه یال ته نیا کاتی که مانای هه یه که له سه ر پلانیکی گه وریه ئیشبکات. خه یال چیه گه ر ده سه لاتیکی گه وریه له پشت نه بیته؟ من ده بوو به ئارامی ئیشبکه م، هیه شتی که وه ک پلان و نه خشه ی دووردریژ پر ئه شکه نه چه نییه، به لام ئه وه ی بیه ویت هیژیکی گه وریه هه بیته، ده بیته به وردی پلان دانیت، هه م نه رم و نیان بیته و هه م ئارام. هه م دلره ق بیته و هه م به سۆز. ده بوو دوا جار من نه خشه یه کم هه بیته و هه موومانیش له ناو ئه و نه خشه یه دا بن. وامه زانن گه ر یه کتی که کوپی وه چاغزاده کان بوو، ئیدی ده رد و ئازاری نییه. من وه ک شیت ده موچاوی خۆم ده به ست و به شاردا ده گه رام، له پیاوه دانا کان و مامۆستا کان و خه لکی ساده و ره شوکی شم ده پرس ی «گه ر تو هیژ و ده سه لاتت هه بیته چی ده که یته؟». هه موو ئاده میزادی که بۆ ئه وه ی بتوانیت وه لامی ئه و پرسياره بداته وه، پتویستی به خه یاله. خه یال له ده سه لات بستی نه وه، وه ک کویری لیدیته، نازانیت چۆن به روات و بۆ کو ی به روات. من پوژیک له پلینیومیکی حیزبدا، گوتم «هاو پتیان، هه قالانی من،

ئیمه کویرین نه‌وه‌ک له‌به‌رئه‌وه‌ی نایینین، به‌لکو له‌به‌رئه‌وه‌ی خه‌یالمان نییه». نا ئیوه‌ش به‌هله تيممه‌گه‌ن، وامه‌زانه‌ن من شیفته و شیت و شه‌یدای خه‌یالم. ئه‌وانه‌ی به‌بج ده‌سه‌لات خه‌یالبازی ده‌گه‌ن، سامانیکی بیسوودیان هه‌یه، هیزیکیان هه‌یه ته‌نیا خویانی پی وێرانده‌گه‌ن. من هه‌یج خۆشه‌ویستییه‌کم بۆ ئه‌وانه نییه که وزه‌یه‌کی گه‌وره‌ی خه‌یالیان هه‌یه و نا‌یخه‌نه خزمه‌تی هیزیکی له‌خویان گه‌وره‌تره‌وه. من پیزم بۆ سیمبرباز و فالگروهه و ئه‌ستیره‌دۆزه‌کان و فه‌له‌کناسی سولتانه‌کان له‌وانه زیاتره. لیممه‌گرن... نا لیممه‌گرن، به‌لام پیتان ده‌لیم، خه‌یال ده‌بیته ملکه‌چی په‌های هیز بیته، خزمه‌تکاری بچوکی بیته، به‌رده‌ستی بیته، ئه‌وسا مانای هه‌یه. خه‌یال له‌وانه‌یه به‌ته‌نیا به‌توانیته جارێک له‌جاران پو‌حی یه‌کیک پزگار بکات، به‌لام له‌گه‌ل ده‌سه‌لاتدا به‌توانیته به‌هه‌شت دروست بکات... به‌هه‌شت. خودای گه‌وره کۆمه‌کم به‌ و ده‌ست به‌ بالمه‌وه بگه‌ر. بۆنی به‌هه‌شت له‌سه‌ر زه‌وی، ئه‌وه من شیته‌ده‌کات... گه‌ر ئینسان له‌سه‌ر زه‌وی بۆ بۆنی به‌هه‌شت نه‌گه‌ریت، دیوانه‌یه، دیوانه‌ی ته‌واوه‌تی و ئه‌به‌دییه. که‌یه‌که‌مجار ئه‌و خا‌ولییه‌م بینی هه‌ستمکرد چ هه‌یکایه‌تیکی ترسناکه، ئاخ‌ر چ شتی‌ک له‌وه ترسناک‌تره بۆ دونیا شا و شاعیر بیته شه‌ریان و شاعیر بیباته‌وه و جیهان بێ شا، بێ سه‌مبولی گه‌وره‌ی ده‌سه‌لات بژی، ئاخ‌ر ده‌بیته شتی‌ک له‌م دونیا‌یه‌دا هه‌بیته له‌وه ترسناک‌تر؟ که‌من له‌مانای قوولی ئه‌و چیرۆکه‌ پامام، جوانی و سیمیری نه‌خشه‌کانم له‌بیرچووه‌وه... هه‌فته‌یه‌کی دوورودریژ بیرم‌کرده‌وه، وێژدانی خۆم ده‌کرده‌حه‌که‌م، دوا‌جار ئاماده‌بووم، به‌لێ ئه‌زیزانی من بۆ هه‌موو شتی‌ک ئاماده‌بووم. ئیواره‌یه‌ک دره‌نگ هه‌ر له‌جلی ئه‌و کوند‌دۆزه ئه‌نتیکه‌په‌رسته‌دا چوومه‌وه بۆ لای حوسنی خه‌یال، وابهریاربوو گه‌ر ئه‌و خا‌ولییه‌م نه‌داتنی بیکوژم، هیزێ ئه‌وه‌م تێدا‌بوو، ده‌یان گولله‌ بنیم به‌و جه‌سته‌ سه‌بی و سه‌ره‌ زله‌یه‌وه، هیزێ ئه‌وه‌م

هه‌بوو بينيترم بق جه‌ه‌نهم و هه‌موو دوکانی خاوی فرۆشییه‌ک‌ه‌ی
 ئاگر تێبه‌رده‌م. سه‌ره‌تا وه‌ک دوو کاسب قسه‌مانکرد که له‌سه‌ر نرخ‌ه‌ی
 کالایه‌ک پێناکه‌ون. نه‌یده‌ویست ئه‌و خاوییه‌ مه‌لعونه به‌فرۆشیت...
 نه‌یده‌ویست. خۆی وا نیشاندا که ده‌یه‌ویت تا مه‌رگ ئه‌و خاوییه‌ی
 له‌که‌لدا بیت. من به‌ سه‌بری دێرینه‌ی خۆم له‌که‌لدا جولامه‌وه، سه‌ره‌تا
 هه‌زار به‌ هه‌زار سه‌رده‌که‌وتم، دواتر ده‌هه‌زار ده‌هه‌زار. ته‌ماحی
 مولک و مالم خسته‌ به‌ر، ته‌ماحی سه‌فه‌ر و ژنی جوان و سۆزانی
 که‌نج، به‌لام هه‌یچیان سوودیان نه‌بوو. نه‌مه‌ده‌ویست کاربگاته ئه‌وه‌ی
 ده‌مانچه‌که‌م ده‌رخه‌م. به‌لام دواچار بێسه‌بری و توپه‌یی و شیتیتیم
 ده‌رکه‌وتن و هه‌موو شتیکیان تیکدا. نه‌ده‌بوو ئه‌م خاوییه‌ ترسناکه‌ تا
 قیامه‌ت له‌ دوکانی ئه‌و پیاوه‌دا بیت و پێشانی هه‌موو ئاده‌میزادیکی
 بدات. پێده‌چوو ئه‌و نیازی منی وه‌ک گالته‌ی هه‌رزه‌کاران وه‌رگرتبیت،
 له‌ که‌رمه‌ی قسه‌کردندا پێمگوت « ئاغای خه‌یال، حیسابی خۆت
 رابگره‌ و سه‌رت لێته‌شیویت. من وازی ناکه‌م و که‌مه‌ نییه‌، به‌ هه‌ر
 نرخ‌یک بووه‌ ئه‌و خاوییه‌م ده‌ویت». ئه‌و قوول سه‌یری چاوی کردم
 و تێگه‌یشت شته‌کان سه‌واو مامه‌له‌ و که‌مه‌ نییه‌. به‌ ترسیکه‌وه‌ ده‌ستی
 خسته‌ سه‌ر خاوییه‌که‌ و گووتی سه‌د هه‌زار دیناری سوپسری دانئێ
 و بیه‌. که‌ر داوای زۆرتیش بکردایه‌ ده‌مدا. من ده‌بایه‌ ئه‌و خاوییه‌
 مه‌لعونه هه‌لگرم و بېشارمه‌وه... چ گوناھێکی که‌وره‌یه‌ شاعیران شا‌کان
 بکوژن... نا ئه‌زیزان، من خه‌وم به‌وه‌وه‌ ده‌بینی شا له‌که‌ل شاعیردا
 پێکه‌وه‌ دانیشن و خه‌یالات بگورنه‌وه‌. ئه‌و شه‌وه‌ ئه‌و خاوییه‌م
 هه‌لگرت و له‌ جێگایه‌کی قایمدا شاردمه‌وه، جێگایه‌ک من نه‌بیت هه‌چ
 ئاده‌میزادی‌ک نه‌یده‌زانی.

چیرۆکی بارۆنی بوکەشوشە ئەیلولی دوو ھەزار و چوار

لە پۆزانی دواتردا بارۆنی بوکەشوشەم زیاتر ناسی، پتر ئەو پۆحەم لە ناگۆکییە سەیرەکانی خۆیدا بینی و ھەستکرد ئەو نوێنەری بەشیکی سەیر و دەرەعەقلی دونیای ئێمە، ئەو دیوێی کە مەرۆف چەند بیهوێت تەفسیریپکات ھەمیشە لە زمان پادەکات و لە ڕافەکردن عاسیدەبێت. تاکە وشەیکە بتوانم بارۆنی پتر وەسفبکەم ئەوێە پۆحیکی ھەمە دیوی سەیربوو، کۆکەرەوێی گەلیک سیفەتی سەیری ناو کۆی بارۆنەکان بوو. بەدیوێکدا لە شاھەنشای ناو شاتۆنامەکانی شکسپیر دەچوو، بەدیوێکیشدا بوونەوێکی جەنگەلنشین دیاربوو، دەکرێت بۆلیم شتیکی لە پۆحی ئەو کوردە کۆنانەیشی تێدابوو کە لەسەدە کۆنەکاندا ژیاون و لە جەنگەل و دارستان و شاخ و پاو زیاتر ھێچیان نەزانیو، بەلام وێقاری بازرگانە لیژانەکانیشی ھەبوو، کە دەشیت مەرۆف لە سەفەرێکی دووردا لەسەر کەشتیەک بیانبینیت. بارۆن لە پوانینی منەو خاڵیش نەبوو لە خەیاڵی ئەو پیاوێ ئازایانە بە دواى زێڕیان ئەلماسیان ھەر کانێکی نھیتی دیکەدا خۆیان فرێدەدەنە تەھلوکەو. ئەو لە پەوتی ژیاویدا لەبەرەى زۆر دوور و جودا لە یەکدا جەنگی بوو. ماوێەک لە سوپادا لە گوردانی تۆپ ھاویژەکاندا خزمەتیکردبوو، لە پێشمەرگایەتیدا پلەو پایەى بەدەست ھێناوو. بارۆن شاعیریش بوو، بەو مانایە نا کە دیوانی شیعیری ھەبێت، بەلکو بەو مانایەى مەرۆف شیعر بدوێت و شیعر بژی، من کە یەکەمجار بینیم نەمدەزانى بۆلیم ئەم پۆحەبەرە لە کوردیکی پاشماوێ سوپای ئیمارەتە غەمگینەکان دەچێت یاخود دەوڵەمەندیکی ترسناکی

دوای پاپه پینه که ده زانیت له ژیر هه زار چه شنه پهنهگ و شتیه و وشه وه خوی بشارتیه وه. بوونی له ناو بارونه کانداههک شتیکی سهیر و ناوازه هاته بهرچاوم، سه رهتا واتیکه یستم بوونی نه و له ویدا هه له یه کی گه وره یه، به لام دلم به جوریکی سهیر پاچله کی که زانیم نه و به راستی بارونه کانی خوشده ویت. نه و به نه سل له به گزاده کان بوو، وهک نه وهی نه میره گه وره کانی کورد ته ماشای خوی ده کرد، فهلسه فه یه کی ناغایانه و پوچیکی په تریاریکی سهیری هه بوو، که من هیدی هیدی ناسیم و تیکه یستم.

پوژیک بارون داوه تیکردم و من خوشحالانه داوه ته که یم قه بوولکرد، له و پاره داره بیترسانه بوو که هه موو که سیان داوه تی سهر سفره و خوانی خوین ده کرد. له دانیشتنی یه که مدا سفره یه کی سهیری پاراند بووه وه، زیاتر و گه وره تریو له سفره ی دوو که س، لیمپرسی «جه نابی میر سه فین حه زده که م بزنام تو بو ناوی بارونی بوکه شوشه ت هه یه، بو جوره ناویکی وه هایان به سه ردا بریویت، تو کییت و بارونه کان کی؟». نه و قاتیکی ناویشمین و کراسیکی شینی بریقه داری له بهر دابوو، پیاویکی شیک که پشه سپی و سه ره پووتاوه که ی نه ده بووه پنگری نه وهی ژنان شیفته ی و یقار و دهم وقسه ی بن. به و زمانه پر له نه غمه و ناوازه وه نه و قه ده رگه راییه سهیره ی خوی بو ناشکرکردم، به و یقاریک ته نیا له لورانس تالیفییه م بینیبوو گووتی «پوچه کان وهک په پوله وه هان، گیانه کان گه پوکن، پوچی ئینسان پوچی بولبولیکی پاکه. بولبول گه ر له قه فه زدا بیت یان له ئاسمانیکی ئازادا بفییت، هه ر بولبوله. ئیدی وه هایه و قه ده ره، پیشهاتیکه نازنین تاریکه یان پوناک، چاره نویسیکه تیناگین سیا هه یان سپی، که زه وی ده چه رخییت و له گه لیدا قه ده ری ئیمه خوله خوات، هه ر یه که مان له جیگایه کدا ده وه ستین و له شوینیکدا ده وه رین، ئیمه هه میشه له گیزا و نیکداین

که فریتمانده‌دات، نه‌مشه و خولانه‌وه‌ی دونیا ده‌مانخاته سه‌ر پښگایه‌ک و سبه‌ی شه‌و ده‌مانخاته سه‌ر پښگایه‌کی تر، نه‌مړو له‌سه‌ر سفره‌یه‌کین و به‌یانی له‌سه‌ر سفره‌یه‌کی تر، ئیستا ئیمه‌ین که له‌ گوشتی نه‌وانی دی ده‌خوین و سبه‌ینی به‌کیکی دییه که له‌ گوشتی ئیمه ده‌خوات، ئینسان خو‌ی شوینی خو‌ی له‌م گه‌ردونه‌دا هه‌لنا‌بژیریت، نه‌وه گه‌ردونه شوینمان ده‌داتی، من بارو‌نی بوکه‌شوشه بم یان کو‌تریکی غه‌مگین که ئیستا به‌سه‌ر باغیکی زه‌رددا ده‌فریت، پو‌حیکم وه‌ک پو‌حه‌کانی تر ده‌سورپمه‌وه، من و می‌روله بیچاره‌کان له‌ چاوی نه‌م سروشته کو‌یر و بیسنو‌وره‌دا وه‌ک یه‌کین، ده‌نگی هاواری وه‌حشیکی ترسناک و جوانترین غه‌زل له‌ گو‌یی نه‌م گه‌ردونه‌دا وه‌کو یه‌که، گو‌ی به‌ ناو‌ه‌کان مه‌ده و یاری خو‌ت بکه. هه‌میشه ده‌لیم یاری خو‌ت بکه، یاری خو‌ت بکه. له‌ چ سفره‌یه‌که‌وه نزیک‌ی دانیشه و لئی بخو، نه‌و یارییه بکه که لیت‌وه نزیکه. گه‌ر که‌وتیته ناو بارو‌نه‌کان‌وه بارو‌ن به، گه‌ر که‌وتیته جه‌نگ‌وه جه‌نگاو‌ر به، گه‌ر که‌وتیته به‌حره‌وه که‌شتیه‌وان به، گه‌ر بالیشته مه‌بوو، مه‌ل به یان فریشته. له‌ هه‌ر جیگایه‌کی ببه، نه‌وه تو‌نیت له‌و‌ییت، نه‌وه ده‌ستی‌که تو‌ی له‌ویا داناوه، من و تو‌ ئیستا وه‌ک یه‌کین و نزیک له‌ یه‌کین، به‌لام دو‌ورین و دو‌ورین و دو‌ور. مړو‌ه‌کان به‌ر یه‌کده‌که‌ون، به‌لام چاره‌نوسه‌کان نا. هیچ هی‌زیک نییه له‌م گه‌ردونه‌دا تو‌ بکاته بارو‌نی بوکه‌شوشه و من بکاته ماجیدی گول سؤلاف، هیچ هی‌زیک نییه قفلی من بشکینیت و پو‌چی تو‌ بخاته جه‌سته‌مه‌وه، من و تو‌ به‌یه‌کده‌گین، وه‌ک چو‌ن دوو بالنده‌ی بې‌میشک و بې‌نیاز و بې‌خه‌یال به‌یه‌کده‌گن، به‌لام ژیا‌نمان به‌یه‌ک ناگات. گه‌ر مه‌حکوم‌بو‌وین به‌ جه‌نگ با به‌رهمه‌وه یه‌ک بکو‌زین. مړو‌ف ته‌نیا ده‌ستی به‌سه‌ر یه‌ک شتدا ده‌شکیت، یه‌ک شت، پرحم. که که‌وتیته جه‌نگ‌وه چ چاریکت هه‌یه گه‌ر جه‌نگاو‌ره‌ن‌بیت که که‌وتیته ناو‌ه‌وه

چ چاريكت هه يه گهر مه له وان نه بيت، كه كه وتيته بازاره وه بازارگان به، گهر پتويست بوو بكوژيت تا نه كوژديت، ئه ي عه زيزم بكوژه، به لام به زه بيت له ياد نه چيت، بكوژه به لام نه وهت له بير نه چيت كه ده بيت بو كوژراوه كان بگريت، گهر توانيت نه هيتايت نازاريان بگات، مه هيتا نازاريان بگات. نه وه ي كه ئيستا من ده مرم و تو نامريت، تو ده مريت و يه كيكي دي نامريت، تو ده بيته كوژراو و من بكوژ، من ده بمه راو كه ر و تو نيچير، شتيكه من و تو ديارى ناكه ين... بازنه يه كي گهره يه و سوږده خوات، گيژاو يكه و هر يه كه مان فرېده داته سر خانه يه ك، وهك چو ن سهر يازيكي شه تره نج ناتوانيت بپرسيت من بو فيل نيم، بو شاليار نيم، بو ئه سپ نيم، منيش بو م نيه بپرسم من بو بارو نيم و تو بارو نيت».

من ماجيدى گول سولا ف ده مزاني ناتوانم شويني خو م له گه ل هيج مه خلو قيكى ئه م دونيا يه دا بگوږمه وه، به لام له و باوه په دانه بووم مرو ف گهر كه وته ناو درنده كانه وه، ده بيت نه و يش بلورينيت. وهك يه كيك له يه كه م پرسته وه نه ينى خو ي بدر كينيت، گوتم «ئه وه قه ده ر نيه، كوږيكي گه نج بكوژيت كه په يوه ندى له گه ل ژنيكدا هه يه، وان يه، ئينسان ده توانيت ته سليمي قه ده رى وانه بيت؟». بارو ن ده ستيكي به ريشه پر و يقاره كه يدا هيتا، به گومانه وه سه يري كردم، نيگاي نه رقى تيا بوو نه خو شه ويستى و گووتى «به دب ختين گهر وهك كو تري كمان لي بيت و ايزانيت دارستان به هه شته. به دب ختين گهر تينه گين چ خو نتيكي دوو رو ديژ پړاوه. به دب خته ئه و كه سه ي به مرو ف ده ليت نه كوژيت و نه كوژيت، ئيمه ته نيا نه وه مان له سه ره مرو فمان خو ش بويت، به لام پي بلين مه كوژه، گونا مه كه، دزي مه كه، درو مه كه، ئه مه تيگه يشتنى خودا كانه، تو بو هه مان داواي خودا كان له من ده كه يت؟ خوا مرو فى وهك فرشته دروست نه كرده، به لام داواي ليده كات فرشته بيت. تو

بۆ داوای وا دووباره ده‌که‌یته‌وه؟. ماجیدی گۆل سۆلاف من چوومه‌ته
جه‌نگه‌وه و مروّقم کوشتوه، به‌لام بوکه‌شوشه‌شم فروشتوه و مندا لّانم
شاد و به‌خته‌وه‌ر کرده‌وه. من باوه‌پم به‌ بیگونا‌می نییه، شتی‌ک نییه
له‌م سه‌ر نه‌ستیره‌یه بیگونا‌ه بی‌ت، لی‌ره تاوانبار و بی‌تاوان نییه، به‌ل‌کو
براه و دۆراو هه‌یه».

ده‌مزان‌ی تی‌گه‌یشتنی ته‌واوه‌تی له‌ بارۆنی بوکه‌شوشه‌ ئاسان نییه.
سه‌ره‌تا وات‌گه‌یشتم که‌ نه‌و بارۆنی‌کی راسته‌قینه‌ نییه، وامده‌زان‌ی
ده‌کریت به‌کام‌ی دّل پلانه‌کان‌ی خۆم‌ی پێب‌لّیم، من پۆژی یه‌که‌م دیوه
فریشته‌ ئاساکه‌ی بارۆنم بین‌ی، به‌لام که‌ چهند جارێک دواتر به‌و قاته
ئاوریشم و پێلاوه‌ ئیتالیه‌ بریقه‌دارانه‌وه بینیم، هه‌ستمکرد میر سه‌فه‌ین،
میری‌کی راسته‌قینه‌یه، میریکه‌ له‌وانه‌ی پرن له‌ هیز و شکۆی میریتی
و سه‌رشاره‌ له‌ هه‌وای به‌گژاده‌یی. بۆ یه‌که‌مجار له‌ ماشینه‌که‌ی نه‌ودا
سوار ئوتومبیل‌کی گرانبه‌های گه‌وره‌بووم، تا نه‌و کات من ته‌نیا سوار
پاسه‌ نه‌فه‌ربه‌ره‌کان‌ی شار بووبووم. بیرتان نه‌چیت من پێگه‌پێکی گه‌وره
بووم، گه‌ر حیسابی نه‌و ماوانه‌م بکردبایه‌ که‌ به‌پێ له‌ سنووری نه‌و
شاره‌دا سوپاومه‌ته‌وه، به‌بێ دوودلی کۆی میل و مه‌ودا‌کان‌ی له‌و ماوه‌یه
زیاتری‌وون که‌ مارکۆپۆلۆ یان هه‌ر گه‌رالی‌کی تری دنیا بریوتتی.
چۆن بالنده‌یه‌کی بچوک له‌قه‌فه‌زه‌که‌ی خۆیدا نه‌مبه‌ره‌و به‌رده‌کات،
منیش سه‌رتاپای عومرم وه‌ک نه‌و بالنده‌ بچوکانه‌ی ناو قه‌فه‌ز له‌
نیوان جاده‌کان‌ی نه‌م شاره‌دا نه‌مبه‌ره‌وبه‌رم کردبوو. سه‌یرم لی‌هات که
بارۆنی بوکه‌شوشه‌ سوار ئوتومبیله‌که‌ی کردم، نه‌وه یه‌که‌مجارم بوو
ئاده‌میزادی‌ک بانگم‌بکات سوار ئوتومبیله‌که‌ی بم، من گه‌رچی له‌وانه‌بووم
که‌ ده‌شیت به‌ نه‌وه‌ی دوا‌ی پا‌ه‌پ‌ین ناوم به‌یتن، به‌لام هه‌تا بۆ
جاری‌کیش له‌ ژیانمدا سوار ئوتومبیل‌کی وه‌ها نه‌بووبووم. هه‌موو ژیانم
به‌پێ ده‌مکووتا و به‌پێ ده‌هاتم و ده‌چووم. بارۆن سه‌یری لی‌هات که

زانی تا شهوکات له پاس به ولاره ماشینیکی دیکه ی گه پۆکم له سه ره زهوی به کارنه هیناوه، باوه پی نه ده کرد مرۆفی وهک من له دونیادا هه بیئت، چه ندین جار سه ری بادا و نهیده زانی باوه پم پێبکات یاخود نا. که زانی له م شاره نه چوومه ته ده ره وه پتر پیم سه رسامبوو. شهوی پالی پتوه نا بیته هاو پیم و به نزیکیم خۆشحال بیئت، شهو په ره ورده سینه ماییه زۆر و شاره زاییه بیۆینه یه ی من بوو له دونیای فلیمدا. من له سینه مادا وه ها شاره زا بووم، وای هه سته ده کرد من درۆده که م، بپێک له عومرم له هۆلیۆد ژیاوم یاخود سینه مام له یه کێک له په یمانگا کانی فلیمسازی ته واو کردوه. که سوار شهو ئوتومبیله سهیره ی شهو بووم تیگه ی شتم مانای چی مرۆف بارۆن بیئت، تیگه ی شتم بۆ کاتیکی مرۆف لهو دونیایه نزیکه ده که ویتوه نایه ویت جاریکی دی لێیده رچیت و بیته ده ری. من ده بایه له گه ل بارۆندا له په ری زدا بم و به په له دیواره کان نه شکینم و به شیوه یه ک خۆم نزیک نه که مه وه گومانم لێبکات. ویستم بیمه دۆستی، بیته وهی وایزانیته مه به سستیکم هه یه. پیمگووت «جه نابی بارۆن من ده ستوخه تیکی جوانم هه یه، جوانترین ده ستوخه تی دونیایه. له ئیشی پاگرتنی خیساباتدا که مه به هره یه کم هه یه، بۆ نامکه یته ده فته رداری خۆت؟». بارۆن به پێکه نینه وه گووتی «سێ کچم له لایه ئیشی ده فته رداریم بۆ ده که ن، ده ستوخه تیان زۆر جوانه و خۆشیان له ده ستوخه تیان جوانترن. چ پتویستیم به تۆیه کاری وام بۆ بکه یته؟ گه ر ده ته ویت ببین به هاو پت بیر له ئیش مه که ره وه لای من، هه ر که س لای بارۆن ئیشبکات، ده بیئت به ئیشکه ری بارۆن، چه زده که م تۆ هاو پیم بیئت».

به سووکییه کی گه وره وه باسی شهو که سانه ی کرد که له لای ئیشه ده که ن. گووتی «که مرۆف بارۆن بوو، ده بیئت ئیشکه ره کانی پێزی بارۆنی لێبنین، گه ر ببیته به ئیشکه رم وینه که ته له پێشچاوم ده گوپیت».

من هیچم نه گووت، گرنگ نه وه بوو بۆمه ناو بارۆنه کانه وه، له ویش
 بارۆنی مریشک بناسم و هه ولێبدهم ده مم بگاته ژنه که ی تا سه بارهت
 به مورا ده میل قسه ی له گه لدا بکه م... نه وه گه وره ترین ئامانجی
 من بوو. له کاتی که دا بارۆن به شه وقه وه ماشینه که ی لیده خوپی من
 لیمپرسی «بارۆن، تێمانا گه ینیت، ته نیا تو بارۆنیت یان خه لکی تریش
 هه ن وه ک تو بارۆن بن؟». به لاجاو سه ییرکردم و گووتی «بارۆنه کان
 تروپکن، لوتکه ن، پوناکیان هه یه و ده شسوتینن، گه ر ده ته ویت ده توانم
 بته م بۆ ناویان، پوخۆش و گه شن، ده م به پێکه نین و مه شره بخۆشن،
 شتی که نین جیاوازی بن له مروفه کانی تر. پیده که نن و جنیوده ده ن و
 سه رخۆشده بن و پاشقول له یه کدیش ده گرن. هینده هه یه، سامان
 و ده سه لاتیان زۆر تره. لاوازه کان به سروشتی خۆیان پقیان له وانه یه
 که خاوه نی سامان و ده سه لاتن، وه ک جنسی که لێیان ده پوانن له باغی
 ئینساندا نه پوابن. لاوازه کان پقیان له هیز و ویقاری هیزه. من خۆم
 کوپی میره کان بووم، هه زمه کرد بيم به نه فسه ری توپخانه و شه پیکه م،
 ناو ئاگر ببینم، په لاماریده م. «هیزی خۆت تاقی که ره وه نه ی ئاده می»
 نه وه دروشمی من بووه، ماجید سۆلاف «به رده وام وا بانگیده کردم»
 گه ر له ناو گه وره کاندای جیگات نه بووه وه، مه به ره پشیله یه کی سپله،
 لێگه پێ گه وره کان له زهت له گه وره یی خۆیان ببینن. لێگه پێ...
 مه پرسه گه وره کان چۆن گه وره بوون، نه و پرسیا ری لاوازه کانه».

من هیچم نه گووت، سه رسام بووم که بارۆن نه و جوړه برهوا
 سه یه رانه ی هه یه. نه مده ویست وه ک پیاوی که ده ریکه وم که برهوا ی سیاسی
 نه و تو م هه یه سه رو دلی بارۆنه کان ده گریت. له سه ره خۆ گووتم «جه نابی
 بارۆن تو به شیوه یه کی هیند جوان باس له بارۆنه کان ده که یهت، پر
 به دل هه زده که م بیانناسم. به لام نازانم که سیکی وه ک من تا چه ند
 به که لکی نه وه دیت له سه ر میزی نه و پیاوه به رزانه دانیشیت؟».

بارۆن وهك حهز له و جوړه گه مانه بكات، گووتی «تۆ له بارۆنیکى پاسته قینه ده چیت؟ سویند ده خوځ سیمای بارۆنیکى سه ده ی نۆزده ت هیه، سووډیکى گه وره ت له ته ماشاگردنى فلیمه کان بینیه، هیچ بهك له بارۆنه کان وهك تۆ وبقاریان نییه، دلنایام به م پوخساره وه ده توانم وهك بارۆن به وانى ترت بناسینم»، ها، ده لئیت چى، ناوت ده نیتم بارۆنى حیکایه ت». بۆ ساتیک من تروسکه یهكى شادى به پۆحمدا تپیه پى، به لام زۆرى نه برد ده ستیکرد به پیکه نین و گووتى «فیلى وا به سهر میره تازه كانى ئه م شاره دا تینا په پیت. كه له كى وا به سهر میر و وه چاغزاده ی هیچ شار و مهله كه تیکى تریشدا ناگوزهرى. تۆ بارۆن نیت، بارۆنه کان له و پوه وه غریزه یه كى په وشه نیان هیه، ده زانن كى به پاستى میره و بۆته میر، كیش نه بووه. مه سه له كه ته نیا ناویك نییه مړوف وهریگریت، به لكو نه خلاق و په فتاریكیشه له پۆحدا دروسته بیت».

دواتر گووتى «نا، وانا كه م، وهك میوانیک به وانت ده ناسینم، وهك حیکایه تخوانیک كه به چیرۆكه كانت ده توانیت سه رسامانكهیت. به لام ده بیت زۆر بیرى لیکه یته وه، ئه وه ی بچیته نویمیران به ئاسانى ناتوانیت بیته ده رى».

ئه و كات تینه ده گیشتم مه به ستى چیه، بیته وه ی بیركه مه وه، گووتم «شه ره فیکى گه وره یه بیمه ئه و دونیا یه وه، شانازییه بۆ كه سیكى بچوك و ناچیزى وهك من پێخه مه دونیا ی ئیه وه».

به ده م لیخوړپنى ماشینه كه وه گووتى «شه ره فه یاخود نه فره ته، دواى ده رده كه ویت، دواى. ئیستا هیچ مه لئ، به لاغه تى مردوو و هه رفى بیگیان چووزان ته عبیر له شتیک بکه ن كه نه بینراوه. کوتریک كه به سهر دره ختیکه وه ده نیشیته وه چووزانیت گولله چاوه پوانیده كات یان پۆشنایى، هه ندیچار ئاو زۆرى ده ویت تا ماسییه مردوو ه كانى

خۆی دەناسیتهوه، شەو زۆری دەوێت تا ئەستێرە خەوتووێهەکانی خۆی دەدۆزێتهوه. نیازی تاریک لە دڵدا هەلەمەگرە. من بە هەموو میرەکانی ھارپیم دەلێم «خواجه و شاسوارە خوشەوێستەکانی برام، دەرگاتان بۆ ھەر کەس کردەوه، پێیبلێن، نیازی تاریک لە دڵدا هەلەمەگرێت...». ھەبە ھەک گەدا دێت بۆ دونیای میرەکان و ھەک بارۆن دەپواتە دەرەوه، ھەبە ھەک بارۆن دەپوات و ھەک گەدا دەگەرێتهوه. دەسەلات و سامان و ھەک جوانی و ھەبە ھەم بەختەوێرتدەکەن و ھەم شیتتدەکەن. زۆرین لەوانە ھەک فیلبازێک دەخزێنە ناو بارۆنەکان و ھەک سەگێکی تۆپیو کۆتاییاندێت. ئەمە جەنگە جەنگ، ھەر کەسێک لە جەنگدا دەستی بەرزێت دۆراوه، کە دێیت بۆ ناو بارۆنەکان کەس ناتوانێت بپارێزێت، تەنیا خۆت دەتوانیت پەرحەم بە خۆت بکەیت. لە ناو بارۆنەکاندا مەرووف دەبێت خۆی پەرحەم بە خۆی بکات».

من ھیچ شتێک لەو قسانە ھەبارۆن تێنەگەیشتم، بێتەوێ بزانم دەلێم چی، گووتم «بارۆنی بوکەشوشە، بێتە بۆ ئەوێ، بێتە بۆ ناو بارۆنەکان، ھەستدەکەم من بە ھەلەم دونیایەدا لە دایکبووم». بە ھەسرەتەوێ سەیری کردم و گووتی «تۆ دەبایە لە ناو میرەکاندا لە دایک ببیت، بەلام لەوێ لە دایک نەبوویت، ھەر کەسێکیش لەوێ لە دایک نەبێت واتە میر نییە. ئەوەت بێر نەچێتەوێ کە تۆ میر نیت، وەسوەسە ھا نەچێتە سەرتهوێ».

کەمێک بێدەنگ بوو گووتی «دەبێت ئیشیکت بۆ بدۆزمەوێ بگۆنچێت و لایەق بێت، دەبێت سەبەرت ھەبێت، سەبر».

من بە ئەسپایی گووتم «سەبەرم دەبێت، جەنابی بارۆن سەبەرم دەبێت».

غەزەلنوس و ئەفسانە و ھەزارباغ کۆتایی سالانی ھەشتا

لە کۆتایی سالانی ھەشتاکاندا باوکی غەزەلنوس، ناسر سەعید بە یەکیەک لە دەردە نەزانراوەکانی پیریتی مرد و ئەو مائە گەورەیی بۆ ئەو جێھێشت، لەو چەند سالەدا غەزەلنوس سندوقە بێشومارەکانی غەزەلی لەو ژێر زەمینە گەورە و کاشیکراوەی مائەویدا ھەلگرتبوو. سندوقی چی؟ ھەر یەكەیان دەروازەی زەریایەك بوون لە غەزەل. لەو ھەموو سالەدا ھەموو پۆژیک غەزەلی لەبەر کردبوو. سەدان ھەزار بەیت غەزەلی لە بەربوو، بەلام نەگەشتبوو کۆتایی. پۆژ دواي پۆژ لەگەڵ ھەر دیوانیک و ھەر غەزەلیکدا کە دەبخوێندەو، دەگەشتە ئەو بېروایە مەلای سوختە ئەو کتێبانە بەتەنیا نەنوسیو، بەلکو پۆچی ھەموو مەخلوقاتى دڵ بە عەشق لە زەوی و ئاسماندا، لە دەریا و وشکانیدا کۆمەکیانکردو. پۆژ دواي پۆژیش کە کاریگەری ئەفسوناوی غەزەلەکانی دەبینی، ھەستیدەکرد ئەو کتێبانە سەمبولیکی گەردونین بۆ خەیاڵیک کە ھەمیشە پاک و عاشقانە دەمێنیتەو. ئەو دواي گەرانەوێ لەگەڵ ئەو کۆرپەیدا، مندالە چکۆلانەکی ناونا «خەیاڵان». چەند ھەفتەی یەكەمی بەخێوکردنی خەیاڵان سادە و ئاسان ھاتە پێشچاوی، بەلام قسەکانی ئەو کچە زەرد و نەخۆشە سەبارەت بە «ئەفسانە» ناویک لە یادەکرد کە دەشیئە یارمەتیبدات. دواي مانگیك، غەزەلنوس ئیوارەیک مندالە چکۆلانەکی لای ژنی ھاوڕێیەکی دانا و خۆی چوو بۆ ئوتیلی «بەفر و سەراب». ئوتیلیکی دوو قاتى چکۆلانە بوو، کە لە کۆتایی سالانی چلدا بۆ پێشوازی ئەو جووتیارانە دروستکراو کە لەلادیو بۆ فەحسى توتن و بینینی نەینى و سیحری شار دەھاتن، لە سەرھەتای ھەفتاکاندا جارێکی

تر بۆ پیشوازی سەیرانکەرە عەرەبەکان نوێکراپووەوه، لە هەشتاکانیشتدا بۆ پشووێ ئێو سەربازانەیی لە بەرەکانی جەنگەوه دەگەرانیوه گەرەتر و خۆشتر کراپوو. ئێو ئیوارەیه که غەزەلنوس چووێ ئوتیلەکه، خانمی ئەفسانە لەگەڵ باجیبە کدا لەوانەیی ژوورەکان پاکدەکەنەوه هەندیک بەرگە پشنتی شۆراوی پێکدەخست. ئەفسانە لە کۆتایی سالی هەشتاو هەشتدا تەمەنی بیست و دوو سال بوو، نزیکي پێنج سال بوو شووی بەو خاوەن ئوتیلە کردبوو. گەر بهاتبایە و یەکیک شانسی هەبایە و ئەفسانەیی لەو دوو پۆژە جیاوازه‌دا بیدیایە، جارێک ئێو ئیوارەیهی که غەزەلنوس چوو بۆلای و جارێکیش ئێو ئیوارەیهی زوهدی شازەمانی بینی، هەستیدەکرد ئێو خانمە لەو شازدە سالەدا، جگە لەوهی جوانتر و سێحراوێتر بووه، نە پیریووه و نەگۆراوه. غەزەلنوس لە یەکەم ئیوارەوه ناوینا «خانمی چرپە ئەفسوناوییه‌کان». ئێو پیشتر غەزەلنوسی بینیو. بێئەوهی شەرمبکات دەستیگرت و بردی بۆ سالتۆنی نانخواردنی میوانەکان، بە چرپەوه پێیگوت «دەزانین هەموو دەزانین که نەشمیل مردوه، پێمەڵێ، هیچم بۆمەگیڤه‌وه، منداڵەکش لای تویه، دەزانم... دڵم لای ئێو منداڵە چکۆلانییه‌یه، غەزەلنوس دڵم لایه‌تی، پێمەڵێ ناوت ناوه‌ چیی؟» «ناوی خەیاڵوانه‌». ناوی منداڵەکه‌ لای ئەفسانە ناوازه‌ و بێئینه‌بوو. ئەفسانە باسی ئێو چیرۆکەیی بۆ کرد که نەشمیلی گەیانده‌ سەر پێخەفی مەرگ. خۆی بە یەکیک لە هەرە که‌سه‌ نزیک و دۆسته‌ قایمکارەکانی ئێو خاتوونه‌ نیشاند، وه‌ک شتیکی سەیر بدرکیئیت بە غەزەلنوسی گووت «سالانیک لەوه‌وبەر نەشمیل منی برده‌ ناو «جەمعییه‌تی ژنه‌ پەژمورده‌کان»-ه‌وه‌. ئێوه‌ یەکه‌مجار بوو غەزەلنوس ناوی ئێو جەمعییه‌ته‌ بیستیت. هەر ئەفسانە پێیگوت ئێوان هەفتەیی جارێک کۆدەبنه‌وه‌ و باسی ئازارەکانی خۆیان ده‌کەن، قسه‌ لە شاسواری خەیاڵ و خەونه‌کانیان ده‌کەن، باس لەو شوینه‌ سێحراوی و زەمانه‌ قەشەنگ و هەریمه‌ پۆمانسیانه‌ ده‌کەن

کە دەیانەویّت بۆی بچن و تیا بژین. هەر ئەو پۆژە خانمی ئەفسانە، غەزەلنوسی بۆ خوێندنەوهی هەندیک غەزەل بۆ ناو خانمانی پەژمورده داوه تکرد. ئەو ه سەرەتای تیکە لاوبوونی راستە قینەى غەزەلنوس بوو بەو ژنە غەمگینانەى کە پەریوون لە خەیاڵ و ھەسرەت و ئومید. غەزەلنوس لەو چەند سالاھدا چەندەھا جار غەزەلی بۆ خوێندنەوه. لە پێگای ئەو ئافەرەتانەوه ئەو مندالە خەیاڵیانەشی ناسی کە لە پەییوەندییە خەیاڵی و ناشەرعییەکانی ژنانی ئەم شارە دروستبووون. خەیاڵوانی چکۆلە و گپۆز دواھەمین مندالی ئەو وەچە سىحراویيە نەبوو کە یەکی دێرێک غەزەل لەسەر سنگیان بوو، بەلکوو گەلەک مندالی خەیاڵی دیکەى بەدوادا ھات.

جەمعییەتی ژنانی سەرگەردان گەورەترین جەمعییەتێک بوو غەزەلنوس دیبیتی، لەو چەند سالاھدا بە چەندەھا گروپی خەیاڵکاری بچوک گەیشتبوو، بە چەندەھا باغدا سەفەریکردبوو، بەسەر شاخی بەرزدا سەرکەوتبوو کە ترۆپیکەکانیان لە خەیاڵدا دوایى دەھات، لە ھەموو جیگایەکی نیشتمان مۆفی پەر خولیا و خەیاڵی بینیبوو، جەمعییەتی بچوکی گەنجان و شاعیران و خەیاڵپەرستانی بینیبوو، بەلام ھیچیان وەک ئەم جەمعییەتە گەورە و بێسنور دیارنەبوون. هەندیک لە ژنانی ئەو جەمعییەتە دایکی مندالگەلێکی خەیاڵی بوون کە لە عەشقی ناکام دروستبووون. هەندیکیان لەباریکدا بوون دەیاننوانی مندالە خەیاڵییەکانی خۆیان بەختوبکەن، بەلام هەندیکى دیکەیان دەبایە کۆرپەکانی خۆیان بگەیننە دەست ژنانی تر تا مندالەکانیان بپاریزن و لە مردن پزگاریانبکەن، لە ماوہیەکی کەمدا غەزەلنوس لە پێگای جیاواز و بەشیوہی جیاواز... لە باغی جیاواز و لە کوچەى جیاوازهوہ بووہ خواوہنى کۆمەلێک لەو مندالە خەیاڵیانە کە جگە لە مالى غەزەلنوس شوێنێکی دیکەییان لە دنیادا نەبوو. ئەو شەوہى مەھنازی ناسی، باوکی سێ مندالی

خەيالى بوو، كه كچانى نه ناسراو له عاشقى نه ناسراو دروستيان كردبوون. هەموو ئەو مندالە حەرامزادانە، بەرھەمی تەسلىمبوون و توانەوێ دایکە غەمگینەکانیان بوون لە ساتە خەيالى و بێسنوورەکانی عەشقاد. بۆ غەزەلنوس سەیربوو ببینیت ئەو ژنانەى لە ئامیزى مێردەکانیاندا مندالیان نابیت، لە پێگای خەزە ئاناسایى و ناشەرعییەکانیانەو دەتوانن مندالى بەو چەشنە سىحراوى و جوان دروستبکەن. پۆڤتیک لە گەل خانمى چرپە ئەفسوناویيەکاندا گەرا، وەک ئەوێ بە دواى بەھاریانوی دایکیدا بگەرێ، وەک ئەوێ لە بینینی ئەو ژنانەدا بۆ رابوردوی خۆى عەودال بێت، حەزیدەکرد تیپگات، بۆ جگە لە خۆشەویستی مێژیکى دیکە نییە فەرپ و بەرھەتەى مندالبوون لە ھەندیک لە خانمانى ئەم دونیایەدا بخولقینیت. ئەفسانە ھەندیک لەو خێزانانەى نیشانی غەزەلنوسدا كە ئەو كۆرپە حەرام و خەياليانەى عەشقیان لە خۆگرتوو. ئەفسانە بە چرپەکانى خۆى گوتى « پق وادەكات پیاوان یەكترى بکوژن، بپۆن بۆ جەنگ، بەلام ژنانیش نەزۆك و غەمگین دەكات». پینچ سأل بوو شووى بەو خاوەن ئوتیلە كردبوو، لە شەوى یەكەمەو پلانى دانابوو بیکوژیت و نەیدەتوانى. غەزەلنوس لە پێگای ئەوێ ئەوێ ئەو غەمگینانەى بینى كە لە كەنارى شێتى نزیكبوون و لە سەر سنوورى دیوانەگى دەژيان، ئەو ژنانەى لە كۆبوونەوێ جەمعیەتەى ژنە خەياليیەکاندا جگە لە فەنتازیاکانى عەشق جۆرە فەنتازیاىەكى تریان نەبوو، ھەندیکیان بە ئەندازەىەك رقیان لە مێردەکانیان بوو، تووشى وێنەى تاریك و مۆتەكەى دلخەكێن بووبوون. غەزەلنوس تاكە پیاویك بوو بۆى ھەبیت دانیشیت و گوێ لەو قسە نەپێنایەى نیوان ژنانى ئەم شارە بگریت. ھەمیشە لە ژوورى تاریك و كونجى فەرامۆشكراودا یەكدیيان دەبینى، لە جیگای ئەوتۆدا ھېچ پیاویكى ئەم دونیایە گوێى لە پازەکانیان نەبیت، زۆریەیان بە ئەندازەىەك پەنگ زەرد و نەخۆش دیاربوون بۆنى مردنیان

لێدەهات. ژنانى هەمەچیزەبوون، لە ژنى پیاوانى زۆر هەزارهوه كه نانى پۆزىيان نىيه تا ژنى دەسه‌لاتدار و پاره‌داره‌كان، لە ژنانى نه‌خوێنده‌واره‌وه تا خانمانى شاعير و شانۆكار، پێكرا بوونه‌وه‌رى غەمگینبوون كه بۆ چەند ساتێك ئاره‌زووى پاسته‌قینه‌ى خۆيان باسده‌کرد. لە ناو ئه‌و ژنانه‌دا غەزه‌لنوس تێده‌گەيشت ئه‌و له‌ هەرمێكى دۇنيادا ده‌ژى، شته‌ ساده‌كان له‌ هەمانكاتدا شته‌ هەره‌ خه‌ياڵیه‌كانن، شته‌ ئاساییه‌كانیش شته‌ هەره‌ ئه‌فسانه‌یی و دوورده‌سته‌كانن. له‌و كۆبوونه‌وه‌ داخراوانه‌دا، هەموو به‌ بازنه‌یه‌كى گه‌وره‌ له‌ ده‌ورى مۆمێك داده‌نیشن، هەندێكیان پووى خۆيان ئاشكراده‌کرد و هەندێكیان به‌ نىقاب و په‌چه‌وه‌ قسه‌يان له‌ تاریكترين خواست و خه‌ياڵتيرين ئاره‌زووى خۆيان ده‌کرد، هەندێكیان به‌ جلى جوان و هەندێكیان وه‌ك ته‌داره‌كى تايبه‌ت بۆ سروتێكى نه‌ینى خۆيان ده‌گۆڕى. هەندێكیان نه‌يانده‌توانى قسه‌بگهن، له‌ برى قسه‌ سه‌مايانده‌کرد یان ده‌گریان. خه‌ياڵ دواه‌مین مالى ئه‌وان بوو، گه‌ر ئه‌و خه‌ياڵانه‌ نه‌بایه‌، ده‌بوونه‌ دلێكى ترسناك و ده‌ستێكى كوشنده‌. له‌ دوا به‌شى پرۆگرامه‌كاندا، دواى ئه‌وه‌ى ژنان ته‌واوى ئازاره‌كانى خۆيان باسده‌کرد و هەموو ئه‌و پرستانه‌یان ده‌دركاند كه‌ له‌ زمانى پۆزانه‌دا حه‌رام و له‌ قسه‌ى ئاساییدا قه‌ده‌غه‌ن، ئه‌و وه‌ك وزه‌به‌خشێكى گه‌وره‌ ده‌هات و قه‌سیده‌ سىحراوییه‌كانى خۆى ده‌خوێنده‌وه‌. غه‌زه‌له‌كان هێنده‌ى تر خولیا و ماخۆلان و شێتێ تیا دروستده‌کردن، وه‌ك ئه‌وه‌ى بیانباته‌وه‌ سه‌ر ئه‌و كانگا پاسته‌قینه‌یه‌ى لێوه‌ى هاتوون، بیانباته‌وه‌ سه‌ر ئه‌و دۇنیايه‌ى ته‌نیا دۇنیايه‌كه‌ ئه‌وان بۆى ده‌گه‌ڕێن، به‌ جۆریك به‌ غه‌زه‌له‌كان مه‌ستده‌بوون، غه‌زه‌لنوسیان وه‌ك نوێنه‌رى پۆحى ئه‌و پیاوه‌ خه‌ياڵى و سوارچاكه‌ ئه‌فسانه‌بیانه‌ ده‌هاته‌ به‌رچاو كه‌ له‌ مندالییه‌وه‌ بۆى ده‌گه‌ڕێن و ناگیرن. جیهانى ئه‌و خانمه‌ په‌نگ زه‌ردانه‌ گه‌رچى هه‌زارتر و نه‌هینتر و داخراوتر له‌ دۇنیاكانى تر ده‌ینواند، به‌لام بۆ غه‌زه‌لنوس دوورتر و

نااساییتترین باغی سەر ئەم ئەستیرەیه بوو. ئەوێ جیگایەک بوو لە
 ھەر شوێنێکی تری دنیا زیاتر دەتوانی دلی کچە پەر ئازارەکانی تیا
 ببینیت، تییگات چۆن تەسلیمی ساتە سىحراویيەکانی ئەفین دەبن و
 جەستەیان بۆ شەنبای خەیاڵ دەکەنەو. «خانمی ئەفسانە» باسی
 ئەو دیوێ تاریکەى پۆجی ژنانى بۆکرد کە لەم تاریکیەدا نەبیت، لەناو
 ئەم جەمعیەتە نەپتییەدا نەبیت، ناتوانیت بێتەدەرئ و پوناکی ببینیت.
 نیوێەک پەر لە خۆشەویستی و پقی حیساب نەکراو، لە ئازار و خۆشی
 کە ملکەچی ھەمان ئەو یاسا و پرسیانە نین کە دیوێ ئاشکراو و
 بینراوێکەى مەرۆف دەبەنبەرپۆ، بەو چرپە ئەفسوناویيە کە لە چرپەى
 ژنى خاوەن ئوتیلێک نەدەچوو، بەلکو لە ھەناسە و گەروى ژنیک دەچوو
 ژيانى لە خۆتەندەوێ شیعردا بردبیتە سەر، باسی ئەو باغە نەپتییانەى
 کرد ھەر ژنیک لە دلی خۆیدا ھەلیدەگریت، باسی ئەو جەھەنمە تاریک
 و ئازارە قوولانەى لە دەھلیزە داخراو و بێرێگا و بیکلیلەکانى ناوێوێ
 ئاھرەتدا ھەبە. ھیدی ھیدی غەزەلنوس تێدەگەشت کە جگە لە عەشقی
 زۆر و غەمی زۆر، ھێچ پێگایەکی دی مەرۆف ناگەینیتە ئەوسەرى خەیاڵ.
 ھەر لەو سالانەدا ژنیک بە ناوی گولستان خان غەزەلنوسی برد بۆ
 ھەزارباغ، لەوێ بۆ یەکەمجار لە ژيانیدا لەو پەرى دلەوێ عەشق بوو، لە
 ھەزارباغ «سەبرى» ناسی، ئەو خانمە خەیاڵییەى لە مێژبوو لەو باغە
 بێسنوورە نەھاتبووێدەرئ، گۆرانییێژەکان نەوێ لە دواى نەوێ گۆرانیان بە
 جوانى ئەودا گووتبوو، جوانییەکی جاویدان و نەمر کە ھەموو شەوێک
 بۆنى گولەکانى ئەو باغە سىحراویانە دووبارە دەیانگەشاندەوێ. کێژێک لە
 ترسی عاشقە بێشومارەکانى چووبوو ئەو باغانەوێ و ئیدی لەو سەرزمینە
 سىحراویيە نەترازابوو. شەوێک غەزەلنوس بە ئومیدی ھێنانەوێ بۆ دنیا،
 بە خولیاى جیاکردنەوێ لەو لالەزارە بێسنوورە، چووێ ناو باغەکان.
 سەرەتا غەزەلەکانى خۆى بە زمانى یەکیک بۆ خۆتەندەوێ شەیداییگات

و بیخاته نیو بیھوشی و خولیا به که وه کیشی بکاته وه سەر زه مین، به لکو به غه زهل که مه که مه خه ویکی سحراری لیخت و به دهم خه وه وه له ده رگا نه فسونا و بییه کانی هه زارباغ بهیئینته ده ری. به لام شه و دوی شه و غه زهل به دوی غه زهل سحر له ساحیر وه رگه را و وای لیها ت غه زه لنوس نه توانیت نه و جوانی به فه راموش بکات، له ماوه به کی کورتدا غه زه لنوس خوی به عاشقی بینیه وه. نه گه رچی نه و گه وره ترین غه زه لخوین بوو، هه موو پئیانا بوو نه وه ی دهیخوینته وه له خوینی دلی عاشقانی دنیا هاتوته ده ری، له گه ل نه وه شدا تا نه و ساته ی له گولستانه کانی هه زارباغدا سه بری بینی به راستی عاشق نه بوو بوو. پیده چوو قه ده ر هه لیگرت بیت، دواچار له ده ره وه ی نه م دنیا راسته قینه یه ی نیمه، له گولزاریکی خه یالیدا کچیکی خوشبویت که له میژبوو گول که کان کرد بوویان به مه خلوقیکی خه یالی. کچیک هه رگیز ناتوانیت مالی له گه لدا دروست بکات، ناتوانیت له گه لیدا بچیته ژیر ساباتیکه وه، ناتوانیت له ژیر خوری شاره کانی من و تودا، له کوچه ی گه ره که غه مگینه کانماندا پیاسه به کی له گه لدا بکات، کیژیک به جۆریک تیکه ل به لاله زار بووه، به نه ندازه به ک نوقمی تریفه و گول بووه، ژیا نی له ده ره وه ی باغه خه یالیه کان نه کرده یه. غه زه لنوس له به که م شه وه وه تیده گات نه م کچه ته نیا له نیو نه م باغه دا ده ری، له ده ره وه ی نه م گول خه یالیا نه ده بیته توژ و سه راب، نه و نمونه ی نه و کچه خه یالیه به که تا نه به د پئیانا گیت و نایگیت. شه و له دوی شه و ده گه ریته وه و غه زهل بو نه م خانمه ناھوناسایه دهخوینته وه که هه ندیچار دهسته مۆ و نیان و غه زه لمه یله، هه ندیچاریش سرک و هه لاتوو و بیسووکنا یه. سه بری هه ندیچار غه زه له کان پایده گرن و ده وه سستیت، هه ندیچاریش هه لاتو و نه گیره و هه لدیت. غه زه لنوس به دوی نه و خانمه دا زۆر کوچه و زۆر کونجی هه زارباغ ده گه ریته، به که مجار هه سنده کات مانای چی مروت له ناوه وه بو نا فره تیک بسووتیت. شه وان دره نگ منداله

چکۆلانه‌کانی خوێ داده‌پۆشی و ده‌چیت بۆ هه‌زارباغ، به‌یانانی‌ش به‌ر له‌وه‌ی خۆر هه‌لبێت و که‌له‌بابی به‌یانان بخوینن ده‌گه‌پته‌وه. هه‌زارباغ هه‌ریمێکه‌ ده‌رگا‌کانی ته‌نیا له‌ شه‌ودا ده‌کرێته‌وه، به‌پۆژ چهند کوچه‌یه‌کی هه‌ژاره‌ که‌ پره‌ له‌ گه‌نجانی شه‌روال له‌پس و کچانی شه‌رمن و ترسنۆک، ده‌گووتریت له‌ کۆن زه‌ماندا سێ باغی چکۆلانه‌ له‌ویدا هه‌بووه، دواتر له‌گه‌ل کشرانی شار و گه‌وره‌بوونی مائنشینه‌کاندا بوون به‌ ژێر شه‌قام و چیمه‌نتۆ و نه‌سفه‌لتی په‌شه‌وه. ئیستا نه‌و سێ باغه‌ شه‌وان که‌ ئیمه‌ی ئاده‌میزادانی بیخه‌يال ده‌خه‌وین، به‌ دیوێکی تری دونیادا ده‌کرێته‌وه و ده‌بنه‌ لاله‌زاریکی بیکۆتا، کلیلی ده‌رگا خه‌یالییه‌کانیشیان ته‌نیا لای نه‌و پیریژنه‌ په‌شپۆش و غه‌مگینه‌یه‌ که‌ گوڵه‌کان ئاوده‌ده‌ن و چه‌پکیانده‌کن و گوڵاویان لێده‌گرن. سه‌بری تاکه‌ کچیکه‌ که‌ به‌پۆژ باغه‌کان نایکه‌نه‌ ده‌ره‌وه، تاکه‌ کچیکه‌ کاتیکی خۆر هه‌لدیت و هه‌زارباغ ئاواده‌بیت نه‌ویش له‌گه‌ل گوڵه‌کاندا ده‌پوات و ئاواده‌بیت، که‌ شه‌ودیت و باغ هه‌لدیت‌وه نه‌ویش دیت و هه‌لدیت‌وه. سه‌بری جوړه‌ جوانیه‌که‌ له‌سه‌روو پیوه‌ره‌کانی ئیمه‌ و جه‌بره‌ سه‌خته‌کانی ژاکان و پیریبونه‌وه. غزله‌لنوس به‌ هه‌موو هیزێ غه‌زه‌لی خوێ ناتوانیت ده‌ستمۆبیکات، ئازاریکی سه‌خت و سوێیه‌کی ترسناکی عه‌شق ده‌چیته‌ دلێیه‌وه، نه‌و پیاوه‌ی له‌سه‌ر زه‌وی کچان و خانمان له‌ پێشده‌م غه‌زه‌له‌کانیدا ده‌شکێن و به‌لادا ده‌که‌ون، له‌ عه‌ردی خه‌یالدا عاشقی جوانیه‌کی جاویدان و سرک ده‌بیت که‌ غه‌زل به‌ ئاسانی نایگریت، له‌ویدا هه‌موو ژانی نه‌فین و دۆزه‌خی موحیبه‌ت ده‌چێژیت، نه‌و غه‌زه‌لانه‌ی غه‌زه‌لنوس له‌ هه‌زارباغ ده‌یانخوینیت‌وه نه‌و غه‌زه‌لانه‌نین که‌ له‌ کتێبه‌کانی سوخته‌دا له‌به‌ریکردن، یه‌که‌مجار غه‌زه‌لنوس بۆ عه‌شقی خوێ غه‌زه‌له‌سه‌رایێ ده‌کات و قه‌سیده‌ی خوێ ده‌خوینیت. سه‌ره‌تا باوه‌رناکات، واده‌زانیت نه‌و قه‌سیدانه‌ی وه‌ک عاشقیکی شیت له‌ کوچه‌ی گوڵه‌ جاویدانه‌کاندا ده‌یخوینیت، به‌شیکن له‌ غه‌زه‌له‌کانی سوخته. که‌

پوڙ ده بېته وه به په له ده گه پښته وه ناو کتېبه کانی غه زهل و به راوردی سروده کانی شه وی خوی و ده قه کانی سوخته ده کات، ده بینیت نه وه ی باغاتی گولدا خویندویتی له غه زه له کانداییه، دروستکراوی دلی خوی و خه یالی عاشقانه تی. له و شه واندا له ژیر تریفه کانی هزار باغدا تیده گات له ناو هه موو مروفیکدا غه زه لنوسیکی شار دراوه هیه که پوڙیک له پوڙان سرودی خوی ده چریت و ناچېته وه سهر غه زه لی که س.

کهړان بو بارونه کان «حه سه ن توفان — ته موز و ئای ۲۰۰۴»

پوڙیک هه موو شتیکم لای شبر درکاند و پیمگووت من به شیکم له کومه لیک خه لک که ناومان پوخله به ره خه یالیه کانه. خه لکانیکین هه ره که سه مان پارچه زه وییه ک و جیگایه کی تاییه تیمان له دویایه کی تر هیه که له خه یالی خوماندايه، باسی هه زارباغ و گوله نه فسوناوییه کانم بو شبر کرد، باسی غه زه لنوس و شیعره سحر اوییه کانی که هه ره که س بیان بیستیت پوو له جیگایه کی نه زانراو و هست به مهستییه کی نه بیستراو ده کات. قسم هینایه سهر باسی پویاره خه یالیه که ی ماجیدی گول سولا ف که له گه ل خویدا کومه لیک مندالی کویر به ره و سه رزه مینی خه یال ده بات. شبر سه رها پای وابوو گالته ده که م و تنیا بو گهر مرکرنی ده مه ته قی دویایه کی ترم بو خوم دروستکردوه که تنیا له خه یالدا هیه. من بیته وه ی پوخساری خوم تیگېدهم، به ده نگه منگن و قووله که ی حه سه نی پیزووه، پیمگووت، نیشمان نه وه یه میژووی مردن له ده سالی راپوردودا بنوسیته وه، باسی نه و هه زاران ژنه م کرد که سووتان، نه و هه زاران گه نجه ی له پښگان ونبوون و

خنکان، کوژراوه‌کانی شه‌پ، دواتریش نه‌و کوشتن و خۆکوشتنه زۆر و له ناکاوه‌ی له‌م شارهدا پووده‌ده‌ن. شبر سه‌یری لی‌هات، منی‌کی سه‌ردیزی شه‌پوال له‌پێ له‌ دونیای وا جوانه‌وه ئالابم. به‌لام من به‌تکاوه داوای یارمه‌تیم کرد و پیم‌گوت ده‌بی‌ت زانیاری زۆترمان ده‌رباره‌ی بارۆنه‌کان و سه‌رائی حوکمران هه‌بی‌ت و پۆلیان له‌ کۆی دیمه‌نه‌که‌دا بزانین. شبر سه‌ره‌تا پێیوابوو قسه‌کانم بوارێکی خه‌یالین بۆ په‌رینه‌وه له‌ پوچی و ساده‌یی ژیا‌نی پۆزانه‌ی خۆم. به‌لام به‌ وردی بۆم په‌وونکرده‌وه که ئیستا له‌سه‌ر ته‌لیسمی لاشه‌یه‌کی نه‌زانراو نیشده‌که‌ین، لاشه‌ی کوپێک ناوی مورا‌د جه‌میله، باسی نه‌وه‌شم کرد یه‌کی‌ک له‌و سه‌ره‌داوه بچو‌کانه‌ی له‌ به‌ر ده‌ستماندا‌یه ده‌مانباته‌وه بۆ ناو بارۆنه‌کان. که قسه‌م هه‌تایه سه‌ر بارۆنه‌کان، شبر هه‌لۆیسته‌یه‌کی کرد و به‌ نیگه‌رانییه‌وه گووتی «ماوه‌یه‌که هه‌ستم‌کردوه تۆ خۆت ده‌خه‌یته ته‌هلۆکه‌یه‌کی گه‌وره‌وه، خۆت ده‌خه‌یته شه‌پێکه‌وه له‌ توانای تۆدا نییه». دلنیا‌م‌کرده‌وه و گووتم «شبر، ئیمه ناچینه شه‌په‌وه، ئیمه کتییێک ده‌نوسین که تا دنیا دنیا‌یه ته‌واو نابێت، پۆزێک له‌ پۆزان چاپ ناکریت، هه‌موو ژیا‌نمان خه‌ریکی‌ین ناتوانین به‌شی‌کی بچو‌کی حیکایه‌ته‌کانی مردن بنوسینه‌وه. کێ ده‌توانی‌ت چیرۆکی نه‌و هه‌موو ئافه‌ته بنوسی‌ته‌وه که سووتان و ده‌سووتی‌ن؟ م‌رو‌ف ده‌توانی‌ت هه‌ندی‌ک حیکایه‌ت بنوسی‌ته‌وه، هه‌ندی‌ک حاله‌ت، نه‌وه‌ی ئیمه دوا‌یکه‌وتووین خه‌یاله، نه‌و کتیبه‌ش که ده‌ینوسین کتییێکی خه‌یالییه، دواتر نه‌و کتیبه‌ ته‌نیا بۆ ئیمه‌یه، بۆ پۆخه‌به‌ره خه‌یالییه‌کانی خۆمانه، بۆ منداله‌کانمانه، بۆ نه‌و کچانه‌یه که نه‌گه‌ر سه‌د سالی تر به‌ ئازادی له‌دایک‌بوون بزانن نه‌و ئازادییه‌ی نه‌وان له‌سه‌ده‌ی بیست و یه‌کدا هه‌زاران ئافه‌رت به‌ ئاگر کرپویانه. مه‌ترسه... شبر... نه‌وه پ‌پۆزه‌یه‌کی تازه نییه، سه‌ره‌تا غه‌زله‌نوس ده‌ستی پێ‌کردوه، دواتر تریفه‌ یا‌به‌حری. بۆ نه‌وه نییه ناویانگی پێ‌ده‌ریکه‌ین، یان باسی پیاو‌کوژه‌کان بکه‌ین و ناویان

بهینینه ناوانه وه، ئه و کتیبه بۆ خۆمانه، بۆ ئه وه چه خه یالپه روه رانه ی
 دوا ی ئیمه یه که خه یال ئۆرچار راستیان لیونده کات، بۆ ئه وه یه خه یال
 کاریک نه کات راستیمان بیرپچته وه . راستی و خه یال هه ر دووکیان یه ک
 بازنه، له هه ر جیگایه که وه ده ست پتیکه یته ده گه یته ئه وی تریان،
 راستی له وه پری خه یال وه ده ست پتیه کات. وه ک چۆن خه یالیش له وه پری
 راستیه وه ده ست پتیه کات، به هه ر پتیکه کدا تا ئه وسه ر برۆیت ده گه یته
 پتیه وانه که ی، ئیمه ش ده مانه ویت بازنه که ته واویکه ین... گه ر ئه و کتیبه
 نه نوسین یانی له ناوه راستی خه یالدا ده وه ستین، مانای بازنه که مان ته واو
 نه کرده». ئه وه یه که مجاربوو شبر من ببینیت واقسه ده که م. ده یزانی
 بریک له و وشه و پستانه له که سانیکی له خۆم زیره کتره وه فیزبوم.
 شبر گه رچی هه ستی به مه ترسییه کان ده کرد، به لام شته کان سه ی
 و سه ره نچراکش هاتنه به رچاوی، له ساتیکدا وا هاته به ریده م وه ک
 به رسیت، ئه ی بۆ ئه و له پۆله به ره خه یالیه کان نییه؟. من بۆ ئه وه ی
 جۆره غه میکی وای تیا دروست نه که م گووتم «شبر تۆ ته نیا که سیکی
 له م دونیا یه دا ده توانم ئه م راستیه ت پتیلیم و ئه م نه پتیه ت لا بدرکینم،
 تۆ ئیستا بوویت به ته نیا مۆفیک که پۆله به ریکی خه یالی نیت و
 چیرۆکی ئیمه ده زانیت. بۆیه پتیه لیم تا بزانی تۆ چ هاوپییه کی
 گه وره ی منیت... تا ناگادارییت من چه ند پتویستم به تۆیه». قسه کانم
 شبری دلشادکرد، له سه ر کورسی که منه ندامیه که ی تۆزیک وه رچه رخوا
 و به ده نگیکی هیم گووتی «حه سه نی پیرۆ، بۆ تۆ واده زانی من له
 ژیا نی خۆم ده ترسم؟ برام، له و پۆزه وه ی که وتمه سه ر ئه م عه ره بانه یه
 خۆم به زیندوو حیساب نا که م، تا به مجۆره په کم نه که وت، نه مده زانی
 ئیمه چه نده بچو کین، چه ند شتیکی بئرخین، ماوه یه ک به کارمانده هین
 و دوا یی فرتمانده دن. پیرۆ، من له تۆ ده ترسم. شتیکی پتیه لیم
 باش بیر لیکه ره وه، خۆت ده زانی من له دوا ی پا په پینه وه ماوه یه کی

دریژ ئیشم لەگەڵدا کردون، خەڵکم بۆ کوشتون، شەپم بۆ کردون. ئەوان دوو شتیان زۆر خۆشە و یت هیزی خۆیان و پاکیان. ئیستا وەک جاران سەیری هیز ناکەن، سەر دەمێک کە ئیمە پێشمەرگە بووین، لە شانە حیزبییەکاندا ئیشماندە کرد، هیز شتیکی تر بوو، ئەوە بوو دەست لە داگیرکەرەکان بوەشینین، خەڵک بەئینە پێزەکانی شۆرشەو، بستیکی کوردستان لە چۆکی فاشیستەکان پاکبکەینەو، ئا هیز ئەوکات شتیکی لەو جۆرە بوو، پیزۆ ئیستا هیز ئەوەیە هەموو شتیکی ئەم دنیایە می ئەوان بێت، لە خانوووە جوانەکانەو بۆ بازارە گەورەکان، لەو شارە بچوکانەو کە ئیستا دروستیدەکان بۆ سەیرانگا خۆشەکان، بۆ بینا بەرزەکان، بۆ بورجەکان، بۆ ئوتومبیلەکان، بۆ ژنە جوانەکانی ئەم شارە، بۆ شاعیرەکان، بۆ ئەوانەی مۆسیقا لێدەدەن، بۆ ئەوانەی دەنوسن. هەموو شتیکی... حەسەنی پیزۆ... هەموو شتیکی. من پێتدەلێم، ئەوان هەموو کەسیکیشیان دەوێت، ئامادەن هەموو کەسیک بکەن، هەموو کەسیک. حەسەنی پیزۆ من دواي پاپەرین ئیشم زۆر بۆ کردن، هەموو کەسیکیان دەوێت، لەوانەو کە پێش نوێژیدەکان تا ئەوانەی لەشیان دەفروشن، نرخێ گۆترەش لەسەر ئادەمیزادەکان دادەنێن. ئەم ولاتە دەبێت می ئەوان بێت لە پۆژنامەکانەو بێگرە بۆ یاریگا و حەوزەکانی مەلە، لە چاپخانەکانەو تا چێشتخانەکان، لە سائۆنەکانی قژیڕینەو تا زانکۆکان، لە هەندیک لەو لۆتیە تێکەنانەو کە ئاھەنگیان پێسازدەکان تا مامۆستاکانی زانکۆ، لەو لیبۆکانەو کە دروستیانکردون خەڵک بەئینە پێکەنین تا فرمیسکی ژن و کچی شەھیدەکان، دەبێت هەمووی می ئەوان بێت. هەموو شتیکیان دەوێت حەسەنی پیزۆ، هەموو شتیکی. ئەو سۆزانیانەیان دەوێت کە لە ولاتانی ترەو دەیاننێن، کچە پاکیز و داوین پاکەکانی ئێرەشیان دەوێت، جەبی مەلاکان و ستیانی سەماکەرەکان، پیاوکۆژێکی وەک تونجیی دەکەن و

ناسکترين موسيقارهنش. تهنيا له وړنگايه وه دهژين و دهتوانن مانايان ههبيټ. نه وه جوړه ژيان و پرېکښتنيکه من و تۆ ټيښناگين، نازانين چۆن ئيشدهکات، بهلام حهسەنى پيرۆ بهو جوړهيه. حهسەن، بهلام پاکى خوښيان ئيجگار خوښدهويټ، شيتى نه وهن ههميشه نهو پياوه پاک و خهباتگير و خوښهويستهبن که ميژوو کردارهکانيان تۆماردهکات. من دهيانناسم، تۆ له دواى پاپهړين خۆت دوورخسته وه و پوښتيت، بهلام من دهيانناسم، له هيچ کهسيک نابورن لکه داريانبکات، پييانوايه بههشتيکي گه وريهان بۆ خوښان و ئيمهش دروستکړدوه، قه بوولى ناکه ن کەس يارى بهو ويتهيه بکات».

نهمدهزانى نهو ويتهيهى شبر نيگاريدهکات تا چ نه دنازيهک پاسته. من به جوړيک لهو شاره دا غه ريببووم، نهمدهزانى چى پووده دات، گهرچى شەش سال زياتر بوو دهگه رام بهلام له هيچ ټينه دهگه يستم، زۆر مه بهستم نه بوو له ژيانى نهيتى نهو شاره دا قولبېمه وه، خه لکانتيک هەن ده يانه ويټ به ده هليزه نهيتى و شاردراوه کهى شاردا برۆن، خه لکانتيکيش هەن ده يانه ويټ به کوچه و بلواره خه يالتيه کانيدا گوزه ربکه ن، شبر له جوړى يه که م و من له جوړى دوهم بووم، نهو زۆر باوه پى بهو دونيايه نه ده کرد که من تيا ده ژيام و منيش زۆر باوه پم بهو دونيايه نه ده کرد که نهو تيا ده ژيا، بهلام ئيستا هر دوکمان ناچار بووین شه قامه کانمان له يه کتر نزیکه ينه وه، پرېگا کانمان وا ئاراسته بکه ين له جيگايه کدا يه کتر بېږن.

نهو پوژهى من و شبر قسه مانکرد، نزیکى شەش سال بوو يانهى پياو کوژه بيټيشه کانم نه بينبوو، هه نديچار له کوچه و بازار په کاندا يه کيک له هاوپي ډيرينه کانى سهرده مى زووم ده بينييه وه و سلاويکمان له يه کدى ده کرد و ده پوښستين. نهو پوژه که بۆ شبرم درکاند پتويستيم به زانيارى له سهر بارونه کان هه يه، له گه ل هه موو گومانتيکدا گووتى « ده بيټ برۆين

بۆ یانه‌ی پیاوکه‌ژه بێئیشه‌کان، نه‌وێ تاکه جیگایه‌که هه‌ندیک زانیاریمان ده‌ستبه‌گه‌یشت، به‌لام نابێت واده‌رکه‌وێت که بۆ کۆکردنه‌وه‌ی زانیاری ده‌چینه نه‌وێ، تێده‌گه‌یت، نابێت. ده‌بێت سه‌برت هه‌بێت».

یانه‌ی پیاوکه‌ژه بێئیشه‌کان به‌راورد به‌ شەش ساڵ له‌وه‌یه‌ر گۆرانی گه‌وره‌ی به‌سه‌ردا هاتبوو، جیگا که به‌ شیوه‌یه‌کی سه‌یر پازێنرا‌بووه‌وه، پاره‌یه‌کی زۆر له‌ دیکۆر و نه‌ساسدا سه‌رفه‌رکرا‌بوو، کاتیک من و شبر پو‌ش‌تین هه‌شتا شه‌و دانه‌هاتبوو، جگه‌ له‌ یه‌ک دوو که‌س که له‌ سوچه‌نگدا ده‌یان‌خوارد‌وه‌وه که‌سه‌یکمان نه‌بینی. که‌چکی گه‌نج پێشوازی لێکردین و گووتی که‌ر شونا‌سنا‌مه‌ی تایبه‌ تیمان نه‌بێت ناتوانین دابنیشین، تا نه‌مانگه‌وت، ئێمه‌ هاو‌پێی نزیکێ تونچی و حاجی کۆته‌رین وازی لێنه‌هێنا‌ین. مۆسیقایه‌کی هه‌مین‌یان خسته‌بووه‌ سه‌ر و جیگا که‌یان ناونا‌بوو «سوارانی زۆزان». پێده‌چوو شبریش ماوه‌یه‌کی درێژ‌بێت نه‌هات‌بێت، به‌لام به‌ نه‌سه‌پایی گووتی «حه‌سه‌نی پیزۆ، له‌ ماوه‌ی ئهم چهند ساڵه‌دا دنیا زۆر گۆراوه‌، ئێستا هه‌موویان گۆی له‌ مۆسیقا ده‌گرن، هه‌ندیکیان گۆران‌بێژی خۆیان هه‌یه‌، پاره‌ی خه‌یالی ده‌ده‌ن به‌ هه‌ندیک ده‌نگ‌خۆش که له‌ ده‌ره‌وه‌ی مه‌له‌که‌ته‌وه ده‌یان‌هێنن، با پێت بلێم، هه‌ندیکیان بگه‌ر ته‌پیی مۆسیقای تایبه‌ تیان هه‌یه‌». من گووتم «به‌جه‌ه‌نه‌م هه‌ر چیه‌که ده‌که‌ن، به‌ جه‌ه‌نه‌م، به‌س خه‌لک نه‌کوژن». نه‌وه نه‌و پرسته سه‌یره‌بوو که من به‌رده‌وام دووباره‌مه‌ده‌کرده‌وه. نه‌و شه‌وه نوای دانیشتنی ئێمه‌هه‌یدی هه‌یدی یانه‌که‌پرپوو له‌ناسیاوی دێرین و هاو‌پێی کۆن. نه‌وان پێشوازییه‌کی گه‌وره‌یان لێکردین، هه‌موویان به‌پاده‌یه‌که به‌و سه‌ردانه‌ی ئێمه‌ سه‌رسام‌بوون باوه‌ریان به‌ چاوی خۆیان نه‌ده‌کرد. هه‌موو گۆرا‌پوون و به‌ جو‌ریکی ترسناک قه‌له‌و‌بوو‌بوون، زۆربه‌یان قاتێ په‌ش و کراسی سه‌پیان له‌ به‌ردا‌بوو. هه‌موو می‌زه‌کان پرپوون، من که‌سانێکی زۆرم بینی که پێشتر نه‌م‌بینیبوون و نه‌مه‌دناسین، لێگه‌رام شبر به‌سه‌روو زما‌نه

شیرین و له فزه شه که رینه کانی خوئی زانیاریم بۆ کۆبکاته وه، ئه و به خوئی و عه ره بانه که یه وه، به و سه ر و پشه زه رد و زێپنه وه، به خوئی و شوشه یه ک بیره وه سه ر میزه کان ده گه را، له گه ل هه مو یاندا قسه یده کرد، قاقای لیده دا. هه ندیجار له دووره وه بانگیده کردم و به ده نگه ی به رز به سه ر هه مو میزه کاندا هاواریده کرد و ده یگوت «حه سه ن تۆفان ئاگات لییه، به شه رفم ئه م شوینه به هه شتی سه ر پوهی زه مینه، ناوی سوارانی زۆزانه. سوارانی زۆزان گویت له م شیعره ی خله میروه ” ئیره شوینی سوارانی زۆزانه کوا ژنی که لله گه رمی ئاران — شه وی پرشتنی باده یه، مه یکه به گه رمه و باو بۆران”». من ده مئ سال بوو خله میروم ده ناسی، پیریک بوو له گه ل شوپشدا گه وه بوو بوو. خه باتی دووردرژ هه چ شتیکی ئه وتۆی بۆ نه کرد بوو، به هره یه کی گه وره ی تیدابوو بۆ گووتنی شیعری بیمانا، دواجار ئه و شیعره پرپوچانه کرد بوویان به کاراکته ریکی ناودار و له مه جلیسی به رپرس و سیاسه تمه داراندا شوینیکی گه وره ی بۆ خوئی کرد بووه وه، هه ندیجار به پاره ی زۆر ئه و شیعره بیته هایانه ی ده نوسی، وهک شبر ده یگوت له ماوه ی ده سالدا به ئه ندازه ی هه موو شاعیرانی کورد له بابه تاهیری هه مه دانیه وه تا ئه مپۆ ده ول هه ند بوو بوو. خله میرو شه وان له و یانه یه دا سه رخۆشده بوو و ئیدی ستایش و هیجای ده هۆنیه وه، من پرشانه وه م به شیعره کانی ده هات. ئه و شه وه چهنده ها مه خلوقات ی وهک خله میروم بینیه وه که ده مئ سال بوو نه مبینیوون. شبر زۆر ئاسان ده ی توانی بگه پتیه وه ناویان، وهک ئه وه ی کللیکی سحرای پیبیت، له گه ل ئیفلیجی و په ککه وته بوونی شیدا هیشتا ئه فسو نیکی گه وره ی له سه ر هه مووان هه بوو. تونچی وهک چاوه پوانی ئیمه بکات شتیک بلتین، جگه له حورمه ت و پیز و خۆشه ویستی شتیکی تری نه وانده، به لام ده مزانی له ناخه وه ده پرسیت و گومانده کات. شبر شه وی یه که ممانی ناوده نا شه وی به زم، ئه و شه وه من تا کو تایی له سه ر کورسییه که ی

خۆم نه جولاَم، قاپیك فستق و قاپیك له بلبه بيم خوارد و هیچی تر، به لام شبر بیباک ده یخواردوه، شه درهنگ که گه پاینه وه بۆ مائی، من هیچم چنگ نه که وتبوو، به لام شبر گووتی «له وییوون، بارۆنه کانیش له وییوون، بارۆنی هه نگوین و بارۆنی پهش، ههردووکیان له وییوون. که بارۆنه کان له وییوون مانای شتیك نه نجامده دهن، هه رگیز به ته نیا و به بی ئیش نایه بۆ شه و جیگایه. زۆریه ئیشه کان و پێکه وتنه کان له و یانه مه لعونه دا نه نجامده درێت، به له عنهت بیّت بۆ چ جیگایه که، به له عنهت بیّت.». من به سه رسامیه وه پرسیم «شبر پێمبائی، بۆ شه و کارانه به پیاوانی خۆیان ناکهن، گه ر ده یانه ویّت شتیك بکهن، له کی ده ترسن؟ خۆیان پیاویان هه یه، ده ست و دایه رهیان هه یه. وانیه، شه وه که ی قسه یه تۆ ده یکه یهت... وانیه؟». شبر گووتی «حه سه نی پیزۆ له که یه وه وا گه مژه بوویت، که س ئیستا ئیش به پیاری خۆی ناکات، تیده گه یهت، هیته ده نه فام و که م ده رک نین، وه ها ده ستی خۆیان ده رخن. ده ستیکی نه ئینی شته گه وره کانی شه م ولاته نه نجامده دات، تۆ گه مژه یهت یان بیئاگا، شتیکی موقه ده س له م ولاته دا هه یه ناوی نه ئینییه، زۆرجار وانیشانده ده ن که هه موو شتیکیان دیار و ناشکرایه، هه ندیجار که میك له قوونی خۆیان ده رده خه ن و ده لێن سه یرکه ن ئیمه هیچی شار دراوه مان نییه. کوپی پیزۆ، تۆزیک له ده ریپکانیان ده هیته خواره وه و ده لێن سه یری دیمو کراسیه ت بکهن، شه وه دیمو کراسیه ته نایبینن. به لام له م ولاته دا یه ک شتی پیزۆ و موباره ک هه یه، شه ویش نه ئینییه، نه ئینی دینی شه م ولاته یه، سیازده ساله له م ولاته دا یه ک دین له سه روو هه موو شته کانه وه یه، شه ویش نه ئینی په رسته نه. تۆزیک گه وره هه یه وه ک گێژی ئاو وایه، نا هیلێت هیچ تاوانیکی گه وره ناشکرایت. بۆ بۆ به ندیخانه کان، بۆ بۆ شه وێ، شه وسا ده زانیته من باسی چی ده که م، جگه له تاوانباری بچوک، جگه له وانه ی له خواره وه گونا هه که ن

كهسى ترى لى نيبه ... ». شبر به نه نذازه يهك تورپه بوو، ترسام ليم
 زويربوويت، به لام له قسه كانى نه وه وه تيگه يشتم كه نهينى پوخله به ره
 خه يالبيه كان به راورد به نهينى بارونه كان زور ناچيز و بچوكه . شبر به
 جورىك رقى لتيان بوو گهر نه و تورپه ييه ترسناكهى خوى به و جور
 خالى نه كرده ته وه ده مرد . پوژيكيان پيمگوت «شبر بو وا له حيزب
 تورپه يت، راستت ده ويئت، گهر به ويئت نه وان ريزت ليده نين، پاره ي باشت
 بو ده برنه وه، مالت بو دروستده كن، هم مووى سوچى خوته ؟». پيگه نى
 و گوتى « كئ ده ليت له وان تورپه م، كئ ده ليت؟ حه سنى پيزو، من
 له وه بچوكترم بتوانم له وان تورپه بم . من له وه تورپه كه پازده سال
 خه لكه ده كوشت و وامده زانى خزمه تى مه سه له يهك ده كه م، تيده گه يت،
 له وه تورپه م، پازده سال نيشمده كرد و دواتر تيگه يشتم هيچ مه سه له يهك
 له گوپي نيبه . من پوژيك له پوژان ريزم بو خوم نه ما، حه سنى پيزو،
 كه مروف ريزى بو خوى نه ما ئيدى مردوه . تو مه خلوقيكى سه يري،
 پيزو سويند ده خوم كه سى وهك تو له م دونيايه دا نه بيت، له وانه يه له
 هيچ نه ستيره يه كي تريشدا نه بيت، نازانم به راستى تو چيت؟ واده زانى
 من نازانم مافم هه يه، تيده گه يت؟ واده زانى نازانم هه قى راسته قينه ي
 خومه مالىكم هه بيت تيا بريم، موچه يه كم هه بيت برسى نه بم؟ نازانم .
 من به چى ده زانيت به حه يوان يان چى؟ به لام نه وان نه وه نازانم،
 تيده گه يت، نه وان كه موچه كهى خوشت ده دهنى نالين نه وه به رى ره نجى
 خوته، به رى ماندووبوونى خوته، نه وان پييانوايه ده تكين ... حه سنى
 پيزو، وابيره ده كه نه وه ». وهك له بيده نكي من بسله ميتته وه گوتى « كه
 موچه ت ده دهنى نالين نه وه پاداشتى خه باتى خوته بو خه لك و نه ته وه،
 وا نالين . ده لين نه وه نرخى ده سته كانته، نه وه نرخى قاچته، نرخى
 نه وه ده مه يه كه ده بيت ئيدى دايبخه يت و قسه ته كه يت ... ». هه ستمكرد
 هيچ هيزيك نيبه شبر واليبكات جاريك دى حيزب قه بوولبكاته وه، هيچ

هيزيك.

چەند شەوئىكى دى لەسەر يەك گەپاينەوہ بۆ ئەو يانەيە، شېر ھەموو شەوئىك ھەمان گەمەيدەکرد، دەچووہ سەر ھەموو مېزەكان و قسەى لەگەڵ ھەموواندا دەکرد، بېرەى دەخواردوہ و مەست دەبوو. شەوئىكان كە گەپاينەوہ بەسەرسامىيەوہ گووتى «حەسەنى پېزۆ، جەعفەرى مەغۆلى لێرەيە، تێدەگەيت، جەعفەرى مەغۆلى لێرەيە. من ئەمشەو زانيم كە جەعفەرى مەغۆلى ماوہيەكى درېژە لێرەيە». ئەو سەيرتريں ھەوالئىك بوو لەو ھەرزەدا بېيىستم. ھاوامکرد «شېر، دەمەوئەت بېيىنم، پېوئىستە بېيىنم». بە پئىكەننەوہ گووتى «چۆن دەتوانيت بېيىنيت، ئەو لەناو بارۆنەكاندا دەژى؟... تێدەگەيت لە كوئى؟ لەنوئيميران، كەسانى ھەك من و تۆ ناتوانين بچينە ئەو گەرەكە، ئەو شوئىئىكى تايپەتايە كە داماوئى ھەك من و تۆ نايگاتئى». شېر پاستى دەکرد، كەس بە ئاسانى نەدەگەيشتە نوئيميران... بەلام دۆزىنەوہى جەعفەرى مەغۆلى بوو بە خولياى گەرەم. لەو شەوہوہ دلتىابووم كە درەنگ يان زوو مەغۆلى دەبينمەوہ، بەلام چۆن و لە كوئى نەمدەزانى.

ئاي چ باغيكى قەشەتگت ھەيە... مەھناز خان

«غزەلنوس - زستانی سالى ۱۹۹۳»

لەدواى مردنى مەھنازەوہ بۆنى لاشەى سووتاو بەرۆكى غزەلنوسى بەرنەدەدا. شەوان بەردەوام لەسەر ئەو بۆكپوزە سارد و ترسناكەى جەستەى ئادەمىيان بە ئاگادەھاتەوہ، بۆنىك شەو دواى شەو دووبارەدەبووہوہ، لە ھەر جىگايەك بايە ئەو بۆنە دەھاتە ژوورئى و سەرەوتى لێدەبېرى، چەندە دەرگاكانى كلۆمدەکرد و پەنجەرەكانى دادەخست و پەردەكانى دادەدايەوہ،

که چي نهو بۆنه هر هه راسانیده کرد. له هیزکی گه وره و نهینی ده چوو بانگیبکات و بیه ویت شتیکی پیللئت. ده یزانی نهو بۆنه هیچ نییه جگه له پۆخی سووتاوی مه هناز که به ژیا نی نهو دا ده سوپتته وه. پۆزانی دیدار که بیمارستانه کانی شار ده رگایان بۆ میوانان ده خسته سه رپشت، نهو بۆ نهوه ی له نهینی نهو بۆنه تیبگات، ده پۆشته بیمارستانه گه وره کان، خۆی ده کرد به به شی سووتاوه کاند، له قاوشه کۆن و پیسیۆکاندا ده سوپایه وه، هر پۆزیکیش نهو گه شته پۆخته زین و دلسووتینه ی بکردایه، ده یان کچی نه خۆشی ده بینی له سه ر قه ره ویله کان نازاریکی نه فسانه یی و له وزه به ده ریان ده چه شت.

نهو ده مه ی مه هناز مارۆ مرد، غه زه لنوس جگه له و ماله گه وره یه ی باوکی که خۆی و منداله خه یالیه کانی تیا ده ژیان، دوو خانووی گه وره ی دیکه شی هه بوو که ئیرسی باپیرانی بوون. دوا ی تپه پرینی شه ش مانگ به سه ر مردنی مه هنازدا، چیرۆکی نهو باغه نه فسوناوییه سهیره ی که مالی به سه یفه دینی مارۆ و شه مسی ژنی چۆلکرد، یه کیک بوو له و چیرۆکه سهیر و به ربلوانه ی له هه موو جیگایه کی شارد باسده کرا، چیرۆکه که ده ماوده م گه یشته وه غه زه لنوس. ماله که وه ک شوینیکی سوکنا به خپو و تارمایی ناویانگی پۆشت، پشتر هیچ خانویه ک له گه ره که ده وله مه نده کانی شارد به و جۆره باس نه کرابوو، چونکه نهو گه ره کانه خه لگیکی خۆنده وار و پاره داری تیا ده ژیا که پیا نوابوو توژی خورافه تیان له خۆیان ته کاندووه، به لام وه رگه پان و تیکچوونی نهو ماله بۆ باغیکی پامنه کراو، چیرۆکیکی درۆ نه بوو، هه موو که س به چاوی خۆی ده بینی.

سه یفه دین مارۆ که دوا ی مردنی که که ی ماندوو و که فته کار ده یواند، سهیری لیتهات که ئیواره یه کی درهنگ وهختی زستانی سالی نه وه دوسی ده بایه کتوپر له سالیونی ماله تازه که یدا پشسوازی غه زه لنوس بکات

که به پیش و چاویلکه و یقاره بۆهیمییه‌که یه وه بئ هیچ پئکه و تنیکی
 پیشوه‌خت، بۆ دیداریکی گرنگ هاتبوو. مارۆ له ناخی دلدا ئەم مامۆستا
 غەمگینه‌ی خه‌یالی به گونا‌ه‌بار ده‌زانی، ئیستا هه‌موو دونیا ده‌یزانی که
 مه‌ه‌ناز به‌ر له‌ مردنی عاشقی ئەم پیاوه‌ ده‌رویشناسا سالوکه‌ بووه. له
 قوولایی دلیدا حه‌زیده‌کرد سه‌ر به‌و باله‌ مه‌ده‌نییه‌ی حیزب نه‌بایه‌ که
 باس له‌ ناشتی و مافه‌ بنه‌په‌تییه‌کانی خه‌لکی سفیل ده‌که‌ن، ئاواتی
 ده‌خواست له‌و باله‌ سه‌ربازیه‌بایه‌ که ته‌نیا باوه‌ریان به‌تۆله‌یه، له‌ دل‌وه
 حه‌زیده‌کرد نه‌جۆ ئەشکانی پۆژیک تۆله‌ له‌م پیاوه‌ بکاته‌وه‌ که ده‌رگای
 دۆزه‌خی له‌ خۆی و مال و مندالی خسته‌ سه‌ر پشت. سه‌یفه‌دین مارۆ
 که لای هه‌موو که‌س خۆی وه‌ک کۆتری ناشتی نیشانداده‌، نه‌یده‌ویست
 له‌ چاوی هه‌وادارانی دیموکراسیه‌ت و لایه‌نگرانی حیزبه‌وه‌ وه‌ک پیاویکی
 توندپه‌و ده‌ریکه‌وێت، به‌ ناچاری دانی به‌ خۆیدا گرت و ئازاره‌کانی خۆی
 له‌ دلیدا په‌نه‌انکرد و به‌ یقاری پیاویکه‌وه‌ که خۆی وا ده‌رده‌خات هه‌رگیز
 عه‌ق‌لی خۆی له‌ ده‌ست نادات و ناهێڵێت عاتیفه‌ بیه‌شکێتێت، پیشوازی له
 غزله‌نوس کرد. ده‌بی‌ت بلێم خانمی شه‌مس دوا‌ی خۆسووتاندنی مه‌ه‌ناز
 مارۆ، به‌ پێچه‌وانه‌ی سه‌یفه‌دینه‌وه‌، هه‌موو ده‌رد و نه‌گه‌ته‌ی خێزانه‌که‌ی
 ده‌گێڕایه‌وه‌ بۆ نه‌جۆ ئەشکانی و بێ‌په‌حمی له‌ ئەندازه‌ به‌ده‌ری سه‌یفه‌دین
 مارۆ. بۆ یه‌که‌مجار له‌ ژانیدا بیرى له‌وه‌ کرده‌وه‌ سه‌یفه‌ جێبه‌هێڵێت و چه‌ند
 سالی‌ک بخزێته‌ کونجیکه‌وه‌ و بۆ که‌چه‌که‌ی بگری. وه‌لێ فشاری که‌سوکار،
 ده‌نگه‌ده‌نگی ژنانی ناسیاو، نه‌هی شیخ و مه‌لا په‌شیمانیا‌نکرده‌وه‌. دوا‌ی
 مردنی مه‌ه‌ناز سه‌رۆکی حیزب کۆشکیکی پێشکه‌ش سه‌یفه‌کرد له‌ سالانی
 نه‌وه‌ده‌کاندا بێ‌پینه‌بوو. مارۆ به‌ خۆی و ورگیه‌وه‌ بووبوو به‌ یه‌کی‌ک له‌و
 ئیداری و سیاسه‌تمه‌دارانه‌ی له‌ ناو حیزیدا شوێنیکی به‌رچاوی هه‌بوو،
 که‌مه‌که‌مه‌ خه‌ریک بوو ده‌بووه‌ به‌رپرسی ته‌واوی بودجه‌کان، خۆی فایلی
 حیساباتی گومرگی له‌گه‌ڵ سه‌رۆکدا تاوتوێده‌کرد، خۆی سه‌ربه‌رشته‌ی

ئەو غەقاراتانەى حیزبى دەکرد کەم کەم گەورەدەبوون و لە پێژە نەدەهاتن. سەیفەدین لەو ماوەیەدا تەنیا مۆلکی کەپیبوو، بۆ خۆى و بۆ حیزب، بەلام مۆلکی نەفروشتبوو. سەرسام بوو کە تێگەشت غەزەلنوس ھاتوو ھاتوو دێرینەى لێبکڕیت. شەش مانگ بوو بۆ کەپیارێک دەگەرێ و دەستى نەدەکەوت، بەلام ئیستا ئەم دوژمنە ناشیرینە، ئەم سالوکە بە کراسە زەیتونى و چاویلکە بچوکەکانییەو ھاتوو ئەو خانوو بکڕیت. نەیدەزانى بلیت چى، گەر بەم کەپیارە رازى نەبایە، دەیزانى ئاسان کەسى تری چنگ ناکەوێت، لە دۆنیادا کەپیارێک نییە خانوویەکی وەھای بویت ژوو کەنى پەڕین لە گژ و گیا، لە درەخت و بالەندە، پەنجەرەکانى دانەخوێن، بۆنى دارستانى شىت لە دەرو دیوارى بىت، پەڕىت لە جوو شەوقى تێکەلاو لە پەنگى خوور و تریفە. بەلام بە سەرىکى دیش ھێندەى پق لە غەزەلنوسە، فروشتنى ھەر شتىک بەو غەمگین و دلگرانى دەکات. لە ناخى دلیدا واتىگەشت غەزەلنوس نایەوێت ئەو خانووی لێبکڕیت، بەلکو ھاتوو مەھنازى بە مردووی لێبکڕتەو. بێئەو ھى ھىچ گەفتىکى تەواىدات، بە شىوہى کى دۆستانە مالاوایى لە غەزەلنوس کرد، بە جووێکى دیبلۆماسى بۆ پێکەنى و گووتى لەگەڵ شەمسى خێزاندا بە وردى تاوتوێدەکەین. «ئەوکات وشەى تاوتوێ تازە پەربووو سەر زمانى سیاسىیەکان، سەیفەدین مارۆ بە راست و بە ھەلە بەکاریدەھێنا». سەیفە لەو پیاوانەبوو لە راکەیاندى حیزب بەولاوہ گوێى لە ھىچى تر نەدەگرت، بپاریدابوو تەنیا باوہر بەو شتانە بکات کە حیزب دەبلیت، لەبەرئەو ھەرچى وشەى کى نوێ بەاتبایاتە راکەیاندى حیزبەو، یەکەمین کەس ئەو بەکاریدەھێنا.

کە غەزەلنوس پۆى، شەمس لە دلى خویدا بپاریدا ئەگەر ئەمجارە کوشتوویانە دەبیت کارێک بکات ئەو خانوو بۆ غەزەلنوس بىت، ئەگەر کچەکە بە زیندویتی بە عەشقى خۆى نەگەشت دەبیت بە مردووی

پېیڭگات. دلنیا بوو غەزەلنوس بەم کړپنه، ئەو هەلە کوشنډه ده سپړتە وه
 که له دواهەمین پۆژەکانی ژيانی مەهنازدا کردی، کاتیک فەرماویشیکرد
 و بېاباکانە تەسلیمی چارەنوسێکی پەشی کرد، کچە هەرزەکارێکی عاشق
 کە خۆشەویستییهکی بێئومێد شیتیکردبوو، مرد و هیچ کەسیکیش لەم
 دونیا یەدا تێنەگەیشت، هیچ کەسیک. کە غەزەلنوس پۆی، شەمس وەک
 خۆی بۆ جەنگ تەیارکردبێت، چوو بەردەمی سەیفە و وەک فەرمانتیک
 بپراوه و ترسناک دەریکات گووتی « ئەو خانوو دەفرۆشیت بەو کورپە،
 هیچ نەبێت پیاوێکی هێندە بە هۆش و ئینسافە نایەوێت یادگاری
 کچەکەت بکەوێتە دەستی کەسیک نرخی نەزانیت». سەیفە بێتەوێ
 هیچ بلایت، لەسەرەخۆ خۆی گوێی و ویستی بچێتە دەرەوه. کاتیک
 بۆ بەستنی بۆینباخەکی، چوو بەردەم ناوێتە ژووری نوستەنە، لە
 دلەوه دەگریا... بێویستی خۆی دەگریا. هەرگیز برینی مردنی مەهناز
 لە دلیدا سارپێژ نەبووبوو، هەموو دنیا دواي مەهناز هیچ نەبوو جگە
 لە درۆیهکی گەورە کە خۆی پێ هەلەدەخەلەتاند، هەندێجار کە لەگەڵ
 سەرۆکدا دادەنیشت خاتیرەیک یان وێنەیکە مەهناز بە بەردەمیدا
 پادەبورد و هەموو خۆشی دنیا ی دەکوژاندهوه. ئیستا هەندیک پۆژ بە
 دزی شەمسەوه دەچوووه بۆ ئەو ماله کۆنە، لەویدا لە بەردەرگای
 ژوورەکی ئەودا دەووستا و مەهنازی دەهێنایەوه پێشچاوی خۆی...
 لە ناو درەخت و گیا و بالندهکاندا دەووستا و دەگریا. بۆ ئەوێ
 لەو خولیا جەهەنمییه پزگاری بێت، هەرچییەکی کردووە بایە ئەو
 خانوو بفرۆشیت. دلنیا بوو کوشتنی غەزەلنوس ئاسوودە ی ناکات، گەر
 بیزانیایە لە ناو بردنی ئەم پیاو ئاسوودەیدەکات، دەیکوشت، بەلام
 دلنیا بوو ئاسوودە نابێت، لەگەڵ ئەوهدا هەر دەبویست بیکوژیت، ئەو
 وەک خواستیکی نهتینی هەر لە پۆحیدا بوو. ئیوارەیکە ساردی زستان
 بوو بە تەنیا پیاسەیکە بە ئوتومبیلەکی کرد، دوو مانگ بوو بێ

پاسه وان نه ده چووه ده ری، به لام نیستا چه زیده کرد به تنیا که میک پروات. ماوه یک بوو به هوی قهله وی به رده واموه تووشی دل نیشه ی کتوپر ده بوو، له ناو ماشینه که یدا عاره قه ی ده رده دا و خاوده بووه وه و له ماندوویتی و غمدا وهک پیاوکی نیوه هوش ئوتومبیله که ی وهک عه ربه انه یه کی کۆن که کۆمه لیک نه سپی نه خوش پایکیشن، ده ئاژوو. نه و پۆزه وهک ته سلیمی قه ده ریک بیت، وهک له هه موو شتیک پابکات، وهک دلنیا بیت ناتوانیت له سهراب و پوچی ده ریازی بیت، به خوی و نه و ورگه ناشیرینه وه که قه ده ر بوی برپیووه و برپاریدا نه و خانووه بدات به غزه لنوس و ئیدی وابزی وهک نه وه ی له ژانیدا کچیکی نه بوو بیت ناوی مه ناز بوو بیت. سیاست فیری نه وه ی کرد بوو چۆن بو پیشه وه پابکات، نیستا ده یو یست قاچه کورت و گۆشتن و سسته کانی هه لگريت و به گریان وه پابکات، تا ده توانیت پابکات، بو جیگایه ک بتوانیت ببیته که سیک به رابوردوو یه کی تره وه .

دوو پۆژ دوا ی نه وه، کلپله کانی دایه ده ست غزه لنوس و برپاریدا تا هه تاهه تایه ژانی خوی بو حیزب ته رخانبکات. غزه لنوسیش هه ر دوو مولکه که ی خوی فروشت و کلپله کانی نه و مالیه ی له سه یفه دین مارۆ وه رگرت و له شه ویکی زستانی سالی نه وه دوسیدا بو یه که مجار چووه نه و مالیه وه. غزه لنوس ده یان جیگای عاسی و ده یان کوچه ی خه یالی و ده ربه ندی پر ته لیسمی برپیوو، هه سته ی به ترس نه کرد بوو، به لام نیستا له چه وش ی نه و مالیه دا سامیکی بیۆنه دایگرت. بایه کی خیرا له ده ره وه یاری به دنیا ده کرد، وهک ده ستیک به ره و ژوره وه پایکیشیت، ته وژمیکی گه و ره به ره و ناوه وه بردی. سالۆنه که بوو بوو به نیشته جی گیا و دره خت، چه ندین بالنده ی نارام و خه وتووی له ناو دره خته کاندایینی، هه مان نه و بالنده خه یالیه سه یرانه بوون که له وانه کانی خه یالدا نه و مه ناز به یه که وه دروستیان کرد بوون، هه مان نه و

گوله درنده و گه‌ورانه بوون که دواجار بونه خه‌یالیه‌که‌یان مه‌هنازی بۆ شوینی نادیار پراکتش‌ابوو. سه‌رتاپای ماله‌که وهک جه‌نگه‌لیک وه‌هابوو، له‌دوره‌وه‌هاتبیت و به‌په‌لاماریکی کوتوپر شه‌و ماله‌ی داگیرکردبیت و نه‌یه‌ویت چۆللیبکات. پله‌که‌کانی قاتی سه‌ره‌وه‌ه‌پوه‌ه‌کیکی شیت و په‌لکش گرتبوونی، تیشکیکی مات له‌سه‌رچاوه‌یه‌کی نادیاره‌وه‌ه‌موو شتیکی پۆشنده‌کرده‌وه‌، به‌هیمنی به‌ناو گیاکاندا تا ژوره‌کۆنه‌که‌ی مه‌هناز سه‌رکه‌وت. چه‌ندین مانگ له‌وه‌وبه‌ر ژورریکی ناسایی بوو وهک هر ژورریکی تری دنیا، ژورری ناسکی کچیک هیند نه‌بوو له‌دنیای مندایی تر‌از‌ابوو و پی‌خستبووه‌جیهانی گه‌وره‌کانه‌وه‌. که‌چی گه‌وره‌بیره‌حه‌کان، نه‌وانه‌ی تیناگه‌ن گه‌نجیتی و مندایی جیهی، به‌و جۆره‌ترسناکه‌پیشوازیان لی‌کردبوو. مامۆستا‌کان له‌ویدا مه‌هنازیان چه‌وساندبووه‌وه‌، بچوکیان‌کردبووه‌وه‌، تواناو هۆشیان ئیقلی‌کردبوو. غزلهلنوس که‌ده‌رگای شه‌و ژوره‌ی کرده‌وه‌، له‌بری ژور، باغیکی بیسنووری بینی، باغیکی پۆشن و داپراو له‌دنیا، پر‌گولی په‌مهی گه‌وره‌گه‌وره‌، جیگایه‌کی بی‌وینه‌له‌جوانیدا که‌وهک شه‌وه‌ی ته‌لیسم و نه‌فسانه‌بیت تا ناکوتا دریز ده‌بووه‌وه‌، شه‌وه‌باغی خه‌یاله‌نه‌فسوناوییه‌کانی مه‌هناز بوو که‌دوای مردنی خۆی له‌ویدا به‌جیمابوو. که‌غزلهلنوس به‌وباغه‌دا گه‌را له‌خۆی پرسى ده‌بیت سه‌عید بایۆ و مامۆستا‌کانی دی زانیبیتیان باغیکی وای سحر‌وای و خه‌یالی له‌دلی مه‌هناز‌دایه‌؟ ده‌بیت چه‌ند مروفی وهک مه‌هناز هه‌بیت که‌له‌ده‌روه‌ه‌بیه‌هره‌دیارن و له‌پۆحیاندای باغی وه‌ها سحر‌واییان هه‌لگرتوه‌؟ غزلهلنوس به‌دریژی شه‌و له‌وباغه‌خالی و غه‌مگینه‌دا سو‌راپه‌وه‌، باغیک بوو پر‌له‌گولی دره‌وشاوه‌، پر‌له‌بالنده‌که‌تا هه‌تاهه‌تایه‌ده‌فرین و ده‌یانخویند. غزلهلنوس هه‌ستی‌کرد شه‌م باغه‌سحر‌واییه‌به‌رته‌قای مولکی هه‌موو زه‌مینه‌. له‌ویدا ده‌یتوانی نزیک له‌پۆحی مه‌هنازه‌وه‌بژی، ده‌یتوانی تا هه‌تا هه‌تایه‌سه‌یری جوانی شه‌و که‌

بکات، جوانییهک دواى خوئى له وینهى باغیکدا جیهیشتبوو. دلنیاوو مهناز ئه و باغهى بۆ ئه و بهجیهیشتوو... له پۆژى سووتانى ئه وه وه ئاسوودهگى نه بینیبوو، به ئه رکیکى پۆحى گه وره ی دهزانى له م باغه وه نزیک بیّت، ئه مه باغى ئه و بوو، باغى غه زه لنوس بوو، گه وره ترين دیارى بوو له هه موو ژيانیدا مه خلوقیک پیشکه شیکرد بیّت. دیارییهک وهک مولکیکى نه فسوناوى ده مینتیه وه .

بیروکه ی کتیبى مردن له سه رى غه زه لنوسدا یه که مجار له ناو ئه و گو له په مه ییه گه ورا نه دا، له نێوان ئه و گه لا سه وز و پان و بۆندارانه دا له دا یکه بوو. له و باغه دا هه ستیکرد ده بیّت چیرۆکى مه هناز و ئه م باغه بنوسیته وه . دواى ئه و بۆنه تر سناکانه ی سووتان ئیستا ئه م باغه گه وره یه بانگیده کات و خوئى بۆ ده کاته وه . دلنیاوو ئه م لاله زاره په مه ییه، به شیکه له پۆحى ئه و، به شیکه له جیهانى ئه و کچه ناسک و پا که و دواى مردن بۆ ئه وى به جیهیشتوو. ئیستا دلنیاوو هه موو مرو فیک باغیکى وه های له ناودایه، به لام که م مرو ف هه ن بتوانن باغه که ی ناو خو یان بۆ نه وانى دى جیهیئلن. مه هناز ئه مسه ره وه سه رى حه قیقه ت و خه یالى نیشاندده دا، داواى لیده کرد وهک چۆن بۆنى مردنى بۆ هه لگرتوو، ئه و باغه شى بۆ هه لگريت. ئیستا دلنیاوو مه هناز به م باغه گه وره یه، پییده لیّت « غه زه لنوس ته ماشاکه، تۆ باسى خو شه ویستى خه یالى ده که یّت، من خو شه ویستى راسته قینه ت نیشاندده م» .

ئیستا دلنیاوو به بى خو شه ویستى ئه سته مه مرو ف بتوانیت له خه یاله وه بیته وه بۆ راستى و له راستیه وه بجیهته وه بۆ خه یال، ئه و سه رده مانیکى دریز ته نیا گه پریده ی خاکه بیپه یى و عه رده بیکه رانه کانى خه یال بوو، ئیستا له نێو گو له ئه فسانه ییه کانى باغى مه هناز دا ده وه ستا و له ژیر کاریگه رى ئه و سیحه سه یره دا که خه یال له پۆحیدا جیهی ده یشت، بریاریده دا شتیک بۆ ئه م دونیا یه بکات. ده بایه ئه و پرێگایه

تەواوبىكات كە لە خەيالەوه دەستی پێکردبوو، دەبايە حەقیقەتى ئەم باغە بنوسیتەوه. بەلام دەبايە لە کوێوه دەست پێىكات؟ نەیدەزانى. تا ئەوشەوهى لەگەڵ تریفە یابەحریدا و لەو باغەدا یەكتریان نەبینى و پێكهوه بپاریاندا كۆتیبێك دەریارەى مردن بنوسن... درێژترین كۆتیبى دونیا... نەیدەزانى دەبێت چى بكات.

شەویك لەگەڵ ئەفسانەدا «ماجەلانى راستەقینە - ئابی ۲۰۰۴»

چاوه‌پوانى ئەوه‌بووم مورتەزای شەیتان دەریكەوێت، بەلام دەرنەكەوت. پێنج پۆڤى سارد و بێدەنگ تێپەڕین. وهك ئەوهى بیه‌وێت یارى بە دلم بكات... ئاه ئەى دڵەى سەبوور، ئارام بگره... دڵنیا‌بووم ئەوان نازانن من كێم، جگە لەو زانیاریانەى خاوه‌ن ئوتێله‌كه‌ دابوو بە ئاسایش هیچى دیان لەسەر من نەدەزانى، چاكتره‌ هیچ شتێك لەسەر من نەزانن. لەبەرئەوهى لەم مەملەكەتەدا گەر مەزۇف وهك خاوه‌ن نەینییەكى گەوره‌ دەرنەكەوێت، كەس حورمەتى ناگرێت. گەر نەینییەكم نەبێت، هەمووان بە پیاویكى بچوك و بێحورمەت لەقەڵەمەدەدەن، بە چاوى سووك سەیرمەدەكن. بەلام من جگە لە دەنگى ئەو ئافرەتە سەحیرازە كە بەردەوام چرپەكانى لە گوێمدا دەزڕینگانەوه، نەینى گەورەم نەبوو. ئەى ئومێدى بەباچووم، دەشێت باران شو‌ك‌وریش نەینى بێت؟ دەشێت؟ بەلام نازانم، هیچ شتێك تێناگەم و هیچ شتێك نازانم. لەو پێنج پۆڤەدا دووجار ئەفسانەم لە پێشەنگدەرى ئوتێله‌كه‌دا بینی، هیچ جارێك قسەى لەگەڵدا نەكردم، هەموو شەویك دەرگای ژووره‌كەم بە كراوه‌یى جێدەهێشت و چاوه‌پوانمەكرد، بەلام هیچ شتێك پووینەدا. لەم سەر زەمینەدا هیچ

له وه ترسناکتر نښه ژن و پياوړک به رابه ر په کتري بوهستن و هيچ شتيک له نټوانياندا پوونه دات، نه وه ئيدى قيامهت و کړتايى دونيايه، ده بښت شتيک پوويدات، شتيک، هر چيه که گړنگ نښه، به لام ده بښت شتيک پوويدات. من به دلله ي سه بوورى خوځم گووت چاوه پوانبکات، تيمگه ياند که شتيک پووده دات... شهوى شه شه، له نزيکي سهعات سيى به يانيدا له سه ره خو ده رگا که ي کرده وه و هاته ژوورئ، بونىکي نه فسونووى مه بوو، له هيچ شوينىکي دونيادا نافرته تيم نه بيني بوو، بونىکي وه ها سهير و هه ژينى هه بښت. چرا که ي دانه گيرساند و له سه ر ليواړي قه ره وي له که م دانښت. نيمچه پروت له ناو جيگا که مدا چاوه پوانمده کرد، هه ستم به ده سته ناسک و نه فسونوويه کاني کرد له سه ر شانم، ده ستي ژنيک په نجه له هر شتيک بدات ده يکات به پارچه يک خه يال. که ده ستي ليدام، وهک له نه ستيره دروست بوويم دره وشامه وه. وهک نه وه بوو هه ست به ته ورميکي نه فسونووى بکه م به ناو پوحمدا، وهک يه که مجاري بښت ژنيک له سه ر نه نه ستيره يه ده ستم ليدات، جوړه ساردييه ک و خاوبونه وه يه کي ته ليسماوى له شى داگرتم. به ناراميه کي بيوننه وه ده ستم گرت، هه ر دوکمان بيده نگيوين. هه موو نه وانه ي شاره زاي نافرته تن ده زانن نه و بيده ننگيه چيه، ده زانن نه وه قورستين و سه ختتيرين ساتي دونياى ژن و پياوه، له و بيده ننگيه دا نه وه قسه ده کات نير و مى خويان نين، به لکو شتيکي تره، هه نديچار ده ليم نه وه نه ينى وجوده له و بيده ننگيه دا وه ستاوه، هه نديچار يش ده ليم، نا... نا، نه وه دوورى و ترس و شه رمه زمانمان گريده دات، هر دوو پوخله به ريک نه و ساته بيرن ده توانن پيکه وه دوور... زور دوور برؤن، من ناماده ي نه وه بووم بو دوور برؤم، زور دوور، دوورتر له و جيگايه ي عاشقه کان باسيده که ن، من به دواى هه تاسه ي نه و ژنه دا تا قولايى جه هه نه ميش ده پويشتم. من له ميژبوو نه و ولاتم ونکر دبوو، نه مده زاننى چي راسته و چي هه له، بيته وه ي کاتى نه وه م

هه‌بیت بیر له هیچ بکه‌مه‌وه، هه‌ستمکرد به ئه‌ندازه‌یه‌ک لیم نزیکه گویم له ده‌نگی هه‌ناسه‌یه‌تی. نازانم چ به‌کیک له ئیمه هه‌وایه‌ک زیاتر هاته پیشی به‌جۆری پێگا بۆ به‌که‌مین ماچ خوشبکات. هیچ شتیکی له‌م سه‌ر ئه‌ستیره‌یه له به‌که‌مین ماچ ئه‌فسوناویتر نییه، له‌گه‌ڵ به‌که‌مین ماچدا شه‌ریعت و ده‌ستووره ترسناکه‌کانی دنیا بیده‌نگه‌بن. هه‌موو شتیکی ده‌وه‌ستیت و ئیدی ناوه‌وه‌ی مرۆف، قوولایی دلی، ئاره‌زووه پاسته‌قینه‌کانی قسه‌ده‌که‌ن. به‌که‌مین ماچی نیوان من و ئه‌فسانه له‌و ماچانه‌بوو که ژیان ده‌گۆرن، واده‌که‌ن دنیا پیش ئه‌و ماچه و دواي ئه‌و ماچه هه‌مان شت نه‌بیت. من گووتم ئه‌ی دل بیده‌نگ به و ئه‌ی له‌ش هاواریکه. باسی ناسکی لیوی ناکه‌م، باسی ئه‌و ته‌زووه ساردانه ناکه‌م که پۆچی ئه‌وی به‌ منه‌وه گریدا، باسی ئه‌و ده‌سته باریک و قامکه گولتاسایانه‌ی ناکه‌م که هینای به‌ قژمدا، باس له‌وه ده‌که‌م که به‌که‌م ماچ، به‌که‌مین تاقیکردنه‌وه‌یه دوو له‌ش پیاده‌پۆن، له‌و ماچه‌دا ئاشکراده‌بیت چه‌ند ده‌توانن تیکه‌لاری به‌ک بن، چه‌ند ده‌توانن له‌به‌که‌وه نزیکبن. له‌و ساته‌دا که هیشتا فاسیله‌به‌کی زۆر کورت له نیوان لیوانماندا بوو، فاسیله‌یه‌ک نه به‌ کات و نه به‌ پێوانه حیساب ناکریت، فاسیله‌یه‌که تیدا لیوه‌کان به‌ریه‌کده‌که‌ون و ناکه‌ون، من ناوی ده‌نیم مه‌ودای پۆح، جیگایه‌که هیشتا گۆشتی ئاده‌مییه‌کان ته‌واو له به‌کی نه‌داوه، به‌لام پۆحه‌کان به‌خیرایی یان به‌ره‌و پووی به‌کده‌پۆن، یان له به‌کدی جیاده‌بنه‌وه. ئا له‌و فاسیله‌یه‌دا هه‌ستم به‌ پاکیشان و جه‌زییکی فشاره‌ین و بیپه‌روا کرد، دلنیا‌بووم له‌و سه‌ری زه‌وییه‌وه بۆ ئه‌م ماچه هاتومه‌ته‌وه. وه‌سفکردنی خودی ئه‌و ماچه په‌نگه سه‌ختترین شتی ژیا‌نی من بیت. ئاه، ده‌زانم ئیوه‌وا تیده‌گه‌ن من له وه‌سفی ئه‌و ماچه‌ی نێو تاریکیدا زیاده‌پۆییده‌که‌م، واتیده‌گه‌ن ماچیکی ئاسایی ناو تاریکی‌تان وه‌ک موعجیزه‌یه‌ک بۆ وه‌سفه‌که‌م، به‌لام ئیوه‌هه‌لن، هه‌لن. مرۆف له‌ میژووی خۆیدا هه‌رگیز

ئەو مەروڤه‌ی ماچ وەها بییات فرییداته دەرەو‌ه‌ی زەمان . من نازانم چۆن
 مەروڤ لە ماچەو بەرەو شیوەکانی تری عەشق دەگوازیته‌وه، لەگەڵ هەر
 ئافەرەتیکدا خەوتبیتم ئاگاداریبوم، هەستەمکردووە هوشیار و بەخەبەرم، گەر
 لە پێخەفدا بە ئاگا و هۆشمەند بوویت، ئەوا سیحری یەکەمین ماچ وەها
 بپه‌ۆشی نەکردوویت زەمین و ئەفلاکت پێخەرامۆشبات . من ئەو شەو
 تاکە شەوی ژانم بوو لە پێخەفدا خۆم لەبیرکەم، هێندە دەزانم
 لەسەرەخۆ، بە ئیشیکی ورد و دوورودریژ پووتبووینەو، شتیک لە نێوان
 لەشی من و لەشی ئەودا بوو لە عەشق قوولتریبوو، وەک گێژەنێکی
 پەنگین، بەلام پرکیش و تابنەر . من و ئەو سیحری ئارەزوویەکی گەورە
 کێشیدەکردین، ئەو‌ه‌ی ببینە دوو لەش تا ئەندازە‌ی خەیاڵ یەکتەری بدەینە
 دەست یەک . من بەپه‌ۆشی دەمتوانی لەشی ئەو لە تاریکیدا ببینم، ئەو
 ئارەزووی لەشی من و ئەو‌ی دەدا لەیەک لە عەشق بەهێزتریبوو . من
 زوهدی شازەمان هەرگیز باوەڕم بە عەشقی یەک لایەنە‌ی جەستە یاخود
 پۆج نەبوو، عەشق شتیکە نە تەنیا بە جەستە و نە تەنیا بە پۆج
 ناکرێت، بەلکو تاکە شتیکە هەردوو هێزە ترسناکە‌کی ناو مەروڤ تاییدا
 دەبێت بە جۆریکی بپۆینە تیکەلبن . لە خۆشەویستیدا گەر لەش نەیتە
 ناو گەمە‌ی پۆخەو، پۆخەکان وندەبن و ناگەن بەیەک، گەر پۆخیش
 نەخزێتە ناو گەمە‌ی لەشەو، ئەوکات لەشەکان بپزاردەبن و دوور دەکەونەو .
 عەشق تاقینابێتەو تا لەش بەیەک نەگات، پۆج بە تەنیا هێزی ئەو‌ه‌ی
 نییە خۆشەویستی بپاریزێت . هەلە‌یە مەروڤ و تییگات مەروڤ تەنیا لە
 پە‌یو‌ه‌ندی پۆخەو دەست پێدەکات و دواتر دەگاتە جەستە . نا، زۆرجار
 بە پێچەوانەو دەبێت سەرەتا لەش قسەبات، تا پۆخەکان بتوانن پرد
 هەلبەستن و لەیەک‌دی نزیکببنەو . بە پای من گەورەترین دۆزمنانی پۆج
 ئەوانەن کە رقیان لە جەستە‌یە . من ئەو شەو کە لەگەڵ ئەفسانەدا
 پووتبوومەو، کە دەستم بەر ئەو پێستە ئەسمەرە‌ی کەوت، کە لیوم

گه‌یشته عاسیت‌ترین جیگا‌کانی له‌شی، که تامی هه‌موو جوانیه نه‌فسانه‌یه‌کانی پ‌زایه سه‌ر په‌نجه‌م، که به ئارامی وه‌ک کردنه‌وه‌ی گو‌لێک له‌ چلێکی خه‌وتوو هه‌لمگرت، وامده‌زانی مانگ هه‌لده‌گرم، ده‌ست له‌ تیشک ده‌ده‌م، په‌نجه‌م به‌ر گه‌وره‌یی خالیق ده‌که‌وێت. پووتبوو، پ‌ریوو له‌ ئاره‌زوویه‌کی پامه‌کراوی ژانه، ئاره‌زوویه‌ک سنووری عه‌قل ده‌به‌زینێت و وه‌ک خه‌یالێکی بی‌سنوور له‌ چاوی ده‌تکێت. هیچ شتێک له‌م دونیا‌یه‌دا له‌و خه‌یالێ قوول‌تر و جوان‌تر و ساف‌تر نییه‌ که له‌کاتی پێکه‌وه‌خه‌وتندا له‌ چاوی ژنێک ده‌تکێت. هیچ شتێک له‌و ئاره‌زووه‌ سیه‌راویتر نییه‌ که له‌ ناکاو له‌ په‌نجه‌کانتدا وه‌ک ته‌زوویه‌کی نه‌ه‌رمه‌نکرد له‌ خه‌و هه‌لده‌ستێت، هیچ شتێک له‌و وشانه‌ عاسیت‌ر نیین که له‌ نیوان لیوێکی تینوو و له‌شیکی ناماده و کراوه‌دا دروستده‌بی‌ت، شتێکه ناخ‌ڕێته ناو پیت و له‌ هیچ ده‌نگێکی دونیادا جیگای نابێته‌وه. چه‌ند هه‌ول‌بده‌م تامی ئه‌و خانمه‌ پ‌ر چه‌یه‌تان بۆ باسبکه‌م، سی‌حر و ئاره‌زووی ئه‌و ژنه‌ خائینه‌ی خاوه‌ن ئوتیله‌که‌ بگێرمه‌وه فی‌ل‌ئان لێده‌که‌م، من و ئه‌و به‌ جو‌ریک پێکه‌وه‌خه‌وتین هیچ زمانێکی سه‌ر ئه‌م نه‌ستێره‌یه ناتوانی‌ت وه‌سفیبکات. یه‌که‌مجار بوو هه‌ستبکه‌م ده‌ستدان له‌ پووتی ئافره‌ت مرۆف بۆ پله‌یه‌کی بالاتر سه‌رده‌خات، له‌ ئاستێکی پۆحه‌وه به‌ره‌و ئاستێکی بالاتر به‌رزیده‌کاته‌وه. له‌شی له‌ هه‌ری‌ریک ده‌چوو، به‌ سی‌حری باغی‌کی دوور په‌نگه‌رابی‌ت، بۆنیکی هه‌بوو، مرۆف ده‌بی‌ت هه‌موو گو‌لی دنیا بۆنبکات، تا تیبگات ئاخۆ ده‌توانی‌ت ئه‌و بۆنه‌ بدۆزێته‌وه، ده‌نگێکی نه‌رم و نوساوی هه‌بوو، که مرۆف ده‌بی‌ت گو‌ی له‌ مۆسیقای هه‌موو دنیا بگه‌ڕێت، تا بزانی‌ت ئاوازی وه‌ها نه‌فسوناوی له‌هیچ نامی‌ریکه‌وه دێته‌ده‌ری. هه‌ستمکرد ئه‌وه یه‌که‌مین جاره له‌گه‌ڵ ژنیکی سه‌ر ئه‌م نه‌ستێره‌یه‌دا ده‌خه‌وم، پێشتر هه‌رچه‌یه‌کم کردبوو، جو‌ره‌ خو‌خ‌الیکردنه‌وه‌یه‌کی میکانیکی و جو‌ره‌ عیشق‌بازییه‌ک بوون به‌ پۆحی‌کی مردوو، به‌لام له‌گه‌ڵ

ژنی خائینی خاوەن ئوتیلە کە دا ئەوسەری خەیاڵم بینی، چۆمە جیگایە ک
هیچ ئادەمیزادێک نەیبینیوو. ئاە ئەی دڵ بێدەنگ بە ... ئەی زار سەرەوتی
خۆت مەدۆرپێنە و ئارام بە .

کە تەواو بووم تەزووە سێحراویەکانی لەشی ئەو ژنە ماوێهەکی درێژ لە
لەشەدا بوو. دواى تەواو بوون بڕیسکەى سەیری ئەو تەگە عارەقانەى سەر
جەستەى وەک یاقووت سەر تاپای لەشی پونا ککر دبوو، هەموو شتیکی
برۆنزی دەینواند. بە هێمنی وەک کە رویشکیکی ماندوو لە تەنیشتمە وە
خەوت، لە مەخلوقێک دەچوو دواى جەنگیکی موبارەک خەوتبێت، وەک
بێهۆشێک لە ناو گژو گیای باغچەیهەکی تاریکدا کەوتبێت، بە نەرمی
دەستی خستبوو سەر دلى خۆی. دەترسام پۆژ هەلبێت و مێردەهەى
بەمجۆرە لە پێخەفەى مندا بیدۆزێتەو، بەلام دلم نەهات خەبەرێکە مەو ...
ئامادەبووم بمرم و خەبەرى نەکە مەو. بێئیرادەى خۆم هەندیک لە دلوپە
ناسکەکانی عارەقم لە دەورى ناوکی بە لێو سړى، دەمویست عارەقهى
جەستەى تامبکەم، پەنجى ئارەزووکانى تامبکەم، چێژ لە ماندوو بوونە
پاکەهەى ببینم. تا دنیا پونا کبوو وە تەنیا تەماشای جەستەیم دەکرد،
لەسەر پێخەفە کەم دادەنیشتم و لە لەشیم دەپوانى، سانتیم سانتیم لەو
سێحر و درەوشانەو قوولەى جوانى ئەو وردەبوومەو. تا ئەوکات چەند
جەستەى پووتم بینی بوو، هێچیان لە پێکی و هارمۆنییەتى و گونجاندا
نەدەگەیشتنە ئەم لەشە چکۆلانە و لاواز و پەر ئارەزووێ ئەفسانە.
دەمویست تادەمرم هیچ نەکەم و تەنیا سەیری ئەو پووتییە سێحراویەى
ئەو بکەم، ئەو هەستەى من لە ناو جەستەیدا بووم، لە ناو قوولایی
ژنیى و شەرمیدا بووم، لە ناو تەپیتی وجود و شیلەى ژیانیدا بووم
جۆریک لە شانازی تیا دروستەکردم. کە دەستیکی ناسک بەسەر
کەمەریدا دەهینا، کە بە سەرى پەنجە بە هێمنی پانە چکۆلەکانیم
دەلاواند، کە بە دەستیکی گەورە ئەژنۆکانیم دەکردەو، حەزمەکرد

پۇرۇشك بېت بىتوانم ئەو شەو سەرتاپاي بنوسمەو، بىتوانم حىكايەتى ئەو شەو لەگەل ژنى خائىنى خاوەن ئوتىلەكەدا بۆ ھەموو دونيا بگىرپمەو. بەلام دەمزانى ئەستەمە مەروف بگاتە ئاستىكى ئەوتۆ لە زمان و خۆشەرحکردندا، ئەو ساتە بە ھەموو تەزوو ھەلچوون و فرىنەكانىيەو بنوسىتەو، ھىچ پەرەيەكى دونيا نىيە بىتوانىت بەرگەى وەسفىكى وەھا بگىرىت و نەسووتىت.

دواى سەعاتىك خەو، لە ناكاو خەبەرى بوو ھەو. بىتەو ھىچ بلىت، بىتەو ھىچ ھەست بە پەشۆكان و ترس بكات، زۆر لەسەرەخۆ خۆى گۆپى، بە ئارامىيەو جەلەكانى ژىرەو ھىچ لە بەركرد، دەرپى و ستىيانىكى پەمەيى شىو ھەرىرى لە بەردابوو. زولفى بە جۆرىكى سەير پەشۆكابوو، نىو پووت لە بەردەمدا وەستا، وەك ئەفسونى خۆى لە چاومدا بخوینىتەو، بە ئەسپايى ماچىكردم و بەو دەنگە نوساوەى گووتى « دەبوایە وابوایە ». تىنەگەيشتم مەبەستى چىيە، ھىچى دىكەشى نەگووت، تەواو خۆى گۆپى، چەند جارىك دەستى بە قزىدا ھىنا و بە ئەسپايى دەرگای ژوورەكەى كەردەو و چوودەرى. مەن وەك بىھۆشەكان، وەك ئەوانەى دەبورىنەو خەوتم، كە بە ئاگا ھاتمەو خۆرئاوا بووبوو. پۇرۇشك بەسەر مەن و ئەفسانەدا تىدەپەپى كەچى لەشم ھىشتا گەرمى لەشى ئەوى تىابوو. خۆم شت و چوومە سالتۆنەكە، لەوتىوو، دەستىك جلى نوپى ئىجگار قەشەنگ و گرانى لە بەردابوو، قزى وەك تاجىكى گەورە بەرزكردبوو ھەو، وەك ھەمىشە بىننىنى مەستىكردمەو، يەكەمجارم بوو ھەستبەكەم لە شىتییەو نەزىكم، زۆر زۆر لە شىتییەو نەزىكم، زۆر.

ترىفە يابەحرى و غەزەلنوس
سالانى ۱۹۹۵ و ۱۹۹۶

پۆژیک لە پۆژان تریفه یابه‌حرى و غزەلنوس لە بیمارستانی شاردای
 پێکه‌وتى یه‌کیان کرد. ئەو یه‌کدی بینینه سەرەتای نزیکبوونه‌وه‌ی
 راسته‌قینه‌ی تریفه یابه‌حرى و غزەلنوس بوو. تریفه تا ئەوکات هیچ
 شتیکی لەسەر چاره‌نوسی مه‌هناز مارۆ نه‌ییبستبوو، هه‌وآلی مردنی ئەو
 کچه‌ به‌سته‌زمانه‌، له‌ دڵه‌وه‌ غه‌مگینیکرد. غزەلنوس به‌ ده‌نگێکی ماندوو،
 وه‌ک یه‌کیک ئازاریکی نه‌یتی له‌ ناوه‌وه‌ بیخوات، یه‌که‌یه‌که‌ ده‌رده‌کانی
 خۆی بۆ تریفه‌ گێڕایه‌وه‌، باسی ئەو دوکە‌ڵ و بۆکپوزه‌ سه‌یرانه‌ی بۆ کرد
 که‌ ژبانی به‌ر ناده‌ن، باسی گه‌شتی هه‌فتانه‌ی خۆی به‌ بیمارستاندا و ئەو
 ژنه‌ سووتاوانه‌ی سه‌ریان لێده‌دات. به‌ که‌ساسیه‌که‌وه‌ که‌ ئێجگار جوانتر
 و ناسکتری ده‌کرده‌وه‌ گووتی «لەم مه‌مله‌که‌ته‌دا سیاسه‌ت، عه‌شق،
 بیرکردنه‌وه‌، ئومێد، شه‌ره‌ف، هه‌موو پێکرا له‌ بیمارستاندا ته‌واوده‌بن...
 دوا وێستگه‌ی گه‌شتی مرۆف ناو پێخه‌فه‌کانی ئەم بیمارستانه‌یه‌». تریفه
 یابه‌حرى که‌ ئەو پۆژه‌ سه‌ردانی کیژێکی مافوورچنی نه‌خۆشی ده‌کرد،
 به‌ بینین و ده‌نگ و قسه‌ی ئەم کوپه‌ وه‌ها مه‌ستبوو، وه‌ک نه‌شته‌ریکی
 پر مه‌ی برینداریه‌کات وه‌ها بوو. که‌س نازانیت چۆن گه‌یشتنه‌ ئەوه‌ی
 پێکه‌وه‌ سه‌ردانی ژبانی سووتاو و خه‌ڵکانی بیمار بکه‌ن. تا ئەو کاته
 تریفه یابه‌حرى زۆرجار ئەو هیژه‌ سه‌یره‌ی له‌ خۆیدا بینیبوو ئارامی
 و هیوری بیه‌خشیه‌ ئازاره‌ کوشنده‌ و قوول‌ه‌کان، بۆ ناکرێت ئێستا
 که‌میک ئاسوده‌یی بدات به‌م هه‌موو ده‌رده‌دارانه‌. خواستی ئەوه‌ی له‌م
 کوپه‌ش نزیکبێت‌ه‌وه‌ له‌ ناوه‌وه‌ پایدیه‌کی‌شا، بێته‌وه‌ی شه‌رم ئیفلجیه‌کات
 غزەلنوسی بۆ سه‌یرکردنی مافووره‌ خه‌یالییه‌کانی خۆی داوه‌تکرد و
 گووتی به‌خته‌وه‌ر ده‌بێت گه‌ر بێت و هونه‌ره‌کانی خه‌یالی ئەو ببینیت.
 کاتی‌ک غزەلنوس یه‌که‌مجار چوو بۆ کارخانه‌ی نیا، بینینی ئەو وێنه‌ و
 نه‌خشه‌ سیحراویانه‌ی تریفه‌ سه‌رسامیانکرد، وای هه‌ستکرد له‌ زۆر شوین
 و له‌ زۆر فه‌رش و له‌ زۆر جینگادا یابه‌حرى هه‌مان ئەو نیگار و مه‌خلوقات

و شوینانه‌ی ره‌سمکردۆته‌وه که ئه‌و به‌ خه‌یال بینه‌ونی و به‌ ناویاندا تیپه‌پیه‌وه، به‌لایه‌وه ئاسایی بوو که زانی فەرشه‌کانی یابه‌حری گرانبه‌هاترین فەرشی شارن، هه‌تا له‌و فەرشه‌ فارسییه‌ په‌سه‌نانه‌ی کاشانیش گرانترن که باشتترین وه‌ستا‌کانی دنیا به‌ ئاوریشم ده‌یچن. بینه‌ینی ئه‌و فەرشانه‌ هۆیه‌کی گه‌وره‌بوو غه‌زه‌لنوس هه‌ولبدات زیاتر له‌ نه‌یتی ئه‌و کچه‌ تیپگات. چهند سه‌فه‌ریکردبوو، چهند به‌ دنیا‌دا گه‌رابوو، پۆژیک له‌ پۆزان له‌ هیچ شوینیک پیکه‌وتی قالی و مافووری وه‌های نه‌کردبوو. که پیکه‌وه دانیشتن تیگه‌یشت مافوره‌کانی خانمی یابه‌حری خه‌لکانیک ده‌یکرن پاره‌داری گه‌وره‌ و به‌رپرسی سیاسین. حه‌یفی له‌وه‌هات که مافوره‌ خه‌یالییه‌کانی تریفه‌ وه‌ها خه‌لکیک له‌سه‌ری داده‌نیشن بیخه‌یالترین بوونه‌وه‌ری دونیان. تریفه‌ تا ئه‌و کات هیچی له‌ دنیا‌ی پۆخله‌به‌ره‌ خه‌یالییه‌کان نه‌ده‌زانی، نه‌یده‌زانی غه‌زه‌لنوس هاوپی ئه‌و مۆقه‌ دوو که‌رتانه‌یه‌ که نیوه‌یان له‌ حه‌قیقه‌تدایه‌ و نیوه‌یان له‌ خه‌یال‌دایه‌. کاتیک به‌ هیمنی باسی دروستکردنی مافوره‌کانی بۆ غه‌زه‌لنوس کرد، باسی ئه‌و سروت و فه‌زایه‌ی کرد تییدا فەرشه‌کان دروستده‌بن، غه‌زه‌لنوس به‌سه‌رسامی سه‌یریکرد و گووتی «خانم تۆ له‌ کارخانه‌یه‌کی خه‌یالیدا ئیشده‌که‌یت». ئه‌و پسته‌یه‌ بۆ یابه‌حری وه‌کو پاچه‌نینیکی ترسناک وابوو، تا ئه‌و کات کارخانه‌که‌ی وه‌ک شوینیکی ئاسایی و به‌شیک له‌ دنیا بینه‌ی بوو، به‌لام وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ نا‌کاو چاوی له‌سه‌ر راستیه‌کی ترسناک بکریته‌وه‌ شیوه‌ی شته‌کان له‌ پیشچاوی گۆران، له‌ وینه‌ی سمۆئاغای پاسه‌وانه‌وه‌ که هیچ نه‌بوو جگه‌ له‌ ئاغایه‌کی خه‌یالی، تا وینه‌ی ئیشکه‌ره‌ غه‌مگینه‌کان که به‌رده‌وام نو‌ق‌می خه‌یالی بی‌ه‌وده‌ و نا‌کام بوون، وه‌ک کۆمه‌لێک که‌سی خه‌یالی هاتنه‌ پیشچاوی. تریفه‌ یابه‌حری سه‌یری چاوه‌ غه‌مگینه‌کانی غه‌زه‌لنوسی کرد، سه‌یری ئه‌و قه‌زه‌ ده‌رویشناسایه‌ی کرد، سه‌یری ئه‌و پیشه‌ په‌شه‌ی کرد. دوا‌جار وه‌ک کچیک بۆیه‌که‌مجار هه‌ست به‌ تروسکه‌ی عه‌شق بکات

گووتی « غزه‌لنوس، تۆ چیده‌که‌یت؟ ... حه‌قیقه‌تم بیرده‌به‌یت‌ه‌؟ ».
 ئەو پسته‌یه پردی راسته‌قینه‌ی تیکه‌لاوبوونی ئەو دوو مرۆفه‌ بوو. که
 له‌و ساته‌وه تامردن ده‌که‌ونه‌ سه‌ر خولیا‌ی خه‌ونیک‌ی نه‌کرده‌ و ئەسته‌م،
 خه‌ونیک‌ ده‌شیت‌یه‌کی‌یک‌ بیت‌ له‌ سه‌ختترین خه‌ونه‌کانی مرۆف‌ له‌ میژووی
 دوور و نزیک‌ی خویدا، خه‌ونی هه‌موو ژن و پیاوه‌ گه‌وره‌کانی دونیا، خه‌ونی
 هه‌موو شاعیر و پیغه‌مبه‌ره‌کان، خه‌ونی ئەوه‌ی بوونه‌وه‌ریکی خه‌یالی بیت
 و حه‌قیقه‌تیشیت بیرنه‌چیت‌ه‌.

له‌و پۆژه‌ به‌دواوه‌ هه‌ر یه‌ک له‌ تریفه‌ یا به‌حری و غزه‌لنوس چه‌ندین
 جار یه‌ک‌دی‌ان بینیه‌وه‌، غزه‌لنوس هه‌ندی‌جاری دیکه‌ سه‌ردانی کارخانه‌که‌ی
 کرد. پیکه‌وه‌ سه‌ردانی سه‌دان ژن و کچی ده‌رده‌داریان کرد، سه‌ردانی ده‌یان
 خه‌لکی بیمار و بیچاره‌ که‌ له‌ چاوه‌پوانی مردندا له‌ سه‌ر قه‌ره‌ویله‌کانیان
 ده‌تانه‌وه‌، تریفه‌ ده‌ست و په‌نجه‌یه‌کی هیند سیراوی هه‌بوو، کاتیک
 ده‌ستی له‌ ده‌ستی نه‌خۆشه‌کان ده‌دا، بۆ ماوه‌یه‌ک‌یش بایه‌ ئازاره‌کانیان
 هی‌ورده‌بووه‌. ئەوه‌ سه‌ره‌تای ئەو په‌یوه‌ندییه‌ ئالۆزو ته‌لیسماییه‌ بوو،
 که‌ بناغه‌ی ئەم چیرۆکه‌ی دارپشت که‌ ئیمه‌ له‌ سه‌ره‌تاوه‌ باسیده‌که‌ین...
 هه‌سته‌که‌م له‌و پۆژانه‌وه‌ غزه‌لنوس عاشقی خانمی یا به‌حری بوو، له‌و
 کاته‌وه‌ که‌ سه‌یری ئەو میهر و سۆزه‌ی له‌ چاویدا کردوه‌، که‌ سه‌ره‌نجی
 ئەو ئارامی و ئاسووده‌گییه‌ی داوه‌، که‌ بیماران به‌ده‌ست و په‌نجه‌ی ئەو
 هه‌ستی پیده‌که‌ن. چاری نه‌بووه‌، هیچ چاریکی نه‌بووه‌، جگه‌ له‌وه‌ی
 خۆشیبویت.

به‌لام چۆن چیرۆکه‌که‌مان گه‌یشه‌ ئەوه‌ی تریفه‌ یا به‌حری و غزه‌لنوس
 ماوه‌یه‌کی درێژ پیکه‌وه‌ له‌ ژیر سه‌قفیکدا بژین، ئەوه‌تان به‌مجۆره‌ی
 خواره‌وه‌ بۆده‌گێرمه‌وه‌.

له سالی حوته مدا جه وهر يابه حری شوین و حشارگای تریفه ی
 دۆزییه وه . له و حهوت ساله دا دونیا زۆر گۆرپابوو، فهوزیه یاسه می سالانه
 جارێک یان دووان سهردانی تریفه ی کردبوو، نه وانه خوشتین ساته کانی
 نه و دهمه ی تریفه بوون که جارێکی دی له باوهشی پر میهری فهوزیه
 یاسه مییدا مندالی خۆی وهک بههشتیکی ون ده دۆزییه وه . له و حهوت
 ساله دا جه وهر يابه حریش بووبوو به کهسیکی تر، چیتر نه و شیته
 زنجیرپسینه ی جارن نه بوو که به وینه ی گایه کی هار په لاماریدات،
 تیکه لاو بوونی به کاسبه تازه کان و خاوهن قازانجه نوێکان، حهزی گه وری
 بو سهرکه وتن و بهرزبوونه وه، جوړیک له نارامی و هیمنیان به سهردا
 سه پاندبوو. ده یزانی و یقار و سه بر و زمان لوسی به ره میان له توپه یی
 و هیرش و شه پانگیزی زیاتره . پوژیک که هات بو کارخانه که، مه بهستی
 نه بوو شتیکی خراپ بکات، چیتر نه و کوپه نه بوو له ناوه پاستی بازاردا
 چه قو له خوشکه که ی هه لکیشت، به لکو پۆیییه کی سووریوو که یاری
 ئالۆزتر و بازرگانی گه وری ده کرد. کاتیکی له پښگای هاوړیکانییه وه
 چیرۆکی فه رشه کانی تریفه ی بیست، حه زیده کرد خۆی نیشانبدات و ترس
 و سامی خۆی تاقیبکاته وه . له و ساله وه ی له گه ل سیاستمه داره کاند
 تیکه لئو بووو به که مین وانه یهک فیزیانکرد نه و بوو ترساندن له کوشتن
 باشتره، سام دروستکردن له خوینرشتن خیراتر به رده گریت. جه وهر له و
 شهش ساله دا سامانیکی گه وری دروستکردبوو، به لام له گه ل نه و شهشدا
 هه میشه چاوی له سه ر نه و چهند دۆنمه زه وییه بوو که باوکی بو
 تریفه ی جیهیشتبوو. نه و به شیک بوو له توپکیکی گه وری که چهک و
 تفاق و که رهسته ی سه ربازیان به نهینی له باشووری عیراقه وه به ره و
 ئیران دهرده کرد، له ئیرانه وه باری گه وری گه وری هه مه په نگیان به ره و
 باشوور ده گوازه وه، کهسانی گه وریان له پشت بوو، به ماشینی زۆر

نوئ هاتوچؤيانده کرد. ئه و ئتواريه که له کارخانه که دا ده رکه وت، نيازی نه بوو هيچي ده سته که ویت، ته نيا قولاپتيکی مه لده دا. مه لسه که وتی زوری له گه ل سياسي هکاندا فيری قولاپ مه لدانی کردبوو. تريفه سه ره تا که جه وه ری بينی خورپه يه کی کوشنده ی تيگه را و ويستی مه لبيت، به لام دهنگيک له دهروني دا پتيگوت تريفه يابه حری له چی ده ترسیت، چیت مه يه بيدؤپتيت؟. ئه و ساله دوور دريژانه ی خيال له ناوه وه دلتيکی تريان بؤ دوست کردبوو. دوايه وه له و کارخانه يه زياتر ده يتوانی به ره و کوئ مه لبيت؟ هيچ جيگايه کی نه بوو.

مه موو ده يانزانی تريفه يابه حری مولکيکی زوری مه يه، به لام شويني خراپی زه وييه کان و دؤخی خراپی خوی ده رفه تيکی پينه ده به خشی سوود له و مولکانه بينيت، ئيستا هينده ی نيگاری ناو مافوره کان مال و مولکی راسته قينه ی ئه ويوون، هيچ پارچه زه وييه کی دنيا مولکی ئه و نه بوو. تريفه له و پۆله به ره که م و ده گه نانه بوو که هيچ سامان و ته لايه ک، به نه ندازه ی چيني مافورتيک ده رفه تی ئازادبوون و فريش و مه ستهوونی پيشکه ش نه ده کرد. لای ئه و مه موو سامانه گه وه کانی دنيا کليلی خه زنه يه کی خه ياليان نه ده هينا که چاوی مرقف به سه ر زه وی و زه مانتيکی تر دا ده کاته وه. ئه و پۆزه که تريفه يابه حری جه وه ری بينيه وه مه ستي به هيزتيکی گه وه کرد له خویدا، مه موو کات ئه و کچتيکی به هيزبووه، به لام مه ميشه ش ترسيکی ناديارى له مردن، له دپنده یی، له خه نه ری ناکاوئ نيو تاریکی مه بوو. ئه و شه وه له به رده م ده ستهووری کارخانه که دا سه يری ده موچاوی خوی کرد، کچتيکی ماندووبوو، به لام چتر ئه و مرقفه نه بوو که په ژاره و په شوکانی له ناکاو ئيفليجيانده کرد. ئه و خانمه په شه هوا و فيگرتوه ی جاران نه بوو، که سه ريئشه ی کوشنده ده يگرت و نه يده زانی له م دنيا يه دا ده بيت چی بکات. کاره ساتی گه وه ری مرقف ئه وه يه که نه زانيت چی بکات، مه ميشه چاوه پوانی ئه وه بيت

ژیان شتیکی پیشکه شبکات و ئەم به دواى هیله‌کان و داوه‌کان و شوین پیکانیدا پابکات. ئیدی ده‌یزانی بۆچی ده‌ژى، ئەوه له هەر شتیکی تر گرنگتر بوو، ئەو بۆ ئەم کچه به‌دبەختانه‌ی کارخانه‌که ده‌ژیا، بۆ ئەم کریکاره ئافره‌ته به‌دبەختانه ده‌ژیا، که دالده و په‌نايه‌کیان له‌سه‌ر ئەم ئەستیره‌یه نه‌بوو، بۆ ئەو خه‌یاڵه سیحراویانه‌ی خۆی ده‌ژیا که ده‌یتوانی به‌خته‌وه‌رییه‌کی قوول و هه‌میشه‌یی له ناخی ئەم ژنه به‌سته‌زمان و غه‌مگینه‌دا بپوینیت. گەر چه‌وه‌ر یا به‌حری زه‌وییه‌کانی ده‌وێت ده‌توانیت هه‌موویان به‌ریت، هه‌ر هه‌موویان و ته‌نیا پارهی مالیکی بۆ به‌جێبه‌یالیت، یه‌ک خانوو و هیچی تر.

بۆ جاری دووهم که چه‌وه‌ر یا به‌حری به‌ ناوی کرپنی فهرشه‌وه گه‌راپه‌وه بۆ کارخانه‌که، بێئه‌وه‌ی سلی لێبکاته‌وه یان بترسیت، مۆله‌تی لێخواست و له ژووره چکۆله‌که‌ی خانمی نیادا دوو به‌ دوو دانیشتن. شه‌ش ساڵ زیاتریوو پوو به‌ پوو سه‌یری چاوی یه‌کتریان نه‌کردبوو، هه‌ردووکیان دوو دوژمنی گه‌وره‌ی یه‌ک بوون، دوو چه‌مسه‌ری جیاواز که هێژیک له‌م سه‌ر ئەستیره‌یه نه‌بوو بتوانیت کۆیان بکاته‌وه، وه‌ک دوو دوژمن که دواى جه‌نگیکی درێژ له‌سه‌ر مێژیک دوا هه‌ق و حیسابی جه‌نگ ده‌بڕینه‌وه، به‌رامبه‌ر یه‌کتری دانیشتن و دوا حیسابی خۆیان کرد. هه‌موو شتیکی خێرا و ئاسان پوڤشت، تریفه یا به‌حری به‌را به‌ر نرخى خانوویه‌کی گه‌وره ده‌سته‌رداری هه‌موو مۆلکه گه‌وره‌کانی خۆی بوو، که له پاستیدا گه‌ر ده‌ست کراوه‌بایه ده‌یتوانی به‌ قازانجی ژۆر گه‌وره‌تر بیانفرۆشیت. به‌لام له‌و ساته‌دا پتووستی به‌ بره‌ پارهی‌ه‌کی گه‌وره بوو، پارهی‌ه‌کی ژۆر به‌ یه‌کجار بێته‌ده‌ستی.

هه‌لبه‌ت ده‌سته‌رداریوونێکی ئاسان نه‌بوو، وه‌ک ئەوه‌بوو تریفه خیانه‌ت له‌و خه‌ونه دێرینه‌ی سه‌میره یا به‌حری دایکی بکات که بۆ پاراستنی به‌شه

مافی میکانی عه‌شره‌تی یابه‌حری تریفه‌ی هینابووه دونیاوه، وه‌ک نه‌وه
 بوو شکستی ژنان له‌و تایه‌فه مه‌لعه‌نه‌دا رابگه‌پنیت، به‌لام نا... له‌گه‌ل
 هه‌موو ترسی ژور و سامی که‌له‌که‌بووی ناو ده‌مار و دل‌دا، دل‌نیا‌بوو نه‌و
 به‌شیوه‌یه‌کی دی ده‌توانیت هی‌زی له‌ بن نه‌هاتووی ژنانی یابه‌حری و ژنانی
 نه‌م شاره‌ بسه‌لمینیت‌وه، دل‌نیا‌بوو. نه‌و پوره‌ جه‌وه‌ر زاهیر مه‌ست به
 سه‌رکه‌وتنیک‌ی گه‌وره له‌ کارخانه‌که‌ چووه‌ده‌رئ و ده‌ستی له‌ ژنانی تریفه
 کیشایه‌وه. ئیدی له‌و پوره‌وه یه‌کدیان نه‌بینیه‌وه، هه‌تا له‌ پرسه‌ی خانمی
 فه‌وزیه یاسه‌می دایکیشدا له‌ پایته‌خت که‌س نه‌یتوانی ناشتیانبکاته‌وه
 و پیکه‌وه بیانخاته‌وه سه‌ر یه‌ک سفره. به‌لام ونبوونی سی‌به‌ری جه‌وه‌ر
 نا‌غای یابه‌حری له‌ ژنانی کچه‌ چکۆله و ناسک و نه‌سمه‌ره‌که‌ی ناو
 چی‌رۆکه‌که‌ماندا، مانای نه‌وه نییه‌ که‌ پیاوانی هاوشیوه‌ی نه‌و، نه‌وانه‌ی
 ده‌یانه‌ویت سه‌راپای دنیا مولکی نه‌وان بیت، واز له‌ خانه‌که‌مان ده‌هینن
 و ده‌ست له‌ پاوکردنی به‌رده‌دن. سالانیک دواتر که‌ تریفه یابه‌حری و
 کیژانی هاو‌پتی له‌ به‌رده‌م شه‌هره‌یاری شوشه‌دا و چه‌کداره‌کائی وسو
 نا‌غادا وه‌ستان، تریفه‌ پوونتر تیگه‌یشت، زه‌وی پره‌ له‌و جوړه‌ پیاوانه‌ی
 سی‌به‌ری یه‌کن و پیکرا ته‌واوکه‌ری نه‌و سه‌فه‌ری پاوانان و پاوکردنه‌ن که
 جه‌وه‌ری برای له‌ مندالییه‌وه له‌گه‌لیدا ده‌ستی پیکردبوو.

په‌نگه‌ ئیستا هه‌مووان بپرسن چی وای له‌ تریفه یابه‌حری کرد
 ته‌واوی مال و سامانی خۆی وه‌ها ئاسان به‌هه‌ده‌ربدات؟ بو ویستی ژنانی
 خۆی به‌رابه‌ر شتیک‌ی وه‌ها که‌م له‌ چنگ سی‌به‌ری ترسناکی جه‌وه‌ر
 ده‌ربه‌پنیت؟ تریفه‌ نه‌و چند ساه‌ی له‌ کارخانه‌که‌دا ئیشیده‌کرد،
 جگه‌ له‌ نازاری ژنان و بیکه‌سی و بی‌شوینیان چی‌رۆکی تری نه‌ده‌بیست،
 گه‌وره‌ترین هی‌زی پیاو نه‌وه‌بوو که‌ هه‌موو شوینه‌کائی نه‌م شاره‌یان
 داگیرکردبوو، کوچه‌کان و مال‌ه‌کان و شه‌قامه‌کان سه‌رتاپا مولکی نه‌وان
 بوون. له‌و کاته‌وه ده‌یویست مال‌یک دروستبکات و بیخاته‌ بنده‌ستی

ئەو ژنانەوێه کە شویتیان نییه، کە بیچارە و بیتۆمێدن. هێندە ی هەقی خۆی لە جەوهر یابەحری وەرگرت، بە کۆمەکی سەید قادری نیا خانووێهکی گەورە ی کەری. تریفە ئیشیکێ ژۆری لەو خانووێهدا کرد، بۆ ئەوێ بیته پەناگای ئەو کچە بێکەسانە ی جیگیان نییه خۆیانێ تیا بشارنەوێ. لە پێگای خانمی نیاوێ پەییوێندی بە پێکخراوێ کاراکانی ژنان کرد و ماله تایبەتییه کە ی خۆی خستە خزمەت ئەو لێقەوماوانەوێ کە لە مێرد و کەسوکار هەڵدین. ئەزموونی دوورودرێژی لە گەڵ ئازاری کچانی مافوورچندا هێنا بوو یانە سەر ئەو برۆا قوولە ی دەبیت ژيانی خۆی بۆ جۆرە کاریکی وەها تەرخانبات.

نایبێ ئەوێ شمان بیریچیت کە مافوورەکانی تریفە ناویانگیان وەها بە دنیادا پۆشیست، کاری کارخانە ی نیا بە هۆی خەیاڵی زێڕینی ئەوێهێه لە گەڵ تێکچوونی زەمان و ناخۆشی دەوران و هەژاری خەڵکیشدا هەر لە برەودا بوو، خەیاڵەکانی تریفە یابەحری بە قاچاخ دەگەشتە دیوێخانێ سولتان و سەرۆک و ئەمیرەکان. هەر ئەو ناویانگەش دواجار بووێ مایە ی نەهامەتی و خۆکاولی تەواوی کارخانە کە. ئەو فرۆشە ژۆرە ی مافوورەکان بە دەستیانهێنا و ئەو سامانە گەورە یە ی لە دوا ی سالانی ئەوێ دودووێه پەیدا کرد، لە بری ئەوێ بیته مایە ی خۆشبهختی، بە دهبەختیهکی گەورە ی لە گەڵ خۆیدا هێنا. لە یه‌کیک لە پۆزانی به‌هاری ئەوێ دوو شەشدا، ئێوارە یه‌کی درەنگوێخت، سەید قادری نیا لە پەنجەرە ی بێرۆ تازە کە ی خۆیه‌وێ لە کارخانە کە تەماشای درەوێهێ دەکرد، سێ پیاوی پارەدار و بەرپرس و دەست پۆشیستووی ئەو شارە ی بینێ لە ماشینیکی تازە دابەزین و بەرەو پووی کارخانە کە هاتن. لەو ساتەدا کە لە پەنجەرە کەوێ سەیری ئەو سێ پیاوێ دەکرد، کە لە ژێر نەرمە بارانیکی به‌هارەدا بەرەو لای ئەو هەنگاویانەدا، بیری کردوێه کە ئەوێهێه

ئەم چەند سالە پێگا بە تریفە یابەحری بدات هێند خەیاڵی ئەفسوناوی
 بەهێنیتە ئەم کارخانە چکۆلە و ناچیزەوه، بەلام چیتەر کار لە کار ترازابوو.
 بە هەنگاوی ئەو پیاوانەدا، بە نەرمە پەوتیاندا، بەو یقارە دەستکردە
 لە هەنگاوهکانیاندا بوو تیگەشیشت بۆچی هاتوون. سێ پیاوی گەورەبوون
 هاتبوون ئیشیکێ گەورە جێبەجێبکەن، کاتیگ هاتنە ژووری فەرمانیاندا
 کەس نەیتە ژووری و دەرگاگان بۆ کارێکی نەینی دابخێن. وەک سێ
 کەس کە مەشقیکی زۆریان لەسەر حورمەت و پێژنواندن وەرگرتووه
 پەفتاریانکرد، شتێک لە ئاکاری جەنتلمانی نوێ و لە هەوای ئاغا
 کۆنەکان لە دانیشتن و وشەکارییاندا بوو. سێ سمیلی قەترانیان هەبوو،
 پیشی سەریان کەمێک پووتابوووه، زەرەدەخەنە و جۆلەیی دەست و
 شێوێ سەیرکردنیا زۆر لە بەکتری دەچوو، گەر شێوێ لووت و درێژی
 چەناگەیان نەبایە، مەوێ دەگوت هەرسێکیان بەیەک سەک بوون یا
 دەستوخەتی نیگارکێشیکی نەشارەزا لەسەر یەک وێنە کۆپیکردنەتەوه.
 بەپێژیکی زۆرەوه قەسەیان لەگەڵ سەید قادری نیادا کرد، بە یەک شێو
 زمان، وەک ئەوێ پێکرا یەک جۆر کاسیتیان قووتدایەت سەید قادریان
 وەک پیاویکی نیشتمانی پەرەستایشکرد. قادری نیا دەیزانی مردن
 لەم وڵاتەدا بەمجۆرە ئاوازانە دەست پێدەکات. ئەو شارەزاییەکی زۆری
 لە بازاردا هەبوو، زۆرەیی کاسبە خۆکرەدەکانی شار دۆستیپوون. لە
 میژوو دەیزانی هەموو قولاپێکی ئەم پیاوانە پارچەبەک شیرینی پێوێه،
 سەرەتا شیرینییهکە دەرەدەهێنن و دواتر قولاپەکە ئاشکرادەبێت. بە
 ترس و غەمێکی زۆرەوه گوێی لیگرتن، لە پیش راپەڕیندا لەوه دەترسا
 پیاوانی ئاسایشی بەعس تۆمەتیکی درۆی بۆ دروستبکەن و تیاچیت،
 بەلام لە دواي راپەڕین و هەلبژاردنەکانەوه بەردەوام بیری لەم ئیوارەیه
 کردبووهوه. دەیزانی درەنگ یا زوو پۆژێک لە ئوتومبیلەکانیان دادەبەزن
 و بەو هەنگاوه سەیر و نەگۆرانیەوه، بەو سەر و سمیلە بەویقارەوه دینە

ژووری و پئیده‌لین دەرگاو په‌نجه‌ره‌کان داخات و گوئیگریت. له به‌هاری
 سالی نه‌وه‌دودوه‌وه به‌رده‌وام ئه‌و خه‌وه‌ی ده‌بینی، به‌لام هیچ جاریک
 ترسه‌کانی خو‌ی لای گه‌لاویریش ئاشکرانه‌کردبوو. ئیستا خو‌ی به‌رابه‌ر
 ئه‌و پیاوانه‌ ده‌بینیه‌وه، که پیشتر چه‌ندین جار هاتبوونه‌ خه‌ونی. به
 زمانیکی پر مانا و پئچ و په‌نا تییانگه‌یاند که حیزب ئاگاداری هه‌موو
 شتیکی ناو کارخانه‌که‌یه، به‌لام کارخانه‌که شتیکی تیدا نه‌بوو سید لی‌ی
 بترسیت. دلنیا‌بوو یاریده‌که‌ن، ئه‌و جو‌ره یاریکردنه‌ هونه‌ریکی سه‌خته
 که ماوه‌یه‌کی دریزی ده‌ویت تا مروف فی‌ری ده‌بیت، له‌ولاتانی دی
 خه‌لکانیک وه‌ک زانست ده‌یخوینن، به‌لام لی‌ره خو‌یان به‌ هو‌ی ئه‌زموونی
 دوورودریژه‌وه فی‌ری ده‌بن. یه‌کیک له‌ سئ پیاوه‌که گروتی «حیزب به
 هه‌موو شتیک ده‌زانیت، له‌ چوینتی کرپنی خوری و به‌ن و په‌نگه‌وه تا
 شیوه‌ی دروستکردنی مافووره‌کان، تا یه‌که‌یه‌که کریکاره‌کان، تا ده‌گاته
 چوینتی به‌کاره‌ینانی ئیوه بو‌ بازار و ئه‌و ریگایانه‌ی مافووری پیاده‌ن‌ترین
 بو‌ دهره‌وه، هه‌موو شتی‌کمان له‌ ئاستی ژور به‌رزدا خستوته به‌ر باس
 و لیکۆلینه‌وه‌وه». سید قادری نیا ده‌یزانی قسه‌کردن و نه‌کردن وه‌ک
 یه‌که، ئیدی به‌رامبه‌ریان دانیش و چاوه‌پوانی دوا‌هه‌مین پسته‌ی ئه‌وانی
 کرد. پاش چه‌نده‌ها چیرۆک و هینان و بردنی سه‌یر، دوا‌ی تیکه‌لاوکردنی
 چه‌ندان قسه‌ی خو‌ش و هه‌ره‌شه‌ی ژیره‌وانک، دوا‌ی باسکردنی هه‌ول‌ی
 حیزب بو‌ چاککردنی ژیرخانی ئابووری و گه‌وره‌کردنی سنووری
 پیشه‌سازیه‌ خۆمالیه‌کان، هاتنه‌ سه‌ر ئه‌و داوایه‌ی حیزب ده‌یه‌ویت
 کارخانه‌که به‌ هه‌موو شته‌کانیه‌وه بکریته‌وه، به‌ کریکار و ماشین و بینا
 و بیرۆکانیه‌وه. له‌ میژبوو هاو‌ریگانی سید قادری نیا ئاگاداریان‌کردبووه‌وه
 که تا زووه کارخانه‌که‌ی به‌ نرخیکی باش به‌ یه‌کیک بفروشی،
 چونکه‌ دره‌نگ یان زوو به‌ جو‌ریکی قانونی زه‌وتیده‌که‌ن و هه‌یچی
 بو‌ ناکریت. به‌لام هه‌رکاتی‌ک بجو‌بایه‌ته‌ ناو سالۆنی مافووره‌کانه‌وه،

تریفه یابه حری له ساتی خه یالکردندا ببینیایه، ئه و کچه غه مگین و بیکه سانه ی ته ماشا بکردبایه که ژبان و ئاسوده بیان گریه درای ئه م ئیشه بوو، بیروکه ی فروشتنی کارخانه که ی له میشکی خوی دهرده کرد. بینینی ئه و فره شه خه یالکردانه، ئه و ده ست و په نجه مه ستانه، ئه و کپاره دلگه رمانه ی مافوره کانی یابه حری سه ری لیده شیواندن و نرخ ی خه یال یان ده گووت، هه موو به هانه ی گه وره بوون سه ید قادری نیا نه چیتته ژیریاری ئه و قسانه وه، نه یده زانی دوا ی ئه و کارخانه یه چی بکات و چون بژی. به پژیکی ئۆر و حورمه تیکی بیۆینه وه به سی میوانه که ی گووت، ئه م کارخانه یه هه موو ژبانی منه، ناتوانم ده ستبه رداریم و بیفروشم. سی پیاوه که ئه زمونیکی زوریان له کپین و فروشتندا هه بوو، ماوه یه ک بوو بویه کیک له به رپرسه بالاکانی حیزب ئیشیانده کرد، هه رگیز قسه یه کی ناشیرین و توندیان به کارنه هینابوو، هه په شه کانیان هه میشه له ژیر توئگی شیرین و له چپوه ی قسه ی ناسکدا ده پچایه وه، ئیشی ئه وان دوورنه بوو له پاکی و په وشتی به رز. که کار ده گه یشته قسه ی توند ئه وان ده چوونه دواوه و خه لکانیکی تر له سه ر شاتۆ دهرده که وتن. ئه وان پسپۆری قسه ی خۆشبوون، نه ده بایه هه رگیز له یقاری خویان ده رچن، هه ولیانده دا به به رامبه ره که یان بلین، مه سه له که له گه ل ئیمه دا به پریته وه باشته ره، نه وه که له گه ل که سانیکدا که هه مان ئاکار و پژیان نییه. خویان وا نیشاندا که قسه کانی سه ید قادری نیا گه له ک ئاسایی و سروشتییه و تیگه یشتنی ته واویان بۆ هه موو هه ست و نه سه ته ناسکه کانی سه ید هه یه، به لام پبیانگووت ده بیئت وردتر بیربکاته وه و له مه سه له که پتر پابمینیئت، چونکه ئه وان هه یچ نین جگه له وه ی فره مانیک له ده سه لاتیکی به هیزتر و گه وره تره وه ده گوازنه وه که شیوه ی دیکه ی بۆ پازیکردن له لایه.

که ئه وان به هیمنی و پژیته وه بیروکه یان به جیه یشته، سه ید قادر دلنیا بوو، بۆ هه تاهه تایه کارخانه که ی له ده ستچووه، به لام نه یده ویست

هه روا ئاسان و که مته رخه م هه موو شتیک بدات به ده سته وه . دوی
 چه ندین پۆژ دیسان ئه و پیاوانه گه پانه وه، به هه مان زمانی جاری
 پیشوو قسه یانکرد، به حورمه ت و پپر پۆژیوون، به لام که هه ستان
 گووتیان «کاکه سهیی، باش بیرری لئیکه ره وه، له چه ند پۆژی داهاتوودا
 شته که له ده ست ئیمه ده رده چیت. دواپی خه لکی خراپتر ده که ونه
 ئیشه که وه و هه موو لایه کمان لکه دارده بین... نه مشه و سی و دووی دلی
 خۆت بکه و به ئومیدی خودا ده که یته برپاریکی پاست و دروست، که
 که سمان شه رمه زارنه کات». له گه ل هه موو ئه و قسانه دا سهید قادری
 نیا سووریو له سه ر برپاری خۆی. ده شه و دواتر هه ندیک چه کداری
 نه ناسراو، سهید قادریان له به رده م مالی خۆیاندا فراند و له ناو هه ندیک
 دار و دره ختی باشووری شاردا دوی نه زییه تانیکی زۆر نیوه مردو
 به جیانه ئیشته. به لام سهید قادر برپاریدا بو تا ئه و جیگایه ی ده توانیت
 و هیزی به سه ر که مه که دا ده شکیت شه پیکات. ده یزانی که س نییه له م
 جۆره شه په دا سه رکه و توو بیت، به لام گرنگی شه پ ئه وه نییه ده ییه ته وه
 یاخود دهید پۆنیت، گرنگ ئه وه یه بزانیته گه ر نه یکه یته، دوزمه نه که ت
 دوی تو تا کوئ ده پوات. جه نگاوه ری پاسته قینه به رگری له خۆی
 ناکات، به لکو به رگری له دوی خۆیه وه ده کات. تا ئه و کات شه په کانی
 سهید قادر له سنووری زار و تاو له و هاتو هاواری مه رز و قاپووت و
 گۆله هاردا گیریا نکرده بو، ئیستا کاتی ئه وه هاتبوو شه پ بو شتیکی
 گه وره تر بکات، بو ئه م کارخانه چکۆلانه یه، بو ئه م کیزانه که ده بیت
 بیانفرۆشیت. بیرکی جه هه نه می هات به خه یالیدا، بیته وه ی بترسیت،
 ده بایه نه مجاره به ده ستی خۆی زاره کان هه لدات. شه ویک به سه ر و
 گۆیلاکی به ستراره وه، له کاتی که دا هه موو ئیسکه کانی ژانیانده کرد، هاویری
 پیره کانی خۆی کۆکرده وه، هه موو ئه و پیش سپی و په ککه وتانه ی له
 چاکه ت و پانتۆلی خوار و کورتدا به رده وام تاو له یانده کرد و به ده م چا

خواردنه‌وه‌وه شه‌وانی بی‌کۆتایی زستان و هاوینیان به یاری ده‌گوزهراند. پتر له بیست پیره‌مێردبوون که هه‌ندیکیان خانه‌نشین و په‌که‌که‌وته‌ی مال و نه‌وانی دیکه‌شیان کاسبی پیر، تاو له‌چی چاوکز، کۆنه‌هاوپی دیرینی سه‌ید بوون. هه‌موویان له‌وانه‌بوون له‌و چهند سال له‌دا چهند جارێک هاتبوونه‌و شوینه و له‌سه‌یرانه‌کانی پشت کارخانه و له‌پیشبرکێ درێژ و بی‌کۆتاییه‌کانی تاو له‌دا به‌شداریانکردبوو. سه‌ید قادر دله‌نیابوو ئه‌م پیره‌مێردانه ناتوانن شتیکی گه‌وره‌بکه‌ن، به‌لام ده‌توانن له‌و شه‌ره‌دا کۆمه‌کیبکه‌ن. ئه‌و شه‌وه‌ پێکرا، بیست پیره‌مێرد به‌یارمه‌تی یه‌کتر به‌یاننامه‌یه‌کیان نوسی، پۆژی دوا‌یی سه‌دان دانه‌یان کۆپیکرد و به‌کوچه‌و کۆلانه‌کانی شاردا بلایانده‌کرده‌وه. به‌یاننامه‌یه‌ک چیرۆکی کارخانه‌ی نیای ده‌گیرایه‌وه، له‌سه‌ره‌تاوه تا ده‌گاته‌هه‌ولی زه‌وتکردنی. پیره‌مێرده‌کان ئیجگار چاپووکانه‌و شه‌کاره‌یانکرد، به‌خۆیان و پشته‌کۆم و ددانه‌پزیو و تا‌قمه‌شله‌کانیانده‌وه، به‌خه‌یرایه‌کی نه‌وتو که له‌ته‌مه‌نی نه‌وان چاوه‌پوان نا‌کری‌ت، وه‌ک شه‌وی با‌هه‌لیانگری‌ت و تینیکی ته‌فسانه‌یی چووبی‌ته‌قاجیان ده‌یان دانه‌یان له‌و به‌یاننامه‌یه‌به‌دیواره‌کاندا هه‌لواسی و خسته‌یانه‌مالانه‌وه. له‌گه‌ڵ به‌یانی پۆژی دواتر دا‌شار له‌سه‌ر چیرۆکی کارخانه‌ی نیا به‌ئاگاهاته‌وه. سه‌ید قادر دله‌نیابوو، که‌گه‌وره‌پیاوان لی‌ی نابوون، ئاشکرا‌بوو له‌گه‌ڵ بلایبوونه‌وه‌ی هه‌واله‌که‌دا ده‌گه‌نه‌سه‌ری، پیشه‌وخت تریفه‌یابه‌حری بانگکرد و هه‌موو چیرۆکه‌که‌ی بو‌گیرایه‌وه، هه‌تا ناوی هه‌موو پیره‌مێرده‌سه‌رسپیه‌کانیشی لادرا‌کند و وه‌ک هاوپی گه‌وره‌و دله‌سۆزی پاسته‌قینه‌وه‌سفیکردن. چهند سه‌عاتیک دواتر هه‌یزکی نه‌ناسراو سه‌ید قادری نیای به‌ره‌و جی‌گایه‌کی نه‌زانراو برد. له‌چهند پۆژیکی که‌مدا خانمی گه‌لاویژی نیا، که‌هیوا‌ی گه‌وره‌ی به‌وه‌بوو ده‌ستبه‌رداربوونی ئه‌و له‌کارخانه‌که‌مێرده‌که‌ی ئازادبکات، به‌ناچاری و له‌گه‌ڵ لاقاوی فرمێسکدا عه‌قدی فروشتنی کارخانه‌که‌ی بو‌ئهو‌سێ

سمیل پشه مؤرکرد و به پاره‌یه‌کی ناچیز ده‌ستبه‌رداری هه‌موو شتی‌ک بوو، به‌لام قادری نیا نه‌گه‌پایه‌وه .

له‌و نیوه‌نده‌دا تریفه یابه‌حری و کچانی کارخانه‌که هه‌ستیانکرد هیزیکی دیوناسا فراندوونی و به‌ره‌و قوولایی تاریکیه‌کی گه‌وره ده‌پۆن . هه‌ولای بیوچانی پیره‌مێرده‌کان بۆ پرگارکردنی سه‌ید قادر بی ئه‌نجام بوو، گروپی پیاوه سه‌رسپیه‌یه‌کان چه‌نده‌ها به‌یاننامه‌ی دیکه‌یان نوی و بلایانکرده‌وه، به‌لام به‌رپرسه‌کان وه‌ک هه‌میشه حاشایان له‌وه کرد ناگیان له‌ مه‌سه‌له‌که بی‌ت . ئه‌و سه‌رده‌مه سه‌ره‌تای دارپشتنی ده‌سه‌لاتیکی نوێ بوو له‌ بازاردا، سه‌ید قادر یه‌کی‌ک بوو له‌ قوریانیانی ئه‌و شه‌پۆله گه‌وره‌یه‌ی هه‌موو شتی‌کی له‌پیش خۆیدا راده‌دا . سێ سمیل پشه‌که به‌رده‌وام به‌ خانمی نیایان ده‌گه‌ووت «نه‌ده‌بایه هه‌له‌ی وابکات، ئه‌و که‌سانه‌ی ئیمه‌یان نارد چه‌زبان له‌ نیشی وا نییه، هاوالاتی باش که‌سی‌کی عاقله، عاقلیش واته هاوالاتی باش . حیزبی باش پتویستی به‌ هاوالاتی عاقله، هاوالاتی باشیش پتویستی به‌ حیزبی عاقله . حیزبی عاقل ده‌بی‌ت به‌شدار بی‌ت له‌ عاقلکردنی هاوالاتیاندا، کۆمه‌لگای عاقلیش به‌بی حیزبی عاقل نا‌ژی، که‌واته سزای هاوالاتی بی‌عه‌قل به‌شی‌که له‌ کرداری دروستبوونی کۆمه‌لگای عاقل، نیشی حیزبی عاقلیش پاراستنی کۆمه‌لگای عاقله، که‌ هاوالاتی بی‌عه‌قل نه‌توانی‌ت تیا ئاسوده بی‌ت، بۆ ئه‌وه‌ی زۆرینه‌ی عاقل ئاسوده‌بن، ده‌بی‌ت که‌مینه‌یه‌کی بی‌عه‌قل ئاسوده نه‌بن، خانمی نیا شته‌کان هه‌موو ساده و ساکارن ... وانیه‌؟» . خانمی نیا بی‌ئه‌وه‌ی هیچ تی‌بگات، ده‌ی‌گه‌ووت «وایه، وایه، ئی‌وه راسته‌که‌ن، به‌لام گه‌ر به‌ری‌به‌دن، ده‌بی‌ت به‌ هاوالاتیه‌کی عاقل» . پیاوه سمیل پشه‌کان ده‌یانگه‌ووت «مرو‌ف ده‌بی‌ت به‌ر له‌ گرتن عاقل بی‌ت ... خانمی نیا وایه یاخود وانیه‌؟» .

دوا جار خانمی نیا هه‌ستی‌کرد له‌ بازنه‌یه‌کی خالی و پوچدا

ده‌سورپټه وه .

پیره‌کان وه‌ک هه‌نگ کاربانه‌کرد . که‌س له‌و باوه‌په‌دا نه‌بوو نه‌م
که‌نه‌فت و چرچه‌لۆک و په‌که‌وتانه ، به‌مله‌ کوپ و چاویلکه‌ گه‌وره
و چاوه‌ کزه‌کانبانه‌وه له‌ پشت نه‌و هه‌موو به‌یاننامه‌یه‌وه بن . کوپ و
تینپکی گه‌وره‌یان تیگه‌راپوو ، هیزکی سهر پالی پتوه‌ده‌نان ئیشبکه‌ن ،
به‌لام په‌نجی نه‌وانیش وه‌ک په‌نجی زۆر خه‌لکی دی که‌ ده‌یانویست
شتیک له‌م شاره‌دا بچولینن بیسوودبوو . نه‌و پۆزه‌ی به‌رپرسه‌ تازه‌کان ،
کارخانه‌ی مافوره‌که‌یان وه‌رگرت ، ناردیان به‌ دوا‌ی تریفه‌دا و گووتیان
«خانمی یابه‌حری تۆ نازانیت ئیمه‌ چهند خۆشحالین که‌ تۆ ده‌بینین ،
ئیمه‌ هه‌ر چیه‌که‌مان کردوه ، بۆ نه‌وه‌ بووه‌ نرخ‌ی زێر له‌سه‌ر خه‌یالی
تۆ دانین ، هه‌ر پاره‌یه‌که‌مان خه‌رجکردوه ، بۆ نه‌وه‌بووه‌ نه‌و خه‌یاله
جوان و به‌ر فراوانه‌ی تۆ ببیته‌ مولک و مالی ئیمه‌ . گویمه‌ده‌ره‌ پاره‌ ،
خه‌یالی تۆ به‌ پاره‌ ناکیشری‌ت و به‌ دراو حیساب ناکری‌ت ، مافووری
سیحراویمان بۆ بچنه‌ ، ئیمه‌ش ده‌بیه‌ین و ده‌یگه‌تیننه‌ ده‌رباری پادشا و
ئه‌میره‌ گه‌وره‌کان ، بۆ هه‌موو مافووریک‌ی جوان تۆ خه‌لاتیک‌ی گه‌وره‌ت
هه‌یه‌ ، ژیانیک‌ت بۆ دروستده‌که‌ین ژنی شاهه‌نشا‌کانی ئیران و خاتوونی
سولتانه‌ تورکه‌کان به‌و جۆره‌ نه‌ژیابن ، ده‌توانیت که‌نیزه‌کت هه‌بیت و
به‌رده‌ستان لی‌ره‌ و له‌ مالیش له‌ پیشده‌متدا کاریکه‌ن ، هینده‌یه‌ خه‌یالی
خۆت بخه‌ره‌ کار و فهرشی نوێ و ناوازه‌مان بۆ بچنه‌ » . به‌لام تریفه‌
یابه‌حری له‌ پۆژی یه‌که‌مه‌وه‌ هه‌ستیکرد ناتوانیت کاریکات ، له‌ سه‌عاتی
یه‌که‌مه‌وه‌ به‌ خاوه‌نه‌ نوێکانی کارخانه‌ی گووت نایه‌و‌یت کاریکات . نه‌وه‌
یه‌که‌مجاربوو هه‌ستبکات که‌سانیک هه‌ن ده‌یانه‌و‌یت خه‌یالی لی‌بکرن ،
نه‌و له‌و کارخانه‌یه‌دا خۆی دۆزیبووه‌وه ، له‌ ناو نه‌و مافووره‌دا شوینه‌
دووره‌کانی دنیا و نیگاره‌ نه‌سته‌مه‌کانی جیهانی بینیبوو ، که‌چی ئیستا
هه‌ستیده‌کرد خه‌یالی ئیشناکات . دوا‌ی فروشتنی کارخانه‌که‌ هه‌موو شتیک

گورابوو. هه‌لبه‌ت ژانێکی بێسنوور بوو بۆ ئه‌و، هه‌سه‌ره‌تیکی گه‌وره‌بوو ئه‌و کچه‌ به‌سته‌زمان و بێکه‌س و بێهه‌نايانه‌ جێبه‌هێڵێت، که‌ جگه‌ له‌ ئێشکردن تا مردن چاری دییان نه‌بوو. به‌لام هه‌سته‌یده‌کرد گه‌ر خه‌یالی خۆی به‌م پیاوه‌ کوشنده‌انه‌ بفروشی، ده‌مڕیت، تووشی نه‌خۆشیه‌کی ترسناک ده‌بی، سه‌ری پرده‌بیست له‌و درنده‌ و مۆته‌که‌ سامناکانه‌ی شه‌و و پۆژ لێناگه‌پێن بخوایت و هه‌ناسه‌ بدات. که‌ له‌ ده‌رگای سه‌ره‌کی کارخانه‌که‌ چوو ده‌ری، دڵنیاوو ناتوانیت ئاسوده‌ بژی، به‌ هه‌موو هه‌یزی خۆی ده‌یویست ژيانێکی نوێ ده‌ست پێبکات. له‌گه‌ڵ کێژێکی بێکه‌سی کارخانه‌که‌دا چوو خاوه‌نه‌ تازه‌که‌ی خۆی و چه‌ند هه‌فته‌یه‌ک پشوویدا، نه‌یده‌زانی چۆن درێژه‌ به‌ ژيانێ بدات و ده‌بیست چی بکات. هه‌ر له‌و ماوه‌ کورته‌دا سه‌روه‌ف سه‌الی عه‌تار ده‌رکه‌وته‌وه‌. ئه‌مجاره‌ خۆی وه‌ک په‌وه‌انه‌که‌راوی خاوه‌نه‌ تازه‌کانی کارخانه‌که‌ پێشکه‌شکرد، سویندی خواردبوو هه‌موو پێگایه‌ک ده‌گرێته‌ به‌ر تا خانمی یابه‌حری سازبکات و بێگێڕێته‌وه‌ بۆ ئێشکردن. پۆژانی دواتر تریفه‌ خۆی له‌ ژێر فشارێکی ترسناکدا بێنیه‌وه‌، عه‌تار وه‌ک تاعونێکی په‌ش به‌دوايه‌وه‌ بوو، هه‌ر له‌و ده‌مه‌دا چه‌نده‌ها کپیری تر و کارخانه‌ی تر و پیاوی نه‌ناسراوی دی ده‌رکه‌وتن که‌ هه‌موو ده‌یانویست خه‌ونه‌کانی تریفه‌ یابه‌حری پاوانه‌ن و له‌ کاسبیه‌ سه‌یر و کالā ناوازه‌کانی خۆیاندا سودی لێبێنن. بۆ ئه‌وه‌ی له‌ هه‌موویان پابکات، بۆ ئه‌وه‌ی نه‌که‌وێته‌ ئه‌و چاله‌ تاریک و تونێله‌ بێنه‌وه‌ که‌ له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه‌ زارای بۆ والا کردبوو، ده‌بایه‌ بپوات و ونیست. هه‌ر له‌و ده‌مه‌شدا تریفه‌ یابه‌حری سه‌ره‌تای ئه‌و ده‌رده‌ ترسناکه‌ی تیا ده‌رکه‌وت که‌ دواتر ژيانێ له‌ بنه‌وه‌ هه‌ڵته‌کاند، له‌و سه‌رده‌مه‌دا ترس له‌وه‌ی بخوڕیت، بوو به‌ مۆته‌که‌یه‌کی گه‌وره‌ی ژيانێ. له‌ سه‌الی نه‌وه‌دو شه‌شدا کاتیکی شه‌ری ناوخۆ گه‌یشه‌ چله‌پۆیه‌ی خۆی، له‌سه‌رده‌مێکدا هه‌زاران مڕۆف پایانکرد و نیشتمانیان به‌جێهێشت، تریفه‌

یابەحرى و غەزەلنوس پێکەو دەستیان بە ئەزموونیکی سەیر و ناوازه و دورودریژ کرد، کە شتێک بوو لە نێوان عەشق و خۆکوژیدا، ئەزموونیکی لە لاپەرەکانی دیدا بە وردی هەندیک بەشى بچوکی دەگێرمەو.

ئەو پۆژەى کە بووم بە حیکایەتخوانى مندالى بارۆنە کان «ماجیدی گۆل سۆلاف - حوزەیرانى ۲۰۰۴»

چیرۆکی راستەقینەى من لەو پۆژەو دەستى پێکرد کە لەگەڵ بارۆنى بوکە شوشەدا چووم بۆ گەرەکی بارۆنەکان. نیوەپۆیەکیان بە ئوتومبیلە گەرەکەى هات بە دوامدا و گووتى ئیشیکم لە نویمیران بۆ دۆزیویتەو. نویمیران ناوی ناسراوى گەرەکی بارۆنەکان بوو لە سەر نەخشەکانى شارەوانى و لە راگەیاندى پەسمیدا. من خۆشحالانە قژم وەک کوپە پادشایەکی غەمگین داھێنا، جوانترین جلی خۆم پۆشى و وەک بچم بۆ پیشواى شازنێکی گەنج، لەگەڵ بارۆندا سواربووم. بارۆن بە جلوبەرگ و خۆگۆپى من سەرسام بوو، لایەنیکەم وەک هیچ پیاویکی دیکەى ئەو شارە خۆم نەدەگۆپى، قاتەکانم بەجۆریک لەگەڵ باریک و پێکی جەستەمدا دەگونجان دەکرا پێکپۆشتەین کوپى دنیا ئیرەیم پێبەرن. لێتانی ناشارمەو کە بێباکی من بەرابەر بە کچان، بەشێکی دەگەرپایەو بۆ سەرسامیم بە جوانى خۆم. راستە ئەوانەى هاوڕێى نزیکى من بوون، بەردەوام گومانیان تیا دروستدەکردم، بەلام هەرکات خۆم لە ئاویندەدا دەبینى، هەستم بە سیحری نیگا و جوانى پوانینەکانم دەکرد. دڵنیابووم دەتوانم دواجار لە ناو بارۆنەکاندا سوود لەم پێکپۆشى و قەشەنگیە بێنم تا بگەمە شتێک ئەوانى دى ئاسان نایگەن. نویمیران کە من ناومناو بوو بارۆنستان گەرەکیکی ئیجگار گەرە و نوێ بوو لە ناو پاستى شارد.

له نټوان ټو گهړه که و به شه کانی دیکه ی شارد، زه و بیه کی باز نه یی
 گه وړه یان جی پټ شت بوو خالی له هر جوړه پوهه ک و گیانداریک. باز نه یه کی
 گه وړه که هیچ شتی کی تیا سه و ز نه ده بوو، ټو ده شته تخت و بیگیانه
 وهک دیوار کی ټو ستور، گهړه کی بارونه کانی له سه رجه می دنیا جیا
 ده کرده وه. جگه له و باز نه ساراپه نگه، ته لبه ندی کی ټو ستوریش دنیای
 بارونه کانی له دنیا داپریو. به لام له پاستیدا نه گه یشتنی خه لک به
 نویمیران به هو ی ټو ته لبه ندو وه نه بوو، به لکو به هو ی ترسیکه وه بوو
 له سه ره تا وه ده ستی کی نه ناس ده رباره ی ټو جیگایه دروستی کرد بوو. من
 بهر له وه ی ناوی بارونه کانیش بیستم شتی کم له سه ر گهړه کی نویمیران
 بیست بوو، خه لکانیک که ده چوونه ټو ی به جوړیک شیفته ی ژیان
 و شیوه ی کوشکه کان و ټو اندازه ی مال هکان و ټو ته کټه کانی خواردن و
 خه وتن و عه شق بازی ده بوون تا هه تاهه تابه له و ی ده مانه وه و ده بوونه
 به رده ست و نیشکه ر و خر مه تکاری بارونه کان، یاخود نیوه شیته به خه یال
 و خولیای گه یشتنه وه به پله و پایه ی جینشینیانی نویمیران ده گهړانه وه.
 گهړه کی کی ټیجگار گه وړه بوو، مرقف ده بایه پرواته ناوه وه تا هه سته
 پیبکات. ټو ماوه یه ی من له و ی ژيام سه دان مالی گه وړه م ژمارد که
 به جوړی کی ټو اندازه یی هیند نالوز پټ خرابوون ژماردنیان ئاسان نه بوو.
 له وهش سه ختر ټو باغچه دووباره و وهک یه کانه بوو که بو ونکردن و
 سه ر لیټیکدانی نابه لده و نه شارازنه یان دروستکرا بوون. ټو وه ی وایده کرد
 چوونه ناو ټو گهړه که وه سهخت بیت، ټو سه سه ره ته بوو که له دل ی
 خه لکانی بیتوانادا دروستیده کرد، سه رده میک هاتوچو ی نټوان نویمیران
 و گهړه که کانی تری شار ئاسایی بوو، به لام ټو وه ی ترسی خسته دل ی
 بارونه کانه وه ټو وه بوو، هه مو ټو که سانه ی که ده هاننه ټم گهړه که
 خه ونیان به وه وه ده بینی له ویدا جیگیان بیټه وه. سیحری شه قام و
 کوچه کانی، جوانی خانمه کانی، شیوه ی باغچه کانی، هیژکی پاکیشانی

ئەوتۆیان ھەبوو مەروۇشی شەتەدەکرد. ئەو خواستە گەورە، سەرەمەت و ھەم ھەستەریایەکی بەربەلەو لێدەت و بارۆنەکان ناچارەدەکات، نوێمیران بە تەلەبەندەیک لە دنیا جیا بکەنەو. ھەر بارۆنەکان خۆیان ئەو بازە وشک و بێگیانەیان کێشا، کە ھەم شەریایەکی ئەستەور جیھانی ئەوانی لە ئێمە داپەری. ئەوانی سەلی دوو ھەزار «ئەو سەلی من غەزەلنوس تیاناسی» بارۆنستان بوو بە خاکیکی جیاواز و سەرەخۆ کە جگە لە سیاسییە گەورەکان و ئەندازیارە پارەدارەکان و بازەرگە ناودارەکان نیشەتە جێی کەسی تر نەبوو. نەخی زەوی لە ناوچەدا بە جۆرێک زیاد کرد، خەڵکانی ئاسایی لەو ھەریە تەکنەو و پەرویان لە شوێنی دیکە کرد. کە ھەزیر و پەرلەمانتار و پەرلەمانتارەکانی حکومەت لە ناویدا نیشەتە جێبوون، ئەو بە ھەنەکی بە ھەزیر، گەرکە نەخیکی سیاسی ھەریگری و پاراستن و جیاکردنەو بێت بە شەیک لە ستراتیژی کاری ئاسایش و شارەوانی. ئەو جێرگەکانی دواتر دروستیانکرد سەبارەت بە گەریوون و نەخۆشکەوتن و مردنی ئەوانی دەیانەوێت دزە بکەن ئەو گەرکە، دەستکردی ئەندازیارە نەتەنەکانی نوێمیران خۆی بوو. ئەو پۆزە کە من لە گەل بارۆنی بوکە شوشەدا کەوتە پەڕ، ترسیکی نەتەنە و ئارەزوویەکی ترسناک لە دڵدا بوو. زانیاریەکانم لە سەر نوێمیران کەم و تەماو بوو. بارۆنی بوکە شوشە بە دەنگی گەڕ و قوول پێگوتە «ماجید سۆلاف، ئێشە کە تۆ شتیکی قورس نییە، دەبێت حیکایەت بۆ کچ و کۆرپەکان منداڵ بگێریتەو. یەکیکیان کچی بارۆنی سەبەر و ئەوی دییان کۆرپە بارۆنی مەیکە دەو. من دەمێ وەختە ئاگادارم، منداڵەکان ھەر دووکیان غەمۆکی و بێگەسن، ئەم نوێمیرانە مەلەونە بۆ منداڵان جیگایەکی خۆش نییە. بۆ پیاوان خۆشە، بۆ ژنان بە ھەشتە، بەلام بۆ منداڵان نا، جیگایەکی خۆش نییە. ئێستاش نازانم چ شتیکی منداڵان دڵخۆشەدەکات؟ گەرچی بێست سەلە بوکە شوشە فرۆشم و گەورەترین

بازرگانی یاری مندالانم له‌م هه‌رمهدا، به‌لام ئیستاش به‌پوونی له‌دلی مندالان تیناگه‌م... راستنده‌وێت به‌ر له‌وه‌ی بی‌مه‌ نویمیران باشت‌ر له‌ مندالان ده‌گه‌یشتم، ئه‌وه‌ی دێته‌ ئه‌م گه‌ره‌که‌ مندالی‌ خۆی بیرده‌چێته‌وه‌، من زۆر ورد سه‌ره‌نجمداوه‌، دانیشتوانی ئه‌م گه‌ره‌که‌ که‌سیان مندالی‌ خۆیان له‌ یاد نییه‌... تو‌ ماجید سۆلاف پیمبلێ، مندالی‌ خۆت له‌ بیره‌؟». له‌سه‌ره‌خۆ، به‌ هیمنی وه‌لام‌دایه‌وه‌ گووتم «جه‌نابی بارۆن، هه‌ستده‌که‌م من گه‌وره‌نه‌بووم. له‌ دایک‌بوونمه‌وه‌ تا ئیستا وه‌ک خۆم. دیاره‌، جه‌نابی بارۆن مه‌به‌ستم قه‌د و قامه‌ت و بالا نییه‌، به‌لکو شیوه‌ی سه‌یرکردن و تیگه‌یشتمنه‌ له‌ دنیا. هه‌ر کات مرۆف ته‌نیا بوو له‌ نێوان سه‌رده‌می مندالی‌ و گه‌وره‌یدا جیاوازییه‌کی ئه‌وتوی بۆ ناکرێت، چونکه‌ مندالان به‌ گشتی ته‌نه‌ان، به‌لێ جه‌نابی بارۆن، مرۆف به‌ ته‌نیا‌ی له‌ دایک‌ده‌بی‌ت... جه‌نابی بارۆن، گه‌ر راست ده‌وێت، ته‌نیا‌ی جه‌وه‌ری ئینسانه‌. ده‌رد و مه‌ینه‌تییه‌ گه‌وره‌کانی مرۆف ئه‌وه‌کات ده‌ست پێده‌کات که‌ مرۆف گه‌وره‌ده‌بی‌ت و ده‌یه‌وێت ئه‌و ته‌نیا‌یه‌ بشکێنێت. به‌لام به‌رێزم، له‌به‌رئه‌وه‌ی من تا ئه‌مرۆ ته‌نیا‌م، هه‌ستده‌که‌م هیشتا مندال‌م و جیهانی دێرینه‌ی خۆم جێنه‌هیشتوه‌. سه‌یرکه‌ جه‌نابی بارۆن، ئیمه‌ی به‌نیاده‌م هه‌ر له‌ مندالی‌ ده‌ترازێن، ده‌که‌وینه‌ سه‌ر خولیای دل‌داری و عه‌شق و ئه‌و جو‌ره‌ خواسته‌ پر‌وپو‌چانه‌ی تر. به‌لێ جه‌نابی بارۆن... من مندالان باش ده‌ناسم، وه‌ک چۆن فیه‌ری‌ک ده‌زانێت ماشینی‌ک به‌چی ئیشده‌کات و چۆن ده‌که‌وێته‌ کار، منیش به‌و شیوه‌یه‌ له‌ دنیا‌ی مندال‌ شاره‌زام. مندالان به‌ ته‌نیا‌ی خۆیان کامه‌ران. ترس له‌ ته‌نیا‌ی سیفه‌تی پیر و گه‌وره‌کانه‌. به‌لێ... جه‌نابی بارۆن... مرۆف تا منداله‌ له‌ ته‌نیا‌ی ناترسێت، به‌لکو ته‌نیا‌ی خۆشترین مال‌ و نیشته‌جێیه‌تی. ئه‌وه‌ ده‌ردی خۆشه‌یستییه‌ واده‌کات مرۆف له‌ ته‌نیا‌ی خۆیدا ئارام نه‌گرێت، جه‌نابی بارۆن عه‌شق ده‌ردی‌کی پیسه‌، که‌ مرۆف عاشق بوو واته‌ ده‌یه‌وێت

تەنیا نەبێت. جەنابی بارۆن قسەیک لە من وەرگرە، لە منداڵی تەنیا مەترسە، ئەوان ژيانى پاستەقینەى خۆیان دەژین، لە پیاوانى تەنیا مەترسە ئەوانیش هیشتا منداڵن و گەورە نەبوون، لەو کەسانە بترسە کە لە تەنیاى دەترسن».

بارۆن ئەو پۆژە چاکەتیکى سەپى و کراسیکى پەشى لە بەرکردبوو، جووتیک پیللوی قاوەیى نوێى لە پێدا بوو، پێدەچوو تا نێو پۆ لە گەرماویکی تاییەتیدا لەشى خۆى نەرمکردبێت، بۆ ئەتربیکى لێدەهات نە هێند بەهێزیو تەواو هەستى پێکەیت، نە هێند بپۆش بوو هەستى پێنەکەیت. ماشێنە پاپۆرئاساکەى بە جۆریک خۆش و پشوو هێن بوو، دەمویست تا پۆزى قیامەت نەگەینەجێ و دانەبەزم. کاتیک سەبارەت بە منداڵان قسەمکرد، وەک پێشتر بۆچوونى وەهای نەبێستبێت، کەمیک بیریکردووەو گووتى «منداڵان دەیانەوێت یاریبکەن، وانییە، دەیانەوێت یاریبکەن یان نایانەوێت؟».

ئەو جۆرە بەلاغەتە سادە و ساکارە، بەزارى بارۆن نامۆبوو. من گووتم «منداڵان کاتیک یاریشەکەن تەنیا، ئەو ئیمەین منداڵان ناچارەکەین بە کۆمەل یاریبکەن، ئەوان کاتیک بە تەنیا یاریدەکەن لەزەت دەبینن... جەنابی بارۆن... خۆشترین یارى ئەو یاریانەیکە مەرۆف بە تەنیا دەیکات».

بێنەوێ زۆر لەسەرى برۆات، وەک ئەو پێداگرتنەى من لەسەر تەنیاى ماندووبیکات گووتى «ئیشى تۆ ئەوێە چیرۆک بۆ ئەو دوو منداڵە بگێریتەو، دەبێت چیرۆکەکانت وەها جوان بن، دونیایان لە بیربباتەو و بکەونە جیهانتیکەووە حەزى لێکەن، ئەو سەنەتەى تۆیە کاریکبکەیت دواتر هەموو شەویک داواى چیرۆکە ئەفسووناوییهکانت بکەن، تۆ لەمپۆوێە حیکایەتخوانى منداڵانى نوێمیرانیت... ماجید سۆلاف من لەلای بارۆنەکانى دوستم، ستایشیکى بۆینەى تۆم کردووە، بارۆنەکان بۆ

شنتی پیویست نه بیئت ناهیلن غه‌ریبه‌یه‌ک بجیته مالیان، ئه‌و دوو منداله نامۆن و غه‌مۆکین، پیویستیان به‌ هاوپی هه‌یه ... له‌به‌رئه‌وه زۆر له‌سه‌ر ته‌نهای مه‌رۆ.

نویمیران جیگایه‌ک بوو، وه‌ها ئاسنین و کۆنکریت ئاسابوو، ده‌بایه‌ من وه‌ک ماچه‌لانی خه‌یالی خۆمی لینه‌ده‌م و خواستی پشکنینم نه‌بیئت، به‌لام خولای کۆمه‌ککردن به‌ موراد جه‌میل له‌ خویندا بوو. بۆ ئه‌وه‌ی هه‌ستبه‌ک له‌ گوشت و خوینم، ده‌بایه‌ وه‌ها پرکیشییه‌ک بنوینم و به‌ گۆ سه‌ر زه‌مینکی وه‌ها پاسته‌قینه‌دا بچم. ئه‌وه‌ته‌ی سه‌رنشین ئه‌م که‌لاهه‌ گه‌وره‌یه‌م که‌ به‌ زۆر ناوی شاریان لیناوه‌، من هه‌موو ژیانم له‌ سه‌ر شه‌قامه‌ پیسه‌کانی ئێرده‌دا بردۆته‌ سه‌ر، که‌چی ئه‌وه‌تا هیچ ئاده‌میزادیک نامناسیئت، له‌دوای هاتنه‌ ده‌ره‌وه‌م له‌ قوتابخانه‌ بووم به‌ گه‌پۆکیکی بیئیش، ئیستا ده‌مه‌ویئت شتیک بکه‌م پۆخی تیا بیئت، ده‌مه‌ویئت ژیانم وا لیبکه‌م له‌ ژیان بجیئت. نازانم له‌گه‌ڵ هه‌موو ئه‌و نه‌فرته‌شدا، له‌گه‌ڵ ئه‌و هه‌موو ئاسن و قه‌رمید و به‌رده‌دا که‌ ئه‌و گه‌په‌که‌یان دروستکردبوو، وام هه‌ستکرد ئه‌م نویمیرانه‌ گه‌وره‌یه‌ به‌رهمی خه‌یاله‌، به‌لام خه‌یالی هه‌ندیک مه‌خلوقی نیوه‌ شیت و نیوه‌ شاعیری وه‌ک من و غه‌زله‌نوس نا، به‌لکو خه‌یالی که‌سانیک که‌ له‌ ئیمه‌ به‌هێزترن، ئامیریان هه‌یه‌، چیمه‌نتۆ و کۆنکریت و شیش و ئه‌سفهلتيان هه‌یه‌، کرێکار و په‌نجبه‌ر و کۆیله‌ی شادومانیان هه‌یه‌، ده‌توانن خه‌یاله‌ درنده‌ و شیته‌کانی خۆیان له‌ سه‌ر زه‌وی دروستبه‌کن. که‌ ماشینه‌که‌ له‌ به‌شه‌ پوته‌ڵ و بیپوخساره‌که‌ی شاره‌وه‌ گه‌یشه‌ به‌رده‌م پاسه‌وانه‌ چکۆله‌ و کاسکیئت له‌سه‌ره‌کان، وه‌ک ئه‌وه‌ وابوو له‌ سنووری ولاتیکه‌وه‌ بجیته‌ سنووری ولاتیکی دی، پاسه‌وانه‌ نه‌جیبه‌کان ئیمه‌یان پانه‌گرت و بارۆن به‌ خیراییه‌کی وه‌ها لیخوپی، وامده‌زانی ئیستا نا ساتیکی دی وه‌ک ئوتومبيله‌که‌ی پۆین و لیامز له‌

فليمى «فلۆپەر» دا دەفەرىن. بارۆن دەرفەتتىكى جېنەھىشت بە وردى ئەو
 پىڭايە بېيىنم، كە چووينە نىو مالىەكانى بارۆنستانەو مەن لەسەرسامى
 زياتر ھىچى تەرم نەبوو، گەيشتەن بەو جىڭايە خەونى زۆر كەس بوو،
 ھەك گەيشتەن وابوو بە سەرزەمىنى ئەفسانەيى پادشا كۆنەكان، دەرگا
 و پەنجەرەي مالىەكان زياتر لەو ھى سەرنەجى شارىكى نوڤ خولقاوم
 پىيەخەشەن، دىكوڤرى ئەفسانەيى ھەندىك لە فليمە كۆنەكانيان بە
 يادەيىنامەو. نىو ھەيەكى گەرم بوو. گەرچى جوانى مالىەكان و زەخرەفە
 سەيرەكانى زۆر پايانگەرم، بەلام ھەستەمكرد ھىشتا ھىچ لەو ميعمار و
 بىناسازى و فۆرمە ستاتىكىيانەي ئەوئى ھالى نەبووم. باو ھەم بەو نىيە
 نىو ھەوانى گەرم لە ژىر ھەتاوى زەق و زۆپدا سەيرى دونيا بكم، بۆ
 ئەو ھى لە جىڭايەك تىيگەم دەيىت ئىواران بېيىنم ياخود شەو، يان
 بە ماو ھەك بەر لە كازىو ھە شەفەق، بەلام نىو ھەوان نا. ھەتاوى
 زۆر سىحرى شوڤن دەمرىنىت و پەنگەكان دەكوڤت، مەن لەوانەم كە
 باو ھەم بە ھەتاو نىيە. ھەموو جىڭايەكى دونيا غەمىكى قوول و تايەتى
 خۆي ھەيە، ھەتاو ناھىيلىت ئەو غەمە بېيىن. ھەموو ئەو مىللەتانەي
 زۆر لە بەر ھەتاودا ژياون، كامەرانى و ئازاريان ئاسان بۆ لەيەكدى
 جياناكرىتەو. كەس لە خۆي پەرسىو ھەم بۆ دونيا لە ساتى خۆرئاوابووندا
 دەرگاتە پۇمانسىترىن و جوانترىن ساتى خۆي؟ چۈنكە لەو ساتەدا زەوى
 لە ژىر پەحمى ھەتاو و لەژىر مەنتى تەرىفەدا نىيە، لەو ساتەدا زەوى
 خۆيەتى، ئا لەو كاتەدا سەيرى دەرخت و ئاو و ھەور و جەنگەل بكن،
 سەيرى شارەكان بكن، سەيرى مەزرا و باغ و جوييارەكان بكن، تەنيا
 لەو ساتەدا پو ھە پاستەقەنە و غەمگىنەكەي دونيا بە پوونى دەرەكەوڤت،
 ھەتاو جۆرىكە لە كۆمەكى ئىلاھى تا بەردەوام ئەو غەمە نەبىيىن كە
 لەسەر ھەموو گەلەيەكى جىھان و لە ئاو ھەموو دلوپە ئاوڤك و لە
 ھەموو گزىنگىكى وردەدايە... مەن بۆ ئەو ھى لە نوڤمىران تىيگەم، دەبايە

له ژیر هه تاودا نه یبینم، ده بوو بوهستم و چاوه پوانبم.

بارۆنی بوکه شوشه شه ره فیکي گه وهی لی نام و بردمییه مالی خوی. تا نه چوومه کۆشکی بارۆن تی نه گه یستم بۆ بینینی ئه م شوینه مه ترسییه کی گه وهی له سه ر خه یالی ئاده میزاد هه یه. کۆشکیک بوو هه موو ئه و په گه زه خه یالیا نه ی تیدابوو که ئه ندازیاره کانی ئه م مه مله که ته پیتی گه یشتبوون، ئاشکرا بوو ئه و گروپه له ئه ندازیار به شیوه یه کی سه یر که وتوونه ته قه فه زی ئاره زووی بارۆنه کانه وه. میری بوکه شوشه به ره و سالۆنیکي ئیجگار گه وه ره پێشمکه وت، له ویدا گه وه ره ترین چلچرای دونیام له سه قفه که دا بیني. سالۆنه که له شیوه ی باز نه یه کی گه وه ره دا بوو که به دوو چه شن قه فه نه یی شاهانه پرکرا بووه وه، به ئه ندازه یه ک فینک بوو، وه ک ئه وه ی ئه ندازیاره کان لووله یه ک له هه وای به هه شتیان بۆ ئه م سالۆنه پراکیشابیت. بێ نه وه ی هه یچ بلیم ماوه یه ک ته نیا له ده ورو به رم ده پوانی، له و شته ئه نتیک و سه یرانه ورد ده بوومه وه که پێشتر له خه یاله کانی خۆشما نه مبینیبوون. له سوچیکی سالۆنه که وه پلیکانیک به ره و سه ره وه به رزده بووه وه، له پلیکانه ی سحرای ناو تابلۆکانی مۆریس ئیشه ر ده چوو، وادیار بوو تا فه زایه کی قولله ئاسا بپوات و له ویدا له سالۆنیکي دیکه دا ته وای بپت که له سه ره ورا به جۆریکی باز نه یی به سه ر ته وای پوه به ری ماله که دا ده کشیت و به سه ر هه موو شاریشدا ده پوانیت. سالۆنه که ی میر سه فین وه ک زۆریه ی سالۆنه کانی دیکه ی بارۆنستان، هه م باغه چه بوو هه م شاتۆ، هه م ژوور بوو هه م مۆزه خانه. پرپیو له گه لای سه یر که پێشتر له هه یچ جیگایه کی دونیادا نه مبینیبوو، هه وزی ماسی که سه دان ماسی ورد و په نگا و په نگیان تیدابوو، چه ندین په یکه ری سپی و برۆنزی که وه ک په یکه ره یۆنانییه دیرینه کان دروستکرا بوونه وه، هه ندیک مافوور که به ئه ندازه یه ک قه شه نگ بوون، مرقف حه زیده کرد ئه ژنودادات و به سه عات ته ماشای ورده کاری نیگاره کانیان بکات. بارۆن له

ماله‌که‌ی خۆیدا قیت تر و گورجتر هاته به‌رچاوم. وه‌ک چۆن حه‌قیقه‌تی من وه‌ک ماجة‌لانیکی خه‌یالی ته‌نیا له‌سه‌ر که‌شتیه‌که‌م ده‌رده‌که‌وت، و یقاری پاسته‌قینه‌ی بارۆنی بوکه‌شوشه‌ش ته‌نیا له‌م سالۆنه‌دا ته‌واو ده‌دره‌وشایه‌وه. هه‌موو مرۆفیک له‌لانیکی پاسته‌قینه‌ی خۆیدا له‌شیر ده‌چیت، میر سه‌فینیش له‌سالۆنه‌گه‌وره‌که‌ی خۆیدا له‌شیر ده‌چوو. بارۆن وه‌ک بزانیته‌ بیر له‌چیده‌که‌مه‌وه، گووتی «چی تیده‌گه‌یت؟ وه‌ک ئه‌وه‌ی هاوینیکی گه‌رم بیت، وه‌ک کاتیکی بیت گول به‌هه‌تاو به‌رمیت و ئیمه‌له‌سه‌ر کانیه‌کی جاوید دانیشه‌تیتین و فیتیکی به‌مانخواه‌؟. هه‌موو نه‌زانیکی واده‌زانیته‌ ئه‌وه‌ی له‌بورجیکی وه‌ها جواندا بزئی، چاوی له‌جیهان دووره‌و دلی له‌مه‌خلوقاتێ تر غافل و هه‌ناسه‌ی له‌هه‌ناسه‌ی ئاده‌میزادان ناچیت. به‌لام ماجة‌د سۆلاف، مرۆف لی‌ره‌وه‌ جوانتر دونیا ده‌بینیت، ئه‌م قه‌لا چکۆلانه‌یه‌ش قه‌لغانی منه. ئه‌م ماله‌شوین جه‌نگی منه له‌گه‌ل دونیادا. ئه‌وه‌ی له‌شیر به‌ترسیت ناتوانیت ده‌سته‌مۆبیکات و تییبیکات، ئه‌وه‌ی له‌ئاو به‌ترسیت ناتوانیت مه‌له‌ی له‌ناودا بکات، ئه‌وه‌ی له‌تیشک به‌ترسیت ناتوانیت هاوینی خۆشبویت. منیش له‌م شاره‌ناترسم. من دونیام فه‌رامۆش نه‌کردوه، واتیمه‌گه‌که‌له‌جۆره‌کۆشکیکی وه‌هادا بوویت، ئیدی له‌دونیا غافل و له‌غه‌م په‌خساویت. من دونیام بۆ له‌بیرناکریت. چاوه‌پوانی چیت، ئیمه‌لی‌ره‌دا به‌خه‌وین؟ سیاچاره‌و بی‌پاشه‌پۆژه‌ئهو بارۆنه‌ی که‌تیناگات له‌پشت ته‌لبه‌نده‌کانی ئه‌م گه‌ره‌که‌وه‌چی پوده‌دات».

قه‌سه‌کانیم وه‌ک گه‌مه‌ی پیاویکی ته‌ماشاگرد لی‌زانانه‌ده‌توانیت به‌لاغه‌ت به‌کاربه‌نینیت. ئیستا به‌دانیاییه‌وه‌قاچی خسته‌بووه‌سه‌ر قاچی و به‌رامبه‌رم دانیشه‌توو، هیدی هیدی سیگاریکی گه‌رده‌دا و مژی قوولی ده‌کیشا، بالابه‌رز و پرر پیز ده‌ینواند، که‌سێک به‌سه‌ر و سیما پیر بوو، به‌لام به‌جوله‌و له‌ش له‌هه‌ر گه‌نجیک چاپوکت‌ر بوو. پیاویکی

خۆدار که پشوو زۆر و خۆشی زیان نه‌یخستبوو، له ئاژه‌لیکی پته‌و و توکمه‌ ده‌چوو که بشیت بۆ شه‌پی گه‌وره‌ له قه‌فه‌ز به‌ریده‌یت. تا ئه‌و کات سه‌ره‌نجی ئه‌و هه‌موو ئه‌نگوستیله‌ زیرانه‌ی ده‌ستیم نه‌دابوو، به‌لام دواچار پتر له‌ ده‌ ئه‌نگوستیله‌م له‌ په‌نجه‌کانیدا بینی، هه‌ر یه‌که‌یان جوژه‌ نه‌خشی‌ک و شیوه‌ نقیم‌کیان هه‌بوو. بۆ ئه‌وه‌ی نه‌هێلم گومانم لێبکات، خۆم وا نیشاندان په‌له‌مه‌و جۆشیکی زۆرم بۆ بینینی منداڵه‌کان هه‌یه‌. به‌لام بۆ ئه‌وه‌ی میریش نا‌ئوم‌ید نه‌که‌م گووتم «ماله‌که‌ت ئه‌ندازیاریکی زیره‌ک و ده‌ست‌په‌نگینی هه‌بووه‌، که چی هونه‌ریکی زانیوه‌ لێرده‌ا به‌کاره‌ێناوه‌». میر سه‌فین به‌ پێکه‌نینه‌وه‌ گووتی «هه‌روابوو، دونیا بێداده‌. ئه‌ندازیاره‌کان هه‌رده‌م به‌روبومی باغیک بۆ خۆیان ده‌بن که خه‌لکی دی ده‌یچێنیت. هه‌موو که‌س واده‌زانیت ئه‌م گه‌ره‌که‌ به‌ره‌می ئه‌ندازه‌ و خه‌یالی ئه‌ندازیاره‌کانه‌، به‌لام وانیه‌ شاره‌ تازه‌کان، کۆشکه‌ بیوتنه‌کان، باله‌خانه‌ نه‌ۆمدار و بلنده‌کان، یه‌که‌مین جار له‌ سه‌ری ئێمه‌دا دروستده‌بن. وه‌ک چۆن ئه‌وه‌ی باران دروستده‌کات ئاسمان نییه‌ و ده‌ریایه‌، ئه‌وه‌ی کۆشکیکیش دروستده‌کات، هێزی هێلکاری و زیره‌کی ئه‌و نه‌خشانه‌ نییه‌ که ئه‌ندازیاریک ده‌یکیشیت، به‌لکو ئه‌و خه‌ونه‌یه‌ که له‌ منداڵیه‌وه‌ له‌سه‌ری خاوه‌ن کۆشکه‌کاندا خه‌وتوو. خه‌یالی کۆشک دروستکردن له‌ منداڵیه‌وه‌ له‌ مۆفدا سه‌وزده‌بیت. پێش ئه‌وه‌ی ئه‌م گه‌ره‌که‌ له‌ سه‌ر نه‌خشی ئه‌ندازیاره‌کان به‌رزبێته‌وه‌، له‌ خه‌یالی ئێمه‌دا خولقاوه‌، پێش ئه‌وه‌ی ئه‌م ماله‌ کاری ئه‌ندازیاریکی زیره‌ک بیت، کاری خولیاکانی منه‌. من له‌ منداڵیه‌وه‌ ئه‌م ماله‌م له‌ خه‌یالی خۆمدا دروستکردبوو، بۆ ئه‌وه‌ی کۆشکیکی جوانت هه‌بیت، سه‌ره‌تا پێویستیت به‌ خه‌یاله‌».

قه‌سه‌کانی که‌مێک رایانچله‌کاندم، سه‌یری‌بوو به‌لامه‌وه‌ بارۆن وه‌ک پۆخله‌به‌ریکی خه‌یالی قسه‌بکات. من له‌ بیرکردنه‌وه‌دا بووم که بارۆن داوه‌تیکردم سه‌یری بالنده‌ و گۆله‌کانی بکه‌م، به‌وه‌دا من خه‌یالم لای

ئەو بوو چۆن ئەو ئیوارەییە دەبەمەسەر، لە نیوان وەسفی گۆل و ستایشی بالەندەکاندا ھەموو دەرغەتیکم بەکار دەھێنا لە پووی دەرونییەو ھەم بۆ شتە چاوەڕواننە کراوەکان ئامادە بیکەم، میر سەفین ھەستی بە ماندوویتی و گێژیم کرد و گووتی ئیستا دەتەمە جیگایەک پشوویدەیت. دواى ناساندنی گۆل و توتی و کەنارییەکان، دەرگای ژوورێکی بۆکردمەو و گووتی ئەمە ژووری ئەلبومەکانی منە. یەکەمجار بوو لە ژیاندا شتیک ببیستم ناوی ژووری ئەلبوم بێت، ژوورێکی زۆر گەورە بوو، دیوارەکانی سەرەپا بە وێنەی گەورە پارازبوو، وێنەکان نیکاری بارۆن بوون لە گەڵ سەرۆک و سیاسى و ھەزیرەکاندا. ژوورەکە سێ پەفی درێژیشی تێدا بوو، دەیان ئەلبومی نیکار لەسەر ئەو پەفانە دانرابوون. ناسیاوی من لە گەڵ بارۆندا ھیشتا توێژاڵی و پووکەش بوو، زۆر خوشم لەو ھات مەرحەمەتیکرد و منى بردە یەکێک لەو ژوورانەو کە جیگایەکی گرنگی خۆی و خانەوادەکی بوو. تا ئەو کاتە نەمدەزانى بارۆن خولایەکی و ھەما زۆری وێنەگرتنى ھەیە. پەفکیان وێنە کۆنەکانى بنەمالەکیان و کۆمەڵیک نیکاری ناوازیبوو کە مێژووی ھەندیکیان دەگەراییەو بۆ سەدەى نۆزدە. دوو تاقەکی دیش، ئەو وێنەبوون کە بارۆن لە ژيانى خۆیدا گرتبوونی، لە منداڵییەو تا ئەمڕۆ، دەیان ئەلبومی گەورە کە ھەموویان بەپێی سەلپۆژ پۆلینکرا بوون. بارۆن لە گەنجیدا کورپێکی مۆرەشی قز درێژ بوو، بەردەوام لە شارە گەورەکانى دەورووبەر وێنەى گرتبوو، ھەک زۆریەى گەنجی ئەو سەردەمە برپێکی زۆری وێنەکانى لەسەر خواردنەو و مێزى یانەکان بوو. بارۆن نیکاری کچ و کورپەکانى خۆی نیشاندام کە زۆریەیان ئیستا لە دەرەوێ و لات بوون. ئەو دووجار ژنى ھێنا بوو، پازدە منداڵی ھەبوو کە ئیستا بەسەر زەویدا دابەشبوو بوون، ھەندیکیان لە ئەمریکا و ھەندیکیان لە ولاتە جیاوازیەکانى ئەوروپا و چەندانیکیشیان لە ئوسترالیا دەژیان، من و بارۆن لەو ژوورەدا چەند

جاريك قاوه و چامان خوارده وه و بهرده وام خهريكي سهيركردني ويته كان بووين، پتده چيت بارون له گه ل هه موو ميوانتيكي نويدا نه و كاره يكرديت. نيشانداني نه و ويتانه به شيكبوون له سروتى پزليتان و نزيكبوونه وه لاي بارون، شانازيبه كي گه وهى به ژيانى خويه وه ده كرد، پابوردوى خوى وهك پابوردوييه كي ناوازه نيشانده دا، ژيانى وهك پوباريكي نه وه ستاو نيگارد ده كرد كه پوزه كانى پرن له سيبه ري ئيش و له تارمايى په يوه ندى و له ويستگه ي پر له بريارى گه وه گه وه. من زوو هه ستم به وه كرد بارون به ستايش و سه رسامى من خوشحال ده بيت، كه سيك بوو بو نه وه ده ژيا نه وانى ديكه سه رسامبكات، ده بابه پزتيكي زور و مه ده وشييه كي گه وه نيشانده يت تا وانه زانيت تو نرخ بو نه و ژيانه جه نجال و دلّه دونيا گه په ي نه و دانانيت، نه و په وشه پر سهركيشييه ي ژيانى كه له كوړي تاقانه ي دارتاشيكه وه كردبووى به بارونتيكي گه وه، لاي خوى سه فهرتيكي سه نداد ناساي گه وه بوو كه ده بابه بنوسريته وه، من بو نه وهى خوم نزيكبه مه وه، بهرده وام ده مگوت «جه نابى بارون تو كه سيكي زه جري زورت كي شاهه، مهينه تيبه كي زورت بينيه، ماندو بوويت، شته كان ناسان نه بوون». نه و به ويقارتيكي شاهانه وه ده يگوت «هه ن زين و ده ورين و ده بن به خوله ميش و خاشاك، هه ن له مه عده نى ترن و ده توانن بين به زين. هه ن له دايكه بن و چنگيان پره له ته لا، به لام كه ده مرن كيلى گوړه كانيان له بلوكى شكاوه، هه شن له دايكه بن برسین و كه ده مرن تابووته كيان له زين. من له جوړى دووهم، نه وهى ده زانيت چون له سه رزه ميني رهق ته لا ده ربهيتيت».

ده مه ونيوارى بارون منى له گه ل خويدا برده ده ري و پياسه يه كي گشتى به «نويميران» دا پيكر دم، گه په كيكي له وه گه وه تريو كه من چاوه پروانده كرد. دوو يانه ي گه وه نيشاندام، يه كيكيان له م سه ري نويميران و نه وي تريان له وسه ري بوو، يانه يه كيان ناوى «يانه ي نه مام»

بوو ئه‌وی دیکه‌یان ناوی «مرواری» بوو. بارونه‌کان و خیزانه‌کانیان پتر ده‌چوون بۆ ئه‌و دوو یانه‌یه، باسی له کۆمه‌لیک مه‌زرا و خانووی هاوینه‌ش کرد که له دهره‌وه‌ی شار بۆ پشوو دروستیکردون. بارۆن پییگوتم «نۆمیران گه‌په‌کیکی گه‌وره‌یه، سنووریکی دیاریکراوی نییه، له ناواخندا سه‌یرتر و گه‌وره‌تره وه‌ک له شیۆه‌ی دهره‌کی و پووکاری دهره‌وه‌دا ده‌بیینیت. کتیییکی سیحره له داخراندا بچوک و له کرانه‌وه‌دا گه‌وره‌یه. ژیان له‌نۆمیران وه‌ک ژیان وایه له ناو مه‌ته‌لیکدا، حیسابیکه ریکه‌وت رۆلکیکی گه‌وره‌ی تیا‌ده‌بینیت، هیچ که‌س ناتوانیت دلنیا‌بی‌ت که یه‌کیک له دهرگا‌کان ده‌کاته‌وه چی ده‌بینیت. لی‌ره هه‌موو دهرگا‌کان به جو‌ریک له جو‌ره‌کان ته‌لیسمای و سه‌ر به دونیای نه‌ئین. ته‌نیا ئه‌و که‌سانه ئاسووده‌ده‌ین که نایانه‌ویت مه‌ته‌له‌کان شیکه‌نه‌وه. وه‌ک چۆن نه‌ئینی ئاسمان به تی‌گه‌یشتن له نه‌ئینی ته‌نیا ئه‌ستیره‌یه‌ک ناشکیت، نه‌ئینی ئیره‌ش به شکاندنی ته‌لیسمی ته‌نیا مرو‌فیک یان ته‌نیا مال‌یک ناشکیت... ئیره وه‌ک تیه نییه، ده‌زانیت تیه کو‌ییه. ها، وامه‌زانه بارۆنی برات گیل و هیچ نه‌دیده‌یه، باسی ئه‌و شاره مه‌لعونه‌ت بۆ‌ده‌که‌م که ئۆدی‌بۆس چوو و له‌وئ ژۆکاستای دایکی خۆی ماره‌کرده‌وه، ئه‌و دی‌وه گه‌وره‌یه‌ی پیش شارت له بیر، ها، له‌بیرته، خۆ ئه‌مه حیکایه‌تیک نییه که‌س نه‌بیست‌بی‌ت. تو که شاره‌زایه‌کی وه‌ها زۆرت له سینه‌مادا هه‌یه، ده‌زانیت ئۆدی‌بۆس کی‌یه، دل‌نیام ده‌زانیت، ئه‌و مه‌ته‌له‌ت له بیر که هه‌ر که‌س هه‌لینه‌هینیت «سفینکس» ئه‌و شیر‌ئاده‌مه ترسناکه که له‌سه‌ر به‌ردیکی زل دانیش‌تووه ده‌یکو‌ژیت. نا برای من، ئیره تیه نییه، لی‌ره د‌پنده‌یه‌کی تر حوکمه‌دات، لی‌ره به پی‌چه‌وانه‌وه هه‌ر که‌س وه‌لامی مه‌ته‌له‌کان بزانی‌ت ده‌کو‌ژیت، هه‌ر که‌س‌یک مه‌ته‌له‌کان شیکاته‌وه له‌وانه‌یه تیا‌چیت. شوین هه‌یه به مه‌ته‌له‌کانی ناوی ده‌ژی و ده‌مین‌ته‌وه، نۆمیران له‌و شوینانه‌یه. نه شه‌رمه و نه کوشتنی خۆره، نه نه‌ئینییه و نه شکاندنی زولمه‌تگا‌هی

شهوه، نويميران نيشتمانی نهينيه وردهكانه. هيچ كهس به دروستی نازانيت نهيني گه وړه ی نه م گه په كه چييه، به دبخته نه وه ی بۆ نهينيه كي گه وړه ده گه پښت، هه موو شته كان نهيني بچوك بچوكن. نويميران مانای هه زار ده رگا له پشت هه ر ده رگايه كه وه هه زار ته ليسم، له كوی نه و ته ليسمانه شتيكي نوئ دروستبووه، دونياه كي تر... نه و به نويميران». تينه گه يشتم بۆ باروون نه و زانياريانه م ده داتئ، به لام هه ستمكرد باروون ده به ويټ هه ر له سه ره تاوه دلچنوكی و نيهاندوزيم بكوژيت، نه با زور نه و حه رمانه بپرېم كه تووشی دهر د گيچه لي گه وړه م ده كهن. هه ر له و گه شته گشتی و خيرايه دا به كولانه بيدهنگه كانی قه لای بارونه كاندا مير سه فين، به ده ستيكي شو فيزی دهر كرد و به ده ستيك جگه ره ی ده كي شا و قسه يده كرد، گه له ك به ساده يی گووتی « گونا، گونا ه ی بارونه كان نييه، له هه ر شو ينيك مروف مه حكوم بيت به نه خلاق، سه رتا پای ژيان ده بيته نهيني. مروف بۆ نه و ده دروسته بووه، بوونه وهر يكي به نه خلاق بيت». پاش ئيستيک گووتی « دوی عومريكي دريژ گه يشتوومه ته نه و بر وايه ی، نهيني نه و شته نييه كه مروف له وانی دی ده شاريتته وه، به لكو نه و شته يه كه مروف له خوی ده شاريتته وه، خه لکی نه م گه په كه به ر له وه ی شته كان له دونيا بشارنه وه له خویانی ده شارنه وه... له به رنه وه هه موومان زور به خته وهرين». هه ستمكرد باروونی بوكه شوشه ده به ويټ كه سيك له دهر وه ی نه م جيهانه، له دهر وه ی هاو پئ و كه سه نزيكه كانی خوی، په كيك له خواری خواره وه ی دونيا گوئی له بۆچوونه كانی بيت، زور مه به ستی بوو من شتيك له بۆچوونه كانی سه باره ت به دونيا بزائم. زور جار بيدهنگ ده بووم و گويمده گرت، خوم وهك گه نجيك نيشانده دا كه زور خوشحال ه كه سيكي به نه زموونی وهك باروونی ده سته كه وتووه قسه ی بۆ بكات. گه رچی هه ستم نه ده كرد باروونم خوشبویت، به لام هه ستم نه ده كرد پقيشم ليی بيت. قسه كانی سه باره ت به نهيني بۆ من سه ير و دوومانا

بوون، من وا تیگه یشتم ترسی بارۆنه کان له خۆیان، واده کات له هه موو شتیک به گومان بن. له سه ره خۆ و به شه ره مه وه به بارۆنم گووت «میری نازیزمان، گهر وابیت ئه وا مرۆف تاکه بوونه وه ریکه ده توانیت درۆ له گه ل خۆیدا بکات، پیتوانیه که هیچ بوونه وه ریکی تر جگه له مرۆف ئه و توانایه تی تیا نییه که درۆ له گه ل خۆیدا بکات؟». بارۆن گووتی «هه ر کات نه ئینیه که ناشکراده ببیت، مرۆف ده بیت پوو به پوو سهیری پوخساری خۆی بکات. هه بیته شکینه مرۆف ناچار که یه سهیری خۆی بکات، هه موو ئه و که سانه مان خۆشده ویت، که ناهیلن ناخی خۆمان ببینن، هاو پیتی ئه وه یه پێگامبه ده یه پتر له خۆم ونیم... هه ر کاتیک ئه و هه ل که کوشنده یه ت کرد و بوو یه مایه ی ئه وه ی بارۆنکی ئه م شاره سهیری ناو دلی خۆی بکات، سهیری نه ئینیه کانی خۆی بکات، بزانه تیا چوو یه ت، ده بیت برۆیت و ئه م ولاته به جیهیلنیت». له م قسانه ی بارۆن زۆر ترسام، به لام ده مزانی تازه ناتوانم پاشه کشییکه م. ئوتومبيله که هه ندیجار هیند خاوه پۆی، گه لای بابر دوو پێشمانده که وت، باغه وانیکمان بینی چیمه نه کانی ئاوده دا، کوتریکمان بینی دوو دل بوو له نیشته نه وه، پاسارییه کمان بینی سهیری پاسارییه کی تری ده کرد. پاش که میک، له بهرده م مالکی ئیجگار ئه فسانه یی و گه ورده دا وه ستا، دیواره کانی به ردی سپی و پهنگی په نجه ره کانی شه را بیبوون. خانویه کی سێ نهۆمی گه وره که پێده چوو شه یه تان خۆی ئه ندازیاری بوو ییت. له گه ل هه موو جوانیه که یه ت شتیک شیهانی تیدا بوو، شتیک راسته وخۆ نه له دیکۆر و نه له که ره سه ته ی ته لاره که دا به ده رنه ده که وت، شه رانگیزییه کی شار دراوه و نادیار، که پێده چوو به ته نیا من هه سته ی پێیکه م. بارۆنی بوکه شوشه به ده نگیکی گر و خالی له هه ر نه غمه یه ک، وه ک گوپی که سیکم نیشاندات گووتی ئیره مالی بارۆنی سیبه ره. من هه نگاری یه که مم به ره و ده رگا که نا، هه ستمکرد سیبه ره کانمان زۆر له پێش خۆمانه وه ده پۆنه ژووری.

ناوی پاسته‌قینه‌ی بارۆنی سیبەر، مه‌هدی خوداداد بوو، له‌و که‌سانه‌بوو که له‌ دوا‌ی سا‌لی نه‌وه‌دو‌حه‌وته‌وه‌ ده‌وله‌مه‌ند بووبوون. سه‌ره‌تا ته‌نیا به‌رده‌ستی یه‌کی‌ک له‌ به‌ر پر سه‌ گه‌وره‌کانی حیزب بوو، له‌وانه‌بوو که بازایی بۆ ده‌کردن، له‌ نانه‌وخانه‌ نانی بۆ ده‌هێتانه‌وه، ئوتومبیلی ده‌شت، دواتر بوویوو به‌ یه‌کی‌ک له‌ پاره‌گیره‌کان. که‌سی‌کی سورفلی چ‌کۆلانه‌ بوو به‌ ده‌مو‌چا‌وی‌کی گوشتن و پر گرێوه، له‌ پیتەر ئه‌ستینۆف ده‌چوو له‌ فلیمی «سوپانه‌وه به‌ ده‌وری زه‌ویدا له‌ هه‌شتا پۆژدا» له‌گه‌ڵ پێرسی برۆساندا زه‌مانێک که‌ برۆسان تازه‌ ئه‌ستیره‌ی ده‌دره‌وشایه‌وه و هه‌شتا پۆله‌ ئه‌فسونا‌ویییه‌کانی خۆی له‌ زنجیره‌ فلیمه‌کانی جه‌یمس بۆندا نه‌بینیوو. به‌لام مه‌هدی خوداداد ده‌وله‌مه‌ندبوونی به‌هانا‌یه‌وه نه‌هاتبوو. چاکه‌ت و پانتۆلی‌کی په‌شی بریقه‌داری له‌ به‌ردابوو، ورگی‌کی وه‌ها ده‌رپه‌پوی هه‌بوو، هه‌یج جلی‌کی جوانی دنیا راستی نه‌ده‌کرده‌وه، قزگی‌ خاوی چه‌ور به‌سه‌ریه‌وه بوو که هه‌ند خراپ په‌شی کردبووه‌وه، هه‌ر که‌س بیدیایه‌ ده‌یزانی خراپترین جو‌ره‌ بۆیه‌ی هیندی و پاکستانی به‌کارده‌هێنیت. بارۆنی بوکه‌شوشه‌ گووتی «بۆیه‌ ناویان ناوه‌ بارۆنی سیبەر، چونکه‌ هه‌ندیک وا هه‌ستده‌که‌ن به‌ ئاسان بۆته‌ بارۆن، له‌ هه‌یچه‌وه‌ دروستبووه، له‌ به‌ر سیبهره‌وه‌ هاتووه، وه‌ک ئیمه‌ په‌نجی‌کی دوورودرێژی نه‌کی‌شاوه، عاره‌قه‌ی نه‌پشتووه. به‌لام هه‌ندی‌کی دی وه‌ک پیاوی‌کی ژیره‌وانکێ سه‌یریده‌که‌ن که له‌ ژیره‌وه، له‌ دنیا‌ی سیبەر و تاریکی‌دا کارده‌کات».

بارۆن پێشوازی گه‌رمی لێکردین، خولقی‌کی زۆری قسه‌کردنی هه‌بوو، هه‌ند له‌ بال‌کۆنه‌ قه‌شه‌نگه‌که‌ی‌اندا دانیه‌شتین له‌گه‌ڵ بارۆنی بوکه‌شوشه‌دا که‌وته‌ باسکردنی ئه‌و نه‌گه‌ره‌ زۆرانه‌ی دوا‌ی پوخانی دیکتاتۆر هاتوونه‌ ده‌ست، له‌ قسه‌کانیاندا تی‌گه‌یشتم ژماره‌یه‌ک بارۆن هه‌ندیک له‌ به‌ردی ناوازه‌ و ئاسه‌واری سه‌یری مۆزه‌خانه‌کانی باشووریان ده‌ستکه‌وتووه و به‌

پاره‌ی خه‌یالی فرۆشتوو یانه‌ته‌وه به ئێران. به‌لام له ناکاو بابته‌کانیان
 گۆپی و که‌وتنه‌ باسی پرۆژه‌یه‌کی که‌وره‌ی ئاوه‌پۆ، که بارۆنی سی‌یه‌ر
 به‌ته‌مایه له‌گه‌ڵ یه‌کیکی دیدا جێبه‌جێبیکات. وه‌ک گۆیگرێکی شه‌رمن خۆم
 له‌ باسه‌کان وه‌رنه‌دا و به‌ هیمنی سه‌یری ده‌ست و قاچی بارۆنی سی‌یه‌رم
 ده‌کرد که له‌ کاتی قسه‌کردندا ده‌جولاند، پێشتر که‌سیکم نه‌بینیوو وه‌ک
 ئه‌و له‌ کاتی قسه‌کردندا هێنده قاچی بجولێنیت، ئاده‌میزاده‌کان زۆربه‌یان
 نیوه‌ی سه‌ره‌وه‌یان ده‌جولێنن، به‌لام بارۆن، به‌ جۆرێکی کۆمیدی و
 خۆنه‌ویست یاری به‌ قاچی ده‌کرد. میر به‌ هه‌موو یقاری خۆیه‌وه به‌رابه‌ر
 مه‌هدی خوداداد دانیشتبوو و به‌ وردی گوێده‌گرت. ئاغای «سی‌یه‌ر»
 سه‌ره‌تا بایه‌خێکی وه‌های به‌ من نه‌دا، که‌رچی قسه‌کانیان له‌گه‌ڵ میر
 سه‌فیندا گشتی و هه‌مه‌کاته‌بوو، شتێک نه‌بوو پێویست و زووکاریت،
 له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا وه‌ها خێرا ده‌ستی ده‌جولاند و به‌ ئاره‌زوویه‌کی وا که‌رم
 باسی له‌ شته‌کان ده‌کرد، وامده‌زانی له‌ شتگه‌لیک ده‌دوێت بۆ ئه‌و
 زۆر ترسناک و گرنگن. له‌ نیوان قسه‌کاندا دووجار کورپێکی گه‌نج به‌
 جووتیک چاوی شین و قژێکی درێژ و کاله‌وه، کاکاو و بسکویت و جۆره
 شیرینییه‌کی دیکه‌ی بۆ هێناین که پێمابوو له‌ خورما و گوێزی هیندی
 و بادهم دروستکراوه، ئه‌و شیرینییه‌ هێند به‌ تام بوو ئومێد و چاوه‌پوانی
 و هیوای تیا دروستکردم، هه‌ندیک تام هه‌ن وه‌ها دڵت خۆش ده‌که‌ن
 دواتر هه‌زده‌که‌یت زۆر بژیت.

بالکۆنه‌که‌ی بارۆن به‌ چه‌شنیک شاعیری و هیمن بوو، پرپوو له‌ ده‌نگی
 بولبوله‌ خۆشخوانه‌کانی ئیوارانی هاوین، من ده‌مو‌یست زۆرترین ماوه‌ لێره
 دانیشم و له‌و شیرینییه‌ خۆشه‌ بخۆم و گوێ له‌ ده‌نگی بولبوله‌کان
 بگرم. وه‌ک ئه‌وه‌ی بارۆنی سی‌یه‌ر بزانی‌ت من گوێ له‌ بولبوله‌کان ده‌گرم،
 گووتی «خودایه ئه‌م بولبوله‌ مه‌لعونانه، خودایه له‌ ده‌ست ئه‌م بولبوله
 مه‌لعونانه، هه‌موویان هه‌له‌هاتووی قه‌فه‌زن، هه‌موویان له‌ قه‌فه‌زه‌کان هه‌لدێن

و دەپۆن و لە دەرەوێ لەسەر درەختەکان دەخوینن، بۆ ھەر کوێ بفرێن
 دێنەوێ بۆ نویمیران، لە بەھاردا پادەگەن و تا دەخوینن دەخوینن و
 دوایی دەمرن. من لە بۆلبول تێناگەم، راستیت دەوێت جەنابی میر
 من ھیچ لە بۆلبول تێناگەم». من بەلامەوێ سەیر نەبوو پیاویکی
 وەھا لە بۆلبول تێنەگات، دواتر زانیم بە گشتی بارۆنەکان لە بۆلبول
 تێناگەن. دواى ماوێەکی درێژ، پوویکردە من و گووتی «کەواتە تۆ
 حیکایەتخوانەکەمانیت، پێمبێ، تۆ چ جۆرە حیکایەتیک دەگێڕیتەو؟»
 پرسیارەکی کتوپەر و لە ناكاو بوو، من کەمێک پاچڵەکیم. ھەمووتان
 دەزانن ئەو چ پرسیارێکی بێمیشکانە، تەنیا ئەوانە دەیکەن کە ھیچ
 لە حیکایەت نازانن. بێئەوێ بیریکەمەوێ بە ھێمنی گووتم «جەنابی
 میر، حیکایەتی ئەو فریشتە پاکانەى کە لە ئاسمانەوێ دێن و ماوێەک
 لەسەر زەوی دەمێننەوێ، حیکایەتی پەپولەیکە پەش کە لە نێوان دوو
 باغدا شەپکی گەورە ھەڵدەگیرسێت، حیکایەتی «ھەنگوینی خەیاڵ»
 کە ھەر کەس بێخوات شیوێ و پەنگی دەگۆرێت و لە سیمای پوخساری
 پەربیان نزیکدەبێتەوێ، حیکایەتی کچێکی نەخۆش کە ناوی فرمیسکە
 و بەردەوام لەگەڵ ئەو مروایانەدا قسەدەکات کە لە گۆمی ئەشکی
 ئەودا مەلەدەکەن... ئەوانەو سەدان حیکایەتی تریش». ئاغای سیبەر
 کەمێک پێشی خوراند و گووتی «حیکایەتی خەیاڵی شتێکی باشە، بەلام
 ھەژدەکەم منداڵەکانم فێری بینینی دونیا بن، فێری پەوشتی بەرزین،
 فێری خۆفیداکاری بن و نیشتمانیەکی خۆیان خۆشبویت». لەو ساتەدا
 ھەستێکی سەیرم تێدابوو پێلاوێکانم داکنم و بیدەم بەسەری بارۆنی
 سیبەردا، من پەرم لەھەموو ئەو پیاو و ژنانەوێ کە زۆر باسی نیشتمانیان
 دەکەن. لە منداڵیمەوێ دەزانم ھەموو ئەوانەى زۆر باسی نیشتمانیان دەکەن،
 لەوانى دى زیاتر ئەگەری خیانت و دلەرقى و بێوێژدانیاں تێدايە. بەلام
 بە نەزاکەت و پێژەوێ گووتم «جەنابی بارۆن، منداڵان بەر لەوێ فێری

خۆشەوېستى نىشتىمان بىن، دەبىت فېرى خۆشەوېستى ژيان بىن، دەبىت
 فېرىن پەپولەيان خۆشبویت، حەزىان لە دەنگى بولبول بىت، جەنابى
 بارۆن، نىشتىمان لە کۆمەلک شتى بچوک درىستبوو، مروف گەر
 ئەو شتە بچوکانهى خۆشنەوېت نىشتىمانىشى خۆشناوېت». پىدەچىت
 قسەکانم بۆ بارۆن سەیر و تازە بووېت، بەلام هەستمکرد هەلەیهى
 گەورەم کردو، نەدەبايە لە یەکەم رستەو بەو چەشنە تۆوى گومان
 سەوزیکەم. بەلام خۆشەختانە کابرا لەو گیل و کالقامتربو لەو قسانە
 تىبگات. سەیرم لىهات بارۆن قسەیهى توندى بەرابەر نەکردم، دواتر
 تىگەیشتم بارۆنەکان ترسیکی گەوہیان لەو خەلکانە هەیه کە پىياندەلین
 پۆشنییر، دیاربوو ئەویش منى لە ریزى ئەواندا حیسابکردو. پىدەچوو
 لە ساتى یەکەمەوہ بۆیوستى خۆم، وەک پۆشنییریک خۆم ویناکردبىت.
 بارۆنى سەیر دواى ئەو قسانە پووی لىوہرگىپام و بە شتىک لە گەرمى
 و خىرایىوہ، وەک ئەوہى شتىک وشەکان لە گەرویدا پراوېت بە میر
 سەفینى گووت «بە ھەر حال، منداڵەکانم حەزىان لە ھەموو چىرۆکىکە،
 بارۆن منداڵى ئىمە و ئەوان نابىت بە یەک، وانىيە، وانىيە نابىت بە
 یەک، نابىت بە یەک». ئەوہ بەھانەیهى دى بوو، ئەم پیاوہم خۆشنەوېت،
 ئەو مروفانەى منداڵى خۆیان بە منداڵانى دیکە بەراوردەکەن ترسناک،
 دەشیت ھەمیشە لە بۆسەداین بۆ ئەوہى تۆلەى خۆیان لە جیھان
 بستیئن. من حەزمەکرد زوو بەو منداڵەم بناسیئن کە دەبايە چىرۆکى
 بۆگىپمەوہ. من پۆچىکى غەمگىنم تەنیا لەگەڵ منداڵاندا ئارام و ئاسوودە
 دەبم. بەلام ھەردوو بارۆن بىئەوہى گویدەنە من، بەردەوام قسەیان دەکرد،
 ناوى کۆمەلک سیاسى و بازىرگانىان دەھینا من نەمدەناسىن، ھەندىجار
 ناوى یەکىک لە کۆمپانىاکان دەپەرییەوہ ناو رستەکانیانەوہ، ھەردوکیان
 دلىابوون من سەر لەو قسانە دەرناکەم. کە ئىوارى پووی لە تارىکى
 کرد، بارۆنى سەیر بەو قامەتە خپەشنەى خۆیەوہ، پىشمکەوت بۆ

قاتى سەرەو، ماله كەي بارۆنىش سەرتاپا فەرش و ھۆرتەي گرانبە ھابوو، خامۆشىيەكى قوول و بىدەنگىيەكى سەير بالى بەسەر تەواوى كۆشكە كەدا گرتىبوو. بارۆن لە سەرەو ھەركاى ژوورىكى گەورەي كىردەو ھەو پىكەو ھەو چوونە ژوورى. سەرەتا بە ھۆى تاريكيەو ھىچم نەبىنى، لە ناكاو ھەك تيشك بە لىشاوئىكى گەورە پەلامارمانبەدات، چەندەھا گلۆپ داگىرسا، پىشتر لە ژيانمدا ژوورىكم نەبىنىبوو ھىندە زۆر گلۆپى تىدابیئت، تا چەند چركەيەك بەردەوام گلۆپ دادەگىرسا، بۆ ئىستىك پوناكى ھىند زۆربوو من دەستمگرت بە چاومەو، لە ناوەرەستى ژوورەكەدا ھەستام و ئەو منداڵەم لە دەستىك جلى سەيدا بىنى، كراسىكى سەي و كاوبۆيەكى كچانەي سەي. لەسەر قەراغى قەرەوئەكەي دانىشتىبوو، كەمىك تەرە و غەمگىن ديارىوو، ھىچ شتىكى لە باوكى نەدەچوو، دەموچاويكى بارىك و ساف و سەي ھەبوو، قزىكى نەرمى زۆر پەش، جەلەكانى و روخسارى بەجۆرىك سەيبوون دىمەنىكى ترسانكياي پىبەخشیبوو، بەلام نىگاي ھىمن دەينواند. ژوورى منداڵەكەش لەو ھەو خۆشترىبوو لە ژوورى منداڵان بچىت، پرىوو لە دۆلابى گەورە گەورە كە پىكرا لە تەختەي زۆر گران و ناياب دروستكراىبون، قەرەوئەكەشى لە دىكۆر و شىو ھەدا لە شىو ھەدا دولفینىكى بچكۆلەدا نەخشىكراىبوو. ھەستىمگرت بىنىنى بارۆنى بوكەشوشە منداڵەكەي دلخۆشكردو، بە نىگا و سەيركردنەكانىدا ديارىوو باو ھەي بە بارۆن لە باو ھەي بە باوكى گەورە ترە. گەرچى بارۆن پىاويك بوو ھىچى ئەوتوى لە منداڵان نەدەزانى، بەلام بە ھۆى ديارى و يارىيەكانىيەو منداڵان خۆشيان دەويست. ئاغاي سەيبەر منى بە منداڵەكەي خۆى ناساند، كچىكى نۆ سال بوو بە ناوى «نەونىگا»و، بارۆن بە نەونەو بانگىدەكرد. جووتىك چاوى سەوز و گەورە و سىحراوى ھەبوو، لە چاوى پشیلەيەكى پەش دەچوو لە تاريكىدا بدەرەوشىتەو. بارۆن ھەك ھەموو ئەو پىاو ھەميشەكانەي ئەم ولاتە كە نازانن قسە لەگەل منداڵدا بكەن، دەمى

پانکرده وه گووتی «کاک ماجید حیکایه تی خۆشت بۆده کات». مندالە که به چاوه گەشه کانی سه ییرکردم و هیچی نه گووت، نه ئەو ههستی به شتیکی تایبه تی کرد و نه من. ترسناکه منداڵان له ساتی یه که مه وه رقیان لیتبیت، دواتر زۆر به زهحمەت ده توانیت شته کان پاستبکه یته وه. له پاستیدا منداڵان زۆر پاک و بێگناه نین، هه موویان به جۆریک له جۆره کان جۆره حوکه مکی پێشووه خت و کیناویان له دلدا هه یه. که «نه ونیکا» سه ییرکردم له وه ده ترسام پێشووه خت رقی لیتبیت، به لام شتیکی ئەوتۆ تایبه تیم له چاویدا نه خوینده وه. پێم سه ییریوو که بارۆن بهر له خودا حافیزی به ئەسپایی به منی گووت، نه ونیکا کچی ئەو نییه، به لکو برازای ژنه که یه تی که له پووداویکی نادیاردا تیاچووه ... منداڵە که ش دواى مردنى باوکی تووشی کۆمه لێک دۆخی ده رونی سهخت بووه که مرۆف ده بیئت زۆر ئاگاداری بیئت.

پاش ئیستیکی که م ئەوان پۆیشتن و من و ئەو پیکه وه له ژووره که دا ماینه وه. دوو سه عاتم هه بوو له گەل نه ونیگادا بیبه مه سه ر. له گەل پۆیشتنی ئەواندا خامۆشییه کی گه وره بالی به سه ر ژووره که دا کیشا، ئەوه ی له مالی بارۆنی سیبه ردا سه ییریوو ئەو بێده نگیه بوو، بێده نگیه کی هێند قوول و ده ستسالار بوو مرۆف ده ترسا. بۆ ئیستیک وه ک شتیک ئیفلجی کردبم، سه ییری ئەو منداڵەم کرد و له شوینی خۆم نه جولام. پاش تۆزیک ئەو گووتی «تۆ به راستی ناوت ماجیده، به راستی، یان گالته ده که یه؟». ئەوه منی تۆزیک ئارامکرده وه و گووتم «به راستی ناوم ماجیده، به راستی». به چاوه سه ییره کانی گووتی «تۆ چەند حیکایهت ده زانی؟». چوومه ته نیشتیه وه و گووتم «هه زار حیکایهت. له وانه یه زیاتریش ... به ته واوی نازانم؟ که س ناتوانیت بزانیئت چەند حیکایهت ده زانیئت، که ده ستده که ین به ژماردنی حیکایه ته کان، ورده ورده چیرۆکی تریشمان بیرده که ویتته وه که حیسابمان نه کردون». به شه رمه وه گووتی «به لام من دوو حیکایهت

دەزانم، دووان و هيچى تر. پوره نەرمىزم دەلّيت، دوو حيكايەت بۆ كچىك لە تەمەنى مندا زۆر كەمە». من دەستىكى بچوكم بە قژىدا هينا و گوتم «من دلّنيام تۆ لە دوو حيكايەت زياتر دەزانيت، دلّنيام». بە خەفەتيكەوه گووتى «نا من بەس حيكايەتى سەندريلا دەزانم، لەگەڵ حيكايەتى «ئاونگى كچى پادشا»... لەوه زياتر، هيچ شتىكى تر نازانم. من سەيرمكرد و بە دلّنياييەوه گووتم «نا تۆ حيكايەتى زۆرتر دەزانيت، مەرووف زۆر شت دەزانيت كە وادەزانيت نايانزانيت. زۆر شتيش نازانيت كە چى وادەزانيت دەيانزانيت، ئيمەى مەرووف وەهاين».

بەسەرسامىيەوه سەيرىكردم، چاوەكانى بە ئەندازەيەك جوان بوون، مەرووفى دەترسان. من لە سەفەرە خەيالايەكانيشمدا، چاويكى وەها پاك و ساف و بريسكەدارم نەبينبوو. بە ئەسپايى پرسى «ئەى تۆ حيكايەتيك دەزانيت، كە من دەيزانم و كە چى وادەزانم نايانم؟». تۆزىك وەستام و سەيرى بوكەشوشەكەى تەنيشتيم كرد و گووتم «بىگومان، حيكايەتى ئەو بوكەشوشەيه، كە يەكێكە لە حيكايەتە خۆشەكان، تۆ دەيزانيت و كە چى وادەزانيت نايانيت». سەيرى بوكەشوشەكەى كرد و گووتى «مەبەستت هيسۆيه؟». من بە كەمتەرخەمىيەكەوه شانم هەلەكاند و گووتم «هەلبەت مەبەستم هيسۆيه». بە خەفەتيكەوه سەيرىكردم و بە ئەسپايى بۆ ئەوهى بوكەشوشەكە گووى لێتەبييت گووتى «بيدەنگ بە، هيسۆ باوكى مردوه، نابييت بزانيت». من گووتم «ئاه، باوكى مردوه؟ چۆن مردوه، بۆ پيئالاييت كە باوكى مردوه؟». بەچرپەوه گووتى «باوكى لە ئەسپ كەوتۆتە خوارى، تيدەگەيت؟ باوكى لە شەپدا لە ئەسپ كەوتۆتە خوارى و مردوه». گووتم «ئەى هيسۆ ئيستا چى دەكات؟». بە ئەسپايى گووتى «هيچ ناكات، بە پۆژ دەچيێتە بەر ئەو پەنجەرەيه و چاوەپوانى باوكى دەكات، من ناهيتم كەس پيى بلّيت، تيدەگەيت، هەتا تۆش بۆت نيبە پيى بلّيت، پوره نەرمىنش بۆى نيبە

پىيى بلىت». بە ئەسپايى گوتم «گەر تۆ حەزەنەكەيت، من پىينا ئايم،
بە لام دەتەوئىت تا كەى پىيى نە ئىيت؟». بوکە شوشەكەى گرتە باوەش و
گووتى «تا هەتا هەتا يە». من دەستم بە سەرىدا هينا و گوتم «زۆرىاشە
پىيى نالئىن، تىدەگەيت؟ پىيى نالئىن، من و تۆ پىكەو نامەى بۆ
دەنوسىن، تىدەگەيت دلخوشيدەكەين، دەلئىن ئەو نامەى باوكتە، ديارى
بۆ دەنئىر، دەلئىن باوكت چووە بۆ ولاتىكى تر، تا بتوانئىت لەوێو
ديارىت بۆ بنئىرئىت». زەر دەخەنەيەكى گەورە كەوتە سەر پوخسارى و بە
گەرمىيەو گووتى «دەلئىن باوكت چووە ئالتون بدۆزئىتەو، تىدەگەيت
چووە ئالتون بدۆزئىتەو». خۆشەختانە هەستەمکرد لىم نەزىكەدە بئىتەو.
من گوتم «دەبينئىت، تۆ حىكايەتى هيسۆ بە تەواوەتى دەزانئىت، ئىتر
پورە نەرمىن ناتوانئىت بە ئاسانى پىتبلئى تۆ حىكايەت كەم دەزانئىت،
ناتوانئىت، تۆ ئىستا سى حىكايەت دەزانئىت». بە سەرسامىيەو گووتى
«بە لام ئەوێ هيسۆ حىكايەت نىيە، باوكى هيسۆ بە راستى مردو».
منئىش پىمگوت «دەزانم، بە لام كە تۆ دەيگىرئىتەو دەبئىت بە حىكايەت،
هەر وەختىك تۆ بە جوانى شتىك بگىرئىتەو، ئەو حىكايەتە ... گەنگ
نىيە راستىيە يان نا». بە گومانەو سەيرىكردم و گووتى «بە لام
نامەوئىت حىكايەتى هيسۆ بۆكەس بگىرئەو، گەر پورە نەرمىن بزائئىت،
هيسۆم لىدەسەنئىت، چونكە ئەو دەلئىت، من نابئىت قەسە لەگەل هيسۆدا
بكەم، هيسۆ بوکە شوشەيە، پۆحى لە بەردا نىيە». من نەمزانى بلىم
چى، گوتم «نەونيگا، كۆيىگرە، من ئەمشەو دوو چىرۆكت فىردەكەم،
دوو چىرۆك، دەتوانئىت سەبەى هەردووكيان بۆ پورە نەرمىن بگىرئىتەو،
من هەر شەوئىك بىم دوو چىرۆكت فىردەكەم، پاش ماوێەكى تر تۆ لە
پورە نەرمىن چىرۆك زياتر دەزانئىت». بە خۆشحالىيەو سەيرىكردم و
گووتى «ئىتر دەتوانم بە پورە نەرمىن بلىم كە بۆنى پىازى لىدئىت،
دەتوانم پىشى بلىم لەو حىكايەت زياتر دەزانم، دەتوانم واشى لىبكەم

بگری». من سه‌یرمکرد و پیمگوت «به‌ئی، ده‌توانیت وای لێیکه‌یت بگری».

زۆریه‌ی منداڵانی نویمیران غه‌مگینبوون، زۆریه‌یان وه‌ک نه‌ونه‌و چیرۆکی نه‌ینی له‌ دلایندا بوو، ته‌لیسمیک و گرێه‌ک له‌ ژانیاندا هه‌بوو که نه‌یانه‌ویست که‌س بیکاته‌وه‌ و بیزانیت... دواتر که له‌ دونیای ژن و پیاوانی نویمیرانیش نزیکبومه‌وه‌، بۆم ده‌رکه‌وت نویمیران گه‌ره‌کیکه‌ سه‌رتاپای له‌ نه‌ینی دروستبووه‌.

ئه‌وه‌ شه‌وه‌ ده‌ستمکرد به‌ گێرانه‌وه‌ی یه‌که‌مین چیرۆکی خۆم بۆ نه‌ونیکا...

به‌و جۆره‌ بووم به‌ حیکایه‌تخوانی منداڵانی بارۆنه‌کان، له‌ ماوه‌یه‌کی که‌مدا چیرۆکه‌کانم له‌ نویمیراندا ده‌نگیاندايه‌وه‌، ئه‌وه‌ حه‌زه‌ بێسنووره‌ی منداڵان له‌ حیکایه‌ته‌کانم ده‌رگای هه‌موو نویمیرانی بۆ خسته‌ سه‌ر پشت، وای لێهات له‌ ئێواره‌وه‌ به‌ سه‌ر مائی بارۆنه‌کاندا ده‌گه‌رام. کۆشکی هه‌چ بارۆنیک له‌ کۆشکی ئه‌وی دی نه‌ده‌چوو، هه‌میشه‌ له‌ به‌رده‌رگا ئیشکه‌ریک یان خزمه‌تجێیه‌ک ده‌رگای لێده‌کردمه‌وه‌ و به‌ ناو سالۆن و پارێوه‌یکی درێژدا منی ده‌برده‌ قاتی سه‌ره‌وه‌، منداڵانی نویمیران هه‌موویان تێکرا له‌ قاتی سه‌ره‌وه‌ ده‌ژیان. ده‌میک ده‌چوومه‌ مائی بارۆنه‌کان، کۆشکه‌کانیان وه‌ها خامۆش و بێده‌نگبوون، ترسم لێده‌نیشت. چه‌ندین هه‌فته‌ کارمکرد و یه‌ک ئافره‌تیشم له‌ نویمیراندا نه‌بینی، وامده‌زانی ئه‌م گه‌ره‌که‌ گه‌وره‌یه‌ ته‌نیا پیاوان و منداڵان تیا ده‌ژین، پێگای منیان وا پێکخستبوو نه‌چێته‌ سه‌ر پێگای هه‌چ ژن و کچێکی ئه‌و گه‌ره‌که‌، وه‌ک ئه‌وه‌ی یه‌کیک به‌ نه‌خشه‌یه‌کی ورد هه‌موو پێگای هاتوچۆی منی کێشایبێت. تا شه‌ویکیان بارۆنی بوکه‌شوشه‌ داوه‌تیکردم و له‌و داوه‌ته‌دا جوانترین ژن و کچانی بارۆنستانم بینی و له‌ویدا ژنی بارۆنی مریشکیشم ناسی.

له شهوگاری ئەم شارە پامام و خوینم بینی «حەسەن تۆفان - مایس و حوزەیرانی ٢٠٠٤»

یەكەمجار غەزەلنوسم لە بەهاری سالی ١٩٩٨ دا ناسی، ئەو كات
ئەو لە میژوو بە هەزارباغدا دەسوپایەو. غەزەلنوس زۆر بە ئاسانی
دەرگای مائی خۆی بۆ خەلكی غەریب دەكردهو، لەدوای پاپەڕینهو
مالەكەى ناوناوو بنكهى منداڵانى بیسەرپرشت. خۆى دەرهمەتییكى وەها
گەورەى نەبوو، كۆمەڵێك پێكخراوى بیانی لە بەختیكردى منداڵەكاندا
كۆمەکیانده كرد. ماوهیهك بەر لەوێ دەستبەگەین بە نوسینی ئەو كەتیبە
گەورەیه، ئیوارەیهك چووم بۆ مائی غەزەلنوس و منداڵە خەیاڵییەكانی
ئەوم بینی. بەختیكردى دە منداڵی كچ و كوڕ لە ئەستۆی غەزەلنوس
بوو، پیریژنیك و پیرەمێردیكى چكۆلانە لە بەختیكردى منداڵەكاندا
كۆمەکیان دەكرد. زارۆ خەیاڵییەكانی جوانترین منداڵی دنیا بوون،
هەموویان شتیك لە نیگاری فریشتە و كەمێك لە عەترى ئاسمانیان
پێوهبوو، ئەو هەردەم بە شانازییهو دەیگوت «ساف خەیاڵن و پاك
عەشقن». بەیانیان شوڤیژێكى پیر بە پاسێكى كۆن دەهات بەدوایاندا
و دەبیردن بۆ خوێندنگا، هەمیشە بە هاتوهاواری زۆر و بە سەرسەدای
بیۆینه ئەو مالەیان پێ كردهو لە دەنگ. كە دەرسیم تاهیرم لە ناویاندا
بینی سەرسامبووم، ئەو تەنیا لەوانى دی گەورەتر و ناشیرینتر نەبوو،
بەلكو بۆنێكى خراپیشى لێدههات. گەنجیكى سەرزل كە بەجۆریكى
بێمانا شەرم و ترسنۆك دیاریوو، جۆلە و پۆشتنى لە ئەسپ دەچوو
نەوێك مەوێك، لووتى بە ئەندازەیهك بوو مەوێك لە تەماشاكردنى
دەترسا. هەولەكانى غەزەلنوس بۆ پاهێنان و فێركردنى تێكرا مایهپوچ
و بیسوودبوون، ئەم كوڕە لە دۆخیكدا نەبوو هیچ فێربێت. پۆژێك

که سټک به ناوی عه‌تاره‌وه دابوویه غه‌زه‌لنوس و له‌و کاته‌وه غه‌زه‌لنوس
 سه‌رپه‌رشتیده‌کرد. تاکه به‌هره‌ی ئه‌وه‌بوو ده‌یتوانی گۆږ هه‌لکه‌نیت و
 لاشه‌ بدۆزیته‌وه. به‌ر له‌وه‌ی لاشه‌ی موراد جه‌میل بدۆزیته‌وه، که‌سمان
 باوه‌پمان به‌ تواناکانی نه‌ده‌کرد، غه‌زه‌لنوسیش به‌ گومان بوو له‌ هی‌زی
 ئه‌و، به‌لام دۆزینه‌وه‌ی ئه‌و لاشه‌یه، سه‌ره‌تای برپای به‌تینی من بوو به
 به‌هره‌ سه‌یر و توانا نه‌ینییه‌کانی ئه‌و. دواى دۆزینه‌وه‌ی لاشه‌که‌ی موراد
 داوام له‌ غه‌زه‌لنوس و هاوڕێکانی دیکه‌م کرد، تا ته‌لیسمی موراد جه‌میل
 شینه‌که‌ینه‌وه به‌ دواى هی‌چی دیکه‌دا نه‌گه‌ڕێین، ئیمه‌ گروپێکی له‌وه
 بچوکتربووین بتوانین له‌ یه‌ک کاتدا دواى کۆمه‌لێک حیکایه‌ت بکه‌وین،
 دوا‌ئه‌وه ئیشه‌که‌ش له‌وه پڕ مه‌ترسیتزر بوو که حیسابمان بۆ کردبوو.
 ئه‌و شه‌وه‌ی ده‌رسیم لاشه‌که‌ی له‌ پێشچاومان ده‌ره‌ینا، من له‌و باوه‌په‌دا
 نه‌بووم ژيانمان به‌و جوړه‌ بگۆږیت، پێش ئه‌و لاشه‌یه هه‌ر یه‌که‌مان
 کۆمه‌لێک حیکایه‌تی له‌به‌رده‌ستدا بوو، زۆریان پڕ ته‌م و سه‌رشار له
 نه‌ینى بوون، به‌لام پووی ترسناکی مه‌رگ ئه‌و کاته ده‌ست پێده‌کات که
 مڕۆف لاشه‌یه‌کی نه‌ناسراو ده‌دۆزیته‌وه. هی‌چ شتێک له‌ لاشه‌یه‌کی نه‌زانراو
 سیحراوێتر نییه. سالگه‌لێک که پیاو کوژبووم، هه‌رگیز نه‌چوو بوومه‌ سه‌ر
 قوربانیه‌کانم، به‌رده‌وام له‌ دووره‌وه ته‌قه‌مده‌کرد و وه‌ک با هه‌لده‌هاتم،
 ئه‌گه‌رچی خه‌لکانێکی زۆرم کوشتبوو، به‌لام دوو به‌ دوو له‌گه‌ڵ لاشه‌یه‌کدا
 نه‌ما بوومه‌وه، به‌ دیار کوژاوێکه‌وه نه‌وه‌ستابووم. من پیاوێک بووم له
 لاشه‌کان هه‌لده‌هاتم بۆیه‌ ناویان نابووم تۆفان. دواى دۆزینه‌وه‌ی لاشه‌که‌ی
 مورادیش من شته‌کانم ئاسایی وه‌رگرت، به‌لام هی‌دی هی‌دی هه‌ستمکرد
 ئه‌و مردووه‌ کاریگه‌رییه‌کی سه‌یری له‌سه‌رم هه‌یه، هه‌ستمکرد شه‌وان
 دێته‌ خه‌وم، چهند شه‌ویک بۆ ئه‌وه‌ی له‌ مۆته‌که و نیگاری ترسناکی
 ئه‌و ده‌ربازیم هه‌لده‌هاتم بۆ هه‌زاریاغ، به‌لام ئه‌و مه‌يته به‌دوامه‌وه بوو.
 دواچار مڕۆف چهند دل‌په‌ق و بی‌زهم بیت، چهند ژيانى له‌ کوشتن و

خوێنپشتندا بردیته سەر، مردوویه کی بۆ پهیدا دهییت وازی لێناهییت. موراد جه میل له و مردوانه بوو که دهستبهرداری مرقوف نابن و دهییت دواى چیرۆکه که بیان بکهویت. ئاده میزاده کان هه موو ده مرن و ده کوژرین، ئه وه چاره نوسی مرقوفه، به لام له ناو ئه و لیشاوه ئه به دییه دا، مردوویه که له ناکاو له نیوان هه موواندا ده رده کهویت و مردنی وه که ته لیسم و سیحریکی جیاواز و بێبن ده رده کهویت، وه که ئه وه ی چی نه یینییه که له دونیادا هه یه له مردنی ئه ودا خوێ قفلدا ییت. من زۆر بیرم لیکردۆته وه، هه موو مردنیک له سندوقیک ده چیت. مردن هه یه سندوقیکی کراوه یه و ده توانین ئاسان سه ری هه لبدینه وه و ته ماشای ناوه که ی بکه ین، ده توانین ده ستبه رین و له بنی ئه و سندوقه دا هه موو نه یینییه که ده ربه ینین، به لام مردنیش هه یه سندوقیکی داخراوه، گه ر سندوقه که ش بشکێنین نه یینی زیاتر و زیاتر ده دۆزینه وه که بۆمان ته فسیرنا کریت. راسته من پیاو کوژبووم، له سالانی هه شتادا خه لکانیک زۆر کوشته ی چه کی من بوون، له نیو ئه وانه دا خه لکانیکی خراپی تێدا بوو که شایسته ی مه رگ بوون، یاخود به بیرکردنه وه ی شوێرشگێڕانه ی ئه و سه رده م و زه مانه به شایسته ی مردنم ده زانین، خه لکانیکیشی تێدا بوو بێگناه بوون، هیند هه یه به جوړیکی دی بیریان له شوێرش و ژیان ده کرده وه. له گه ل ئه وه شدا هه ستم نه ده کرد هیه یه که له و مردوانه پامده گرن و واده که ن بیرکه مه وه. هه موو شوێرشیک له گه ل خویدا کۆمه لیک مرقوفی له و جوړه دروسته دکات، که ده کوژن و ناگه ڕینه وه سه ر ته رمی کوژراوه کان. دواى مردنی دایکم من به جوړیک له و گولستانه گه وره یه دا نوقمیو بووم، به جوړیک سه رقائی کردنه وه و داخستنی ده رگا نه یینییهکانی هه زارباغ بووم، خه ریکبوو له یادمه کرد چی له م دونیا یه دا هه یه. به لام ئه و لاشه یه ی موراد جه میل منی ناچار کرد بگه ڕیمه وه دونیا، وه که ئه وه ی لاشه ی من بیست و نیشی من بیست ئه و که سه بدۆزمه وه که کوشتومی. هه ندیک مردن

و ەك ئاويىنە وايە، كاتىك سەيرىدەكەين خۇمانى تيا دەبينىن. من لەو شەو ەو ە سەتمەدەكرد لە ژىر گوشارى ئەو مردو ە دام. ئاە، ەندىجار بينىنى لاشەيەك لە خویندەنە ەى ەزار ككتىب زياتر كار لە ژيانى مرؤف دەكات، من لەو شەو ەو سەراپاي تىروانىنم گؤرا و دەمگوت دەبىت شتىك بۆ ئەو لاشەيە بگەين.

من ئومىدم ئەو ەيە كەس پىنگاي نەكە ۆيتە سەر لاشەيەك، بەلام گەر پىنگاتان كەوتە سەر جەستەيەكى ەها جوان، نابىت ەلبىن و پشتى تىبەن، دەبىت تاكوتايى لەگەلدا بپۆن.

ما ەيەك بەسەر دۆزىنە ەى لاشەكەدا پۆيشت و ئىمە ەيچ شتىكى گرنگمان چىگ نەكەوت. بە ئركى خۇمانم زانى، لاشەكە بگوازينە ە بۆ جىگايەكى لايەقترو بە نەينى لە سوچى گورستانىكى بە حورمەتدا بينژىين، ئەو كەمترىن شتىكە مرؤف بتوانىت بۆ لاشەيەكى بىكەسى بكات. ئىوارەيەك ويستم بىئاگاي غەزەلنوس، لاشەكە بگوازمە ە بۆ گورستانى گەورەى شار و بە نەينى لە ناو گورپەكاندا جىگايەكى بۆ بگەمە ەو بە جۆرىكى بە حورمەتەنە بىخەمە ە ژىر خاك. ئىمە تازە دەستمان لە ەو شت بوو پۆليس و ئاسايش شتىك بدۆزنە ە. ەموو دىنيا بووين بكوژانى مورا د جەمىل گەر بىت و بە دەردى خودا نەمرن و تووشى بەلایى دى نەبن، تا ەتاهەتايە بە ئازادى دەسپۆينە ە. شەويك گەرپامە ەو بۆسەر گۆپى ئەو مردو ە غەمگىنەى لە كەندەلانىكى چەپەكى قەرغشاردا نىژرابوو، شوپىن لاشەكەم ەلدايە ە بەلام ەيچى تىدا نەبوو، ەيچ شتىك. ەك شىتم لىهات، ەك ئازەللىكى نا ئومىد زەويم بە چوار دەورى خۇمدا ەلدەكەند، بەلام سوودى نەبوو. ئاشكرا يەكك دواى ئىمە دووبارە گورپەكەى ەلدابو ەو ە لاشەكەى دەرھىنا بوو. من ەندىك وردە جل و ئاسەوارى دىكەم لە جىگاكەدا دۆزىيە ە كە ئاشكرا لە كاتى گواستەنە ەى لاشەكەدا كەوتبوون، لە ەموويان گرنگتر پارچەيەك

قوماشي كراسه پرته‌قالييه‌كه‌ي بوو. ونبووني تهرمي موراد جه‌ميل تهلسميكي گه‌وره‌ي تريوو كه هاته ناو حيكايه‌ته‌كه‌وه. كه چيرۆكه‌كه‌م بو غزله‌لنوس گيترپايه‌وه بيته‌وه‌ي بايه‌خ به چيرۆكه‌كه‌ بدات به جورتيكي پر خيال سه‌يريكردم و هه‌نديك شتي له‌به‌ر خوڤيه‌وه گووت كه ئه‌وكات هيچي لئ تيئه‌گه‌يشتم. ئه‌وهم وا ته‌فسيركرد كه غزله‌لنوس هينده‌ي مه‌راقي دۆزينه‌وه‌ي نه‌يني كوشته‌كه‌يه‌تي، مه‌راقي لاشه‌كه‌ي نيه‌يه.

ونبووني ئه‌و لاشه‌يه بووه خوليايه‌كي كوشنده‌ي من، واتيگه‌يشتم ئه‌وه‌ي مورادي كوشتوو هه‌كه‌مين جار نه‌يتوانيوه لاشه‌كه‌ي بشارتيته‌وه، به‌لكو خيرا له‌و كه‌نده‌لانده‌دا كرديويتي به ژير گلّه‌وه، دواتر پاش ماوه‌يه‌ك له به‌ر هه‌ر هۆيه‌ك بيت، لاشه‌كه‌ي گواستوته‌وه بو جيگايه‌كي دي، جيگايه‌ك كه‌س ده‌ستي نه‌گاتئ. شه‌ويكيان بو يه‌كه‌مجار دواي چه‌نده‌ها سال ده‌مانچه‌كه‌مم ده‌ره‌يتايه‌وه و كه‌وتمه ئه‌و ده‌شت و ده‌رانه‌ي قه‌راغ شار. ئه‌و چه‌ند شه‌وه‌ي پيشتەر له يانه‌ي پياوكوژه بيتيشه‌كاندا برده‌سه‌ر، ئه‌و هه‌سته‌يان تيا دروستكردم كه به شه‌و شتگه‌ليكي ترسناك له‌م شاره‌دا پوده‌دن، شت گه‌ليك كه‌س نايبيستيت و نايبينيت، ئه‌وانه‌شي ده‌بيستن و ده‌يزانن بيده‌نگي ليده‌كه‌ن. بيته‌وه‌ي به هيچ كه‌س بلّيم، شه‌وان به‌ره‌و ئه‌و پيده‌شته ساردانه‌ي نزيك شار ده‌كه‌وتمه پئ، دلنابووم گه‌ر دان به خوڤدا بگرم، گه‌ر سه‌برم هه‌بيت، شتيك ده‌بينم. من چه‌ند شه‌ويكي دي له‌گه‌ل ده‌رسيم تاهيردا چوومه‌ده‌ري و پووه‌ريكي زوري ده‌شتايي و پووته‌نه خوڤوييه‌كاني نزيك شارمان پشكني، به‌لام هيچي تازه‌مان ده‌ست نه‌كه‌وت. ده‌رسيم به چنگه بلدۆزه‌رئاساكاني به خيترايي چه‌نده‌ها جيگاي هه‌لكۆلي، له هه‌ندي جيگادا كه‌لاكي هه‌نديك ئاژه‌ل و ئيسكي به‌جيماي سه‌گيك و كوڤه‌ليك كه‌له‌سه‌ري مانگامان دۆزييه‌وه، به‌لام نه‌گه‌يشتینه شتيك په‌يوه‌ندي به ئيشه‌كه‌ي ئيمه‌وه هه‌بيت. ئه‌و ماوه‌يه هيند شه‌وان ده‌رسيم هينابووه ده‌ري، بيخه‌ويي

و ماندویتییه کی زور له سەر پوختاری بوو. گهنجیک بوو نهیده توانی
 بلێت نا، هەر شتی کمان پێگوتبایه دهیکرد و زور که میش قسهیده کرد.
 بهجۆریکی سهیر گوێپایه لی غهزهلنوس بوو، ههستمده کرد له دلوه
 خۆشیده ویت، گهر غهزهلنوس لی زویربایه تووشی توپهیی و ههلهچون
 و ناارامیه کی گهوره دهبوو. بهوه دا زورجار خراپ له گهله منداله کانی
 دیکه دا دهجولایه وه، غهزهلنوس زویریده کرد و زور پیاوه لده شاخا، له گهله
 نهوه شدا هاوکاریک و دۆستیکی نزیکی نهو بوو، زور پۆژ نهو نانی
 دهکپی، نهو ورده شتی بۆ مندالان دههینایه وه. نهو ماوهیه ی من شهوان
 دهبرد بۆ پشکنینی دهووبه ری شار، گوێپایه له و بیچرپه بوو، هه موو
 شته کانی وهک خۆی دهکرد، ههستمده کرد جۆره توانایه کی نهینی له
 ناخیایه تی گهر مروف باش ئاراسته یی کات، له وانه یه شتیکی دیکه ی
 لیده رجیت. که زهوی ده دپی له ئامیزکی گهوره دهچوو، به لام دواتر
 ماندووبوونیککی سهیری پێوه دیاریوو، زورجار ئامۆزگاریم ده دایه که
 له سه رخۆ ئیشبکات، به لام له زوو هه له اتنی خۆر و ئاشکرا بوونی به یانی
 ده ترسا. هه ردهم بهر له پونا کبونه وه ی دنیا ده مگێرپایه وه بۆ شوینی
 خۆی، که ده گه یشتینه وه مالی غهزهلنوس، وه ها ماندوویوو سه رتا پای
 پۆژه که یهک تهخته دهخهوت.

دوا جار بریارمدا به ته نیا و بی دهرسیم تاهیر پوویکه مه قه راغ شار.
 شتیکی تاریک و پهش، خواستیکی نهینی بۆ تیگه یشتن له م شاره
 پیس و پۆخ له ده بیزواندم. چهنده ها شهو بیهوده سوپامه وه، لهو دیو
 شه قامه که مه ره ندیه که ی شاردای بۆ سه م داده نا. چوار شهوی یه که م
 شتیکی نهو تۆم نه بینی، له شهوی پینجه مدا له کهنده لانی کدا خه وم
 لیکه تبوو له سەر دهنگی و په وپی ماشینی ک به ئاگاهاته مه وه، ماشینی ک
 لایته کانی کوژاند بووه وه به هه موو ده شتدا سه رده کهوت، دوو سه د
 مه تر دوور له من وه ستا و دوو کهس دابه زین و ده رگای پشته وه ی

ماشینه که یان کرده وه و یه کیک به دهنگی بهرز هاواریکرد «کوپری حیز دابهزه». هاوار که وهما بلند و بهرزیوو وامده زانی نه وه شه و خویه تی ده قیرپنیت. له بهر پۆشنایی مانگه شه وه که دا بینیم کوپریکی گنجیان داگرت و کهوتنه لیدانی. یه کیک له ناو ماشینه که وه گووتی «کوپری قه حبه، دایک حیز، خوشک له باوهش، که پیمگووتی لئیده رده چیت، یه عنی لئیده رده چیت، تیده گهیت، لئیده رده چیت... کوپری حه یوان، ئیتر تووشی سه رنیشه مان ناکهیت». کوپره که بۆ ئیستیک له بهرچاوم ونبوو، دلنیا بووم له سه ر زه وییه که که وتوو. به وردی نازانم لیدانه کانیان چه ندی خایاند، به لام ماوه یه کی دریز له کوپره یان دا، له و ماوه یه دا گویم له دهنگی پیاویکی دی بوو که پیده که نی و ده یگووت «ناغا گیان، نه زیه تی مه ده، قه سه م به م تاریکیه پاکه، قه سه م به پۆشنایی سوبح که توژیکی دی ته واوی دونیا پونا کده کاته وه، نه م کوپره به قسه مان ده کات. ناغام، من هه سته ده کم به قسه مان ده کات، نه مه که سیک دلباک و به حورمه ته، زۆر به ناموسه، تابلایی ساحیبی نه زاکه ته...». پیاویکی دریزیوو، دهنگی له تاریکیه که دا له دهنگی هه مووان بهر زتر بوو، به رده وام پیده که نی و له و جۆره قسانه ی ده کرد، زۆر له و قسانه ی کرد، باسی جوانی سوبحی کرد، سویندی به بولبول و عه نده لیبه کانی باغ خوارد، سویندی به بۆنی که نیره و پڅانه خوارد، وهما ناسک قسه یکرد سه یرم له و سه روزمانه شیرینه ی هات. نه وانی دی جنیویان به کوپره که دده و نه و به و شیویه دلنه وایی ده دایه وه. جار جار یه کیک له ناو ماشینه که وه داده به زی و هه ندیک شه قی له کوپره که هه لده دا و ده یگووت «گه ر به خۆشی خۆت لئیده رنه چیت، یه ک هه فته ی تر فلیمی خوشکه که شت بۆ لیده ده م، تیده گهیت... ته نیا دوو پۆرت هه یه لئیده رچیت و هه موو نه وانی تریش رازیکهیت، تیده گهیت». ماوه یه کی زۆر دریز له کوپره که یان دا، به دریزیایی نه و ماوه یه چرکه یه کم لینه بیست، دوی نه وه ی ماندووبوون،

سوار نوتومبيله که يان بوونه وه و پویشتن. من له و ماوه يه دا چەند جاريک خه يالی ئەوه که وته سەرم خۆم بهاومه ناو مەسەله که وه، بە لām نه مەدە توانی پيشبيني دەرە نجامە کان بکەم، دەرترسام شتە کان پښگايەک بگرنە بەر دواچار بە من نه گيريتە وه و ئەو کوپه بە دبه ختەش تيا بچيئت. وه ستام و چاوه پوانی ئەوه م دەرکرد شتە کان پهوشی سروشتی خویان وەرگرن. که ئەوان پویشتن و ماشينە که يان گەيشتە سەر شە قامە که و جاريکی دی لايتەکانی پویشن بوونه وه، من خۆم گەيانده ئەو گەنجە بەستە زمانه، که پيڊە چوو ئازارتيکی زۆر بەسەر و سنگی گەيشتبئيئت. کوپه که ئیجگار بيچورم و چکۆله بوو، تينه گەيشتم چۆن بەرگەي ئەو ليدانهی گرتووه. سەیری ليهاات له وه شەوه تاريکه دا، له وه دهشتە کاکی بە کاکی و پووته نه دا، يەکیک دەم و دەست بگاتە سەری و يارمەتی بدات، پيڊە چوو بە تەمای مردن بوويئت و هیوايه کی بە ژيان نه ما بيئت. من هەلمگرت و سەرم خستە سەر رانم و دلسۆزانه ليئمپرسی «چيئت بۆ بکەم؟». بە هیواشی گووتی «بمبه بۆ مالی خۆت، بۆ جيگايەک پشووبدهم، ئاو بخۆمه وه». دام بە کۆلی خۆمدا و له ليواری شە قامی گەورده دوی چاوه پوانییه کی زۆر بە تاکسييه کی خه والووی دەمه و به يان گەيانده ماله وه. ئازارتيکی کوشنده له زگيدا بوو، ويستم بيبەم بۆ بیمارستان، بە لām تکايه کی زۆر و نااسایی تياکردم نه يیبهم، گووتی برينه کانێ کوشنده نين و له بیمارستان تووشی دەرده سەری گەورە ده بيئت. منيش بيته وهی هيچ پرسيارتيکی ليیکەم وازم ليهتينا بخه ويئت. بە شيوه يەک شە کهت و ماندووبوو، هەشت سەعاتی بيچان خەوت، که بە ناگاهاته وه دووی پاش نيوه پۆ بوو. من خواردنم ناماده کرد و سفره يه کی فه قيرانەم پازانده وه، له دەموچاوشتندا کۆمه کمکرد و پيئمگووت «بە برايه کی خۆت حيسابم بکە و چ شتيک به من دەرکريت من کۆمه کتده که م». دياربوو گەنجيکی وه فاناسه و به پيژيکی زۆره وه گووتی، تامردن ئەو فه زل

و یارمەتیبەهێ منی لە یادناچیت. بێتەوهی من هیچ بۆلیم خۆی حیکایەتی
خۆی گێڕایەوه و گووتی ئەمە دووهم جاره لێدەدەن، ئەوانەشی لێیانداوه
پیاوانی قەیسەرن. بە قەسەئەو قەیسەر شابازرگانی شارەکهیه
نزیکیەتیبەهێکی زۆری لە حوکمران و پیاوانی دەسەلاتەوه هەیه، هاوڕێی
زۆربەهێ بەرپرسە گەرەکانە. مەسەلەکه ئەوهیه قەیسەر که شەریکی دوو
بەرپرسی زۆر پایەدارە بە پارەیهکی ناچیز بازپێکی کۆنی کپیووەتەوه،
ئەوه سێهەمین گوزەرە که دەیکێتتەوه، ئەمجارە دەیهوێت هەموو
دوکاندارەکان دەربکات بۆ ئەوهی بیروخینت و شتیکی نوێی لە جێگادا
بەرزیکاتەوه، ئەم و هەندێ دوکانداری دیکە سویتدیان خواردووە دەرەچن.
بەلام دواي ئەو لێدانە دیوێنی شەو دڵنیاوو گەر دەرەچیت دەیکوژن.
من نەمزانی چۆن ئامۆزگاریبکەم. لێمپرسی «ئەوانە دەناسیت که لێیان
دایت؟». گووتی «بیانناسم و نەیانناسم سوودی نییه، ئەوان هیچ نین،
کرێکارن، نیشی خۆیان دەکەن و پارە وەرەگرن». ئەو پۆژه بە غەمیکی
زۆرەوه مالاوایم لەو کۆپە گەنجە کرد و چووم بۆ لای شەبەر و تەواوی
حیکایەتەکەم بۆ گێڕایەوه. شەبەر بەلایەوه سەیر نەبوو. بە پێکەنینەوه
سەیریکردم و وەک گالته بە عەقڵی من بکات گووتی «هەموو پۆژیک
شتی لەوه خراپتر پوودەدات... هەموو پۆژیک، حەسەن تۆفان تۆ لە
میژە لەم شارەدا نازیت».

من لەو پۆژەوه بێرێارمدا بەردەوامم، دەبایە بزێم چی لەم شارەدا
پوودەدات، لاشەکهی موراو جەمیل بەردەوام بەرەو ئەو دەشتاییە
پایدەکێشامەوه، شەوان هەستەمەکرد لاشەکه بە ژێانمدا دەسوپێتتەوه،
دەبوایە بزێم و بێنم و تێبکەم. لە شەوی بێدەنگ و ترسناکی ئەم
شارەدا شتی سەیر و عەجباتی پوویاندا. لەو شەوه سەیرانەدا،
ئافەرەتێکم بینی کوشتیان و لاشەکهیان لەگەڵ خۆیاندا برد، کۆرێکم
بینی بە بلۆک سەریان پانکردەوه و لاشەکهیان سووتاند، کۆمەلێک

مندالْم بینی پیره‌می‌دیک به به‌رد ده‌کوژن، خه‌لکی تریشم بینی ده‌هاتن و له چۆله‌وانیدا ده‌گریان، دزی بچوک و ناچیزم ده‌بینی که پارچه نالتونی دزراویان ده‌هیتنا و ده‌یانشارده‌وه، ژن و پیاوم ده‌بینی له ناوئه و به‌رده‌لانه‌دا به‌دم ترس و له‌ریژکه‌وه که ده‌ماری ده‌ته‌زاند رایانده‌بوارد، کچ و کوپم ده‌بینی ده‌هاتن و بیتنه‌وه‌ی په‌نجه بۆ یه‌ک بیه‌ن به‌سه‌ر شانی یه‌کدا ده‌گریان و ده‌پۆیشن. هه‌ستمکرد له‌و شه‌وانه‌دا به‌رزبوونه‌وه و نزمبوونه‌وه‌ی فریشته‌ش له‌ نیوان زه‌وی و ئاسماندا ده‌بینم، خودا خۆی ده‌بینم داده‌به‌زیت و سه‌رداننکی کوچه‌ خه‌وتوه‌کانی ئه‌م شاره‌ ده‌کات و ده‌پوات. هه‌موو شتی‌کم به‌ چاوی بینه‌ریکی غه‌مگین ته‌ماشاده‌کرد، نه‌مه‌توانی ده‌ست له‌ هیچ وه‌رده‌م، نه‌مه‌توانی هیچ بگۆپم. من له‌و شه‌وانه‌دا تیگه‌یشتم که گه‌وره‌ترین درنده‌یی و بی‌په‌حمی ئه‌م دونیایه‌ی ئیمه‌ له‌وه‌دایه، گه‌ر مرۆف ده‌ست بۆ چه‌ک نه‌بات ناتوانیت هیچ بگۆریت، به‌لام من ناشیرینی دونیام زیاتر پی‌قه‌بوول بوو له‌وه‌ی به‌چه‌ک بیگۆپم، چه‌کیش هیچ نییه‌ جگه‌ له‌ تاوانیک که مرۆف ده‌یخاته سه‌ر تاوانه‌کانی دیکه. له‌و شه‌وانه‌دا چۆن ماجه‌لانی خه‌یالی سه‌یری فلیمه سه‌یر و عاجباتییه‌کانی خۆی ده‌کرد، منیش سه‌یری فلیمی ترسناکی ئه‌م دونیایه‌م ده‌کرد، منیش وه‌ک گوڵ سۆلاف ته‌نیا بینه‌ریکبووم له‌ سینه‌مایه‌کی گه‌وره‌تر و سه‌یرتر و کراوه‌تردا. هه‌ندیک شه‌و هینده‌م خه‌و ده‌هات، به‌و ئیسکه‌ په‌ق و ئیراده‌ نازه‌ل‌په‌نگه‌ی خۆمه‌وه، له‌ ته‌پوتۆزی نزیک ئه‌و شه‌قامه‌ بازنه‌ییه‌ مه‌لعونه‌دا شه‌کات و بی‌په‌ست، وه‌نه‌وز گێژیده‌کردم و وام هه‌ستده‌کرد هه‌موو ئه‌و شتانه‌ به‌ده‌م خه‌وه‌وه ده‌بینم. به‌لام هه‌ندئ شه‌ویش به‌ نه‌دازه‌یه‌ک وریابووم فینکی ده‌مه‌وبه‌یان و سه‌رمای به‌ر له‌ کۆتایی شه‌و به‌خته‌وه‌ریانده‌کردم. گه‌ر کاره‌با هه‌بایه‌ هیچ شتی‌ک له‌ دونیادا به‌ نه‌دازه‌ی بینینی ئه‌و هه‌موو گۆپه‌ داگیرساوه‌ی شار له‌لام جوان نه‌بوو... به‌لام بینینی ئه‌و هه‌موو خوینه‌ی ناو شه‌و

غەمگینیکردم. جاران وام هەستەکرد ئەم شارە بە خەوتووێی جوانە،
بەلام ئیستا نا، هەستەکەم بە خەوتوویش پەرە لە تارمایی و جنى
پەش، بە خەوتوویش پەرە لە خوین و غەم.

مەعشوقە یەکی راستی لە باغیکی خەیاڵدا
یان مەعشوقە یەکی خەیاڵی لە باغیکی راستیدا؟
«غەزەلنوس و تریفە یابەحرى لە دوای سالی ۱۹۹۶ وە»

کە تریفە یابەحرى لە بەهارى سالی ۱۹۹۶ دا ونبوو، عەتار وایدەزانى
لەگەڵ قافلە یەکی قاچاخدا دەرچوو بە دەرەوێ و لات. ئەو بە حوکمی
ئەوێ نزیکیەتی یەکی زۆری لەگەڵ هەموو قاچاخییەکاندا هەبوو،
ئاگاداری ئەو گروپانەبوو کە بە شەو پتکەخران و لە شارەو بەرەو
ئەستەمبول دەکەوتنە پێ. چەند هەفتە یەک بێپشوو تەواوی قاچاخی و
پیشکاروانەکانی بەسەرکەدەو و پرسیاری ئەو کچە چکۆلانە چاوپەشی
لێکردن. بەلام هەولەکانی بێسوودبوون، کەس زانیارییەکی ئەوتۆی
نەدەزانى، ئاخەر لەم شارەدا چەند کچی ئەسەمەر و چکۆلە و چاوپەش
هەبوو؟ سەد هەزار؟ نازانم لەوانە یە زۆرتریش. جگە لەو ئەوانەى کە
بۆ ئەستەمبول دەکەوتنە پێ، زۆریەیان شوناسی نادروست و ساخەیان
بێبوو، کەس ناوی راستەقینەى کەسی نەدەزانى.

لەو دەمەدا کە عەتار بۆ تریفە یابەحرى دەگەرا، خانمی یابەحرى
لە مائى غەزەلنوسدا بوو. لەو ماوەیەدا پتکەوێ چوو بوونە بیمارستانەکان،
پتکەوێ گولیان بۆ ئەو کچە نەخۆشانە بردبوو کە لەسەر قەرەوێڵەکانی
بیمارستانی گشتی بێهاو دەم و هاو غەم مێش تێیدا بوون. ئەو نزیکیە
شتیک لە ئولفەتى لە نیاواندا دروستکردبوو، لە هەوای سەرەتای

مه‌حه‌به‌ت ده‌چوو. کيشه‌ی هه‌ره‌ گه‌وره‌ی غه‌زه‌لنوس، نه‌و عه‌شقه‌ سيجراوی و قووله‌ی بوو بۆ شازنی هه‌زارباغ، که وه‌ک نه‌ینیه‌کی گه‌وره‌ی ژيانی ده‌پیاراست، شتی‌ک بوو نه‌یده‌ویست تریفه‌ یابه‌حری بیزانیت، نه‌ده‌بایه‌ هیچ ژنیکی نه‌م دونیایه‌ به‌ حیکایه‌تی نه‌و خوشه‌ویستییه‌ نه‌ینیه‌ی بزانیت له‌گه‌ل کچیکدا که هه‌مووان به‌ په‌مزکی خه‌یالی ناو گورانی گورانییژه‌ کورده‌کانی سالانی زوی ده‌زان. نه‌و پژه‌ی تریفه‌ یابه‌حری له‌ کارخانه‌ی مافوره‌که هاته‌ده‌ری به‌ جوړیک ته‌نیا و تیکشکاو بوو، هه‌موو دلێک بۆی ده‌سووتا. خۆی به‌بوونه‌وه‌ریکی پووت ده‌بینی که که‌سێک نییه‌ بیپاریزیت، نه‌و پیاوانه‌ی کارخانه‌که‌یان کړیوو ئاسان لینه‌ده‌گه‌پان بروات، ترسکی گه‌وره‌ی هه‌بوو وه‌ک سه‌ی قادری نیا بیرفینن و وه‌ک کۆیله‌ کاری پتیکه‌ن، ترسی هه‌بوو بیخۆن «ماوه‌یک بوو له‌و قویا سه‌یره‌دا ده‌ژیا که جانه‌وه‌ریکی گه‌وره‌ له‌ ناو تاریکیه‌وه‌ سه‌یره‌ده‌کات و ده‌یه‌ویت بیخوات».

شه‌ویکی باران بوو چوو بۆ مائی غه‌زه‌لنوس، ترسه‌کانی به‌جوړیکبوون، جگه‌ لای غه‌زه‌لنوس له‌ هیچ جیگایه‌کی دی دنیا ئارامی نه‌ده‌گرت، له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا هیشتا شتیکی نه‌وتۆی له‌سه‌ر نه‌م پیاوه‌ پيشنه‌ نه‌ده‌زانی که به‌ غه‌زه‌له‌ سه‌یر و خه‌یالییه‌کانی دنیای پرکردبوو. پیشتر بیرى له‌وه‌ نه‌کردبووه‌ که ده‌خوازیت و له‌ خه‌یالیایه‌تی شووبکات، وه‌ک کچانی تر عومریکی له‌وه‌دا به‌سه‌ر نه‌بردبوو، بیر له‌ سیفاتی می‌ردی پاشه‌پۆز بکاته‌وه‌. له‌و کچانه‌بوو که زۆر که‌م بیر له‌ شووکردن و پیاو و سۆز ده‌که‌نه‌وه‌. ده‌بی‌ت بلێم ئیمه‌ له‌ ولاتی‌کداين له‌و جوړه‌ ئافره‌ته‌ ئاسنینانه‌ی زۆر تیدایه‌، له‌و ژنه‌ په‌قانه‌ی گه‌ر بمرن ئاماده‌نین بچوکتیرین هه‌وای سۆز له‌ پوخساریاندا ده‌رکه‌ویت، به‌لام له‌ پاستیدا تریفه‌ له‌و خانمه‌ که‌له‌په‌ق و بنزگ به‌ردینانه‌ نه‌بوو، به‌لام ژيانی وه‌ها پۆیشتبوو پیکه‌وتی پیاویک نه‌کات ژنی‌تی له‌ خه‌و هه‌ستی‌نیت. زۆریه‌ی نه‌و خانمانه‌ی

ئاوها سارد و پهنگ زهره و خيونا سا زهوى ته يده كهن، خه لكېكن دواچار كه سيك نه بووه له خويان هه ستييت، شه تووشى سه هولبه ندانى دل و به ته خته بوونى له شى كردون، وهك چوڻ مرؤف ده بيت ماندووييت تا بيھوشيك ده هينيته وه سه رخوى، ده بيت پياوېش ئاوها ماندووييت تا له ژړه وه پرا پشكوى خاموش و سوته كئاساى ژنيتى له وانه دا ده كه شييتته وه، هه نديك پياو هه ن ده توانن خاموشترين خوله ميّش داگيرسيّتنه وه، به لام زوربه ي پياو شه سه بره يان نيه، راسته وخو مه خلوقيكيان ده ويت بويان پووتبيته وه و هه موو هونه ره كانى پيكه وه خوتن بيتشه رمانه بزانيت و ماندوويونى نه ويت. وه لى ده بيت بزانين، مرؤف ته نيا به سه بر ده گاته شه و پله يه، به سه برى ژور. تريفه له و كارخانه يه دا جگه له مه ستى و خيال هيچى دى نه ژيا بو، له برى شه وى بير له له شى خوى و عه شقى خوى بكاته وه، خه يالى لاي شه و پاله وانه مه ستانه بوو كه له مافوره كاندا بو ئوميد و به خته وه رى و وه فا و خوشه ويستى ده گريان. دلى لاي شه و كچانه بوو كه هاوكار و هاوده مى بوو، ئازارى شه وان به چه شنك ده بيرد خوى له بيرده چوه وه. شه چه ند سالي كارخانه كه سالانى نزيك بوونه وهى بوو له ئازارى شه و كچه كريكارانه ي، ماندوويونى كارخانه يان له چاو دوزه خى مالدا به به هشت ده زانى. هه رده م دا يه ن و برينپېچ و له لايان بوو، په نگه شه و ژنانه خويان نه بن كه س نه زانيت تريفه چه ند به ته نگ ئيش و ئازاريانه وه هاتوه. هه موو ده ردى خويان ده بيرده به رده مى شه، تا واى ليّها تريفه ساتيكى نه بوو ته ماشاى ژيانى خوى بكات. شه وانه ي مه راق و كيشه كانى خه لكى ده يانبات زورجار ده كه و نه ناهه قى ده ره قى به مرؤفه كه ي ناو خويان، به لام هه موو ده زانين دادپه روه رترين مرؤف شه و كه سه يه كه ده ره قى به خوى بيّره حمه. تريفه كه له و كارخانه يه ش هاته ده رى هه رده م بيرى لاي شه و خانمه غه مگين و كه ساسانه بوو. شه و پوزه ي ده يويست له عه تار هه لبيت چوو بو لاي يه كيك له و ژنه چالاكانى

له کۆمه‌ک و یارمه‌تیدانی ژناندا ده‌ستبه‌کاربوون، کللیلی خانوو تازه‌که‌ی خۆی خسته به‌رده‌می و گووتی «من ماوه‌یه‌ک ده‌بیّت له پێش چاو نه‌میّنم، هه‌ندی‌ک کێشه و دهردی تایبه‌تی خۆم هه‌یه، هه‌ر کات ویستتان که‌سیکی به‌دبه‌خت هه‌شاربده‌ن ئه‌وه کللیلی مائی منه، خۆتان چۆنتان پێ باشه وابکه‌ن». ئه‌و پۆژه‌ی که‌ تریفه کللیلی ماله‌که‌ی خۆی دانا و ویستی خۆی ونبکات، له پاستیدا نه‌یده‌زانی بۆ کوێ بجیّت. ئیواره‌یه‌ک دره‌نگ چوو بۆ لای غه‌زه‌لنوس، پێیوابوو وه‌ک سه‌ره‌تا ئه‌و ده‌شیّت کۆمه‌کیبکات و جیگایه‌کی بۆ بدۆزێته‌وه. ده‌ترسا خۆی لای که‌لاوێژی نیا یاخود لای کیزانی تری قالیچن هه‌شاربده‌ت، که‌ی ده‌یزانی ژیا‌نی ئه‌و به‌سته‌زمانانه چۆنه؟ دوا‌ئه‌وه عه‌تاریش له‌وه شه‌یتانتر و فی‌لچنتره له‌و جیگایانه‌دا نه‌یدۆزێته‌وه. غه‌زه‌لنوس دوا‌هه‌مین هیوای پاسته‌قینه‌ی بوو، دانیابوو که‌س خه‌یالی بۆته‌م پیاوه‌ پێشنه پۆمانسی و خه‌یاڵزاده‌یه ناچيّت. له‌و کاته‌وه‌ی غه‌زه‌لنوسی ناسیبوو زۆرجار ئاره‌زووی ئه‌وه‌ی هه‌بوو ماله‌که‌ی ببینیّت. مه‌سه‌له‌که‌ ته‌نیا فزولێکی کچانه نه‌بوو، به‌پێچه‌وانه‌وه هێزێکی نه‌هێنی و ناوه‌کی و قوول ئه‌و هه‌زه‌ی تیا سه‌وزده‌کرد. که‌ گه‌یشه‌ لای غه‌زه‌لنوس له‌و باوه‌رده‌دا نه‌بوو له‌ جیگایه‌کی وه‌ها سه‌یردا بژی، مائی غه‌زه‌لنوس له‌ دهره‌وه‌ بچوک و خه‌وتوو و ساده ده‌ینواند، له‌ یه‌کیک له‌ هه‌ره‌ کۆنترین گه‌په‌که‌کانی شاردای بوو، جیگایه‌ک ماله‌کان هێشتا توژی نه‌ماره‌ته دێرینه‌کانیان لێهه‌لده‌ستا، شار له‌ویدا هێشتا بۆنی ئه‌سپسواری دێرین و بۆنی تاعوون و بۆنی باجگره عوسمانیه‌کانی لێده‌هات. تریفه که‌ پێی خسته کۆلانه‌که‌یانه‌وه هه‌ستی ئه‌وه‌ی هه‌بوو ده‌گه‌رێته‌وه بۆ دوور، ده‌چيّه‌وه بۆ سه‌رده‌مه‌ دێرینه‌کان، بۆ پۆزگاری فه‌قیی عاشق و مه‌لای له‌ ئیلاهیاتدا خنکاو. به‌لام که‌ به‌ره‌و مائی غه‌زه‌لنوس هه‌نگاوینا هێزێکی له‌ خۆی گه‌وره‌تر و سه‌یرتر ده‌ی‌رفاند. له‌ به‌رده‌رگا‌که‌دا ته‌ماشای خۆی کرد، له‌ یه‌کیک نه‌ده‌چوو بێگونا‌ه بیّت و

بۆ کۆمه‌ک بگه‌پێت، به‌لکو به‌ خانمیکی ده‌کرد دوا‌ی سه‌فه‌ریکی پر له‌ کاری حه‌رام به‌ شه‌رمه‌وه‌ بگه‌پێته‌وه‌ بۆ ماڵی خۆی. پێشوازی غزله‌لنوس پێشوازییه‌کی گه‌رم بوو، گه‌رچی هاتنی کوتوپرپیوو، به‌لام وه‌ها دیاربوو وه‌ک ئه‌وه‌ی پێکخرا‌بێت و نوسرا‌بێت و به‌کیکی دی به‌ وردی ئاماده‌یکرد‌بێت. ماڵی غزله‌لنوس و باغه‌که‌ی له‌ ناوه‌وه‌ شتیکی دی بوون، ئێجگار پر شکۆ و سحرای دیانن‌واند. له‌ ده‌ره‌وه‌ که‌ لێت ده‌پوانی ته‌نیا به‌ک دوو دره‌ختی سه‌وز دیاربوو، به‌لام له‌ ناوه‌وه‌ گۆله‌کان و داره‌کان شکۆی خۆیان و هه‌یه‌تی شاهانه‌ی خۆیان هه‌بوو. وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ شکۆی باغه‌که‌ی شه‌رمبکات، وه‌ک له‌ بیرێ چووبێته‌وه‌ ئه‌ویش له‌ نه‌وه‌ی به‌کیک له‌ خه‌زانه‌ ناوداره‌کانه‌، به‌ ترس و شه‌رمیکی گه‌وره‌وه‌ له‌ ژووری میوانه‌که‌دا دانیش‌ت و سه‌یری له‌ وه‌موو منداڵه‌ فریشته‌ په‌نگه‌ هات که‌ به‌ده‌وریدا پاینده‌کرد و ده‌یانقێژاند و هاواریانده‌کرد. که‌ ئه‌و وه‌موو منداڵه‌ی بینی واهاته‌ خه‌یاڵی که‌ غزله‌لنوس چه‌ندین ژنی هه‌بێت و حیکایه‌تی ژانی خۆی به‌ دروستی بۆ ئه‌و نه‌گێراییته‌وه‌. له‌ و کاته‌وه‌ی ئه‌و کۆپه‌ی دیوو، ئه‌و جوړه‌ هه‌سته‌ سه‌یره‌ی هه‌بوو، هه‌ستی‌ک که‌ وه‌سف نا‌ک‌رێت، وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ نا‌کاو هه‌وایه‌کی سارد نا‌خت بگ‌رێت. ئه‌و‌کات نه‌یده‌زانی خۆشه‌یستی چیه‌، عه‌شق تا ئه‌وساته‌ش لای ئه‌و نه‌رخ‌ی‌کی ئه‌خلاق‌ی بوو که‌ وه‌ک کچی‌کی گه‌نج ده‌بایه‌ به‌رگری لێبکات، به‌لام پێش‌تر نه‌زموونیکی عاشقانه‌ی پاسته‌قینه‌ی نه‌دیوو. ئیدی دونه‌یایه‌کی عه‌جیبه‌ خه‌لکانێک هه‌ن نازانه‌ عه‌شق چیه‌ و ده‌بن به‌ پاسه‌وانی، خه‌لکانێکی‌ش هه‌ن عاشقن و ده‌بن به‌ جه‌لادی. به‌لام دل‌نیا‌بوو ئه‌و ئیواره‌یه‌ شتیکی ناسروشتی له‌ دل‌یایه‌تی، شتی‌ک کاتی ده‌و‌یت تا به‌ ته‌واوه‌تی بزانی‌ت چیه‌. هه‌لبه‌ت خۆشه‌یستی وه‌ک ده‌رد وایه‌، نزیکایه‌تی و خزمایه‌تییه‌کی زۆری له‌ گه‌ل نه‌خۆشیدا هه‌یه‌، ئه‌و چه‌ند مانگه‌ی دوا‌یی که‌ چه‌ند جارێک غزله‌لنوسی بینی بوو، که‌ پێکه‌وه‌ سه‌یری مافووره‌ خه‌یاڵیه‌کانیان

کردبوو، هه‌موو جارێک ئه‌وه‌سته ساردی هه‌بوو، شتی که وات لێده‌کات
 هه‌زیکه‌یت به‌تانییه‌ک له‌ خۆته‌وه‌ بپێچیت و خۆت داپۆشیت، هه‌ستیکه
 وه‌ک سه‌رمای پێش داگیرساندنێ ئاگرێکی گه‌وره‌ وه‌هایه‌ له‌ ناخدا.
 تریفه‌ ئه‌وه‌ پۆژه‌ که‌ له‌ ژووری میوانه‌ خاڵی و ساده‌کی غه‌زله‌نوسدا
 دانیشت، چاوه‌پوانی ئه‌وه‌ی ده‌کرد دایکی مندالێه‌کان ده‌رکه‌وێت و
 به‌خێرهاتنی بکات، به‌لام هه‌یچ که‌س دیارنه‌بوو. له‌ ناکاو هه‌ستی به
 ئولفه‌ت و مالمخویی کرد، وه‌ک ئه‌وه‌ی جارێکی دیکه‌ له‌م ماله‌دا بووبی،
 وه‌ک ئه‌وه‌ی گه‌رابێته‌وه‌ بۆ جیگایه‌ک که‌ جیگای راسته‌قینه‌ی خۆیه‌تی.
 خودایه‌ چهند سه‌رسامبوو که‌ چیرۆکی ئه‌و مندالانه‌ی له‌ ده‌می غه‌زله‌نوس
 بیست، له‌و کاته‌دا بروسکه‌ئاسا کۆی ژیانی خۆی به‌به‌رده‌میدا پابورد،
 تیگه‌یشت ئه‌وه‌ی ئه‌وی به‌ره‌و ئه‌م ماله‌ هه‌یناوه‌ ده‌ستی پێکه‌وت نییه‌،
 به‌لکو هه‌ینی چاره‌نوسه‌. تریفه‌ له‌ سه‌ر کورسییه‌کی ساده‌ له‌ هۆله‌که‌ی
 مالی غه‌زله‌نوسدا داده‌نیشت و به‌ چاوی پر فرمێسکه‌وه‌ گوێده‌گرت،
 غه‌زله‌نوس حیکایه‌ت دای حیکایه‌ت چیرۆکی ئه‌م مندالانه‌ی ده‌گه‌یشت به‌وه‌
 که‌ به‌ره‌می عه‌شقی خه‌یالی بوون، کچ و کوپی کۆمه‌لێک دایکی
 بپاچه‌بوون که‌ له‌گه‌ڵ خه‌ونه‌کانی خۆیاندا خه‌وتبوون، به‌هه‌رام
 عه‌شقبازی خه‌یالیان کردبوو، دواچار ئه‌م مندالێه‌ بیکه‌سانه‌یان
 دروستکردبوو که‌ ئه‌گه‌ر غه‌زله‌نوس نه‌یگرتبایه‌ته‌ خۆی له‌وانه‌بوو خۆیان
 و دایکیشیان بکوژرێن. غه‌زله‌نوس بۆ ئه‌وه‌ی مندالێه‌کان له‌ کوشتن و
 سه‌ربهرین پزگاریکات جار دای جار له‌م بنکه‌ی ته‌نهایه‌ی خۆیدا ئه‌م
 کوپ و کچه‌ فریشته‌ئاسا و خه‌یالیانه‌ی گرتبووه‌ خۆی، نه‌وه‌یه‌کی
 هه‌رامزاده‌بوون که‌ نیوه‌یان له‌ جوانی و نیوه‌یان له‌ نه‌فره‌ت دروستبووبوو.
 جگه‌ له‌ غه‌زله‌نوس که‌س نه‌یانی راسته‌قینه‌ی ئه‌وانی نه‌ده‌زانی. تریفه‌
 یابه‌حری تا گۆتایی گوێده‌گرت، به‌ چاوی پر ئه‌شکه‌وه‌ به‌سه‌ر ده‌ستی
 غه‌زله‌نوسدا ده‌نووشتاوه‌ ماچبیکات، پێیده‌گه‌وت «تۆ فریشته‌یت، تۆ

له جنسی مړوف نیت، تو وهک نیمه گوناخت نییه». وهک شیت یه کیک له مندالنهکانی هلهده گرت و ده گریا، وهک شیت یه که یه که دواى نهو مندالنه بچوک و گه ورانه دهکوت و ده گریا، خوئ به خوشکی هه موویان ده زانی، به دهم فرمیسکه وه دیپر دیپر حیکایه تی خوئ ده گتپایه وه، حیکایه تی زگپرپوونی دایکی بهو، چیرۆکی له دایکپوونی به بی باوک له ژنیکى نه خوش، ژيانى وهک کچیکى بیکهس له گهل جهوهر یابه حریدا. شته کان بو غزلهلنوس سیر و سیراویوون، نهو له و کچانه بوو که وزه یه کی سیری گتپانه وهی هه بوو. تا نهو کات کچیکى وهما کاملی نه بینیبوو، به ره می نهو عه شقه ناکام و ئاره زووه خه یالینه بیت که له بری نه وهی بمرن و بین به سهراب، له شیوهی مروفیکى خه یالیدا دهرده که ون. ههر لهو شه وه سهرده دا غزلهلنوس به سهر دهسته سیراوییه کانیدا دنوشتایه وه و ماچیده کرد و دهیگوت «تریفه یابه حرى شووم پتیکه و ببه به هاوړپى ژيانم». کهس نازانیت داوایه کی واسه سیر و کوتوپر له چیه وه هاتووه؟ ده بیت پشهکانی لهو کولتووره له ناکاو و پهله یه وه هاتبیت که نترانی نهو ولاته چهندين سه ده یه دهیگر نه بهر؟ نهو کولتووره ی پایوئیک له ناکاو دهچیت به رده می خانمیک و داوی په یوه ندی لیده کات، داوی هاوسه ری لیده کات و له هه مان ئان و ساتیشدا وه لامیکى پوژن و پوونی دهوئیت؟ یان له شهیدایى غزلهلنوس و سه سامیه وه به تریفه یابه حرى سه رچاوه ی گرتووه، یان له هه ولتیکى جوامیرانه ی پایوئیکى مه رده وه هاتووه که به راستی و یستوئیتی ئافره تیک له میهنه تیکى راسته قینه و گه وره دهر بهینیت؟ هه موو نهو مندالنه ی نهو شه وه هاتنی تریفه یابه حریان له نزیکه وه دی، ته واوی ورده کاریه کانى نهو چند سه عاته یان له یاده، هه موو نهو ساته یان له بیره که غزلهلنوس وهک نه وهی جنۆکه یه کی رهش دهستی لئوه شانده بیت، یاخود بوو بیت به داوی یه کیک له خه یالنه بیتپه روا و بالداره کانى تریفه وه، له

به‌رده‌میدا کړنوشده‌بات و ده‌لټ «ناسمان و هیزه سه‌یر و نادیاره‌کانی
دونیایا تویان ناروده، من و تو به پڼکه‌وت به‌کترمان نه‌بینیوه، تو
نه‌مشه و ه‌روا ناسان پووت له مائی من نه‌کړدوه، من وه‌چه‌ی
غزه‌لنوسه‌کان و تو کچی خه‌یال‌ه ناکامه‌کان، تامردن ه‌ورپټ ده‌بم.
پټویستیم به‌ تویه و توش پټویستت به‌ منه، تو نه‌و نیوه خه‌یال‌یه‌ی
منیت که فرپویت و که‌وتوویته سوچیکي تری دنیاه». سالانټکی درټز
مندالان نه‌و قسه سه‌یرانه‌ی غزه‌لنوسیان ده‌گوته‌وه ... نه‌و تون و شیوه
گووته‌نیان وه‌ک خوی لاساییده‌کړدوه، کوپه‌کان ده‌چونه به‌رده‌م که‌کان
و کړنوشیان ده‌برد و به‌ لاقرتیبه‌وه ده‌یانگووت « نه‌م شه‌و خه‌یال تو‌ی
ناروده، تا پزگارمبه‌کیت و پڼگام بده‌یت پزگارته‌که‌م».

پووداوه‌کانی نه‌و شه‌وه به‌ هر جورټیک گوزه‌ریان‌کړدبټ، نیشانه‌ی
نه‌ون که‌ تریفه یابه‌حری و غزه‌لنوس له‌و ساته‌وه زانیویانه که‌ به‌بټ
یه‌ک ناتوانن بژین، ه‌موو ده‌زانین نه‌وه‌ی نه‌وکات به‌یه‌کییه‌وه به‌ستون
خوشه‌ویستی نه‌بووه، به‌لکو هیزټکی له‌ خوشه‌ویستی گه‌وره‌تر و نالو‌تر
و قول‌تر بووه که‌ خه‌یال‌ه. خوشه‌ویستی به‌بټ خه‌یال وه‌ک پڼکه‌وتنی
دوو دوکانداره له‌سهر تی‌که‌ل‌کردنی دوکانه‌کانیان. نه‌وه‌ی سیحری خه‌یال
پڼکیانه‌وه ده‌به‌ستټ، په‌یوه‌ندیان درټزتر و خوگرترده‌بټ، خوشه‌ویستی
پووت، زوو پیرده‌بټ و ده‌مرټ. به‌لام دوو بوونه‌وه‌ر که‌ دوو خه‌یالی
ناکو‌تایان ه‌به‌بټ، ه‌ه‌ستبکه‌ن ه‌ردووکیان به‌ پڼگایه‌کی درټزدا ه‌اتوون
و نه‌و پڼگایه له‌ دوری دوروه به‌ جورټیک ناراسته‌ی وه‌رگرتووه بگاته
یه‌ک، هر یه‌که‌یان تی‌شووییه‌کی درټزی نازار و خه‌یالی پټبټ و به‌وټ
نیشانی نه‌وی دیکه‌ی بدات، نه‌وکات ده‌که‌ونه ناو ده‌ریاه‌کی ناکو‌تاوه
که‌ ته‌نیا مه‌رگ ده‌توانټ کوتایی پټبه‌ینټ، خه‌یال یه‌کټیبه‌کی قول‌تر
و پته‌وتر له‌ خوشه‌ویستی له‌ ناو ئاده‌میزاده‌کاندا دروستده‌کات.

نه‌و کاته‌ی یه‌کتریان ناسی غزه‌لنوس کوپټکی پر نه‌زمونتر و دنیایا

دیده‌تر بوو، تریفەش خەیاڵێکی دەر و سافتری هەبوو، بە‌لام هەردووکیان نەیان‌دەزانی چۆن درێژە بە‌ ژایانیان بدەن، مەرۆف چەند خەیاڵی بە‌هێز و بە‌رین بێت، پێویستی بە‌ حەقیقەتێک هەبە بۆی بژی. لەو شە‌وه‌دا دوو کەس بە‌ یە‌ک‌دە‌گە‌یشتن و هە‌ر یە‌کە‌یان بە‌شی‌وه‌ی خۆی بۆ پاستییە‌کی گە‌وره‌ دە‌گە‌را. تریفە پێ‌وابوو لەو م‌الە‌دا خە‌یزان و قە‌بیلە‌ی خۆی دۆ‌زی‌وه‌تە‌وه‌، دوا‌ی پیری‌وون و نە‌خۆشکە‌وتنی فە‌وزیە‌ یاسە‌می ئە‌و کچێ‌کی بێ‌کە‌س‌بوو. بە‌لام ئێ‌ستا د‌ل‌نی‌ابوو کە‌ ئە‌و هە‌میشە‌ یە‌کێ‌ک‌ بو‌وه‌ لە پۆ‌حله‌‌به‌ره‌ خە‌یاڵییە‌کان. غە‌زە‌لنوس با‌سی ئە‌و دابە‌ش‌بو‌ونه‌ ترس‌ناکە‌ی خۆی بۆ دە‌کرد لە‌ نێ‌وان خە‌یاڵ و حە‌قیقە‌ت‌دا، بە‌و شە‌وه‌ دە‌ستیدە‌گرت و وە‌ک شێ‌ت دە‌ی‌برد بۆ باغی مە‌ه‌ناز، پێ‌کە‌وه‌ دە‌رگای ئە‌و خان‌و‌وه‌ خە‌یاڵییە‌یان دە‌کردە‌وه‌، غە‌زە‌لنوس ئە‌م جێ‌گایە‌ی وە‌ک کە‌عبە‌ی خۆی تە‌ماشادە‌کرد. تریفە بە‌و باغە‌دا دە‌گە‌را، دە‌ستی لە‌ گۆ‌لە‌ پە‌مە‌ییە‌کان دە‌دا، بۆ‌نی پۆ‌حی کچێ‌کی دە‌کرد گۆ‌لستانێ‌کی بێ‌سنووری جێ‌پێ‌شت‌بوو. تریفە ئە‌و باغە‌ی وە‌ک خە‌یاڵێ‌ک دە‌بینی کە‌ پە‌لاماری حە‌قیقە‌ت دە‌دا، ئێ‌ستا کە‌ بۆ‌نی بە‌و گۆ‌ل‌نە‌وه‌ دە‌کرد، دە‌یزانی هە‌موو خە‌یاڵێ‌ک دە‌بێ‌ت بە‌ جۆ‌ری‌ک لە‌ جۆ‌ره‌کان پە‌لاماری حە‌قیقە‌ت بدات، دە‌بێ‌ت هە‌موو مەرۆ‌فێ‌ک برێ‌ک لە‌ خە‌یاڵی خۆی لە‌ ناو جەرگە‌ی حە‌قیقە‌ت‌دا سە‌وزیکات، ئێ‌دی لە‌ شی‌وه‌ی گۆ‌لێ‌ک‌دا بێ‌ت، لە‌ شی‌وه‌ی باغی‌کی چ‌کۆ‌لە‌دا بێ‌ت، یاخود لە‌ شی‌وه‌ی مند‌الێ‌کی خە‌یاڵی‌دا بێ‌ت. غە‌زە‌لنوس لە‌ ناو گۆ‌ل و بال‌ندە‌ و تریفە‌کانی مە‌ه‌نازدا کە‌ مێ‌ک پە‌ش‌وکاو دە‌ردە‌کە‌وت، نە‌یدە‌ویست پ‌استە‌وخۆ وانیش‌اندات کە‌ پێ‌ش‌نی‌اری ها‌وسە‌رێ‌تی لە‌لایە‌ن ئە‌وه‌وه‌ بە‌ره‌نجامی غە‌مخۆ‌رییە‌تی بۆ ژایانی تریفە، یاخود بە‌ هۆ‌ی ترسی ئە‌وه‌وه‌یە‌ لە‌ سەرگە‌ردان‌بوونی خان‌مێ‌ک کە‌ وە‌ک دو‌ورپێ‌کی دە‌گمە‌ن و یا‌قووتی‌کی بێ‌پۆ‌نه‌ دە‌بینی. بریاری ها‌وسە‌رێ‌تی لە‌گە‌ڵ تریفە‌دا بریاری‌کی شێ‌ت‌انە‌بوو، هە‌موو مەرۆ‌فه‌ عاقلە‌کان بە‌جۆ‌ری‌کی شێ‌ت‌انە‌ ژ‌ندە‌مێ‌تن و شو‌ودە‌کان، ئە‌وه‌ تە‌نیا

كهسانى دونيا په رست و قازانجېتون به وردى هه موو شتيك هه لده سه نكيښ
و بريارى هاوسه رى دده ن. ژنه پنان شتيكه هه ميشه برېك له شيتى و
هه له شى و بيروه لاوه نانى ده وېت، گهر مړوف ژور ورده كار پټوانه كارى
بكات، ناتوانيت هاوسه رگيرى بكات. غه زه لنوسيش يه كيك بوو له و پياوه
شيتانه كه ژوربه ي پوه شى ژيانى بېبېر كړنه وه ته يكر دبوو، خه يالزايه ك
بوو كه خه يال و خولياى له ناكاو ده يه پنا و ده بيرد، وازه پنانى له
قوتابخانه شيتانه بوو، خه لوه تى شش سالي له ناو غه زه لدا شيتانه بوو،
بازدانى بۆ سهر مينه به ره كانى شيعر شيتانه بوو، سه فهرى به كيشوهرى
خه يالدا شيتانه بوو، له خوگرتنى بۆ مندا له بېباوكه كان شيتانه بوو، بوونى
به ماموستاى خه يال شيتانه بوو، كړينه وه ي بۆ مالى سه يفه دين مارو
شيتانه بوو، حه زى بۆ سه برى شيتانه بوو... هه موو شتيكى شيتانه بوو،
به لام شيتييه كى پر و يقار، شيتييه ك مړوف به ئومپده وه گرځېده دات.
ئيدى بۆده وېت ژنه پنانى، بوونى به مېرد و باوك شيتانه نه وېت؟. به لام
چون ده توانيت له سه عاتيكى جوش و داخوونى دل و هه ستانى سوزدا
برپارى وه ها گه وړه بدات، كه ي ئه وه له گه ل ئه و يقاره ده روښن شيه ي
ئهو دا ده گونجيت كه شيتانه غه زه ل ده خوښتته وه و جيهان به خو ي
هه سته دكات؟. نا ئه وه ي غه زه لنوسى ئازارده دا، ئه و عه شقه ئه ستم و
ناكام و هه له اتووه ي ئه و بوو بۆ سه برى، بۆ گولستانه كانى هه زارباغ.
عه شقى هه ره گه وړه ي ژيانى ئه و سه برى بوو، كه بوونه وه ريكي شه وانه
و سه رابى و نه گيراوه، بوونه وه ريكه جگه له ئيلهامى غه زه ل، جگه له
په يوه ندى به هه موو كانگايه كى نه مرى خه يال وه، پښتگايه كى بۆ ئه م سهر
زه مين و دونيا به پښت نيه. سه برى ئه و خانمه ئه فسانه يى و نه گيراو و
خه يالتيه به كه هه موو پياوېكى دونيا له خه و نه تاريك و نه پښتنيه كانيدا
پاويده دكات، ئه و ئافره ته ئه فسانه ييه به كه مړوف ده وېت به ش به ش
له ناو هه موو ئافره تانى ديكه ي دونيادا بيدوزتته وه، سه برى نمونه ي

ئو ژنه بوو که عاشق نابيت، به لکو ته نيا عاشقی دهن، له بهرئوه مولکی هيچ يهک له عاشقانی نيه. ئه وه نهينی گه وره ی دلی بوو که ده بایه تا هه تاهه تايه بيشار یتوه. سهخته مروّف به نافره تیک بلیت تو ده که مه هاوسهرم له بهرئوه ی بریک له و سيفه تانه ت تديا به که له و خانم خه يالیه ی ناو باغه کان ی پوچمدا هه یه، هيچ پياویک به جوړه زمانیک ی وه ها له گه ل مینه یه کدا قسه ناکات. به لام پنده چیت غزه لنوس هیند به خه يالی تریفه و کاراکتر و ژيانی سه رسامبوو بیت، بریک ی زوری ئه و سيفه ته سه یر و خه يالیانه ی تيا بينی بیت که له و خانم نمونه یی ی ناو باغه کان ی خه يالیدا هه بووه.

تریفه له و کچه ئه سه مه ره پوچ سوکانه بوو که مروّف پاسته و پاست حه زده کات بیت به هاوړتيان. له و کچانه بوو به دیتنی شتیک له هیمنی و برپا و مه ستبوونت تيا دروستده بوو، له وانه ی گه ر په نجه یه ک بدات له ده ست، نازاریکی گه وره شت هه بیت هتور ده بیتوه و له سه ره خو ژانه کانت نارامده بڼه وه. شتیک له چاوه په شه کانیدا بوو که پاسته وخو خه فته ی ده برد و ئاسووده ی بانگده کرد. هه موو ئه و ژانانه ی تر که هاتبوونه سه ر پیکای غزه لنوس ژنبوون، قه شه نگبوون، پر خه يال بوون، به لام هيچيان بوونه وهریک نه بوون به سه یرکردنی چاويان پوچ له نازاره کان ی پاکبیتوه. تریفه له و ژانانه نه بوو که سحریان به سه ر هه موو جه سته ياندا دابه شده بیت، به لکو له و کچه چکوله بیجورمانه بوو که ده بیت له نزیکه وه سه یری چاوی بکه یت. هه موو سحر ی له و چاوه په شه سه یرانه یدا بوو که له ناکاو زیره کی و بریسکه و غه مخورییه کیان تيا ده رده که وت ده گمن و پوچه ژین بوو. غزه لنوس هه رجاریک يابه حری بین ی بوو، سه ره نجی ئه و چاوه سه یرانه ی دابوو، سه ره نجی ئه و ده ستانه ی دابوو، گه ر ده یخسته سه ر شانی هه ر که سیک وه ها پر سوزبوون، تیشک و شه به نگ ی ناو پوچی پاسته وخو له سیمای درده داره کانداهک ئاسووده گییه کی قول

دەردەكەوتەو. لەو ماوەیەدا كە پێكەوێ دەچوون بۆ لای خەلكانى
نەخۆش، ئەو دەستانەى تریفە، ئەو پەنجە باریكانەى، ئەو چاوانەى كە
لە ناكاو بە سۆزىكى سەیر دەدرەوشانەو، غەزەلنوسیان ماندووكردبوو.
ئەو لەگەڵ جەمعیەتى ژنانى سەرگەردان و پەژموردا هەزاران ژنى لەم
شارەدا بینیبوو، ژنانى سەدان جار لە تریفە جواتر و غەمگینتر، بەلام
هیچ كات چاویكى وەها ئارام و پڕ خەیاڵ و بینىزى نەبینیبوو، چاویك
جگە لە مەحەبەت نىگایەكى تری بۆ دونیا تیا نەبێت، دەستیكى دیکەى
وەهاى نەبینیبوو. غەزەلنوس دەیزانى پیاوانى دى وەك ئەو ئەو سىحرەى
تیا نابینن. پیاوانى ئەو شارە، سىماو پێست و مەمك و سەمتى ئافرەت
شیتیاندا كات، بەلام كەسێك حەز لە دەستى كچێك بكات، حەز لە
پەنجە باریكەكانى بكات، تیشكێكى نەینى ناو چاوشیتیبكات، ئەو
شیتىكى دەگمەن بوو.

تریفە لەو زىرەكترىو تێنەگات غەزەلنوس بەو سەرسام و مەدھۆشە،
بەلام هیشتا شیتانە عاشقى نییە. بیروكەى زەماوەندكردن شیتىكى كتوپر
و قورس، بەلام بزۆین و خەیاڵنەنگیز بوو. لە قوولایى دلیدا حەزیدەكرد
شو بە غەزەلنوس بكات، بەلام وەك سەرسەختیەكى كچانە راپیچیت،
وەك ئەوێ بۆ شیتىكى قوولتر و خەیاڵتر بگەریت، پەزنامەندى شیتانە
و پەلەى خۆى ئاشكرانەكرد. ئەو شەو تا درەنگ پێكەوێ لە باغى
مەهنازدا مانەو، هەولەكانى غەزەلنوس بۆ پارێزكردنى تریفە یابەحرى
بیسوودبوون. ئەگەرچى ئەزموونێكى لە خۆشەویستیدا نەبوو، بەلام
غەریزەىكى قوولى كچانە وای لێدەكرد بلیت «تەنیا ئەو عەشقانە
نەمرن كە ناگەن بە یەك». قەناعەتێكى دێرىن و سۆفیانە و كلاسیكى
بوو كە ئیستا جوانییەكى زیاتر و سەیرتر و كتوپرى دەدا بە تریفە. ئەو
شەو لەگەڵ مەموو دەردەكانیدا، واھەستىكرد شەكان خێرا و ئاسان
تێدەپەڕن، بەلام تێگەیشتنى ئەو بۆ خۆشەویستى قورستر و ئالۆزتر بوو.

خۆی گه لێک سووک دههاته پێشچاو، گهر له شه ویکی وه هادا شووبکات. دواتر حیکایه ته که بۆ هه بیته و یقاری کچانه ی قورس ده که وته وه، وهک ئه وه ی له شه ویکی لێقه وماندا پرویکردبیتته مائی که سێک و ههر له وه شه وشدا له بهر ترسی وێلی و بێکه سی شوویکردبیت. ئه وه له میژه ئه وه سه ته سه یه ری بۆ غزه لنوس هه بوو، له وه شه وه دووره وه که له ماشینه که ی عه تاردا یه کیان بین ی، له وه کاته وه به ئومیده بیبینیتته وه. به لام نیستا شته کان وه ها ئاسان ده هاتن، هه چ خه یالبارێکی پاسته قینه ی نه ده خسته سه ره وه و جۆش و خرۆش، خه یالبارێ پاسته قینه به عه شقی وه ها ئاسان پازی نابیت. تریفه شته کان ی ئالۆزتر و قورستر ده ویست. له ده می مندالییه وه، له سه رده میکه وه که له گه ل مه خلوقه نه بینراوه کاندایا ریده کرد، گه ران بۆ شتیکی نه ستم و خه یالی له دلیدا بوو. هه چ گه مه یه ک له وه عاشقانه تر نییه، ببیته عاشقیکی نه گیراو، که بۆ مه عشوقیکی نه گیراو ده گه ریت.

نیستا دوا ی چه ندین سال که مرۆف بیر له وه پۆژه ده کاته وه، وهک ئه وه وایه ده ستیکی نه یت ی پالی به غزه لنوسه وه نابیت له سه ره تاوه ده سته پیکردنیکی تراژیدی ده ست پیکات. ئه وه هه مو ژیا نی له غزه لدا برده بووه سه ر، دلنیا بوو خۆشه ویستی شتیکه له سه رکه وتندا ده مریت و له نوشوستیدا ده ژ ی. ئه وه له هه مو جیگایه ک ناوی وهک عاشقیکی جاوید پۆشیتبوو. نیستا که بیر له وه خولیا کتوپر و سه یه ری ده که ینه وه، له شه ویکی وه هادا، له میوانیکی وا ناسک و شه رمن داوی هاوسه ری بکات. هه قمانه بپرسین؛ کێ ده لیت غزه لنوس هه ره له سه ره تاوه نه یزانیه که تریفه یابه حری مه خلوقیکی سه رابی و نه گیراوه؟ ئه وه له وه پیاوانه بوو که پیشه یان ئه وه یه سه راب بدۆزنه وه و دوا بیکه ون. من واهه سته ده کم غزه لنوس دوا جار ویستویتی خۆی به خۆشه ویستی ناکام و نه ستم که مارۆبدات... بۆیه هه مان ئه وه شه وه تریفه ی برده بۆ باغی مه هناز تا

نیشانبيدات عه شقی ناکام چ سحر و جوانییه کی نه به دی به جیده هیلیت، چ باغ و لاله زاریک سازده کات و چ خه یالکی ناکوتا ده خولقینیت. غه زه لنوس ویستویتی له عه شقا هه رگیز نه گاته کۆتایی. نهو شیتیه کتوپر و خۆفریدانه له ناکاوهی بۆ بهرپیی تریفه یا به حری پنگیه ک بووه بۆ نهوهی دریزه به غه زه له کانی بدات، به جۆریک له جۆره کان دلنیا بوو سه روکاری له گه ل چ بوونه وه ریکی سه ختدایه. ویستویتی له عه شقیکی نهفسانهیی و نهسته مه وه بازیدات بۆ عه شقیکی نهفسانهیی و نهسته می تر. پهنگه له ساتی یه که مه وه دلنیا بوویت که تریفه یا به حری هه مان یاری له گه لدا ده کات، هه مان گه مه ی ئومید و نا ئومیدی که عاشقان شیتده کات. هه ر دوکیان که م تا زۆر نهیتی گه مه که یان زانیوه، زانیوانه ته نیا کاتیک ده توانن تا هه تا هه تایه پیکه وه بن که ده ستیان نه گاته یه ک. نهوهی عه شق پله یه ک له زه وییه وه به ره و ئاسمان به رزه کاته وه نهوهیه له مه عشوقه دا بۆ دیوه نهستم و خه یالیه که ی بگه رییت. مرۆف له هه موو چه شنه کانی خۆشه ویستیدا بۆ نهو که سه راسته قینه یه ناگه رییت که له به رده میدایه، به لکو له ناو نهو که سه راسته قینه یه دا بۆ بوونه وه ریکی دیکه ی خه یالی ده گه رییت. خۆشه ویستی سه ره تا ته نیا بینینی نهو بوونه وه ره یه، سه ره نجدانی تارمایی نهو مه خلوقیه که له ژیر به رده یه کی نهستووره وه ده جولیته وه، عه شق که گه رده ده بییت نهو په رده یه هی دی هی دی ته نک و ته نکتر ده بیته وه، به لام که ده مریت نهو په رده یه هی دی نهستور و نهستورتر ده بییت، ئیتر چیتر مرۆف نهو مه خلوقه خه یالیه ی ناو نهوی دی نابینیت.

نهو کات که له باغی مه هنازدا ده سوپانه وه، هه ر دوکیان سهیری چاوی یه کیان کرد و قوول نهو پۆحه به ره خه یالیه یان بینن، هه رکاتیک نیر و مییه کی سه ر نهم زه وییه سهیری چاوی یه ک ده که ن، بۆ نهو بوونه وه ره خه یالیه ی ناو یه کدی ده گه رین، وه لن که مجار دهیدۆزنه وه.

تریفە یابەحری سووریو لەسەر ئەوێ دەبیست هەموو شتیەک تەنکتر بیست، سووریو لەسەر ئەوێ هەر دووکیان گەمەکە تا دوورترین جیگا پاکێشن. عەشق یارییە، بەلام یارییەکی قورس. ئەوانە ی عەشق زۆر ئاسان دەکەنەو دەیکوژن. تریفە یابەحری وا بیریدەکردەو.

ئەو شەو کە تریفە نوست، هەستیکی سەیری هەبوو، هەستیکی تیکەڵاو لە خوشی و ئازار، یەکەمین جاربوو لە ژانییدا لە مالتیکی گەورەدا لەگەڵ پیاویکی غەریبدا بنوێت، پیاویک لە جیگایەکی نەزانراوی ئەو مالدەدا وەک ئەو خەوتبوو. تا بەرەیان بیرى لەو پێشنیارە سەیر و کتوپرە ی غزەلنوس دەکردەو. دلتیابوو لە ناو ئەم غزەلنوسەدا مەخلوقیکی تر هەیە کە ئەم دەبیینیست و ناییینیست، دەردەکەوێت و دەپوات. ئەو ئەم مرقفە نەبینراو و خەیاڵییە ی خۆش دەوێت، نەوێک ئەم کەسە ی لە گوشت و خوێن و ئێسک دروستبوو و لە بەردەمیایەتی. دەبوو بگاتە ئەو کەسە، بگاتە ئەو مەخلوقە خەیاڵییە. بەیانی کە هەستا هەموو بیرکردنەوێکانی شەوی بە غزەلنوس گووت. لەو پۆژەو پێگای ئەو پەیوەندییە سەیرە ی نێوان تریفە و غزەلنوس درێژ بوو، هەر دووکیان چاوەپوانی ئەو ساتە سێحراویە ی ئاشکرا بوونیان دەکرد...

ساتیک مرقف نازانیست پێیدەگات یاخود نا؟

تریفە یابەحری وەک بەرپرستی سەرەکی مندالە بێسەرپەرشتەکان لەو مالدە مایەو. ئەو پێکخراوە بیانیانە ی کە دەرامەتی بەخێوکردنی ئەو مندالە هەتیوانەیان گرتبوو ئەستو، شادومانبوون ئافەرەتیک سەرپەرشتی خانەکە بکات. مالدە کە چەپەک و دوورەزار بوو، ئەوانە ی دەهاتنە ئەوێ خەلکانی تاییەت و بڕواداربوون، بەوێدا شوێنە کە وەک بێکە ی کۆمەلێک مندالی بێدایەن سەیردەکرا، مانەوێ تریفە وەک سەرپەرشتیار و بەخێوکر و دادە ی مندالەکان ئاسایی و بێگرتی چوو پێو. ئەو ماوێە غزەلنوس زۆرە ی کات لە ژێر زەمینە کەدا خەریکی غزەلیات بوو، پێشکی درێژتر و

قزّیکی ده‌رویشناساتر و نیگایه‌کی له جاران غه‌مگینتری هه‌بوو، ماوه‌یه‌ک بوو ته‌نیا غه‌زه‌له‌کانی له به‌ر نه‌ده‌کرد، به‌لکو خۆشی غه‌زه‌لی ده‌نوسی. به‌یانیان که له هه‌زارباغ ده‌گه‌رایه‌وه، غه‌زه‌له‌کانی شه‌وی تۆمارده‌کرد که له لاله‌زاره‌کاندا به‌ئیلهامیکی نه‌ینی بۆیده‌هات. هه‌ندیجار به‌خۆی و کراسه‌زه‌یتونییه‌که‌یه‌وه ده‌هاته‌سه‌رئ و تا ماندووده‌بوو کۆمه‌کی به‌منداله‌کان ده‌کرد و یاری له‌گه‌لدا ده‌کردن، هه‌ندیجاریش هه‌ندیک له غه‌زه‌له‌کانی خۆی بۆ تریفه‌یابه‌حری ده‌خوینده‌وه و مه‌ست و دیوانه‌ی ده‌کرد. له‌یه‌ککاتدا نزیک‌یه‌ک و دووریش له‌یه‌ک ده‌ژیان. ئه‌وه یاسای گه‌وره‌ی هاوسیتی و هاوپییه‌تییان بوو. پۆژ دوا‌ی پۆژ ئاگریکی چکۆلانه له ناخیاندا گه‌وره‌ده‌بوو، پۆژ دوا‌ی پۆژ هه‌ستیانه‌کرد شتیک له ناوه‌وه ئازاریانده‌دا، هه‌ر دووکیان بۆ ئه‌و ئازاره‌ده‌گه‌پان، ئه‌و ئازاره‌تاکه نیشانه‌ی ئه‌وه بوو که نزیکن له‌یه‌ک و بۆیه‌ک ده‌ژین. ئه‌وه ئه‌و پێوانه کلاسیکییه‌ی ئه‌فین بوو که هه‌ردووکیان له باوانیانه‌وه بۆیان مابووه‌وه «عه‌شق گه‌ر تاسه‌ر ئیسقان ئازارت نه‌دا، ناتوانیت کامه‌رانتبکات».

غه‌زه‌لنوس هیدی هیدی پوخساری ده‌رویشیکی شیتی وه‌رده‌گرت، ئیستا له کۆپ و کۆبوونه‌وه‌کاندا وه‌ک دیوانه‌یه‌ک ده‌رده‌که‌وت، وه‌ک جاران ته‌نیا غه‌زه‌لی نه‌ده‌خوینده‌وه، به‌لکو هه‌ندیجار غه‌مگین و ئه‌شکبار ده‌ینواند. شه‌وان هه‌میشه‌ده‌چوو بۆ هه‌زارباغ، تریفه‌یابه‌حری ماوه‌یه‌کی درێژ ئاگاداری ئه‌و گه‌شته‌شه‌وانانه‌ی غه‌زه‌لنوس نه‌بوو، ئه‌و هه‌موو شه‌ویک منداله‌کانی به‌سه‌ر ده‌کرده‌وه، دایده‌پۆشین، ئاوی ده‌دانئ، ده‌ستیده‌دا له ده‌موچاویان. شه‌ویکیان «مراوی ئاوی» نه‌خۆشبوو. مراوی کچیکی چکۆلانه‌بوو، ئاوی پاسته‌قینه‌ی خۆی هه‌رمین بوو، به‌لام له مندالییه‌وه هه‌مووان به‌مراوی ئاوی بانگیانده‌کرد، شیرین و په‌ریئاسا بوو. کچه‌که تایه‌کی وا زۆری هه‌بوو مرۆف دلی بترسیت. تریفه‌یابه‌حری هه‌موو ئه‌و ماله‌ به‌دوا‌ی غه‌زه‌لنوسدا گه‌پا تا له‌خه‌و بیداریبکاته‌وه و کچه‌که به‌ریت

بۆ بیمارستان، به‌لام نه‌یدۆزییه‌وه. شه‌وانی دیش دیسانه‌وه شه‌و چیرۆکه دووباره‌بووه‌وه. تریفه‌ یابه‌حری دلنیا‌بوو غزلهلنوس زۆریه‌ی شه‌وان ده‌جیت بۆ جیگایه‌کی نادیار، له‌ شوینتیکی دیکه‌ و له‌سه‌ر زه‌مینکی خه‌یالیدا ونده‌بیئت. شه‌و پیاوه‌ له‌ پال نه‌ینیه‌ گه‌وره‌کانی ژیانیدا خاوه‌نی نه‌ینیه‌کی تاریکتریو که تریفه‌ ئاسان بۆی ته‌فسیر نه‌ده‌کرا.

غزلهلنوس پۆژ دوا‌ی پۆژ له‌ نیوان دوو عه‌شقی خورافی و شه‌ستم و بیحاسلدا دابه‌شده‌بیئت.

نیستا که بیرى لیده‌که‌ینه‌وه خه‌یالنه‌نگیز و باوه‌پنه‌هینه‌، ژن و پیاویکی گه‌نج که هه‌ر دووکیان به‌ جوړیک له‌ جوړه‌کان شه‌یدای یه‌کن، به‌لام ماوه‌یه‌کی درێژ له‌ مالیکدا ده‌ژین، پیکه‌وه کارده‌که‌ن، به‌لام ده‌ست بۆ یه‌ک نابهن، لیویان به‌ر لیوی یه‌ک ناکه‌وین، له‌زه‌ت له‌وه‌ ده‌بینن که دورین، ده‌ستیان نه‌گاته‌ یه‌ک و ئازار‌بچیزن. ئاشکرا دوا ئومیدیان شه‌وه‌ بووه‌ بگه‌نه‌ پله‌ی سوتان، دوا ئاواتیان شه‌وه‌بووه‌ شه‌زمونی سۆفیه‌ کۆنه‌کان دووباره‌بکه‌نه‌وه. له‌ دوو پۆح نه‌ده‌چوون سه‌ر به‌م سه‌رده‌مه‌ بن، دوو جه‌سته‌ی نامۆ‌بوون به‌م شاره‌ و به‌م سه‌ر زه‌مینه‌. غزلهلنوس بۆنی کتیه‌ کۆنه‌کانی غه‌زله‌ی لیده‌هات، بۆنی شه‌و لاپه‌ره‌ زه‌ردانه‌ی مه‌لای سوخته‌ی لیده‌هات، وه‌کو شه‌وه‌بوو مه‌حکوم بیئت به‌وه‌ی وه‌ک شاعیره‌ کۆنه‌کان بژی، وه‌ک عاشقه‌ دیرین و قه‌له‌نده‌ره‌کان عومر به‌رپیکات، تریفه‌ش نه‌وه‌ی مافوورچه‌ خه‌یالییه‌ کۆنه‌کان بوو، له‌ کچی سه‌ر فره‌شه‌ خه‌یالییه‌کانی خۆی ده‌چوو... شه‌و کچانه‌ی عاشقیان ده‌بین و نایانگیرن. شه‌مپۆ دوا‌ی شه‌وه‌موو سائه‌ واته‌ده‌گه‌ین، خولیا‌ی تریفه‌ یابه‌حری بۆ عه‌شقی سوتینه‌ر، بۆ حه‌سه‌ره‌تیک که تیرنابیئت، په‌نگه‌ په‌رچه‌کرداریکی پۆحی بووبیئت به‌رابه‌ر سه‌رده‌میک که هیدی هیدی شار تیدا پرده‌بوو له‌ خواستی ژیا‌نی پر له‌زه‌ت و ئاسان. سه‌رده‌میک هه‌چ مروفیک نه‌یده‌ویست کاربکات، ولات پرپوو له‌ پیاوی بیئیش، له‌ ده‌یان هه‌زار جووتیار که

کێلگه‌کانیان به‌جێده‌هێشت و له‌ کۆمه‌لیک شار و شارۆچکه‌ی تاریک و نوته‌کدا له‌سه‌ر و په‌وپێ دینه‌مۆ، شه‌و و پوژ نانیانده‌خوارد و سه‌یری سه‌ته‌لایتیان ده‌کرد، مرقوف سیحری زه‌وی له‌ یادکرد و سروشت به‌هایه‌ک و ئیش نرخیکێ نه‌ما، خه‌لک هه‌موو پیکرا شادومان بوون، هه‌موو پیکرا ئاسووده له‌ سایه‌ی ده‌سه‌لاتیکدا ده‌ژیان هه‌ولیده‌دا بێئیشی خۆی وه‌ک ئیش نیشانبدات. سه‌رده‌می‌ک، ده‌روازه و سه‌ره‌تای ئه‌و پوژاگاران‌ه‌ی دواتر بوو که‌ پاره‌ی زۆر، خواردنی زۆر، له‌ ئاسمانه‌وه‌ ده‌بارین. خه‌لکانیک دروستبوون که‌ ته‌نیا شیتێ ئوتومبیلی په‌ونه‌قدار بوون و شه‌ویش له‌ ناو ئوتومبیله‌کانیاندا ده‌خه‌وتن. خه‌لکانیکێ تریش تا تووشی دله‌په‌شیوی ده‌بوون و ده‌مردن سه‌یری فلیمه‌ ئیروئتیکیه‌کانیان ده‌کرد، که‌ تازه به‌ تازه به‌ لیژاو پوویده‌کرده‌ ئه‌و شاره‌. له‌ شاردا هه‌ندی‌ک گروپی سه‌یر و په‌فتاری پێشتر نه‌بینراو ده‌رکه‌وت. ئه‌و گروپه‌ په‌یدا‌بوون که‌ گه‌نجیکێ له‌ خۆبایی به‌ ناوی «میزپاشا» وه‌ سه‌رکردایه‌تیده‌کردن، په‌لاماری کتێبخانه‌کانیان ده‌دا و میزبان به‌ کتێبه‌کاندا ده‌کرد. گروپی ئه‌و گۆرانیبێژ ده‌نگ ناخۆشانه‌ سه‌ریان‌ه‌لدا که‌ که‌چه‌لیکی کاسکێت له‌سه‌ر به‌ناوی «بولن بولن» پێشه‌نگیان بوو، له‌ هه‌ر جێگایه‌کدا گۆرانیان بگوتایه‌ سه‌دان پوچی مه‌یمو‌ئاسا له‌ده‌وریان سه‌مایده‌کرد. ئه‌و یانه‌ و چێشخانه‌ تایبه‌تانه‌ کرانه‌وه‌ که‌ مرقوف ده‌یتوانی له‌وێ تا وه‌ک به‌رازی لێدێت بخوات. شه‌قامه‌کان به‌ شه‌و پرده‌بوون له‌ بۆنی پشانه‌وه‌ی ئه‌و سه‌رخۆشانه‌ی هه‌موو شاربان وه‌ک ئاوده‌ستخانه‌کانی مائی خۆیان سه‌یرده‌کرد، خه‌لک له‌و شارده‌دا ده‌یانخوارد و ده‌پشانه‌وه‌، ده‌یانخوارد و ده‌پشانه‌وه‌. شه‌وان بای پووه‌و باشوور، دوکه‌لی ئاگردانی پیاوه‌ مه‌ست و بخۆره‌کانی له‌ چیاکانه‌وه‌ ده‌گێرایه‌وه‌ و له‌ ناو شاردا ئه‌و دوکه‌له‌ مرقوفی ده‌خنکاند. ئیواران سه‌دان هه‌زار سه‌یرانکه‌ر ده‌چوونه‌ قه‌راغشار و به‌رابه‌ریه‌ک داده‌نیشن و وه‌ک له‌ کتێپکێیه‌کی ترسناکی خواردن‌دابن،

یەك پيشانی يەكتريان دەدا كە دەتوانن چەند زۆر بخۆن. مەروڤ بۆ ھەر جىگايەك دەچوو ئادەمیزادىكى بە لەفەيەك گۆشتى گەورەو دەبينى. تريفە يابەحرى كە ئەوكات چەند سەل بوو لە بەحرى خەيالىدا تەنيا مافوورى قەشەنگى چىنبوو، لەم دونيا تازەيە تىنەدەگەشت. لەو دەمەدا كە خەرىكى مامەلەي كړينى خانووەكەي بوو، بۆ ھەر لايەك دەروشت خەلكى دەبينى لە پارەوى دائيرە و لەسەر مێزى ئىشەكانيان بە پارووى گەورەو دانىشتوون، ژنانى قەلەوى دەبينى بە گووپى پرپەو، فايلى تاپۆ و باج و مولكداريان لە نيتوان ژوورەكاندا دەھيئا و دەبرد. ولاتىك بوو لە ژوورى سەرۆكەكانەو، لە ھۆلى پەرلەمانەو تا ناو كتيخانەكان و ھۆلى زانكۆكان ھەمووى بۆنى چيشتخانەي ليدەھات. ھەندىك لەسەركردەكانى ولات و ئەندامى بىروى سياسى حيزبەكان و ھا ئاوسابوون، مەروڤ دەترسا پۆتەك با وەك مەزەلان بيانفەرەنتەت بۆ ئاسمان. ھەر لەو سالانەدا گروپىكى ئىسلامى بچكۆلە دەرگەوت كە شىخەيكى بە حورمەت سەرۆكيان بوو، مەروڤيان سەردەبىرى و گۆشتەكەيان دەخوارد. ھەموو شتەك لەو شارەدا دەخورا و ھەموو شتەيكيش لەدەورى خواردن دەسورپاھەو، جگە لە بىركردنەو لە خواردن ئادەمىيەكان بىريان لە ھىچى تر نەدەكردەو. تريفە يابەحرى سەبرى لىھات كە دەبينى، شۆڤىرى تاكسىيەكان ھەموو بەدەستەك سوكان دەگرن و بە دەستەك لەفە دەخۆن، پۆلىسە قەلەوكانى ھاتوچۆ لە فولكەكاندا دەوستان و پىكرا بابۆلەي گەورەگەورەيان بەدەستەو بوو. تاكە ھونەرەك كە باوكان فەرى كۆرەكانيان دەكرد، ئەو ھەو بوو چۆن شيش لىدەن و چۆن لەفە بپچنەو، تاكە ھونەرەك كچان لە دايكەنەو فەردەبوون ئەو ھەو بوو چۆن چيشت لىبەن و پياوان بە مەزاقى گۆشت سەرشىتەكەن. سەردەمەك كە خانمى يابەحرى لەگەل غەزەلنوسدا چوو بۆ بيمارستان، سەبرى لىھات كە دەبينى پزىشكەكان بە لەفەو دەچن بۆ سەلۆنى نەشتەركارى و بە

لەفەوێ دێنە دەری. لە بەر خواردن مۆفەکان ئەوەیان لە بیرکردنەوە
 دەبێت باغچەکانیان ئاوبەن، شار و شکیبەکی گەورە و درەختەکان ئافاتی
 سەیر پووی تێکردن. لە هەموو جێگایە کدا خوان دەپازێنرایەو و سفرە
 دەکرایەو، تریفە سەیری هەر جێگایەکی دەکرد دەیبینی شیوازی خواردن
 و پەفتاری بخۆری تەواوی دونیای گرتۆتەو. مۆفەکان قسەیان لەگەڵ
 یە کدا نە دەکرد، بە لکو یە کترین دەخوارد، کوپ کچی خۆشنە دەویست،
 بە لکو دەبخوارد، ژن مێردی خۆشنە دەویست بە لکو دەبخوارد، فروشیار
 کپیارەکانی دەخوارد و کپیاریش فروشیارەکان. ئەو پۆژەیی سەیی قادری
 نیا بانگیکرد و حیکایەتی فروشتنی کارخانەکی بۆ گێرایەو دڵنیابوو
 سەیی قادر خوروا. بە یانیان کە دەچوو ناو کرێکارەکانی مافوو و
 سەیری چاوی ژنەکانی دەکرد، دڵنیابوو، مێردەکانیان شەو دەیانخۆن،
 لەو دەمەدا فۆبیا و ترسی خواردن لە تریفە یابەحریدا دروستبوو.
 بەو ترسە گەورەییەو چوو بۆ لای غەزەلنوس، ئومێدەواریو ئەو کوپە
 نەبخوات. کە غەزەلنوس پێشنیاری هاوسەری بۆ کرد، تریفە یابەحری
 هێشتا لەو ترسەدا دەژیا. ئەو شەوێ بپاریدا مەسەلەیی شووکردن بە
 غەزەلنوس دواخات، دەیویست بکشیتەو بۆ جێگایەکی خەیاڵی، بۆ ئەو
 دیو پەرژینیکی نەبینراو، بۆ جێگایەکی بێ توانی سەیری دونیا بکات و
 نەخوڕیت.

تریفە ژۆر زوو لەگەڵ منداڵەکاندا پاهات. ئەو کات پتر لە نو منداڵ
 لەو مالا دەژیان، سەیری لێهات پیاویک بە تەنیا توانیبیتی ئەو هەموو
 منداڵانە بەو چەشنە وەها گەورە بکات، پاستە بەردەوام باجیبەکی چکۆلە
 و پیرەمێردیکی پوخۆش لەوێیوون بۆ کۆمەکی، بەلام لەگەڵ ئەوە شدا
 غەزەلنوس پەنجی ژۆری دەدا کە لەسەر و تاقەتی مۆفەو بوو. تریفە لە
 یە کەم شەوێ بەر لە خەوتن منداڵەکانی دادەنا و حیکایەتی بۆ دەکردن.
 منداڵەکان هەندیکیان وردبوون، تەنیا سێ لەوانە هێدی هێدی خەریکبوو

ده پسکان و گه وره ده بوون، خه یالوان و بولبول و باخان... بولبول کوپکی نابینا بوو هه مووان به «بولبولی کوپر» بانگیانده کرد. باخانیش کچیکی چاو کال و سپیکه له بوو که به نه ندازه یه که له بوکه شوشه ده چوو، ده بایه دهستی لییده ییت تا بزانیته مرۆفه و زیندوو. خه یالوانیش مندالیکی هیمن و غه مگین بوو، به رده وام بۆنی گۆلی ده کرد و بیهۆشده بوو، نه وه گه وره ترین دهردی ژیا نی بوو، پۆحی هیند ناسک بوو به رگه ی بۆنی گۆلی نه ده گرت. هه ر سیکیان به زوویی بوون به هاوپی تریفه. گه ر منداله کان له قوتا بخانه یا خود له باغچه ی ساوایان بوونایه، غزلهلنوس هه میشه به یانیان ده خهوت، ده مه و نیوه پوان به قزکی دهرۆشئاساوه هه لده ستا، ده بایه به رده وام به ئاوی سارد خۆی بشوات بۆ نه وه ی خه به ری بیته وه، عه سرانیش به قز و پیشیکی ته پره وه ده که وته ناو به حری غه زه لیاته وه. شه ویکیان سه رکه وته سه ره وه بۆ لای تریفه یا به حری، نه و شه وه بۆ یه که مجار نه و شه پره گه وره یه دهستی پتکرد که ده توانین به شه پی غه زه ل ناویبیه یین، غه زه لنوس هیدی هیدی ده گه یشته نه و بپوایه ی که نه م ئافره ته چکۆلانه یه ی خۆشده ویته، ده بایه پۆژانه غه زه ل بۆ تریفه یا به حری بخوینیتته وه، غه زه له کانی خۆی، نه و غه زه لانه ی له خوینی دلی تکابوون. ده بایه تریفه شه و و پۆژ له گه ل هیزی نه و غه زه لانه دا له جه نگدا بیته، له گه ل هه موو غه زه لی کدا هیزکی گه وره به ره و ئامیزی نه و پیاوه پالی پتوه ده نا. به لام نه ده بوو وه کو ژنانی تر عاشق بیته، ده بوو له و کاته دا که پتووستی به نزیکیه دوربکه ویته وه، نا له به رته وه ی ناویرت جه سته ی خۆی بخاته یارییه کی وه هاوه، به لکو له به رته وه ی مه عشوقه ده بیته تا هه تا هه تابه وه که خه یالکی نه فسانه یی و نه ستم بمینیتته وه. مه عشوقه که سیک نییه له به رده مته دا، به لکو نیگارێکه له خه یالته دا، کۆی غه زه له کانی غه زه لنوسیش به و پڭایه دا ده پۆشستن. تریفه پۆژ دوا ی پۆژ زیاتر هه ستیده کرد که غه زه لنوس هه مان یاریده کات، یاری

هه‌لهاتن به جه‌سته و نزیک‌بوونه‌وه به پۆج. هه‌ندیجار پێکه‌وه ده‌چوون بۆ باغی مه‌هناز، پوویمان له ناو گۆله‌ په‌میی و جاوید و بۆنداره‌کان ده‌کرد. پۆژیک له پۆزان غه‌زه‌لنوس له نیوان دره‌خته‌کانی ئه‌و باغی هه‌سه‌ره‌ته‌دا پێیگه‌وت ده‌یه‌وێت چیرۆکی مه‌هناز مارۆ و باغه ئه‌فسانه‌یییه‌که‌ی بکاته کتیییک، له شتی‌کدا بینوسیته‌وه و بۆ منداڵه‌کانی به‌جێبه‌یڵێت. «به‌لام ئه‌ی هه‌زاران کوژاو و مردووی تر، ئه‌ی ئه‌وانه‌ی له جه‌نگدا ده‌کوژێن، ئه‌ی ئه‌و کوژدانه‌ی له ئاوه‌کانی سه‌فه‌ردا ده‌خنکێن، ئه‌ی ئه‌وانه‌ی هه‌سه‌ره‌تی کتوپر ده‌یانکوژێت، ئه‌ی ئه‌وانه‌ی به‌ مردوویی به‌سه‌ر زه‌ویدا ده‌پۆن، ئه‌ی ئه‌و نه‌خۆشه‌ بێئومێد و بێده‌رمانانه‌ی له‌سه‌ر قه‌ره‌ویڵه‌کانی بيمارستان که‌وتوون، ئه‌ی ئه‌و پیرانه‌ی ده‌مرن بێئه‌وه‌ی هه‌چ له‌م سه‌ر زه‌مینه‌ حالێ بووبێتن، ئه‌ی ئه‌و کێژانه‌ی دی که‌ له‌ مه‌سه‌ره‌وه بۆ نه‌سه‌ری ولات له ناکاو گرپه‌گرن، ئه‌ی ئه‌و کوپانه‌ی بێهۆیه‌کی دیاریکراو خۆیان ده‌کوژن، ئه‌ی ئه‌و لاشه‌ نادیارانه‌ی ناو به‌ ناو ده‌رده‌که‌ون؟». له‌و باغه‌دا بیرۆکه‌ی ئه‌و کتیبه‌ خه‌یالییه‌ گه‌وره‌یه‌ له‌دایک‌بوو، کتیییک له هه‌موو کتیبه‌کانی دنیا گه‌وره‌تریی، کتیییک که‌ هه‌رگیز کۆتایی نایه‌ت، چیرۆکی چیرۆکی هه‌موو ئاده‌میزاده‌کان له‌ خۆبگرێت.

تریفه‌ یا به‌حری ئیجگار سه‌رسام‌بوو به‌و بیرۆکه‌یه‌. ئه‌وه‌ی کتیییک بنوسن هه‌رگیز دوا‌یی نه‌یه‌ت. کتیییک درێژترین کتیبی دنیا بێت، هه‌تا هه‌تایه‌ مڕۆفه‌کان تیا بنوسن و کۆتایی نه‌یه‌ت، کتیییک به‌رده‌وام هه‌لیده‌یه‌وه و نه‌گه‌یه‌ته‌ دوا‌هه‌مین لاپه‌ره‌، چونکه‌ هه‌میشه‌ که‌سیک له‌م شاره‌دا به‌ ئه‌شکه‌ نه‌چه‌وه ده‌مری، ئه‌شکه‌ نه‌چه‌یه‌ک که‌ سه‌روشت و خودا نه‌یانناردوه‌، به‌لکو مڕۆف دروستیکردوه‌. ئه‌و بیرۆکه‌یه‌ وه‌ک پێگایه‌کی گه‌وره‌ وه‌هابوو، بۆ ئه‌وه‌ی خۆیان له‌ ئازاری ئه‌فین دووربخه‌نه‌وه. چه‌نده‌ها پۆژی دی بیریان له‌وه‌ کرده‌وه که‌ ده‌بی‌ت تیپیک‌ی گه‌وره‌ بسازێن، ده‌بی‌ت ئه‌وانه‌ بپۆزنه‌وه که‌ له‌ نوسینی ئه‌و کتیبه‌دا کۆمه‌کیانده‌که‌ن. ئیدی

غزلهلنوس دهبايه بگه پيٽ و بگه پيٽ. ئو له گه پانى خويدا گه له ك
هاوپي نوري دوزيه وه، تخوبى ئيمپراتورييه ته خه يالييه كه ي گوره بوو...
بوو به خاوه نى هه ري مي ك ته ماحى تي بكن.

***

با لي ره دا كه مي ك بوه ستين و بتانگي پمه وه بو سه ره تاي كتبي به كم
بو ئو شوينه ي پرسيار يكم لي كردن و هه روا ساده و ساكار و بي وه لام
به جي مهيشت، پي مگو تن له گه ل خوتاندا بير له و پرسياره بكنه وه
كه ده شيت «مروفي ته واو كي بيت؟». داوام كرد سه برم لي بكن تا
ته كنكي پي كخستن و گي پانه وه كان وه ها پي كده خه م، بتوانم له جي گايه كدا
وه لامى ئه م پرسياره بده مه وه. هه سته كه م ئيره شويني كي باش بيت
كه مي ك پاتان بگرم و پي كه وه له وه لامى ئه و پرسياره ئه به ديه پامي نين،
كه له ميژه مروفه كان و كومه لگاكان نازارده دات. هه ركات بير له و شه وه
ده كه مه وه كه تي دا تريفه يابه حري پيشنياري هاوسه ري غزلهلنوسى
په تكرده وه، هه سته كه م هه ر يه ك له تريفه يابه حري و غزلهلنوس
هه ردووكيان له قولاييدا، كوشتى ئه و گه پانه بوون بو ماناي «مروفي
ته واو». له هه ر شويني كي دونيادا كه شته كان ده پوخين و پي وه ره كان
داده به زن و ئاده مييه كان له ئازله لى نه وسن نزيكه بنه وه، له و شوينانه دا
هه رده م خه لكه گه لي ك په يدا ده بن پتر بو كه مال و هه سته پي ده گه پين،
ده يانه وي ت پرسوز و ئه فينبه خش بن. له و ساتانه ي ميژوودا كه زورينه ي
مروفه كان خويان تاپاده ي ميش و مه گه ز، به راز و گورك نزمده كه نه وه،
زيانيان بچوكده بيته وه بو سه ر هه نديك پنتى ته سك و خه ياليان ناميني ت
و زه ينيان راستى وه رناگري ت و چاويان ئه وديوى شته كان نابيني ت، له و
ساتانه دا مروفه گه لي ك له دايكه بن كه كه مالى خويان له وه دا ده بينن،
فراوان و بي سنوور و هه مه ده ست و بالدار دل بن، كه ساني كن پوحيان له

فەرىن ناوھەستىت و بۆھەستان لە ناو پىچاوپىچەكانى وجوددا دەسوپىتەوھ . مەخلوقكەلىكن، وھەلامى بچوكبۆنەوھى مرۆف و تەسكبۆنەوھى جوگرافىاي خولياكانى بەوھ دەدەنەوھ ھەولبەدەن لە ھەموو جىگايەكى دونيادا بن، لەم سەرى خەيال و لەو سەرى حەقىقەتدا بژىن، لەم سەرى تەنيايى و لەو سەرى تىكەلى و ھاودەردىدا بسوپىتەوھ، بىسنوور خۆيان بن و بىسنوورىش بۆ ئەوانى دى لۆرەبن، تەنيابن و تىكەل بن، خود بن و جىهان بن، درەختىكى بچوكى قەراغ جۆگە بن و تەواوى دارستانەكەش بن. غەزەلنوس كەسىك بوو دەيوست لە يەككاتدا ئەو سەرى سنوورى خەيال و ئەوسەرى سنوورى حەقىقەت پىكەوھ بژى. دەيوست لەو كاتەدا كە لە حەقىقەتدا نوقمەدەبىت، لە خەيالىشدا مەلەبكات. لەو كاتەدا كە ئەوپەرى جوانى و تەلىسم و زىندویتی خەيال دەژى، ئەوپەرى تالى و تارىكى و ژىنكوژى حەقىقەتیش بىنىت. مرۆفى تەواو لای غەزەلنوس ئەوھبوو كە حەقىقەت و خەيال لە ناويدا دەتوانن سەيرى يەكبەكەن. نا، نالۆم پىكەوھ ئاسوودەبژىن، يان پىكدانەدەن، يان لەگەل يەكدانەجەنگن، بەلكو دەلۆم سەيرى يەك بەكەن. مرۆفى ئاسايى كەسىكە حەقىقەت لە ناويدا ناوۆرۆت سەيرى خەيال بكات، حەقىقەت ئاسان دەتوانىت خەيال بكۆژىت، مرۆفى خەيالىش مرۆفىكە ناوۆرۆت زۆر توخنى پاستى بكەوۆت، دونىاي پاستەقىنە وەك وۆستگەيەكى شەمەندەفەر تەماشادەكات كە لۆھەى بەرەو خەيال دەپوات، بەرابەر دونيا بىبەك و كەمتەرخەم دەردەكەوۆت. بەلام مرۆفى تەواو ھەردووكيانە، ھەردوو بۆنەوھەكەيە، ھەردوو مەخلوقەكەيە كە بەرابەرى يەك دادەنىشن و چاودەبۆنە يەك و قسەدەكەن. خۆشەويستىش لای مرۆفى تەواو ئەوھيە كە مەحبوبە بۆنەوھەرىكى پاستەقىنە بىت و بتوانىت وەرگەرۆت و بىتە بۆنەوھەرىكى نەگىراو و خەيالى، ھەروھەا بۆنەوھەرىكى خەيالى بىت و بشىت و بتوانىت بىتە حەقىقەت. مەعشوقە لای مرۆفى تەواو كەسىكە كە مرۆف نازانىت

پاستیه یان خه یال، بوونی هه یه یاخود وه همه، لیره یه و ده بیینین
یاخود ته نیا له خه وندایه. لیره وه ژیا نی مروفی ته واو و عه شقی مروفی
ته واو، ژیا ن و عه شقیکی نه سته مه.

تریفه یا به حری له و ساته دا که نه فینی غزلهلنوس په تده کاته وه،
ده زانیت گه ر بیتیته ژنی غزلهلنوس، دیوه خه یالییه که ی خوی ده خاته
به ر گه مه یه کی تر سناکه وه و ده بیتیته بوونه وه ریکی دونیایی، ده بیتیته
که سیک له گوشت و خوین و جه سته ... به لام تریفه له و کیژانه نییه
بتوانیت پۆلی جوړه دلداریککی وها بیینیت، نه و له نه ندیشه ی نه وه دایه
چون بیتیته مه عشوقه یه کی خه یالی ... که پیده چیت لای ئافره ت بالاترین
پله ی به مه عشوقه بوون بیت.

یاداشته کانی بارونی خه یال

پوژیک بق یه که مجار مافووریکی خانمی یا به حریم بینی، پتی
سه رسامبووم، سه ره تا و امده زانی ده ستردی قالیچه سیحربازه کانی
ئیرانه. دواتر بوم ده رکه وت که به ره می کارخانه یه کی بچوک و
چه په کی خومالییه. هینده ی چاوم به و فره شه که وت ینگه یشتم که سیک
دروستیکردوه، سه رقالی خه یالات و په روه رده ی تیرامانی شاعیرانه یه.
له زور شوینی دی، په نجه سیحراوییه کانی نه و مافوورچنه م بینیه وه،
له زور مالی پاره دار و لای که له ک به رپرسی به مه قام فره ش و
پاخه ری نه و ده سته نه فسووناویه م به رچاوکه وت. من بووم له نیهانی
خومدا گروتم ده بیت، نه و ده سته ی نه م مافوورانه دروستده کات، نه و
خه یاله ی بیریا ن لیده کاته وه، نه و ئامیره ی ده یانچنیت، مولکی من بن.
من پیوستیم به وه بوو خه یالاتی هه موو دونیا کوبکه مه وه، نازانم که ی

ئەو خولایاie چووە سەر مەوە بېم بە یە کەم کەریاری خەیاڵ. نا مەلێن خەیاڵ شتێکە ناکەردیت، بە درێژایی میژوو هەر مەروڤە و خەیاڵی خۆی دەفروشت، یە کەم شتێک مەروڤ لە میژووی خۆیدا فروشتبیتی خەیاڵە. پیاوانی ئاین لە خێلە سەرەتاییەکاندا، ئەوانە ی پێکولکەری دین بوون، سەرەتا جگە لە خەیاڵ هیچی دیان نەبوو بەفروشن، دین سەرەتا بریتیوو لە هونەری فروشتنی خەیاڵ. من کە ئەو مافوورانەم بینی تیگەیشتم ئەمشارە پزۆحیکی نەفرین و دلەژینی خەیاڵ گرتویتی. پێشتر بەو چەشنە لە هیچ کۆچە یە کدا بەر هێز و تەوژمی خەیاڵ نەکە وتیووم، گەلە ککتیی کۆنیشم لەسەر ئەم شارە خویندەو، لە یادداشتی گەڕال و گەڕیدە کۆنەکانەکانەو تا دەگاتە سەر ئەو میژوو تازانە ی هەندیک میژوونوسانی کورد لەسە دە ی بیستدا نوسیویان. پێناچیت میژووی دوور و نزیکی ئەم شارە شتێکی ئەوتوی لەسەر خەیاڵ تێدا بیت. هەر شارێکی شکر شتێک لەسەر خەیاڵاتی خۆی نەدرکینیت، لە ژێرەو پراستی ترسناک تیا پوودە دەن. وامەزانن من کەسیکی بێباکم کە قەسە ی بێمانا فرێدە دەم، من کۆچە بە کۆچە و گوزەر بە گوزەر ئەم شارە گەڕاوم، لە پوکە شدا ئەم شارە ئاسەواریکی خەیاڵی تێدا نییە. من هەمیشە پرسیم دەبیت خەیاڵ چوو بیت بۆ کوێ. وامەزانن من لەوانەم کە دەمەوێت پەیکەر بۆ خەیاڵات دروستبکەم، نا، من لەگەڵ هەموو حەز و سەرسامی و پزۆیکمدا بۆ خەیاڵ، لەو کەسانەم کە لە خەیاڵ دەترسن. خەیاڵ لەو شتانە یە کە مەروڤ تا دەبینیت و ئاگاداریتی ئاسایی و قەشەنگە، بەلام کە دیارنەما، کە بە شارێکدا پیاسە تکرد و شویندەستی خەیاڵت نەبینی، ئەوا بترسە. هیچ شتێک لە خەیاڵ ترسناکتر نییە کاتێک دەبیت بە هێزکی نەینی. من لەگەڵ دەفتەری سیاسی حیزب و لەگەڵ جەنابی سەرۆکیشدا دوو بە دوو قەسەم لەسەر ئەم مەسەلە ترسناکە کەرد. گەر تێتەگەین ئێنسانەکان ئاشکرا خەیاڵ لە

چی دهکهنه وه، پاشه پرۆژیکی تاریک و ترسناک چاوه پیمانده کات. خیال له ژیره وه ده بیته خولیا ی ترسناک، ده بیته به وه سه سه ی کوشنده، به ئاره زوویه کی حه رام که کهس له که نار و بنی ده ریا که ی تینا گات. که زۆر به م شارهدا پیاسه ده که م، که سه رهنجی گومه ز و مناره و قه لاکانی ده ده م، که به قه یسه ریه سارد و په شوکا وه کانیدا ده که پریم، هه ست به و خوشاردنه وه ترسناکه ی خیال ده که م. خیال له م شارهدا به رده وام له ژیره وه ئیشه ده کات. من شه و که له گه ل ژنه قه شه نگ و سه پکه له و بالا به رزه که ی خومدا ده خه وتم، هه ستم به هه یج خه یالیک نه ده کرد، له شی سارد و بیخه یال و بیته فسون ده هاته به رچاوم، جاریک تاقیم کرده وه له گه ل ژنی به ره لای کونه دۆستیکی که نجیمدا خه وتم، که یه ک به هه زاری ژنه که ی خوم جوان نه بوو، له گه ل ئه ودا شته کان جوړیکی تر و تامیکی تریان هه بوو. من چووم بق لای مه لایه کی ناسیاو که زۆر ئیمانم به ده سته پاکی و خودا ناسی هه بوو، هه موو حیکایه ته که م بق گتپرایه وه، پتیمکووت خه یالات مرۆف به ره و حه رام ده بات، به ره و بیرکردنه وه ی خراپ. ئه م شاره خه یالی تیا نییه، پتیمبل ماموستا خه یالاتی مرۆقه کان که ونده بن ده چن بق کوو؟ مه لای فره زانستم پتیمکوتم «هه موو خه یاله کان ده چنه ژیره وه و دواتر وه ک شه هوه ت و ئاره زووی خراپ دینه وه ده ری، وه ک هتیزیک که ده سته مونا کریت و ده سته به سه ردا ناگیریت». به لام له گه ل ئه وه شدا گووتی «خه یالی خنکا و و شاردراره، له خه یالی ئازاد و به ره لا باشتره». مه لاکان و سیاسیه کان پتیا نوايه ئه مشاره به م روخساره بیخه یال و شه رمن و کونه یه وه که متر وه سه سه ی خراپ و خولیا ی حه رام دروستده کات. به لام من ده زانم خه یال نامریت، وه ک شیرپه نجه یه کی به د و بیده رمان له ژیره وه که وره ده بیته و که وره ده بیته. من ده مو یست هه موو خه یال بازه کان بکرم و بیانناسم و بیانکه م به دۆست. که ر سه ریشی نه گرت له سه ر

زهوی بیانسر مه‌وه. من بجوم پوژیک شه و سئ پیاوه دلسوزهم نارد کارخانه‌ی مافوره‌که‌م بق بکرنه‌وه، سئ که‌س له‌وانه‌ی ده‌زانم له سه‌واو مامه‌له‌دا ده‌ستکراوه و لی‌زانن. سه‌سه‌ختی شه و خاوه‌ن کارخانه به‌دبه‌خته تووشی به‌لای که‌وره‌ی کرد. من له‌گه‌ل کوشتندا نیم، تا نه‌که‌مه به‌رده‌م یه‌کیتک که وهک بارگیریک‌ی چه‌موش سه‌سه‌ختی ده‌نوینیت... نا له‌گه‌ل کوشتندا نیم. به‌لام که که‌یشته شه‌وه‌ی یه‌کیتک وهک بارگیریک‌ی چه‌موش سه‌سه‌ختی بنوینیت، ئیتر ره‌حم له دلمدا نامینیت و خوم بق جله‌و ناکریت و شتی خراپم لیده‌وه‌شینته‌وه. تا دوا جاریش که عه‌بدولقادی نیا هر نه‌یویست په‌ره و په‌یمانی فروشتنی کارخانه‌که مژربکات، من له‌به‌رده‌میدا ده‌ستمکرد به گریان و ویستم به‌ریده‌م، چونکه وهک که‌سینگ ریزم بق ژبانی مه‌خلوقات‌ه‌کان هه‌یه، ده‌مه‌وینت به ئاسوده‌یی له ولاتیکی قایم و ریکدا بژیم، کوردستانیکی ئارام بق هه‌موومان، شه‌ویه ئومیدی من... له‌به‌ر شه‌وه پوژیک له پوژان نه‌مویستوه که‌س بمریت. مروف مادام زمان و پاره‌ی هه‌یه، واته ده‌توانینت هه‌موو شتیک بن کوشتن بیاتبه‌رپوه. مروف تا ناماده‌بیت پاره‌ی زووتر سه‌رفبکات، که‌متر پتویستی به چه‌قو و تفه‌نگ هه‌یه. هیچ شتیک وهک پاره میژووی له توندوتیژی زیاد پاک نه‌کردوته‌وه. به‌لام هه‌راو هوربای شه‌ریکه بیمیشکه‌کان، ده‌نگه‌ده‌نگی هه‌ندیکی له‌وانه‌ی له‌ده‌فته‌ری سیاسی ئاگاداری مه‌سه‌له‌که‌بون، ترس له‌وه‌ی قسه‌کان به‌جۆریک بکه‌ونه‌وه جه‌نابی سه‌روک لکه‌داربیت، شه‌وانه قادری نیایان کوشت و له‌و گورستانه نه‌ینیه‌دا ناشتیان. به‌ر له‌وه‌ی کار له کار بترازیت دوا هه‌ولم له‌گه‌ل قادری نیادا دا و بیسوود بوو. پیمکووت ئیستا خوینی خوت له که‌ردنی خوته، من هه‌موو شتیکم له‌گه‌لدا کردی. له‌و ساته‌دا که قادری نیایان کوشت، سئ پیاوه دلسوزه‌که‌ی من سووک و هه‌رزان کارخانه‌که‌یان له‌و ژنه سه‌رسپییه مه‌کربازه

کریه وه که دوای مردنی پیره میژده که میژدی عه قلیش و خه یالیشی له ده سدابوو. به لام ده ردی راسته قینه من ئه وکات دهستی پیکرد که تریفه یابه حری له و کارخانه به هلهات، وهک جان وه ریکی وریا به هر داویکی دور و نزیک، وهک بالداریکی کیوی که له دور وه را شیوهی راوکه ر و نیار ده خوینیه وه، بیته وهی توزیک بوه ستیت خوی له و کارخانه به کیشایه وه، ده بایه ته وای دویای به دوا دا تهیکم. هر چند مردنی قادری نیا ده ستهکانی شلکردم، له به ردهم سه روکدا گریام. به لام پیوستبو تریفه یابه حری بدوزمه وه، ده بوایه داینیم و بینم به چ خه یالیک و به چ هتیک ده توانیت ئه م موعیزانه دروستبکات. شه ویک چووم بق لای عه تار، لیلیارمه وه تریفه یابه حریم بق بدوزیه وه. خه لاتی گه وره و تهماعی قورسم خسته به ری. ده مزانی ئه وه موو شتیک دهکات. پیمکووت «توندوتیژی و بق و بیتره حمی نه بیت، هه موو کاریک بکه». من که کارخانه کهم کری مه به ستم کرینی خه یالهکانی تریفه یابه حری بوو، ئیشیکم به و نامیره بیروخ و قالیبافه بیته هرا نه بوو، که له سهر که ته لوگی ئاماده ئیشیانده کرد و بیخه یال مافوریان ده چنی. چهند ههفته من و عه تار عه ودالی دوزینه وهی ئه و کچه بووین که وهکو ئاسمان هه لیکیتیت و زه مین قووتی بدات ونبوو. ههچ جیگایهک نه ما بوی نه گه ریین و نه ماندوزیه وه. عه تار «شه هره یاری شوشه» شی به کارهینا و نه گه یشته ههچ. پوژیکیش که زانیم تریفه یابه حری له کوینه، من ئیدی کارخانه ی مافوره کهم فروشتبوو، به لام له گه ل نه وه شدا هیشتا وهک شیت به دوای کرینی خه یالی نه وه وه بووم. من به ردهوام له سهر نه خشه یه کی ورد ده پویشتم، ده مویت هه موو خه یال و خولیای ئه م شاره دواچار بین و برژینه ئه و نه خشه یه ی منه وه... به ردهوامیش ده مکووت «ئهی خودای مه زن، له چاکه و خراپه دا پشتم به و کومه کم که».

حه‌سه‌ن توفان و مورته‌زای شه‌یتان «سه‌ره‌تای هاوینی ۲۰۰۴»

سه‌ره‌تای هه‌شتاکان سه‌ره‌تای ئیش‌کردنم بوو وه‌ک گه‌نجیکی چالاک له‌ شان‌ه‌کانی ئیغتیا لاتدا، ئه‌و کاته تاریکی و ته‌متومان و نه‌ئینی قبیله‌گای من بوون، له‌و سه‌رده‌مه‌دا زۆر سه‌ره‌نجی پوخساری پیاوکۆزه‌کانم نه‌ده‌دا، ده‌ییت پاستی بلّیم، ئه‌وکات پوخساری مرۆف شتیکی گرنگ و سه‌ره‌نج‌راکیش نه‌بوو، پوخساره‌کان وه‌ک یه‌ک و بئ سیر و بئ جیاوازی بوون له‌لام. له‌گه‌ل تپه‌پینی زه‌ماندا پتر له‌ ده‌موچاوی هاوپی کۆنه‌کانم پاده‌مام، خه‌لکانیکیان تیدا‌بوو به‌ کرده‌وه خوین‌پژ و به‌ پوخسار وه‌ک فریشته وه‌ها‌بوون، هه‌ندیکیشیان به‌ هه‌ردوو پووکاردا دیمه‌نیکی ترسناکیان هه‌بوو. من خۆم له‌ هیچیان نه‌ده‌چووم، غه‌زه‌لنوس پێیده‌گووتم من پیاوکۆژیکی خه‌یا‌لیم. له‌گه‌ل ناسینی غه‌زه‌لنوسدا ئه‌و هه‌ول‌ه سه‌یرانه‌ی ئه‌و بۆ پاک‌کردنه‌وه‌ی پۆحم ده‌ستی پێ‌کرد، سه‌ره‌تا من ته‌نیا گویم له‌و غه‌زه‌لانه ده‌گرت که له‌ هه‌زارباغدا بۆ سه‌بری ده‌خوینده‌وه. شه‌وان که پووم له‌و نیو گۆل‌زاره ده‌کرد، له‌ نابه‌ینی پێچاو پێچه ئالۆزه‌کانی باغدا خۆم هه‌شارده‌دا و له‌ناو ئه‌و بۆ عه‌تره زۆره‌دا به‌ نه‌ئینی گویم له‌ غه‌زه‌له‌کانی ده‌گرت. گوپیگرتن له‌ غه‌زه‌لنوس وه‌ک سه‌فه‌رکردن و‌ابوو بۆ سه‌رده‌مه کۆنه‌کان، بۆ پۆژگارێک باغات نرخ‌ی هه‌بوو، شیع‌ر به‌ مه‌ستی له‌ لاله‌زاره‌کاندا ده‌خوین‌رایه‌وه، شاعیره‌کان به‌های گۆلیان ده‌زانی. که له‌و باغه‌دا گویم له‌و شیع‌رانه ده‌گرت، ئاره‌زوویه‌کی سه‌یرم بۆ شه‌راب و مه‌ی تیا دروستده‌بوو، مرۆف وای لێده‌هات به‌ مه‌ستییه‌وه بۆ مه‌ستی بگه‌ریت.

شه‌وان که هیدی هیدی له به‌ربه‌یان نزیکده‌بووینه‌وه، له په‌ناگای خۆم ده‌هاتمه‌ده‌ری و وام ده‌رده‌خست ته‌نیا پیاسه‌ی پیکه‌وت بۆ ئه‌و کوچه‌یه هه‌لیگرتووم. غزله‌لنوس له‌و باوه‌په‌دابوو، ئه‌و ده‌ساله‌ی من له‌ شانەکانی ئیقتیالاتدا گوزه‌راندومه، سالی خه‌یالین، سالگه‌لیکن بۆ ئازاردانی خۆم دروستمکردون، من هه‌چ نیم جگه له‌ پیاوکوژیک به‌ خه‌یال. ئه‌و خولیا به‌ سه‌ره‌تا شتیتیده‌کردم، به‌لام غزله‌لنوس باوه‌په‌دابوو، که من له‌م باغه‌دا حه‌قیقه‌تی خۆم دۆزیوه‌ته‌وه و نابیت و نیبکه‌م، به‌ بروای ئه‌و من به‌ درێژایی ژبانم گولاساز بووم، هه‌رچی حیکایه‌تی کوشتن و خوین و دل‌په‌قی هه‌یه، له‌ ئاوازی نیوه‌یه‌کی خه‌یالکرد و شه‌پانگیزی منه که ته‌نیا ئاوازی نیوه باشه‌که‌م ده‌دات. من پوژیک وه‌ک شیت چووم بۆ لای شبر و داوای کۆمه‌کم لیکرد، ئه‌و کات شبر هه‌چی ده‌رباره‌ی غزله‌لنوس نه‌ده‌زانی، پیمگوت «شبر وه‌سوه‌سه‌یه‌ک له‌ دلم‌دایه ده‌بیت بۆتی بدرکینم، من هه‌ندێجار واهه‌ستده‌که‌م هه‌رگیز پیاوکوژ نه‌بووم، واهه‌ستده‌که‌م ئه‌و ده‌ساله ته‌نیا خه‌یال‌بوون، من له‌و ده‌ساله‌دا ده‌ستم بۆ پۆحی هه‌چ ئاده‌میزادیک نه‌بردوه، هه‌چ که‌سیکم نه‌کوشتوه، هه‌رچی شتیک له‌ دلم‌دا هه‌یه، ته‌نیا خه‌یاله، خه‌یاله و هه‌چی تر، منیش هه‌چ نیم جگه له‌ پیاوکوژیک خه‌یالی». شبر قسه‌کانی منی لاسه‌یر بوو، گووتی «حه‌سه‌نی پیزۆ، مرو‌ف ناتوانیت رابوردوی خۆی بگوریت... ده‌توانیت درێ بیت، به‌لام ناتوانیت ته‌واو بیسپێته‌وه». به‌لام له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا بیرۆکه‌ی ئه‌وه‌ی من پیاوکوژیک خه‌یالیم، هانیده‌ده‌دام به‌ ئاراسته‌یه‌کی دی برۆم. له‌راستیدا هه‌چ کات تاسه‌ر نه‌مده‌توانی له‌گه‌ڵ ئه‌و قسانه‌دا برۆم. ماوه‌یه‌ک شه‌وانه ئه‌و ده‌مانچه‌ کۆنه‌م ده‌رده‌هینا و سه‌یرمه‌کرد، ئه‌و ده‌مانچه‌یه‌ مایه‌ی دلنه‌واییم بوو، هه‌میشه‌ دوا به‌لگه‌ی ده‌دامن که من پیاوکوژیک راسته‌قینه‌م، هه‌نده سووک و ساده و دۆستانه له‌ ده‌ستدا بوو، وه‌ک

ئەو ەبوو بىرى پەنجەکانم بکات.

من تىنە دەگەيشتم غەزەلنوس چۆن ئەو ەموو پەحم و بەزەبى و خەيال و ئەقىنەى کۆکردۆتەو، من نەمدەتوانى وابم... نەمدەتوانى دونيا و باغچە و پوناكى و ئەستىرەم وەها خۆشبویت، کەسێک بوو ەموو شتىكى ئەم دونيايەى بە ەيزىكى بۆينەو خۆشدەويست، من ئەو ماو ەدرىژەى گویم لە دەنگى دەگرت تىدەگەيشتم کە تىن و تاوى غەزەلەکانى تەنيا لە مانا و شىوہى بەیتەکاندا نىيە، بەلکو لەو راستگوييە قوولەو ەسەرچاو ەدەگریت، کە لە دليەو ەلەدەقولا. ەندىجار وامدەزانى يەکیک لە ئاسمانەو ەقسەم لەگەل دەکات، يەکیک لە ەەرە دورترین جىگای ئاسمانەو. دواتر زانیم، زۆريەى ئەوانەى گوييان لە غەزەلنوس دەگرت، بۆيستی خويان سەيرى ئاسمانيان دەکرد. زۆرجار کە بەو باغەدا دەگەراين باو ەپمەکرد کە غەزەلنوس راستدەکات، من پياوکۆژىكى خەيالیم. شەويک وام ەستکرد شبرىش پياوکۆژىكى خەيالییە، ئەويش وەک من کوشتەى وە ەمەکانى خۆيەتى. گەرچى من چەندین جار جى گوللەکانم لە سەر جەستەى بينيیوو، بەلام دەمگوت ەموو ئەوانەش جى گوللەى خەيالین.

دواى ونبوونى لاشەکەى مورا ەمیل، ژيانم لە نىوان ەزارباغ و پىدەشتە تاريک و شەقامە ساردەکانى شاردا دابەشبوو، لەوکاتەو ەى حىکايەتى ئەو کتیبە کەوتبوو کە لەمان، ئيشىكى زۆرم لەگەل ئەو دەفتەردارە چکۆلانانەدا دەکرد کە پىويستيان بە نەخشە و پلانە وردەکانى من ەبوو، بۆ ئەو ەى بىتەرس بگەنە شویتى مەبەست و بگەرپنەو. ئەو کات بۆ سۆراغى بارۆنەکان و بە ئومىدى بينينى جەغفەرى مەغولى ەفتەى دوو شەويش لەگەل شبرىدا دەچووین بۆ يانەى پياوکۆژە بىئيشەکان. شەويکیان لە ەوشى يانەکەدا لەگەل دوو دۆستى دىریندا قسەمدەکرد، لە پشتەو گویم لە دەنگىک بوو گوتى

«ئوہ خواہیہ، چ بہستہ زمانہ، چ بیکہسہ، قہسہم بہ تامی مہی ہیندہی خواردوتہوہ لہ زہوی برپاوہ، قہسہم بہ زینگیہی جامی بادہ ناگای لہ خوی نییہ. با پیکرا دوعای بۆ بگہین، خودا پەحمی پتیکات و بیتہوہ ہۆش خۆی». ہمان ئوہ دہنگہبوو کہ چہند شہویک پیشتەر لہ پیڈہشتہکەدا دلنہوایی گہنجہکەیی دہدایہوہ، شیوہی قسہکردنی ہیند تایبہتی و سہیر و بییاکانہبوو، دہمودہست ناسیمہوہ، دلنیاہووم ہلہم نہکردوہ... ئوہ بوو، ہمان ئوہ پیاوہی کہ لہ تاریکیدا سویندی بہ دہنگی بولبول و عہندہلیبہکان دہخوارد. کہ ئاوپمادیہوہ، پایوکی بالابہزم بینی لہ دہستیگ جلی کوردیدا، جوتیک سمیٹی نارپک و بژی ہہبوو. برۆ ئہستورہکانی برۆی ہہندیگ لہ پایاوکوژہ دیرینہکانی ہینایہوہ یادم. شہر بہ ئہسپایی پییگووتم «ئوہ مورتہزای شہیتانہ، یہکیکہ لہ ترسانکترین خزمہتکاری بارۆنہکان، پەیوہندیہکی تایبہتی لہ گہل ئورہحمان نہجییدا ہہیہ کہ ئیستا بہ بارۆنی پۆرسەلان دہناسریت». بارۆنی پۆرسەلان بازرگانیک گہورہی شوشہبوو، بیروہیہکی لہ تاران و بیروہیہکی دیکہی لہ دوبہی ہہبوو، لہ حیزیدا پلہی زۆر بہرزبوو. بہ کۆمہکی کہسانی وەک مورتہزا و بہ یارمہتی ئوہ تۆپہ گہورہیہی لہ نیو حیزبہکاندا چنیبووی، تہواوی بازارپی شوشہی لہ ولاتدا داگیرکردبوو، بازرگانہ بچوکہکانی پلیشاندبووہوہ، بہ لیدان و ہەرپہشہ و مہرجی قورس یہکہ یہکہ دہریکردبوون، ہەر کہسیگ بہ مہرجہکان و دہستورہکانی ئوہ پازی نہباہی، بہ شیوازی خۆی پازیدہکردن. سہیرم لیہات کہ شہر گووتی مورتہزا دۆستیگی نزیکي جہغہری مہغولیہ و جہغہر یہکیکہ لہ پشت و پەنا گہورہکانی ئہم پیاوہ. بہوردیش باسی ئوہی کرد کہ گومانیک زۆر دہکریت، کہ مورتہزا لہ پشت ہہندیگ لہ و ژنکوژیانہوہ بیت کہ بہردہوام لہم شارہدا پوودہدہن. مورتہزا لہ گہل پوخۆشیہیہکەیدا شتیکی ترسانک لہ

دهنگ و نیکا و سهیرکردنه کانیدا بوو، گهرچی قسه‌ی خراب له ده‌می نه‌ده‌هاته‌ده‌رئ، گهرچی پی‌ده‌که‌نی، به‌لام نه‌یده‌توانی له دیوه‌زمه و ده‌عجانیکی سامناک نه‌چیت. به‌قسه‌ی شبر، مورته‌زا سه‌ره‌تا نه‌کته‌ریکی شانۆی سه‌رکه‌وتوو بووه، دواتر له‌سه‌رده‌می دیکتاتوردا له‌سه‌ر نه‌وه‌ی کومه‌کی به‌هاوپییه‌کی کردوه، ژنه‌که‌ی خۆی به‌چه‌قۆ بکوژیت، شه‌ش سال چۆته‌زیندان، دوا‌ی به‌ریوونی به‌هۆی خزمایه‌تی بارۆنی پورسه‌لانه‌وه له‌شه‌وانی نه‌م یانه‌تاریک و سه‌یره‌دا که‌خرابترین مه‌خلوقاتی نه‌م شاره‌ی کۆده‌کرده‌وه، له‌ناو دوکه‌لی جگه‌ره و بۆنی عاره‌ق و مه‌ناسه‌ی شه‌راباوی نه‌م پیاوانه‌دا که‌شه‌و و پوژ باسی پاره و قه‌حبه و به‌رپرسه‌بالاکان و شه‌پی ناو باله‌کانی حکومه‌ت و حیزب ده‌که‌ن، ریگاده‌گریت و شوینی خۆی ده‌دۆزیت‌وه. ئیستا مه‌مووان وه‌ک سه‌گی تایبه‌تی بارۆنی پورسه‌لان سه‌یریده‌که‌ن. نه‌وکات مورته‌زا له‌ناو گروهی «بلیارد»دا زۆر ده‌رده‌که‌وت و سه‌روکاریکی زۆری له‌گه‌ل نه‌واندا مه‌بوو. بۆ نه‌وه‌ی بزانه‌ن گروهی بلیارد چیه‌ده‌ییت شتیکی که‌م له‌و دابه‌شبوونه‌ناوه‌کییه‌ی ناو یانه‌که‌حالیبین. نه‌وماوه‌یه‌ی من ژیا‌نی نی‌و نه‌و ئاده‌میا‌نه‌م له‌نزیکه‌وه‌بینی، مه‌ستمکرد له‌ناو یانه‌که‌دا جوړه‌دابه‌شکردنیکی نه‌ینی کاره‌یه‌. جوړه‌پریزبوونیک له‌به‌رزوه‌بۆ نزم له‌گوپییه، بچوکتیرین و نزمترین تا‌قم گروهی «خه‌سیوه‌کان» بوو، نه‌وانه‌زۆربه‌یان خزمه‌تکار و ئیشکه‌ر و پاسه‌وان و پوژنامه‌نوس و هه‌والدزی به‌رده‌ستی می‌ره‌کان و بارۆنه‌کان بوون، هه‌ر که‌س تازه‌تیکه‌ل به‌یاریه‌که‌ببوا‌یه له‌پله‌ی خه‌سیویه‌وه ده‌ستی پی‌ده‌کرد و که‌مه‌که‌مه‌به‌ره‌و سه‌ره‌وه سه‌رده‌که‌وت، شبرگو‌تی «خه‌سه‌نی پیزۆ یه‌که‌مجار که‌مرۆف ده‌چیته‌نه‌و گروپه‌وه، له‌ویدا به‌کاریکی ورد و نه‌شته‌رکارییه‌کی زیره‌ک عه‌قل و خه‌یا‌ل و په‌حمی ده‌خه‌سینن... دواتر پله‌یه‌ک و ناویکی ده‌ده‌نی، نه‌و پله‌یه‌مه‌رجی هه‌موو سه‌رکه‌وته‌نه‌کانی

دواترە». لەوان بآلاتر و گرنگتر گروپیەک بوون ناویان گروپی «پازیانە» بوو، ناوەکە سەرەتا بۆ من بمانا و سەیریوو، دواتر تێگەیشتم ئەو گروپە ئیشیان ئەوەیە بەدوای ئەو بیروکە سەیر و خولیا پەشانەدا بگەڕێن کە لە بازاردا سەرھەڵدەدەن، سەرۆکاریان لەگەڵ ھەندیک خەڵکیشدا بوو لە دەرەوھێ سنوور، ناوی کالای سەیر و سەمەرەیان بۆ دەناردن. خۆیان پارەدار نەبوون، بەلام دراو لە ھەر دەرگایەکەو بەتابیەتە ئەم ولاتەو دەیانزانای. گوتیان ھەڵدەخست، بۆنیاندەکرد، ھێندە بیزانیایە ھەر کەسێک بیروکەیک یان پڕۆژەیەکی ناوازی ھەیە، بە پەلە ھەوالتیان بۆ بارۆنەکان دەھێنا و ئەوانیش بە کۆمەکی کۆمەڵێک گروپی چکۆلە، لە ژێر گوشاری ھەپەشەدا یان دەبوونە شەریک یاخود تەواوی پڕۆژەکیان داگیردەکرد، لەبەرئەوەی بەردەوام لە بازاردا بوون، بۆنی کاری و زەنجەفیل و بەھارات و پازیانەیان گرتبوو، ئیدی ئەو ناوەیان بەسەردا برابوو. گروپیکی دی ھەبوو ناویان تیپی «بلیارد» بوو، ئەو گروپە یەکیەک بوو لە ترسناکترین تاقمەکانی یانەکە، ئیشیکی سەیر و ئالۆزیان ھەبوو، نرخیان بەرزەکردەووە و دەیانشکاند، پارەیان بالادەفران و نزمەکردەووە، نرخێ مولک و عەقاراتیان دەگۆڕی، بە پلان و بەرنامە بەھای شوئینیان دەشکاند و بەرزەکردەووە، نرخێ بەنزیانیان دەگۆڕی، نرخێ ئوتومبیلیان دەشکاند، سنووریان دەبەست و دەیانکردەووە، یەکیەک بوون لە ھەرە بەھێزترین کەسانێک کە راستەوخۆ فرمانیان لە دەفتەری حیزب و ئەندامە بالاکان و بارۆنە زۆر زۆر گەورەکانەووە وەردەگرت. شێر پێیگوتم «زۆری ئەوانە ی دەبن بە بەرپرسی گەورە، دەبن بە بەرپۆبەری گەورە، بە ئەندامی ئەنجومەنە جۆراوجۆرەکان، بە فرمانبەرانی دەست پۆشتوو، لیڤرەووە دەست پێدەکەن، لەم گروپەووە دینەدەری و دواتر بەپێی توانایان تا پلەی وەزیری بەرزەبنەووە... ئەمانە ھەموو ولات

و ەك سەرمىزىكى بليارد تەماشادەكەن، ئارەزوويان لە ھەر تۆپىك
 بىت لىدەدەن، ھەموومان بەجۆرىك لە جۆرەكان كۆمەلىك تۆپى
 چكۆلانەى سەر مىزى ئەوانىن». ئەم تاقمە ئىواران كە دەھاتن
 بۆ يانەكە وىقارىكى زۆريان دەنواند، و ەك سىياسەتمەدار پەفتاريان
 دەكرد، مۆف بەخىلى بە حىشمەت و ھەيىەتيان دەبرد. بەلام دواتر
 ھىندەيان دەخواردەو ەمىزان دەكرد بە خۆياندا و دەرشانەو ە. سەير
 بوو بەلامەو ە ئەم پياوانەى بەردەوام بۆنى مىز و جگەرە و ەارەقيان
 لىدەھات دەتوانن پۆلىكى و ھا گرنگيان لە ھوكمكردنى ئەم شارەدا
 ھەبىت. زۆرجار مورتەزا لەسەر مىزى ئەوانە دادەنىشت... ھەندى
 شەو كە مەستدەبوو دەچوو ە سەر مىزەكان و سەمايدەكرد. ھەرجارىك
 دەمبىنى، دىمەنى ئەو شەو ەم دەھاتەو ە ياد، ئەو وشانەم دەھاتەو ە بەر
 گوئى كە لە تاريكىدا بىستبووم. بەردەوام بە دوو چاوى ھەپەساو ەو
 تەماشامدەكرد، زۆرجار دوور بە دوور سەيرى يەكترمان دەكرد و بۆ
 يەكتر پىدەكەنين، مەن نەمدەزانى ئاخۆ مەم چاودەيرى ئەو دەكەم
 ياخود ئەو چاودەيرى مەن دەكات. شەويكىان ھەستمكرد مورتەزاي
 شەيتان زۆر لىمدەپوانىت. دلىابووم ترسىكى بۆيىنە لە چاوپايەتى...
 لەو شەو ەو ە ھەستمكرد لىم ھەلدىت و تەماشام ناكات، بەلام چۆن
 واشەيەك بۆ كەرويشكىكى بچوك و ترسنۆك دادەبەزىت ئاوا دواى
 كەوتم، لە يارى و نواندن و خۆرەنگكردنەكانى نەترسام... و ەك چۆن
 يەككە بەدواى پەنگى پاستەقىنەى ھەربايەكدا پادەكات، دوايكەوتم و
 ھەموو ئومىدم ئەو ەبوو واى لىبكەم پەنگى پاستەقىنەى پۆحى خۆى
 بىينىت... واى لىبكەم ھەستىكات، ئەويش تۆپىكى بلياردە... تۆپىك
 ئەمجارە مەن لە دوورەو ە دىم و خۆمى پىادەكىشم.

گەرانه‌وه‌ی عەتار

ئەو کاتە‌ی غەزەلنوس و تریفە یابەحری بۆ خەڵکانێک دەگەرێن لە ئامادەکردنی درێژترین کتییی میژوودا کۆمەکیانەکن، گەلەک مەخلوقاتێ ناوازه هاتنە ژانیانە‌وه. سەرەتا ئەو دوو باریه‌ له ژانیاندا دەرکەوتن که له هەرمێکی دوورە‌وه هاتبوون و دەیانگوت بە دوا‌ی ئیلهامینکدا دەگەرێن درێژ به ئیسه‌کانیان بدن. دوا‌ی گەشتیکی درێژ به ناوچه‌کانی باکووری خۆره‌لاتدا پوویان له‌م شارە کردبوو، توانایه‌کی گەرەیان هەبوو زه‌وییه وشک و خاکه به‌یاره‌کان سه‌وزیکه‌ن، دوو برا بوون ماوه‌یه‌ک له‌ هەر کێلگه‌یه‌کدا به‌مانایه‌ته‌وه ده‌یانکرده لاله‌زار و سه‌وزه‌وار. پیاوانێک بوون هیژکی سیحریان له‌سه‌ر سروشت هەبوو. له‌ هەر جیگایه‌کدا بوونایه ده‌بوو به باغ. له‌ سه‌ره‌تای نه‌وه‌ده‌کانه‌وه به‌شداری ئاوه‌دانکرده‌وه‌ی گەلەک گوندیان کردبوو، هەر وه‌رزو له‌ گوندیکدا نیشته‌جێده‌بوون، ئیشیان ئەوه‌ بوو به‌ سۆز و مه‌حه‌به‌ته‌وه سه‌یری کێلگه‌کان بکه‌ن، سه‌یری دره‌خته‌کان بکه‌ن، گیا و گۆل به‌ نیگا بلاوێنن، بۆ ئەوه‌ی سه‌وزبێته‌وه. هه‌میشه‌ چەند هه‌فته‌یه‌کی پێده‌چوو تا به‌ری نیگاگانی خۆیان ده‌بینی، به‌لام چاویان هه‌له‌ی نه‌ده‌کرد و به‌ره‌میان مسۆگەر و دا‌بینبوو. یه‌کی نه‌ناسراو، ئەو باریانه‌ی ناردبوو بۆ لای غەزەلنوس تا ئیلهامی زیاتر وه‌رگرن، تا له‌وێ نیشته‌جێن و له‌ گوند و کێلگه‌ و مه‌زرا وێرانە‌کانی قه‌راغ شارە‌وه ده‌ست به‌ سه‌وزکردنه‌وه‌ی دنیا بکه‌ن. که‌ له‌ حه‌وشه‌که‌دا دەرکەوتن، که‌مێک ماندوو و چه‌په‌ل دیاری‌بوون، پیشه‌اتوو و سه‌رگه‌ردان ده‌یاننواند، غەزەلنوس و تریفه‌ پێشوازیانکردن، گه‌رمایان بۆ سازکردن و له‌سه‌ر سو‌فره‌ی خۆیان دا‌یاننان، غەزەلنوس شیعرێ خۆی بۆ خوێندنه‌وه و به‌ غه‌زەل هیژ و تین و تاوکی تری پێبه‌خشین. ژووریکی

چه په کيان دانئ و ليگه پان خوږيان بکه نه وه و جلی سهر کار و نيو باغ
 بگوږن و پشوويدهن. هاتنی نه و دوو براهه به جوړيکي کتوپر ژيانی
 غه زه لنوس و تريفه يابه حری پرکرد، پڅوانتيکی زور هر چواريان پيکه وه
 له دهشتاييه کان و گونده کان و مه زراکانی نزیک شاردا ونبوون، بڅ باغی
 بيخاسلی جووتیاری هه زار و کتلگه ی بيپه ری خه لکانی بيده رته تان ده گه پان،
 سه وزيبکه نه وه. له و پڅوهه برا سه وزه کان که هه مووان به برايانی دولبر
 ده يانناسين، هر کات له سه وزکردنی باغيک ده بوونه وه ده گه پانه وه بڅ لای
 غه زه لنوس، ماوه يه ک پشوويانده دا و پياسه يانده کرد و به شاردا ده گه پان،
 گوږيان له غه زه ل ده گرت و وزه ی نوږيان ده کرده بهر پوحيان.

له و سه رده مه دا غه زه لنوس و تريفه يابه حری هه ستيانکرد هاوړيی زور
 قه شه نگيان هه يه، له زور شوینی دونيواوه دوست پوويان تيده کات، سنووری
 نيمپراتزييه ته خه يالتيه که يان بيوتنه گه وره ده بيت، غه زه لکان له هه موو
 شوينيکی شار و هه ريمه نزیکه کانه وه خه لکيان راده کيتشا. له و ماوه يه شدا
 خانووه که ی تريفه يابه حری بوو يوو به يه کيک له سه نته ره گرنگه کانی
 حه شاردانی ژنان، به پوکه ش نيشته جيی ژن و ميژديکی ته مه ندار بوو، به لام
 له ژيره وه په ناگای هه نديک له و خانمه راگردووانه بوو که جيگايه کيان
 نه بوو خوږيانی تيا بگرته وه. له يه کيک له پيکخراوه سه ربه خوکانی ژنانه وه،
 کيزيک به ناوی «نه وره سی گول سولا ف» کرابووه سه رکار و نه ينيپاريزی
 نه و ماله. کچيکی باريکه له ی نه شمیل بوو به قژيکی کال و جووتيک
 چاوی گه شه وه، تريفه يابه حری بڅ يه که مجار ماجيدي گول سولا ف له
 مالی نه ودا بينی، نه وره س و ماجيدي گول سولا ف، خوشک و براهه کی
 ناکوکبوون و له گه ل دايکيکی پوخوش و دم به خنده دا ده ژيان. کچ و
 دايکه که ماجيديان وه ک شيتيکی بي سوود سه يرده کرد که هه موو کاتی
 خوی له سه يرکردنی فليم و دروستکردنی نه خشه يه کدا ده باته سه ر که نه
 مانای هه يه و نه کوتايی. براهه کی دیکه يان هه بوو ده ميک سال بوو له

سکۆتلەندا دەژیا، مانگانە بە پۆستیکی تایبەت کۆمەڵیک فلیم و گوڤاری ئینگلیزی تایبەت بە سینەمای بۆ ماجید دەنارد. خیزانیکی کەم دەرەمەت بوون بە خانەنشینیەکی کۆنی باوک و بە موچەیکە کەمی نەورەس و کۆمەکیکی بچوکی برا ئاوارەکیان دەژیان. ماجیدی گۆل سۆلاف جگە لەوەی خووی وەک لۆردیکی ئینگلیزی دەگوپی و پیاسەیدەکرد، کاریکی دی نەبوو، بەدریژی ژیانی بێئیشبوو، تا ئەو کات هاوڕێیکە نەبوو، کورپیکی بیکەس لەوانە مەرۆف هەمیشە بە تەنیا دەیانبینیت. کە تریفە یابەحری بۆ یەکەمجار چوووە مائلی نەورەس، ماجید هێند نەبوو دەستیکردبوو بە وانەدادانی ئەو مندالە کوێرانە. هەر لە سەرەتاوە تریفە، گۆل سۆلافی وەک کورپیکی کەمیک بەدەهوا و خوویست هاتە بەرچاو کە لەگەڵ هەموو خرابییەکیدا شتیک لە ناسکی و سیریشی تێداپە. کورپەکە هەر لە بۆشناخی و یقاردا زیادەپەوی نەدەکرد، بەلکو جۆریک لە کاریزما و هیزی نەینیشی تێدابوو، کە مەرۆف ئاسان تێنەدەگەشت لە چییەو سەرچاوەیان گرتوو. دواي چەند هاتوچۆیکە دۆستانە نەورەسی گۆل سۆلاف و تریفە یابەحری بوون بە دوو دەستە خوشکی دلسۆز و بەوەفا بۆ یەک، دوو کچ دەیاننوانی هەموو نەینییەک لای یەکتەری بدرکێتن و پازەکانی قوولایی دلی خوێان بۆ یەکدی باسبکەن. پۆژیک تریفە و نەورەس، دەرگای ژوورە داخراوەکە ی ماجیدیان کردووە، لەو دیو ئەو دەرگایەو تریفە دونیایەکی تری بینی، هێندە چاوی بەو نەخشە سەیرە ی ماجید کەوت، تووشی جۆریک سەپوون هات. ماجید درێژترین نەخشە ی خەیالی دونیای لەسەر دیوارەکانی ئەو ژوورە دروستکردبوو. نەخشەیکە ئەبەدی و بیکۆتا بوو کە دەرگا تا هەتا هەتایە پریکریت لە شار و گوند و دەشت و دەری خەیالی. ناوی جیگاگان هێند سەیر و شاعیرانە بوون، تریفەیان سەرسامکرد «زەمینی بەور» «بەحری گومان» «پێگای خەون» «شاری چاوەپوانی» «شاخی ئومید» «کەناری کۆتران» «کەمانستان» «پەروانە ی شین»

«باغى خۆكوشتنى ئەستېرە» «گۆمى سەوسەن» «شارۋچكەى شكۈفە»
 «جۆگەى غەم» «باغى پلنگ» و دەيان ناوى سەيرتەر. تريفە لە
 سەيركردنى ئەو نەخشەيەو تېگەيشت كە سەروكارى لەگەل مەخلوقچكى
 خەيالىدايە، مەخلوقچك كە دور لە دۇنيا و بىئاگا لە ھەموو بوونەو ھەر
 خەيالىيەكانى دىكە دەرى. ژورەكەى لەپال ئەو نەخشەيەدا، پرىو لە
 سەدەھا فلىمى قىدىو و كتيپى ئىنگلىزى و ەرهەبى و كوردى، كە بە
 فۆرمى كتيپخانەيەكى قەشەنگ پىكخابوون، شوپنەكە بەجۆرىك پاك و
 شىك بوو، مەوفا ئارەزوويەدەكرد زۆرتەر تيا بىمىننەو. كە خانمى تريفە
 يابەحرى لەو ژورە ھاتەدەرى دلىابوو دۇنيايەكى تايەتى و دەگمەن و
 ئاناسايى بىنيو. لەگەل گەپانەويدا بۆ مال، چىرۆكى ئەو نەخشە سەير
 و خەيالىيەى بۆ غەزەلنوس گىپرايەو، گەنجىك كە نەخشەيەكى ناكۆتاي
 جىھانىكى تر لەسەريايەتى كە سەرتاپاي خەيالە. حىكايەتى ئەو نەخشەيە
 بە جۆرىك غەزەلنوسى وروژاند، دەيوست ھەر ئەو ساتە بپوات و سەيرى
 ئەو نەخشەيە بكات. پۆرىك دواتر، تريفە يابەحرى بولبولى كۆيرى برد و
 لەو قوتابخانە خەيالىيەى ماجىدى گول سۆلافا ناوونوسىكرد، ھەلسوكەوتى
 گول سۆلافا لەگەل خانماندا بە جۆرىك پىر وىقار و بەپىزىوو، زياتر
 سەرنەجى خانمى يابەحرى پاكىشا. وانەكانى گول سۆلافا سەفەركردن
 بوو لەسەر كەشتىيەكى خەيالى بەخاكچكى ناكۆتا و نەپراویدا. ئەو پۆرە
 كە بولبولى كۆير بۆ يەكەمجار چوو قوتابخانە خەيالىيەكەى ماجىدى
 گول سۆلافاو، تريفە ھەك لەسەر ئاگر بىت چاوپوانى ھاتنەو، كەرد،
 لەگەل گەپانەو، بولبولدا، بە وردى ھەموو حىكايەتەكەى پىگىپرايەو،
 بەلام بولبول بە جۆرىك مەست و وروژاويوو، نەيدەتوانى ئاسان ھەموو
 شتىك بگىپنەو. منداڵەكە بە پاستى گەشتىكى پاستەقینەى بەسەر
 زەمىنىكى تردا كەردبوو، بۆ يەكەمجار ھەستىدەكرد شتەلىكى بىنيو كە
 لە تارىكى كۆپرىدا پىشتەر نەبىنيون، بە وردى ھەسفى ھەندىك باغ و

ئاو و لاله‌زاری دەکرد، باسی بالدارى خورافى و ئەسپى فرەسەر و ماری زمانزانی گێڕایەوه کە تەنیا لە دارستانە دوور و خاکە نەبینراوەکاندا هەن. ئەو غەزەلنوسی پتر خرۆشان و زیاتر وای لێکرد بێر لە ھاوڕێتی ماجید بکاتەوه: پۆژیک لە دەرگای پۆلە خەیاڵییەکی ماجیدی گۆل سۆلافا دەرکەوت، گەلەک ئاسان لە زمانی یەکدی تیگەشتن و زۆر خێرا بوون بە دۆستی یەک. دواى پیاسە یەکی درێژ، غەزەلنوس بۆ یەکەمجار هەندیک لە غەزەلەکانی خۆی بۆ خوێندەوه. مەووف چەند بەدەوا و لە خۆپازیبایە ئەو غەزەلە نەشتیکی نەینى و قوولیان تیا دەبزواند. کاریگەری غەزەلەکان لەسەر دلی گۆل سۆلاف وەها گەورەبوو، لەویدا دەستی کردە ملی غەزەلنوس و گووتی «بە کۆمەکی ئەم غەزەلە نەشتی تۆ دەکرێت سنووری نەخشە خەیاڵییەکی خۆم بێتەندازە گەورەبکەم». هەر ئەو پۆژە بێ وەستان و دوودلی غەزەلنوسی بۆ بینینی نەخشە خەیاڵییەکی خۆی داوەتکرد. گۆل سۆلاف پێشتر دەرگای ژووری خۆی بۆ کەس نەکردبوو، هێچ کەس پێشتر بە ئاگاداری و پەزنامەندی ئەو چاوی بەو نەخشە یە نەکەوتبوو، کەچی بۆ یەکەمجار لە ژیاویدا داوەتی غەزەلنوسی کرد و هەموو نەخشەکی خستە بەردەم. جۆرە داوەتیکی وەها وەک بەستنی پەیمانیکى قوول و ڕاگە یاندنی ھاوڕێتیەکی ئەبەدی وابوو. ئەو سەر زەمینەى گۆل سۆلاف دروستیکردبوو، سەدانجار لەو دەفەرە خەیاڵیانە گەورەتربوو کە غەزەلنوس بینیبووی، بەلام غەزەلنوس دڵنیاوو هەردووکیان بە چەند دارستان و پێدەشت و باغ و دەریاچەى وەک یەکدا تێپەریوون. دڵنیاوو خەیاڵ کیشوهریکی راستەقینە، هەموو ئەوانەى پیا گوزەردەکەن زۆرجار هەمان شت دەبینن، بەلام هەرگیز... هەرگیز ڕێکەوتی یەک ناکەن.

دوای چوار سال نه وره سی گول سؤلاف، تریفه ی برده وه بۆ مالی خوی. بۆ ناو نه و کچه په ژموردانه ی به نهیننی له خانووه که ی نه ودا ده ژیان. پوژیک نه و پیخسته وه نه وئ، پرپوو له بۆنی نه شک، له کچی وهک تارمایی، له مه خلوقاتیک باوک و برا و میرد به خنجر و چه قو و چه کی دیکه وه به دویاندا ده گه پان. کۆمه لیک ئافرهت نه م خانوو نهینیه نه بیئت، بستیک زهوی دی نه بوو بیانگریته خوی. تریفه خوی به به خته وه رترین کچی نه م دونیا به ده زانی، که توانیویتی پۆخی نه م به دب ختانه پزگاریکات. کچانیکی بیه یوا و ترساو که نه م ماله دواپه ناگایان بوو، ئیدی زوو زوو ده گه پایه وه بۆ ناو نه و کیژانه، هه ندیک شه و له گه لیاندا ده خه وت. کۆمه لیک بوونه وه ری دیلبوون که ده بایه تا هه تاهه تایه دیلبن. هه ر له یه که م پوژه وه تریفه که وه وه سه ر خولیای نه وه ی دووباره ته ونیکی چینی مافوو په یدابکات و نه و کیژه دلته نگانه فیری قالی و مافوو چنن بکات، دلنیا بوو نه وه تاکه شتیکه بتوانیت له پزگایه وه خۆشی و نه وانی دیش به اختیاریکات. نه وره سی گول سؤلاف سهیری لیها ت که بینی تریفه پاش ماوه یه کی زۆر که م ته وای ژیر زه مینی نه و ماله ی بۆ جوړه کاریکی وه ها پزکخستوو و نامیرگه لیک ساده ی له ویدا داناوه و که رهسته ی ته ون و جۆلایی دامه زانده و ده توانیت هه ر ئیستا ده ست به مافوو چنن بکات.

نه و وه رزه له سالی یه که می سه ده ی نویدا، ئارام و بیده رده سه ر دیاربوو، دۆستی زۆر پوی ده کرده مالیان و پۆحله به ره خه یالیه کان هه رده م له گه وره بووندا بوون. تریفه ویزدانی ئاسوو ده و پۆخی پر له شادومانی ئیشکردن بوو، ژانی یاریکردنی به رده وامبوو له گه ل مندا له کاندا، به ته نگه وه هاتنیک دایکانه بوو بۆ فیرکردن و پاراستنن، شه وانه ش به سه عات له گه ل نه وره سی گول سؤلادا به ته له فون قسه یده کرد، به خته وه ربوو که ژیانیک پری هه یه، هه میشه شتی که هه یه

بیەکات. بەلام لەگەڵ ئەو هەموو دڵنیاویی و ئاسوودەییەدا هەستی بە زیادبوونی ترسەکانی خۆی دەکرد، هەستیدەکرد بەردەوام جانەوهرێک بەدوایەوهریەتی و دەیهوێت پەلاماریبەدات. شەوانێک کە لە حەشاری مالهەکی خۆی دەهاته‌دەری و دەیویست بگەرێتەوہ بۆ لای منداڵەکان، لە پێگای گەرانه‌وہدا ئەو ترسە سەرەتایی و تاریکەیی وەها زیادیدەکرد، دەبایە بە خێراییی خۆی فرییداتە تاکسییەکەوہ و بەپەلە بگەرێتەوہ. ترسەکە تەنیا بۆ خۆی نەبوو، بەلکو وا هەستیدەکرد جانەوهرێک هەیه دەیهوێت منداڵەکانیش بخوات، دەیهوێت غزەلنوس بخوات، دەیهوێت نەورەسی گول سۆلاڤ و کچ و ژنە پاکردووەکان هەمووی بخوات. ترسەکانی بەردەوام سڕوشتی سەیر و شیوەی پیشبینییەکی تاریکیان وەرەگرت. بەیانییەک وەک دەنگێکی ڕەش لە ناویدا هاواریکات، هەستا و بە غزەلنوسی گووت دەبی‌ت کتێبەکانی غەزەل بشاریتەوہ، دەبی‌ت کتێبەکانی غەزەل بیهیتە جیگایەک دەستی هیچ ئادەمیزادێک نە یگاتیت، دەبی‌ت لەم ماله دووریخەیتەوہ، من خەوم بینیوہ، تێدەگەیت، خەوم بەو کتێبانەوہ بینیوہ دەسووتێن، خەوم بینیوہ، دەبی‌ت ئەو کتێبانە ببەیت بۆ شوێنیک لە خۆت زیاتر هیچ ئادەمیزادێک نە یزانیت، نابیت منیش بیزانم و نابیت هیچ کەسیکی دیش بیزانیت.

داواکەیی تریفە هی‌ند سەیر و توند بوو، نەدەکرا غزەلنوس گوێی لیتەگری‌ت. پۆژیک غزەلنوس بپاریدا زۆریەیی دەست‌نوسەکانی خۆی بگوازیتەوہ بۆ جیگایەکی نادیار، بۆ شوێنێک ئەو کات جگە لە خۆی هیچ ئادەمیزادێک نە یدەزانی. بەلام تەنیا دواي چەند سالی لەو پۆژە دەرکەوت، هەستەکانی تریفە یابەحری چەند دووربین و ورد و تیزنیگا بوون.

چوار سال دواى شاردانه‌وى «كتیبخانه‌ی غه‌زل»، له کوټایى سالی ٢٠٠٣ دا، چەند مانگیك بهر له دۆزینه‌وى لاشه‌كه‌ی موراد جه‌میل، عه‌تار به‌ خۆی و سه‌روه‌ه‌ ساله‌ تاییه‌تیه‌كه‌یه‌وه‌ ده‌ركه‌وت، ئیستا سه‌ری زلترو نیگاكانی چلیستر و غه‌مگینتر دیاربوون. ئیواره‌یه‌ك بی هیچ واده‌یه‌کی پیشوه‌خت و ناگادارییه‌کی پیشینه، تویتا تازه‌كه‌ی خۆی له به‌رده‌ركی مالی غه‌زلنوسدا وه‌ستان و هاته ژووری. پیاویکی چكۆلانه و پیه‌له‌ی تری له‌گه‌لدا بوو كه‌ سالانیک له‌مه‌وبه‌ر شاگرد قه‌سابیکی له‌ر و نه‌خۆش بوو. ئیستا زیاده‌ حه‌وت سال به‌سه‌ر هه‌لهاتنی تریفه‌ یابه‌حریدا له‌ کارخانه‌ی مافووره‌كه‌ تیه‌پیه‌بوو، له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا بینینه‌وى عه‌تار دلی خانمی یابه‌حری راچله‌كاند. پیده‌چوو عه‌تار زۆرشت بزانیټ، دۆزینه‌وى تریفه‌ یابه‌حری له‌م ماله‌دا سه‌رسامیکرد، زه‌رده‌خه‌ته‌یه‌کی وه‌ها پيس و به‌مانای گرت، خانمی یابه‌حری ترساند و له‌ دله‌وه‌ راچله‌كاند... ئه‌و پۆژه‌ تریفه‌ یابه‌حری تیگه‌یشت عه‌تار هه‌میشه‌ و هه‌میشه‌ تا مردن به‌دوايه‌وه‌یه‌تی. غه‌زلنوس له‌ میژیوو عه‌تاری نه‌بینیوو، دواى وه‌رگرتنی ده‌رسیم تاهیر، به‌رێكه‌وت یه‌كجاری دی لای حوسنی خه‌یال سلاویان له‌یه‌كکردبوو. به‌لام ئه‌و پیاوه‌ چكۆلانه‌یه‌ی هاوده‌می ئه‌وی باش ده‌ناسی، ئه‌ویان «خه‌سیو عه‌زیز» بوو، له‌ شاگرد قه‌سابه‌وه‌ هی‌دی هی‌دی سه‌ركه‌وتبوو تا بوویوو به‌ مولكفرۆشیکی گه‌وره‌. خه‌سیو ئیستا له‌ بازاری عه‌قاراتدا هی‌رش و پمبازینی خۆی هه‌بوو، بازرگانه‌ گه‌وره‌ و راسته‌قینه‌كان حیسابیان بو‌ ده‌کرد، شاره‌زایه‌کی بیۆینه‌ی زه‌وی و زار و کیلگه‌ و باغ و ده‌قه‌ره‌ کشتوكالییه‌ گرنگه‌كان بوو، یه‌کیك بوو له‌وانه‌ی له‌ ژیره‌وه‌ پاره‌وپوولی له‌ بنه‌هاتووی سیاسه‌تمه‌داریکی گه‌وره‌ی ده‌گیرا. ئه‌و ئیواره‌یه‌ پیده‌چوو بو‌ کاریکی زۆر تاییه‌تی و گرنگ هاتییټن. عه‌تار ده‌ستی خسته‌ سه‌رشانی غه‌زلنوس و گووتی «غه‌زلنوسی برام، مامۆستای گه‌وره‌ی خه‌یال، به‌ کاریکی گرنگ هاتوینه‌ته‌ مالی

تۆ، هیوادارم دلّمان نه شکینیت، ئیمه پاسپاردی پیاویکمان پییه، که نایه ویّت ئاشکرا خۆی دهرخات. ئەم برا عەزیزەم که ناوی «عەزیز هاوشارییه»، بەرپرسی مولک و مالی ئەو پیاوچاکەیه. بە هیوای ئەوێ له سەر نرخیگ بگیرسیینهوه که هەمووان پازیبکات. عەتار له ماوهی ئەو چەند سالدا گەشەیهکی بۆینەیی به دیپلۆماسییەتی کرپن و فروشتنی خۆی دابوو. تۆرپکی تایبەتی و نهێنی له هەوالگر و خەبەرناس پیکهێتابوو له هیز و متمانهدا بەرتهقای دەرگا دەولهتییهکانی پۆلیس و ئاسایش دەبوو. وهک هەمیشه گوئ ئاونگییهکانی تەر و سەر که پووی دلۆپیک عارهقی رهشی پتویهبوو، دهبايه له گەل دهست پیکردنی مامهله و حیسابدا زوو زوو دهستهسپیک دهریهینیت و نۆچاوانی وشکباتهوه، سال دواي سال زیاتر سەری دەرپوتایهوه، بەرهو ئەوه دهچوو له ماوهیهکی کورتدا تالە موویهک چیه به سهرییهوه نه مینیت. عەتار به هەمان لیزانی خۆیهوه گووتی «هەموو دەرانی تۆ کتیبخانهیهکی گهورهی غەزەلیات هیه، سالگهلیکی زۆره تۆ له م کتیبخانهیه دهخوینیتهوه، خیالاتی جوان دروستدهکهیت، بیستومه که تۆ به شیعەر به دهبختی دهگۆریت بۆ خوشبهختی و غەم دهکهیت به جۆره گولۆیک که پۆج ئاسووده دهکات، من خۆم له بواری شیعەر و ئەدهبیاتدا دهست سپی و بێبههرەم، له راستیدا دهرهقهتی ئەدهبیات نایەم، سەری لێدەرناکەم و له نرخی تیناگەم. دیاره هەرچییهک له دنیا دا بکۆریت و بفروشریت ئیشی تیا دهکەم. عەزیزم کاسبی مهکینهی ژیانه، مهکینهی ژیانه ... لای برا بچوکتان کاسبی له سهروو عەشقیشهوهیه. کاسبی نه بیّت بازارپیش نابیت، که بازارپیش نه بوو ژیا ن نابیت، من ده لیم بازارپیش وهک ئەدهب مهحهکه، مهحهکی گەشه و په ره سه ندنه. میله تیک بازارپ و ئەدهبیاتی نه بیّت دهرمیت ... بازارپ و ئەدهبیات، ئەوه پتوانه ی هەموو شتیکه. عهفوومکه له وانهیه ئیوه بۆچوونیکێ تران هەبیّت، که بێگومان من

زۆر خوشحالاڻە گويى ليدەگرم، بەلام بەندە زۆر ناووناوبانگى غەزەلياتى ئىوھى بېستووه، ليرەو لەوئى غەزەلى جەنابتان بەر گويمان كەوتووه . بەلام غەزىزى من، نرخى زير لاي زەپەنگەرە، ئەمىرۆ ئيمە لەسەر داواى يەككە لە پياوھ چاگەكانى ئەم شارە، كە گەنجىكى بە لوتف و پۆشنبيير و ئەدەبدۆستە، ليرەين تا شتىك لەو كىتبخانە گەرەيهى ئىوھ لە بوارى غەزەلياتدا بکړينهوه . بەلئى غەزىزى من ئەو كىتبخانە گەرە و دەگەمن و بپوښهيهى غەزەليات كە بېستوومه دەلئين سامانىكى نەتەواويهى گەرەيه و دەبىت لە شوپنكى گرنگدا بپاريززىت، ئەمە پيشنيارى پياوچاكيكە كە حەزەكات تۆ زەنگىنبكات و ئەدەبەكەش لە بەلاى كتوپر و ناگەهان بپاريززىت، پياويك لەبەر هەندىك ئىعتىباراتى تايهتسى خۆى نايەويىت دەرەكەويىت و كەس بېناسيىت، بەلام هەموو دۇنيان چ مەبەستىكى پاك و چ نيازىكى راستگويانەى هەيه» .

غەزەلنوس بېرى لەو نەكردبووه هېچ كەسك هەبىت بيهويىت كىتبخانەى غەزەلەكەى ليكپړتەوه، پيشنيارەكە كتوپر و سەير و شوين گومان بوو. ئەو كىتبانە مولكى ئەو نەبوون تا بتوانىت بيانفرۆشيت، لە سەرەتاوھ هەستىكردبوو ئەو غەزەلانە مولكى هەموو پۆخلەبەرە خەيالييهكانە، مولكى ئەو ژمارە ئادەمىزادە كەمەيه كە تا ئىستا شيعر دەتوانىت مەستيانبكات، جنسىك هيدى هيدى بەرەو كەمبونەوه دەپوات، مولكى ئەوانەيه كە دەتوانن چاو بنوقينن و خەون بە دونيايهكى ترەوه ببينين، با ئەو دونيايه ئەستەم و نەكردە و ئەفسانەى بىت، بەلام مەرووف هەميشە پتويستى بەويه لە پال ئەم دونيايه دا دونيايهكى ترى هەبىت، نە لەبەرئەوهى دەبىت بەرەو ئەو جيهانەى دى راپكات، بەلكو لەبەرئەوهى بەبئى ئەو جيهانەى دى ناتوانىت لەدونياى خۆى تىبگات. ئەو غەزەلانە دەليلى غەزەلنوس بوون بۆ ناو ئەم شارە، بۆ كوچە تەسك و تۆزاويهكانى، بۆ ژيانى غەمگىنى ژنان، بۆ ئەو خەوانەى لە قوولايى

بی‌اواندا خه‌وتوون. به‌بی ئه‌و غه‌زله‌لانه نه‌یده‌توانی له‌ پیسی و خوین و نازاری ئه‌م شاره‌ تیبکات، له‌ کوپه‌ ناکامه‌کانی نزیک‌ بیته‌وه، بۆ کچه‌ عاشقه‌کانی بگری، له‌ گه‌ل‌ پیره‌می‌رده‌ سه‌رسپییه‌کانیدا بیته‌ هاوپی، پیریژنه‌کان بپوا و متمانه‌ی پێیکه‌ن. ئیستا چی ده‌بیته‌ گهر ئه‌و غه‌زله‌ سیراوایانه‌ بکه‌وێته‌ ده‌ست که‌سیکی جادوویاز که‌ ته‌نیا پۆخ فریوده‌دات و دڵ نه‌شکه‌نجه‌ده‌دات؟ چی ده‌بیته‌ ئه‌م غه‌زله‌لانه‌ بکه‌وێته‌ ده‌ست یه‌کیک که‌ ده‌یه‌وێت له‌ پێگای خه‌یاله‌وه‌ حه‌قیقه‌ت له‌ بیر مرۆف به‌ریته‌وه‌؟ سحری خه‌یال ئه‌وه‌یه‌ که‌ تێمانده‌گه‌ ینیت له‌ سه‌ر چ زه‌ویه‌یک ده‌ژین، چی ده‌بیته‌ ئه‌م غه‌زله‌لانه‌ بکه‌وێته‌ ده‌ستی که‌سیک نه‌یه‌وێت له‌ موحبیه‌ت تیبکات؟ بکه‌وێته‌ ده‌ست عاشقی درۆزن، که‌ هینده‌ی خویان مه‌به‌سته، عه‌شقیان لا گرنه‌گ نییه‌؟ چی ده‌بیته‌ گهر غه‌زله‌لانه‌ بکه‌وێته‌ ده‌ست که‌سانیک که‌ به‌رته‌قای خه‌یال میهر و موحبیه‌تیان نییه‌؟ ئه‌و له‌ ماوه‌ی ئه‌و چه‌ند سه‌له‌دا هه‌موو شتیکی کردبوو، غه‌زله‌لانه‌ کان کۆمه‌ک به‌ مرۆف بکه‌ن پووتتر خه‌یال‌بکات، زیاتر له‌ ئه‌فین نزیک‌بیته‌وه‌، پتر پۆحیان بۆ یه‌کتر بکه‌نه‌وه‌ و هیزی خۆشه‌ویستیان تیا‌بیته‌. ئه‌ی چی ده‌بیته‌ گهر یه‌کیک بیه‌وێت ئه‌م غه‌زله‌لانه‌ بسوتینیت، ئه‌م غه‌زله‌لانه‌ داگیربکات و پاوی مه‌عشوقه‌ی پێبکات؟ چی ده‌بیته‌ گهر به‌کاریه‌ینیت بۆ ئه‌وه‌ی هیزی پێ دروستبکات؟ ئاخ‌ر خه‌یال ده‌توانیت هیزکی وه‌ها گه‌وره‌بیته‌، دنیا سه‌ر له‌به‌ری بگرێته‌. ئیستا چۆن ده‌توانیت ئه‌م دوو مرۆفه‌ تیبگه‌ ینیت که‌ داوای کرینی شتی‌ک ده‌که‌ن که‌ نافرۆشریت؟ غه‌زله‌لنوس له‌ ژانیدا چاوه‌پوانی ئه‌وه‌ی نه‌کردبوو یه‌کیک بیه‌وێت غه‌زله‌لانه‌ بگریت، به‌لام ئیستا دڵنیابوو مرۆفیک‌ی نادیار هه‌یه‌ که‌ به‌ داوی خه‌یاله‌کانیه‌وه‌یه‌تی. به‌ هیمنی بیته‌وه‌ی توپه‌ بیته‌ و خۆی زویربکات به‌ عه‌تاری گووت «عه‌تاری نازیزم، من تیده‌گه‌م، ئیوه‌ کاسی‌کی زیره‌ک و فره‌به‌هره‌ن. تیده‌گه‌م بازار و قه‌یسه‌ری شاری ئیمه‌ وه‌ک باغی مه‌یمونی لی‌هاتوووه‌ که‌

هه موو كه سىكى عاچباتى و هه موو جانه وه رىكى به جو له ده توانيت كلكى
 تيوه ردا ت. ماوه يه كه بازار به جو رىكى ترسناك گه وره ببوه، مروف گه ر
 دوكاندار نه بيت شهرم له حالى خوى دهكات. من ده زانم شارى نيمه
 هه موو شتىكى تيا ده فروشرىت، هه موو شتىك، له سه ره سو ده وه تا مروف.
 به لام عه تارى عه زيز، هاوشارى برا، هه ندىك شت نافروشرىن، هه ندىك
 شت هه ن به ماناى مروف وه گریدراون. نایا پوماننوسىك پومانه كهى خوى
 ده به خشيت كه سىك كه نازانيت وشه كان و قاره مانه كان و نازاره كانى له
 كوئوه هه لقو ليوون؟ هيزى هه ندىك شت له سه رچاوه كه يدايه، له وه دايه له
 ده ستى كيدايه. من نيازىكم نيبه به يازى غه زه له كانم بفروشم، چونكه
 نافروشرىن، من ته نيا ده توانم بؤ خه لكىكى عاشقى دواى خوم جيان بهيالم.
 كتبخانهى غه زه ل شتىكه گه ر عاشق نه بيت و ده ستت به ر كتىبه كانى
 بكه وىت، ده بنه توژ و غوبار، كتبخانه كهى من جو رىكه ته نيا من ده توانم
 ده ست بؤ لاپه ره كانى به رم، پاسپاردهى مه خلو قىكه كه نه مانه تى خوى
 خستوته گه ردى من... له به ره وه عه تارى برام به و پياوه دلپاك و
 ده ستپاكه بلئ، كتبخانه كهى من كتبخانه يه كهى خه يالىيه كه بؤ فروشتن
 نيبه، مروف ده توانيت كوئ له غه زه له كانى بگرىت، به لام ناتوانيت
 بيكرىت، مروف ناتوانيت غه زه ل بكرىت، به لكو ده توانيت تيا بڑى» .
 نهسته ميوو عه تارى سه رزل و كوئ به ناو نك له گه ل خه سىو عه زيزدا
 له قسه كانى غه زه لنوس تيبگه ن. پييانوابوو، كيشه ي هه ره گه وره ي
 پيشدهم هه ر مامه له يه كهى دونيا رىكنه كه وتنى ئاده ميزاده كانه له سه ر نرخ.
 لای عه تار هيج شتىك نه ببوو له م سه ر زه وييه دا بؤ فروشتن نه بيت،
 هيند هه يه مروف ده بيت نرخى ته واوى له سه ر دانيت. خه سىو عه زيز
 له شه پوال و مراخانييه ته سكه كه يدا واده رده كه وت بودجه يه كهى به رز
 و كراوه ي خرابيتته به رده ست، له پيشنيارى باغى ساده وه ده ستى
 پىكرد تا گه يشته نه وه ي ده فهرى گه وره و مه زراى هه زاران فه دانى

پېښه خشیت، له خه زنه ی پر پاره وه تا سندوقی پر گه وه و مرواری
پېشنیاریکرد و سوودی نه بوو. خه سیو عه زیز پتر له په وانه کراوی
سولتانیک ده چو هاتیبت خوازیینی که شازاده یه ک بکات. ئو پروژه که
دلشکاو له مالی غه زلهلنوس هاتنه ده ری، پېیانگووت «ئو پیاوه نه ده ب
دوسته به جوړیک عاشقی غه زلهلکانی تو بووه، ده سته رداری هیچ
رنگایه ک نایبت، په شیمانی تو ی پی بکړیت». غه زلهلنوس ده سته خسته
سه رسانی هه ردو ده لاله غه مگینه که و گوتی «به و پیاوچا که بلین که
شیر مولکی هیچ ئاده میزادیک نییه، که س ناتوانیت شیعی هه بیبت،
که س ناتوانیت غه زه له سهر خوی تا پوبکات، ته نیا ده توانیت شیر
غه زه له و خه یال به کار به ینیت تا دونیای لیونته بیبت و خوی ونه کات».

ماجیدی گول سولاف بو یه که مجار بارونی خه یال ده ینیت ماجیدی گول سولاف - هاوینی ۲۰۰۴

وهک گوتسم، شه ویکیان بارونی بوکه شوشه داوه تی ئاهه نگیکی
گه وره ی کردم و چووم بو ناو بارونه کان. بارونی بوکه شوشه ده یزانی
من له و جوړه ئاهه نکانه دا سه روده رم نییه و ده شیویم و ده ست و قاچی
خوم ونده که م، له گه ل ئه وه شدا که هه واله که ی پیگوتسم، زور پیداکرت
بجم و له وی ئاماده بوم. ئاهه نگیکی خیزانی گه وره بوو که بارون به بونه ی
گه پانه وه ی کوپکییه وه له ئه وروپا سازیکردبوو. ته لیه ک بوو له ته له
زیرینه کانی بارون تا کوپه که ی ناچار بکات، کچی یه کیک له میره
گه وره کان هه لېژریت و نیشانه بیکات. ئه وده م ئه و جوړه ئاهانگانه
باوبوون، ئه وانه ی کوپیان له هه نده رانه وه ده گه پانه وه، بونه ی وایان
دروسته کرد تا کوپه کانیان بتوانن دلخوازی خویان بدوزنه وه. زور به ی

ژنان و کچانی نویمیران له وییوون، هه موو جوانترین و سهیرترین جلی
 خۆیان له بهرکردبوو. چهند وهخت من له و شاره پیس و پۆخله دا
 ژیا بووم، تا ئه و کاته نه مده زانی جوړه ئاهانگی وا گه وره ی تیا
 سازده کریت. بۆ ئه وه ی وهک گه مژه یهک دهرنه کهوم و زۆر نه کهومه
 بهرچاو که میک درهنگ چووم بۆ یانه ی «مرواری» که ئاهانگه که ی
 لیسازده کرا. که گه یستمه سالۆنه که پرپوو له میوانی بۆندار و به پرشه
 و ورشه، به لام هیشتا خزمه تچیه کان ده ستیان به خزمهت و تپه
 موسیقییه کان ده ستیان به گۆرانی نه کردبوو. شوینیکی سهیر و بۆنه یه کی
 بیۆینه بوو بۆ من، پشتر له هه موو ژیاندا هیندهم کچ و ژنی جوان
 ئاوها به سهیره که وه نه بینیبوو. هه موو به و یقاریکی زۆره وه له سهیره
 میژه کانی خۆیان دانیشتبوون، هیشتا میکیا جه کانیان نوئ و بۆنی
 عه تره کانیان تیژیوو، سه رتاپای سالۆنه که بۆنی جوړه گونا هیکی نادیا ری
 لیده هات. «بارۆنی بوکه شوشه» که منی بینی ئامیزی بۆ کردمه وه و
 به گه رمی پیشوازی لیکردم و به گویدا چرپاندم «کوپی خۆم،
 ئیواره یه کی خۆش بزی». به عه قلی نه و کاتم خۆش حال بووم که بارۆن
 به کوپی خۆی بانگی کردم. به هیمنی بارۆنم جیه هیشت و وهک که سیکی
 نابه له د و دهسته پاچه، له دوا پرزی هۆله گه وره که دا له سهیره میژیک
 دانیشتم. داوه ته که که سانی ده ستخالی وهک منی که م تیدا بوو، زۆر
 به یان له گه ل ژن و کچی خۆیاندا هاتبوون، پیاوانی بیئا فره تی وهک من
 یاخود له پیشی پیشه وه یان له پشتی پشته وه ی سالۆنه که دا
 دانیشتبوون، به جوړیک ده بایه له سهیره تاوه دیا ربین که ئیمه بیئاوسه ره
 و هاوده می ئا فره تین. جوړه جیا کردنه وه یه کی نامرۆفانه بوو، ده رکردن و
 به لاوه خستنیکی گه وره بوو، به لام سوودیکی هه بوو، هه ندیک له ژنان و
 کچان زیاتر ته ماشایان ده کردین. له گه ل ئه و په راویزنشینیه دا، چونکه
 جوانترین جلی خۆم له بهرکردبوو، قژم به سهیره ترین شیوه داهینا بوو،

له نئو هه‌موو گه‌نجه‌کانی سالۆنه‌که‌دا، نامۆ و ناوازه ده‌رده‌که‌وتم. له سه‌ره‌تاوه کوپێکی گه‌نج له ته‌نیشتمه‌وه دانیشتم، که پێده‌چوو ئه‌ویش ته‌نیا بیتم، به ده‌نگێکی غه‌مگین، به‌لام دَلنیا و زیر، خۆی پیتاساندم ناوی «پێرس» بوو، «پێرسی ئه‌ندازیار». به نیکایه‌کی که‌میک گومانای و ناپاکه‌وه سه‌یریکردم و گووتی «تۆ کوپی حیکایه‌ته‌کانیت، وانیه، کوپی حیکایه‌ته‌کان؟». نه‌مزانی مه‌به‌ستی چیه، بیته‌وه‌ی وه‌لامیبه‌مه‌وه گووتی «من ده‌تناسم، من باش ده‌تناسم، من بارۆنی ده‌ریاچه مامه، ده‌زانم تۆ شه‌وان حیکایه‌ت بۆ منداڵان ده‌گێڕته‌وه، ده‌زانم، پێویست ناکات بترسیت، پێویست ناکات». من به‌سه‌رسامیه‌وه سه‌یرمکرد و گووتم «ناترسم، بۆ بترسم؟». گووتی «منیش له بارۆنه‌کان نیم، هی‌ند هه‌یه، ئه‌ندازیاری کاره‌بام، ئیشیان بۆ ده‌که‌م. واتده‌زانی من له بارۆنه‌کانم، ها واتده‌زانی من له‌وانم، ده‌زانم که تۆ واتده‌زانی منیش له‌وانم، به‌لام من له بارۆنه‌کان نیم، من ئیشیان بۆ ده‌که‌م، موه‌لیده‌یان بۆ داده‌نێم و بۆیان چاکده‌که‌م، کاره‌بایان بۆ دا‌بینده‌که‌م، هه‌موو شتیکیان بۆ ده‌که‌م، منیش وه‌ک تۆ وام، ده‌توانم بچمه ناو مالێ بارۆنه‌کانه‌وه». زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی پرمانا و پیسی گرت و به‌چه‌ گووتی «منیش ده‌توانم بچمه هه‌موو ژووره‌کان، هه‌موو ژووره‌کان، ده‌توانم بچمه هه‌مام و ته‌والیته‌کانیش». به‌هیمنی ده‌ستی خسته سه‌رشانم و گووتی «من براتم، برا، له هه‌ر که‌س ده‌ترسیت له‌ من نه‌ترسیت، تیده‌گه‌یت، به‌برایه‌کی خۆتم دابنێ. منیش رقم لێانه، به‌لام ده‌بیتم ئاگات له‌ خۆت بیتم، زۆر ئاگات له‌ خۆت بیتم». من ته‌ماشامکرد و هیچ نه‌گووت. ئه‌و چپاندی به‌گوێمدا «سه‌یرکه بارۆنی توتی ده‌بینیت، ئاه ده‌زانم تۆ نایناسیت، تۆ که‌س ناناسیت، تۆ تازه‌یت. بارۆنی توتی، یه‌کیکه‌ له‌ ده‌وله‌مه‌نترین بارۆنه‌کان. سه‌رۆک چی بلێت وه‌ک توتی ده‌یڵیته‌وه، له‌به‌ر ئه‌وه ناویان ناوه بارۆنی توتی.

ئەي بارۆنى ئاسك؟ ئاھ، من به بارۆنى ئاسك سەرسامم. دەزانى بۆ ناويان ناوھ بارۆنى ئاسك؟ نازانیت. لە بەرئەوھى كەستىكى تر لە دۇنيادا نىيە بتوانیت وەكو ئەو بتوانیت ئاسك پايوكات. گەرەترین پاوكەرى ئاسكە، بە پاكردنەوھ ئاسك دەگریت، من نەمبینوھ بەلام بیستووھ، دەلێن دەتوانیت سوار پشتیان بیت و دەستەمۆيانبكات و شتى تریش». ئەو دەویست شتىك بلیم، من بۆ ئەوھى هیچ گومانىك دروست نەكەم، گووتم «ئەي بارۆنى چینی كوا، دەمەویت بارۆنى چینیم پیشانبدەیت؟». لەو كاتەدا كە قسەمان دەكرد، هیدی هیدی دەنگەدەنگ و غەلبەغەلبىكى زۆر دەكەوتە سالاوئەكە، تىپى مۆسیقاكە كەمەكەمە ئامێرەكانیان تاقیدەكردەوھ، دەنگى ناسكى هەندىك كچ و دەنگى پىكەنینی دوو ژنى قەلەو لە بەردەمماندا نەیانده هیشت تەواو تىبگەم چى پروودەدات. كە پرسىارى بارۆنى چینیم لە پىرس كرد كەمىك سەرى خوران و گووتى «ھم، بارۆنى چینی، بارۆنى چینی نابینم، ئەو یەكەم كەس بوو پىگای بازركانى لەگەل چىندا كردهوھ، بەلام پیاویكى هیچە. ئاھ تۆ نایناسیت سەرىكى دیز و جوتىك چاوى بچوكى هەیه، لە كوپەیهكى شكاو دەچیت بە كەتیرە نابىتیانەوھ بەیەكەوھ». شیوھى بارۆنى چینیم بەلاوھ گرنگ نەبوو، دەمویست سوود لە ئیوارەكە وەرگرم تا سەرەداویكم دەستكەویت بمگەنیتتە ژنەكەي بارۆنى مریشك. ئەو ئیوارەیه پىرس زۆربەي بارۆنەكانى نیشاندام، ژيانى زۆربەيانى دەزانى، لە هەوالى دەولەمەندبوون و سەرجاوهي سامانەكانیاندا پسپۆرپوو. من هەرگیز شتىكى وام نەدركاند گومانم لىبكات. هیدی هیدی ئاھەنگەكە دەستى پێدەكرد و وىقار و بێدەنگى سەرەتا نەدەما. لەسەرەخۆ جارجار بە هەببەتىكى میرانەوھ قومىكم لە بېرەكەم دەدا، خۆشحال و وریابووم، نەدەبايە شتىك بكەم ئەو شوینە بدۆپینم كە بە دەستم هینابوو. وىقار هیزى من و بەشێكى

گەورەى فەلسەفەى ژيانم بوو، هەستەمدەکرد لەگەڵ گەرمبوونی ئاھەنگەکە و خاوبوونەوہى کۆتەکان و تەنکبوونەوہى شەرمدا ژمارەيەکی زۆر لە کچان و ژنانى ناو ھۆلەکە سەیرمەدەکن. ھەندىک لە پیاوان ھەر لە سەرەتاوہ وەھا سەرخۆشبووبوون، نەمدەزانى دوایى بەچى دەگيرینهوہ و چۆن دینەوہ ھۆش خۆيان. دەنگى مۆسیقاکەش وەھا بەھیز و دڵ تێکدەر بوو، جەستەکان تەنیا دەیانقوانى بە خواری و ناپۆکی، بەدەرچوون لە فۆرمى ئادەمى لەسەر جۆرە مۆسیقایەکی وەھا ھەلپەپن. پێرس ھێدى ھێدى دەبخواردەوہ و غەمگین دەبوو، دیاربوو لەو بەدەستانەيە کە دەخۆنەوہ و بە غەم و دەرەدەکانى ژيانەوہ دەيگرن. بەلام لەگەڵ زۆرى بادە و مەینۆشیشدا ھیشتا ھۆشێکی کراوہ و داگیرساوى ھەبوو. زوو زوو بە منى دەگوت «وامەزانە، کە برازای بارۆنى دەریاچەم ئیتەر تەواو، بارۆنى دەریاچە؟ ە... ە... گەوادى وا، چ سوودێکی بۆ من ھەبوو؟ شەو و پۆژ لە ناو موھلیدە و بۆنى بەنزیں و گرمەگرمى دینەمۆدا کاسبووم... ە... بارۆنى دەریاچە، بارۆنى دەریاچە. سەعۆلى خەلە بەپۆن، مامى عەزیزم، خۆى ناواناوە میرى دەریاچە، ئاغای سەر ئاوەکان، بارۆنى بەحر... بیروى ھەيە، ھاما... سەعۆلى خەلە بەپۆن سکرتیرەى ھەيە... پاستت دەوێت من حەزم لە سکرتیرەکەى کردوہ، پیشانەت بدەم، ھا حەزدەکەیت بیناسیت، حەزدەکەیت؟». کچێکی باریکەلەى ئیجگار ناسکی لە کاوبۆیک و تیشسیرتێکی سوورى کالدا پیشاندام و گووتى «ئەوہ سکرتیرەکەى بارۆنى بەپۆنە... سەیریکە و خۆت قسەبکە، من ھیچ نالیم». لەکاتێکدا ئەو سکرتیرەکەى بارۆنى بەپۆنى نیشانەدام، کچێکی دى لە تەنیشست سکرتیرەکەوہ بوو بە شیوہیەکی بەردەوام و عاشقانە سەیرى منى دەکرد. کچێک بوو باریک و کەلەگەت، قوژکی زەردى کورتى ھەبوو کەمێک لوولیکردبوو، جووتیک چاوى ئیجگار کالى پێوہوو، وێنەى ئەو چاوانەم تەنیا لە سینەمادا بینیبوو. سویندتان بۆ

دهخۆم له «جيسيكه لانگ» دهچوو له فليمى «پۆسته بهر دووچار له زهنگ ديدات». هه مان سهير كردن، هه مان دره وشانه وهى ئيرۆتيكى، هه مان سيعر كه ئه ژنۆى مرۆف ده شكينيت. جوړه كچيك بوو من له خه ونه كانمدا ده ميبينى. سهير كردنه كانى هيتد قه شهنگ و خه ياليبوون، وامده زانى ئه و كچه م له جيگايه ك له جيگاكانى ناو ئه و مهمله كه ته گه وريه ي خۆمدا بينيوه، وام هه سته ده كرد پۆتيك له كه شتى دابه زيوم و له جيگايه كى ناديار، له نزيك جهنگه ليكى گه وريه به م كچه گه يشتوم. به لام خه يال بوو، خه يال ليكى پرپوچ، هه رگيز نه ميبينيوو. له و كچانه بوو كه هيتد جوانن ناو پريت خه ونى ئه وه ببينيت ليمان نزيك بيبته وه. له گه ل گه رمبوونى ئاههنگه كه دا، له كاتيكدا من و پيرسى ئه ندازيار چه ند جار يك جيگاي خۆمان گوپى، هه لده ستاين و داده نيشتين، ده پويشتين و ده گه راپينه وه، له ميژى خواردنه وه كه نزيكه بوينه وه، قاپى گه وري زه لاتمان تيده كرد، پيزى هه لپه پكيكه ره كانمان تيكده دا، به دريژى ئه و كاته، له ناو جه نجالى هۆله كه دا، هه ستمده كرد ئه و كچه زياتر له وانى دى بۆم ده گه ريت و سه يرمده كات. له پيرسم پرسى «ئه و كچه ده ناسيت كه له گه ل سكرتيره كى مامتا وه ستاوه؟ ئه و كچه كراس په مه ييه، ئه وهى ته وقه يه كى سپى به قزيه وه يه تى؟». پيرس گووتى «ئه ها مه به ست تيشكان تاهيره، ئه وه كيژيكي تازه يه، ده ليڻ له مالى بارۆنى مه ده نيدا ئيشده كات. به قسه ي من ده كه يت، پرسيار له كچى وا ناكه يت، بارۆنى مه ده نى له هه موو پياوانى نويميران ژنبازتيره، تيده گه يت، له هه موويان ژنبازتيره، له مه سه له ي ئافره ت و سۆزانى و ژنى خراپدا شاره زاترين پياوى ئه م شاره يه، ئه م شاره ي چى، بلڻ ئه م مهمله كه ته، له به سهروه قه حبه ي خۆى هه يه تا ده گاته سه ر بۆسفۆر. خه ليكيكى تايبه تى هه ن ئيشى بۆده كه ن. پيڤوايه جنس به شيكه له شارستانيه ت و مه ده نيه ت، له به ره ئه وه ناويانئاوه بارۆنى مه ده نى. تا ئيسا ژنى

نه هیئاوه . ئه‌وه‌ی من ده‌یزانم، ئه‌م تیش‌گانه کچی هاو‌پێیه‌کی خۆیه‌تی، به‌ قسه‌ کچی بازگانیکی کورده له‌وانه‌ی له‌ دوا‌ی پا‌په‌رینه‌وه‌ چوونه‌ته‌ به‌غدا، باوکی له‌ کاتی گرتنی به‌غدادا له‌لایه‌ن ئه‌مریکییه‌کانه‌وه‌ کوژراوه‌ . ته‌نیا ئه‌م کچه‌ی هه‌بووه‌ که‌ بارۆنی مه‌ده‌نی کردویتی به‌ دایه‌نی خوشکه‌زایه‌کی چکۆلانه‌ی هه‌شت ساڵانه‌ به‌ ناوی «سیوان» ه‌وه‌ . له‌ پاستیدا نازانم ئه‌و حیکایه‌ته‌ پاسته‌ یان نا، به‌لام به‌و جۆره‌ بیستوومه‌» . سیوان یه‌کێک بوو له‌و منداڵانه‌ی من حیکایه‌تم بۆ ده‌کرد، تا ئه‌و کات دووجار حیکایه‌تم بۆکردبوو، به‌لام هه‌یج که‌سم له‌و ماله‌دا نه‌بینیوو . بێئهو‌ی بتوانم ئه‌و کچه‌ قه‌زنده‌ له‌ خه‌یالی خۆم ده‌ریکه‌م، له‌ ده‌رفه‌تیکی گونجاودا پرسیم «برای ئه‌ندازیار، که‌سیک هه‌یه‌ ناوی بارۆنی مریشک بێت، تۆ ناوی وات بیستووه‌؟» . پێرس پێکه‌نی و گووتی «ئه‌وه‌ بارۆنی مریشکه‌، ئه‌وه‌یه‌» . پیاویکی باریک و زۆر که‌له‌گه‌ت و سه‌ر پووتاوه‌ی پیشاندام که‌ سه‌رو سمیالی وه‌ها په‌شک‌ردبوو، له‌ ده‌وله‌مه‌ندی نیو فلیمه‌ تورکییه‌ کۆنه‌کان ده‌چوو . له‌ ناوه‌پاستی پزیزیک ژنی ئالووالادا ده‌ستی گرتبوو هه‌له‌په‌ری . پێرس به‌ که‌میک گێژییه‌وه‌ گووتی «کێ هه‌یه‌ بارۆنی مریشک نه‌ناسیت، نیوه‌ی ئه‌م شاره‌ مولکی بارۆنی مریشکه‌» . من بۆ ئه‌وه‌ی واده‌رنه‌که‌وم نیازیکم هه‌یه‌، گووتم «پاسته‌ ده‌ویتی، من ناوبانگی ژنی بارۆنی مریشکم بیستووه‌، هه‌لبه‌ت وه‌ک ژنیکی به‌په‌حم و باش، هه‌زمه‌کرد ببینم، هه‌ر ئه‌وه‌نده‌، ئیدی هه‌یج ده‌ریاره‌ی ئه‌و خه‌زانه‌ به‌پێژه‌ نازانم» .

زۆر خواردنه‌وه‌ هیدی هیدی کاری له‌ ئه‌ندازیاره‌که‌ ده‌کرد، به‌ خاوی سه‌ری هه‌لبه‌ری و گووتی «ژنی بارۆنی مریشک، ئه‌و کراس شینه‌یه‌، ئه‌و ژنه‌ی له‌وسه‌ر له‌گه‌ڵ دوو کچی که‌نجدا دانیشتیووه‌، که‌وایه‌کی پوله‌که‌ی له‌ به‌ردایه‌» .

ئه‌و شه‌وه‌ بۆ یه‌که‌مجار ژنی بارۆنی مریشکم بینی، له‌ دووره‌وه‌ به‌

ژنيکی باريک و غه مگين ده چوو، چەند سالتيک له ميژده کەي گەنجتر دياربوو، له ژن و کچه کانی دي که متر تيکه لاوي ئاههنگه که ده بوو. ئه و شه وه شا دهره فتی من بوو بگه مه ژني باروني مريشک، له وانه بوو تا سالتيکی ديش هەلی وه ها نه په خستیت و پيکه وتی وه ها نه يه ته ده ستم. پيرس زۆر خيرا و له سه ريه ک ده بخواره وه، چەند جاريک پيمگووت که ئه و جوړه خواره وه يه خراب مه ستیده کات، به لام گووتی له شازده سالييه وه وای پيميشکانه ده خواته وه و ئيستات ناتوانيت خوی چاکبکات. ده مزانی له ماوه يه کی کورتدا چيتر توانای قسه و بير کردنه وه ی نامينيت، من که مه که مه له پيرس دوور که وتمه وه بو ئه وه ی دهره فتیک بهيتم و له گەل ژني باروني مريشکدا قسه بکه م. بيته وه ی شتيکی نه وتو له هه لپه رکي بزاتم چەند سوپيک تيکه لاوي باز نه کان بووم و هاتمه دهره وه، هه ر جاره ی ده چوومه ده ستي که سيکه وه، ماوه يه کی دريژيش له هيچ ده ستيکدا نه ده مامه وه. له ناوه راستی ئاههنگه که دا، هه ستمکرد ژني باروني مريشک ده يه ويته هه لپه رپيت، دهنگی گورانيبيژه که هيئند ناخوش و بيويقار بوو، گورانييه کانی هيئنده ساده و گه مژه دووبوون، مروف ده بایه به هه لپه رکي دهنگی گورانيبيژه که له خه يالی خوی دهرکات و له بير خوی به رپته وه. له بهر نه وه هه موو به شيوه يه کی شيتانه هه لده په رين، به جوړيک قاچيان ده دا به زه وييه که دا ده ترسام چلچراکانی سه قفه که بکه ويته خوراي. هه ستمکرد ئه و هه لپه رکي هيستيرييه هه مووانی وه ها مه ستمکردوه، که س ئاگای له خوی نيه. له يه کتيک له سوپه کاندا فورسه تم هيئاو چوومه ده ستي ژني باروني مريشکه وه. هيئنده ده ستمگرت به په له گووتم « خانم من کاريکی گرنگم به تويه، کاريکی زۆر گرنگ، په يوه ندي به چيروکی مردنی موراد جه ميله وه هه يه ». هيئند ئه و قسانه له زارم ترازان، هه ستم به په شوکان و راپه له کانيکی قوول له له شيدا کرد، ده ستي ساردييه کی کتوپري

تێگەرا و بێدەنگییەکی کوشندە گەروی گرت. بەلام وەک بترسیت، وەک
 ھەلبێت، پاش ئیستێکی زۆر کورت دەستی بەردا و ھەلبەپکێکەیی بە
 جێھێشت و گەپاھە سەر میزەکەیی خۆی. من بێئەوێ بشلەژێم و
 ویقاری خۆم تێکبەدم، لە سەر ھەلبەپکێ بەردەوامبووم. ھەستمکرد لە
 دوورەو بە چاویکی ترساو سەیرمەدەکات، ئا لەو ساتەدا بەجۆریک دڵم
 بوو سوتتا، ھەزەمەکرد ھەرچییەکم کردووە کاریکبەم ئارامییەمەو،
 بە تاییەت ژنیکی گەلەک غەمگین و پاک ھاتە بەرچاوم، بە جوانییەکی
 تراژیدیەو، جوانییەک ھەستەدەکەیت غەم دروستیکردووە نەوێک سروشت
 یان خۆشەختی. دڵنیاووم لە نیازم تێنەگەیشتوو، ترسێکی بێئەو
 بێبەھانەیی تیا درستیوو. من ئەو کات ھیچ شتێکم لەسەر پەییوێندی
 ژنی بارۆنی مریشک لەگەڵ موراوە جەمیلدا نەدەزانای ھیچ شتێک. لە
 بەرئەو نەمزانی و شەکانم چییان لای ئەو بەجێھێشتوو. لە خەیاڵی
 ئەویدا بووم کە بەجۆریک لە جۆرەکان خۆم بگەینمەو ئەو، بەلام
 لە ناکاوە دوو شتی سەیر پوویندا، ھەر دووکیان تەواو کەری یەکیوون و
 ھەردووکیان پێکەوێ ژانی منیان سەر لەبەر گوێی. دواوە دوو سوپ
 ھەلبەپکێی زۆر گەرم، گەپاھەو بۆ لای پێرس کە نیوہەوش لەسەر
 کورسییەکەیی دانیشتوو، لە دنیا بپاوی و بەدەنگێکی زۆر نزم مەستانە
 گۆرانی بۆ خۆی دەگووت. لەگەڵ دانیشتمدا ئەو کچە قز زەردەیی لە
 جێسیکە لانگ دەچوو بە مەبەست بە بەردەمدا ھات و لە ژێرەو، بە
 دوو پەنجە سلاوی لێکردم و بە زمانێکی ناسک و بە دەنگێکی ئەسپایی
 گووتی «کورری حیکایەتە خۆشەکان، چۆنیت؟». وایگووت و بێئەوێ
 چاوەروانی وەلامەکم بکات تێپەری. مەبەستی بوو تەنیا پردیکی بچوک
 دروستبکات، پردیک کە دەشیئە دواتر مەرووف ئاسان ئیشی لەسەربکات
 و بەھێزتر داپێژێت. دواوە چەند چرکە یەکی کورت لەو لە کاتیکیدا
 ھێشتا سەیری ئەو گۆلە سپییە جوانەم بە قزێ ئەو کچەو دەکرد،

کورپىكى گەنج ھاتە بەردەم و گووتى «بەپىز ماجىدى گول سۆلاف،
بەمبۆرە دەپىت كەمىك لە ئاھەنگە كە دووربەخەمەو، مىرى خەيال لە
ژوورپىكى تايبەتدا لە قاتى سەرەو چاوەپىتدەكات... ژۆر ھەزەكات
بەبىنپىت».

***

نازانم، ئاخۆ كەس لە ئۆو ھەستە ژيان، دواى ئەو ھەي پىتان
خستۆتە ژوورپىكەو، ھەستبەن ژيان و چارەنۆستان سەرپاى گۆراپىت.
من دلىام ئەو جۆرە ھەستانە دەگەنن، بەلام شەوئىك كە پىمخستە
ئەو ژوورە تايبەتەي بارۆنى خەيالەو جۆرە ھەستپىكى وام تيا دوستبوو.
پىشتر ناوى بارۆنى خەيالەم نەپىستبوو. ژوورەكەي لە قاتى سەرەو
بەجۆرپىك گەرە و فراوانبوو لە ژوورى كابتنى كەشتىيەكى ئەفسانەيى
دەچوو. تەواوى يانەي مروارى مولكى ئەويوو. قاتپىكى پەشى ئاورىشمى
لەبەردابوو، كراسپىكى قاوہيى تۆخ. لە ھەموو ئەو بارۆنانە گەنجتر بوو
كە بە ديدارىيان گەيشتبووم. كەسپىكى بارىكبوو بە جووتپىك برۆي پىك
و درىژەو، سەمپلى نەبوو، بەلام خالپىكى پەشى سەر لىوى بىۆتە
قۆزى كەردبوو، لەوانە دەچوو كە ماوہيەكى ژۆر لە خۆرئاوا ژيان
و دواتر خۆشگوزەرانى و دەولەمەندى ئىترە فرىويداون و گەپاونەتەو.
بەلام لەگەل ئەو پوخسار و شىۆە نىگارە فەرەنگىيەدا، ئەو لە خۆرئاوا
نەژابوو. ھەك خۆي دەيگوت كوپى ھەمىشەيى ئەم شارەبوو. ئەو
شەو ھەي منى بانگپىشتى ژوورەكەي خۆي كەرد، ھەستم بە ھىچ نەكەرد،
نەمەدەزانى چۆن بىردەكاتەو و بىر لە چى دەكاتەو. يەكپىك بوو لەو
پۆخانەي گەر چاكەكاربن يان خراپەكار بە ئاسانى تىيانناگەيت. سەرەتا
وام ھەستكەرد بۆ ئەو بانگپىكردوم لەسەر ھەندىك لەو ھىكايەتانە
قسەم لەگەلدا بكات كە بۆ منداڵانى نويمىرانيان دەگىپمەو. بە

نازناوی «چیرۆکنوسی مندالانی نویمیران» پیشوازیکردم. هیدی هیدی
 ئه‌و جوړه ناوانه به‌سه‌رمدا ده‌پران، خه‌لکی له‌و‌گه‌په‌که‌دا منیان به
 «حیکایه‌تخوانی مندالی بارۆنه‌کان» بانگه‌کرد. به‌لام بارۆنی خه‌یال
 وه‌ها گه‌رم پیشوازیکردم، پووگیر و ده‌سته‌پاچه‌بووم. گووتی «من
 ناویانگی چیرۆکه‌کانی تۆم له‌ مندالانی نویمیرانه‌وه‌ بیستوهه. هه‌موویان
 تۆ وه‌ک فریشته‌یه‌ک ته‌ماشاده‌که‌ن له‌ ئاسمانه‌وه‌ هاتبیت». له‌ راستیدا
 من حیکایه‌تخوانی‌کی باش نه‌بووم، جگه‌ له‌ مندالان نه‌مه‌دزانی له‌گه‌ل
 که‌سی تردا ئازا و ئازادانه‌ قسه‌بکه‌م. ئیستاش ده‌لیم مندالانی نویمیران
 هینده‌ی حه‌زیان له‌و نه‌ئینیانه‌ ده‌کرد که‌ له‌گه‌ل مندا به‌شیانده‌کرد،
 حه‌زیان له‌ خودی حیکایه‌ته‌کان نه‌ده‌کرد. بارۆنی خه‌یال به‌ ناوی
 «سه‌هر ئاغا» وه‌ خۆی پێناساند، هه‌ندیک له‌ به‌پر سه‌ حیزبیه‌کان
 به‌ «میر سه‌هر» بانگیانده‌کرد، له‌ باپیره‌ ده‌ره‌به‌گه‌کانیه‌وه‌ زه‌وی و
 زاریکی بیشوومار و بېحیسابی بۆ به‌جێماوو، له‌ زۆر شوینی شاردنا زه‌وی
 و مولکی گه‌وره‌ی هه‌بوو، له‌ حیزبدا پله‌وپایه‌یه‌کی به‌رچاوی گرتبوو.
 ئه‌وکات نه‌مه‌دزانی له‌به‌رچی ناویان ناوه‌ بارۆنی خه‌یال، خۆی گووتی
 حه‌زی هه‌ره‌ گه‌وره‌ی خویندنه‌وه‌ی حیکایه‌تی سه‌فه‌ره‌ خه‌یالیه‌کانه‌،
 به‌راورد به‌ بارۆنه‌کانی دیش، خوینده‌وارتر دیاربوو. پێکه‌وه‌ باسما
 له‌ سه‌فه‌ره‌ خه‌یالیه‌کانی گیلغه‌ر کرد، حیکایه‌تی زۆربه‌ی گه‌شته
 گه‌وره‌کانی جۆل فیژنی خویندبووه‌وه‌، هه‌ردووکه‌مان ته‌بابووین له‌سه‌ر
 ئه‌وه‌ی «فۆرپست گامپ» جوانترین فلیمی سالانی نه‌وه‌ده‌کانی هۆلیوډه‌.
 ته‌بابووین له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی که‌ ئه‌ده‌بیاتی سه‌فه‌ر، یه‌کیکه‌ له‌ سیه‌راویترین
 لق‌ی ئه‌ده‌بیات. به‌ غه‌مگینییه‌وه‌ گووتی «مروڤ حه‌قیقه‌تی خۆی ته‌نیا
 له‌ گه‌شتدا ده‌خویننیه‌وه‌، به‌لام هه‌موو گه‌شتیک نا». هیدی هیدی
 هاتینه‌ سه‌ر باسی سه‌ندبادی ده‌ریاوان، ئاماره‌یه‌کی راگه‌زه‌ری دا به‌
 ماجة‌لان و گه‌شته‌ سه‌یره‌کانی و خولیا شیتانه‌کی بۆ سوپاندنه‌وه‌ به‌

دهوری زه‌ویدا. به ده‌نگیکی پرمانا لیپرسیم «به‌پای تو، چند جور زه‌وی دیکه هیه، مرقف به‌ده‌وریدا بسوریتته‌وه؟». گوتم «جه‌نابی میر سه‌حر، هر مرقفه و زه‌وییه‌کی نه‌ینی له ناخایه‌تی که ده‌توانیت به شیوازی خوی به‌ده‌وریدا بسوریتته‌وه». به نیگایه‌کی خه‌یالییه‌وه لیپرسیم «واته هم‌وو که‌سینک کیشوه‌ریکی دور و نه‌دوراره له پو‌حیایه‌تی؟». له‌سه‌ره‌خو گوتم «واده‌زانم وه‌ها بیت وه‌ک نیوه فرموتان، هم‌وو مرقفیک کیشوه‌ریکی دور و نه‌دوراره له ناخایه‌تی، به‌لام هم‌میشه له نیوان ئیمه و نه‌و کیشوه‌ره‌دا ده‌ریایه‌کی به‌رین و تاریک هیه... ده‌ریایه‌کی به‌رین و تاریک». هه‌ناسه‌یه‌کی غه‌مگینی هه‌لکیشاو گوتمی «هم‌وو که‌سیکیش ناتوانیت نه‌و ده‌ریایه‌ بی‌پیت، وانیه، ناتوانیت». منیش به هه‌مان سه‌ره‌ته‌وه گوتم «به‌لن، جه‌نابی بارون، که‌من نه‌وانه‌ی ده‌توانن بی‌پین». به‌جوریکی کتوپر لیپرسیم «تو ده‌توانیت یارمه‌تیم‌ده‌یت، نه‌و ده‌ریایه‌ بی‌پرم، ده‌توانیت؟». له‌وساته‌دا هه‌ستم‌کرد بارونی خه‌یال زور زیاتر شت له‌سه‌ر من ده‌زانیت، له‌وه‌ی ده‌ریده‌خات. ساتیکی بی‌ده‌نگی و ته‌ماشاکردنی قوول که‌وته نیوانمان، نه‌و سه‌یری منی ده‌کرد و من سه‌یری نه‌وم ده‌کرد. بو‌ نه‌وه‌ی زور نه‌مترسی‌یتت گوتمی «هم‌وو که‌سینک پیویستی به‌یه‌کینکه له برینی نه‌و ده‌ریا تاریکه‌ی ناو خویدا کۆمه‌کیبکات». بو‌ نه‌وه‌ی زیره‌کانه‌ بابته‌که‌ بگورم گوتم «میر سه‌حر، زور که‌س هه‌ن، ته‌ماحیان له‌ داگیرکردنی ده‌ریای ناو پو‌حی نه‌وانی تره، گه‌ر هر مرقفه بایه‌خیکی گه‌وره به‌ ده‌ریای ناو پو‌حی خوی بدات، گه‌ر وابکات، هم‌وو که‌س ده‌توانیت نه‌و دنیا خنکاوه‌ی ناو پو‌حی خوی بدوزیتته‌وه». وه‌ک نه‌وه‌ی هر دوو‌کمان به‌ ناماژه له‌ یه‌کدی گه‌یشتبیتین، وه‌ک نه‌وه‌ی نه‌و چند وشه قوول و کاریگه‌ره بو‌ نه‌مشه‌وه جه‌ناله‌ به‌س بیت، بارون بی‌ده‌نگی منی به‌ هیمنی وه‌رگرت و پرسیاره سه‌یره‌که‌ی خوی دووباره نه‌کرده‌وه،

دوآجار بە حورمەتییکی زۆرەوێ پێشمکەوت و داوای لێبوردنی لێکردم و پەیمانی دامی که بەزویی یەکدی دەبیننەوێ. بەرلەوێ بچمەدەرێ گوتی «مامۆستا، من لە نوێمیران بەرپرسی ئاسایشیشم، هەر کاریکت هەبوو دوو دۆل مەبێ، عەزیزم لە خزمەتدام». نەمزانی ئاخۆ دوا پستەیی هەر پەشەییە یاخود پێشنیاریکی دۆستانە، بە هێمنی سەیرمکرد و گوتیم «جەنابی بارۆن وادەکەم... دلنایە وادەکەم».

کە گەر پەشەوێ بۆ سالتۆنەکە بە جۆریک شپەزە و سەر تیکەڵ بووم هیچ شتێکم بە پوونی نەدەبینی، پوخسارم وەها پەرپرسیار و شپەزەیی وەها سالار بوو، کاتیکی لە بەر ئاوێنەیی تەوالێتەکاندا تەماشای خۆم کرد، لە جۆنی دیپ دەچووم لە هەندیک لە دیمەنەکانی فیلمی «فڕۆم هیل» لە گەڵ «هیسەر گرام» دا، ئێو فلیمە خوێناوییە کە مەرووف تووشی خەوی ناخۆش و ترسناک دەکات. سەرم بە جۆریک دەخولایەوێ نەمدەتوانی کەس ببینم، نەمتوانی جیگاکەیی خۆم بدۆزەوێ، لەسەر کورسییەکی خاڵی دانیشتم و لێگەر پام دەنگی ترسناکی گۆرانیبێژە کە ئازار مەبدات. وەک ئێوێ کۆمەڵێک چاوە سەیر مەبەن و چاوە دێرمەبن، وەک ئێوێ هەموویان بە نەتێنی من بزانن ترسێکی سەیر دایگرتم، دەموێست هەلبێم و نوێمیران بۆ خۆیان و مندالەکانیان بە جێبەجێم. لە ناکاو بارۆنی بوکە شوشە هاتە بەردەم و بە نیگایەکی سەیر و پەرماناوە سەیر کردم و لێپرسییم «ماندوویی، کوپی خۆم ماندوویی؟». بە ئەسپایی گوتیم «جەنابی بارۆن، من ئەمجۆرە ئاھەنگانەم زۆر نەبینیوێ، پانە هاتووم شو و تا ئەم کاتانە گوێ لە مۆسیقای وا بەرز بگرم. گەر لووتف بفرموون و بە یەکیکدا تا دەرەوێ نوێمیران بمەن، لەوێوێ خۆم پێگا شارەزەم و دەگەر پێمەوێ، سوپاستاندەکەم، ئێوێ هەردەم لووتفتان هەیی، هێند هەیی کە مێک خواردنەوێ زۆر تووشی سەر ئێشەیی کردووم... هەستەدەکەم بە جۆریکی بێمانا گێژ و ناجۆر کە وتووم». میر سەفین،

به سه رساميه وه گووتى «خواردنه وهى زۆر؟ ... خواردنه وهى زۆر؟ ... به دوو په رداخ بيره ده لاييت خواردنه وهى زۆر؟». ئه وکات زانيم به دريژايى ئاههنگه که چاوه ديږيانکردوم. گهر چاويکى ورده کار هه موو شتيکى منى بۆ بارۆنى بوکه شوشه نه گيڤاوه ته وه، بارۆن له کوڤى ده زاناييت، من ته نيا دوو په رداخ بيره فرکردوه. ئه وه شه وه که گه يشتمه ده ره وهى نويميران وامده زانى له جه هه نه م هه لاهاتووم، جه زى بيسنووم بۆ سه رکيشى و ته هلوکه لاواز و بيتين که وتبوو، پيموابوو بارۆنه کان هه موو شتيکى نيو پۆحى من ده بينن و ده توانن بمخوينه وه. هه زار پرسيارم له خۆم ده کرد، که نه مده توانى وه لامي هيچيان بده مه وه. بۆ ده بيت بارۆنى خه يال منى بانگکردييت؟ بۆ باسى ماچه لانى له گه لدا کردم؟ بۆ ويستى من کومه کيبکه م ده ريا خه يالييه کهى ناو دلى خوى بيرييت؟ ده بيت ژنى بارۆنى مريشک کى بيت؟ ده بيت هيچ شتيکى لاي بارۆنى خه يال و بارۆنى بوکه شوشه درکاندييت؟.

تا ئه وکات هيچ شتيکى لاي هاوپريکانم نه درکاندبوو، ئه مشه وه ستمکرد يارييه که ورده ورده خه ريکه ترسناک و ئالۆز ده بيت ... بۆ پۆژى دوايى له مالى غه زه لنوس کۆبووينه وه و به شانازييه وه گوتم هاوپريان من بيتاگاي ئيوه ماوه يه که ده پۆم بۆ ناو بارۆنه کان، ئيشيکى گرنگم له نويميران ده سته که وتوو و تیکه ل به مندا لانى ئه وه گه په که بووم. وه ها به شانازييه وه قسه مکرد، خۆشم و ئه وانى ديش سه رسامبوون، پر په خه و شکو خۆم ده رخست، شه رمکرد باسى ترسه کاني خۆم بکه م، وا خۆم نواند که نيه ته م وه هايه تا نه ينى کوشتنى موراد جه ميل نه دۆزمه وه له نويميران نه يمه ده ري.

به لام له ناخى دلدا، له تاريکايى ده روندا، جه زمده کرد هه لبيم و برۆم بۆ جيگا يه کى تر.

بینینی بارۆنی کوله که «ماجه لانی راستەقینه - هاوینی ٢٠٠٤»

ناتوانم لێره ماتۆر لیخوڤم... مرۆف بۆ ئەوەی ماتۆر لیخوڤت،
پێویستی بە شەقامە، شەقامی راستەقینه. جیاوازی نیوان شەقامی ئاسایی
و راستەقینه ئەوەیە، شەقامی راستەقینه ئەو هەستەت پێدەبەخشێ لە
ئاسمانیت، ئازادیت، سنوورێک ناتگرێت، پێگایەک هەیە دەیگریت و وەک
شیت دەڤۆیت و بەرەبەستێک ناتوەستێت. ئەو هەستەت هەیە که تا
ئەوسەری گەردون لە بەردەمتدا کراوەتەو و تۆ دەتوانیت پیاڤفریت. ئاه
ئەو شەقامە بێکوتا و گەورەکان، ئۆتۆستراڤه بێکوتاییه کان، خێراپێ
دووڕودێژەکان... ئێوه منتان لە خۆڕشاوا گیرکرد، بیست و چوار سالا
ئەو هەستەم هەیە که دەفرم، ئاوێ لە هیچ نادەمەو، بێباک لێدەخوڤم
و تەواو، ئەزیزان لیخوڤینی ماتوڤ لە گوێگرتن لە مۆسیقا دەچیت،
هەمان پیتمی بێسەرەوت، هەمان شەنبای بەرەو ڤوو، هەمان بەرزى و
نزمى و لاریوونەو، زۆرجار هەمان کەوتن و پەڕین و مردنیش. بەلام ئەم
شارە بەدەختە، بە شەقامە تەسکەکانییەو، بەو هەزارەها ئۆتومبیل
و ماشینه کۆنەو که پێگاکانیان گرتووه، دەتگریت و ناھێڵیت بڤۆیت.
پاستیتان دەوێت هەموو شارەکانی دنیا ناشیرین، بەلام هەندیک شار
هەیە پانتاگرن و دەتوانیت خێرا پیا تێپەریت و بڤۆیت، هەندیک شاریش
پیتمی پۆیشتن لە نیویدا بە جۆریک خاو و پڕگرییه، هەردەم دەبیت
بوهستیت و تەماشابکەیت، لە کاتیکیدا من ژبانی خۆم و بەرنامەکردبوو،
نەوہستم و تەماشانەکەم. وەلێ ئادەمیان بەدەخت و بێدەربازن، دواجار
هەر مرۆفە و شتێک هەیە پایدەرگرت و دەیوەستێت. لەشى ئەفسانە
بۆ من ئەو قولاپە نەتینیە بوو که لە ئاوی خۆم دەریهێنام و بەرەو

دهريايه کي ديکھي بږدم، ئيستا شه و پوڙ بير له له شي ژني خائيني خاوون ئوتيله که دهکه مه وه. هه سته دهکمه ونبووني باران و له شي نه فسانه، منيان بهم شاروه گرځدا. دوو ئافرهت که يه کيکيانم نه بينيوه، نازانم له چي ده چيت، ناديار و نه گيراوه، ئافره تیکيش بيشه رم هه موو له شي خويم ده داتئ و بيسنور له که لمد ده کړته وه. نه م دووانه به جوړيک سهریان له من شيواند، بو هه تاهه تايه منيان بهم زه وييه وه گرځدا. هيچ شتيک وهک ئافرهت پياو به شوينه وه نابه ستيته وه، نه فره تي ئافرهت و نه فره تي شوين يهک شتن. گهر ژن نه بيت، پياوان جهسته يه کي که پوکن که له هيچ جيگايه ک سره وت ناگرن.

نه و پوتيه نه رم و نيانه ي نه فسانه، نه و که مه زيريه سحر اوييه ي سهر پيستي، نه و دابه شبوونه ناهاويه کي ساردي و گرمي له جهسته يدا، منيان ديوانه کرد. ته ماشا کردني کي چاوه خه والووه کاني هه موو پونا کي و تاريکيه کاني ناخميان تيکدا، بيستنی وشه يه که له و دهنگه نوساوه ي هيمني و سه قامگيري مني شيواند. له که ل هه ر ئافره تیکدا خه وت بيتم هه ستم نه کرده وه ها تاريک يان به و جوړه ده دره وشي مه وه، هه ستم نه کرده له شي نه وان شويني وه ها دور و نه بينراو له پوځمدا پوځنده کاته وه. به لام له که ل نه فسانه دا تيشکي ناو ژيانم ده جولا، زور جيگاي پوناک له پوځمدا وهک شه وه زهنگ ده رده که وت و جيگاي نوئ و هه ري مي تازه پوناکده بوونه وه. کاتيک پيکه وه ده خه وتين هه ستمده کرد، په شه باي نه م شاره له جهسته مدا له دايکه ديته وه، بوني کوچه کان له خه وه لده ستن، مه خلوقاتي نوئ ده پوين، بالنده ي تازه ده بينم، نه ستيره ي گه وره گه وره به ناو سهرمدا تيده په پن، نه يزهک بهر جهسته م ده که ویت، هه و جوړه ده ستی کي ديکھي هه يه، په شه با پزگارمده کات، شه پو ل له نزیکمه وه ده دويت و گو ل له دلندا ده يکات به توفان. نا واهه زانن نه وانه هه ستي شاعيرانه ي پياوي کي دووره شيعره که دواچار به شيعر وه سفي هه ستی ک

دەکات کە بە وشەى ئاسایى ناکریت، ئەوانە راستییوون، من تبادەژیام و دەمبینى... ناتوانم پەیوەندى خۆم و ئەفسانە بە خۆشەویستى ناویبەم، من و ئەو یەک وشە باسى خۆشەویستیمان نەکرد. لەشى ئەو شوینى لەدایکبوونەوهى هەستەکانى من بوو، خۆشەویستى نەبوو، بەلکو دۆزینەوهى کیشوهرێكى تر بوو، وەک ئەوهى لەوپەڕى خێراییدا لە ناکاو هەستبکەیت خۆت و ماتۆرەکەت لە ئاسمانن، هەستبکەیت فریویت و لەسەر دەریاچەیک، مێرگێک، شارێکى ئەفسونایى وەستاویت، هەستبکەیت لە ناکاو لەسەر ماتۆرەکەت بوویت بە مەخلوقێکى تر، جۆرە دەستێکى تر و چاویکى تر و بۆنیکى تەرت هەیه... ئەفسانە عەشق نەبوو... پیاویکى وەک من کە بەسەر لەشى سەدان ئافەرەتدا تێپەریووم ناتوانم قسە لە خۆشەویستى بکەم، دەتوانم تەنیا قسە لە شەیدابوون و دۆزینەوه و سەرسامیبکەم. من زۆر شار و دورگە و پۆخى سىحراوى دونیام بینیوه، بەلام هیچیان ئەو سروشتە میخەکبۆ و بوغردناسایەى لەشى ئەو ژنە خائینەیان نەبوو. شەویکیان لەگەڵیدا خەوتبووم، هەستمکرد بۆنى باغ دەکەم، بۆنى زەویبەک دەکەم دیواری تێدا نییه، مەوێ هەر دەپوات و دەپوات و ناگاتە کۆتایی. هەستمکرد لەشى ئەم ژنە خائینە تاکە کوچەى راستەقینەى ئەم شارەیه. ئەفسانە لای من تەنیا ژنێک نەبوو کە دەکرا عاشقى بێ، بەلکو پۆخى ئەم شوینە بوو، ئەو هەناسەیه بوو کە لە گۆلى مردووى ناو باغەکانى ئەم شارەدا دەمبینى، ئەو بالەبوو کە بالەندە غەمگینەکانى سەر ئوتیلەکە پێیدەفرین. هەركات لەگەڵیدا دەخەوتم لەگەڵ زوڵومات و نەینى و ئارەزووه تارىک و کوژراوهکانى ئەم جیگایەدا دەخەوتم، لەشى ئەو، هەموو ئەو باغ و بۆن و مەلمەسەى هەلگرتبوو کە سەدان سالی بوو لێرەدا نێژرابوون. کە لەگەڵیدا دەخەوتم دەمزانی ئاوات و ئارەزووى هەزاران پیاو دەهینمەدى کە سالیهای سالی هاتبوون و بەم ئوتیلەدا تێپەریبوون و ئەفسانەیان بینیوو، ئەویش

که له گه لَمدا ده خهوت وهک نه وه بوو له گه لَ تینویتی هه موو پیاوانی
دونیادا بۆ سۆز و ماچ و جهسته بخهویت. دلنیا بووم نه فسانه ده زانیت،
من کاتیک به کوچه و شه قامه نارپکه کانی نه م شارهدا ده گه پریم، به
خه یالی خۆم واده زانم نه م شارهم بینوه. نه و ده یویست به و سیر و
نه فسونه ی له شی خۆی پیمبلت، کوچی هه ره پاسته قینه ی نه م شاره،
نه م ناره زووه خنکاوانه ی له شی منه. جیاوازی نیوان له شی نه فسانه و
له شی ئافره ته کانی دیکه ی دنیا نه وه بوو که تامی له شی نه و تامی
دۆزینه وه ی باغیکی نهیتی هه بوو... له شی نه فسانه باغیکی گه وره بوو،
به لام تا ده تکرده وه پتر بۆنی نه فسوناویت ده دۆزییه وه. هه ر باغیک
له میژیت داخراپت، که ده یکه یته وه ده بینیت بووه به شوینی گوڵ و
میوه ی نه بینراو.

نیواره یه کیان کۆمه لیک پۆژنامه ی نۆرم کپی و گه پامه وه بۆ ژوره که م،
نه و ماوه یه هه موو پۆژنامه بیمانا کانی نه و ولاته م ده خوینده وه. هیچ
شتیک به نه ندازه ی خوینده وه ی پۆژنامه یه کی خراپ، بۆ تیگه یشتن له
هه ره سی پۆچی شاریک باشتربیه. مرۆف تا پۆژنامه کان نه خوینتیه وه
نازانیت چۆن نه قامی و گه مژه یی له م شارهدا بلاویونه ته وه، من له وانه
نیم که له زهت له خوینده وه ی گه مژه یی ده بینن، به لام له هاوینی
گه رمی نه و شارهدا نه مده زانی چیکه م، به ده گمن نه فسانه م ده بینن،
که یه کدیشمان ده بینن هه ردوو کمان بیده نگبویین و هیچی نه وتومان
نه ده گووت. من شه و پۆژ چاوه پوانی ده رکه وتنه وه ی مورته زای شه یتام
ده کرد، له دووپانیک سیه ردا ده ژیا م، سیرحی نه فسانه و نه و له زه ته
خه یالیانه ی له گه لَ نه ودا ده مبینن له وه گه وره تر بوون بتوانم ئاسان
جیانه ی نه یلَم و برۆم، به لام نه شمه توانی پیشنیاری نه وه ی بۆ بکه م
له گه لَمدا هه لبت و پیکه وه بچین بۆ ولانیک تر. هه ستمه کرد نه و
سیرحی من به نه فسانه وه گریده دات، ته نیا له م شارهدا کارده کات و

مانای هیه. بۆنی قوولایی ئەم شارە لە لەشی ئەو ژنە دەهات، بۆنی ئەو خەیاڵە خەوتوانە ی دەیانە ویت لە خەوهستن لە مەمک و ناوک و پانە ئەسمەرەکانی دەهات. گەر من لە شوینیکی دیکە ی دنیادا لەگەڵ ئەفسانەدا بخەوتبامایە، لەوانەبوو ئەو لەزەت و ئەفسونەم لێنەدیایە. وەک چۆن سیحری زیندانییەک زۆرجار بە زیندانەکیەوه گرێدراوه، سیحری ئەفسانەش بەم شارەوه گرێدراوو. کە بۆنی لەشی ئەو دەکرد، بۆنی باغه خەوتوووەکانی ئەو شارەم دەکرد.

دوای ئێوارەیک مورتەزای شەیتان بە خۆی و قاتیکی خۆلەمیسییەوه دەرکەوت، پێیو لە خەندە ی ناشیرین، پێیگوتم «ئێستا دەتوانم بێمەم بۆ لای بارۆنی کولەکە». بێنەوه ی بیریکەمەوه، خوشحال و پەر لە چاوه پوانی دوایکە وتم. بە دەم گۆرانی گووتنەوه پێشمکەوت، وەک یەکیک لەسەر پەتیکی باریکی سێرک بپوات لەنجەولاری دەکرد، هەندێجار ئاوێ لێدەدامەوه و بە دەنگیکی بەرز پێدەکەنی. ماوه یەکی درێژ بە ناو بازار و کوچه و کۆلانیکی زۆردا منی کێشکرد، هەمیشە لەبەرخیەوه گۆرانی دەگووت، فیکە ی لێدەدا، خۆی بەختەوهر نیشانەدا. بەلام لەگەڵ ئەو بەزم و نواندەشدا بەراورد بەو بەیانییە ی کە خۆی کرد بە ژوورەکەمدا کەمدووتر و ئالۆزتر دەهاتە بەرچاوم. هەستمکرد بۆیە گۆرانی دەلێت تا زمانی خۆی بگرێت و شتیکی نەدرکێنێت. لەگەڵ هەموو ئەو پوخسارە پەر بزەیهیدا سەرقال و خەیاڵەر دیاربوو، ئاشکرا لە کاتی گۆرانی گووتندا بیر لە شتی تر دەکردهوه، مەزۆف کەمجار دەتوانیت لە کاتی گۆرانی گووتندا بیر لە شتی دی بکاتەوه، بەلام دلنیا بوم، مورتەزا دلپەشیۆ و نااسوودەیه و بیردەکاتەوه. دوا ی سەعاتیک پۆیشن، منی برد بۆ جیگایەک، پێدەچوو گەنجینەیهکی کۆن بێت و لە مێژبیت کەس پووی تێنەکردبێت. خانوویەکی کۆنی گۆل کە وەها بەد داکەوتبوو، پێدەچوو بەرگە ی بارانی ئەم زستانە نەگرێت. بەنیوان گەلیک ژووری داخواودا

پۆشتین. پارەویکی درێژمان تەیکرد و لە پشتهوەرا حەوشە یە کمان بینی
 کە دوو ژووری سادە ی چیمەنتۆی لەسەر بوو. لە یەکیک لەو دوو ژوورەدا
 بارۆنی کولە کە چاوەروانی منی دەکرد. گەنجیکی سپیکە لە ی سمیلرەش
 بوو، جووتیک چاری بچکۆلە و لووتیکی بچکۆلانە تر و دوو گۆپی ئەستوور
 پوخساری مەغولیەکی غەمگینیان پێبەخشیبوو، دوو دەستی زۆر گەورەشی
 هەبوو، لە ژانمدا ئادەمیزادیکم نەبینیبوو چەپۆکانی وا گەورەبێت، بە
 قامەتیکێ درێژ و قزیکێ خاو و کورتەو لە ژوورە کەدا دەهات و دەچوو.
 پیاویک بوو هیچی لەو وێنە یە نە دەچوو کە مورتەزای شەیتان بۆ منی
 نیگار کردبوو، بارانیشت لە هەموو نامەکانیدا باسی ئەو ی نە کردبوو چۆن
 شووی بەم پیاوێ کردووە. لە زۆبە ی نامەکاندا بە پیاوێ کەم یان «شووە
 بەدبەختە کەم» ناوی دەهێنا... پێشتر چەندین نیگار و وێنەم لە خەیاڵی
 خۆمدا بۆ کێشابوو، بەلام هیچیان دروست نەبوون و وەک ئەو دەرەنەچوون.
 کە چوومە ژوورێ، زەرفی نامەکانی باران لەسەر میزە کە دانرابوو.
 تەوقە یەکی لە گەڵدا کردم و جیگایەکی نیشاندام، پەرداخێک و بوتلیکی
 ئاوی مەعدەنی خستە بەردەستم. گووتی «کەواتە تۆ خاڵی بارانیت؟»
 بێنەو ی هیچ بۆلیم خۆی بە من ناساند و گووتی «خۆزیا لە شوێن و
 کاتیکی تردا یە کترمان بناسیایە». و یقاریکی دەستکرد لە دەنگیدا بوو.
 مورتەزای شەیتان ویستی هەستیت و بپوات، بارۆن داینا و گووتی
 «مورتەزای ئازیز، بۆ کوێ؟ خۆت دەزانیت بێ تۆ من هیچم بۆ
 ناکرێت». بە کەمێک غەمەوێ گووتی «گەر باران لێرەبایە، بە بینینی
 تۆ خۆشحال دەبوو». من بە ساردییە کەوێ گووتم «جەنابی بارۆن، من
 هاتووم تا بزنام باران لە کوێ یە؟ لەوسەری دنیاوێ گەراومەتەو تا بزنام
 باران لە کوێ یە؟ و ابزانم تۆ لە هەر کەس زیاتر دەتوانیت یارمەتیم
 بدەیت». ئەو دەست پێکردنە ساردە ی من، کەمێک بارۆنی ترساند و بە
 گومانەوێ سەیری دەورووبەری خۆی کرد و گووتی «من؟ من ناتوانم

یارمەتیت بدەم... منیش نازانم باران لە کوێیە؟ ها، جەنابی زوهدی
 شازەمان، لێگەرێ، ئەو لکەیهکی پەشی گەورەیه بە ئابروومەو،
 لێگەرێ، من نازانم چی بکەم و چی بە خەڵک بڵێم... هێندەم خەیاڵ
 ھەبوو گووتوومە ژنەکم بۆ خوێندن سەفەری ئەڵمانیای کردووە...
 ئەوئەندەم خەیاڵ ھەبوو. «دانیابووم درۆدەکات، شتێک لە دەنگ و
 دەست و نیگایدا بوو پێیدەگووتم بارۆنی کولەکه درۆدەکات. بە ھێمنییەو
 پالمدایەو و گووتم «باران ژنی تۆ بوو، دەبێت بزانییت چی لێھات...
 دەبێت بزانییت». بارۆن بە پەشۆکانەو گووتی «شەویکیان گەرامەو بۆ
 مائەو و باران ئەمابوو... ھەموو ئەم شارەم بەدوادا تەیکرد و نەمدۆزییەو،
 ھەلبەت دەبێت لەگەڵ ئەو کوڕە نامەردەدا رایکردبێت، دەبێت وایکردبێت،
 دەبێت حورمەت و پێژ و شەرەفی منی خستبێتە ژێر پێیەو، دەبێت
 خۆشەویستی منی بۆ ھەتیوێکی دەستبەر فروشتبێت کە پێش باران
 نیوێ ژن و کچی ئەم شارەو لە خستەبردبوو... تۆ بە من بڵێ، خالی
 ئازیز تۆ بە من بڵێ، چۆن دەتوانم بیدۆزمەو». من بە ساردییەو
 سەیرمکرد و گووتم «جەنابی بارۆن تۆ بارانت کوشتوو یان نا؟». لەو
 کاتەدا مورتەزای شەیتان خۆی ھاویشتە ناو حیکایەتەکەو و گووتی
 «شازەمانی عەزیز... شازەمانی بڕام، تۆ چۆن وادەلێیت، بارۆن و
 کوشتن... بارۆن فریشتەیه، کوشتن؟ خودای گەورە، کوشتن؟ تۆ چۆن
 بێر لە شتی وادەکەیتەو... کێ دەلێت باران خان کوژراو؟ ھا کێ
 دەلێت باران خان کوژراو؟ چۆن خەیاڵتان بۆ شتی وادەچێت؟».
 ھەستەدەکرد ھەردووکیان نمایشێکی گەورەم لەگەڵدا سازدەکەن. بێتەوێ
 بترسم گووتم «سەیرکە جەنابی بارۆن، گەر باران ھەلبەتایە، گەر
 بیویستایە خۆی بکوژێت، گەر سەفەری دەرەوێ وڵاتی بکردبایە، منی
 ئاگادار دەکردەو. باران یان لە جیگایەکدایە کە دەستی بە کەس
 ناگات، یاخود نەماو، یەکیەک کوشتوویتی و کردویتی بە ژێر گلەو.

خوت ئىم پۇرئانە پۇرئانە كان دەخوئىتەو، دەرزانىت ئەمبۇرە حىكايەتانە چەند زۆن... تىدەگەيت لەم دوو پىگايە زياتر پىگاي تر نىيە». بارۆن گوتى «ئەگەر ئىككى تىرىش ھەيە، ئەمبۇرە خوشكەزاكەي ئىوھ لە جىگايەكى ئەم دونىايەدا، لەگەل دەنكە تازەكەيدا بە جۆرىك نوقمى خوئى و كەيف بوو، ئىمەي بىرچۆتەو... ئەو ئەگەرەش ھەيە». بە تورەيەو گوتىم «دەننام وانىيە، دەننام... لەوانەيە ھەزى لە يەككى دى بووئىت، بەلام ئەو وئەيەي تۆ لەسەر باران دەيگىشيت راست نىيە». مەبەستم بوو بارۆن تورەبەكەم، بەلام مورتەزاي شەيتان وەك ھەمىشە لەو ساتانەدا خوئ دەخستە ناو قەسەكان و نەيدەھىشت بارۆن لە راستەپى دەرچىت. مورتەزا گوتى «شازەمانى عەزىز... ھىيە. ھۆ و شازەمانى عەزىز، ھىيەي تۆ لە دەرەو بووئىت، خودا شاھىدە كە تۆ ھىشتا لەم شارە حالى نەبووئىت. ھىندە داپاك و خوئنىيازىت كەس ناناسىت، تۆ داپكى واسافت ھەيە بە زەھمەت لە خەلكى ئەم دونىا تازەيە تىدەگەيت. قەسەم بە ھەر ھەورىكى پاك كە ئىستا بەسەر ئەم شارەدا دەپوات، تۆ لە دونىايەكى تردا زىاوئىت و ھىچ لەم شارە تىناگەيت، خانمى باران... ئاھ، خانمى باران. تۆ نازانىت بارۆن چەند ئەو ژنەي خوئشەويست، نازانىت چۆن لە ھەوا دەپپاراست و چۆن ئىرەيى بە نەسىم دەبرد گەر بەرىكەوتبايە، ئوھ خوائى عالم، تۆ خەيالت بۆ شتى زۆر خراپ دەپوات. نازانىت كە مەھبەتى بارۆن بۆ خانمى باران بە ئەندازەبەك بوو، بىرىدەكردەو بە كىشى خوئ ئالتۆنى بۆ بىرپىت و بىكات بە ديارى بۆي. مەن ئىستاش تىناگەم ئەو چ سادە و ساكارىيەك بوو، چ بەدبەختىيەك بوو ئىككى سەنگىن و سەلارى وەك ئەو دواي فرىوى دەمپوتىكى وا بىنەزاكەت كەوت كە جگە لە دەمچاوپكى جوان و زمانىكى لووس زياتر ساحىبى ھىچى دى نەبوو... ئن ھەندىجار مايەي بەدبەختىن، بۆ خوئان و بۆ پىاوھ بىچارەكانيان. ئىستاش ناچىتە

میشکمه وه مرۆف چۆن دەتوانیت بارۆن بە منداڵێکی وەها بیئەزاکەت و کەم و یقار بەراوردبکات. تۆ بارۆن ناناسیت، بارۆن ناناسیت». من پرسیم «گەر وایە، گەر ئێوە ئەو کوپە دەناسن کە باران پەییوەندی لەگەڵدا هەبوو، کە ئەو چ باسە، ها دۆستان لە ئەو چ خەبەرە؟». بارۆنی کولە کە سوور هەلگەپا و گووتی «ئەویش سەروشوینی نییە، من ماوێهەکی درێژ سەرقالی سۆراغکردنی بووم و هیچم دەستتەگەوت... هیچ». بە ئارەزوویەکی گەورەووە پرسیم «دەتوانم بزاتم ناوی چییە... دەتوانم پێم بڵێن ناوی چییە؟ تا منیش بکەومە سۆراغی... من نازاتم ناوی چییە... نازاتم؟». بارۆن بە پەشۆکانەووە گووتی «چ سوودیکی هەیه ناوی بزائیت... چ سوودیکی هەیه... ماوێهەکی درێژە من و ئاسایش و خێزانەکەشی بە دوایدا دەگەرێن و هەوالمان لێی نییە، کەسیکی بیسەروشوینە... لەو شەووەووە کە باران ونبوو، ئەویش بیسۆراغە و دیارنییە... حیکایەتەکە پوون و ئاشکرایە، هەردووکیان پێکەووە هەلھاتوون... پێکەووە پوویان لە شارێک، لە ولاتیکی تر کردووە...». بە سەبرەووە گووتم «بەلام جەنابی بارۆن، گەر ناوی ئەو کوپە بزاتم، لەوانەیە بتوانم بیدۆزمەو، لەوانەیە». دواي کەمێک گومان و دوودلی گووتی «ناوی موراڤ جەمیلە... تێدەگەیت، ناوی موراڤ جەمیلە». هێند بە پرقەووە ناوی ئەو کوپەي هێنا، من کەوتە گومانەووە، خەریکبوو زیاتر قسەبکات، مورتەزای شەیتان پەرییەووە نێوانمان و گووتی «قەسەم بە خودا، قەسەم بە هەوای پاک، قەسەم بە گۆلی خەوتوو، یەکیک بوو لەو گەنجە سەرکەشەنەي کە کێشەي گەورەي لەم شارەدا دروستکرد، یاری بە ناویانگ و شەرەفی زۆر خێزانی نەجیبزادە و پەسەن کرد. یەکیک بوو لەو مەلعونانەي کە خودا بەهرەيەکی پەشی پێبەخشیبوو، تێناگەم و نازاتم و تەفسیرم بۆی نییە، گەر بڵێم ئافاتیکیک بوو، دواجار بارانی برد و پۆیشت. وەک دەستیکی شەیتانی، ئای خواپە گیان وەک

ده‌ستیکی شه‌یتانی پیس و نمه‌ک نه‌ناس که دیت و له ماله‌که‌تدا شتیکی به نرخ ده‌بات ...». من به گومان‌هه سه‌یری هه‌ردووکیانم کرد و گوتم «له‌وانه‌شه‌یه‌کیک باران شوکور و موراد جه‌میلی پیکه‌وه‌ کوشتبیت، له‌وانه‌یه‌... شه‌وش نه‌گه‌ریکه‌له‌ نه‌گه‌ره‌کان». مورته‌زا گوتمی «تکایه‌... تکایه‌ به‌پرز شازه‌مان، تکایه‌له‌ به‌رده‌م بارونده‌ا قسه‌ی وامه‌که، تو هیچ شتیکی ده‌ریاره‌ی دلی شه‌م پیاوه‌ نازانیت، ئای خوایه، ئای خودایه، قه‌سه‌م به‌ ده‌نگی بولبولی به‌ربه‌یان، قه‌سه‌م به‌ ترپه‌ی دلی کوکوختی و کوتر، سیولالا... عه‌زیم... سیولالا... تو هیچ له‌ مه‌حه‌به‌تی شه‌م پیاوه‌ تیتاگه‌یت، بمبوره، به‌لام گه‌ر مردن شتیکی هه‌قیش بیت، شه‌و بو باران مردن به‌ هه‌ق نازانیت». به‌ سه‌رسه‌ختیه‌کی گه‌وره‌وه‌ قسه‌کانم به‌ مورته‌زا بری و په‌نجه‌م به‌رزکرده‌وه‌ و گوتم «جه‌نابی بارون، من ده‌ست له‌ خوشکه‌زاکم هه‌لناگرم، له‌وسه‌ری دونیاوه‌ هاتومه‌ته‌وه‌ تا تیبگم». نه‌مه‌ه‌زانی ده‌توانم چیبکه‌م، به‌لام نا‌ئومیدییه‌کی قوولم له‌ چاوی بارونده‌ا بینی، هه‌ستمکرد بارون منی بو ئیره‌ بانگکرده‌ تا گه‌مه‌یه‌کم له‌گه‌لدا بکات، به‌لام به‌ هوی نه‌زانی و نه‌بوونی کارامه‌یه‌وه‌، به‌ هوی پقیکی نه‌ینیییه‌وه‌، نه‌یده‌توانی گه‌مه‌که‌ تا کوته‌ایی پاکیشیت. وه‌ک گه‌نجیکی ترساو هاته‌ به‌رچاوم که ده‌یویست من له‌ شتیکی ترسناکدا بیلایه‌نبکات. نه‌مه‌ه‌زانی شوینی مورته‌زای شه‌یتان له‌و گه‌مه‌یه‌دا چییه‌، به‌لام زور له‌ چاوه‌ بچکوله‌کانی بارون ترسام.

شه‌وه‌وه‌ که گه‌پامه‌وه‌ بو ئوتله‌که‌ هه‌ستمکرد تارماییه‌کی چکولانه‌ و ره‌ش به‌دوامه‌وه‌یه‌. نه‌مه‌ه‌زانی بارون ده‌توانیت چی بکات، پریارمدا بکه‌ومه‌ گه‌پان به‌ دوا‌ی موراد جه‌میلدا، به‌لام به‌ر له‌وه‌ی ده‌ست به‌ گه‌پانبکه‌م، شه‌و پوداوه‌ پوویدا که بو ماوه‌یه‌ک منی له‌و شاره‌ دورخسته‌وه‌.

یاداشته کانی باروونی خه یال

گرنگ ئه وهیه کهس نه تناسیت، به جوریک خوت بگوریت کهس نه زانیت تو چ جوره خه یالیکت له سهردايه، که پران بهم شارهدا ئاسان نییه، کهرچی ئه مشاره شوینیکی یهک نه ته وه و یهک دینه، به دهگمه خه لکی غه ریب و نه ناس پووی تیده کهن، له پووی ریژهی تاوان و دزی و خراپه وه شاریکی ئاسایی و بیترسه، کهچی بق هر چیگایهک دهچیت، کومه لیک چاو به گومانه وه سه پرتده کهن. واهه سته کهم خه لکی ئه م شاره پیکرا دهره ق به یهک خویان به نامو ده زانن، به دهگمه مروفیک ده بینیت متمانهی ته و او بیه خشیته ئه وانی دی. له و پوزانه دا که خوم دهگوری و وهک نه ناسیک به شاردا دهگه رام، ترسیکی تاریک له دلمدا بوو که له سوچیک له سوچهکاندا یه کتیک ئامبازی سهرم ده بیت و به خه نجه ریکی ژه هراوی ده مکوژیت. خه یالی ئه وهی من به خه نجه ریکی ژه هراوی ده مرمر، خولیا یه کی بیمانی مندالی منه، ئیستاش تیناگه م، بق واهه سته کهم وهک خه لیفه عومه به خه نجه ریکی ژه هراوی ده کوژریم. پهنگه ئه وه کاریگه ری خراپی وانه کانی دین و میژوو بیت که ئه و وینه ترسناکانه یان له سه ری مندا سه وزکردوه. کهرچی دوا ی گوره بوونم بوومه پیاویکی سکولار و تا پله یه کی بالا له یه کی له حیزبه عه لمانییه کاندایه رزبوومه وه، به لام لیتنان ناشارمه وه که خه یالم هه رده م پرپووه له خولیا و ترسی دینی. ئه وهی به پله ی یه کهم پالی پیوه نام بیمه سکولار، برپایه کی فه لسه فی قبول نه بوو، به لکو ترس بوو له دهنگی مه لاکان، له دقاعی به ربه یان و هاواری ته راویح و بانگ و سه لای به یانیانی جه ژن. باوکم پیاویکی

دینداربوو که ئومئیدیده‌کرد بیمه یه‌کیک له سه‌رکرده‌کانی ئیسلام، هه‌لبه‌ت گهر بمایه‌و منی له ئامیژی ئه‌و هه‌موو پیاوه قات له‌به‌ر و ئه‌فه‌ندییه‌سکولاره‌دا بدیبایه‌ته‌وه، که‌له‌ک خه‌فه‌تبار و غه‌مگین ده‌بوو. من له میژده ده‌مویست باوکم له بیربکه‌م، زۆجار واهه‌ستده‌که‌م گهر خۆم نه‌ده‌مه ده‌ست ئه‌و پرۆژه خه‌یالیانه‌ی ناو سه‌رم، ناتوانم ئه‌و نیکا غه‌مگینه‌ی ئه‌و فه‌رامۆشبه‌که‌م، که له ویدیو قه‌بره‌وه تیمده‌گریته. دلنایام «خۆی غه‌ریقێ پهمه‌ت بیته و گۆپی پهر له نور بیته» ئیستاش ده‌شیت ئومیدی ئه‌وه‌بیته چاک بیمه‌وه و پوو له ئیمان بکه‌مه‌وه و بیم به‌پابه‌ریکی دینی ناسراو. ئه‌و ترسه‌ی که له تاریکیدا یه‌کیک به‌خه‌نجه‌ر ده‌مکوژیت، به‌شیکی درێژکراوه‌ی ئه‌و ترسه‌ی ناو پۆحم بوو به‌رابه‌ر باوکم. هه‌ندیک شه‌و دوورونزیک هه‌ندیک پاسه‌وانی تایبه‌تیم دوا‌ی خۆم ده‌خست، به‌جۆریک بتوانن بمپاریزن و سه‌ریشم لینه‌شیوێنن. که‌له‌ک چاوم له هه‌موو کوچه‌یه‌کدا بلاوکرده‌وه و زۆر گویی تایبه‌تیم هه‌له‌پسارد هه‌واڵم بۆ به‌یتن، به‌پویه‌به‌ری ئاسایش و فه‌رمانده‌ی گشتی پۆلیس و لیژسه‌راوانی هه‌واڵگر له‌حیزبدا هاوپه‌یمبوون و ئاماده‌بوون بۆ هه‌موو کۆمه‌کیک. هه‌ریه‌که‌یان ته‌مانایانده‌کرد من کاریکیان پێیسه‌پێرم، هه‌موو ده‌یانزانی من چهند له سه‌روک نزیکم و چهند دلی منی ده‌ویت، به‌لام به‌ده‌گمه‌ن ده‌یانزانی من بۆ چ جۆره هه‌واڵیک عه‌ودالم. ئه‌و دونیایه‌ی من بۆی ده‌گه‌رام و ئه‌و زه‌وییه‌ی من بۆ دۆزینه‌وه‌ی ویڵبووم زۆر له‌دورگه‌ دور و عاسیه‌یه‌کانی ناو ئوقیانوس تاریکتر و ترسانکتر بوو. دوا‌جار له‌پێگای که‌نجیکی تۆسیرام خۆره‌وه، له‌وانه‌ی بۆ په‌یداکردنی پارهی شوشه‌یه‌ک ده‌رمان هه‌موو شتیکی ده‌فرۆشن، چیرۆکی ئه‌و عاشقه‌ ئه‌به‌دییانه‌م بیست که‌کۆده‌بنه‌وه و له‌سه‌ر چهند به‌یتیکی ئه‌فسوناوی هه‌ندێ سروتی عاجباتی عه‌شق و سه‌مای

دهرويشانه بهر پيوهده بن. نهو دپړه پراگنده و سهيرانه بهجوریک کاریکه و دله ژينبون منيان خسته سر خولياي گه پانيکي دورودريژ بق غزه لي تر. هه سته کهم نهو غزه لانه له سهره تاوه هيزيکي پراکيشاني گوره يان هه بووييت که هه موو که سيکيان خستيت هه سر خولياي بيستتي هه رچي زورتر و زورتري غزه له. سيجري خيال ناده مييه که دروستده کات، هه رگيز ماندووناييت له وهی بييرکردنه وه تا کوتايي بروت، به ودها خيال کوتايي نييه، ئيدي رچيکي تيزنه خور دروستده کات که سنور و مهودا نانا سیت، من له گه ل بيستتي نهو چند به يته پراگنده نهی غزه لدا که و تمه سهره وهی نهو غزه لي زياترم هه ييت. پيشتر ناوی غزه لنوسم بيستبو، به لام نه مده زانی که سيکي چ کاره يه. پياواني ده ولت و سياسه تمه دارانی ئيمه هه رگيز تينه گه يشتون رولي هه سیده بازیک، نهو بنوسیک ده شيت چ گوره ييت. سهره تا خوم له هه ر پووه بوونه وه يه که له گه ل نهو پياوه دا پاراست، هه ليه که نياز يکي نه ييت هه بوو، زوو پوخساري خوت دهر خيت. باشتره دور به دور زهوی بکيليت و مرام خوشبکه ييت و خوت دهر نه خه ييت. من له دواي هه له اتني تريفه يابه حرييه وه ناموزگارييه کی قولی نهو عه تاره مه کرباز هم گرته گوئ، که پيشگروتم، ده بابه له بری کارخانه ی مافوره که، سهيد قادري نيامان بکريپايه. من ئيستا فیربووم، بهر له وهی کالاکان بکرم، گه ر بومکرا يه کيک له نزیک کالاکانه وه ده کرم. له گه شتي سهره تايي و سهيرمدا به دواي غزه له کاندانه يتي عاجباتيم دوزييه وه. بق يه که مجار دوو مه خلوقی سهير که ناويان به مق و مه مق بوو دهر که وتن و پشان پراگه ياندم که کومه ليک غزه ليان هه يه لای هيچ ناده ميزاد يکي تر وا به کاملی ده ستاکه ون. نهوان حياکيه تي دهر که و تنی غزه لنوس و شه وه سهيره کاني يانه ی فرمانبه رانيان

گيرايه وه. پيشانگوتم كه نهوان له و شهوانه وه تيگستى تهواوى نهو
 غه زه لانه يان له بهره كه به يازه كانى غه زه لنوس و ناو سه رى نهوانى
 ليدهرچيت نوسخه يان له هيچ جيگايه كى دونيادا نيبه، نرختكى
 گه وره يان له سه ر غه زه له كان دانا و پاره ي خويان وه رگرت و
 كرپيه كى نهو شيعرانه يان بق جيهيشتم، هه ر نهوانيش له بوونى
 روه له بهره خه يالييه كان ئاگاداريانكرده وه. پيشتر ده مزانى
 روه له بهرى خه يالى هه ن كه دور له يهك و بيتاگا له يهك و
 په رته وازه ده زين. به لام وهك نه يتييه كى ترسناكم بق ئاشكرابكه ن،
 وهك بيانه وييت غه زه لنوس تووشى ته هلو كه يه كى گه وره بكه ن،
 پيشانگوتم «غه زه لنوس، خوليای ترسناكى هيه، خوليای ترسناك».
 نهوانيش به وردى نه يانده زانى نهو خوليا ترسناكانه چيين، به لام
 منيش دلنيا بووم هه ر مروفىك هيزى وه ها گه وره ي هه ييت خوليای
 ترسناكيشى ده ييت. دواى نه وه ي كه نهو غه زه لانه م ده سته كه وت،
 چهند شه ويك له سه ريهك نه خه وتم، سه ره تا ته نيا بيرم له جوانى
 دپه ره كان و موسيقاي قافيه كان و قولى ماناكان ده كرده وه، به لام كه
 زياتر لييان رامام تيگه يشتم سيحري گه وره ي نهو غه زه لانه له وه دايه
 كه پال به مروفه وه ده نييت به روات و ورد سه يري نه يتي هه موو ژيان
 بكات. وا سه يري من مه كه ن وهك نه وه ي نه قام و نه زان بم و مال و
 سامان و بيثيشى يا خود تيربوون و وه رزبوون له روتيني ئاسوده يى
 منيان خستيتيه سه ر خوليا و كه لكه له ي خه يالات، نه يتي نهو خه يالانه
 له وه دايه كه وامان ليده كه ن شتيك بكه ين، بجولين، سه يري ناوه وه ي
 خومان بكه ين، نهو كيشوهره خه يالييه بدوزينه وه كه له دلماندايه.
 لهو كاته وه ي من نهو غه زه لانه م له به مق و مه مق كرپه وه، كه وتمه
 خوليای چاوه ديريكردن و به دوا داچوونى نهو پياوه. هه سته ده كه م من
 زور درهنگ به چيروكى نهوم زانيوه، هه ميشه به كوچه كان و

کولانه‌کانی ئەم شارەدا دەگه‌رام و دەمگوت «کوا خه‌یال؟». ناکریت شاریک له‌سه‌ر ئەم ئەستێرەیه‌ هه‌بیت که به‌ هیچ جۆریک ئاسه‌واری خه‌یالی تیا نه‌بیت، نابیت، ده‌بیت خه‌یال له‌ چێگایه‌ کدا خۆی شار دێته‌وه که من نایینم. سه‌رده‌میک مافوره‌کانی تریفه‌ یا به‌ حه‌ریم بینی، هه‌ستمکرد سه‌رده‌واوێکم به‌ره‌و ئەو په‌نا و هه‌شارانه‌ دۆزیوه‌ته‌وه که خه‌یال خۆی تیا شار دۆته‌وه. من گه‌له‌ک شاری دیکه‌ی دنیا چوم بۆ ئەوه‌ی تێگه‌م خه‌یال چۆن ئێشده‌کات، چۆن ده‌رده‌که‌ویت. هه‌موو ئومێدم ئەوه‌بوو گه‌ره‌کیکی ئەفسوناوی و خه‌یالکار له‌م شارەدا دروستبکه‌م، له‌ شارەکانی دیکه‌دا مرقوف به‌ زوویی خه‌یال ده‌دۆزێته‌وه، له‌ شیوه‌ی بی‌نا و باغه‌که‌کاندا، له‌و په‌یکه‌ره‌ جوانانه‌دا که باغه‌کان ده‌پازێنه‌وه، له‌ چاوی عاشقه‌کانیادا، له‌ کتێخانه‌ گه‌وره‌کانیادا، له‌ موزه‌خانه‌کاندا، له‌ سه‌ر شاتر و ئۆپراکان، له‌ جل و به‌رگی ژنه‌کانیادا، له‌ دیمه‌نی کلێسه‌ و مزگه‌وت و په‌رستگاکاندا، له‌ پێک‌خستنیادا بۆ ژیا، بۆ گول، بۆ سوفره‌ و خوان. لێره‌ نه‌بیت له‌م شارە پێسه‌دا نه‌بیت که له‌ گه‌نجیمه‌وه‌ وه‌ک شیت به‌ کوچه‌کانیدا ده‌گه‌ریم و ده‌پرسم «کوا خه‌یال؟ کوا خه‌یال». له‌ ده‌ره‌نجامی سه‌فه‌ره‌کاندا گه‌یشتمه‌ ئەو یه‌قینه‌ی دوو شیوه‌ شار له‌سه‌ر ئەم ئەستێرەیه‌ شه‌یتان دروستیان ده‌کات، یه‌کیکیان ئەو شارانه‌یه‌ که خه‌یال تیا به‌ره‌لا و بێسنور و بێج‌له‌وه‌، خه‌یال تیا سالار و سه‌روه‌ره‌، خۆی سه‌رداری هه‌موو یاسا‌کانه‌ و ده‌ستی کراوه‌یه‌ و ئازاده‌ چی ده‌کات بیکات و چی ده‌لێت بیلێت، جۆره‌ شاریکی ترسناکی دیکه‌ش هه‌یه‌ که ئەویش ده‌ستکردی شه‌یتانه‌، وه‌ک ئەم شارە ی ئێمه‌ که خه‌یالی تیا نییه‌، کوچه‌ و کولانی خالییه‌ له‌ په‌نگی خه‌یال، تیشکی ئەستێرەکانی وه‌ک تۆزه‌ و تریفه‌ی مانگی غه‌مگین و بێگیانه‌. ده‌رۆیت و جگه‌ له‌ پێسی حه‌قیقه‌ت هه‌چی تر نایینیت، له‌م شارانه‌دا مرقوف بۆ

شه‌وی خه‌یالدار دیارنه‌بیئت، وه‌ک بوونه‌وه‌ریکی ته‌پۆ و چه‌پهل و
 بیشاره‌زوو خۆی ده‌رده‌خات. که سه‌ر به‌رزده‌کاته‌وه و ته‌ماشای
 ناو‌نیکای ده‌که‌یت، ده‌یه‌و‌یت خه‌یاله‌کانی بشاریته‌وه... وه‌ک چۆن
 سمۆره له دارستانه‌کاندا گویز ده‌شاریته‌وه، ژن و پیاوی ئەم شاره
 خه‌یاله‌کانیان ده‌شارنه‌وه و دواتریش هه‌رگیز ناچنه‌وه سه‌ری. ها،
 ئیوه که‌ستان له خۆتان پرسویه بۆ له‌گه‌ل هه‌موو ئەو پق و
 دل‌ه‌قییه‌ی له‌م شاره‌دا هه‌یه، مرقه‌کانی شه‌رم‌ن ده‌نوێنن؟ چونکه
 شه‌رم ئەو دیواره‌یه که ناهێڵیت ئەو خه‌یالانه بخوێنینه‌وه که هه‌ر
 ئاده‌میزادیک به نه‌هێنی له سه‌ری خۆیدا هه‌لیانده‌گریت. پۆزی
 وه‌هابوه به‌سه‌عات به‌ده‌وری کوچه‌کان و مزگه‌وته‌کان و مناره و
 قه‌لا و بورج و ده‌بۆ غه‌مگینه‌که‌ی ئەم شاره‌دا سوپاومه‌ته‌وه و
 سه‌یری چاوی خه‌لکم کردوه، هه‌یج ئاده‌میزادیک ناهێڵیت ماوه‌یه‌کی
 زۆر به‌ پوونی سه‌یری چاوی بکه‌یت، ناهێڵیت گلێته‌ی هه‌یج
 ئاشکرا‌بکات و هه‌یج بلێت. ئەم شاره خه‌یال ده‌کوژیت، منیش ئەوه
 ده‌زانم... ئەوه راستیه‌که زۆر دره‌نگ مه‌خلوقه خه‌یالییه‌کانیش
 تییده‌گه‌ن. نازانن بینینی ئەم قه‌لا و گومه‌ز و قه‌یسه‌رییه تاریکانه
 چه‌ند کاریگه‌ری خراپیان له‌سه‌ر خه‌یال هه‌یه. من ده‌زانم پێشتر
 ده‌سه‌لاتداره‌ کونه‌کان ده‌ره‌ق به‌ خه‌ون و خولیا دل‌ه‌قه‌بوون و
 خۆلێکی کپ و هه‌وایه‌کی گورثاسایان به‌سه‌ر ئەم شاره‌دا کردوه،
 من ده‌مویست ده‌سه‌لاتیکم هه‌بیئت، خه‌یال خۆی له پێشچاوم ون
 نه‌کات. ئەوه خولیا‌ی هه‌ره‌ گه‌وره‌ی منه، خه‌یالی ئاده‌میزاده‌کان
 ببینم، له‌زه‌تیان لیوه‌رگرم، سوودیان لیوه‌رگرم. گه‌ر ترسناکیوون
 ده‌سته‌مۆیانبه‌کم، گه‌ر یاخیبوون رایانه‌یه‌تم، بیانکه‌رم، بیانبه‌خشم،
 بیانلاوێتم و بیانترسیتم. من ویستم هه‌لان بۆ دروستکردنی گه‌ره‌کی‌ک
 دا‌بنیم بۆنی ئەفسانه‌ی لی‌بیئت، به‌لام له‌م شاره نه‌گریسه‌دا هه‌ر

هینده‌ی پلانیکت هه‌بوو، هینده‌ی نه‌خشه‌یه‌کت هه‌بوو، جنۆکه‌کان
تیتده‌تالین و ده‌یانه‌ویت بزانی چی ده‌که‌یت، بۆ ده‌یکه‌یت، بۆ کیتی
ده‌که‌یت. پوژگارێک که به فرمانی مه‌که‌بی سیاسی حیزب،
زه‌وییه‌کانی نویمیران به‌سه‌ر به‌رپرس و په‌رله‌مانتار و وه‌زیره‌کان و
پاره‌داره‌ گه‌وره‌کاندا به‌شکرا، من ده‌مويست شاریکی خه‌یالی
دروستبکه‌م، به‌لام ژماره‌یه‌ک له ئەندامانی بیرویی بالای حیزب هیند
که‌مژهن ناتوانن «بۆنی پاره» له «بۆنی خه‌یال» جیا‌بکه‌نه‌وه.
گه‌ره‌کیکی خه‌یالی دروستبکه‌یت، جیا‌وازه له‌وه‌ی گه‌ره‌کیک
دروستبکه‌یت، کوشکه‌کانی بۆنی ده‌وله‌مندی لیتیت. من له راستیدا
نه‌مه‌هزانی گه‌ره‌کیکی خه‌یالی ده‌بیت چۆن بیت، به‌لام ده‌مزانی ده‌بیت
شتیک بیت وه‌ک مافووره‌کانی تریفه‌ یا‌به‌حری، شتیک بیت وه‌ک
غه‌زله‌کانی غزله‌لنوس... ده‌شمزانی که جۆره‌ جیگایه‌کی وه‌ها به
که‌سانی وه‌ک تریفه‌ یا‌به‌حری و غزله‌لنوس دروست نا‌کړیت. من به
ئه‌زموونی به‌چوک و که‌م به‌های خۆمه‌وه ده‌لیم، زۆربه‌ی بوونه‌وه‌ره
خه‌یالییه‌ راسته‌قینه‌کان پ‌قیان له ده‌سه‌لاته. بیه‌وه‌ی له‌وه‌ تینگه‌ن
جوانی و له‌زه‌تی ده‌سه‌لات له جوانی و له‌زه‌تی خه‌یال که‌متر نییه.
خه‌یال به‌بی ده‌سه‌لات و پ‌ینه‌یه‌کی شیرینه... ئه‌وه ته‌نیا ده‌سه‌لاته
ده‌توانیت بوون به‌خشیته‌ خه‌یال، بیکات به‌ حه‌قیقه‌ت... ترسان‌کن
ئه‌وانه‌ی نایانه‌ویت جوانی ناو خه‌یاله‌کانیان بیه‌ته‌ حه‌قیقه‌ت... ترسان‌کن
ئه‌وانه‌ی تیناگه‌ن ده‌بیت هیزیک و پلانیکی گه‌وره‌ هه‌بیت که
ئاده‌میزاده‌کان هه‌ر یه‌که‌یان به‌ حوکه‌ی شوینی خۆی به‌شیک
به‌چوکی ناو ئه‌و پلانه‌ بیت، به‌ده‌خته ئه‌وه‌ی له جۆره‌ پلانیکی وا
را‌ده‌کات... به‌ده‌خته ئه‌وه‌ی جیگای راسته‌قینه‌ی خۆی جیده‌هیلیت و
ده‌یه‌ویت خۆی شاهه‌نشای خه‌یالی خۆی بیت...

دریژترین کتیبی میژوو

دریژترین کتیبی دنیا، له سەر دهفته ریکی ئیجگار تایبه تی و گه وه ده نوسرا، نه و کتیبه له مالی غه زه لنوس له ناوه راستی ژووریکی تایبه تیدا له سەر میژیکی گه وه دانرابوو. دریژی و قه واره ی دهفته ره که به جوړیک بوو، نمونه ی له هیچ دهفته رفروشییه کی دنیا دا ده ست نه ده که وت. غه زه لنوس لای یه کییک له سه حافه خه یالبازه کان به کردی دابوو، کابرایه کی چاویلکه له چاوی پیر، که له کتیخانه یه کی پر کتیبی دینیدا به رگی بۆ نه و ده ستنوسه کۆنانه دروستده کرد که خه لکی به یازناس و پسپۆی تایبه ت هیتا بوویانن بۆ نه م شاره .

له کۆتایی سه ده ی بیست و سه ره تای سه ده ی بیستویه کدا، پۆحله به ره خه یاللییه کانی نه م شاره که وتنه نوسینه وه و کۆکردنه وه ی حیکایه ته کانی مردن. پیموایه له و قۆناغه دا هوشیاری مرۆفی ئیمه به رابه ر مردن گۆرانکارییه کی ریشه یی و قوولی به سه ردا هاتبیت، په نگه هۆکاری نه و گۆرانکارییه به پله ی یه که م بگه رپته وه بۆ کزبوونی جهنگی ئیمه و ده ولته داگیرکه ره کان. به دریژیایی سه ده ی بیست مردن وه ک شتیکی جوان ته ماشاده کرا، به لام له گه ل پاپه ریندا مردنکه لیککی وه ها ناشیرین په یدا بوون، که مردنیان له کاریکی پۆمانسییه وه گۆپی بۆ پووداویکی دژی و پوچگه را و تاریک. نه وکات گروپکه لیککی نۆد هه بوون وه ک «نه ندازیاره خه یاللییه کان» «کوپه سه فه ریه کان» «پاسه وانانی نیرگس» «کتیب په رسته کان» «ژنانی په ژمورده» «کچانی باراندوو» و که پیکرا تخوبه گه وه کانی ئیمپراتورییه ته که ی غه زه لنوسیان له م شاره دا پیکده هیتا. غه زه لنوس سه رۆک و شاهه نشاهی هه لته بژێردراوی هه موو نه و تاقمه خه یاللیانه بوو، که له رێگای غه زه له وه ده یانناسی. نه وان هه موو له

نوسینی درِیژترین کتیبی دونیادا به‌شداریانده‌کرد، زۆریه‌یان ته‌نیا زانیاریان له‌سه‌ر شوین و مالی قوریانییه‌کان کۆده‌کرده‌وه، ئیشیان ئه‌وه‌بوو مالی کچانی سووتا و ناکام ده‌ستنیشانبکه‌ن، شوینمالی قوریانییه‌کانی شه‌پی ناوخۆ بدۆزنه‌وه، دایک و باوکی ئه‌و کورانه‌ بدۆزنه‌وه که له‌ ده‌ریای ئیجه‌دا خنکان، سوڤاغی ئه‌و ژن و پیاوه‌ بی‌سه‌روشوینانه‌ بکه‌ن که له‌ ناکاو ونده‌بوون و که‌س شتیکی ده‌ریاره‌ی چاره‌نوسیان نه‌ده‌بیسته‌وه. ئه‌وانه‌ی ده‌فته‌ره‌کانیان ده‌گیڤا، ئه‌و ده‌فته‌رانه‌ی دواتر به‌ ناوی ده‌فته‌ره‌ بالداره‌کانه‌وه‌ ناویان پۆشت، گروپیکی چکۆلانه‌ی هه‌وت که‌سی بوون که تریفه‌ یا به‌حری سه‌رپه‌رشتیده‌کردن. جگه‌ له‌ تریفه، دوو کوپ و چوارکچی دیکه‌ ته‌واوی کاره‌کانیان ده‌برد به‌پۆه، ئه‌و گروپه‌ ناویان ده‌فته‌رداره‌کان بوو. ناوی ئه‌و گروپه‌ هه‌میشه‌ وه‌ک نه‌ینی ده‌میڤته‌وه و ده‌بیټ وه‌ک نه‌ینیش به‌میڤته‌وه، چونکه‌ ئیشی ئه‌و ده‌فته‌رداران ده‌شیت له‌ هه‌ر کاتیڤدا بیټ دووباره‌ ده‌ست پێکاته‌وه، کاری ئه‌وان تا ئیستا ته‌واو نه‌بووه، بۆیه‌ هه‌موو ناوه‌یشان و ئاماژه‌یه‌کی هه‌له‌ له‌وانه‌یه‌ ژانیان بخاته‌ مه‌ترسییه‌وه. ته‌نیا شتیک بتوانین له‌سه‌ر ده‌فته‌رداره‌کان بیڵین، ئه‌وه‌یه که‌ پتر له‌ فریشته‌ ده‌چوون، هه‌ندیک له‌و که‌سانه‌ی ده‌فته‌رداره‌کانیان بینیه‌وه، له‌و باوه‌رهدان ئه‌وان مه‌خلوقاتێ هیند به‌په‌حم و ناسکن، هه‌چ ئاده‌میزادیک گه‌ر نه‌ینیشیان بزانیټ ناتوانیټ ئاشکرایانبکات. وه‌ک فریشته، بێ هه‌چ واده‌یه‌کی پێشوه‌خت، له‌ هه‌وش و مالی قوریانییه‌کاندا ده‌رده‌که‌وتن، ئه‌وه‌کات واده‌ و شیوه‌ی ئه‌و ده‌رکه‌وتنه‌ زۆریه‌ی کات غه‌زه‌لنوس و هه‌سه‌نی پیژۆی گولآو دایانده‌نا، شته‌کان به‌جۆریک پێکده‌خران، هه‌چ ده‌فته‌رداریک نه‌که‌ویته‌ بۆسه‌یه‌کی کتوپه‌ره‌وه. پیژۆ، ئه‌ندازیاری پاسته‌قینه‌ی نه‌خشه‌کان بوو، که‌سیک بوو هه‌موو زانیاریه‌کانی خۆی له‌ باره‌ی خۆشارنده‌وه و خۆگۆرین و خۆده‌ریازکردنه‌وه له‌و به‌واره‌دا خسته‌کار. ئه‌وه‌ی ئیستاش سه‌یره‌و شوینی بپوا نییه، هه‌ستانی تریفه‌

يا بەحرىيە بە سەرپەرشتىکردنى گەشتى دەفەدارەكان. خۆتان دەزانن، خانمى يا بەحرى بەردەوام ھەستىدەكرد، جانە ھەر يەكسى گەورە بەدوايە ھەتى. ئىدى چۆن چۆتە ژيەر بارى ھەما كاريكە ھە كە خالى ئىيە لە ترسى كۆپەر ھەلۆيىستى لە ناكاو؟. ھەك دواتر و دواى سۆراغ و تيفكرينىكى زۆر پىيگەيشتم، پىدەچىت خانم تەنيا بۆ خۆرپزگارکردن لە و ترسانە، ياخود بەگژداچوونە ھەي ئەو جانە ھەرە خەيالئانەي ناو ژيانى بە و كارە ھەستايىت. لە دەستپىكى سەدەي بىستويەك و سالانى دواتردا، ئەو تىپە ئىشپىكى زۆريان لە نوسىنى ئەو كىتەبەدا كەرد، سەدان چىرۆكى سەيرى ئەو سالانەيان كۆكردە ھە. دەفەدارەكان بەردەوام بە دەفەرى پەرە ھەھاتنە ھە و دەفەرەكانى خۆيان دەدايە خانمى يا بەحرى و دواتر ماجىدى گول سۆلاف بە دەستوخەتە سىحراوييەكەي خۆي دەيگوازتە ھە سەر ئەو كىتەبە گەورەيەي كە دەبايە ھەردەم لە و ژوورە تايبەتییەدا بەمابايە. كاتىك لاشەكەي موراڊ جەمىل دۆزايە ھە، ئەوان زىاد لە چوارسال بوو بە نەيتى ھەسلەكانى ئەو كىتەبە گەورەيەيان دەنوسى. ئەو سالانە ماجىدى گول سۆلاف ھەفتەي پۆژىك يان دووان لە دوانىوەرپۆيەكەي زووە ھە تا شەويكى درەنگ ناوەرپۆكى ئەو دەفەرانەي دەگوازتە ھە و بە خەتپىكى ئىجگار قەشەنگ كە ھەموو نەوەكانى داھاتوو بتوانن بىخویننە ھە بېرگە دواى بېرگە چىرۆكەكانى دەنوسىيە ھە. ھەمىشە كەمدوو و بادىيە ھەبوو، لە خۆي زياتر كەسى بە پۆخلەبەري خەيالى نەدەزانى. وشەكانى ھەردەم پەر و يقار و بە حورمەتانە ھەبون، بەلام بۆشناخي و خۆگۆرپىن و تەماشاكردنى جۆرىك لە خۆبلىندى تىدا ھەبوو كە ھەردەم لەگەل يا بەحرى و ھەسەنى پىزۆدا مايەي پىكدادانى بچوك و نەرمەكارىوو. تا ماوہيەكەي درىژ كەس لە و گروپەدا ھەستى نەدەكرد مەترسى لەسەر بىت. لە ھەموو لايەكە ھە چىرۆكى ترسناكى مردن و تياچوون دەگەيشتە ئەو كىتەبە گەورەيە، بەلام لە و ماوہيەدا شتپىكى ئەوتۆ پووينەدا بترسن و دەست لە خەونى نوسىن

بەگىشنەو. بەلام ئەو چىرۆكانە بۆنى زۆربەى كوچەكان و ھەناسەى شىدارى نىو مائە كۆنەكان و بۆغەمى زۆربەى خەلكى بىگەسى ئەو شارەى ھىنايە ناو ئەو كىتبەو ە كە لەگەل كردنەو ەيدا مەزۇف ھەستى بە ھالۆيكى سەيردەكرد، ھالۆي ھەناسەى مردووەكان و بۆنى بەجىماوى ژيانيان و شەنى غەربىيان.

ھەرچى پەيوەندى نىوان غەزەلنوس و يابەحرىشە، تا دىت بەرەو غەمگىنى دەپوات. ھەموو خۆشەويستىيەكى پاستەقىنە برىكى زۆر خۆنازاردانى تىدايە. بەلام عەشق بەو پۆخە سۆفییەو ە كە نەگەيشتن بە مەحبوبە تاكە پىگای مانەو ە و بە ئەبەدىيونى بىت، لای تریفە يابەحرى پۆژ دواى پۆژ و سالى دواى سالى شىوہەكى توندتر و سەرپەتر وەردەگرىت. ئەو ماوہە بۆ غەزەلنوس و تریفە يابەحرى، دەمى تىپەرىن و پراھاتن بوو بە پىبازى قوتابخانەيەك كە سۆفىستە كۆنەكان ئوستاد و سەرەشقى بوون. ھەر دووكيان مەشقى ئەوہيان دەكرد چۆن ئەو بوونەوہرە پاستەقىنەى پىشەدەميان بگۆرپە سەر پۆخىكى خەياللى دوورە دەست. ھەردووكيان سەر بەو قوتابخانە خۆرەلاتىيەى خۆشەويستى بوون كە نىش لەسەر گۆرپنى مەحبوبە دەكات لە بوونەوہرىكى پاستەقىنەو ە بۆ كەسىكى خەياللى. وەك ئەوہى بۆ عاشقان تەنيا دوو جۆر بەيەكگەيشتن لەسەر زەمين ھەبىت، جۆرىكيان بەيەكگەيشتنىكى پاستەقىنە و دونيايى و جەستەيى، ئەويدىشيان بەيەك شادبوونىكى خەياللىيە. ھەردووكيان لە قوولايى دلياندا باوہريان وابوو كە مانەوہى خۆشەويستى گرئدراوى يەكگرتنىكە لەم دونيا و لە ئاستى پاستەوخۆى جەستەدا پوونادات، بەلكو لە ئاستى پۆخدا و لە جىگايەكى دىكەدا دىتە ئەنجام.

سەرەتا تەنيا ئەو ئازارە ئازادىيەخشە ئەشكەنجەى دەدان، بەلام دواتر مەترسى پاستەقىنەتر و گەورەتر سەريانەلدا. پۆژ بە پۆژ ناوى غەزەلنوس و ئىشە سەيرەكانى پتر دەبىستران، شتىك زۆر سەرەنجى دونياى بۆ

مالی غزه‌لنوس پراکیشا برایانی دولبر بوو، که به‌جۆرئکی سه‌یر له
 هه‌موو ناوچه‌کانی کوردستانه‌وه خه‌لک بۆ سه‌وزکردنه‌وه‌ی زه‌وییه‌ بێبه‌ر
 و باغه‌ وشکه‌کانیان داویانده‌کردن. برایانی دولبر هه‌تد چر و به‌خۆره‌م
 کێلگه‌ مردووه‌کانیان سه‌وزده‌کرده‌وه، ناوبانگیان به‌ گوند و مه‌زرا و دێ
 پخواه‌کاندا بلأوبوووه، ئه‌وان ته‌نیا دره‌خت و سه‌وزیان نه‌ده‌هه‌تئا،
 به‌لکو جوانیان دروستده‌کرد، ئه‌و دره‌ختانه‌ی ئه‌وان سه‌وزیانده‌کردنه‌وه
 تابلۆی سحرای بوون، ئه‌و گولانه‌ی ئه‌وان ده‌یانپواندن په‌نگ و بۆیه‌کی
 نه‌بینراو و نه‌بیستراویان هه‌بوو. دوا‌ی زیندووکردنه‌وه‌ی هه‌ر کێلگه‌یه‌ک، به‌
 بۆن و به‌رامه‌ی گه‌نم و جۆوه، به‌ عه‌تری گول‌ه‌وه‌ ده‌گه‌پانه‌وه بۆ هۆبه
 بچوکه‌کیان لای غزه‌لنوس و وه‌ک دوو مندالی پۆچپاک له‌ کتێبخانه‌که‌ی
 غزه‌لنوسدا داده‌نیشان و تکیانده‌کرد غزه‌لیان بۆ بخوێنێته‌وه.

تا ئه‌و ئیواره‌یه‌ی عه‌تار ده‌رکه‌وت و ویستی کتێبه‌کانی غزه‌ل
 بکپێته‌وه، غزه‌لنوس هه‌ستی به‌ مه‌ترسی نه‌کردبوو. باوه‌پری وابوو خه‌یال
 و خولیاکانی ترسیان بۆ که‌س نییه‌. هه‌ر شتێکی کردبێت بۆ ئه‌وه‌بووه
 بیسه‌لمێنیت که‌ ئه‌و و پۆحله‌به‌ره‌ خه‌یالییه‌کانی دی له‌ خه‌یالدا نا‌زین،
 به‌لکو کوپی ئه‌م سه‌ره‌مه‌ینه‌ن. دوا‌ی ده‌رکه‌وتنی عه‌تار به‌ ماوه‌یه‌ک
 ئه‌و لاشه‌یه‌ی مورا‌د جه‌میلیان دۆزییه‌وه. به‌لام له‌و ماوه‌یدا شتگه‌لیکی
 زۆر پویاندا‌بوو که‌ ده‌بێت ئێوه‌ ئاگاداریانبن. سه‌رده‌مێک تریفه‌ یا‌به‌حری
 خه‌ریکی ئه‌وه‌بوو کێژ به‌په‌ناکان فێری مافوورچنین بکات، چه‌ند مالتیکی
 دی هاوشیوه‌ی مالی ئه‌و له‌و شاره‌دا هه‌بوو، به‌پێی هه‌ندیک ئامار که‌
 دواتر له‌ پۆژنامه‌یه‌کدا خوێندمه‌وه، ژماره‌ی ئه‌و جۆره‌ مالانه‌ ئه‌وکات
 له‌ سه‌روو هه‌شت مالی نه‌هه‌تییه‌وه‌ بوون که‌ خه‌لکانی پیاوچاک و مۆفدۆست
 بۆ پاراستنی ژیا‌نی ئه‌و ژنه‌ بیکه‌سانه‌ ته‌رخانیانکردبوون. چه‌ند سالتیک
 له‌وه‌وبه‌ر یه‌که‌مین پوودا‌ی ترسناک پوویدا، کاتی‌ک ده‌ستیکی نه‌ناس له‌
 کاتی شیرین خه‌ودا ئاگری له‌ یه‌کی‌ک له‌و مالانه‌ به‌ردا و سێ کچ و

دوو ژن تئیدا بوون به زوخال، دواتر له پووداویکی تردا و له مائیکی دیکه‌دا ژنیکى تر سهرپرډرا که ده‌مى سالبوو له‌ده‌ست میړده‌کەى و براکانى هه‌لهاتبوو، زوری نه‌برد دوو خوشکی دیکه‌ش ژه‌هرخواردکران و له ماوه‌ی چەند سه‌عاتیکدا هه‌ردووکیان مردن، پاشان چه‌کداریک چوو ه سهر په‌ناگایه‌کی دیکه و ده‌ستپړیژیکی کوپړانه‌ی به ناو ژنه‌کاندا کرد و کچیکی کوشت و دووانیش برینداریوون. ئەو پووداوانه مایه‌ی نه‌وه‌بوون، ئەو خانمانه‌ی له پشت دروستکردنی ئەو مالانه‌وه‌ن تیبگه‌ن ژيانى ئەو ژنانه‌ی له په‌ناگاکاندا ده‌ژین له مه‌ترسیدایه. چاویکی زۆر به‌کار و نه‌ینی له دواى دۆزینه‌وه‌ی ئەو حه‌شارگایانه‌بوو، به‌پیی ئەو چیرۆکانه‌ی نه‌وره‌سى گول سؤلاف به‌رده‌وام بو تریفه و که‌ه‌کانى دیکه‌ی ده‌هینا، بریک له‌و مالانه‌ ته‌واو به‌ره‌و هه‌لوه‌شانه‌وه ده‌چوون، له ماوه‌ی ئەو ساله‌دا ژماره‌یه‌ک له‌و ژنانه‌ی له‌و مالانه‌دا ده‌ژيان هه‌لهاتبوون، هه‌ندیکیان به‌کۆمه‌کی هه‌ندیک پیکخراوى چالاک له‌و بواره‌دا گه‌یشتبوونه نه‌وروپا، هه‌ندیکیشیان پوویان له به‌غدا و شاره‌کانى باشوور کردبوو، هه‌ندیکیان له پرستوران و ئوتیله‌کانى نه‌سته‌مبول خویان گرتبووه‌وه، چه‌ندانیکیش له قاتى سه‌ره‌وه‌ی ئوتیله‌کانى مه‌رجه نه‌بیئت له دیمه‌شق شوینی دیکه‌یان ده‌ست نه‌که‌وتبوو. ئەو کیژانه‌ی دواى هه‌لوه‌شاندنه‌وه‌ی ماله نه‌ینییه‌کانى دى بیجیگا ده‌مانه‌وه به‌سهر په‌ناگاکانى دیدا دابه‌شده‌کران. تریفه یابه‌حرى سه‌ره‌نجى ئەو ترسه‌ قوول و به‌رده‌وامه‌ی ده‌دا که ژن و که‌ به‌سته‌زمانه‌کان تیا‌ده‌ژین، بو ئەوه‌ی ئەو ترسه‌یان له بیرباته‌وه، ناچاربوو زیاتر له دونیای خه‌یال و مافوورچنیندا قالیانبکات. خۆیشى تا ده‌هات بیده‌نگتر و غه‌مگینتر ده‌بوو، زۆر له جاران زیاتر ده‌گریا و زۆر زیاتریش ده‌ترسا. له‌و سه‌رده‌مه‌دا هیڊى هیڊى ده‌گه‌پایه‌وه ناو دونیای مافووره‌کانى خۆى. وه‌ک دواتر نه‌وره‌سى گول سؤلاف بوى باسکردم، تریفه له‌و چەند ساله‌دا به‌رده‌وام له‌گه‌ل ئەو کیژانه‌دا مافوورى

چنبيوه و هاليوه شاندو ته وه، هه وگيز مافووريان بو ته وه نه چنبيوه شتيك بهرهمبهينن، بهلكو بو ته وه بووه تهعبير له پوحي خويان و ترس و نازاره كانيان بكن. وهك ته وهى له خويان زياتر هيچ بينهريك له سهه نه مستيرهيه نه بيت شايستهى ته ماشاكردنى ته وه نه خشانه بيت، ياخود له دواى مافووريكى خه يالى بن و بويان دروست نه كرئت و پيینه گهن. جاريك نه وره سى گول سولا ف له تريفه ده پرسيت « بو مافووره كان هه لده وه شيننه وه، بو ناهي ليت دواى خوت خه لك له زهت له سهه يركردنى ته وه نه خش و نيگاره جوانانهى تو بينن؟ ». يا به حرى ده ليت « نه وره سى خو شه ويست، ته وانهى تيمه هه لئانده وه شينينه وه مافوور نين، هيچ نين، ته نيا مه شق و خو ناماده كردن بو پوژيک جوانترين فهرشى هه موو دونيا ده چنين. من و ته و كچانه بو فهرشيک ده گه پيین هه موو ژيان و بوونى خو مانى بخينه ناو، بو مافووريك ده گه پيین كه داتخست و چوويته سهه رى وابزانيت له باغيكى خه ياليداييت، له جيگايه كى له ده ره وهى ته زمينه، له شوپيى كى ترس و بيكه سى و ديسوار و ژوورى داخراوى تيا نيه ». هه ر له وه رزه دا ژنكوژى ده گاته نويميرانيش، كچى هه نديك ده وله مهندي ناسراوى شار و ژنى هه نديك پياوى حيزبى له هه لومه رجى ژور ته ماوى و نايباردا ونده بن و كه سيش ناتوانييت فايلى مه سه له كانيان بكا ته وه .

به ر له دوزينه وهى لاشه كه به ماوه يه كى كورت، شه ويكيان پياويكى غريب خو ي كرد به مالى غه زه لنوسدا، ده ستيك جلى له به ردابوو، كه ميک له جلى قه شه كان ده چوو. پيشيكي سهه رى هيشتبوو وه، عه تريكى ميسكبوى دابوو له خو ي، كه ره واتيكى سپى دريژى به ستبوو، چاو و برو ي له چاو و برو ي يه كيک ده چوو له جهنگ له وه هاتبيت، سه ره تا

له سالۆنه کهی مالى غزەلنوسدا دانىشت، گەنجىكى بەهەببەت بوو، لهوانەى مروف ناتوانيت ههچ جوړه شوناسيكيان بداتى. به حورمه تىكى دەستكرده وه له ژوره هيمن و بېدهنگه كهى مالى غزەلنوسدا، سلاوى له غزەلنوس گرد و وهك «راوكه رى شاكاره ئەدەبببەكان» خۆى به غزەلنوس ناساند. شته كانى به چيروكى وه سىتتىكى باوكى دەستپيكرد كه دارا و نه دارى خۆى بو كۆكرده وهى دەستنوسى كۆن و به يازى شاعيره كلاسيكيه كان سەرفكرده بوو. به جوړىكى وه ها قسەيدەكرد هەموو كەس باوه پيدەكرد. له جانتايه كى دەستى چكۆلانه وه وه رهقه يه كى لولوكراوى درىژى دەرهيئا و به ئەسپايى نه خشهى شارىكى پيشانى غزەلنوسدا و گووتى «ئەمە هيلكارى سەرەتايى شارى خەونەكانە، شارىك تىكه له يه كه له بههشت به ماناي خودايى و بههشت به مانا ئينسانببەكهى». غزەلنوس به سەرسامى سەبرى ئەو نه خشه يهى كرد و چەند جارىك له بهرخۆيه وه گووتى «شارى خەونەكان.. ئاه... شارى خەونەكان...». به كه ميك تيرامانه وه پرسى «دەبببەت چ جوړه جياوازيهك له نيوان بههشت به مانا خودايى و بههشت به مانا ئينسانببەكهيدا هەبببەت؟». پياوه غەريبه كه پيكنه نى و گووتى «جەنابى غزەلنوس، ئيوه له من كارامه تر و پرفامترن، يه كيك له هەلە گەوره كانى ئاين، هەموو ئاينه كان ئەويه يه كجۆر تيروانين بو بههشت دروستده كن، هەر سەردهمه و بههشتى خۆى ههيه، هەر شارە و به جوړىك ته ماشاى بههشت دهكات، ئەگەر نه ئيم هەر مروف و به جيا جوړه بههشتىكى ههيه له بههشتى نهويدى ناچبببەت... ئاغاي غزەلنوس پهنگه بههشت لای تو باغىك ببببەت، پربببەت له شاعير و غزەلنوسى گەوره، كتيبخانه يهك ببببەت پربببەت له كتيبى شيعر. به لام بو يه كيك كه يارى توپ دهكات، بههشت جىگايه كه دەبببەت گوپه پانى يارىكردى تيدابببەت، بو يه كيك كه هزى له شهتره نجه، بههشت دەبببەت پربببەت له يارىكه رى باشى

شه ترهنج... بۆ كه ناوى به ههشت ديت، مروف پاسته وخو حورى و غيلمانى بير دهكه وڤته وه، نازانم ؟ هر مروفه و به جورىك به ههشتى ده وڤت، نهو خراپانهى مروف له سر زهوى ناتوانيت بيانكات، دهيه وڤت له به ههشت بيانكات. به لام له پال نه وه دا من ده پرسم ناخو ئيمه وهك مروفى ئهم سهرده مه ده توانين بيرۆكهى به ههشتىك به بى كۆمپيوتهر به بى سه ته لايت، به بى فپۆكه و شه مه نده فهر و كه شتى گه وره به پښينه پيشچاوى خومان، به پښنه پيشچاوى خوت به ههشت ده بڤت چ جڭيايه كى ناخوش بڤت به بى سينه ما، به بى ياريگا، به بى ئينته رنڤت... به گشتى خه يالى به ههشت خه يالىكى موباره كه، مروف بى نهو خه ياله نازى... من خوم به كه سىكى ئيماندار ده زانم. به لام به داخه وه به ههشت شتىكه هر سهرده مه و به جورى خوى دروستيده كات».

هاتنى ئهم ميوانه له ناكاو و غه ريبه غه زه لنوسى تووشى په شوكان كرده بو، پيشى خوى خوراند و پرسى «جا پڤتوايه بيرۆكهى دروستكردى ئهم گه ره كه به ههشتان بۆ ده هڤنڤت؟». پياوه غه ريبه كه كه له كاتى قسه كردندا خوى به ناوى «جه واهير سهر فه راز» به غه زه لنوس ناسانده بو، گووتى «پڤتوايه نه گه رى دروستبوونى به ههشت له سر زه مين له نه گه رى پڤراگه يشتنى له قيامه تدا گه وره تره، نه وهى من له كتڤه كونه كاندا له سر به ههشت خوڤندومه ته وه، جڭيايه كى خوش نڤيه، تاكه ئيشيك له وى مروف به ئاسانى ده توانيت بيكات نه وه به ده توانيت به ئاسانى سوار حورىيه كان بڤت، ئهم وڤنه يه به ههشت، چيتر له گه ل خه يالى خه لكى ئهم شاره دا جووت نايه ته وه. به ههشت به بى چڤشتخانهى خوش، به بى ئوتوموبيل، به بى سه ته لايت... شوڤنڤىكى ناخوشه. بارى ته عالا وڤنه يه كى به ههشتى كڤشاوه كه ئهم شتانهى تيانڤيه، نه وهى جه لاله تيان باسيده كات، بۆ مروفى ده ور و زه مانى دڤرين خوش و نه فسانه يى بووه، به لام بۆ ئيمه ي ئاده ميزادانى ئهم

پۆژگاره به‌هه‌شت به‌بێ ئینته‌رنیټ، به‌بێ مۆبایل، به‌بێ سینهما، به‌بێ زۆر شتی تر مانای نییه‌...». غزەلنوس سه‌یرێکی جه‌واهیر سه‌رفرازی کردو گووتی «به‌لام ئه‌م نه‌خشه‌ بپۆچه‌ چۆن ده‌کرێته‌ به‌هه‌شت؟ تۆ چۆن ده‌توانیت له‌م هێله‌ مردوانه‌وه‌ به‌هه‌شت بسازینیت... چۆن؟».

«جه‌واهیر سه‌رفراز» به‌ غه‌مگینییه‌وه‌ سه‌یری غزەلنوسی کرد و گووتی «ئاغای غزەلنوس، من بۆ ئه‌و مه‌به‌سته‌ لیڤه‌م... بۆ ئه‌و مه‌به‌سته‌؟ من پێویستم به‌ خه‌یاله‌، مرۆف ته‌نیا له‌ پێگای خه‌یاله‌وه‌ ده‌توانیت به‌هه‌شت دروستبکات... به‌هه‌شت جێگایه‌کی خۆش نییه‌، جێگایه‌ک نییه‌ که‌ ئاره‌زووه‌ حه‌رامه‌کانی تیا تێرده‌بیټ، مرۆف زۆر له‌ تێگه‌یشتنی به‌هه‌شتدا هه‌له‌ده‌کات، به‌هه‌شت شوێنێکی خه‌یالیه‌... جه‌نابی غزەلنوس، به‌هه‌شت جێگایه‌کی خه‌یالیه‌؟».

«غزەلنوس به‌سه‌رسامیه‌وه‌ گووتی «ده‌زانم به‌هه‌شت په‌یوه‌ندییه‌کی زۆری به‌ خه‌یاله‌وه‌ هه‌یه‌، به‌لام نازانم ئاخۆ خه‌یال به‌هه‌شته‌، یان به‌هه‌شت خه‌یاله‌؟ ئه‌و په‌رسیاریکی سه‌خته‌ من وه‌لامم بۆی نییه‌، ئاخۆ خه‌یاله‌ ئه‌و جێگایه‌ دروستده‌کات، یان ئه‌و جێگا عاسیه‌ خۆی له‌ شوێنێکی نادیاردا هه‌یه‌ و ئێمه‌ به‌ خه‌یال بۆی ده‌پۆین».

«جه‌واهیر سه‌رفراز که‌مێک بۆینباغه‌ سه‌پیه‌که‌ی چاککرد و گووتی «وا ده‌زانم که‌ وه‌لامی ئه‌و په‌رسیاره‌ ده‌زانم، باشتتر له‌ مه‌خلوقاته‌ خه‌یالیه‌کان، باشتتر له‌وان».

«که‌مێک به‌ماناوه‌ سه‌یری غزەلنوسی کرد و گووتی «من ماوه‌یه‌کی که‌م له‌وه‌ به‌ر به‌ چیرۆکی پۆله‌ به‌ره‌ خه‌یالیه‌کانم زانی. به‌خت یارمبوو، شه‌ویک له‌ دانیه‌شتنێکی پیاوه‌ ده‌نگ خۆشه‌کاندا به‌شداربووم، ئه‌وانه‌ی گۆرانی ده‌لێن و به‌ده‌نگی به‌سۆزیان خولیا‌ی هه‌مه‌جۆرت تیا سه‌وه‌زده‌کن، ئه‌ستێره‌ و مانگت نیشانده‌دن، به‌یانی و ئێواره‌، کاریوه‌ و پۆشنی تریفه‌ت بۆ ده‌خه‌نه‌ ناو ئاوازه‌وه‌. له‌ ده‌نگی ئه‌و پیاویاشانه‌وه‌، له‌ پێگای هه‌ندیک ژنی په‌شمورده‌وه‌ چیرۆکی تۆم بیست. چه‌ندجاریک و به‌ چه‌ند شتیوه‌یه‌ک

حىكايەتى غەزەلەكانى ئىۋە بەرگۈيىم كەوت. پىموابوو غەزەلنوس ناۋى
 كۈنى شاعىرىكى دىرىن بىت كە من نەمناسىۋە و نەمدىۋە، ناۋەكەتان
 بۆنى سەردەم و زەمانىكى تىرى لىدەت، كەمىك كۆن و كال دەنۆيىت، بۆ
 يەكىكى ۋەك ئىۋە كە ھىشتا تەۋاۋ نەچۈنەتە سن و سالەۋە، كەمىك
 سەير و پىرتەلىسم كەوتتەۋە، ۋەك ئەۋەى ئىۋە دۋاى سەردەمى خۇتان
 لەدايكبوۋىن. بەلام غەزەلەكانتان قەشەنگ و ئەفسونكارن، ھىچ شىتېم
 نەبىنىۋە و نەبىستۋە ۋەھا كارىگەرىيىت، ۋەھا خەيال دروستېكات.
 مەرۋف ناتۋانىت دۋاى بىستىنى ئەو غەزەلانە ئاساىى و ئاسۋودە بژى.
 بەلام جەنابى غەزەلنوس بابگەپىمەۋە سەر بابەتى بەھەشت، من و تۆ
 ھەردۈۋىكەمان بە جۆرىك لە جۆرەكان زۆر بىرمان لە بەھەشت كىرۋتەۋە.
 من پىتتەلېم، ھەموو خەيالېك ناتۋانىت بەھەشت دروستېكات، خەيال
 ۋەك دەرگا ۋەھايە، ۋەك پىگا ۋەھايە، راستە ئەۋەى بەو پىگايەدا نەپۋات
 ناگاتە بەھەشت، بەلام مەرج نىيە ئەۋەى بەو پىگايەدا پۆيشت بگاتە
 بەھەشت. خەيال ھەزاران پىگاي لىدەپىتتەۋە، يەكىك لەو پىگايانە دەگاتە
 بەھەشت... كىشەى گەۋرەى تۆ ئەۋەى تە ئىستا بىرت لە دۆزىنەۋەى
 ئەو پىگايە نەكىرۋتەۋە كە دەتبات بۆ بەھەشت... ئەۋسەرى ئەۋسەرى
 خەيال بەھەشتە. ئا، جەنابى غەزەلنوس، مەرۋف دەپىت بگاتە بەھەشت،
 ئەۋسا گەشىتتە ئەۋپەرى خەيال. عەزىزم، من بوۋنەۋەرىكى خەياللى
 نىم، بەھەرىەكى ئەۋتۆم لە خەيالدا نىيە، عاشقى شىعەرم، عاشقى كىتېم،
 عاشقى غەزەلىاتى كۆنم، عاشقى سىنەمام، عاشقى بىناسازىم، عاشقى
 تابلىۋم. شىتى ئەۋەم تىبگەم خەيال چىيە... بەلام لەگەل ئەۋەشدا
 بەھەرىەكم نىيە، خەيالېكم نىيە، لەبەرئەۋە پوۋمكىرۋتە ئەۋەى ۋەك
 پلاندانەرىك، ۋەك بەپىۋەبەرىك ئىشېكەم... من پىۋىستىم بە تۆيە، بۆ
 ئەۋەى گەپەكى خەۋنەكان دروستېكەم، پىۋىستىم بە تۆيە، پىۋىستىم
 بە ھەموو بوۋنەۋەرە خەيالېيەكانە... پىۋىستىم بە غەزەلەكانتە، من ئەو

كەسەم كە دەمەوئەت غەزەلەكانت لئېكېرم ... ئەو كەسەم».

غەزەلنوس گووتی «جەواھیری سەرفراز، ئەوسەری خەيال بەهەشت نییە. نا... نا بەرپۆز وانییە. بەهەشت لای من ئاسوودەیی نییە، شۆننیککی جوان و بیتەم نییە. خەيال رېگایەکی تیانییە بمانبات بۆ بەهەشت، ئا، من لە ئەزموونی خۆمەو قسەدەكەم، خەيال چەكێكە لە چەكەکانی شەپ لە جەھەنمدا... بەلامەو گرنگ نییە بەهەشت دروستبکەم، ھەرگیز بۆ بەهەشت نەگەپاوم، بیرم لە شتی وا نەکردۆتەو. من بە کۆمەکی خەيال بەسەر زەویدا دەگەرێم... بە ناو باغە شاردراوەکانی ناو مۆفدا. خەيال شتێكە یارمەتیمەدەدات پتر لە مۆف تێیگەم... خەيال بازدان نییە بەسەر حەقیقەتدا بۆ ناو خەون... تۆ بە ھەڵە تێگەشتوویت... تەواو بە ھەڵە لە من تێگەشتوویت. ئەوسەری خەيال حەقیقەتە، ئەوپەری حەقیقەتە، لەوانەشە مردن بێت، چونکە مردن ھیچ نییە جگە لەوپەری حەقیقەت. من خەونم نییە عەزیزم، من خەيالم ھەیە، فەتەزایام ھەیە. دەزانم... لە میژە دەزانم، خەيال خەونی سەیر سەیر لە مۆفدا سەوزدەكات، بەلام زۆریی وەخت خەون شتێکی ترساناکە، خەون لە جیگایەكدا ناوەستیت، دەبێتە لافاوێکی ترساناک کە دەیهوئەت ھەموو دنیا پادات و شتێکی تر دروستبكات... من و تۆ دوو مەخلوقی جیاوازیین، تۆ خەونت ھەیە و من خەيالم ھەیە... ئەو گەورەترین جیاوازییە بکەوئەتە نێوان دوو مەخلوقەو... بیرت نەچیت، من غەزەل دەلێم، غەزەل... شاری خەيالێ و گەرەکی ئەفسانەیی دروست ناکەم، من غەزەل دەنوسم... ئەوانەى خەيالیان ھەیە لەم دونیایە ھەلانیەن، بێر لە چارەنوسی ھەموو مەخلوقاتەکانی سەر ئەم زەویییە دەکەنەو، بە تەنگ گۆل و میروولەکانیشەو دین. من وام عەزیزم من وام. بەلام ئەوێ خەونی ھەیە دەیهوئەت ھەموو ئادەمیزادەکان بخاتە خزمەتی ئەو خەونەى خۆیەو... جەواھیری سەرفراز، دیکتاتۆرەکانی دنیا، حاکمە دلپەرەکان،

ئیمپراتۆره سامناکه‌کان، هه‌موو خه‌ونیان هه‌بووه . به‌لام شاعیره‌کان خه‌یالیان هه‌یه ... ترسناکترین شت ئه‌وه‌یه خه‌یال وهرگه‌پێت و ببێته خه‌ون ... ده‌بێت خه‌یال وهرگه‌پێت و ببێته هه‌یزی بینینی حه‌قیقه‌ت ... من وا له دنیا گه‌یشتموم».

وه‌ک ئه‌وه‌ی کابرای غه‌ریب سه‌راسیمه و ده‌سته‌وه‌ستان بێت، وه‌ک له‌و جیاکارییه سه‌یر و تونده تینه‌گات که غه‌زه‌لنوس باسیده‌گات، گووتی «جه‌نابی غه‌زه‌لنوس، خه‌یال چ سوودێکی هه‌یه گه‌ر موعجیزه‌یه‌ک دروست نه‌گات. ئێشی خه‌یال‌داری گه‌وره ئه‌وه نییه خۆی به چاره‌نوسی مه‌خلوقاته نزم و بچوکه‌کانه‌وه سه‌رقالبکات. مێژووی مرۆفایه‌تی هه‌ره‌مه‌کان و تاج مه‌حه‌ل و شو‌رای چینی پاراستووه، نه‌وه‌ک چاره‌نوسی گول و میرووله وه‌ک ئێوه ده‌لێن. لێگه‌پێ گول بۆ خۆی بگه‌شتیه‌وه و به‌مریت، به‌لام مه‌هێله خه‌یال‌تان به‌خه‌سار بچیت و بێنیشانه‌به‌سه‌ر زه‌ویدا به‌روات. غه‌زه‌لنوس من و تۆ دۆست نین، به‌لام ماوه‌یه‌که عه‌زیم له‌دوای سو‌راغی تۆم، من نرخێی تۆ ده‌زانم ... خه‌یالی تۆ ده‌توانیت دینه‌مۆیه‌کی مه‌زن و بزوینی موعجیزه‌یه‌ک بێت، ئه‌م پۆحه‌به‌ره جوانانه هه‌یزێکی له‌بنه‌هاتوون ... هه‌یزێکی گه‌وره‌ن و واهه‌ستده‌که‌م کلێلی هه‌ندیکیان له‌لای تۆ بێت. گوێیگره عه‌زیم، له‌شه‌پی سه‌فه‌وی و عوسمانیه‌یه‌کانه‌وه ئه‌م شار و گوند و عه‌رده‌ی من و تۆ، ئیمپراتۆر و له‌شکر و حاکم پیا‌تیده‌په‌ن، له‌ پێش ئه‌و زه‌مانه‌شه‌وه ئه‌م خاکه هه‌ر په‌ڕپوه له شاعیر و غه‌زه‌لنوس، به‌لام سه‌یرکه ئه‌م خاکه‌ی من و تۆ شوێن ده‌ستی هه‌یج خه‌یالێکی پێوه دیار نییه ... سه‌له‌های سه‌له وه‌ک شیت ده‌گه‌ڕێم و ده‌لێم کوا خه‌یال؟ کوا خه‌یال؟ ئاه ... وێرانه‌یه، وێرانه . غه‌زه‌لنوس ئه‌و کتێبانه‌م پێغه‌ڕۆشه، ئه‌و غه‌زه‌لانه‌م بده‌ری، با له‌م شاره‌دا گه‌ره‌که‌یک دروستبکه‌م بپۆینه‌بێت، شتێک له یاده‌وری به‌شه‌رییه‌دا به‌مێنێته‌وه ... ئه‌م شاره‌ی من و تۆ ده‌بێت شتێک دروستبکات، موعجیزه‌یه‌کی هه‌بێت تا دنیا سه‌ری بۆ

نزمبکاتەو، پېژىبگرېت، بېپارېزېت».

غەزەلنوس چەند جارېک بە تېفکرىنەو ە چاويلکە چکۆلانەکەى پاککردهو ە گووتى « ەزىزم قسەکاتى تۆقەشەنگن، منىش حەزەکەم ئەم شارە خاوەنى ئەفسانەى خۆى بېت، بەلى شارېکى بېخەيال و فەقىرە... لەگەلتدام، گەرەکەکانى تۆزوى و تەسک و ناپېکن. شەقامەکانى پېس و بېسەوزى و بېزەنگن. بەلام مۆفەکان ناتوانن خەيالى خۆيان يەکبخەن، لەوانەيە بتوانن بە کۆمەل يەک حەقىقەتيان ەبېت، بەلام ناتوانن بە کۆمەل يەک خەياليان ەبېت... چونکە جەوهرى ئازادى ئىنسان لە خەياليابەتى، چۆن شىعرى شاعىرەکانى دونيا لەيەک ناچن، خەيالى مۆفەکانىش لە يەک ناچن... بېيەنە پېشچاوى خۆت ەموو شاعىرانى دونيا بۆ نوسىنەوى شىعرېک کۆبووبىنەو، بېيەنە پېشچاوى خۆت، لەوانەيە ئەو شىعرە دواچار تېکستىكى بېمانا دەرېچېت، چونکە پۆحى پاستەقىنەى ەيچ يەکېکانى تيا نىيە. خەيالى ەم مۆفېک بە پۆح و بوونى ئەو ەو ە گرېدراو... شتېک نىيە بچېتە ناو ەيچ خەونىكى گەورەو... بېرۆ گەرەکېكى خەيالى بۆ خۆت دروستېکە... نەخشەکەت کۆبکەرەو ە بېرۆ، تۆ دەتوانىت بېيت و بە خەيالى مندا سەفەرىکەيت، بەلام ناتوانىت خەيالى من بەرىت بۆ خۆت... دەتوانىت من داو ەتېکەيت و بەو شارە خەياليەى خۆتدا بىگېرېت، بەلام ناتوانىت بىکەيتە کرېکار لەو شارەدا. ئەھرامەکان موعجىزەى خەيال نىن... موعجىزەى ئىشن... موعجىزەى ماندوتېتىن. گەرەترىن موعجىزەى خەيال ئەو ەيە مۆفېک دروستېکات بە قوولى لەم دونيايە تېگات، ەمىشە عاشق و ئىلھامبەخش بېت... لەو ەدەرچېت، خەيال موعجىزەيەکى ترى نىيە».

جەواھىر سەرفراز بېتەو ەى خۆى زویر نىشانېدات گووتى « خەيال بە تەنيا دەبېتە وړېنەيەکى بېنرخ. لەمېژە ئەم ەدرە گەرەيە دەناسم، ەدرىکى کۆنە شاعىران و نوسەران زۆر تووشى ەاتوون. منىش ەزانم

خه يال توانا و قودره ته، به لام بۆ ئوهى شتيك به جيبه ئاييت، ده بيت له ناو نه خشه يه كدا ئيشبكات... تو ئه و نه خشه يه ت لانيه، ئه و نه خشه يه لاي منه... ده بيت من و تو كومه كي يه ك به مين».

غزه لنوس ههركات ئاوها به ئارامى له سه ر كورسييه كه ي خوى دابنيشتايه، بيرمه ندر و هه كيمتر ده ينواند، بپئه وهى راسته وخو ته ماشاي ميوانه كه ي بكات، به پئكه نينه وه گووتى «به لام خه يال نه خشه يه كي خوى هه يه، هه يچ كه س ناتوانيت بزانيت نه خشه ي خه يال چييه، مرؤف كه زانى خه يال به ره و كوئ ده پوات، چيتر خه يال نيه . هاورپم تو له وه دا هه له يت، ببوره، ببوره به پز، تو خه يال وه ك جوړي ك له ديكوړ ته ماشاده كه يت، له كاتي كدا خه يال ژيانى راسته قينه ي ئيمه يه... خه يالى ئيمه ناتوانيت ژيان جوان بكات، چونكه به شيكه له ژيان خوى. تو ده ته ويت خه يال له شيوه ي شار ي كدا، كوچه يه كدا، گه ره كني كدا دروستبكه يت... وه ك پادشاك ان، وه ك ئه مير و سيا سه ته مه دار و سه ركر ده كان كه هه ميشه هوكمپانى به خه ونيك و به خورافه تي ك ده پارزيننه وه... هه موو پادشايه ك و ئه مير ي ك كه له بينيني حه قيقه ت بيزار ده بيت، بير له خه ونى گه وره ده كاته وه . به لام برام، تو شتيك فه رامؤشده كه يت، به دريژايى ميژوو، ئه و كه سانه ي خاوه ن خه يالى قوول و گه وره بوون خه لك ي ك بوون گومان يان له بوونى به هه شت هه بووه . به هه شتى مرؤفه خه يالييه كان له ناو پوحياندايه، له خه يالياندايه، له و ئيشراقانه دايه كه نيشانى جيهانى ده دن . به هه شتى من له عه شقه ناكام و بيده ره نجامه كانمدايه، له و ديو ده رگاي ئه و باغانه وه يه كه ده بيت به ئاراسته يان برؤم . خه يال هيزه، به لئى، برائى ئازيزم تو له سه ره قيت، خه يال هيزه... به لام خه يال ته نيا ده ستكارى پوچ ده كات، نه وه ك ده ستكارى دونيا».

جه واهيرى سه رفراز به سه بره وه گووتى « غزه لنوسى عزيز، پيمبلئى، ئايا ئه م شاره شايس ته ي شتيك نيه، دواتر هه ستبكه ين

ئادەمیزادەکانی سەر ئەم زەویيە خەيالیان ھەبوو؟ شایستەي ئەو ھە
 نییە؟. من نە فەیلەسوفم و نە شاعیر، من بەلێندەرم، ئا ئاغام، من
 بەلێندەرم، جەواھیری سەرفراز پاوکەری شاکارەکان و پاوکەری پۆحەکان
 و خەيالە جوانەکانە. من دەزانم دەتوانم چ جوړە شارێک دروستبکەم...
 بەلام پێشووخت دەبیئت ھیزی تۆم لەگەڵدا بیئت، ھا ئاغای پر غەزەل،
 چیت دەویئت؟... چي شتیکت لە سامان و مولکی دونیات دەویئت تا
 بیخەمە بەردەستت... ئەو مەملەکەتەي من خەونی پێو دەبینم بئ
 شاعیران، بئ غەزەلنوسان، بئ دەنگخۆشە گەورەکانی ئەم شارە...
 دروست نابیئت. چ کۆشکیکت حەز لێیە لەم شارەدا، چ کێلگەیک، چ
 مەزرایەیک، چ ئافرەتیکی، چ شتیکی مەحال پێمبێ... پێکەو من و تۆ
 شارێک یان گەرەکیک دروستدەکەین کە خەيالێ تۆ و ھیزی من پێکەو
 نەخشەي دادەپێژن... گەرەکیکی جوان و بچکۆلە... من لەوباوەرەدام،
 مەرووف بەبئ خەيال ناتوانیئت حوکمرانی ئەم ولاتە بکات... بۆ ھەک دوژمن
 سەیرمەدەکەیت؟... بۆ لە مانای حەرفەکانم ناگەیت... ئەگەر دەتەویئت
 دنیا جوان بیئت دەبیئت شاعیر لە بورجی خۆی بیئتەدەری، پادشاش
 لە کۆشکی خۆی دەرچيئت، دەبیئت پێکەو لە ناوەرپاستی شەقامیکدا
 بەیەکبەگەن و لەویدا، بەلئ عەزیزم ئا لەویدا بیر لە دروستکردنی
 شتیکی تر بکەنەو. ئەوا من ھاتوومەتە مائی تۆ... ھاتوومە بەر
 دەرگات، من رقم لە کەللەرقی و بەدھەوایی و سەرسەختییە... تیپگە
 غەزەلنوس ترسناکە پادشاگان ناو میدبەگەیت، تیپگە ھیچ شتیکی لە
 پادشایەک ترسناکتر نییە کە بە تورەیی بگەرێتەو بۆ مائی. خۆت
 بخەرە دۆخی ئەو ھەو، پادشاییت و دەتەویئت دنیا جوان بکەیت و کەس
 نییە کۆمەکت پێبکات... ھا... ترسناکە پادشا کە سێک نەدۆزێتەو
 دونیای لەگەڵدا جوانبکات... دەستی خۆت بەری و بیدەنگ بە...
 غەزەلنوس گووتی «ناتوانم دەستی خۆت بدەم». خەيال بۆ ئەو

نه دراوه به مړوف پيسى و كاره سات و ويرانه يى جوانبكات. باغه كانى خه يال
 بويه جوانن چونكه نابنه ديكورى حقيقت. گهر خه يال ببيت شتيك
 كه راستى ده شاريته وه، ده ببيت هتريكي ترسناك... بمبوره نه يى براى
 غريب، واهه سنده كه م تو ده ته ویت من و تو پيکه وه شتيك دروستبكه ين
 كه پيسى و ناشيرينى نه م شاره بشاريته وه... گهر ده ته ویت خه يالى
 من كومه كت پييكات، شتيك مه كه نه م هه موو دزيويه نه بينين، خه يال
 سه فهرتي قه شه نكه، به لام ناييت كاره سات له بير مړوف به ريته وه».

جه واهيرى سه رفراز ده يگوت «غه زه لنوس، به دريژايى ميژوى مړوف
 كاره سات و دلته نكي و غم هه بووه و هه ده مينيت. تبيكه، مړوف
 ناتوانيت به هه شتيكي گه وړه دروستبكات، به لام ده توانيت هه نديك
 به هه شتي بچوك بچوك دروستبكات... هيچ كه س، هيچ سه روك و
 شاهه نشا و ميركي سه ر زوى نه يتوانيوه غم و خوين بسپريته وه، به لام
 ده توانيت شتيك بكات هه ستي مړوف به غم و خوين كه متر بيت...
 نه وه يه نوميدى من».

غه زه لنوس ده يگوت «نازانم پادشاکان ده توانن چيپكه ن... نازانم.
 به لام دلنيام خه يال بو نه وه نه هاتووه، هه ستي غم له مړوفدا بكوژيت...
 پوځله به ره خه يالييه كان پوځله به ري غه مگينن».

نه و شه وه جه واهير سه رفراز هه وليكي زوى دا غه زه لنوس والييكات،
 له دروستكردنې گه په كى خه ونه كاندا كومه كييكات. به لام بيسوود بوو.
 شه وكي دره نك به هيمنى له مالى غه زه لنوس هاته ده ري، به لام
 له قوولايى دليدا هه ستي به رقيكي قولكرد، رقيك له وه به ره كه متر
 هه ستي پيكردبوو، پر به دل نه و خواسته له پوچيدا بوو بگه ريته وه و
 بيكوژيت.

ژنی بارۆنی مریشک به‌وردی چیرۆکی نه‌وجه‌وانی چینی

بۆ گێڕامه‌وه

ته‌موزی ۲۰۰۴

دوای حیکایه‌تیکی درێژ ده‌رباره‌ی فیلیکی که‌وره که‌ ئه‌ستیره له‌لایه‌کی ناسمانه‌وه ده‌بات بۆ لایه‌کی تر، له‌ مآلی «بارۆنی شیر و شه‌کر» هاتمه‌ده‌ری. ده‌بایه‌ بچووبامایه‌ بۆ مآلی بارۆنی هه‌رمی، تا بۆ کچه‌که‌ی ئه‌ویش حیکایه‌تیکی نوێ بگێڕمه‌وه. وه‌ک جاران له‌ ده‌رگای مآلی بارۆندا و ئیشکه‌ریکی منداڵ ده‌رگای کرده‌وه، به‌ هێمنی به‌ پله‌که‌کانی کۆشکی میری هه‌رمیدا سه‌رکه‌وتم، کچه‌که‌ی بارۆنی هه‌رمی ناوی «پۆزان» بوو، یه‌کیک بوو له‌و منداڵه‌ شیرینه‌ی هه‌رده‌م به‌ر له‌وه‌ی بگه‌مه‌ ناوه‌پاستی چیرۆکه‌کان خه‌وی لێده‌که‌وت. به‌لام پرسیاوی زیره‌کانه‌ی لێده‌کردم، پرسیاوگه‌لێک منی ده‌خسته‌ سه‌ر ئه‌و به‌وپایه‌ی منداڵان پێکرا، هه‌تا ئه‌وانه‌ی که‌ له‌ ناوه‌پاستی حیکایه‌تیشدا ده‌خه‌ون، مه‌خلوقات یه‌مه‌تن. ئه‌و پۆزه‌ وه‌ک هه‌میشه‌ ده‌رگای ژووره‌که‌ی خانمی چکۆله‌م کرده‌وه، به‌لام سه‌رسام و سه‌راسیمه‌ له‌گه‌ڵ پۆزانی ناسک و شیریندا «که‌ ئه‌و پۆزه‌ دوو پرچی په‌شی چکۆلانه‌ی دروستکردبوو» دوو خانمی قه‌شه‌نگ و به‌ وبقارم له‌ ژووره‌که‌دا بینى. ده‌موده‌ست ژنی بارۆنی مریشکم ناسییه‌وه. ته‌نوره‌یه‌کی که‌مێک ته‌سک و کورتی له‌ به‌ردابوو، گه‌نجتر و چێژه‌خشته‌ر هاته‌ پێشچاویم له‌و شه‌وه‌ی له‌ ئاهه‌نگه‌که‌دا بینیم. پێده‌چوو خانمه‌که‌ی دیکه‌، ژنی بارۆنی هه‌رمی بی‌ت. پاش سلاویکی کورت، ئه‌و له‌گه‌ڵ منداڵه‌که‌یدا به‌ خێرای ژووره‌که‌یان بۆ من و خاتوونی مریشک چۆلکرد. ژنی بارۆنی مریشک ئه‌م پێگایه‌ی به‌ باشتترین پێگا زانیبوو بۆ ئه‌وه‌ی من ببینی‌ت و که‌سیش گومانی لێ نه‌کات. کراسیکی پرته‌قالی له‌ به‌ردابوو،

قژتيكى خاوى ميشكراو، ده موچاوى باريك و چاوه كانى كراوه و غه مگين بوون. ژنتيكي جوان بوو، به لام پيډه چوو له و يقاريدا لاسايى يه كيكي دى بكا ته وه، ده سته كانى پريوون له بازن، مه كيياجكي ته نكي كردبوو كه به مه كياجى يه كييك ده چوو تازه له پرسه هاتيپته ده رڼ، گوليكي ئالتونى گه وړه دابوو له سهر سنگى. هر له سهره تاوه شتيك له ترس و شه ررم له چاويدا بينى، كه كه متر له چاوى خانمه باروڼه كاندا ده رده كه وت. كه ژووره كه چولبوو، به رله وهى ئه و قسه بكا ت، گووتم «خانمى نازيزم، بيوره، بيوره من ئه و شه وه ئيجگار نه زان و بيحورمه تانه، ئاهه نكه كه م له ئيوه تيكد... باوه رتبييت، مه به ستيكي له و جوړم نه بوو، به لام پړنگايه كي ترم شك نه ده برد... ده بايه ئيوه بزائن من ده مه وييت قسه تان له گه لدا بكه م».

وهك ئه و ژنانه ي كه له كاتى قسه كردندا سه يري شوينيكي ناديار ده كه ن، سه يريكي ده ستي كرد و به ئه سپايى پرسى «تو كييت و چى ده كه يت له نويميران، دلنيام تو بو شتيكي تر هاتوويته ئيره؟... دلنيام». به ئه سپايى گووتم «به پړيز من بو حيكايه تكردن بو مندا لان هاتومه ته نويميران، به لام زور مه به ستيشم بوو ئيوه بينم، من له پړكخراويكي بيانيدا ئيشده كه م كه سوراغى خه لكانى ونبوو ده كه ن، ده بايه هه نديك زانيارى كه م له سهر موراد جه ميل كويكه مه وه، گه پان و پشكنينه كانم بو لاي ئيوه يان هينام... خانميك كه يه كييك بوو له دوسته زوره كانى موراد جه ميل ناوى ئيوه ي بو من هينا، وهك ئه وهى دوا نهيني موراد جه ميل لاي ئيوه بيت، به لام له راستيدا من تا ئيستا ناوى راسته قينه ي ئيوه نازانم، هه موو هر به ژنى باروڼى مريشك ناوتانده هينن».

به چاوه غه مگينه كانى سه يريكردم و بزه يه كي ته نك و پر ته ليسم كه وته سهر ليوى و گووتى «ناوم سه يرانه، زوريه ي ژنى باروڼه كان وه خته ناوى

خۆیان بیرچیتتهوه، کهس ناوی راستهقینهی ئیمه به کارناهیئیت. وهک
ئهوهی شهرم و شورهیی بیئت یان شتیک». که بهو جوړه قسهیکرد،
گهلیک جوان و ناسک هاته بهرچاوم، سادهیی و پاکیهکم تیابینی تا
ئهوکات وامدهزانی مروّف له نویمیران دهستی ناکهویّت و نایدۆزیتتهوه.
لهگهّل قسه و تهماشّا و جوڵهکانیدا تیگهیشتم لهو ژنانهیه، که ههزبان
به ههموو شتیکه و له ههموو شتیکیش دهترسن، سههرتا قفلدار و
پووبهست دهنوینن، که دهشکریتتهوه بیسنوور و بیلهمپهر والاذهبن. ههر
به ههمان سادهییوه گووتی «ئیمه به مورادمان دهگووت «نهوجهوانی
چینی»، وهک چۆن له حیکایهته کۆنهکانی جاراندا که به مندالی
بۆیان دهکردین، کوپی پادشا دهچیتته شکهوتیکهوه و نیگاری کچیک
دهدۆزیتتهوه و عاشقی دهبیّت، دواي دردهکهویّت ئه و وینهیه نیگاری
کچی پادشای چین و ماچینه، موراد جهمیلیش ئاوهابوو، ههر کهسیک
وینهکهی بدیبایه یهکسهه عاشقی دهبوو، له کوپه پادشایهک دهچوو
که خۆی گوپی بیّت و هاتبیّت بۆ ئه م شاره، له بهرئوه من و ژنهکانی
هاوړیم به کوپی پادشای چین و ماچین ناواماندهنا، ناوه نهئینییهکهی له
نیوماندا «نهوجهوانی چینی» بوو».

پیشتر ئه و ناوه م نهبیستبوو. به سههسامی سههیرمکرد و گوتم
«نهوجهوانی چینی... نهوجهوانی چینی... ناویکی سههیره، وهک ناوی نیو
حیکایهتیک». ههستمکرد ژور خپرا لهگهّلدا دهکریتتهوه، وهک ئهوهی ئه و
نهئینییهی کهوتۆته نیوانمان پردیکی پتهوی له بپوا له لا دروستکردبیّت،
کهمیك تهنوره تهسکهکهی پاکیشا که لهگهّل دانیشتندا تادههات کورتر
دهبووهوه و گووتی «پیاوی کورد ههزار ساله، ههر وهخت له حیکایهتیکدا
باس له جوانی بکهن دهلێن «دهتگوت کچی پادشای چین و ماچینه «
«دهتگوت کچی قهپالی فهههنگه» ها... وانیه. نهبوو جاریک بهراستی
جوانی ئیمه بکهن به ناوینشان، وانیه کاک ماجید، وانیه. ئیمهش که

جوانی موردمان بینی، که همو پیکرا عاشقی نهو بووین، که وهما تهلیسمی لیکردبووین، تولهی نهو ههزار ساله مان بهو جوړه کردهوه، جوانی مورادیش له جوانی پیاوانی نهو شاره نهدهچوو. وهک نهوهی له چین و ماچینهوه هاتبیت، وهک کوپی قهپالی فهرهنگ بیت. شتیکی تر بوو، نهو شتیکی تر بوو. ههستهدهکه مخویشی زور حهزی لهو ناوهدهکرد، من بهردهوام پیمدهگووت نهوجهوانی چینی. یهکهمجار که بینیم خوم نهگرت و پیمگووت تو خه لکی چ شار و مهمله که تیکی وهما جوانیت؟ پیشتروام به هیچ پیاویک نهگوتبوو. سهیریکردم و بهو دهنگه پر سؤزهیهوه که همو نافره تیکی شیتدهکرد، به پیکه نینهوه گووتی خه لکی چین و ماچینم». وهک بیر له یادگاریکی تال بکاتهوه گووتی «هه ندیک له ژنانی نویمیران ناویان نابوو «نهوجهوانی فهرهنگی»، به لام من حه زنده کرد پیبیلیم «نهوجهوانی چینی». من زور حه زم لهو ناوه بوو. نازانم چ کچیک یان ژنیک دایهینابوو... مورد له دهرهوهی نویمیران نافره تی زوری ده ناسی، له وانهیه یه کیک له وان نهو ناوهی پیبه خشیبیت، له وانهیه خوی به خوی به خشیبیت، کهس نازانیت. گرنه نهو بوو لای نیمه ناوی نهوجهوانی چینی بوو». به رابه سهیران خان دانیشتم، دهسته سړیکی سپیم له جاناکه م دهرهینا و گووتم «خانم ده زانیت، که مورد چی به سه رها تووه، ده زانیت؟». به غمه وه سهیریکردم و گووتی «همو ده زانین چی لیها تووه، همو ده زانین، هیچ ژنیک نییه له نویمیران نه زانیت چی لیها تووه، به لام چو و که ی و له کوئ، کهس نازانیت... کهس نازانیت». من به غمه وه پیمگووت «نهنینیه کت پیده لیم، نابیت لای هیچ کهس بیدرکینیت، من زانیاری ته و اوم ههیه که مورد جه میل کوژراوه... زانیاری ته و او». وهک من دهسته سړیکی له جاناکه ی دهرهینا و فرمیسیکی چکولانه ی سړی و گووتی «همو ده زانین که کوژراوه... همو ده زانین».

ئو شه‌وه له‌بری ئه‌وه‌ی من حیكایه‌ت بۆ كچه‌كه‌ی بارۆنی هه‌رمێ
 بكه‌م، ژنی بارۆنی مریشك، منی دانا و حیكایه‌تی راسته‌قینه‌ی نه‌وجه‌وانی
 چینی له‌ نوكه‌وه بۆ گێڕامه‌وه، هه‌لبه‌ت چیرۆكه‌كه وه‌ها درێژ و پڕناوه
 كه گێڕانه‌وه‌ی به‌ته‌واوه‌تی زیانیکی زۆری بۆسه‌ر ئابووی گشتی و ئه‌خلاقی
 كۆمه‌لایه‌تیمان هه‌یه، له‌به‌رئه‌وه به‌ ناچارى به‌مجۆره‌ بۆتان كورتده‌كه‌مه‌وه
 «نه‌وجه‌وانی چینی گه‌نجیكى ئاسایی ئیجگار جوان ده‌بی‌ت، كۆپی
 یه‌كێكه‌ له‌ خێزانه‌ هه‌ژار یان مامناوه‌نده‌یه‌یه‌كانی ئه‌م شاره‌، كه‌ خودا
 به‌هه‌یه‌كى بیۆینه‌ی ده‌داتێ كه‌ له‌ زۆرینه‌ی پیاوانی دونیای هه‌رامكردوه‌،
 ئه‌ویش ئه‌وه‌یه‌ زۆرینه‌ی ئه‌و ئافه‌رتانه‌ی ده‌كه‌ونه‌ سه‌رپێگای هه‌زی
 لێده‌كه‌ن. هه‌لبه‌ت نیعه‌مه‌تیكى وه‌ها، كه‌ هه‌موو پیاویكى دنیا خه‌ونی
 پێوه‌ده‌بینێت، له‌ شارێكى وه‌ها پۆخته‌نگ و دلخالی‌دا دیویكى ترسناكیشی
 هه‌یه. به‌لام مورا‌د گوێ به‌ دیوه‌ ترسناكه‌ی په‌یوه‌ندیه‌ زۆره‌كانی نادات.
 شتیك له‌ فه‌رهمه‌نگیدا نییه‌ ناوی به‌قا و مانه‌وه‌ بی‌ت، له‌ یه‌ككاتدا
 ده‌توانی‌ت بێشوما‌ر ژنی خوشبو‌یت و بێشوما‌ر په‌یوه‌ندی به‌ستیت. سه‌یر
 له‌وه‌دایه‌ هه‌چ ژنیكیش نایه‌و‌یت مورا‌د بۆ خۆی داگیربكات، وه‌ك ئه‌وه‌ی
 هه‌موو ژنیك بزانی‌ت كه‌ مورا‌د جۆریكه‌ له‌ مرو‌اری، م‌رؤف ناتوانی‌ت
 هه‌لیگریت بۆ خۆی، به‌لكو ده‌توانی‌ت ته‌نیا جارێك ده‌ستیكى لێ‌ب‌دات
 یاخود نیگایه‌كى بكات، یان بۆ جارێك یان دو‌وان بی‌یاته‌ ناو جیگاوه‌.
 به‌رله‌وه‌ی ئه‌و گه‌په‌كه‌ گه‌وره‌یه‌ی نو‌یمیران دروست بی‌یت و خانه‌واده
 خانه‌دانه‌كان بی‌نه‌ ئه‌م به‌شه‌ تایبه‌تی و نا‌وازه‌یه‌وه‌ كه‌سه‌رته‌ میرا‌ویان
 پێده‌گ‌ووت، مورا‌د سه‌رته‌ له‌گه‌ڵ كچی یه‌كێك له‌وانه‌دا ده‌بی‌ته‌ د‌وست كه‌
 تریله‌ شو‌فل و ل‌وری گه‌وره‌یان ده‌نارد بۆ ئێران. ك‌وپه‌كه‌ سه‌رته‌ شو‌فیری
 ل‌وری ده‌بی‌ت، به‌ه‌وی ئه‌وه‌ی كه‌ ئیشی ئه‌وه‌یه‌ ل‌ورییه‌كان تا سه‌ر سنو‌ور
 لێ‌بخو‌پیت، ده‌رگایه‌كى لێ‌ده‌كری‌ته‌وه‌ تا ئاسان تی‌كه‌لا‌وی ما‌له‌ ده‌وله‌مه‌نده‌كان
 و خه‌لكانی پاره‌داربی‌ت. له‌به‌ر هه‌ر ه‌ویه‌ك بی‌ت مورا‌د زو‌وتر و بێ‌گرفت‌تر

له هر شؤفیرتکی تر که لوپهل و بار و ماشینه کان له پاسگه و خاله کانی گومرگ ده په پرتیته وه، نه وه واده کات خۆشه ویست و شوینی متمانه بیټ. بهرله وهی موراد بکه ویته ناو ژنانی خانه دان و میرئاسای شاره وه، په یوه نندی گه لیککی زوری له گهال کچانی هه ژار و خانمه فرمانبره بیهیواکاندا هه بووه، که به جوانی خوی و به غه زله کانی مه ستیده کردن. بهلئ به غه زله کانی، من بۆ په که مجار له ده می ژنی بارونی مریشکم بیست که موراد جه میل شیعر بیژ و غه زله خوینیکی ده نگخوش و مه ستهین بووه. نه مپړ هه موو ده زانن نه وهی ژنانی نویمیرانی تووشی دهردی «نهوجه وانی چینی» کرد، نه و وینه به بوو که له ده سستی خانمی گولبه هاره وه داکه وت «که دیاره له بهر هه ندیک هوئی نه خلای ناوی راسته قینهی خوی لیره دا ناشکرا ناکهین». پیده چیت گولبه هار له سه ره تای سالی دوو هه زاردا عاشقی نهوجه وانی چینی بوویټ، زۆربهی ژنانی نویمیران نیستاش گوناھی نه و درده که زیاتر له نه نفلۆنزایه کی سخت ده چیت تا عه شق، ده خه نه پال گولبه هار. گولبه هار نه و وینه به ده هینیت و پیشانی ژنی بارونی هه نگوینی ده دات، که نه وکات بهرله وهی وشه ی بارون داکه ویت، پیانده گووت «میری میرانی هه نگوین». ژنی هه نگوین به جوریک ئالوده ی وینه که ده بیټ، خراپتر له ئالوده بوونی پاله وانی حیکایه ته کۆنه که مان به نیگاری هه لکه نراوی ناو نه شکوته که، سویند ده خوات که نه و وینه به راستی نییه و مه خلوقی وه ها مه گه ر له خاکی چین و ماچیندا هه بیټ، واته له خاکی خه یال و نه فسانه دا. نه وه گولبه هار ناچار ده کات، بۆنه یه ک بدۆزیته وه که نهوجه وانی چینی پیشانی ژنی هه نگوین ئاغا بدات. پیده چیت په که م په کدی بینینی نیوان نه و دووانه له دوکانی ستیانفرۆشیکی هاوړی موراد بوویټ، ژنی بارون که هه لبت خانمیکی به حورمهت و پر پرزه و پیشتر چ جوره سهرکه شیهه کی ژنانه و بیحیسابی نییه، دواي نه وهی موراد ده بینیت، دواي نه وهی گوړی

له یهک دوو غه زهل ده بیټ عاشقی موراد ده بیټ. ئه م حاله ته بۆ هه موو عاشقه کانی دیکه ی موراد جه میلیش راسته. گولبه هار که دلنیا به ناتوانیټ موراد بۆ خۆی هه لگرتیټ و تا قیامهت به مولکی خۆی حیسابییکات. له خۆبوردوانه و بیټه را و بگره به کی ئه وتۆ، که له م جۆره په وشانه دا زۆر له نیوان ژناندا پیکدیټ، بۆ ژنی بارۆنی هه نگوین ده ست له موراد به رده دات. هه موو ئه و کیژ و خانمانه ی به خۆشه ویستی موراددا تیټه پیوون، دوا ی که ناچارده بن بۆ خانمیک یان کیژکی دی ده ست له موراد به رده ن، واهه سته ده که ن ته وای ئه و ئه زمونه یان هیچ نه بووه جگه له خه ونیک، سه فه ریک بۆ ئاسمان، گرتنی سه راییک بۆ ماوه به کی کورت، هه مووش به ئه ندازه یهک له یه کتر تیټه گه ن، هیچ یه ککیان هه ست ناکات به و په یوه ندیه هه رامیکی شکاندیټ یاخود شه ره فی لکه به کی گرتیټ. دوا جار موراد وهک خه ونیکی ده ستاوده ستی لیټیټ که هه موو خانمه جوان و بیکه س و مه حرومه کانی نویمیران یهک ده یدهن به وی دیکه یان. تاکه شتیټ له و خه ونه دا ده گۆرډرټ کورتی و درټیټ به کی ته ی، که پیټه چیټ تاکه شتیټ کیش بیټ موراد خۆی پکیفی به سه ریدا هه بوو بیټ. ئه وه ی موراد له نویمیران و له نیو خانه دان و پاره داران و ئاهه نگه کانیاندا ده کاته میوانی هه میشه یی ئه وه یه که سه رده میټ واز له شۆفیری لۆری ده هیټیټ، له گه ل خاوه نی یه کیټ له هۆله گه وره کانی شاردا ده بیټه پیکخه ر بۆ ئاهه نگی شه کراو و شایی و پۆژی له دایکبوون. له و هۆله دا ژنان و کیژانی گه نج به به رده میدا ده پۆن و به شه پۆل عاشقی ده بن. پیټه چیټ کوپه که له دوا دوو سالی ژیانیدا مه یلیکی زۆری به لای کچ و ژنه ده و له مه نده کاندا لادروستبوویټ، بیټه وه ی له هه ندیک په یوه ندی خیرای دیکه ش له گه رپهک و کۆلانه هه ژاره کاندا ده ستی پاراستیټ. که س به دروستی نازانیټ چه ند کیژ و چه ند ژنی خانه دان به راستی په یوه ندیان له گه ل موراددا هه بووه، ئه وه ی که گرنگه

ئەو ئەستېرە سەيرانەيە كە لەسەر لەشی خانمان يان لە فەزای ئەو شویتەدا جێدەهێلێت كە ژوانی تیا دەكات، وەك ئەوێ كۆپى ئاسمان ياخود بآلیۆزى ئەستېرەكان بێت. ھەر ئەو ئەستېرانەش دواچار نھیتی ئاشكرادەكەن. مەرووف ناتوانی بزانیت ئاخۆ سەرەتا پیاوان و كۆرانی نویمیران تا چەند ئاگادارى ئەو پەيوەندیانە بوون، بەو ھەدا مەوراد پەيوەندییەكانى زۆربوون و زوو زووش گۆرپوونى، كەس تاسەر نەیتوانیوە بەلگەيەكى تەواوى لەسەر بگرێت، حىكايەتەكەشى لە ناو ژناندا وەك نھینییەكى گەورە و موقەدەس كە پێكرا دەبێت بپارێژن، ئاسان نەچۆتە دەرهو ھە و نەبۆتە بابەتى غەیبەتە ئاساییەكان. ژنى بارۆنى مەرىشك راپوابوو كە نەوجەوانى چینی و ھا فەرىشتەپەنگ و خودایی دەرکەوتوو، پێكرا ژنان وەك نھینییەكى ئاينى سەبرى عەشقى خۆيان بۆ ئەو گەنجە كەردو. ژنى بارۆن لە قەسەكانیدا سێ جار بۆ منى دووپاتكەردو ھە كە «نەوجەوانى چینی، بۆنى خەيالى لێدەھات». ئەگەر چى من خۆم بە يەكێك لە پەسپۆرەكانى خەيال دەزانى، بەلام پێشتر جۆرە گوزارەيەكى وەك «بۆنى خەيالى» بەرگوى نەكەوتبوو. وازەندەكەم كە گەر پیاوانى نویمیرانیش بپێك لەو حىكايەتەيان بىستبێت باو ھەريان پێنەكەردو. ئەو ھە حىكايەتەكەى ھێناو ھە سەر ئەو كۆتاییە غەمگینە، ئەو ھەيە كە پێدەچێت دواچار نەوجەوانى چینی خۆى عاشق بووبێت. ئەو ھە گۆرپانكارییەكى ترسناكى لە چۆنیتی و ئاراستەى یارییەكەدا دروستكەردو. حىكايەتەكە بەو جۆرەى من لە دەمى سەيران خانم بىست، بەمشێو ھە بوو. ژنى بارۆنى مەرىشك دوا خانمە لەو زنجیرەيەدا كە مەوراد پەيوەندى لەگەڵیاندا ھەبوو. بەلام پێش ژنى بارۆنى مەرىشك، نەوجەوانى چینی ھەزى لە ژنى بارۆنێكى گەنج كەردو بە ناوى «بارۆنى كۆلەكە» ھە. ژنى بارۆنى كۆلەكە كە ھەر وەك من لە دەمى خانم بىست ناوى «باران شوگور» بوو، كە ئویش كچێكى بێئەندازە جوان و گەنج بوو، بێئەندازە

سیحراوی، گەلەکیش پەر لە خەیاڵات و حەز، کچەکە یەک دایکی پیری
 ھەبوو کە چەند سالتیک لەو ھەبەر مردووە، لەو زياتر کەس ھیچ شتێکی
 دەربارەي ئەسڵ و پەچەلەکی نەزانىووە. نەوجەوانى چینی دواى باران
 شوکۆر بۆ ماو ھەیک دەچیتە پەيوەندییەو لەگەڵ ژنى بارۆنى مریشکدا.
 بەلام نەوجەوانى چینی کە دەگاتە سەر نۆرەي خانمەکەي بارۆنى
 مریشک، وەھا غەمگین و دلەنگە پیشتەر کەس وەھا نەیبینیووە. ئەو
 چەند جارەي نەوجەوانى چینی لەگەڵ ژنى بارۆنى مریشکدا دادەنیشیت،
 بەشى زۆرى کاتەکیان بەو ھەو دەپوات، فرمیسکەکانی موراود و شکبکاتەو،
 کە شیتانە حەزى لە ژنى بارۆنى کولەکە کردووە و شەرم لەو ھەش ناکات
 بۆي بگری. موراود ناتوانیت ھەرگیز باران شوکۆر لە بیربکات و تاکە
 ئومیدی ئەو ھەیکە کە ژنى بارۆنى مریشک یارمەتیبدات. من لە قسەکانی
 خاتوونی مریشکەو تێگەیشتم کە ئەو کەمتەرخەمیەکی نەکردووە، بە
 پێچەوانەو پێدەچیت ژنى بارۆن دلسۆزانە کۆمەکی بە ھەردوو عاشقەکە
 کردبیت. ئەو ھەیکە مجارە نەوجەوانى چینی ھەنگاوێک بۆ دواو بەگەپتەو
 و بۆ کۆنە یاریکی وەھا پەرۆش و شیت بیت. لە قسەکانی ژنى بارۆنى
 مریشکەو تێگەیشتم کە باران شوکۆر و نەوجەوانى چینی بۆ نزیکى
 سالتیک لە پەيوەندیدا دەبن. ئەو ھەي چیرۆکەکیان ئاشکرا دەکات ئەو
 ئەستێرانەيە کە موراود لەسەر جەستەي ژنى بارۆن جێدەھێلێت و جار
 دواي جار دووبارە دەبێتەو. موراود ئەستێرەکانی خۆي تەنیا لەسەر لەشى
 باران جێناھێلێت، بەلکو ئەستێرەکانی ئەو لەسەر دیوار و پێخەف و
 قەرەوێلەکانیش جێدەمێنن. بارۆنى کولەکە کە کوپێکی وریایە ھەر زوو
 سەرەنجی ئەستێرەکان دەدات، بەو ھەدا بارۆنى کولەکە خوشی کەسیکی
 داوینپاک نییە پێدەچیت لە دەمی ژنییک لەو ژنانەي لەگەڵیاندا خەوتوو،
 حیکایەتی ئەو ئەستێرانەي بیستبیت و لە حەقیقەتی چیرۆکەکە
 تێگەیشتبیت. چیرۆکی ئەستێرەکان سەرەتا لە بارۆنى کولەکەو

داده که ویت، له ووه وهندیک له پیاوانی نویمیران یاده وهری خویان
 تیزده که نه وه و یادیان ده که ویت وه که پوژیک له پوژان نه سستیره ی سهیر
 و پوناکی گومان لیکراویان له سر له شی ژنه کانیاں و له فهزای
 مالّه کانیاںدا بینیه. له پځای نه و حیکایه ته وه ژور له بارونه کان پقیکی
 شیتانه و کویر له نه وجه وانی چینی هله دهرگرن. خانمی بارونی مریشک
 پیو ابوو، چیروکی نه و نه سستیرانه پاست نییه، به لکو خودی نه و
 پوناکیه، جوړه تیشک و کرانه وه و پوناکیه که که هه موو ژنیکی ناسایی
 دواي ژوانیکی پاسته قینه پیی دهره وشیته وه. هه موو خانمیک دواي
 خه و تنیکی عاشقانه ی قوول، که هه ستبکات پیاوړک هیه و به پاستی
 دهیه ویت بیبات بو به هه شت، پر ده بیت له وه ها جوانی و وه ها نوریک.
 خانم هه روه ها پای و ابوو به وده دا ژیا نی نویمیران سارد و تاریک و
 بیروشناییه، نه و نه سستیرانه لیږه پوښنتر و سافتر دهرکه و تون. نه ز بو
 خوم له میژبوو نافرته م بو گرنه نه بوو، ته وای حیکایه ته که ش بو من
 وهک فلیمیک و ابوو که له ژیا نی پاسته قینه دا تیا ده ژیا م، له پاستیدا
 نه مده ژانی که ی ده شیت نافرته بدره وشیته وه و که ی نه دره وشیته وه،
 به لاشمه وه گرنه نه بوو که ی دهره وشیته وه یا ن نادره وشیته وه. به لام
 دواي دره وشانه وه کانی باران شوکور، ئیدی بارونی کوله که ژماره یه کی ژور
 چاو ده خاته دواي تا به ته واره تی تیده گات نه و کوپه ی ژنه که ی شیتانه
 عاشقی بووه موراد جه میله. ژنی بارونی مریشک باوه پی وه ها بوو،
 بارونی کوله که بو نه وه ی نابرووی نه چیت، بارانی نارووه بو لای
 خالیکی له دهره وه ی ولات، بو نه له مانیا یا ن ئینگلستان... دلنیا شبوو،
 کوشتنی موراد به ته نیا دهستی بارونی کوله که ی تیدا نییه، به لکو
 پلانی ژماره یه کی ژور له میر و ناغا و بارونه کانی نه م ولاته یه».

یاداشته کانی بارونی خه یال

هیچ که سیک له م شارهدا نییه، ناوی جهواهر سهرفران بیت، نه وه من بووم شهویکی نه یلولی دوو هزار و دوو پووم له مالی غزلهلنوس کرد و خۆم وهک کپیری دهستتوسی کۆن و پاوکه ری شاکاره نه ده بییه کان نیشاند، نه وهی من له غزلهلنوس تیگه یستم نه وه بوو که هر مرقفه و شاری خه یالی خۆی ههیه، به لام نه وهی لای من ترسناک بوو، نه وه بوو که نه وایده زانی پادشا و شاعیر ناتوانن پتکه وه له دروستکردنی شاریکدا ئیشبکه ن. باوه پی وابوو شاعیر شتیکی نییه پتیکه شعی پادشای بکات. نه و قسانه ی له خۆ به جهوکزانی وه سهرچاره یان نه گرتبوو. به لکو له هه واو غروری که سیکه وه بوو که ده زانیت ده لیت چی. نه ویان وهک پیاویکی ساده بۆ وه سفکردبووم، به لام بلندبین و سهرکesh هاته پیشهوارم. ئیستا تیده گم که غروری شاعیر جهۆره غروریکه هه موو که س ناییبینیت. کاتیک قسه یده کرد قوول سهیری نیو چاویم ده کرد، زۆر قوول. هه ستمده کرد شتی زۆر ترسناکی تیدایه. ده مزانی گه وره ترین پرسیری نه و ساته ی نه م شاره نه وهیه جهۆن شاعیر و پادشا، پتکه وه ئیشبکه ن... جهۆن پتکه وه له سهر سفره یه ک دانیشن و بیر له جوانکردنی نه م شاره بکه نه وه، بیر له چاره نوسی نه م ولاته بکه نه وه که تازه به تازه نه سیمی ئازادی بهر روخساری ده که وت. خۆم له وه چه ی میر و به گزاده کان بووم و ده مزانی سهرۆک به ته نیا نه وهی بۆ ناكریت، ده زانم... من ده سال زیاتربوو تیکه له به سیاسه ته داره کانی نه م مه مله که ته بوو بووم که س نه یده زانی چی ده که ن و چیان ده ویت. به کۆمه لیک کۆیر ده جهوون، له تروپکی شاخیکی به رزه وه به ره و بنی خه په ندیکی قوول خله ده بوونه وه،

پیشانوابوو له دامپنی ئه‌و شاخه‌دا ده‌کونه باغیکی سه‌وزه‌وه، به‌لام
 من ده‌مبینی که بنی ئه‌و چیا سه‌خته هیچ نییه جگه له خه‌ره‌ندیکی
 بیین. من ده‌مزانى له‌گه‌لیاندا تا بنی ئه‌و خه‌ره‌نده به‌رده‌بمه‌وه، به‌لام
 ده‌مویست شتیک بکه‌م، گه‌ره‌کیک، باغیک، کوچه‌یه‌ک دروستبکه‌م.
 ده‌مویست هه‌ستبکه‌م که من وه‌ک ئه‌وان به‌رنابه‌وه، به‌لکو ده‌فرم و
 خه‌ون ده‌بینم. به‌لام غه‌زه‌لنوس وه‌ک پو‌حیکی ته‌نیا ئیشیده‌کرد من
 ده‌مویست خه‌یالی خۆیم بداتن، ئه‌و باسی حه‌قیقه‌تی بۆ ده‌کردم.
 هه‌ر پو‌حله‌به‌ریکی خه‌یالی زۆر باسی حه‌قیقه‌ت بکات، ترسناکه. من
 دوای ئه‌و دانیشتم له‌گه‌ل غه‌زه‌لنوسدا ماوه‌یه‌ک چوومه خه‌لوه‌ته‌وه
 و چه‌ندین کتێم له‌سه‌ر ده‌ردی قوولی شاعیره‌کان و نه‌خۆشییه
 ده‌رونیه‌کانیان و ئه‌و بیمارییه جه‌ستیی و پو‌حیانه خوینده‌وه که
 تووشی دین. له ده‌ره‌نجامی پشکنین و خویندنه‌وه‌کانمدا گه‌یشتمه ئه‌و
 به‌روایه‌ی شاعیران پیکرا نه‌خۆشییه‌کی ترسناکیان هه‌یه، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه
 هه‌رکات داوایان لێده‌که‌یت له بونیادنانی دنیادا به‌شداربن، ئه‌وان
 به‌ره‌و خه‌یال و ته‌لیسم و ته‌فسانه راده‌که‌ن، که لێشده‌گه‌رئیت پوو له
 خه‌یال بکه‌ن و پێیانده‌لێت ئا‌غایان فهرموو بپو‌ن و ئه‌وه‌امی ره‌نگینی
 خۆتان بژین، ده‌گه‌رینه‌وه بۆ دونه‌یا و به‌ده‌نگی به‌رز دژ به پادشاکان
 و به دونه‌یا ده‌یکه‌نه ده‌نگه‌ده‌نگ و قسه‌کردن. به‌دیرژایی میژوو ئه‌وه
 ده‌ردی شاعیران بووه. هاواری انا الحق ی حه‌لاج له کاتی مردندا
 چیه جگه له هه‌له‌اتتیکی خه‌یالی بۆ پێشه‌وه، یاخود ته‌ماشاکردنی
 لۆرکا بۆ ئه‌ستیره‌کان پێش له مردن... چیه جگه له راکردن
 به‌ره‌و خه‌یال. ئه‌و شه‌وه که چووم بۆ لای غه‌زه‌لنوس داوام لێکرد
 کومه‌مبکات، ئه‌و شتیک هه‌بوو، که ئیمه نه‌مانبوو، هیژیک ده‌یتوانی
 هه‌موومان جوانبکات و به‌هیزمانبکات. به‌لام ئه‌و غروره قووله‌ی،
 ئه‌و خواسته شه‌یتانییه‌ی که ده‌ست نه‌خاته ده‌ست مه‌خلوقیک وه‌ک

خوی شاعیر و خه یالناس نه بیئت، ئەو خواستەیی بلیت «سەیرکەن، من گەرچی بوونەوهریکی خه یالیم، بەلام دەتوانم حەقیقەتیش ببینم و لە شاگردانی راستیش ڕووتەر بیدریکتیم»، ئەو شانازییه درۆیه که شاعیران لە ئەلیاده و ئۆدیسهوه بە بالای خۆیان ڕه‌یوه، لە فیردهوسی و خه‌یام و مۆته‌نەبی و مه‌ولانا خالیدهوه تووشی هاتوون، هه‌موویم لە چاوی غه‌زله‌لوسدا خوینده‌وه... شاعیران به‌هه‌شتیکی خۆیان هه‌یه‌ پیشانی که‌سی ناده‌ن. وا هه‌ستده‌که‌م لە دێرزه‌مانه‌وه وه‌ها بووه، ئێمه‌ی ئاده‌میزاد هه‌موومان لە به‌هه‌شت دهرچووین و ئەوان لەوئ ماونه‌ته‌وه. تێده‌گه‌ن؟ من لە دهره‌نجامی که‌رانی زۆرمدا به‌وه‌ها راستییەک گه‌یشتم. ئەو شه‌وه ده‌توانی بیکوژم. هه‌ر وه‌ختیک گویم لە شاعیری که‌ ده‌بیئت باس لە جیاوازی نێوان خۆی و دنیا ده‌کات ده‌مه‌وێت بیکوژم. زۆرجار ده‌چمه‌ چاپخانه‌ی شاعیره‌کان و لە جل و به‌رگی لادێیه‌کی نه‌خوینده‌واردا سوچیک ده‌گرم و گوێده‌گرم که باسی خۆیان ده‌که‌ن، باسی جیاوازی و گه‌وره‌یی خۆیان ده‌که‌ن، هه‌موویان ئەو غروره‌ ڕه‌شه‌ له‌ وشه‌ و ڕه‌فتاریاندا، که‌ واده‌کات شیتیم و له‌ پێستی خۆم دهرچم. من له‌ خوینده‌نه‌وه و که‌رانه‌کانمدا، گه‌یشتمه‌ ئەو ڕه‌وایه‌ی شاعیران بۆ ئەوه‌ی گول و ئەستێره‌ و بولبولیان خۆشبویت، ده‌بیئت ڕه‌قیان لە پادشاییت، ڕه‌قیان لە سه‌رۆکه‌کان بیئت، ڕه‌قیان لە میر و وه‌زیر و جه‌نگاوه‌ره‌کان بیئت... هه‌ر شاعیری که‌ جۆره‌ ڕه‌قیکی وای تیا نه‌بیئت، ئەوا خوێنی پاکی ئەو جنسه‌ به‌ده‌ به‌ ده‌ماریدا ناگه‌ڕیئت. ئەوان هه‌موو دنیا وه‌ک مه‌یدانی جه‌نگی نێوان خۆیان و پادشاکان ده‌زانن. له‌و ماوه‌یه‌دا چه‌نده‌ها جار ئەو خاوییه‌ ترسناکه‌م دهرده‌هێنا، ئەو ڕه‌ق سامناکه‌ی له‌ هه‌موو ژيانمدا له‌ هه‌چ شتیک وه‌ها نه‌ترساوم، دهرمه‌هێنا و سه‌یرمه‌کرد... ئەوه‌ خولیا‌ی شاعیره‌کانه‌، ئەوه‌یه‌ خولیا به‌ده‌که‌یان سه‌رکه‌ون به‌سه‌ر هه‌موو شتیکدا که‌ شیعر

نییه. له‌وه زیاتر هر قسه‌یه‌ک بکه‌ن، درق ده‌که‌ن... هه‌تا کاتیک که باس له پیسی دونیا ده‌که‌ن، بق ئه‌وه‌یه بلین، ئه‌ها ئیمه چهند جوانین... چهند پاکین... من بق میژوو ده‌لیم، ئه‌و شه‌وه شتی زور ترسناکم له چاویدا خوینده‌وه، شتی زور ترسناک. گهر پیوستیم به هیزی ئه‌و غه‌زه‌لانه نه‌ده‌بوو، ده‌مکوشت، به‌لئ هر ئه‌و شه‌وه له‌ویدا ده‌مکوشت. ئه‌و هه‌موو شتیکی له چاویدا ده‌خوینده‌وه، به‌لام نه‌ده‌ترسا. وه‌ک ئه‌وه‌بوو بیه‌ویت تورهمبکات و وابکات ده‌مامکی خۆم دامالم و هه‌موو قسه‌یه‌کی ناو ناخمی پیلیم. به‌لام من سه‌برمکرت و ئاسوده وه‌ستام و خۆم وه‌ک پیاویک نیشاندا که ده‌توانم جله‌وی دلی خۆم بگرم. که هاتمه‌ ده‌ری، پرېبوم له ئاره‌زوویه‌کی تاریک بق ئه‌وه‌ی بزنام له‌و ماله سه‌یره‌دا چی ده‌گه‌زه‌ریت؟ ئه‌م پیاوه کتیه و چی ده‌کات؟

من بووم «ته‌رخونه‌ی»م نارد بق ئه‌و ماله. پوژیک چووم بق لای عه‌تار و پیمکووت، ده‌مه‌ویت یه‌کیک له‌و ماله‌دا سه‌وزبکه‌م، چاوێک بچینم و گوێچکه‌یه‌ک بروینم که ببینیت و بیستیت. من دلم کرمی و خولیاام پر له‌ پرسیار و سه‌رم سه‌رشار بوو به‌ گومان. عه‌تار ئه‌وه‌ی به‌ کاری نه‌کرده حیسابکرد و گووتی شتی وا به‌و ناکریت، به‌لام ئه‌و بلیمه‌تیکی وه‌ها بوو که‌سی ناوتمید نه‌ده‌کرد. زوری نه‌برد هه‌والی ئه‌وه‌ی بق هینام که غه‌زه‌لنوس بق مامۆستایه‌کی حیساب ده‌گه‌ریت، چونکه‌ مندا له‌کانی له‌ زانستدا کۆل و له‌ حیسابدا نه‌زانن. خۆی هه‌موو شتیکی پرېکخست و ته‌رخونه‌ی کرد به‌ مامۆستای مندا له‌کانی غه‌زه‌لنوس. به‌ر له‌وه‌ی ره‌شید ته‌رخونه‌ی بق وانه‌وتنه‌وه‌ پرووبکاته مالی غه‌زه‌لنوس، داوه‌تمکرد و له‌ که‌ره‌می خۆمدا نوقمکرد. پیاویکی باریک و درێژ و پوو‌خۆش بوو، له‌وانه‌ی

دەتوانن هەزار دەموچاویان ھەبێت. پێمگوت من پیاویکی بەسەبرم، سەرھتا ھێندەم دەوێت خۆت خۆشەویستبکەیت و گومان لەسەر خۆت دروست نەکەیت. تەرخونچی چەند مانگیکی بێسوود سەردانی مالی غەزەلنوسی کرد، زۆرجار راپۆرتی بێمانای دەربارەی تەمەلی مندالەکانی غەزەلنوس لە حیسابدا بۆ دەنوسیم، بەلام دەبێت بڵێم کە راپۆرتەکانی توانایەکی وەسف و وردەکارییەکی بێۆتەیان تێدایوو، کە بۆ مامۆستایەکی حیساب ناسروشتی ھاتە بەرچاوم. لەرێگای ئەو راپۆرتانەو ھەناسی جوگرافیای راستەقینەی ئەو مالە بووم، ژمارەیی ژوورەکان و دەرگاكان و چلچراو گلۆپ و پەردەکانیشی بەوردی لەو راپۆرتانەدا نوسیویو، باسی ئەوێ تێدایوو کە غەزەلنوس دوو کتێبخانەی ھەیە، یەکیکیان ئاشکرایە و ئەویدی نەبێیە، بەوردی باسی سروشتی کەمدوو و غەمگینی ئەویشی کردبوو. لەزۆر شوێندا گومانی ئەو دەکات ەشقیکی کەرولال لە نێوان تریفە و غەزەلنوسدا ھەبێت. تەرخونچی لەو ماوەیدا ھەردەم فێلێکی بەکار دەھێنا تا بتوانێت بەو مالەدا بسوڕێتەو، خەیاڵوان کە یەکیک لە مندالەکانی غەزەلنوس بوو، بەردەوام بە بۆنی گول بپھۆشدەبوو، ھەر کەسیک چەکیک گولی بخستبایەتە بەر لووتی لە ھۆش خۆی دەچوو، لەو کاتژمێرانەدا کە دەبایە تەرخونچی وانەی ماتماتیک بە مندالە بەستەزمانە کە بلیت، ھەندێجار گولێکی دەخستە بەر کەپووی و مندالە دەبۆرایەو، ئاوا فرسەتی دەھێنا بەو مالەدا بگەرێت و بۆنبکات و گوێگریت، ھەر کاتیک یەکیک دەبیینی دەیکردە ھاوار و ھەرا کە بچن بە کۆمەکی مندالە بپھۆشەکانەو کە لە بینینی کتێبی حیساب دەترسێت و ژمارەکان بپھۆشیدەکەن. لە رێگای راپۆرتەکانی ئەو ھەو ھەشتە ناوی ئەوانەی ھاتوچۆی مالی غەزەلنوس دەکەن. کەوتە کومانێکی قوولەو کە زانیم کەسیک بە ناوی ھەسەنی پێزۆی گولوو،

کونه چالاکیکی ناودار له تپهکانی ئیغتیا لاتی ناو شاردا هاتوچوی غه زه لنوس دهکات. پوژیک لیستیکم له ناوی ئه و که سانه داواکرد که دیداری ئه و دهکهن. هه لبت ئاماده کردنی ئه و لیسته بق تهرخونچی که وهک ماموستای ماتماتیک دیدهنی ئه و مالهی دهکرد، ماوهیهکی دریژی ویست، بهلام دواچار ئه و لیسته بوو که هه موو ژیانم بوی دهگه رام. هه ر له پیگای راهو تهکانی تهرخونچیه وه ماجیدی گول سۆلاقم ناسی. هه ر ئه و تهرخونچیه سه رکز و پوو خۆشه ناوی زۆربهی پوخله به ره خه یالییهکانی بق هیثم... ناوی ئه و نه نداز یارانهی له سه ری خۆی اندا بورج و پرد و باله خانه ئه فسانه ییان دروستده کرد، ئه و باغه وانانهی ده یانتوانی ته نیا به سه یرکردنی خاک، گول و چیمه ن به روین، ئه و عاشقانهی به هه ر شه قامیکدا به رویشته بانیه دیوار و به رد و پایه بیروحه کانیش بونی خۆشه ویستیان دهگرت، ئه و بالنده بازانهی ده یانتوانی به چه پله یهک ئاسمان پرکه ن له مه ل و په له وه ری جۆراوجۆر. ئه و کهانهی به تهک هه ر باغیکدا گوزه ر یان بکیرد بایه ئاو له زه وی ده تهقی و له دویان فواره وهک شیت به ره و هه و ده رویشته. ئه و دارتاشانهی کورسییهکانیان ههستی فرینیان ده داین و ئه و چیشته که رانهی میزهکانیان بونی خوانی به هه شتی لیه له ده ستا. ئه و فروشیاره شه رمنانهی هه ندیک له کالایان ته نیا بق سه فه ری خه یالی به کارده هات، ئه و ده رمان فروشانه ی داوویان خه ونی گوله کان و تامی تیشک و مه لمه سی تریفه ی ده داین... لیستیکی وه ها دریژ بوو کوتایی نه ده هات. من پتووستیم به هه موویان بوو... پتووستیم به یه که یه که ئه و مه خلوقانه بوو که ده هاتن و له و کتبخانه خه یالییه ی غه زه لنوسدا گوینان له غه زه ل دهگرت... من پوژیک به یرامدا هه موو ئه و مه خلوقاتانه مولکی من بن... به یرامدا هی من بن... هی من...

هه‌وێکی سه‌رنه‌که‌وتوو بو‌ پ‌فاندنی م‌اجه‌لانی پ‌استه‌قینه نابی ۲۰۰۴

شه‌و دره‌نگ بوو، وه‌ک هه‌موو شه‌وه‌کانی دیکه‌ی ئه‌و ماوه‌یه‌
چاوه‌پوانی ئه‌فسانه‌م ده‌کرد... چاوه‌پوانی ماچ و خه‌ون و حه‌رفه‌کانی
ناو ئه‌و ده‌نگه‌ پ‌ر ته‌لیسمه‌یم ده‌کرد. له‌پ‌ر‌دا یه‌کیک ته‌واوی کاره‌بای
ئوتیله‌که‌ی کوژانده‌وه‌، شه‌وان تا به‌یانی ئیش به‌ ماتوپی کاره‌باکه‌ ده‌کرا،
که‌ر وا نه‌بایه‌ که‌رما هه‌موومانێ ده‌خنکاند. زۆریه‌ی شه‌وان تاریکی پ‌الی
به‌سه‌ر کۆی کوچه‌ و شه‌قامه‌کانی ده‌وریه‌ردا ده‌کیشا، تاریکییه‌کی وه‌ها
کپ و سه‌نگین م‌رو‌فی بی‌تۆقره‌ ده‌کرد. به‌لام له‌گه‌ڵ ئه‌و شه‌وه‌زنگه‌
پ‌ه‌شه‌ی ده‌ره‌وه‌شدا، به‌وه‌ خۆش‌ح‌ال‌بووم که‌ له‌ ناو ئوتیله‌که‌دا پ‌وناکی
هه‌یه‌. ئه‌و شه‌وه‌ بی‌هۆ نه‌بوو هه‌ستم به‌ ترس کرد. دوا‌ی خامۆش‌بوونی
چراکان به‌ ماوه‌یه‌کی کورت، یه‌کیک به‌ه‌ی‌زکی بی‌وینه‌وه‌ پ‌الی به‌ده‌رگای
ژووره‌که‌مه‌وه‌ نا. گویم له‌ ده‌نگی پ‌ر و هه‌ناسه‌ی دوو که‌س بوو که‌
خۆیان کرد به‌ ژووردا، له‌ج‌ی‌گ‌ای خۆم هه‌ستم و د‌لم وه‌ک د‌لی بال‌نده‌یه‌ک
ده‌له‌رزی. له‌ ساتی‌کی کورتدا شت‌گه‌لی‌کی زۆر به‌د‌لم‌دا پ‌ابورد. دواتر که‌
بیرم له‌و چرکه‌یه‌ ده‌کرده‌وه‌، به‌وه‌ سه‌رسام بووم، چۆن له‌ ساتی‌کی
وه‌ها کورتدا شت‌گه‌لی‌کی ه‌یند زۆر و ه‌یند جیاواز به‌ خه‌یالی م‌رو‌ف‌دا
پ‌اده‌بو‌یت. له‌ ن‌ی‌وان هه‌ستانی من و وه‌ستاندا به‌ ته‌واوه‌تی، یه‌ک‌کیان
لای‌تی‌کی ده‌ستی وه‌ها پ‌استه‌وخ‌زی تی‌گ‌رم ئیدی ه‌ی‌چم نه‌ده‌بینی، به‌لام
هه‌ستم‌کرد له‌ پشت ئه‌و دووکه‌سه‌وه‌ خه‌ل‌کانی‌کی تریش له‌ به‌رده‌رکی
ژووره‌که‌دان. یه‌که‌مین که‌سیان که‌ به‌ هه‌ست تارماییه‌که‌یم له‌وانی دی
جیاکرده‌وه‌، پ‌یاوی‌کی زه‌به‌لاح بوو. بی‌ته‌وه‌ی دوود‌ل بی‌ت یان ه‌ی‌چ ب‌لی‌ت،
به‌ چ تین و توانایه‌ک خودا به‌ جه‌سته‌ گه‌وره‌که‌ی به‌خشیبووی، پ‌الی‌کی

نا به سنگمه وه و به خواری که و تمه وه سه ر جیگا که م. مروف زورجار له وه ها ساتیکدا تنیا فریای نه وه ده که ویت بیر له مردن بکاته وه، به لام من وه که عه قلّیک که له سه ختترین ساته کاندای غروری خوئی له ده ستنادات، بیرم له هه لهاتن کرده وه. هه ستم به قورسایی گه وه ی نه و پیاوه کرد له سه ر له شم، به لام پیده چوو باش حیسایی گه وه یی و هیزی منی نه کرد بیت، له گه ل نه وه ی که ویستی ده ستم بگریت و به جوریک بایدات نازارم بیت، تاریکی کومه کی نه کرد و ناسان خوم پاپسکان و وه رگه پام و ده ستمی لایته که یم گرت و کیشام به ده رکی دۆلابی جله کاندای، به جوریک لایته که خاموش بوو و ژوره که دووباره ته وای تاریک داهات. ساتیک بوو نه وانی دی به پوونی هیچیان نه ده بینی، من نه و کورته ساتم به هه ل وه رگرت و پالئیکی وه هام به پیاوی دووه مه وه نا که وت به سه ر کۆمیدیه کی بچوکدا له یه کییک له سوچه کاندای. ناگاداریوم که سیکی دی له بهر ده رگا که دا ده یه ویت لایتی دووه م داگیرسیئیت، بهر له وه ی نه و وه ها کاریکبکات خوم گه یانده بهر ده رگا، کابرای گه وره که له تاریکیدای به دوامدا هات، که وت به سه ر هاوپیکی خویدا و هاواری له پیاوی سیهم کرد «مه هیله ده رچیت». به لام من لوقیکی وه ها دریزم هه بوو، پاکردنیکی وه ها خیرام هه بوو، نه و نه یوانی بگریت. وه ها به خیرا له پله که کانه وه بو ده رگای ده ره وه ده رچوم، خوم به خیرایی خوم سه رسامبووم. دلنیا بووم که گه ر له بهر ده رگا ته قه م لایته که ن نامگرن. له بهر ده رگای ئوتیله که دا یه کییک هاواری کرد «خه سیو جوجی... خه سیو جوجی... گوی سه گ... گوی سه گ... بیگره». پیده چوو نه و ئوتومبیله ی که هتیاویانه، شوؤفیریکی خه و آلووی بیتاکی هه بیت، که وایزانیوه ئیشی تنیا لیخوپینه، بهر له وه ی نه و بیته ده ست، من به هه موو تین و توانای خوم به ره و کۆلانیکی ته سک هه لهاتم که ده که وته بهر بهر ئوتیله که وه، له وپوه به هه رچی هیزییک که خودا به

منی به‌خشیوه پامکرد، ده‌مزانى گەر خێرايکەم ده‌گه‌مه‌ ناو زنجیره کۆلانیکی وه‌ها ته‌سک و تیکه‌لاوه‌وه به‌ ئوتومبیل ناتوان دوامبکه‌ون و به‌ پێیش ئاسان له‌ پێچاوپێچه‌کانیدا نامدۆزنه‌وه‌ . ئاوها بێته‌وه‌ی ئاوێدیه‌وه‌ و دوودلیبکه‌م له‌ یه‌که‌م هه‌ولێ گرتن و پفاندن ده‌ربازبووم .

شه‌و ونبییت ئاساییه‌، به‌لام سامناک ئه‌وه‌یه‌ به‌یانی نه‌زانی پوو له‌ کوێ بکه‌یت . به‌ درێژایی ئه‌و شه‌وه‌ به‌ ترسیکی بێته‌ندازه‌وه‌ له‌ هه‌موو سیبه‌ریک، له‌ هه‌موو تارماییه‌ک کوچه‌ به‌ کوچه‌ سوپامه‌وه‌ . تاکه‌ که‌سیک ده‌یتوانی یارمه‌تیمبدات ئه‌فسانه‌بوو، ده‌بایه‌ تا به‌یانی چاوه‌پێیکه‌م . به‌یانی به‌خت زۆر یارمبوو و وه‌ک ئه‌وه‌ی ئه‌فسانه‌ دلێ ده‌لیلی بیٔت، له‌ هه‌ر پۆژ زووتر هاتبووه‌ ئوتیله‌که‌ . به‌ترسیکی زۆره‌وه‌ گه‌پامه‌وه‌ و چیرۆکی پووداوه‌کانی شه‌وم بۆ گێژایه‌وه‌ . ده‌ستی گرتم و ماچیکردم و گووتی دلنیايه‌ هه‌مووی له‌ ژێر سه‌ری بارۆنی کوله‌که‌ و مورته‌زای شه‌یتان دایه‌، گووتیشی ئه‌و نیشه‌ بیئاگاداری میرده‌که‌ی ئه‌و نییه‌ . پێشیگوتم که‌ ژيانم به‌پاستی له‌ مه‌ترسیدایه‌ و باشته‌ر بگه‌پمه‌وه‌ بۆ ئه‌وروپا . به‌لام من تیمگه‌یاند که‌ ناتوانم له‌و دووربکه‌ومه‌وه‌ و تا چاره‌نوسی باران شوکوریش ئاشکرانه‌که‌م ناگه‌پمه‌وه‌ . پاسپۆرته‌ به‌ریتانییه‌که‌ی له‌ قاسه‌ی ئوتیله‌که‌ بۆ ده‌رهێنام و ژماره‌ ته‌له‌فونی خانمیکی ناسیاوی خۆی دامی و په‌وانه‌ی شارۆچکه‌یه‌کی کردم نزیکى ۱۵۰ کیلۆمه‌تر له‌و شاره‌وه‌ دووربوو . هه‌ر خۆشی له‌ به‌رده‌مدا ته‌له‌فونی بۆ ئه‌و خانمه‌ی ناسیاوه‌ی کرد و ژوورێکیان له‌ ئوتیله‌کا بۆ گرتم، پێشیگوتم به‌ زووترین کات شوێنیکم بۆ په‌یداده‌کات و ده‌نێرتته‌وه‌ به‌ دوامدا و ده‌توانین له‌و شوێنه‌دا به‌ ئازادی پێکه‌وه‌ بخه‌وین . ئینجا زۆر ماچیکردم و خۆی به‌ سنگمه‌وه‌ نوساند و گووتی «بپۆ و چاوه‌پێمبه‌» . به‌و شیوه‌یه‌ ماوه‌یه‌ک له‌ ئه‌فسانه‌وه‌ له‌و شاره‌ دووربکه‌ومه‌وه‌ .

رۇژىكى درىژ لە ژيانى ماجىدى گول سۇلاف و غەزەلنوسدا

ھەر سىڭيان بەرامبەرى گول سۇلاف دانىشتىبۇون، وشە بە وشە ھەموو چىرۆكى نەوجەۋانى چىنى بۆ گىرپانەۋە. ستايشىڭى زۆريان كرد كە لە ماۋەيەكى ۋەھا كورتدا ئەو ھەموو زانىارىيە گىرنگەي دەستكەۋتوۋە. كە گول سۇلاف چىرۆكەكەي تەۋاككرد پىرسىارى گەۋرە ئەۋەبوۋ دۋاي ئەۋە دەتۈانن چى بىكەن، چۆن بەردەۋام بن و بۆ كۆي بېرۆن و چ ئارپاستەيەك ۋەرگىرن؟. غەزەلنوس پاي ۋابوۋ بارۆنەكان ترسناكن و كەس ناتۋانئىت بە ئاشكرا بېتتە جەنگەۋە لەگەلئاندا، تاكە شتىك دەتۈانن بىكەن ئەۋەيە دۋاي چىرۆكى باران شوكر بىكەون و چارەنوسى پاستەقىنەي ئەۋ ئاشكرا بىكەن. بە بۆچۈنى ئەۋ دەبايە ئەۋ ماۋەيەي گول سۇلاف لە نويمىران دەمىنئىتەۋە، ھەۋلى كۆكردنەۋەي زۆرتىن زانىارى لەسەر باران بدات. ھەرچى تىرىفە يابەحرىشە ئەۋ پۇژە بىدەنگ و خەيالۋى و پەنگ پەريو دەردەكەۋت، بە درىژايى دانىشتنەكە ھىچى نەگۈوت، ھەر سىڭيان سەرەنجى ئەۋەيان دەدا كە تىرىفە جار دۋاي جار كالتىر و بىرپەنگىر و بىدەنگىر دەردەكەۋىت. ھەر جارىك لە ھۆي بىدەنگى و پەنگزەردىيەكەي پىرسىارىان دەكرد، بە زەردەخەنەيەكى ناسكەۋە دەيگۈوت «بە ھۆي ماندوئىتى و كەم خەۋى و خەياللى زۆرەۋەيە». ئەۋ ماۋەيە تىرىفە بەسەرىك سەرپەرشىتى مندالەكانى دەكرد، بە سەرىكى دىش لەگەل كىژە راكردوۋەكانى نىۋ مالەكەي خۇيدا خەرىكى چىنىنى مافوورىك بوۋ كە دەبايە بىتتە جوانترىن فەرشى ھەموو دونيا. ئەمە جگە لە كارى ھەمىشەيى خۇي لەگەل دەفتەردارەكاندا. تىرىفە يابەحرى لەۋانى دى زياتر ئەۋ چىرۆكانەي مردنى دەخوئىندەۋە، ھەندىك شەۋ لە ژىر بارى ئەۋ ھىكايەتانەدا نەدەخەۋت و تا بەيانى دەگىيا. ماۋەيەك غەزەلنوس داۋاي

لێکرد، ئەو حیکایەتە نەخوێنتەوه، چونکە کارێکی وەها کوشندەوی
لێدەکەن لە مۆفبۆونی خۆی شەرمبکات و لەوانەیە بێر لەو بکاتەوه
نیو ئەم توخمە بێرەحمەیی بوونەوهران جێبەجێلێت و پڕوبکاتە دونیای
جانەوهران و دڕندەکان. تریفە بە خوێندنەوهی ئەو چیرۆکەکانە بە جۆرێک
پەرغەم دەبوو تەنیا لە چینی ئەو مافووردا کە مێک دڵنەوایی و دڵخۆشی
تێدەگەرایەوه، تا نەگەشتبایەتەوه سەر کورسییەکی خۆی و نەکەوتبایەتە
چنین لە دەست ئازاری ئەو حیکایەتە سامناک و غەمگینانەیی مردن
پزگاری نەدەبوو کە لەبەرەوه پۆحیان دەخوارد.

ئەو پۆژە دوای تەواوبوونی کۆبوونەوهکەیان، گۆل سۆلاڤ تەکای لە
غەزەلنوس کرد، پێکەوه قسەبکەن.

لەدەوری هەمان ئەو میزەیی کەچەند سەل بوو غەزەلنوس کاری
لەسەردەکرد، بەرابەر یەک دانیشتن، وەک ئەوێ حیسابیکی قورسیان
لەگەڵ یەکدا هەبێت و نەزانن لە کوێوە دەست پێکەن، ماوەیەک
بێدەنگبوون. ژوورە کە کتییخانەیەکی گەورەیی تێدابوو کە گۆل سۆلاڤ
هەندێجار کتیب و پۆمانی لێدەخواست. سەرئای ژوورە کە بە کورسی
و میزەکانیشەوه یۆنی کاغەزی کۆنی لێدەهات و پەنگی دەستنوسیکی
دیزی گرتبوو. غەزەلنوس کە لە هەر کات پەشتۆتەر دیاریوو، وەک
یەکیەک زۆر بەرگەیی بێدەنگی نەگرت، گووتی «گۆل سۆلاڤ، دەزانم تۆ
لەسەرەوه هەموو حیکایەتە کە نەگێڕایەوه... دەلێم لەوانەیە هەندێک
شت ماییت بەتەوێت بە تاییەتی بە منی بلێیت... واتێگەیشتم؟». گۆل
سۆلاڤ قوول سەیری چاوی غەزەلنوسی کرد و گووتی «من هەموو
چیرۆکە کەم گێڕایەوه، غەزەلنوس، هەرچییەکم دەزانم پێمگووتن. یەک
بەشی چکۆلانە نەبێت، ئەو بەشەش تاییەتە بە تۆ... بەرلەوهی هیچ
بلێم دەبایە گوێم لە خۆت بێت، دەبێ تێگەم». غەزەلنوس وەک خۆی
نادیدە بکات پرسى «بەشیەک پەيوەندی بە منەوه هەبێت؟ دەشیت گۆل

سۇلاڧ دەشتت... بەلام سەرەتا پېم بلىن، تۇ چىت بىنيو ە چىت بىستو ە ھا پېر گومان دەتبىنم؟». گول سۇلاڧ بە ھىواى ئەو ەى ۆلەمىكى دەستبگە وىت، پرسى «غەزەلنوس، تۇ لە كەيەو ە موراڧ جەمىلت دەناسى؟». ۆك پرسىارىكى زۆر سەختى لىكرابىت، پالىدا بە كورسىيەكەو ە پاش تىپرامانىكى زۆر گوتى «چەند مانگىك دواى مردنى مەناز مارۆ بوو... چەند مانگىكى كەم، سەردەمىك بۆكروى ئافرەتانى سووتاو ژيانى منى گرتىوو، يەكەمجار كە ھات ھىندە جوان بوو وامدەزانى خەيالە... ئەو يەكەمجار بوو، ئەو كات زۆر گەنج بوو... زۆر...».

ماجىدى گول سۇلاڧ گوتى «نەوجەوانى چىنى، لە ناو خانمانى نويمىراندا جۆرە غەزەلىكى خويندۆتەو ە. لە كارىگەرىدا لە غەزەلكانى تۇ دەچن... پىدەچىت ئەو زۆر ھاوپى تۇ بوويىت... زۆر».

غەزەلنوس گوتى «ھاوپى؟ نازانم مرؤف دەتوانىت ناوى ھاوپىتى لىبىنىت ياخود نا؟... من ۆ ۆ ھاوپى نەبووین... جۆرە پەيوەندىيەكمان ھەبوو ئاسان ۆسەف ناكرىت... لە سەرەتاو ە نەمتوانى ھىچتان بۆ باسبەكەم، چونكە خۆشم تا ئىستا ناتوانم ھەموو شتىك تەفسىرىكەم، ناتوانم شتەكان ناوبىنىم، گومانم لە خۆم ۆ لە ئەو ۆ لە ھەموو دونىا ھەيە. ۆك ئەو ەى چەندەھا جار كەسىك لە تارىكىدا بىبىنىت ۆ قسەبەكن، بەلام نەزانىت لەگەل كىدا قسەدەكەيت، تىنەگەيت ئەو ەى بەرابەرت، دۆستتە يان دوژمن؟ بەشىكە لە خۆت يان ئەھرىمەنىكە ۆ دەيەووت فرىوتىدات؟ خەيالىكى پووتە يان پاستىيە؟ من لە ھىچ دلىيانەبووم ۆ لە ھىچ دلىيانىم».

ماجىدى گول سۇلاڧ «تۇ دەترانى كە ناوى نەوجەوانى چىنىيە... دەترانى؟...»

غەزەلنوس گوتى «گول سۇلاڧ، دەبىت ھەموو شتىكت لە سەرەتاو ە

بۆ بگپمەوه، ھەموو شتیک. ماوہیەک بیدەنگ بەو پرسپاری زۆرم
 لیتمەکە. کەمیک سەبەرت ھەبیت و دواتر دەتوانیت ھەموو شتیک پەرسیت.
 شەوێک لە دواى مردنى مەھناز، دواى ئەوێ لە کۆپێکی عاشقانەدا
 کۆمەلێک غەزەلم خویندەووە گەرامەووە بۆ مائى. ئەو ماوہیە کۆپگەلێکی
 زۆری کەساس و تەنیا کە ئومیدیان بەم وڵاتە نەماپوو، زۆریەیان لەسەر
 سەفەریبون بۆ خۆرئاوا، زوو زوو منیان بۆ ئیوارەییەکی شیعەر خویندەووە
 بانگدەکرد و منیش بەپێی توانا و بەقەد وزەى ئەو سالانەم کە گەنجتر
 و پەڕیواتر بووم، چەند سەعاتیک غەزەلخوینیم بۆ دەکردن. هیچ
 شتیک لە دنیادا لەوە خۆشتر نییە لە ناو کۆمەلێک گەنجدا کە عەشق
 سووتاندونی، غەزەلخوینى بکەیت... ئەودەمە لە تاو ئازاری دەرون و
 بۆنى مردنى مەھناز نەمدەزانی بەرەو کوێ ھەلبێم، لەو زەمانەدا چەندین
 جار بیرم لیکردەووە، لەگەڵ قافلەى کۆچبەراندە بەرەو دەرەووە بڕۆم و
 خۆم لە ئاو و بۆنى ئەم وڵاتە دووربەخەمەووە کە لە پوختساری مەوۆی
 غەمگین زیاتر، زۆرێکی دیکە و شاکاریکی تری تیا نییە. بەلام
 ئارەزوویەکی ترسناک بۆ خۆئازاردان، منى ھێشتەووە. من خۆشەویستی
 ئەم دنیایەم لەو ئازارەدا دەبینییەووە، دەبیت غەم بۆ درەخت و باغ و
 پەپولە بخۆم تا بزانم عاشقم. من لەو سالانەدا ھەزاران جار لە خۆم
 پرسییووە، من کۆپى کی؟ کۆپى مەلای ھاجەرم یاخود مەلای سوختە؟
 کۆپى ئەو پۆحەم کە تا سەر ئیسقان خۆی ئەشکەنجە دەدات تا
 نەھیلێت عەشق بەسەریدا سەرکەوێت یان کۆپى ئەو پیاووەم کە نامرد
 خۆی بۆ ستایشی عەشق تەرخانکرد؟ من کۆپى کی؟ هیچ کەس لەسەر
 ئەم ئەستێرە نەبوو وەلامەبداتەووە. دەزانی چەند سەختە پرسپاریکی
 گەورە لە ناوھەراستی ژانندا بیت و کەس نەبیت کۆمەکت پێیکات،
 پێگات بۆ پوناکبکاتەووە. من پۆحەبەرێکی غەمگینم ئەو تەى ھەم بە
 تاریکیدا دەپۆم. هیچ کەس بە ئەندازەى من بە ناو شەو و تاریکستانی

ژيانى خويدا نه گه پاره . هه ميشه دوو هيڙى ترسناک و گه وره له ناوړه
ياريم پيډه کهن . به سهرېک من غه زه لنوسم ، په يامبه رى خوښه ويستى ،
شاعيرى عه شق ، نه و مړوښى هه موو عومرى له خوښندنه وړه و ټيگه يشتن
و نوسينى غه زه لياتدا بر دوتنه سهر . به سهرېکى ديش ، نه و پياوړه که
هه موو ژيانم له عه شقى دونياى پاده کهم ، وهک نه وړه به نه فرهت
که وټبم ، عه شق و دوزخه پټکه وړه گرېداوه ، نه ټين و نازارم ټيگه لکړدوه .
من کاميانم ... ؟ گول سولاڅ کاميانم ؟ . بويه له تو دهرېسم چونکه
ناتوانم له تريفه يابه حرى بېرسم ، من و نه و بريارمانداوه له غه ريبي
يه کتردا بمرين و ليومان بهر ليوى يهک نه که وټ . ناتوانم له حه سنى
پيزوى گولاو بېرسم ، چونکه عاشق نه بووه . ده بټ له تو بېرسم ... له
تو . من هه ميشه نه و نازارم هه بووه که من کيم ؟ . نه و شوه و له و
کوړه گه پامه وړه ، له سهر ميڙى نانخواردنه که چاويلکه کهم داکه ند ، پرېشم
له ته پوتوى نه م شاره پاکړدوه وړه ، که ميک نانخوارد و ويستم که ميک
زوو بخوم تا بهر به يان فرياي گه شتيکى هه زارباغ بکه وم . نه و باجييه
نه و کات ليږه خزمه تيده کړد ، من داله کانى خه واندو و ويستى بگه پټه وړه بو
مالى خوى . من کليله کانم ليوه رگرت و خودا حافيزيم ليکړد و سهرېکى
منداله خه وټووه کانمدا و له ژوروى خه وټنه کهى خوډا پاکشام ، نوميدمبوو
ماندو ټي نه و پوړم ليده رچټ ... موراد جه ميل له و شوه ودا دهرکه وټ .
من له نيوان خه وړ و وريادا هاتوچوډه کړد ، گه نجېک دهرگاي کړدوه و
گووتى « غه زه لنوس ناتوانيت تا قيامت ليږم هه لبييت . ناتوانيت ، من
ديوه راسته قينه کهى توږم ... من نه وړه که تو خه ونى پيوه ده بينى » .
گه نجېکى ئيجگار جوان بوو . دهرکه وټنى به و جوړه کتوپړه دهرکه وټنى
مه لاي سوخته ي بيرخسته وړه له خه لوه تگا کهى مه لاي هاجردا ، يان به
پيچه وانه وړه دهرکه وټنى مه لاي هاجر له غه زه لخانه کهى مه لاي سوخته دا .
سهره تا واده زانى گه نجېکه له وانه ي غه زه له کان خه يالايان ټيکده دا ، به لام

پوخساریکی هێندە پوون و سەیری هەبوو، هێند دڵنیا و لەسەرەخۆ قسەیدەکرد، ترساندمی. هەموو ژيانم زۆر لەو کەسانە ترسانوم کە بە ئارامی قسەدەکەن، ئەوانەى بە هێمنی و خەیاڵساردی خۆیان پێتدەلێن دەزانن چییان دەوێت و بۆچی دەژین. من هەمیشە نیشتهجێی ناو کۆپی ئەوانەبووم کە هەستدەکەن لە دنیادا وێڵ و لە ژياندا بێئامانجن. خەیاڵ دەرگایە کە ئەو کەسانە پیا تێدەپەن کە ونبوون، ئەوانەى پاستەپێی خۆیان دەزانن کە مەتر دەبنە بوونەوهری خەیاڵی... مەرۆف کە زانی بەرەو کوێ دەچێت پێویستی بە خەیاڵ نییه. پێیگووتم «ماوەیه کە لە زۆریه کۆرەکانمدا ئامادەیه، حەرف حەرف گوێدەگریت و بە پۆج و جەستە تامی غەزەلەکانم دەکات». من پێشتر نەمبینیوو، لە خۆم پرسى، دەکریت مەرۆف کوپنکی وەها بەپوخسار فەرامۆشبات؟ دەبێت لە کوێ بووبێت... بۆ زۆرجار پوخساری هەموو ئەوانەم لە یاده کە لە کۆر و ئەلقە و زیکرە پر خەیاڵەکاندا ئامادەدەبن، بۆ ئێستا پوخساری ئەم گەنجەم ناکەوێتەو یاد کە دیمەنێکی هەیه، هەر کەسێک یە کجار ببینییت، تەمردن فەرامۆشی ناکات. من پێمگووت «تۆ پاست ناکەیت، تۆم لە هیچ کوپنکدا نەبینیوه... تۆ سەر بە هیچ دەستە و تاقمیک نیت، ئەوانەى پێویستیان بە غەزەلەکانی منە تا لەسەر زەوی هەلبکەن و درێژە بە سەفەری پر پوئیای خۆیان بدەن». ژوورە کەم یەک کورسی تێدابوو، بە ئەدەبێکی زۆرەو پوخسەتی خواست و لەسەر ئەو تەنیا کورسییه دانیشت. بە غەمگینییهکی زۆرەو گووتی «من بەدریژایی هەموو کۆرەکان وام هەستکردوێ تۆ لە کاتی خۆیندەوێ غەزەلەکانتدا تەنیا سەیری من دەکەیت... بە ئەندازەیک پێم سەیریوو مەزۆفیک وەها بێشەرمانە سەیری ناوچاوی یەکیکی دیکە بکات... بەلام غەم مەخۆ، تۆ تەنیا نێرینەیک نیت کە من نابینییت، زۆریه ئەوانەى دەیاناسم پێیانوايه من بەجۆرێک خەیاڵی و جوانم، مەرۆف تەنیا لە خەیاڵدا دەتوانییت بمبینییت... پیاوان

تەنیا ساتىك من لە خەيالەكانياندا دەبينن كە بىر لەو بەكەنەو بە پلەيك قۆز و ناوازەبن، پوخسارى فرىشتە وەرېگرن... كە مۆف بۆ جۆرە پوخسارىكى جوان گەرا كە پوخسارى خۆى نەبىت، ئەوسا من دەدۆزىتەو». وەلامەكەى بۆ من سەير بوو، خۆى بە شىۋەيكە جوان بوو، ھەموو پياۋىكى سەرزەمىن گەر دەر فەتتېدەن شىۋەى خۆى ھەلبىزىت، وەھا جوانىيەك ھەلدەبىزىت. لەو جۆرە جوانانەبوو گەر لە نىۋ خانماندا جوانى وەھا ھەلكەو، ھەموو ژنى دونيا ئىرەى پىدەبەن و پقيان لىدەبىتەو، گەر لە پياۋاندا شىۋەى وەھا بىتە مەيدان، پىكرا پلانى كوشتنى دادەپىژن. من لىمپرسى «چىت لە من دەمەو، یت؟ دەتوانم چى بۆ تۆ بكەم؟ بۆ وەك دز ھاتووتە تە مالم؟». بە دلىايى و ھىمىنيەو گوتى «من زۆر گويم لە غەزەلى تۆ گرتوۋ. واهەستدەكەم ئەو غەزەلانە ھى تۆ نىن... نابىت ھى تۆ بن...». من گوتىم «تۆ راستدەكەيت، ئەو غەزەلانە ھى من نىن، بەشى ھەرە زۆرى غەزەلىياتى مەلاى سوختەن كە شاعىرىكى كلاسىكى نەناسراۋ، جار جار قەسىدەى خۆمى تىدەكەو. ھىند ھەيە من بەجۆرىك دەخوئىنمەو خەلكان زياتر مەستدەكات، كۆمەكيان پىدەكات خەيالى خويان بىژىن، من ھىندە ئەو غەزەلانەم خوئىندۆتەو بۆتە بەشىك لە وجودم، ھەستناكەم لە نىۋان من و ئەواندا مەودايەك ماۋە و فاسىلەيك ھەيە، من درىژكراۋەى مەلاى سوختەم، ھەر ئەوم لەسەردەمىكى تر و لە شىۋەيكە تر دا دەژىم و درىژە بە پەيامەكەى دەدەم». كەمىك تىفكەرى و گوتى «مەبەستم نىيە، بزانم ئەو غەزەلانە كى نوسىۋونى، مەبەستم نىيە. دەمەو، یت بلىم ئەو غەزەلانە ھى تۆ نىن، نابىت ھى تۆ بن، تۆ خۆت ھىچ نىت جگە لە عاشقىكى ترسنۆك، ئەو غەزەلانە ھى منن، من دەتوانم ئەو غەزەلانە بەكاربەينم... منم پىۋىستىم بەو غەزەلانەيە بۆ ئەۋەى بۆ ئەو ژن و كىزانەى بخوئىنمەو كە عاشقم دەبن... تۆ تەنیا باسى عەشق دەكەيت

له پووه خه یالیه که یدا، منم که عه شق له پووه پاسته قینه که یدا ده ژیم... من ئو به شعی تۆم که له وجودی خۆتدا خنکاندوته. تۆ دهره قه تی دیوه پاسته قینه که ی عه شق نایه یت». به سه رسامیه وه سه یرمکرد و گوتم «ئهی تۆ دهره قه تی دیوه خه یالیه کی عه شق دیت؟ عه شق که ده بیتته دهریایه کی بیبن، ده بیتته خواستیک وه ک گیراو مروف به ره و قوولایی ئه م دونیایه و کو ی نه یی ئه م وجوده پاده کیشیت؟... تۆ دهره قه تی ئه وه دیت که عه شق ده بیت به سه فه ریکی ناکوتا به باغیکی خه یالیدا که هه موو خه ون و جوانیه کانی مروفی تیدایه، ده بیتته گه شتیکی بیپرانه وه به گولزاریکدا تاسه ر ئیسقان نازارته دات و به خته وه ریشته بۆ دیتیت. خۆشیه که ی له سوتان و شادییه که ی له ناکوتا بوونیدایه؟». ئو بیته وه ی وه لاممبداته وه باسی په یوه ندیه کانی خۆی بۆ کردم، ئه وکات زۆر گه نج بوو، تازه له سه ره تای ئه و گه شته دریزه دابوو که دواتر به ره و شوینی ترسناکی برد. به شیوه یه کی سه یر پیی له سه ر ئه وه داگرت که ئه و غه زه لانه ده بیت مولکی یه کیک بن بتوانیت له عه شقی پاسته قینه دا، له ناو جه رگه ی ژياندا، له گه رمه ی خۆشه وستی و سه رجیکردندا به کاریانبه ییت. ماجیدی گول سولاف، من هه میشه به رامبه ر حه قیقه ت لاوازیووم، هه میشه لاوازیووم. له سه رده میکه وه که به کۆلانه کانی ئه م شاره دا ده پویشتم و دره خت و بالنده و پایه و دیواره کانم په نگه کرد، له و کاته وه ئه و وه کو کو ی برینه کانی من بناسیت و ده سستی خستبیتته سه ر دهردی گه وره ی من، گووتی «من ئاگاداری چیرۆکی که که ی سه یفه دین مارۆم، کیژیکی زۆر جوان بوو، گه ر منی خۆشبو یستبایه وه ها به ده ختم نه ده کرد، ئه و کچیکی پر خه یال بوو، هینده ی به سبوو تۆ بلایت خۆشته دوت، هینده ی به سبوو، به لام به شیوه یه ک له شیوه کان تۆ کوشتت. شتیکی هه یه غه زه لنوس ده بیت باش بیزانیت، مروف هه رگیز له داخی نه وانه خۆی ناسوتینیت که پقی لیانه، مروف له غه می نه وانه دا

خۆی دەكۆژیت كە خوشیدەوین». من گووتم «مەھناز قوتابییه کی ناسکی من بوو، من هەستم نەدەکرد كە خوشیدەویم، هەستم نەدەکرد، نەمدەزانی». بە پێكەنینەوێ گەوتی «ژنان باسی دڵی خۆیان ناکەن، دڵنیابە، ژنان باسی دڵی خۆیان ناکەن... وەك مەتەلێك لەویدا بەجێدەهێلن و دەبێت ئێمە بیخوینینەوێ، بە وردی بچینە ناوی و شیبیکەینەوێ». دواتر زیاتر پێكەنی و گەوتی «تۆ چۆن غەزەلنوسیێكیت كە لە و پاستییە تێنەگەشتوویت». بە دەنگێکی غەمگینەوێ گەوتیم «من دەبایە مەھناز فێریكەم خەیاڵی هەبێت، ئەوێ ئیشی من بوو، كچێکی گەنج بوو، هەتا ئارەزووشم لێبایە نەمدەتوانی دەستی بۆ بەرم... تۆ چی دەلێیت؟». وەك ئەوێ پتر بمبوغزینێت و بیهوێت بە مەبەست ئازارمەدات، گەوتی «سەرزەمینێکی خەیاڵیت نیشانی ئەو كچە بەستەزمانەدا، لە هەموو شتێکی سەر ئەم زەوییه دوورتخستەوێ، خەیاڵیت پركرد لە باغی پەنگاوپەنگ... وات لێكرد رقی لە دەستگیرانەكە ی بێتەوێ... دواتر بەجێتەهێشت و هاتیتەدەرێ و پۆشیتیت. دەتتوانی پێیبلێیت خۆشتەوێت... هەر شتێکی سادە ی پێیبلێیت بتوانیت تا ماوێك دڵی رابگریت. عەشق ئەو شتە ئەفسانەیی و نەمر و قوول و ئالۆزە نییە كە تا كۆتایی دەبێت وەك پەت لە ملی مەوفا بێت... عەشق ئاسانتەر، تێدەگەیت، تێكەڵبوون و نزیكبوونەوێ دوو پۆخەبەرە. خۆشەویستی مەوفا دەكات بە هاوێی یەك، نەوێكو بیانكات بە كۆیلە ی یەك». من قوول تەماشامكرد و گووتم «من ناتوانم وەك تۆیم... ئەم دەستوورە غەربپەنگە ی تۆ لە عەشقا لەگەڵ دەرونیکی كەیلی وەك دەرونی مندا تەبا نابێت، من سەری سۆفییە كۆنەكانی خۆرەلات لەسەر شانمە و تۆ لەشی هەوێسبازیکی فەرەنگیت هەلگرتووە... من و تۆ نابین بەیەك». بۆ یەكەمجار بە غەمێکی قوولەوێ لێپروانیم و گەوتی «من ژنان پێمدەلێن، نەوجەوانی چینی... چونكە هەموو كەس دەزانیت من

بۆنى خەيالْم لىدىت ... ھەموو كەس دەزانىت . مەن بوونەوهرىكى خەيالْم
 ۋەك تۆ، بەلام مەن بەراستى غەشق دەكەم ... تۆ ناۋىرىت غەشق بەراستى
 بىكەيت و دەتەۋىت بەجۆرى تر خۆت لە بەحرى حەقىقەتدا ونبكەيت ...
 تاكە شىتېكى راستەقىنە كە مەخلوقىكى خەيالى بىكات غەشقە » .
 ماجىدى غەزىم كە ناۋى «نەوجەۋانى چىنى» ھىنا، مەن موچرىكى
 سامناك بە ھەموو جەستەمدا ھات، ئەوساتە تىگەشىتم ئەم مەۋقەى
 بەرامبەرم بەشىكە لە مەن . ھەناسەيەكى قەۋلْم ھەلگىشا و ۋەك يەككە
 بېورىتەۋە كەۋتم بەسەر جىگاگەمدا و بېھۆش كەۋتم، كە ھۆشم ھاتەۋە
 ئەۋ لەۋ زورەدا نەمايىۋ . ئەۋ شەۋە ۋەك شىت گەپامەۋە بۆ ناۋ
 غەزەلەكان، پەپە بە پەپە ھەلمدانەۋە گەپام، دۇنياۋوم ناۋى نەوجەۋانى
 چىنىم لە نىۋ ئەۋ كىتبانەدا بىنىۋە، دۇنياۋوم . شەۋتا بەر بەيان
 گەپام، نىكى كازىۋە ئەم دېرەم دۆزىيەۋە :

دىت و دەۋىت و دەمرىت، گەردەلۈل و پەشەبايت
 نەوجەۋانىكى چىنىت، غەزەلخوئىنىكى تەنھايت
 ئەستېرەت لىدەبارى و كىتېكى بىنەۋايت
 لە حەقىقەت دەچىت و سىحر و خەيالى پەھايت

دۋاى چەندىن سەعات خوئىندەۋە، بەيتىكى دىكەم لە ناۋ ئەۋ
 غەزەلانەدا خوئىندەۋە كە سەرسامىكرەم، ۋەھا مەنى خستە بەر تەلىسمى
 وجود، تا ئىستا لە دۆزەخى دەرنەچم .

ئەۋ مەندالى خەيالى، ئەۋ نەوجەۋانى چىنى
 لەخەيالدا دەۋىت و حەقىقەتىش دەبىنى
 تۆ تريفەۋى ئەم باغەيت، ئەستېرەت و ئەفنىت
 لەم پىدەشتەدا دەمرى و كورى چىن و ماجىنىت

پېمبلې ماچيدى گول سولاف مروف دواى شه ويكى وه ما چون ده توانيت ناسووده بږى، چون؟. ناولى نه وجه وانى چينى يه كه مجار له م غه زه لانه وه داکه وتبوو، من نه وجه وانى چينى بووم، تيده گيت، نه وه ناولى تايه تى بوو كه خانميك له وانه ي من به غه زه ل ده مخته نه خيال وه، پنيگوتم. نه ویش له م غه زه لانه ي وه رگرتبوو... تيده گيت، له م شيعرانه ده ريه تيا بوو. من... من نه وجه وانى چينى بووم و نه وجه وانى چينيش من بووم».

پيده چو غه زه لنوس ماندووييت، ماجه لانسى خيالى سهراسيمه و پر له پرسيار سه يړيکړد و بيته وه ي دللى به ماندوويونى بسووتيت گووتى «غه زه لنوس، چون به شيك بوو له تو؟ چون؟ تو چون نه و بوويت و نه و چون تو بوو؟».

غه زه لنوس به ماندوويى پاليدايه وه و گووتى «به دريځايى زيانم ويستوومه نه و مه ته له بدوژمه وه، به لام بيسوودبووه. هه ميشه له چيرؤكى مه لاي هاجر و مه لاي سوخته وه ده ستم پيده كړد... پرسياره كه م نه وه بوو چون مروفنيك ده بيت به دوو پوچى جياواز و جودا و نه يار به يه ك... چون؟ من ساله هاى سال نه و پرسياره م ده كړد و وه لام بوى نه بوو، هيچ مروفنيك ناتوانيت وه لامى نه و پرسياره بداته وه. دواى چه ندين سال نيستا ده زانم كه نه و پرسياره چ هه له يه كى گه وره بوو. مروف زورجار ناتوانيت وه لاميك بدوژته وه، چونكه تيگه يشتن و دارپشتنى بو پرسياره كه هه له يه. ماجه لانسى برام، سهردارباشى دوستم... مه لاي هاجر و مه لاي سوخته يه ك پوچ نه بوون بوويتن به دوو، به پيچه وانه وه دوو پوچ بوون و ويستويانه بين به يه ك. ساله هاى سال من بيرم له و حيكايه ته كړدوته وه، هه زارنچار نه و دوو نامه يه م خويندوته وه. دواى نه و هه موو ساله نيستا باشت ده توانم له و چيرؤكه تيبگه م. به دريځايى نه و هه موو ساله هيچ يه ك له مه لاي هاجر و مه لاي سوخته

نه‌گه‌یشتنه وه‌لامیکی به‌قین دهره‌ق به‌خۆیان، چونکه به‌ئەندازه‌یه‌ک لێک نزیک‌بوون، پێیانوابوو جیا‌بوونه‌ویان که‌رت‌بوونی یه‌ک پۆحه‌ بۆ سه‌ر دوو کیشوهری جیا‌واز، له‌ کاتی‌کدا تراژیدیای پاسته‌قینه‌ی ئه‌و دوو مرۆفه‌ ئه‌وه‌یه‌ که‌ دوو پۆحی نزیکن و ناتوانن بێن به‌یه‌ک. مه‌لای هاجه‌ر و مه‌لای سوخته‌ دوو مرۆف بوون جودا، که‌ هه‌ردووکیان له‌سه‌ر خوانی یه‌ک عیشق کۆبوونه‌ته‌وه‌، هه‌ر دووکیان یه‌ک ئه‌فین فراندوونی، ئه‌فین پۆحی شوبه‌اندوون به‌یه‌ک. به‌ته‌فسیری من مه‌لای هاجه‌ر، جه‌نگی‌کی کوشنده‌ی دژ به‌و ئه‌فینه‌ هه‌لگیرساندوه‌، هه‌موو هی‌ز و تینی ژیا‌نی خۆی خستۆته‌ خزمه‌ت ئه‌وه‌ی له‌و عه‌شقه‌ پابکات. مه‌لای سوخته‌ش به‌ پێچه‌وانه‌وه‌ ئاره‌زووی گه‌وره‌ی ته‌مه‌نی ئه‌وه‌بووه‌ که‌ بۆ ئه‌و عه‌شقه‌ بژی، بی‌گه‌ی‌نیت به‌ خه‌یالی‌ترین پله‌ی خۆی و به‌ بلندترین شی‌وه‌. به‌لام له‌ ده‌رونی مه‌لای هاجه‌ردا ئاره‌زووی‌کی قوول هه‌بووه‌ بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و مه‌لای سوخته‌ بێت، وه‌ک چۆن له‌ قوولایی مه‌لای سوخته‌شدا ترسی‌کی خودایی قوول هه‌بووه‌ و ویستویتی مه‌لای هاجه‌ر بێت. مه‌لای هاجه‌ر هیچ نه‌بووه‌ جگه‌ له‌ دیوه‌ خه‌یالییه‌که‌ی مه‌لای سوخته‌ و مه‌لای سوخته‌ش هیچ نه‌بووه‌ جگه‌ له‌ دیوه‌ خه‌یالییه‌که‌ی مه‌لای هاجه‌ر... دوو مرۆف بوون ویستوویانه‌ له‌ یه‌ک‌دا بتوینه‌وه‌. هه‌موو مرۆفی‌کی ئه‌م شاره‌ بۆ دیوه‌ خه‌یالییه‌که‌ی خۆی ده‌گه‌ڕیت، ئه‌م شاره‌ هه‌موو مرۆفی‌ک ده‌کات به‌ دوو که‌رت‌ه‌وه‌، مرۆف له‌م شاره‌دا ته‌نیا ده‌توانیت نیوه‌ی خۆی هه‌لبژێرت، به‌شی‌کی بچوکی خۆی هه‌لبژێرت و به‌و به‌شه‌وه‌ بژی. هیچ مرۆفی‌ک نییه‌ سه‌رتاپا و جودی خۆی ئاشکرا‌بکات و دانی پیا‌بنیت. مه‌لای سوخته‌ و مه‌لای هاجه‌ر هیچ نین جگه‌ له‌ قه‌ده‌ری‌ک که‌ ئه‌م کوچه‌ و گوزه‌ر و شه‌قامانه‌ دروستیان‌کردون. هه‌موو که‌سی‌کی ئه‌م وڵاته‌ نیوه‌یه‌کی خه‌یالی هه‌یه‌ که‌ له‌ ده‌ره‌وه‌ ته‌وا‌یده‌کات. مه‌رج نییه‌ مرۆف له‌گه‌ڵ ئه‌و نیوه‌ خه‌یالییه‌ی خۆیدا ته‌بابیت، مرۆف بۆ ئه‌وه‌ی ئاسووده

بڑی، زورجار ناچارہ رقی لہو نیوہ خہ یالیبہی خوی بیت، بیکوریت و سووکاہتی پتیکات. ناچارہ بو ہیزیک بگہریت جلہ ویکات، نہو دو دیوہ ہرگیز ناگن بہیک... لہ مردندا نہ بیت، چونکہ حقیقت و خہ یال تہنیا لہ مردندا دہگن بہیک».

غہزلنوس مہناسہیکہی قولی مہلکیتشا، ماوہیک بہ ہیمنی سہیری ماجیدی گول سولافی دہکرد و دہیگوت «کہ نہو شہوہ غہزلہ کانم دوزیبہوہ، تیکہیشتم نہوجہوانی چینی، منم... تیکہیشتم نہم پیاوہ بہشیکہ لہ پوچی من، بہشیکہ لہ وجودی من، دیویکی تری منہ کہ تا ئیستا لیپردہکہم. دیویکی ترسناکی منہ کہ نازانم ناخو بکومہ جہنگوہ لہ گہلیدا یان ملکہچبیم و لیکہریم یاری خوی بکات؟».

ماجید بہ مہکریکی بہدکارانہوہ گوتی «ٹاوا لیکہرایت، بڑی و یاری خوی بکات... لیکہرایت بکوریت».

غہزلنوس وہک نہوہی گوی لہ قسہکانی گول سولاف نہبوویت یاخود گوی پینہدات گوتی «چند شہویکی دی گہراییہوہ... داوی لیکردم غہزلی بدہمن، دہیگوت نہو غہزلانہ بو نہو کراون لہ ژیاندا، لہ حقیقتدا بہکاریئن. تانہی لہ من دہدا و بہو پیاوہ ناویدہنام کہ ناویرم سہیری راستی بکہم، دہیگوت مہموو مہخووقیکی ترسنوک بہ عہشقی خہ یالی دہویریت. من وہک کہوتبیتمہ شہپیکی کوشندہوہ بہرگرم لہ خویم دہکرد و دہمگوت مہموو پیاوکی ناشیرین و کہم بہہرہش دہتوانیت بہزمانی لووس مہندیک کچی بیکہس و بیسوز و بہستہزمان فریویدات، بہلام ہیچ یک لہو پیاوانہ ناگنہ نہو باغہ خہ یالی و بیسنورانہی عہشق کہ لہویدا مہحبوبہ بہپلی کہمال و بہ مہنرلی خہ یال دہگات. من دہمگوت عہشق دہستندان نیہ لہ لہشی

مه‌حبيب، به‌لکو ده‌ستدانه له پوځی له ساتيځدا که گه‌یشتو ته مه‌قامی
 ثلوه‌ییه‌ت. ده‌مقیژاند به‌سهریدا و ده‌مگوت هه‌موو پیاوړکی پووتی نه‌م
 شاره‌ که‌ی بیه‌ویت ده‌ستی ده‌گاته‌ سینو به‌روکی سوژانییه‌ک، به‌لام
 کی ده‌توانیت عه‌شقیک بژی که‌ له‌ له‌شی مه‌حبوبه‌دا مه‌خلوقیکی
 خه‌یالی بخولقینیت به‌ پله‌و پایه‌ له‌ ناده‌مییه‌کانی تر بالاتر و گه‌وره‌تر
 بیت. به‌ پیکه‌نینه‌وه‌ سه‌یریده‌کردم و غه‌می له‌وه‌ ده‌خوارد، من به‌
 ناهه‌ق ده‌ستم به‌سهر نه‌و هه‌موو غزه‌له‌دا گرتوه‌و، که‌ مولکی نه‌و و
 عاشقانی تری وه‌ک نه‌وه‌. نه‌و گه‌نجه‌ پوژ دوی پوژ و هه‌فته‌ له‌ دوی
 هه‌فته‌ نه‌و گومانه‌ی تیارواندم که‌ نه‌و له‌سهر هه‌قه‌. له‌و ده‌مه‌دا
 من یادی مه‌هناز تا ده‌هات پتر نازاری ده‌دام، جار دوی جار زیاتر
 هه‌ستمده‌کرد من جگه‌ له‌ عاشقیک که‌ ته‌نیا ده‌توانم کچی خه‌یالیم
 خوشبویت، جوړه‌ ثافره‌تیک به‌رستم که‌ له‌م جیهانه‌دا بوونی نییه‌،
 هیچی تر نیم ... نه‌و ده‌مه‌ من دیوانه‌ی کیژتکی خه‌یالی بووبووم که‌
 له‌ باغیکی خه‌یالیدا ده‌مبینی، بی‌نه‌وه‌ی من هیچ شتیک بدرکینم نه‌و
 هه‌موو شتیک له‌ دل‌مدا ده‌خوینده‌وه‌. پوژتیک زوری بو هی‌نام و باسی
 باغی مه‌هنازم بو کرد، باسی جوانی بالنده‌کان و گه‌وره‌یی گول‌ه‌کان
 و په‌نگی هوشفریننی گه‌لاکان. نه‌و گوتی غزه‌لنوس، تو له‌ ثافره‌تدا
 بو حقیقه‌ت ناگه‌ریت، ته‌نیا بو سی‌به‌ره‌که‌یان ویلیت. ده‌یویست به‌و
 قسانه‌ نازارمیدات. من ده‌ترسام غزه‌لی بده‌می، ده‌ترسام ... ده‌مگوت
 تو گه‌نجیکی بی‌باک و سه‌ره‌پویت که‌ غزه‌له‌کانم ده‌خه‌یته‌ خزمه‌ت
 ثاره‌زوه‌ پیس و شه‌یتانییه‌کانی خو ته‌وه‌. نه‌و پیده‌که‌نی و ده‌یگوت
 غزه‌لنوس نه‌م غزه‌لانه‌ بو نه‌وه‌ نه‌نوسراون له‌و سه‌ر په‌فانه‌دا به‌مرن،
 ده‌رگیان لی‌یکه‌روه‌و باه‌فرن، بو نه‌وه‌ کراون پیاوان له‌ کاتی عه‌شقا بو
 ژتانی بخویننه‌وه‌، بو نه‌وه‌ کراون بژین، فرمی‌سک ته‌پیانبکات، ثاره‌زوه‌
 بیانسووتینیت، خویناوی بن.

هفته دواى هفته و مانگ دواى مانگ من له دواى هه‌موو جه‌نگيک دلم بۆى ده‌سووتا. له دواى هه‌موو جه‌نگيک غه‌زه‌ليک دووانم ده‌دايه ... دواچار ئه‌و ژيانيک ده‌ژيا، من له قوولايى دله‌وه حه‌زم لايي‌بوو. هه‌نديک شه‌و دامده‌نا و مەرجى ئه‌وه‌م به‌سه‌ردا ده‌سه‌پاند حيكايه‌تى عه‌شفه‌کانى خۆيم بۆ بگيرته‌وه، چيرۆكى ئه‌و ئه‌ستيرانه‌م بۆ بگيرته‌وه که له‌سه‌ر له‌شى ئافره‌تان جَيّده‌هيّلّيّت. پَيّده‌که‌نى و ده‌يگوت تۆ پياويکى بيّنابرويّت، له پوختدا ئاره‌زوويه‌كى خنكاو هه‌يه، له پشت ئه‌و ريشه‌ سوڤى ره‌نگ و چاويلکه پۆمانسييه‌ته‌وه، دلّيکى بيّنابروو هه‌يه. ده‌مويست وه‌کو ئه‌و دونيا بگه‌رپم، به‌لام من ونبووبوم، که يه‌که‌مجار چوومه باغى مه‌هنازه‌وه هه‌ستم به‌و ونبوونه کرد. ئيدى دلّيا‌بووم ناتوانم وه‌کو ئه‌و بژيم ... هاورپم، شه‌ويک له باغى مه‌هنازدا پيکه‌وه ده‌گه‌راين. من له نه‌وجه‌وانى چينيم پرسى «موراد بۆ ئه‌م کچه‌ ئه‌م باغه به‌ من ده‌به‌خشيت؟ بۆ ئه‌م لاله‌زاره بيّسنووره ده‌دات به‌ من؟ بۆ گه‌لا و گوله‌کانى تا ناکۆتا بۆ من ده‌کاته‌وه؟». به‌ پيکه‌نينه‌وه گووتى «بۆ ئه‌وه‌ى وتنبکات، بۆ ئه‌وه‌ى وابکات به‌ هيچ ئافره‌تيکى ترى دونيا نه‌گه‌يت ... ئه‌و له‌و ساته‌دا که مردنى هه‌لبژاردوه، دلّيا‌بووه باغيکى گه‌وره به‌جَيّده‌هيّلّيّت. باغيکى بيّسنوور و بى ئه‌مسەر و ئه‌وسەر ... باغيک تۆ تيا ونده‌بيت. مه‌هناز که خۆى سووتاندووه ويستويّتى بييت به‌ مه‌خلوقيکى خه‌يالى، ببّيته ئه‌و شته‌ى که تۆ ده‌ته‌ويّت. هه‌موو مروڤيک که خۆى ده‌کوژيّت، هه‌موو ژنيک که خۆى ده‌سووتيّنّيّت، بۆ ئه‌وه‌يه ديوه خه‌يالييه‌که‌ى خۆيمان پيشانبدات. مه‌هناز به‌و باغه ئه‌وه‌ى پيشکه‌شکردويت که تۆ ده‌ته‌ويّت، به‌وه تۆله‌ى ليک‌کردويته‌وه هه‌موو خه‌ونى تۆ به‌يّنّيته دى ... غه‌زه‌لنوس ... سه‌يره ... هيچ باغيکى ئه‌م سه‌ره‌مينه له‌و باغه گه‌وره‌تر نييه که مروڤ بۆ ژوانيک دروستيده‌کات که نايه‌ته دى. باغيکه له ونبوون زياتر هيچى دى تيا نييه. چونکه

باغیکی ناکۆتایە، گەپانیکی بیکۆتاییە بە ھەموو جوانی دنیادا. تۆ
تەنیا کەسێکی لە دنیادا باغیکی و ھەت ھەیە... سەیرکە ژنان چ
مەخلوقاتێکی بەنرخن، گەر بە ژیان نەتوانن، بە مردن بە خۆسووتاندن
جوانی خۆیان دەبەخشنەو بە ئێمە». ئەو پاستیدەکرد، ماجەلانی برام،
پاستیدەکرد... من لەو پۆژەو دەبایە ناو گۆلزارەکان، ناو غەزەلەکان،
ناو ئازاری مۆفەکانی تر، ناو جوانی پۆحیان، ناو خەیاڵەکانیان بۆ
مەحبوبە بگەرێم. من لە دواي ھەزارباغ، دواي باغی مەھنان، دواي ەشقی
تریفە یابەحری، خۆشەویستی بە گەپانیکی دووردریژ و بیحاسل دەزانم
لە ناو لالەزاریکی گەورەدا بۆ مەحبوبە. بەلام ئەو ناو ژیان دەگەرێ، لە
ناو ئافرەتە پاستەقینەکان و کوچە تۆزای و شەقامە پیسەکانی ئەم
شارەدا ئەو شتانەی دەدۆزییەو کە من لە خەیاڵدا بۆی دەگەرێم...
ھەموو ئەو ئافرەتانەی ئەو بەپاستی لەگەڵیاندا دەخەوت، من دواي ئەو
بە خەیاڵ لەگەڵیاندا دەخەوتم... ئەوێ ئەو بەپاستی دەیدۆزییەو من
بە خەیاڵ و نەمدەکرد

ئەو پۆژەي ئێوہ بۆ ناوی ئەو خانمانە دەگەرێن کە مۆراد لەگەڵیاندا
خەوتوو، من لالەبوم و نەمدەزانێ چێ بکەم و چێ بلییم و چۆن شەرم
و درۆی خۆم بشارمەو، دواجار بێدەنگیم ھەلبژارد. من ناوی ھەموو
ئەو ژنانەم دەزانێ، منیش بەخەیاڵ لەگەڵیاندا خەوتبوم... ئەوێ
ئەو بەپاستی دەیکرد لای من لەسەر شانۆیەکی خەیاڵی و لەسەرما
پوویدەدا. کە ئەو لەگەڵ ئافرەتێکدا دەخەوت من ھەموو لەشم ھەستی
پێدەکرد، ھەموو گیانم پۆشنەبوو. ئەو بەشێک بوو لە من... ئەو
من بوو، منیش نەوجەوانی چینی بووم. لیت ناشارمەو ماجیدی گۆل
سۆلاف ئەویش بێئەندازە حەزی لە باغە خەیاڵییەکانی من بوو، لەگەڵ
ھەموو لاقرتی و سووکایەتییکدا، زۆرجار خۆی لەبیردەکرد و دەیکووت
غەزەلنوس بمبە بۆ ئەو باغە خەیاڵیانەي خۆت، بمبە بۆ جینگایەک

حقیقه‌تی ئەم دونیایەم بیربچیتەوێ . من لە گەڵ خۆمدا دەمبەرد بۆ باغی
 مەهناز، دەمبەرد بۆ هەزارباغ، کە بەردم بۆ هەزارباغ بینینی سەبری
 شیتیکرد، دەیگوت هەموو عەشێقە راستەقینەکانی خۆمت دەدەمێ و
 ئەو کچەم پێبەخشە . بە درێژایی ئەو چەندسالە خولیا ی بوو سەبری
 زەوتبکات... دیوێکی زۆر قوول و خەیاڵکردی تیاوو . زۆرجار دەمبینی
 لە بەردەم گولێکدا سوژدەدەبات و دەنوشتیتەوێ و دەلێت «من کوپی
 تۆم» . گولێ سۆلاڤ، موراڤ جەمیل واهەستیدەکرد، من دەیبەم بۆ
 ناو گولزارێک کە سەریکی لە چین و ماچینە و سەریکیشی لێرە،
 واهەستیدەکرد ئەو بە ناو ئەم باغانەدا هاتووێ بۆ ژیان و لە هەموو
 گولێک شتێک لە جوانی هەلگرتووێ . هیچ کەسێک نەبینیوێ وەک ئەو
 بە جوانی خۆی هوشیاربێت . خوشبەختە مروفیک ناوھا بە جوانی خۆی
 هوشیاربێت... ئەویش ماوێهێکی زۆر خوشبەختبوو . شەویکیان قسەیهێکی
 پێگوتم کە تادەمەرم لە یادم ناچیتەوێ، پێکەوێ لە باغی مەهنازدا
 دەسوپاينەوێ گوتی «غەزەلنوس، واهەستدەکەم، من لێرەبووم لەم
 باغەدا بووم و دەستیکی نەناس منی کردۆتە دەرەوێ... وەک ئەوێ هەر
 شتێک لە ژيانمدا دەیکەم بۆ ئەوێت، دووبارە بگەرێمەوێ بۆ ئێرە» .
 ئەوێ منی خستە خەیاڵێکی وەھا بێبنەوێ چەندین پۆژ دەتلامەوێ، وام
 هەستدەکرد ئەوێ قوولایی هەرە تاریکی ناخی منە قسەدەکات . خۆم
 بە گوناھبار دەزانێ کە هەموو شەویک لەو باغە دێمەدەرێ و بۆ
 حقیقەت دەگەرێم . ئەویش پۆژ بە پۆژ زیاتر هەستیدەکرد کە پێویستی
 بەو غەزەلانەیه بۆ ئەوێ کەمێک خەیاڵ تێکەلاو بە عەشقهێکانی بکات،
 کەمێک لە خەون... ئەو غەزەلانە جار دوا ی جار... جار دوا ی جار
 زیاتر کاریان تێدەکرد، ئەو هەموو هیزی ئەوێ بوو کە فریوی خەیاڵی
 عەشق نەخوات... دەیتوانی عاشق بێت بێتەوێ عەشق بیدات بە
 زەویدا، بەپێچەوانە ی زۆر لە پۆحله‌بەرە خەیاڵییه‌کانەوێ کە بێتەوێ

عاشق بن، عەشق دەیاندا بە زەویدا. دەیتوانی بۆ ماوێک دلی
خۆی و ئافەرەتەکانی دۆستی خۆشەبەخت و بېروا... ئەو هەموو ئومێدی
بوو، تا دواجار عەشقیەک لەو عەشقه کوشندانه هاته سەر پێگای که
ئیدی دەبێت هەموو پۆچی خۆتی بۆ دابنێیت... هەموو پۆحت.

لە ماوێ ئەو سالانەدا من و ئەو ژانیانمان پێپوو لە ناریکی و
دەنگەدەنگ. زۆرجار پێکەوه پیاوێکی دوورودرێژمان دەکرد، هەندێجار
دەبووینە هاوێ و هەندێجاریش دۆزمنی سەر سەختبووین. شتیەک که
هەرگیز لەسەری بە شەپ نەهاتم، ناوی نەوجەوانی چینی بوو. هەرچەند
من ئەو ناوێم بە مۆلکی پاستەقینەیی خۆم دەزانم، بەلام جار دوا
جار هەستەم کرد ئەو زیاتر لە من زیاتر شایەنی ئەو ناوێ. زۆر شت
هەبوو تەمەردن تێیدا نەگەشتینە ئەنجام. من دەمگوت موراڵ جەمیل
من مەخلوقێکی خەیاڵییم و کەوتووتمە دۆنیای حەقیقەتەوه، بەلام تۆ
کەسیکی سادە و ئاسایی، مۆفیکێکی پاستەقینەیی که دەتەوێت شتیەک
لە خەیاڵ تێکەڵاوی ژیاڵت بکەیت. ئەو بە پێچەوانەوه پیاوێ بوو، ئەو
فریشتەیی ناو ئەو شیعرانە و هاتۆتە دەری. بەپێوە کە لەسەر هەق
بوو ئەو شیعرانە چەند کاریگەری لەسەر هۆشی مۆف جێدەهێڵن،
جوانی ئەویش هەمان کاریگەری جێدەهێشت. سەیری لەو دەهات که
من بایەخیکی زۆر بە حەقیقەت دەدەم. پۆژیک پێیگوتم، کێشەیی هەرە
گەورەیی تۆ ئەوێ خەیاڵ بە جۆریک دەژیت وەک ئەوێ بەشیکی بێت
لە حەقیقەت، لە کاتی کەدا من حەقیقەت بەشیوەیەک دەژیم وەک ئەوێ
بەشیکی بێت لە خەیاڵ. جار دوا جار غەزەلم دەدا، لەگەڵ هەموو
غەزەلیکیشدا هەنگاوێک لە مردن نزیکەبوووه. بەر لە کوژرانی بە
چەند هەفتەیک نامەیک بۆ نوسیم، لەویدا دەلێت عەشق نە خەیاڵ و
نە حەقیقەت، عەشق تاکە شتیەکە وەک مەرگ وایە... من ئەوکات
بە تەواوی نەمەزانم مەبەستی چییە، بەلام ئێستا لە هەموو شتیەک

تېده گهم... من هه موو شه ويك ده يبينم، ماجيدى گول سؤلاف هه موو شه ويك ده يبينم».

ماجيد پرسى «غزه لنوس ده مه ويئت بزانم. خوى هيچ خه به ريكي له وانه هه بوو كه ده يانه ويئت بيكوژن يا خود نا؟».

غزه لنوس به غه مگينى سه يري گول سؤلافى كرد، چاوى شتيكى تېدا بوو نيوهى فرميسك و نيوهى زه رده خه نه بوو. گووتى «له و سئ سالفى دواييدا به شيويه كي به د له هه موو عه شتيكه وه ده گلا. هه ستيكى قوولسى به خو شبه ختى هه بوو، وهك په پوله يه كي كامه ران وه ما بوو كه بيتاك له باغيكدا ده فرپئت. به لام هه موو جاريك شتيك له پوحي خوى، له به خته وه رى خوى پيشكesh به وانى تر ده كرد. واى هه سنده كرد ده توانيئت له يهك كاتدا هه موو دونيائى خو شبو ويئت. من سه رزه نشتمده كرد، سزامده دا، غزه لم ليخه رامده كرد، به لام سوودى نه بوو. دوو هه فته به ر له كوژرانى به پيكه نينه وه هات، له سه ر هه مان ئه و كورسييه دانيشت كه ئيستا تو له سه رى دانيشتو ويئت. گووتى «غزه لنوس، ده مكوژن». گووتم «هه لبت ده تكوژن، چهند سالف من ده زانم ده تكوژن، دواچار مي رديك، برايهك، باوكيكت ليپه يدا ده بيت ده تنو پيئيئت، تو به ته ماي چيت، به ته ماي تا قيامت سوار ژنى خه لك بيت؟». به هه مان پووى خو شه وه گووتى «نا غزه لنوس، نه مجاره له سه ر عه شق ده مكوژن، عه شقيكى راسته قينه». نه مزانى ئه و پوژه چى وا دلخوشيده كات، عه شقى قوول و بيبنى بو باران شو كور يا خود مردن. دواوى غزه ليكى كرد، غزه ليك وهك ئه و ده يگووت «به رد بكات به ناو». بو يه كه مجار بر دم بو ئه و جيگا نه ينييه ي كتيبخانه ي غزه له كانم تيا هه لگرتبوو، بو يه كه مجار ريگام پيدا نازادانه بجيئه ناو به حرى غزه له كانه وه، ريگام پيدا بگه رپيت و خوى چ غزه ليكى ده ويئت بيدوژيئه وه و ده ري به يئيئت. سئ شه و و سئ پوژ پيكه وه گه پايين، سئ شه و و سئ

پوڅ پټکه وه غزلهلمان خوینده وه، که من ماندووده بووم نهو بیوچان
 غزلهلی ده خوینده وه. دهنگی، شیوهی وه ستانی، شیوازی خوینده وهی،
 هه مووشتیکی جوان بوو. دواى سى پوڅ هاتینه دهری، من له بهر پوناکی
 به یانیه کی پوڅندا سه ره نجمدا پهنگیکی دیکه ی هه بوو، وهک نه وهی
 پیرموویت. نهویش به سه رسامیه وه سه یری منی کرد و گووتی «نیستا
 تیده گم بۆ تو هه موو زیانت پیشکesh بهم کتیبانه کردوه، نیستا
 تیده گم من چیم له کیس چووه». وهک فریشته یهک پویش و نیت
 نه مبینیه وه، نه وه دواهمین یهک بینیمان بوو. هه فته یهک دواى نه وه
 نامه یه کی بۆ ناردم. نهو شه وهی که کوشتیان بیته وهی که س پیمبلایت
 من هه ستم به هه موو شتیک کرد، هه ستم به مردنی کرد. هه ستیک
 سه یریوو. وهک نه وهی نیوهی له شت بپوات و تو له سه ر یهک که رتی
 وجودت بوه ستیت، له سه ر یهک قاچ بوه ستیت، به یهک چاو ببینیت،
 به یهک ده ست نیشبکه یت. چاوم ده نو قاند و خوینه که یم ده بینى،
 چاوم لیکده نا و شوینی گورپه که ی ده هاته بهرچاوم. له شه وی دواتره وه
 دهرسیم تاهیرم برد و پټکه وه پویشتین بۆ پیده شته کانی قه راغشار...
 دواى سى شه و گه پان، من لاشه که ی نهوجه وانی چینیم دوزیه وه».
 بهر له وهی قسه کانی ته وایکات. غزلهلوس هه ستاو له شوینیکی
 نادیارى کتیبخانه که یدا نامه یه کی دهرهینا و گووتی «گول سؤلاف...
 نه مه نهو نامه یه یه که نهو بهر له مردن بۆی نویسم، گهر ده ته ویت
 ده توانیت بیخوینیت وه، زور شتی تیدایه که به زمان ناگووتریت و
 نیستا به من ناگپدرینه وه ..».

نهو شه وه ماجیدی گول سؤلاف، گه رایه وه بۆ مالئ و له وپه ری
 سه رسامیدا نامه که ی نهوجه وانی چینی به وردی خوینده وه.

به شيتك له نامه كه ي نهوجه واني چيني بو غه زه لنوس

«عزیزی من غه زه لنوس. بمبوره كه وهك تۆ له نوسیندا پرپه هره نیم و ده ست و قه له میکی سحر اویم نییه، مه ستتبات. ئه مه یه كه م نامه و پیده چیت دوا نامه ش بیت. ئه و پۆزه كه پیکه وه له نیو کتیبخانه ی غه زه له كه دا هاتینه ده ر، منیش هه مان هه ستم هه بوو، هه ستیک لییه له دیم و ده مه ویت به ناراستی بگرم. ئه و هه سته ی تۆ زۆرجار با سترکروه، ئه و هه سته ی من و تۆ هه ر یه كه مان نیوه ی دونیا یه کمان به رکه وتوه، كه له راستیدا دونیا ی هه ر دوو کمانه. به درژیایی ئه و سالانه ی من و تۆ دوست یان دوژمنی یه ک بووین، به رده وام شانازیم به توانای خۆمه وه کردوه كه ده توانم کچانی ئه م شاره به جوانی خۆم سه رسامبکه م. شانازیم به وه وه ده کرد ئه و شتانه ی تۆ له خه یالدا تیا ده ژیت، من له حه قیقه تدا تیا ده ژیم، ئه وه ی تۆ له غه زه له کانتدا ده یخوینیته وه، من له ژیاندا تیا ده ژیم. له گه ل ئه وه شدا لیت ناشارمه وه كه چند سال له مه و به ر، کاتیک یه كه مجار گویم له و غه زه لانه ی تۆ بوو، وهك ئه وه بوو له وساته دا له دایکبووین. هه ندیک شت کاریگه ریه کی وه ها گه وره یان له سه ر ژیان هه یه مرۆف به هیزی ئاسایی خۆی و به عه قلی تاک و ته نیای خۆی بو ی ته فسیرنا کریت. كه سانیک هه ن ده ژین و ده ژین و ده ژین... دین و ده پۆن... هه موو پۆژیک ده چنه ناو بازار، ناو شه قام و قه یسه ریه بۆنداره کان، به لام هه یج شتیک له ژیانیدا پوونادات... هه یج شتیک. هه زاران ئافه رت ده بینن و شتیک پوونادات، سه دان کتیب ده خویننه وه و هه یج پوونادات، ده یانجار سه فه رده که ن و هه یج پوونادات، هه زارجار گو ی له شیعر و شاعیران ده گرن، به لام شته کان هه موویان وهك خۆیانن و هیز نییه ئارامییان بشیوینیت. وهك ئه وه ی ئه م زه مینه شه پۆلیک بیت و

مرؤفیش مراوییه‌کی بیّهۆش، وه‌ک دونیا نه‌سیمیک بیت و مرؤف گه‌لایه‌کی وه‌ریو. به‌لام پووده‌دات له‌ ناکاو یه‌ک نیگا، یه‌ک سه‌یرکردن، یه‌ک بزه‌ی نادیار، له‌ که‌سیکی نه‌ناسه‌وه، له‌ یه‌کیکه‌وه که‌ هیچ ده‌ریاره‌ی نازانیت، له‌ پۆح و ژیان و جه‌سته‌ی تینه‌گه‌یشتوویت، سه‌رله‌به‌ری زینده‌گیت له‌به‌ر یه‌ک هه‌لده‌وه‌شینیّت و وه‌ها ئارامیت تیکده‌دات، هیچ شتیکت وه‌ک جاران نامیّیت و سه‌رتاپا شیرازه‌کان ده‌چرپن و ته‌واوی ئارامیه‌کان ده‌پۆن و سه‌ره‌وخوارییه‌ک پوو له‌ زینده‌گیت ده‌کات هه‌ر له‌ مه‌رگدا ئاسوده‌یی و خوشبه‌ختیت ده‌ستده‌که‌وێته‌وه. پێده‌چیت نه‌وانه خوشبه‌ختین که‌ ژانیان جوّره بومه‌له‌رزهی وه‌های تیدا نییه و عومریان گه‌رده‌لوولی وه‌ها پووی تیناکات، له‌وانه‌شه به‌دبه‌ختترین جوّری ئاده‌میزادبن، چونکه ده‌مرن و مانای سه‌رسامی نادۆزنه‌وه. ئه‌و پۆژه‌ی بۆ یه‌که‌مجار گویم له‌ غه‌زه‌له‌کانی تۆ بوو ئه‌و سه‌رسامیه‌م بینی. وه‌ک چۆن سه‌یرکردنی کچی‌ک، بینینی نیگاری‌ک، بیستنی گۆرانییه‌ک، خویندنه‌وه‌ی کتیی‌ک ده‌شیت ژانی مرؤف سه‌ر له‌به‌ر ئاوه‌ژووکیاته‌وه و بیگۆریت، بیستنی ئه‌و غه‌زه‌لانه ژانی منیان گۆپی. تا ئه‌و کاته وامده‌زانی من بۆ ئه‌وه دروستبووم کچان و ژانی ئه‌م شاره سه‌یرمه‌که‌ن و پیم سه‌رسامین... تا ئه‌و کاته وامده‌زانی من ته‌نیا سه‌رسامی دروستده‌که‌م و خۆم سه‌رسام نابم. به‌لام له‌ ناکاو به‌جوّری‌ک به‌و غه‌زه‌لانه سه‌رسامبووم، جاریکی تر ژیانم پوخساری خۆی وه‌رنه‌گرته‌وه. وه‌ها سه‌رسامبووم نه‌مده‌توانی بێ ئه‌و غه‌زه‌لانه بزیم... وه‌ک ئه‌وه‌ی کۆمه‌لی‌ک وشه‌بن له‌ ده‌رونمدا خه‌وتبن و ده‌ستی من نه‌یانگاتن و تۆ هاتبیت له‌قوولایی دلّی من ده‌رتینابن و بۆم بخوینیته‌وه. وامده‌زانی هه‌ر وشه‌یه‌ک تۆ ده‌ی‌لیت، له‌ پۆحی من ده‌ریده‌هینیت... جار دوا‌ی جار زیاتر هه‌ستمده‌کرد که‌ ئه‌و غه‌زه‌لانه هی منن. زۆرجار هه‌ستمده‌که‌م تۆ له‌سه‌ر هه‌قبیت، من به‌جوّری‌ک له‌ عه‌شقی دونیادا نو‌قمبووبووم پێگای نیوان عه‌شق و خه‌یالم ونکردبوو،

به دبه ختترین عاشقی لای تو که سیکه که پریگای نیوان عشق و خه یال
 ونده کات. گرنگ لای من نه و به خته وهریبه دونیاییه پراگوزره بوو که
 نیستا ده چیژین، غه زه لنوس من هه موو ژیانم هه ستمکردوه، تا پر
 خه یالترین غه مگینترین. نه و غه زه لانه ی تو منیان تینوتر ده کرد، له گه ل
 هه موو غه زه لیکدا هه ستمده کرد ده مه ویت له خوشه ویستیدا دوورتر برؤم،
 به لام هه رگیز نه مده زانی دوور پویشتن له خوشه ویستیدا لای تو مانای
 چی؟ من دوور پوشتن له خوشه ویستیدا به وه تیگه یشتم که دلی
 خوم به م به هه موو پوخله به ریک، هه تا نه گه ر بؤ چرکه یه کیش بووه،
 هه تا نه گه ر بؤ هه ناسه یه کیش بووه، په نگه هه له بوویم، به لام دلنیا به
 ویستومه که سیکی باشبم، ویستم وهک غه زه له کان گه ر بؤ ساتیکیش
 بووه شتیک له فینکی به ینم، ویستم له ژانی نه واندا شتیک تریم،
 شتیک له و دووباره بوونه وه پوژانه و ساده یه نه چیت که ده بیینن. ته نیا
 فریشته و شه یقان واده که ن دنیا خوی دووباره نه کاته وه، به لام مرؤف
 مه خلوقیکه بیویستی خوی هه ردم هه مان نه و شتانه دووباره ده کاته وه
 که لییان دلنیا به . زورجار ده لیم، په نگه ئاسانتر بیت مرؤف تا کوتایی
 یهک ئافره تی خوشبویت، هه ر وهک چون ئاسانتره مرؤف تا کوتایی
 یهک غه زه ل بنوسیت. به لام دلنیا به، منیش وهک تو پریگا قورسه که م
 هه لبرارد... من و تو یان فریشته یه کین و بووین به دووکه رته وه یان
 شه یقانیکین و دابه شبووین. کامیانی؟ نازانم... بالیگه پریین خودا خوی
 به یاری له سه ریدات. تا نه و پوژهی گویم له غه زه له کانی تو بوو، خوم به
 بوونه وه ریک ده بیینی که راسته وخو خوم فریژه ده مه ژیا نه وه، وهک پراوکه ریک
 که خه و به ماسییه وه نابینیت، به لکو راسته وراست به به له مه که ی به ره و
 ناوه راستی ده ریا ده پوات و له ویدا جار نوای جار قولاپ هه لده دات.
 مرؤف هه یه له سه ره تادا خه ون ده بینیت، مرؤفیش هه یه له کوتاییدا
 خه ون ده بینیت. من له جوری دووه مم، ماسیم ده گرت نه وسا خه ونم

پتوهدهبینی، نهوهک خهون ببینم و دواتر برپوم بق ماسیگرتن. نهو پۆزه‌ی
 که گویم له غه‌زه‌له‌کان بوو، سه‌رسامبووم، سه‌رسامی نه‌وه‌بووم که خۆم
 وهک نه‌و نیوه‌یه‌ی تۆ بینی، که تۆ له خۆتدا خنکاندوته ... وهک چۆن
 مندالیک دواى ماوه‌یه‌کی دريژ تیده‌گات که نه‌و کورپی دایک و باوکیکی
 تره، تیده‌گات نه‌و خیزانه‌ی له ئامیزیدا ده‌ژی، مالى پاسته‌قینه‌ی نه‌و
 نییه و نه‌و پۆحیکى بیکه‌سه که باب و که‌سی پاسته‌قینه‌ی خۆی
 فریانداده‌ته ده‌ره‌وه، وا تیکه‌یستم که من له تۆم و تۆش شیتانه له
 خۆت دوورم ده‌خه‌یت‌وه و ده‌رمده‌که‌یت. په‌نگه بپرسیت چۆن که‌یشتیه
 نه‌و ده‌ره‌نجامه، به چیدا وه‌ها بره‌ویه‌کت لا دروستبوو؟ پیت سه‌یر
 نه‌بیت که بلیم نه‌وه‌ی منی که‌یاند نه‌و بره‌ویه، نه‌وه نه‌بوو که من و
 تۆ له یه‌کده‌چین، به پیچه‌وانه‌وه، من و تۆ سه‌د ده‌ر سه‌د جیاوازین. من
 و تۆ دوو جه‌مه‌ری درین، به جوریک درین له مبه‌ره‌و به‌ری یه‌ک پۆج
 ده‌چین. هه‌ستمکرد تۆ به دریزایی ژیا‌نت له من پاده‌که‌یت و منیش به
 دریزایی ژیا‌نم له تۆ پاده‌که‌م ... هه‌ر دوو‌کمان له بوونی یه‌ک نا‌گادارین
 و نا‌وی‌زین خۆمان له‌یه‌ک ئاشکرا‌به‌کین. تۆ عاشقیکی خه‌یالی که تا
 قیامه‌ت شه‌ر له‌سه‌ر پاکی خه‌یالی خۆت ده‌که‌یت، تۆ نه‌وجه‌وانیکی
 چینیت که هه‌رگیز له سنووری چین و ماچین نه‌چوویت به‌ودیدوا، به‌لام
 هه‌موو خه‌یال و ئاره‌زووش له‌وه‌دا بوو که له سنووری چین و ماچین
 ده‌رچیت، له‌و دیو سنووری چین و ماچین عاشق بیت و تامی نه‌و
 ماچه فه‌ره‌نگیا‌نه بکه‌یت که لیوه خه‌یالییه‌کانی تۆ شه‌رمیا‌ن لیده‌کرد ...
 غه‌زه‌له‌نوس دواى ئەم هه‌موو سا‌له، من ده‌ست له‌سه‌ر سه‌ختی به‌رده‌دم و
 ده‌لیم من و تۆ هه‌ر دوو‌کمان شایسته‌ی نه‌و ناوه‌ین، نه‌گه‌ر تۆ شه‌رمیش
 له‌وه‌رگرتنی بکه‌یت، من نه‌و مافه‌ت ده‌ده‌م که نه‌وجه‌وانی چینی بیت،
 په‌نگه تۆ زیاتر له من شایسته‌ی نه‌و ناوه بیت، من له بیرم نییه
 که‌ی له چین و ماچین ها‌توومه‌ته ده‌ژی، که‌ی له‌سه‌ر زه‌مینى خه‌یال

هاتووم به مديودا، به لام دلنيام تو تا ئيستا له وئيت... تو له چين و ماچين دهرنه چوويت، تو نه وديو مه رزي نه و ولاته سيراوييه نه بينيوه. ئيستا له تو تيده گه م كه ده تبينم چيرۆكه كانى حقيقت كۆده كه يته وه، پئويستت به وهيه شتيك له حقيقت بهيت بۆ نه و دونيا خه ياللييه كه تو و مروفه شهيداكانى هاوشيوه تيا نوقمن. من به پچه وانى تو وه پئويستيم به خيال هيه تيكل به م هه موو راستييه بكه م. كه گويم له غه زه له كانى تو ده بوو بۆنى نيشتيماى خۆم ده كرد، بۆنى نه و خاك و ناوهم ده كرد كه ده بايه منيش وهك تو گوله كانى ناويده م و گولوى ليبرگرم. له ساتيكد تىگه يشتم تو چهند تينووى حقيقتيت، من نه وه نده تينووى خه يالم... تو كه غه زه له ده خوئيته وه، باس له تينووتى خوت ده كه يت بۆ نه م جيهانه و من كه غه زه له ده بويستم باس له تينووتى خۆم ده كه م... بۆ چين و ماچين.

پۆڤ دوى پۆڤ و سالى دوى سالى ده بوويه شتيك بگوريت... پۆڤيكت «باران شوکور» م بينى تىگه يشتم كه نه م كچه من ده باته وه بۆ نه و ولاته سيراوييه... كه بارانم بينى تىگه يشتم هه رچى غه زه لى سه ر زه وييه ناتوانيئت ستايشييكات. نه و چهند سالي له گه ل توڤا برده منه سه ر و باسى نه و كيژ و خانمانه م بۆ ده كرديت كه دينه سه ر پيگام، به رده وام بيرمه ده چوو راستيه كت پيبليم. خو شه ويستى راسته قينه نه وه نيه حه زيكه يت له گه ل ياردا بخه ويئت، به لكو نه وهيه حه زيكه يت له گه ليدا بمریت. به ر له باران هه ر ژنيكى نه م دونيايه م بينييت، بيرم له مردن نه كردۆته وه، هه رده م بيرم له له ش، له ئاره زوو، له ماچ كردۆته وه، ياخود له راستيدا بيرم له هيچ نه كردۆته وه... غه زه لنوس من و تو هه ردووكمان نه و هيژه مان تيڊايه كه ئافره تمان بينى بير له هيچ نه كهينه وه، نه وه هيژيكه كه م پياوى نه م سه ر نه ستيره هيه يه تى، منيش زۆرجار ده متوانى وابم، ده متوانى بير له هيچ نه كه مه وه. به لام

غزەلنوس، تۆ پېمبلى، بۆ يەكەمجار كە باران شوکورم بېنى بېرم
لە مردن كرده‌وه، بۆ كە دەستم بەر دەستی كەوت، بېرم لە مردن
كرده‌وه، بۆ پېش ئەوێ لەگەڵیدا بخەوم غەمگین بووم و دواى ئەوێش
هەر غەمگین؟ غزەلنوس پېمبلى چ شتێكە خۆشە‌یستى بە مردنە‌وه
گرێدە‌داتە‌وه... چ شتێك؟

من چاوه‌پێدە‌كەم لەم پۆزانە‌دا بمكوژن، راستییە‌كەى هەردووكمان
چاوه‌پوانى ئەو دە‌كە‌ین بمانكوژن. مێردى باران ماوه‌یە‌كە بە هەموو شتێك
دە‌زانیت، بە‌لام كەسمان بېر لە پاكردن ناكە‌ینە‌وه، ئەم خۆشە‌یستى
سە‌یر غەمگینى‌كردوم، پېمبلى غزەلنوس، بۆ خۆشە‌یستى راستە‌قىنە
هەمیشە غەمگینە. من دە‌زانم ئە‌فین هە‌یه، خودا و خە‌لك پێى
لێدە‌گرن و غەمگین دە‌بیت، من باسى ئە‌وه ناكە‌م، باسى ئە‌وه دە‌كە‌م
خۆشە‌یستى خۆى لە قوولاییدا هەمیشە غەمگینە، ئە‌گەر هېچ شتێكىش
نە‌بیت، ئە‌گەر هېچ پێگرتكىشى نە‌بیت، هەر غەمگینە. لە خۆشە‌یستى
راستە‌قىنە‌دا عاشقان هە‌تا كە بۆ يەكیش دە‌بن هەستە‌كەن بۆ يەك نین،
ئە‌و هەستە‌یان هە‌یه كە نە‌گە‌یشتووین بە مە‌حبوبە. من و باران دە‌یانجار
پێكە‌وه‌خە‌وتووین، دواى هە‌موو پێكە‌وه‌ خە‌وتنێك ئە‌و هەستە‌ قوولە‌مان
بە بۆشایی هە‌بوو، ئە‌و هەستە‌ى لە‌گە‌ڵ يە‌كدا نین، شتێك هە‌یه ناتوانین
بیبە‌خشین بە‌یەك، قوولاییە‌ك هە‌یه ناتوانین بېگە‌ینى. غزەلنوس ئە‌و
پۆزە كە لە ناو كۆتیبخانى غزەلە‌كان هاتە‌دەرئى، تێگە‌یشتە‌م كە من
لە باراندا بۆ جوانى ئە‌م غزەلە‌نە‌ دە‌گە‌رێم، ئە‌و غزەلە‌نە‌ كە هەرگیز
كۆتاییان نایە‌ت، چونكە ئە‌وانیش بۆ جوانییە‌ك دە‌گە‌رێن كە هەرگیز
نایگە‌نى. وە‌ك ئە‌وه‌بوو دە‌ستم خستبێتە‌ سەر تە‌لیسمى حىكایە‌تى مە‌لاى
سوخته، ئە‌و حىكایە‌تە‌ى ماوه‌یە‌ك لە‌مە‌وبەر تۆ بۆت باسكردم. مە‌لاى
سوخته تا مردن لە‌ نوسىنى غە‌زە‌ل نە‌كە‌وت، چونكە بۆ جوانییە‌ك
دە‌گە‌را كە هەرگیز نایگاتى. منیش لە‌و كۆتیبخانى هاتە‌دەرئى تێگە‌یشتە‌م

که خوشه‌ویستی گه‌رانه به‌دوای شتی‌کدا که ناگیریت. عاشق‌بوون بریتی نییه له‌وه‌ی چه‌زیکه‌یت هه‌میشه له‌گه‌ل یاردا بیت، به پیچه‌وانه‌وه ئه‌وه‌یه هه‌ستبکه‌یت هه‌تاهه‌تایه ناگه‌یت به مه‌حبوبه ... له‌وه ده‌رچی‌ت عه‌شق هیچی تر نییه، من له تو و له غه‌زه‌له‌کانه‌وه ئه‌وه ده‌رده تووش‌بووم. غه‌زه‌له‌کانی تو سال دوا‌ی سال و دل‌وپ دوا‌ی دل‌وپ منیان کوشت. تو منت تووشی ده‌ردی خۆت کرد و من نه‌متوانی تو تووشی ده‌ردی خۆم بکهم. که له کتیبخانه‌که هاتمه‌ده‌رئ هه‌ستمکرد ئیدی من تا هه‌تاهه‌تایه بی‌هوده ده‌سو‌پ‌مه‌وه، تا ده‌مرم مه‌حکوم به‌وه‌ی له باران شو‌کورد بۆ جوانی ئه‌وه غه‌زه‌لانه بگه‌پ‌یم و له ئاوازی ئه‌وه غه‌زه‌لانه‌دا بۆ جوانی باران بگه‌پ‌یم. باران ئه‌وه ژنه خه‌یالییه‌ی ناو پۆ‌حی تویه که په‌پویه‌ته ناو پۆ‌حی من. ئیستا مردن جگه له شتیکی بی‌مانا هیچی تر نییه به‌لامه‌وه. ده‌بی‌ت می‌رده‌که‌ی باران به‌رام‌به‌ر به من چی له باران تیگه‌یشت‌بی‌ت؟ ده‌بی‌ت چی له ژبان بزانی‌ت؟ لیگه‌پ‌ئ بم‌کوژی‌ت، کوشتنی من غه‌در نییه به‌لکو ئه‌وه ده‌رگا دووره‌یه که من له میژه‌ بۆ‌ی ده‌گه‌پ‌یم. وه‌کو دوو عاشق من و باران مه‌حکومین به‌وه‌ی له‌یه‌ک دوورین ... گه‌ر منیان کوشت و باران زیندو‌بوو، تکایه مه‌ه‌یله سه‌یری لاشه‌که‌م بکات، گه‌ر نه‌ویشیان کوشت هه‌ول‌بده له ته‌نیشت یه‌که‌وه به‌مان‌نژی‌ت ... گه‌ر ده‌ستت گه‌یشت به لاشه‌که‌م، له هه‌ر شو‌ینی‌ک بم، به‌ه‌ینه و له‌م کتیبخانه‌ی غه‌زه‌له‌دا و له نزیک ئه‌م کتیبانه‌وه به‌خاکم بسپ‌یره. هیچ شتی‌ک له‌وه سی‌حراو‌یتر نییه عاشقی‌ک له کتیبخانه‌یه‌کی غه‌زه‌له‌دا بنیژی‌ت. هه‌موو کتیبخانه‌یه‌کی دونه‌یه‌قه عاشقی‌ک له ناوه‌پاستیدا بنیژن. له ناو هه‌زاران به‌یت شی‌عردا ... له‌وئ له ناوه‌پاستی په‌فی کتیب و ده‌ست‌نوسه‌کاندا گو‌پ‌یکم بۆ دروستبکه ... له‌وئ پیکه‌وه له‌گه‌ل باران شو‌کورد بمانیژه ... پیکه‌وه ... ئه‌وه دوا ئاوات و دوا هیوا‌ی منه ...».

یاداشته کانی بارۆنی خەیاڵ

هاوینی دوو ھەزاروچوار سەرۆک ناردی بە دوامدا و سەبارەت بە پەرۆزی شاری خەونەکان پرسیاری لێکردمەو. چەندین سال بوو سەرۆک ئەو پەرۆزییە لە بیرکردبوو. ئەمجارەیان سەرۆک وەک خەوی بینییەت زۆر بە دلگەرمی و ھەماسەو قەسە لە پەرۆزەکە کرد، و ھا لە خەونەکانیدا بالێکرتبوو، ئومێدی وابوو لە ھەموو شارێک و قەزایەکی کوردستان گەرەکیکی و ھا ناوازی دروستبکات. پەتای مۆدێرنەکردنی کوردستان و ھا لەسەری سەرۆکی دابوو، پێشتر بەو جۆرە نەمییابوو. ئاشکرا ئەمریکییەکان کاریگەرییەکی گەورەیان لە سەر خەیاڵی سەرۆک ھەبوو. سەرۆک ئەو ماویە ھێندەیی ئەمریکییەکانی دەبینی ئێمە نە دەبینی... پێدەچوو ژەنرالێکی ئەمریکی بە جۆریکی خراپ ھەندیک وینەیی خستییە سەری سەرۆک و ئەویش بیهوێت بە خێراترین شیوێ جێیانبکات. لەو سەردانەدا سەرۆک ھەندیک نەخشەیی خستە بەردەستم و گووتی «ئەمە سەرەتای پلانێکی نوێی مارشالە، بۆ ئاوەدانکردنەوەی کوردستان»، نەخشەکان گەلەک مادیی و دوور لە خەیاڵ ھاقتە بەرچاوم. ئاشکرا ئەمریکییەکانیش دواي دروستبوونی مۆلەقی و ناآرامی لە ئاوەراستی عێراقدا، تووشی ھەمان ئەو نەخۆشییە من بووبوون بۆ دروستکردنی شاریکی خەیاڵی تا وەک نمونەیی سەرکەوتنی پۆحی مۆدێرنیزم و خەونی ئەمریکیی پێشکەش بە دنیای بکەن. من ھەر لەسەر داوای سەرۆک شاندیکی ئەمریکیم بینی کە پەسپۆری دروستکردنی گەرەکی ئەفسوناوی و شاری عاجباتی بوون. لەگەڵ ئەنجومەنی شار و لیژنەیی شارەوانی و سەندیکای ئەندازیارە مەدەنییەکاندا دانیشتم، بەردەوام قەسەیان لە

گورپینی نه خشه‌ی بنه‌په‌تی و ماسته‌رپلان و ئه‌و شتانه‌ده‌کرد. من له کاتیکدا به‌گه‌رمی له هه‌موو کوبوونه‌وه‌کاندا به‌شداریم‌ده‌کرد، له هزلی کوبوونه‌وه‌کان ده‌هاتمه‌ده‌ری و بۆ پوژنامه‌نوسه‌کان پێده‌که‌نیم و له‌به‌رده‌م کامیژا‌کاندا زه‌رده‌خه‌نهم ده‌گرت، هه‌ستیکی ناوه‌کی سه‌یرم هه‌بوو که به‌بێ ئه‌و غه‌زه‌لنوسه‌ حیزه‌ هیچ شتی‌ک ناکریت. له کاتیکدا جه‌نابی پاریزگار و وه‌زیری ئاوه‌دانی و به‌رپرسی په‌ڕۆژه تایبه‌ته‌کان قسه‌یان له‌سه‌ر مۆرکردنی رێکه‌وتنامه له‌گه‌ل کۆمه‌پانیای تورکی و ئوردونی و مالیزیدا ده‌کرد، من رێگای خۆم جیا‌کرده‌وه و چووم بۆ لای عه‌تار. گه‌ر ده‌ته‌وێت ئهم شاره‌ ئاوه‌دانکه‌یت‌وه یاخود کاولیبه‌ک‌یت ده‌بێت به‌چیت بۆ لای که‌سانی وه‌ک عه‌تار. ده‌بێت بلێم که من پێشتر ئهم راستییانهم به‌سه‌رۆک گووت، من به‌ جه‌نابیانم گووت سه‌روه‌رم مه‌سه‌له‌ی شاری خه‌ونه‌کان مه‌سه‌له‌یه‌کی میعماری و نه‌دازه‌یی نییه، هه‌نده‌ی په‌ڕۆژه‌یه‌که ده‌بێت شاعیران و ده‌لاله‌ شاره‌زا‌کان و ئاده‌مکه‌ران به‌شدارێ تیا‌بکه‌ن. سه‌رۆک ئه‌وکات به‌ هزلی ئه‌و هه‌موو باروته‌وه که له پایته‌خت ده‌چوو به‌ لووتیدا ته‌واو گه‌ژبووبوو زۆر دره‌نگ له شتی به‌چوک و ساده‌ حالیده‌بوو، بێشه‌وه‌ی بزانیته‌مه‌به‌ستم چیه، ناوی یه‌ک دوو شاعیری ستۆکی ئه‌و زه‌مانه‌ی بۆ هه‌لدام و دوو سی دیوانی کونی شیعریشی له کتێخانه‌که‌ی پێه‌خشیم تا سوودی لێ‌وه‌رگرم. بۆ ئه‌وه‌ی دلی سه‌رۆک نه‌شکێتم، کتێبه‌کانم وه‌رگرت و هاتمه‌ده‌ری و خۆ به‌ خۆ چووم بۆ لای عه‌تار. که چووم بۆ لای عه‌تار لیستی ناوی هه‌موو ئه‌و مه‌خلوقه‌ خه‌یالیانه‌م بۆ برد که تا ئه‌وکات ده‌ستم که‌وتبوو. عه‌تار خوشی به‌ بینینی من نه‌ده‌هات، جارێک جوورته‌تیکرد و گووتی «جه‌نابی بارۆن، پێده‌چیت تۆ مه‌خلوقیکی شووم بیت، له‌گه‌ل تۆدا ده‌ست به‌ هه‌رشتیک بکه‌م ده‌ره‌نجامی نابیت». نوشوستی خۆی له‌گه‌ل تریفه‌ یا‌به‌حری و غه‌زه‌لنوسدا دوو برینی گه‌وره‌ی ژیا‌نییوون.

به هیچ جزریک تیغه دهگیشته خیال بۆ گرنگه، بۆ من وهک پیاویکی دهوله تی و سیاسه تمه دار، پاره دار و زهنگین وها خولیای خیال و غه زهل و مافوور و ئهم شتانه چۆته سه رمه وه؟

من بۆ ئه وهی ئیشه که مان ریک بهوات، ناچار بووم به زمانیکی سووک و ساده که خوشتریکی وهک عه تار تیییگات، هه موو شتیکم بۆ پوو نکرده وه و گووتم «عه تار ده زانم، تۆ زۆر خولیاته بزانیته بۆ من وها دوا ی ئهم شتانه و ئهم که سانه که وتووم، چه زده که م بزانیته، ئیستا دونیا یه کی تره، جیهان گۆراوه، میله تان ته نیا به هیز و شمشیر و توانای خۆته قانده وه ناژین. جوانی ئیستا له سه روو هه موو شتیکی دونیا وهیه، من له و چند سه لده زۆر شار و زۆر ولات چووم... دوو شت میله تانی سه ر ئهم زه ویه ی به هیز کردوه، یه که م ریکو پتیکی. دووهم خه یال. هه ر یه ک له م دوو وشه یه ش مانای زۆر هه لده گرن. عه تار سه یری میله ته پتسکه وتوه کان بکه «که وامگووت ده مزانی وشه ی میله تانی پتسکه وتوو، کاریگه ریه کی زۆری له سه ر خه یالی خه لکی ئهم شاره هیه، که چه زیانده کرد پتسکه وتووین، به لام هینده ی به ورگ و ژیر ورگ بیریان له پتسکه وتن ده کرده وه به عه قل بیریان لینه ده کرده وه»... سه یری روقی و مه دهنیه ت بکه. ئیمه له زه مانای خودالێخو شبووان حاجی ترفیقی پیره میژد و ئهمه د مختاره وه... هه ر بیر له پتسکه وتن و مه دهنیه ت ده که ینه وه، به لام هیه مان دیار نییه. پۆژ به پۆژ دونیای ئیمه کاول و کاولتر ده بیته. هه ر کورد وانیه، ئهم ناوه هه مووی رزیوه، عه رده که ی و هه واکه شی عه ماره پۆ بووه و هیوای لێناکریت... سه یرکه عه تاری برام، چیمانکرد، ئه و ئه مریکیه به دب ختانه مان ناچار کرد له و سه ری زه ویه وه به ده یان ملیۆن ته ن ترو تفاقه وه زه ریا به زه ریا و ئاسمان به ئاسمان دونیا ته بیکه ن تا تۆزیک هوشمان بۆیتن، تۆزیک مه دهنیه ت و شارستانیه تمان

فیربکه‌ن، به‌لام سوودی نییه، هیچ شتیک له‌گه‌ل ئیمه‌دا سوودی نییه،
 دونه‌یا به‌ده‌ست ئیمه‌وه سه‌ریسوپ‌ماوه و گیرى خوار‌دوه. نه‌ئوه‌یه
 بگه‌رینه‌وه بۆ دواوه و بچینه‌وه ناو‌ئەشکوت و کورنه‌کیوه‌کانی
 جاران، نه‌ئوه‌یه به‌راستی ببین به‌خاوه‌نی مه‌ده‌نییه‌ت. بۆ جه‌نابی
 عه‌تار... بۆ؟ له‌به‌رئه‌وه‌ی ریکوپیکى و خه‌یا‌لمان نییه. سه‌یرکه‌ من
 مه‌سه‌له‌که‌ ناگه‌رمه‌وه بۆ عیلم و زانست و فه‌لسه‌فه و ئه‌و شتانه،
 ئه‌وانه‌ له‌ کتێبخانه‌ی گشتی هه‌ن و مرقوف ده‌توانیت بیانخوینیت‌وه
 و لیان فیربیت. عیلم مولکی هه‌موو به‌شه‌ری سه‌ر ئه‌م زه‌ویه‌یه،
 به‌لام خه‌یا‌ل یان ریکوپیکى شتیکه‌ ده‌بیت له‌ خۆت‌دا هه‌تیت. هه‌موو
 میله‌تیک که‌ په‌رده‌سه‌ستیت، دوو ده‌سته‌و تا‌قمیان هه‌یه که‌ ده‌یا‌خنه
 سه‌ر هه‌وای ئه‌و شارستانیه‌ت و گه‌شه‌یه. خه‌لکیکیان هه‌یه ئیشیان
 هه‌ر خه‌یا‌ل‌کردنه‌وه‌یه... تیده‌گه‌یت، ئه‌وانه‌ له‌ هه‌موو رشتیه‌که‌دا هه‌ن،
 وه‌ک شا‌زنی ناو‌شانه‌ی هه‌نگوین وان دادمه‌نیشن و خه‌یا‌ل‌ده‌که‌ن... ته‌نیا
 ئیشیان ئه‌وه‌یه ئاسۆی ئه‌و رشتیه‌ فراوانبکه‌ن و شتی تازه‌ی بۆ
 بێنن. خه‌لکیکیش هه‌یه ئیشیان هه‌ر ئه‌وه‌یه نه‌خشه‌ دانین، ئیشیان
 ئه‌وه‌یه شته‌که‌ له‌سه‌ر پلانیکى عاقلانه‌ ریکبخه‌ن، تا عه‌قلى ئینسان
 و ماسوله‌کانی و خه‌یا‌لی پیکه‌وه به‌ باشی ئیشبکه‌ن. میله‌تان چۆن
 گه‌شه‌یان کردوه؟ ها عه‌تار چۆن؟ باوباپیری ئیمه‌ سه‌د ساله‌ باس له
 راپه‌رین و هه‌ستانی شیرانه‌ی کورد ده‌که‌ن... ئا جه‌نابی عه‌تار، ئه‌وه
 خه‌وی باوکی من و باوکی قوش بووه، که‌ کورد بپیته‌ قه‌ومیکی مه‌شه‌ور
 و به‌ناو و ناسراوی دونه‌یا. ئه‌و خه‌یا‌لی په‌ر‌سه‌ندن و مه‌ده‌نییه‌ته‌ سه‌د
 ساله‌ له‌ ناوه‌وه‌ دلمان ده‌خوات، تا وای لیها‌ت ئه‌مرق ئه‌م ئیسلامیانه
 په‌یدا‌بوون، ده‌لین جه‌ناب پتو‌یستیمان به‌ روقی و مه‌ده‌نییه‌ت نییه،
 تیده‌گه‌یت وا ده‌لین، ده‌لین کتیه‌که‌ی باری ته‌عالا و حه‌د‌یسی ئه‌نبیا و
 ئه‌ولیا‌مان به‌سه، به‌لام من وا نالیم، قوش وا نالیت. ئیمه‌ پتو‌یستمان

به پهره‌سەندن هەیه و تەواو، چونکه گەر ئەم دەفەرە وەک خۆی
 بێت، هەر وا وەحشییەت و بخۆبخۆ بێت، من و تۆی کورد، لە پیش
 هەمووانەوه کهولکراوین... وانیه؟ وانیه؟ عەتار... لە پیش هەموو
 کەسەوه کهولنەکراوین؟. میلیه‌تان بەوه بوونەتە خاوەنی شان و شکر،
 ئەوانەى عەقلیان هەیه، لەگەڵ ئەوانەى که بازوویان هەیه، لەگەڵ
 ئەوانەى خەیاڵیان هەیه پێکه‌وه ئیشیانکردوه، عالم و سیاسى و شاعیر
 بەیه‌که‌وه ئیشیانکردوه. تێدەگەیت بە یه‌که‌وه ئیشیانکردوه. وەک لای
 ئێمە نەبووه سیاسیه‌که قوونبکاته شاعیره‌که و بلێ بابروات خەریکی
 خەیاڵلای خۆی بێت، شاعیره‌که نەیکووتوو سیاسیه‌کان هەموو
 دزو باوه‌حیزن نامەوێت سەرکه‌للەیان ببینم، عالم‌که نەیکووتوو
 ئیشی من ناو دەفەر و قەلەم و دەرس و دەورە‌کەى خۆمە. نا
 وایان نەگووتوو هەر سێکیان دەستیان خستۆتە ناو دەستی یه‌ک و
 بەوه مەدەنییەت دروستبووه. ئێمە چونکه دەوله‌تمان نییه لەم ئێشه
 تێنەگەیشتووین... ئا عەتاری عەزیز، عالم‌که بێرە‌کاته‌وه و زانست
 بەرهم‌دینیت، سیاسیه‌که نەخشە دادەنیت و پلان‌پێژیدە‌کات و پارەى
 بۆ پەیدادە‌کات، لە هەموو شیان گرنکتر شاعیره‌کان و خەیاڵدارە‌کانن
 که خەیاڵ و جوانی و ئیلهامی دەخەنە‌سەر، بەبێ ئەمەى دوایان هیچ
 شتیک ناکریت، پوقی دروستکردنی زیندان نییه، پوقی دروستکردنی
 شاریکه که به شه‌قامه‌کانیدا پزیشیت هەستی شاعیریەتت تیا ببزویت.
 گەشه و پهره‌سەندن شتیکه که مرقف سه‌یریکرد ده‌بێت بلیت «ئای
 خواى خاوه‌ن جاه و جه‌لال، که شتیکی جوانه»، مەدەنییەت ئەم خۆل
 و زبل و شیاکەیهى ناو بازاڤی ئێمە نییه، بەلکو سەرسامیه، عەزیزم
 سەرسامیه. مەدەنییەت و دروستکردنی شتی ناوازه و عەنتیکه لەیه‌ک
 جیا‌ناپیته‌وه. تۆ شتی جوان دروستبکه دواى که‌س نا‌پرسیت چۆن
 دروستکراوه، تەنیا دەلێن «رەب العالمین که سه‌یره». که‌س ئە‌مرۆ له‌وه

ناپرسیت چند کریکار و چند کزله له دروستکردنی نه هرامه کان،
 یان له دروستکردنی شورای چین، یان له بهرزکردنه وه باغه
 هلواسراوه کانی بابلدا مردون. هه موو خه لک سه پیریانده کهن و ده لاین
 «سهیری هیز بکه، سهیری جوانی بکه، سهیری ئیراده بکه»... عه تار
 میژوو شتیکی ده به نکه زۆرجار ده بیت بزانیته چون ده یخه له تینیت،
 ده بیت شتیک دروستبکه یت که خه لکی سه پریانکرد هه ستبکه ن به ناو
 عه قل و خه یال و ئیراده دا ده سوپیتته وه... تیده که یت... په ره سه ندن
 شتیکه نه فسوونت لیده کات... به بن کومه کی مه خلوقه خه یالییه کان نه و
 نه فسونه دروست نابیت... ئیستا عه تاری برام کهر هر ده پرسیت،
 نه ی من له م ناوه دا ئیشم چییه؟ من پتیده لیم من ئیشم له بهر یوه بهری
 نه خشه که ده چیت، ئیشی من له ئیشی هه موویان تر سناکتره، به بن من
 نه و نه خشه یه ئیش ناکات، که نه و نه خشه یه ش ئیشی نه کرد ته واوی
 مه کینه که له یه که هه لده وه شیت... تیده که یت، ئیستا گرفتی که وره ی من
 نه وه نییه چون دارودیوار بهرزبکه مه وه، به لکو نه وه یه چون شاریک
 دروستکه م پریت له خه یال، له خه ون، له جوانی... نه وه ی که نایه ته
 ژیربار غه زه لنوسه... نه و حیزه یه».

نه مجاره هه ستمکرد عه تار به باشی له من تیگه یشته. به گومانه وه
 سه پریکردم و گووتی جه نابی بارون، نه و غه زه لنوسه زۆر جیگای به روا
 نییه، من چند سالیک له مه بهر کردم به ماموستای که چی سه یفه دین
 ماری، خوا له گوناھی خوشبیت. وه ها کاریگه ریه کی خراپی له سه ر
 خه یالی دانا، شته که به وه کوتاییهات مه ناز خان وازی له ده ستگیرانه که ی
 هیتا، دلنیام جه نابیشتهان ده ستگیرانه داماوه که ی ده ناسن نه جو نه شکانی
 که ئیستا بهر پرسه له وه زاره تی پتشمه رکه، دواچار ئافره ته که خوشی
 سووتان. واهه سته ده که م نه و پیاوه خه یالکی وا ده خاته سه ری خه لکه وه
 دواتر له ده ست ده رده چن و ده سته مونا کریتته وه.

تییینییه‌کی عتار زۆربه‌جی بوو، به‌لام من بیرم له‌وه‌ش کردبووه‌وه، گووتم ئه‌مه له‌ حاله‌تیکدایه که خه‌یال له‌ ناو نه‌خشه‌یه‌کدا ئیش نه‌کات، خه‌یال نه‌چیته ناو پلانه‌که‌وه. عه‌تاری ئازیز ئیمه خه‌یالمان بۆیه ده‌وێت تا دۆنیای پێ جوانبکه‌ین، تا شوینیک دروستبکه‌ین، من ئه‌مه‌وێت خه‌یال برۆینم، تیده‌گه‌یت ره‌گورپیشه‌ی بده‌من، ئه‌مه به‌ که‌سانی خه‌یالباز خۆیان ناکریت، گرفتێ گه‌وره‌ی من له‌گه‌ل ئه‌وانه‌دا ئه‌وه‌یه‌هه‌زیان له‌ ره‌گورپیشه‌ نییه، تیده‌گه‌یت هه‌ر که‌سیکیش نه‌یه‌وێت ره‌گورپیشه‌ی هه‌بێت ترسناکه. عه‌تار من لیتی ناشارمه‌وه، ئیشی من ئه‌وه‌یه نه‌هێلم خه‌یالیکێ بیره‌گورپیشه له‌م شاره‌دا هه‌بێت. ئه‌م شاره‌ خۆی چییه؟ ئه‌م میله‌ته داماره‌ خۆی چییه، ئینجا کومه‌لیک خه‌یالدارێ بیره‌گورپیشه بێن و هه‌نده‌ی تر له‌ بنه‌وه هه‌لیکولن و بنۆشییه‌کن. من هه‌سته‌که‌م گه‌نجی ئه‌م شاره‌ پۆژ دوا‌ی پۆژ بێ ره‌گورپیشه‌تر ده‌بن، ئا عه‌تار، دوو وشه‌ لای من موقه‌ده‌سن، یه‌که‌م نه‌خشه‌ و ریکوپیکێ دووم ره‌گورپیشه، ئا عه‌زیزم، ره‌گورپیشه... به‌س خودای گه‌وره‌ خۆی ده‌زانیت ره‌گورپیشه بۆ هه‌موو مرقفیک چه‌ند پتووست و چه‌ند موقه‌ده‌سه. من خه‌یالیکم ده‌وێت سه‌ره‌نجی دۆنیا رابکێشیت، که‌شه و په‌ره‌سه‌ندن نیشانبداته‌وه، به‌لام خه‌یالیک که‌ ده‌سته‌مۆنه‌کریت، بلێت من ئیش له‌سه‌ر شه‌قام و کۆلان ناکه‌م، دانابه‌زمه‌ قه‌یسه‌ری و بازاره‌وه، خه‌لکم لا کاوبایه، خه‌یالی وا ترسناکه... تیده‌گه‌یت... خه‌یالیک ته‌نیا له‌ ناوه‌وه خه‌لک فێری جوړه‌ خولیایه‌ک بکات تیکه‌ل به‌ پۆله‌که‌ و به‌ یارییه‌که‌ نه‌بن... عه‌تار ئه‌وه‌یان ترسناکه... خه‌یالیک به‌ موجه‌ره‌دی باسی خۆشه‌ویستییه‌ک بکات که‌ من نازانم مانای چی، خه‌یالیک ده‌ولت و چاره‌نوس و پوقی قه‌وم به‌ هیچ نه‌گریت... ئه‌وه له‌ تاعوون ترسناکتره... سه‌یرکه‌ عورفیک و عاده‌تیک هه‌یه که‌ شاعیرانی سه‌ده‌ی بیست هه‌تاویانه‌ته‌ دۆنیاوه، خه‌یال ئیدی خه‌یالی شاعیر بیت یاخود

خه یالی هر که سئیکی تر، مولکی میلله ته، مولکی خه لکه. ئیمه ئمه له شاعیره پایه به رزه کانی کورده وه فیربووین، ئه وهی قسه یه کی تری هه یه ئیمه قه بولی ناکه یین... بۆیه تۆ ده بیئت یارمه تیمبه دیت، ئیش به خه یالی جوانی ئه وانه بکه یین. بیخه یینه کار.

هه ستمکرد که س له وه وه بهر ئاوها به پروونی قسه ی بۆ عه تار نه کردوه، ئه و سه رشار و دلخوشبوو، په یمانی دامی که هه موو کومه کیکم ده کات. من لیستی ناوه کانم خسته بهرده ست و گووتم عه تار من ئهم ناوانه م پێویسته، مه رج نییه تۆ بتوانیت هه موویان رازی بکه ییت، به لام بزانه من هه موو ئه وانه م ده ویت. که وامگوو، نه من و نه عه تار که سمان له هه یج دلیانه بووین.

عه تار ده یوانی هه موو مرقفیک بکریت، هه یج که س له و باشت له م شاره دا نه بوو که ئیشی کپین و فرقه شتی ئینسان بیئت. رازی کردنی خه لک به پاره هونه ری هه ره که وه ری ئه و بوو، له نیوان ئه ندازیار و کومپانیاکاندا، له نیوان تاهق و مولکداره که وه رکاندا، له نیوان وه زاره ت و به لینه ره کاند، له نیوان دارایی و ژووری بازرگانیدا ئیشیده کرد. ماوه یه ک بوو رێکه وتنی که وه ره نه بایه خۆی تینه ده خست. به لام ئیشی ئهم رۆحه به ره خه یالیانه ی پتخۆش نه بوو. من ده مویت هیدی هیدی رێگا به ره و خه یالی ئه و مه خلوقه جوانانه بکه مه وه، له عه تاریش زیاتر که سی ترم به ده سته وه نه بوو.

له و کاته دا هه والیکی سه یرم بۆهات. له رێگای چێگره که ی خۆمه وه له کاروباری ئاسیشتدا، که ئاگاداری هه موو ئیش و کاریکی من بوو، بیستم که ماجیدی گول سۆلاف ناسراو به ماجه لانی خه یالی هاتۆته نویمیران و بۆته حیکاتخوانی مندالی بارۆنه کان. من راسته وخۆ تووشی ده خورپێ بووم و خه یالم بۆ شتی خراپ چوو. ماجیدی گول سۆلاف له و سالانه ی دوایدا هاوڕێی هه ره نزیکی غه زه لنوس

بووه. ده‌مزانى له‌گه‌ل پڤخراوى نابيناياندا پڤكه‌وتووه و حيكايه‌تى
 سه‌فه‌ريكى نه‌فسوناوى بڤ كویره‌كان ده‌گيرڤته‌وه. گول سڤلاف
 گه‌نجيكي به‌فیز و پره‌ه‌وا و بڤ هاورڤ بوو. له‌وانى دى خه‌يالانى تر
 بوو، هه‌ستم نه‌ده‌کرد شتيك له‌م دونيايه‌دا زۆر سه‌ره‌نجى پاده‌كيشيت،
 تا ئه‌و جيگايه‌ى من ئاگاداريشبووم له‌ غزله‌لنوس بترازيت هاورڤى
 نه‌بوو. پڤحيكى بيته‌نگ و ئالۆز و نامۆبوو. ده‌رکه‌وتنى له‌ نويميران
 شتيكى ئاسايى نه‌بوو. هه‌ر ئىواره‌ى هه‌مان پۆژ زانيم که بارۆنى
 بوکه‌شوشه‌ له‌ پشت مه‌سه‌له‌که‌وه‌يه، که به‌ ته‌له‌فون قسم له‌گه‌ل
 بارۆن کرد، هيچ شتيكى نه‌وتۆى له‌سه‌ر په‌يوه‌ندى نيوان غزله‌لنوس
 و گول سڤلاف نه‌ده‌زانى، منيش خۆم لى نه‌زان گرت و وامده‌رنه‌خست
 که گومانىكى خراپم له‌ ماجيدى گول سڤلاف هه‌يه. به‌لام له‌ ناخى
 دله‌وه‌ ده‌مزانى ئه‌و گه‌نجه‌ له‌ خۆبايى و پڤكه‌وشه‌ به‌دواى شتيكدا
 هاتووه‌ بڤ نويميران. من ماوه‌يه‌ک بوو ئه‌و غزله‌لنوسه‌م به‌ پياويكى
 ساده‌ و ئاسايى نه‌ده‌بينى. ته‌رخونه‌يش له‌ راپۆرته‌کانيدا باسى ئه‌وه
 ده‌کات که ماله‌که‌ى له‌ ده‌رياچه‌يه‌کى پهر نه‌يتى ده‌چيت. من بريارمدا
 نه‌يتى ماجيدى گول سڤلاف بدۆزمه‌وه، شه‌ويک له‌ ئاهه‌نگه‌کى مالى
 مير سه‌فيندا بانگمکرد، شتى زۆرم له‌ چاويدا خوڤنده‌وه، هه‌ستم به‌و
 ترسه‌ کوتوپه‌ره‌ى ناو دلى کرد، چاوه‌ديره‌کانم دوور به‌ دوور ئه‌و
 دۆخه‌يان تۆمارکرد که دواى خودا‌حافيزى نيوان من و ئه‌و تووشيهات.
 هه‌ر که‌سيكى دیکه‌ش بايه‌ گومانى لڤه‌يداده‌کرد. هه‌لهاتنى کتوپه‌رى له
 ئاهه‌نگه‌که‌، ئه‌و تڤكه‌چوون و شه‌پزه‌بوونه‌ى، ده‌ست له‌رزین و سه‌رنڤشه
 له‌ ناکاوه‌که‌ى، پڤکرا هۆى گه‌وره‌بوون دريژه‌ به‌ پلانى چاوده‌يرکردنى
 بده‌م. ئه‌و شه‌وه‌ هه‌ستمکرد ئه‌م گه‌نجه‌ پنتى هه‌ره‌ لاوازى ئه‌و تڤه
 چکولانه‌يه‌ى غزله‌لنوسه‌... دلنڤابووم له‌ پڤگاي گول سڤلافه‌وه‌ قوولتر
 ده‌توانم به‌مه‌ ژوورڤ.

گفتوگويہ کی قوول دہربارہی جہوہہری خہیال و مانای لاشہ کھی نہوجہوانی چینی دواتریش راگہیانندی جہنگک لہ لایہن منہوہ «حہسہن توفان — سہرہتای ئہیلولی ۲۰۰۴»

ژمارہی ئہو بارؤنانہی دہماتن بؤ یانہی پیاوکوژہ بیئیشہکان
کہمبوون. وەک لہ شہرہوہ تیگہیشتم بارؤنی کولہکە یەکیکە لہو
بارؤنہ کەمانہی زوو زوو دیت بؤ یانہکە. شہر زانیاریہکی تہواوی
لہسەر بارؤنی کولہکە ھەبوو، ئہو گووتی «بارؤنی کولہکە، لہ بارؤنہ
پاستەقینہکان نییہ، کابرا تا سالی نہوہدوپیتنجیش کاسبیکی ئاسایی
بازاپوہو، سہرہتا لہ کولہکە فروشتنہوہ دەستپیکردوہ، دەستپیکری
ژیانی وەھا دەستکورت دەپیت ماوہیک لہ علوہکە کۆلکیشیدہکات.
ئہوہی بارؤن دروستدہکات و دەیکات بەو پیاوہی ئہمپۆ فہرہودی
پاپہپینہ. لہ گہرمہی شہرہ تہفہنگی نیوان خەلک و فاشیستہکاندا، بارؤن
کە ئہوسا بە «سامانی شہفہی شجەر» بانگیاندہکرد سەدان کارتۆن
جگہرہ لہ مەخزەنتیکی دہولت دہبات و ماوہیکەکی درپژ حەشاریاندہدا.
لہ پۆژگاری ئابلقوہی ئابووریدا لہ بەختی بارؤن نرخى جگہرہ بە
جۆریکی بیوتنہ بەرزدہبیتتہوہ. لہو ئان و ساتەدا ئہو دەستی خوئی
دہوہشینتیت و سہرمایہیکە زۆری دیتتہدەست کە بؤ ئہووکات پارہیکە
مفت و مۆل بووہ، بارؤن بە زیرہکیکی زۆر لہیکە دوو ئیشی گہورہدا
لہگەل بازگانہ ناسراوہکانی بەغدادا بە ھوئی ساغکردنہوہی شیرى
ئیکسپایہرہوہ سہرمایہی خوئی چەند بەرابەردہکات. لہ کۆتایی سالی
دوہہزارویہکدا کە بارؤنی گۆل بە فیاگرا دہمریت و کوپہکەى بەشى

زۆری سامانی باوکی لە ئافەرەت و ویسکی و کاسبی بیسەرۆبەرەدا دەدۆرپێنیت، کۆشکەکی نویمیرانیان بە پارەیهکی کەم دەکەوێتە دەست بارۆنی کولەکە. ئەگەر ئەو نەبایە ئەستەمبوو ئەو پیاو بەگاتە ناو میر و پەرلەمانتار و بەرپرسە بەرزەکان. زۆر لە دەوڵەمەندەکانی نویمیران، هیشتا وەک نامۆیەک سەیریدەکەن کە شەپۆل هێناویتی و شایستەیی ئەو دونیایە نییە. بەلام کولەکە لە ماوەی چەند مانگێکدا لەگەڵ بارۆنی پۆرسەلان و میری خەنەووسەدا دۆستایەتییەکی نزیک پەیدادەکات، ئەوان دەبنە پشت و پەنای گەورەیی، خۆشی کەسیکی خۆبەرەپیش و سنگنێرە کە سەل لە هیچ ناکاتەو. ئێستا هەموو کەس دەزانن کە مورتەزای شەیتان بە پلەییەک بۆ بارۆنی کولەکە و شیخی ناوساجی و قەیسەر نیشدەکات.

من چیڕۆکەکی ماجیدی گۆل سۆلاقم دەربارەیی نەوجەوانی چینی بۆ شەبەر گێڕاپەو و گووتم ئێستا ئیشی ئێمە ئەوێە کۆمەڵێک هەوال و زانیاری لەسەر ژنەکی بارۆنی کولەکە کۆبکەینەو کە لە کاتی کوشتنی موراڵ جەمیلەو پێدەچێت ئەویش بیسەرۆشوین بێت. شەبەر هێچی لەسەر ژنەکی بارۆن و نەوجەوانی چینی نەدەزانی. هۆی نەزانییەکی کەشی ئەو بوو شەبەر پیاویکی ئیجگار پەوشت بەرزبوو، بەدەگمەن قەبوڵیدەکرد یەکیەک لە بەردەمیدا باسی ئەخلاقی ژن و کچی خەلک بکات. کە حیکایەتی نەوجەوانی چینی بۆ گێڕاپەو شەبەر گووتی «حەسەنی پیزۆ، بە دوری نازانم مورتەزای شەیتان دەستی لەدیزەکەدا هەبێت، بە دوری نازانم... لە ماوەی ئەو چەند سەلەدا کە زۆر مەالی نەهێنی ئافەرەتان سووتان و زۆر ژن کوژان و هەندیک کچ لە نویمیران بیسەرۆشوین بوون، قەسەیهکی زۆر هەیه کە مورتەزای شەیتان و چەقەل ئیسماعیل و ئەو مندالە پڕوپوچانەیی دەوریان دەستیان لەو مەسەلانەدا هەبێت. ئەو تا چەندە پاستە نازانم، بەلام دەنگۆیهکی بەهێز هەیه و وەک منیش بیستوومە

ئەو دەنگزىيە لە ژنانى نويميران خويانهووە کە وتۆتەووە ... پێدەچیت سەرى هەموو ئەم داوانەش بپرواتەووە بئەستى جەغفەرى مەغولى، کە حیزب تا ئیستا حیسابیکی زۆرى بۆ دەکات، قسە و باسیکیش هەیه کە جیگری سەرۆک لەگەڵ خۆیدا دەبیات بۆ پایتەخت و لەوانەیه لە باشوور هەندیک کاروبارى زۆر تاییەتى پێسپێرن. دەلێن هەتا ئەمریکییەکانیش دانیان لەوێ مەغولى شتى پێدەکریت. حەسەنى پیزۆ، من و تۆش دەزانین کە لەدوای پاپەڕین جەغفەرى مەغولى لە ژنگۆژەکان بوو، ئەوێ کاتى خۆى من و تۆ نەمانکرد، ئەو دەیکات، حیزب دەیان ژنى پێکۆشت کە تا ئیستا هۆى کۆشتنى بەشى هەرە زۆریان دیارنییە ... مورتەزای شەیتان دۆستێکی نزیکى بارۆنى کولەکیە، بەدوورى نازانم لەو مەسەلەیدا دەستى هەبێت ... گەر ژنى بارۆنى کولەکە بە نەیتى کۆزرايێت ئەوا مورتەزا دەستى لە یارییەکەدا هەیه ... ».

دوای ئەو زانیاریانەى شېرگەرەمەووە بۆ لای غەزەلنوس و ویستم ئەو زانیارییە تازانەیان بۆ بگێرمەووە کە لەسەر بارۆنى کولەکە و مورتەزای شەیتان کۆمکردونەتەووە، تا ئەوکات هیچ کەس لە برادەرانی من ناوی مورتەزای شەیتانیان نەبیستبوو. پۆزێکی سەیربوو، ماجیدی گۆل سۆلافیش لەوێ بوو، سێ قۆلى لە کتێبخانەکەى غەزەلنوسدا دانیشتین، ئەو پۆژە غەزەلنوس چیرۆکی پەيوەندى خۆى و موراد جەمیلی بۆ منیش گێرايەووە. گوتى بەردەوام چیرۆکەکەى لە ئێمە شاردۆتەووە، چونکە نەبویستووە خۆشەویستى و پێزى ئەو واکات دوای نەیتى مردنى موراد بکەوین، بەلکو مەبەستى بوووە هەر کەسەمان و بەخواستى خۆى و بەپێى خولیاى خۆى لەگەڵ کێشەکەدا بژی. ترساووە گەر بزانیین نەوجەوانى چینی نزیکە لەو، لە گەپانماندا پەلەبکەین و خۆمان بخەینە تەهلۆکەووە. سەیرم لێتات کە بۆ یەکەمجار غەزەلنوسم بینی دەگرى، بەجۆرێکی زۆر بە کۆل و بێپارەووە دەگرێا. بۆ ئەوێ غەمەخوات

دەستمکردە ملی و گوتم «غەزەلنوس، ئیمە کوپی ئەم ولاتەین، ئەم ولاتە پرە لە لاشە. تاکە کارخانەیک لەم شارەدا ئیشدەکات، ئەو کارخانەیکە لە لاشە دروستدەکات و دەیاننێژێت... غەم لەو مەخۆ، کە تۆ ئیمەت تووشی هیچ غەمێک کردبێت، هەر یەک لە ئیمە تارمایی لاشەیک لە خەیاڵماندا یە کە بەردەوام بەدوای خۆیدا پاماندەکێشیت». من و ماجیدی گۆل سۆلاقیش تووشی دۆخیکی پۆخی وەها بووبووین، غەزەلنوس بیوستبایە یاخود نا ئیمە لەگەڵ چیرۆکەدا دەپۆشتین. لاشەیکێ موراد بەردەوام لەگەڵماندا دەسوپایو و بووبو بە بەشیک لە ژیانمان. من گوتم «غەزەلنوس کێشەکە ئەو یە کە ئیمە تەرمەیکێ مورادمان ونکرد، دەبایە ئەو تەرمە ونەکەین، ئیستا زۆر پێویستیمان بەو تەرمە هەیە». غەزەلنوس هیچی نەگووت، بە چاوە پر فرمیسکەکانی سەیریکردم و گووتی «ئیستا دەبێت زیاتر بایەخ بە حەقیقەت بدەین. گرنگ ئەو یە چارەنوسی باران شوکور بزانین». ئەو کە مەترخەمییە غەزەلنوس بەرابەر تەرمەیکێ موراد کەمیک نیکەرانیکردم. نازانم بۆ ئەو ساتەدا هەستمکرد لاشەیکێ موراد و تەلیسمی باران لای هەموومان مانایەکی خەیاڵیان هەیە، ئەو مانا پاستەقینەیکێ من لە زەمانی دوا پاپەریندا ونمکردبوو، ئەو مانایەیک ماجیدی گۆل سۆلاف لە نەخشە خەیاڵییەیکێ خۆیدا بۆی دەگەر، ئەو نەتینییە قوولەیک غەزەلنوس لە غەزەلەکانیدا عوداڵیبوو، پێکرا لە نەتینی ئەو دوو مۆفەدا کۆبووبوووە. من بە غەزەلنوسم گووت «مۆف ناتوانیت دوا چارەنوسی مردنی هیچ کەسێک بکەوێت، گەر تەلیسمی ئەو مردنە نەبێت بە بەشیک لە تەلیسمی ژیاڵی خۆی. ژیاڵی هەریەکەمان مردوویەکی تێدایە کە دەمانەوێت بگەرێنێوە بۆ لای و لەگەڵیدا قسەبکەین و خزمەتیبکەین، تێبیگەین و داوا لێبوردنی لێبکەین. زۆربەیک وەخت ئەو لاشەیک، جەستەیک کۆچکردووی کەسێکی

نزیکه، دایکمانه یاخود باوکمان یان که سیکی نزیکی تره که له ناکاو له پوهتی ئەم ژيانه دلپه قه‌دا به جی‌مانده‌هیلئیت، ئەگەر که سیکی وا نزیکیش نه‌بئت، لاشه‌یه‌کی خه‌یالیه، مردویه‌کی خه‌یالیه که له‌وانه‌یه مردنی خۆمان بئت، لاشه‌ی خۆمان بئت. من زۆرجار له پښگای مردوه‌کانی تره‌وه قسه‌م له‌گه‌ل مردنی خۆمدا کردوه ... زۆرجار ». غه‌زله‌نوس وه‌ک ئەوه‌ی چاوه‌روانی ئەو قسانه له من نه‌بئت، به غه‌میکی زۆره‌وه گروتی «حه‌سه‌نی پیزۆ، نه‌وجه‌وانی چینی شتیکی تریوو... من نه‌وجه‌وانی چینیم کوشت، تیده‌گیت، غه‌زله‌کانی من نه‌وجه‌وانی چینیان کوشت... ئەو به‌پاستی ده‌ژیا... دوا‌ی هیچ تارماییه‌ک نه‌که‌وتبوو، په‌نگه تاکه مروڤیکی ئەم شاره بوو‌بئت که دوا‌ی هیچ تارماییه‌ک نه‌که‌وتبئت... ئەو ئەوه‌ی کرد که من و تو بۆمان ناکرئت... ئەو ئەم شاره وه‌ک باغیکی خه‌یالی ده‌ژیا... هه‌زارباغی ئەو شوپینیکی جیانه‌بوو له ده‌ره‌وه‌ی ئەم شه‌قام و کوچانه، هه‌موو ژنیک لای ئەو مه‌حبوبه‌یه‌کی خه‌یالی بوو... هه‌موو کوچیه‌ک باغیکی خه‌یالی بوو. من کوشتم... زۆر ویستم غه‌زله‌ی نه‌ده‌م، زۆر ویستم به هه‌مان شه‌قامی خه‌یالدا نه‌روات... خو‌ی جوانی ژيانی خو‌ی ده‌بینی... ده‌یزانی چ شاهانه ده‌ژی... به‌لام ئەو غه‌زله‌نه‌ بردیان و کوشتیان. ئەو ئەو مه‌خلوقه‌بوو که من خه‌ونم پێوه ده‌بینی، ئەو ژيانه ده‌ژیا که من ده‌مویست. ئەم غه‌زله‌نه‌یان‌ه‌یشت بژی».

ماجیدی گول سۆلاف به‌ فیزه‌وه گروتی «نه‌وجه‌وانی چینی ساتی خو‌شی برده‌ سه‌ر، به‌لام ژيانی پاسته‌قینه‌ی ئەم شاره پیس و پۆخله‌ی نه‌بینی، ژيانی پاسته‌قینه‌ نو‌قمبوون نییه له ناو سنگ و مه‌مکی ژاندا، به‌لکو پیاسه‌کردنه به‌م شه‌قامه پیساندا. تیناگه‌م چۆن مروڤ ده‌توانئت ژيانی شاریکی واپیس و پۆخل و پر ناشیرینی وه‌ک ژیانیکی خه‌یالی بژی؟...».

غه‌زله‌نوس سه‌یریکی ماجیدی کرد و دوا‌ی که‌میک تی‌فک‌رین گروتی »

نەوجەوانى چىنى سەرەتا ئەو جياكارىيەى لە نىوان خەيال و راستيدا نەدەزانى. وەك مندالىك تازە لەدايك بوويەت، خەيال و راستى لای ئەو يەك شت بوون، دواتر لە ژيەر كاريگەرى غەزەلەكانى مندا لەو دابەشبوونە تىگەيشت».

من باوەپم وابوو ئەو دابەشبوونە نەيىنى مان و نەمانى هەموومانە، من بۆ خۆم هەر لەسەردەمى شوپشەو لە نىوان خەيال و حەقىقەتدا سەرگەردان و دوو كەرتبووم... ئىستاش دەليىم، هىچ مەقۇلىك لەم شارەدا نىيە دوو كەرت نەيىت، وەلى هەندىكمان بەو كەرتبوونە دەزانين و هەندىكمان دەمرين و دركى پىناكەين. لەو كاتەدا هەلمدايە و گووتم «سەردەمى شوپش، ئەو كاتەى لە ئىفتىالاتدا ئىشەمەكرد. وام هەستەكرد گەر يەكە يەكە خەلكە خراپەكارەكان بكوژين، ئىدى دونيا دەبيەت بە بەهەشت. زۆرجار كە لەگەڵ برادەرەكانمدا يەككىمان دەكوشت، بەجۆرىك خۆشحالىبووين واماندەزانى هەنگاوێك لە بەهەشت نزيكبووينەتەو. ئاهەنگمان سازدەكرد و هەرامان دەنايەو. ئىستاش زۆر خەلك هەن وابىردەكەنەو، لەوانەى لە زيانى زۆرەى ئادەمىزادەكاندا قۇناغىك هەبيەت پىيوابىت كوشتن لە بەهەشتان نزيكەكاتەو. زۆرەمان لە مندالىيەو وەها كۆشبووبووين نەماندەتوانى وىنەى ئەو نىشتيمانە بەهەشتى و خەيالىيەى لەسەرماندایە بەبى كوشتن و بەبى بازدان بەسەرتەرم و لاشەى خەلكى تردا بهيىنە پىشچاو. ئىستاش ئەم ولاتە پرە لەو كەسانەى پىيانوايە گەر يەك بە يەك خراپەكان بكوژين، دەتوانين بەهەشت دروستبكەين... من يەكەم شەو كە چوومە هەزارباغ گووتم ئەم جوانىيەى لە خەيالىدا هەيە لە راستيدا نىيە و ناشبيەت، بە خۆم گووت حەسەنى پىزۆ راستيت بۆچيە، ئەو هەموو سەلەى لە دروستكردنى گوللادا سەرفەكرد ئىستا ئەم باغەى پىشكەشكردويت، تيا بەهەشتەو و بىدەنگ بە، ئەمەو تۆ بەهەشتىكى خۆت هەيە،

قوون بنیره سەر ده‌په‌ی خه‌یالییه‌که‌ی خۆت و ئه‌م کونجی قه‌ناعه‌ته
 به‌رمه‌ده. ئیستاش کاتیک به‌پۆژ به‌سیاغدا ده‌پۆم، سه‌یرم لیدیته ئه‌م
 شوینه شه‌وان له‌ خه‌یالی من و تو و ئه‌و پیریژنانه‌دا ده‌بیته شویتیکی
 وه‌ها سیحراوی... وه‌ک چۆن شه‌و و پۆژ به‌یه‌کتری ناگه‌ن گۆله‌کانی
 هه‌زارباغ و ئه‌و شه‌قامه‌ پیس و تۆزاویانه‌ی پۆژیش به‌یه‌ک ناگه‌ن. من
 زۆر له‌و شتانه‌دا شاره‌زا نیم، به‌لام ده‌لیم ئه‌وه‌ی منی کرده‌ پیاوکۆژ
 ئه‌وه‌بوو که ده‌مویست له‌ حه‌قیقه‌ته‌وه‌ بازیده‌م بۆ خه‌یال... هه‌ر من
 وانه‌بووم، زۆر له‌ پیشمه‌رگه‌کانی تری ئه‌و سه‌رده‌مه‌ش که خه‌باتمان
 ده‌کرد، هه‌ر خولیایه‌کی وه‌ها له‌سه‌رماندا بوو، بازیده‌ین... له‌م دونیا
 ناشیرینه‌وه‌ به‌ره‌و دونیایه‌کی تر. جاریک له‌گه‌ڵ یه‌کیک له‌ پابه‌ره‌کانی
 شوپشدا قسه‌مه‌کرد و گوتم «هه‌فال، ئیمه‌ له‌م شوپشه‌دا دوا‌ی چی
 که‌وتوین... من خه‌ریکه‌ که‌م که‌م له‌ خه‌لک کوشتن وه‌پزده‌بم». به
 خه‌فته‌تیکه‌وه‌ سه‌یریکردم و گووتی «هه‌فال تۆفان، دوا‌ی کلّوی بابردو
 که‌وتوین». گوتم «هه‌فال، کلّوی بابردو چییه‌؟». گووتی «هه‌فال
 کلّوی بابردو ئه‌و شته‌یه‌ گه‌ر شوپشیش سه‌رکه‌وێت بۆمان ناگیریت». شوپشه‌که
 سه‌رجه‌م بۆ شتیکی خه‌یالی ده‌گه‌را که‌ سه‌ به‌ ته‌وا‌ی
 نه‌یده‌زانی چییه‌. که‌ پابه‌رین سه‌رکه‌وت ئه‌و خه‌یاله‌ به‌ شتیکی تال و
 ناشیرین ته‌وا‌بوو... پۆژیک ئه‌و ژنه‌م کوشت و سه‌یری چاویم کرد. ئه‌و
 نیگا‌کردنه‌ هه‌موو ژیا‌نی منی گۆپی. له‌ چاوی ئه‌و ژنه‌دا کۆتایی ئه‌و
 خه‌یاله‌م بینی، ئه‌و کلّوه‌ بابردوهم بینی که‌ هه‌فاله‌که‌ی سه‌رکه‌ردایه‌تی
 باسیکرد. عه‌زیزان دوا‌ی پابه‌رین هاوپه‌ی شوپشگێره‌کانم خه‌یالی خۆیان
 توپدا و نه‌چوونه‌وه‌ سه‌ری، که‌ سه‌ نه‌پیرسی ئه‌ری خه‌یالی ئه‌و شوپشه
 دووردرێژه‌ چی بوو. نه‌پیرسی ئه‌ری خه‌یالاتی شه‌هیده‌کان چیا‌ن
 به‌سه‌ره‌ات؟ شوپش وه‌کو خه‌و وایه‌، که‌ ته‌وا‌و ده‌بیته وه‌ک به‌ ناگا‌بیته
 خه‌ونه‌کانی ده‌پۆن و بیرده‌چنه‌وه‌... هه‌یج شتیکی له‌ دنیا‌دا وه‌ک شوپش

دروژن نییه . دوی سه‌رکه‌وتنی پاپه‌رین و گه‌پانه‌وه‌ی خه‌لک له‌ کۆپه‌وه
 گه‌وره‌که، من سه‌یری چاوی هاو‌پێکانی خۆم ده‌کرد و تروسکایی یه‌ک
 خه‌یال چیه‌ نه‌مه‌بینی... نه‌وه‌ وایکرد پابه‌کم و به‌ۆمه ژوورئ و ده‌رگا
 له‌ خۆم داخه‌م... خه‌لک هه‌یه‌ ده‌توانیت واز له‌ خه‌یال به‌یئت و بژی،
 به‌لام که‌سانی وه‌ک ئیتمه‌ ناتوانین بئ‌ خه‌یال بژین، که‌ به‌پێگایه‌کی
 خه‌یالیدا ده‌پۆین و ده‌زانین کۆلانه‌که‌ داخراوه‌ و پێگا‌که‌ ده‌رناچیت،
 پێگا‌که‌ ده‌گۆرین و ده‌چینه‌ کۆلانیکی تره‌وه‌ . لیتان ناشارمه‌وه‌ لای
 منیش زۆری ویست تا ئه‌و دوو دنیا‌یه‌م له‌ یه‌کتری جیا‌کرده‌وه‌... دوی
 پاپه‌رین، دوی نه‌وه‌ی ئه‌و ژنه‌ به‌سته‌زمانه‌م کوشت، تێگه‌یشتم خه‌یالاتی
 سه‌رده‌می شو‌رش له‌سه‌ر ئه‌م خاک و ئاوه‌ سه‌وز نابیت . به‌ خۆم
 گووت که‌سه‌نی پیزۆ، تا نه‌بوویه‌ته‌ جانه‌وه‌ریکی پيسواتر و بیئینسافتر
 له‌م یارییه‌ ده‌رچۆ... بۆ نه‌وه‌ی خۆم پاک‌که‌مه‌وه‌ و شتیکی تر له‌
 پۆحمدا سه‌وزبکه‌م زیاد له‌ شه‌ش سال چوومه‌ خه‌لوه‌ته‌وه‌ . هه‌ستده‌که‌م
 له‌ ماوه‌یه‌دا بۆنی گول‌اوه‌کانی دایکم پۆژ دوی پۆژ و ئیواره‌ دوی ئیواره
 له‌م دنیا مه‌لعونه‌ی دوورخسته‌مه‌وه‌... گه‌ر ئه‌و لاشه‌یه‌ی مورا‌د نه‌بوویه‌
 دنیا نرخی له‌لام نه‌ما‌بوو... من کتیبی مردووه‌کانیشم له‌ به‌ر خاتری
 ئیوه‌ ده‌نوسی . به‌لام براده‌رانی عه‌زیز مرۆف چهند خه‌یالاتی بیت،
 راستی هه‌میشه‌ له‌ شتیوه‌ی لاشه‌یه‌کدا دیته‌وه‌ به‌رده‌می... ناتوانین له‌
 راستی پابه‌کین... کێشه‌که‌ نه‌وه‌یه‌ که‌ خه‌یال قورسایی راستیمان له‌سه‌ر
 هه‌لناگریت، راستی شتیکی ناشیرینه‌ بمانه‌و‌یت و نه‌مانه‌و‌یت ده‌مانه‌پ‌یت،
 چاوبنوقینیت و نه‌ینوقینیت یه‌ک شته‌، وه‌ک گولله‌یه‌کی بێ‌په‌حم وایه‌ که‌
 به‌ره‌و ناو‌چاوان دیت... خه‌یالیش هه‌ر وا زالمه‌، چهند راستی بقیات
 مرۆف ناتوانیت له‌ خه‌یال پزگاریبیت . براده‌ران، مورا‌د جه‌میل گه‌رچی
 زۆر له‌ راستیدا ژیا، ده‌رگای راستیه‌ خۆش و به‌تامه‌کانی بۆ والا‌بوو،
 به‌لام دوا‌جار نه‌یتوانی له‌ گوشاری خه‌یال ده‌رچیت، ئینسان مه‌خلوقیکی

ناسکه له نيوان په ستاني راستي و خه يالدا يان وهک من ده بټټه پياوکوژ يان وهک تو غزه لنوس ده بټټه شاعير. غزه لنوسي برام، من ئيستا له تو ده ترسم، له ماجيدی گول سولاف ده ترسم... وها سه يرمه که برام. به راستي له تو ده ترسم، تو پياويکي خه يالاتي، من و تو باغيکي هاويهش له سه رماندايه، به لام ده ترسم چون خه يالاتي عه شق نه وجه واني چيني کوشت... ئه م هه موو راستيه تاله ئيمهش بکوژيت».

ماجيدی گول سولاف نه يده شارده وه که رقي له دهنگ و شټوه قسه ي منه، هه ر کاتيک زور قسه مبکر دايه وه پزييه کی زورم له سه ر ده موچاوي ده بيني. گهرچي من زور بلټيه کی وها بټتام نه بووم، به لام ناخوشي دهنگم و خرابي دهم و نو تقم و ايانده کرد، خه لک که م بايه خ به ناوه روکي قسه کانم بدهن. ئه و ئيواره يه به ر عه کسی جاران، هه ستمکرد گول سولاف به رژ و حورمه ته وه ته ماشامده کات. من پټکه نيم و گوتم «گول سولاف، مروف که قسه ي دلي خوي کرد، گهر شه يتانيش بټت هه ر جوانه». ئه و به زه رده خه نه ئه رستو کراتيه که ي خويه وه گووتي «هه له يه کی گهره يه ئه و ديواره ي له نيوان خه يال و راستيدايه بشکيت، هه له يه ... خه يال گهر باريکه يت به راستي ترسناکه و راستيش گهر باريکه يت به خه يال ترسناکه. تټکه لاوکردني ئه م دوو زه مينه، وهک تټکه لکردني ئاو و ناگر وه هايه».

غزه لنوس به گومانه وه سه يري هه ر دوو کمانی کرد و پاش که ميک بيرکردنه وه، هه نديک کاغه زي له سه ر ميژه که ي خوي هه لگرت و بټته وه ي بزانييت چي ده کات دايانه وه و گووتي «ئو سنوره ي ئيوه له نيوان راستي و خه يالدا دايدنه ين نه کرده يه و نابټت. چ شتيک نه وجه واني چيني کوشت؟ ها... ئيوه ئه و پرسيا رته تان له خوتان کردوه...؟ حه قيقه ت يان خه يال؟ مروف ته نيا له جيهان ټيکدا ده توانيت سنور له

نیوان راستی و خەیاڵدا دابنیت کە خۆشەبەستی و کوشتنی تیانەبیت...
 لە ھەر جیگایەک خۆشەبەستی و کوشتن ھەبیت، حەقیقەت و خەیاڵ
 بەشیوەیەکی ئەوتۆ تێکەڵدەبن جیاپوونەویان ئەستەمە. من چەندین
 سالە غەزەل دەخوینمەو، لەگەڵ ھەموو غەزەلێکدا جار دوای جار
 قوولتر بە خەیاڵاتدا پۆدەچم، بەلام ھەرکات لە خەیاڵدا زۆر دوور
 پوشتبیتم زۆر بیرم لە راستی کردۆتەو. ئێوە بیرتان لیکردۆتەو
 کە بۆ لە نیوان ھەموو خەڵکی ئەم شارەدا بە تەنیا ئێمە چیرۆکی
 مردن کۆدەکەینەو؟... ئەی بۆ لاشەکەئەوجەوانی چینی ژيانی ئێوەی
 واگوێی؟... ھا... ماجەلان تۆ بیرت لیکردۆتەو؟ چونکە ھیچ کەس
 بەقەد مەخلوقێکی خەیاڵی تینووی راستی نییە. خەیاڵ خۆی بە زۆر
 دەستمان دەگرێت و دەمانباتە سەر ئەو راستە ھێڵەئەمانگێڕێتەو
 بۆ راستی. ئەوجەوانی چینی لە دونیای حەقیقەتەو ھات بۆ لای من،
 خۆشەبەستی ھێنای. من دەمویست بژی بێئەوێ عەشق بیکوژیت و
 بەدەختی بکات... دەمویست وابکەم بە شتێکی کەم لە حەقیقەت و
 بە شتێکی کەم لە خەیاڵ پازی بێت... ئەو دەرەئەئێمە تووشمان
 ھاتوو ئەو نییە خەیاڵمان ھەیە یان بیر لە راستی دەکەینەو،
 ھەموو مۆفیەک شتێکی کەم لە خەیاڵ و شتێکی کەم لە راستی لەلا
 دەستدەکەوێت. دەرەئەئێوەیە بە خەیاڵی کەم و راستی کەم
 پازی نابین... ئەوێ بێوێت تا ئەوسەری خەیاڵ بپوات دەیەوێت تا
 ئەوسەری حەقیقەتیش بپوات، ئەوێ بێوێت تا ئەوسەری حەقیقەت
 بپوات، دەیەوێت تا ئەوسەری خەیاڵ بپوات... ئەو دەرەئێمە...
 خەڵکانی دی بە کەمێک حەقیقەت و کەمێک خەیاڵ دەژین و ھەستناکەن
 شتێکیان و نەکردو، بەلام ئێمە تازە مەحکومین بەوێ تا ئەوسەر
 بپۆین... بەش بە حالی خۆم مەحکوم تا ئەوسەر بپۆم... ئەوجەوانی
 چینی پێگای تری بۆ من نەھێشتەو، ئەو ھات و تا ئەوسەری خەیاڵ

پۆى كه مهرگه، ئىستا منىش هىچ پىگايه كى دىم له پيشدهدا نىيه
ئهوه نه بىت تا ئه وسهرى حهقيقهت برۆم... ئىوه ئازادن له گه لىمدا دىن
ياخود نا، دهتوانن برۆن... هه ريه كه تان زهوى خه يالى و ژيانى تايبه تى
خۆى هيه. به لام من مه حكوم به پويشتن... ده بىت برۆم...».

ماجيدى گول سولاف گوتى «غه زه لنوس ئيمه هه موو شتىكان
پىكه وه كردوه، ده زانين ئيشه كه پره له مه ترسى... ده زانين يه كىك
هيه نه وجه وانى چىنى كوشتووه، ژنىك هيه ديار نىيه... خه لكىكى
ناديارىش هه ن ده يانه وىت غه زه له كان ببه ن و برۆن، ئيمه تا ئىستا هىچ
ده رباره ئى ئه وانىش نازانين... ئيمه ناتوانين لىره دا بوه ستين و هىچ
نه كه ين».

ئه و پۆه بپارماندا به رده وامبين. تا كوتايى له گه ل يارىيه كه دا
برۆين. كه س له و يارىزان به چوكتى نىيه كه له ناوه پاستى گه مه كه دا
ده چىته ده رى. هىچ يه ك له ئيمه ش خۆمان به يارىزانى بچوك نه ده زانى...

هه ر ئه و پۆه من و ماجيدى گول سولاف گرنگترين گفنگوى
ژيانمان نه جامدا. من ده مزانى ديمه نى قاته ئىنگليزى و يقاره
شاهانه كى له گه ل سروشته خاكى و بازاپيه كى مندا ناگونجىت،
له گه ل ئه وه شدا سه رسامى من به گول سولاف له سه رسامى به
غه زه لنوس گه و ره تربوو. غه زه لنوسم وه ك پياويكى ون ده هاته به ر چاو
كه له نىوان دوو دونيادا سه رى لىشيووه، جياوازييه كى گه و ره م له نىوان
خۆم و غه زه لنوسدا نه ده بينى، كه سمان له راستيدا به ته واوى سه ر به
هىچ دونيايه ك نه بووين... به لام گول سولاف زۆر باوه پى به خه يالى

خۆی هەبوو، ئەو وایە کرد هەندیک هێزی هەبێت کە ئێمە نەمانبوو. لەو پۆژەدا من و گۆل سۆلاف گفتوگۆیە کەمان کرد کە تا مردن بیرم ناچیتەو. ئەو یە کە مجار بوو دواى ئەو هەموو سالە ئەو دلى خۆیم بۆ بکاتەو، لە دواى ئەو پۆژەو ئیدی بە پێژیکى زۆرەو سەیری ماجیدم دەکرد، گەرچى خۆبادان و لە خۆپازیبوونى زۆرى، لەنجەولارى بە وىقارى لە قاتە سەپى و پەش و کریمییه کانییدا هەمیشە غەمباریدەکردم. ئەو پۆژە بە ماجیدم گووت «گۆل سۆلاف، لاشەکەى نەوجەوانى چینی هەمیشە لەگەڵمدايە. زۆر جار چاوی لێکدەنێم و دەبینم، کە لە هەزارباغ دەسورپمەو دەبینم، کە بە شەقامەکاندا دەپۆم هەستیکى قوولم هەیه کە لە دواو سەیرمەدەکات، هەندێجار هەست بە هەناسەى دەکەم، هەستدەکەم هێند لێم نزیکە خەریکە بەرمەدەکەوێت... گۆل سۆلاف تۆ پیاویکی لە من گەنجتر و خوێندەوارترى. راستە دونیات نەبینیو، بەلام دەلێم لەبەرئەوێ دونیات نەبینیو، لەوانەیه باشتەر تێبگەیت. لەم شارە پیس و چەپەلەدا دنیا هێندە بچوکە ببینییت و نەببینیت وەکو یەکە. من لە تۆ دەپرسم، گۆل سۆلاف، زۆرجار واهەستدەکەم لاشەکە سىحرێکی زۆرى لەسەرم هەیه... دەمەوێت تێبگەم، چى وادەکات پیاویک لە تەمەنى مندا عاشقى لاشەیهک بێت؟ تۆ ئەو چۆن تێدەگەیت؟» گۆل سۆلاف گووتى «حەسەنى پیزۆ، منیش هەمان هەستم هەیه، لەو کاتەوێ ئەو لاشەیهەم ببینیو، دەمەوێت شتیکى بۆ بکەم. جار جار لە ژيانى منیشدا دەرەدەکەوێت، بەلام ناهێلم تەواو دەست بە سەر خەیاڵمدا بگرێت، مردوووەکان زالمەن گەر دەرگایان بۆ بکەیتەو، وەها ژيانەت داگیردەکەن، خەو و خۆراکت لێحەرام دەبێت»

ئێستیکى کرد و گووتى «پیزۆ، دەزانى بۆ دەمەوێت تا کۆتایى لەگەڵ ئەم حیکایەتەدا بپۆم؟ لەبەرئەوێ خوێندەوێ چارەنوسى مردوووەکان، تەنیا شتیکە مرۆف لە پاستیدا بى هیچ مەبەستیک دەیکات.

مردووه کان ناگه پښه وه بږ شه وهی سوپاسمانېکه ن. ئیمه خزمه تیکیان ده که یښ، بیته وهی ناگادارېښ، بیته وهی ئیمه چاوه پښی هیچ بکه یښ و نه وانیش چاوه پوانی هیچ بن. شه وه نه وپه پښی به خشنده ییبه، گه یشتنی ئینسانه به پله ی که مال. خزمه تکرډنی مردووه کان وه ک خزمه تکرډنی زیندووه کان نییبه، مړوف هه ر وهخت خزمه تی زیندوویه ک ده کات، دلای پرده بیته له چاوه پوانی، منه ت ده که ویته به یښه وه، نومیدی وه رگرتنه وهی چاکه ی زورتر دیته پیتش، دلخوشده بیته که فه زلی به سر نه وانی دیدا هه یه. مړوف کاتیک خزمه تی خودا یان نیشتمانیش ده کات هه ر چاوه پوانی پاداشته. سه یرکه هه سنی پیزو نه وانه ی خزمه تی نیشتمانیان کرد ئیستا چ جانه وه ریکیان لیده رچووه. من زورجار ده لیم خوزگه خزمه تی نیشتمانیان نه کردبایه. سه یرکه و به چاوی خوت بیښه، نه وانه ی خزمه تی خودا ده که ن چ درنده یه کن، چنده بیپاک به نومیدی به هه شت مړوفه کانی دی پارچه پارچه ده که ن. به لام من که خزمه تی شه کوره مردووه ده که م، چاوه پوانی هیچ نیم... شه زیاتر دلنایامده کات که من پشه یه کم له م سر زه مینه نییبه... کاتیک له گه ل مردووه کانداهه ریکه بښم، نه هیچ وه رده گرم و نه هیچ ده به خشم... من وه کو غه زه لنوس به دوا ی راستیدا ناگه پریم... به لکو کاتیک له گه ل شه لاشه یه دا ده پړوم، نه مردووه کان هیچم ده دهنی و نه من هیچ ده دم به مردووه کان... شه پاکترین جوړی په یوه نډیبه بوونه وه ریگ به بوونه وه ریکی تروه به سستیت، نه شه وان داوایه کیان له من هه یه و نه من ده توانم داوام له وان هه بیته. شه مړوفانه ترین جوړی په یوه نډیبه... له خوشه ویستی بلندتره... خوشه ویستی پره له ترس و داواکاری و خوپه سه ندی... به لام بایه خدان به چاره نوی مردووه کان، خالییه له داواکاری و خوپه رستی. شه مجوره په یوه نډیبه ته نیا له گه ل مردووه کانداهه به ستریت... تیده گه یت ته نیا له گه ل مردووه کانداه... شه من وه ک

غەزەلنوس بۆ حەقیقەت ناگەریم... مەن بۆ پاکی دەگەریم... غەزەلنوس
 بۆ نیوہیەکی ونبووی خۆی دەگەریت، بەلام مەن دەمەوئیت بازنیەکی
 پاک لەگەڵ نەوجەوانی چینییدا دروستبکەم، ئەو هیچ نابەخشیتە مەن و
 منیش ناتوانم هیچی پێیبەخشم، بەلام لەگەڵ ئەوەشدا ھەردووکمان لە
 ھاوکیشەیکەدا، لە بازنیەیکەدا، ئەو بازنیە تەنیا لەگەڵ مردووەکاندا
 دروستدەکرێت. تۆش حەسەنی پیزۆ، عاشقی ئەو لاشەییە نیت... تۆ
 لە ھەموومان زیاتر پێویستت بەو لاشەییە... تۆ دەبیت لە ھەموومان
 زیاتر لەگەڵ لاشەیکەدا بپۆیت... چونکە ئەو تەنیا پێنیشاندەری تۆیە
 لە بەرھە بکوژەکانەو بپۆیت بۆ بەری کوژاوەکان... سەرکە حەسەنی
 پیزۆ، لەو ساتەوێ مەن تۆ دەناسم دەمەوئیت شتیکی پێبێم، زۆری
 پیاوکۆزانی ئەم ولاتە بەدوای جۆرە پاکبۆنەوہیەکی سیاسیدا دەگەرێن.
 مەلئ گول سۆلاف بیتابپووە، مەن ھەر وەخت بیر لە تۆ دەکەمەوہ
 راستە و راست لەخۆم دەپرسم ناخۆگەر پیاوکۆزێک بلێت مەن پەشیمانم
 ئیدی یارییەیکە تەواودەبیت؟ گەر بلێت مەن نامادەم سزای خۆم وەرگرم
 ئیدی ھەموو شتیکی تەواو؟ گەر چووە بەردەمی سەرۆکەکانی و گووتی
 ئێوە مەنتان کرد بە پیاوکۆز، بەو ھەموو شتیکی دەگوزەریت؟ ھا...
 هیچ دەگوزەریت؟ بەو قسەییە موویەک لەسەری سیاسییە پیس و
 چەپەلەکانی ئەم شارە دەبیتەوہ؟ ھا گەر چووە بەر دادگا و سنگی
 خۆی پووتکرد و گووتی بمرۆڤ، بمرۆڤ... مەن تاوانبارم، ئێتر بەوہ
 دەبیت بە مەروڤێکی تر؟ نا... حەسەنی پیزۆ...؟ نا.. ئەو ئەگەر
 دەستیکرد بە شیعر خوێندنەوہ، ئێتر بوو بە کەسێکی دەستپاک؟
 حەسەنی پیزۆ مەن شەوان کە سەر دەخەمە سەر سەرین بیر لەو شتە
 ترسناکانە دەکەمەوہ... حەسەنی پیزۆ، هیچ پیاوکۆزێک بەو جۆرە
 پاکنابیتەوہ... ئەو جۆرە پاکبۆنەوہ سیاسی و عاتیفییانە مەرھەمێک
 مەروڤ دەنیتە سەر برینەیکە... تۆ تەنیا بەوہ پاکدەبیتەوہ بگوازیتەوہ

بۆ بهرەي كوزداوه كان... دەبىت پۆحى كوزداويك بچىتە گياتنەو،
ئەوسا تىدەگەيت؟... ھەسەن توفان، تەنيا بىنينى ئەو لاشەيە بەس
نىيە، بەس نىيە ھەستى پىيگەيت و وابزانىت لە تەنىشتەو دەپوات...
بە پىچەوانەو دەبىت ببىت بەو... ئەوەي يەكك دەكوژىت تەنيا بەو
پاكدەبىتەو، ھەتا مردن پۆحى كوزداويك لە بەرىكات و لە برى ئەو
بژى، دواي خەونەكانى بگەوئىت و لەخوليا و ئامانجى ئەودا نوقمبىت...
نەوجەوانى چىنى ئەو دەرھەتەي پىشكەشكردويت لە برى ئەو بژىت،
پۆحى ئەو لەبەرىكەيت و دواي حىكايەتەكەي بگەويت. گەر دەتەوئىت
پاكبىتەو، پۆحى نەوجەوانى چىنى لەبەرىكە و گەر بۆ جارئكىش بوو
لە چاوي مردوويەكەو لەدنيا بپوانە... ئەم ولاتەي من و تۆ، عەزىزم،
ولاتى مردنە... ھەموو پۆژىك ئەم ھەموو مەيتە... ئەم ھەموو مەيتە،
كە بۆگەنيان لووتى بەشەرىيەتي پركردو، ئەو ھەموو ژنە كوزداوہي
ئەم شارە، كە چىرۆكيان بەمسەرو سەرى دۇنيادا بلأوبۆتەو... ھەسەنى
پىزۆ، پادشاي گولأو... ھەستدەكەم ھەموومان پىويستمان بەو دەبىت
جارىك لە جاران پۆحى مردوويەك لەبەرىكەين و بەشاردا بگەپئىن...
بە گالئە وەریمەگرە. بىر لەو بەرەو گەر نەوجەوانى چىنى ئىستا
زىندوو بىتەو چى دەكات؟... بەقسەم بگە ئەو بە خولياي
خۆت. بىر لەو بەرەو و ھەستە بپۆ دواي ئەو خوليايە بگەو». .
لەو ساتەدا پىموابوو، پۆحى نەوجەوانى چىنى گەر بگەپئەو بۆ
دۇنيا پاستەو پاست بەدواي باران شوکوردا دەگەپئىت... وەك ئەوہي
تەلىسم لىكرائىت ھەستام و جگە لە گەپان بۆ باران شوکور ھىچ
خەيالئىكى دىكەم نەبوو.

من له ژنر کاریگەری پاستەوخۆی قسەکانی ماچەلاندا، یەكەم كەس

بووم كە بپریمدا بە ئاشکرا بچمە شەپەرە. ئەو کاتەى من لای خۆمەو
 بپریری پاگەیاندى شەپمدا، هیچى ئەوتۆم لەسەر درێژ و پانى بەرەکانى
 جەنگ نەدەزانى. پێموایە هەموو ئەوانەى لەو دەمەدا لەگەڵ میر و
 بارۆنەکانى نویمیراندا چوونە شەپەرەو هەوالیکیان لەسەر درێژ و پانى
 گۆرەپانى جەنگ نەبوو. كە ئێمە چووینە شەپەرەو لە میژیوو میرەکانى
 نویمیران بە شیۆهێ جۆراوجۆر ئابلۆقەیان داوویین.

لە شەشى ئەیلولى سالى دووهەزارو چواردا ... من پەلامارى مورتەزای
 شەیتانمدا.

دواى قسەکانى من و گۆل سۆلاف، هەمان شەو من و شېر چووینە
 سەر میژەكەى مورتەزای شەیتان. بە پێكەنینى گەرە پێشوازی
 لێکردین. ترسێكى قوول لە چاويدا بوو. بەلام بە دەم گوتى « ئەمە
 چ شەویكى خۆشە، چ شەویكى سىحراوى و پەر ئاهەنگە، من دووان لە
 جوانترین کۆپانى ئەم شارە بوونەتە میوانم ... مەژۆ بۆ شەویكى وەها
 ژيانى خۆى دەخاتە مەترسییەو، خەلك هەن دەمرن و شەوى وا ناییت
 بە نسیبىيان ... چ خۆشەختم ... چ پیاویكى كامەرانم ... سیولالا ... ئەمە
 چ شانسیكە پووى كردۆتە من و نەسىمى چ بەختیکە بە باغەدا شنەى
 دیت؟ ». من و شېر خۆمان وادەرخست كە تەنیا بۆ ناسین و بەهرە
 وەرگرتن لە قسە خۆشەکانى چووینەتە سەر میژەكەى. پێمانگوت
 خۆشەخندەبێن و گەرەدەبێن قەبوولیيات ئیوارەیهك داوەتىكى
 بكەین. ئەو لەگەڵ هەموو گومان و دوودلییهكیدا گوتى «داوەتى ئێوه
 شەرەفیكى بپۆینە .. وەك ئەو وایە سەرلەنوێ لە دایكبوویتمەو، نە
 شەمالى دور و نە نەسىمى بەیانیان وەك نرخى ئەم حورمەتەى ئێوه
 لە منى دەنێن، ئاوا دل و پۆحم فێنك ناکەنەو ...».

من و شېر هەردووكمان دەمانزانى، زۆریەى نۆینییهكان لای مورتەزای
 شەیتان. یارییهكە خالى نەبوو لە مەترسى گەرە. من ویستم شېر

نهيه ته ناو حيكايه ته كه وه، ويستم به ته نيا نه و پلانه جي به جي به كه
كه له سه رمدايه، به لام شبر نه يده ويست له جوړه يار ييه كي وا تر سنا كدا
به ته نها به جي به يي لاي ت. نه گه رچي په ككه وته و بيه يزيو، به لام له فيل
و مه كرده له من زور زانتر و ليوه شاوهر تر بوو. من دانيشته كه له گه ل
مورته زادا به باسي رابوردوي خو م و جه غه ري مه غولي كرده وه، گوتم
من دؤستكي نزيكي جه غه ري مه غوليم و پتر له دوازه ساله نه ميني وه،
ده زانم كه جه غه ر دؤستكي نزيكي نه وه و ده خوازم گه ر بتواني ت
كومه كمبكات مه غولي بييم. مورته زا به و شيوازه سه ير و ناوازه يه ي
خوي، به و زمانه شيرينه ي گوتم «مه غولي، شاه نه و شازاده يه ...
نه و جواميره ... خوي مه زن، گولداني نه م وه ته نه، چند گولي تري
وهك جه غه ري مه غولي تدياه؟. چند چرو و چند نه مامي تري وهك
نه و له باغ و بيستاني نه م نيشتمانه دا هيه ... من هر ده بوويه
بمزان بيايه كه نه جي بزا ده يه كي وهك نيوه، كه كوپكي پاكي وهك تو و
نه و، هر ده بيت په ديفي پياوي وها بن ... من به خته وهرم، به خته وهرم
كه له سه رده مي كدا ده ژيم كه قاره ماني وهك جه غه ري مه غولي تيدا
ده ژي ... كه پياوي وها جوامير و مه ردي وها بيوني نه ي تيا زيندووه ...
قه سه م به تيشكي خو ر و ناوي كان يه پاكه كاني نه م نيشتمانه ي من
و تو له باوه شيدا گه وره بووين، نه و پياوه له گه وهر يك ده چي ت كه
تا ئيستا نرخ و به هاي نه دوزرا وه ته وه». هه موو كه س ده يزاني كه
مورته زاي شه يتان دروده كات. شبر بو نه وه ي و ابكات زياتر بدوي ت گوتم
«مورته زا، به راستي پي مبل، تو ده تواني ت جه غه ري مه غولي بييني ت.
من بيستوم ده لئن جه غه ر هر له نه وروپايه، ده لئن له و كاته وه ي
چووه بو هله ندا نه گه را وه ته وه؟». مورته زا به پي كه نينه وه گوتم
«له و پوژه وه ي حيزب داواي كرده ... له و پوژه وه ي سه رو ك به نامه ي
تاييه تي نارد ي به دوايدا، ئيدي دوي سئ پوژ ليره بوو ... جه غه ري

مەغۆلی، ئای چەندە دڵی بەم خاکە دەسووتیت... کێ هەبە دلاوەری
 وەک ئەو لەبیریەکات... گووتی مالاوا ئەی شارە جوانەکانی خۆرئاوا،
 خواحافیز ئەی ئاسوودەیی، من نیشتیماڵ بانگمەدەکات، وەتەن هاوارم
 بۆ دینیت، سەرۆک بە ھەموو شکۆی خۆیەو، بەو پەيامە پیرۆزەو
 کە ھەلیگرتوو، ھیبی ھیبی بانگمەدەکات... جەغەر لەوانەبە کە ژیاڵی
 خۆی کردووە بە فیدای ئەم نیشتیماڵ... لەوانەبە... ئەی شیری برام...
 من دەتوانم مەغۆلی ببینم، گەر نەشتوانم، بۆ ئێوە تا بەردەرگای ئەو
 زاتە لەسەر زگ دەپۆم، شەرەفە... شەرەفە، سەرورەبەکی گەرەبە
 ئێوە دەبەخشە من لە نێوان ئێوە و پیاوانی بەرزێ وەک خۆتاندا
 پەيامنێریکی بچوک بۆ... چ خۆشەختیە بۆ یەکیکی ناچیزی وەک
 من ھیبی خزمەتی پیاوانی گەرەبە وەک ئێوەبکەم». شیری گووتی
 «مورتەزا پێمان خۆشە تۆ شتیگمان بۆ پێکخەیت چاومان بە مەغۆلی
 بکەویت... گەر راستە حیزب پلەوپایە داوەت دەبیت ھاوڕێی خۆی
 لە بیرییت... تۆ پێی بلێ، حەسەن تۆفان و شیری مستەفا دەیانەویت
 بتبینن... ئەو ھاوڕێی عومرمان بوو».

مورتەزا وەک لەسەر شانۆیەک وەستاییت، دەستی بەرزکردووە و
 گووتی «مەغۆلی ھاوڕێی خۆی لە بیرناکات، یەکیک بەوفا و بە ئەمەک
 نەبیت سەرۆک وەھا قەدری ناگریت، وانیبە؟ برايان وانیبە... سەرۆک
 بەدرژیایی ژیاڵی بۆ پیاوی وەفادار و بە ئەمەک گەراوە... خودایە...
 ئەی پیاو گەرە و میرزادەکان... ئێوە نابیت ئەو لە بیرکەن...
 بەلام نیش، ئیلاھی، لەگەڵ ئیشدا دەلتیت چی... خزمەتکردنی ولایتی
 وا وێران، بەسەرکردنەوای واجبەکان... وریایی دەرەق بەو ھەموو
 دوزمەن... ئەو ھەموو نەیارە... ئەو ھەموو شەونخوونییە... پاراستنی ئەم
 ولاتە... پاراستنی پیاو جوانەکانی... عەزیزم، مەغۆلی پۆحی بەسەر
 پیاو خاسەکانی ئەم ولاتەو دەرەجیت... دەتوانیت بۆ پاسەوانکردنی

پوڅيکي جوان، به ههفته چاو ليکنه نيت... مه غولی ئیوهی بیرنه چوو... بیرى نه چوو... به لام نیش عه زیزم نیش... نرکی حیزب...» من که ته ماشای ده ست و نیگا و پیکه نینه کانیم ده کرد، دلنیا بوم ده توانم نه م پړویه بگرم... دلنیا بوم له دلیدا شتیک هه یه دواى بکویت ده یگریت. ده مزانی له گه ل نه مجوره مه خلوقانه دا یه ک یاری هه یه، نه ویش یاری پویه پوه. هه مو نه و جان وه رانه ی حیزب دروستی کردبون له یاری ژیره وانکیدا... له نمایش کردندا، یه که مبون. بو نه وهی ناشکرا و بیپه رده یاری له گه لدا بکه م گوتم «مورته زا، من هاوړی مه غولیم... من وهک نه و نیم، تیده گیت، من له حیزب هاتمه ده روه و جاریکى تر له ژيانمدا ناچمه وه ناو حیزب، به لام نیشده که م تیده گیت، نیشده که م، به لام به یاساو پړسای خو م... تا پوژیک چهک هه لگرتن مانای هه بوو، من چه کم پیبوو، به لام ئیستا ته واو... مه غولی کوړی نیشتمان نییه... مه غولی ئیستا خزمه تکاری میره کانه... من ده مه ویت ببینم و چند پرسیاریکى لیکه م، ده زانی مورته زا نه و پرسیارانه چیین؟... ده زانیت؟ ده زده کهیت بیان بیستیت، ها ده زده کهیت؟ لییده پرسم جه عفری مه غولی پوړی تو له کوشتنی نه و ژنانه چی بوو که دوو سال له مه وپه ر له مالى ژنه بیپه ناکاندا سووتان... نه و ژنانه له بیره؟ نه و ژنه به سته زمانانه ی گه ره کی «بابه ردان». ها... له بیرته؟ پییده لیم مه غولی براده رم، شه رمه که و پیمبلئ، پوړی تو له کوشتنی هه ندیک له ژن و کچانی نویمیراندا چییه؟... ها... له دوو ساله دا زیاد له ثافره تیک و کچیک له نویمیران بیسه روشوین بوون... وانیه مورته زای نازیزم، وانیه؟ پییده لیم براده ره ژنکوژه عه زیزه که م، دواى نه وهی من ده ستم له ژنکوشتن هه لگرت، تو چند ژنی ترت کوشت؟ لیشى ده پرسم تو بو کامه ناغا و میر و کادیرى بالای به نه مهک نیشده کهیت... کامه یان نورترین خه لاتت ده دات؟ لییده پرسم مه غولی عه زیزم، من براده ره

دیرینه‌کە ی خۆتەم، پێمبەڵی تۆ ئەمڕۆ تەنگ بۆ کێ دەتەقیینیت؟ جگە لە چەقەڵ ئیسماعیل و مورتەزای شەیتان چەند پیاوی تەرت هەیه لە بازار و کوچەکاندا ئیشت بۆ دەکەن و خەڵک دەترسێن؟... پێیدەلێم لەگەڵ چەند کۆمپانیادا شەریکیت؟ هە عەزیزم... چەندجار لەسەدا بیستی و لەسەدا سی و لەسەدا چلی وەرەگریت؟ بۆ قازانجی چەند کەس لووت دەنێیتە ناو تەندەرەکان؟ سالی دەم و دانی چەند کەس دەشکێنیت لەوانەی دەوێرن دەمبەکنەو؟ تا ئیستا پەراسووی چەند پۆژنامەنوست شکاندو؟ لە چەند بالەخانەی نویدا بەشت هەیه؟ لێیدەپرسم، جەغەری برام ژمارەی پاره‌گێڕەکانی تۆ و برادەرە بارۆنەکانت لە بازاردا گەیشتونەتە چەند؟ ژمارەی دوکانەکانت چەندە عەزیزم؟ چەند سەد دۆنم زەوێت لە دەورووبەری شار هەیه؟ چەند گوندت لە جووتیارە بەستەزمانەکان کەپووەتەو و کۆپەکانیشت کردون بە پۆلیس؟ لە ژێرەو چەند بەنزیخانەت هەیه؟ ژمارەی قەحجەکانت گەیشتونە چەند؟ کێ مەسەرفی ئەو پیاو دڵسۆزانە تۆ و بارۆنی پۆرسەلان و بارۆنی کولەکە و شیخی ناوساجی و قەیسەر هەلەدەگریت... کێ؟ حیزب؟ مەکتەبی سیاسی؟ هاوڕێیان و هەفالان و کادیڕە بە ئەمەکەکان؟ هە کێ؟».

قەسەکانم وەک کوتەکیک وەها بوو بەر سەری مورتەزای شەیتان کەوتبێت، بۆ ئیستیک وەها چەپەسا نەیدەتوانی زمان هەلبێنێت. پێشتر کەس بەو جوۆرە قەسە لەگەڵدا نەکردبوو. ئەو تەکە شیوازیکی گونجاوی یاریکردن بوو لەگەڵ مورتەزای شەیتاندا. دەمزانێ گەر هەردوو کەمان بەرابەر بە یەک دەمامک بکەینەسەرمان، تا هەتا هەتا یە یاریبەکە تەواو نابێت، بەلام گەر یەکیکمان دەمامکە فرییدات، یاریبەکە دەگۆرێت. دڵنیا بووم کاتیکی دەوێت تا ئەو کوتەکە تەواو گێژیدەکات. شەربیش لەو باوەردا نەبوو، وا دوور بڕۆم، بەلام خۆشحالبوو

كە مورتەزاي بەو جۆرە دەبينى. لە چاوى شېردا شادىيەكى گەورەم خويئندەو. مورتەزا كەمىك خۆى پاوەشانە و گووتى «حەسەن تۆفانى برام، پياوھ گەورەكە... درۆى نەيارەكان نەتبات، سوئند بە بىگەردى پەپولە، بە غونچەى درەختى سىو، مەغۆلى دەستىكى لەو شتانەدا نىيە... ژنە سووتاوەكان، كچە كورژاوەكان؟؟... ھىھى ھى ھى ھى... وای حەسەنى برام... وای. مەغۆلى سەربازىكى راستگۆيە، پۆزىك لە ھۆلەندە گەپايەو مە پيشوازىم لىكرد، ھەر گەيشتىنە شار، ھەر چاوى بە منارەكان كەوت، چاوى بەو شاخانە كەوت، چاوى بە گومەز و قەلا و بورجى كارەباكە كەوت، دەستىكرد بە گريان، خۆلى زەوييەكەى دەخوارد، تۆ نازانىت چەند ئەم خاك و ئاوەى خۆشدەوئىت، گياى دەخوارد، ئا عەزىزم، ھەك يەكەك غەريبي شىتتى كردىت چىمەنى حەوشى مالەكەى خۆيانى دەخوارد... گەر ئەو پۆزە مەغۆلىت بدىايە دەتزانى چ پياوئىكى ناسكە... دەتزانى چەند ئەم ولاتەى خۆشدەوئىت. مەن خۆم بۆ نەگىرا و لەگەلیدا گريام، لەگەلیدا خۆلم خوارد، لەگەلیدا گيام خوارد».

مەن پىمگوت «مورتەزا، ھەموو ژنانى ئەم شارە ناوى تۆيان بىستوو... تۆ بۆ كى ئىشەكەيت؟ ھەموو دەلەين تۆ بۆ حىسابى مەغۆلى ئەو دوو خوشكەت لە گەپەكى «كانىتۆز» دەرمانخوارد كرد، تۆيت دەستت لە سەربىرىنى ژنى ھەلھاتووى يەكەك لە ئاغاكاندا ھەيە... مەن دەسەلاتىكم بەسەر تۆدا نىيە، بۆ دەترسيت... ئەوھى مەن لىت دەپرسم، ئەو قسانەيە كە خەلك لە دەرەو دەيزانن، ھەموو خەلك دەيزانن».

ھەستەمكرد ھىدى ھىدى قسەكانم شىتتيدەكات، بەلام دووبارە خۆى گرت و گووتى «حەسەن تۆفان دۆستى مەن، براى شىرىنم... مورتەزا پەپولەيە... مورتەزا ناتوانىت مېرولەيەك ئازارىدات... يەكەكى خراپ

ئەو دڵە پاک و جوان و گەورەییە تۆی چەواشە کردووە، یەکیکی ترسناک ئەو پۆخە گەورەییەتی ژەهراویکردووە، قەسەم بە ژیاڵی گۆل... قەسەم بە دەنگی ٻالەندە کاتیکی خەریکە دەپیکریت... من بیگوناھم، دڵیکم ھەیە لە بەفر پاکتر... لە ئاو پاکتر، لە شەونم پاکتر... تۆ مورتەزا ناناسیت... شەو و پۆژ بەم شارەدا دەسوڕپەووە و بە خەلک دەلێم ئێوە مورتەزا ناناسن، وەرن پۆچی ببینن... پۆچی».

من بە گالته جارییەووە گووتم «پۆچی؟ ھا پۆچی؟ ئەو پۆخە شەیتانییە دەیفروشت بە ھەموو کەسیک، مورتەزا ئەو شەووەت لە بیرە لەگەڵ قەیسەردا لە قەراغ شار، کوپکی گەنجتان ئازاردا، بیرتە تۆ وەک ئێستا لە تاریکیدا قەسە پڕوپوچت دەکرد. من ئەو شەووە لەوێبووم، لە تاریکیدا سەیری تۆ و قەیسەر و پیاوێ ئازاکانی دیکەم دەکرد کە لە منداڵیکی بەستەزمانتان دەدا کە نایەوێت دوکانەکی چۆلبکات... مورتەزا بیرتە، یان بیرت نییە؟ مانگی چەند جار ئاوا لە خەلک دەدەن... باسی پۆخت کرد؟ وانییە؟ بەو بۆنەییەو پێمبۆی، پۆچی باران شوکۆر لە کوێیە؟ پێمبۆی ژنی بارۆنی کۆلەکە لە کوێیە؟ تۆ پۆحیکی پاک نیت؟ دەپێمبۆی باران شوکۆر کوا؟».

وێک چنگیکی تیژ برینداریکردبۆت لە شوینی خۆی ھەستا و لە میژەگەمان دوورکەوتەووە و گووتی «حەسەن تۆفان... تۆ عەزیزی منیت... تۆ سەرورەری منیت... ھەموو دنیا دەزانیت ژنی بارۆنی کۆلەکە لە دەرەوێ وڵاتە... ھەموو دنیا دەزانیت... خۆی گەورە، لە گومانێ خراپی ئەم پیاوێ بمانپاریژە... خۆی، بیبۆرە... خۆی گەورە بیبۆرە، چونکە حەسەن تۆفان گەورە من، مامۆستای من، عەزیزی من... سەرورەری من». وێک گێژیووییت، وێک تیریکی ژەهراوی پێکابیتی و چاوەروانبیتی ژەھرەکی ھیدی ھیدی بگاتە دڵی، بە خاویبەکی زۆر، بە ملھوپی جانەویریکی بەزیووە لەگەڵ ئەو قساندا یانەکی چۆلکرد.

دوای نه‌وهی مورته‌زا پوښت، سه‌یریکي شېرم کرد و گوتم «شېری
برام نیستا یان ده‌مانکوژن، یان مه‌غولی ده‌نیړیت به‌دواماندا بۆ نه‌وهی
بیډه‌نگمانبکات، یان گهر ژنی باروڼی کوله‌که له ژياندا ماییت له ژیر
زه‌ویش بیت ده‌ریده‌هینن و ناشکرایده‌کن».

شېر سه‌یریکردم و گوتمی «نا... هیچ یه‌کیک له و سڼ نه‌گهری تۆ
پاست نییه، نامانکوژن له‌به‌رته‌وهی واهه‌ستده‌کن هیزی گه‌وره‌ترمان له
پشته. نه‌وه عه‌قلی نه‌وانه، برات له ناو ورگی مه‌کینه‌که‌دا گه‌وره‌بووه،
له نیوان ددانه‌کانیدا ژیاوم، سه‌یری قاچم بکه نه‌وسا ده‌زانیت له
کوڅ بووم... من ده‌زانم چۆن بیرده‌که‌نه‌وه. مه‌غولیش خوځی ده‌رناخت
چونکه مورته‌زای شه‌یتان ناوړیړیت هه‌والی نه‌مشه و بیات بۆ مه‌غولی.
ژنی باروڼیش ده‌رناکه‌ویت، له‌به‌رته‌وهی دل‌نیام نه‌ماوه».

پرسیم «نه‌ی چی ده‌بییت؟»

شېر سه‌یریکردم و گوتمی «نازانم»

به‌هه‌ستی که‌سڼکه‌وه بزانییت شه‌پړکی بیسه‌روینی هه‌لگیرساندوه،
به‌که‌ساسی گوتم «شېر نیستا چیکه‌ین؟»

شېر بۆ نه‌وهی ناراممبکاته‌وه، زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی گه‌وره‌ی گرت و
گوتمی «نیستا ده‌چینه‌ده‌ری، له ده‌رگا‌که‌وه جوان جوان سه‌یری نه‌م
سالونه‌ بکه، چونکه ئیتر تامرډن نایبینیته‌وه، ئیتر که‌سمان ناتوانین
بیینه‌وه بۆ ئیره، ئیدی پتو‌یستیمان به‌وه نییه‌ بیینه‌وه بۆ ناو نه‌م
یانه‌یه... چنده‌خته‌ که‌ پوو لی‌ره ده‌که‌ین، بۆ نه‌وه بوو پوژیک
فیشه‌کیکی وه‌ها بته‌قیښین، نیستا گولله‌ی یه‌که‌می خو‌مان ته‌قاند،
ئیدی به‌هه‌موو حیسابیک هه‌له‌یه، لی‌ره‌دا ده‌ریکه‌وینه‌وه... بای بای
یانه‌ی پیاو‌کوژه بیښه‌کان... بای بای... بابو‌ین... که‌ه‌یشینه
ده‌ری پتده‌لیم، ده‌بییت چی بکه‌ین».

به‌یه‌ک‌ه‌یشتنی‌ماجه‌لانی‌راسته‌قینه و‌ماجه‌لانی‌خه‌یالی ئه‌یلولی‌دوو‌ه‌زار و‌چوار

ئه‌فسانه وه‌ک‌پیاویک‌وه‌سفی‌زوه‌دی‌شازهمانی‌کرد که‌ بۆنی‌درمخته‌دوو‌ره‌کان و‌ ئاوه‌ نه‌بینراوه‌کانی‌لێدیت. پیاویک‌له‌گه‌ل‌خۆیدا‌سیحری‌زه‌وییه‌نادیار و‌ کیشوهره‌ نه‌ئینییه‌کان‌ده‌گێڕیت، بۆنی‌میوه‌ی‌ته‌لیسمای و‌ گه‌لای‌درنده‌ی‌لێهه‌لده‌ستیت، عه‌تریکی‌هه‌یه‌ته‌نیا‌له‌پێده‌شته‌خه‌یالییه‌کاندا‌ده‌شیت‌هه‌بیّت. کاتیک‌له‌گه‌لیدا‌ده‌خه‌ویت‌هه‌ستده‌که‌یت‌له‌گه‌ل‌بای‌شه‌ودا‌خه‌وتوویت، هه‌ستده‌که‌یت‌پێواریک‌ده‌ست‌له‌له‌شت‌ده‌دات‌که‌پێشتر‌ده‌ستی‌له‌هه‌موو‌ئه‌ستێره‌کان‌داوه‌. په‌نجه‌کانی‌بۆنی‌خه‌یالی‌سه‌ر‌که‌شتییه‌کان و‌ ماچه‌کانی‌بۆنی‌کێلگه‌دوو‌ره‌کانی‌لێهه‌لده‌ستیت. که‌ده‌ستی‌به‌ر‌ژنیتیت‌ده‌که‌ویت، وه‌ک‌ئه‌وه‌یه‌کلێلکی‌ئه‌فسانه‌یی‌به‌ر‌خه‌زنه‌ی‌شه‌رم‌که‌وتبیّت و‌ ده‌ستیکی‌نه‌رم‌قوفلی‌حه‌یات‌بکاته‌وه‌. که‌لێوی‌به‌ر‌لێوت‌ده‌که‌ویت، هه‌موو‌له‌شت‌پرده‌بیّت‌له‌ورده‌بروسکه‌ی‌خێرا، که‌گویت‌له‌هه‌ناسه‌ی‌ده‌بیّت‌هه‌ره‌سه‌ختترین‌ماسولکه‌ت‌شلده‌بیّت، که‌قسه‌شده‌کات‌وا‌هه‌ستده‌که‌یت، نه‌سیمیک‌سینه‌تی‌گوشیوه‌و‌لێویکی‌تینوو‌به‌سه‌ر‌له‌شتدا‌دئ و‌ ده‌چیت. غه‌زه‌لنوس‌به‌سه‌ر‌سامییه‌وه‌گوێی‌له‌وه‌سفه‌کانی‌ئه‌فسانه‌گرت. ئێستا‌شازده‌سال‌بوو‌ئه‌و‌ژنه‌ی‌ده‌ناسی. له‌و‌ماوه‌یه‌دا، ئه‌فسانه‌هه‌میشه‌هاو‌پێیه‌کی‌دلسۆز و‌ ژنیک‌پاستگو‌بووه‌. به‌دریژایی‌ئه‌و‌سالانه‌«خانمی‌چرپه‌ئه‌فسوناوییه‌کان»هه‌رده‌م‌باسی‌پق و‌ بێزاری‌خۆی‌له‌مێرده‌ئوتیلچییه‌که‌ی‌ده‌کرد، به‌لام‌تا‌ئێستا‌خیانه‌تی‌لێ‌نه‌کردبوو. دلنیا‌بوو‌ئه‌فسانه‌گر‌خیانه‌تی‌له‌مێرده‌که‌ی‌بکردایه، بۆی‌باسده‌کرد... ئه‌وه‌یه‌که‌مین‌خیانه‌تی‌بوو. چهند‌سالیک‌له‌وه‌به‌ر

پيگوت «پۆڭك خيانهتى لىدهكەم، بەلام لەگەڵ يەككىدا ھىند لە خوشەويستى بزانييت، وەھا مەستىبكات... گەر ئىسماعيل دواتر كوشتى بە خەيالىدا نەيت». كە ئىستا سەيرى چاوى ئەفسانەى دەکرد، دلىابوو ئەو پياو خەيالىيەى دۆزىو تەو كە ھەموو ژيانى بۆى دەگەپت. ئەو ھەى سەيربوو، پياوى خەونەكانى ئەفسانە خالى باران شوکور بىت... لەوسەرى دونياو ھاتبىتەو بۆ ئەو ھەى باران بدۆزىتەو... سەيرى لىھات كە زانى ئەفسانە ئاگادارى دۆكەى بارۆنى كۆلەكەى. بەدرژىش چىرۆكى نامە دزراوەكانى بۆ گىپايەو، سەربوردى يەكتر بىننى زوھدى شازەمان و بارۆن لە مالىكى كۆندا، حىكايەتى ئەو پەلامارەى دلىابوو مېردە ئوتلىچىيەكەى دەستى تىدا ھەى. ئەفسانە دواى ئەو ھەى بە عادەتى ژنانەى خۆى ھەموو شتىكى بە ورد و درشتەو گىپايەو، دەستى خستە سەردەستى غەزەلنوس و گووتى «غەزەلنوس، يارمەتیبە... لە بەر خاترى من يارمەتیبە، زۆر پىوستى بە ئىمەى». غەزەلنوس بە سۆزىكەو كە تەنیا لە كاتى غەزەلخوینىدا لە پوویدا دەردەكەوت، گووتى «ئەفسانە... ھاوپى باشكەم... بە پىچەوانەو من پىوستىم بە يارمەتى تۆى... ئىستا دلىام كە مەسەلەى باران شوکور پەيوەندىيەكى زۆرى بە كوژرانى نەوجەوانى چىنيىو ھەى، باران و نەوجەوانى چىنى بۆ نزىكى سالىك پەيوەندىيەكى نەئىيان لە نىواندا بوو، مەسەلەكە ئالۆزترە لەو ھەى تۆ دەبىينىت، چىرۆكىكى پىلق و پۆپە. ئىستا وای بۆ دەچىن كچەكە لەگەڵ دەستگىرانەكەیدا كوژرايىت... تۆ خۆت لە حىكايەتەكە دووربگرە... چونكە دوور نىيە دەستى زۆر گەورە لە مەسەلەكەدا ھەبىت، خۆت دەزانىت، مەبەستم چىيە... من و دووان لە ھاوپىكانم زۆر لە ئىشەكەو ئالۆين، چونكە نەوجەوانى چىنى لە مەو ھەى زۆر نزىك بوو... زۆر زۆر نزىك، دەبىت زوھدى شازەمان بەئىنەو و لەگەلماندا بىت».

دوای سڼ پوژ له و دانیشتنه، زوهدی شازهمان گه پاپیه وه بڼ شاری
منداللی خوی و له شهوی شهشی نهیلولی دووه زاروچواردا، له ههمان
ئو شهوهدا که حهسن توفان و شبر بڼ په که مجار په لاماری مورته زایان
دا، زوهدی له سر سفرهی غزه لنوس به ناماده یی ماجیدی گول
سولاف وهک شاهیکی قز دریژ به دهستیگ جلی نویوه، به چاکه تیگی
بریه داره وه، به تهوای وبقاری گه پیده یه کی دنیادیده وه دانیشتبوو و
نانی ده خوارد. ئو نیواره یه بڼ په که مجار ئو دوو گه پیده گوره یه
پیکه وه له سر خوانیک به رامبه ر به یه ک کوبونه وه و له نزیکه وه سهیری
یه کتریان کرد. دوو گه پیده که جوان و به یقار ده یانواند، هر
دوکیشیان گه له ک پیکپوش و سهنگین بوون. دوای نانخواردن، زوهدی
شازهمان نه تلل سیکي گه وره ی له جانتاکی دهره یئا، نه تلل سیکي زور
زور کون که هیشتا باق و بریقی خوی ته و او نه دپانده بوو. نه خشه یه کی
گه وره و وردی دنیا که به قه له میکی سوور پڼگای سه فوره دریژ
و ناکوتاکانی خوی تیا په نگردبوو. ئو شارانه ی که بینیبوی به
بازنه یه کی سوور ده ستینشان کرابوون، شارگه لیکی زور له م سه ری
زه وییه وه بڼ ئو سه ری زه وی. ئو شه وه زوهدی شازهمان باسی
پاسکیل فروشه کانی هانوی بڼ کردن، باسی کیلگه کانی برنج له پڼگای
نیوان ماکاو و په کیندا، باسی خه وتنی له گه ل کچیکدا که له به رده رکی
یه کیگ له په رستگا خه یاللی و جوانه کانی سریلانکادا په یکه ری تامیلی
چکولانه ی فروشته وه، ونبوونی له جوهانسبورگ له نیوان دوو باغدا،
ئو دزانه ی له نه زمیر پووتیان کردوته وه، شه وه کانی له قه حبه خانه کانی
مانیلادا، شه قازله ی ژنیکی حجاب به سر له کوالامپور، بیشه رمی
سه عاتقروشه کانی که لکوتا، شه پی له گه ل میردیکی دلپسی ژنیکی
نیقاب به سه ری سعودی له ئوتیلکی ته نجه دا، حیکایه تی ئو کچه

مه غریبانهی کوندوم به کارناهیئن، حیکایه تی مانه وهی له گه ل خیزانیکی هه ژاردا له بۆگوتا، چیرۆکی گه یشتنی به و گوندهی تشی گیفاری تیا گیراوه، پزگاربوونی له خنکان له باشووری شیلی، پزگاربوونی له شه په چه قوی نیوان کومه لیک دز له فینیسیا.

به درێژایی ئه و شه وه چیرۆکه سهیره کانی خۆی بۆ گێرانه وه، قسهی له سه ر جیاوازی تامی ماسییه جیاوازه کان و بالنده جیاوازه کان کرد، قسهی له نه هه نگیکی سپی کرد که به ریکه وت له که شتییه کی نه فه ره ردا له نیوان نه نده نوسیا و ئوسترالیا دا بینوویتی، باسی نه وره سیکی کرد که جاریک هه ژده پۆژ له که شتییه کدا له گه لیدا ماوه ته وه.

ماوه یه کی درێژ غه زه لنوس و گول سۆلاف گوپیان له زوهی گرت. گول سۆلاف هه سته به سه رسامیه کی قوول کرد، سه رسامیه کی بیۆنه به پیاویک که به شی زۆری دونیای بینی بوو، ئه و سه فه رانه ی ئه و به خه یال ده یکردن ئه و به راستی کردبوونی، ئه و ئاوانه ی ئه و به به له می خه یال به ناویاندا گوزه ریکردبوو، شازه مان به به له می راسته قینه پیااندا پۆیشتبوو. به درێژایی ژیا نی ویستبووی وابژی، هه رده م له زه وییه که وه بازیدات بۆ زه وییه کی تر و له شاریکه وه بپوات بۆ شاریکی تر. گول سۆلاف دوا ی ئه وه ی گوپی له زوهی شازه مان گرت، شتیکی له توپه یی ده رهق به غه زه لنوس که وته دلایه وه که بپاک گوینده گرت، بیته وه ی گول سۆلاف به م گه پۆکه نه سه ره وته بناسیتیت، هه زیده کرد غه زه لنوس له گه ل گوینگرتندا له و له به رده م ئه م پیاوه غه ربه دا ستایشی سه فه ره خه یالاییه کانی گول سۆلافیش بکات. دوا ی سه بریکی زۆر، ده بایه خۆی به و کاره هه سته ییت و به شتیکی له شه رمه وه بلایت «زۆر به پرێز، کاک شازه مان، به نده ش به ماجة لانی خه یالی ناسراوم، نه خشه یه کی خه یالیم هیه و له سه ر پوبار و زه وییه خه یالاییه کانی ناو ئه و نه خشه یه سه فه ریکی خه یالی ده که م... که نه سه ره تای هیه و نه کوتایی...».

شازەمان بێئەوێ بزانیت گۆل سۆلاف باسی چیدەکات گووتی «زۆر
شەوانی ژیانم کە لە کەنار دەریایەک، یان لە نیو چەرستان و لق و
پۆپی پێکداچووی جەنگەلیکدا خەوتوم، کە بۆنی دەریاچە دوورەکانم
کردووە و بەم چاوە سەرسامانەم سەرم بۆ ئاسمان بەرزکردۆتەووە بۆ
ئەوێ ئەستێرە زەوی تر ببینم و هەوای نەتەوەکانی تر هەلمزم...
بەخۆم گووتووە، من ماجەلانیککی کوردم کە وەک دوا گەڕیدە دنیا
تەماشادەکەمەووە... هەر کەسەو دنیا بۆ خۆی دەدۆزێتەووە... کەس
ناتوانیت شارێکی ئەم دونیایە بۆ یەکێکی تر بدۆزێتەووە. هەموو شارێک
بە ژمارەێ ئەو غەریبانەێ پووی تێدەکەن و جێدەهێلن، ئەوێندە جار
دروستدەکریت و وندەبیت».

غەزەلنوس ئەو شەوێ شازەمانی ناونا ماجەلانی پاستەقینە.
گووتی «ئێمە لەم شارەدا وەها دیلین، کەسیکی تری وەک تۆمان
نەبینیوە، ئێرە شارێکە بەدەگمەن پێبوار و گەڕیدە پێیدا تێپەریوون...
زۆر جار هەستدەکەم مەرۆف و درەخت و بالەندەکانی ئەم شارە پێکرا
دەیانەوێت و بنن. من شەیدای بینینی ئەو کەسانەم کە وەک ئێمە
بە خەیاڵ لەجیهاندا ناژین... ئەێ برای غەریبەمان، تۆ ماجەلانیککی
پاستەقینەیت، هیوادارم ئەم شارە قووتت نەدا... ئەوێ زۆر لەم
شارەدا بمینیتەووە، گەر ئاگادار نەبیت هەستی بۆ حەقیقەت دەمریت
و توانای لەسەر خەیاڵ ئیقلیدەبیت... ئێرە تاکە شارێکی دونیایە
کە حەزناکات بە شارەکانی تری دنیا بەراوردبیکەیت و ناشیەوێت بە
شارەکانی ناو خەیاڵ بپێتویت، خۆشەختە بەوێ لە بێهۆشیدا...
شارەکان لە بێهۆشیدا نە لە پاستیدان و نە لە خەیاڵدان». زوهدی
شازەمان بە نازناوی ماجەلانی پاستەقینە خۆشحالبوو. پێکەنی و
گووتی «غەزەلنوس من زۆر شاری دونیام بینیوە، هەندیک شار هەن
بپارەدەن نە بژین و نەبمرن... ئەم شارە یەکێکە لەو شارانە...»

گول سؤلاف به شهرمه وه گووتى «ئمه له وشارانه، مرؤف كه چوه ناوى هرگيز ناتوانيت ليددهرچيت». زوهدى به سهرساميه وه سهيريكرد و گووتى «به پيز گول سؤلاف، ئيوه بؤچوونيكى پاست و جوانتان هيه ... من چندين ساله ولاته و ولات دهكهم. لهم ولات دهردهچم و پوو لهوى دى دهكهم، لهم شار ديمه دهرئ و ده پؤم بؤ ئه و شارى تر... به لام له دهرواجهى هر شارىك دهردهچم و پئ له دهرواجهى هر شارىكى تر دهنيم... ههستدهكهم هر ليهرم... هه ميشه تارمايه كى تاريكى ئه م شاره له سهر سهرم بووه... سيتهرى ديواره كانى له پؤحمدابوون. بؤ هر كوئى چووبم له م شاره پامكرده. ههستدهكهم ليهر زؤر غهريبم... زؤر... مرؤف له وشارانه دا غهريب نيه كه لييان دهردهچيت، بهلكو له وشارانه دا غهريبه كه ناتوانيت لييان دهرچيت. مرؤف له و جيگايه غهريب نيه كه دهردهكرت، بهلكو له و جيگايه دا غهريبه كه دهيه ستيته وه». گول سؤلاف به كه ميك وردى و دريژى باسى ئه و شاره سهيرانى كرد كه له سهر نه خشه خيالبيه كهى چۆته ناويان و دواتر ههستىكرده نهيتوانيوه لييان دهرچيت، ئيدى بؤ هر كوئى چووبت ههستىكى سهيرى ههبووه كه هر له كوچه و كۆلانى ئه و شاره دايه، هر دىلى كوچه كان و زيندانى پنگا پپچاوپپچه كانى ئه وييه. به بهوا و دلنبايه وه گووتى «ههنديك شار هيه تۆ دهچيته ناويان و ههنديك شارى ديش هيه دينه ناوته وه... ئهوانه دينه ناوته وه به چهشنىك داگيرتدهكهن، وادهكهن له هر جيگايه كى ترى زهوى بيت وا ههستبكهيت له وييت». ماجه لانى پاسته قينه كه م كه م خيال و زمانى ئه م كوپه سهرساميده كرد كه وهك لؤردىكى گهنجى نه وروپى به ئه تهكيتىكى زؤره وه نانى دهخوارد، تاكه كه سيك بوو له م شاره دا بيبينييت و بزانييت وهك نه وروپيه نه جيبزاده كان نان بخوات، غهزله نوس به خوى و قژه هه لچوو و پيشه زؤره كهيه وه له بهرده ميда نارپىك و شپه رزه دهينواند. غهزله نوسى وهك يه كييك هاته

پیشچاو که خه یالّه کانی ئەندازەیان نییه و پیوهر و پیگا ناناسن، بەلام خه یالی ئەم کورە گەنجە بە جۆریکی سەیر ئەندازەیی و نەخشە کاربوو. شارەمان خۆی یەکیەک بوو لە عاشقانی نەخشە... بێئەندازە ئەو نەخشە یە خۆی خۆش دەویست که دەلیلی سەفەرە کانی ئەو بوو بە دنیادا. لە ناکاو وەک هێزێکی ناوەکی بيجولێنیت، خواستیکی تیدا دروستبوو ئەو نەخشە یە بێنیت که ماجیدی گول سۆلاف باسیدە کات... نەخشە یەکی خه یالی که وەک نەخشە ی زەوی نییه... هەرگیز تەواو نابیت... زەوی یە که هەرگیز تەواو نەبیت... ئەو شتێک بوو زۆر جار لە سەفەرە دوورودرێژە کانییدا بیری لێکردبوو. هەر کات دەگەشتە سەر لیواری دەریایەک، هەر کات ئوقیانوسیکی دەبری و لە قەراغی ئوقیانوسیکی تر دەگیرسایە، ئەو پرسیارە ی لە خۆی کردبوو «بۆ زەوی تەواو دەبیت... دەبیت ئەو خاکە لە کوێ بیت که بەردەوام پیادە پۆیت و کوتایی نایە؟... بۆ ئەم ئەستێرە ی وەها بچوکه؟ بۆ ناتوانیت بێئەو ی بوەستیت، دابەزیت، بفریت، بپەیتە، زەوی یە که هەر بیوات و بیوات و نەوەستیت؟»

ئەو شەو سێ قۆلی چوون بۆ سەیری نەخشە ی زەوی یە کانی ماجەلانی خه یالی. غزلهلنوس لە ناوەراستی هەردووکیاندا دەپۆشت. سەیری لیھات که ئاوا لە ناکاو خۆی لە نێوان ئەم دوو مەخلوقە جیاوازەدا دەبینیتە، پیاویکی بە قەد و قامەت که پوخساری دەریاوانیکی هەبوو بای باکوور کهشتیەکی بە ئاسماندا فراندبیت و لە ئاو ترازاندبیت و لەم شارەدا دایگرتبیت، لەگەڵ گول سۆلافیکی لە خۆبایی و پیکپۆشدا. یەکیکیان لە سەر زەمینێ راستیدا ونبوو، ئەو ی تریان لە سەر زەمینێ خه یالدا. ئەو شەو تا بەیانی غزلهلنوس سەر سیمە گوێی لەو دوو کەسە گرت که وەک لە مارا سۆندا بن، وەک پیشبەرکیکی شیتانە بیت که خه یال و راستی تیدا پیکە وە پابەن

هر يه که يان به نۆره باسی دونیای خۆی ده کرد. گول سۆلاف له سهر
 نه خشه خه یالێیه که ی باسی ئه و بالداره خورافانه ی ده کرد که له ناکاو
 له یهک بالداره وه سیبهری سه دان بالنده ی تر دێته ده ری و له سیبهری
 هر بالنده یه که وه سیبهری ده یانی دی. ماجه لانی راسته قینه باسی
 ئه و پۆله نه وره سانه ی کرد که جارێک له که ناره کانی باشووری ئیتالیا
 بینوونی توانیوانه به ری خۆر بگرن. به شادییه وه سه یری ماجه لانی
 خه یالێ ده کرد و ده یگوت «گر ئه و هه موو بالنده یه ت بدیایه که من
 دیم، ده تگوت له وانه یه ئه م هه موو ته یره بيشوماره ته نیا له خه یالدا
 هه بیته، به لام راستیوو، من سهرم به رزکرده وه و بینیم نه هه ور دیاربوو
 نه خۆر... هیچ شتیک، وهک ئه وه بوو که ردون بالنده داگیرکردیته».

گول سۆلاف باسی گوندیکی بچوکی بو کرد، که هه موو به رده کانی
 ئه و گونده، هه تا بچوکتین به ردیشی وینه ی دل و تیریکی له سهر
 نه خشکراوه. مهجه لانی راسته قینه ده یگوت «گول سۆلاف، شه وێک له
 که ناره کانی ئیسپانیا پێگام که وته گوێ ئاوێک، به درێژایی پۆخی که نار
 عاشقانم بینێ ده گریان... هه موو باوه شیانکردبوو به یه کدا و ده گریان...

نه یهک جووت عاشق و نه دوو، به لکو سه دان و هه زاران... هه زاران
 هه زار دلدار، وهک هه رچی عاشقی دلشکاوی سهر زه مینه هاتبن و له و
 که نار ده ریایه ی ئیسپانیا بگرن... من ته نها به ناو ئه و هه موو عاشقه دا
 به خۆم و شوشه یهک بیره وه ده پۆیشتم... یه کیک به ئینگلیزییه کی پوون
 له دواوه بانگی کردم هی ی تو کورده، بو به ته نیایته... بو ئافره تیکت
 له که لدا نییه به سهر شانیدا بگریته و به سهر شانتدا بگری؟ ئاو پرمدایه وه
 که سم نه بینێ، که پامه وه دواوه و به لام هه ستم نه کرد که س له وانه ی
 لیم نزیکن، منیان بانگی کردیته... شتیک بوو وهک خه یال وابوو... وهک
 ده نگێک له میشکی خۆمدا هاواری کردیته... دوا یی زۆر پۆیشتم... زۆر
 زۆر تا له هه رچی که سه دوور که وتمه وه، شوشه ی بیره که م فێدا و

پالکه و تم و که و تمه سهیری ئەستیره ... ئەو شه و ه گووتم «شاره مان ... ئەمشه و دنیا وهک شیت به ره و خیال پاده کات» ... من زورجار ئەوهم بینوه ... دنیا کاتیک به ره و خیال پاده کات ... مرؤف گهر زور بگه پئی، ئەوه ده بینیت». گول سؤلاف وهک خرؤشابیت گووتی «ماجه لانی راسته قینه، منیش پیچه وانە ی ئەو ساتانه زیاوم ... پورژیک له گهل منداله کویره کاندای پینگام که و ته شاریکه وه هیچ شتیک ی خه یالی تیدا نه بوو، بۆ ههر جیگایهک چوو بیتم شتیک له خه یالی تیدابووه، ههر گوندیک، شارۆچکه یهک، خیره تگایهک، ره وه کۆچهریه کم له سه ر نه خشه خه یالیه که ی خوم بینیبیت، شتیک ی خه یالیان تیدابووه ... به لام زورجار بیته وه ی بزانه چۆن ... بیته وه ی به شیکین له و نه خشه یه ی له سه ر ئەم دیواره دروستم کردوه له ناکاو جیگایهک دیته به رده مت که هیچ شتیک ی خه یالی تیدا نییه، هیچ شتیک ... شوینیک ی سه یر بوو بالنده کانی پیکرا کز و نه خۆشبوون، له بالنده کانی ئەم شاره ده چوون ... دره خته کان زهر د و بیتاو و عاجز بوون، که ده ستم لیده دان وهک ئینجانه و گولی ئەم شاره له مرؤف زویر دیاربوون ... که ده ستم له دیواره کانی دها، هه ستمه کرد خۆشحال و ئارام نین، شه رمن و ترساو بوون، وهک دیواره کانی ئەم شاره . که ده ستم ده خسته سه ر به رده کان هه ستمه کرد پاده چله کین ... هه تا منداله نابینا کانی که به تاریکی هه ندی کچه دا ده پویشن ده یانگووت له تاریکی ناو کۆلانه کانی کویری ده چیت ... مرؤفه کانی وهک خه لکی ئەم شاره توپه و غه مبار و که مته رخه م ده رده که وتن ... به لای کچاندا ده پویشن و نه یانده بینیم، وهک کچی ئەم شاره ... پقیک له چاوی گه نجه کانیاندا بوو وهک پقی نیو نیگای کوپی ئەم شاره ... ئەو شاره هیچی له خه یال نه ده چوو، پریو له قوپوچلپاو، پریو له و شه قامانه ی با نه بیت که س گسکی نه ده دان، له و مندالانه ی باران نه بیت که س نه یده شتن ... به په له منداله کانم له

خه یال دهرهیتا و پامانکرد... من هیچم نه گووت، به لام منداله کان به منیان گووت «سهرداریاشی... هه ندیجار تو سهرت لیډه شیویت و بیئه وهی ئاگات لیبت خوت ده که یته وه بهم شارهی خو ماندا... بو که شتییه که وا ئاوبه رنا که یت، نه که پیته وه بو ئیره». من به منداله نابینا کانم گووت هه موو نه خشه یه کی خه یالی چهند قایم بیت، چهند مه حکم چنر ابیت، له ناکاو درزیکی ترسناکی تیده بیت و شته راستیه کان وهک درنده په لامارمانده نه وه... له و کاتانه دا نابیت بترسین و بشله ژین... ده بیت زوو به زوو تیبگین که ئه مه وینهی دنیا راسته که یه وازمان لینا هینیت... پیمگووتن، ئه م شاره وهک شهیتان وایه، وهک شهیتان وایه و ناهیل بیت ئاسوده بین و برۆین، ده بیت هه موو وهختیک حیسابی ئه وه بکهین له هه ر شوینیکی دنیا بین وهک شیت په لامارمان بداته وه».

ماجه لانی راسته قینهش گووتی «منیش گهرچی زهوی راسته قینه گه پاووم... له سه ره نه تله سی جوگرافیا ناسه کان سه فه رمکرده، به لام جار هه بووه که وتوو مه ته بهر هیرشی خه یالات. هه زار جار پوویدا وه به رینگادا برۆم و له ناکاو بوهستم و ببینم گول قسم له گه لدا ده کات... درهخت بانگمه ده کات... زور جار باوهشم به داریکدا کردوه و گووتوو مه چیت له من دهویت ئه ی درهخت؟... گولم ماچکرده که بونی مروقی لیها تووه... بونی فرمیسی ئه و کچه ی لیها تووه که بیستوچار سال له مه و بهر لی ره به جیمه نشت. ئیواره یه که له که ناره کانی خو رئاوای هیندستان له قه راغ ده ریا وه ستابووم، له ناکاو هه زاران ماسیم بینی له ئاودا خو هه لده ده ن و وهک مندالی هار باز یازنده که ن، گه شتیاریکی هو له ندیم له گه لدا بوو، پیمگووت، ئه و هه موو ماسیه ده بینی که له ئاوی ئه م ئیواره یه دا باز ده ده ن و ده چن به هه وادا و ده یانه ویت بفرین... هه ستمکرد ئه و هیچ نابینیت... من به تنیا ماسیه کانم ده بینی... به له میکم له یه کیک له به له مداران گرت و به ره و قوولایی ئاو پویشتم. له ویدا هه زاران ماسیم

بینی لە دەورم بازیانەدا... هەزاران ماسی که هەموو وەک زێر لە ژێر نوری مانگەشەودا دەبریسکانهوه، هەستمکرد بۆ من یاریدەکەن... هەستمکرد دەیانەوێت دڵم خوشبکەن... هەستمکرد پێدەلێن «هێی توو کوردە... هەمیشە وا غەمگین بە... تووزیک پێبکەن»... دەستم درێژکرد و یەکیکیانم گرت و بە دڵ ماچمکرد... هەستمکرد ماچمەکاتەوه... ماچیک بوو بۆنی قوولایی دەریای لێدەهات... ئیستاش تێناگەم ئەوه ماسییەکی راستەقینە یاخود ماسییەکی خەیاڵی بوو، لە سەر ئاوەکانی خۆرئاوای هیندستان منی ماچکرد؟».

ئەو شەوه تا بەیانی گۆل سۆلاف نەخشە خەیاڵی و ناکۆتاکە ی دەکردەوه و قسەیدەکرد، لەگەڵ هەموو چیرۆکیکی ئەودا ماچەلانی راستەقینەش، بە خۆی و قرزە درێژەکە یەوه چیرۆکیکی لەسەر ئەتلەسەکی خۆی دەردەهێنا و دەیگێڕایەوه، بەرامبەر هەر سەربردیک لەسەر نەخشە خەیاڵییەکی گۆل سۆلاف، سەربردیکی راستەقینەمان لە سەر ئەتلەسەکی زوهدی شازەمان هەبوو. لە هەندیک لە چیرۆکە خەیاڵییەکانی ماجیددا حەقیقەت وەها دەهاتە پێشێ سەیر و تال و تاریک دەکەوتەوه، لە هەندیک لە چیرۆکە راستەقینەکانی شازەمانیشدا، خەیاڵ وەها گۆزمیدەدا، مەرۆف دەیگوت ئەستەم ئەم سەر زەمینە ی من و توو پوودای وەها و پێشەاتی لەو چەشنە ی تێدابییت. غەزەلنوس بە نۆرە تەماشای هەر دووکیانی دەکرد و نەیدەزانی دونیای کامیان سەیرتر و جوانتر و قوولترە... دوو دونیابوون لە ناکاو لە بەردەم ئەودا دەیاندا بەیەکدا و دەره نجامەکەشی، پەرشبوونەوه ی سەدان چیرۆکی سەیربوو، دروستبوونی دەیان حیکایەتبوو که لە فەزای ئەو ژوورەدا بلۆدەبوونەوه و بەر یەکدەکەوتن و پێکەوه دەفرین. غەزەلنوس دەمەوبەیان سەیریکی ژوورەکی کرد و تێنەدەگەیششت ئایا ئەمە ژووری حەقیقەتە یان خەیاڵ؟.

بەلامارى دووهم بۆ سەر مورتەزای شەیتان حەوتى ئەیلولى دوو ھەزار و چوار

پۆڭى دوايى، پۆڭى ئىش بوو... پۆڭى پووبە پووبوونە دەى حەقىقەت بوو. ماجەلانى پاستەقىنە لەگەڵ ھەر چوار بوونە وەرە خەيالىيەكەدا دانىشت. ئەو ھەيەكە مجارى بوو بزاننەت كە موراڊ جەمىل كوژراو ھەسەنى تۆفان تا خاترى شازەمان نەشكىنەت، بە ھەيئەتە گوتى «بە دوورى نازانين بارانىش كوژرا بىت... بە دوورى نازانين... تۆ دەبىت خۆت بۆ ھەموو پىشھاتىك ئامادە بکەيت.. لەم سالانەى دوايدا چەند ئافرەتتىكى تر بەو جۆرە لە نويميران بىسەروشوين كراون.. بەلام ئىمە تاكو تايى ئومىدەمان ھەيە، نابىت دەستبەردارى ئومىد بىين». شازەمان ھەستىكرد پىويستى بە ھەيە بگري، بەلام ھەك زۆرەي پياوان كە لەساتى گرياندا گەرويان دەگيرىت و سستەدەبن، نەيتوانى فرمىسكىكەش چيە بىپىژىت.

دەبووايە تا شتەكان پوونتر دەبنەو ھەو مالەدا بىت.

ھەر ئەو پۆڭە ھەسەن تۆفان لەگەڵ شېردا كارتىكى سەيرىيان ھەبوو، دەرکەوتنى زوھدى شازەمان بەو ھەموو زانىارىيەو ھەيەكەكى ناوخت و چاوھەوان نەكراو بوو. شەوى پىشوو كە لە يانەى پياو كۆرە بىئىشەكان ھاتنەدەرى. شېر گوتى «ھەسەنى پىزۆ، مەوۆف لە شەردا دەتواننەت فىشەكى يەكەم دوابخات، بەلام كە فىشەكى دووھەمى داخست ئەو خۆى تووشى دەرديكى گەورەدەكات. لە فىشەكى يەكەمدا تۆ دوژمن وريا دەكەيتەو، فىشەكى دووھەم دەبىت بپىكەت... دەبىت شېرەيەكى گەورە لە دلى دوژمندا دروستبكات، ئاسان خۆى بۆ نەگيرىتەو... بزانە چارەنوسى شەپ زۆرەي جار لەسەر دەستپىژى دووھەم، دواى دەستپىژى يەكەم ھىشتا ماوھەكەت ھەيە بۆ بىرکردنەو، بەلام دواى دەستپىژى

دووهم ده بیټ بزانیټ ئیتر ئه وهی به رامبه ریشټ یاری خوئی ده کات...
 ئیستا نابیټ فیشه کی دووم دوا بخهین... سبهی من و تو ده چین بۆ
 مائی مورته زای شهیتان و دریزه به یارییه که ده دهین... تیده گهیت...
 ده بیټ مورته زا ئه وه ستهی لا دروست بیټ که ئیمه زور شت ده زانین
 و خه لکانیکی گه وره له پشتمان... تو غه می ئه وه مه خو. من ده زانم،
 حیزب له ناوه وه بووه به چه ندین بال، تو نازانیټ، حیزب هه لاهه لایوووه.
 له و نیوه دا جیگای دوو یاریکه ری بچوکی وه ک من و توش ده بیټه وه یاری
 خۆمان بکهین. ده بیټ مورته زا واتیگات یارییه که له و گه وره تره... ئه وه
 ته نیا شانسمانه، گه ر بزانیټ من و تو به ته نیاین... گه ر دلنیا بیټ
 له پشتی قوونمانه وه له هه و زیاتر هیچی تر نییه، ئه و حسابمان
 خالی و مایه مان فته... له هه فته یه کدا وه ک پۆری خوراومان لیټیټ...
 ده بیټ واده رکه وین ئیمه له ژیره وه بۆ خه لکیکی گه وره تر له بارۆنی
 کوله که و شیخی ناوساجی یاریده کهین... مورته زا پیاویکی شهیتان و
 زیره که، ده زانیټ ئیستا باله کانی حیزب له شه پی مان و نه ماندان...
 تیده گهیت؟ ئیستا بارۆنه کان و میره کانی نویمیران له سه ره وه کۆک دیارن
 و له ژیره وه هه ر یه که یان گریدراوی یه کیک له سه ره گه وره کانی ناو
 حیزبن. یارییه که به جوریک تیکه لایوووه و باله کان به جوریک چوون
 به ناو یه کدا که س به ته وای سه رو و قوونی خوئی بۆ جیا نا کریته وه. هیچ
 که سیک به ته واده تی نازانیټ کئی له وی دی به هیزتره، کئی له سه ره وه
 له گه ل کیدایه و کئی له ژیره وه کار بۆ کئی ده کات. حه سه ن من له
 ورگی نه هه نگه که دا گه وره بووم، ده زانم له ناوه وه چی هه یه، حیزبه کانی
 ئه م ولاته وه ک ئه و ئه ژدیه ای حه وت سه ره یان لیها تووه که سه ره کانی
 یه ک یه کتر ده خوون. گه ر بتوانین وا بخهینه خه یالییه وه که ئیمه ش
 هیژکی گه وره مان له پشته... دوور نییه، مورته زا بۆ پرگار کردنی که وئی
 خوئی کۆمه کمان پییکات. من ده زانم ژماره یه کی زور له بارۆنه کان و

خه لککى تریش له حیزیدا بۆ که سانی وهک بارۆنى پۆرسه لان و میرى کوله که له بۆسه دان. ههچيان پیاوى خۆشه ويست نین. مورتەزا ئه و شتانه دهزانیت، ده شزانیت گهر به له مه که کونى تیببیت یه که م که س که فرییده ده نه به حهر وه که سانی وه کو ئه وه ... تیده گهیت ... به داخه وه یارییه که به و جوړه ناشیرینه ... به لام بیرت نه چیت که ئیمه له گه ل خه لکى زۆر به هیزدا شه ږده که ین ... گهر هه موو زیره کی خۆمان نه خه ینه کار تیا ده چین».

عه سړى ئه و پۆژه، مورتەزا به بیجامه یه کی بریقه داره وه که ههچ له گه ل قه پۆژه خوار و قژه بژ و پیکه نینه شه یتانییه که یدا نه ده گونجا پیشوازی لیکردن. وهک پیاویک زۆر حورمه تی میوان بگریت، کۆمه کی توفانی کرد تا عهره بانه که ی شبر به پله کانددا سه رخه ن. مورتەزا به عاده تی خۆی گووتی «خوای گه و ره له م پۆژه خۆشه، له م هه وایه که بۆنى عه ترى به هه شتى لیدیت ... له م نه سیمه که ده لایى گولای پیزۆ خانى دایکی به حورمه تتانه. چ شادییه که بۆ من خه لکى وهک ئیوه گه و ره لوتفبکه ن و ئیمه به سه ریکه نه وه ...». له گه ل قسه کانیشیدا مورتەزای شه یتان ترس و شپرزهی و په نگه زه ردی پیوه دیاربوو. ئاشکرا شه وى پیشتر باش نه خه وتبوو. پوخسارى ماندوو و پۆحى هیلاکبوو. شبر که به و جوړه بینى، دلنیا بوو گورزی پیشوو برینداریکردوه و له جیگایه کی ناسکدا پیکاویتى. شبر ده یزانی مورتەزا له گه ل هه موو ناشیرینی خۆیدا بایه خیکى گه و ره به قیافه و هه ندامى ده دات، ئه مپۆ که ساس و ریش هاتوو ده رده که وت. بۆ ئه وه ی شپرزهی خۆی بشاریته وه گووتى «برای بچوکى خۆتان ده بووین. من سه ره تای پاییزان هه میشه ده رد م گرانه، بینینی وه رینی ئه و هه موو گه لایه وها پۆحم ده گوشیت واهه سته ده که م دلای من له گه ل هه موو گه لایه کدا ده مریت و زیندوو ده بیته وه، پاییزان من غه مى دره خت ده مکوژیت، ئاخى بیرى لیکه نه وه ... ملیونه ها دره خت

که هاوړېمانن، له گەلماندا سەرنشینى ئەم ئەستېره جوانەن، له پاییزدا
 نەخۆش و غەمگین و زەرددەبن. ئاە بېرى لێکەنەوہ... بېر لەو هەموو
 هاوړې و برايانەمان بکەنەوہ که له پالماندان و سروشت پووتیانده کاتەوہ
 و پتیااندە لێت بخەون... عەزیزانى من... سەرەتای پاییزان مەراقى خەزان
 وەها کارم تێدەکات، سەرئێشە یەکی توندەگرم، دەستدەکەم بە دۆعا،
 دەلێم خوايە پاییز بێتازار بە سەر نەمامە ناسکەکاندا بپوات. خوايە خەزان
 زۆر ئازارى گۆلەکان نەدات... بەلام هەندى چاریش دەپرسم بۆ ئێمەى
 ئادەمیزاد... ھى ھى ھى... بۆ ئێمەى بەشەرى بێفەر... ھى ھى ھى
 ھى... پاییزمان نییە، گەر ھەر سالا جارێک تازە ببوینایەتەوہ...
 گەلای پەشمان لە خۆمان بوەراندايە، گومانى خراپمان لە خۆمان
 دەرکردايە... بە دلێكى پاکەوہ بەاتباینايەتەوہ ناو بەھار... ئیستا دونیا
 جوړىكى تر دەبوو... وانییە... جوړىكى تر بوو».

شېر دەستىكى بە قژە زەردەكەیدا ھینا و گووتى «مورته زای ئازیز،
 گەر ئێمە وەك درەختەكان خاوەنى پاییزى خۆمان بووینایە، كەسانىك
 ئەوہى لە ھاوینى ئەمسالدا دەیکەن لە بەھارى داھاتوودا حاشایان
 لێدەکرد، ئەو كات وەرزەكان دەرەتێكى گەورەیان دەدایە مرۆف خۆى لە
 بېرىكات و گوناھى خۆى نەزانیت...».

حەسەنى توفان گووتى «مورته زە. من چەندە مەراقمە پاییز گۆلەكان
 ئازار نەدات، ھێندەش مەراقمە مرۆف مرۆف ئازار نەدات... من دوینى
 شەو، تۆم خستە حالێكى خراپەوہ. بەلام دەبێت تێبگەیت، من و تۆش
 ناچارین وابكەین... گەر مرۆف ناچاربیت، سروشت بۆ دەبیت ناچار
 نەبیت؟ ئێمەش لە خۆل و خاكى تەبیمەت خولقاوین. ھەر یەكە و
 ھیزىكى لە خۆمان گەورەتر یاریمان پێدەكات... ئێمە وەك خۆتان دەلێن
 تۆپى بلیاردین... تۆپى بلیارد».

شېر گووتى «مورته زە، ئێمە ھیچمان لەگەڵ تۆدا نییە، نە دوژمنى

تۆين و نه بوغزئىك به رابه ر به تۆ له زگماندايه . ئه وهى ئيمه ي ناردوه له من و تۆ گه وره تره ، له وانه ش گه وره تره كه تۆ ئيشيان بۆ ده كه يت؟ تيده گه يت له شىخى ناوساجى و بارۆنى كوله كه و مه غۆلش به ده ستتره ... مورته زا ... حه زده كه م گويم لىبگريت ... تيده گه يت ... نه من و نه حه سه ن توفان به خۆشى خۆمان لىتره نين ... » .

مورته زا سه يريده كردن و بيوچان له شى ده جولاند ... سه رى ده جولاند ، په نجه كانى ده ته قاند ، پيده كه نى و خامۆش ده بوو . نه يده توانى له شتىك دلنبايىت و نه يده وىرا دلنبايىت . له دوينى شه وه وه چه ندين جار ويستبووى خۆى بگه ئينىته جه عفه رى مه غۆلى و بارۆنى كوله كه و شته كانيان بۆ باسبكات ، به لام دواى هه ق و حيسايىكى ورد په شيمان بوو بووه وه . ژيانى له گه ل بارۆنه كان و پياوه كانياندا فئيرى كردبوو ، حيسابى ورد بۆ هه موو شتىك بكات . حه سه نى پىزۆ و شبر دوو كه سن ميژوويه كى دريژيان هه يه ، وهك دوو هه رزه كار ته قه ناكه ن ... قسه كانيان به شىكه له يارييه كى گه وره تر . دوينى شه و به دريژايى له ناو جيگاكه دا سه ماي به له شه نه سه روت و خوار و گرئداره كه ي كردبوو ، له گه ل هه موو ئه مديوه و ديويكدا تارمايى حه سه نى پىزۆى بينىبوو . ئه و رۆژگارئك ببير كردنه وه يه كى قوول خۆى خستبووه خزمه تى ميرانه وه ، هه ر ئه وه نده ي بۆ گرنگ بوو جيگاي ببىته وه ، به لام ئىستا يارييه كى گه وره تر هه يه ... ئه و ده يزانى له هه موو شانۆگه ريه كى له م جوړه دا فه سلئىك دىته پيشى بارۆن بارۆن ده خوات ... مير مير ده دات به زه ويدا ... ده يزانى ئه و چه ند ساله ناوى ئه و به چه نده ها شته وه گرئداره ، هه ندىكيان ئه و بيئاگايه لىيان و هه ندىكيشيان راسته وخۆ له به رچاوى ئه و دا پوو يانداوه . گه وره ترين هه له ي ژيانى ئه وه بوو كه خۆى كرد به دوژمنى ژنان . شه و كه له جيگاكه دا گينگلى ده دا ، ده يگووت « ئه وه گه وره ترين هه له ي ژيانمه ، ئه وه واده كات ئاسانتر ببينرؤم ... زووتر بمكه ن به و شه يتانه ي ده بىت ده رچم و مه يدانه كه

چۆلۈكەم». بەدریژایی شەو لە خۆی دەپرسی «دەبیّت كئ لە پشت
 حەسەنی پیزۆ و شېرەوە بیّت؟» «كئیه دەیه ویّت من لە یارییه كە
 دەرچم؟» «كئیه دەیه ویّت پیستی من بكات بە قەلغانی خۆی؟». بەلە
 ناپازییه كانی حیزب؟ بەللی خزمە كانی سەرۆك؟ بەللی وەكیلی گەرە؟
 بەللی كادیرە كۆنەكان؟ بەللی «وەفا و دلسۆزی»؟ بەللی «گۆپان و
 نوپوونەو»؟ دوور نییه پێكخواوە كانی ژنان و ئافەرەتان دەستیان لە
 مەسەلە كەدا هەبیّت، كە هەندێك لە ژنی بارۆنەكان تیدا چالاكن، ئەو
 ژنانە ی زۆریەیان بۆ پۆژیکیش بوو دەستی موراوە جەمیل بوون؟ دوور
 نییه میردی هەندێك لەو ژنانە هەبیّت كە دەزانن مورتەزا لە هەر كەس
 زیاتر شت دەزانن و دەتوانن لەسەر ئابرووی ژنەكانیان قسە بكات،
 لەوانە یە بیانە ویّت بۆ هەتا هەتایە بێدەنگی بكەن؟ دوور نییه جەغەری
 مەغۆلی خۆی هەبیّت بلیت ئیستا كاتی ئەو هاتوووە ئەم ئامیرە ستۆكە
 كاركە ناربیّت و بپوات... بەلام نا... گەر مەغۆلی بیّت پرسیاری لێناكات،
 بەلكو راستە و راست دەكوژیّت. ئەو مەغۆلی دەناسن، دڵپەرترین
 پیاوی ناو حیزبە كە ئیستاش بە عەقڵی سالانی هەشتا لێدەخوژیّت،
 مەغۆلی و بەللی بارۆنی پۆرسەلان كە خەلكێکی زۆر بە گەرەترین و
 ترسناكترین هاوپیەمانی نێوان عەسكەرییهكان و تاجیرەكانی ناو حیزبیان
 دەزانن، پێچاوپێچ شت ناكەن، وەها خۆیان بەهێزەبینن بێشەرم و
 دوودلی نەیارەكانیان بە پەرەبەرەو دەسووتێنن. بەلام مەغۆلی ئیشی
 بۆ هەموویان كردووە. ئەوێ حەسەنی پیزۆی كردۆتە ملی، كەسێكە
 دەیه ویّت مەغۆلی بترسینن... لە دلی خۆیدا دڵنیاوو كە مەغۆلی و
 بارۆنی پۆرسەلان خۆیان ناكەن بە خاوەنی... گەر شتەكان تۆخبینەو،
 گەر ئەو قسانە ی حەسەن تۆفان بگاتە پۆژنامەكان، هەموو وەك سەگ
 فەرامۆشیدەكەن. حەسەن تۆفان و شېر لەو زێرەكترن بەبێ پشتیكی
 گەرە یاری وەها بكەن. شتەكە ئیجگار ترسناكترە لەوێ ئەو بیری

لیده کاته وه... شه و ده جار ههستا و به ژووره که دا گه را، چەند جار به غه مگینیش له بهر خۆیه وه پیکه نی. سه رها ده یویست رابکات بو ئامیزی مه غولی، به لام ئیستا هه رچییه کی کردوه ده بیئت نه هیلتیت مه غولی و بارۆنی پۆرسه لان و بارۆنی کوله که به هیچ بزانه، نه هیلتیت هه وال که بگاته ده می ئه وانه ی ئه م ئیشی بو کردون، چونکه گه ر بزانه ئه م له ژێر جوړه گوشاریکی وه هادایه، ده یکوژن... هه زار و یهک رینگایان هه یه بو ئه وه ی بیکوژن... تا خۆی قایمه دکات و نه ئینییه کانی خۆی مه حکمه دکات، نابیت هیه بزانه... ئه میش ده بیئت بزانیئت یارییکات... ئیستا به سه ریک خۆش حالبوو که شبر و هه سه ن تۆفانی ده بینی و به سه ریکیش ده ترسا. خۆش حالبوو شت زیاتر بزانیئت و زیره ی له چاره نویسی خۆشی کردبوو. شبر و هه سه نی پیزۆ ده یانتوانی ئه وه ی تیا بخویننه وه، هه موو زیره کی و توانای له سه ر نواندن و خوونکردن به شی ئه وه ی نه ده کرد، له ده ست ئه م دوو پیاو کوژه دیرینه ی شار ده رچیئت که کهس نه بوو له حیزیدا میژوویان نه زانیئت. ماوه یهک بوو له ناکاو به جوړیکی پر گومان له یانه ی قاره مانه بیئیشه کاندایه که ده رکه وتبوونه وه، بیئه وه ی هیه کهس بزانیئت چی له ژێر سه ریاندایه. هه تا تونچی و فازیلی قه ندیلیش نه یانده زانی نیازیان چییه... له ناکاویش ئاوها چاونه ترسانه په لاماری ئه و ده دن که خۆی به یه کی که له گه وره کان ده زانیئت. ته نیا که سیک ده توانیئت په لاماری وه ها فیلێک بدات که جانه وه ری زلتی له پشت بیت. دلنیا بوو هه سه نی پیزۆ و شبریش ئه و یاسایه ده زانه.

شبر وهک بزانیئت ئه و بیر له چی ده کاته وه گووتی «مورته زا. ئیمه ش و تۆش دوو شتی بچو کین له یارییه که دا... که شه ر گه رمه ده بیت کهسانی وهک ئیمه ده بن به خۆراک. سهیری من بکه، دوا ی ئه و هه موو سال خه باته خه ریکبوو پيسواده بووم، گه ر خۆم وریانه بووما یه و پشت و

پەنای گەورەم پەیدانە کردبايە ... بێمايە بووم ... تۆ نەيینی زۆر دەزانیت، با
تیانە چیت ... ئێمە دەبێت هەندیک شت بزانی، ئێمەش پاسپێردراوین ...
گەر کەسیکی گەورە ئێمە پانە سپێریت، خۆمان ناخەینە جەهەنمی
و هه‌هاوه ... تۆ دەزانیت ئێمە کەسمان لەم مەسەلەیدا بەشە قازانچمان
نییه . ئێمەش وەک تۆ ئێشده‌کەین ... هەزەدە کەم بزانی، ئێمە دوژمنی
تۆ نیین و دڵمان لەلاتە، بەلام ئێمەش ئێشده‌کەین ... ئەوێ ئێمە
پاسپاردووە زانیاری دەوێت، گرنگ نییه ئێمە چۆن پەیدايدەکەین ... ئێمە
ناوی تۆ ناھێنین، هیچ شتیک بوو تۆ نابێت، ناوی تۆ بە نەيینی
دەمێنیتەو ... دوینی شەو تۆمان ئەزیتەدا، خۆت دەزانیت دەبێت وابێت ...
تۆ خۆشت ئەو یاریانەت زۆر کردووە ...» .

مورته‌زا گووتی « من ... من دەبێت چی بزانی ... هەموو گومانە
خراپەکان بە جۆریکی ناپەروا هاتنەسەر من، چەندەها دلی پەش کە
بوو گوناھباریک دەگەرێن، منیان کردە ئامانج . گومانی خراپ منی بە
ناھەق بەدناوکرد ... لەبەرئەوێ پوختسارم ناشیرین و قامەتم خوار و
پێکەنینم شەیتانی هەلکەوتوو، لەبەرئەوێ ژنانی ئەم شارە حەزیان لە
زەردەخەنەکانم نییه ... لەبەرئەوێ لە زەمانی ھابیل و قابیلەو باوەریان
واپە کە پیاوێ ناشیرینەکان شەیتان و پیاوێ جوانەکانیش فریشتەن،
چونکە ژنانی ئەم شارە شیتی کوپی جوان و کوشتە پیاوی قوژن
دەبێت وەک سەگ هەموو گوناھەکان بکەنە ملی من . وای کە بێدادییە ...
وای .

من ھاوپی بارۆنەکانم ... دۆستیانم ... ھاوپی جەعفەری مەغولیم ...
بەلام هەتا میروولەشم بە دەستی خۆم نەکوشتوو ... ناتوانم ... ناتوانم
میروولەش بکوژم ...» .

حەسەنی پیزۆ گووتی «مورته‌زا، لەوانەیه تۆ راستبەکەیت و کەست
نەکوشتبێت، من خەلکیشم کوشتوو . حیزب ژنیشی پی کوشتووم .

ناشیرینه کان هه موویان شه یتان نین... تۆ پیاویکی زیره کیت، کهس گومانى له وه نییه، زۆرجار به ناشیرینییه کهشت خه لک ده ترسیڤیت و هه ندیجاریش ده یکهیت به قه لغان... کهس نییه له م شارهدا وهک تۆ بزانیت ناشیرینی خوێ به کاربهیڤیت، هه ندیجار ناشیرینی به ئەندازهی جوانی سهروهت و سامان په یدادهکات، تۆ له وانهیت که ده توان ناشیرینی خوێان باش بفروشن و بیکه ن به پاره، تۆ ده توانیت وا بکهیت... خه لکی ئەم شاره هه زیان له سه یرکردنی ناشیرینییه. من ده زانم خه لکانی ناشیرین له م شارهدا ئازار زۆر ده چێژن، به لام جوانه کانیش بیئازار نین...».

مورتهزا به بالا خوار و خێچه کهیه وه هه لدهستا، وهک پۆژانی تر ده کرایه وه و پێده کهنی، ده یگوت «ناشیرینه کان مه سیحه کانی ئەم شارهن... وای هه سه نی برام... تۆ نازانیت... قه سه م به هه ر دلێک که ده زانیت کانگای جوانی له کوپوهیه... قه سه م به هه ر یه کێک جوانی و پۆح پێکه وه گرێده دا... ئیمه مه سیحه کانی ئەم شاره یه. هه موو پۆژیک له گه ل به یانیدا له خاچمانده دن... هه موو شه ویک به ر له خه وتن له خاچمانده دن... بیگونه اه گونا هبارین و له و په پی پاکیدا پیسین... هه موو باغ و پۆشنایی گه ردون له دلماندا بیټ، چونکه زه رده خه نه مان جوان نییه، دلدزیو و ئەهریمه نزا ده ماشامانده که ن... پۆحیشمان وهک به فر سپی بیټ هه ر په شین... ده ستیشمان وهک ئەولیا پر تیشک بیټ هه ر تاریکین... تا گه وره یه یه بچوکت سه یرمانده که ن و تا پوو خوشتره یه نزمتر لیتمان ده پوانن... من هه موو ژیانم باری ئەو ناشیرینییه راده کیشم، چۆن هیستریک باریکی گه وره به هه ورازیکدا سه رده خات، ئاوها شه و پۆژ باری ناشیرینی خۆم سه رده خه م... باجی پوخساریک ده ده م که ده ستم له دروستبوونیدا نه بووه».

هه سه نی پیژۆ سه رسام له قسه کانی مورتهزا گووتی «ئه وانه ی ئیمه یان پاسپاردوه، پرسپاری تویان نه کردوه... ئەوه ی له ژیر

چاوه دئیریدایه و ده بیئت نهئینییه کانی ده ربکه ون، تو نیت... من دلم
 بۆت ده سوتیت... به لام من تو م بینى، شه ویکی تاریک تو م له گه ل
 قه سه ردا بینى... به لام چه زده که م پرسىاریکت لیبه که م. تو ده رباره ی
 زوه دى شازه مان چى ده زانیت؟ ها... ده ته ویت حاشا له وه ش بکه یت...
 ده ته ویت بلیت، که تو و بارۆنى کوله که نامه کانی ئه وتان نه دزیوه؟
 تو نه بوویت که به یانییه کی زوو سه عات شه ش وه ک شیت خۆتکرد
 به ئوتیلێکدا و پیاویکی بیکه س و غه ربیه ت له خه و کرد... ها تو
 باش ده زانیت که باران شوکور نه چووه بۆ ئه وروپا بۆ لای خالى.
 زوه دى شازه مان خالى باران شوکوره و له وسه رى دونیاوه ها تو ته وه بۆ
 ئه وه ی بزانیئت خوشکه زا به سه ته زمانه که ی چى به سه رها تو وه؟ مورته زا...
 ئه ی ئیوه نه بوون ما وه یه ک له مه ویه ر نیوه شه و له گه ل خه سیو جوجیدا
 موه لیده که ی ئوتیلی «به فر و سه راب» تان کوژانده وه و ویستتان ئه و
 کابرا به سه ته زمانه بفرینن... ئیوه نه بوون؟».

مورته زا له ناوه راستى ژوره که دا ده وه ستا و بیئه وه ی هیه بلیت،
 ته ماشای دوو میوانه که ی ده کرد... به جوړیک سه رسامبوو نه یده زانی له
 کامیان پروانیئت، بۆ یه که مجار هه ستیده کرد که وتۆته تو پیکى تاریک و
 بیده رباره وه. چه سه نى پیزۆ بۆ ئه وه ی ته واو بیخات گووتى «مورته زا
 ئه ی کئ موراد چه میلی کوشت؟ نه وجه وانى چینی کئ کوشتى؟ تو
 کوشتت؟ یان بارۆنى کوله که؟ یان چه غه رى مه غۆلى؟ مورته زا، من و
 چه غه ر پتر له ده سال له شانەکانى ئیغتیا لاتدا ئیشمان کردوه، ده ست
 و خه تى یه کتر ده ناسینه وه... به لام ده مه ویت له تو ی بیستم کئ
 نه وجه وانى چینی کوشت؟ بۆ ویستتان زوه دى شازه مان بفرینن؟ باران
 شوکورتان چى لیکرد؟ تیده گه یت... خه لکیکی زۆر به رز له ده ولەت و
 حیزیدا چه زده که ن ئه م وه لامانه بیستن... چه زیان لییه تی»
 شبر بۆ ئه وه ی گورزه که ی چه سه نى پیزۆ ته واو بکات گووتى «

مورتهزا بیری لیبکهرهوه، به هیمنی بیری لیبکهرهوه... تهنیا من و
حهسهنی پیزۆ دهتوانین یارمهتیت بدهین... گهر جهعهری مهغۆلی و
بارۆنی کولهکه بزانی ئاشکرابوویت دهتکوژن... ئهمشه و بهر لهوهی پۆژ
بیتهوه دهتکوژن...».

تریفه له ههزارباغ

ترس له جانهوههر نادیارهکان و بیدهنگی، دوو نیشانهی گههری
ژیانی تریفه یابهحری بوون. ئولفهتی تریفه به منداله خهیاڵیهکانهوه
و ئیشیشی لهگهڵ ژنه بیکهسهکاندا خالی نهبوو له بیدهنگی. ههندیجار
بهسهعات یهکیک له منداله بچوکهکانی دهگرته ئامیز و بهبیدهنگی قسهی
لهگهڵدا دهکرد، زۆریهی مندالهکان هیدی هیدی فێردهبوون به بیدهنگی
قسه لهگهڵ تریفه یابهحریدا بکهن. یهک له دواي یهک به ههفته دهینان
به سنگی خۆیهوه و فیری ئهوهی دهکردن بیتهوهی لیویان بجولین و
زمان بهکاربهێنن و وشه بگۆرینهوه، لهیهکتری تیپگهن. مانگ دواي مانگ
و سال دواي سال پهیههندی پۆهی تریفه به منداله خهیاڵیهکانهوه
قوولتر و قوولتر دهبووهوه. له کۆتایی سالی دووههزاروسیدا زۆریه
مندالهکان دهیاننوانی بیتهوهی تریفه له مالهوه بیت بیبین و گوێیان له
دهنگی بیت... زۆرجاریش له ژوورهکهدا بوو، بهلام وهک تارماییهکی سپی
لیدههات و شیوهی شنهبايهکی فینکی وهردهگرت که وهک سروهی بهیانی
بهسهر شتهکاندا ههلیدهکرد. ژنه بهدبهختهکانی ماله غههگینهکهی خوشی،
ههمان ههستیان ههبوو، ههندیک شهو ههڵدهستان و وا ههستیاندهکرد
تارمایی ئهوه له حهوش و هیوانهکهدا دهسورپێتهوه. دهنگی له ژیر زههینی
مالهکهدا دهبیستریت. ژنانی بیپهنا ههموو دهیانزانی تریفه یابهحری تا چ

ئه‌ندازه‌یه‌ک شیتتی غزلهلنوسه، به چ پله‌یه‌ک عاشقی‌تی. نه‌وره‌سی گول
 سؤلافیش که ئه‌و کات نزیکترین ده‌سته‌خوشکی بوو، له هه‌ر که‌سیکی
 دی دونیا پتر ئاگاداری ئه‌و گۆرانه سه‌یر و قوولانه‌ی ناوه‌وه‌ی خانمی
 یابه‌حری بوو. گو‌یگرتنی به‌رده‌وامی له غزله‌کان گه‌یاندبوویانه ئه‌و
 بره‌ویه‌ی که بۆ ئه‌وه‌ی بی‌یت به‌خۆشه‌ویستی غزلهلنوس ده‌بی‌ت پی‌ی
 له‌م زه‌وییه‌ بپریت و بی‌ته‌ وینه‌یه‌ک ته‌نیا به‌ خه‌یال نیگار بکریته‌وه. وه‌ک
 دواتر نه‌وره‌سی گول سؤلاف بۆی گێراینه‌وه ... ئه‌وه‌ی ئه‌و خولیا‌یه‌ی لای
 خانمی یابه‌حری زۆر به‌هێز کردوه، دۆزینه‌وه‌یه‌تی بۆ ده‌رگا‌کانی هه‌زارباغ.
 شه‌ویک له شه‌وان دای چه‌ندین سال پرسیار و دوو دلی و سه‌بر،
 تریفه‌ یابه‌حری به‌نه‌یننی دای غزلهلنوس ده‌که‌و‌یت. تریفه‌ کچی‌ک نییه
 ئیره‌یی بی‌خوات، هێنده هه‌یه ده‌یه‌و‌یت تی‌یگات چ ده‌ریک له ژیا‌نی
 غزلهلنوسدا‌یه و به‌چی ئه‌م پۆ‌حه نه‌سه‌روه‌ته به‌ختیار ده‌بی‌ت. چه‌نده‌ها
 شه‌و به‌دوایدا ده‌پوات و هه‌میشه له به‌کی‌ک له کوچه‌کانی سی‌باغدا وه‌ک
 با بی‌فری‌نینت و ته‌لیسم بی‌یات ونده‌بی‌ت ... شه‌و دای شه‌و ... غزلهلنوس
 ده‌پوات و ئه‌و به‌دوایدا ... غزلهلنوس ده‌پوات و ئه‌و به‌دوایدا ... شه‌ویک له
 پشت یه‌کی‌ک له دره‌خته‌کانه‌وه، تریفه‌ ده‌چی‌ته ناو ئه‌و باغه‌ خه‌یا‌لییه
 که ته‌نیا پۆ‌حله‌به‌ره ناوازه‌کانی خه‌یال ده‌توانن ئاوها ئاسان ده‌رگا‌کانی
 بدۆزنه‌وه. له دیمه‌نی ئه‌و هه‌موو گول له سه‌رسامده‌بی‌ت، سه‌یری لی‌دی‌ت
 شار و هه‌ا باغیکی نه‌بینراو له ناوه‌پاستیدا بی‌ت و که‌س نه‌بی‌نینت. به‌دای
 غزلهلنوسدا پێ‌چاوپێ‌چه‌کانی ئه‌و گول‌ستانه گه‌وره‌یه ده‌پریت، دوورا و دوور
 ئه‌و پیری‌ژنه ره‌شپۆ‌شانه ده‌بی‌نینت که گولی خه‌یا‌لی ده‌چنن. سه‌ره‌نجی
 وی‌لی و سه‌رگه‌ردانی غزلهلنوس ده‌دات، ده‌بی‌نینت باغ دای باغ و چیمه‌ن
 له دای چیمه‌ن ده‌گه‌ریت، تا دوا‌جار له سوچی‌کی به‌ گول گه‌مارۆ‌دراودا
 له ئافره‌تی‌کی جوان نزیکه‌ده‌بی‌ته‌وه، به‌ ئازامی له به‌رده‌میدا داده‌نیشیت
 و ده‌ستده‌کات به‌ غه‌زله‌ل خویندنه‌وه ... غه‌زله‌ل له دای غه‌زله‌ل و غه‌زله‌ل

له دواى غه زهل تا دهمه و به يان . چه ندين شه و تريفه ئه و ديمه نه ده بينيت .
 هموو شه و ټك له گه ل نيوه شه و دا دواى ئه و پياوه غه مگينه ده كه و ټت ،
 نازانيت ئايا به راست به كوچه راسته قينه كانى ئه م شاره دايه ده پروات
 يا خود به كو لانى خه ياله كانى غه زه لنوس دايه ده گه پ ټت ... نازانيت .
 شه و دواى شه و سه یری سيحری ئه و كچه ده كات كه پوژ ټك له پوژان
 پوخله به ريكي راسته قينه بووه و ئيستا بوته خه يال . جار دواى جار
 دلنياهه پ ټت كه ئه م ئافره ته خه يال ييه خانمي خه ونه كانى غه زه لنوسه ،
 كه جگه له كچى خه يالى ناتوانيت عاشقى كه سى دى بيت . عه شق لاي
 ئه و په دونانى كچي كه كه ناگيريټ ، له باغيكي گه ورده كه نابينيټ .
 به قسه ي نه وره سى گول سولا ف بيت ، تريفه جاريك له جاره كان به
 ته نيا ده چي ته ئه و باغه و پوو به پوو ئه و خانمه خه يال ييه ده بينيت .
 كه يابه حری ليديه پرسيت بو نايه يه يته ده ريټ ، سه برى له وه لامدا ده ليت
 له گه ل هاتنه ده ره وه ي ئه و دا له م باغه خو شه ويستي غه زه لنوس بو ئه و
 ده مر ټت ... چونكه غه زه لنوس عاشقى ئه و ژنانه يه كه له دونيا ي راستيدا
 ناگيريټ و بوونيان نيه . هه ل به ت هموو ده زانين تريفه يابه حری پيشتر
 ئه و خواسته له ناويدا بووه بيته ئه و بوونه وره خه يال ييه . پيده چيټ
 بينينى سه برى ئه و بپوايه ي تيا سه وز كرديټ ته نيا له پيگاي بوون
 به خه ياله وه ده توانيت خه ونى خو ي و غه زه لنوس به ينيته دى و به
 راستى عاشقى بيت . ئيدي زياتر و زياتر له گه ل ئه و يار ييه كوشنده يه دا
 ده پروات ... يارى وه رگه پان به ره و مه خلوق يكي خه يالى ...

چيروكي چوونى تريفه يابه حری بو هه زار باغ و بينينى سه برى ،
 حيكايه تيكي سه لميټراو نيه ، دوور نيه چيروكيك بيت نه وره سى گول
 سولا ف بو جوانكر دنى هه رچى زوړترى تريفه يابه حری دروستي كرديټ .
 به لام خواسته خو شاردنه وه ي تريفه و وه رگه پانى به ره و تارمايه كي زيندو
 چيروكيكي راسته كه هه مووان ده يسه لميټن . له سه ره تاي پاييزى سالى

دوو هه زارچواردا دواى پوداويكى ناخوش، تريفه له گه ل ماندوييتيهكى زوردا
 واز له ئيشى خوئى له نوسينى دريژترين كتيبي دونيادا دههينيت،
 پيدهچييت چيتر تواناي له سهر ئازار و غه مزاردن گه شتبيته دوا
 سنوورى خوئى، زوربه ي پوژ به يانيان له گه ل ژنه غه مگينه كاندا تيگه لي
 دونيائى مافوورچنين ده بيت و ئيواران ده گه پيته وه بۆ سه ره رشتيكردي
 مندا لان و شه وه ده گه پيته وه بۆ لاي قاليچنه كان... جوليه كي به رده وام
 و هه ميشه يي، راكرديكي بيسره وت، ترسيكي نه براوه له هه نديك خيو و
 دداني جانه وه رانه ي تيز كه بيهيچ هوپه كي دياريكراو هه ستيان پيده كات.
 له و ماوه يدا پوژ به پوژ خو شه ويستي و سه رسامى به غه زه لنوس گه و ره تر
 ده بيت، خو شه ويستيه ك له بيدهنگى و سووتان و شه وقيكى ناوه كي
 كوئردا دوايى ديته. برواي ته واوي به وه هه يه كه له خو شه ويستيدا شتيك
 نيه ناوي «بويه كبون» بيت، غه زه لنوس له دليدا وينه ي تارمايى
 خو شه ويستيه كي دوور و نه گيراو وه رده گريته، كه به بي ئه و دوورييه،
 به بي ئه و «بويه كنه بوون» له ناتوانيت بژي. به كيژه كانى هاوپي ده ليت
 «مروف له خو شه ويستيدا يار تا مه قامى كه سيكي بالا و سه رو ئاده مى
 به رزه كاته وه. غه زه لنوس تا زياتر شيهرم بۆ بخوييتيه وه، زياتر تيده گه م
 كه ئه و شتيك نيهه بتوانم بيگرم... وهك چۆن كه س ناتوانيت موسيقاي
 ناو شيهر به ده ست بگريته، كه س ناتوانيت خو شه ويستيش به ده ست
 بگريته». هه نديك شه وه له گه ل كچه غه ميار و هه لها تو وه كاندا داده نيشيت
 و ده ليت «تا دووريكه ومه وه زياتر هه سته ده كم گه يشتوممه ته ئه و مه قامه
 دووره ي ئه و ده يه ويته... تا دوور بكه ويته وه، هه سته ده كم زياتر گه يشتوته
 ئه و مه قامه ي من ده مه ويته. له خو شه ويستيدا مه حبوب تا بيت له تو
 به رزترده بيته وه... به رزترده بيته وه... به رزترده بيته وه... تا ده گاته پله و
 پايه يه كي وه ها ته نيا به خيال ده توانيت له تهنيشتييه وه بژيت».

بنا ماكانى ئه و خو شه ويستيه ي نيوان غه زه لنوس و تريفه يابه حري

له سهر كۆله كەي ئازارى زۆرتر بۆ عەشق و نەگەيشتن بە يەك درستبوو .
 جارېك غەزەلنوس لە نامەيەكى كورتدا بە تريفە دەلّيت «ئەي يار،
 من و تۆ دەبايە لە سەدەي شازدە و حەقدەدا بژياپاينايە، لەو سەدە
 دوور و تۆزاي و ساردانەدا كە تاريكى زەمىن و بېرەحمى سروشست،
 مروّقى ناچار دەكرد پتر بۆ پۆحى خۆى بگەپتەو ... من و تۆ مندالى
 دەرويشە كۆنەكانىن ... پاشماوھى پوژيكي ئينسان جەستەي خۆى
 خوشنە دەويست ... من و تۆ جەستەمان نبيە» . واھەستدەكەم ھەردووكيان
 لەزەتيكى زۆريان لە ويناكردنى خويان وەك دەرويش و قەلەندەرە كۆنەكان
 بينيبيت . بانگكردنى يەكدى بە «قەلەندەر» «زىكرسان» «خەلّوھتچى»
 بەشيكي زمانى ئەو سەردەمەيە كە لەگەل يەكدا بەكاريدەھيئن . چيروكي
 ئەو نامە كورتانەي لە نيوان غەزەلنوس و تريفە يابەحريدا ديّن و دەچن،
 يەكيكە لە شتە سەيرەكانى ئەم چيروكەي ئيمە . غەزەلنوس و تريفە لە
 قوناغيكدا وايان ليدّيت تەنيا لە كاتى كاركردندا بۆ كتيبي مردن يەكدى
 دەبينن . ھەميشە خويان لەو دەپاريزن بە جەستە نزيكبن و ھەردەم
 خۆ لە يەكدى دەدزنەو . غەزەلنوس كاتيكي زۆر لە كتيبخانەكەدا دەباتە
 سەر و تريفەش بەدەگمەن نەبيت پيناخاتە ئەو جوگرافيا داخراو و
 دوورەي غەزەلنوسەو، كە بۆنى دەستنس و پەپەي كۆنى ليدّيت . تريفە
 ھەستدەكات غەزەلنوس سالّ دواي سالّ زياتر بۆنى ئەو كاغەزە زەردانەي
 بەياز دەگريّت و بۆنى لە بۆنى ديوانە كۆنەكانى غەزەل نزيك دەبيتەو .
 لەو دەمەدا پتر لە پيگاي ئەو كورتنە نامانەو لەگەل يەكدا دەدوين
 كە بەردەوام غەزەلنوس دەيخاتە چەكمەجەي ميژيكي تريفە يابەحريەو
 و ھەر لەو چەكمەجە بچوكەشدا وەلامى خۆى وەردەگريتەو . ئيمە
 ئيستا كۆمەليك لەو نامانەمان بۆ ماوئەو، ھەنديكيما لە نەورەسى
 گولّ سؤلاف وەرگرت و ھەنديكي ديكەشيان لە دەستى تەرخونچيەو
 گەيشتوتە بارۆنى خەيالّ و لە پيگايەكى ناديارەو كە ئيمە تەفسيرمان

بۆی نییه دزەى کردۆتە ناو دۆسییە و فایله‌کانى ئاسایشەو. لێرەدا
چەند ژمارەیه‌کى کەم لەو نامانە دەخەینە بەر دەستان کە هەموویان
نامەى کورت کورتەن و بەدەگمەن لە چوار یان پێنج دێر تێدەپەین، بەلام
پێدەچیت زمانخالى ئەو عەشقه بن کە لە هەندیک جیگادا گەشتۆتە
تخوبى خۆکوشتن.

***

«تریفەى پەریزاد... دوینى شەو لە شەوکانى تەرم سەختتر بوو.
بیرکردنەو لە کەمالى خۆم بەرەو بیرکردنەو لە کەمالى تۆ رايکیشام.
هەر وەختیک دەمەوێت بەرزبمەو بۆ ئەوێ بگەم بە تۆ... هەستدەکەم
کەمالى تۆ پلەیک بالاتر دەروا و مەودای نێوانمان تا قیامت هەر
و هەکو خۆیەتى... غەزەلنوس»

«قەلەندەرى ئەزیزم... هیچ خالیک نییه من و تۆ پێکەو کۆبکاتەو.
لە خۆشەویستیدا هەمیشە یەکیک لە زەویەو ئەوى دى لە ئاسمان...
یەکیک ئادەمییه و ئەوى دى خودا... تریفە»

«تریفەى خەونەکانم... ئەى ساقى ئەبەدى مەجلیسێک من
پیارانەگەم دەم بۆ شەرابى بەرم... هەستدەکەم هێدى هێدى پێویستیم
بە سەیرکردنى هەرچى زیاترى تۆیە. ئەم بەیانیه لێرە نەبوویت و
هەک بۆ تۆ بگەرێم، شیتانە لە بازارى شاردا بە قزى بژ و پوخسارى
ماندوو هەو سەیری مەخلوقاتى خودام دەکرد... تێگەیشتم تۆ لە جنسى
هیچ کەس نیت... غەزەلنوس»

«ئەى فریشتە چاویلکەدارەکەى مەیخانەکانى عەشق، تۆ بوونەوهرێکى
سەیریت... کە دوورم نزیکیت و کە نزیکم دووریت. ئینسان عاشقى
ئینسان نابێت، بەلکو عەشق شتیکە لە نێوان ئادەمى و فریشتەدا
دروستدەبێت... کە هەستدەکەم تۆ ئادەمیت و بۆ لات دیم، لە خۆم

ده پوانم خه يالَم و په ريزام... كه هه سته كه م من ئاده ميم و ده بئيت
ماچتبه كم، تۆ ده بئته فرشته و ده پؤيت... تريفه»
«چ ساقبيه كى به ديت... هه رچى له ده ستى تۆ ده ينوشم، ده بئيت به
غه زهل... غه زه لنوس»

«ده زانم گه ر پئتبگه م ده مرم. گه ر له شم به ر له شت بكه وئت ده مرم.
گه ر ماچتبه كم ده مرم. گه ر به ر هه وای ده ستيشت بكه وم ده مرم... گه ر
ماچمبه كيت كوشنده يه، چونكه ئه وه دوا ماچى عومرم ده بئيت... تريفه»
«خانمى يا به حرى... من ئومئدم نه ما. خه يال هه ر ئومئديكمان
پئده به خشيت، ده بئيت ئازابين و له راستيدا بؤى بگه رئين، به لام چۆن
ئومئدى تۆ ده بئته حه قيقه ت؟ چۆن خه يالى تۆ ده بئته راست؟...
پيمبلى... غه زه لنوس»

«كۆنه خه لوه تچى و به يازناسى شاره زا... من ده زانم چۆن راستى
ده بئيت به خه يال، به لام كه س فيرى نه كردوم، خه يالات چۆن ده به
راست... گه ر تۆ ئوستادى عه شقيت... عه شق كه سى فيرنه كردوه، رڭگا
بدۆزئته وه... عه شق ته نيا ونبونه و ونبوون... تريفه»

«چۆن ده لئيت من و تۆ بۆيه ك نين؟ ماوه يه كه بۆ هه ر كوئيه ك
ده چم، به هه ر باغيكدا ده پۆم، به هه ر كوچه يه كدا تئده په رم...
هه سته كه م تۆ له گه لمدايت... دوئى غه زه لم بۆ هه نديك ژنى په ژمورده
و بپره نگ ده خوئنده وه، وه ك زيك رچى خه لوه تيكي نه ئنى گوئيان
ليگرتم، هه موو زانيان له خه تى غه زه لى سوخته ده رچووم و گرى خۆم
ده نوسمه وه... چۆن ده لئيت، من و تۆ بۆيه ك نابين؟... شه و و پۆژ
خاشاكي خۆم ده بينم با بۆ تۆى ده هئيت و عه ترى تۆ بۆنده كه م كه
خه يال ده به ئنيت... غه زه لنوس»

«ماچ؟ غه زه لنوس ماچ؟ تۆ تينا گه يت... گه ر ماچمبه كيت، هه موو
ته ليسمى تۆ ده شكيت... تۆ به وه وه جوان و سىحراويت، كه ئيسا

خه یالیت.... که جاران خه یال بوویت... که هه میشه وهک خه یال ده مینیته وه. ماچ هه موومان وهک یهک لیده کات... به لام عه شق مه قام و پله ی هه یه... ئه وه ی عه شق به پهنجی خو ی پله له دوا ی پله بهرز و نزمی ده کات، به ماچ تیکیمه ده... ئه وه ی دل دروستیده کات، به لیو مه یروخینه... تریفه»

«شه و نییه بیر له وه نه که مه وه ئه م غه زه لانه بسوتینم و بییه سه ری له باوه شتبه کم و له گه لندا فیرده و سی ئه م دونیا یه بزیم... غه زه لنوس»
«شه و نییه بیر له وه نه که مه وه بییم و ئه و غه زه لانه ت بسوتینم و خۆم فریده مه باوه شت و له نیوان دوو ده ستندا و نیم... به لام بیرده که مه وه، دواتر خه یاله کانم به بی تو مانایان نییه ئه زیم... ئه و خوشیه ی که هه میشه بیرتبه کم، قولتره له و خوشیه ی پیتبگه م... تریفه»

یاداشته کانی بارۆنی خه یال

پوژیک له پوژان تهرخونجی خزمه تیکی پیشکه شکردم که تاده مرمر له یادم ناچیته وه. به وه دا ئه و پیاویکی وریا و شه یقان و هه مه پووبوو که به جوړیک تیکه لاو حیکایه ته که بووبوو، هه ندیجار له من په رۆشتر ده رده که وت و شه وق و ئاره زووی له من زۆر تر بوو، هه موو شتیک له سه ر غه زه لنوس بزائیت. له پاییزی دوو هه زار و چواردا تهرخونجی پوژیک له پشکنینه ورده کانیدا له مالی غه زه لنوس ده چیته ژووریکی داخراوه وه. هه لبه ت ئه و به سته یه ک کلیلی بۆ دابینکرا بوو که هه موو ده رگایه کی دونیا ی ده کرده وه، ته کنیکی وردی وینه گرتن و گو یگرتنی پیبوو. له و ژووره دا شتیک ده دۆزیته وه که سه ره تا ته نیا مایه ی سه رسورمان و سه راسیمه بوون بوو... کتیییکی زۆر گه وره... کتیییک

که وهک شتیکی موقه‌دهس له ناوه‌راستی ژووریکی داخراودا له‌سه‌ر میژیکی تاییه‌ت دانراوه... تهرخونچی سه‌ره‌تا له‌به‌ر بیگاتی به کامیرا دیجیتاله‌که‌ی تنیا چهند وینه‌یه‌کی کتییی دانراو ده‌گریت... که من وینه‌کانم بینی، جگه له‌سه‌رسامی هه‌ستم به هیچی دی نه‌کرد... سه‌رسامی و به‌س. هه‌مووتان چیرۆکی ئه‌و راوچیپانه‌تان بیستوو که له ناکاو له ناوجهرگه‌ی به‌حرده‌ی جانه‌وه‌ریکی خورافی و گه‌وره‌ی ده‌بینن، جانه‌وه‌ریک بۆجاریک سه‌ریک له ئاو ده‌رده‌هیتیت و خۆی پیشانی که‌شتیه‌وانه‌کان ده‌دات و دووباره ده‌چیتوه‌ی بن ئاو، بۆ ئه‌وه‌ی دوا‌ی خۆی ته‌لیسمیک جیبه‌هیتیت و دونیا بکات به دووبه‌شه‌وه، به‌شیک بلین راسته‌ی جانه‌وه‌ری و هه‌ها هیه و به‌شیکیش بلین درۆیه و ده‌ستکردی خه‌یاله.. ها، هه‌مووتان ئه‌و چیرۆکه‌تان بیستوو. ئه‌و کتیه‌ش له‌و جانه‌وه‌ره زه‌به‌لاحانه ده‌چوو که ئاوها له پڕ ده‌رده‌که‌ون... نه‌هه‌نگی کتیه‌کان بوو، زۆر گه‌وره و عاجباتی و زه‌به‌لاح بوو، که به خه‌یالی من جینگای زانستی هه‌موو دونیای تیدا ده‌بووه‌وه. تهرخونچی جاری یه‌که‌م ته‌نیا وینه‌که‌ی هیتا. من وهک که‌سیک که شیت و شه‌یدای خه‌یالم بینینی کتیه‌که و هه‌ها خروشاندمی، ده‌مویست له‌و ساته‌دا ته‌له‌فون بۆ هاوه‌لانی خۆم له ئاسایش بکه‌م، به بیانووی هه‌ر شتیکه‌وه‌ی بووه، بده‌م به‌سه‌ر هیلانه‌ی ئه‌و شاه‌ی غه‌زه‌له‌دا و ئه‌و کتیه‌ی ده‌ربه‌هتیم و په‌ره به په‌ره سه‌یری بکه‌م و بزانه‌م چی تیا نوسراوه. به‌لام تهرخونچی به منی گووت گه‌ر یارمه‌تیبده‌م ده‌توانین پتکه‌وه‌ی ئه‌و کتیه‌ی بدزین. ئه‌و ماوه‌یه من ده‌مزان‌ی تریفه‌ی یابه‌خری زۆربه‌ی شه‌و له مالی ژنه‌ی قاچاخه‌کاندا ده‌خه‌ویت، خه‌به‌رم له هه‌موو جوله‌یه‌کی هه‌بوو، ئاگاداری ئه‌وه‌شبووم ده‌یویست خه‌یالترین فهرشی هه‌موو دونیا به‌چنیت، فهرشیک نه شاهه‌نشا کۆنه‌کانی ئیران و نه سولتانه‌ی تورکه‌کان له‌سه‌ری دانه‌نیشتون. من دوژمنی ژنان نه‌بووم، ئازادی

ژنان مه‌رجیکی گرنگی مه‌ده‌نییه‌ت و بنه‌مایه‌کی سه‌ره‌کی شاری
 خه‌ونه‌کانی من بوو، به‌لام گهر بۆ به‌رگرتتی گوشاره‌کانم له‌سه‌ر ئهم
 بوونه‌وه‌ره خه‌یالیانه پتویستبایه، تریفه یابه‌حری بترسیتم، ده‌ستم
 نه‌ده‌پاراست. دلنیا‌بووم شه‌وان له‌بری تریفه خانمیکی لادیی هه‌ژار
 و که‌که‌ی چاوه‌دی‌ری منداله‌کانی غزله‌لنوس ده‌که‌ن، ته‌رخونچی پتر
 بۆ جیبه‌جیکردنی پلانی بردنی کتێبه‌که ختوکه‌ی دلی ده‌دام. نه‌خشه‌ی
 ته‌واومان هه‌بوو، ده‌مانتوانی بیغه‌م و دوودلی له‌سه‌ر ئهو نه‌خشه‌یه
 هاتوچۆبکه‌ین. غزله‌لنوس له‌ژیر زه‌مینه چه‌په‌که‌که‌ی مالی خۆیدا
 ده‌ژیا، هه‌میشه غه‌رقی غه‌زه‌لیات بوو، وه‌ک په‌شید ته‌رخونچی بۆ
 منی وه‌سفکرد و نه‌خشه‌کانیش ده‌ریانده‌خست ژووری ئهو کتێبه
 نه‌هه‌نگاسایه، دووره‌په‌ریز و بینچاودی‌ر بوو. ته‌رخونچی به‌هه‌موو
 مه‌کری خۆیه‌وه ده‌یگوت «گهر بزانی‌ت چۆن له‌کلێدانه‌کاندا کلیلی
 خۆت ده‌گێریت، ده‌توانیت ئاسان بگه‌یه‌ته کتێبه‌که». من سه‌ره‌تا هانمدا
 به‌ر له‌وه‌ی ملی کاریکی وه‌ها پر بگرینه به‌ر، جاریکی تر خۆی
 بگه‌یتێته‌وه ئهو ژووره و هه‌ندیک لاپه‌ره‌ی کتێبه‌که بخوینێته‌وه. که‌ئهو
 داوایه‌م له‌ته‌رخونچی کرد، ده‌مگوت وه‌ها کاریک ئاسان سه‌رناگریت
 و نایه‌ته‌به‌ر. به‌لام ته‌رخونچی کارامه‌یی نواند و له‌ماوه‌یه‌کی که‌مدا
 به‌هه‌والیکی سه‌یره‌وه گه‌رایه‌وه. سه‌رتاپای ئهو کتێبه گه‌وره‌یه
 چیرۆکی مردن بوو... حیکایه‌تی جیاوازی جیاوازی مردن که‌یه‌کیک
 به‌ده‌ستوخه‌تیکی سیحراوی نویسیویه‌وه. ئهو وێنانه‌ی ته‌رخونچی
 گرتبوونی پۆشن و خوینراوه‌بوون. له‌گه‌ل بینینی وێنه‌کاندا دلنیا‌بووم
 له‌به‌رده‌م دۆزینه‌وه‌ی گرێکۆیره‌ی کتێبه‌ بالداره‌کاندام. دلنیا‌بووم
 چه‌ند ساله ئهو ده‌سته نه‌یتییه‌ی چیرۆکه‌کانی مردن کۆده‌کاته‌وه،
 غزله‌لنوسه... هه‌یچ چاریک نه‌بوو ئهو نه‌بیت ئهو کتێبه ده‌ره‌یه‌تم
 و تییبگه‌م. شه‌ویک یه‌کیک له‌هه‌ره لیژانترین و به‌هێزترین دزه‌کانی

ئەم شارەم لەگەڵ تەرخونچیدا نارد، خۆم دووراو دوور چاوەدێری
ئیشەكەم دەکرد، نزیکى سەعات سێ دەمەوبەیان بە خۆیان و ئەو
نەهەنگە گەورەیهو هاتنەدەرئ. گەورەترین کتێپك بوو تا ئەو کاتە
ببینیت، کتێپك بوو، بۆنیکى تاییەتى هەبوو... ئەو یەكەمجاربوو،
کتێپك ببینم بۆنى هەبیت، بۆنیکى لە بۆنى هەندى كۆچەى داخراوى
ئەم شارە دەچوو. هەمان شەو بە سێ كەس كتێپەكەمان گواستەو
بۆ ژێرزەمینى مالى خۆم و دەستەمكرد بە خۆبەندەو. لیتانى
ناشارمەو كە لەگەڵ گەلێك لە چیرۆكەكانى ئەو كتێپەدا گریام،
كتێپك بوو بە ئەندازەى هەزاران كتێب مردنى تێدابوو، وەك
خودى ئەم ولاتە كە بە ئەندازەى هەزار ولات مردنى تێدايە... وەك
سیحریكى گەورە رامكیشیت چیرۆك لە دواى چیرۆك خۆبەندەو،
لەگەڵ هەموو فرمێسكێكدا دەمگوت «غەزەلنوس، بۆ ناتەوێت ئەم
چیرۆكانەمان بیربچیتەو، بۆ ناتەوێت... بۆ تەنیا لە ناومەرگدا بۆ
حەقیقەت دەگەرێت؟ بۆ بێر لەو ناكەیتەو دەتوانین شتى جوان
دروستبەكەین و پوخساریكى كراوە و گەش بەدەین بە راستى؟ بۆ
دواى غەم دەكەویت و دواى ئومێد ناكەویت؟». گووتەم گەر پۆژێك
شارى خەونەكانم دروستكرد، ئەو كتێپە گەورەیه دەخەمە نێو بناغەى
باغچەى سەرەكى ئەو شارە. شارى وەها دەبێت لەسەر مردنى ئەم
یادگارێیە تال و تارێكانە دروستبووێت. بەلام ئەو كتێپە نیشانەى
شتى تریش بوو، نیشانەى ئەو بوو ئەم غەزەلنوسە هەرشتى
بویت دەيكات. من كە لە سیحرى وشەكان و دێرەكانى دەرچووم...
هەستم بە ترسێكى قوولكرد، نەمدەزانى ئاخۆ ئەم پیاو بە پیلان
و نەخشەیهكى پێشوەخت كاردەكات، یاخود ژيان خۆى ئەم هەموو
هێزەى پێشەخشیو؟ هیچ شتێك لەو ترسناكر نیه هێزێكى گەورە
بەكویتە بێدەستى شاعیرەكان. من هەر جارێك لەگەڵ هاوڕێیانى ناو

حیزبدا دادەنیشم، دەلیم «خۆتان چاکبەن... بین بە سیاسی غەمخور و دووربین، عاقلین و دواى ھەوای گرونتان مەكەون، با ھیزی گەورەى ئەم كۆمەلگایە نەكەوێتە بئەستى ھەندىك شاعیر و نوسەر، تا بە ئارەزووی خۆیان یاری بە عەقلى عەوام بكەن». نا وامەزانن، من ھەر بەخۆرا نامەوێت ھیز بكەوێتە بئەستى شاعیران... واتیمەگەن من ھەر بە فیتەرە دوژمنى شیعربم یان وابزانن من قوتابى یەكێك لە ئەفلاتونییەكانم، كە لەم دەورو زەمانەدا بەزۆر شیۆە سەریان دەرھێناوەتەو. نا من نە كینەى كى كۆپم لە شاعیران ھەیه و نە ئەفلاتونیش، بەلام دەپرسم گەر ھیز بكەوێتە دەست شاعیران چى لێدەكەن؟ یەكەمین شت كە شاعیران دەیکەن، ئەو ھەیه ھەر شتێك شیعەر نەبێت لە ژیان دەیکەنە دەرى... ئەمەش ترسناكترین شتە. بەلام ئەوان ھیزیك و بەلاغەتێكى وەھایان ھەیه، ئەم شتە ترسناكە وەك جوانییەكى بێوێنە دەربخەن، خەلك شیت و شەیدابكەن. سەرەتا بۆ ئەو ھى شەبەنگێكى سىحراوى بە دەورى سەرى شیعردا بكێشن، دەبێت ویژدان دروستبكەن... ویژدانى شاعیرەكانیش وەك ویژدانى حاكم و قازیبەكان و یاساناسان نییە، من زۆرم خوێندەو و زۆر تیفكريم تا جیاوازی قوولى نیتوان ئەو دوو جۆر ویژدانەم دەستكەوت. ویژدانى شاعیران لەسەر جیاكردنەو ھى دەستەلات لە بێدەستەلات دروستبوو، بەلام ویژدانى ناو یاسا لەسەر جیاكردنەو ھى تاوانبار لە بیتاوان دروستبوو. حاكم و دادوهران بۆ ئەو ئێشەكەن تاوان نەھێلن، بەلام شاعیران بۆ ئەو ئێشەكەن ئەو جیاوازییە لە نیتوان دەستەلات و بێدەستەلاتاندا نەھێلن... ئەوان ھەزار بەند و بالۆرە بۆ تاوانبارێك دەدۆزنەو تا دواجار بێگوناه نیشاننیدەن، ھەزار ڕیگای پێچاوپیچ و ھەزار فیلى ھونەرى و فەلسەفى دەخەنە كار تا واپیشانبدەن گوناھباران قوربانین، پالەوانن، فەیلەسوفن. وەك ستانداڵ لەگەل ژولیان سوریلدا

دەيکات، وەک دۆستۆفسکی لە گەل پاسکۆلینکوف یان پالەوانەکانی ناو کارامازۆفدا دەيکات، وەک کافکا لە گەل «کا»ی پالەوانی دادگادا ئەنجامیدەدات، کە تەواو لە گوناھە راستەقینەکانی بێدەنگ دەبێت و چاوی خۆی غافلەدەکات و هەتا حەرفێکی راستەقینەش دەربارەیان ناونوسێت. بەدریژایی میژوو وایانکردووە، گەر ویستییان خراپترین کەسیان کردۆتە پیڤەمبەر تەنیا بۆ ئەوێ وێنەیهکی ناشیرین بدەن بە دەسەلاتداران.

من کە ئەو کتێبەى غەزەلنوس کەوتە بەردەستم دڵنیا بووم ئەم کتێبە بۆیە دەنوسێت تا ئەم سەر دەمە ناشیرینبکات. ویژدان لای ئەوان ئەوێە هەرشتیک شاعیرانە نەبێت وەک تاوان تەماشایکەن. خولایای ئەو بۆ مردوووەکان، خولایایەتى بۆ ئەوێ ئەم سەر دەمەمان خوشنەوێت و نەفرەتى لێکەین... شاعیران هەموو نەفرەت لەسەر دەمی خۆیان دەکەن... هەموو شاعیرە گەورەکانی دۆنیا تقيان لەو ساتە کردووە کە تیا ژیاون، تەنیا شاعیرە بچوک و بوو لەکان عاقلانە لەسەر کورسى حیکمەت دانیشتوون و گووتوویانە «ئەلا، ئەمە چ سەر دەمیکی خوشە... چ دەورووعمایێکی باشە بۆ من و بۆ خەلک». میژوو بگەڕێ، شاعیرێکی گەورە نابینیت وای گووتییت، مەگەر لە ژێر بارى ناچاریدا یان پوڤحیکى پڕ نیفاقیان هەبووییت شتى وەهایان نوسییت. دەزانن بۆ شاعیران هەمیشە دواى ئەو جۆرە ویژدانە دەکەون؟ دەزانن؟ لەبەرئەوێ شاعیران کە لە دایکدەبن دوو هەستى جیاوازیان تێدایە، یەكەم پێانوايە، ئەمانە مەخلوقاتى ناوازەن و لەگەل لەدایکبوونیاندا سىحریک و نەینییەک دیتە دۆنیاو، لایان وایە خودا ئەوانى تاککردۆتەو و بەوینەى مەخلوقاتى دى دروستى نەکردون. دیوێکەى تریشیان ئەوێە کە شاعیران بەبێ پیزپەر و ناوازه واهەستدەکەن ئەوان سەرۆهرى راستەقینەى دۆنیان و باشتەرى جۆرى مەخلوقاتن

و شایستەى ئەوەن لەسەر عەرشی راستەقینەى ژیان دانیشن. بەلى، برادەران... پقى قوولى شاعیران لەو کینە ئەزەلییەوه سەرچاوەى گرتوو، هەر ئەمەشە وادەکات پادشا و شالیار و دەسەلاتدارانى دونیا کەیفیان بە شاعیران نەیت. نە لەبەرئەوێ که وشەى جوان دەنوسن، بەلکو لەبەرئەوێ دەزانن که شاعیران تەنیا کەسیکن بە راستى لەسەر عەرشی ژیان ململانێیان لەگەل دەکن، تاکە کەسیکن کاتیک لە دەرەوێ عەرشیش واهەستدەکن لەسەر عەرشن. من خۆم کێشەیهکی گەورەم لەگەل ئەو هەستە ترسناکەى شاعیراندا نەبوو، گەر بهاتبایە و زیاتر تیکەلاوى ژیان بین، من لەوانە دەترسم که تیکەل نابن، که تەنھان، که تەنھان و بەهیزن، لە شوینی خویان دادەنیشن و بیثەوێ راستە وراست پێخەنە ناو جیهانەوه شتەکان دەلەرزینن، بەلى من لەوانە دەترسم... بەتایبەت که ئاشکرا دەبێت هیچ هیزیک نییە لە خەلوەتى خویان دەریانبەیت، که ئاشکرا دەبێت چەند لەو قسانە بیتاکن که لە دەرەوه بەرابەریان دەکریت... بیتاکی بەرابەر هەموو هیزە گەرەکان ئەوێ وادەکات لە شاعیران بترسم. ئێستا هەستدەکم هیدی هیدی دەردیکی ترسناک لە گیانمدا دروستدەبێت، دەردیکی پەش. هەرچەند ئەو غەزەلانەم گوێ لێدەبێت و مەستدەبم حەزدەکم و لەو غەزەلنوسە بکەم هەست بە لاوازی بکات. حەزدەکم برینداریبکەم... وابکەم ئازار بچێژیت. منیش خەونیکم هەیه و دەبێت خەباتى بۆبکەم... تێدەگەن؟ بەلى، ئەو بەهانەى دلى منە.

لە کوتایی ئەیلولى دووھەزار و چواردا، چەند پۆژیک دواى بردنى کتیبى مردن. پۆژیک چوومەوه بۆ لای غەزەلنوس، سەردانیکى کتوپر و ناوخت بوو، ئەو خاویلییەشم لەگەل خۆمدا برد که حیکایەتى شاعیر و پادشای لەسەربوو، من ئەو کات تەواو لە دۆخى پۆخى غەزەلنوس

تێدەگەیشتم، تا دەهات تریفە یا بەحرى پتر لیتی دوور دەکەوتەو، بە مەزەنەى من ئەو دەخێكى دەرونى دژواری بۆ دروستکردبوو... زۆرم هەولدا بچمە بنج و بناوانی ئەو ناکوکییەو بەلام هیچم دەستەنگەوت، هەندیک لەو پارچە کاغەزانی جارجار تەرخونچی دەیهێتان مانا و نرخیکیان بۆ من نەبوو. بەلام ئەو بارە دەرونییە دژوارەم بە هەل زانی و دیسان لە بەرگی ئاغای سەرفرازدا چوومەو بۆ دیداری دەبیت بلێم، لەگەڵ هەموو ئەو وەسفە ورد و نەخشە پڕپێوهرانی تەرخونچیشدا بۆ مالی غەزەلنوس، من لە هەر دوو سەردانەکەمدا جۆرە هەستیکی سەیرم هەبوو کە بە نەخشەکان وەسف ناکریت. هەر دووجارە کە کاتیک پێمخستە ئەو ماله، هەستەم کرد پێدەخەمە ناو دونیایەکی زۆر بەرین و زۆر دێرین و زۆر قوول. هەستیکی نامۆبوو، وەک ئەو هەستەى تووشی مرقوف دەبیت کاتیک دەچیتە سالۆنى بەرینی مزگەوتێکی دێرین یان کاتیک پێدەخاتە ژێر سەقفی کاتیدرائییک یان کلیسایەکی گەورە کە زەنگەکانی بە هەموو هینزی خۆیان لێدەدەن. ماله کە شتیکی تێدابوو کە پێدەکێشایت، لەو پەڕی پێدەنگیشدا هەستت بە چرپەیک دەکرد، چرپەیکى زۆر نەهێنى وەک ئەو هەى شتیک پۆخت بدوینیت. ماله کە وەها گەورەبوو مرقوف لە هەر جێگایە کدا بایە، هەستى بە جێگاکانى تر نەدەکرد، من هەر دوو جارە کە ئەو هەستم تیا دروستبوو کە ژوورەکانى دیکەى ئەم ماله پەر لە پۆخە بەرى خەوتوون، پەر لە مەخلوقاتى ئاسوودەن کە وەک تێپێکی گەورەى یۆگاچییان دانیشتوون و لە ناخى خۆیاندا قوڵدەبنەو.

غەزەلنوس بە نیگا هیمن و پوخسارە پۆمانتیکییە مەلعونەکەى خۆیەو بەرامبەرم دانیشت، لە پێزى میواندا زۆر بەحورمەت و ئسوولزان بوو، گەرچی دانیابووم دلى بەبیینى من ئاسوودە نییە، بەلام چاوانى مەحەبەتێکی قوولیان تێدابوو، کە پێمابوو

جۆره ئه‌فینێکی نه‌ئینی ناو دله بۆ هه‌موو ئاده‌میزادان، جۆریک له‌ خۆشه‌ویستی گه‌شتیه‌ بۆ مرقوف. هه‌رکه‌سیک بوویتایه و بتدیایه، ئه‌و ئه‌فینه‌ت به‌رده‌که‌وت که له‌ چاویدا بوو. من ئه‌و شه‌وه ته‌نیا بۆ ئه‌وه‌چووم که ئه‌و خاوییه‌ی پیشانده‌م...

ببینی ئه‌و خاوییه‌ به‌ نه‌خشه‌ په‌نگینه‌کانیه‌وه تووشی په‌شۆکانیکی کتوپری کرد. جاری پشوو له‌ هیچ ئیستیک و ویستگه‌یه‌کدا ئاوها پرسه‌ره‌نج نه‌مدیوو... فزولیکی قوول له‌ نیگاوه‌ستیدا بوو، جوله‌ی په‌نجه‌کانی پرپوون له‌ پرسیار و سه‌رسامی. به‌ منی گووت «بۆ وه‌ها چیرۆکیکم پیشانده‌هیت؟ ئه‌م چیرۆکه‌ چ کاری به‌ منه‌وه هه‌یه‌؟». من گوتم «غزلنوس، من دلنایام ئه‌م خاوییه‌ له‌ ده‌ستکردنی خه‌یالی شاعیریکه‌... شاعیره‌کان هه‌میشه‌ له‌ بیرى ئه‌وه‌دان به‌سه‌ر شاهه‌نشاکاندا زالبین... بۆیه‌ ده‌مه‌وێت تۆ بیبینیت، تا بزانی تۆ چی له‌م چیرۆکه‌ تیده‌گه‌یت؟ چیرۆکیکی سه‌یره که ده‌بیته‌ شاعیران بیبین. تۆ ده‌لیته‌ چی؟».

به‌ هه‌منیه‌وه سه‌یریکردم... من زۆر له‌و هه‌منیه‌ی ده‌ترسام. ئیستیکیکرد و گووتی «نا شاعیران ده‌سه‌لاتیان له‌ جیگایه‌کدا به‌ نه‌ پادشاکان و نه‌ مرقفه‌کانی تر پشناگه‌ن. من هه‌ستناکه‌م شاعیری ناو ئه‌م چیرۆکه‌ هه‌چی کردبێت بۆ ئه‌وه‌ی پادشا به‌زینیت... شته‌کانی به‌وچاوه‌ بینوه که چاوی سروشتی خۆی بووه. شاعیران شته‌کان به‌وچه‌شنه‌ ده‌بینن، چاویکی تریان نییه‌ تا به‌ چه‌شنیکی تر بروانن. له‌ راستیدا شاعیر ناچیته‌ ناو هیچ شه‌په‌که‌وه... ئه‌وه‌ جیهانه‌ له‌ شه‌په‌کی دۆنکیشتیدایه‌ له‌گه‌ل شاعیردا. هه‌میشه‌ له‌ هه‌موو ده‌ور و زه‌مانیکدا خه‌لکیک هه‌ن پشناویه‌ ده‌توانن په‌لاماری ئه‌و زه‌وییه‌ خه‌یالیانه‌ بده‌ن که له‌ پۆحی شاعیردا به‌... ئه‌و جه‌نگانه‌ی بۆ گه‌یشتن و داگیرکردنی باغی ناو پۆحی شاعیره‌کان کراوه، زۆرتره‌ له‌و جه‌نگانه‌ی بۆ

داگیرکردنی ولات و مه‌له‌که‌ته پراسته‌قینه‌کانی دنیا کراوه. هه‌موو هه‌ولیک بۆ کوشتنی شاعیره‌کان، له پراستیدا هه‌وله بۆ داگیرکردن و سووتاندن و ویرانکردنی ئهو باغانه‌ی ناو پو‌حیان».

من گووتم «غه‌زله‌نوس سه‌یرکه، کۆی چیرۆکه‌که ئه‌وه‌یه چ هیزیک له‌م دووانه‌ جاوید و نه‌مرن و تا هه‌تا هه‌تایه به‌سه‌روه‌ری ده‌میشته‌وه. ئه‌مه پرسپاری پادشاکان نییه، پادشاکان ه‌زیان به به‌راورد نییه... من د‌ل‌نیام که کۆی ئه‌م چیرۆکه شاعیریک دروستیکردوه، بۆ ئه‌وه‌ی سه‌رکه‌وتن و سه‌رفرازی شیعر به‌سه‌ر ده‌سه‌لاتداراندا بنوسیته‌وه».

به هه‌مان هه‌تمینه‌وه سه‌یریکی وینه‌کانی کرده‌وه، چه‌ندجاریک خا‌ولییه‌که‌ی ئه‌مدیوه و دیو کرد، به نه‌رمی په‌نجه‌ی به‌سه‌ر نه‌خشه‌کاندا هه‌تا و گووتی «ته‌فسیری تو بۆ ئه‌م چیرۆکه، هه‌له‌یه... له به‌نه‌په‌تا ئه‌وه‌ی حیکایه‌ته‌که‌ی دا‌ر‌شت‌وه پادشاکان، د‌ل‌نیام ئه‌وه‌ی له ک‌وت‌اییدا کو‌ژ‌راوه شاعیره‌که‌یه، گه‌ر ورد له خا‌ولییه‌که به‌روانیت خۆی هه‌موو شتیکت پ‌ت‌ده‌ل‌یت، هه‌موو شتی‌ک. به‌روانه، باب‌ه‌تی گ‌ره‌وه‌که ئه‌وه‌یه ک‌ئ به جوانترین شی‌وه وه‌س‌فی شار بکات، وانیه‌؟ ئه‌وه‌ی ل‌ی‌ره‌دا وه‌س‌فی شار‌ده‌کات، پادشایه... به پ‌ت‌چه‌وانه‌ی ئه‌و ته‌فسیره‌ی تو‌وه، شاعیری ئه‌م چیرۆکه بی‌ته‌وه‌ی بیر له ژیان و مردن بکاته‌وه، به‌پیتی ئه‌و یاسایانه یاری‌کردوه که خۆی ده‌یه‌و‌یت، شاعیر که س‌ت‌یک نییه به‌توانیت وه‌س‌فی شاره پراسته‌قینه‌کان بکات، ئه‌م د‌ی‌مه‌نانه‌ی له‌سه‌ر ئه‌مدیوه‌ی خا‌ولییه‌که‌یه وه‌س‌فی شار ناکه‌ن، به‌ل‌کو شاریکی د‌یک‌ه‌یان دروست‌کردوه، شاریکی خه‌یالی به‌روانه، ئه‌و شاره‌ی شاعیر با‌س‌یده‌کات، هه‌مان ئه‌و شاره نییه. شاعیر به ته‌وا‌وه‌تی وه‌س‌فی شاری بۆ پادشا ج‌ی‌ه‌ی‌شت‌وه، بی‌ته‌وه‌ی بیر بکاته‌وه یان دوول بیت له‌وه‌ی به‌م‌کاره مردنی هه‌لب‌ژ‌اردوه، ئه‌وه ئه‌خلاق‌ی شاعیرانه که ب‌ئ‌ دوول‌ی مردن هه‌له‌به‌ژ‌یرن... ئه‌وه‌ی له ک‌وت‌ای‌ی ئه‌م چیرۆکه‌دا

ده‌کوژریت شاعیره‌که‌یه، چونکه له بنه‌په‌تدا ناچیته ناو گره‌وه‌که‌وه، ناچیته ناو یارییه‌که‌وه... شاعیر دواجار ته‌نیا به‌و یاسایانه یاریده‌کات که له‌سه‌ری خۆ‌یا‌یه‌تی».

به‌سه‌رسامیه‌وه پرسیم «به‌بۆ‌چوونی تۆ بۆ وای کردوه، بۆ مردنی هه‌لبژاردوه... بۆ ئه‌وه‌ی پادشا بژی؟»

پێکه‌نی و گووتی «نه‌میستوه تا ئیستا شاعیران له‌ پێناوی پادشاکاندا بمرن... ژایانی پادشا لای شاعیران نرخ‌ی ژایانی خونه‌یه‌کی نییه. نا... بیر له‌م ساته‌ بکه‌ره‌وه. یه‌کی‌ک هه‌یه له‌م چیرۆکه‌دا ده‌یه‌ویت شاعیرییه‌تی شاعیر تاقیبکاته‌وه... یه‌کی‌ک که‌ تیناگات شاعیران له‌ ناو هه‌مان ئه‌و شاره‌دا ناژین که‌ پادشاکان تیا‌ده‌ژین. گهر پاری منت به‌لاوه‌ گرنگه‌، له‌ بنه‌په‌تدا ئه‌و پرسیاره‌ ته‌له‌یه‌کی گه‌وره‌ و کوشنده‌یه و بۆ شاعیر دانراوه، پادشاهی گه‌نج ویستویتی له‌زه‌تی پادشایه‌تی به‌جێ‌ژیت و په‌نجی شاعیری فریبدات... تاقیکردنه‌وه‌که‌ له‌ بنه‌وه‌را بێداد و نادروسته... چونکه‌ شاعیران ناتوانن وه‌سفی جوانی شاره‌ راسته‌قینه‌کان بکه‌ن... پتر ده‌توانن وه‌سفی خه‌راباتی بکه‌ن».

ته‌فسیری غزله‌لنوس بۆ ئه‌و حیکایه‌ته‌ به‌نجیکردم... به‌ پێچه‌وانه‌ی پلانی خۆمه‌وه که‌ ده‌مو‌یست پتر بدویم، هه‌ستمکرد پێ‌ویستیم به‌ بێده‌نگی و بیرکردنه‌وه‌یه، بێشه‌وه‌ی قسه‌یه‌کی زۆربکه‌م، یان نا‌پارازی‌بوونیکی ئه‌وتۆ ده‌رخه‌م، خا‌ولییه‌که‌م پێ‌چایه‌وه و به‌ ئومێدی دیداری داها‌توو له‌ مالی غزله‌لنوس ها‌تمه‌ده‌رئ. وه‌ک دیلێک له‌ نیوه‌شه‌ودا ئازادی‌یکه‌ن نه‌مه‌ه‌زانی بۆ کو‌ی بچم... شه‌وی‌ک بوو له‌و شه‌وه‌ که‌مانه‌ی ژایانم که‌ به‌ جو‌ریکی ترسناک خۆم به‌ کو‌یله‌ی غزله‌لنوس ده‌ه‌زانی... شه‌وی‌ک بوو له‌و شه‌وه‌ ده‌گمه‌نانه‌ی له‌ یادمکرد من بارۆنم و هه‌وای ئه‌و شاعیره‌ خه‌وتوو و مردووه‌ی ناو پۆحم ده‌بیردم.

نيشته جيٻوون له مائي غه زه لنوس ماجه لاني راسته قينه

مروڻي پر خوشه ويستی كه سيڪه كه سهيري چاويت كرد، ده زانيت
بیر له چاره نوسی تۆ ده كاته وه. من له سه فهره دورودريژه كانمدا له سه
زه وي، ئه و جوړه چاوانه م بيني بوو... چاواني تريغه يابه حريش له و
جوړه بوو.

كه يه كه مجار تريغه م بيني، وه ها پر له سۆزي فريشته بوو، غه مخوري
بو هه موو شتيك له چاواني ده باري. من به وردی ژياني ئاواره يی خوم
بو باسكرد، ونبوونم له سه ر شه قامه بيگوتاكانی جيهان، نامه كانی باران
شو كور و په يوه نديم به ئه فسانه وه، ئه و وهك خوشكيك ده ستي ده خسته
سه ر ده ستم و ده يگوت «چاوبنو قينه و له دلّه وه دؤعا بو باران بكه و
ئوميدي ئه وه بخوازه ئيستا له هر جيگايه كه ئاسوده بيت... به ئوميدي
ئه وه بژي كه زيندوه و ده يدوزينه وه». ئه ويش زور ورده كاري ژياني خوي
بو باسكردم، به لام هه ستمه كرد زور ناسك و لاواز و بيړه نكه. ده تر سام
له كاتي قسه كاندا بيّهوش بيت، يان هه وا بييات، به لام وشه كانی وه ها
ساده و فيتكي به خشبون، هه موو ئازار و په ژاره يه كيان ده برد.

له و ماوه يه دا ئه فسانه ش پوژانه ده هات بو لام، چه ند جاريك پيكه وه
چويين بو مائي هاوړپيه كي خوي و له وي پيكه وه خه وتين. هه موو
خه وتنيكي ئه و ژنه جوړه كه شتيكي پوحي بوو بو من. من له وه وه
فيړيووم ژني راسته قينه ئافره تيكه، هه رجاريك له كه ليده ده خه ويت،
وهك ئه وه وايه هه رزه كاريك بيت و يه كه مين جارت بيت له كه ل ژنيكدا
بخه ويت. له شي ئه فسانه له شيكي ئاسايي نه بوو به لكو گرتنی هه موو
ئه و شته خه يالي و سيجري و ناديارانه بوو كه من له منداليمه وه بويان

ده‌گه‌پام، ئەو فێریکردم که خه‌وتن له‌گه‌ڵ ئافره‌تدا، سه‌فه‌ریکی چ درێژ و بێ‌وێنه‌یه‌. هه‌موو خه‌وتنیک له‌گه‌ڵیدا وه‌ک سه‌فه‌روابوو بۆ شارێکی خه‌یالی، وه‌ک دۆزینه‌وه‌ی کیشوه‌ریکی نوێ وابوو. وه‌ک ئەوه‌ بوو من هه‌موو ژيانم سه‌فه‌رمکردبێت و بۆ ئەم شاره‌ گه‌پابێتم که له‌ له‌شی ئەم ژنه‌ و له‌ جوگرافیا نه‌هێنیه‌کانی ئەودا خه‌وتوو. به‌درێژایی ژيانم چووبێتمه‌ سه‌ر هه‌ر ئاوێک، هه‌ر زه‌ریابه‌ک، هه‌ر ترۆپیکێکی به‌رز، له‌ هه‌ر شارێکدا گیرسابێتمه‌وه، له‌گه‌ڵ هه‌ر ژنیکدا خه‌وتبم، هه‌میشه‌ هه‌ستم به‌ پوچی و بۆشی و بێ‌هوده‌یی کردوه، ئەوه‌ یه‌که‌مجار بوو له‌ ژيانمدا هه‌ستبکه‌م پۆحیکێ راسته‌قینه‌ دێته‌ ده‌ستم و ده‌یگرم. من که‌ هاتمه‌ ناو دونیای غه‌زله‌لنوس و هاوڕێکانییه‌وه، تیگه‌یشتم ئەم شاره‌ له‌ ناوه‌وه‌ له‌ نیوان خه‌یال و حه‌قیقه‌تدا به‌جۆریکی کوشنده‌ دابه‌شبووه، له‌و ساته‌دا که‌ هه‌ستم به‌و راستیه‌ ترسناکه‌ ده‌کرد، له‌هه‌مان ساتدا ده‌رکم به‌وه‌ کرد له‌شی ئەفسانه‌، ژنیتیه‌ قوول و بێ‌نه‌که‌ی، چرپه‌ ئەفسوناوی و ده‌نگه‌ که‌مێک نوساوه‌که‌ی، تاکه‌ شتێکن ده‌که‌ونه‌ ده‌ره‌وه‌ی ئەو شه‌ره‌ ئەزه‌لییه‌ی راستی و خه‌یاله‌وه‌. ئەو له‌زه‌ته‌ی ئەفسانه‌ ده‌یه‌خشی به‌ من، جیاوازی‌بوو له‌و له‌زه‌ته‌ پووت و راسته‌قینه‌یه‌ی به‌ درێژایی ته‌مه‌نم له‌ له‌شی ئافره‌تانی تر چه‌شتبووم... ئافره‌تانی دی ته‌نیا له‌زه‌تیان ده‌دامن، له‌زه‌ت به‌وجۆره‌ی ئێمه‌ی پیاو تێده‌گه‌ین، له‌ کاتیکدا من ئافره‌ت دواي ئافره‌ت بۆ شتێکی باسه‌نکه‌راو و وه‌سفنه‌کراو ده‌گه‌پام. له‌شی ئەفسانه‌ پرد بوو، پردیکی ئەزه‌لی بوو، نه‌ له‌ به‌ری راستیدا بوو و نه‌ له‌ به‌ری خه‌یال، به‌لکو بۆ ئەزه‌ل له‌ نیوانیاندا هه‌لواسرابوو. پێده‌چوو من هه‌موو ژيانم بۆ ئەو پرده‌ گه‌پابم، پردیک له‌ نیوان ئەمبه‌ره‌ و به‌ری دوو دونیادا وه‌ستا بێت، پردیک پێگامبدات له‌سه‌ری بژیم، نه‌بمبات بۆ دونیای راسته‌قینه‌ و نه‌ دوورم بخاته‌وه‌ تا ناو به‌حری خه‌یال. من کوپی سه‌ر ئەو پرده‌بووم... ئەفسانه‌ ئەو هه‌له‌ی دامن که‌ تا دونیا دونیایه‌

لەو یادا بوەستم و بیکەم بەمالی خۆم.

من ئەو ماوەیەى لە مالى غەزەلنوس بووم، سەرەنجی عەشقی نێوان تریفە و ئەومدا... ئای چ عەشقیکی نەبێراو و نەبیستراو و کوشندەبوو.

قەسەیه کی سادەیه، بەلام دروست و پاستە گەر بلیم، دووجۆر عەشق هەیه یەکیکیان مەژۆف دەخاتە دۆزەخەوه و ئەوی دیان مەژۆف دەخاتە بەهەشتەوه. غەزەلنوس و تریفە یابەحریش پایان وابوو، عەشق دەبیّت بمانسووتیّت تا تیببگەین. سەیریو لەلام کە بینیم، ئەو دوو مەخلوقە ناسکە، خۆشەویستی یەک بە ونبوون و فیراقتی هەمیشەییەوه گرێدەدەن.

باوەریان بەوه نەبوو یەکدی بدۆزنەوه، باوەریان بەوه بوو تا مردن بۆ یەکدی بسووتین و بۆ یەکدی بگهڕین. ئیوارەیهک دواى ئەوهی غەزەلنوس شتیکی زۆری لەسەر تیپوانینی خۆی دەربارەى خۆشەویستی گووت، من بەوهحی ئەو هەموو سیحری ئەفسانە دەیدام، بە غەزەلنوسم گووت «من ناتوانم وەک تۆ عاشق بم، من وەک خۆت دەلیت عەقلىکی فەرەنگیم هەیه. عەشق خەيالى پووت نییه... عەشق گۆرینی یار نییه بۆ وەهمیک کە ناگیریت... غەزەلنوسی برام، تۆ بە ناھەق دۆزەخیکت بۆ خۆت داخستوو. هیچ شتیکی دی نییه ئەى برام وەک تیکە لاوبوونی لەش، نێر و مێ لەسەر یەک سفرە کۆبکاتەوه. عەشق هەلمزینی لیوی یارە تا پادەى خوین تیزان، دەستدانە لە هەموو بستیکی جەستەى، دۆزینەوهی لەشیته هەموو شەویک، ماچکردنی هەموو تکیەک عەرەقیته... غەزەلنوس، تۆ دەبیّت لە لەشی یار تیببگەیت ئەوسا دەزانى پۆحی چیه. سۆفیه کان تەنیا وەهمی ناو خەيالەکانى خویان خۆشدەوێت... عاشقی تەواو نە هێند لە حەقیقەتى یاردا نوقمەدەبیّت خەيالى نەبینیت، نە هێند لە خەيالشیدا دور دەپوات بۆی نەدۆزیتەوه... من واتیدەگەم... عەشقی پاستەقینە نە دۆزینەوهیه بە تەنیا و نە گەرانه بە تەنیا. دۆزینەوهیه و گەرانه... دۆزینەوهیه و گەرانه».

من جار دواى جار لە گەڵ ئەفسانەدا دەخەوتم و ھەر جارەى لە شىكی ھەبوو، ئەفسانە ھێندە دەگوڤا، ھێندە پەنگاوپەنگ بوو، درەختىك بوو ھەر جارىك دەستم بۆ ميوەكەى دەبرد تەمىكى دەدا. ئەوێ دەست بۆ لەشى يار نەبات تىناگات كە يار دەتوانىت بە تەنيا ھەموو جىھان بىت. يارى راستەقینە ھىچ شەو لەوى دىكەى ناچىت، وەك درەختىك ھىچ دەنكە ميوەيەكى تامى دەنكەكەى دىكەى نەدات. پىمگوت «غەزەلنوس، تۆ كەبراىەكى سەيرىت، من بە سوار ماتۆرەكەم دونىام تەيكرىو و مەخلوقى وەك تۆم نەبينىو. نمونەى وەك تۆ لە لیواری ھىچ بەحرىك و لە كونجى ھىچ جەنگەلێكدا نەماو، كەبرا تۆ چى دەكەیت؟ خۆشەويستى ئەوێە لە ميوەى درەختەكە بخۆیت... ئەوێە بەتلىت يار لەشى خۆیت بە ھەزار پەنگ پىشكەشكەت، تۆش بىتوانىت لەشى خۆت بە ھەزار پەنگ پىشكەشى ئەو بكەیت... ئەوێە خۆشەويستى». من ئەفسانە بە ھەزار پەنگ لەشى خۆى پىشكەشكەكردم.... لەشى ئەفسانە بۆ من وەك مالى پۆحى ھەموو بوونەو ھەران وابوو... وەك جوانى ھەموو ئەو شارانە وابوو كە بىنيومە... بەرىن بوو وەك بەرىنى ئەو دەريایانەى لە پۆخياندا پىاسەمكردبوو... لەشى ئەو ژنە وایكرد، بىر لەو بەكەمەو تا ھەتاھەتايە لەم شارەدا نىشتەجییم. نا ئەم شارە نىشتىمانى من نەبوو، بەلكو لەشى ژنى خائىنى خاوەن ئوتیلەكە نىشتمانم بوو.

دەكرا ھەموو پۆزىك من و غەزەلنوس و تریفە لە بەرچایەو تا شەو چەندىن جار لەسەر عەشق قسەبكەین. بەلام تەنيا پىنج پۆژ بوو لەلای غەزەلنوس بووم كە كىتیبكى گەرە و پىر نەيتى لە مالى ئەوان دزرا. من ئەو كىتیبەم نەبينى بوو، وەك دەيانگوت یەكێك بوو لە كىتیبە گەرەكانى ئەو شارە. دزىنى ئەو كىتیبە زۆر شتى لە پۆحى غەزەلنوس و تریفەدا گوڤى. تا ئەو كاتە ئەو كىتیبە پردى گەرەى نىوانیان بوو، ونبوونى كىتیبەكە تەلىسمىكى گەرەبوو. تریفە دواى دزىنى كىتیبەكە

به جورڀيكي سهر په شوکا، هه ستيده کرد کومه ليک جانه وهری خه يالی به راستی په لاماریده دهن و دهیخون، دهیگوت ناتوانیت بڅه ویت، له خه ودا ههستی به لموز و قه پ و که لبه ی ئه و جانه وهرانه ده کرد. زورجار که دهمدوان ئه و ترسه به پوونی له سیمو پوویدا بوو، دلنیا بوو یه کیک چاوه دیریده کات، دلنیا بوو یه کیک هیه دهیه ویت له ساتیکی غافلیدا قه پی پیابکات. زورجار به منی دهگوت «مالی غه زه لنوس، شوینیکی ئه مین نییه، برپو، برپو لیره». دوی دزینی کتیه که هه ستمکرد غه زه لنوسیش نارامی و هیمنی جارانی نه ماوه، زورجار تووشی په شوکانیکی له ناکاو دهات، هه موو هه ستيانده کرد شتيک راویانده نیست. من سهره تا وهک هه موو میوانیکی شهرمن، پیمو بوو هو ترسه که یان بوونی منه له و مالدها، به لام هیوریانکرده وه و گووتیان ترسه کان له وه گه وره تر و نه یتیر و تاریکترن به منه وه گریدیرین. له و ده مه دا منیش تووشی هه مان ترس هاتم و هه مان دهر دمگرت، شتيک له فه زای مالی غه زه لنوسدا دروستبوو که پیشوه خت بونی کاره ساتی بلاوده کرده وه. پوزیک ئه و ده فته ردارانه م بینی که زوریه ی ناوه پوکی ئه و کتیه ئه وان نوسیوویان و کویانکرده بوو وه، حه وت که سی فریشته پوو بوون که به جورڀيكي سهر له یهک ده چون. به جورڀيک غه مگینبوون وهک ئه وه ی یه کیک هه موو میژوی ژيانی دزیبیتن، نازانم بو له گه ل بینینی ئه واندا ئه و هه ستم لا دروستبوو که ئه و ده فته ردارانه زیندوونین. من ئه وه ته ی هاتبوومه وه ئه م شاره خه لکم ده بینی به مردوو ده چون، پوخساریان وهک تارماییه کان سپی بوو، ئه وانیش وه هابوون سپی و باریک و بیده نگ. پوزیک پیکرا له ده وری میژی خالی ئه و کتیه دانیشتن و منیشیان داوه تکرد. ئه و پوزه تریفه گووتی چیر له و کتیه دا ئیشناکاته وه و خوی بو چینی فهرش ته رخانه کات. ئه و قسانه ی تریفه یابه حری هه رایه کی گه وره ی نایه وه، من نه مده زانی سهری کامیان بکه م، ده فته رداره کان به بیده نگی ده گریان،

ھەسەن تۆفان گووتی «دەتوانین سەر لەنووی دەست پێکەینەو». ماجیدی گۆل سۆلاف دەستی کردە ملی تریفە و گووتی «من ھەمووشتیک دەنوسمەو، شەو و پۆژ ناخەوم و ھەموو چیرۆکەکان جاریکی تر دەنوسمەو، بە خەتییکی لەوی دی جوانتر». غەزەلنوس گووتی «سوودی نییە... ئەوێ کتییەکی دزیوێ جاریکی تریش دەیدزیتەو، دەبێت بۆ کتییەکی بگەڕێن». ھەسەن تۆفان گووتی «کوێ بگەڕێن؟ ئێمە هیچ زانیارییە کەمان لەبەر دەستدا نییە...». تریفە لە ھەمووان ناو میدتر دەگریا و دەیگووت «ئەو ئیشی چەند سالە، بە ئاسانی ناونوسریتەو. بەچی دەنوسریتەو، چۆن دەنوسریتەو؟». دواچار ماجید ھەڵدەستا و دەیگووت «ئێمە بەردەوام دەبین، وەک ئەوێ هیچ نەبوویت، هیچ شتیک نەبوویت، ئێمە لەسەر بابەتیک ئێش دەکەین سەرەتا و کۆتایی نییە، وانییە غەزەلنوس؟ ئێمە حیکایەتی ئازاریکی ناکۆتا دەنوسینەو... ئەو ئازارە ھەمیشە ھەیە... من دەتوانم بە تەنیا لەگەڵ دەفتردارەکاندا ئێش بکەم... دەتوانم». غەزەلنوس گووتی «من دلنیام بە دوامانەو... بە دوامانەو، بەلام نازانم کێ و نازانم بۆ؟». ھەسەن تۆفان گووتی «غەزەلنوس بارۆنەکان، ئەوان، بە دوامانەو... بە دوامانەو... لە میژر بە دوامانەو، ئەوان». ئەو قسانە لە ھەناوی مندا زرنگەییکی تر سناکیان ھەبوو، دیمەنی ھەموو ئەو شەو ھاتەو یاد کە لە ئوتیلە کەدا ویستیان بمرفین، موچرکەییکی سارد بە لەشمدایا بورد و بە ھەستیکی قوولی نا ئارامییەو وەک ئەوێ تاسەر ئیسقان گوناھباریم سەیری ھەمویانم کرد. لە میژبوو ژبانی من دەنگە دەنگی و ھا زۆری تیدا نەبوو، بەلام پیمابوو قەدەر منی فریادووتە ناو سەیرترین پنتی ئەم ولاتەو، بۆ ناو ناوازیترین و پیزپەرتین کەسانی ئەم شارە، خەڵکانیک لە ئازارەکانیاندا تەراکەوتە و لە خەونەکانیاندا بێژنەبوون. دوا ھەرا و گریە و دەست لەملانییەکی زۆر بپاریاندا ماوێک پشوو بدەن و بە

هيمنی بيريكه نه وه و بزنان چي پووده دات ...

پوژيک دواتر حه سەن توفان هات و به دهنگيکی قرخ و پوڅيکی سافه وه گووتی «ماجه لانی راسته قينه، نه مشه و من و شبر پيکه وه ناشنايه کی تو ده بينين» ... بيئه وهی هيچی تر بلایت به غمه وه سه يريکردم و گووتی «غهم وه کو خه يال شتيکه به دوامانه وه يه». به بيدهنگی سه يرمکرد و هيچم نه گووت ... به لام پوژانی دواتر به پوونی تيگه يشتم حه سەن توفان مه به سستی چي بوو.

که بارونی خه يالم بينيه وه به ره و شيتبون ده رويشت

که تيشکان تاهيرم بينيه وه، راسته وراست نه و ديمه نهی نيوان جييسيکه لانگ و جاک نیکلسنم هاته وه ياد له فليمی «پوسته بهر دوچار له زهنگ دوات» . نه و ديمه نهی جاک نیکلسن بو يه که مجار په لاماری جييسيکه لانگ دوات که ژنی جوانی کابرايه کی يونانی پيره، له سه ر ميژي چيشخانه که پالیده خات، جييسيکه لانگ له پيشدا واده ده که ويئت وه که نه وهی بهرگري له خووی ده کات، به لام له و جوړه بهرگريانهی پيرن له بانگه يشت و داوی نه ينی، ئينجا ديمه نه که به وه ته واوده ييت، جاک نیکلسن ده سستی ده خاته سه ر شوينيکی زور گرنگی جييسيکه لانگ، ئينجا شته کان له شه پری نيوان ژن و پياويکه وه هيدي هيدي ده گورپين و وه که ديمه نهی گهرمی نيوان نير و مييه کيان ليديت. من چەند جار تيشکان تاهيرم ده بينی نه و ديمه نه م ده که وه خه يال، هه تا دواچار که من له دوڅيکی دژوار و خراپدا بووم و ژيانم له سه ر په تيکی باريک ياريده کرد، که نه وم بينی ديسان نه و ديمه نه م هاته وه ياد، ديمه نهی جييسيکه لانگ و جاک نیکلسن له سه ر ميژي چيشخانه که ... من نه و فليمه م چەندين جار

دیوو، زۆرجار تەنیا لە بەر ئەو دیمەنە تەماشامدەکردهوه، لەو باوهرەدا نەبووم لەم شارەدا کچیکی وەک جیسیکە لانگ هەبیست. درۆ ناکەم گەر بڵێم ئەو خانمی خەونەکانم بوو، لە سەفەری سەر کەشتییە کەمدا زۆربەی وەخت کە دەچوو مەشاریکەو بۆ ژنیکی وەک ئەو دەگەرەم. من دەستم لەووە شتبوو لەم شارەدا کچیکی وەک جیسیکە لانگ بدۆزمەو، لە پاستیدا پوخسار و نیگار و شیوەی خوگۆرپن و قسەکردنی کچی ئەم شارە نەخۆشیان دەخستم. ئەو پۆژەیی کە تیشکانم تیا بینییەو، خۆم وەها پێکپۆش و پاک پوخسار گۆرپیوو، لە جۆنی دێپ دەچووم لە سەر تەکانی گەنجیدا، کە خۆم لە ئاوێنەدا سەیر دەکرد، پوخسارم لە پوخساری ئەو دەچوو لە فلیمی «کرای بەیسی» دا، سالی ١٩٩٠ دەمی ک ئەو زۆر لاو و یاخی بوو، تازە پێیخستبوو سەر پلەکانەیی ئاوبانگ و بە ئەفسانەیی وەک «جەیمس دین» و «مارلۆن براندۆ» بەراوردیان دەکرد. ئەو ئیوارەیه لە مائی بارۆنی مەدەنی، کاتێک لە گێڕانەوێی حیکایەتیکی منداڵانە بوومەو لە سەر مشکیکی هار کە ناوی قەرتیلەیه، لە سەرەخۆ لای سیوانی خرپن و چکۆلانە هاتمەدەرێ، هێشتا خەیاڵم لای ئەو مشکە هارو هاجە بوو کە تیشکانم بە بەرگیکی ئیجگار جوانەو لە بەر دەرگای مۆلە کەدا بینێ. دڵنیابووم لە پێی من وەستاو، بەلام خۆی نەزان نیشاندا و وایکرد شتەکان وادەرکەون کە پێکەوتە، بە دەنگیکی ناسک و خوش گووتی «وای کوپی باش، ئەو تۆ لێرەیت... وەئ ئەم هەموو شیاکە تە چییە؟ کوپی باش». لەبەر ئەوەی پێدەچوو لە دەرەوێی کوردستان گەرەبوویست، کوپی باشە کە بە جۆریکی تر لە زاری دەهاتەدەرێ وەک «کووری باش». ئەو هێندە تر ناسکی کردبوو، کە گویت لێیدەبوو بۆی دەمردیت، من کە دەمبیسست ئاوا قسەم لە گەڵدا دەکات وەختەبوو پۆجم بۆی دەرەچوو. بێئەوێ و یقار و کەمتەرخەمی خۆم لکەداریکەم گووتم «خانم ئەم کاتە تان باش، چەند سەیرە لێرە دەتانبینم، وامدەزانی ئێوە لە دەرەوێ

نۆيمىران دەژىن». گووتى «نا من لىرەم لە مالى بارۆنى مەدەنىم، بەلام
 من ئىۋاران خويندەم ھەيە، بۆيە تۆ نامىنىت». بە ئەسپايى دەستىگىرم
 و گووتى «مەترسە كەس لە مال نىيە، ۋەرە لە گەلەدا». لە گەلەماكەي
 ۋەھا گووت كوپ نەبوو بتوانىت خۆي بگىرىت و دواي نەكە وىت. ئەمىرۆ
 جوانتر و سىحراوېتر بوو لە ئاھەنگەكە. لە ئاھەنگەكە ھىندە مەكيا جىكرەبوو
 جوانى پاستەقېنەي خۆي ونبووبوو، بەلام ئەمىرۆ جوانى ۋەھا دياربوو،
 پەنگى پىستى، ناسكى لىۋى، تەپى ناو گلىنەي، كالى چاۋى، ھەمووشى
 تىكرا پىكە ۋە... ئەژنۆي ئادەميان دەشكاند. منى بردە ناو مەتبەخى
 كۆشكەكەي بارۆنە ۋە. تەنورەيەكى سىپى لە بەردابوو، تىشىرتىكى مۆرى
 ناسكى يەخە سىپى. كە ھەردووكيان ۋەھا لە گەلەل بارىكى كەمەرىدا
 چەسپىبووون وايان لە مەزە دەكرد بىر لە جەبەر و تەكامول و ئەندازەي
 ئىلاھى بكا تە ۋە. من لە سەر كورسىيەكى مەتبەخەكە دانىشتم، بە ھىمنى
 قوتۇيەكى كۆلای ساردى خستە بەردەستم و گووتى «كوورى باش، ھەر
 كە تۆ ئەرۋى، سىۋان ھەموو چىرۆكەكانم بۆ دەگىرىتە ۋە... زۆر ھەزەم
 لە حىكايەتى قىتلىيە كە لە گەلەل فرتيلە و مرتيلەي برايدا لە مزگە وتىكى
 كۆندا بە خواردنى كىتىيى كۆن خوينيان ژەھراۋى دەبى، ۋەلا حىكايەتىكى
 خۆشبوو... كوورى باش، ئەي نازانىت حىكايەت بۆ كە سىك لە عومرى
 مەدا بگەيت... بۆ كچىكى گەنج، ۋەھا خەۋى لىبەكە ۋى». قسەكانى ۋەھا
 عەيارانە بوو، قومى كۆلا ساردەكە پەريپە قوپگم. گووتم «چۆن، كچى
 باش، من لە ئەسلدا ئىشەم گىرەنە ۋەي چىرۆكە بۆ گەۋرەكان، بەلام
 ئىستەجگە لە مەندالان كەس نايە وىت گوى لە چىرۆكەكانم بگىرىت،
 لە بەرئە ۋە ناچارم بەمبۆرە بژىم». گووتى «يەنى حىكايەتت بۆ كچى
 ۋەكو منىش كىردە؟». گووتم «نا تىشكان خان، نا... خۆت دەزانىت،
 ئەم شارە و داب و نەرىتى خەلك و ئەم شتانە پىنگا نادەن، بەلام گەر
 يەككە ھەزىكەت، دەتوانم حىكايەتى بۆ بگەم». بە پىكە نىنىكى ناسك

و سىحراوپییه‌وه، ده‌ستى به قژیدا هیئا « قژى زه‌ردبوو، زژپین بوو، کورتبوو، ده‌بریسکایه‌وه» گووتى «وه‌لا کوررى باش، چه‌زده‌که‌م حیکایه‌تى وام بو بکه‌یت». تا ئه‌و شوینه من به‌هه‌موو شتیک زۆر دلخۆشبووم، که سه‌یرمه‌ده‌کرد کت و مت جیسیکه لانگ بوو، به‌گوشت و خوینه‌وه هاتبوو به‌رده‌ستم. تا ئه‌و شوینه‌ی کچیک ده‌ناسیت هه‌موو شته‌کان خۆش و قه‌شه‌نگه، به‌لام کیشه‌که دواتر ده‌ست پیده‌کات که مروف ده‌پرسیت «ئهى دواتر چى؟ ئهى شته‌کان چۆن ده‌پۆن؟». ئه‌وه‌ی وایده‌کرد من نه‌مه‌ویت زۆر له‌کچان نزیکبمه‌وه به‌شیکی ئه‌وه‌بوو، له‌گه‌ل کچاندا هه‌میشه ده‌بیّت بگه‌يته شوینیک، منیش نه‌مده‌ویست بگه‌مه‌هیچ شوینیک، خۆشترین جوړی په‌یوه‌ندى له‌لام په‌یوه‌ندیو له‌گه‌ل مردواندا. چونکه مردوو‌ه‌کان داواى هیچت لیتناکه‌ن، ده‌بنه براده‌ریکی بیده‌نگت و ته‌واو. ژنان مه‌خلوقاتى زۆر قه‌شه‌نگن، به‌لام خراپترین سیفه‌یان ئه‌وه‌یه به‌رده‌وام داواى شتیکت لیده‌که‌ن، خویان به‌خاوه‌نى ئه‌و هه‌قه ده‌زانن به‌رده‌وام داوایکه‌ن، ئه‌و کاته‌ش که داواناکه‌ن، له‌هه‌موو کات خراپ‌تره، چونکه به‌رده‌وام بیرته‌ده‌نه‌وه که داوا ناکه‌ن. دیاره من هه‌رگیز نه‌مده‌ویژا شتى وا له‌به‌رده‌م خانمى تریفه یابه‌حریدا بلّیم... که ده‌یگووت «هه‌موو ئه‌و جانه‌وه‌رانه‌ش که له‌خه‌یال‌مدا دوامده‌که‌ون و ده‌یانه‌ویت بمخۆن نین». من ئه‌م زانیارییه‌م له‌شیته‌لکردن و وردکردنه‌وه‌ی سه‌دان فلیمه‌وه به‌ده‌سته‌ینابوو... له‌وه‌ش بگوزه‌ریین ناخۆشترین شتى په‌یوه‌ندى له‌گه‌ل کچاندا ئه‌وه‌یه که ده‌بیّت په‌پله‌ بو‌ی سه‌رکه‌ویت، هه‌موو په‌یه‌کیش بیرکردنه‌وه‌ی زۆرى ده‌ویت، حیساباتى ده‌ویت، نه‌خشه‌و پلانى ده‌ویت، ترس و دل‌له‌رزى ده‌ویت. به‌لام من چه‌زم له‌و په‌یوه‌ندیانه‌ بوو که هه‌ر له‌گه‌ل ده‌سته‌یکردنیدا ده‌که‌ویت به‌سه‌ر پاسته‌پى و هه‌ر له‌سه‌ره‌تاوه هه‌موو شتیکى دیاره... شتى وه‌هاش له‌گه‌ل کچى ئه‌م شاره‌دا نه‌کرده‌بوو. به‌لام بو‌ خانمى جیسیکه لانگ هه‌موو شتیکم ده‌کرد، هه‌موو شتیک، مروف له

ژيانيدا يەكجار كچىكى وەك جىسىكە لانگ دىتە بەردەمى، گەمژەيە گەر لە دەستى خۆى بدات. من گەرچى ناویم دەزانی، لىمپرسى « تائىستا نازانم ناوت چىيە؟ ». گووتى « ناوم تيشكانە ... لە بەغدا لەدايكبووم ». لىمپرسى « خانم تۆ چى بارۆنى مەدەنیت؟ ». كەمىك سەرى دانەواند و گووتى « ھىچ، من ناسياويانم ... ». وەك ئەو ەى پرسىارەكە پەشوكاندىيتى گووتى « من لىرە لەگەل خوشكەزايەكى ترى بارۆندا لە قاتى ژىرەو ەژىن ... ». پاش كەمىك قسەوباسى ئاسايى، من كۆلاكەم خواردەو ە گووتم « بەداخەو ە كاتىكى زۆر كەم ەم ەيە، دەبىت بۆم بۆ مالى بارۆنى گوللەوياروت، زۆر خوشحالبووم كە يەكترمان ناسى، ھىوادارم بتوانىن يەك ببينىنەو ە ». ئەو سەيرىكردم و گووتى « ماجد من ەزەكەم بىم بۆلات ... تۆ لە چ گەرەكەك دەژى؟ » كە ناوى منى دەھىنا، بەدستورى ەرەبان « ى » ەكەى كەمىك قووتدەدا. من گووتم « ناترسىت بىت بۆ لام ھىكايەتەك بۆكەم، خەوت لىكەو یت و بە خەوتووى ماچتەكەم. تۆ بە جۆرىك جوانىت، ەستدەكەم بۆ وەزعى تەندروستىم خراپ بىت زۆر بتبینم ». پىكەنى و بە ناسكىيەكەو ە كە پياوى دەكوشت گووتى « نا ... دىم بۆ ئەو ەى ھىكايەتم بۆ بكەيت و خەوم لىكەو یت ... بەس تۆ كوررى باشىت، ماچم ناكەيت ... » تۆزىك وەستا و بە شەرمىكەو ە گووتى « گەر خۆم بەخەبەر نەبم ».

من ناوئىشانى مالى خۆم پىدا، كە رۆشىتم لەبەر پەنجەرەكەو ە بە ئەسپايى ماچىكى ەوايى بۆ ەلدام و بە دەستورى كىژانى زۆر ەرزەكار باى بايەكى لىكردم ... من ئەو جۆرە خواحافىزىيەم تەنيا لە فلىمدا ببىبوو. نازانم بۆ ئەو خواحافىزىيە و ەا دلى خوشكردم. كە لە مالى بارۆن ھاتمەدەرى، ئەو دلخۆشىيە كورت و كوتوپرە ئەو ەى بەيادا ھىنامەو ە، من پياو ىكى چەند غەمگىنم ... چ بەدبەختىكى گەرەم ... چ نەگبەتەكەم ەموو عومرم لەسەر ئەو چوار جادە پىسەى شار بە خۆرا

تێپەپىوه . پالمدا بە دیواری مالى یەكێك لە بارۆنەكانەوه و وهختبورو بگریم... ئاوێم لە دواوهی خۆمدا یەوه و ژيانم هیچی تیانەبوو، هیچ... ئەو باى بايە چكۆلانە یە بۆ یە وهها دلى خوشرديم، چونكه ژيانم بۆشاییه کی گه‌وره‌بوو... ژيانى پیاویك كه هه‌تا خواحافیزییه کی ساده دلخۆشیده‌کات... ئەوه به جوړیک غروری پوشاندم، هه‌ستمکرد خه‌لكی كه نامبینن و فه‌رامۆش‌مه‌ده‌كەن له‌سه‌ر هه‌قن.

ئەو شه‌وه كه له گێژانه‌وه‌ی هه‌موو چیرۆكه‌كان بوومه‌وه، ویستم بگه‌ڕێمه‌وه بۆ مالى. له پێگادا بووم به‌ره‌و ده‌رگای گه‌وره‌ی نویمیران، له ناکاو ماشینیکی ئێجگار جوان و گه‌وره له به‌رده‌مدا وه‌ستا و گووتی «ماجیدی گول سۆلاف سه‌رکه‌وه». له ناو ماشینه‌که‌دا بارۆنی خه‌یالم بینی. سه‌ره‌تا ویستم سوار نه‌بم، بارۆن پێیداگرت و منیش ملدا و به‌ ناچارى سوار ماشینه‌که‌ی بارۆن بووم. بارۆن ئەو شه‌وه پوخساریکی په‌شۆکاوتری له یه‌که‌مجار هه‌بوو، كه‌مێك توپه‌ ده‌هاته به‌رچاوم، وه‌ك شتیك ده‌ماری گرتبیت و گرژییه‌کی ناکاوی تووشبوویت، به‌ خیرایی به‌ نویمیراندا سوپاندمییه‌وه و گووتی «گول سۆلاف. تۆ مامۆستای چیرۆکی خه‌یالییت، نویمیران چۆن ده‌بینیت... ئەوه مه‌راقیکی گه‌وره‌مه‌ بزانه‌م، تۆ نویمیران چۆن ده‌بینیت؟».

من گووتم «بارۆنی خه‌یال، خۆت ده‌زانیت، من کوپی خێزانیکی هه‌ژارم... نویمیران بۆ من شوینیکی جوانه... شوینیکه‌ وه‌كو خه‌ون، بۆ كه‌سیکی نه‌دار و ده‌ستکورتی وه‌كو من كه‌ هه‌ژکی تۆرم له ژيانى خو‌ش هه‌یه، نویمیران خه‌ویکی دووره‌ كه‌ نامه‌وێت تۆر بیرى لێكه‌مه‌وه». ئێستێکی کرد و گووتی «به‌لام شوینیکی خه‌یالی نییه، وانیه‌ شوینیکی خه‌یالی نییه؟». من بۆ ئەوه‌ی خۆم له بارۆن لاده‌م گووتم «كه‌وتۆته سه‌ر ئەوه‌ی مرۆف چۆن پێناسه‌ی خه‌یال ده‌کات... په‌نگه‌ بۆ پیاویکی

هەزار كە ناتوانىت كرى خانووه كەى دابىنبكات، شوپىنىكى خەيالى بىت...
 پياو چووزانىت؟». بەغەمىكەوه سەيرىكردم و گووتى «دەزانم تۆ پاست
 ناكەيت، دەزانم. تۆ شوپىنى خۆشتەرت بىنيوه، تۆ جيهانى سەير سەير
 زۆر گەراويت... لە هەر شوپىنەى چىرۆكىكت كۆكردۆتەوه». من سەيرى
 بارۆنم كرد، بۆ ئەوهى بزانم پاستدەكات يان گالتەم پىدەكات. سىبەرى
 جىدىيەت و گالتەشم بە تىكەلاوى لە پوخسارىدا بىنى. بۆ ئەوهى ترسى
 خۆم بشارمەوه بە هيمنى گووتم «جەنابى بارۆن ئەوهى زانىارى داوه بە
 تۆ بە هەلەداچووه، من هەرگىز سەفەرم نەكردوه، لە هەموو ژياندا لەم
 شارە نەچوومەتە دەرى، هەتا شار و شارۆچكە و گوندەكانى دەورووبەرى
 ئەم شارەشم نەبىنيوه. لە لەدايكبوونمەوه تا ئىستا هەر لە كوچە و
 كۆلانەكانى ئيرەدا ئەمبەرەوبەر دەكەم، لە هەموو ژياندا تائىستا نەچووم
 بۆ سەيرانىش، سەيرانگاكانى دەورووبەرىشيم نەبىنيوه». دەستىكم بۆ
 شاخەكانى دەورووبەر پاكىشا و گووتم «بارۆن هەتا سەر ئەو لووتكانەشم
 نەبىنيوه كە هەموو خەلكى شار هەفتانە دەبىينن... لە كۆپەوهكەشدا
 من هەر ليرە بووم، كاتىك تانك و زىپۆشەكانى دەولەت هاتنەوهشار،
 من تاك و تەنيا بەشەقامەكاندا پياسەمدەكرد».

هەستەمكرد بارۆن كەمىك مەستە، بە خەيالەوه گووتى «ماجىدى
 گول سۆلاف تۆ بەردەوام لەسەفەردايت، من دەزانم، من هەواڵم هەيه...
 من زۆرشت لەسەر تۆ دەزانم... بارۆنى بوكەشوشە وادەزانىت كە تۆ
 تەنيا حىكايت بۆ منداڵە كۆيرەكان دەكەيت، نازانىت كە تۆ گەشتىكى
 پاستەقىنەيان پىدەكەيت... كەس ئەوه نازانىت من نەبىت».

كەمىك وەستام و گووتم «من گەشتى پاستەقىنە بە كەس ناكەم، من
 دەتوانم تەنيا گەشتى خەيالىيان پىيكەم... گەشتى خەيالى، لەپاستيدا
 من هىچ ناكەم، تەنيا دلى ئەو منداڵە كۆيرانە خۆشەكەم كە ناتوانن
 دونياى پۆشن بىينن، لەبەرئەوه يارمەتيانەدەم دونيايەكى تر بىينن،

دونیایەک کە لە ناو خەیاڵی ھەمووماندا خەوتووہ.

بە دەنگێکی مەست پێگەنی و گۆتێ «بەلام خۆت و منداڵە کوێرەکان بەراستی ئێوە شارە خەیاڵیانە دەژین... من لەو منداڵە کوێرانەم پرسیوہ، ئێوان ھەموو شتێک دەبینن، وەک ھەر پێیوارێک کە سەفەرێکی راستەقینە دەکات، سوار کەشتییەکەت دەبن، ھەست بە بۆنی درەخت و ئاو و پووبارەکان دەکەن، ئێوە گوندە خەیاڵیانە دەناسن، بەو شارە گەورانەدا پیاسە دەکەن کە تۆ دەیانبەیت».

باش تۆزێک ماشینەکی لە پۆخی شەقامێک وەستان و بە توندی دەستیگرتم «پێمبۆ... ماجیدی گۆل سۆلاڤ... تۆ چۆن خەڵک دەبەیت بۆ ناو ئێوە نەخشەییە... من شیتێ نەخشەم، لە منداڵییەوہ نەخشەییەکی گەورە لەسەرمداوە. بەلام نازانم چۆن دروستییەکەم... پێمبۆ چۆن دروستییەکەم؟ من چەند سائە لەگەڵ سیاسییەکاندا ئیشدەکەم... ئیستاش لەگەڵ ئەندازیارەکاندا خەریکم... لە ئەنجومەنی شار یەکیکم لە بەرپرسەکانی دانانی ماستەرپلانێک بۆ ئێم شارە... من حەزم لە نەخشەییە، تێدەگەیت نەخشەیی گەورە، نەخشەییەک ھەموو ژیان لە ناو خۆیدا کۆبکاتوہ، نەخشەییەک ھەموومان لە ناویدا بین، تێدەگەیت... نەخشەییەک وەک تۆزێک خۆت دروستیدەکەیت و خۆشت لە ناویدایت، وەک بینایەکی بەرز وەستاکانی ھەمیشە لە ناوہوہ کاردەکەن و ناتوانن بچنە دەرێ، ئێوە خەونی منە. ماجیدی گۆل سۆلاڤ، نەخشە شتێکی بەشەرییە، بۆ یەک مەودا نییە، تێدەگەیت، ھەر مەودایەک بیری لە نەخشەکردوہ دەبێت بیری لە ھەمووان بکاتوہ... من حەزم لە نەخشەییەکە ھەموومان دروستییەکەین و ھەموومان لە ناویدا بین... بەشەر بە نەخشە لە ئازەڵ جیادەبێتوہ، نەوہک بە زمان یان بە خەیاڵ، حیوان زمانیش و خەیاڵیشی ھەیە، زانست ئێوەی سەلماندوہ، بەلێ، شتەکە تەواو زانستییە. تاکە شتێک کە مەودا لە پەلەوہر و گیاندارانی

تر جیادە کاتەو، نەخشە یە... نەخشە واتای هەموو دیمەنە کە ببینیت، تەواوی دنیا لە بەردەستتدا بێت، هەموو جیهان لە ناو ئەو شتەدا بێت کە تۆ دەیکێشیت...».

وێک پەشۆکانم بخوینیتەو، کەمێک نیوچاوانی گرزکرد و گووتی «ئاه ماجیدی گۆل سۆلاڤ... پیمبلی، تۆش لە مەکتەب پەخت لە جوگرافیا بوو یان نا؟».

بۆ ئەوێ تێنە کەوم گووتم «نازانم، بیرم نەماوە».

سەری نزیک کردەو و بە ئەسپایی گووتی «منیش وێک تۆ پەخت لەم شارەیه، پەخت لەم جیهانەیه... ئا بەمجۆری کە هەیه. جوگرافیا یان مێژوو باسی ئەو دنیا یە دەکەن وێک ئەوێ هەیه یان وێک ئەوێ هەبوو... بەلام من باس لە نەخشە یە کە دەکەم کە هەندێ بۆ هەمووانی دەکێشن... سەیرمکە، خەلکی خۆڕئاوا بەچی بوون بە هێزێکی گەورە... بەو پیاوێ زیرەکانە ی نەخشە یەکی وەها گەورە یان دروستکرد تەواوی دنیای گرتەو... وانیه، بەو نەبوون بە پیاو؟...».

ئەو و یقارە ی تیانەبوو کە لە یە کەمجاردا بینیبووم، نیگای شێوێ یەکی تر و پوخساری پەنگێکی تر بوو، شتێکی تیاوو کە لە شتێکی یەوێ نزیک بوو، مەستی بەجۆریک دایگیرساندبوو، لێی دەترسام... بەوێدا من جگە لە بیرە هیچ جۆرێ ئەلکەولیکی دیم نەدەخواردەو، زۆر لە پیاوی سەرخۆش سەلمدە کردەو. لە منداڵی یەوێ لە مەستان دووڤ و بەگومانبووم، هەستەمە کرد بینینی ئەوان بۆ خەیاڵم زۆر خراپە. سەیریکردم و گووتی «پیمبلی، چۆن ئەو منداڵێ کوێرانی بەو دنیا یەدا دەگێریت؟ بۆ پۆزێک نامەیت لە گەڵ خۆتدا؟ بۆ؟»

بە کەمێک ئازاییەو گووتم «جەنابی بارۆن، من حیکایەتخوانم... ئەگەر مێژووی ئەمشارە بخوینیتەو، بەردەوام حیکایەتخوان هەبوو، جاران ئێشە کە جۆریکی تر بوو، خەلک لە چایخانەکاندا دادەنیشان

و حیکایەتخوانەکان لە جیگایەکی بەرزەووە ئەفسانەو چیرۆکیان
حیکایەتیان دەکرد... بەلام من لە دەوروو زەمانیکی تردا لە دایکبووم،
من پیاویکی بەدەختم نە لە شوێنی خۆم و نە لە زەمانی خۆمدا
لەدایک نەبووم... جەنابی بارۆن، من ناچم بۆ هیچ شوێنیک، هێندە هەیه
حیکایەتەکانم چەشنی کۆن کۆیرەکان باشتر تێدەگەن، من کە سێکم تەنیا
نابیناکان دەتوانن خەیاڵاتم ببینن... چاوساغەکان بێن و نەین وەکو
یەکە».

بارۆن گووتی «نامەوێت دانیشم بە قەلەم و پاسە و پەرگال
نەخشەی دنیا دروستبکەم... ئەو جۆگرافیاناسەکان وادەکەن... من و
تۆ نەخشەیەک لەسەرماندایە و دەیهێنین بۆ دنیا... ئەو جیاوازی ئێمە
و ئەو گەمزانە یە کە من رقم لێیانە... گۆل سۆلاڤ پێویستیم بەو یە
ناو خەیاڵت ببینم... چۆن ئەو منداڵە کۆیرانە ناو خەیاڵت دەبینن،
منیش دەمەوێت ناو خەیاڵت ببینم». زەرەدە خەنە یەکی تر ساوم گرت و
گوتم «جەنابی بارۆن، چۆن مەرۆڤ ناتوانێت دیوی ئەو دیوی مانگ
ببینێت، شەوی خۆر تەماشابکات، بەسەر پووکاری دوو هەمی ئەستێرەکاندا
چاوبگێرێت، ئاوهاش ناتوانێت خەیاڵی ئەوانی تر بەتەواوەتی ببینێت...
مەرۆڤ تەنیا دەتوانێت هەندیک شت بپەخشێت... هەندیک شتی کەم و
هیچی تر... خەیاڵ دیوی ئەو دیوی ئەو شتانە یە کە ئێمە نایگەین».
وەک بپارێتەو گووتی «دەمەوێت شارێک لە شارە خەیاڵییەکانی تۆ
ببینم... دەمەوێت بۆم باسبکەیت... دەمەوێت چاوی لێکبێنم و لەگەڵ
خۆتدا بمبەیت... حەز دەکەم ئەو زەویانە ی لە خەیاڵی تۆدان هی من بن.
ئای ماجیدی گۆل سۆلاڤ چەند حەزەم دەکرد، چەند سەدە یەک لەمەو یەر
لە خۆرئاوا لە دایکبوومایە... چەند حەزەم دەکرد؟». من بێئەو ی لە هیچ
تێبگەم گووتم «بێگومان خۆش دەبوو، جەنابی بارۆن، منیش جار جار
بەجۆریکی بێمانا دلەم بۆ جل و بەرگی زەمانی زوو لێدەدات». بێئەو ی

گوئى بە قسە بيماناكانى من بدات بە دەم خەيالەو سەرى بەرزكرده و
و گووتى «سەردەمانىك زەويىيەكى تر و ژيانىكى تر هەبوو مەرۆف
بيدۆزىتەو... خاكى تر هەبوو داگيريىكات. بەلام ئىستا سەرتاپاي دونيا
لە يەك دەچىت... ئەوروپىيە كۆنەكان، لۆردەكان، بارۆنەكان، دۆقەكان
خۆشبەختبون، زەوى تر هەبوو داگيريىكەن... بەلام ئىمە دەسەلاتدارانى
ئەم ولاتانە بەراورد بەو پياوھ گەورانە هېچ نىن جگە لە راوكەرى نەقامى
چۆلەكە... راوكەرى بالندەى غەمگين. من ئىستا جگە لە راوچىيەكى
چكۆلە زياتر چىم... ماجيدى گول سۆلاف دەسەلات بە برپاى تۆ چىيە؟
». من هەرگيز بىرم لەو پرسىيارە نەكردبوو، لەو باوهرەشدا نەبووم لە
ژيانمدا كەسك بىتە پىگام پرسىيارى وەهام لىبكات، گوتم «دەسەلات
ئەو يە كۆشكى گەورەت هەبىت، ماشىنى جوانت هەبىت، بتوانىت دەستت
بگاتە هەندىك لەو ژنانەى حەزت لىيانە... تۆ حوكمبەكەيت، ئەوانە
بخەيتە زىندانەو كە پقت لىيانە. شتىكە لەو بابەتە». بە پىكەنىنەو
سەيرىكردم و گووتى «هەموو بارۆنەكانى نويمىرانىش وا بىردەكەنەو...
ئە هەموو بارۆنە گەمژەكانى نويمىرانىش وابىردەكەنەو. بەلام ئەو
دەسەلات نىيە. دەسەلات شتىكى ترە... من دواى سالاھەى سالا
خويندەنەو و ئىشكردن گەيشتمە ئەو برپاىيە. گەر مەرۆف نەتوانىت خەيال
دەستەمۆيكات و لەم سەر زەويىيەدا سەوزىيكات، بىدەسەلاتە. دەسەلات
برىتيىيە لە دەستەمۆكردى خەيال و هېچى تر. گول سۆلاف هەندىجار
مەرۆف شىت دەبىت تا دەگاتە قەناعەت، من لەوانەم كە شىت دەبن
تا دەگەنە قەناعەت، بەلام كە لە شتىكدا گەيشتمە برپا، ئىتر تەواو
دەتوانم ژيانى خۆمى پىبەخشم... دەتوانم لە پىناويدا بكورژم و زەمىن
وێرانبكەم، هېچ شتىك لە قەناعەت ترسناكتر و جوانتر نىيە... مەرۆف تا
قەناعەتى نىيە شىتە، كە دەشپىتە خاوەنى قەناعەت شىتتر دەبىت». بە
شەرمەو پرسىم «جەنابى بارۆن چۆن گەيشتىتە قەناعەت؟».

دەستیکردەووە بە لیخوڕین و ماوەیەک بێدەنگبوو، بەلام ئاشکرا بیرى
 لە پرسىیارەكەى من دەکردەووە. دواىى بە هیمنى گروتى «گول سۆلاڤى
 برام، ئەوێ مێژووى بەشەرییەتى دروستکردووە و دیاریدەكات، خەیاڵى
 حاکم و حوکمرانانى دۇنیایە... زۆر گەمژە هەن لەم شارەدا هێشتا لەو
 تێناگەن... گەمژە هەیه وادەزانیت خەیاڵ شتیکە لە ئیشى شاعیرانە؟
 هاها... گەمژەى وەهاش لە دۇنیادا هەیه و زۆریشن... وانییە؟». من بە
 ترسەووە سەیرمکرد و گروتم «نازانم». بەدەنگى بەرز گروتى «ئەوروپییەکان
 خەیاڵ لە سنوورى ئەوروپا هیئەتەى بەمدیودا... هەموو حاکمىكى دۇنیا
 مێژووى خەیاڵى حاکمەکانى پێش خۆى دەخوینیتەووە... ناپلیۆن خەیاڵى
 ئەسکەندەر و هانیپاڵى خویندەووە، بەلێ ئاوهابوو... هیتلەر خەیاڵى
 ناپلیۆن و بسمارک لەسەرىدا بوو... سەدام حسەین، خەیاڵى هیتلەر و
 ستالینى لە سەرى خۆیدا سەوزکردبوو، بەلام ئەو پادشا و دیکتاتۆرانە
 لەسەر زەوى پەلیاندەکوتا... زەوى تاقیگا و مالى ئەوان بوو، بەلام ئێمە
 لەم شارە چکۆلانەیه‌دا ناتوانین خەونى وەها ببینین، ئەو جوړە خەونانە
 لە دۇنیادا بەسەرچوون... بەلام راست دەوێت خەیاڵ شتیکە یەكەمجار
 لە سەرى سیاسییەکان و بازرگانە گەورەکاندا دروستەبێت. من مێژووى
 شیعریشم بە وردى خویندۆتەووە، شاعیران هەندىجار هیچ نین جگە لە
 سەگىك كە دواى خەیاڵى سیاسییەکان دەکەون، تۆ بەختەوهریت كە
 شاعیرنیت. بەختەوهریت و زۆریش بەختەوهریت... سەرەتا سیاسییەکان
 باسى ئازادى دەكەن ئینجا ئەوانیش دین و دەكەونە هۆنینه‌وێ بەیت و
 بالۆرە بەسەر ئازادیدا. پازدە سال لەمەوبەر خەیاڵى ئێمە ئەوەبوو بگەینه
 ئەم پۆرە، ئەم ئازادییەمان هەبێت كە ئیستا هەمانە... ئەو كات شاعیرەكانمان
 و سیاسییەكانمان و خەلكى سادە و ساكارى سەر جادەش، هەموو یەك
 خەیاڵمان هەبوو. دەمانویست شارێك شارۆچكە یەكمان بەدەستەووە بێت و
 دانیشین و ئاسوودە بژین، ئەو كات پۆزگارى زیرینى ئێمەبوو، سەردەمى

جوانى بوو، ھەموو يەك خەيالمان ھەبوو. ئىستا من دەمەوئىت شتێكى وابكەم... تێدەگەيت... ھەموو يەك خەيالمان ھەبێت. نا من نامەوئىت خەياللى خەلكى بىسپمەو و خەياللى خۆم سەوزبگەم... من پياوئىكى مۆدێرنم... تێدەگەيت، پازدە سال لە مەوبەر پياوى مۆدێرنى وەك من لەم كەلاوھەدا دروست نەدەبوو. من نامەوئىت خەياللى من بچیتە شوينى خەياللى تۆ، بەلكو دەمەوئىت نەخشەيەكمان ھەبێت، خەياللى ھەر دووكمان لەسەرى يارييكات... پێكەو ھاگەكە دروستبكەين، پێكەو كەشتيەكە دروستبكەين، پێكەو سەفەريكەين، ئەو كەشتيەى تۆ كە كۆپرەكانى پێدەگێرێت كەشتى ھەموومان بێت. ئەو ئىقلىمە پوناك و سەوزانە قىبلەگامان بێت... وانىيە؟ وانىيە؟ كە ئەم قسانە بۆ برادەرە ماركسىيە كۆنەكانم دەكەم، خەندەيەك دەيانگرێت و دەلێن كابرە ئەوھى تۆ دەيلێت يۆتۆپيايە، يۆتۆپيايە. منیش پێدەكەنم و دەلێم يۆتۆپيا نىيە، بەلكو ئەندازەيە، حىساباتە، ھونەرى پاكێشانى خەلكە بۆ ناو نەخشەكە، كۆلنەدانە، پەحمە... بەلێ پەحم و سۆزە... ھەروەھا بێرەحميشە. ئەوھى تا كۆتايى مل نەدات، ئەوھى جوانى ئەم شارە و ئومىدى سەبەينى و نرخى پاشەپۆژ بە ھىچ بگرێت، وەك چۆن بەرازىك لە پىسايى خۆيدا نوقمەدەبێت ئاوا لە خەياللى خۆيدا نوقمەبێت، من پەحمى پێناكەم. بۆ پازدە سال لەمەوبەر دەمانتوانى ھەموو يەك خەون بىبين... بۆ؟ ئەمڕۆ بۆ ناتوانين؟ من بە بارۆنەكانى برادەرم گووت، ئەو خەيالپەلاو نىيە، ئەو ھونەرە... لە كۆبونەوھەكى ئەنجومەنى ميراندا ھەستامە سەرپى و بەدەنگى بەرز گووتم، ئێمە ئىشمان ئەوھە نەھيلاين خەياللى مۆقەكان بە زايە بچیت... ئەو نەينى جياوازی نىوان خۆرئاوا و خۆرھەلاتە. لە خۆرئاوا ناھيلاين خەياللى جوانى بەشەر بە زايە بچیت، بەلام لێرە ناھيلاين ھىچ خەياللىك لەسەرى ئادەمىزاد بێتەدەرن، ھەموو خومان بەوھە گرتووە بلێين خەيال شتێكى ترسناكە نابێت لەسەرمان بێتەدەرن، ھەموو

فېربووين خېرا خەيآل و خەونى خۆمان بخەينە ژىرەو و وەك گورى
 پشيلە بېشارينەو و بلىين يۆتۆپيايە . باوهرتبيت من وام بە ھەموو سياسى
 و بارۆنەکانى ئەم وڵاتە گووتووہ ... بەلام زۆربەيان تىناگەن تۆ باسى چى
 دەكەيت». من بە كەمىك شەرمەوہ سەيرى بارۆنم كرد، كە بە خىرايەكى
 بيمانا لە شەقامە خالىيەكانى شەودا ماشينەكەى دەئاووت. گووتم
 «جەنابى بارۆن منيش تىناگەم تۆ باسى چى دەكەيت. من بير لەوہ
 ناكەمەوہ خەيآلتى خۆم بكم بە راست ... پياويكى شۆرشگىر نيم،
 خەلكانى شۆرشگىر بير لەوہ دەكەنەوہ خەيآلات بكەنە راست. جەنابى
 بارۆن، من قەت شۆرشگىر نەبووم ... شۆرشگىرەكانى ئەمڕۆ ديكتاتورەكانى
 سەيىنن، من حەزم بە چارەيان نىيە. من كەسنىكى بىلايەنم، مندا لان
 زياتر لە خەيآلاتم تىدەگەن. شتىك لە دونيادا نىيە ناوى شارى خەونەكان
 بيت، شارى خەونەكان ئەو شارەيە كە خەونى لى نىيە ... شتى واش لەم
 مەملەكەتەى ئىمەدا دروستناكرىت». لە تاريكيەكەدا لەبەلا سەيرى بارۆنم
 كرد، پياويكى جوان بوو. ھەناسەيەكى ھەلكيشاو گووتى «منيش
 شۆرشگىر نيم ... سەردەمى شۆرشگىران تەواو. لە كۆتايى سالانى
 ھەشتاوہ سەردەمى شۆرشگىران تەواو. بەلام من ھەندىك شت دەزانم كە
 تۆ نايزانىت. ئىمەى كورد لە خوارى خوارەوہى دونيادين، گەر ئەم
 ئەستىرەيە كونىكى تىبيت و بىانەويت بارى سووكبەن يەكەم كەس ئىمە
 فرىدەدەنە خوارى. ئىمە بەشە زىادەكەى بەشەريەتەين، تىدەگەيت، لەم
 سەردەمەدا كە دونيا بۆتە يەك، ميللەتانى داماوى وەك ئىمە ئەو ھەستە
 ھەراسانماندەكات كە ئىمە بەشە زىادەكەى بەشەريەتەين و لەوانەيە پۆژىك
 لە كەشتىيەكەوہ فرىماندەنە ناو زەريا. ماجيدى گول سۆلاف ئەو ھەستە
 بەنھىنى لە ناو ھەموو كوردىكدا ھەيە ... ھەستىكى ترسناكە كە ئىمە
 تلبە و خاشاكي سەر ئەم ئەستىرەيەين، تا دونياش بچوكتربىتەوہ ئەو
 ھەستە لە دلماندا گەرەتر دەيىت، ھەستىكە لەگەل شيردا دەرخواردى

مندالەكانمانى ددهين. تا هيزى گه ورتەر له دونيادا دروستبييت ئيمه
 بچوكترده بينه وه. يەك پڙگا له بەردەماماندایه، ئه ويش ئه وه يه شتى وه ها
 جوان بکهين، مرقايه تى هه ستيكات که زياد نين. خو مان به جوانى
 گه ورتە بکهين و خو مان به باغيک پزگاريکهين. زورجار واهه ستنده که م،
 چاره سهري کيشه کاني به شهرييه ت له ناو ئيمه وه باشتر دهرده که وييت.
 به لام من کارم به به شهرييه ته وه نيه، کوردیکی به دبخت چيه تا بو
 به شهرييه ت بيريكاته وه ... ها ... ئه ويان قسه ي پرپوچه . من برپارمداوه
 له خه يالآته کانددا له سنوورى شاره وانى ئەم شاره دهرنه چم. له گه نجيمدا
 ناسيوناليستيکی مارکسى مه زه ب بووم، به لام ئيستا له سنوورى شاره وانى
 ئەم شاره بترازيت ناتوانم بير بو شوين و مه کاني تر بکه مه وه ...
 عه زيزم ... ده زانم ئەم دونيا يه شتيکی گه وري که مه، ئەم ولاتانه ي من
 و تو جوړه پياويکی که مه ... ده زاني ئەو پياوه کييه؟ ئەو پياوه جوړه
 سياسييه که شاعيرانه بيريكاته وه، ياخود جوړه شاعيريکه سياسيانه
 بيريكاته وه. لاي ميلله تاني بچوک و به دبختى وه ک ئيمه ئەم دوو پوچه
 نابيت له يه ک بترازيت ... ميلله تاني گه وري باکيان نيه ... ميلله تاني گه وري
 ده توانن کاولکاريکه ن و له سه ر زه ويش سه ربه رز و سه رفراز بميننه وه،
 به لام ئيمه گه ر جوانى قبيله نامان نه بيت دهرين ... ئه وه قسه ي منه ...
 تيده گه يت ... من شوږشگيڤ نيم، سياسى نيم، شاعير نيم، به لکو پياويکی
 واقعيم که ده زانم شته کان بو کوئ ده پون. ده زانم ته نيا دروستکردنى
 جوانيه ئەو هه سته مان ده داتى که ئيمه له سه ر ئەم ئه ستيره يه زيادين،
 ئيمه ناتوانين پاکيت و ماشين و دهرمان بو به شهرييه ت دروستبکهين،
 به لام ده توانين جوانبين، گه ر فه وتاشين و مردين، فه وتان و مردنمان وه ک
 فه وتان و مردنى جوانى وه هابيت. توش وايت، ماجيدى گول سولاڤ
 توش وه کو منيت، له ناو پوخله به ره خه يالاييه کانددا تو له هه مووان زياتر
 له من نزىکيت، بويه ليتده پارپيمه وه له گه لمددا بيت ... له گه لمدابه ... مه به

بە دوژمنی بارۆن ... دوای شتی بچوک مەکه‌وه، تەنیا بیر لە پابوردو
 مەکه‌ره‌وه، دەستی خۆتم بەرئ و پیکه‌وه بابڕۆین بۆ پاشەپۆژ». من
 بەترسەوه دەستم کێشایە دواوه و گووتم «جەنابی بارۆن نازانم تۆ
 دەتەوێت بچین بۆ کوێ؟ نازانم؟». بە جۆریکی شیتانە گووتی «ئەو
 ئەمەریکییە حیزانە ناتوانن هیچ بۆ ئێمە بکەن ... تێدەگەیت. ئەم
 میللەتە من و تۆ جارێک لە دەرەوه کاویان دەکرد، دەیانکوشت، ئێستا لە
 ناوێک خۆی خۆی کاوڵدەکات، تێدەگەیت، گوێبگرە گۆل سۆلاڤ من زۆر
 لە گەڵ ئەو ئەمەریکییە حیزانە دا دانیشتووم، خەیاڵی ئەوان وەک خەیاڵی
 سیاسییە ئەفامەکانی ئێمە وایە. تۆ تێمانگەیت ... هەستدەکەم کەس
 تێمانگات ... کێ تێم بگات؟ بارۆنە گەمژەکانی نوێمیران؟ کە باسی
 خەیاڵیان بۆ دەکەم، حیکایەتی عەلادین و کلاوی سەخری جن و
 ئەنگوستیلە سلیمان پیغەمبەریان بە یادادێتەوه. حیکایەتی کورەکەچەلە
 و ئەسپی بالدار. گۆل سۆلاڤ دەمەوێت کاتیەک ئەم دونیایە تازەدەکەینەوه
 تۆم لەگەڵدا بیت ... باسی ئەو شتە جوانانەم بۆ بکە کە لەسەفەرەکاندا
 بە خەیاڵ دەبینیت، ئەو منارە سەیرانەیی دێنە ڕینگات، ئەو نەخش و
 نیکارەیی دیوارتاش و پایەتاشەکان لە شارە سەپۆسەمەرەکانی دونیادا
 دروستیدەکەن، ئەو بۆرج و قەلایانەیی لە بلوور دروستکراون ... ئەو
 مەزگوتە گەورەیی ئیمانداریی بللورین و پاکدامین تیا نوێژدەکەن ... ئەو
 هارمۆنییەیی کە مەژگەنەکان لەگەڵ یەکدا دەیخولقێنن ... هارمۆنی نێوان
 مەژگەنەکان، ئەوێکە موسیقایی راستەقینەیی وجود. خەیاڵ لای من ئەوێکە
 کە باغێک دروستبکەم هەر مەژگەنێک بینی بلیت ئەمە ئەو باغیە کە
 هەمیشە لە خەونەکانمدا بوو ... چی وادەکات شارێک ببێتە شاری
 خەونەکان؟ ها گۆل سۆلاڤ چی وادەکات؟ ئەوێکە هەر کەسێک سەیری
 درەختەکانی کرد، بلیت ئەمە ئەو درەختەییە کە من دەمەوێت هەمیشە
 ببینم، هەر کەسێک بۆنی گۆلەکانی کرد بلیت ئەمە ئەو گۆلەییە کە من

دەمەوێت تا مردن بۆنێبکەم، کە عاشقەکانی بینی یەکتەری ماچدەکەن، بلیت ئەمە ئەو ماچە یە کە دەمەوێت بەسەرییەو بەرم، کە بە شەقامەکانیدا پیاسەیکرد هەستبکات تا هەتا هەتایە، تا کۆتایی دنیا نایەوێت بگاتە مائەو، کە لە نێو ژووڕەکاندا دانیشت، هەستبکات لە ناو تەبایی نێوان مەرۆف و شتەکاندا مەلەدەکات، کە مزارەکانی بینی واهەستبکات لە پاکی ئاسمانەو نزیکە... کە لەسەر مافووڕەکانی دانیشت وازانێت بە سەر باغی پادشامەستەکاندا دەفرێت. کە شیعری خوێندەو، دنیا لە بیربکات، شیعەر دەبێت ئەو یادەویریە پەشەیی ناوسەرمان بکوژێت... من پێویستیم بە شیعەر بۆ ئەوێ لەم دنیایە دووریکەمەو، نەوێک بۆ ئەوێ یادگارە کۆنەکان و حەسرەتە پەشەکان قوولتەر بژیم... جوانی ئەوێ شتێک دروستبکەن و شتێکمان بیربچێتەو... شتێک بخولقێنن و ئەم دنیا پیسە فەرامۆشبکەن».

هەستمکرد بارۆن لە خەیاڵەکانیدا زۆر دوور دەروات. تا ئەوکات هیچ بوونەوێکی خەیاڵیم نەبینی بوو وەها دوور بروات و خەون بە دروستکردنی وەها کوچەو کۆلانیکەو ببینێت. من لە دروستکردنی شارە خەیاڵییەکاندا هەمیشە یاسایەکی سەرەکی پەچاودەکرد، ئەویش ئەو بوو شارێک دروستبکەم هیچ کات نەبێت بە شاری راستەقینە. خەیاڵ دروستکردنی شتێکە کە ناکرێت بە حەقیقەت، ئیستا کە دەبینی ئەو بێباک باس لە دەستەمۆکردنی خەیاڵ دەکات دەترسام. بەلام شێوازی قسەکردن و خۆدەرپێنی بارۆن جورێک بوو نەمەتوانی هەستبکەم پیاوێکی ترسناکە... من بیرم لە قسەکانی دەکردەو کە دەستی گرتم و گووتی «ترسناک ئەو شاعیرانەی پەشەکانی خۆیان دەپازێننەو، لە ستایشی مەحبوبەدا وزەی پۆچی خۆیان دەدۆڕێنن و دنیاوێک خۆی بە ناشیرینی جێدەهێلن... ترسناک... ماجیدی گول سۆلاڤ ئەوێ میلیلەتی ئێمە پزگاردەکات ئەو نێیە حیزبە کە لەپەق و سەرسەختەکانمان

یەك بگرن... ئەو یە خەیاڵاتەكانمان یەكگیریت و شتیکی نوێ بەرهم بهینیت... من كه باسی نهخسەت بۆ دەكەم، باسی ئەو جیگایە دەكەم كه خەیاڵی شاعیر و سیاسی و ئەندازیار پێكەو كۆدەبنەو و یاریدەكەن... خەیاڵی جوانناسەكان و حوكمرانان و بیناسازان پێكەو یاریدەكەن... گۆل سۆلاف ئێمە ناتوانین خۆمان پزگاریكەین و نیشتیمانمان لە دەست داگیركەران دەربهینین، بەلام دەتوانین خەیاڵمان پزگاریكەین... ناتوانین وەك ئیمپراتۆرییەتە كۆنەكان بەسەر زەویدا پەلبهاوین، بەلام دەتوانین وەك تۆ بە ناو خەیاڵدا پەلبهاوین... ناتوانین زەوی خۆمان یەكبخەینەو بەلام دەتوانین خەیاڵمان یەكبخەینەو... ئەو سەیركردنی منە بۆ دنیا، بۆیە پێمدهلێن بارۆنی خەیاڵ».

ئینجا سەیرئیکیکردم، شتێك لە شیتی لە نیگایدا بوو و بە هەسرەتێکی قوولەو گوتی «من پیاری دەولەتم... تێدەگەیت، من دوازدە سالا پیای دەولەتم، دوازدە سالا لە بواری جۆراوجۆردا کارمکردو، دڵنیا بە من لەوانە نەبووم كه حیزب دەخەنە پیش دەولەتەو. من ئەو شارە خەیاڵییە دەخەمە پیش هەموو شتیكەو، بەلام من تاك بآلم ماجیدی گۆل سۆلاف، تاك بآلم... دەمەوێت شارێکی گەورە بۆ خەونەکانی هەموومان دروستبکەم، دروستکردنی شاری خەونەكان ئەو ئیشی منە... بەلام تاك بآلم... تۆ لەو باوەرەدایت، سیاسییەك بە تەنیا بتوانیت دۆنیایەکی جوان دروستبکات... لەو باوەرەدایت؟».

هەستمکرد بارۆن تادیت غەمگینتر و تورپەتر دەبیّت. گوتم «جەنابی بارۆن نازانم گەر حیزب بچیتە پیش دەولەت یان بچیتە دای دەولەت چی لە چی دەگۆریت؟ سەر لەو شتانه دەرناکەم. من نازانم باسی سیاسەت بکەم... جەنابی بارۆن من یەك شت باش دەزانم، ئەویش سەیری فلیم بکەم و حیکایەت بۆ منداڵان بگێرپەو... تەنیا ئەو دوو شتە باش دەزانم... لەوانە بترازیت هیچ شتیکی دی نازانم».

بارۆن سه‌یرێکیکردم و به‌ هیمنی سه‌ری خسته سه‌ر سوکانه‌که،
 ماوه‌یه‌ک بێده‌نگ بوو و من به‌ لای چاو سه‌یرمه‌ده‌کرد، به‌ درێژایی
 هه‌موو قسه‌کانمان نه‌مه‌وێرا چاو بېرمه‌ چاوی. پاش ئیستیک بێده‌نگی
 هه‌ستمکرد بارۆن له‌ ناوه‌وه ده‌کوڵیت... بارۆن ده‌گریا... بێئه‌وه‌ی من
 قسه‌یه‌کی ناخۆشم به‌ بارۆن گروته‌بیت، ئه‌و ده‌گریا. سه‌ری خسته‌بووه
 سه‌ر سوکانه‌که و وه‌ک منداڵێک فرمیسکی ده‌باران. ماوه‌یه‌کی درێژ
 سه‌یرمکرد و هیچ نه‌گسوت... دواتر به‌ ترسه‌وه ده‌رگاکه‌م کرده‌وه و
 له‌سه‌ره‌خۆ ئوتومبێله‌که‌ی بارۆنم به‌جێهێشت، له‌ ده‌ره‌وه‌ش ده‌نگی گریان
 بارۆن هه‌ر له‌ سه‌رمدا ده‌نگیده‌دایه‌وه. ئه‌و شه‌وه که گه‌یشتمه‌وه مائێ...
 بێئه‌وه‌ی هیچ بکه‌م خه‌وتم و له‌ قوولایی دلدا ئاسووده‌بووم. بارۆنم وه‌کو
 پیاویکی باش هاته‌ پێشچاو که خه‌ریکه‌ شیت ده‌بیت... به‌لام دلنیا‌بووم
 هه‌موومان خه‌ریکه‌ شیت ده‌بین، هه‌ر یه‌که و به‌ شیوه‌ی خۆی.

گه‌ران بۆ یاقووتی مه‌مه‌د

عه‌تار له‌ ماوه‌ی ئه‌و چه‌ند ساڵه‌دا چه‌نده‌ها تیپی تایبه‌تی زانیاری
 دروستکردبوو، یه‌کیک بوو له‌و پیاوانه‌ی له‌ ده‌زگاکانی پۆلیس و ئاسایش
 زانیاری ده‌کری و زانیاریشی به‌وان ده‌فرۆشت، له‌ پالێشدا ئیشی بۆ
 سه‌رانی گه‌وره‌ی ده‌وڵه‌ت و حیزب ده‌کرد. له‌و سێ ساڵه‌ی دوایدا
 تیپیکی تایبه‌تی له‌ گه‌نجان و ژنان دروستکردبوو که ئیشیان ته‌نیا
 دواکه‌وتنی هه‌وائی ئه‌و کچ و ئافره‌تانه‌ بوو که له‌ مال هه‌لده‌هاتن. خۆی
 لیژانیکی گه‌وره‌ی ده‌موچاو بوو، سیخوڕ و هه‌والدزه‌کانی زۆربه‌یان منداڵ
 و بێگونه‌ه و فریشه‌پوو ده‌رده‌که‌وتن. به‌ هۆی لیژانی خۆی و هاوکاره
 نه‌تییه‌که‌کانیه‌وه زووتر له‌ هه‌مووان ده‌گه‌یشه‌ ناو نه‌تییه‌کان. وای لێهات

ھەر کەس ئافرەتی دیارنەمایە پووی لە عەتار دەکرد. پۆژ دواى پۆژ
 قەلەوتر دەبوو، پۆژ دواى پۆژ پەشتەر دادەگەرا و لە جاران زۆتر عەرەقى
 دەردەدا. لە پاییزی سالى ۲۰۰۴ دا، چیرۆکی ئافرەتیک بە ناوی یاقووتى
 مەمەد شارى ھەژاند. یاقووت کچی یەکیک لە ئاغا ناودارەکانى سپیپەز
 دەبیئت، لە یەکیک لە شارۆچکە دورەکانەو لە گەڵ کورپی یەکیک لە
 بەرپرسە سیاسییەکاندا ھەڵدیی و پوودەکەنە ئەم شارە. کورپە زۆر
 ناکەسبەچە و بێنەزاکەت دەبیئت، ھێندەى دەزانیت ناتوانیت دۆستەکەى
 قایمبکات و لە گەڵ خۆیدا بېشاریتەو، بۆ ئەوێ کەولێ خۆى دەریازیکات،
 کچەى بەستەزمان لە ناوەرەستى شاردا جێدەھێڵیت و دەستى لێبەردەدا.
 وەھا نامەرد دەبیئت ھەتا پێ و شوینى خۆشاردنەوێشى بۆ دانانیت،
 ھەر وەکو مشکى ترسنۆک ھەڵدیی و خۆى لە کونىکى نەزانراو
 قایمەکات. گەر یاقووتى مەمەد بە پێکەوت نەکەوتبايەتە سەر پێگای
 پیرەمێردىکى بەویژدان بە ناوی مام ھەریرەو کە کچەکەى لە یەکیک
 لە پێکخراوەکانى ژناندا کاریدەکرد، دەشیا یاقووت ھەرزوو تیا بچوايە.
 دوو پۆژ دواى ئەو شەوێ مام ھەریر یاقووتى مەمەدى گرتەو، ئەو بە
 کۆمەکی پێکخراوەکانى ئافرەتان و کچان، گەیشتە مالى تریفە یابەحرى.
 کچەکە لە ئەستێرەپەک دەچوو ھەر ئیستا لە ئاسمان کەوتییتە خوارى،
 وەھا جوان و پاک بوو، ھەر کەس بیدیبايە ھەیرانى دەبوو. خوشاڵبوو
 دواى بێقەرارییەکی وەھا کوشندە، لانکەیکى دۆزیبوووە. کاتیک گەیشتە
 ئەو پەناگا چەپەک و نەینییە، پێوێ دیاربوو کە ئەو چەند پۆژە زۆر
 بیری لە مەرگ کردۆتەو. کچان و ژنانى مالى یابەحرى ئامیزیان بۆ
 کردەو و لە دەورى ئەلقەیان بەست. ئەو چیرۆکی خۆى گێڕایەو و
 ئەوانیش چیرۆکی خویان بۆ گێڕایەو. لەو کاتەدا کە ئەو لەو مالەدا
 سەربوردی ژيانى خۆى حیاکەتدەکرد، پیاوانى خێل و چەكدارەکانیان
 لە حیزب و سوپادا وەک ئالۆش لە پۆحى دابیتن، بست بە بستى ئەو

دەشەرە بۆ یاقووت خان دەگەپان. چاوساغان و شارەزایان ناوبانگی
 عەتاریان بۆ وسوو ئاغای برا گەورە ی یاقووت ھەلدا. دواى سێ شەو
 لە ھەلھاتنى کچە ... وسوو ئاغا و چەتۆ ئاغای براى بە ھەموو تفاقى
 شەپەرەو چوون بۆ مالى عەتار و شەوێکی درەنگ جانتایەک پەر دراو و
 کۆمەلێک وێنەى جۆراوجۆرى یاقووتیان بۆ خستە سەر میزی ھۆلى
 میوانە کە. عەتار وەک زۆریەى شەوێکانى دیکەى ژيانى، بە وێنەى مەھراجا
 ھیندیەکان خاویلیەکی بە سەر یەو بەستبوو، سەیری فلیمیکی کۆنى
 ئەحمەد مەزھەر و مریەم فەخرەدینی دەکرد. لەشى داکەوتوو و پۆحى
 خەوالوو بوو. تا دەھات کە مەتر بەرگەى بیخەوى و میوانى درەنگ وەختى
 دەگرت. کە ئاگایانى سپیپەز گووتیان « بە ھەر نرخیک بوو، دەبیّت
 ئەم کچەمان لە ژێر زەویەو بۆ بەینیتە سەر زەوى ». عەتار دواى
 باوێشکێکی درێژ کەمێک ھۆشیارەو، کەمێک پشتملى خۆى خووراند و
 سەیریکی وێنەکانى کرد. وسوو ئاغا گووتى « گەر تۆ بتەوێت دەتوانیت
 بۆمانى بدۆزیتەو، گەر نەشتەوێت قسەى کە ترمان لەگەڵتدا ھەبە ».

 عەتار ھەر کات گوێى لەم ھەرەشە ژێراوژێرانە بایە، بیویستى خۆى
 دەستى دەبرد بۆ سەرى لووتى و دەیخوراند. کە ھەرەشەکان سنووریان
 ببەزاندایە ھەردوو گوێى عارەقیان دەردەدا و گریکانى کەپووى وەک
 بەربینی کۆترى ھاوو دەئاوسان. بە ھیمنى سەیری چەک و تفاقى
 ئاغاگانى کرد و گووتى « گەر لەم ولاتەدا بیّت بۆتان دەدۆزمەو ... گەر
 نەمدۆزییەو یەغنى کچەکەتان چۆتە دەرەوێ کوردستان و لە تۆپى مندا
 نەماو ... ماسى نییە لەم حەوزە مەلعونەدا بیّت و من نەیبینم ... بەلام
 گەر لەم حەوزە دەرچوویّت، ئیتر لە حوکمی قولاپى من دەرچوو و
 لۆمەممەکن ... ئاگایان کەس بۆى نییە ھەرەشە لە عەتار بکات ...
 عەتار ئەوێ بکریّت دەیکات ... بەلام ھیچ پراوکەریک نییە لە دونیادا
 بتوانیّت ھەموو تەیرەکان پراویکات ... پراوکەرى وا لە دونیادا نییە ... من

ئادەمیزادەم، پاداری ئیلاهی نیم». ماوەیەک بوو، هەر گرتیکی بەتابیەتە بەردەم دەیگوت «من پاداری ئیلاهی نیم».

لە پۆژی دواییەوه عەتار دەبایە هەموو هونەری خۆی بۆ دۆزینەوهی یاقووتی مەمەد بخاتەکار. دەیزانی ئەم سپیپەزیانە خەلکی کە لە پەق و بیدینن، خودایان بۆیە دەوێت تا بیکەن بە هاوکاری شەیتان، دەیزانی هەموو ئەو مەرقانەیی دەیانەوێت نیازی ئەهیمەن و کۆمەکی ئیلاهی تیکەلای یەک بکەن پەرە ترسین... زۆر پەرە ترسین. ئیستا کاتی ئەوە هاتبوو چارێکی دی چەقە قورسەکی خۆی بەکاربهێنێت، ئەو چەقەکی کەس نییەتی ئەو نەبێت «شەهزیار بایز ئەو کوپەیی دوو چاویی شوشەیی سافی هەیە و دەتوانێت ئەو دیو دیوارەکان ببینێت». هەر لە منداڵییەوه لە بری شەهزیار پییدەگوت «شوشە». دەبایە خۆی و شەهزیاری شوشە بۆ کچیکی زۆر جوان بگەڕێن، ئیجگار جوان. هەلبەت ئەستەمبوو لە سەرەتاوه شوشە بخاتە کار، ئەوە ئەو چەقە قورسەبوو کە لە کاتی دواجیمی یارییەکاندا بەکاریدەهێنا. ئەستەمبوو هەموو ئەم شارە کوچە بە کوچە و مەل بە مەل پشکنێت، سەرەتا پێویستی بە تیشکۆخستن بوو. بەشی هەر زۆری ئیشەکانی خۆی باش دەبردەپێوه، بەلام سەرەتاکان هەمیشە سەخت و دژوارن. عەتار بۆ گرتنی نیچیرەکان تەپکەتۆپێکی ئالۆز و هەمەسەری دروستکردبوو، سەرەتا وینەی یاقووتی مەمەدی دەدا بەو کەسانەی کە لە خالەکانی پشکنیندا کاریان دەکرد، ئەوانە لە دۆزینەوهدا لە هەر کەس زیاتر کۆمەکی عەتاریان دەکرد. هەر کەسێک بەراستی پۆلی لە گرتنی نیچیرێکدا هەبایە، عەتار وەها پاداشتیدەکرد، کەرەمی دەنگبداتەوه. لە ناو پۆلیسەکانی هاتوچۆدا کە شەقام و ناو ماشینەکانیان چاودێری دەکرد تۆپێکی گەورەیی هەبوو، لە نیو ئەو دوکاندارانەدا کە شتی ژنانە دەفرۆشن خەلکیک بە دڵسۆزی ئیشیان بۆ پادەپەراند، لە چیشخانەکانی دەورووبەری شار، لە گوندەکانی

سەر سنووردە دەیان داوی وردی چنێبوو... مەرۆف هەر چۆنیک
 بجوڵابایەتەو مەترسی ئەوێ هەبوو بکەوێتە ناو یەکیەک لە تەپکە
 ئاسنینهکانی عەتارەو. لەو دوو سائەتی دوایدا ئیشەکانی زۆریەتی بە
 وێنە و تەلەفون بە پێوە دەچوون، ئەو ماوەیەتی کە هیڤی هیڤی مۆبایل
 پلاو دەبوو، کارەکانی خێراتر و ئاسانتر بوو. لای عەتار شتیکی
 نەبوو ناوی ئیشی چاک یان بەد بێت، بازایی ئەو مەرۆف بوو... هیچ
 جارێک بیرێ لە شوناسی ئەو کەسانە نەکردبوو کە دوایان دەکەوت.
 هەندێجار هەستیدەکرد بە شیوەیەکی بێمانا عاشقی ئەم ئیشە بوو،
 تا زیاتر دەوڵە مەندابە کە مەتر بیرێ لە ژنەتێن دەکردەو، لەگەڵ یەک
 دوو سۆزانی لاگۆڵاندا سەروکاری هەبوو، هەفتەی جارێک تەلەفونی بۆ
 یەکیکیان دەکرد و دەهاتن بۆ لای، لەوێش بترانێت بەو فلیمە پووتانە
 شەو پارێزبوو کە پێشخەوتن لە ژێر بەتانییە کەوێ سەیریدەکردن. هەندێجار
 بە دیار ئەو فلیمانەو خەوی لێدەکەوت و بەیانێان گەر کارەبا هەبایە
 لەدەنگی خەشەخشی تەلەفزیۆنە گەرەکی بە ئاگادەهاتەو. چەند
 سائیک لەوێر جارێک ویستی ژن بەتانی، کچیکی عەباری زانکۆبوو
 لە هەند روستەم دەچوو، هاوپیەکی لەگەڵ کەدا یەکدی بینینیکی بۆ
 سازکرد. بە خۆی و چاکەت و پانتۆلیکی نیللی خەت خەتەو، بە پیش
 و سمیلکی پاک تاشراو، بە بۆنکی تیژی عەترفرۆشە شامییەکانەو،
 بە جوتی گۆیی عەرەقاویەو، بە نیگای پیاویکەو کە لەبری ئەوێ
 فیل و جامبازی لە پوخساریدا بێت حۆلی و حەپۆلی لە چاویدا بوو، چو
 بۆ بینینی ئەو کچە عیارە. کچەکە هەر ئەوێ بینێ بێتەوێ بزانی
 کچیە، بە شیوەی پۆشتن و خۆگۆرینیدا پیاوی کەرۆک و نەقامی ناو
 فلیمە عەرەبییە کۆنەکانی هاتەو، گرێکانی لووتی وەها ئاوسابوون
 و دەموچاوی بەجۆریک سەر عەرەق نیشتبوو، دەتگوت حوشرفرۆشیکی
 گێژی بەر خۆری باشوور. کچەکە پاش تۆزیک وردبوونەو لە قەد

وقیافەتی عەتار، بێئەوێ خۆی بخاتە هیچ قسەوباسیگەوێ بە تەوسەوێ داوای لیبوردنی کرد و پۆشت، شیوەی هەستان و جێهێشتنی وەها توند و بریندارکەر بوو، عەتاری سستکرد. دواتر بە ھاورپێکی عەتاری گووتبوو « ئیسکی مرئ. بۆنی فەرەدی تووری بازاری لێدەهات بۆیە حەزم نەکرد بمینمەوێ ». ماوەیەکی ھاورپێکانی بۆ گالتهجاری پێیانداگووت « فەرەدی توور ». فەرەدی تووری بازار... فەرەدی تووری بازار... عەتار ھەر جارێک دەچوو بەر ئاویگە و سەیری خۆی دەکرد ئێوە قسەیی بیردەکەوتەوێ... هیچ شتێک لێ ژیانیدا وەها برینداری نەکردبوو... لەو کاتەوێ لەزەتێکی گەورە لێوە دەبینی دواي ئافەرەتە پاکردوکان بکەوێت... شەپۆل و مراخانێک لەبەریکات و بە جێبە تازەکەوێ بازاری خۆی گەرمبکات و جگە لێ نیچیرەکانی بیر لێ هیچی دی نەکاتەوێ. ئێستا ھەفتەیک بوو تەنیا سەرقالی دابەشکردنی وێنە یاقووتی مەمەد بوو کە ھاورپێکی فۆتوگرافی دەستە دواي دەستە دەیشتەوێ و دەرژەن بە دەرژەن بۆی دەخستە زەرفی تاییبەتەوێ، تا بەسەر ھاوکارەکانیدا بەشیبکات.

یاقووتی مەمەد لێ شەوی یەکەمەوێ چووێ سەر ئێوە تەوێ گەورەوێ کێژەکان مافووریان لەسەر دەچنی. مافوورێک وەک دەیانگووت بۆ هیچ کەسیکی ئێمە دۆنیایە ناچن، بەلکو بۆ ئێوەی دەچن بگەنەوێ پۆچی خۆیان. تریفە کە یەکەمجار ئێوە ئامێرە گەورەوێ فەرەشەسازی پێشان یاقووت دا، بە دەنگە میھرەبانەکی خۆیەوێ گووتی « ئێمە فەرەشی ئێمە دەچنین، بۆ ئێوە نییە پابخریت، بۆ ئێوە نییە کەس لەسەری بوەستیت و لەسەری دانیشیت، بۆ ئێوە نییە بپواتە بازار، بەلکو چۆن بالندەکان بە ئاسماندا دەفرین، ئێمەش لەسەر ئێمە فەرەشانە دەفرین... بە ناو نەخشەکانیدا سەفەرەدەکەین و دەگەینە دۆنیایەکی پیاوانی دڕندە و دلێرەقی تیا نییە ».

تریفە یابەحری لەسەر کورسییەکی دادەنیشت، بەو دەنگە سێراویییە

خۆی، به پێنماییه ئەفسوناوییه‌کانی ده‌ستی کێژه‌کانی ده‌خسته
 سه‌ر سه‌مایه‌کی بپۆینه. له‌گه‌ڵ به‌رزبوونه‌وه‌ی تێمپۆی فهرشچینیدا،
 مافوورچه‌کان وه‌ک تارماییان لێده‌هات، ده‌که‌وتنه‌ ناو ته‌م و بولایێکی
 گه‌وره‌وه. کچه‌کان هێدی هێدی ده‌چوونه‌ دونه‌ییه‌کی تر و دۆخێکی پۆخی
 تریان وه‌رده‌گرت. یاقووت وه‌ک ئەوانی دی له‌ سه‌ره‌خۆ له‌ شوێنی خۆی
 داده‌نیشت، گوێی له‌ قسه‌کان و پێنماییه‌کانی تریفه‌ ده‌گرت، فێرده‌بوو
 چۆن ده‌ست بۆ ئەو ده‌زووه‌ باریکانه‌ به‌ریت که‌ وه‌ک هه‌وا ناسکبوون،
 فێرده‌بوو هه‌موو ده‌زوییه‌ک و تالێک و به‌ربه‌نی وه‌ک ژێی سازێکی گه‌وره
 وه‌زیفه‌یه‌ک و ده‌نگێکیان هه‌یه، ورده‌ ورده‌ تێده‌گه‌یشت ئەوه‌ی مافوورێکی
 جوان دروستده‌کات، په‌نگی تاله‌به‌نان و چه‌شنی بادان و جوړیته‌ی
 ده‌زووه‌کان نییه، به‌لکو جوړی ئەو ده‌سته‌یه که‌ دایده‌نیت. یاقووت
 سه‌یری لێهات که‌ بینی هه‌ر کات ده‌ست له‌ تالی ئەو مافووره‌ ده‌دات،
 هه‌ست به‌ هیچ ناکات، که‌ ده‌یگریت هه‌ستناکات شتێک له‌ ده‌ستیا‌یه‌تی،
 که‌ به‌رزیده‌کاته‌وه‌ ده‌بیینیت، به‌لام له‌وه‌ ده‌چیت تالێک تیشکی گرتبیت.
 که‌ هاته‌ ئەم ماله‌ سه‌راپای ترس بوو، پاسته‌ ماله‌که‌ له‌ شوێنێکی
 چه‌په‌ک و خۆشدا‌یه، پاسته‌ دا‌پیره‌یه‌ک له‌ سه‌ره‌وه‌ وه‌ک پوو‌پۆش و
 ده‌مامکی کۆمه‌لایه‌تی تیا‌ده‌ژی، پاسته‌ هه‌موو شتێک له‌م ماله‌دا بۆنی
 دلنایایی لێدیت. به‌لام ده‌یزانی سپیره‌زان به‌دوا‌یه‌وه‌ن، دلنایابو‌و تا مردن
 به‌دوا‌یه‌وه‌ ده‌بن. که‌ له‌گه‌ڵ ئەو کو‌رده‌ هه‌له‌هات دلنایابو‌و چ نامه‌رد و
 پوو‌پۆچیکه‌، هێند هه‌بوو ده‌یویست حیکایه‌تی را‌کردنیک بژی «ته‌نیا
 حیوان له‌م ولاته‌دا هه‌ولنادات له‌ ژیا‌نی خۆی پا‌بکات» یاقووتی مه‌مه‌د
 وابیری‌ده‌کرده‌وه‌... تا ئەه‌وکات هه‌ر که‌سی‌کی ناسیبوو، هه‌موو ویستبو‌ویان
 هه‌لپێن. ئێستا که‌ ده‌ستی له‌و مافووره‌ ده‌دا هه‌ستیده‌کرد ئەم مافووره‌
 ده‌بیات و له‌گه‌ڵ خۆیدا بۆ جی‌گایه‌کی دی‌که‌ی هه‌لده‌گریت. نه‌وره‌سی
 گول سۆلاف که‌ هێنای بۆ ئێره‌ پێی‌گوت «له‌وانه‌یه‌ پو‌ژیک پێ‌خرا‌وی‌کی

بیانی یان که سیک دی کومه‌کت پی‌یکات له‌م ولاته دهرچیت و له شوینیکی تر ژیان ده‌ست پی‌یکه‌یت‌وه ... کئ چوزانیت؟». به‌لام که له‌سر ئه‌و ته‌ونه دانیشته له دل‌ی خویدا گووتی «خودایه نامه‌ویت بچم بۆ هیچ شوینیک، یارمه‌تیمبده ... خودایه ... با وه‌ک ئه‌م کیزانه بتوانم به‌م مافووره دنیا‌م بیر‌بچیت‌وه ...».

وه‌ک تریفه دل‌ی بخوینیت‌وه ده‌ستی خسته‌سهر ده‌ستی و گووتی «یا‌قووت، جاران نه‌مده‌ویست به‌خه‌یال له‌م دونیایه هه‌لبی‌م ... به‌لام ئیستا ده‌مه‌ویت ... یا‌قووت ... سه‌یرمه‌ک، ئه‌م دونیایه وه‌ما ناشیرینه، گونا‌هیک‌ی گه‌وره‌یه جوانه‌کان تیا بژین ... گونا‌هیک‌ی گه‌وره‌یه».

دانیشتنیکی درێژ له‌گه‌ل مورته‌زای شه‌یتاندا

حه‌سه‌ن توفان - ئه‌یلولی ۲۰۰۴

شبر گووتی «هیزی ئیمه ئیستا له‌وه‌دایه که مورته‌زای شه‌یتان نازانیت کئ ئیمه‌ی ناردوه، دل‌نیا نییه چ هیزیک له‌ پشت گه‌مه‌که‌وه‌یه . یه‌که‌مین شت مورته‌زا ده‌یکات ئه‌وه‌یه به‌وردی ده‌گه‌ریت تا تی‌یکات و بزانیت ئیمه ژێر به‌ ژێر په‌یوه‌ندیمان به‌ چ لایه‌نیک‌ی ناو حیزبه‌وه هه‌یه، ده‌که‌وێته‌ سو‌راغی ئه‌وه‌ی کام له‌ سه‌رکرده‌کان پشت و په‌نامانه، به‌وه‌دا ئیمه ئاشکرا په‌یوه‌ندیمان به‌ که‌سه‌وه‌ نییه، ناگاته ئه‌نجام ... ناتوانیت خو‌ی لای مه‌غو‌لی و بارو‌نی پو‌رسه‌لان ئاشکرا‌بکات، دل‌نیا‌یه گه‌ر ئاشه‌که به‌ دیو‌یک‌ی تر‌دا بگه‌ریت، خو‌ی تیا ده‌چیت، با‌ش‌ترین پ‌ی‌گا له‌ به‌رده‌میدا ئه‌وه‌یه له‌گه‌ل ئیمه‌دا پ‌ی‌که‌و‌یت ... موته‌زا ئه‌وه له‌ هه‌ر که‌س با‌ش‌تر ده‌زانیت ... ئه‌زمو‌ونی زو‌ری ف‌ی‌زیک‌ر‌دوه شته‌کان به‌ وردی هه‌له‌سه‌نگ‌ینیت، ئه‌و که‌سیک نییه چاو بنوق‌ینیت و به‌ پ‌ی‌گادا ب‌رو‌ات ...

ته‌نیا که‌سانی وه‌کو من و تو که باکمان به‌دو‌نیا نییه ده‌توانین چاو بنوقینین و بپوین... مرؤف که ویستی هه‌موو شتیک ببینیت، هیچ نابینیت... من له‌ حیزیدا بووم ده‌زانم زۆربه‌یان ئه‌و نه‌خۆشییه‌یان هه‌یه، هه‌موو له‌ هه‌ولێ ئه‌وه‌دان هه‌موو شتیک ببینن، به‌لام دواچار به‌ کویری دینه‌ده‌ری و نابینا‌ده‌بن، هه‌سه‌نی پیزۆ به‌ ده‌گه‌ن یه‌کیک هه‌یه له‌ حیزیدا بمینیت‌ه‌وه و کویر نه‌بیت...»

نه‌خشه و پوانینه سه‌ره‌تاییه‌کانی شبر راستبوون. هی‌نده‌ی نه‌برد ئیواره‌یه‌کیان مورته‌زای شه‌یتان له‌ بازاری فه‌رشفروشه‌کان له‌ به‌رده‌مماندا قیتبووه‌وه و به‌ ده‌نگیکه‌وه له‌ ده‌نگی ئه‌و نه‌ده‌چوو گووتی «ده‌مه‌ویت بتانبینم... عه‌زیزان ده‌مه‌ویت بتانبینم. پێده‌چیت قه‌ده‌ر ئیوه‌ی ناردبیت، من بخه‌نه‌وه سه‌ر پێگای راست... پۆشنا‌یه‌که ببه‌خشنه‌وه به‌م عومره فانی و ناچیزم».

ئه‌و ئه‌کته‌ربازی و نمایش‌ساز‌یه‌ی منی زۆر توپه‌ده‌کرد، زۆرجار که‌ ده‌م‌بینی به‌و جووره‌ ده‌دویت و ده‌ست باده‌دات و قامه‌تی لوله‌دکات، په‌ست و نیگه‌ران ده‌بووم. شبر ده‌یگووت «ئه‌م پیاوه به‌ حوكمی ئه‌وه‌ی کۆنه ئه‌کته‌ره. ژبان وه‌ک شانوویه‌ک ده‌ژی». به‌لام من وام هه‌سته‌ده‌کرد هه‌ر ئه‌هریمه‌نه و فی‌ری به‌لاغه‌تی فریشه‌ بووه، ده‌توانیت زمانی شیرین و له‌فزی ناسک بیت، به‌لام له‌ ناوه‌وه شه‌یتانیکی بپه‌رحم جلّه‌وی دلی ده‌کات. له‌سه‌ر داوای خۆی، هه‌مان شه‌و من و شبر چووین بۆ دیداری... ده‌مانو‌یست وابکه‌ین لی‌مان نزیک‌بیت و ته‌ره و ته‌وه‌لا نه‌بیت. سه‌ره‌تای قسه‌مان له‌سه‌ر ئه‌وه‌بوو بۆ مورته‌زا ئاوها به‌ به‌لاغه‌تی فریشه‌کان ده‌دویت. گوزاره‌ی «به‌لاغه‌تی فریشه‌کان» که‌ جارێک له‌ غه‌زه‌له‌کانی هه‌زارباغدا بیستبووم، بۆ مورته‌زا سه‌ره‌نجراکێش بوو، ده‌ستی‌کرده‌وه به‌ نوانده‌نه‌کانی خۆی و گووتی «هیشتا زارویه‌کی پاک‌بووم په‌ش و سپیم جیا‌نه‌ده‌کرده‌وه، هیشتا مه‌عه‌ده‌م لای خوداش پۆشن نه‌بوو،

بەلام لە چاواندا ئانی تردا پموزن و ناشیرین دەردەکەوتم ... برایانی من، دۆسته دێرینه‌کانم، بە هەموو هەوری دنیا و بە هەموو غونچەی شەهید و نەگەشاوی سەرزه‌وی سوێندەدەخۆم، من تاکە پموزن نیگار و سەگپوخسار و بەدوینەی ئەو وەرزه‌ نەبووم ... سوێندتان بۆ دەخۆم و تکتان لێدەکەم باوەرم پێبکەن، لە وەرزی‌کدا لە دایکبووم هەموو مندالەکانی ناشیرینبوون ... مندالانی ئەو وەرزه‌ کەسمان ئاسایی و جوان وەک مندالی وەرزه‌کانی دیکە لە دایک نەبووین ... من کوپی وەها وەرزی‌کی مەلەونم کە تێیدا شەیتانیکی برسی مال بە مال نیکاحی ژنەکانی ئەم شارە ی کردووە ... پێتاندەلێم و ئێو ئارەزووی خۆتانە باوەردەکەن یان نا. شەیتان لە هیچ شارێکی دنیا بە ئەندازەی ئەم شارە ژنی لە خۆی مەرە نەکردووە و نیکاحی نەکردون ...».

شیر بە پێکەنینی‌کی بەرز گووتی «مورته‌زا پێدەچیت بە لاغەتی جوانی زمانت هەولێک بێت بۆ راستکردنەوێ بە لاغەتی چەوتی دەستەکانت. زۆر ئەوانە و شە ی جوان بۆ شارندنەوێ ناشیرینی دلایان بە کاردەهێتن».

گووتی «نا، بە لاغەتی جوانم بۆ شارندنەوێ دەستی پەش و دلی پەشم نییه ... بە لکو بۆ داپۆشینی عەیبی پوخسار و ناشیرینی جەستەمە. پیاوێ ناشیرینە بەستە زمانەکان گەر و شە ی جوانیان نەبێت، لەم دنیا و لەو دنیا مەنزل و مالایان جەهەنمە».

ئەو شەو بە دەستی‌ک جلی نوێو، بە رابەرمان دانیشتبوو، بە خواری جگەرە یەکی خستبوو نێوان پەنجەکانی، نە دایدەگیرساند و نە دایدەنا، نە دەبیرد بۆ لیوی و نە دە یخستەو پاكەتەکی. دەستی بە چەشنێک دەماردار و ئێسک و بێتووک بوو، مرقۆی دەترسان. سەرەنجی ئەو مەدا مورته‌زا نیوچاوانی بێئەندازە چرچ و پوومەتی سەیر ساف و کەم شوخت بوو، کۆمەلێک ناکۆکی قوول لە دیمەنیدا وەها ناشیرینیان کردبوو، مرقۆ گەر زۆر ئیجتیهادی لە نیگاریدا بکردبایە ترسی ئەوێ لێدەنیشت،

بگاته ئه و نه نجامه ی به راستی ئه م پیاوه له نیکاحی شهیتان و مروف دروستبووه . به لام که هه لده ستایه سه ره پێ، که قیافه ته خواره کهیم له قاتی تازه و قوماشی قه شه نگدا ده بینێ، ده گه ی شتمه ئه و به وایه ی ئه ویش پیاویکی ئاسایی ئه م ولاته یه ... وهک من و شبر، وهک مه غولی و تونچی . به دهنگه منگنه که ی خۆم قسه کانم پێبپی و گوتم « مورتەزا ... بیرتکرده وه ؟ ئیمه کاتمان زۆر نییه ، ئه وانه ی له ئیمه بالاترن فشارمان لێده کهن ، ده یانه ویت قسه یه کی راستیان له تۆوه پێبگات ، ناتوانین ته وای وهخته که لێگه پێین سه رقالی بیرکرده وه و حسابات بیت » .

وهک یه کێک هه موو ژيانێ که وتیته زه لزه له ، به چاویکی ترساو سه بیرکردم و گووتی « ئیوه به هه لدا ده پۆن ... من چیم ؟ من کیم ؟ بتوانم هه موو شتیک بزنام ، من خزمه تکاریکم ، به رده سستیکی بجوکم ، مورتەزای شهیتان که هه چ پۆحله به ریک خوشی ناویت کێیه تا خه لک بکوژیت ؟ ... خه سیو مورتەزا چیه ؟ ها چیه ؟ سه گیکه و هه چێ تر . من به یانیان که هه لده ستم ده لیم ئه ی پوناکی بمبوره که به له شی خه والووم به ناوتدا ده پۆم ... شه و که به ژیر ئاسماندا پیاسه ده کهم ، ده لیم خودایه نه کات به تاریکی پێ به میرویه کی خه وتووتدا بنیم ، چونکه نرخ و مانای ئه و میرو له نرخ و مانای من باشتر و به رزتره ... » .

وام هه سترکرد شبر به پێچه وانه ی منه وه له زه تێکی زۆر له قسه کانی مورتەزا ده بینیت . من هه روا به منگنی گوتم « مورتەزا ، کێ بهر پرسه له کوشتنی ژنان ... هه موو ده لێن تۆیت ؟ تۆ تاکه ی له سه ر ئه م نمایشه پڕوپوچه به رده وامده بیت . من خه سه نی پیزۆم پێده لێن ... تێده گه ییت ، خه وسه له ی ئه وه م نییه نیوه ی عومرم دانیشم و گوێ له درۆکانی تۆ بگرم » .

به غه میکه وه قاقایه کی لێداو گووتی « من ... مورتەزای دل په پوله ، مورتەزای خه سیو ، غه مگین ، ده م پاک ، به وه فا وهک سه گ ، مورتەزایه ک

که نازانیت زەرئە قووتە یەک پراویکات ... من؟» .

من بە تورپەییەو پالمداپەو و گوتم «واز لەم لیبۆکبازی و نواندە پوچە بەینە کە دەبایە لە شاتۆدا بیکەیت ... تێدەگەیت، هەردوو کمان دەزانین کۆمەڵێک مەیت لە نێوان ئێمەداپە . زاری خاوینت و وشە ی پاکت ئەو ناشارنەو کە دەستی خراپە کارت و دلێ بەدت کردویانە ... حیزب پۆلە ی هەزارجار لە تۆ کارامەتری تورپادە، خەلکێک هەن نایانەوێت ناوی حیزب بە هۆی تۆ و بارۆنەکانی دۆستتەو پەیسبێت و تۆزای بیت، کێ هە یە بیەوێت شکۆی حیزبێکی نیشتمانی پەرور بە هۆی بەدکارییەکانی ئێو و لکەدارییت و بکەوێتە نێو پیسی و زەلکاوەو ... مەسەلە کە لەو نالۆزترە کە تۆ تێدەگەیت» .

تورپەبوونی لە ناکاو ی من ماندوو یکرد، هەستەم کرد خۆی وا دەرەخات وەک ئەو ی خەریک بیت لە شوینی خۆی پڕوخت، بەلام سەیری کردم و بە دەنگێکی سادە و ئاسایی و دلنیاو گووتی «من نەمکوشتوو ... من هیچ کەسم نەکوشتوو» . هەناسە یەکی هەلکیشا و گووتی «هەموو خەلک وادەزانن من کوشتووم، بەلام من نەبووم، مورتەزا نەبوو» . شەر جگەرە یەکی داگیرساند و گووتی «ئە ی کێ بوو؟» .

کەمێک وەستا و وەک یەکیک پڕیاریکی زۆر سەخت جێبەجێکات گووتی «ئەو ژنانە ی لە گەرەکی بابەردان سووتان، من نەبووم ... قەسەم بە بالی بچکۆلانە ی بولبول کە لەگەڵ گەردەلوولدا شەپدەکات . مورتەزا کەسی نەکوشتوو . ئەو من نیم .. من کیم؟ ئێو مورتەزای بەدبەخت وەک چی دەبینن و وەک کێ تەماشایدەکەن؟ ... ئەو عەتاری مەلعون بوو مالمی ئەو ژنانە ی دۆزییەو ... عەتاریبوو . ژنی بارۆنی پەشمەک لەو مالمەدا بوو، دە مانگ بوو ژنی بارۆنی پەشمەک پرایکردبوو، عەتار ئەو مالمە ی دۆزییەو ... من ئاگام لەو نییە ... سیولالا ... چۆن من دەخەنە هەموو حیکایەتیکەو؟ چۆن؟ مورتەزا لەو پاکترە ئاگر لە

خه لک به ريدات... ئه وه ژنی بارۆنی په شمهک بوو له و ماله دا سووتا». شیر خوشحال بوو که مورته زا خه ریکه دپته قسه، به که مېک بېباکیه وه دهستی به قزیدا هیئا و گووتی «به لام تو به پررسی له کوشتنی دوو ژنی تر له نویمیران... خو حاشا له وهیش ناکه یت...». مورته زا به چاوکی غه مگین و ترساوه وه سهیری هر دوو کمانی کرد، که فیکي سپیم له سه ر لپوی بینی و به دوو لپوی وشکه وه گووتی «من که سم نه کوشتوه، له هه موو ژیاندا میرو له یه کیشم نه کوشتوه... من هیچ نیم جگه له زیوانیکی به دبهخت... من ناتوانم خه لک بکوژم، قه سه م به ته رزه ی پاک کاتیک بهر چیمه ن ده که ویت... قه سه م به بریه تی کاتیک دلپسی و گومان راوده نیت و ده یه زینیت و نه تکیده کات... که سم نه کوشتوه».

له ویدا هه ستمکرد وشه کان ته او له زاری ناتراژین. له شوینی خو ی هه ستاو گووتی «ئپوه نازانن مورته زای داماو کییه... شوینیکی له وه به رزرتان داوه تی که هه یه تی، چلی دره ختیکتان پی پوها بینپوه که نایگاتی، له باغیکدا داتانناوه که نایبینیت. من خزمه تکاریکی بچوکم، بچوکت له وه بدانه ی زه مانی زوو له دیوان و دهرباره کاندای پادشا سواریان ده بوو، من له وانه بچوکت رم... من که سم نه کوشتوه، سیولالا... من خه لک ده هیتم و ده به م، هه وال ده هیتم و ده به م... شتیکی بچوک ده که م بو ئه وه ی بزیم... به لام چونکه ئه م شاره که سیکی دی وه ک من دزیوی تیدا نییه، هه موو گونا هه کان ده خه نه ملی من... گهر جوان بوومایه، گهر ددانه کانم وه ک ددانی شه یتان نه بایه، که س نه یده ویرا ئاوها بمکاته خزمه تکار و دواتریش بمکاته گونا هه بار... ئپوه چی له ژیا نی خه سیو مورته زا ده زانن... چی له نازاره کانی ده زانن... چی له وه تیده گه ن گهر هه موو ژن و کچی ئه مشاره به خوړا وه ک سه گ ته ماشا تبکه ن... ها چی له وه تیده گه ن؟... من نه کته ریکی شانۆ بووم... چهند سال له مه و بهر

دەوری یاگوّم بینی، وای لە من. که دەمگوت «ئەو دەستەسەرەکی تۆیە ئۆتیلۆ» هەموو خەڵک هەڵدەستان و چەپڵەیان بۆ لێدەدام... بەو گوناھباریانکردم که کۆمەکم بە هاوڕێیەکی خۆم کردووە ژنەکی بکوژیت، بە خۆرا چوومە زیندانیکەووە که شایستەیی نەبووم... هەموو دەتانه‌وێت مورتەزا یەکه‌مین گوناھبار بێت، هەموو واتان دەوێت، هەموو پیاو کوژیکتان پتووستە تاوانەکانی پیا هەلواسن. بەلام من که سم نەکوشتوو». مورتەزا وەها ترساو و کۆم و چەماوەبوو بەزەیم پیا هاتەو.

شیر بە گومانەووە لێپرسی «مورتەزای شەیتان، تۆ کییت؟». من لە پرسیارەکی شیر تێنەگەیشتم، نەزمانی ئاخۆ دەیترسی نیت، یاخود بەپاستی دەیه‌وێت بزانی ت کیته. بۆ ساتیک منیش که وتمە گومانەووە و لە شوینی خۆم هەستام و سەیری چاوی مورتەزام کرد، منیش بە دەنگیکی کپ و غەمگین گووتم «مورتەزا تۆ کییت؟ تۆ کییت؟». وەها بوو وەک ئەوێ دەنگم لە دوورەووە بێت، وەک ئەوێ پرسیارێکی ژۆر قوول بکەم و بۆ نەینییەکی ژۆر بێن بگەرێم، وەک ئەوێ لە شاتۆگەرییە کدا بم و تێکستە که بیسەپێنیت بەسەرما ئەو پرسیارە بکەم. لە ناکاو هەستم بە سۆز و بەزەییەکی گەورە کرد بەرابەری، که میک لە ژوورە کدا سورپامەووە و بە خۆم گووت «حەسەنی پیزۆ عاتیفە نەتبات، تۆ ئیستا پۆخی نەوجەوانی چینی لە لەشتدایە، دلای که سیک لە هەناوتدایە که دەیه‌وێت بزانی ت باران شوکۆر چی لێهاتوو». بە بێرەحمی گەرپامەووە سەری، وەها لە کورسییەکی خۆیدا گرموڵەبوو بوو، تەنیا تۆزێکی دەبینرا. گووتم «مورتەزا ئەو شەوێ که موراد جەمیلیان کوشت تۆ لە گەلێاندا بوویت؟». بە دەنگیکی گریاوەووە گووتی «من هاوارم کرد مەیکوژن... قەسەم بە شەمالی هاوین و سروەیی بەهاران، هاوارم لە هەموویان کرد، نەیکوژن... گووتم کوشتنی ئەم پیاووە سوودی چیه، شەوێکی مانگەشەو

بوو. من ده‌بوویه موراډ جه‌میل به قسه‌ی خو‌ش له مال به‌یئمه ده‌ری. خو‌ی که منی بینی هه‌موو شتیکی ده‌زانی. باوه‌پم پی‌بکه‌ن، کراسیکی پرته‌قالی گه‌نجان‌ه و کاو‌بویه‌کی له‌به‌ردابوو، که به ناوی نه‌وجه‌وانی چینی بانگم‌کرد، زه‌رده‌خه‌نیه‌ک که‌وته سه‌رلی‌وی و به‌ده‌نگی به‌رز وه‌ک وه‌لامی مردن بداته‌وه، وه‌لامیدامه‌وه. سو‌یئد‌تان بۆ ده‌خۆم که ده‌ستم له ده‌ستی دا ده‌یزانی بۆ کو‌یی ده‌به‌م. به‌لام چۆن یاریکه‌ریکی شادومان دوا‌ی تو‌زی‌ک خو‌گه‌رم‌کردن به حه‌ماسی‌کی ب‌یو‌ینه‌وه د‌یته ناو گو‌ره‌پان، ناوها شاد و به‌جو‌شبوو. مانگه‌شه‌و بوو، فینکی‌یه‌کی به‌هاره‌ی خو‌شبوو، مانگ وه‌ک داسی‌کی زیوین وابوو، عه‌فووم‌که‌ن... برایان عه‌فووم‌که‌ن... له‌م به‌لاغه‌ته سه‌قه‌ته‌م بیو‌ورن... مانگ به‌که‌وانه‌یه‌کی پ‌وشنده‌چوو له کتیبی‌کی جوان فریبی‌ت و له ئاسمان نیشته‌جیبو‌وب‌یت. هه‌ور ده‌یگرت و به‌ریده‌دا، دل‌ی من وه‌ک ئه‌و مانگه وابوو... من نه‌مویستوو‌ه که‌س بکو‌ژم... باوه‌پ به‌مورته‌زا بکه‌ن... عاشق کو‌شتن له دینی مندا نییه، به‌لام بارۆنی کوله‌که... وه‌ها نا‌ئوم‌ید بوو... وه‌ها برینداربوو... سو‌یئد‌تان بۆ ده‌خۆم که تا سه‌ر ئیسقان له بارۆنی کوله‌که‌ش ده‌گه‌یشتم... له به‌رئه‌وه‌ی کو‌پ‌کی هه‌ژار بوو، له‌به‌رئه‌وه‌ی له‌کو‌لک‌یشییه‌وه بو‌وبوو به بارۆن هه‌موو ر‌قیان لی‌یبوو، هه‌موو حه‌زیانده‌کرد ژنه‌که‌ی حیزبی‌ت... «... له ناکاو وه‌ک هوروزمی‌کی عاتیفه‌ گرتبی‌تی، ده‌ستی خسته‌ سه‌ر ده‌موچاوی و گو‌تی «ژۆر بیرری نه‌وجه‌وانی چینی ده‌که‌م، ژۆر بیریده‌که‌م... من دوو سالّ زیاتر بوو به‌دوا‌ی هه‌موو شتیکی‌دا ده‌پ‌و‌یشتم، دوو سالّ زیاتر بوو، دوو سالّ له‌مه‌ویه‌ر بارۆنی پ‌ۆرسه‌لان منی پاسپارد بۆ ئه‌وه‌ی هه‌نگاو به‌هه‌نگاو دوا‌یبه‌که‌وم و هه‌موو زانیاریه‌کی له‌سه‌ر کو‌یکه‌مه‌وه. ده‌مزانی له‌گه‌ل چهند ژندا په‌یوه‌ندی هه‌یه... قه‌سه‌م به‌هه‌موو ئه‌ستیره‌کانی ئاسمان ده‌مزانی له‌گه‌ل چهند ژندا په‌یوه‌ندی هه‌یه. قه‌سه‌م به‌ره‌شه‌با‌ی به‌یانانی هاوین، قه‌سه‌م به‌پ‌و‌حی دره‌ختی کو‌ژدرا‌ی ناو تو‌فان... گه‌ر

بمویستبایە خراپە بکەم، گەر بمویستبایە یاریبکەم، فیتنە بنێمەو هەموو شتێکم دەکرد، بەلام ئێوە نازانن مورتەزا چ دەست و دەمیکی پاکە... گەر خراپە یەکی کردبێت، باشی خۆی پێیکردووە... گەر خراپە ی بەرابەر یەکی کردبێت بۆ ئەو بوو دڵی یەکیکی تر خۆشبکات... ئای چەند بیرى نەوجەوانى چینی دەکەم، ماوەیەک ئیشم ئەوەبوو ناوی ئەو کچ و ژنانە بخەمە لیستەو کە ئەویان خۆش دەویست... ئەوەتەى خەزەتەى بارۆنەکان دەکەم ئەوە یەکەمجار بوو خۆشی لە ئیشیک ببینم... پۆژ بە پۆژ نەیتى مورا و ژنانى ئەم شارەم پێدەگەشت... خوشکی فیلان و فیسار... کچی کۆ و کۆ... ژنى ئەم و ئەو... خواى گەرە... پۆژ بە پۆژ منیش عاشقى نەوجەوانى چینی دەبووم... منیش عاشقى دەبووم... پۆژ دواى پۆژ زانیارییەکانم دەبرد بۆ بارۆنى پۆرسەلان و ئەو دڵخۆشەبوو. مورا لەگەڵ هەر ژنێکدا بخەوتبایە، بارۆنى پۆرسەلان لای خۆی دەینوسی، خەزى لەو یە نەیتى خەلک بزانی، خەزى لەو یە گەر هاتنە سەر پێگای و بوونە دوژمنى هیندەى زانیاری لەلابێت بیانترسی نیت. تا دواجار تێگەشت یەکیک لە عەشیقەکانى مورا خوشکیکی خۆیتە... من پێشتریش ئەوەم دەزانی، بەلام بە قسەم نەکرد و زارى خۆم بەست و نەمدرکەند... دەزمانى دەیکوژیت، ئێوە مورتەزا وەک پیاویکی شەیتان و بێرەحم سەیردەکەن... من یەک سال بوو دەزمانى هیشتووی خوشکی بارۆن دۆستى نەوجەوانى چینی بوو، بەلام بۆ ئەوەى ژيانى ئەو کۆرە بپاریزم نەیتى کەم شار دەو و خۆلم پیاکرد و لە دڵى خۆمدا خنکانم. دەیانجار بارۆنى کولەکە دەیناردم بۆ ئەوەى سۆراغى باران شوکۆر و مورا بکەم و من بە گریانەو دەگەرامەو و دەمگوت بارۆن ژنەکەت لە بللور سافترە، لە ئاونگ بێگەردترە... درۆم دەکرد... بە چاوی خۆم لە باوەشى یەکدا دەمبینین و درۆم دەکرد بۆ ئەوەى نەکوژین. تا توانیم درۆم کرد... بەلام جیگایەک هەیه ئیتر خەنجەرەکە دەگاتە ملی خۆت

و ناتوانیت درۆبکەیت... کە بارۆنى پۆرسەلان زانى خوشکەکەى خۆى
 یەکیکە لە دۆستەکانى مורاد گووتى دەبیّت بیکوژین... سویند دەخۆم
 بە ھەموو ئەستیرەى بەرەیان... سویندەخۆم بە گولۆى ئەو باغانەى
 کە تا ئیستا ئادەمیزاد پێى تێنەخستوون، بارۆنى کولەکە بیگوناھە...
 بارۆن بە تەنیا نەیدەتوانى بیکوژیت... بارۆن نەیدەویست بیکوژیت،
 بەلام بارۆنى پۆرسەلان چوو بەنکلیشەى بارۆنى کولەکە... یەک مانگ
 بوو دەیانویست بیانکوژن، شەو دواى شەو کاتیان دیاریدەکرد. من
 ھەموو جارێک دەکەوتم بەسەر دەست و قاچى بارۆندا و دەمگووت تۆ
 ئەو ژنەت خۆشدەوێت، بۆ دەیکوژیت... بارۆن بۆ دەیکوژیت؟... بارۆن
 دەگریا... قەسەم بە بۆنى فریشتە پاکیزەکان... درۆ ناکەم. بارۆنى
 کولەکە نەیدەویست بیکوژیت، بەلام بارۆنى پۆرسەلان لە ژێرەو ئەوانى
 تری لیھاندا... پۆزانە نامەیان بۆ دەنارد و پێیان دەگووت ژن حیز...
 ھیهى... عەفوومکەن بەلام وایان پێدەگووت... پێیاندەگووت ئەمشەو
 کە چوویتەو بەزانە ئەستیرەکان بە کوێى ژنەکەتەوھن... تێدەگەن...
 بارۆنى کولەکە مندالێک بوو، گەنج بوو، وەک باران و موراڤ گەنج
 بوو، ناو حیزى نەبینیبوو، نەیدەزانى چى لە دەورى پودەدا... ئەو
 بەپاستى حەزى لە باران بوو. بەلام بە نامە و تەلەفون شیتیانکرد...
 بە زۆر خستیانە سەر ئەو بپوایەى کە بیکوژیت. کە دڵنیا بووم بارۆن ھێچ
 جارێکى نەماوێ جگە لەوێ بیکوژیت... دوو نامەم بۆ باران شوکور
 نوسی و گووتم بارۆن و مورتەزا دەیانەوێت بتانکوژن، بپۆن و پاکەن...
 خواى گەرە... ئەوێ من بووم ئەوێ دوو نامەىم نوسی... ئەوێ من
 بووم... من بووم...».

وێک مارێک دواى گرمۆلەبوون بکریتەو، کەمێک خۆى کیشایەو
 و لەسەر کورسییەکەى ھەستا. من تا ئەو کات لە بەر پەنجەرەکەدا
 وەستابووم. بەرەو پووم ھات و گووتى «ئەو شەوێ کە کوشتیان

کراسیکی پرتەقالی لە بەردابوو. کارەبای شار ھەر ھەمووی پراپوو، یەک فیدەریش چییە ئیشی نەدەکرد».

سەیریکی منی کرد و بە دەنگیکی گپ و ترسا و گووتییەو «یەک فیدەریش چییە ئیشی نەدەکرد».

ھەناسەیەکی ھەلکێشا و بە عادی خۆی پێکەنی و گووتی «من و بارۆنی کولەکە لە دواوە سواریبوین و جەغەری مەغۆلی لە پێشەو... من بە مۆردام گووت ھۆلیکی ئاھەنگمان بە کرێ گرتوو، نیازی شایبەکی نۆر گەورەمان ھەیە، وەرە و بزانی لە چیمان کەمە و چیمان دەوێت. مۆردا خۆی وا دەرخست کە باوەری پێکردوم... شتیکی نەگووت بۆنی گومانسی لێی. کە بارۆنی کولەکە ی بونی گووتی «بارۆن لە مێژە دەمەوێت بتبینم». مەغۆلی ھەک براھەکی شیرین دەستیکردە ملی و گووتی «سەیریکی ھۆلەکەمان بۆ بەکە بزانی مۆسەفاتی تێدایە... ھی ھی ھی ھی. ھەر کارێک کوشتنی تێباییت و نەیانەوێت نەتێبەکی بچیتەدەری، مەغۆلی خۆی دەیکات... ناھێڵن دەستی تری تێکەوێت... بەدریژی پێگا مۆردا جەمیل و جەغەری مەغۆلی نوکتەیان بۆ یەکتەر دەگیرێت... پێدەکەنین... باسی ئێ و ژنە عەرەبانەیان دەکرد کە ھاتوون بۆ ئوتیلەکان... مۆردا نۆر دای خۆشبوو».

من دەستیم گرت و گووتم «بۆم مەگیرێت، بۆم مەگیرێت، من ھەموو شتیکی دەزانم... دەزانم مەغۆلی چۆن کوشتویتی... من برادەری مەغۆلی بووم، ھەموو شتیکی دەزانم... پێمبێ... باران شوکورتان چۆن کوشت؟».

مۆرتەزا چوو ھەوێ سەر کورسییەکی و دیسان خۆی گرمۆلەکردەو، شەیتانیکی ھەما قاج درێژ بوو، کە بەو جۆرە دادەنیشت، نوکی ئێژنۆ تێزەکانی ھەک قاجی مێروویەکی زەبەلاح نۆر لەسەر ھەوێ شەیتانی بوو. سەیری لێھات کە ھەسفی ئێ و شوێنەم بۆ کرد کە مۆردایان تیا

ناشتوو. گووتى «نا... نا.. مورادمان لەویدا نەکوشت، لە جیگایەکی دی کوشتمان. کە جەغەری مەغۆلى دوا تەقەى لێکرد و دەستەسپێکی خستە خۆینەکیەوه، بە ھەر سێکمان لاشەکەمان خستە پشتى ئوتومبیلەکەى بارۆنى کولەکەوه و ویستمان بیهێنینەوه بۆ نویمێران... وای لەو شەوه... ئەو ماوێهە ھەموو مەیتەکانیان دەهێنایەوه بۆ نویمێران... کە گەپاینەوه، ھێژیکى گەرە چواردەورى ھەموو ئەو گەرەکەى گرتبوو، کونسۆلى بەریتانى و بەرپرسیکى گەرەى ئەمریکى ھاتبوون بۆ مالى بارۆنى شەکرچا... ھێژەکانیان وا دابەشکردبوو، پۆل برێمەریش بەاتایە تا دەگەشتە مالى ھە سێ جار دەیانپشکنى. مەغۆلى ماشینەکەى گێپرایە دواو و ھاتین و بە ناچارى لەو پێدەشتەدا ناشتان». بە ترسیکەوه سەبرى ھەردووکمانى کرد و گووتى «بەرەحمەتبێت، کورپیکى جوان بوو». شېر بیئەوێ مژى لە جگەرەکەى دابێت کوژاندىیەوه و گووتى «باران شوکریشتان ھەمان شەو کوشت؟».

کەمیک وەستا و پاش بیرکردنەویەکی کورت گووتى «کە گەپاینەوه کانزەمێر یەکی شەو بوو، کونسۆلى بەریتانى و میوانەکانى دی ھەموو پۆشیتبوون. ھەر دەھات و دەپۆی، با ھەلیدەکرد و خامۆشەبوو... قەسەم بە شەونم و غونچە، شەویکی خۆشبوو. گەر ئەو دوو کوشتنەى تیدا نەبایە، شەویکی خۆشبوو...». بەجۆرێکى سەیر دەستى لە دواوە درێژکرد و ئەژژوکانى خۆى خوراند... ھەک بیریکاتەوه بەزەردەخەنەى کى گەرەوه سەبرى ھەردووکمانى کرد و ماوێهەک بێدەنگبوو. پاشان تۆزیک خۆى راستکردەوه، لە جانەوەرێک دەچوو خۆى بۆ قەلەمبازیکى گەرە ئامادەبکات، ملی وەھا درێژ بوو لە قازیک دەچوو بیهوێت گوى لە دەنگیکى دوور بگرێت. تا زیاتر لە پوخسارى وردببویاتایەتەوه دزیوتر و دزیوتر دەردەکەوت، ھەموو جۆرەکانى ناتەبایی و تێکچوون لە شیوێ لەش و قەپۆزیدا بوو. گووتى «بارۆنى پۆرسەلان و مەغۆلى بە بارۆنى

کوله‌که‌یان گووت ئیمە باران شوکور ناکوژین، ئەوێ ژنی خۆتە و دەبیّت
تۆ ئەو کارە بکه‌یت. بارۆنی کوله‌که‌ خەریکبوو دەگریا، خودا شاهیدە
من که‌سم نەدیوێ وەک ئەو پیاوێ ژنی خۆی خۆشبویّت... که‌گە‌یشتینە
مالئ، نویمیران سەرپا خامۆشبوو، خامۆشی شارێک نا که‌خەوتبێّت،
بە‌لکو شارێک مردبێّت، نویمیران که‌ دەخەوت وەک مردووی لێدەهات که‌
هە‌لێشده‌ستا وەک مردوو له‌ خەو هە‌لده‌ستا، خا و خلیچک و خە‌والوو.
هی‌هی‌ هی‌هی... دەرگای خەوشە‌مان کردە‌وه، من وامدە‌زانی دەرگای دەرگا که‌
له‌ سەر‌تا‌پای شاردا دە‌بیسترت... هی‌هی... سیولالا... هی‌چ شتی‌ک لای
من وەک جیرپە‌ی دەرگا له‌ نێو‌ه‌شە‌ودا ترسناک نی‌یه... باریان... له‌
خەوشە‌که‌ی مالئ بارۆندا وە‌ستام و بۆ‌نی گیای بە‌هاران مە‌ستی‌کردم،
پێتان سە‌یر نە‌بیّت له‌ و سە‌تە‌دا که‌ هێشتا بۆ‌نی خۆ‌ن‌مان لێدە‌هات، من
بۆ‌نی گیای مە‌ستی‌کردبووم... بۆ‌نی گیای... من نوقمی بۆ‌نی گیای‌بووم...
مە‌غۆ‌لی به‌ منی گووت، له‌گە‌‌ل بارۆندا بچمە‌ ژوورئ و گەر پێ‌ویستی به‌
یارمە‌تی بوو، یارمە‌تی‌ده‌م... له‌گە‌‌ل بارۆنی کوله‌که‌دا سەر‌که‌وتم بۆ‌ قاتی
سەر‌وه‌. باران له‌ ژووری خە‌وتنه‌که‌ی خۆ‌یدا خە‌وتبوو، گ‌لۆ‌پێکی شینی
سفری داگیرساندبوو... قە‌سە‌م به‌ دامێ‌نی هە‌موو مۆ‌فە‌ پاستگۆ‌کانی ئە‌م
زە‌مینە‌، ئە‌و گ‌لۆ‌پە‌ سفرە‌ له‌و گ‌لۆ‌پە‌ دە‌چوو که‌ بیست سا‌ل له‌وه‌وبەر له‌
شانگۆ‌گری ئۆ‌تیلۆ‌دا بە‌کارمانه‌ینا، هە‌مان پە‌نگی شینی هە‌بوو که‌ له‌سەر
شانگۆ‌ی گشتی پە‌روه‌رده‌ له‌ دوا دی‌مە‌نی شانگۆ‌گرییە‌که‌دا دامانگیرساند...
هە‌مان ئە‌و پە‌نگە‌ی هە‌بوو. بارۆنی کوله‌که‌ وەک ئۆ‌تیلۆ‌ چوو سەر
جی‌گا‌که‌ی باران شوکور که‌ وەک دێ‌زده‌مونه‌ له‌سەر سی‌سە‌میکی قە‌شە‌نگی
ژن و می‌زدا‌یه‌تی خە‌وتبوو. وەک ئە‌وه‌ی باران پێ‌شتر مردبێّت به‌ ئا‌گا
نە‌هاتە‌وه‌، وەک ئە‌وه‌ی خۆ‌ی له‌و قسە‌نە‌ بپاری‌زێ‌ت که‌ دێ‌زده‌مونه‌ ده‌یکات،
وەک گە‌ردنی خۆ‌ی بۆ‌ پە‌نجە‌ی جە‌لادی‌ک پوو‌تکر‌دی‌ت، گە‌ردنە‌ سپی و
جوانە‌که‌ی وا دانابوو، تە‌ما‌حی خنکان‌د و دە‌ست لێ‌دانی له‌ د‌لئ بارۆندا

گه وره ترکرد. قه سه م به هه ناسه ی پاکى مندال، قه سه م به په پى کو تریک که گولله ی ناهه قى راو که ر به ر سینه ی ده که ویت، هه پیه یه می... قه سه م به بارى ته عالا که بالی ناسکی په پوله و که لبه ی گورگیشی دروستکردوه. هه موو شتیکی له و دیمه نه ی کوشتنی دیزده مونه ده چوو به دهستی ئوتیلۆ. جله سپیهه کانی باران شوکور، دهستکیشه په شه کانی بارۆنى کوله که، بیدهنگی ژووره که. به لام نه من یاگو بووم، نه بارۆنى کوله که ئوتیلۆ بوو، نه باران شوکور وهک دیزده مونه بیگوناه بوو. که بارۆن دهستی خسته بینى باران بیخنکی نیت، باران نه پاچله کی، نه جولایه وه، نه هه ستم به خیزه و قرغه و هه ناسه تهنگی کرد. ئیستاش ده لیم، به رله وه ی بارۆن دهستبخاته بینى باران ئه و مردبوو... سویند به باى سه با و شه مالى دهمه و سه حر. بینوتانه؟ که س له ئیوه بینویتسى مه خلوقیکى زیندوو بخنکیت و نه جولیتته وه؟ که س له ئیوه بینویتسى مروفتیک له خنکاندا هاواریک یان دهنگیکى لیوه نه یه ت؟. من هه زاجار به بارۆنم گووت به ر له وه ی تو باران بکوژیت، ئه و مردبوو، به لام ئه و ده لیت من هه ستم به ترپه ی دللى کردوه، هه ستم به هه ناسه ی کردوه، هه ستم به نوری نیگا و خو په ی خوینى کردوه. به لام کى ده لیت هه مووی وه همى پیاویک نین که به دواى گونا هی کدا ده که پیت خو ی پى ئه شکه نه جدات؟ من ده زانم ئه و فشاره ی که بارۆن به په نه کانی خستبوونیه سه ر گه ردنى باران به شى ئه وه ی نه ده کرد بالی په پوله یه ک بشکینیت. به شى ئه وه ی نه ده کرد گولیک له چله که ی بکاته وه بویه وا باوه رده که م ئه وه ته نیا حه سره ت و خو ئه شکه نه جدانه وا له میرى کوله که ده کات خو ی به گونا هبار برانیت...».

من پیمگووت «یاخود تو حه زده کهیت بارۆن بیخه تا ده رجیت؟».

که میک بیده نگبوو و گووتى «ئه وه تان بو ده گیرمه وه که بینیم.

خودای گه وره مان شاهیده، من ئه وه م بینیه که گیرمه وه. ئه و شه وه

لاشەكەى بارانم ھەلگرت و ناشتم. بارۆنى پۆرسەلان و مەغۆلى بارۆنى
كولەكەيان برد و تا ھەفتەيەك نەمبىنيەو. بۆ ئۇوھى غەمى خۆى
فەرامۆشېكات، ھەفتەيەك لە مەى زياتر ھىچى نەتۆشېبوو، لە مالى ئەم
سۆزانيەو ھەچوويو بۆ مالى ئەوى دى، دواى ھەفتەيەك كە بىنىم، پىشى
ھاتبوو... بېخەوى و مەراق خەرىكبوو دەيانكوشت... لەو بەدبەختيە
دوورمخستەو و ھىنام بۆ ئەم مالى، ھىنام بۆ ئەم ژوورە. ھەفتەيەك
نامۆزگاريمكرد... پىم نيشاندا... بەسەريدا ھاتم، كە ھاتەدەرى دەترسا،
ئىستاش لە ھەموو شتېك دەترسېت... ئاھ ئەى بەيانىيە خويناويەكانى
ژيان، لەدەست ئىوھ بۆ كوئى بچىن؟... ئەويش گەنجە، ئەويش لىقەوماو
و دەستخەپۆيە... ھىھى ھىھى ھىھى... ھەك من و ھەك ئىوھ... ».

مورتەزا ئىستا بە پىوھ قسەيدەكرد، چاوانى كرابوونەو، ددانەكانى
زەرد و كۆن دەياننواند. لە كاتى قسەكردندا ھەك وشەكان ھەلېدات و
بيانگريتەو دەستى بە ھەموو لايەكدا دەجولاند. ھەك ماريك ھاتە بەرچاوم
كە تاويك پەپكەدەخوات و تاويك دەكرىتەو. شېر بەسەرسامىيەو
سەيرى منى كرد و دووبارە لە مورتەزاي پرسىيەو «مورتەزا تۆ كىت؟
پۆلى تۆ چىيە؟ تۆ چىى دەكەيت؟ بۆ تۆ لە ناو يارىيەكەدايت؟».
مورتەزا لە بەرچاوى من لە درەختىكى بېگەلاى پىر دەچوو لە ناكاو
پۆحى تىگەپاىت و بەچىلكە و وشكەبەرگى خۆيەو بە زەويىدا بېروات،
ھەندىك بەلاى مندا ھەرگەرا و سەيرىكېكردم و بە قاقايەكى زۆر بەرزەو
گووتى «وامەزانن، من لە ترسدا قسەتان بۆدەكەم. گەر وابزانن زوپردەبم
لېتان. بۆيە راستى دەلېم، چونكە ھەزدەكەم نەپنى بدركىنم، ھىچ شتېك
لە دركەندى نەپنى خۆشتر نىيە. ھىچ شتېك لەو خۆشتر نىيە لە
بەردەست دوو پىاوى پاك و گەورەدا دانىشيت كە دەيانەويت ھەقىقەتيان
گوئى لېبېت... واى واى لەو لەزەتە. من پۆحم بەسەر ئەوانەو ھەردەچىت
كە دەيانەويت ھەقىقەتيان گوئى لېبېت... ئىوھ وادەزانن من شەيتانىكى

درۆزىم و پىقم له حەقىقەتە، وادەزانىن له قوولايى پۆحمدا ئارەزووى دركەندى راستىم نىيە... نا، ئىتوھە ئەن، مەرووف بۆيە دەچىتە ناو بەحرى نەيىيەكانەو تا دواتر كە هاتەدەرى كۆمەلەك حىكايەتى پەيىت. كە چوومە بنى بىرى ئەم شارەو خوليا و خەيالەم لای ئەم ساتەبوو كە دەرەنگ يان زوو پۆزىك هەموو شتىك دەگىرەو... پۆزىك لە بەردەم دوو پياوذا كە حەزىان لە بىستنى حەقىقەتە ئەژنۆ بەستەزمانەكانم شەلەبن، زمانى ترساوم شەلەبىت، هەبەيى مىلى بەستەزمانم شوپەبىت و هەموو شتىك دەگىرەو. من دە سالە چاوپەيى مەخلوقىك دەكەم لىمپەرسىت، من كىم. بەلام كەس ناویرىت. كەس ناویرىت لە مورتەزای شەيتان بپەرسىت... تۆ كىيت؟ راستە من خەزمەتكارم، بەلام من سندوقى دەرد و نەيىشىم... سندوقى دەرد و نەيىشىم».

ئىستا قامەتى نەرمەجولە و بزۆكتر دەهاتە بەرچاوم، پەوى بە شىوہەكى كۆپىر كرابووەو. دەپروانى و سەرتاپای پوخسارى يەك زەردەخەنەى گەورە و ناشىرىن بوو. من بە ئەسپايى گوتم «ئەى بارانت لە كوێ ناشت؟». گووتى «حەسەن توفان... من ئەو نەم كە تۆ تىدەگەيت... من ئەو نەم... هەموو وادەزانىن من پياويكى گرنەم، لە «سوارانى زۆزان» يش وادەزانىن من لای بارۆنەكان پلەوپايەكى بەرزم هەيە... بەلام وانىيە... راستە من زۆر خەزمەتيانەكەم... بەلام برايان... برايان... من هەيچ نەم جگە لە مردوونىژى ئەوان... من بەحرىكى قوولى نەيىشىم، هەموو وادەزانىن كە نەيىيەكەم خستە ناو دۆم ئىتر مەرگ نەبىت هەيچى تر لىم نايستىت. شەبەر مستەفا دەتەويىت بزانيىت من كىم؟... من سندوقى پەشى بارۆنەكانم... ئەوان هەرچى شتىكى پەشيان هەبىت لە دۆلى مندا دەينوسن. كەتەيىكەم كە دۆلى بەستەزمانى خۆم دەكەمەو تيا بنوسن و دۆلى بەستەزمانى خۆم دادەخەم تا كەس هەيچ دىرەكى ئەو كەتەيە نەخوينىتەو... ئەوان حىسابى كەتەيىكەم بۆدەكەن كە تا قىامەت

ناخوینریتیه‌وه ... هه‌سه‌ن تۆفان، تۆ واده‌زانی من نازانم ئیوه کین؟ ...
 ها ... من گیلیم ... من زۆر بیرم لیک‌کرده‌وه، زۆر زۆر ... دواى سۆراغی
 ئیوه که‌وتم ... ده‌زانم ئیوه هیچ نین. هیچ که‌س ئیوه‌ی پانه‌سپاردوه ...
 هه‌سه‌نی تۆفان ... هیهی هیهی ... ئیوه له به‌یانیه‌وه واده‌زانن که من
 له ترسدا شتقان پیده‌لیم ... هیهیهی ... خوشحالن لاواز و که‌ساس و
 ترساو ده‌مبینن ... هاها ... به‌خته‌وه‌رن که یاری به دلکی به‌سته‌زمان و
 پاکى وه‌کو من ده‌که‌ن. به‌لام من ده‌زانم هیچ که‌س ئیوه‌ی پانه‌سپاردوه.
 ئیوه پقتان له بارۆنه‌کانه و هیچی تر ... پقتان له حیزبه و هیچی تر ...
 پقتان له سه‌رۆکه‌کانمانه ... می می می می می می.

من نه‌مزانی چی بلیم. شبر که‌میک ناو قژه زه‌ده‌که‌ی خوراند و
 گووتی «گه‌ر دلنیايت، ئیمه که‌س پانه‌سپاردوین، بۆ به مه‌غولیت
 نه‌گووت ... بۆ لای میری پۆرسه‌لان ئیمه‌ت ئاشکرا نه‌کرد؟».

مورته‌زا گه‌ش و کراوه قسه‌یده‌کرد. ده‌ستی به‌رزکرده‌وه و گووتی
 «له‌به‌رئه‌وه‌ی ئیوه‌م خوشده‌وێت. ئیوه دوو گوڵی تاقانه‌ی ئەم شاره‌ن ...
 ئیوه دوو دره‌ختی ده‌گه‌می ئەو باغه‌ن که خه‌ریکه هه‌مووی ده‌مریت و
 په‌ژمورده ده‌بی‌ت ... پیمه‌که‌نن. به‌پاستیمه ... ئیوه واده‌زانن، من پیزی
 جوانی ئیوه ناگرم. من هه‌موو شتی‌کتان پیده‌لیم، له‌به‌رئه‌وه‌ی ده‌زانم
 ئیوه ناتوانن هیچ بکه‌ن ... قه‌سه‌م به هیلکه‌ی تازه‌ی کوکوختی له
 هیلانه‌کاندا ... ئیوه ناتوانن هیچ بکه‌ن ... ناتوانن هیچ بکه‌ن ... ناتوانن ...
 له‌به‌رئه‌وه‌ی منیش و ئیوه‌ش له‌و به‌شه‌ی ئەم شاره‌ین پاستی بزانی‌ن و
 نه‌زانین ناتوانین هیچ بکه‌ین. گه‌ر بمزانیا به ئاده‌میزادیک ئیوه‌ی نارده‌وه
 هیچم نه‌ده‌ردکاند ... سویند به سه‌حه‌رگاهانی به‌هار، سویند به کێلگه
 پاکه‌کانی سوپج ... ده‌بووم به به‌ردیکی ره‌ق و هیچم نه‌ده‌ردکاند، ده‌بووم
 به مه‌یمونیک که زمان نازانیت و به سه‌گیک که کلکی کلافده‌کات
 و هه‌لدیت ... به‌لام ده‌زانم ئیوه دوو پێبوا‌ری پێگای حه‌قیقه‌تن ... دوو

به پوله ن و هاتوون له هه لاله ی دلی مورتەزا شیلە ی حەقیقەت بمژن ... بمبورن، عەزیزان له بە لاغەتی شکاوم ببورن. ئیوه دەزانن من باغی حەقیقەتم، مورتەزا لاله زاری حەقیقەتە. من دەزانم ئیوه نیازتان بە هیچ نییە، بۆ کەس ئیش ناکەن ... سەر بە بالەکانی حیزب نین ... دوو هه لۆن و له سەر هه پرا بۆ بینینی راستی به ره و خوار ده فرن» .

وهک لیبۆکیک سه مابکات به دهوری خۆیدا ده سوپایه وه و به و خه نده گه وه و شیتانه یه ی خۆی سه یری هه ر دوو کمانی ده کرد. ئه وه یه که مجار بوو دڵنیابم، خۆتندنه وه ی چروچاوی ئه م مه خلوقه ه یچ شتیکی دیاریکراومان له سه ر پۆخی پینالایت، خه لک هه موو ته نیا سه یری پوخساریان ده کرد، به لام دلی شتیکی ئالۆزتر بوو. چوه به رده می شبر و گووتی «وامه زانن مورتەزای به سه ته زمان بلیمه ته، وامه زانن دلی پر نابیت له ترس و دوودلی ... دلی مورتەزا هه ندیجار وهک دلی زه رنه قووته یه کی ترساوی لیده دات ... شه و ناخه ویت. قه سه م به برایه تی من له گه ل غه مد، دلم وهک دلی عاشقان په شیمانی ده کیشیت و حه سره ت ده یسووتینیت ... چه نده ها شه و وهک شیت به ژووره کانی ئه م کۆشکه چۆله دا پامکرده و پر به هه موو دیوار و په نجه ره کان هاوارمکرده و. منیش نامه ویت نه ینیه کان له گه ل خۆمدا ببه مه گوپه وه. واده زانن مورتەزا له وه ده ترسیت، ئیوه بچه حوزوری بارۆنه کان و بلین مورتەزا نه ینی ئیوه ی درکاندوه؟ ها ... واده زانن؟ ئیوه وا ناکەن. تاسه ر ئیسقانیش گونا هباریم، ئیوه له وه گه وره تر و پاکترن وام له گه لدا بکه ن. ئیوه تیمده گه ن ... ئیوه ده زانن ده سه ته راسته قینه کانی مورتەزا چه ند پاکه ... ئیوه حەقیقەتتان ده ویت ... مورتەزا زیوانی حەقیقەتە. من هه موو شتیک ده زانم. مورتەزای شه یتان هه موو دلیک ده خۆیتیته وه ... له یه که م شه وه وه که حه سه ن تۆفان منی پسواکرد ... له ده نگیدا، له توپه بوونیدا، له شیوه ی هه ناسه دانیدا تیگه یشتم چه ند پیاویکی راستگۆیه ... دوینی به خۆم گووت مورتەزا

چاوبنوقینه و پۆحی خۆت ته سلیمی ئەو دوو فریشتەیه بکه . گووتم ئەمانه لهو پۆحانهن حەقیقەتیان دەوێت . مرقۆه جوانهکانی ئەم شارە ، ژن و پیاوه جوانهکانی ئەم شارە دهیانەوێت بزانتن حەقیقەت ماوه یان مردووه . هی هی هەموو دهیانەوێت بگەنە یه قینیکی . من دوینێ شەو تا بەر به یان له سەر یه ک قاچ سه مامده کرد و خوشحالبووم که ئێوه م دۆزیوه ته وه ... قوولایی پۆحی ئێوه م بینیه ... دوا جار که هاتن بۆلام زانیم ئێوه پرسیوام ناکه ن ... زانیم» .

ئینجا به چرپه گووتی «منیش رقم له حیزبه ، قه سه م به خودا رقم له حیزبه ... که س نییه رقمی له حیزب نه بیته ، هی هیهی هی هه تا سه روکیش رقمی له حیزبه» .

من به غه میکی قوولەوه گووتم «مورته زا ... گرنگ نییه ئێمه چیین؟ به لام پیمبلی باران شوکورت له کوێ ناشت؟» . مورته زا گووتی «من مردوونیژی حیزیم ... مردوونیژی بارۆنه کانم . له میژره حه زده که م یه کیک بدۆزمه وه ئەو راستیانه ی لا بدرکینم ... قه سه م به پۆحی بولبول و بۆنی میخه ک و په نگه یاسه مینی نوێ ، بێزاریووم وه ک کتیبیک بژیم که له ناومدا شت ده نوسن و دایده خه ن ... له پۆحمدا نه ئینی ده نوسن و دایده خه ن . گهر ده وێریت حه سه ن تۆفان وه ره و ئەم کتیبه بکه ره وه و سه یری لاپه ره یه کی بکه ... گهر ده توانیت وه ره و دلم بخوینه وه که سال دوا ی سال نه ئینی تیا ده نوسن . وه ره و سنگم والا که و بزانه چی تیدا به . به لام ئەوه ی ئەم نه ئینییه ده زانیته ده بیته به مه خلوقیکی ترسناک ... ده زانم پۆژیک له پۆژان ده مکوژن ... که دوا لاپه ره ی ئەو دلای منیان نوسی ... که سه یریان کرد دلای من چیتر لاپه ره ی سپی تیا نه ماوه و نه ئینی دیکه ناگریت ... که پوانیان پۆحی مورته زای به سه ته زمان لییده پۆژیت ... هیهی هی هاها .. هی هو هی .. ده یکوژن ، بۆ ئەوه ی خۆم و نه ئینییه کانم بۆ هه تاهه تابه برۆین بۆ جه ه نه م ... شبری قه زه رد ... لیم مه پرسه ، من

كۆيم. من كۆتیبكى زىندووم، بەلگەيەكى پەشم و ھەناسە دەدەم... بمکوژە تا لەگەڵمدا ئەو كۆتیبە زىندووە بمریت... دەتەوێت بمرم و لەگەڵمدا نەینى سەرەدمىك بچیتە ژێر خاك؟ ھاھا... من توحفەيەكى زىندووم». بە جىدىيەتیکەو پتر لە جىدىيەتى ئەكتەريكى شارەزا دەچوو، ھاتە بەردەمى من و بەدەنگىكى زۆلال و بەرزگووتى «حەسەنى توفان، تۆ دەتوانیت خۆت ئاوا ھەيتە مەترسىيەو؟... دەتوانیت؟ ئەوان منيان كرد بە مۆزەخانەيەكى تاريك كە لەسەر دوو قاچ دەپۆم... دە سالا، پۆژ دواى پۆژ دلى خۆم دەكەمەو و ئەوان نەینى تیدا دەنوسن، ھەموو شەويك بە دلەى بەدەختەم دەلۆيم، ئەى دلەى بەدەخت خۆتبگرە و مەپوخی. ئەو دلەى من نەبێت ھىچ سندوقىك لە دۇنيادا ئەو ھەموو نەينىيە ناگریت... ئەگەر تۆ تەنيا دلۆپىك لە نەينىيەكانى من بزانی، شىتدەبیت. گەر سەرى ئەو سندوقە ھەلبەرى دەرد و ترسى و ھا دەبينى بەشى ھەزاران شارى دۇنيادەكات. ھىچ شتىك وەك ئەو مەرووف شىت ناكات، نەينى بزانی و نەيدركۆنیت. من بۆ ئەو شىت نەبم پێدەكەنم... ھاھا... ھىھى... بۆ ئەو شىت نەبم سەمادەكەم».

شېر لىپېرسى «مورتەزا تۆ چى دەكەیت؟ تىناگەم مانای چى مردوونىژى بارۆنەكان بیت... مورتەزا مەترسە و دلەى خۆتمان بۆيكەرەو». گووتى «مورتەزا بترسیت؟... بترسیت؟... مورتەزا ھەندىچار زۆر دەترسیت و ھەندىچارىش دەبیتە ئازاترين پياوى دۇنيا. مورتەزا ئاواھىە. ھىكايەتى من لەسەردەمى شەپى ناوخۆو دەست پێدەكات. تازە لە زىندان ھاتبوومەدەرى... پياویك بووم غەمگین و بێئىش، زىندانى بەعسىيەكان منى كردبوو بە رموزنىكى ناشيرين. ئىو وادەزانن من ھەمیشە وا ناشيرين بووم؟ بەلى ھەروا ناشيرين بووم، بەلام و ھا نا و بەمشۆوھە نا... منیش وەك ھەموو مەخلوقاتى دىكەى خودا جوانى خۆم ھەبوو... پۆژىك لە پۆژان دلى مەرووفىكى ئاسايى لە

سینه‌مدا تریه‌ی هاتووه، منیش وهک هر ئاده‌مییه‌کی به‌دبه‌ختی تری
 ئەم دونیایه‌ غەم و شادومانی خۆم هه‌بووه ... پۆحم به‌ ئان و ساتی
 وه‌هادا پۆیوه‌ پریووه‌ له‌ په‌حم و خۆشه‌یستی. قه‌سم به‌ جوانی عه‌شق
 له‌وانه‌یه‌ به‌کیکیش دوور به‌ دوور هه‌ستی به‌ پاکی دڵم کردییت و هه‌زی
 لیکردبم ... کئ چوزانییت؟ هیهی ... به‌لام هه‌ستده‌که‌م پلانیکی ئیلاهی
 و پیلانیکی گه‌ردونی له‌ گۆرپیوون تا پۆحی من وابشیوویت. بارۆنی
 پۆرسه‌لان له‌ کاتی شه‌پدا ویستی ده‌ستم بگرییت و له‌ هه‌زاری و بیکه‌سی
 ده‌رمبه‌ینییت. ئەوکات بیکه‌سیبوم، براهه‌کم که‌ ئەویش وه‌ک من نه‌دار و
 هه‌زاریوو به‌خیویده‌کردم ... من وه‌ها ده‌ستگورتبووم، سه‌گ و پشيله‌کان
 له‌ من باشت و خۆشتر ده‌ژیان. هاوپی کۆنه‌کانم، ئەوانه‌ی له‌گه‌لیاندا
 چووبوومه‌ سه‌ر شاتۆ، ئەوانه‌ی له‌ ماکه‌س و ئۆتیلۆدا هاوته‌خته‌مبوون،
 پرسیوايانکردبووم، وه‌ک ژنکوژیکی دلپه‌ق سه‌یریانده‌کردم ... به‌ هر کۆلانیکی
 ده‌پۆیشتم ژنان خۆیان ده‌شارده‌وه ... هیهی هی ... به‌ هر کوچه‌یه‌کدا
 تیده‌په‌پیم، منداڵان له‌ به‌رده‌مدا هه‌لده‌هاتن ... ناوی سامناکی مورته‌زای
 شه‌یتان له‌م شارهدا ده‌گه‌پتوه‌ بۆ ئەو وه‌رزه ... چۆن ده‌یانتوانی وا
 به‌ مورته‌زای بیخه‌تا بلێن؟ ... چۆن ده‌یانتوانی بیته‌وه‌ی جوانی پۆحم
 ببینن، ئاوها وێرانکه‌ن؟ ... چۆن؟ ... وه‌ها بوو پووم له‌ هر ئیشیک
 ده‌کرد قاپییه‌کانی به‌ پوومدا داده‌خران. هی هی هی ... وه‌ها بوو ...
 نان له‌ سه‌ر سفه‌رمدا نه‌بوو ... وه‌ها بوو، برسییتی و بیپاره‌یی و پرسیوایی
 تاده‌هات به‌ره‌و خوار ده‌ییردم ... له‌وکاته‌دا بارۆنی پۆرسه‌لان که‌ره‌میکرد
 و ئەو کاره‌ی بۆ دۆزیمه‌وه. سه‌ره‌تا هه‌ندیک لاشه‌ی کوشتاری ناوخبوو
 که‌ ده‌بایه‌ بیسه‌روشوین بکرابانایه ... ده‌بایه‌ ونبن و که‌س نه‌زانییت کئین
 و کوپی کئین و له‌ کوین ... سئ لاشه‌بوو له‌ ژێرزه‌مینیکدا، هر سیکیان
 بۆگه‌نیان کردبوو ... نازانم کئ بوون و سه‌ر به‌ چ حیزیییک بوون ... سئ
 گه‌نج بوون له‌ سئ به‌تانی په‌شه‌وه‌ پیچرابوون ... من هر سئ لاشه‌که‌م

هه‌لگرت و ناشتمن... سویند به جوانی و به‌پاستی ئه‌وه یه‌که‌مجاربوو ده‌ست له ده‌ستی مردوویه‌ک بده‌م... من گوپم بۆ هه‌لکه‌ندن، من به هیمنی خستمه ژێر خاک و ته‌سلیمی خودام کردن... هه‌ندیجار پووده‌که‌مه‌ خودا و ده‌لیم ئه‌ی باری ته‌عالا، گهر مورت‌زا نه‌بی‌ت که لاشه‌ی مردوو به‌خه‌تا‌کان ده‌هینیت‌وه‌ ح‌ز‌و‌رت تۆ چی ده‌که‌یت؟ من له‌و سالانه‌دا تی‌گه‌یشتم ح‌یز‌ب هه‌میشه لاشه‌یه‌کی هه‌یه به‌شاریت‌وه... ح‌یز‌یه‌کانی ئه‌م شاره هه‌میشه لاشه‌یه‌کیان هه‌یه به‌شارنه‌وه».

مورت‌زا وه‌ک بیر له ده‌ورو زه‌مانی‌کی زۆر دێ‌رین بکاته‌وه، وه‌ک بوونی من و شیری فه‌رامۆش‌کردی‌ت چووه پێش‌ده‌می په‌نجه‌ره‌ی ژووره‌که و گووتی «ئهو‌کات نوێ‌میران دروست نه‌کرا‌بوو، پارچه‌یه‌ک زه‌وی گه‌وره‌ی بێ‌ساحی‌ب بوو. بارۆن بازنه‌یه‌کی بۆ کێ‌شام و گووتی مه‌یته‌کانت لێ‌ره‌دا بنیژه. هه‌ی هه‌ی، بازنه‌یه‌کی ته‌باشیری گه‌وره... من سنووری ئه‌و بازنه‌یه‌م له‌ می‌ش‌که‌دا کێ‌شا و پیکابی‌کی سپیم له‌ بارۆن وه‌رگرت و بووم به‌ لاشه‌نی‌ژ. هه‌ی هه‌فته‌یه‌ک نه‌بووه ئیدی من لاشه‌م نه‌بی‌ت، گهر هه‌فته‌یه‌ک لاشه‌که‌م دوا‌بکه‌وی‌ت زه‌ویم لێ‌ده‌بی‌ته‌ جه‌ه‌نه‌م... قه‌سه‌م به‌ خودا له‌ شه‌ری ناو‌خۆ‌دا لاشه‌کان زۆر‌تری‌بون... هه‌ندیجار له‌ گو‌ره‌پانی جه‌نگ‌دا چه‌ندین لاشه‌ی بێ‌ش‌و‌ناس جێ‌ده‌مان که‌ زۆر‌به‌یان جه‌نگا‌وه‌ری بێ‌ که‌سو‌کار بوون. شه‌وان دره‌نگ به‌ خۆ‌م و پیکابه‌ پاک و سپیه‌که‌مه‌وه، پیکابه‌ فری‌شته‌یه‌که‌مه‌وه به‌ وه‌ره‌قه‌ی مۆر‌کرا‌وی سه‌ر‌کر‌دایه‌تی و فه‌رمان‌ده‌ی گشتی هێ‌زه‌کانه‌وه ده‌چووم و لاشه‌کانم هه‌ل‌ده‌گرت و ده‌مناشتم... هه‌ی... ئی‌وه‌ واده‌زانن مورت‌زا په‌حمی نییه... لاتان وایه مورت‌زا لاشه‌کانی خۆ‌شنا‌وی‌ت... هه‌ی... من لێ‌ره‌دا، له‌ د‌ل‌م‌دا ئه‌لبوم‌یک‌ی نه‌ه‌ینیم هه‌یه که هه‌ی که‌سی‌ک ناتوانی‌ت بیکاته‌وه، هه‌ی که‌سی‌ک ناتوانی‌ت بیه‌ینیت، له‌ وێ‌دا وێ‌نه‌ی هه‌موو لاشه‌یه‌کم هه‌ل‌گرت‌وه... لێ‌ره‌دا، ئاله‌م که‌له‌ ناشیرینه‌م‌دا، بۆ‌نی هه‌موو لاشه‌یه‌کم به‌ جیا هه‌ل‌گرت‌وه... له‌م ده‌سته‌ پاکانه‌م‌دا مه‌لمه‌سی هه‌موو

پێستیک و هه‌موو مردووێه‌کم هه‌لگرتوو. گهر من ئه‌و هه‌موو مردووهم نه‌ناشتباهه‌ کێ ده‌یناشتن؟ له‌دوای شه‌پی ناوخۆ، پۆژیک بارۆنی پۆرسه‌لان هات بۆلام و گووتی «غه‌فوور ئاغای سه‌رماوزه‌ی» ئیشی پێته‌. غه‌فوور ئاغا له‌ دۆستانی نزیکه‌ی سه‌رۆک بوو که له‌ مه‌جلیسه‌دا ده‌یگوت «نیوه‌ی به‌زی ورگی سیاسیه‌کانی کوردستان، دوگی به‌رخه‌ی منه‌». کچیکی سه‌رماوزه‌ی به‌بێ وسته‌ی ئاغا و کوپه‌کانی له‌ زانکۆ چه‌زی له‌ هه‌تیوه‌ گه‌دایه‌کی هاواری کردبوو. کوپانی ئاغا هه‌ردووکیانیان کوشتبوو و خستبوویانه‌ دوو گوێنی گه‌وره‌وه‌ و له‌ ئه‌شکه‌وتیکی عاسی نیو ده‌ربه‌نداندا شارده‌بوویانه‌وه‌. ئه‌وه‌ یه‌که‌م ژن بوو من بینێژم. که‌ لاشه‌کانم له‌و ئه‌شکه‌وته‌ ده‌ره‌ینا وامده‌زانی له‌ چه‌سته‌ی ئه‌مجۆره‌ ژنه‌ به‌ده‌خته‌، نایه‌ته‌وه‌ پێگام. که‌ ناشتم وامده‌زانی خانم له‌ نیوان ئه‌م هه‌موو جه‌نگاوه‌ری شه‌پی ناوخۆدا هه‌ست به‌ ترس و بێزاری ده‌کات. قه‌سه‌م به‌ هه‌ناسه‌ی پاکی که‌و له‌ کاتی قاسپه‌ قاسپدا... ئه‌وه‌ یه‌که‌مین ژن بوو من په‌نجه‌م به‌ر له‌شی بکه‌وێت. هیه‌ی هیه‌یه‌ی دواتر هه‌ر ئاغایه‌ک، هه‌ر قه‌بیله‌یه‌ک، هه‌ر به‌رپرستیکی حیزبی، هه‌ر پێکخواییک، هه‌ر حیزبییک، هه‌ر ده‌وله‌مه‌ندییک، هه‌ر ده‌زگایه‌کی پۆلیس یان ئاسایش بیانویسته‌باهه‌ لاشه‌یه‌ک بشارنه‌وه‌ و بێسه‌روشوینی بکه‌ن ده‌یاندا به‌ مورته‌زا. که‌ نوێمیرانیان دروستکرد، ئه‌و پارچه‌ زه‌وییه‌یان به‌ دیواریکی بازه‌یه‌ی گه‌وره‌ گه‌مارۆدا و دوو ده‌رگایان بۆکرد».

مورته‌زا وه‌ستا و ده‌ستی له‌ گیرفانه‌ قووله‌کانیدا گێپرا و گووتی «ئه‌وه‌ کلیلی ئه‌و ده‌رگایانه‌یه‌، ئه‌وه‌ کلیلی باغه‌کانی مورته‌زایه‌... ئه‌وه‌ کلیلی باغه‌کانی چه‌قیقه‌ته‌. من له‌و پارچه‌ زه‌وییه‌دا گول و ئاده‌میزاد ده‌نێژم... هیه‌ی می هه‌موو خه‌لک له‌ نوێمیران واده‌زانن ئه‌وه‌ باغیکی گه‌وره‌یه‌، هه‌موو خه‌لک پێیده‌لێن باغه‌کانی مورته‌زا. بارۆنه‌کان نه‌بێت... بارۆنه‌کان هه‌موو ده‌زانن. له‌م ده‌ ساڵه‌دا هه‌فته‌ نه‌بووه‌ له‌وێ مه‌یت

نه نيزم ... قه سه م به دووری ئاسمان و به رزی مانگ و غه ریبی نه سستیره ...
 قه سه م هیهی به ئیشراقاتی سپیدان له سه ر دل ... هه ر ئاغا یه ک ویستبیتی
 هیهیه هیهیهی ... ویستبیتی لاشه ی ژنه خائینه که ی بشاریته وه من بۆم
 شار دۆته وه، هه ر به رپرسیک ویستبیتی نه یاره کانی کفن و دفن بکات من
 بۆم کفن و دفن کردوه، هه ر کاسیبیک، سیخوړپک، تیرۆریستیک، عاشقیک،
 نه ئینیزانیک، خائینیک کوژابیت، من به وه ده ستانه ی خۆم هه لمگرتووه
 و له باغی مورته زادا شار دومه ته وه، که مجار هه بووه لیو نه نیمه سه ر
 نیتوچاوانی مردووه کان و ماچیان نه که م و نه لیم «دلی من بۆ وا مردیت
 » ... هه موویان وان لیره دان ... وان له دلی مورته زادن ... له م به حره کپ
 و بیده نگ و بیزمانه دا که ناوی مورته زایه ... هیهیه هی هو هی ... وای
 له م دلّه بیده نگ و کپه ی من وای ... هیهی ئیوه واده زانن من له ترسدا
 قسه تان بۆ ده که م؟ ها؟ واده زانن له ترسدا قسه تان بۆ ده که م؟ نا، ئیوه
 ته نیا دوو که سن، سه رتان هینابیتته سه ر لیواری ئه م به حره کپه ی دلی
 من و بتانه ویت گویگرن و بیستن، بزائن ده ریا تاریکه که ی نیو پۆچی
 مورته زا گه ر ده مباته وه ده لیت چی؟ ئه وه ی گوئی له م ئوقیانوسه بگریت
 ده بیت بترسیت ... ئه وه ی گوئی له شه پۆله قووله کانی دلی مورته زا بگریت
 ده بیت ده ست بخاته سه ر دلی و تامردن ئاسووده نه خه ویت ... هیهی هی
 هی ... من پیمگووتن ... من باران شوکورم له باغی خۆمدا ناشت ...
 باران شوکور لای منه ... ئه وه کلیلی ده رگا کانه ... کلیلی ده رگا کان» .
 من به مورته زام گووت «مورته زا، من هه چم له تۆ ناویت، ئه و
 لاشه یه نه بیت ... ئه و لاشه یه م بده ری و ئیدی هه چی تر ... وابه زانه نه ئینی
 تۆ له به حرکی قوولدا یه» .
 مورته زا به سه رسامیه وه سه یریکردم و پرسى «بۆچیته؟ چی له
 لاشه که ده که یت؟ تانیستا هه چ لاشه یه ک له باغی مورته زا نه چۆته ده ری؟
 هه چ لاشه یه ک» .

وێک یەکیەک کۆتەکیکی گەورە داییت بەسەرما گێژ و حەپۆل
سەیرمەکرد و گووتم «نازانم بۆچییم، بەلام دەمەوێت».

شیتانە بازیدایە بەر دەمم و گووتی «هەموو زەمینم بەدیت، ناتوانم
لەگەڵتدا بیتم... گەر بزانی من نەینێ ئو گۆرستانەم درکاندووە دەمکوژن،
قەسەم بە دوا غونچەی بەهار، قەسەم بە هەموو ئێوارە فێنکەکانی
دوونیا دەمکوژن. من دەتوانم شوێنی لاشەکەت پێبێلم... دەتوانم، بەلام
قەسەم بە شەونمی سوێح بزانی من کاری وەهام کردووە دەمکوژن... گەر
دەتەوێت حوکمی مردنم بەدیت، گەر دەتەوێت بمکوژیت، ئەوا مورتەزا
ئامادەیه... گەر بە مردنی مورتەزا دلێ ئێو ناسوودەدەبێت، ئەو
پیاوچاکان... ئەوا بە جوێکی دی بیکوژن... من نامەوێت بە دەستی
ئەوان بکوژم... نامەوێت بمکوژن و لە باغەکە ی خۆمدا بمنێژن...
گەرچی دلێیام درەنگ یان زوو، پۆژیک لە پۆژان دەمکوژن و هەر لەو
باغەدا دەمنێژن».

ئەو شەو مورتەزا کلیلی یەکیەک لە دەرگاکانی باغەکە داینی و
ئێمەش سویندەمان خوارد، هیچ کات و لە ژێر هیچ گوشارێک و لەبەر هیچ
ترسێکدا ناوی نەهێنین. ئەوێ ئەو شەو کامەرانیکردم و زۆر خستیمە
سەر سەفا، ئەو بوو مورتەزا دەرپارە ی چارەنوسی لاشەکە ی موراوە جەمیل
هیچی نەدەزانی... وێک ئێمە شەوێک گەرابوووە سەر شوین گۆپی ئەو
و جگە لە چالێکی خالی هیچی دی نەبینیبوو. ونبوونی لاشەکە ترسێکی
قوولێ خستبوو دەرونی بارۆنی کۆلەکە و بارۆنی پۆرسەلانیشەو. کە
مورتەزا چیرۆکی ونبوونی لاشەکە بە هەموو وردەکارییەکانەو گێڕایەو،
تێگەیشتم لاشەکە لە بن دەستی ئەواندا نییه. ئێستا دەمزانی لاشەکە ی
موراوە لە کوێیە و لای کییه... بە شادییەکی گەورەو لە مالی مورتەزا

هاتمه ده‌ری. پالم به عه‌ره‌بانه‌ک‌ه‌ی شبره‌وه د‌ه‌نا و گ‌ورانی‌م ده‌گ‌ووت. شبر که منی وه‌ها د‌ل‌خ‌وش و کام‌ه‌ران بین‌ی گ‌ووتی «حه‌سه‌نی پیزۆ له ه‌موو ژبان‌دا وه‌ها به‌سه‌فا نه‌مدی‌ویت». ئه‌و شه‌وه چ‌ووم بۆ ه‌ه‌زارباغ و به‌ده‌م پ‌نگه‌نینه‌وه له ناو گ‌وله‌کان‌دا لی‌خه‌وتم، تا به‌یانی خ‌ه‌وم به‌وه‌وه بین‌ی ک‌چ‌یکی زۆر جوان به‌ناوی باران شو‌گ‌وره‌وه، له نیۆ گ‌وله‌کان‌دا پ‌اده‌کات و به‌نازکی پ‌یم‌ده‌ل‌یت «حه‌سه‌نی پیزۆ دوام‌که‌وه... نای حه‌سه‌نی پیزۆ بۆ وه‌ها وه‌ستا‌ویت و دوام ناکه‌ویت».

یاداشته‌کان‌ی بارۆنی خه‌یال

پ‌یم‌گ‌ووت عه‌تار چ‌یت بۆ ک‌ردوم؟ ئه‌و به‌ پ‌نگه‌نینه‌ گ‌یژه‌ک‌ه‌ی خۆیه‌وه سه‌یریک‌ردم و لیستی ناوی پ‌ۆ‌حه‌به‌ره خه‌یالییه‌کان‌ی ده‌ره‌یناو گ‌ووتی «جه‌نابی بارۆن... من تا ئیستا عه‌قدم له‌گه‌ل ئه‌مانه‌دا مۆر‌ک‌رده‌وه». هه‌ندیک ناوی نیشاندام، ناوی هه‌ندیک ئه‌ندازیار و وه‌ستا و پار‌یزهر و یاساناس و باغه‌وانی خه‌یال‌کار‌بوون. سه‌ری به‌رز‌ک‌رده‌وه و گ‌وێکان‌ی خۆی سه‌ری و گ‌ووتی «به‌لام هه‌ندیک له پ‌ۆ‌حه‌به‌ره خه‌یالییه‌کان نایه‌نه ناو هیچ عه‌قدیکه‌وه، نایه‌نه ناو هیچ په‌یمان‌یک‌ی د‌ونی‌او... نایه‌نه ناو هیچ پ‌رۆژه‌یه‌که‌وه». ئه‌و کاته ه‌یدی ه‌یدی خه‌ریک‌بوو ن‌یگاریکی ته‌واوم له‌سه‌ر سه‌روشتی ئه‌و شاره‌ خه‌یالییه‌ لاد‌روسته‌ده‌بوو که ده‌م‌ویست بنیادی ب‌ن‌یم. بیرۆک‌ه‌ی سه‌ره‌ک‌یم ئه‌وه‌بوو که شاری خه‌یالی ده‌ب‌یت له‌سه‌ر ت‌یکه‌لب‌وونی س‌ئ جۆر جوانی دروست‌بو‌ویت. یه‌که‌م جوانی بیناو خان‌وبه‌ره و باغه‌کان. دووهم جوانی ژیان و ه‌ارمۆنییه‌تی نیوان ئاده‌م‌یزاده‌کان. س‌یه‌م جوانی خه‌یال که‌سه‌رچاوه‌ی به‌رده‌وامی و مانه‌وه‌ی ه‌موو

جوانییه‌کانی تره. خۆتان ده‌زانن من دواى خويندنه‌وه‌یه‌کى دريژ و سه‌ردانى چه‌ندین ولات و بینینی چه‌ندین کیشوهر، گه‌یستمه‌ئو پرۆژه‌یه. شه‌ویک له‌گه‌ل هه‌موو ئهو پرۆحه‌به‌ره‌ خه‌یالیانه‌دا کۆبوومه‌وه که له‌گه‌ل ئهو سه‌رزله‌ گویته‌په‌دا په‌یمانیاں مۆرکردبوو. کومه‌لیک خه‌لکبوون له‌ له‌شکره‌ گه‌وره‌که‌ی غزەلنوس، ئه‌وانه‌ی خولیاياں بوو شتیکی له‌ خه‌یالاتیاں بکه‌ن به‌پاست. من که‌سه‌یری ده‌موچاویانم کرد، پاسته‌وپاست دوو توخم ئاده‌میزادم له‌ ناودا به‌دیکردن، توخمیکی په‌ش که‌ ده‌مزانى خه‌یالاتى جوانیاں هه‌یه، به‌لام هه‌نده‌ی بیر له‌وه‌ ده‌که‌نه‌وه‌ خه‌یالى خویان بکه‌نه‌ کالا و بیفرۆشن، بیریاں لای ستاتیکا و جوانی خه‌ونه‌کانی خویان و خه‌ونه‌کانی من نه‌بوو، بیریاں له‌ جه‌وه‌ری ئهو گه‌ره‌که‌ ئه‌فسانه‌یه‌ نه‌بوو که‌ من ده‌مه‌ویست دروستیکه‌م. له‌گه‌ل توخمیکی سه‌ی که‌ به‌پاستی بۆ که‌سیک ده‌گه‌ران کومه‌کیان پیتیگات خه‌ونه‌کانیاں به‌هه‌یته‌دی. مرقف ده‌بیت به‌پاستی له‌ مانای جوانی تیتیگات ئه‌وسا ده‌توانیت له‌گه‌ل مندا ئیشبکات. مه‌خلوقات زۆرن که‌ خه‌یالیان هه‌یه، به‌لام من مه‌خلوقیکم ده‌ویت هه‌م خه‌یالى هه‌بیت و هه‌م له‌ جوانی تیتیگات، جوانی به‌و مانایه‌ نا‌بتوانیت مووروویه‌کی جوان دروستیکه‌یت، به‌لکو به‌و مانایه‌ی شوینی ئهو موروه‌ به‌ جوانی له‌ ناو ملوانکه‌یه‌کی گه‌وره‌دا جیبه‌که‌یه‌وه. بیه‌هه‌یته‌ جیگای پاستی خۆی له‌سه‌ر نه‌خشه‌که. شه‌پی یه‌که‌می من له‌گه‌ل پرۆحه‌به‌ره‌ خه‌یالییه‌کاندا له‌ یه‌که‌م شه‌وه‌وه له‌سه‌ر مانای جوانی ده‌ستی پیکرد. ئه‌وان به‌ کاریگه‌ری غزەلنوس واتیده‌گه‌یشتن هه‌ر شتیکی و جوانی خۆی له‌ ناو خویایه‌تی و لیی جیا‌نا‌بیته‌وه، به‌لام بۆچوونی وه‌ها منی شه‌یتده‌کرد... تووشی هه‌ستریا و نامۆیی و خۆ له‌ده‌ستدانی ده‌کردم. ئهو شوینه‌ی تیا کۆبووینه‌وه ژووریک بوو له‌ قاتی سه‌ره‌وه‌ی یانه‌ی ئه‌ندازیاران. من له‌ ناوه‌پاستی

ژووره که دا وه ستابووم، بوتلیک ئاوی تورکیم به دهسته وه بوو، گروتم «هیچ شتیک به ته نیا خۆی جوان نییه، هه موو شته کان جوانی خۆیان له و جیگایه وه وه ده گرن که تئیدا وه ستاون... ژنیکی جوان که له ناو خه راباتیکدا ده ژێ، چ هه ستیکمان ده داتێ، چ هه ستیک؟ له بری هه ستی جوانی و جاویدانه گی و گه وره یی، غه م و بیمانایی و پوچیمان بیرده خاته وه. که خاترونیکی قه شه نگ له خه راباتیکدا ده بینین، له بری شادی، له بری ئاره زوو، له بری خرۆشانی پیاوه تی، هه ست به پوچی ئه م دنیا یه و بیمانایی ئه م وجوده و نارێکی ئه م ژیا نه ده که ین... به لێ جوانی که له جیگای راسته قینه ی خۆی نه بوو له نه خشه که دا، له بری ئه وه ی هه ستی جوانیمان بداتێ، هه ستی نارێکی و تیکه چوون و ناعه داله تیمان ده داتێ... پوژیک له باغیکدا پیاسه مده کرد، هه ر وه ک چۆن هه موو مه خلوقات یکه ی خودا ده پو ن ئاوها ده هاتم و ده پو شتم، ژێر پێم چیمه نیکی وشک و گیایه کی مردوو بوو، چه نده هاجار هاتم و چووم... هاتم و چووم. هیچ شتیک له و چیمه نه وشک و باغه په ژمورده یه سه ره نجی رانه کیشام... هیچ شتیک. دوا ی ده جار هاتوچۆ... پو شتن و هاتن، گولیکی سه ی چکولانه و قه شه نگم بینێ، که به هه موو حیساییک جوانبوو... به هه موو حیساییک قه شه نگبوو. له خۆم پرسێ، هێی میری خه یال تو چ ده رده واه ئه م گوله نابینیت... چ ده رده ته؟ ده زانن بۆ نه مبینێ، عه زیزان ده زانن بۆ نه مبینێ؟ چونکه جوانی له ناو به حرێک له په ژمورده ییدا نابینریت... جوانی ته نیا له شوینی خۆیدا ده بینریت، له ناو شتیکدا که سه رتا پای جوانی بیت. گه ر ئه و گوله له ناو سه وزی و ته پێ و ناسکییه کی گه وره دا با یه من ده مبینێ. من بۆ یه ئه و گوله م نه بینێ، چونکه لاله زا ره زه رد و باغه په ژمورده که م ده بینێ، گه ر له سه ره تاوه ئه و زه ردی و ژاکاوییه م فره امۆش بکرا یه، زووتر ئه و گوله م ده بینێ. گه ر ناشیرینی

دو‌نیا فه‌رام‌وش نه‌که‌ین، گهر په‌ژمورده‌یی لاله‌زاره‌که فه‌رام‌وش نه‌که‌ین، جوانی گوله‌ ناوازه و تاقانه‌کانمان بۆ نابینریت... بۆ ئه‌وه‌ی جوانی خه‌یال ده‌ربکه‌و‌یت، ده‌بی‌ت ناشیرینی دو‌نیا پوخساری خۆی ونبکات. ئه‌ی هاو‌پ‌ئ نه‌ندازیاره‌کانم... ئه‌ی برایانی پرگال و گۆشه‌پ‌ئو و راسته‌. سه‌یری ئهم شاره‌بکه‌ن که ورده‌ورده‌ پرده‌بی‌ت له‌ خانووی به‌رز و به‌ردین و گه‌وره‌ به‌ پایه‌ی گریکی و به‌ یقاری مالی خودا‌کانی ئۆلۆم‌په‌وه‌. به‌لام که ورد ده‌پوانن له‌م شاره‌دا جگه‌ له‌ نا‌پ‌یکی چی ده‌بینن؟ هیچ... هیچ ئهم شاره‌ له‌گه‌ل هه‌موو ورده‌کاریی نه‌ندازیاره‌ تاک‌په‌وه‌کاندا هه‌شتا خه‌راباته‌، هه‌رچی جوانییه‌ک که له‌ خه‌راباتا ده‌پرو‌ینیت پتر خه‌رابات زه‌قده‌کاته‌وه‌، بۆیه ده‌بی‌ت ئهم شاره‌ له‌ بیر خۆتان به‌رنه‌وه‌... گهر ده‌تانه‌و‌یت له‌گه‌ل مندا ئیشبکه‌ن، ئهم شاره‌ فه‌رام‌وشبکه‌ن و مه‌پرسن چی تیدا‌یه‌. ئه‌وه‌ هه‌لگرن بۆ خه‌لکی خۆی. جوانی لای من نه‌خشه‌یه‌... ئیش‌کردنه‌ له‌سه‌ر نه‌خشه‌یه‌ک که به‌رد به‌ به‌رد و بست به‌ بست هیساب‌کراییت، شاری خه‌یال شاریکه‌ تیدا ماتماتیک و سیاسه‌ت و شیعر ته‌بان، پ‌ئکه‌وه‌ کارده‌که‌ن، برایان ئه‌وه‌ خولیای منه‌ بۆ ئهم کۆمه‌لگا برینداره‌ی ئیمه‌ که ده‌یه‌و‌یت له‌ جه‌ه‌نم هه‌ستیت‌وه‌، ده‌مه‌و‌یت ماتماتیک و سیاسه‌ت و شیعر ناشتبکه‌مه‌وه‌. جوانییه‌کی تاقانه‌ ناتوانیت له‌ به‌حری ناشیرینیدا جوان بی‌ت...».

هه‌ستم‌کرد هه‌ندیک له‌ پۆ‌حه‌به‌ره‌ خه‌یالییه‌کان به‌ره‌و قسه‌کانم ده‌بزو‌ین و به‌روام پ‌ئده‌که‌ن. به‌لام له‌ کۆتایی ئه‌و دانیشته‌دا پتر تیگه‌یشتم که غه‌زه‌لنوس چ کاریگه‌رییه‌کی له‌سه‌ر ئهم بوونه‌وه‌ره‌ خه‌یالیانه‌ هه‌یه‌. پ‌ئکرا خویان وه‌ک کۆمه‌له‌ بوونه‌وه‌ریکی ناوازه‌ سه‌یرده‌کرد که له‌ سه‌ر زه‌مین نامۆن و ده‌یان‌ه‌و‌یت به‌ نامۆیی به‌م‌ینه‌وه‌. سه‌یرترین شت له‌ مرق‌فا ئه‌وه‌یه‌ که ده‌توانیت شانازی

به نامو بوونی خوییه وه بکات. ئه وهش دهر دیکه دیکه که شاعیران مرقایه تیان پیوه گیروده کرده. بهر له شاعیران هیچ کهس نامویی وهک تاج نه خستوته سهر سهری خوی. ئاخ ئه گهر بمانتوانیبایه خه یال له دهستی شاعیران دهر بهتین، ئاخ. ئه وکات ده مانتوانی زه و بییه کی جوان دروستبکه یین. به لام شاعیران... ئه و حیزانه، خویان له دونیایه کی جواندا ده ژین و ږیگاش نادهن ئیمه ئه م دونیایه فهراموشبکه یین و ئازاره کانیمان بیر بچیته وه... ئه وه دهر دی که وره ی منه له گه لیاندا. ئه و شه وه یه کتیک بوو له شه وه ترسناکه کانی ژیانم، له و شه وه دا تیگه ی شتم که ده شیت که سانیگ له م ئه ندازیار و وه ستا و باغه وانانه به راستی بق دروستکردنی بینای جوان و خه یالی، شه قامی سه وز و ئه ندازه یی، فولکه ی پر کوتر و مه یدانی پر له ږوشنایی و گول، کومه کمبکه ن. په نگه بتوانن دوی په نجیکی زور له دروستکردنی شته کانداه مه په رنگی و هارمونی بخولقینن. هه ستمکرد له وانیه بتوانین ماله کان و باغه کان و شه قامه کان به م ږو حله به ره خه یالیانه دروستبکه یین، به لام من پیوستیم به ئه ندازیاریکی دیکه ش بوو بتوانیت هارمونی بخاته ناو دله کانه وه و وابکات بویه ک لیږدهن... ئه ندازیاریک بتوانیت ږو حی مه خلوقاته کان له یه ک نزیکیکاته وه و وابکات ئه و شارهیان خو شبویت. دلنیا بووم ئه م بوونه وه رانه ده توانن جوانی و هارمونی نیوان شته کانم پیښه خشن، به لام ناتوانن ئه و هیزه م بدهن که هه موو مرقه کان ده کات به عاشقی یه کتر. ئاه ئیوه نازانن چ شه ویکی ترسناکبوو، من له یه که م ږوژی ژیانمه وه له وه ها شه ویک ده ترسام، وه ها شه ویک بگه یته ئه و بږوایه ی زه مینیکی جوان به بی شاعیران دروست ناکړیت. ئه گه رچی من هه میسه بږوایه کی وه هام هه بووه، به لام ئه و شه وه که سه یری ده موچاوی ئه و ئاده میزادانه م کرد که عه تار کویکړد بوونه وه پتر ږووی ترسناکی وه ها قه ناعه تیکی

تاریکم ده‌بینی. سه‌رده‌میک که خولایای کپینی غزله‌له‌کان که‌وته سه‌رم، زۆر له‌مانای ئه‌و غزله‌لانه پامام... ئه‌و نمونانه‌ی له‌به‌رده‌ستمدایه‌بوون، به‌غزله‌لی تر به‌راورد‌مکردن. چه‌ندین شه‌و له‌گه‌ل هه‌ندیک ئوستادی پیری کلاسیکیاتدا له‌کتیبخانه‌که‌ی خۆمدا دێره‌که‌مان ته‌فسیرکرد. گه‌یشتمه‌ ئه‌و به‌قینه‌ی ئه‌و غزله‌لانه‌ی غزله‌لنوس هه‌نده‌ی باس له‌جۆریک له‌هارمۆنی ناکوتای نیوان مرۆف و گه‌ردون ده‌کات، باس له‌عه‌شقی ڕووت ناکات، غزله‌له‌کانی ئه‌و شیعهر نه‌بوون، به‌لکو پرده‌بوون. مامۆستایه‌کی پیری کلاسیکیات پێگوتم «ئه‌وانه‌ پرده‌ له‌نیوان مومکین و موعجیزه‌دا، له‌نیوان مه‌وجود و موفاریقدایه‌ له‌نیوان واحید و لامتناهیدا». من پێمگوت من پیاویکی مۆدیرنم، ئه‌م قسانه‌ی تۆ به‌زمانی نوێ، به‌زمانی سه‌ده‌ی بیست و یه‌کاته‌ ئه‌م قه‌سیدانه‌ پرده‌ له‌نیوان تاک و دونیادا، له‌نیوان خود و ئه‌وانی دیدا، له‌نیوان ته‌نهای و ڕۆحی کومه‌لگادا. پیره‌ سه‌ری له‌قاند و گووتی «په‌نگه‌وابه‌یت... کوپم په‌نگه‌وابه‌یت، من ئه‌وه‌یان نازانم». من به‌جۆریک له‌جۆره‌کان باوه‌رم هه‌بوو ئه‌و غزله‌لانه‌ هه‌یزیکی گه‌وره‌ی ته‌نگه‌یه‌ستنی عاشقانه‌ی مرۆفن له‌مرۆف، نه‌وه‌ک ستایشی عاشق بن بۆ مه‌عشوق. شه‌ویک بوو له‌شه‌وه‌ سامناکه‌کانی ژیا‌نی من... ته‌نگه‌یه‌شتم به‌بێ غزله‌لنوس هه‌چم بۆ ناکریت، سوودی چه‌یه‌ مرۆف شاری جوان دروستبکات، بیه‌وه‌ی بته‌وانه‌یت ڕۆحی ئاده‌میزاده‌کان پێکه‌وه‌ کۆکبکات و گرێانبکات، بیه‌وه‌ی بته‌وانه‌یت هه‌تا هه‌تایه‌ زیندویتی خه‌یال مسۆگه‌ربکات. له‌و شه‌وانه‌دا جاریک ماجیدی گۆل سۆلاقم گرت، ئه‌و ڕسته‌یه‌کی وه‌ها ترسناکی پێگوتم که هه‌رگیز له‌یادم ناچیته‌وه‌، ئه‌و ڕاگوزه‌ر به‌منی گووت «بارۆن... شاری خه‌ونه‌کان ئه‌و شاره‌یه‌ که‌ خه‌ونی لی نییه‌». من دواتر بیرم لێکرده‌وه‌و ته‌نگه‌یه‌شتم ئه‌و ڕسته‌یه‌ چ ترسناک و دلته‌زینه‌. من پێویستم

به غزه‌لنوس بوو، بۆ ئه‌وه‌ی یارمه‌تیمبدات نه‌خشه‌کانم پرکه‌م له‌
 خه‌یالیک نه‌مریت و نه‌پرته‌وه. شاری خه‌ونه‌کانی من پتووستی به‌
 غزه‌له‌کان بوو تا خه‌یال تیا نه‌مریت، پتووستی به‌ فهرشه‌کانی تریفه
 یابه‌حری بوو تا ئاده‌میزاده‌کان هه‌ستبکه‌ن له‌ موعجیزه‌وه نزیکن،
 پتووستی به‌ که‌شتیه‌که‌ی ماجیدی گول سۆلاف هه‌بوو، تا بزانی که
 حه‌قیقه‌ت تپه‌په‌ره و خه‌یال نه‌به‌دییه. سه‌رنشینانی شاره‌ جوانه‌کانی
 دونیا هه‌موو له‌وه تیگه‌یشتوون، هه‌یج شاریک له‌ مردن و له‌ناوچوون
 پرزگاری نابیت گه‌ر تینه‌گات ته‌نیا هه‌یزیک له‌ مردن ده‌پاریزیت خه‌یاله.
 من غزه‌لنوسم پتووستبوو تا ئاده‌میزاده‌کان پرکه‌م له‌ گونجان و
 ته‌بایی له‌گه‌ل یه‌کدا. ئه‌و شه‌وه که‌ پۆحله‌به‌ره خه‌یالییه‌کانم بینی،
 هه‌ریه‌که‌یان له‌ دونیایه‌کی تایبه‌تیدا ده‌ژیان... هه‌یج شتیکیش لای
 من له‌ دونیای تایبه‌تی ترسناکتر نییه، ئه‌وه‌ی دوزمنی خه‌یالی منه
 ئه‌وه‌یه ئاده‌میزادان هه‌ریه‌که‌یان له‌ خه‌یالی خۆیاندا نوقمبن. ژیا‌نی
 تایبه‌تی... خه‌یالی تایبه‌تی که‌ مرۆف له‌ یه‌کتر داده‌پریت، ئه‌وه‌ ده‌ردی
 پۆحله‌به‌ره خه‌یالییه‌کانی ئه‌م میله‌ته‌یه. من ئه‌و شه‌وه تیگه‌یشتم
 پتووستیم به‌وه‌یه شاعیره‌کان له‌ جیهان مو‌توربه‌بکه‌م، ئه‌وه‌ ئیشی
 من و ئومیدی من و په‌یامی مو‌باره‌کی منه که‌ خودا هه‌لیبژاردوم
 جیه‌جیه‌یکه‌م. هه‌یج شاریکی جوان، هه‌یج گه‌په‌کیکی نوێ دروست
 نابیت گه‌ر پۆحی شاعیره‌کان له‌ هه‌موو شتیک مو‌توربه‌ نه‌کراییت.
 به‌بێ ئه‌وان ئه‌ندازیاره‌کان هه‌یج نین، باغه‌وانه‌کان گه‌ر سیحری شیعر
 له‌ ده‌ست و په‌نجه‌یان مو‌توربه‌ نه‌کراییت گوله‌کانیان جیاوازییه‌کی
 ئه‌وتزی له‌گه‌ل دپکه‌دا نییه، عه‌شق به‌بێ هه‌ناسه‌ی ئه‌وان جو‌ریکه‌ له‌
 جه‌نگ، به‌بێ غزه‌لنوس شاری خه‌ونه‌کان ده‌بیته‌ شاریکی خالی له‌
 خه‌ون. ئه‌و شه‌وه وه‌ک شیت گینگلمده‌دا و هاوارمه‌کرد «خودایه‌ چ
 هه‌یزیکی سیحراوییه‌ خه‌یال». به‌لام ئه‌و هه‌یزه که‌ ده‌که‌ویته‌ بنده‌ستی

شاعیران، گومرایانده کات... ئیشی من ئه وه بوو ئه و گومراییه بکوژم، هه ر شاعیریک نه یه ویت پوچی له درهخته کان و غونچه کان موقور به بیت ده بیت چه هه نه م به چاری خوی بینیت. هه ر شاعیریک نه یه ویت شه رابی خوی تیکه ل به شه رابمان بکات ده بیت سزای خوی وه رگریت. ئه و شه وه بۆ یه که مجار به راشکاوی به پوچله به ره خه یالییه کانم گووت، ئیدی ئیوه مولکی من، بپوون و ئازادانه پوچی خوتان پرکه ن له هه ر خه یال و جوانییه ک، به لام ئیوه بۆ هه ر کوچی بپوون له سه ر نه خشه کانی من ده سوپینه وه. مه به ستم بوو غزه لنوس بزانییت که ده مه ویت هیدی هیدی و به ش به ش ئیمپراتورییه ته که ی داگیربکه م. هه موو شتیکم ده کرد بۆ ئه وه ی ئه و غزه لانه م بداتی و کومه کمبکات. بۆ ئه وه ی ده سته مۆیکه م نه ده بایه لیگه پیم ئاسووده بیت، گه ر شاعیره کان ئاسووده بن له ژووره کانی خویان نایه نه ده ری و له جوانکردنی دنیا و له سه وزکردنی خه یال خویان به دوورده گرن. ئه م ساته دلته نگه ی میژوو، پوژی ئه وه بوو شاعیران ئیشبکه ن، له ژووره کان بینه ده ری و له که لماندا ده ست به کاربن... نا وامه زانن، من کویرم، من جوانی هه موو مه خلوقات و گرنگی هه موو مه خلوقات ده بینم... به لام له هه موو مه خلوقات دنیا پتر رقم له شاعیران بوو، چونکه تاکه چه شنێ ئاده میزادن که کاتیک دنیا ئیشی پێیانه و پێویستی به جوانی و خه یالیانه له مه عشه ری ئاده میزادان هه لدین و له ناو ژوور و کتێبه کانی خویاندا خویان ونده که ن.

شه ویک بپشه وه ی بترسم له ده رگای ئه و خانووه نه ئیشیه ی تریفه یابه حریم دا. ده مویست له هه موو لایه که وه که مارۆی غزه لنوس بده م، ده مویست هیدی هیدی بترسیت، بۆ ئه وه ی بزانییت سه روکاری له که ل هیزیکی گه وره دایه، جار دوا ی جار کاغه زی سه ختتری فشارم به کارده هیتا، به بی ئه وه ی به ته واوه تی بزانییت کتیه به دوایه وه یه تی...

ده‌بایه بیته ناو خه‌یاله‌کانی منه‌وه، من رقم له‌و شاعیرانه‌یه که ده‌یانه‌ویت وه‌ها بژین وه‌ک ئه‌وه‌ی پادشایه‌ک له‌سه‌ر زه‌وی نه‌بیت... پادشایان بق ئه‌وه ده‌ویت تا نه‌فره‌تی لیکه‌ن. نا وامه‌زانی من دوژمنی ئه‌و بووم، ئه‌و خۆی دوژمنی خۆی بوو. که له‌ده‌رگای مالی خانمی تریفه‌مدا، پیریژنیک کردییه‌وه، له‌ پیریژنی ناو حیکایه‌ته‌کان ده‌چوو، له‌وانه‌ی مرقف تیناگات ژیان وه‌ها پیریکردون یان ئه‌وان ژیانیان پیریکردوه. پیمگووت «دایره‌ی من، ئه‌ی خانمی لوتف و که‌ره‌م، من پیاوخراپ نیم و بق ئازاری هیچ که‌س له‌ده‌رگای ئه‌م مالهم نه‌داوه، ناوم جه‌واهیر سه‌رفرازه و هاتووم خانمی تریفه‌ یابه‌حری بییم». که تریفه‌م بینی به‌ ئه‌ندازه‌یه‌ک سه‌ی و ترساو بوو، ماوه‌یه‌ک وه‌ستم و ته‌نیا سه‌یری ئه‌و ترسه‌ قوله‌ی نیو نیگایم کرد، ئه‌و به‌ هیمنی داوه‌تی کردمه‌ ژووری، مالیکی کپ و بیده‌نگ بوو ئاسه‌واری وه‌های تیدانه‌بوو، نیشانه‌بیت که که‌سی دیکه‌ی تیا ده‌ژی. واتیده‌گه‌م تریفه‌ ئه‌وانی دیکه‌ی له‌ جیگایه‌کی دیکه‌ی مالهم‌که‌دا قایم‌کردبیت، چونکه‌ من له‌ میژبوو که‌ر له‌ دووریشبایه‌ بونی هه‌ناسه‌ی ئاده‌میزادانی ترم ده‌کرد. من پیمگووت «خانمی مافووره‌ سیه‌راوییه‌کان، من ئه‌و پیاوهم که‌ چند سالی‌ک له‌ مه‌به‌ر کارخانه‌ی مافووره‌که‌م له‌ به‌ر خاتری تو و له‌ پیتاوی ده‌ست و په‌نجه‌کانی تۆدا کرپییه‌وه... ئیستا هاتووم بته‌بم و بتخمه‌ سه‌ر ته‌وینیک که‌ شایسته‌ی خه‌یاله‌کانی تویه. من نامه‌ویت هیچ مه‌خلوقینک ئازاربه‌دم، نامه‌ویت تو و مافوورچه‌کانت بترسن و به‌رزن، هیتده‌م ده‌ویت گویم لیگرت، وه‌ک گوینگرتنی خوشکینک له‌ براهه‌ک، وه‌ک گوینگرتنی ئاده‌میزادینک له‌ ئاده‌میزادینک... من به‌راستی پتووستیم به‌ خه‌یالی تویه. نیشم ئه‌ویه خه‌یاله‌ جوانه‌کان رزگاربه‌کم، نه‌هیلیم به‌ه‌ده‌ر برۆن، پیکرا شتیکیان لیدروستبه‌کم، بژی و بمینیتیه‌وه... من ده‌مه‌ویت فره‌شه‌کانی تو ببه‌م

به‌ره و دونیای راسته‌قینه‌ی خویان، له شوینیکدا پایخه‌م که پایه و په‌نجه‌ره و دیواره‌کانیشی به ئەندازه‌ی ئەو جوان بیت، له شوینیکدا مرقشیک به‌سهریدا بپروات، نرخ‌ی ئەو سیحره بزائیت که ده‌بیینیت، دلی ئەوه‌ی هه‌بیت تیشیگات و عاتیفه‌ی ئەوه‌ی هه‌بیت خوشی‌بویت. تریفه‌ی یابه‌حری، وه‌ک براییه‌کی به‌سته‌زمانی خۆت ته‌ماشامبکه، خه‌یالی هه‌چ مرقشیک به‌ته‌نیا ناگاته که مال... تو ناتوانیت فهرشیکی وه‌ها دروستبکه‌یت جیگه‌ی جوانی هه‌موو دونه‌یا بگریته‌وه... خه‌یال ده‌بیت یه‌ک یه‌کتر ته‌واوبکات... جوانی ده‌بیت ده‌ستی جوانی بگریته... وه‌ک خوشکیک ده‌ستم بگره و وه‌ره له‌گه‌لمدا، من ده‌مه‌ویت شاریکی نوێ دروستبکه‌م، سه‌رۆک خۆی پرایسپاردوم، ئەمریکیه‌کان پرایانسپاردوم، شار دروستناکریت گهر غزله‌لنوسیک پری نه‌کات له‌عیشق، گهر قالیچنیک‌سیحراوی وه‌ک تو‌ی نه‌بیت. کاتیک له‌مسهره و سه‌ری زهمینه‌وه‌ میوان دین، ده‌بیت بزائن به‌سه‌ر مافوریکدا ده‌پۆن له‌جه‌وه‌ری خه‌یال چنراوه... تریفه‌ی یابه‌حری ئیمه‌ هه‌میشه‌ میله‌تیک‌ی خه‌یالی بووین... ده‌ستی خۆت‌م بده‌ری و وه‌ره له‌گه‌لمدا». هه‌ستم‌کرد تا من زیاتر ده‌دویم ئەو زیاتر ده‌ترسیت، به‌لام ترسه‌که‌ی له‌و جۆره نه‌بوو له‌ده‌ستم هه‌لبیت و خۆی بشاریت‌وه، به‌په‌چه‌وانه‌وه‌ ده‌ستی هه‌ینا و خستیه‌ سه‌ر ده‌ستم. خودایه‌ مه‌لمه‌سیکی وه‌ها ئەفسوناوی هه‌بوو، بق تاوێک دلمی پر فینکیه‌ک کرد، پشتر له‌ژیاندا نه‌مجه‌ربانده‌بوو، له‌ده‌ستیه‌وه‌ ته‌زوویه‌کی سارد ده‌هات و ده‌بووه عاتیفه‌یه‌کی به‌هه‌یز، مه‌لمه‌سی له‌هه‌توانیک ده‌چوو که ده‌یخه‌یه‌ سه‌ر شوین داغیک و یه‌کسه‌ر تیماریده‌کات. مرقف تا په‌نجه‌ی وه‌های به‌ر نه‌که‌ویت تیناگات چ جه‌سته‌یه‌کی داغانی هه‌یه و پتووستی به‌چ مه‌ره‌میکه. به‌چاوه‌ قوول و نیگا غه‌مگینه‌کانی سه‌یریکردم و گووتی «برام، شاری خه‌ونه‌کان دروست مه‌که، یارمه‌تی خه‌لکی ئەم

شاره بده با له‌وه زیاتر خه‌م نه‌خۆن... ئیمه بۆیه خه‌یالده‌که‌ینه‌وه تا نازاره‌کانی خۆمان بیربچیته‌وه، خه‌یال له‌م شارهدا قه‌لغان و سوپه‌ره... وه‌ره پێشی برام، با شتیک به‌ گویتدا به‌رپێتم... خه‌یال وه‌ک خۆشه‌ویستی وه‌هایه کاتیک ده‌ژی که به‌که‌س نه‌گیریت، که شیوه‌ی نه‌بیت... وه‌ره پێشی پێتبلیم، که‌ر شاریکی خه‌یالی له‌سه‌ر ئه‌م ئه‌ستیره‌یه هه‌بیت، ئه‌و شاره‌یه که بۆی ده‌رۆین و نایکه‌ین... ده‌بیت هه‌میشه بۆی به‌رۆین و نه‌یکه‌ین. تۆ ده‌وله‌مهن‌دی، تۆ هیزت هه‌یه، سه‌ره‌تا شاری حه‌قیقه‌ت چاک بکه... شاری ده‌رد و خۆشارده‌وه و خۆسووتانه‌کان چاک بکه، شاریک بۆ ئه‌و ژنانه دروستبکه که نازانن له‌ کوی دونه‌یادا خۆیان له‌ جانه‌وه‌ره‌کان به‌شارنه‌وه. ئیشی خۆت له‌گه‌ل ئیشی شاعیراندا تیکه‌لمه‌که. جه‌واهیری برام... خه‌یال ولاتی تۆ نییه. عه‌زیزم، باوه‌رت بیت ولاتی تۆ نییه. واز له‌ فهرشه‌کانی ناو خه‌یالی من به‌ینه و نه‌ویش داگیرمه‌که. که‌ر ده‌ته‌ویت خزمه‌تی خه‌یال بکه‌یت، حه‌قیقه‌ت جوان بکه... که‌ر ده‌توانیت یارمه‌تی به‌سته‌زمانه‌کان بده‌ ئازار نه‌چێژن، جه‌معیه‌تیک بۆ چاکه‌کاران و کۆمه‌کی برسی و بیکۆمه‌کان دروستبکه... ئه‌وه بکه... ئه‌وه بکه... لیگه‌پێ ئیمه له‌م جه‌هه‌نمه‌دا خه‌یال به‌رگاربکه‌ین... جه‌واهیری برام، من له‌وه‌ته‌ی فامکردۆته‌وه، شازده‌ سه‌له به‌رده‌وام ئێشده‌که‌م... گویم لێگره، که‌ر حه‌قیقه‌ت جوان بیت، هه‌موو به‌خته‌وه‌ری خۆی ده‌دات به‌ خه‌یال، به‌لام که‌ر حه‌قیقه‌ت تال بوو، هه‌موو ژه‌هرای خۆشی ده‌دات به‌ خه‌یال». قسه‌کانی تریفه‌ یابه‌حری منی له‌ ده‌له‌وه زامدارکرد، گووتم «خه‌یال شتیک نییه مرۆف له‌سه‌ری خۆیدا دیلیبکات، خه‌یال تارماییه‌ک نییه هه‌تاهه‌تایه به‌دوایدا پابه‌کین و نه‌یگرین، خه‌یال هیزه، وه‌ک هه‌موو هیزه‌کانی تر، وه‌ک توانای ئیراده و عه‌قل... تریفه‌ یابه‌حری، خوشکی عه‌زیزم، ئه‌و ده‌ستانه‌تم به‌ده‌ری ماچیکه‌م،

من هه موو شتیک له سهر ئه م ماله ی تو ده زانم، به لام خیانه تکار و زمانه بدینم، ئه و دهسته ناسکانه ی خۆتم بدهری ماچیکه م، من سیاسیم، من له و کاته وه ی سهر م له هیلکه جوقاوه سیاسیووم، سیاست ئیراده یه، به لام ئیراده یه که بیخه یال و بیمیشک. خه یالیش هیزیکه بیئیراده و بیته خشه... خوشکی عه زیزم ئه و دهستانه ت دانن ماچیکه م... من ئیراده م هه یه، ده توانم وابکه م فهرشه کانی تو بژین و بمیننه وه، وابکه م غزه له کانی غزه لنوس نه وه دوا ی نه وه پوخله به ری خه یالی دروستبکه ن. واده که م مافووره کانت بژین... هه ر یه که یان له ژووریکی شاهانه ی ناو شاریکی ئه فسوناویدا جیگیربن که په مزی سه رکه وتنی ئیمه بیت... په مزی توانامان بیت له سهر ژیان... که ر خه یاله کانمان نه ژین خوشمان ناژین... من نامه ویت ته سلیمی مردن ببین. سیاسیه کانمان که خه یالیان نییه دانیشتون و ته سلیمی مردن بوون. مه له ی خه یال شتیکه نایکه یین... هه موو میله تیک سه رده میک له میژوویدا هه یه که چنگی کردوه به خه یالی خۆیدا و گرتویتی. من ده زانم خه یال له جنسی پاسارییه که که ده فزیت، گرتنی سه خته، به لام ئه ستم نییه. ساتیک هه یه ده توانین ئه و پاسارییه ده ستمۆبکه ین و بانگیبکه ین له سهر ده ستمان بنیشیته وه... من ده مه ویت شاری خه ونه کان دروستبکه م... ئه وه فهرمانی سه روکه... به لام سه روک به ته واوی نازانیت شاری خه ونه کان چیه، پوژیک له پوژان وه ک من بیرری له ورده کارییه کانی نه کردۆته وه... شاری خه ونه کان ئه و شوینیه که ئیراده ی من و خه یالی تو تئیدا به یه که ده گهن، هه ر یه که مان پیکا بو ئه و یارییه خۆشده کات که ئه و تر ده یکات... تریفه ئه و دهستانه ت دانن با ماچیکه م... سیاسیه کانی ئه م ولاته وایرناکه نه وه، منم به ته نیا وایرده که مه وه، فورسه تیکی گه وره مان هه یه شتیک ی جوان دروستبکه ین... شتیک هارمۆنیای تیکچووی

پړځی ئه‌م میله‌ته له خړیدا کړیکاته‌وه... هارمونیای ټیکچووی نیوان
سهره‌کان و ده‌سته‌کان و خه‌یاله‌کان بکات به‌یه‌ک... من ناهیلیم که‌س
ئوهم لیستینیت و ئو دهرغه‌ته بکوژیت... تریفه یابه‌حری من به
ناوی پړځی ئه‌م میله‌ته‌وه قسه‌ده‌که‌م که هارمونیای ټیکچووه...
شاری خه‌ونه‌کان دروست‌کړنه‌وی ئو هارمونییه‌یه... ده‌ستت دانی
ماچیبکه‌م، خوشکی عزیزم. ئو‌وی من دهم‌ویت دروستیبکه‌م،
که‌په‌کټک نییه کومه‌لټک پاره‌دار شوقه‌کانی به پاره‌ی زور بکړن که
خه‌لکی هه‌ژار و نه‌دار نایکه‌نئ... به‌لکو شوینټیکه بق من و تو و بق
هه‌موومان».

وه‌ک به‌زه‌یی پټمدا بیت‌وه، وه‌ک سه‌یری نیوچاوی یه‌کټک بکات
که هیدی هیدی شیتده‌بیت. گوتی «برای عزیزم، تو چ‌ند
دلټکی باشت هه‌یه... تو ده‌ته‌ویت خه‌یالی ئیمه له‌گه‌ل دونیادا
ناشتبکه‌پته‌وه. ده‌ته‌ویت له‌گه‌ل ئه‌م هه‌موو ترس و پاکردن و غمه‌دا
ناشتمانبکه‌پته‌وه... برای عزیزم... خه‌یالی من تازه له‌گه‌ل دونیادا
ناشت نابیت‌وه. تو پیاوټکی باشیت، تو پیاوټکی زور باشیت، نازانم
ژن و من‌دالت هه‌یه یان نا؟ بچوره‌وه بقلای ژن و من‌داله‌که‌ت، بچوره‌وه
بق لای سه‌روک و بلئ من ده‌توانم شاری جوان دروستبکه‌م... به‌لام
بق ئو‌وی ته‌زیه‌تت نه‌دات، هر زوو پټیبلئ خه‌یال له‌م شاره‌دا
وه‌ها تو‌راوه که‌س ناتوانیت له‌گه‌ل دونیادا ناشتیبکه‌ته‌وه... به‌رله‌وی
ده‌ستخه‌پړبیت... پټیبلئ جه‌نابی سه‌روک پړخه‌به‌ره خه‌یالییه‌کان
ناتوانن له‌گه‌ل دونیادا ناشتیبنه‌وه. به‌رله‌وی پاره سه‌رفبکه‌یت و
دوایی خانه‌خ‌راب بیت و به‌دناو بیت، بلئ ئو‌وی ټیکچووه دروست
ناکړیت‌وه... پټکه‌وه نانړیت‌وه».

عزیزان که‌س وه‌ک تریفه یابه‌حری وه‌لامی پړشنی نه‌دامن.
زور له‌گه‌ل تریفه‌دا دوام، هه‌په‌شهم لیکرد، ته‌ماحم خسته‌به‌ر، گوتم

که ئه و ژنانه ئاشکراده‌کم که ده‌یانشاریته‌وه، گریام... به‌لام ئه و
 به‌رده‌وام ده‌ستی ده‌خسته سهر ده‌ستم و ده‌یگوت «ئیشی تو
 ئه‌ویه دونیا چاکبکیت و کارت به خه‌یال‌وه نه‌بیت» ده‌یگوت «تو
 ته‌ماحت له‌ویه پوچی ئیمه یه‌خسیربکیت، نه‌وه‌ک ته‌ماحت له‌وه
 بیت پیکه‌وه دونیا جوانبکه‌ین». به منی گوت «گر ده‌ته‌ویت بیته
 مه‌خلوقیکی خه‌یالی ده‌بیت برۆیت و سه‌یری ئه و هه‌موو ناکامی و
 ناموردی و خوین و ئازاره بکیت که له‌م شارهدا هه‌یه. ئه‌وه ده‌تبات
 بو سهرزه‌مینی خه‌یال». گوتی «هه‌موو پوچله‌به‌ره خه‌یالییه‌کان،
 ناموراد و به‌دبه‌خت و ته‌نهان... هه‌موویان...». گوتی «سیاسیه‌کان
 جه‌ه‌نه‌م دروستده‌کن نه‌وه‌ک شاری خه‌یالی». دواچار، دوا قسه
 و دوا برۆای خسته ده‌ستم و گوتی «برام، خه‌یالی من له دونیا
 تو‌راوه، ده‌مه‌ویت لینی دوورکه‌ومه‌وه نه‌وه‌ک بچه‌وه ناوی». ده‌ستی
 ده‌خسته سهر ده‌ستم و گوتی «حه‌زم لئ نییه خه‌یالم له هه‌چ
 نه‌خشه‌یه‌کدا ئیشبکات، حه‌زم لیه، خه‌یال بکه‌م به‌فه‌رشیکی بالدار
 و پتی بفهم... برای عه‌زیزم، خه‌یال وه‌ک تو تیکه‌یشتویت ریکا نییه،
 به‌لکو ده‌رگایه‌کی نه‌تینییه که ماله‌کانمان گرپگرت پیا پاده‌که‌ین».

نا هاو‌پێیان... نا. هه‌چ شتیک سوودی نه‌بوو. ئه و غه‌زه‌لنوسه
 به‌شیوه‌یه‌ک چووبوووه پوچ و عه‌ق‌لی هه‌ندیک له‌م خه‌یالبازانه‌وه، هه‌چ
 هه‌یزیک نه‌یده‌گورپین. ئه و شه‌وه به‌چاوی پر فرمیسک و دلی پر
 قینه‌وه لای تریفه هاتمه‌ده‌ری. تا سهر ترۆپکی یه‌کێک له شاخه‌کانی
 ده‌وروبه‌ری شار ماشینه‌که‌م لێخو‌ری، له‌وی به‌ده‌م گریان‌وه ده‌ستی
 خۆم گه‌ست، به‌ده‌م فرمیسکه‌وه تا هه‌یزم هه‌بوو تیفیکی گه‌وره‌م له‌م
 دونیایه کرد....

حکایه ته که ی غزه لنوس دهرباره ی خه لیکه ت و په یوه ندی شهیتان و کتیب ماجیدی گول سؤلاف - سهره تای پاییزی ۲۰۰۴

چوار پوژ دوی نه و شه وهی به نهینی له ماشینه که ی بارونی خه یال دابه زیم، تیشکان تاهیر هات بؤلام. ئیواره یهک له دهرگای دا و دایکم تا ژووری من پینماییکرد. که پیی خسته ژوره که مه وه گووتی «وی کورری جوان، ژوره که ت چهند خو شه». له و باوه په دانه بوم وازو به قه د و قامه تی جوانی خو یه وه به رابه رم دهرکه ویت، به سهرسامییه وه سهیری نه خشه ی سهر دیواره که ی کرد و گووتی «کورری ئاسمان، تۆ عاله می خۆت هه یه». کراسیکی په شی ساده ی له بهردابوو، له گه ل پانتولیکی بیچی خه ت خه تدا. مه کیاجیکی جوانی کردبوو، به لام بۆن عه تریکی ناسک وهک هه ورپیک له ته کیدا خو ی کرد به ژوردا. من هه می شه حه زم له خانمانی قژ کورت کرده، به لام ئه م قژ کور تیه ی نه و شتکی تر بوو، مروشی ناچار ده کرد بلیت «خانم، بۆ شه وه ی له ئافاتی ئه م قژه کورته ت به دوربین، بۆ خاتری په ب لعاله مین نه ختیک درژی که». سهیریکی دؤلابی فلیمه کانی کرد و گووتی «وی، تۆ ئینگلیسیش ده زانی». گوتم «که میک ده یزانم، به شی شه وه ی سهیری نه و فلیمه نویانه ی پی که م که وه رگپزانی عه ره بیان له سهر نییه». تۆزیک هه ستا و سهیری هه ندیک کتیبی کرد و گووتی «کورری قۆز، سیدی بۆلن بۆلنت نییه؟». بۆلن بۆلن گورانی بیژنکی پرپوچبوو له وانه ی به ئاوازی تورکی گورانی ده لین، وهک گورانی بیژنه تورکه کان ده ست راده وه شین و سهریاده دن، خه لکی بی کولتور و بی ماریفه ت زۆر گوئیان لیده گرت. سهیر نه بوو به لام وه تیشکان حه ز له بۆلن بۆلن بکات، نه و کچیکی ساده بوو که هیچی

ئەوتۆی لە دنیا نە دەزانى. گووتى «نا تیشکان، من گوئى لە بۆلن بۆلن و ئەو جۆرە گۆرانىبێژانە ناگرم... بمبۆرە سەیدىيى وەهام نىيە». سەیرىکىکردم و بە عەیارىيەو گووتى «خۆ پێت ناخۆش نىيە ھاتووم بۆلات». من ئەگەرچى ھەموو ژيانم ئاواتى ئەو ھەم خواستبوو کچىکى وەک تیشکان دۆستم بێت، بەلام بەو ھەدا نەمدەوێست ژنبەيئەم، نەشمەدەزانى گەر پەيوەندى لەگەڵ کچىکدا دروستبکەم دوايى چۆن درىژەي پەيىدەم و کەي پايىگرم، لە ناخدا بپروام وابوو ھەر جۆرە پەيوەندىيەک دروستبکەم بە کارەسات دەشکێتەو. لەگەڵ ئەو ھەستەشدا گووتى «گوئىگەرە تیشکان، باو ھەر پناکەم پياويک لەم سەر زەوييە ھەبێت پىيى ناخۆشبىت تۆ بچىت بۆلاي، کەسى وەھا لە دۇنيادا نىيە، منيش بە تايبەت زۆر ھەزم لە تۆيە... بەلام لىتى ناشارمەو ھە نازانم گەر لە نويميران بزانن تۆ ھاتوويت بۆ لام چى پوودەدات؟». تیشکان گووتى «کەس لە نويميران نازانئى من لای تۆم». ئىنجا گووتى «بەراست ھەزەت لە منە؟». من بۆ ئەو ھى قسەکەم راستبکەمەو گووتى «مەبەستم ئەو ھىە بلىيم، ھىچ پياويک نىيە لە دۇنيادا بتوانىت ھەزى لە تۆ نەبىت، تۆ کچىکى وەھا جوانى شايستەي ھەموو خۆشەويستىيەکى. دەزانم زۆر کەس شىش پىش من ھەزىيان لىکردوويت... تیشکان لەوانەيە من زۆر ئەزموونم نەبىت، بەلام پياويکى بىئەقلى نىم، دەزانم تۆ لە چ دۇنيایەکەو ھاتوويت بۆ لای من». وەک خۆي لایدات و نەيەوئىت بچىتە ناو باس و خواسى وەھاو، باوئىشکىکى نەرمى دا و گووتى «ھاتووم ھىکايەتیکم بۆيکەيت، ھەووم لىبکەوئىت... وى کوررى باش من چەند شەو تىر نەخەوتووم». ھاتە سەر جىگاگەم و لەسەر ھەخۆ لەسەر پىخەفەکەم پالکەوت و گووتى «ھىکايەتیکى خۆش بۆ کچىکى وەکو من دەستبەدات». منيش بە ھىواشى لە تەنىشتىيەو دانىشتم و دەستىکى بچوکم بە قزىدا ھىناو ھىکايەتیکى درىژم بۆ کرد دەريارەي کىژە ميرزادەيەک کە خاوەنى سەدان مالى و

باغ و کۆشكى گهرهيه، كۆشكهكان هه موو شتيكى جوانى دونيايان
تيدايه، هه موو جوړه زير و ياقووت و مهرجانيك، سه دان خزمه تكار و
به رده ستى هيه، نه ميره كان له ملاولاي دونياوه په يتا په يتا بو خوازيني
ئو دينه بهر دهربار، به لام كچه كه به هيچ شتيك دلى خوش نيه
و به رده وام ده گري، چونكه هيند ده وله مهنده نازانيت هه ز له چى
بكات... نه وهنده زهنگينه هه شتيكى له دونيادا بويت ده توانيت
به ناسانى په يداييكات. پوژيک له مال دينه دهرى و دهيه ويت به دواى
شتيكي عاسى و سه خندا بگه پى كه په يداكردنى قورس بيت، دهيه ويت
له دونيادا شتيك بدوژيته وه كه بوى نه بيت و نه توانيت بيكرپت و
بيكات به مولكى خوى تا له زه تى په يداكردن و كرپنى شتى سهخت و
ناوازه بچيژيت... چهند شار ده گه پيت و چهند زه مين ته يده كات، له هه
جيگاهه كه هه شتيكى به دل بيت ده يكرپت و هه ناده ميزاديك مه به ستى
بيت ده يكات به ئيشكهرى خوى. تا پوژيک ده گاته ماليكى لاتريك و
شوین چه په كى سهر دورپانيكى گه وه، له دهر وه گويى له دهنگى
بولبوليكي ئيجگار سيجراوى ده بيت، بولبوليكي دهنگ خوش و بيوتنه. كه
ده چينه ژوره وه ته نيا گه نجيكى جوان ده بينيت كه له بهر په نجه ريه كدا
وه ستاوه و وهك بولبول ده خوئينيت. كچه كه كه راهاتووه هه موو شتيكى
دونيا بكرپت، به كوپه كه ده لئيت «ده توانم ئو بولبوله لتيكرم كه
ده خوئينيت؟». كوپه كه داوه تى كيژه نه ميره كه ده كات و داده نيشيت،
له سه ره خو حيكايه تى خوى بو ده گيژيته وه و پييده لئيت ئو بولبوله تاكه
شتيكي دونيايه كه ناكردريت و نافرؤشريت، چونكه ئو بولبوله هيچ
نيه جگه له ته يركى خه يالى كه به ده يان سال ئيش له سه رى خوى
و گه روى خوى و پوچى خويدا دروستيكرده. ئو هه شتيكه نافرؤشريت و
ناكردريت. كيژه كه شه يداى ئو ده بيت ئو بولبوله بكرپت و بيكات به
مولكى خوى، هيدي هيدي ده كه ويته سه وا و مامه له له گه ل ئو كوپه دا

و سوودی نییه، نیوهی کۆشکه‌کانی خۆی ده‌داتن به‌رابەر ئه‌و بولبوله و سوودی نییه، سێ به‌شی کۆشکه‌کانی ده‌داتن و سوودی نییه، هه‌موو سامان و مالێ خۆی ده‌داتن و سوودی نییه، خۆشی پێده‌به‌خشیت هه‌ر بێسووده. دواجار که کێژه‌که وه‌خته ده‌گاته شیتی، کوره‌که پێده‌لێت «خانم من ساله‌های ساله ده‌زانم پۆژیک دیت تو دیت و بو ئه‌و شته ده‌گه‌پیت که ناتوانیت ده‌ست پێبگات. بو ئه‌وهی تۆله‌ی ئه‌و هه‌موو نه‌داریه‌ی خۆم بکه‌مه‌وه شتیکم دروستکرد که تو هه‌رگیز ناتوانیت بیکریت و بیکریت و بیته‌خواه‌نی... ئه‌وه جیاوازی نێوان سامانی من و سامانی تۆیه، من شتیکم هه‌یه که تو ناتوانیت بیته‌خواه‌نی، به‌لام تو شتیکی وه‌هات نییه، خه‌لکی تر نه‌به‌خواه‌نی. خانم شته‌خه‌یالیه‌ی جوانه‌کان به‌ تۆ ناگرێت و ناتوانیت تۆ بیکه‌یت به‌ مولکی خۆت، خانم هه‌میشه شتیک له‌ دنیا دا هه‌یه تۆ ناتوانیت داگیریکه‌یت، حیکمه‌تی خویندنی ئه‌و بولبوله‌ خه‌یالیه‌ی من ئه‌وه‌یه. ئه‌وه بولبولیکه ده‌تکوژیت و پێناگه‌یت». ئا به‌و جوژه کێژه زه‌نگین و سامانداره‌که توشی ده‌ردیکی کوشنده‌بوو، بو هه‌ر کوپیه‌ک ده‌چوو ده‌نگی ئه‌و بولبوله له‌ ناوه‌وه ده‌یخوارد و له‌سه‌ریدا ده‌زینگایه‌وه... تا دواجار شیتی و هه‌سه‌رت برستیان لێبپی و دای چه‌ندین مانگ نه‌خۆشی سه‌خت گیانی سپارد و هه‌رگیز جارێکی دی به‌ بیستنی سه‌دای ئه‌و بولبوله‌ سیحراویه شادانه‌بوو.

که ئه‌و چیرۆکه‌م بو تیشکان تاهیر کرد نه‌مه‌دزانی ئه‌و چیرۆکه هه‌موو شته‌کان ده‌گه‌ینێته ئاقاریکی ترسناک.

تیشکان خۆی وا پیشاندا که خه‌وتوه. به‌لام دلنیا‌بووم بیر له‌ چیرۆکه‌که ده‌گاته‌وه. پر به‌دل ده‌مویست ماچیکه‌م، ده‌مزانی ئیستا ده‌توانم لێوی بو به‌رم و ماچیکه‌م، به‌لام ده‌ستیکی نه‌یتی له‌ ناوه‌وه وه‌ستاندم. ده‌مزانی تیشکان له‌ویدا پاکشاوه و چاوه‌پوانی لێوی من

دهکات، دهمزانی لیوهکانی نامادهن بۆ ماچیککی دورودریژ و جهستهی شتیکی تاییهتی له من دهویت. دهشمزانی که خانمیک چاوهپوانی ماچی لیکردیت و نهتکرد، ئیدی دهبیته دورمینیکی ترسناک، لهوانهبوو نهوجاره تیشکانم ماچکردایه، شتهکان پښگایهکی تر و پهنگیکی تریان ببوویه... بهلام نازانم... لهوانهشه وانهبیته. لهگهلهموو نهو دوو دلپیهشدا دلنیام، ماچیک ههندیجار دهتوانیت پرپهوی ژیانی کهسیک بگوریت. که تیشکان بهبی نهو ماچه پۆی، ههستمکرد ههلهیهکی گهره کردوه.

ئوارهی نهو پۆژه ههسهنی پیزۆ ههموو حیکایهتی خۆی لهگهله مورتەزای شهیتاندا بۆ من و ماچهلانی راستهقیینه و غهزهلنوس باسکرد، نهوکات تریفه یابهحریمان کهم دهبینی، هیدی هیدی دانیشتهکانمان دهبوونه دانیشتنی پیاوانهی پووت بهبی ناسکی کچیک که نهو دنیا زهرهی نیرانی بۆ هئوردهکردینهوه. دورکهوتنهوهی نیگاگانی تریفه پیااهلشاخانه ناسکهکانی منیان ناو میدترکرد. ههوکات دهمبینی تریفه لهوئی نییه بیرى توپهبوون و دلپهقییهکانیم دهکرد، کچیک بوو لهگهله ههموو دنیا دا وهک شهونم وههابوو، بهلام دهرهق به من بيمروهت و دلپهق بوو، منیش له بیدادیدا ناچار ههموو زامیکی نهوم به خراپی خۆم تهفسیردهکرد. نهو شهوه ههسهنی پیزۆ سهختترین نهوکی ژیانی خسته نهستۆم. بهقهسی نهو دهبوو ههموو لهتهک دهرسیم تاهیردا بچین و له نویمیران، لهو دیو دیوارهکانی باغی مورتەزاوه لاشهکهی باران شوکور دهربهینین... ههسهنی پیزۆ گووتی «واهستهکه که نهو ته نیا شتیکه بۆدلخۆشی نهو دوو جوانه مه رگهی بکهین. تاکه شتیکه دللی بهپیز شازهمانی پێ خۆشبهکین، تا وا تینه گات دواى بیستوچار سال پێی له دارستانیک ناوه ئادهمیزادی تیا نییه. دهبیته لاشهکانیان له تهنیشت یه که وه بنیژین، وانیه غهزهلنوس وا نییه؟ ئیمه نه دپندهین

و نه شه‌یتان هیشتا ده‌بیت به‌شی ئه‌وه هیزمان هه‌بیت، دوا ئاواتی
ئەوان به‌یتینه‌ی دی». ئەو شه‌وه، له‌ زنجیره‌ شه‌وگاره‌ بێن و قووله‌کانی
غەزەلنوس بوو، ئەگەرچی چەند سال بوو هاوڕێبووین و هەر دوو کمان
شتگه‌لیکی زۆرمان له‌ نێواندا بوو که‌ شتگه‌لی نێو دوو هاوڕێ بوون،
نه‌من ئه‌وم وه‌ک مه‌خلوقێکی خه‌یالی ده‌بینی و نه‌ ئه‌ویش، به‌لام ئه‌و
شه‌وه‌ غەزەلنوس شتیکی تر بوو، بۆ یه‌که‌ مجار هه‌ستمکرد جیاوازی
ته‌مه‌ن له‌ نێوانماندا جیاوازی حیکمه‌ت و عه‌قلیشه‌. که‌ هه‌سەنی پێرۆ
ته‌واوی ورده‌کاریه‌کانی مردنی نه‌وجه‌وانی چینی گیرایه‌وه‌، کاتیک ده‌ستی
خسته‌ سه‌ر میزه‌که‌ و گووتی «جه‌غه‌ری مه‌غۆلی کوشتویتی»، وه‌ک
ئەوه‌بوو غەزەلنوس باریکی قورس له‌ ئه‌ستۆی داگیراییت و گه‌یشته‌بیت به‌
حه‌قیقه‌تیک که‌ له‌ هەر خه‌یالیکی دنیا به‌لایه‌وه‌ گرنگتر بوو. به‌ هێمنی
سه‌یرکردین و گووتی «پێرۆ تۆ ئیشیکی گه‌وره‌ت کردوه‌، ئێوه‌ ته‌لیسمی
قوولی مردنیکتان بۆ ئاشکراکردم که‌ ته‌لیسمی مردنی منیشه‌... زۆر
سوپاسگوزارتانم، تۆ و گۆل سۆلاف. ئەو لاشه‌یه‌ لاشه‌ی منه‌ و جه‌سته‌ی
ئەو ژنه‌، جه‌سته‌ی منه‌...».

به‌ نیگایه‌کی غه‌مگینه‌وه‌ سه‌یری هه‌موومانی کرد، ده‌ستی خسته‌
سه‌رشانی ماجة‌لانی پاسته‌قینه‌ که‌ به‌ خۆی و قژه‌ سپیه‌ درێژه‌که‌یه‌وه‌
بۆ خوشکه‌زاکه‌ی ده‌گریا. غەزەلنوس به‌ ماجة‌لانی گووت «باران زۆر
حه‌زی له‌ غه‌زه‌له‌کانی من بوو. من وه‌ک نه‌وجه‌وانی چینی حه‌زم لیکرد.
تا ئەو پتر خۆشیبووستبایه‌ من پتر غه‌زه‌لم بۆ ده‌نوسی... هەر شتیک
نه‌وجه‌وانی چینی خۆشیبووستایه‌ منیش خۆشده‌ویست. به‌لام من له‌ و
عه‌شقه‌ دنیاویه‌ی ئەو هه‌لده‌هاتم... باران شوکوری ئەو له‌ کوشکیکی
پاسته‌قینه‌ی ئەم شارهدا ده‌ژیا، ژنی باروونیک بوو، به‌لام باران شوکری
من له‌ باغیکی خه‌یالیدا ده‌ژی. ئەو خواسته‌ی پێکه‌وه‌ بمرن، له‌ هه‌موو
خواستیکی تر گه‌وره‌تر بوو. ماوه‌ی سالتیک پێکه‌وه‌بوون، هه‌موو

لهزه ته کانی دنیا یان تاقیکرده وه . ئه وه ی هه موو ژیان بژی ئیتر ده توانیت
 بیترس سهیری مردن بکات، له مردندا په له قارژی ناکات و هاوارناکات ...
 له و عاشقانه نه بوون که بویه ده یانه ویت بمرن، چونکه به یهک ناگه ن ...
 باران و نهوجه وانی چینی له ماوه ی ئه و سالددا هه موو خوښیه کانی
 ژیان، ژیان ... به لام هه ستیشیانده کرد هیشتا بو یهک نین ... ده یانویست
 به ره و خه یال برۆن . باغ تاکه ئومیدی ئه وان بوو . به غه مه وه سه ری
 دانه واند و گووتی «من وامکرد عه شق وه ها سه خت و دوور و نه گیر بیت،
 باغ تاکه ئومیدیان بیت ...» .

غه زه لنوس ئه و شه وه سه ره تا هه ندیک غه زه لی بو خویندینه وه ، له و
 غه زه لانه ی نهوجه وانی چینی بو باران شوکوری خویندبووه وه . من پیشتر
 چی غه زه لیکی غه زه لنوسم بیستبوو هیچیان وه ها قوول و قه شه نگ
 نه بوون . هه ر ئه و شه وه به ده م خویندنه وه ی غه زه له وه داوه تیکردین بو
 پیاسه یه کی دووردریژ . شه ویکی مانگه شه وی پاییزه بوو، هه وا به پاستی
 پوو له ساردی بوو، نور زۆریوو و ئاده میزاد که م، بیده نگ ی زۆر و چرپه ی
 گه ردون کز، ئه ستیره کان غه مگین و ئیمه به خته وه ر . ده پویشتین و ئه و
 غه زه ل به دوا ی غه زه ل ده یخویند، ئیستاش نازانم چۆن و له چ ساتیکدا
 که وتینه سه ر خاکی ئه و باغه خه یالیانه ی ئه و . باغیکی سحرای که
 هه رگیز ناو و ناویشان و شوینی له هیچ کتیبیکی دنیادا نادرکینم،
 ئیمه ی به ناو لاله زاریکی سحرایدا کیشکرد که گوله کانی پرپوون له
 جوانیه کی وه ها له هیچ یهک له شاره سحرای و جهنگه له
 ئه فسانه ییه کانی خۆمدا نه مبینبوو، به ناو باغی ئه وتۆدا پشمانکه وت
 ئه سته مه پوژیک له پوژان دیدی من یان نه خشه پاسته قینه کانی ماجة لانی
 پاسته قینه بیانگاتن ... ئه و شه وه تیگه یستم که ماهیه تی خه یال لای
 غه زه لنوس دوورتر و په نگینتر و قوولتره له ماهیه تی خه یال لای من و
 له حه قیقه تی دنیا لای زوه دی شازه مان . هه ر ده پویشتین و به جوانیدا

پۆدەچووین، تا من و حەسەنی پیزۆ و ماجەلان لە شوێنێکدا گەشتینە
 یەقین کە ئێمە بۆ یەکەمجار لە ھەموو ژایانماندا بە ناو شیعریکدا
 سەفەر دەکەین... ماجەلانی پاستەقینە بە خۆی و قژە درێژ و سپییەکیەو
 گووتی «غەزەلنوس ئەم جیگایە تۆ ئێمە بۆ دەھێنیت، جیگا نییە
 بە لکو قوولایی ناو قەسیدەیکە». ئەو لەسەر ھەق بوو، غەزەلنوس
 ئێمە بۆ ناو قوولایی بێنی شیعریک دەبرد کە مەرۆف تا ناکۆتا
 دەتوانیت تیا قوول بێتەو... جوانییەکی وەھا بوو مەرۆف لەسەر زەمین
 و بە حەواسی ئاسایی ھەستی پێناکات، لە شوێنێکی زۆر دووری ناو ئەو
 باغانەدا غەزەلنوس دەستی بۆ ئەو باغە بێسنوورە ڕاکێشا و گووتی
 «سەیرکەن چ جوانییەکی ناکۆتای ھەیە غەزەل». باغ دواى باغ ئێمە
 برد و گۆل دواى گۆل سەرسامیکردین. لە شوێنێکی ناو ئەو بەحرى
 جوانییەدا، لە ناو ھەراستى چیمەنێکی سەوزدا ئێمە وەستان و بردینیە
 سەر گلکۆیەکی گەورە لەسەری نوسرابوو «ئەلێرەدا نەوجەوانی چینی
 بۆ ھەتاھەتایە خەوتوو». غەزەلنوس شەویەک دواى ئێمە، شەویەک دواى
 ئەو ھەیتەکی نەوجەوانی چینیمان دەرھێنا خۆی دیسان لاشەکی لە
 خاک دەرھێنابوو و بەرەو قوولایی ئەم باغە بێسنوورە داووی بە
 کۆلیدا و لە قافییەى کۆتایی ئەم ھەموو شکۆفە و غونچەدا ناشتبووی.
 کە سەرمان ھەلبەری چوار دەورمان شکۆفە و پەفی درێژ و ناکۆتای کتێب
 بوو، من سەرم ھەلبەری بزنام لە کویم. مانگم بە گەورەیی لە ژوور
 سەری خۆم بینی، دەستەبرد بۆ گۆلەکان بزنام گۆلی پاستەقینەن یان
 خەیاڵ. گۆلی پاستەقینەبوون، دەستم برد بۆ کتێبەکان بزنام کتێبی
 پاستەقینەن یان خەیاڵ. دیوانی پاستەقینەى غەزەل بوون. جیگایەکی
 بوو بۆنى مەزاری لێدەھات، بۆنى باغی لێدەھات، بۆنى کتێبخانەى
 لێدەھات. نەوجەوانی چینی لە گۆرێکی چکۆلانە و باریکدا لە نێوان
 کتێبەکانی غەزەل و گۆلە قەشەنگەکانی باغدا نێژرابوو. غەزەلنوس لە

ناو شه پۆلی تریفه و زرنگه‌ی قافییه‌کانی غه‌زهل و بۆنی گولۆی باغدا ده‌ستی خسته سهر گۆرپه‌که‌ی شه و گووتی «من ئالیره‌دا مردوم». سه‌یری ههر سی‌کمانی کرد... ههرسی‌کمان برۆنزی و خه‌سته و سه‌راسیمه‌بووین... له‌ سێ دیل ده‌چووین به‌ جه‌نگه‌لیکی ره‌شدا مه‌له‌اتبین و گول و دره‌خت و تریفه‌ پێگایان لێگۆریبین. جێگایه‌کی سه‌یربوو که ئیمه نه‌مانده‌توانی بچینه‌وه سه‌ری. شه‌وه یه‌که‌مه‌جاریوو له‌ ژیانمدا نه‌مده‌زانی له‌ ناو خه‌یالدام یان له‌ حه‌قیقه‌تدا. به‌لام تیگه‌یشتم شه‌مه‌ سه‌فه‌ره‌ی غه‌زهلنوس بۆ شه‌وه‌یه شه‌وه‌وه عاشقه له‌ باغیکی خه‌یالیدا بنیژیت. شه‌وه شیتی باغه خه‌یالییه‌کان بوو، پۆخی هه‌میشه له‌و باغانه‌دا ده‌گه‌را. ژيانى راسته‌قینه‌ی شه‌وه له‌ نێوان غه‌زهل و شه‌وه باغانه‌دا دابه‌شبوو. دواچار غه‌زله‌کانی خۆی له‌و باغه‌دا شارده‌بووه‌وه، شه‌وه باغه کتێبخانه‌ی نه‌ینی شه‌وه بوو. برۆیه‌کی سه‌یر و گه‌مزانیه‌ی هه‌بوو، برۆیه‌ک له‌ پشت هه‌موو شه‌وه‌فسانه‌کانی ژیانیه‌وه بوو، له‌ پشت هه‌موو خه‌یال و خولیاکانیه‌وه وه‌ستابوو، له‌و باوه‌ره‌دا بوو که عاشقان نامرن، به‌لکو ده‌بن به‌ کتیب یان به‌ گول. شه‌وه بۆ یه‌که‌مه‌جاری شه‌وه‌ی له‌و کتێبخانه‌ی غه‌زله‌دا سوپانده‌وه، گووتی «غه‌زهلنوسه‌کانی دواى من دین و شه‌مه کتێبخانه‌یه ده‌دۆزنه‌وه، وه‌ک چۆن ماجیدی گول سۆلاف شه‌وه موسافیره خه‌یالیانه‌ی دواى تو دین و شه‌وه نه‌خشه‌یه‌ی تو ته‌واو ده‌که‌ن، وه‌ک چۆن حه‌سه‌نی پیرۆ باغه‌وانه‌کانی دواى تو دین و کلیلی ده‌رگای باغه نه‌ییه‌کان ده‌که‌نه‌وه، وه‌ک تو ماجه‌لانی راسته‌قینه، گه‌راله‌کانی دواى تو ده‌دۆن و شه‌وه‌ی تو نه‌تبینوه ده‌بینن». ئینجا سه‌یری ئیمه‌ی کرد و گووتی «ههر که‌سیک قسول له‌ غه‌زهلێک برۆانیت و له‌گه‌لیدا بژی، ده‌گاته شه‌مه باغه». هه‌موو دیوانه‌کانی خۆی و مه‌لای سوخته‌ی به‌ نه‌ینی له‌و باغه‌دا هه‌لگرتبوو. غه‌زهلنوس گووتی «گه‌یشتن به‌ باغیکی قه‌شه‌نگ نامانجی هه‌ره گه‌وره‌ی مروف بووه... ژيان له‌ باغیکی وه‌ها

جواندا کۆنترین خەونی مەرۆفە، بەهەشت بریتییه لە پەيوەندی خودا و مەرۆف کاتیکی ئەو پەيوەندییه شیوێی باغیک وەرەگریت. پادشا کۆنەکان باغی خەیاڵی و گەورەیان دروستدەکرد بۆ ئەوێ سولتان و هیزی خۆیان بەسەر جوانیدا نیشانبدەن، پادشاكان هەمیشە ویستویانە بەسەر جوانیشەو پادشاین، زۆربەى پادشاكانى دنیا دەیانەوێت شوێنى وەها جوان دروستبکەن و باغی وەها پرازێننەو بتوانێت خەیاڵ بشکێنێت و بێبەهای بکات. زۆربەى پادشاكان بۆ کوشتنى خرۆشى خەیاڵ نەوێک بۆ ئاسوودەیی مەرۆف، باغی جوانیان لەسەر زەوى دروستکردووە. ئەو باغانە لە باغی شاعیرە کۆنەکان جیاوازن کە دیوانەکانی خۆیان بە باغ و لاله‌زار و گولستان ناودەنا، چونکە شیعەر لە خەو هەستانی پۆجە و باغیش هەر لە خەو هەستانی پۆجە. گرنگ نییه مەرۆف خەیاڵی هەبێت، گرنگ ئەوێهه خەیاڵ بیهێنێت بۆ باغچه... غەزەل بیهێنێت بۆ باغچه... مەرۆفی تەواو مەخلوقیکە شتەکان بەرەو باغچه پادەکشیت. پۆجی مەرۆف لە خەو هەستیتە هەموو باغەکانی دنیا لەگەڵیدا لە خەو هەلدەستن... هەموو شاعیرەکان دواچار دەگەنە باغیک کە لە هیچ باغیکی دی ناچیت... دوو جۆر بەهەشت لە دنیا دا هەیه، بەهەشتیک کە خودا دەبێهەشتیتە مەرۆف و بەهەشتیکیش کە مەرۆف دەبێهەشتیتە خودا... ئەو مەرۆفێ نەتوانیت بەهەشت بیهەشتیت، ناتوانیت وەرەبگریت». لەگەڵپانەو دا ماجەلانی راستەقینە لیپرسی «غەزەلنوس، بۆ ئەم دیوانانە نادەیتە کتێبخانەی گشتی شار؟ بۆ لە شوێنێکدا داینانیت هەموو خەڵک دەستی بیانگاتی؟». غەزەلنوس گووتی «ماجەلان ئەم کتێبانە لە هەموو شوێنێکن، ئەم باغە دەرگای لەسەر هەموو کوچەیک هەیه، هەر کتێبێکی جوانی دنیا بکەیتەو دەتهێنیتەو بۆ ناو ئەم گولزارە... هێند هەیه مەرۆف دەبێت بۆی بگەرێت... من کتێبەکانم ناشارمەو، من کەى غەزەلی خۆم شاردۆتەو؟ هێندەیه بۆ ئەوانەى هەلدەگرم کە بۆی دەگەرێن.

کتیبی جوان مرۆف سه‌ره‌تا له پۆحی خۆیدا ده‌یدۆزێته‌وه، دواتر ده‌یخوینێته‌وه ... من دواى ئەم هه‌موو ساڵه‌، نه‌یێیه‌کتان پێده‌لێم، نه‌یێیه‌ک که پهنه‌گه‌ دوا نه‌یێی گه‌وره‌ی ژيانى من بێت، من دواى ئەو هه‌موو ساڵانه‌ی له‌ خویندنه‌وه‌ی غه‌زه‌ل و نوسینی غه‌زه‌لدا برده‌مه‌ سه‌ر، گه‌یشتمه‌ ئەو بره‌وايه‌ی پۆزى هه‌شتم که له‌ چیرۆکی خه‌لیقه‌دا هه‌ندێجار باسده‌کریت، خودا بۆ دروستکردنی کتێبه‌ جوانه‌کانی دونه‌دا ته‌رخانیکردوه‌، ئەو گفتوگۆ دێرینه‌ی عاریفان که ئایا کتێبه‌کانی خودا ئەزه‌لییه‌ یان دروستکراوه‌ ... گفتوگۆیه‌کی بێسووده‌ ... له‌به‌رئه‌وه‌ی خودا پۆزى هه‌شتمه‌ی خه‌لقى بۆ دروستکردنی کتێب ته‌رخانکرد، به‌لام کێ ده‌زانیت پۆزى هه‌شتم چهنده‌؟ کێ ده‌زانیت؟ پێتان سه‌یر نه‌بیت گه‌ر بلێم ئێمه‌ ئێستا له‌ پۆزى هه‌شتمه‌داين ... پۆزى هه‌شتم ئەو پۆزه‌یه‌ که هه‌رگیز کۆتایى نایه‌ت، خودا هه‌موو حه‌قیقه‌تى گه‌ردونی له‌ حه‌وت پۆزدا دروستکرد و پشوویشدا، خودا دواى پشوویه‌کی کورت، بیری له‌ دروستکردنی شتێک کرده‌وه‌ که هه‌رگیز کۆتایى نه‌یه‌ت، خودا خالیقه‌ و خالیق ناتوانیت به‌بێ خه‌لقکردن دانیشیت، گه‌وره‌ترین کوفرێک که ده‌یکه‌ن ئەوه‌یه‌ که ده‌لێن خودا خه‌لقى له‌ حه‌وت پۆزدا ته‌واوکړدوه‌ ... هه‌چ خالقێک نییه‌ هه‌موو خه‌لق له‌ حه‌وت پۆزدا ته‌واویکات و ئیتر تا ئەبه‌د بێنیش دانیشیت، له‌ حه‌وت پۆزى یه‌که‌مدا یه‌زدان ته‌نیا حه‌قیقه‌تى دروستکرد، ته‌نیا حه‌قیقه‌ت و هه‌چى تر ... حه‌قیقه‌ت دیوه‌ ساده‌ و ناکامڵ و سه‌ره‌تاییه‌که‌ی وجوده‌. خودا له‌ پۆزى هه‌شتمه‌دا کتێبی دروستکرد، بۆ ئەوه‌ی کتێبیش دروستبکات ده‌بایه‌ خه‌یاڵ دروستبکات ... یه‌زدانی گه‌وره‌ سه‌یری لێهات، که دروستکردنی ئینسان ئیشیکی ساده‌ و کۆتاییه‌ بوو، دروستکردنی بالنده‌ و زه‌وی و ئاو و تافه‌گه‌ هه‌موو ئاسان ته‌واوبوون، سه‌یری لێهات که چهنده‌ زوو پۆزى دروستکردنی فریشته‌کان و بیناکردنی مه‌له‌کوت و ئاوه‌دانکردنه‌وه‌ی خاک زووبه‌زوو هه‌موو شتێک

ته‌واو‌بوو، هه‌موو شتی‌ک ساده و ئاسان پۆ‌یشت و تی‌په‌پی پۆ‌ژی هه‌شتم نه‌بی‌ت. له‌ پۆ‌ژی هه‌شتم‌دا که‌ خودا خه‌یال و کتیبی دروستکرد به‌ر دیوه‌ نا‌کو‌تا و جاویدانه‌که‌ی خۆ‌ی که‌وت، پۆ‌ژی هه‌شتم پۆ‌ژیکه‌ هه‌رگیز ته‌واو نایب‌ت، خودای گه‌وره‌ بۆ‌ ئه‌وه‌ی زوو پۆ‌ژی هه‌شتم ته‌واو‌بی‌ت ده‌بایه‌ ئاده‌م و فریشته‌کانی خۆ‌ی بخاته‌ ئیشه‌وه‌، خودا له‌ پۆ‌ژی هه‌شتم‌دا ئه‌مری به‌ ئاده‌م کرد و گووتی له‌ دره‌ختی زانین بخۆ... تیده‌گه‌ن، خودا پۆ‌ژیک له‌ پۆ‌ژان خواردنی به‌ری ئه‌و دره‌ختی حه‌رام نه‌کردوه‌، سا‌له‌‌های سا‌له‌ مرۆف چیرۆکه‌که‌ به‌ هه‌له‌ ده‌گێ‌رتنه‌وه‌، سا‌له‌‌های سا‌له‌ مرۆف چیرۆکه‌که‌ پێ‌چه‌وانه‌ ده‌کاته‌وه‌... دره‌ختی زانین هه‌چ نییه‌ جگه‌ له‌ دره‌ختی خه‌یال... ئه‌و میوه‌یه‌ی که‌ ئاده‌م له‌ به‌هشت ده‌یخوات، میوه‌ی زانین نییه‌ به‌و مانایه‌ی ئیمه‌ ئه‌مرۆ له‌ زانین تیده‌گه‌ین، دره‌ختی ماتماتیک و فیزیا نییه‌، به‌‌لکو دره‌ختی خه‌یاله‌... مرۆف دیته‌ سه‌ر زه‌وی بۆ‌ ئه‌وه‌ی فێ‌ری خه‌یال بی‌ت و فێ‌ری نوسینی کتیب بی‌ت. یه‌زدانی گه‌وره‌ ئومیدی وه‌هابوو، چۆ‌ن مرۆف له‌ دوا شیوه‌ی خۆیدا قالبی گرت‌ووه‌ و چۆ‌ن ئه‌ستێ‌ره‌ و خۆ‌ر له‌ شوێنی خۆیاندا راوه‌ستان و چۆ‌ن گیانله‌به‌ران و بالنده‌ و دره‌خته‌کان شیوه‌ی کام‌لی خۆیان گرت‌ووه‌، کتیبیش دوا‌جار له‌ رسته‌به‌ندییه‌ک و له‌ چێ‌وه‌یه‌کدا به‌‌ندبی‌ت و بگاته‌ کو‌تایی، به‌‌لام یه‌زدان سه‌یریکرد له‌گه‌‌ڵ هه‌موو کتیبیکدا خه‌لیقه‌ت ده‌گه‌‌رێ‌ته‌وه‌ بۆ‌ سه‌عاتی یه‌که‌می پۆ‌ژی هه‌شتم. سه‌یریکرد ئه‌و باغه‌ خه‌یالی و بوونه‌وه‌ره‌ سه‌یرانه‌ی مرۆف له‌ خه‌یال و کتیب و خه‌وندا دروستیانده‌کات ناگه‌‌نه‌ کو‌تایی. یه‌زدان هه‌ستیکرد خه‌یال تاکه‌ شتی‌که‌ که‌ نه‌ی‌نی نا‌کو‌تابوونی خه‌لیقه‌تی تیدا پارێ‌زراوه‌، له‌و پۆ‌ژه‌وه‌ خودا کو‌مه‌ک به‌ مرۆف و مرۆف کو‌مه‌ک به‌ خودا ده‌کات تا هه‌تا‌هه‌تایه‌ له‌‌رێ‌گای خه‌یال و کتیب‌ه‌وه‌ خه‌لیقه‌ت به‌‌رده‌وام‌بی‌ت، ده‌بی‌ت به‌ قوول‌ترین و جوان‌ترین و سیه‌راوی‌ترین شی‌وه‌ش به‌‌رده‌وام‌بی‌ت. ئا لێ‌ره‌دا شه‌یتان دیته‌

ناو گه مه که وه، شهیتان هه روا به خۆرا سوژده بۆ ئادهم نابات، شهیتان
 ئه و بوونه وهره یه به پێچه وانه ی ئیراده ی مروّف و ئیراده ی ئیلاهییه وه
 دهیه ویت پۆزی هه شتەم ته واییت، ئه و ده زانیت قیامت ئه و پۆژه یه که
 مروّف چیدی ناتوانیت کتیبی پر خه یال بنوسیت، ئه و دهیه ویت خهلق
 بگاته کۆتایی و بپوات و پشووبدات و بخه ویت. هه موو ئه و شه پر و
 شوپانه ی شهیتان ده یكات، ئه و تاعوون و ئافاتانه ی ئه و له سه ر زهوی
 بلاویانده کاته وه، بۆ ئه وه نییه سه رپێچبیکات، بۆ ئه وه یه خهلیقه ت ته وای
 بیت. ئه وه شهیتانه که کتیبی به د ده نوسیت، ئه و کتیبانه ی ئاماژەن بۆ
 مردنی خه یال، ئه وه شهیتانه که کتیبه کان ده سووتینیت، ناشیرینیان
 ده کات، بێبه هایان ده کات، ده یانخاته به رده ستی ئه وانه ی له مانا
 راسته قینه کانی تیناگه ن، خه یال یان لیداده مالیت و ده یانکات به کۆیله ی
 خه ون و خولیای بچوک، شهیتان بوونه وهریکه جوانی و سیحر له کتیبه کان
 داده مالیت و بپنرخ فریاندە داته سه ر شوسته کان، وه ها تیکه لاوی ئه م
 دونیا کۆن و دووباره و ساده یه یان ده کات، ئه وانیش ساده و کۆن و
 دووباره ده رده که ون. وه ک ئه وه ی به شیک بن له قاپ و قاچاغ، به شیک
 بن له کالّا و میوه جات، وه ک ئه وه ی تفهنگیک بن له تفهنگه کانی شه پر و
 ته وریک بن له ته وری جهنگا وهران. شهیتان دیت و یاری دیکه بۆ
 کتیبه کان ده دۆزیته وه، ده یانخاته ناو پلانی ترسناکه وه، دهیه ویت له
 بیرمان بچیته وه ئه م دونیا یه چ ترسناکه، دهیه ویت حه قیقه تمان
 بیربچیته وه، که حه قیقه تمان بیرچووه وه که به خته وهر و پازیبووین له سه ر
 زهوی ئیتر بۆ باغی دیکه ناگه رپین، دوا ی جوانی خه یال ناگه وین... به لام
 «مروّفی ته وای» هه میشه خه یالی لای دریزکردنه وه ی خهلقه، خه یالی لای
 دریزکردنه وه ی پۆزی هه شتەمه، هینده ی حه قیقه تی بیرچووه وه شهیتانه کان
 ئیفلجیده که ن و ناهیلن بیر له گۆله په ژمورده کان بکاته وه، هینده ی
 خه یالیشی له یادکرد له باغچه ده یکه نه ده ری. شهیتان دۆزمنی خه یال

نییه، به لکو مه خلوقیکه دهیه ویت خه یال بگاته کوتایی، دهیه ویت دونیامان به فریو و درۆ له پشچاو جوانبکات، تا بلتین خودایه که زه مین وهما جوانه خه یالمان بو چیه ... شهیتان نهو مه خلوقیه که کتیبی مردنی له ئیمه دزی، یه کیکه گه مارۆمان ددات تا پیسی دونیامان بیربچیته وه، نهو مه خلوقیه که دهیه ویت نهو غزه لانه بیات و له مانایان ده رکات و سحریان پوچه لکاته وه تا لهو غزه لنوسه راسته قینانه حه رامیت که سبهی له دایکده بن ... ماجة لانی راسته قینه، سوپاس بو ئاسمان و نه ستیره کان که تو یان تا ئیره هینا نهو باغه ببینیت، هه که سیک بیه ویت دریره به وجود و خهلق بدات ده گاته نهو باغه ... ته نیا مروفتی ته واو ده گاته ئیره . هه که سیک بیه ویت ببیته خاوه نی هیزی نهو غزه لانه ده توانیت ببیت، هیچ غزه لنوسیکی راسته قینه غزه ل داگیرناکات، به لکو ده بیت غزه ل داگیربکات تا بگاته ئیره ... ده بیت خه یال داگیربکات و باغ داگیربکات ... غزه ل په یمانیکه مروف له نیوان خوی و باغهکانی ژیاندا مۆریده کات» .

بۆچوونهکانی غزه لنوس بو من نوییوون . بیتیه وهی هیچ بلیم تا کوتایی بیرم له قسهکانی ده کرده وه . ئیستا تیده گه یستم بو خه یالاتی نهو هه میشه له باغیکدا ته واو ده بیت و خه یالاتی من هیشتا پره له کونج و که لینی تاریک، بو خه یالی نهو پره له گولزار و خه یالی من پره له هیزی نادیار و که لینی پر مه ترسی و ده رگای داخراو . بو نهو هه میشه به باغدا ده پوی و من به جهنگه ل و تاریکی و ترسدا سه فه رده کهم، بو من ته نیا مندالی کویر له گه ل خۆمدا ده گێرم و نهو هه موو دنیا . من که سهیری چاویم ده کرد، که گویم له دهنگی ده گرت، که له وشهکانی راده مام، ده مزانی من هه رگیز ناتوانم خه یالی خۆم لهو هه موو تاریکی و جهنگه ل و پێگا سهیر و نادیارانه پاکبکه مه وه . غزه لنوس عاشقیکی په تی بوو، عه شقی به هه موو سه رئیشه و ده رده کانه وه قه بوو لبوو، من عاشق

نه بووم و نه مده توانی به یتیک غه زه لیش بنوسم. خه یالی ئه و گه له ک
پۆشن و ساده هاته بهرچاوم، له کاتیکدا خه یال لای من سهخت و ئالۆز
و ماتماتیکی و نه خشه دار بوو. ماوه یه کی درێژ هه مووان بیده نگ پۆشتین،
دواتر گفتوگۆیه کی درێژ له نیوان ماجة لانی راسته قینه و غه زه لنوسدا
دهرباره ی گرنکی جهسته له گه یشتن به جهوه ری خه لقدا پرویدا. من
به ئه ندازه یه ک له خه یال و بیره کانی خۆمدا نوقمبووم ئاگام له هیچ
نه بوو. شه و دره نگ که گه یشتینه وه لای غه زه لنوس، ئه و خاتونیه ی
دایه نی منداله خه یالییه کان بوو، هه موو به چه کانی خه واندبوو، پیکه وه
هه ر چوارمان به ژوره کانیاندا گه پاین و سه یرمانکردن... منداله کان
وه ها جوان و پاک و فریشته پووین، یه که یه که ماچمانکردن و هه موو
دلنیا بوین خه یال ته نیا پێگای راسته قینه ی به رده وامبوونی خه لیه ته .
ئه و شه وه بۆ یه که مجار هه ستمکرد بۆنی منداله کان و بۆنی گولّه کان
وه کو یه که، جوانی غه زه له کان و جوانی ئه م فریشته پاک و خه وتوانه
وه کو یه که .

به رله وه ی مالاواییه که یین و بپۆین، له نیوانماندا بوو به جه نگ و
جه ده ل: کێ بچیت بۆ نویمیران و لاشه ی باران شوکور به یئیت و به ره و
قوولایی باغه کانی خه یالی به ریت؟. هه سه نی پیزۆ به وه دا وایده بیینی که
پۆخی نه وجه وانی چینی چۆته جهسته ی، خۆی به خاوه نی ئه و مافه
و خۆشی به په یدا که ری کللی باغه کانی مورته زا ده زانی. ماجة لانی
راسته قینه خالی باران بوو، ئه و خۆی به تاکه که سیک حیسابده کرد که
له وسه ری زه مینه وه به دوا ی باراندا هاتۆته وه و ده بیئت ئه و بپوات و لاشه ی
خوشکه زا غه مگینه که ی ده ربه یئیت. غه زه لنوس خۆی به عاشقی باران
ده زانی و گووتی «له سه ره تاوه من هه موو ئه م گێژه نه م دروستکردوه،
غه یری من هیچ که سیکی دی خۆی ناخاته مه ترسییه وه». منیش گووتم

«من تاکە کەسیکم ئاسان دەتوانم هاتوچۆی نویمیران بکەم و جگە لە من هیچ کەس ناتوانیشت وەها کاریکبات، لەبەرئەوە من خۆم بەو ئیشتە هەڵدەستم و هیچ ئادەمیزادیکێ دی نایکات». من سووریووم لەسەر ئەوێ تەنیا کەس دەتوانیشت ئەو کارەبکات، بردنی هەر یەکیکی دی لەوان ئاسان نەبوو، مەترسی ئاشکرا بوونیشتی دەیانجار گەورەتر دەکرد. من لەو ماوەیدا شارەزای نویمیران بووبووم، بۆ دەرھێنانی لاشەکەش نەخشەیەک لە خەیاڵمدا بوو، تەنیا پێویستیم بە دەرسیم تاهیر هەبوو لە هەلکۆڵینی گۆرەکەدا کۆمەکمبات. دواى شەویکی پێ دەنگەدەنگ و هەرا و زویربوون، من گووتم «برایان، ئەمەى ئێمە دەیکەین زۆر ترسناکە... تێدەگەن... ئێو وەک من جیهانی بارۆنەکان ناسن، من ئەم ماوە کورتە فێریکردوم ئەم ئیشتەى ئێمە کاریکی پێ مەترسییە، دەبێت گوێ لە دەنگی عەقل بگرن و دواى عاتیفە نەکەون، من دەزانم حەسەنى پێزۆ نەبایە کەس نەیدەتوانی بگاتە سەر لاشەکەى باران شوکۆر، ئەو نەبایە کەس کلیلی ئەو باغەى بۆ پەیدا نەدەکرا و نەدەگەیشتە شوێنی ئەو گۆرە. دەزانم غەزەلنوس خۆى بە خواوەنى ئەو هەقە دەزانیت کە تا کۆتایی خۆى بەو کارە هەستیت، چونکە پەيوەستیکى وەها نەیتى بەو دوو دلدەرەو هەیه بە ئێمە تەفسیرناکریت، بەپێز زوهدى شارەمانیش لەوسەرى جیهانەو هاتۆتەو و دەیهوێت مانایەک بە هەموو گەشتەکەى و گەڕانەو غەمگین و تالەکەى خۆى ببەخشیت، بەلام من تاکە کەسیکم دەتوانم ئەم کارەبکەم... تاکە کەسیکم دەتوانم ئەو لاشەى لە نویمیران دەرپهێنم. دوو شەوى تر زەماوەندى کچی بارۆنى گەنم و جۆیه بۆ کوپى بارۆنى دیجیتال... زەماوەندیکى زۆر زۆر گەورەیه هەرچی میر و ناغا و بارۆنى ئەم دەفەرەیه داوەتکراون، لە شارەکانى دەورووبەر و شارەکانى تریشەو خەلک دیت، دەلێن هەندیک کەسایەتى ناو هەيئەتى حوکمیش لەوێ دەبن. من داوەتکراوم و دەتوانم دوو کەسى دیش لەگەڵ

خۆمدا ببهم. ئەو شەوہ تاکە فرسەتیکە دەرسیم تاهیر بگۆپم و بببهم
 بۆ نویمیران و ئەو مەستی و سەرخۆشییە بەکاربھێنم و بگەمە ئەو
 باغە. برايان ئەوہ تاکە ھەلی ئێمەییە، لەبەرئەوہ بە دەنگەدەنگ و
 ھەراوھوریای بەتال مەیشیوین و لە دەستی مەدەن. من ئەو دوو پۆژە
 ھەموو ئەگەرەکان و پلانەکان تاقیدەکەمەوہ، ئیوارەى دوو سبەى بەر
 لەوہى من و دەرسیم برۆین بۆ نویمیران لێرە کۆدەبینەوہ، تا ئەو کاتە
 دەبێت ئێوہ ماشینیکی پەیدا بکەن چونکە دلنایام بۆ گواستەوہى لاشەکە
 پتووستیمان بە ماشینیکی دەبێت».

قسەکانم عاقلانە دیاریبون. لەپاستیدا ئەوہم بە دوا پێگا و دوا
 دەرفەت دەزانى بکریت لەو وەرزەدا ئەو لاشەییە دەربھێنن. گەر ئەو
 پێکەوتە لە دەست بچووبایە نەمەدەزانى چۆن دەتوانم بگەمە ئەو باغە و
 لاشەکە دەربھێنم. یەكەم شت دەبایە مسۆگەرى بکەم مانگ بوو، گەر
 مانگەشەو بایە لەوانەبوو ھیچم بۆ نەکریت، بەلام لە پێگای سەیرکردنى
 ئاسمان و تەقویمە عەرەبییەکانەوہ تیگەیشتم کە ئەو شەوہ مانگ لە
 کزترین تینى خۆى و تریفە لەلاوازترین شەوقى خۆیدا دەبێت، ئەوہ
 ھەوالیکى دلفین بوو، مانگ لەوہا شەوێکدا بۆ خەیاڵم باش نەبوو. بۆ
 پۆژى دواى بەپێى ئەو نەخشانەى مورتەزا دابوو یە حەسەنى پیزۆ، باغى
 مورتەزام لە نویمیران دۆزییەوہ، دیواریکی سپى بەرزى ھەبوو، گەر
 کلێلەکەمان پێنەبووایە سەرکەوتن بەسەریدا ئەستەمبوو. من بێئەوہى
 بەندوباروى عاتیفە بمبات، پلانیکی راستەقینەم داپشت. باغى مورتەزا لە
 باکوورى نویمیران بوو، دوو دەرگای ھەبوو، یەکیکیان دەکەوتە پشتم،
 لەو دەرگایەوہ دەبایە دوو سەد مەتر بە پشتى کۆمەلێک کۆشكى
 گەرەدا برۆیت تا دەگەیتە تەلەبەندە دەرەکییەکانى ئەو گەرەکە، دەبایە
 لە پشتەوہ تەلەبەندیکی بپچرێنیت و بەژێردا بە خێرایى بەرەو دەرەوہى
 نویمیران ھەلبییت، ئیشەکە بە کەمێک شانس و وریایى دەشیا پێک و

سەلامەت بە پێتۆه بېروات و بە سەر بچیت، بە لām خالیش نەبوو لە مەترسی.
نەمدە زانی گەر بە و لاشە یەو بە مگرن چیم بە سەر دیت، بە لām هیچ
شتیکم بۆ گرنگ نەبوو... هیچ شتیک.

ئەو یەكە مجارم بوو لە ژياندا هەستبەكەم، شتێکی راستە قینە
دەكەم، شتێك بۆنی ژیان و مەترسی لیدیت. شتێك هەستبەكەم بە راستی
نیشتە جێی ئەم سەر زەمینە ترسناكەم كە پرە لە و مەرفانە ی پۆزانە
پوو بە پەروی مردن دەبنەو. لە راستیدا هەستێکی تراژیدی زۆر ترسناك
بوو، من لەم شارە زیاتر لە هیچ جیگایەکی دیکە نە ژیا بوم، بە لām
خۆشم وەها نامۆ و نەناس هەست پێدەكرد، مەپرسن. گەر مەرف لە
نێو كۆمەڵێك شاردا بژی و لە هەندێکیاندا هەست بە نامۆیی بكات،
ئاساییە. بە لām هەموو ژيان لە یەك شاردا ژیا بێت و لەویدا هەست
بە نامۆیی بكەیت ئەو بە لایەکی گەورە یە. بەو دا ئەم شارە شاری
مەترسی بوو، دوا جار هەر كەسێك بێهێشت لێرە دا نامۆ نە بێت دەبایە
بە راستی لە مەترسیدا بژی... من دەمویست جارێك پوو بە پەوی سەیری
مردن بكەم... ئەو سالانە ی تێیدا كۆتیی مەرگم دەنوسی یەو و سەیری
ئەو فلیمە بیانیانەم دەكرد، پر بە دل خواستی ئەو مەبوو جارێك
وێك ئەوانە ی لە بە حەری ئیجە دا خنكان، یان وێك ئەو كچانە ی بۆ عەشق
خۆیان سووتان، یاخود هیچ نە بێت وێك تۆم كروژ یان برۆس ویلز یان
ویل سمس یاخود تۆم ی لی جۆنز پەوی پەوی هێزێکی ترسناك و گەورە
بیمەو. غەزەلنوس دوور و نزیک لەو تێنە دەگەشت من چەندە پێویستیم
بە جۆرە كاریکی وەهایە. هەموو مەرفێك بۆ ئەو ی لە مانای ژیان
تێیگات، پێویستی بەو یە جارێك راستە و راست پوو بە پەوی مەترسی یەکی
گەورە بێتەو... لەو تێنە دەگەشت.

یاداشته کانی بارۆنی خە یال

لە ماوەی هەفته یە کدا دوو جاری دی لە گەل ئەو مەخلوقە خە یالیانە دا دانیشتم. هەر دوو جارە که بە دوو نا ئومیدی گەورە وە هاتمە دەری. جاری یە که م تیگە ی شتم که جیا کردنە وە ی خە یال لە شیعر ئەستەمە و جاری دوو هەمیش تیگە ی شتم، هەموو بوونە وە ریکی خە یالی لە هەر لق و کایە و بە شیکی ژیا ندا ئیشبکات، دە بیست مەرجە عییه تیکی لای شاعیر هە بیست... گرنگ نییه مرقوف سیاسییە، ئەنداز یارە، فیزیکناسە، دزە یا خود عاشق، گرنگ ئەو یە بۆ ئەو ی شتیکی نوێ دروستبکات پیویستی بە سەردانی مالی شاعیر هە یە. ئەگەر دەنگی شاعیر لە رۆحی مرقودا کەپوو، ئیدی ناتوانیت شتیکی نوێ بهێنیتە دویا وە... بۆ یە کتکی وە ک من که خولیای هەرە گەورەم دەستە مۆ کردنی شاعیرە کانه، کردنیانە بە فرمانبەری گوێ پرایەل، سەوز کردنیانە بە جۆریک نامۆ نە بن و بە نامۆیی و غەریبی خۆیان مە ترسی لە سەر دویا دروست نە کەن، ئەو دەره نجامیکی غەمگین و دلشکین بوو. هە رکات من بمزانیایە شاعیران لە ئیمە بە هیز ترن، تووشی جۆرە ئالۆشیکی رۆحی و زیهنی دە بووم، ئەو رۆژە توپە بوونیکی بیجەلەو دا ی دە گرتەم و دە بوومە مەخلوقیکی ترسناک و بیحیساب. مرقوف تا زۆر زۆر نا ئومید و غەمگین نە بیست نابیتە بوونە وە ریکی ترسناک. ئەو ی لە شاعیراندا من دە ترسینیت، تەنیا هیزی گەورە یان بە سەر خاک و ئاوی خە یالدا نییه، بە لکو ئەو بییاکی و کە مە ترخە مییه یە که سەیری دوژمنی پتدە کەن. دە مزانی غەزە لنوس لە دوور وە ئاگا دارە، واخە ریکە هیدی هیدی سوپاکە ی دە کرم و جەنگا وەرە کانی دە بەم بۆ خۆم، بە لام گە لە ک بییاک سەیری هە موو شتیکی دە کرد. زۆر لە سۆراغی ئەو دە با بووم تیبگە م

ئاخو غزلهلنوس کهس له هاوړی و یاوه‌رانی خوی په‌شیمانده‌کاته‌وه، کهس بانگده‌کات و دهره‌ق به کارکردن له شاری خه‌ونه‌کاندا هوشیاریان بداتی، به‌لام هرچی زانیارییه‌کم له ترخونچی و ئه‌وانی دییه‌وه بق ده‌هات، پټیان ده‌گوتم ئه‌و باکی به جوړه کاریکی وه‌ها نییه. نا... غزلهلنوس له جه‌نگاوه‌ریکی خه‌والو ده‌چوو که جگه له خولیاکانی ناو سه‌ری خوی هیچی دی بق گرنگ نه‌بوو. که‌له‌ک بییاک و که‌مته‌رخم ده‌جه‌نگی، وه‌ک ئه‌وه‌ی دلنیا‌بیت، له هر جیگایه‌کی ئه‌و شاره‌دا مروف بیر له خه‌یال‌بکاته‌وه ناچاره پووبکاته مالی ئه‌و. ده‌بایه دوا هه‌ولی خوم بدهم و هه‌موو هیزی خوم بخمه کار تا غزلهلنوس و غزه‌له‌کان بیتنه ناو ئه‌و نه‌خشه‌که‌وره‌یه‌ی منه‌وه، که له راستیدا نه‌خشه‌ی تاک و ته‌نیای من نییه... من ته‌نیا خزمه‌تکاریکی ئه‌و نه‌خشه‌یه‌م و هیچی تر، وه‌ک چوئن ئه‌و خزمه‌تکاریکی که‌وره‌ی ئه‌و غزه‌لانه‌یه. ئه‌و شه‌وه که چووم بق لای غزلهلنوس به دلی پاک و میهری په‌کینکه‌وه چووم که جگه له خوشکردنی ئه‌م ژبانه و به‌هیژکردنی ئه‌م میله‌ته و جوانکردنی ئه‌م شاره ئومیدیکی تری نییه. نه‌مده‌ویست چیتړ چاوشارکټی له‌که‌لدا‌بکه‌م، به‌لکو ده‌مویست تیښکات بوونی ئه‌و چهند بق ئه‌م شاره گرنگه، تیښکات که خه‌ونه‌کان به‌بی شاعیر که‌ر بیتنه‌دی ده‌بن به مۆته‌که‌ی سامناک. ئه‌و ته‌نیا که‌سیک بوو ده‌یتوانی نه‌هیلټیت خولیاو خه‌یاله‌کانم بین به مۆته‌که و میرده‌زمه‌ی سینه‌تاسین. به‌بی هیچ نیازیکی به‌د چووم، هه‌موو پوحم که‌شبینی و ئومید بوو، که که‌یشتمه به‌رده‌رگا جوړه هه‌ستیکی قولم به نازادی و جوړه بره‌ویه‌کی بیسنوورم به خوم هه‌بوو. له‌ده‌رگامدا و پیر‌ژنیکی چکولانه که خزمه‌تی مندا‌له‌کانی ده‌کرد به‌ره‌و ژووری ئیشکردنی غزلهلنوس پټشمکه‌وت. که بینیم هه‌مان قولی و په‌شوکان و ته‌نیایی بیسنووری جار‌انم له پوخساریدا بینیه‌وه. من له‌و چهند ساله‌دا

پشکیننی دور و دریژیشم له سهر پوخساری شاعیران نه جامدابوو،
تهنیا له پوخساری غزه لنوس وردنه ده بوومه وه، به لکو زورچار
ده چووم بۆ چایخانه ی شاعیران و له کونجیکدا داده نیشتم و بیده نگ
سهیری پوخساری نه و قه سیده نوسه گنج و پیرانه م ده کرد که پیکرا
له کومه لیک مه خلوقاتی ونده چوون که به دوا ی شتیکی نادیاردا بگه رین.
له و چند ساله دا به راوردی نیگاری سهدان شاعیری جیاواز جیاوازی
دونیا م کردبوو، له پامبۆ و لوتریامۆن و بۆدلیر و مالارم و بایرونه وه
تا ده گاته سهر هه موو شاعیره گهره کانی سهدی بیست وهک تالیوت
و دیریک ویلکۆت و نه کتافیق پاز. هه موویان پیده چیت شتیکیان له
هه وادا لئ ونبوویت، یان سهیری چۆله که یه کی فریوبکه ن که ئیمه
ناییینین، به راوردی نیگا کانی پۆشکین و دیلان تۆماسم کردبوو،
به راوردی نیگا کانی سهرابی سپهری و به در شاکر سه یام کردبوو،
به راوردی زهرده خه نه که ی گۆران و زهرده خه نه که ی نازم حیکمه تم
کردبوو، هه موویان یه ک شت بوون، هه موویان سهیری چۆله که یه کی
فریویان ده کرد که ئیمه ناییینین. که چووم بۆ لای غزه لنوسیش
راسته و راست نه و نیگایه م تیا بینیه وه، نیگای پیاویک که له هه وادا
سهیری بالنده یه کی دور ده کات که ئیمه ناییینین. من به سه رسامیه وه
پرسیم «غزه لنوس بۆ هه موو شاعیران له هه وادا سهیری شتیکی
نادیار ده که ن، وهک نه وه ی سهیری پاسارییه ک یان کۆتریکی
فریوبکه ن؟ بۆ راسته وخۆ چاو نابرنه چاوی ژیان؟ بۆ». غزه لنوس
داوه تی سهر میژیکی به چوکی کردم که به هه ندیک گولی پاییزه ی
قه شه نگ رازابووه وه، به زهرده خه نه یه کی غه مگین و پرخولیاوه گووتی
«له به رنه وه ی ژیان راسته وخۆ مانای خۆیمان پیتابه خشیته ... نا
عه زیزم، کاک جه واهیری دۆستم، شاعیران سهیری هیه پاسارییه کی
فریونا که ن، به لکو له ونبوونی پۆخی خۆیان راده میتن... من پاموایه

ههركه سيك بيهويت سهيري ئه وديوى زهمان بكات، دهبيت خيانهت له شويني خوى و نيسته جتي خوى بكات. شاعيران هه ميشه سهيري مه نفاكانيان دهكهن، هه ر وهخت له نيگاي ويلي شاعيريك راماييت، بزانه سهيري كوتري فريو ناكات، بهلكو نوقمه له سهيري مه نفاكانى خوى دا...». هه ستمكرد ئه و پرستانه بق دهست پيكر دنى وها شه ويكي گرنگ كوشندهن. من له سه ر ميژه كه دانيشتم و به عه شقيكي زوره وه بوني به كيك له گوله پاييزيه كانم كرد و ئي حساسم وابوو هه موو ماله كه بونيكى سىحراوى پاييزى ليديت، هه ستمكرد له باغيكي پاييزانه ي گه ورده دا دانيشتووم و خه زان به قه شهنگى له چوارد هورم گه لاپريزانييتى. رهنگيكى زهردى مات و كال به سه ر هه موو شته كانى ئه و ژورده دا كشابوو. من له به روا و ئيمانيكى قووله وه گووتم «شاعيران خويان مه نفاى خويان دروستدهكهن. له كاتيكد ا شار پيويستى پتيانه، هه مووان له شاره كانى خوياندا ئيشدهكهن، فره مانبه ران ئيشدهكهن، سياسه ته داران ئيشدهكهن، پزيشك و ئه ندازياران ئيشدهكهن، ته نيا شاعيرانن مه نفايه كى ده ستمكرد دروستدهكهن و ده چنه ناوى... ته نيا شاعيرانن». غزلهلنوس وهك ئه وه ي چاوه پروانى ئه م قسانه م لييكات گووتى «وه زيفه ي شاعيران ئه وه يه برۆن بق مه نفا و له ويوه سهيري ژيان بكه ن... ئه وه وه زيفه كه يانه». من به هيمنى پيكه نيم و گووتم «غزلهلنوس من ده مه ويت به تيتمه وه و ليژه وه سهيري ژيان بكه يت». به غه مه وه گووتى «كاك جه واهيري برام، شتيك هه يه تق حيسابت بق نه كرده، كه يه كجار چوويت بق مه نفا ئيدى تا هه تاهه تايه له مه نفايت». من به جيديه تيكه وه سه ير مكرد و گووتم «ئهم شاره وه زيفه يه كى گه وره ي بق تق هه يه، ئيمه پيويستيمان به جوانى غزه له كاتته. من قسه يه كى مه ردانه ت له گه ل ده كه م، من ماندووبووم، غزلهلنوس، من له ميژه به دوای ئه وه دا ده گه ريم كه خيال له م شاره دا سه وزبكه م،

وابكهه خهيال نه پوات بق مه نفا، وابكهه ئهوانهه پوخله بهرى پر
 خه يالن ئيشبكهه... به شيكبن له ژيان و دونياى ئيمه... من راستيت
 پتده ليم، غه زه لنوس، من ناوم جواهير سهر فراز نيبه، هه موو ئه م
 حيكايه ته درويه كه بؤم كردويت، من بارونى خه يالم... تپده گه يت، منم
 كه پوخله به ره خه يالييه كانى تو ده كرمه وه، من ده بيت له ماوه يه كى
 كه مدا ده ست به دروست كردنى شارى خه ونه كان بكهه، سه روک و
 ئه مريكييه كانيش منيان پاسپاردوه، به لام ئه وه خه ونى خوشمه...
 تپده گه يت، ئه وه خه ونى خوومه، كه ر خه ونى خووم نه بايه به لامه وه
 گرنگ نه بوو ئه وه ئه مريكييه حيزانه ده لين چى... ئيستا كه ر تو له كه لمدا
 نه يه يت، ده بيت ده ست له هه موو پرورژه كه بكيشمه وه، ده بيت ته واوى
 نه خشه كانم بسوتينم... ده بيت هه موو بودجه كه بگيرمه وه بق خه زينه ي
 ده ولت. ئيشه كه بسپيرم به كومه ليك نه ندازيار كه واتپده گه ن شارى
 خه ونه كان ئه وه يه خانووه كانى ئاوده ستخانه ي زور و ئاوى سارد و
 گهرمى تيا بيت، ده بيت بيده مه ئه وه نه ندازيارانه ي وا تيگه يشتون شارى
 خه ونه كان ئه وه جيگايه يه كه مروف تيا زور ده خوات و زور گوو
 ده كات. غه زه لنوس كه ر تو له كه لمدا نه يه يت، من ده بيت هه موو ئه وه
 بودجه خه يالييه بخمه بنده ستى ئه وه پياوانه ي كه ده ستىك به ناشيرينى
 ئه م شاره دا ده هيتن و به به هاى نوئ پيمانى ده فروشن... غه زه لنوس،
 جوانييه ك و هارموناييه ك له نيوان پوحي مروف و شوينه كاندا هه يه،
 كه ر تو يارمه تيم نه ده يت، بؤم ناكريت... تپده گه يت... من شارىك
 دروستده كه م شاعيره كانى نه چن بق مه نفا...». بق يه كه مجار زور به
 جيدى سه يريكردم و گووتى «گرنگ نيبه تو كيت... گرنگ نيبه؟ گرنگ
 نيبه ده ته ويت پوخله به ره خه يالييه كان بكريت يان نا. مروفه كان
 كه سيان مولكى من نين، هه نديكيان هاوپرئمن و هه نديكيان دؤستم،
 له بهر دلم گران نيبه ئيش بق توبكهه. به لام بارونى به پريز هه ر

شاریکی دنیا سەرەتا که دروستدەکریت بە نیازی شاریکی خەیاڵی دروستدەکریت... مەرف لەم سەر زەمینە هەر شاریکی ئاوەدانکردۆتەو بە نیازی دروستکردنی شاریکی خەیاڵی ئاوەدانیکردۆتەو. هیچ شاریک نییە دواتریش لە میژووی خۆیدا خەلکانیک نەهاتبین بیانەوێت بیگۆن بۆ شاری خەیاڵی... هەموو میلەتیک که تروسکەیهکی هیوای بۆ دەرەکهوێت، خەلکانیک دین و دەیانەوێت ئەو تروسکەیه بگۆن بۆ جۆرە ئاوەدانیهکی گەوره. گوێیگرە جەنابی بارۆن ئەو شارە ی تۆ دروستیدەکهیت، پەییوەندی بە خەیاڵەو نییە، ئەو شارە ی تۆ یان ترس لە مردن یاخود هەستی سەرکهوتن دروستیکردو، تۆ و بارۆنەکانی تر دەتانەوێت هەستبەن که سەرکهوتوون، لەکاتیکیدا خەیاڵ، خەیاڵی قوول بریتییه لە تێپارمان لە ئازار. جەنابی بارۆن... خەیاڵ هەمیشە دەیهوێت لە ئازارە گەورهکانی مەرفەو نزیکی بیت. تۆ دەتهوێت خەیاڵیکی ئاوەنگێت و جوانیساز بدۆزیتەو تا شویتیک دروستبەکهیت لە گەرهکهکانی تری ئەم شارە نەچیت... گرنگترین شت لای تۆ و بارۆنەکان ئەوێه که گەرهکیک دروستبەکن لەگەرهکانی تر نەچیت... وانیه جەنابی بارۆن؟ وانیه؟ بەلام من نامەوێت گەرهکی وەها دروستبەکم، دەمهوێت بزانی مەرفی ئەم شارە بۆ وا غەمگین، دەمهوێت بزانی دەرگای باغەکانی پۆحیان لە کوێهیه، بزانی که مەرفە جوانەکان دەمرن شارە خەیاڵیهکانیان بەرهو کوێ نوقمەدەبیت؟ که دەسووتین چ جۆرە گولیک لەگەلیاندا بۆ هەتاھەتایە دەسووتیت و چ باغیک لە خۆلەمیشەکه یاندایە؟ جەنابی بارۆن ئەو شارە ی تۆ دروستیدەکهیت، لەبری ئەو خەیاڵانیه که بارۆنەکانی دیکە دەیکوژن، لەبری ئەو خەوانیه که پۆزانی لە دلماندا نغۆدەبیت، ئەو باغانە ی تۆ دەتهوێت سەوزیانبەکهیت لەبری ئەو باغانیه که هەموو شەویک لەم شارەدا دەژاکین و پەشمورده دەکەون، ئەو عاشقانی که تۆ

ده ته ویت له سره شه قامه کانی نهو شاره خه یالییهی تو بسو پینه وه، له بری نهو عاشقانه ن که ده ویت له م شاره دا بسو ویتن و بمرن و غم و پيسوایی بیانکوژیت، نهو غه زه لانهی تو ده ته ویت لهو شاره خه یالییه دا جوانی و خه یال سه وزبکن، له بری نهو غه زه لانهی که ده ویت لیتره و له ناو پوچه برینداره کاندایخو پینه وه. بارون تو پوچه له بریکی سه یریت؟ من تیتناگه م؟ بارون، خه یال هیچ نییه جگه له حقیقه تیکی کوژراو، نهوهی خه یال دروستده کات نهوانه ن که حقیقه ت ده کوژن. ژیان خوی گه وره ترین و جوانترین خه یاله... ژیان خوی پیکه ره وه ده ویتته شاریکی خه یالی». غه زه لنوس بهو دپړانهی پوچی به دی هه موو شاعیرانی دونیای ده خسته به رده سستی من. نهو پوچی هه موو هه له گه وره کانی ئاده میزاد له ئادم و حواوه ده خنه ملی سیاسیه کانی سه رده می خویان، هه موو تاوانه کانی به شه ریبه ت له هاییل و قابیله وه ده که نه گهردنی پیاوه ده سه لاتداره کانی نزیک خویان. به لام من نه مده ویست وا زوو تو په ییکه م و زویریکه م، گوتم «غه زه لنوس، وادانی من نهوهی هه موو نهوانه م که زه مینیان تیکداوه، وادانی من په کیکم له وه چه کانی شه یتان. به لام سه یرمه که ئیستا ده مه ویت ژیان پیکه مه وه، نهو شته ناشیرینانهی پرویانداوه له بیریان به رمه وه و سر له نوچ ده ست پیکه مه وه. من بق نهوهی سر له نوچ ده ست پیکه مه، پتو یستیم به تویه... به بی تو هیچ نا کریت...». قسه کهی پتپریم و گوتمی «هه موو نهو شاره بووه به خه رابستانیکی گه وره، بارون گه وره ترین موسیبه تی تو نهوهی ده ته ویت له م شاره بریو ته ده ری و کومه لیک نهومی نوچ و بینای گه وره ی جوان و شه قامی پان دروستبکه یت و ناوی بنیت شاری خه یال، شاری خه یال نهوه نییه لیتره رابکه یت، به لکو نهوهی حقیقه ته خه وتووه کانی نهو شوینه خه به ربکه یته وه، جوانیه خه وتووه کانی نهو

شوینته له خو وهستیتیت. بارون سهیرمه... خیال سهیرانگایه ک نییه
له تهنیشت شاره وه دروستیکهین. بهلکو هر ژبانی خومانه که
تیدهگهین چی له ناودا کوژراوه. هر که سیک نه توانیت تهحه مولى
راستی بکات، ناتوانیت تهحه مولى خیالیش بکات. ثم شاره خیالییه
تو لای من نرخیکی نییه، نه و کوشک و نه اندازیارانهی تو هیچ شتیک
به پوچی من نابهخشن... تو و سهروکهکان و بارونهکانت بویه ودها
شاریک دروستدهکن، چونکه ناتوانن سهیری ثم شاره راستهقینهیه
بکن... منیش بویه دهتوانم بگمه باغهکانی خیال چونکه دهویرم
سهیری ثم هه موو غمه بگم. ئیوه ناتوانن سهیری کوچی ناشیرین
و مرقفه بیمارکانی ناو نه و کوچیه بکن... ناتوانن سهیری باغی
پهژمورده و گوله مردوهکانی بکن. جهنابی بارون، من پتووستیم
بهو شاره خیالییهی تو نییه، من شاری خیالی خوم هیه... من
باغی خیالی خوم هیه... من سی ساله له شارهدا دیم و دهچم،
هه موو گرشه خیالییهکانی دهناسم و هه موو مهخلوقه خیالییهکانی
دهناسم... نه مه شاری خیالی منه. جهنابی بارون بۆ نه وهی له
خیالی خه لکی ثم شاره تیبگیت، بۆ نه وهی بگهیته بنی بیه راری
پوخله بهره خیالییهکان، ده بیت بزانیته چ شتیک له پوخیاندا کوژراوه،
بزانیته کئ کوشتوویتی. گهر دهته ویت بگهیته نه و شاره خیالییه
ده بیت بتوانیت نه و شاره راستهقینهیه بینیت که له بهرده متدایه... له
ناو پوچی هه موو مرقفیکی مه حرومی ثم کوچه ویراناندا باغیکی
گه وره هیه، ثم باغه کاتیک دهکرته وه که تیبگیت. به بنی بینینی
حقیقهت ناتوانیت خیالی هیچ ئاده میزادیک بینیت... به لام جهنابی
بارون تو ناویریت نه وه بگهیت... تو به وراکردنهی خوت دهلیتیت
خیال، تو به ترسی خوت له حقیقهت دهلیتیت خیال... هر تو
وانیت، به شی هره زوری پوخله بهره پاک و خیالییهکانیش وان...

دهزانی جه نابی بارون بۆ مرقفی ئەم شارە بە لیشاو پادەکن؟
 لە بەرئەوێ ناتوانن تەحەمولی جوانی ناو خۆیان بکەن و ناوی دەنن
 خەیاڵ... دەزانیت بۆ کەانی ئەم شارە ئاوەها بە کۆمەل خۆیان
 دەسووتن، چونکە تەحەمولی ئەو باغە جوانانە ناو پۆچی خۆیان
 ناکەن و ناوی دەنن خەیاڵ... مرقف بە جوانی کوژراوی ناو خۆی
 دەلێت خەیاڵ». قسەکانی بۆ من کوشندەبوون، وەک کۆمەلێک خەنجەر
 وەها بوون لە پۆحمدا بێچەقینیت، دلەرق و تاریک هاتە بەرچاوم. بە
 دوو نیگای ئاگرین سەیرمکرد و گووتم «کەواتە جه نابی غەزەلنوس،
 بۆیە دەتویست حیکایەتەکانی مردن کۆبکەیتەو. خەیاڵی تۆ تەنیا
 کاتیک ئێشەدەکات کە لووت بژەنیتە ناو چارەنوسی ئادەمیزادەکانی
 ترەو؟ ها تەنیا ئەو کاتە ئێشەدەکات، کە ئەم شارە وەک خەرابستان
 و گۆرستانیکێ گەرە نیشانبدەیت؟ خەیاڵت تەنیا کاتیک ئێشەدەکات کە
 هەموو حیکایەتەکانی مردنت لە بەر دەستدا بیت، خەیاڵ لای تۆ ئەوێ
 لە تەماشاکردنی کارەساتدا کارامەبیت، ها وایە؟ خەیاڵ لای تۆ ئەوێ
 تێگەیت چی باغیک کوژراو، چی گولیک کوژراو، چی شتیگ ژاکاو؟
 ها... ئەو کاتە ئیدی بەباشی دەتوانیت خەیاڵ دروستبکەیت».

لەوە زیرەکتربوو تێمنەگات، سەیریکردم و گووتی «جە نابی بارون،
 دەزانم تۆ کتێبە گەرەکە ئیمەت برد... دەزانم... ئەو کتێبە سوودی
 بۆ تۆ نییە، ئیمە ماندوو بووین لە گەلیدا... ئەوانە ی کە دوا ئیمە دین
 دەبیت تێگەن خەلکی ئەم شارە چون ژیاو و چون مردوون... دەبیت
 ئەوە بزائن... ئەو کتێبەم بدەرەو... دەزانم تۆ بردووە».

کە وایگوت ئیتر هەستمکرد لە گەل غەزەلنوسدا گەیشتوومەتە
 کوتایی، تا هەتا هەتا یەرقی لێمەدەبیت و تا هەتا هەتا یەرقم لێمەدەبیت. بە
 پێکەنینەو گووتم «ئادەمیزادان لە هەموو شوێنیک و ولاتیکی سەر
 زەمین دەمرن و دەکوژرین و دەخکێن و دەسووتن... چ عەجەب

تۆ دەتەویت بلیت لە گەل ھەموو مردووێ کدا زەویبەک نوقمەدەبیت
و باغیک لە بەیندەچیت، لەبری ئەوەی خیال ئەو ھیزەبیت کە ئەم
دونیایە پێ جوانبکەیت، خیال لای تۆ وەک پیاسەییەکی دووردیز
و ھایە بە سەر قەبرانیکدا...».

بە نیکەرائییەو سەیریکردم و گووتی «خیال گریدراوی
خۆشەویستی و پیزە بۆ خەلیقەت... عاشقیکی گەورە لە ناو مرقەدایە،
خیال لەسەر ئەو عاشقە گەورە ناو پۆحی ئینسان ئیشدەکات،
لەسەر ئەو ھونەر مەندە شیتە ناو دلمان، لەسەر ئەو موسافیرە
نەسرەوتە کە ھەرگیز ناگاتە مال. من تەنیا دەتوانم ھەولبەدەم
غەزەلەکانی ناو پۆحی مرقۆف بپاریزم... چەند سالە دەگەریم و
دیم و دەجم و غەزەلەنوسم، تاکە ھیوام ئەو یە نەھێلم غەزەل لە
دلماندا بمریت... لە خەلوەتی ھەموو مرقۆف پێ عەزابەکانی ئەم
شارەدا ئامادەبووم، تەنیا ئیشم ئەو بوو غەزەلنوسیک لە پۆحی
ھەموو یەکی کماندایە نەھێلم بمریت... ئیشی من ئەو نییە لە بەھەشتدا
دانیشم، ئیشی من ئەو یە نەھێلم لە جەھەنمدا خۆشەویستی بمریت...
لەبەر ئەوە بارۆن من ناتوانم ئەو یارییە تۆ بکەم... ناتوانم».

من شیتبووم و ھەلچووم، بە تورەییەو گووتم «خیال لای تۆ
ئەو یە مرقۆف دەستەمۆنەبیت... لە گەل دونیادا ناتەباییت، و ابزانیت
ئاگریکی ترسناک لە مالی بەربوو و دەبیت پابکات... تۆفانیکی
ترسناک ھەلیکردو و دەبیت ھەلیت؟ ئەو یە خیال لای تۆ».

ھیچی نەگووت... ئیستیکی درێژی کرد و ھەناسەییەکی غەمگینی
ھەلکیشاو بیثەوێ سەیرمبکات گووتی «خیال شتیکە و درۆ شتیکی
ترە... ھەزاران سالە مرقۆف خیال و درۆ تیکەلدەکات».

ئەو دوا قسەیی بوو، وەک ئەو بوو بەو قسانە دەرمبکات. من
پوومەتەکانم سوور ھەلگەرپوون و تورەبووم... تیکەیشتم تاکە شتیک

له نیوان من و غه زه لنوسدا مابیت مه رگه. گوتم «گهر خه لک مردن له بیرنه کات، ناتوانیت به خته وه ربیت، گهر خه یال یارمه تی مرقفه کان نه دات شتیان بیربچیته وه ناتوانن به شادی بژین... بق ناتویت خه لک مردنیان بیربچیته وه؟ بق ژیانی خوت بق نوسینه وهی مردن ته رخانکرده؟».

هسته یه سه رهین و بیته وهی سه یرمبکات گوتمی «بارون ئه م شاره له ده ریاهه یه ک ده چیت پریت له دپه ماسی و دزی ده ریاه، ته نیا که شتییه ک بتوانیت به م ده ریاهه یه دا بروات، جوره که شتییه که مرقف به غه زه ل و خه یال دروستیکردیت. به لام هینده ی که شتییه کی وا پرووده کاته ناو ئه و ده ریاهه یه هه موو چه ته کانی سه رئاو و جانه وه ره زه به لاهه کانی بنئاو خو یانی پیاده دن بق ئه وهی نووقمبیکه ن، هه ر هینده ی فریوتخوارد و له که شتییه که دابه زیت ئیتر جاریکی تر ناتوانیت سه رکه ویته وه. بارون په نگه تو پیایکی نیازپاک بیت، به لام دوا ی خه ونیکی نه کرده که وتوویت، پوژیک له پوژان شاعیر و پادشا ناتوانن پتکه وه هه مان یارییکه ن... غه زه لنوسه کان و بارونه کان ناتوانن یه ک خه ون ببینن، ناتوانن یه ک خولیا و یه ک خه یالیا ن هه بیت... تو هه موو هیزی خوت له گه ل بوونه وه ریکی لاوازی وه ک مندا تاقیده که یته وه... بارون من شتیکم نییه تو بتوانیت دهسته مؤبیکه یت، من ناموم له م شاره ی تودا، من غه مگینم، ناتوانم هیچت بوبکه م...».

دهم توانی له و کاته دا بیکوژم، دهسکه وانیکی کون له یه کتیک له تاقه کاندانانرابوو، دهم توانی به هه موو هیزی خوم بیده م به که لله یدا و بیکوژم، به لام دانم به خومدا گرت و گوتم «تو بپارتداوه تا کوتایی مرقفیکی بپه رگ و پیشه بیت... شانازی به م ناموبوونه ی خوته وه بکه یت». وه ک ئه وهی ته واو گه یشتییه تینی و دوا قسه ی خوی بکات گوتمی «ئه و شاره ی تو دروستیده که یت، ده بیت به حه وزیکی تری پر

چەتە و دېرەماسى، پۈخلەبەرە خەيالىيە راستەقىيەتەكان لە دەروەى ئەو
شارە و لە قەراغەكانیدا لە حەسرەتدا دەمرن، ئەوچ دەبێت بەشارىك
ئەوانە تىادەژىن كە خەيال و خەونيان نىيە... مەرۆڤى تەواو نايەتە ئەو
شارەو، مەرۆڤى تەواو خيانەت لە حەقىقەت ناكات».

تىگەيشتم من لەبەردەم پۈخىكى بىچارەدام. ئەو شەو بە غەمگىنى
لە مالى ئەو ھاتمەدەرى و پروم لە مالى جەغفەرى مەغولى كرد... كە
لە زەنگى مالى مەغولىم دا كاتژمىرىەكى شەو بوو.

ئاھەنگ و لاشە

شەوى يازدەى تشرىنى يە كەمى ۲۰۰۴

شەوى يازدەى دەى سالى دووھەزاروچوار ماجىدى گول سۆلاف و
دەرسىم تاهىر چوون بۆ نويمىران. ئەو شەوى تاكبونەو دەى ژمارەكان و
پۈخەكان بوو. ئاھەنگىكى گەورەبوو، دەنگى مۇسقىا و ھەناسە پىگەو
ئەو سالىۆنە گەورەيەيان ھىنابوو جۆش. دەرسىم تاهىر لە ھەموو شتىك
دەترسا، پىشتەر نە مۇسقىاى وا بەرز و نە جۆرە خەلكى وەھای بىنىبوو.
بۆ ئەو دەى زۆر نەكەوتتە بەرچاوان، ماجىد بەھىمنى لە نىوان كورسىيەكان
و جەنجالى بىۆنەى مندالان و تىگەلاوبوونى چەندىن خىزاندا و نىكرد. ئەم
شەو ئاھەنگەكە وەھا گەورەبوو، سالىۆنەكە بە جۆرىك پىپو، ئاسان
كەس كەسى نەدەدۆزىيەو. لىدە ئەى مۇسقىا... لىدە ئەى دل...
سەمايكە ئەى جەستە... ھەلپەپن ئەى قاچە غەمگىنەكان و ھەلتەكى
ئەى سىنەى پىر لە حەسرەت. ماجىد كە وەك جۆنى دىپ لە فلىمى
بلۆدا قزى بە جۆرىكى ئىجگار قەشەنگ بۆ سەرەو داهىنابوو، ھەستى
بە نامۆيىەك كرد وەختەبوو تەواوى پلانەكە تىكبىدات و لە سەرەتاو پى

بشيونيت. حه زیده کرد له و ساته دا برهات بۆ لای مندالّه کویره کان و سوار که شتیبه که ی بیت... بکریه وه ئه ی ئاو... بکریه وه ئه ی زولمه تی بیینی خه یال... بکریه وه ئه ی نه خشه سهخت و داخراوهکانی ناو پۆج... له گه لّ ئه و مندالانه دا برهات و هرگیز نه گه پیته وه. سه رتا پای هۆله که ی وهک بازارپنکی ساردی جهسته و عاتیفه و خه یال هاته بهرچاو. سهیری لیهات له پیناوی لاشه ی ژنیکدا که نه بیینیوه و نازانیت کییه خوی له شویینکی وه هادا ده بیینیته وه. ئیستا هه موو مانای ژانی خوی له وه دا ده بیینی شتیك بۆ مردووه کان بگات، که سهیری ئه و هه وا و به زه مه ی ده کرد، که بۆنی ئه و هه موو عه تره ی ده کرد، که ئه و هه موو ژن و کچه ی ده بیینی به نیگای ناپاکه وه سهیری بالا و قژ و چاوی ده که ن، دلنیا بوو ئه و ته نیا له گه لّ مردووه کانددا ده توانیت په یوه ندیه کی قوولّ به ستیت. هه ر له و ساته وه که چووه ناو هۆله که هه ستیکرد بوونی بۆته مایه ی شتیکی نااسایی، هه ستیکرد شه پۆلنکی گه وره ی چرپه چرپی له نیوان ژنانی نویمیراندا دروستکردوه، گوئی لیبوو ده یانگووت خۆیه تی... خۆیه تی. چه ندین جار ناوی نه و جه وانی چینی له گویتدا زرینگایه وه. هه ندیکیان وهک بترسن خۆیان لّ لاده دا و هه ندیکی دیکه شیان ده یانویست به هه سه ره ته وه په لاماری بدهن. چی وایده کرد واتینگه ن ئه و نه و جه وانی چینییه، چی؟ له و شه وه وه ی لاشه که ی بینیبوو هه ستیده کرد لاشه ی ئه و کوژراوه لاشه ی خۆیه تی، ئیستا ئه م نیگا و چرپه چرپه سهیرانه که له سه ریدا ده نگ ده ده نه وه، ئه و ته ماشا کردنه ترسا وانه ی وهک ئه وه ی هه مووان تارماییه کیان بینیت، وهک ئه وه ی جوانی له نا کاوی ئه و هه موو هۆله که ی تیکدا بیت... به ته نیا له سه ر میژیک دانیشته، هه ستیکرد ژنانی نویمیران یهک یهک به بهرده میدا ده پۆن و سه یریده که ن، یهک یهک ده یانه ویت دلنیا بن ئه وه ی ده بیینن نه و جه وانی چینییه یاخود نا. گوئی لیبوو ده لّین «نه کوژراوه... درۆیه نه کوژراوه». ماجیدی گولّ سۆلاف

سه‌رسام له خۆی پرسى «تۆ چ یارییه‌کم له‌گه‌لدا ده‌که‌یت... ئه‌ی تارمایی؟ چ یارییه‌ک». به‌که‌مجاربوو هه‌ستیده‌کرد ئه‌و مردوو به‌پاستی لێوه‌ی نزیکه و له‌گه‌لایه‌تی. هه‌موو به‌به‌رده‌میدا ده‌پۆشتن و سه‌یریانده‌کرد و ده‌یانچپاند. چرپه‌چرپه‌کان به‌ شیوه‌یه‌کی سه‌یر له‌سه‌ریدا ده‌نگیانده‌دایه‌وه، وه‌ک بیهۆشیکی لێهاتبوو، هه‌ستیکرد له‌ هه‌موو ئه‌و دونیایه‌ دابراوه، هه‌ستیکرد ده‌نگی موسیقا و ده‌نگی مندالان و فسکه‌فسکی ژنان و که‌مه‌ترخه‌می پیاوان هه‌مووی خه‌ونه، هه‌ستیکرد له‌ جیگایه‌کی باریکدا له‌ نیوان ژیان و مه‌رگدا گیرى خواردوه و ناتوانیت بگه‌رپته‌وه دواوه. دووجار چوو ته‌والیته‌کان و له‌به‌ر ئاوینه‌کانیدا وه‌ستا و گروتی «من نه‌وجه‌وانی چینی نیم... من ئه‌و نیم... من ماجیدی گول سۆلام». به‌لام هه‌ستیکرد هه‌موو ژيانى حه‌زیکردوه یه‌کیکی دیکه‌بیّت، ویستویتی که‌سیکی دیکه‌ بیّت. ده‌یزانی هه‌ر جارێک سوار ئه‌و که‌شتیه‌ ده‌بیّت، پۆژیکی راسته‌قینه‌ی ژيانى به‌ هه‌ده‌ر ده‌پوات. ئه‌و که‌شتیه‌ هه‌چ نییه جگه له‌ که‌شتی دوورکه‌وتنه‌وه‌ی به‌رده‌وامی له‌ خۆی. ده‌کرا ئه‌ویش وه‌ک نه‌وجه‌وانی چینی بژی... ده‌کرا. ئه‌ویش به‌ هه‌مان ئه‌ندازه‌ی ئه‌و جوان و سه‌ره‌نجراکیش و پڕ سیخه‌. ئیستا که له‌ ئاوینه‌که‌دا سه‌یری خۆی ده‌کرد دڵنیاوو نه‌وجه‌وانی چینی نیوه کوزراوه‌که‌ی خۆیه‌تی، وه‌ک چۆن نیوه کوزراوه‌که‌ی غه‌زله‌نوسیشه، وه‌ک چۆن نیوه کوزراوه‌که‌ی هه‌موو مه‌خلوقاته‌ خه‌یالییه‌کانه، به‌لام چیدی کاتى گه‌رانه‌وه نه‌ماوو، ده‌بایه تامردن وه‌ک ماجه‌لانى خه‌یالى بژی... وه‌ک ناخودایه‌ک که ته‌نیا به‌ خه‌یال سوار که‌شتی ده‌بیّت و زه‌وییه‌ خه‌یالى و پویه‌ره‌ خه‌یالییه‌کان ته‌یده‌کات. که‌ گه‌رایه‌وه بۆ ئاهه‌نگه‌که، دێرێکی غه‌زله‌نوسی هاته‌وه یاد که‌ ده‌یگوت «دڵ له‌ ئه‌ودا که‌ غه‌ریبه‌ په‌رۆشی تۆیه‌تی — واده‌زانیت میهریازان سه‌راپا مه‌عشوقه‌ی خۆیه‌تی». ئه‌م ژنه کوزراوه له‌ ناکاو بووبوو به‌ مه‌عشوقه‌ی خۆی. به‌ ناو ئاهه‌نگێراندایه‌تی په‌ری و دڵنیاوو

گەر بەو پۆخەووە نەبێت، ناگاتە سەر گۆپی ئەو خانمەى لە بنى
 جەھەنمىكى گەورەدا نێژرابوو. دابەزینی خۆى بۆ ئەم شارە وەك
 دابەزینی پالەوانى ئەفسانە یۆنانىيەكان بۆ سەر زەمینى ھادەس، بۆ
 دونیای ژێرەو ھاتەبەرچاو... كە بەناو بۆنى عەترى ژنان و نىگا سەیر
 و برسىيەكاناندا تێپەرى، وايدەزانى بە پىواقىكى درىژى جەھەنمدا
 بەرەو خوار، بەرەو بنكى بێقەرارى سەقەر دەروات، تا لەوێوە نەینىيەك
 لە دەست پاسەوانە جەھەنمىيەكان و پۆخە گومراكان پزگارىكات و
 بیهێنێتەو سەرى. بەجۆرىك غەرىببوو دەبویست شەو زۆر زوو بەسەرچێت
 و تێپەڕێت. نەیدەتوانى بىر لە باران شوکور نەكاتەو، بىر لەو نەكاتەو
 گەر نەكوژرابایە ئىستا ئەویش لێرەبوو، لە ناو ئەمانەدابوو كە ئاھەنگ
 دەكەن و ھەلەپەپەن. لە كاتژمىرى دەدا ئاھەنگەكە دەگەشتە تروپكى
 خۆى. لەویدا دەبایە لەگەڵ دەرسىمدا بە جیا لە ھۆلەكە برۆنەدەرى و
 لە دەروە بە بیانوى دۆزىنەوێ جىگایەك بۆ گۆپىنى دەرسىم كە
 دەبوو خۆى پىسبكات، لە كوچەكانى نویمىراندا خۆیان ونبەن. لە پىش
 كاتژمىر دەدا دەرسىم شتىكى بە جەلەكانى خۆیدا پرشت و ماجىدى گول
 سۆلاف لەگەڵیدا ھاتەدەرى، شەو ساف و بێدەنگ و غەمگین بوو. كە
 دەنگەدەنگى ئاھەنگەكە و ژاوەژاوى ھەلپەپكىكەران لە سەرىدا كوژانەو،
 بێدەنگى دونیا سەرسامىكرد. سەبرى ئاسمان و ئەستێرەكانى كرد،
 ھەستىكرد ھەموو شتە گەورە و مەزنەكانى گەردون بە وىقار و ھىمن و
 بێدەنگن. دلنیاوو ناو ئەم ھىمنى و خامۆشىيە مالى راستەقىنەى
 ئەو... وا ھاتە خەيالى ھەموو نویمىران لە ئاھەنگەكەبێت. وەك پەلى
 براىكى خۆى بگرێت، پەلى دەرسىمى گرت و دوو بە دوو لە كوچەكانى
 نویمىراندا كەوتنەپرى. كزەبایەكى پایىزەى دلنەزىن بە ناو كۆشك و باغچە
 زەردەكاندا ھەلیدەكرد، دەرسىم بێئەوێ بىر لە ھىچ بكاتەو ىان
 بترسىت لە پىشەو دەپۆشست. تا گەشتەنە نزىك باغى مورتەزا تەنیا

سهیری ناو تاریکیان ده‌کرد. ماجید نه‌مشه و ناره‌زوویه‌کی وه‌های نه‌بوو گالته به لووتی دهرسیم بکات، دهرسیمیش له و پوخله به‌رانه‌بوو خو به‌خو نه‌دهاته قسه. که‌له باغی مورته‌زا نزیک‌بوونه‌وه نه‌و ناوه زیاتر له ههرجیگایه‌کی دی نوقمی زولمت بوو. چرای کوشکه‌کانی دهریویه‌ر سهرتاپا خاموش‌بوون، وه‌ک دوو که‌س ترس و دوودلیان نه‌بیّت به هیمنی دهرگای پشته‌وهی باغه‌که‌یان کرده‌وه. باغ بوو، باغی‌کی راسته‌قینه، هیچ ناسه‌واریک نه‌بوو که له ژیر نه‌م دره‌خت و گولانه‌وه نه‌و هه‌موو مردنه هه‌بیّت. به‌لام دهرسیم وه‌ک لووتی شتیکی نه‌یتی پیل‌لیت راجله‌کی، به هه‌ست تیگه‌یشت چوار دهری و ژیر پیی سهرتاپا لاشه‌ی مردووانه، سهرسام له‌باغه‌که‌ی پوانی و هه‌ناسه‌یه‌کی قولی هه‌لکیشا. ده‌بایه له بازنه‌ی سپه‌می باغه‌که‌دا، له و جیگایه‌دا که سه‌روویه‌کی به‌رز پواوه، به‌ده‌ستی چه‌پدا دوو مه‌تر دور له و دره‌خته‌وه، زه‌ویه‌که هه‌لکه‌نن و باران دهریبه‌ینن. دیاریوو هاوینی پابوردوو ده‌ستیگ گولی جوراوجوری له‌سهر گلکوک‌ه‌ی باران سه‌وزکرده، له‌گه‌ل نه‌وه‌ی دنیا مالاوایی له دواه‌مین گه‌لا وه‌ریوه‌کانی خه‌زان ده‌کرد، هیشتا هه‌ندیک گولچکه‌ی ورد له‌سهر گوره‌که مابوون. دهرسیم به خیراییه‌کی سه‌یر زه‌وییه‌که‌ی هه‌لکولی. له ماویه‌کی که‌مدا گه‌یشته سهر کراسه سپییه‌که‌ی باران... به خیراییه‌کی نه‌فسوناوی که نیشانه‌ی شاره‌زایی و هیژیوو نه‌وه‌ک نیشانه‌ی ترس و شپ‌زه‌یی هه‌موو لاشه‌که‌ی دهره‌ینا. خودایه له‌گه‌ل تیپه‌پینی شه‌ش مانگیشدا جه‌سته‌ی باران ساغ بوو، وه‌ک نه‌وه‌بوو دویتنی نیژراییت، بۆنیک‌کی سه‌یری گولزاری لیته‌لده‌ستا... بۆنی باغی لیته‌هات. دهرسیم به‌و لووته زله‌ی خو‌یه‌وه نه‌و بۆنه مه‌ستی‌کرد و به چه‌وه گووتی «خۆشه... زۆر خۆشه». به هه‌ردووکیان خۆله‌که‌یان دایه‌وه به‌سهر نه‌و جیگایه‌دا، به‌لام شوینه‌واری هه‌لکه‌ندنه‌کان وه‌ها دیاریووون به هیچ دانه‌ده‌پۆشرا. نزیک‌ی یازده‌ی شه‌و، پیکه‌وه دهرگای پشته‌وه‌ی باغه‌که‌یان

کرده وه و به ره و سنووری دهره وهی نویمیران پویشتن. هه مووشتیک ئاسان تیپه پی، هیچ پۆحله به ریک تووشی گومان و دوودلی و ترسی نه کردن. ماجیدی گول سۆلاف لاشه که ی بارانی دابوو به شانیدا و به تاریکی نهنگوسته چاوی پاییزدا ده پویشتن، پیده شتیکی پیک و تاریک و بیبه ره به ست بوو. گول سۆلاف خۆشحال بوو، خۆی وهک که سیک دهاته پيشچاو که له بنی بیقه راری سه قهره وه به ره و سه ر زه مینی پوناکی ده که پتته وه. له نزیک ته له بنده کانی نویمیران دهرسیم هه موو ته له کانی قرتاند و پیکه وه لاشه که یان که یانده دهره وه. ماجه لانی راسته قینه و حه سه نی پیزۆ له پیکا بیککی په شدا چاوه پوانیانده کردن... ماجه لانی راسته قینه له بیده نگه و تاریکی لا پیکه کی باریکی شه ودا، لاشه ی خوشکه زا که ی له ماجید وهرگرت و هه ستیکرد بۆنی نه و گول خه یالایانه ی لیدییت که له قه سیده کانی غه زه لنوسدا بۆنیکرد بون. حه سه ن توفان به سه رسامیه کی که و ره وه سه یریکی ده موچاوی مردووه که ی کرد که هیشتا له ئامیزی زوهدی شازه ماندا بوو، به چرپه وه گووتی «باری ته عالا، فخری کائینات... چه ند له سه بری ده چیت». شازه مان پرسى «سه بری کییه... حه سه نی پیزۆ، سه بری کییه؟». حه سه ن به هه مان سه رسامیه وه گووتی «نه و مه عشوقه یه ی غه زه لنوس له هه زارباغ ده بیینییت». له و کاته دا ماجه لانی راسته قینه تهرمه که ی دانا و قرئی له سه رچاوی لابرده و بۆ یه که مجار باران شوکوری له به ر پوناکی لایتیکی ده ستیدا به پۆشنی بینى. ئاهنکی خنکاو له که رووی هاته دهرئ، هه ستیکرد هه ردوو ده ستی ده له رزیت. سه ری خسته ناو ده ستی و به حه سه ره ته وه گووتی «نۆر که نه ج بوو... نۆر». ماجیدی گول سۆلاف له و شه وه نه نگه دا دووباره لایته که ی له پوخساری باران نزیک کرده وه و به وردی سه یریکرد و له دلای خۆیدا گووتی «خوای که و ره... خوای که و ره... نۆر که نه ج بوو... نۆر».

دووھەمین و دواھەمین چیرۆکی من بۆ تیشکان ماجیدی گۆل سۆلاف دوانزە و سیانزە ی تشرینی یە کەمی ۲۰۰۴

لاشەکە ی بارانمان لە ناو باغیکی خەیاڵی گەورەدا لە تەنیشت
نەوجەوانی چینییه وە ناشت. باغیک لەسەری ئێو سەری دەریایەک لە
غەزەلدا. هەر چوارمان باغ بە باغ و غەزەل بە غەزەل ئێو لاشە یەمان
هەلگرت. لە ناوەپاستی ئێو کتێبخانە گەورە یەدا کە پەفەکانی سەرتاپا
دیوانی بێشوماری غەزەلبوون، بارانمان بەخاک سپارد. غەزەلنوس لەسەر
گۆرەکە ی گووتی «غەزەل وەک چۆن پێگای لە دایکبوونە ئاوهاش پێگای
مردنە، هەندیک بە غەزەلدا دێن بۆ ژیان، بەلام ناتوانن بە غەزەلدا
بگەڕێنەو، هەندیکیش بە غەزەلدا نایەن و بە غەزەلدا دەگەڕێنەو...
هەموو پۆحله بەرێکی خەیاڵی کە لە دایکدەبێت دێرێک شیعەر لەسەر
سینە یەتی، دواتر ئێو مۆقانە لە تەواوی زیندەگیدا ئیشیان ئێو یە
ئەودێرە تەواوبکەن و بیکەن بە قەسیدە یەک... بەلام کە من ئەوانە ی
دەتوانن لە گەڵ ئێو دێرەدا بژین و قەسیدە کە تەواوبکەن». دواتر بە
ئێمە ی گووت «نەخشە ی پاستەقینە ی ئێم باغە لای ئێو یە، نەینییە کە ی
لە دلی خۆتاندا هەلگرن». ئێمە نەوجەوانی چینی و بارانمان لەو باغەدا
بۆ هەتاھەتایە بە جێھێشت و دلنیا بووین لە ناو ئێو بە حەری غەزەلەدا
ئاسوودە دەژین. من وام هەستکرد لەویدا چیرۆکە کە مان تەواو بوو،
هەستکرد ئێمە بە شێکی چکۆلانە ی جەنگێکی گەورە مان بردۆتەو، لە
دلی خۆمدا دەمگووت گەر پۆرێک لە پۆژان ئێم چیرۆکە بێت بە
کتێب، خەلکانی پاشە پۆژ و پۆحله بەرە خەیاڵییەکانی داھاتوو شانازی بە
منەو دەکەن، بە ماجیدی گۆل سۆلافەو کە لەسەرە تاکانی سەدە ی
بیست و یەکدا لاشە ی ژنیکی عاشقم لە باغیکی ناو سەرزەمین

دوژمنەو دەرهێناو بەرەو باغیكى خەيالى هەلمگرت و وەك قارەمانىكى راستەقىنە لە هیچ شتىك نەترسام. دلنیابووم لە پاشەپۆژدا دەچمە ناو كىتیبەكانەو، هەستەدەكرد مانای ئەو ئىشەى من كردومە، لە زۆر جەنگى گەورە و شەپى راستەقىنە پوونتەر و قوللەر. مەرۆف لە مێژووى خۆیدا هەزاران جەنگى ترسناك و گەورەى كردو، بێئەوێ بزانیت بۆ، بەلام من دەمزانی چەند گرنگە، ئەو لاشە جوانەى باران لە باغىكى ناچیز و یادكراو و تارىكەو بەرەو باغىكى خەيالى و پەرغەزەل بگوازینەو.

بەلام ئەو هەستە مەزنەى سەرورەى و سەرفرازی هەستىكى كورت و كەم خایەنبوو، بۆ پۆژى دواى كە بە ئاگاهاتم و تیشكان تاهیرم لە بەردەرگای ژوورەكەى خۆمدا بینى، هەستمكرد دەنگىك لە ناخەو پێمەلێت «گول سۆلاف لە خۆتەو قسەى زىادەكە و زۆر مەپۆ... لە خۆتەو پەلەمەكە، شەرپ هێشتا تەواو نەبوو». تیشكان بە تەنورەى كە مێك كورتەو لە بەر دەرگای ژوورەكەمدا وەستابوو و گووتى «كوورى باش پێتخاخۆش نىيە، بێمە ژوورێ». منیش بە دەم باویشكىكى درێژەو گووتم «تیشكان گەر بۆ كوشتنىشم هاتبیت، پێم ناخۆش نىيە... وەرە ژوورێ». بە گلهبىيەو گووتى «دوینى شەو سەیرت نەكردم... تێناگەم بە درێژایى ئاهەنگەكە سەیرى منت نەكرد... بۆ؟ كوورى باش، لە پەرىكىشا ونبوویت». من گووتم «ها دوینى شەو، دوینى شەو، دوینى شەو». لە راستیدا نەمەزانی بلیم چى، من بە درێژایى هەموو شەو تیشكانم بە خەيالدا نەهاتبوو. گووتم «دوینى شەو بە جۆرىك دلتنەنگبووم ترسام بەم دلتنەنگىيەى خۆم جوانى تۆ بژاكینم... كە دلتنەنگدەبم حەزناكەم كەسانى خۆشەوێستى خۆم ئەزىيەتبدەم». بە مەكرێكەو لە تەنیشتمەو دانیشتم و گووتى «كوورى باش، بىرى حىكايەتەكانت دەكەم، حىكايەتەكەى ئەو پۆژەت زۆر خۆشبوو، زۆر زۆر. من بىرى حىكايەتەكانت دەكەم...». زانیم درۆدەكات، بەلام نەمویست بزانم بۆ درۆدەكات. لە جیگاگەمدا پاكشا، كە

پالکەوت تەنورەکەى بەجۆرىک ھەلکشا ئىتر شەرمەدە کرد سەیرىبکەم.
 بۆ ئەوێ پانە سېى و بارىک و بلندەکەى نەبینم، لە تەنیشتیەو
 دانیشتم و دەستم بەقژە زەردەکیدە ھێنا و گووتم «بەراست ھەزەت لە
 ھىکایەتەى منە؟». گووتى «زۆر، باوەرىکە کوورى باش، زۆر». چاوانى
 وەھا جوانبوون ئىستاش کە بىر لە نىگاگانى دەکەمەو ھەسرەتیان بۆ
 ھەلدەکێشم. لىمپرسى «ھەزەت لە چ ھىکایەتیکە؟». بە ئەسپایى چاوى
 لىکنا و گووتى «بەھەزى خۆت». منیش ھەناسەىەکم ھەلکێشا و گووتم
 «گوێگرە تىشکان... ئەمۆ ھىکایەتیکى غەمگىنت بۆ دەگێرەو، کە
 نابێت قەت لە یادىبکەیت». لەسەرەخۆ گووتى «قەت لە یادى ناکەم». گووتم
 «ئەگەر پۆژىک مرەم، ئەم ھىکایەتەت بىرنەچیتەو». گووتى
 «بىرم ناچیتەو». نەمدەزانى بۆ وا دەلێم، بەلام ھەستىکى مندالانەم
 تىابوو کە دەمکوژن. گووتم «ھەبوو نەبوو لە شارىکى ئەم دونیا
 گەورەیدە ئەسپناسىکى زۆر شارەزا ھەبوو، ھەزیدەکرد ھەموو ئەسپى
 جوانى دونیا ھى خۆى بن، بەوھەدا زۆر لە دەستەمۆکردنى ئەسپى کۆیدا
 شارەزابوو، دەیتوانى کۆیترىن ئەسپ پامبکات و جەوى بکاتە مل،
 ئەو ئەسپبازە بە جۆرىک شارەزابوو، بەجۆرىک لە ھونەرى جەوکردندا
 لىزان بوو، ھىچ کەس لە دونیادا نەیدەوێرا گومان لە توانای بکات،
 ھەر کەسىک گومانى ھەبوایە ئەو دەىگوت بۆ کۆیترىن و ناپامترىن
 ئەسپى دونیام بۆ بەیتە تا بۆتى دەستەمۆبکەم. ھەر کەسىک ئەسپى
 زۆر سرکى ھەبایە کە ھەرگىز دەستەمۆنابیت، دەینارد بە دواى ئەو
 مامۆستایەدا. ئەسپىکىش چىیە لە دونیادا لە دەستى دەرەنەچووبوو.
 پۆژىک ئەسپناسىکى دیکەى وەک خۆى و مەیتەرىکى دۆستى ھاتە
 لای و ھەوالى ئەسپىکى لە کێلگەى یەکێک لە ئەسپدارە ناودارەکانى
 ولاتەو بۆھێنا، ئەسپىک بە ھىچ مەیتەر و پامچىبە دەستەمۆ ناکریت
 و پاناگیریت و سمکۆلانى ھىور ناکریتەو. مامۆستای گەورەى پامکردن

که تا ئه و کات جلّه وی له ملی هه زاران ئه سپ کردبوو، ئه م هه وائه دلخۆشیکرد. مامۆستا پێیوابوو هه لیکی گه وهری ده سته و توه هونه ری خۆی تاقیبکاته وه و توانای خۆی به پاستی به سه لمینێ. به ره و کێلگه ی ئه و ئه سه په کێویه پویشته و به ته مابوو هه ر زوو به خۆی و مه دالیا هه کی دیکه ی ده سته مۆکردنه وه بگه پێته وه ... مامۆستا که ده گاته شوینی نیازی خۆی و له وی ته ماشاده کات، ئه سپێکی سپی سه رکه ش ده بینیت که یالێکی چر و ئاوریشمینی هه یه. ئه سپێک هیند بۆنی مه یته ر و هه ناسه ی مرۆفی به سه ردا ده چیت، وه ک شیت ده که ویتته سمکۆلان و کوپژن و بازبازین و جووته. ئه سپبازی شاره زاکه و احیسا ده کات هه چ ئه سپێک له سه ر زه ویدا نییه ئه و نه توانیت پامیبکات، چه ند پۆژ و چه ند هه فته ده که ویتته هه ولێ نه رمکردن و هێژکردنه وه ی ئه و ئه سه په شیته و سوودی نییه. سه ختی نیشه که و جوانی ئه سه په که وه ها ده چه نه دلێ پامچییه که وه بریارده دات ژبانی خۆی بۆ ده سته مۆکردنی ئه و ئه سه په ته رخانبکات، به نرخیکی به رز ئه سه په که له خاوه نی ده کړیت و به فه لاکه ت به ره و مال و کێلگه ی خۆی ده یگوازیتته وه و له سه ر زه وی و مه زرای خۆی به ره لایده کات. پۆژان دین و پۆژان ده پۆن، مانگان و سالان تیده په پین و ئه و پیاوه هه موو هونه ری خۆی و هونه ری ئه سپبازانی تر به کارده هینیت و ئه و ئه سه په ی بۆ ده سته مۆ ناکړیت ... دوا ی چه ند سال نیش ده گاته ئه و بپروایه ی هه ندیک ئه سپ هه ن هه رگیز ده سته مۆنابن، مرۆفیک نییه بتوانیت زینان بکات و جلّه ویان ئاسان پاکیشیت و به و پێگایه دا بیانات که ئه و ده یه ویت، ئیدی تفه نگه که ی هه لده گریته و له گه رمه ی ناو می دیدا ئه و ئه سه په سپیه ده کوریت ... مه یته رچی شاره زاکه عه شقیکی زۆری ئه سپی له دلدایه، پێیوایه تاکه پێگایه ک بۆ ئه وه ی خۆی بژی و په نجی مانای هه بیته، ئه وه یه ئه و ئه سه په بکوریت. هه موو ئه و ئه سپانه ی که ده سته مۆنابن ده بیته بکورین ...»

تیشکان تاهیر بێئەوێ هیچ لە حیکایەتەکم تییگات. دواى
سەرخەویکی کورت لە جیگاگەمدا هەستاو بەبێدەنگی پۆشت، دڵنیا بووم
دەچیت بۆ لای یەکیەک لە بارۆنەکان. دواى پۆشتنی ئەو من دلتەنگ بووم...
دڵنیا بووم جارێکی دی تا هەتا هەتا یە نایەتەو ئەم ژوروە بۆلام. دڵنیا بووم
بە یە کجار و تا هەتا هەتا یە خانمی جیسیەکەم لە دەست خۆمداو.

ئەو بە یانییە کە چووم بۆ ناو منداڵە نابیناکان، بە دڵنیا یەو دەمزانى
ئەو دوا هەمین پۆژمانە پێکەو، بێ هیچ هۆیەکی دیاریکراو پێمگوتن
«ئەمڕۆ پێکەو سوار کەشتییە کە نابین... ئەمڕۆ تەنیا هەندیک قەسەتان
بۆدەکم. من پۆژیک لە پۆژان بە جێتاندە هیڵم... دەزانم ئەم نەخشە یە
ئیمە لە سەری دەپۆین تا زیان و گەردون هەبێت تەواو نابێت، سەفەرێکە
بە شى هەموو مۆفەکان دەکات، ئێستا هەر یەکیەک لە ئێو نەخشە یەکی
و هەا خەیاڵی لە پۆختاندایە، دەتوانن سەیری تاریکی ناو بینایی خۆتان
بکەن و درێژ بە سەفەرە کە بدەن. ئێستا هەر یەکیەک لە ئێو بوو بە
ماجەلانیکی چکۆلە ی خەیاڵی کە دەتوانیت خاکی سەیر و عاجباتی لە
دلی خۆیدا بدۆزیتەو، هەر یە کە تان کەشتییە کتان هە یە کە دەتوانن بە
پوباری سەخت و ئاوی خوێ و زەوی پێ مەترسیدا ئاراستە ییکەن. پۆژیک
لە پۆژان کە هەستتانکرد ژیا ننتان زۆر ناخۆشە، هەستتانکرد دەبێت بپۆن
بۆ دۆنیایەکی تر و بۆ سەر زەمینێکی تر، سەیری قوولایی ناو پۆج و
جوانییەکانی ناو دلتان بکەن، لەویدا زۆر نەخشە ی لەوێ من قوولتر و
سەیرتر و جوانتر دەدۆزنەو. زۆر خاکی لەوێ من سیحراوێتر دەبینن.
پۆژیک لە پۆژان هەر یە کێکتان گەیشتە ئەو پەری جوانی، گەیشتە ئەو پەری
خەیاڵ، گەیشتە خاکیک کە خۆی پێیوایە سەر زەمینى خەو نەکانیتی.
لەویدا باغچە یەکی چکۆلە نە دروستبکەن و ناوی بنێن «باغى سەردارباشى
گول سۆلاف» یان ناوی بنێن «باغى ماجەلانى خەیاڵى». ئەو
پۆژە منداڵە نابیناکان بە تەواوی غەمگین بوون، بەلام چارێکم نەبوو،

دەنیابووم دەبیت خۆم بۆ سەردەمیکی تر و پۆژگاریکی تر ئامادەبکەم. دەبایە منداڵە نابیناکان فیڕبێن خۆیان نەخشەی خۆیان دروستبکەن و تەنها بە خەیاڵی خۆیاندا سەفەریکەن و کیشوەرە شاردراوە و نەروۆکانی ناو پۆحی خۆیان بدۆزنەوێ ... چاری دیکە نەبوو.

یادداشتەکان بارۆنی خەیاڵ

من میری پۆرسەلان هەوالەکی دام، پێشتر وەها شپەزە نەمییوو. بارۆن مۆدیڵی جۆرە پیاویک بوو کە لە سەدەی بیستدا نمونەیان زۆر زۆربوو، چەشنە پیاویکی گەمژە، بەلام لە هەمانکاتدا ئازا و چاونەترس، لەو کەسانەی دەسەلات تەنیا بە هەییەت و ترس تێگەیوو. من لەو کاتەوێ لە ئەنجومەنی میراندا ئەندامبووم ئەو دەناسی. چەند سالیکی بوو وازم لەو هینابوو لەگەڵ کەسانی وەک میری پۆرسەلاندا بچمە گفتوگۆ، بەلام هەردەم کاروباری حیزب و وردەکارییەکانی ژیاڵی سیاسی کۆیدەکردینەوێ. گەرچی هاوڕێ نەبووین بەلام پێزی یەکیمان دەگرت و حورمەتی یەکتیمان لابوو. دووسال لەمەوبەر کە سەرۆک خوماری پاشەپۆزی سیاسی خۆی بوو، دەیویست خۆی بۆ قوناغی تازە ئامادەبکات. زۆربەی کاروبارەکانی داوەشکرد و لە زۆر وردە ئیش کە تا ئەو کات خۆی بە ئیرادەی خۆی پێیدەکردن دەستی کێشایەوێ. بەوێدا سەرۆک منی وەک کوپی خۆی تەماشادەکرد، لوتفی نواند و برێکی زۆر وردە ئیشی دا بەسەرمدا کە زۆربەیان تەنیا سەرئێشەی پووتبوون و هیچی تر. پۆژیک من و بارۆنی پۆرسەلان و بارۆنی ماستاو و بارۆنی تورکی بانگکرد و گووتی «ئێوە هەر چوارتان کوپی شیرینی

من و ده‌بیت له‌مه‌ولا زۆر شت هه‌یه ئیوه بۆم نه‌نجام‌ده‌ن». هه‌ر
 جه‌نابیشی وایکرد له‌هه‌لبژاردنی نه‌نجومه‌نی بالای میراندا، که
 خه‌لکانیک ناویان‌تابوو ده‌سته‌ی بالای بارۆنه‌کان، ئیمه‌ ده‌رچین.
 که من و بارۆنی پۆرسه‌لان پێکه‌وه له‌ نه‌نجومه‌نی بالای میراندا
 دانراین و به‌کۆی ده‌نگیش کراین به‌ به‌رپرسی راسته‌وخۆی ئارامی
 و ئاسایش له‌ ناوچه‌ی نویمێران، شه‌ویکیان بارۆنی پۆرسه‌لان
 چیرۆکی ئه‌و باغه‌ی باکووری نویمیرانی بۆ گێڕامه‌وه که ژیره‌که‌ی
 پهره‌ له‌ تهرمی جۆراوجۆر، که له‌ سه‌رده‌می جیاواز و له‌ بۆنه‌ی
 جیاواز و به‌ به‌هانه‌ی جیاواز کوژراون. مه‌سه‌له‌که ئه‌و کاته هاته
 پێش که من ویستم ئه‌و پارچه‌ زه‌وییه‌ جوان و گه‌وره و دانسقه‌یه
 هه‌لده‌مه‌وه و خوشیبه‌که‌م و له‌ویدا مۆنیمێتیکێ گه‌وره بۆ که‌انی
 نه‌نقالکراو به‌رزبکه‌مه‌وه. من ئه‌و پڕۆژه‌یه‌م زۆر به‌راست و جیدی
 وه‌رگرتبوو، دروستکردنی مۆنیمێتیکێ وه‌هام به‌ نیشانه‌ی حورمه‌تی
 ده‌سه‌لاتی ئیمه‌ بۆ ئافره‌ت ده‌زانی. پڕۆژیک به‌ر له‌وه‌ی شۆفله‌کان
 به‌یتم، بارۆنی پۆرسه‌لان خۆی هات و به‌ هێمنی هه‌موو شتیکی
 تێکه‌یاندم. به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌ی پیاویکی خوشبه‌خت و رازییه‌وه له‌ دنیا
 گووتی «ئهم شاره‌ هه‌میشه‌ لاشه‌یه‌کی هه‌یه‌ بیه‌شاریته‌وه، ئه‌مه
 میژووی ئهم شاره‌ بووه، له‌ کۆنه‌وه هه‌روابوو و هه‌ر واش ده‌بیت.
 له‌به‌رئه‌وه بارۆن ده‌ست له‌و مه‌سه‌له‌یه‌ هه‌لگره‌. به‌س خوا ده‌زانیت،
 گه‌ر ده‌مه‌ شۆفلێک له‌و عه‌رده‌ بده‌یت چه‌ند مردووی پتوه‌ ده‌بن،
 له‌به‌رئه‌وه به‌قسه‌ی بڕای خۆت بکه‌ و واز له‌و حیکایه‌ته‌ به‌ینه‌... ئه‌وی
 پهره‌ له‌ لاشه‌، هه‌تا تهرمی عه‌بدولقادری نیاش له‌وێهه، گه‌ر له‌ یادت
 ماییت... خاوه‌نی کارخانه‌ی مافووره‌که. له‌به‌ر ئه‌وه جه‌نابی بارۆن
 لێکه‌پێ و ده‌رگای جه‌هه‌نه‌ممان لیمه‌خه‌ره سه‌رپشت». بیه‌وه‌ی
 ئاره‌زووی ئه‌وه‌م هه‌بیت بچه‌ بنج و بناوانی شوناسی مردووه‌کان،

گووتم «بارۆنی پۆرسه‌لان، بوونی گۆرستانیکی وه‌ها له‌ ناوه‌راستی نویمیراندا، وامان لێده‌کات هه‌میشه‌ چاوکراوه‌بین و نه‌ئینیه‌که‌ی به‌پاریزین، ده‌بێت چیرۆکه‌که‌ی له‌ نێو ئێمه‌دا ده‌رنه‌چێت، چیرۆکیکی وه‌ها به‌روات ده‌روهه‌ بۆ هه‌موومان ئابرووچوونیکی گه‌وره‌یه‌». بارۆنی پۆرسه‌لان گووتی «ئوه‌ی به‌رپرسی گۆرستانه‌که‌یه‌، به‌حریکی کچه‌ و تا مردن نه‌ئینیه‌که‌ی ده‌پاریزیت». که‌ بارۆن منی وه‌ها ئاسووده‌کرد، خۆشحالانه‌ که‌وتمه‌وه‌ سه‌روکاری ده‌رده‌کانی خۆم. ئه‌و سالانه‌ که‌ هه‌والی دلدارییه‌کانی نه‌وجه‌وانی چینی له‌ نویمیران که‌وتبووه‌ سه‌ر هه‌موو زاریک، من پتر خه‌ریکی خۆینده‌وه‌ی دیوانه‌کانی شیعر و لیکۆلینه‌وه‌ له‌ ماهیه‌تی به‌دکاری شاعیران بووم، خه‌ریکی تیگه‌یشتن بووم له‌ سیحری بێینی شیعر و هێزی بێینی خه‌یالاتی شاعیرانه‌ له‌سه‌ر ئاده‌میزاد، هه‌رجاریک سه‌رۆکم ده‌بینی به‌پریزان ده‌یگووت «هێی میری خه‌یال، خه‌ریکی چیت و کاروباری تۆ چۆن ده‌روات؟». من ده‌مگووت «میری میران و سه‌روه‌ری هه‌موو بارۆنه‌کان، خه‌ریکی بیرکردنه‌وه‌م له‌وه‌ی چۆن شاعیران ده‌سته‌مۆبکه‌م و وابکه‌م له‌ بیناگردنی مه‌له‌که‌تدا به‌شدارمانین». به‌وه‌دا سه‌رۆک شتیکی ئه‌وتوی له‌ هێزی شاعیرییه‌ت و پۆلی ترسناکی خه‌یال له‌ میژوودا نه‌ده‌زانی، جه‌نابیان هه‌مووچار زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی پانی بۆده‌گرتم و ده‌یگووت «ئو په‌نجه‌ی تۆ له‌گه‌ل شاعیراندا ده‌یده‌یت، له‌و په‌نجه‌ی من ده‌چیت که‌ له‌گه‌ل ئه‌مریکییه‌کاندا ده‌یده‌م». پۆژیک بۆ ئه‌وه‌ی سه‌رۆک بزانیته‌شته‌کان چه‌ند ترسناکن، ئه‌و خاوییه‌ گه‌وره‌یه‌م برد و پیشانمدا. سه‌یرم لێهات که‌ سه‌رۆک به‌ پێکه‌نینه‌وه‌ سه‌یریکی وردی خاوییه‌که‌ی کرد و گووتی «کوڤم، تۆ هه‌موو حکایه‌ته‌که‌ لنگه‌وقوچ حالیبوویت، ئه‌وه‌ی تۆی تیگه‌یاندوه‌ خراپ تیگه‌یاندویت. ئه‌م دیوه‌ ساده‌ و بێزهنگ و بێزۆحه‌ی خاوییه‌که‌ ئه‌مه‌ حیکایه‌تی شاعیره‌که‌یه‌،

شاعیران خه‌لکی سهره‌فقی‌ر و بی‌زقن، دونیای خویان فه‌قی‌ر و بی‌زنگ و بی‌خیزده‌بینن... شاعیر مه‌گه‌ر خوی نه‌جی‌زاده‌بو‌بی‌ت، نه‌گینا کوا کو‌رم نه‌وه‌نده که‌ره‌مدیده‌ن تی‌گه‌ن چی‌یان بۆ ده‌گری‌ت و چی‌یان بۆ کراوه، شاعیر خودا وه‌های خه‌لفکر‌دوه قه‌ت خیز و بی‌ری ده‌ور‌به‌ری خوی نایی‌نیت. شاعیرت بینوه شاری خوی و دونیای خوی ئا‌وها په‌نگاو‌په‌نگ بی‌نیت؟ ها شاعیران که‌ی وا که‌ش‌بین‌وون و دونیا‌یان به‌په‌نگ‌وه بینوه؟ نه‌وه پادشایه شاری خوی ئا‌وها جوان و پازا‌وه و په‌نگاو‌په‌نگ ده‌بینیت، بارۆن گیان تو چۆن له‌خا‌ولییه‌کی وا ده‌ترسیت، نه‌وه‌ی لی‌زه‌دا گره‌وه‌که‌ی بردۆ‌ته‌وه ئی‌مه‌ین، نه‌وه‌ی سه‌ری په‌ری‌وه شاعیره به‌سته‌زمانه‌که‌یه. شاعیران جنسی‌کن هه‌ر ئافه‌ت و ده‌رد و تا‌عوون ده‌بینن و قه‌ت خیزو‌بی‌تر نایی‌ن». سه‌رۆک وه‌ک با‌وکی‌کی دل‌نه‌رم ده‌ستی خسته سه‌رشانم و گو‌تی «شاعیران شتی‌ک نین لی‌یان بترسین. من له‌زه‌رده‌واله و شه‌نگه‌سو‌وره زی‌اتر ده‌ترسم وه‌ک له‌وان». هه‌لبه‌ت بۆ‌چو‌ونه‌کانی سه‌رۆک که‌مه‌ترخه‌مییه‌کی ترسناکی پی‌وه‌بو‌و، من به‌دری‌ژی‌ی پیره‌ی ترسه‌که‌ی خۆم بۆ پو‌ونکر‌دوه و گو‌تم «جه‌نابی سه‌رۆک، شاعیران مه‌خلوقاتی‌کی ده‌مامک دارن، زۆر‌جار بو‌ونه‌وه‌ری حه‌ربا‌وی ترسناکن، له‌سه‌رده‌می شو‌پشی فه‌ره‌نسیدا که‌سانی وه‌کو پۆس‌ق و قۆلتی‌ر شی‌وه‌شاعیر‌بو‌ون و به‌خشکه‌یی عه‌رشی پاشاییان پوخان، پۆشکین و لی‌زمنتۆف بنی حو‌کمرانی قه‌یسه‌ری‌یان بۆشکرد، شاعیران له‌سه‌ره‌تا‌دا پژی‌مه‌کان پيس‌واده‌که‌ن و دواتر خه‌لکی تر دین و به‌پالی‌کی بچوک، سووک و ئاسان ده‌یان‌پوخیتن... هه‌ر له‌پال خۆماندا نمونه‌ی زه‌ق و زۆپ هه‌یه. شای ئی‌زان نه‌و پۆژه پوخا که‌خه‌سه‌ره‌وی گول‌سو‌رخ‌ی خنکان، هه‌ر سی‌ستمی‌ک شاعیران دانی پیا‌نه‌نن پيس‌واده‌بی‌ت، سه‌یری می‌ژو‌وبکه، که‌وره‌م، می‌ژو‌و دوا‌جار هی‌نده‌ی گو‌ی له‌شاعیران ده‌گری‌ت گو‌ی له‌

جه ماوهر و له سهرۆكه كان ئاگریت، موسییه تهكش ئه وهیه خویان
 بۆ ئه وهی به جوانی و پاکی بمیینه وه قهت به شداری له یارییه كه دا
 ناكهن». سهرۆك پیاویکی زۆر گهشبین بوو، زهرده خه نهیه کی و یقاری
 گرت و گووتی «پۆژیک بزانم مه ترسیان ههیه، گوونی هه موویانت
 بۆده كه مه یهك توره كه وه و بیده به كۆلتا و بیبه و پۆیکه ره كام
 ده ریاچه وه كه كه یفت ده یگریت». تۆزیک وه ستا و به پۆیکه نینکی
 نه رمه وه گووتی «بۆ شاعیره ژنه كانیش حیساییکیان هه ر بۆده كه ین». من
 سهیری ده موچاویم كرد و تیگه یشتم كه پیاویکی وه ها دلپاك و
 سادهیه له هیهچ شتیکی ئه م دونیایه تیناگات.

ئه و پۆژه بارۆنی پۆرسه لان به شه رزه یی هات و به چه وه گووتی
 «میر سه حه ر، شتیکی ترسناك پوویدا وه، دوینی بارۆنی كوله كه
 چه وه بۆ سه ر گلكۆی ژنه كه ی له باغی مورته زا، به سته زمانه هه ر
 گه یشتۆته سه ر شوینه كه، سه ره نجی ئه وه ی دا وه كه گۆپی ژنه كه ی
 هه لدراره ته وه و مه یته كه ی ده ره یئرا وه ... پشتر شتی وا له نویمیران
 پووینه دا وه. بارۆنی كوله كه ی به سته زمان حالی نا حاله، له دۆخیکی
 زۆر سه خت و دژوار دایه ...». من شتیکی كه م له سه ر حیاكه یه تی
 ژنه كه ی بارۆن ده زانی، له ده می زۆربه ی چاره دێر و هه واله یته كان
 بیستبووم كه له هه لومه رجیکی نادیاردا بارۆنی كوله كه ژنه كه ی
 خۆی كوشتوه، به لام حیاكه یه ته كه م پێ شتیکی گرنك و بایه خدار
 نه بوو. ئه و پۆژه له كاتیکدا له نیوان مه كته بی کاروباری ئابووری
 و مه كته بی کاروباری مه ده نیدا به پێگا وه بووین بارۆنی پۆرسه لان
 حیاكه یه تی بارۆنی كوله كه و ژنه كه ی به ته وا وه تی بۆگیرامه وه. بارۆنی
 پۆرسه لان ته وا له به سه رهاته كه توپه بوو، گووتی هه ر كه سیك
 بێت ئه وه ی ئه و كاره یكردوه ده بیته بكوژریت، نه ینی ئه و باغه
 به چیه ده ره وه به سه خودا ده زانیته چی پووده دات. من له توپه یی

بارۆنی پۆرسەلان تێدەگەیشتم، چاوی بە چەشنیک سووربووبوو
 من لێی توقیبووم. گووتی «نهیانی هەموو ئەم شارە، نیوەی نهینی
 میرەکان و دۆستەکانی حیزب لەویدا... هەندیکی کێشەی شەخسی
 و هەندیکی کێشەی سیاسی و هەندیکی دیکەشیان گرتی عەشایەری
 گەورە دەخولقێن... ئەوەی سەری ئەو باغە هەلباتەو واته سەری
 ئەم پازدە سالە پابوردوو هەلباتەو... بارۆن من و تۆ بەرپرسی
 ئاسایشین دەیت بزانیت ئەم مەسەلە بە پرواتە دەری، یەكەم کەس
 ملی من و تۆی پێوە دەیت». کە بارۆنی پۆرسەلان وایگووت من
 ئێستێکمکرد و گووتم «جەنابی بارۆن، پەنگە من بزانم کێ ئەوەی
 کردووە. پەنگە بزانم». بە سەرسامییەو سەیریکردم و گووتی «کێیە
 جەنابی میر؟» پێشەوێ بە وردی بیرکەمەو گووتم «ئەگەر پەیمان
 بەدەیتی نەیکوژیت و ببیەخشیت بە من، پێتدەلیم». بارۆن بە شیوەی
 قسەکردن سەرسامبوو. گووتی «جەنابی میر تێناگەم، مانای چی
 ببیەخشم بە تۆ؟ خۆت دەزانی ئەمە مەسەلەیک نییە گالتە لە
 گەلدابکریت». گووتم «سزاکە بەدەرە دەست من، سویتەم بۆ
 بخۆ کە سزاکە دەدەیتە دەست من». بارۆن بە دوودلییەو
 گووتی «دەیدەمە دەست تۆ، بارۆن دەیدەمە دەست تۆ... بەلام
 پێمبێ کێ؟». لەسەرەخۆ گووتم «تاکە کە سێک ببەوێت سەری
 مردوووەکان هەلباتەو غەزەلنوس و هاوڕێکانی، ئەوەی ئاسوودەگی
 ئەو مردوووەی شیواندووە، ماجیدی گول سۆلاڤ، ماجیدی گول
 سۆلاڤ... ئەو حیکایەتخوانە شەوان چیرۆک بۆ منداڵانی نویمیران
 دەگێڕێتەو».

ئەو بەشترین سات و گونجاوترین چرکە ی ژیانم بوو، پۆخەبەرە
 خەیاڵییەکان بەیتمە سەر چۆک. دلنایبووم تا غەزەلنوس مابیت، تا
 ئەم دەستە یە لە مەخلوقاتێ خەیاڵی ئازادبن، مەرفێک دروستدەکەن

هميشه له شويڼي ترډا بڼ جواني دهگه پښت. ترسناکڼ نه و مه خلوقانه ي له شويڼي ترډا بڼ جواني دهگه پښن، ترسناکڼ. چهند پوژبوو ناوها له بني پر غه مي پوحمدا هاوارمه کرد. له و ساته دا که له تنيشت بارونه وه دانيستبووم و حياکيه تي ژنه که ي باروني کوله که ي بڼ دهگيرامه وه، هموو نه و راپورتانه م هاته وه ياد که پياوه دلسوزه کانم بڼيان نوسيبووم، دهرباره ي بووني په يوه ندييه کې نه پښي له نيوان نه وچه واني چيني و غه زه لنوسدا، به لام نه ودهم هه والي نه وچه واني چينيم به پر وپوچترين شتي دونيا ده زاني و ناره زوويه کم نه بوو دواي دهنگوباسي نابرووي ژني خه لک بکه وم. به لام نيسا شته کان هموو سه ره وژووربوون. نه مړو که گويم له حياکيه تي نه وچه واني چيني و په يوه ندييه بيشوماره کاني له گه ل کچان و ژناني به سته زماني نويميراندا دهگرت، دلنيا بووم نه وچه واني چيني په وانه کراويکي نه وه تا خيال له دلي خانمه کاني نويميراندا سه وزبکات، تا ناسووده گي ناو دلي خانمه به حورمه ته کاني نه م گه ره که بشيويڼيت که به خته وه له مال و ميړدي خو ياندا ده ژين. نه و پوژه دهستي باروني پورسه لانم گرت و تا به رده رکي ژوره تاييه تيبه که ي خوم له يانه ي مرواري به رم نه دا، به چهند ته له فونتيک و له ماوه ي چهند سه عاتيکدا چندين فليمي فيديوي ثاهه نگه که ي نه و شه وه مان کوکرده وه، فليم به فليم و له هه موو گرشه کانه وه سه يري ماجيدي گول سقلاثمان کرد، بينيمان له گه ل مه خلوقيکي چکلانه و گورستن و لووتزلدا خوي دهکات به هوله که دا، په شوکان و گيژي و دوو دلييه کانيمان بيني، تيښني نه وه مان کرد که گه نجه لووتزله که ي هاوپري له ناو هه شامات و جه نجالي بيسنوري نه و شه وه دا ده شارپته وه، بينيمان له ناوه پاستي ثاهه نگه که دا نه و مه خلوقه لووتزله قوتويه ک کولا به خويده ده پڙيت و هه ردووکيان پيکه وه ثاهه نگه که بڼ شويڼيکي ناديار

بەجێدەهێلن. هەر ئەو شەووە پاسەوانەکانی بەر دەرگای سەرەکیان بانگکرد و ئەوان پێشانگووتین لە وەها ئان و ساتێکدا مامۆستای حیکایەتییان نەببینووە نوێمیران بەجێدەهێڵێت. بە هێمنی ڕوومان لە شوێنی ڕوداوەکە کرد، ئەو دەروازە و دەلاقەییەمان بینی کە لە تەلبەندی دەرەوێ نوێمیراندا دروستیانکردبوو، ئاسەوار و شوێن پێی دوو کەسمان لەسەر خۆلە پاییزیە شێدار و نەرمەکی ئەو دیو تەلبەندەکە بینی. بۆ ڕۆژی دواوی هەوالدۆز و خەبەرگەرەکانمان ڕاسپارد ڕاستی ئەو لووت سەلکەزۆرپنایەمان بۆ بدۆزنەو، بۆ ئیواری عەتار بە خۆی و لووتە ئاونگدارەکیەو هات و بەمنی گووت «ئەو دەرسم تاهیرە، پەسپۆری دۆزینەو و هەلدانەوێ گۆرە، کەس نییە لە دنیادا وەک ئەو خێرا گۆرە هەلباتەو، چەند سالیکی لە مەوبەر خۆم بەدەستی خۆم تەسلیمی غەزەلنوسم کرد. لەو دەمەو لە مالی ئەودا و لەگەڵ مندالەکانی ئەودا دەژی». دواي ئەو ڕوونکردنەو بەنرخەیی عەتار هەموو شتیکی ئاشکراوو. لووتی زلی ئەو مەخلوقە ناشیرینە، بوو بە کلیلی حەقیقەت بۆ ئێمە. بارۆنی پۆرسەلان کە هێشتا لە زۆر شت حالی نەبوو، گووتی «جەنابی بارۆن، ئێمە پێکە پێ بیکۆژم... ئەم مەسەلەییە شتیکی سادە نییە». دەستمخستە سەر شانی بارۆن و گووتم «کوشتنی ماجیدی گول سۆلاف گرنگ نییە... دەبێت ئاگاداریبێت، کوشتنی گول سۆلاف مەسەلەیی بارۆنی کولەکە و ژنەکەشی زیندوودەکاتەو، چ حیزب و چ نوێمیرانیشت دەکەوێت بەر بای حەیاچوونیککی گەورەو. گول سۆلاف بە تەنیا نییە. خۆت دەزانی برایانی حیزبی «نیستیمانی دیموکرات» لە سەنگەردان بۆمان، هاوڕێکانی خۆمان لە بالی «پاکیکە و چاکیکە» بۆ هەوالیککی وادەگەڕێن، لە هەموو کوچە و بازار و ڕێخراوە حیزبیەکاندا دەم لە گەورەمان دەکەنەو و ناوی دەزپێن. بارۆنی پەپولە لە بالی

«به سه بر بيخو» مه سه له كه ده كات به بنيشته خوشه تا له ده فهرى خورثاوا له هه لېزارنه كاندا كانديدى ته كه توله كهى خوى پوسته كان بۆ خويان به رن. ميرى شه و په ر له بالى «نايخويت تا ده يخوم» ديتته ناو يارييه كه و خوا ده زانيت به چهند ده فته ر بيده نگ ده بيت. بارونى هيستر له بالى «هه ر ده يخوين زوو بيخوين» به هه له داوان خوى ده كات به مه سه له كه دا و ده ليت «براده ران ئهى به شى من؟». ماجيدى گول سؤلاف مه خلوقىكى چكولهى لاوازه. تو له حيزبدا گه وره بوويت، خوت ده زانى بۆ بيده نگ كردنى ئه و جوړه مه خلوقاتانه مروف ده بيت ريگاي تر بگريته به ر». بارونى پورسه لان ده ستى خسته سه رشانم و گووتى «له به ر ئه و عه قله جوانه ته سه روک ئاوها توى خوشده ویت... به لام ميرى خيال ده ته ویت چى ليكه يت؟». به شانازييه وه گوتم «بارون مه ترسه... سبهى شه و پيته دليم چى له گول سؤلاف ده كه م». وامگووت و سه يريكى بارونى پورسه لانم كرد. بارون ده موچاويكى پانى ئه سمه رى مه يله و شه رابى هه بوو، سه ريكي زل و چه ناگه يه كى پان و قژيكي ماش و برنجى زور لول، گه ر له سه ر سه فهرى دوهى نه بووايه رانك و چۆغه يه كى سورباوى توكنى له به ر ده كرد، ئه و پوژه به پشتينيكي توند ورگى ودها قوماته كردبوو له رهى بۆ نه ده كرد. سه يرمكرد و له دلى خومدا گوتم «ئاه سه روک، چۆن ناتوانيت جياوازي نيوان من و ئه م گه مژه يه ببينيت... چۆن؟ چۆن من و ئه م حه يوانه لاي تو له يه ك پله داين؟... چۆن؟». بارون خوشحال بوو كه زوو گه يشتووينه ته ده ره نجام. من پيمگووت «بارونى پورسه لان، سبهى كتيبيكى زور ترسناكت نيشانده دم، تيده گه يت، كتيبيكى زور گه وره كه په يوه ندى به م چيروكه وه هه يه».

تەفسیری من بۇ چیرۆکی پادشا و شاعیر ماجیدی گول سۇلاف ناوہ پاستی تشرینی یە کەمی ۲۰۰۴

ئەو ئىۋارە يە ۋەك ئىۋارەكانى دى چوم بۇ نويميران، لە پۇژانى دى پتر خۇم پازاندەۋە، ئاسايى و پىر وىقار پۇيشتىم. نەكەس ھاتە پىنگام و نە ھەستىمىرد كەسىك چاۋەدېرىمدەكات. چىرۆكى تۇپىكى ئەفسونايىم بۇ كۆرەكەى بارۇنى غەم گىپايەۋە كە دەبىت بە ھاوپىنى مىندالىكى چكۇلانە و ۋادەكات ھىچ يارىيەك نەدۇپىنىت. بۇ كچە خرىنەكەى بارۇنى بەزودوك حىكايەتى كىزىكى زىكەلەم دروستىرد كە شەۋان لەگەل مانگدا قسەدەكات و باسى ئەو چۆلەكانەى لىدەپرسىت كە لەسەر ئەستىرەكانى تر دەژىن. كاتىك لە گەشتەكەمدا گەيشتەمە مالى بارۇنى مەدەنى لەبرى سىۋانى چكۇلانە تىشكان لە ژوورەكەى ئەۋدا لەسەر جىگاي خەۋتنەكەى ئەو دانىشتىبوو. ھەستىمىرد بەر لە گەيشتىنى مىن تىشكان گىراۋە، لە چاۋە سىحراۋى و كالەكانىدا شتىكى تارىك و ناسروشتىم خويندەۋە. ماكسىيەكى تەنكى سەۋزى لەبەردابوو، يەخەى ماكسىيەكەى ۋەھا كرابوۋە بەشكى زۆرى ستىانەكەى دىاربوو، ۋەك بە ئەنقەست برىپىتى و ترىجاندبىتى ۋەھابوو. بە ئەسپايى گوتى «خەزمدەكرد نەھاتبايتايە».

بىئەۋەى لە ھىچ تىيگەم بە ھىمنى پرسىم «بۇ؟ چى بوۋە؟ ئەى سىۋان لە كويىە؟». مىن ئەو مىندالانەم لە ھەموو كەسى دۇنيا خۇشتردەۋىست. تىشكان زۆر بە ئەسپايى گوتى «كوررى باش دەمبورىت؟». واىگووت و بىئەۋەى بۋارى ھىچ قسەيەكى تر بدات، بەدەنگىكى كچانەى تىز كەۋتە ھاۋاركردن، ھاۋارىكى درىز و بەرز و زىقن و نەبىراۋە، ھاۋارى ئافرەتىك يەككىك پەلامارىبدات، مىن ۋەك بت لە ناۋەپاستى ژوورەكەدا ۋەستام و سەيرمدەكرد، نەمدەزانى دەبىت چى بكام يان چى بلىم.

ئەو دەستی بە گوچکەکانی خۆیەو گرتبوو و دەقیژاند. دەقیژاند و سەیریدەکردم، دەقیژاند و تینی دەدایە خۆی تا دەنگی بەرزتر دەرییت. هەستەکرد ھاواریەکانی لە هەموو نویمیراندا دەنگدەنەو، قریشکەکانی لە قریشکەکی گیاندارێکی برینداردەچوو بە دارستانیکی تاریکدا پابکات، وەک بیهوێت باشتەر و جوانتر شتەکان ببەزمینیت بە دەم ھاوار و زریکەو دەستیبرد و زیاتر یەخەکی کراسەکی دادری. من تا چەندین هەفته دواتریش لەسەر دەنگی ئەو قریشکە ترساناکەیی ئەو بە ناگادەهاتمەو کە شەو و پۆژ لە گویمدا دەزرنگایەو. ھاوێی لەگەڵ دەنگی ھاواریەکانی ئەو دا گویم لە دەنگی چەند پیاویک بوو لە پلەکانەو سەرکەوتن... خەلکیک بە تەپەتەپ و هەنگاوە خێراکانیاندا دیاریبوو دەیانەوێت بە دەم قریشکەکانەو بێن. لە شوێنی خۆم وەستام و زەردەخەنە یەکم گرت و گووتم «عەزیزم ئەگەر تۆزیک سووکتریش بقیژینیت هەر گوێیان لیتە». لەو ساتەدا دەرگاکی کرایەو و بارۆنی مەدەنی و میری گەنمەشامی هاتنە ژووری، دوو پاسەوانیشیان لەگەڵدا بوو. هەر دوو بارۆنەکی وێستیان خۆیان واپیشانبدەن کە پەشوکاون، تیشکان وەک شەرفی خۆی داپۆشیت، بەرۆکی داپۆشیو و خۆی گرمۆلەکرد و بە دەنگیکی نوسا و گرپ گووتی «پەلامارمەدەدات... ئەو کوررە پەلامارمەدەدات... ئەو». بارۆنی مەدەنی یەکمەم زلەیی لێدام و گووتی «سەگ»، پالێکی دی پێوەنام و گووتی «سەگ کورپی سەگ».

ئەو چەند سەعاتەکی دواتر تاریکترین ساتەکانی ژیاانی من بوون. پاسەوانەکانی بارۆن لە ناو ژوورەکەدا چەندجاریک بە تەنگەکانیان کێشایان بەسەرمدا، چەندجاریک کەوتم و هەستامەو، بارۆنی گەنمەشامی قژی پاکیشام و لەسەریەک چەندین جار سەری دام بە دیواریەکاندا، دووجار بارۆنی مەدەنی شەقی لە ئەژنۆم هەڵدا، دواتر پەلبەستیانکردم و بە قوڵ بەستراوی منیان برد بۆ ئاسایشی نویمیران. لە پێگا، بە

زامداری و سیپاڵی خویناوییه‌وه به کیشیانکردم، گێژ و بریندار قژم هاتبووه سەرچاوم و دەمنرکاند. هەستەمکرد هەموو مندالانی نویمیران لە پەنجەرەکانە‌وه سەیرمەدەکن، هەستەمکرد ژنانی نویمیران لە بەر دەرگاگان سەیرمەدەکن و دەلێن «خۆیت... نەوجەوانی چینییه... ئەوه...». لەو ماوه‌یدا هیچ نەگوت، دالنیابووم بەجۆزیک لە گەمارۆدام دەرپازم نییه. شەوی یەکەم لە ئاسایشی نویمیران بەسەر پوخساری خویناوییه‌وه لەسەر بەتانییه‌کی تەنک خەوتم و خەو بە‌وه‌وه بینی که ئیتر هەموو پۆزیک بەیانیان دەمکوژن و شەو بەر لە خەوتن زیندوومدە‌که‌نه‌وه، دەمکوژن و زیندوومدە‌که‌نه‌وه، دەمکوژن و زیندوومدە‌که‌نه‌وه. خەو مبینی بارۆنیک که پوخساری هەموو بارۆنه‌کانی تێدابوو سەیری نیوچاوانم دەکات و خەو نه‌کانم دەنوسیتە‌وه، یە‌که‌یه‌که‌ شاره‌ خەیاڵییه‌کانی ناو سەرم دەنوسیتە‌وه، دەمویست شتێک‌که‌م بارۆن شاره‌ خەیاڵییه‌کانی ناو سەرم نه‌بینیت، بە‌دریژایی شەو خەبەرم دەبووه‌وه و هێندە‌ی چاوم لێ‌که‌نا ئەو خەو نه‌م دەبینییه‌وه.

لە بەیانیدا بە‌رچاییه‌کی بچوکیان دامی و که‌مێک دەموچاویان بۆ سڕیم و پاش دوو سەعات منیان برد بۆ ژوورێکی دی لە نهۆمی سەر‌وه‌وه، بارۆنی خەیاڵ لەوێ چاوه‌پوانیده‌کردم. بارۆن بە‌سەر زە‌نشتی‌که‌وه سەیریکردم و گووتی «بۆ ماجیدی گول سۆلاف، بۆ... چون ئاوها ئاسان دەست بۆ ناموسی خە‌لک دە‌به‌یت، چون دە‌ست بۆ جوانییه‌ک دە‌به‌یت که مولکی تۆ نییه». بینینی بارۆنی خەیاڵ که‌مێک ئارامیکردمه‌وه، پێ‌مابوو له‌گە‌ڵ بارۆندا دە‌توانم پوون و پاسته‌وخۆتر قسە‌بکه‌م. لە‌سەر کورسییه‌کی چ‌کۆ‌لانه‌ی ئاسن دانیشتم و گووتم «بارۆن، من دە‌ستم بۆ هیچ شتێک نه‌بردوه، تۆ خۆت باش دە‌زانیت که هەموو شتێک به‌پێی ئەو نه‌خشه‌یه‌ ده‌پوات که به‌‌پێ‌زتان داتانناوه... تۆ یان هەر یه‌کی‌کی دی له‌ میره‌کان له‌ پشت کۆی پیلانه‌که‌وه‌ن... ئێ‌وه ئەو

کچه‌تان ناچارکرد وایکات... بۆ بارۆن... بۆ؟ بۆ پێگایه‌کی تۆزیک جوانتر و شه‌ریفانه‌ترت نه‌گرت؟». سه‌یریکردم و به‌ خنده‌ی پیاویکه‌وه له‌ هێزی خۆی دلنیا‌بێت گووتی «گول سۆلاف، من پیاویکی درۆزن نیم، له‌ حیزیدا دوو قوتابخانه‌ هه‌یه، یه‌کیکیان باوه‌ڕی به‌ کوشتنی بێده‌نگه‌، باوه‌ڕی به‌وه‌یه به‌ بێده‌نگی نیچیری خۆی بکوژیت و خۆی نه‌کات به‌ ساحیبی، گهر بۆیکرا تا ده‌توانیت له‌سه‌ر جه‌نازه‌که‌شی ده‌گری، ئه‌وی تریان باوه‌ڕی به‌وه‌یه ئابرووی قوربانیه‌کانی به‌ریت و لێیانگه‌ڕێ به‌ سه‌رشو‌پی بژین و تا ماون به‌ عه‌یب و عاریکه‌وه‌ بتلێنه‌وه‌ که‌ له‌ ده‌ستی ده‌ربازنابن، تازه‌ تۆ بۆ هه‌ر کوێه‌ک برۆیت، بجێته‌ سه‌ر هه‌ر ئێشیک، ژنبه‌یتیت و مندالێشت بێت، خه‌لکی کاتی‌ک ناوت ده‌هینن باسی ئه‌مه‌ش‌ه‌وی پێسابوونه‌ت ده‌که‌ن. حیزب به‌لایه‌وه‌ گرنگه‌ ئابروی که‌س له‌ ئابروی ئه‌و پاکتره‌بێت، ئه‌مه‌ قانونه‌، هه‌ر گه‌ژه‌یه‌ک له‌م ولاته‌دا بژی و له‌مه‌ تینه‌گات ئێشی ئالۆز و کاری به‌گریه‌... من تاکه‌ که‌سیکم له‌ حیزیدا خۆم ته‌واو ساغ نه‌کردۆته‌وه‌، جارێک سه‌ر به‌م قوتابخانه‌یه‌م و جارێکی دیش سه‌ر به‌وی تریانم. نازانم گول سۆلاف، به‌راستی چه‌زده‌که‌م تۆ بژیت، تۆ گه‌نجیت، زۆر له‌ من و غه‌زه‌لنوس گه‌نجتریت... گهر نه‌چنه‌ بنگلێشه‌ی سه‌رۆک، گهر خه‌لکانی له‌ من به‌رزتر و کاریگه‌تر قسه‌ له‌ مه‌سه‌له‌که‌دا نه‌که‌ن ناهێلم بته‌کوژن، من چه‌زده‌که‌م تۆ بژیت، پیاویکی بێئابروو له‌ پیاویکی مردوو باشته‌». قسه‌کانی تێکه‌له‌یه‌که‌بون له‌ گالته‌ پێکردن و ئازاردان، له‌ روونکردنه‌وه‌ و ترساندن. ئێستیکێ کرد و که‌می‌ک ده‌موچاوی گۆراو هه‌ناسه‌یه‌کی غه‌مگینی هه‌لکێشا و گووتی «به‌ یاسای پاراستنی ناموس و به‌ تۆمه‌تی ده‌ستدریژی بۆ سه‌ر شه‌ره‌ف حوکمه‌ده‌دن... سالانیکی دووردریژ له‌ به‌ندیخانه‌ده‌بێت، به‌هه‌رحال هێشتا خوشبه‌ختیت، ئێستا به‌ندیخانه‌کان وه‌ک جاران نه‌ماون، پاکتر و باشت‌رن. به‌لام ئاسان نییه‌، ده‌زانم زۆر بیرێ مندالێ کوێره‌کان ده‌که‌یت...

نۆر». بەلایەکی چا و سەیریکردم و گووتی «بارۆنەکان لیت نابوون... قەت لیت نابوون». بە ئەسپایی گووتم «دەتوانم بزانم بارۆنەکان لە چی تورەن؟». بە سەرسامییەوه سەیریکردم و گووتی «پیتتوایە بتوانیت لە ناوەرپاستی نویمیراندا لاشەیک دەربەینیت و بیدەیت بە کۆلتدا و ببەیتە دەرهوه و کەس نەزانیت؟ تۆ چۆن بیردەکەیتەوه؟». من سەیرمکرد و گووتم «بەلام تۆ لەسەر ئەوه لە من زویرنیت، دلنیا... ئەو لاشەیک پەیوەندی بە تۆوه نییە». کەمیک بێدەنگبوو و وەک یەکیک پرسساریکی ئاسایی لە دۆستیکی خۆی بکات گووتی «ماجیدی گۆل سۆلاف، ئەو لاشەیکت بۆچی بوو؟». بە بیتباکی و بیتووی سەیریکەم گووتم «بۆ ئەوێ لەگەڵ نەوجەوانی چینییدا لە تەنیشت یەکەوه بیاننیزم». بە دەنگیکی پرفزۆل و سەرسامییەوه پرسى «بەلام تۆ کارت بە نەوجەوانی چینی چییە؟ تۆ چ کارت بە جۆرە کەسیکی وەها ژنباز و سەرەپۆ هەیە؟ تێناگەم؟ تۆ کەى لەو جۆرە کۆرپانەیت». سەیرمکرد و گووتم «جەنابی بارۆن نزیکى هەشت مانگ لەووەیەر کە لاشەکەى موراڤ جەمیلە لە قەرەاغ شار دۆزییەوه بپارمدا شتیک بۆ ئەو مردووه بکەم... مردووهکان خەلکی بیکەسن، ویستم شتیک بکەم دلێ خۆشبیت و هەست بە بیکەسی نەکات». بارۆن وەک تکا لە هاوڕێیەکی بکات گووتی «ماجید لاشەکەتان لە کوێ ناست، حەزەدەکەم بەبەیتە سەر لاشەکان». گووتم «بارۆن ناتوانیت بچیتە سەر لاشەکان، تا دونیادونیابیت ناتوانیت بچیتە سەر لاشەکان، لەبەرئەوێ لە باغیکی دووردان، باغیک تەنیا غەزەل دەرگاکانی دەکاتەوه... هیچ شتیک جگە لە غەزەل دەرگاکانی ناکاتەوه، جگە لە غەزەل کلیلی تری نییە... مەروڤ دەبیت بتوانیت بە ناو گۆلزار و لالەزارەکانی شیعدا بپروات ئەوسا دەگاتە ئەوێ». بە توپەییەوه سەیریکردم و گووتی «دواچار ئەوه ئومیدی تۆ و غەزەلنوسە باغیکتان هەبیت بە ئیمە نەگیریت... وانییە... ئەوه ئومیدی ئێوەیە».

دەستىكى نازىكىم بەسەر جى بىرەنە كانىدا ھېنا و گوتىم «ھەندىك باغ ھەيە خۇي ناگىرىت، كلىلى خۇي ھەيە، كلىلى ھىچ باغىك بۇ ئەوى دى نايىت، جەنابى بارۇن باغەكانى دونيا لە يەك ناچن، بەلام تۇ دەتەوئىت كلىلىك بدۆزىتەو ھە بۇ ھەموو باغىك دەستىدات... دەتەوئىت باغى ھەشەكەي خۇتان و باغەكانى غەزەلىش ھەك يەك تەماشابكەيت، ئەو ھە نايىت». بە ئارامىيەو ھە رابەرم دانىشت و گوتى «تا گويم لەو چىرۆكانەت نەبوو كە بۇ تىشكانت كىرەبوو، نەمدەزانى چ پىاويكى ترسناكىت، دويىن شەو بەوردى گويم لە ھەر دوو چىرۆكەكەت گرتەو، گويم لە ھەر دوو چىرۆكەكەت گرتەو، ھەستەكەم تۇ ترسناكتىن پىاويكى پوي لە نويمىران كىرەيت. ھەتا لە نەوجەوانى چىنىش ترسناكتىت... زۆر لەو ترسناكتىت». بەزەردەخەنەي پىاويكى دۇراو ھە گوتىم «ئەھا ھەتا چىرۆكەكانى منىشتان تۆماركردو ھە پىدەچىت زۆر ورد و باش ئىشەكەيت بارۇن؟». گوتى «بەس خودا دەزانىت تۇ چەند حىكايەتى ترسناكت بۇ مىندالانى نويمىران كىردو، لەو جۆرە حىكايەتانەي تا ھەتا ھەتايە لە خەيالىاندا دەمىننەو، حىكايەتى ئەو پادشا و ئەمىر و سولتانانەي ناتوان مەخلوقاتە خەيالىيەكان دەستەمۇبەكەن... مىن لە يەكەم پۆزەو دەمزانى تۇ بە نىيازىكى پاك نەھاتوويت، بەلام نەمدەزانى چى دەكەيت، زۆر درەنگ تىگەيشتم... حىكايەتەكانى تۇ لە حىكايەتى سەر ئەو خاويليە نەگىسە بەدترن، ئەو حىكايەتەي ژيانى مىنى تىكدەو، ئەو حىكايەتەي ناگەمە دوا ماناي». بارۇن خاويليەكى ئاورىشىمى لە دۆلابىكى تايەتى دەرھىنا و خستىيە بەردەم، شاكارىكى سەير و بىيۇنە بوو، بە ھىمنى و بە وردى چىرۆكى نەخش و نىگارەكانى گىراپەو ھە گوتى «گول سۇلاف... تۇ چۇن لەم حىكايەتە تىدەگەيت؟». بەوردى سەيرى ھەردو دىوى خاويليەكەم كىرد، شاكارىكى ئىجگار قەشەنگى چىن و نىگار و خەيال بوو. گوتىم «بلىم چى، جەنابى بارۇن، مىن لەم

شتانەدا زۆر زیرەک و کارامە نیم... ئەمە دەستکردی خەیاڵچنیک و نهقاشیکی بلیمەتە که بەس خودا خۆی دەزانیت لە چ سەردەمێکدا ژیاوه... نازانم بۆی چی... واتێدەگەم ئەم دوو نیکاره، وێنە دوو دونیای جیاوازن، مَن کۆی حیکایەتە که به جۆریکی تر دەبینم، پێموایە پادشای سەرەفراز لە بنەپەتدا نەهاتووە بۆ داگیرکردنی ئەو شارە راستەقینە، لایەردنی پادشا لەسەر عەرشە کهی نیاز و مەبەستی ئەو نەبووه، بەلکو تەواوی لەشکرکێشییە کهی بۆ داگیرکردنی شاری خەیاڵی ناو پۆچی شاعیرە کهی. مَن وادەزانم که پادشاهی مەنسور و سەرور کاتیک چۆتە ناو شاری پادشاه گەلەک سارد و خۆلەمیشی و بێرەنگ بینوویی. لە پۆچی خۆیدا گووتوویی مڕۆف گەر پادشای جۆرە شاریکی وەها بێ خەیاڵ و بێ جوانیش بێت چییە؟ ئیدی گووتوویی ئەو شاعیری بڕام، مَن لە دوورەوه، بەسەر هەزاران گوند و کێلگە و باغی راستەقینەدا هاتووم، بۆ ئەوێ بگەم ئەم شارە خەیاڵییە ناو پۆچی تۆ، بەلەشکری گەرەوی خۆم، ئەم شورا بەردین و دیواره بەرزانهم شکاند بۆ ئەوێ بگەم بەر دەرگای ئەم باغە خەیاڵییە تۆ، ئیستا گەر تۆ دەرگای خەیاڵی خۆت بۆیکەیتەوه واز لەم شارە دەهێتم، واز لەم کوچە و کۆڵانە ناچیز و غەمگینانە دەهێتم، با پادشا بپوات و هەر پادشای ئەو عەرشە سارد و سڕ و بێپۆحەیی خۆی بێت. پێموایە شاعیر دەرگای باغە خەیاڵییە کهی خۆی کردۆتەوه، هەر دوو شاعیرە که پێکەوه چوونەتە ناو ئەو باغە و ئیدی نەهاتوونەتە دەر... حیکایەتی خاوەلییە که وا دەلێت... ئەم دیوہیان گەشتی پادشایە لە شاری بێپۆچی پادشاکاندا، ئەم دیوہشیان گەشتی پادشایە لە شاری پڕ پەنگی شاعیراندا». بارۆن بە تێرمانیکی سەیرەوه سەیری چاوی کردم و گووتی «تەفسیریکی سەیرە... لە هیچ یەک لە تەفسیرەکانی تر ناچیت، بەلام گۆل سۆلاڤ پێمبۆی بەپای تۆ بۆ ئەم پادشایە توانیویتی بچیتە ناو ئەم دنیا

جوانه‌ی ناو خه یالّی شاعیره دیله که وه، به لّام ئه و کچه میرزاده‌یه‌ی ناو
 حیکایه ته که‌ی تو که ده‌یویست ئه و بولبوله خه یالّیه ده‌نگخوشه بگریّت،
 ئه و مه‌یت‌ره شاره‌زایه‌ی ده‌یویست ئه و ئه‌سپه سپیه خه یالّیه
 ده‌سته‌مؤبکات نه‌یانتوانی؟ پی‌مبلی بؤ؟». من که‌میگ وه‌ستم و گووتم
 «له‌به‌رئه‌وه‌ی پادشای سهرکه‌وتوو خۆی شاعیربوو، کۆی ئه‌م خاویلیه
 حیکایه‌تی شه‌پژیکی ناو خه یالّی پادشا خۆیه‌تی... ئه‌مه سهرکه‌وتنی
 شاعیره به‌سهر پادشای ناو پادشادا، پادشا ده‌توانیّت به‌ ئاسانی بجیته
 ناو باغی شاعیره‌وه چونکه پادشای له‌ خۆیدا کوشت، مرؤف ناتوانیّت
 له‌ یه‌ککاتدا پادشاش بیّت و شاعیریش بیّت، پادشا له‌ راستیدا پادشای
 غهریم و دوزمنی نه‌کوشتوو، به‌لکو پادشاکه‌ی ناو پۆحی خۆی
 کوشتوو... ئه‌وه‌یه حیکایه ته که... من وا تییده‌گه‌م... سه‌یرکه جه‌نابی
 بارۆن ئه‌م هه‌موو باغ و په‌نگ و نیگاره‌ی له‌ دیوی دووه‌می خاویلیه که‌دا
 هه‌یه، ئه‌م هه‌موو جوانیه‌ی که ده‌بیینیّت، ته‌نیا ئه‌وانه ده‌یگه‌نّی که
 شاعیر له‌ پۆحیاندا به‌سهر پادشادا سه‌رده‌که‌ویّت». نه‌مه‌زانی به‌و
 ته‌فسیره‌م جاریکی تر شته‌کان هینده‌ی تر ده‌شیوینم و ئاشووبیکی
 کوشنده ده‌نیمه‌وه. بارۆن وه‌ک پیاویک بیر له‌ شتیکی زۆر ترسناک
 بکاته‌وه، ده‌ستی گرتبوو به‌ ده‌مییه‌وه و گووتی «که‌واته تو له‌و
 باوه‌ره‌دایت له‌م چیرۆکه‌دا شاعیر پادشای کوشتوو، قه‌ناعه‌تت وایه که
 دواجار شاعیران سهرکه‌وتوون... وانیه؟». نیگایه‌کی ساده و بی‌گونا‌هم
 له‌ خاویلیه سه‌یره‌که گرت و گووتم «به‌لّی، جه‌نابی بارۆن». گووتی
 «واتیده‌گه‌یت که شاعیر و پادشاش ناتوانن پیکه‌وه بژین؟». بی‌ئه‌وه‌ی
 بزانم بارۆن مه‌به‌ستی چییه گووتم «به‌لّی، جه‌نابی بارۆن واتیده‌گه‌م.
 په‌نگه بتوانن به‌یه‌که‌وه بژین، به‌لّام ناتوانن به‌یه‌که‌وه بچنه یه‌ک
 باغه‌وه». به‌ ژووره‌که‌دا هه‌ندیک ئه‌مه‌ره‌وسه‌ری کرد و گووتی «هم،
 ناشتوانن پیکه‌وه یه‌ک خه‌و بیینن؟». گووتم «هه‌رگیز، جه‌نابی بارۆن...

هەرگیز... ناتوانن یەك خەو ببینن، هەر یەكەیان تا كۆتایی خەونیکی جیاواز دەبینیت». تۆزیک زیاتر وەستاو گووتی «وەك ئەو كیژەمیرزادەیی كە هەرگیز ناتوانیت دەستی بگاتە ئەو بەلەندە دەنگخۆشە خەیاڵییە؟». چۆن وەلامی مندالەكانی نویمیرانم دەدایەو، سووك و سادە گووتم «بەلێ جەنابی بارۆن وەكو ئەو كیژەمیرە دەستی ناگاتە بەلەندە دەنگ خۆشەكە». بە غەمگینیەو گووتی «تۆ پێتوایە ئەو دوو جیهانە، دوو جیهانی تەواو جیاوازن و بەیەك ناگەن؟». گووتم «دوو جیهانی جیاوازن و بەیەك ناگەن».

«هەرگیز»

«جەنابی بارۆن هەرگیز».

بە ترسیكەو سەیریكردم و گووتی «ماجیدی گۆل سۆلاف، ئەی بۆ ئەو ئەسپبازە بەدبەختە لە چیرۆكەكەى تۆدا دواجار ئەو ئەسپەى كوشت؟ بۆ؟». گووتم «لەبەرئەوێ نەیتوانی دەستەمۆبیکات، نەشیدەتوانی لە خولیاو خەیاڵی خۆی دەربیکات. دەبوو یان خۆی بكوشتبایە یان ئەو ئەسپە». بە حەسرەتەو لێپێرسیم «ئەى بۆ لێنەگەراییت ئەو ئەسپە سپییە سەرەكەوێت، بۆ لێنەگەراییت؟». دەستێكم خستە سەر برینەكەى ناوچاوانم و گووتم «ئاخ... لەبەرئەوێ زۆربەى ئەو مەرفانەى دەگەنە پلەیهكى بالا لە هێز و شكۆ و جەلال هەر كەسێكیان بۆ دەستەمۆنەكریت دەيكۆژن... هەندێك هەن وەك ئەمیرە ناسك و نازوكییهكە لێدەگەرین بمرن و دەست بۆ وێرانکردنى ژبانی خەلكى تر نابەن، هەندێكى دیکەش وەك ئەو مەیتەرە لێزان و ئەسپناسە بەرگەى شكست ناگرن و بە مردن چیرۆكەكە لە خەیاڵی خۆیان و خەلكیدا دەسپرنەو». لە ناكاو بە نیگایەكى توند و نااساییهەو سەیریكردم و گووتی «ئەو كاتەى ئەو دوو چیرۆكەت بۆ تیشكان گێرایەو، دەتزانى ئەو چیرۆكانە دەگەنەو لەى من؟». سەر و پوخسارى بارۆنم گەلەك گەرم و نااسایی هاتە بەرچاو،

پېده چوو بارون تايه کي قورسي هه بېت گوتم «جه نابی بارون ده مزانی ده گاته بارونه کان، به لام نه مده زانی ده گاته کئ». به توپه ييه وه گوتی «ويستت بلّيت ناتوانين ئه و باغه خه يالّيانه ببينين که له پوختدايه، ناتوانين ده سته مۆتبه کين، ناتوانين له جيهانی تو نزیکبينه وه، تو له دونيايهک و ئيمه له دونيايه کي ترداين؟». بېته وه ی دوولبم گوتم «ئه گه رچی من باغی خه يالّيم نيه وهک جه نابتان ده فهرمون. به لام به ئئ، جه نابی بارون... به ئئ، ويستم وابلّيم».

مافووريلک قه شه نگتر له هه موو مافووره کانی دنیا هه ژده و نوژده ی تشرینی یه که می ۲۰۰۴

له شهوی هه ژده ی يانزده دا کۆمه لّیک چه کدار به کۆمه کی شه هره یاری شوشه که ئه وديو به ربه سته کانی ده بينی په ناگای ياقووتی مه مه دیان دۆزیه وه. ئه و شه وهش وهک شه وانی دی، عه تاريان له گه لدا بوو. سه عات ده ی شه و نزیکي ده چه کداری بپه رحم له دلپه قترین پياوانی سپپه ز به دواي ياقووتی مه مه ددا خویان کرد به مألّی تريفه يابه حريدا. عه تار دواي ماندوو بوونتيکی زۆر، دواي له يه کدانی توپيکی ئالّۆز له زانیاری گه يشته ئه و بپوايه ی ئه م مألّه شوینی نيشته جي و خۆشاردنه وه ی ياقووتی مه مه ده. پياوه کانی سپپه ز وه ها خویان پرچهک کردبوو، له پهنگی فیشهک و له بريقه ی چه کی قورسدا ده بریسکانه وه، هه ر کهس بيديبانايه ده یگوت ئه مانه ده چن بو داگیرکردنی شارتيکی عاسی که پيشتر به گه لهک قاره مانى گه وره نه گیراوه. بهر له وه ی بچنه ژوورئ، کوپه چاو جوانه که گوتی له وین، من ده يانبينم. کوپانی سپپه ز بېته وه ی له ده رگا بدهن به سه ر ديواره کاندازياندا و چوونه

حه‌وشه‌که‌وه. ده چه‌کداری به قیافه‌ت بوون، هه‌موو ماله‌که ژوور به ژوور گه‌پان، ده‌رگای ژیر زه‌مینه‌که‌یان شکاند و چوونه خوارئ، قاتی سه‌ره‌وه گه‌پان و چوونه هه‌وره‌بانه‌که به‌لام که‌سیان نه‌بینی. مالتیکی چۆلبوو، خالی له هه‌ر پۆحله‌به‌ریک. وسوو ئاغا که سه‌رده‌سته‌ی چه‌کداره‌کان بوو، گه‌پایه‌وه بۆ لای عه‌تار و کورپه‌ چاوشوشه‌که‌ی و گووتی «عه‌تار تو ئیمه‌ت هیناوه‌ته سه‌ر مالتیکی خالی، مالتیک به‌شهری تیدا نییه. ئیمه‌ت خستۆته سه‌ر که‌لکه‌له‌یه‌کی بۆش و به‌م شه‌وه به‌خۆپا فریوتداوین». شه‌هره‌یار جاریکی دی له تاریکیدا نیگای تیزکرد و گووتی «له‌وین، جه‌نابی وسوو ئاغا له‌وین، من ده‌یانبینم خه‌ریکی چنن». وسوو ئاغا دیسان گه‌پایه‌وه نیو ماله‌که و ژوور به ژوور و نهۆم نهۆم سه‌رتاپای پشکنی، نه‌ سیبه‌ری ئاده‌میزادیکی بینی و نه‌سرت و ورته‌ی مه‌خلوقیکیش، بیده‌نگیه‌کی قوول و سحرایی و سه‌نگین نه‌بیت هیچ شتیکی دی نه‌بوو، بیده‌نگیه‌ک وسوو ئاغا و چه‌کداره‌ ناوهمیده‌کانی ترساند. ئه‌مجاره به‌تورپه‌یه‌وه گه‌پایه‌وه و گووتی «ها شه‌هره‌یاری شوشه، وسوو ئاغا که‌سیک نییه‌ تو قه‌شهری پتیکه‌یت، ئه‌و ماله‌ چۆل و هۆله... وه‌ره‌ خۆت بیبینه، وه‌ره‌و خۆت پتمبلی کامه‌ن ئه‌و ژنانه‌ی تو ده‌یانبینیت؟». کورپه‌که له ماشینه‌که‌ی عه‌تار دابه‌زی و له‌گه‌ل وسوو ئاغادا پۆشت. سه‌ره‌تا هه‌موو شتیک ئاساییبوو، به‌لام کاتیک پیی خسته‌ ناو ماله‌که‌وه هه‌ستیکرد شه‌نبایه‌کی فینک به‌ره‌و پووی دیت، هه‌ستی به‌بۆ گولایی لاله‌زاریکی به‌هار کرد له‌گه‌لیدا، گوئی له‌ ده‌نگی گۆرانییه‌کی خۆش بوو له هه‌موو ژووره‌کاندا ده‌بیسترا، گۆرانییه‌کی کز وه‌ک ده‌نگی فریشته‌یه‌ک بیت و له شوینیکی زۆر دووری مه‌له‌کوته‌وه دابه‌زیته‌ خوارئ، هه‌ستیکرد سیبه‌ری گه‌لای سه‌وز ده‌بینیت و بۆی گولای که‌وره‌گه‌وره‌ ده‌چیت به‌سه‌ریدا. هه‌ستیکرد وسوو ئاغا و چه‌کداره‌کانی نه‌ بۆنی ئه‌و باغه‌ده‌که‌ن و نه‌ ده‌نگی گۆرانییه‌که‌ش ده‌بیستن. کورپه‌که

وهك ئو بۆن لاله زاره گيژيكردييت، دهستی خسته سهر ناوچاوانی و كه ميک پاليدا به يه كيک له ديواره كانه وه. له ناکاو تووشی جوره خرۆشانگي پۆخ و مهستيه کی کتوپر هاتبوو. كه ميک وهستا و سه يريکی وسوو ئاغاو چه کداره کانی کرد و به دهنگيکی نهخۆش و ماندوو گووتی بابړوين. به چند ههنگاو يکی خاو بردنی بۆ هه وره بانه که، له ویش هه مان بۆن و هه مان شنه بای فينگی ههست پيکرد، چند جاريک ئو بۆنه ی هه لمزی و پووی بۆ ئو شنه با فينگه بهرز کرده وه و له دواي هه مووانه وه به ره و ژيزه مینی گه وری ئو ماله دابه زی. له ويدا ئو ديمه نه سهير و سحر اوييه ی بينی که ئیدی تامردن له يادی ناچيته وه و له خه ياليدا دهژی، ديمه نی باغيکی نهفسوناوی که کۆمه ليک خانمی ئيجگار جوان له ناوه راستيدا خهريکی چینی مافووريکی گه ورن، مافووريک له هه زاره ها پهنگی نه بينراو و تالی ورشه داری خه يال دهچنرا، مافووريک هه ر ساته و به پهنگيک و هه ر چرکه يه ی به نه خشیک دهره وشايه وه، له هه موو بستیکيدا نيگاری باغی بهرين و ويته ی بالنده ی وه ها پهنگين ده بينرا که پيشتر ئو کوپه چاوشوشه يه له خه ونيشدا نه بينينبوون. ههستيکرد بالنده کانی سهر ئو مافووره دهفرن، نه سپسواره کانی غارده دن، گوله کانی دهمده که نه وه و ده بنه وه به شکوفه، بينی خۆره کانی سهر ئو فره شه هه لدين و ئاواده بن، مانگه کانی گه وره ده بن و بچوکه ده بنه وه، هه وره کانی دين و تيده په پڼ و ده بارن، بينی با هه لده کات و گه رده لولول ياری به دره خته کانی سهر مافووره که ده کات. هه زاران باغ و کيلگه ی له سهر ئو فره شه بينی، هه زاران تاووس، کۆتر، ئاده ميزاد، که رویشک. ئو فريشته شينانه ی بينی که له سهر پۆخی دهر ياچه کان سه يری گول ده کهن، ئو مندا له پاکانه ی له جۆلانيی گه لادا خه وتوون، بای بينی به ره و پووی ديت، پۆشنی و شه بهنگی ئو شاعيرانه ی بينی که له ناو فره شه که دا بيريانده کرده وه، ئو نه دازياره بچوکانه ی بينی شاری

خەیاڵی و نەبەینراویان دروستەدەکرد. ئەو کلێسە گەورانە ی که نوqmی نۆرن و ئەو منارە بەرزانە ی ستونی پۆشناین. شەهریاری شوشە پێشتر لە ژیانیدا شتیکێ وەها سەیر و سىحراوی نەبینیبوو، نەیدەزانى سەیری چىبکات و سەیری کوێ بکات. بۆ ئێستىک چاوی لە فەرشەکەو بەرەو قالیچنە نەشمیلەکان گواستەو، هەستىکرد ژنەکان هەموو سەیریدەکن و زەردەخەنە ی بۆ دەگرن. جوانترین کۆمەلە ژنیکى دونیابوون، مەخلوقاتى سەپى و پوون و تەنک وەک سەرتاپای وجودیان لە تەمىکى تەنک بێت، ئێستا دلنایابوو ئەو نەبێت هیچ یەک لە وسووناغا و چەکارەکانى ئەو تەونە ئەفسوناوییه گەورە یە نابینن. شەهەریار نەیزانى چىبکات، بە ئەسپایى گەراپە دواو و گووتى «وسووناغا بمبۆرە... بمبۆرە... من بە هەلەداجووم... شتیک لە چاومدا، شتیک لە خەیاڵمدا تەواو نییه». بە چەند هەنگاوێکى سووک پاشەوپاش گەراپە دواو. لەسەر پلەکان وەک تلایکى خواردبێت و ئەفیونى کیشابێت، گێژ و خەستە وەستا و هەناسە یەکی قوولێ هەلکیشا، چەند سال بوو لەگەڵ عەتاردا کاریدەکرد و پێشتر جۆرەهەستى وەها نەژایابوو. وسووناغا وەک سوسە ی شتیکى نااسایى کردبێت، گووتى «ها شوشە. بۆ وا گێژیت... ها... بلێ... نەکا شتیک ببینیت که ئێمە نابینن». شوشە دەستىکى خستە سەرنیوچاوانى و گووتى «نا ناغام... هیندە یە، هەموو سالیک لەم وەرزدەدا، کاتیک زستان نزیکدەبێتەو، خەیاڵاتى خراپم بۆ دیت، شتەکان بە پێک و راستى نابینم». وسووناغا بە خۆی و جامانە زلەکە یەو سەرى بادا و بۆلە یەکی کرد و لەگەڵ چەکارەکانیدا سەرکەوتەو بۆ سەری. ئەو دواوەمین شەوی شەهەریار بوو لەگەڵ عەتاردا. ببینى ئەو فەرشە ئەفسوناوییه که وێنە یەکی بچوکرارە ی هەموو جوانییهکانى دونیابوو، ژيانى ئەو کوپە ی بۆ هەتاھەتایە گۆپى. من کاتیک بۆ کوکردنەوہ ی زانیارى زیاتر لەسەر ئەم چیرۆکە کەوتە سۆراغى شەهەریار، بیستم

دواى هەلەاتنى لە عەتار، پۆشتوو ه بۆ باشوورى عىراق و لەوئى لەگەڵ ئەمریکىيەکاندا کاریکردو، يەکیک بوو لەوانەى لە تیپى تاييەتى گەران و پشکنیندا بەدواى زەرقاوى و ئەبو عومەرى بەغدادیدا زۆر چالاک بوو، تا دوا پۆزەکانى ژيانى ئاواتى ئەوێ هەبوو جارێكى تر بگەریتەو و ئەو فەرشە بپینتەو، بەلام لە سەرەتای سالى دوو هەزار و شەشدا بەرێکەوت دەکەوێتە ناو کەمینى تیرۆریستە سوننەکانەو و دەستبەجێ لە دواى گرتنى سەریدەبێن و سەرەکەى لەگەڵ کۆمەڵێک کەللەسەرى دیکەدا لە ناو یەکیک لە بیستانە سووتاو و زەردەکانى ناوچەى بەلەدا فرێدەدەن.

ئەمڕۆ کە سەیری مێژووى شتەکان دەکەین، دەزانین کە سەرى بەردراوى ئەو کوپە، یەکەم سەرە ئەو مافووڕە خەيالىيەى بپینبیت.

ئێوارەى پۆزى دواى تریفە یابەحرى بە کراسىكى سېى ناسکەو دەگەریتەو بۆ مالى غەزەلنوس، کراسىكى وەها قەشەنگ و نەبێنراو پێدەچیت بە خەيال چنرابیت. یەکەمجار لە ژوورى منداڵەکاندا دەرکەوت و یەکەيەکە هەموویانى ماچکرد و تیر بە سنگى خۆیەو نوساندن، دواتر چوو بۆ لای غەزەلنوس کە لەگەڵ خەيالوانى کوپە گەورەیدا لەسەر تەفسیری بەیتێک شیعر قسەیان دەکرد، خەيالوان ئەو کات شازدە سال بوو، منداڵێكى شەرمەن و بێدەنگ بوو کە س بەتەواوى نەیدەزانى چۆن سەیری جیهان دەکات و چۆن بیر لە دنیا دەکاتەو. تریفە ماچیکرد و گوتى «خەيالوانى گول، من کۆمەڵێک قسەم لەگەڵ غەزەلنوسدا هەيە، مۆلەتیکى چکۆلەم بەدە». کە خەيالوان ژوورەکەى چۆلکرد، غەزەلنوس لە ئازارى فیراقیکى دووردا خەریکبوو دەگریا. تریفە ئەو پۆزە لە هەرکاتێكى دیکەى ژيانى خەيالیتر و دوورە دەستتر دەرەکەوت،

پیشتر غەزەلنوس وەها پۆشن ئەو جوانییە گەورەییە تیا نەبینبوو،
 قژیکی پەشی قەترانی و دوو گلێنە پاك که پەریوون لە پۆشناییەکی
 قوول. لەو ماوەییە دوایدا بەدەگمەن قسەیان لەگەڵ یەکیدیدا دەکرد،
 بەلام پتر یەکتریان خۆشەویست. جیاواز لە هەر کاتیکی تر دەنگی
 تریفە یا بەحری لەرەییەکی مەلەکووی و زینگیەکی ئاسمانی تێدا بوو.
 غەزەلنوس بە کورتی دوا هەوالەکانی ماجیدی گۆل سۆلاقی لە بەندیخانە
 بۆ گێراپاوە. تریفە بە دەنگیکی ناسک گووتی «ئەو بارۆنە شیتە ...
 ئەو لە پشت زۆریە نەگەتییەکانی ئێمەوێ، بەلام غەزەلنوس من
 بۆیە لێرەم بۆ ئەوێ پێتبلێم، منیش دەپۆم. دوێنێ شەو دەبایە هەموو
 بمرین، ئەوانە بۆ یاقووتی مەمەد دەگەرێن، مائی ئێمەیان دۆزییەو،
 شوێنی یاقووتیان دۆزییەو. ئیتر من و ژنە بێکەسەکان ناتوانین لەو
 مالا دا بین، بێارمانداوە ئاوارەبین، سەرزمین بگەرێن، ئەم شارە
 بگەرێن. دنیا بگەرێن. عەتار و مێردە حەسوودەکان و برا دلپیسەکان
 لێناگەرێن بژین». غەزەلنوس وەک گوێی لە قسەکانی ئەو نەبیست گووتی
 «تریفە بۆ من و تۆ هەرگیز بەیک ناگەین. بۆ؟». تریفە دەستی
 خستە سەر دەستی غەزەلنوس و گووتی «غەزەلنوس زۆری ویست تا
 بگەمە ئەو شوێنە که تۆ دەتەوێت، زۆری ویست. من ئیستا لە
 باغەکانی خەیاڵدام ... لەو جێگایەدام که تۆ دەتەوێت، ئەو شوێنە
 هەموو عاشقەکانی تۆ پەوی تێدەکن، ئەو شوێنە هەر مەخلوقێک
 نەگاتە ئەوێ، ناگاتە قوولایی دلی تۆش. عەزیزم من لەوێم ... لەو
 باغە ئەبەدییەدا چاوەڕێتدەکەم. لەو باغانەدا دەتوانین تا هەتا هەتایە
 پێکەوێبێن، غەزەلنوس ئیستا من مافووریکی خەیاڵی دەچنم که وەک
 غەزەلەکانی تۆ جوان و بێسنوون، باغێکم هەیە لە پۆخی من و پۆخی
 ئەو ژنە پەژموردانە چنراوە ... ئەو ژنانە دلیان پەرە لە نەخشی مردوو،
 لە بەحری خنکاو، لە نیگاری سحرایی. غەزەلنوس ئێمە لەو گۆلە

خه وتوانه ی ناو دلّمان، له و بالّنده خه وتوانه ی ناو پّوچمان مافووریکی خه یالّی ده چنن که هه رگیز ته واو نابیت... مافووری ته و دنیایه یه که هه میشه خه ولمان پیوه بینیه و قهت تیا نه ژیاوین». غه زه لنوس دهستی تریفه ی گرت و گووتی «تریفه، بّو وا سارد و دووریت، بّو که ده تبینم واهه سته ده کم تارماییه که ده بینم؟ خوّت و ژنه غه مگینه کانت ده تانه ویت بچن بّو کوئ؟... تریفه ده ترسم پّوژیک بیت جگه له باغه کانی خه یالّ هیه شوینیک تر نه مینیت مروّف خوئی تیا بشاریته وه». تریفه گووتی «غه زه لنوس، گرنگ نه وه یه مافووریکی بچنن بتوانین به ناویدا سه فیه که یه، مافووریکی پر بیت له پّیگای پّیچاو پّیچ و باغی به رین و نه ستیره ی پر پّوشنایی، گرنگ نه وه یه شتیک بچنن که بتوانین له ناویدا ونبین... من خو شه ویستی تو وای لی کردم به ویت بگه مه ته و جیگایه... به ره و بنی بیه راری ته و به حره برّوم که بوونم له گه لّ بوونی ئاده میزاده کانی تر و بالّنده کان و گوله کان و نه ستیره کاندای تیکه لده بیت... پّوژ به پّوژ که له خو شه ویستی تو دا نو قمده بیم هه سته ده کم له دنیادا نو قمده بیم، له ناو پّوچی برینداری گول و مندا ل و ژنه کاندای کاتیک له تو دا ده تویمه وه له جیهاندا ده تویمه وه. خه یالّ نه وه یه له تو دا ونبیم... بّو نه وه ی له تو شدا فه نابیم ده بیت پّیشوه خت بیمه باغه وانی نه ستیره کان، بیمه پّیواریک خوئی پّیگاکان دروسته دکات، ده بیت وه که تو بیمه گولسان و به شکوفه دروسته که ر».

غه زه لنوس گووتی «تریفه تو له هه ر کوپیه کی دنیابیت، له هه ر باغیکدا بیت، من له ویم... هه ر وه ختیک غه زه لیک بنوسم بیر له تو ده که مه وه، له هه ر جیگایه کی دنیا بیم به باغه وان واده زانم بّو تو وه ستاوم و له پّیناوی تو دا ته ماشای گول ده کم... تا له ده ست و جه سته م دوورده که ویت وه، زیاتر له به حری غه زه له کان و له سیحری قافییه کاندای ده تبینمه وه».

تریفه ده‌ستیگرت و گووتی « من نیستا هیچ نیم جگه له ئاهیتی
قوولی ئیشتیاق... سیبه‌ریکم له‌سه‌ر مافووریکی خه‌یالی... من ده‌بیّت
بگه‌پیمه‌وه بۆ ئه‌و شوینه‌ی لیوه‌ی هاتووم، بۆ ئه‌و جیگایه‌ی دایکی
من و دایکی تۆ لیوه‌ی هاتوون... بۆ ناو باغه‌کانی ئیشتیاق... بۆ
ناو ئه‌و لاله‌زارانه‌ی چه‌سره‌ت و ناو می‌دی سه‌وزیکردون... من و تۆ
مندالی ناو می‌دیین و ده‌گه‌پیمه‌وه بۆ ئه‌و زه‌وییه‌ی خه‌یالییه‌ی ناو می‌دی
دروستیده‌کات... ئه‌و مافوورانه‌ی ده‌یچم پێگای درێژ و نه‌پراوه‌ی من،
ئه‌وانه‌ غه‌زله‌ی من، هیچ مافووریکم نه‌چنیوه‌ و بیرم لای ئه‌و غه‌زله‌لانه‌ی
تۆ نه‌بیّت و خه‌یالم لای ئه‌و باغانه‌ی تۆ نه‌بیّت... ».

غه‌زله‌لنوس سه‌یری چاوه‌ فریشته‌یه‌ پاکه‌کانی کرد و گووتی « تریفه
من و تۆ وه‌ک عاشقانی تری دنیا به‌یه‌ک ناگه‌ین، تا باغ هه‌بیّت من و
تۆ له‌ شکۆه‌کانیدا، له‌ بۆنیدا، له‌ خه‌یالی باغه‌وانه‌کانیدا به‌یه‌کده‌گه‌ین...
تریفه‌ تۆ خه‌ونی من نیت به‌ته‌نیا، به‌لکو تۆ ئه‌و خه‌ونه‌ی که‌ هه‌موو
باغه‌کان و هه‌موو باغه‌وانه‌ خه‌یالییه‌کان ده‌تبینن ».

تریفه‌ گووتی « غه‌زله‌لنوس ده‌بیّت برۆم، ده‌بیّت برۆم. من هیچ نیم
جگه‌ له‌ ئیشتیاقی قوول و هه‌میشه‌ی بۆ تۆ... له‌ هه‌ر کوێه‌کی
دنیا بم... هه‌ر ئه‌و ئیشتیاقه‌ ئه‌به‌دییه‌م... ».

ئه‌و پۆژه‌ تریفه‌ و غه‌زله‌لنوس به‌سه‌ر هه‌موو یادگارییه‌کانی خۆیاندای
چوونه‌وه، باسی ئه‌و شه‌وه‌یان کرد که‌ بۆ یه‌که‌مجار له‌ مالی سه‌یفه‌دین
مارۆ یه‌کتریان بینی، هه‌ر دوکیان هه‌موو شتیکیان له‌ بیر بوو، له
په‌نگی په‌رده‌ و گۆلدانه‌کانه‌وه تا بۆنی ئه‌و عه‌تره‌ی مه‌ناز دابووی له
خۆی، پێکه‌وه‌ چاویان لێکده‌نا و وه‌ک ئه‌وه‌ی زه‌مه‌ن هیچ نه‌بیّت جگه‌ له
درۆیه‌کی دووباره‌، جاریکی دی خۆیان له‌ سالۆنه‌ قه‌شه‌نگه‌کی خانمی
شه‌مسدا بینیه‌وه، جاریکی دی به‌سه‌ر یادگاری مه‌ناز و نه‌جۆ ئه‌شکانیدا
تیپه‌رین و گریان. هه‌نگاو هه‌نگاو به‌ یادی ئازاره‌کانی خۆیان و خه‌لکدا

هاتن، لە ھەر کات زیاتر دڵنیابوون کە عەشق ئێم بیرکردن و سووتان و پێکنەگەشتنە ئەبەدیە. تریفە ئێ و پۆژە لە بەرچاوی غەزەلنوس و مندالەکان، ھەموو مائە کە گەپا، ھەموو ژۆرەکان، ھەموو کونج و گۆشە یەکی بە سەرکردەو، ژۆرە کە ی خۆی گەپا، چوو ھەڵبەست، چوو ژۆری خەوتنە کە ی خۆی کە چەند ساڵ تێیدا بە تەنیا دەخوت... بۆنی ھەندیک دەستنوسی کۆنی غەزەلی کرد، بۆنی جلی مندالەکان و کتیبە بچو کەکانیانی کرد، بە سەر ھەندیک یادگاری وردا گریا، بە سەر کەلوپەلی وردی چێشتخانە کە و گۆلدانە سپییە چکۆلەکاندا گریا. دوا جار بەرلەو ھە ی لە دەرگای مائ بچیت بە ویدیوا گووتی «غەزەلنوس ئێم مائە گەورەترین باغیک بوو، تۆ پێشکەشی منت کرد... من لێردا جوانترین مەخلوقاتەکانی دونیا و غەمگینترین چیرۆکەکانی ئێم شارەم بیست، سوپاس بۆ ئێ و ھەموو کەرەمە ی لە دلی تۆ دەتگیت». غەزەلنوس بە غەمگینی سەبیرکرد و ھیچی نەگووت. ئێو ھەوا قسە ی نێوان غەزەلنوس و تریفە یابەحری بوو.

ئێوارە ی ھەمان پۆژ، دوا ی پۆشتنی تریفە یابەحری بە چەند سەعاتیک ھەسەنی تۆفان ھەوائیکی سەیری ھێنا. لە شەقامیکی نزیک مائی تریفە یابەحری ھەوا پۆلیس لاشە ی چواردە ژنی کوژراویان دۆزیو ھەوا کە بە ھۆی شێواندنیک ژۆرەو ھەمەیتی ھیچیان ناسرێنەو، عەسری ئێ و پۆژە غەزەلنوس و ھەسەنی پیزۆ ھەک زۆر خەلکی دیکە ی شار بە پەلە و شپۆزە یی چوون بۆ سەیری مەیتەکان، چواردە ژن بوون کە بە شێو ھەکی دێندانە کوژرابوون، ھەر چواردەیان جلی سپییان لە بەردابوو، ھەر چواردەیان پوختاریان شێوێنرابوو. پۆلیس دەرگەتی نەدەدا کە س دەست لە لاشەکان بدات. ھەولێ زۆری ھەسەن تۆفان و غەزەلنوس بۆ ئێو ھە ی بچنە سەر کوژراو ھەکان بێسوودبوو. دوا ی چاوەروانییەکی درێژ و بێبەرھەم، ھەمان ئێ و ئێوارە یە چوون بۆ مائە نەتییە کە ی تریفە

یابه‌حری، سه‌یریانکرد دهرگاگان شکاون و په‌نجه‌ره‌کان له‌سه‌ر پشتن، که چوونه ژووره‌وه باغیکی بیسنور و سه‌وز و نا‌کۆتایان بینى... سه‌رتاپای ماله‌که چرستانیکى سه‌وزى گه‌لا و دره‌خت و بالنده‌ بوو، باغیکی نا‌کۆتا بوو به‌ گۆلى په‌نگاوپه‌نگى گه‌وره‌وه، باغیک به‌ ناو ژووره‌کاندا ده‌کشا، له‌ ژیر زه‌مینه‌که‌وه تا ئه‌وسه‌رى زه‌وى و له‌ هه‌وره‌بانه‌که‌وه تا کۆتایى ئاسمان درێژده‌بووه‌وه... دهریایه‌کی بیسنور و نه‌براپوه‌ى خه‌یال و گۆل بوو... دهریایه‌کی بیسنور.

غزلهلنوس وه‌ک له‌ هه‌موو شتیک تیگه‌یشتبیت توند ده‌ستى حه‌سه‌ن توفانى گرت و له‌و باغه‌هاته‌ده‌رى. به‌پى به‌ هه‌موو شه‌قامه‌ به‌رینه‌کانى شاردا گه‌رانه‌وه، ئیواره‌یه‌کی قه‌ره‌بالغ و ساردبوو. له‌ نزیکى مه‌یدانى سه‌ره‌کی شاردا خه‌لکانیک له‌ باغیکی چکۆله‌دا کۆبووبوونه‌وه و قسه‌یان له‌ موعجیزه‌یه‌ک ده‌کرد. گۆله‌به‌رۆژه‌ فرۆشیک پێیگوتن «کۆمه‌لیک ژنى زۆرجوان که له‌ فریشته‌ ده‌چن له‌و باغه‌دا له‌سه‌ر ته‌ونیکی گه‌وره‌ مافوورده‌چن». کۆمه‌لیک ژنى قه‌شه‌نگ که هیند ته‌نک و پوونبوون، مرۆف ده‌یتوانی له‌ پشتیانوه‌ هه‌موو باغه‌که به‌ پۆشنی ببینیت، هه‌ر چواره‌یان وه‌ک له‌ زیکرێکی قوولدا بن مافووریکى ئیجگار گه‌وره‌یان ده‌چنى، مافووریک وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ ئاسمانه‌وه به‌ره‌و زه‌وى شوپووبووته‌وه وه‌ها بوو. تا ئه‌وکات نه‌ خه‌یال نه‌ عه‌قلی ئاده‌میزاد شتى وه‌ها قه‌شه‌نگى نه‌بینیوو. غزلهلنوس تریفه‌ یابه‌حری له‌ ناوه‌پاستى قالچنه‌کاندا ناسییه‌وه، مافووره‌که له‌ تاریکی ئه‌و ئیواره‌یه‌دا به‌ شیوه‌یه‌کی سىحراوى دهره‌وشایه‌وه، ئه‌و حه‌شاماته‌ی له‌ ده‌وریان کۆبووبوونه‌وه پیکرا خومارى بینینى ئه‌و قالییه‌ سه‌یره‌بوون که هه‌ر ساته‌ی به‌ نیگارێکی خه‌یالى قه‌شه‌نگ دهره‌وشایه‌وه، قالییه‌ک پرپوو له‌ نیگارى ئاسک که پاینده‌کرد، له‌ نه‌وره‌س که له‌ پال که‌شتیه‌کاندا ده‌فرین، له‌ ئه‌ستیره‌ که له‌ بازنه‌ی گه‌وره‌گه‌وره‌دا ده‌سوپانه‌وه، له‌ باغ که گۆله‌کانى مرۆفیان

بانگده کرد، له ژنانى عاشق که له سهر سه کړى باغچه يک سه يری ناسوى دور و نه برپاوهی ژيانيان ده کرد. غزه لنوس مندا له خه يالاييه کاني خوى له سهر نه و مافورره بينييه وه، که شتييه خه يالى و گوره که ي ماجيدى گول سولاى بينى کومه ليک نابينا به ره و پوشناى ده بات، ماجه لاني پاسته قينه و نه فسانه ي بينى به ريگايه کى به هاره دا ده هاتنه خوارى، حه سهن توفانى بينى له ناو ژنه په شپوشه کاند، له ناو لاله زارى نه به دى دايگايه تيدا سه يری گوله کان ده کات. خودايه ... خوى و سه برى بينييه وه له باغيکى به رين و بيسنوردا، له به رابه رى يه ک دانيشتون و پيکه وه سه يری کتبيکى غه زل ده کن. ده فته رداره کاني بينى سه ريان به سهر کتبيکى گه ورده شورپردوته وه و له نهينى مردن ورده بنه وه.

حه شاماتيکى زور له دورى نه و ژنه سيهر و خه يالايانه کو بو بوونه وه، هه موو نه وانه ي ده يانتوانى نه و فره شچانه بينن، به جورىک خومار و مه ستي نه و مافورره بو بوون نه يانده توانى بجولن و چاوى ليتروکينن. به لام وهک نه و وهى سهرتاپا له خه ويکى قولدابن و راپچله کن له چاو تروکانيکدا به ناگاده هاتنه وه و ده يانبينى نه و فره شه و نه و مافورچنه خه يالايانه نه ماون. نه و شه وه تا به يانى و پوزانى دواتريش سهرتاپاى شار باسيان له حيايه تى نه و ته و نه گه وره و سحرراويه ي ده کرد که کومه ليک ژنى سپى پوش له سه رى دانيشتون و تا ناکوتا جولاييده کن و هه رگيز ته و او نابن، هه ر که سيک سه يری نه و مافورره ي ده کرد به شيک له چيروکى ژيانى خوى تيا ده بينييه وه. له و پوزه به دواوه، زوو زوو خه لکانىک له باغيکى شاردا يان له کوچه يه کى دوردا يا خود له سهر فولکه يه کدا کو ده بوونه وه و ده يانگووت مافورچنه خه يالاييه کانيان بينييه وه. له و نيواره وه تا ماويه کى دورودريژ چيروکى نه و مافورره گه روکه که هه رجاره ي له شوينىکه وه ده رده که ويست، ژيانى خه لکى شار داگيرده کات. خه لکانىکى زور سهرتاپاى چيروکه که به وړينه يه کى پروت

لە قەلەمدە دەن کە خەیاڵی هەندێ و پێنە باز دروست کێردووە و خەلکانێکی دیش وەها شەیدای ئەو مافوورە دەبن، وەک شیت دەکەوێت گەپان بە شارد، بەلکو لە جیگایەکی دیکە و لە پۆژێکی دیکەدا پێکەوتیبکەوێت. چیرۆکی مافوورچنەکان و مافوورە ئەفسونابووبەکان پاش ماوێکی کەم دەگاتە شار و شارۆچکەکانی دی و بە هەموو ولاتدا بلۆدەبێتەو. ئەوانەی کە دەلێن بەراستی مافوورەکیان بینیوە تا ئەمڕۆ لە چنگی ئەو گوشارەزۆرە خەیاڵ ئازادانەن کە دیتنی ئەو جیهانە بێمەودا و گەورەییە لەو مافوورە چکۆلەییەدا تووشیکردون.

ئەو شەوێ غەزەلنوس لە دۆخیکی پۆچی سەیردا بوو تیکەلەیک بوو لە شادومانی و غەم. بە حەسەنی گووت «من بە درێژایی ژانم هەولمداوە هەموو گەردون لە یەک غەزەلدا کۆبکەمەو بەلام نەمتوانیوە. ئەو مافوورە ئەوێ... حەسەن، تریفە بۆ هەتا هەتایە ئازادبوو، هیچ شتێک ناتوانیت ئیدی سنوور بۆ خەیاڵی ئەو دابنیت، ئەو ئەو خەیاڵیە کە هەرگیز کۆتایی نایەت، ئەو خەیاڵیە کە هیچ کەس ناتوانیت دەستی تێبخات و یاری بە پاکتییەکە بکات... دلنایام تریفە ئیستا لە هیچ ئەهریمەن و جانەوێک ناترسیت».

ئەو شەوێ حەسەن توفان و غەزەلنوس بێتۆقرەبوون. دووبارەوێ چون بۆ بیمارستان و ویستیان سەیری تەرمی ژنە کوژراوەکان بکەن، بەلام پزیشک و پۆلیس و فەرمانبەرە دلێرە قەکان نەیانپێشت، وەک دوو شیت کە تۆقرەیان نەبێت و شوێن بە خۆیان نەگرن، چون بۆ باغی مەهناز، لەوێ سەیری گۆلە سێحراویبەکانیان کردووە. لە ناو گۆلەکاندا غەزەلنوس بە حەسەن توفانی گووت «حەسەنی پیزۆ ژنان لەشی خۆیان نەبەخشی بە من، بەلام باغەکانی ناو پۆچی خۆیان پێ بەخشی، وەرە و پێکەوێت بەو باغانەدا بگەرێن». چەندین سەعات بە باغی مەهنازدا گەپان و بۆنی گۆلیانکرد... دواتر هەردووکیان بەرەو باغی تریفەیا بەحری و خوشکەکانی

كهوتنه پئ. باغيكى سهوز و نوئ كه پړپړو له دلّوپه شهونمى گهوره و له بولبولى ودها دهنگخوش، له هيچ باغ و دارستانىكى دونيادا نه بوون. له ناو سهوزايى و گهلاى تازهدا حهسهنى پيزؤ به غهزه لنوسى گووت «تؤ پياويكى بهخته وهريت، ژنان به دهگمن باغهكانى ناو پوحيان ده بهخشن به كهس... تؤ بهخته وه رترين پياوى دونيايت». غهزه لنوس به حهسره ته وه گووتى «به لام له شى ئافره تيش باغيكى سىحراوييه، شه وانىكى دورودريژ نه وجه وانى چينى باسى سىحر و جوانى له شى ئافره تى بؤ ده كردم، ده زانم له شى ئافره تيش وهك ئهم باغانه ي پوحيان وايه، تا مروؤف خوى دهست له غونچه كانى نه دات نازانيت چييه». حهسهنى پيزؤ گولئيكى ليكرده وه و گووتى «له كو تايدا له شى ئافره ت مهر وهكو پوحي به باغيكى سىحراوى و ئه فسونوى ته واو ده بيت... من له وه دلنيام».

ئو شه وه تا به يانى له باغى تريفه دا سوړانه وه... باغيك بوو گهوره و بيسنوور... په ها و بيته ندازه وهك هه زارباغ.

ياداشته كانى بارؤنى خه يال

يه كه مين جار تيشكان تاهيرم له يه كيك له خراپخانه كانى پايته خندا بينى، كچيكى گهنجى جوان بوو، مهر كه سيك بيبينيايه شهيداي ئه و قژه زهرده لوول و بريسكه دار و ئه و چاوه گهش و پووخساره باريكه ي ده بوو. كه له گه ليدا خه وتم و ته واو بووم، له و ساته دا كه به دهسته سړيكى سپى خهريكى پاكر دنه وهى خوى بوو، پيمكووت تيشكان بؤ له گه لمدا نايه يت بؤ باكوور، له وئ مالكت بؤ ده گرم و ده تخمه زانكو و ده توانيت بؤ خوت شتيك بخوينيت، ده ترسم له م

جه‌ه‌نه‌م‌ی باش‌ووردا تیا به‌چیت. که وام‌گوت دهم‌زانی به‌م کچه جوانه ده‌توانم قه‌لای زور قایم و سه‌خت بگرم، دهم‌زانی له ژیانی سیاسی و کۆمه‌لایه‌تی خۆمدا وهک هه‌موو سیاسیه‌کانی تری سه‌ر ئهم ئه‌ستیره‌یه پۆژیک له پۆژان پتویستیم به سۆزانییه‌ک ده‌بیت، دهم‌زانی له ته‌نگانه‌که‌وره‌کاندا سۆزانییه‌کی دلسۆز له سه‌د دۆستی ناو سیاسه‌ت باشتر فریای مرقوف ده‌که‌ویت. جگه له‌وه‌ی له‌و ده‌مه‌دا زۆربه‌ی بارۆنه‌کان سۆزانی تایبه‌تی خۆیان هه‌بوو، من له‌و پوه‌وه له هه‌مووان داموتر و بیته‌هره‌تر بووم، بارۆنه‌کانی تر هه‌نده‌یان سۆزانی هه‌بوو، وه‌ها زیده‌ره‌ویانده‌کرد، جارێکیان سه‌رۆک له‌کۆنفرانسیکی که‌وره‌دا، هه‌ره‌شه‌ی له‌هه‌ندیکیان کرد، که‌ده‌رپیتی ئاسنیان بۆ ده‌کات و قفلیان ده‌دات و کلیله‌کانیش لای خۆی هه‌لده‌گریت... من له‌حیزبدا به‌حه‌یاو حورمه‌ت به‌ناوبانگ بووم، له مه‌جلیسی بارۆنه‌کاندا بۆ ئه‌وه‌ی توپه‌مه‌که‌ن پێیانه‌گوتم «بارۆنی ئه‌خلاق». له‌پراستیدا ئه‌و وینه‌یه‌ته‌واو بیزاریده‌کردم و که‌میکیش هه‌ستم به‌جۆکی و نزمی ده‌کرد. ئه‌و رۆژه تیشکان وهک خۆی بداته ده‌ست قه‌ده‌ر، سه‌یریکی چاوی کردم و بیته‌وه‌ی بیربکاته‌وه گوتی «بارۆن، گه‌ر بمبه‌یت له‌گه‌لتدا دیم». پازیبوونی خه‌را و بیکێشه‌ی له‌بری ئه‌وه‌ی بمخاته گومانه‌وه، دلی خوش‌کردم و خوشه‌ویستیکرد له‌لام. سه‌ره‌تا مالیکی چکۆلانه‌م له‌گه‌ل کچیکی دیکه‌دا بۆ گرت که ئه‌ویش سۆزانییه‌کی چکۆلانه‌ی چاوشین بوو، بارۆنی مه‌ده‌نی له‌شاریکی دیکه‌وه هه‌تایوو. له‌هاوینی هه‌مان سالدا دوا‌ی چه‌ند ته‌له‌فونیک له‌یه‌کێک له‌کۆلیژه‌کاندا قه‌بوولیکم بۆ سه‌ند و کردم به‌قوتابی زانکۆ. زور شه‌و که خه‌یالات وه‌زیده‌کردم و له‌بیرکردنه‌وه‌ی دوورودریژ ده‌رباره‌ی چاره‌نوسی ئهم نیشتمانه‌ بیزارده‌بووم، ده‌چووم بۆ لای تیشکان و ئه‌و له‌شه‌سپی و باریکه‌ی ئازاری ئهم دونیایه‌ی له‌بیرده‌برمه‌وه. ئیواره‌یه‌ک

چوم بۆ لای تیشکان، به لām له مال نه بوو، له بری ئه و کچه سۆزانییه
 چاوشینه چکولانه که ی بارۆنی مه ده نی له و ییوو. شه ی تان ئه وه ی خسته
 خه یالمه وه داوای لیتکه م له که لمدā بخه ویت، به وه دا ئه ویش خانمیکه ی
 عه یار و فرسه تگیربوو بۆ هیه س و دوویه ک رازیبوو. من ده مزانی
 هه ندیک له بارۆنه کان سۆزانییه کانی خۆیان وه ک مولکیه تی تایبه تی
 سه یرده که ن و قه مر ده یانگریت بزانی که سی دی له که لیاندا ده خه ویت،
 بارۆنی مه ده نیش له وانه بوو. به ر له وه ی بارۆنی مه ده نی به حیکایه تی
 من و سۆزانییه چکولانه که بزانی، چه ندجاریکی دی له که لیدا خه وتم
 و خۆشحالبووم که له پشته وه بارۆنی مه ده نی ده خه له تینم. که له
 ئه نجومه نی بارۆنه کاندā به رامبه رم داده نیشته، به زه رده خه نه ی پیاویکی
 فیلبازه وه سه یرمه کرد و له دلی خۆمدا ده مگووت، به سته زمان ئاگات
 له چیه و چوزانیت تا ئیستا من چه ند جار له که ل سۆزانییه چاوشینه
 چکوله که تدا خه وتووم. دوا جار بارۆن ئه و نه یینییه ی له سۆزانییه که ی
 ده ره ینا و خراپ له من توپه بوو، وه ها زویر و شیتگیربوو مه پرسن.
 شه ویکیان من له یانه ی مرواری له ژووره که ی خۆمدا شتیکم له سه ر
 شاره نفروکانی دنیا ده خوینده وه، بارۆن به توپه ییه وه خۆی کرد
 به ژووردا و گووتی «بارۆن به هیه شتیک لیت خۆشنا بـ... به هیه
 شتیک... قه سه م به برایه تیمان که ر ئاوها به نه ینی ئه و کاره دزیوه ی
 خۆت نه کردایه پیم ناخۆش نه بوو، به لām ئیستا ته نیا خودā خۆی
 ده زانیت چه ند له دلم گرانه و چه ند هه ست به برینداری ده که م.
 مه که ر هه ر ئیستا تیشکانم پیشکه شبکه یته... قه سه م به خودā ئه وه تاکه
 شتیکه من بتوانم زویری خۆمی پێ ئارامبکه مه وه و دلی بریندارمی
 پێ مه ره مه بکه م». من ده مزانی بارۆن که که لکه له ی ژنیکی که وه ته سه ر
 که ر هه موو سامانی خۆشی داناییت تا کیشی نه کاته ناو جیگای خۆی
 ده ست به رداری ناییت، دلنیا بووم به ویت و نه مه ویت تیشکان له

ده‌ستم ده‌رده‌هینیت، له‌به‌رئه‌وه ویستم به‌که‌ترین زهره‌ر له‌و یارییه
 ده‌رچم، گووتم بارۆن تیشکان بۆ تۆ، به‌مه‌رجیک هر کاتیک کارم
 پیشوو بمده‌یته‌وه. بارۆن به‌شه‌رته چکولانه‌که‌م پازیوو. که بارۆن
 تیشکانی هینا بۆ نویمیران، که‌س ئه‌و چیرۆکه‌ دوورودریژه‌ی نیوان
 من و ئه‌و خانم‌ه‌ی نه‌ده‌زانی. تیشکان زۆر له‌ دلی گران بوو که‌ من
 به‌ بارۆنی مه‌ده‌نیم به‌خشی، به‌لام سویندم بۆ خوارد هه‌موو شتیک
 ده‌که‌م تا به‌زووترین کات له‌ بارۆنی وه‌ربگره‌وه. من ئه‌و ماوه‌یه
 که‌ تیشکان لای بارۆن بوو هر په‌یوه‌ندیم له‌که‌لیدا هه‌بوو، بارۆنی
 مه‌ده‌نی به‌ ناوی که‌چی براده‌ریکی خۆیه‌وه به‌ نویمیرانی ناساند، به‌لام
 هه‌موو ده‌یانزانی درۆده‌کات. له‌ راستیدا له‌ نویمیران که‌س به‌لایه‌وه
 گرنگ نه‌بوو کێ درۆده‌کات و چی درۆیه‌ک ده‌کات، ئه‌وه‌یان به‌لاوه
 گرنگ بوو ژیان هه‌ر وه‌کو خۆی به‌روات. که‌یه‌که‌مجار هه‌والی
 هاتنی ماجیدی گول سۆلافم بیست، زانیم ئه‌و کوره‌ له‌وه‌ بیده‌نگتر
 و قوولتره‌ به‌ پێگای ئاسایی و به‌ قسه‌ی پیاوانه‌ بگیریته‌. هه‌ر له‌
 شه‌وی یه‌که‌مه‌وه له‌که‌ل بارۆنی مه‌ده‌نیدا پێکه‌وتین تیشکانی له‌ پێگادا
 سه‌وزبکه‌ین. تیشکان له‌ کرتنی گول سۆلافدا سوودیکی که‌وره‌ی
 هه‌بوو، به‌لام که‌چه‌ به‌سته‌زمانه‌که‌ زۆر غه‌مگین بوو، هه‌ستیده‌کرد
 زولمیتی که‌وره‌ی به‌رابه‌ر گول سۆلاف کردوه که‌ به‌ جوانترین
 کوپی دونه‌ی ده‌زانی... من سویندم بۆ خوارد که‌ هه‌یج شتیک له‌
 گول سۆلاف ناکه‌م و ناشه‌یلم بیکوژن یان زۆر زیندانیه‌که‌ن. ده‌جار
 سویندم به‌ قژ و چاو و نیگا جوانه‌کانی خۆی خوارد تا باوه‌ری
 پێکردم. من ده‌مویست تییکه‌م گول سۆلاف چۆن بیرده‌کاته‌وه، من
 بووم تیشکانم فێرکرد داوی لێیکات حیکایه‌تی بۆ بگیریته‌وه، هه‌موو
 شته‌کان له‌سه‌ر ئه‌و نه‌خشه‌ ورده‌ ده‌رپێشتن که‌ من کێشابووم. من
 تیشکانم له‌ شه‌وی ئاهه‌نگه‌که‌دا خسته‌ سه‌ره‌پیی ماجیدی گول سۆلاف.

دواتر که شریتی هر دوو چیرۆکه که ی بۆ هیتامه وه ههستمکرد ئه و
 پیاوه چ ترسناکه، من جارێک و دووجار و ده جار گویم له و دوو
 چیرۆکه گرتوه... هه موو جارێک زیاتر ههستم به ترس دهکرد. که
 گویم لیبوو تیگه یستم سه روکارم له گه ل چ شهیتانیکدایه، تیگه یستم ئه و
 که نجه له رینگای تیشکانه وه چ نامه یه کی نهینیم بۆده نیریت. تیشکان
 هیچ له و شفره ترسناکانه تیگه ده گه یشت که له پشت چیرۆکه کانی گول
 سۆلافه وه یه، من دلنیا بووم ئه و وهک غه زه لنوسی هاو پێی خه ون به
 ده سه لاتیکه وه ده بینیت گه وره تر له ده سه لاتی پادشاکان، وهک پیاوه
 سه رکه ش و یاخییه کانی جارن، خه ون به قه لایه کی قایمه وه ده بینیت،
 قه لایه ک یاخییه کانی سه رده می زوو له سه ر ترۆپکیکی عاسی یان له
 قوولایی جهنگه لیکێ تاریکدا دروستیانده کرد، به لام یاخییه کانی ئه مرق
 ئه و قه لایه یان بردۆته جیگایه کی دوورده ست و سهخت که که س
 دهستی پیا ناگات، بردویانه ته ناو عه قله وه، ناو خه یال و خه ونه وه. گه ر
 زه مانێ سولتانه کان و پادشا کۆنه کان بایه، له شکرێکم کۆده کرده وه
 و ده گه یستمه ئه و قه لا و بورجه سهختانه، به لام که یاخییه کان
 یاخییوونیان برده ناو باغه کانی خه یاله وه من له ویدا دهسته وه ستانم
 و هیچم بۆ نا کریت... تاکه چاره م ئه وه یه پۆحه کان ته سخیرکه م و
 دل سه سه خته کان ئازار بده م، تا نه هیلم جهسته یان له مه مله که تی
 مندا ئاسووده ییت. ههستمکرد به دزینی ئه و لاشه یه ئازار مده دن و
 پێمده لین به سه ره حه قیقه ت و خه یالیشدا پادشاین. ترسناکترین شت له
 مه خلوقیکێ خه یالیدا ئه وه یه به ته نیا مه خلوقیکێ خه یالی نه ییت. هه موو
 ئه و مه خلوقه خه یالیانه ی من کریمن و په یمانم له گه لدا مۆرکردن
 پێمکووتن ئێوه بۆتان نییه حه قیقه ت ته فسیربکه ن، ته فسیری حه قیقه ت
 لای خه لکی دیکه یه و لای ئێوه نییه.

که بارۆنی پۆرسه لان کتییی مردنی بینی، شیتیبوو. من لاپه ره

لاپەرە کتیبە کەم پیشاندا، هەزاران حیکایەتی مردن بە وردەکاری زۆر و بە نەپتیی وردەووە. بە ئەنقەست هەندیک لاپەرەم بۆ خوێندەووە. بە ئەنقەست وشە بە وشە بۆم تەفسیرکرد، بە بارۆنم گووت «عەزیزم ئێمە خەوتووین ئەوان هەموو شتیک دەزانن، تێدەگەیت، جەنابی بارۆن هەموو شتیک لەسەر ئەم دونیایە دەزانن، وەها ئاسان نین کە وەک تۆ تێیان گەیشتویت... عەزیزم ئەو گۆرستانە مەلعونەیی تۆش کلیلە کە ی لای ئەوانە... دەزانن کە ئەوێ پەرە لە مەیتی دیکە، هەموو شتیک دەزانن باشتەر لە هەموو بارۆنە گێژ و گەژەکانی نویمیران». گووتی «بارۆن تۆ ناھێلیت بیانکوژم... تۆ ناھێلیت... دەزانیت ئەو چەند ترسناکە؟». من بە سەرسامییەووە گووتم «من ناھێلم ؟ من؟ من تەنیا بۆ ماجیدی گول سۆلاڤ قسەم لەگەڵدا کردویت... بەلام بۆ غەزەلنوس نا... من دەزانم غەزەلنوس و باغە خەیاڵییەکانی چەند ترسناکن... دەزانم». بە چرپە یەکی ئەفسووناوی، چرپە یەک بگاتە ناو پڕۆحی و لە خەیاڵیدا دەنگداتەووە، گووتم «ئەوێ لە پشت ئەم کتیبەووە وەستاووە غەزەلنوسە. ئەوێ پلانی بردنی لاشە کە ی داناووە غەزەلنوسە. ئەو مەلعونە یە.. هەر ئەو لاشە کە ی بردووە و لە جێگایەکی نەپتیدا شار دویتیوە. ئێمە نامانەوێت خەلک بکوژین، ماجیدی گول سۆلاڤ لە بەردەست خۆماندا یە، زنجیری ئێمە ی لە دەستدا یە... هەرچی یەک بلێت کەس بپروای پێناکات... بارۆن... ئەگەر بۆ گوناھبار دەگە پێیت... گوناھبار دیارە... من ئەم کتیبەم بە عەزاب و ئازار و ترس و لەرزیک ی بیوینە دەستکەوت... ئەم کتیبەم لە مالی ئەو هێتایە دەری». دەموچاوێ شەرابییە کە ی بارۆن هێدی هێدی ئاگری دەگرت. بارۆن پیاویکی بیسە بر بوو کە هەستی بە مەترسی بکردایە دەهێندە دپتر دەبوو. بە ترسەووە سەیریکردم و گووتی «بارۆنی خەیاڵ شەو لەگەڵماندا وەرە و پێگاکە مان پیشانبدە». گووتم «عەزیزم غەم مەخۆ، من دەیهێنمە

دهره وه... پييده ليم، هاوپيم وهره سهيري ئه ستيړه دهكه ين... هه موو شاعيره حيزه كاني دونيا حه زيان له سهيري ئه ستيړه يه».

بق پوژى دوايى بهرده وام ستيهري ئه هريمه ن و پوخله بهري تاريك و سيماي ترسناكم ده بينى. سر له به يانيه كه ي له مال نه چومه دهري، سهرم پرېوو له دهنگى سهير و واژه واژى دور. وهك ئه وه بوو له دونيا يه كي تره وه قسم له كه لدا بكن. هه ستمده كرد پتويستيم به شتيكه پوحم سافبكات و دهرونم سازگار بكا ته وه، ده ستمبرد شيعر يكم له و چهند غه زله كه مهي غه زه لنوس دهريتا و خويند مه وه. تا ده مخويند مه وه هه ستمده كرد پتر له و پياوه دور ده كه ومه وه، به يتيك ده يوه ستانم كه ده لیت :

شاريکه غه ريقه له خوین و له گولدا
دۆزه خه زاهيري و جه نه ته له دلدا
مه حزنه گوزهری و ماته مه و پر له داخ
ناو پوحي گولزاره و نيهانی پر له باغ

هه ستمده كرد ئه و باغانه ي ئه و باسيده كات كه ليك له من دورن، ده مگووت خودايه بق ئه و باغه كان ده بينيت و من ناييبنم. هه ستمكرد غه زه لنوس هه زار باغي شاردر او ه ي له م شاره دا هيه كه من ناتوانم بيانيبنم، ناتوانم بچه ناوي؟ دواي نيوه پ و وهك شيت سوار ماشينه كه م بووم و كه وتمه كه شتيكي دورودريژ به شاردا... ويستم بق دواجار به دواي باغه جوانه كاني ئه ودا بگريم، ئه و باغانه ي ئه و له غه زه له كانيدا باسيانده كات. به لام نه ميينى، جگه له شه قامي پيسوپوخل و مروفي چلكن كه سى ترم نه بينى. سهيرم ليتها كه ئه و كوچه و كولانه خه يالييه كاني خوي له م پيس و پوخليه دا ده دوزيته وه و له گه ل مندا

نایهت سەر له نوێ دور له م هه موو میش و مه گه ز و پیسییه شارێکی دی دروستبکهین. ده بووایه بهر له وهی بمکوژیت بیکوژم... به درێژایی شهوی رابوردو و خهوم بهو ته سپه سپیه کوژراوهی ناو حیکایه ته که ی ماجیدی گول سؤلا فوه ده بیینی، لهو پوژه وه تا ئیستاش، تا ئه م ساته که ئه م قسانه ده که م هه موو شه و یک ته سپێکی سه ی له خه و نمدا غارده دات و من ده یکوژم. هه موو شه و یک.

کاتی که چووم بۆ لای غه زه لنوس شه و یکی پاییزی پر ته ستیره بوو، پێشتر هه موو شتی که له گه ل باروونی پورسه لان و جه عفه ری مه غولیدا برپییه وه. که بینیم پوژشن و خه یالی ده یواند، به سه ر کتیپێکی غه زه لدا نوشتابوو وه. وهک ته وهی چاوه روانمبات سه یریکردم و هیچی نه گووت. به هیمنی چومه ژووره که یه وه و گووتم «ئاه، غه زه لنوس... غه زه لێک له غه زه لهکانی تو بۆ ئیره ی هێنام. له به یانییه وه وهک شیت به م شاره دا ده سوڕیمه وه و ده لیم ته و جوانییه ی له باغهکانی شیعره ها یه بۆ له باغهکانی ژياندا نییه؟». یه که مجار بوو بینم چاویلکه که ی دا که نیته، ته و چاویلکه چکولانه جوانه ی که ئیستاش بۆ یادگار هه لمگرتوو وه، که می که دهستی به پیشیدا هێنا و گووتی «باروون تو هه لیت، جوانی شیعر له جوانی ژيانه وه ناو ده خواته وه...». من بۆ قسه کردن نه هاتبووم، له نیهانی خۆمدا گووتم پوژی قسه کردن به سه رچوو ته ی دل. گووتم «غه زه لنوس ئیستا له ده ره وه بووم، زۆر حه زه ده که م پێکه وه له شه و یکی ئاوه دا پیاسه بکهین... حه زه ده که م پێکه وه که می که سه یری ته ستیره بکهین». که ناوی ته ستیره م هێنا وهک هه موو شاعیره لاوازهکانی دنیا ته ژنوکانی شلبوون و ئیراده ی پێنه ما. سوینده خۆم هیچ شاعیرێک له دنیا دا نییه ناوی ته ستیره ی لابه ریت و ته ژنوکانی شل نه بیته، وشه ی سۆزانی چ کاریگه ریییه کی سیحری له سه ر بارو نه کان هه یه، وشه ی ته ستیره ش ئاوه ها کاریگه ریییه کی بیمانای له سه ر ته م شاعیره مه لعوانه

هه‌یه. بێشه‌وه‌ی هیچ بلێت چاویلکه‌که‌ی کرده‌ چاوی و ده‌ستی گرتم و گووتی «بارۆنی خه‌یال، وه‌ره‌ بابڕۆین بۆ سه‌یری ئه‌ستیره‌». له‌ به‌ختی ئه‌ودا ده‌نگووت ئاسمان ملیۆنه‌ها ئه‌ستیره‌ی له‌ باری ته‌عالا بۆ ئه‌مشه‌و قهرزکردوه‌. من بۆ دواچار پێمگووت «غه‌زه‌لنوس بۆ نامبه‌یت بۆ باغیک له‌ باغه‌کانی خۆت... هه‌ر باغیکیان بێت گرنگ نییه‌، بمبه‌ بۆ بچوکتزین باغیان، گرنگ نییه‌». غه‌زه‌لنوس گووتی «بارۆن ئه‌ی تو بۆ نامبه‌یته‌ سه‌ر شوینی خۆم له‌ نه‌خشه‌که‌دا... شوینی راسته‌قینه‌ی خۆم، منیش له‌ سه‌ر نه‌خشه‌کانی تۆدا جیگایه‌کم هه‌یه‌». من به‌ غه‌مه‌وه‌ گووتم «غه‌زه‌لنوس تو چیدی شوینت له‌ نه‌خشه‌که‌دا نییه‌، ته‌نیا هاوڕیکانت شوینیان له‌ نه‌خشه‌که‌دا هه‌یه‌، ئه‌وانه‌ی په‌یمانم له‌ که‌لدا مۆرکردون... ئه‌وانه‌ی ئیشم بۆ ده‌که‌ن». بۆ ئه‌وه‌ی زیاتر غه‌می بده‌می گووتم «زۆر له‌ پیاو و ژنه‌ خه‌یالییه‌کانی تۆم له‌ دونیای خۆمدا خستۆته‌ سه‌رکار، پێکه‌وه‌ شاریکی جوان دروستده‌که‌ین». وه‌ک غه‌م له‌ شتیک بخوات و نه‌یه‌ویت ئاشکراییکات گووتی «ئه‌ی براییانی دولبه‌رت له‌ که‌لدایه‌؟» به‌ پێکه‌نینه‌وه‌ گووتم «هه‌فته‌ی پێشوو بۆیه‌که‌مجار برده‌من بۆ نویمیران، برپاره‌ له‌و باغیکی که‌وره‌مان بۆ دروستبکه‌ن، له‌ چوارده‌وری نویمیران سه‌وزایی به‌ڕۆین... دوو کوپی سه‌یرن، ده‌توانن له‌ ناو تاریکی و سێبه‌ریشدا دره‌ختی جوان سه‌وزبکه‌ن... له‌ زوله‌تی په‌هادا باغ دروستبکه‌ن». غه‌زه‌لنوس سه‌یریکردم و گووتی «به‌لێ دوو کوپی سه‌یرن». هه‌ستمکرد زۆر خوشیده‌وێن. ماوه‌یه‌کی درێژ به‌ بێده‌نگ پیاسه‌مانکرد، دیاربوو سه‌رمای پاییز ئازاری ده‌دات، قه‌مه‌سه‌له‌یه‌کی زه‌یتونی ته‌نکی له‌ به‌ردابوو. گووتم «غه‌زه‌لنوس پات چیه‌ به‌ مردن؟». ده‌مزانسی تێده‌گات بۆ ئه‌و پرسیاره‌ی لێده‌که‌م، زه‌رده‌خه‌نه‌یه‌کی گرت و گووتی «مرۆف ته‌واو ده‌بییت و باغ ته‌واو ناییت... مردن و غونچه‌ دوو شتی ئه‌به‌دین». پاش که‌میک تیفکرینی ورد گووتم «بارۆنی

شیر، گهر نه‌مشه و بمریت، چی به‌جیده‌هیئت...». سه‌یری لی‌هات که پی‌نده‌لیم «بارونی شیر» که‌میک سه‌یری ئاسمانی کرد و گو‌تی «هر کاتیک بمرم، باغیک بق من‌داله‌ خه‌یالییه‌کانم به‌جیده‌هیلیم، باغیک که‌گوره‌بوون ده‌توانن بیدوزنه‌وه و بچه‌ناوی». به‌دلیکی پر‌وه گوتم «غزلنوس تو و هاورپیکانت زولمی گهره‌تان له‌ من کرد... شه‌رت به‌بیت بق باغیک له‌و باغانه‌ لی‌تخوشیم... قه‌سه‌م به‌ هر شتیک تو ده‌ته‌ویت لی‌تخوش ده‌م، به‌لام بمبه‌ بق باغیک له‌ باغه‌کانی خوت، یه‌کجار بمبه‌ بق باغیک و هه‌موو شتیک له‌ نیوان من و تودا چاکه‌بیت». به‌ خه‌نده‌یه‌کی به‌ده‌وه، له‌و خه‌ندانه‌ی شاعیران به‌پووی دونیاوه‌ ده‌یگرن گو‌تی «بارون چوون و نه‌چوونی تو بق باغه‌کان له‌ ده‌ستی مندا نییه، له‌ده‌ستی باغه‌کاندایه...». ده‌مزان به‌و چه‌شنه وه‌لامده‌داته‌وه. من پی‌مداگرت و گوتم «غزلنوس دیوانه‌کانی خوتم بده‌ری، کتیبه‌کانی غزه‌لم بده‌ری، هه‌موو ژیانم له‌سه‌ریان داده‌نیشم تا نه‌و شیفریه‌ ده‌دقز مه‌وه که‌ به‌ره‌و فیرده‌وسه‌کانی خه‌یال ده‌مبات... شه‌رت و ابکه‌م... غزلنوس له‌مه‌ زیاتر ناتوانم بی‌مه‌ پیشی و خومت له‌ پی‌شده‌مدا نزمبکه‌مه‌وه... ناتوانم». ده‌ستیکی پر‌ تیرامانی هیتا به‌ پیشیدا و گو‌تی «بارون هر کاتیک له‌ نویمیران هاتیه‌ ده‌ری، هر کاتیک وازت له‌و خه‌ونه‌ هیتا که‌ خه‌یال ده‌سته‌موبکه‌یت... باغه‌کان خویان ده‌رگات بق ده‌که‌نه‌وه، غزه‌له‌کان نه‌پتی خویان ناب‌خشن به‌ پی‌او‌یک بی‌ه‌ویت خه‌یال ده‌سته‌موبکات... هرکه‌سیک بی‌ه‌ویت خه‌یال ده‌سته‌موبکات، واته‌ ده‌یه‌ویت خه‌یال بکوژیت. له‌ پیزی بارونه‌کان وه‌ره ده‌ری و ده‌بینی ره‌نگی جیهان خوی له‌ به‌رچاوت ده‌گو‌ریت... نه‌وکات ده‌توانم هه‌موو غزه‌لی خومت بده‌می». نه‌وه ته‌نیا داوایه‌ک بوو نه‌مه‌توانی جیه‌جیه‌یکه‌م. گوتم «نه‌گهر بارون نه‌بم. چون ده‌توانم شاری خه‌ونه‌کان دروستبکه‌م؟ کی ده‌رگام لی‌ده‌کاته‌وه؟ کی پریم

ده‌گریټ؟... سه‌روک نرخی تاکیک پټلاویشم بق دانانیت». به نارامی پیښېږیم و به ده‌نگیک که دووډلی و گومان ه‌لناگریټ گوټی «نه‌وهی شفره‌ی ناو غه‌زه‌له‌کانی من و مه‌لای سوخته‌ی بویت، ده‌بیت جگه له غه‌زل، جگه له عه‌شق، جگه له باغ بیر له هیچی تر نه‌کاته‌وه... «مروقی ته‌واو» ته‌نیا بیر له باغ ده‌کاته‌وه، بیر له روشنایی ناو لاله‌زار و بونی بیپړانه‌وهی گولاو ده‌کاته‌وه... بارون... بارون... تو ناتوانیت دوزخ بده‌یت به مروف و باغه‌ه بده‌یت به شار».

من و غه‌زه‌لنوس به‌یه‌ک نه‌ده‌گه‌یشټین. کاتیک به‌رابه‌ری وه‌ستا بووم و گویم لیده‌گرت، خه‌یالم لای نه‌وه‌بوو که نه‌گه‌ر نه‌م پیاوه زیندوویت چهند که‌سی دیکه‌ی وه‌ک خوی ده‌خاته سه‌ر نه‌و که‌لکه‌له‌یه‌ی خه‌یالی خویان بگوږن بق قه‌لایه‌کی سه‌خت که به هیچ هیژیک ناگیریت، چهند که‌س ناچار ده‌کات به‌دوای جوانی خه‌یالدا پشت له نویمیران و له‌م ولاته ه‌لکه‌ن؟... من ه‌موو ه‌ولی خوم له‌گه‌لدا، خودا شاهیده تا دوا سنور پویشتم... ناماده‌بووم به یه‌ک گه‌شت له یه‌کټک له باغه خه‌یالییه‌کانی خویدا لیښبورم... له ماجیدی گول سؤلافیش ببورم... ه‌موویان نازادبکه‌م... به‌لام له‌گه‌لمدا نه‌هات... ئیستا که قبول به‌سه‌ر ه‌موو شټیکدا ده‌چمه‌وه دلنیا که ده‌یویست بمړیت. ه‌ستیده‌کرد که سوړنکی گه‌وره‌ی به خه‌یال و حقیقه‌تدا کرده و ئیدی کاتی نه‌وه هاتوه بق ه‌تاهه‌تایه بخه‌ویت.

له‌سه‌ری نه‌و گوزه‌ره‌دا که ړیگایه‌کی دوورودریژ به ئاړاسته‌ی زانکو ده‌ست پیده‌کات، پولیس‌نکی هاتوچو له ژیر چه‌تره‌که‌ی خویدا خه‌وتبوو، ئا له‌ویدا سه‌موونخانه‌یه‌کی گه‌وره و سه‌رتاشخانه‌یه‌کی کون و سه‌وزه‌فروش‌نکی لاواز و نه‌خوش ه‌یه. بارونی پورسه‌لان و جه‌غفری مه‌غولی و مورته‌زای شه‌یتان له ماشینیکی به‌رز و بریقه‌داردا له پیچی دواي فولکه‌که‌دا چاوه‌روانیانده‌کردین... گوتم «غه‌زه‌لنوس له‌گه‌لمدا

سه‌رکه‌وه، ئه‌وه ماشینی هاو‌پێیه‌که‌ه، که‌می‌ک به‌ شه‌ودا ده‌مانگێرت... له‌شه‌وی وه‌ها سارد و پ‌ر ئه‌ستێرده‌دا پیا‌سه‌یه‌کی خێرای ئوتومبیل به‌ده‌وری شاردا ناخۆش نییه‌».

دانیام له‌و ساته‌وه‌ به‌ته‌واوی تی‌که‌یشت بق‌ کویی ده‌به‌ین. وه‌ک هه‌موو شتی‌کی بینیی‌ت، گووتی «ئو ماشینه‌ بارۆنی پ‌ورسه‌لان و مورته‌زای شه‌یتان و جه‌عف‌ری مه‌غولی تێدایه‌... وانیه‌، ئه‌وانی تێدایه‌؟». من سه‌یرم‌کرد و گووتم «غه‌زه‌لنوس تو‌ چوزانیت... ئه‌و ماشینه‌ کی‌ی تێدایه‌؟». سه‌یریک‌ردم و گووتی «بارۆن تو‌ له‌ بیرت‌چووه‌وه ئه‌مه‌ دووه‌ مجاره‌ ده‌م‌کوژن». ئه‌وکات تی‌نه‌که‌ی‌شتم مه‌به‌ستی چیه‌. تی‌نه‌که‌ی‌شتم، به‌لام ده‌ستم‌گرت و گووتم «غه‌زه‌لنوس گ‌ر وانه‌بیت، تاده‌مرم ر‌قم له‌ خ‌رم ده‌بیت... تاده‌مرم چاوه‌روانی شتی‌ک ده‌بم که‌ نایه‌گه‌می، بیر له‌ سه‌فه‌ری‌ک ده‌که‌مه‌وه که‌ ناتوانم ر‌ی‌گا‌کانی ته‌یکه‌م، بیر له‌ باغی‌ک ده‌که‌مه‌وه ناتوانم به‌جه‌ ناوی. به‌س خودا خ‌وی ده‌زانیت چ کاره‌سات و ئاشووبی‌ک هه‌ل‌ده‌کات گ‌ر شاعیران پادشاکان به‌زینن. گ‌ر پادشاکان بم‌رن و شاعیره‌کان زیندووبن. گ‌ر وانه‌بیت... گ‌ر وانه‌بیت... تاده‌مرم بارۆنه‌کان ر‌قیان لێ‌مه‌ده‌بیت، تاده‌مرم هه‌موو خه‌ونی‌ک له‌سه‌رم‌دا، هه‌موو خه‌یالی‌ک له‌ د‌ل‌دا ده‌م‌گێرت‌یه‌وه به‌ر قاپی تو‌ و ده‌م‌کاته‌ کۆیله‌ی سی‌حری تو‌... غه‌زه‌لنوس دوا‌جار من و تو‌ دوو تو‌پی بلیاردین به‌ریه‌ک ده‌که‌وین و هه‌ر یه‌که‌مان قه‌ده‌ری‌تی ئه‌وی دی به‌ ر‌ی‌گایه‌ک و ئا‌راسته‌یه‌ک بجولیت‌یت که‌ نایه‌ویت».

هه‌ستم‌کرد غه‌زه‌لنوس هێشتا ته‌واو له‌ قسه‌کانم تیناکات، هه‌ستم‌کرد زۆر حه‌زی له‌ ژیا‌نه. که‌ سوار ماشینه‌ گه‌وره‌که‌ی بارۆنی پ‌ورسه‌لان بوو، بێ‌ده‌نگبوو، سه‌یری‌کی منی کرد و گووتی «گ‌ر نه‌وجه‌وانی چینی نه‌بایه‌ نه‌ده‌هاتم». ئه‌و ر‌سته‌یه‌ی وای‌کرد من دواتر بکه‌ومه‌ خولای‌ی تی‌که‌یشتن له‌ هه‌موو ژیا‌نی. ئه‌و ر‌سته‌یه‌ منی خسته‌ گێژهنی‌کی ئال‌وزه‌وه...

وام هه‌ستکرد به‌راستی هیچ له پوچی راسته‌قینه‌ی ئەم پیاوه نازانم... نازانم کێشه... له کوێوه هاتوووه... چیه و ده‌یه‌وێت بۆ کوێ به‌جێت؟. ئەو هه‌سته قووله‌ی غوربه‌ت که له‌وساته‌دا که‌وته نێوانمان هێنده‌ی دی توپه و نیگه‌رانی کردم، به‌لام دواتر هه‌ر ئەو هه‌سته کومه‌کی پیکردم بگه‌ڕێم و به‌وردی بکه‌ومه دوا‌ی چیرۆکی ژیان و مندالی ئەو. دوا‌ی چهند هه‌فته له‌و شه‌وه جه‌نابی سه‌رۆک بانگیکردم بۆ ئەوه‌ی سه‌رزه‌نشتم بکات، داوا‌ی لێکردم زانیاری ته‌واو له‌سه‌ر ئەم پیاوه کۆبکه‌مه‌وه. سه‌رۆک ئەو جوژه قسانه‌ی زۆربوو، هه‌ر باب‌ه‌تیکی له کن ده‌وروژا، فه‌رمانیده‌دا زانیاری ته‌واوی له‌سه‌ر کۆبکریته‌وه، بڕیکی زۆری ده‌زگاکانی هه‌وال و شانه حیزبیه‌کان خه‌ریکی کۆکردنه‌وه‌ی هه‌والی بێسوودبوون له‌سه‌ر خه‌لکی، که دواتر که‌س نه‌یده‌زانی ده‌چێته کوێ و کێ ده‌یخوێنێته‌وه. من فه‌رمانه‌کانی ئەوم وه‌ک پرديک بۆ گه‌یشتن به‌ خه‌ونه‌کانی خۆم به‌کارده‌هێنا. به‌لام ئەو شه‌وه تینه‌گه‌یشتم بۆ ئەو پرسته‌یه له‌ ناکاو کردی به‌ پیاویکی وه‌ها غه‌ریب و دوژمن. له ماشینه‌که‌دا غه‌میکێ قوول دایگرت، هه‌موومان بێده‌نگبووین. جار جار مورته‌زای شه‌یتان به‌ بارۆنی پۆرسه‌لانی ده‌گوت «قه‌سه‌م به‌م شه‌وه جوانه، بارۆن تۆ زۆر خێرا لێده‌خوڕیت... زۆر خێرا». هه‌موومان په‌شوکابووین، هه‌تا مه‌غۆلێش که هه‌رگیز نه‌ده‌په‌شوکا، ئەویش شه‌په‌زه و بێپوچ دیاربوو. بارۆن سوپێکی گه‌وره‌ی به‌ده‌وری شاردا کرد و چهند جارێک له هه‌ندێک بێده‌شت و چۆله‌وانی که‌نار نزیک بووه‌وه و به‌ خێراییه‌کی سه‌یر ماشینه‌که‌ی به‌ره‌و ده‌ره‌وه‌ی شار نا‌ژووت. نزیکێ نیو کیلومه‌تر له جیگایه‌که‌وه که پڕبوو له خانووی بچوک و ته‌واونه‌کراوی فه‌رمانبه‌رانی بچوک و بێپاره، له نزیک که‌ندێکی گه‌وره‌وه وه‌ستاین، شه‌و بۆنی قه‌وزه‌ی که‌نار چه‌مه‌کانی لێده‌هات. له‌وێ ئەوان دابه‌زین و من به‌ ته‌نیا له ماشینه‌که‌دا مامه‌وه. نه‌مه‌ده‌توانی دابه‌زم... له

ناو ماشینه‌که‌وه گویم لیوو مورته‌زای شه‌یتان ده‌یگوت «قه‌سه‌م به
 هه‌موو غه‌زله‌ جوانه‌کان، قه‌ت شه‌وی وه‌هام نه‌بینیوه، بارۆن سه‌یرکه
 له‌و شه‌وه‌ خوشره‌ که‌ تو تیا زه‌ماوه‌ندت کرد... هه‌وا پاکه‌... پاک... شار
 لیروه‌ه تیکه‌ل به‌سروشته‌ده‌بیته‌وه... عه‌جبه‌ شه‌ویکه‌ ئاغام... عه‌جبه‌
 شه‌ویک». گوئی خۆم ده‌گرت بۆ ئه‌وه‌ی گویم له‌ ده‌نگی مورته‌زا
 نه‌بیته‌، سه‌رم ده‌خسته‌ سه‌ر کوشنه‌که‌ و نه‌مده‌ویست هه‌یج بیهنم...
 دلنیا‌بووم ئیستا هه‌ست به‌ ترسیکی گه‌وره‌ده‌کات، نه‌مده‌ویست پتیش
 مردن چاومان به‌رچاوی یه‌ک بکه‌ویت، ده‌مزانێ گه‌ر ئه‌و دوا‌هه‌مین
 نیگایه‌ی بیهنم، ئیدی تامردن به‌دوامه‌وه‌ ده‌بیته‌. خۆم کپکرد و که‌وته‌
 ژماردنی هه‌ندیک گولی خه‌یالی که‌ له‌ باغیکی خه‌یالیدا ده‌مبینین،
 به‌لام له‌ ناکاو په‌چرام، خۆم کپکرد و که‌وته‌ ژماردنی پۆلیک پاساری
 گه‌وره‌ که‌ به‌ خه‌یال به‌سه‌ر سه‌رمدا ده‌فرین، به‌لام سوودی نه‌بوو.
 بۆ ئه‌وه‌ی غه‌زله‌لنوس له‌ بیر خۆم به‌رمه‌وه‌، که‌وته‌ بیرکردنه‌وه‌ له‌
 له‌شی ئه‌و ژنانه‌ی تا ئه‌وکات له‌گه‌لیاندا خه‌وتبووم، به‌ خۆم گوت
 هه‌یچیان جوانی و پێکی و سیحری له‌شی تیشکانیان نییه‌. خه‌ریک‌بوو
 به‌ هه‌منی هه‌موو ورده‌کاریه‌کانی له‌شی تیشکانم ده‌هه‌تیایه‌وه‌ پتیش‌چاوی
 خۆم، له‌گه‌ردنیه‌وه‌ تابه‌ری پتی، خه‌ریک‌بوو خۆم له‌ خه‌یالێکی ئیرو‌تیکی
 پروتدا نو‌قمده‌کرد، له‌ ناکاو ده‌نگی یه‌که‌م گولله‌ و یه‌که‌م ناله‌ی
 غه‌زله‌لنوس له‌ جیگای خۆم به‌رزیکردمه‌وه‌ و پهیله‌کاندم. هه‌ناسه‌ی
 خۆم گرت و وه‌ک یه‌کیک ته‌قه‌ی لێکه‌ن توندتر خۆم به‌ کوشنه‌که‌وه‌
 نوساند و توندتر هه‌ر دوو گوئی خۆم گرت. پاش بێده‌نگیه‌کی قوول
 که‌ له‌وانیه‌ له‌ حه‌ساباتی پۆحدا ده‌یان سالی بردیته‌، گویم له‌ ناله‌ی
 فیشه‌کی دووهم بوو. پاش ئه‌وه‌ بێده‌نگیه‌کی دوورودریژ بالی به‌سه‌ر
 شه‌ودا کیشا، ئیتر هه‌ستم به‌په‌هۆشییه‌کی قوول کرد، وه‌ک ئیغلیج
 بوویتم به‌ کورسییه‌که‌وه‌ نوسام، به‌ جۆریک خۆم به‌ کورسییه‌که‌وه‌

نوساند نه‌مده‌توانی خۆمی لیجیابکه‌مه‌وه. ئاگاداربووم که بارۆن دهرگای ماشینه‌که‌ی کرده‌وه و منی بانگکرد، به‌لام من جولەم بق نه‌کرد. بارۆنی پۆرسەلان گووتی «جه‌نابی بارۆن ئه‌و خۆ گرمۆله‌کردنه‌ له‌گه‌ل و یقارتدا ناگونجیت». به‌لام من گویم پێته‌دا، بارۆن چەند جارێک منی بانگکرد و سوودی نه‌بوو، دواتر ئه‌و و جه‌غفری مه‌غۆلی که هیچ له‌ حاله‌م تێنه‌ده‌گه‌یشتن، به‌ ره‌نجیکی زۆر منیان له‌ ماشینه‌که‌ راکیشایه‌ ده‌ری، هه‌ندیک ئاویان کرد به‌ ده‌موچاومدا و منیان هه‌ستانه‌سه‌رپین. مورتەزای شه‌یتان ده‌ستی گرتم و منی برده‌ سه‌ر مردووه‌که‌ و گووتی «بارۆن ته‌ماشاکه‌... مردنیکی جوان مردوه‌». غه‌زه‌لنوس له‌ ناو گومیک خویندا نوقمبوو، شتیکی تاییه‌تی یان خوداییم له‌ پروخساریدا نه‌بینی، به‌ قه‌مه‌سه‌له‌ خویناوی و زه‌یتونییه‌که‌ی به‌رییه‌وه، به‌پیشه‌ زۆره‌که‌یه‌وه له‌ ده‌رویشیکی مردوو ده‌چوو. من که‌میک سه‌رم راوه‌شاند و توژیکی هۆشم هاته‌وه‌ خۆم، بینیم جه‌غفری مه‌غۆلی ده‌سته‌سپریکی که‌وره له‌ خوینی غه‌زه‌لنوس هه‌لده‌کیشتیت و ده‌یخاته‌ قوتویه‌کی تاییه‌تییه‌وه. که‌ ئه‌وه‌م بینی منیش له‌ سندوقی پشته‌وه‌ی ماشینه‌که‌ی بارۆندا، له‌ زه‌رفیکی تاییه‌تیدا خاوییه‌که‌م ده‌ره‌ینا... ئه‌و خاوییه‌ی که‌ پۆژیکی له‌ پۆژان پاره‌یه‌کی خه‌یالییم پێداوو، چاویله‌که‌م له‌ چاوی غه‌زه‌لنوس داکه‌ند و خسته‌مه‌ گیرفانم، خاوییه‌که‌م توند تێوه‌پێچاو گووتم «لێره‌دا بینێژن». بارۆنی پۆرسەلان و مورتەزا ویستیان لاشه‌که‌ بیه‌نه‌وه‌ بق نویمیران. مورتەزا گووتی «گونا‌هه‌ بارۆنی که‌وره‌م، مه‌حرومکه‌یت له‌وه‌ی لاشه‌یه‌کی وه‌ها گرنگ و جوان له‌ ناو ئه‌و کۆمه‌له‌ لاشه‌یه‌دا نه‌ییت که‌ من له‌ گۆرستانه‌ نه‌تینییه‌که‌ی خۆمدا کومکردونه‌ته‌وه‌...». من هه‌ستم به‌سه‌ر ئیشه‌یه‌کی که‌وره‌ ده‌کرد. گووتم «که‌ر ئه‌م لاشه‌یه‌ بێته‌وه‌ بق نویمیران خه‌وم لێناکه‌ویت، ناتوانم له‌وئ بژیم... تێده‌گه‌ن؟». وه‌ها توندو توپه‌ قسه‌مکرد دلم ده‌له‌رزی. که‌ زانیان سه‌رچه‌وتم و

بيسووده هيچيان نه‌گووت. مورت‌زا به‌بيده‌نگ ده‌ستيگرد به‌ه‌لکه‌ندني
چاليكي گه‌وره... من گه‌پامه‌وه بو ناو ئوتومبيله به‌رزه‌كه‌ي بارون و
له‌ويوه گويم له‌دهنگي نه‌و پاچه بوو كه مورت‌زا دهيدا به‌زه‌ويدا،
زرمه‌كه‌ي به‌سه‌رتاسه‌ري شه‌ودا ده‌پويشت، به‌سه‌ر شاردا تيده‌په‌پي،
به‌سه‌ر گوپستانه دووره‌كاندا تيده‌په‌پي و له‌جيگايه‌كي ناديarda
خاموش‌ده‌بوو.

جه‌غفه‌ري مه‌غو‌لي و گو‌لاوي پيزو «حه‌سه‌ن توفان — كو‌تايي پاييزي ۲۰۰۴»

ده‌پوژ بو لاشه‌كه‌ي غزه‌لنوس گه‌پاين تا دوزيمانه‌وه، ده‌پوژ من و
ماجه‌لاني راسته‌قينه و ده‌رسيم تاهير هه‌موو پوژيگ به‌ياني زوو ده‌رده‌چووين
و شه‌و دره‌نگ ده‌گه‌پاينه‌وه، بست به‌بستي كي‌لگه‌كاني ده‌وروپه‌ري شار
گه‌پاين، لاشه‌ي ژنيكي كوژراو و دوو كوژپه‌مان دوزيبه‌وه، ده‌رسيم هه‌موو
نه‌و پيده‌شت و بنگرد و چال و كه‌ندانه‌ي ده‌وروپه‌ري شاري بونده‌كرد.
تا دواچار ده‌رسيم له‌نزيك شوين ئاوه‌پويه‌كي كونه‌وه به‌دهم گريانه‌وه
لاشه‌كه‌ي ده‌ره‌ينا. ماجه‌لاني راسته‌قينه وه‌كو من غه‌مگين و كه‌ساس
بوو، به‌دريژايي ده‌پوژه وه‌ك به‌سه‌ر عه‌ردايكي نه‌فسانه‌بيدا بگه‌پيشت و له
كيشوه‌ريكي ديكه‌دا ونبويشت، بيپشوو كوومه‌كي به‌من و ده‌رسيم ده‌كرد.
به‌رده‌وام باسي گه‌شته دوورديژه‌كاني خوي بو ده‌كردين، بو نه‌وه‌ي
ماندونه‌بين. هه‌ستمده‌كرد پوژ به‌پوژ بالاي به‌رترده‌بيشت، من و ده‌رسيم
له‌به‌رده‌مي‌دا دوو مه‌خلوقي بچوكبووين. كه به‌هه‌ر سيكمان تهرمه‌كه‌مان
ده‌ره‌ينا، كه توژمان ليته‌كاند و پوخساري‌مان پاككرده‌وه، سيما قه‌شه‌نگ و
ده‌رويشت ئاساكه‌يمان ناسيبه‌وه كه هيشتا به‌دوو چاوي گه‌ش و كراوه‌وه

سەيرى ئەستىزەى دەکرد. خاويليەكى ئاورىشىمى ئىچگار قەشەنگيان تىۋە
 پىچابوو، خاويليەكە لە ژۆر شوينەو بە خويىنى غەزەلنوس سووربوو.
 خاويليەكەم لىكرەدو و بەوردى مەيتەكەم ئەمدىو وىدو كرد، جىگاي دوو
 گوولە زياتر هيجى دى پىۋە نەبوو، ئەو دوو گوولە دىرىن و يەكپەنگەى
 مەغۇلى دەينان بە نىچىرەكانىيەو. لە ژۆر مانگەشەوى پايزدا سەرى
 غەزەلنوسم خستە سەر رانم و سەيرى ئاسمانم كرد و سويندم خوارد كە
 تۆلەيدەكەمەو. لە نىهانى خۆمدا گووتم «باغ و غەزەل سووديان چىيە
 گەر ئاوما نامەردانە بكوژيىن». ئەو شەو مەجلانى راستەقىنە لاشەكەى
 غەزەلنوسى دا بە كۆلىدا و تا بەرمال دايەنا، من و دەرسىم لە دوايەو
 دەپۆشتىن و دەگريىن. لە پۆزى دواتردا پرسەمان بۆ غەزەلنوس راگەياندا،
 جگە لە ھەندىك پۆلەبەرى خەيالىيى و ژمارەيەك باغەوان و دوو سى
 كىتەفرۆش كەسى دى نەھات بۆ پرسەى پياوان. بەلام لە پرسەى ژناندا
 خانمانى پەژمورەدە و دايكە پەشپۆشەكان تەواو ھەوش و دالانى مالى
 غەزەلنوسيان پركردبوو. مندا لان سوينديان خوارد تريفە يابەحريان لە
 پرسەكەدا بىنيو. تا ھەفتەيەك من و مندا لە خەيالىيەكان و مەجلانى
 راستەقىنە ھەموو بەيانىيەك خۆمان دەگوڤى و زوو دەچووينە سەر
 گۆرەكەى غەزەلنوس. لەوئى حورمەت و خۆشەويستى خۆمان پيشاندا و
 دەگەراينەو. لەو ماويەدا شەوان ژنە پەشپۆشەكانى ھەزارباغ ھىندەيان
 گول بۆ سەر گۆرەكەى غەزەلنوس دەھىنا، سەراپاي گۆرستانەكە خەرىك
 بوو لە گولدا نوقمەدەبوو، دەريايەكى بىسنووربوو لەو گولە گەورە و
 خەيالىيانەى لە باغى جۆراوجۆرەو دەھاتن و جوانىيەكى بىۋىنەيان بەو
 گۆرە سادە و ساكارەى غەزەلنوس دەبەخشى، كە لە گۆرستانىكى بچوك
 و نوئى و چەپەكدا ناشتمان. ئىستاش كە خەون بەسەر گۆرەكەى ئەو وەو
 دەبينم ھەر لە ناو ئوقيانوسىكى بىسنوورى گولدا دىتەو بەرچاوم.
 پۆزانى دواتر من پلانى كوشتنى جەغفەرى مەغۇلىم داڤشت. ئەو تەكە

پښگا و دوا پښگا بوو بیگره‌به‌ر. به کۆمه‌کی شبر ناو و ناو‌نیشانی مائی
 مه‌غو‌لیم له نو‌یمیران په‌یدا‌کرد. شه‌ویک به‌ر له‌وه‌ی بچم بۆ کوشتنی
 جه‌عفه‌ر هه‌موو کليلة‌کانم هه‌لگرت و پۆیشتم بۆ هه‌زارباغ. ئه‌و شه‌وه
 باغه‌کان زۆر له‌ به‌رچاوم گۆرپا‌بوون، هه‌ستم‌کرد لاله‌زاره‌کان به‌رینتر و
 گو‌لستانه‌کان فراوانتر‌بوون. به‌دریژی شه‌و ده‌رگا به‌ ده‌رگا هه‌موو باغه‌کانم
 والا‌کرد و هه‌موو ده‌روازه‌کانم خسته‌ سه‌ر پشت. هه‌موو گو‌له‌ ناسکه‌کانم
 به‌سه‌ر‌کرده‌وه، هه‌موو گو‌له‌ په‌ژمورده‌کانم ئاودا... هه‌رگیز هه‌زارباغم وا
 به‌رین و بیسنوور نه‌بینیبوو. ئه‌و شه‌وه زۆر ناو گو‌له‌کان بۆ سه‌بری
 گه‌رام و نه‌مدۆزییه‌وه، وهک ئه‌وه‌ی بوون و نه‌بوونی ئه‌و به‌ خه‌یالی
 غزه‌لنوسه‌وه گریدرا‌بیست، وهک ئه‌وه‌ی گو‌لیک بیست ته‌نیا فه‌نتازیا و
 خولیا‌کانی غزه‌لنوس چنیبیستی و دواتر له‌گه‌ل ئه‌ودا مردیست و به‌ره‌و
 جیهانیکی دی کۆچیر‌کردیست. له‌ کۆتایی ئه‌و شه‌وه‌دا تیگه‌یشتم که‌ چند
 ساله‌، من و غزه‌لنوس به‌ خه‌یالی یه‌کدا سه‌فه‌رده‌که‌ین، باغه‌کانمان له
 جیگایه‌کدا تیکه‌لا‌وی یه‌ک بو‌وبوو. ئیستا غزه‌لنوس دوا‌ی مردنی خۆی
 باغه‌کانی بۆ من جی‌ه‌یشتبوو، بۆ هاو‌پۆی بی‌که‌س و ته‌نها‌که‌ی خۆی که‌
 جگه‌ له‌م باغانه‌ خۆشی دیکه‌ له‌ ژیا‌نیدا نه‌بوو. ئه‌و شه‌وه تا توانیم
 تیر سه‌یری گو‌لی قه‌شه‌نگ و گیای خه‌یالا‌ویم کرد و به‌ غمه‌وه له
 باغه‌کان هاتمه‌ده‌ری. پۆژی دواترم سه‌رتاپا له‌گه‌ل شبردا برده‌سه‌ر، که‌
 ئیستا به‌ جو‌ریک ده‌خوارده‌وه له‌ توانا و تاقه‌تی له‌شه‌ چکۆلانه‌که‌ی
 زۆرت‌ریوو. شبر له‌ و ماوه‌یه‌دا ئه‌و خه‌یاله‌شی له‌سه‌ری خۆی ده‌ر‌کرد، ئه‌و
 کی‌ژه‌ چاو جوانه‌ بکاته‌ خیزانی خۆی که‌ پۆژیک له‌سه‌ره‌ی وه‌رگرتنی
 موچه‌ی که‌مه‌نداما‌ندا بینیبوو، ئه‌وه پتر تووشی مه‌راق و غم و تو‌په‌یی
 ک‌رد‌بوو. شه‌و به‌ر له‌وه‌ی شبر به‌جی‌ه‌یتم خا‌ولییه‌ خو‌ینا‌ویییه‌که‌ی سه‌ر
 له‌شی غزه‌لنوسم دا‌یه و گو‌تم «پیشمه‌رگه‌ شه‌ریف و غه‌مگینه‌که‌ی
 نیشتمان، ئه‌م پارچه‌ ئاو‌ریشمه‌ تا هه‌تا‌ه‌تایه‌ به‌و خو‌ینه‌وه هه‌لگه‌ره»،

کللی باغه‌کانی خه‌یالیشم خسته به‌رده‌ستی و گوتم « ئه‌م کلیلانه‌ش لای خۆت قایمبکه و تا هه‌تا هه‌تایه نه‌یده‌یت به‌که‌س، ئه‌مانه کللی کۆمه‌لێک باغی خه‌یالین، شه‌ویک له‌ شه‌وان کۆمه‌لێک پیریژنی په‌شپۆش دینه به‌ر مالت و پێتده‌لێن شبری قژزهرده‌، غه‌مگینترین کۆنه‌ جه‌نگاوه‌ری دونیا، گۆله‌کان وه‌خته‌ سیسده‌بن و کاتی ئاودانیان هاتووه‌ . ئه‌وکات تو ده‌بێت بجیت و ده‌رگاکانیان بۆ بکه‌یته‌وه‌» ... شبر کلله‌کانی لیوه‌رگرتم و گوتی «گه‌ر ئاوها ئیفلج نه‌بوومایه‌، نه‌مه‌ده‌هیششت تو برویت، خۆم ده‌مکوشت». یه‌کدیمان ماچکرد و مالاوایمان له‌ یه‌کدی کرد و به‌خۆم و ده‌مانچه‌که‌مه‌وه‌ به‌ره‌و نویمیران که‌وتمه‌ پێ.

که‌ له‌ ژێر ته‌له‌به‌نده‌کانه‌وه‌ خۆم کرد به‌ نویمیراندا، باران ده‌باری. وه‌ک ده‌ستیکی نه‌ینی بمبات، دوا‌ی ئه‌و نه‌خشه‌ ورده‌ که‌وتم که‌ شبر له‌ هاوپییه‌کی دێرنی خۆی وه‌ریگرتبوو. جه‌غه‌ری مه‌غۆلی له‌ ناو حیزب و ده‌ره‌وه‌ی حیزبیشدا دوژمنی زۆربوو، به‌لام به‌ حوکمی ئه‌وه‌ی سه‌له‌ها بوو له‌ ئارامیدا نوقمبوو، که‌س هه‌ره‌شه‌ی له‌ مال و ژیا‌نی ئه‌و نه‌ده‌کرد، به‌ چه‌شنیک دلنیا و خاترجه‌م بوو وه‌ک پیاویکی ئه‌مین و بێت‌رس ده‌ژیا. سه‌عات نو‌ی شه‌و من له‌ زه‌نگی ماله‌که‌یانم دا، یه‌کیک له‌ پاسه‌وانه‌ تایبه‌تییه‌کانی کردییه‌وه‌ . پاسه‌وانیکی مندالکار بوو، له‌ ته‌مه‌نی ئه‌وسای من و مه‌غۆلیدا ده‌بوو که‌ پێش بیست و پێنج سال چوینه‌ ناو شانه‌کانی ئیغتیا‌لاته‌وه‌ . به‌و که‌نجه‌م گووت «به‌ مه‌غۆلی بلێ حه‌سه‌ن تۆفانی هاو‌پیت هاتۆته‌ میوانیت... خۆی ده‌مناسیت». سیازده‌ سال بوو مه‌غۆلیم نه‌بینیبوو. که‌ هاته‌ ده‌رێ وه‌ک جاری جاران چکۆلانه‌ و له‌ ئه‌ستور و لووت پلشاهه‌ و ناشیرین بوو. دنیا زۆر گۆپابوو، که‌چی مه‌غۆلی هه‌ر وه‌کو خۆی بوو، ته‌نیا که‌می‌ک له‌ جاران قه‌له‌وتر و ده‌ستخ‌تر و بازوو قه‌وت‌تر هاته‌به‌رچاوم، له‌وه‌ بترازیت نیگای هه‌مان نیگا و ده‌نگی هه‌مان ده‌نگ و پۆخی هه‌مان پۆح بوو. ویستی پوخۆش و ئیسک سووک

دەریکەوێت، بەلام لەبەر پوناکی گلۆپە کزەکەى بەردەرگادا نارەحەت و دوودلییەکی زۆریشم لە سیمایدا خۆیندەو. پێی شەرمبوو نەمباتە ژوورئ، بەلام دلنیابووم لە ناخدا گرژ و لە دلدا پر گومانە. سەرەتای وایدەزانى بۆ جێبەجێکردنى کارىک یان بۆ تکایەک چوومەتە لای. بەخێرەاتنى کردم و گووتى «حەسەن تۆفان، بێت و نەبێت دواى ئەم هەموو سالا بۆ کارىک یان واسیتەیک پووت لە قاپى من کردووە... گەر وەهایە بێتەوێ لێم زویرییت، هیچم بەدەست نیه و ناتوانم هیچت بۆ بکەم». من هێشتا لە تەماشای چلچرا و گلۆپ و گۆلدانى ژوورە پازاوەکەى ئەودا نوقمبووم، خۆشەحالبووم کە گەشتومەتە بەردەمى. ویستم بەر لەوێ دەمانچەکەم دەربهێنم و لە دوورەو بەدەستووری جاران گۆللەکانم لە تۆلەى نەوجەوانى چینی و غەزەلنوس و هەموو ئەوانى دیکەدا بنێم بە سنگیەو، کەمیک لە نزیکەو تەماشایبکەم. گووتم «جەغەرى مەغۆلى مەترسە، بۆ هیچ کارىک نەهاتومەتە لات، دەزانم تۆ تەنیا خەلکت پێدەکوژن، لەوەزیاتر بە کەلکی هیچى تر نایەیت». قسەکانم وەک سەرەتا پەقبوون، دەمزانی چ پیاویکی ترسناکە، بەلام بە دەنگە خۆشەکەى گووتى «کەوايە بۆ هاتوویت؟». بە هیمنى سەیرمکرد و گووتم «جەغەر بۆ غەزەلنوست کۆشت؟». سەیریکیکردم و گووتى «هاوڕێت بوو؟». وەختبوو وەلامیبەدەمەو، وەختبوو بکەومە قسە و گۆرینەوێ مانا لەگەڵیدا، بەلام دەستیکی قوول لە ناووە گەروى گرتم و نەیهێشت. ئەو دوو جیهانەى کە بۆ هەتاهەتایە لێکداپراپوون، نە دەبوو بەریەک بکەونەو. مەغۆلى تارماییەکی ترسناکی خۆم بوو، ئەو نیوەیەى من بوو کە باغەکان کوشتبوویان، ئەو نیوە سامناکە بوو کە هوشیاری و وێژدان و غەزەل بۆ هەتاهەتایە خەواندبوویان. نیوەیەک بوو لە دەروەوێ من و دوور لە من و دوژمن بە من. دەبوو تا هەتاهەتایە هەروا دوور و نادیار و بێدەنگ بمینیتەو، ئارەزوویەکم نەبوو قسەم بۆ بکات و گوێبگیرم... دەنگى ئەو

نه دهگه يشته گوځى من، نه و له كۆشكه كانى نويميران و من له باغه كانى خيالدا ده ژيام... كه سه يري كورسى و ميژ و چلچرا گرانبه هاكانى نهوم كرد، دلنبايوم هه موو نه وهى نه و له ژيانيدا به ده سته پيئاوه، هه موو نه كومه له ميژ و ته پلهك و چلچرايهى حيزب بوى په خساندوه، يهك غونچه باغه كانى من ناهيتيت. سه يرمكرد و دلنبايوم نامه ویت هيچ سفره يهك جگه له مهرگ كومانبكاته وه. نه وهى باغ و غه زهل ليكيان جيا ده كاته وه هيچ شتيك ناياننيت وه به يه كه وه. كه سه يرمده كرد تارمايه كي پير و له شقورس هاته به رچاوم، جانه وه ريكي چلكن و ديژ كه چند سال له مه و بهر له ده ستي من به ربووه و هيدي هيدي بوته نهوم درنده ناشيرين و درژوه. ده بوو تا هه تاهه تا به بڼه ننگ بيت، ده بوو وهك سته يريكي قورس و سه نكين هه رگيز نه يه ته زمان و قسه نه كات. بيته وهى وه لامبيده مه وه هه ستام و ده مانچه كه مده رهيئا، ساتيكي سه يربوو، سيازده سال بوو، له دواى كوشتنى نه و ژنه بيگونا مه وه ده مانچه م له پووى كه سدا به رزنه كرد بووه وه، ويستم وهك جاري جاران نيچيره كه م فرياي دوودلي و گومان و ترس نه كه ویت، ويستم نه و ماوه يه ي پينه به خشم بتوانيت بير له مردن بكاته وه. به لام له و كاته وهى ده ستم بهر ده سكي ده مانچه كه كه وت، له و ساته وهى ده ستم به ناراسته ي مه غولي به رزكرده وه، وهك موچر كيكي سامناك بمهه ژي نيت، وهك هه موو گوله كانى دونيا په لامارمبدهن، وهك كومه ليك دهنگ له دووره وه هاوارم ليكيان، زاوه ژاويكي ترسناك له پوچمدا دروستبوو، شتيك بوو وهك نه و دوخه ي چند ساليك له مه و بهر له يانه ي پياو كورژه بيثيشه كاندا تووشم هات. له ناكاو سه رم پرپوو له دهنگي ته قه ي كوژ، له يادگاري نه و ناله و شريخانه ي له ياده وه ريمدا كپ بوويون، هه ناسه م پرپوو له بوئي باروت، باروتى نه و فيشه كانه ي من و مه غولي پيكي وه ته قانده بوومان، سه يري ده ستي خوم كرد و هه لمي زه مانكي مردوو و هالوي قه پنيكي خوياناويم له نيوان په نجه كانمدا بيني، له تريكم بو پيشه وه دا و وه ختبوو

به سهر میزه کاندای بکه وم . ویستم په نجه بنیم به په له پیتکه ی ده مانچه که دا و به ناگایمه وه، به لام نه و بونی گولاره وهک لیشاو دهات به سهرمدا، نه و بونی گولاره ی پیزو به رده وام له دورره وه بانگیده کردم، ده بیردم، منی شیتانه راده کیشا، وهک دوی نه فسونیک که وتبم چاوم لیکنای و به ره و مه غولی پویشتم . ده مویست ده ست راستبکه مه وه و فیشه که کان بته قیتم، به لام له بری نه وه پیچم خوارد و به لادا هاتم و که وتم ...
که دوی چند ساعات به ناگاهاته وه، له ناسایشی نویمیران بارونی خه یال له سهرسهرم پیده که نی .

دوا ویستکه زستانی سالی ۲۰۰۷

کاتییک ماجة لانی راسته قینه یان هیئا بو زیندان جگه له و نه تله سه کونه ی دنیا هیچی دیکه ی پینه بوو . کاتییک به و قره دریژ و بالای به رزه وه له ده رگای زیندانه که هات به و دیودا سامیکی وه ها که وره ی هه بوو ته وای دیله کان ماوه یه کی دریژ پیده نگبون و سه یریانده کرد، له سه رکرده یه کی که وره ده چوو که له جهنگدا به زیبیت و ئیستا به دیلی هاتبیته شوینیک که شایسته ی پادشاکان نییه . له یه کهم ساته وه منی خاترجه مکرد و گووتی هه موو مندا له خه یالیه کانی سپاردوه به نه فسانه و دلنیا یه له دهستیکی نه میندان . من به که رمی هه والی شالوو توتم لیپرسی و گووتی «نه فسانه سویندی خواردوه هه رشتیک که بکریت و نه و کوپه به خته وهریکات، دریفی ناکات» . من و حه سه ن زور غه می سه رگه ردانبوونی مندا له کانمان بوو، به لام نه و هه ردهم له دلسوزی نه فسانه و دل که وره یی نه و خانمه دلنیا ی ده کردینه وه . که یه که مجار

سه‌یری دیواره‌کانی زیندانیکرد و به ترسه‌وه دهستی لیدان به منی گووت «ماجیدی هاوپیم به دریژی ژیانم له‌م دیوارانه هه‌لهاتووم، چهند ساله له‌م دیوارانه هه‌لدیم، به‌لام مروّف که مه‌حکوم بوو، چهنده هه‌لبیت و چهنده دور بپوات دیت، هه‌ر دیت و له‌هه‌ر ده‌ور و زه‌مانیکدا بووه، حوکمی خوئی ته‌واوده‌کات». پیده‌چوو هه‌موو ژیا‌نی ترسیکی وه‌ها له‌ دووی بووبیت که پۆژیک له‌ پۆژان دووباره ده‌که‌وینه‌وه وه‌ها زیندانیکه‌وه . گووتی «سه‌رتاپا عومرم ئازاد و له‌ ژیر ئاسمانی پر ئه‌ستیره‌دا گه‌راوم، تا گه‌ر که‌وتمه‌وه به‌ندی و بوومه‌وه دیل، به‌رگه‌ی دیواره‌کان بگرم...». ئه‌و ماوه‌یه‌ی که پیکه‌وه له‌ زیندان بووین، هه‌یه‌ت و خوشه‌ویستی ماچه‌لانی راسته‌قینه به‌رده‌وام له‌ به‌رچاوم زیادیده‌کرد.

ماچه‌لانی راسته‌قینه له‌ قاوشی سی به‌ تۆمه‌تی کوشتنی غه‌زه‌لنوس و هه‌سه‌نی پیزۆ له‌ قاوشی پینچ به‌ تۆمه‌تی هه‌ولدان بو کوشتنی جه‌غه‌ری مه‌غۆلی و من له‌ قاوشی یازده به‌ تۆمه‌تی ده‌ستدریژی بو ناموس گیرابووین. من و هه‌سه‌ن گونا‌هیک‌ی دیشمان له‌ئه‌ستۆبوو که تۆمه‌تی به‌شداریکردن بوو له‌ نویسی کتیبکدا شه‌ره‌فی و لات و پاکی ده‌ولت لکه‌دارده‌کات. پۆژیک داوه‌ری گشتی بانگیکردم و کتیبه‌ دزراوه‌که‌ی مه‌رگی پیشاندام و گووتی «ماجید عه‌بدولپه‌حمان گول سۆلاف، تۆ سه‌روکاریکت به‌م کتیبه‌وه هه‌یه‌؟». من بیئه‌وه‌ی سه‌یری کتیبه‌که‌ بکه‌م گووتم «به‌پیزی، ئه‌و کتیبه‌ گه‌وره‌یه‌ی جه‌نابت ده‌یینی لاپه‌ره‌ لاپه‌ره‌ به‌ ده‌ستوخه‌تی من نوسراوه‌ته‌وه». داوه‌ر هه‌موو قسه‌کانی منی تۆمارکرد و گووتی «حه‌یف بو تۆ کوپم... تا ئیستا تاوانباری وه‌ک تۆ گه‌مزه‌م نه‌بینوه، وای به‌حالت کوپم که خراپ تیوه‌گلاویت، به‌راستی دلم به‌ جوانیت ده‌سووتیت».

ئه‌گه‌رچی من خراپ تیوه‌گلابووم، به‌لام هاتنی هه‌سه‌نی پیزۆ و ماچه‌لانی راسته‌قینه بو زیندان که‌میک له‌و ده‌رده‌ی که‌مکردبوومه‌وه .

ماجەلان لە شەوی یەكەمەو نەخشەكەى دەرھینا و دەستیکرد بە گێرپارەوێ چیرۆكى گەشتەکانى خۆى بۆ زیندانىیەکان. حیکایەتى گەشتەکانى ماجەلانى پاستەقینە ھێز و تینى دایە منیش بکەومە گێرپارەوێ سەفەرە خەيالىیەکانى خۆم. ئیدى وای لێھات شەو تەواوى زیندانەكە بە نۆرە گوێى لە چیرۆكى گەشتەکانى من و ئەو دەگرت. گەشتەکانى ئەو چەند گەشتى پاستیبوون ھێندەش سەفەریكى درێژیوون بە خەيالدا، سەفەرەکانى منیش چەند گەشتى خەيالىیوون ئەو نەدەش سەرشاربوون بە حەقیقەت، من و ئەو دوو دیوى یەك مەخلوقبووین، دابەشبوونى یەك دونیابووین بەسەر دوو نیویدا. لە زیندان كەس ناوى پاستەقینەى ئێمەى نەدەزانى، ھەردووكمان ماجەلان بووین، یەكێكمان پاستەقینە و ئەویدیماڤ خەيالى، بەلام پێكەو یەك وێنەى جیھانمان بۆ ئەو دیلانە دروستدەكرد كە لە زیندانى تال و تاریكى خۆیاندا دوور لە خەيال و لە حەقیقەت دەژيان. لەو زیندانەدا دەیهەا شەوى قەشەنگمان بە گێرپارەوێ چیرۆك و باسکردنى جیھانى جیاواز و پەنگاو پەنگەو بەسەربرد. بۆیەكەمجار لەو زیندانەدا و لە چیرۆكەكانى ئێمەدا خەيال و حەقیقەت بەپاستى ئاشتدەبوونەو و پێكەو دەژيان... شەویك ماجەلانى پاستەقینە دەستى بە قزیدا ھینا و پێیگوتم «گول سۆلاف، تەنیا مەزۆفى دىل یان كەسانێك كە بەپاستى ئازادن دەتوانن خەيال و حەقیقەت پێكەو ئاشتبكاتەو، ھىچ ژيانێك لە ژيانى مەزۆفى نیو دىل و نیو ئازاد ناخۆشتر نییە». دەستى خستە سەرشانم و گووتى «ماجیدی گول سۆلاف، گەر مردم ئەو لە بیرمەكە... یان بە تەواوەتى دىل بە وەك ئەمەو، یان بەپاستى ئازاد بە... لەو زیاتر ھىچى دى قەبوول مەكە». ئیستا زۆر بیرى ئەو شەوانە دەكەم... كە تاریك دادەھات سەرپاى زیندانەكە بە پاسەوان و بەرپۆھەرى زیندانیشەو لە دەورمان كۆدەبوونەو و ئێمە باسى گەشتە ئەفسوناوییەكانى خۆمان بۆ

ده كړدن. به پړوه بهرې زیندانه كه كورپكې ده موچاوپېر و نه سمر و دهم به خنده بوو، گهرچې نیمه چاوپكېك و تنمان نه بوو، به لام نه و جارېك پړگای به نه فسانه دا بیت بۆ لای ماجه لانې پاسته قینه. كه نه فسانه هات به چپه نه فسوناو پیه كانی نیوهی زیندانه كه ی شیتكرد، دواچار وازی له میرده كه ی هینابوو، بۆ نه وهی شوو به ماجه لان بكات. نه و هوالی منداله خه یالیه كانی بۆ هیناین و گووتی به كومه كي نه وره سی خوشكت و هندیك ژنی ديكه هه موو باشن و له هیچیان كه م نییه. له و ماوه یه دا دووچار بارونی بوكه شوشه سهر دانیكردم، بارون یه كه مجار زور سهر نه نشتيكردم و گووتی «پیمگووتی نویمیران دهریایه. سهرتاپای شه پۆلی نه پنییه. گهر دلۆپك نه پنییش دهر به پنییت هیچ له و دهریایه تیناگیت... تو چ بئ میشكیكیت ده سته به بیت گورپك هه لده دیته وه و لاشه یه كه ده به بیت... كئ هیه به تیگه یشتن له یه كه لاشه له م مه له كه ته تیگات؟». دواتر به قوولی باسی گوناھی منی كرد. به و زمانه تایبه ته ی خوی، تیكستیكي دريژی له سهر هیزكي گهر دونی بۆ خویندمه وه كه واده كات من ماجیدی گول سؤلاف بم، دیلبم، بئ پاشه پوژیم، نه ویش بارونی بوكه شوشه بیت، پر شكۆ بیت، نازاد بیت و به خته وهر بیت. به پای بارون من گهر له سهره تاوه گویم له پینمایي و قسه كانی نه و بگرتبایه، توشی به ختیكي وها سیا و پوژكي وها رهش نه ده هاتم. من گوتم «بارون جه نابت پاسته كه بیت... من ته واو له قسه كانی نیوه تینه گه یستم و نیستا ده بیت نه و سزایه م قه بول بیت كه نه نجامی سهره پوژی خومه». ده ستيكي به پریشه سپیه بریقه داره كه یدا هیناو به چرپه وه پنیگووتم «من پیمگووتی، نه م شاره وهك تیه نییه... پیمگووتی. نه و دیوهی له به ردهرگای نویمیران وه ستاوه نه وانه ده كوژیت كه مه ته له كه ده زانن، نه وهك نه وانه ی كه نایزانن. له نویمیران نه وهی مه ته له كه هه لبه پنییت ده كوژیت. بیرتچووه وه یان چی؟ من

یەكەم پۆژ ئەوێم پێگوتی... یەكەم پۆژ. تۆش بەشیکی مەتەلەكەت
هەلەینا... ئەو بەسە تا دەمریت پرسیوا و بەدبەختییت. هەموو ولاتەكە
بە هەلە دەپوات. ئەستێرەش بە راستی بەسەر ئەم شارەدا پاناویرییت،
مانگیش خوار تریفە ی دەگریته ئەم شارە مەلەونە... بەلام پێمگوتی
هیچ بارۆنێك نییه یارییەكە ی تۆ قەبوولبكات، منیش قەبوولی ناكەم،
تۆ منت پوو زەرد كرد و پەشیمانیت بۆ هێنام». بارۆن بە راستی لە
غەمی مندا بوو، وەلێ من دەمزانی هیچی بۆ ناكړییت و ناشویرییت هیچ
بكات، ئەوانی دی زۆر لەو بەهێزتر و بەدەسەلاتتر بوون. جاری دووێم
كە هات بۆلام نامە یەكی تیشكان تاهیری پێبوو، گوتی «زۆر بە نهێنی
داوێتی بە من. ئاگات لێبێیت و دەری نەخەیت». نامە یەكی چكۆلانە بوو،
چەند دێرێكی كورتبوون، گوتیبووی من بە راستی تۆم خوشویست. تۆ
لە هیچ یەك لەو پیاوانە نە دەچوویت كە من بینووم، تۆ لە بارۆنەكان
ناچیت، حیاكایەتەكانت زۆر خوشبوون، تۆ زۆر كووری باشیت، تۆ زۆر
كووری قۆزیت. بەلام گەر وام نە كردایە بارۆنی خەیاڵ و بارۆنی مەدەنی
لە زانكۆ دەریان دەهێنام و دەریان دەكردم... من یەك ئومێدم هەیه كە
بمبورییت و رقت لێم نەبێت.

دەمزانی قسەكانی تیشكان لەو درۆ ئەبەدیانیە كە كچان دواى هەلە
گەرەكانی خۆیان دەینوسن، لەبەر ئەو جۆرە درۆیانەش بوو نە مەدەویست
بکەمە ئەفینەو. پۆژێكی باران بوو، نامەكە ی تیشكانم لە حەوشی
زیندانەكەدا دپی و بە جێمەپشت لێزمە و پەهێلە ی زستان لە گەڵ خۆیدا
بیبیات. كە بەسەر و پوخساری تەپەوێ گەرامەوێ بۆ ژووڕەوێ دیمەنی
فلیمەكە ی جێسیكە لانگم هاتەوێ یاد، جوانی كوشندە ی ئەو كچەم
هاتەوێ یاد كە نە مەدەزانی كێیە و لە كۆیوێ هاتووێ و بۆ دەرەق بە
من ئاوەها بەدبوو.

هەموو زستانی سالی دوو هەزاروپێنج لەو زیندانە بووین، هیچ هەوالێك

له دادگایکردنمان نه‌بوو. له سه‌ره‌تای به‌هاردای سه‌روغه‌سالی بارونی
 خه‌یال ده‌رکه‌وته‌وه. رۆژیک له نیسانی سالی دووه‌زاروپینجدای، بارون
 هر سی‌کمانی بانگکرد بۆ ژووریکی تایبه‌تی له زیندان و گووتی
 گهر بمانه‌نه بهر دادگا حوکه‌کانمان رۆز قورس ده‌بیئت، له‌به‌رئه‌وه
 له نه‌نجومه‌نی بارونه‌کان و لای جه‌نابی سه‌رۆک تکاو پیشنیاریکردوه
 بمانه‌خشن به‌و. ئه‌و به دریزی باسی ئه‌وه‌ی بۆ کردین که چتر
 وازی له‌وه هیناوه شاریکی خه‌یالی دروستبکات، گووتی ئه‌مڕۆ خولیای
 وه‌های نییه و جۆره ئومیدی وا په‌روه‌رده ناکات، ئیستا گوندیکی دیرین
 و پوخای خۆی و باپیرانی هیه، گوندیکی چه‌په‌که له‌وسه‌ری دونیا، له
 ناو چیا عاسیه‌کاندا، له گوشه‌یه‌کی سه‌ختدا که چیاکانی ئه‌م ده‌قه‌ره
 تییدا به‌یه‌کده‌گن. ئا له‌و ده‌قه‌ردها که پشتی پادگای گه‌وره گه‌وره‌ی
 سوپای تورکیه، خۆره‌لاتی کۆمه‌لێک بنکه‌ی گه‌وره‌ی پاسدارانه، له‌ویدا
 ده‌یه‌وێت گوندیکی چکۆلانه‌ی بۆ دروستبکین. بارون ماندوو و بیسه‌بر
 هاته پیشچاوم، پیشتر له لیپرسینه‌وه‌ی هر سی‌کماندا به‌شداریکردبوو،
 به‌لام دواى ئه‌و ماوه‌یه له‌پتر و بیکه‌یفت‌ره‌مبینی. هر سی‌کمان ر‌قمان
 لییبوو، ده‌مانزانی ئه‌و له پشت کوشتنی غه‌زه‌لنوسه‌وه‌یه. ئه‌و به‌سه‌ریک
 ده‌یویست له هه‌موو دونیامان دووربخاته‌وه، له چیرۆکه خه‌یالیه‌کانی
 ئیمه‌ ده‌ترسا که شه‌وان زیندانی ده‌هینایه جۆش، ده‌ترسا سبه‌ی
 له‌شکرێک له پۆله‌به‌ری خه‌یالی له‌م به‌ندیخانه‌یه‌وه بیته‌ده‌ری و به‌هیچ
 نه‌گیرینه‌وه، به‌سه‌ریکیش ده‌یویست تا هه‌تا‌هه‌تایه له ژیر چاوه‌دیری
 خۆیدا بین. هه‌سه‌نیش پای وابوو بارون به‌ هر نرخیک بووه ده‌یه‌وێت
 بمانکات به‌ کریکاری خۆی... بریاریدا‌بوو به‌و جۆره خه‌یالمان بکوژیت.
 یه‌کیک له بارونه‌کانی دۆستی پیشنیاری ئه‌وه‌ی بۆ کردبوو بمانخاته ژیر
 کار، چونکه گهر م‌رۆف بازوو و جه‌سته‌ی ماندوو‌بوو، ئیدی خه‌یالاتی
 ده‌م‌ریت. قسه‌کانی بارون بۆ ئه‌وه نه‌بوو پرسمان پێبکات، به‌لکو بۆ

ئەو بوو ئەو بېرىارەمان پى پابگە ئىت. بەر لەو ەى بېرات كاغەزىكى
دەرھىنا و بېرىارى لايەنە بالاکانى پىشانداين كە ئىمەيان خستۆتە ژىر
پەحمەت و بەر ئاموزشى ئەو تا كۆمەكمانبكات ببىنەو بە ھاوالاتى
باش. گووتى «سەرۆك خۆشحال دەبىت ببىستىت ئىو بوونەتەو بە
ھاوالاتى دلسۆز و نىشتىمانپەرور».

دو ھەفتە دواى ئەو، دەمەو بەيانىكى زو، خۆى و شەش پاسەوان
ھاتن و ئىمەيان برد بۆ ناو چىا دورەكان. كات وەھا زو بوو نەدەكرا
خواخافىزى لە زۆرەى برا دىلەكانمان بگەين. چوار سەعات بە ئوتومبىلىكى
سەربازى پۆىشتىن و دواتر لە جىگايەك پىادەبووين و لەوئە بە پى
نۆ سەعات بە چىايەكى سەختدا سەرکەوتىن، ئەو يەكەمجارىو لە
ژياندا دەرەو ى شار ببىنم، ئەگەرچى دىلبووم، بەلام خومارى ببىنى
سروش و مەستى ببىنى ئەو ھەموو چىا گەرەى بووم. دواچار دەمە و
ئىوارەىكى درەنگ گەىشتىنە ئەم گوندە، پىدەچو بارۆن زۆر بىرىكردبىتەو
تا گەىشتۆتە ئەو قەناعەتەى ئىمە پەوانەى ئەم گۆشە عاسىيە بكات
كە ھىچ مەخلوقىك نەيدەتوانى بە ئاسانى لىى ھەلىت. ناو كەند و
بەردەلانىكى سامناك بوو، چوارەورمان سەرتاپا لوتكەى وەھا سەرکەش
و شاخى وەھا ساف و بەردەلانى وەھا سەختبوو، ھىچ چىابەزىنىكى
چاپوك ئاودىويان نەدەبوو، ئەملالامان كەرتە شاخى وەھا سەرىبوو من
ئىستاش كە سەرىباندەكەم لە نىگايان دەرترسم. بنگەىكى پۆلىس لەسەر
دەروازەى ئەو تەنبا پىگايەدا بوو كە ئىمەى بە دونياو گرىدەدا. بارۆن
ھىچى لەو بارۆنەى جاران نەدەچوو، ئىستا پىاوئىكى پىش ھاتووى ماندو
و ئاومىد دەھاتە پىشچاوم، شتىك لە پوخسارىدا بوو غەزەلنوسى ياد
دەھىنامەو. وەك ئەو ى نىو بىخەيال و بەدەكەى غەزەلنوس بىت و
بەسەر زەويدا وىل و ئاوارەبووىت. ئەو ئىوارەى لە نزىكەو سەرىمكرد
و گووتم «خوای گەرە، چۆن ئەو ھەموو ماوەى، ئەو لىكچوونەم لە

نيوان پوخسارى ئەو و غەزەلنوسدا نەبىنيو، چۆن نەمبىنيو؟». لەو ساتەدا ەك شىت ەموو ئادەمىزادەكانم بە زنجىرەيەك وئەى ئاويئەى يەكدى دەبىنى، مرقم ەك كۆمەلىك مەخلوقات دەھاتە پىشچاۋ كە يەك نيوى دژ و تەواوكارى يەكن، واھاتە بەرچاوم ەك ئەوى مرقم سەرەتا نوتفەيەكى چكۆلانەبوويىت و تەقىنەوہيەكى گەورە كردبىتى بە مليۆنەھا بەشەو، ەەر ەك چۆن پۆژىك لە پۆژان تەقىنەوہيەكى مەزن گەردونى لە پنتىكى چكۆلەى ناو ەدەمەوە كردوہ بە مليونەھا ئەستىرە. مرقم ەك بوونەوہرىكى مەيمونئاسا ھاتەبەرچاۋ كە بەردەوام لە ئاويئەيەكەوہ بەرەو ئاويئەيەكى دى بازەدات و لە ەەر ئاويئەيەكدا بەشىكى ژيان تاقىدەكاتەوہ. بارۆنى خەيال بىخەبەر لە خەيالى من بە غەمەوہ گووتى «ئەمە شوپن گوندىكى كۆنە، مەلبەندىكى دىرنى باب و باپىرانى مەن. ەەر كاتىك لە ئاوەدانكردنەوہى ئەم گوندە بوونەوہ ئىدى ئازادن. ئىشېكەن و ماندووين... شەو و پۆژ بنىنە سەريەك و تەواوى ھىز و تىفكرىنى خۆتان بنىنە سەر ئىش. تا پۆژىك نۆرتەر ئىشېكەن، پۆژىك زووتر ئازاددەبن. تا جوائتر و قەشەنگتر ئىشېكەن، دلنەرمتر و كراوہتر و بەرپەحمتر دەبم. گەر خەيالى ھەلھاتنىش كەوتە سەرتان ئەوئ سنوورى توركييا و ئەوئش سنوورى ولاتى عەجەمانە... زۆرم بۆ گرنگ نىيە گەر لەوئوہ ھەلبىن، پاكردن لە نىشتىمانىش جۆرىكە لە مردن. من چىدى باكم بە مردنى خۆشم نىيە... ەموو مانگىك چى شتىكتان پتويستە بىنوسن و بىدەن بە پاسەوانەكان. ەموو شتىك دابىندەبىت تەنيا خەيال نەبىت».

ئىدى لەو ئىوارەيەوہ ئىمە بارۆنمان نەبىنيوہ. پاسەوانەكان دەلەن ھەندىچار دىت و لە دوورەوہ سەيرىكى ئىشەكانمان دەكات. دەلەن بە چەند مانگىك جارىك لەسەر قوتەيەكى چكۆلانەوہ بە دوورىين لىمان دەپوانىت... بەلام لەو كاتەوہ ئىمە پووبەپوو بارۆنى خەيالمان نەبىنيوہتەوہ.

ئىستا شەو و پۆژ لەم گوندەدا ئىشەدەكەين، سى پىاوى پىشن و
 تۆزاوین. هەندىجار نەورەسى خوشكم و خانمى چرپە ئەفسوناوبىهەكان
 نامەمان بۆ دەنن، هەر نامەيەك ئىمە بىنوسىن و ئەوان بىنن وشە بە
 وشە دەخوینن. نامەكانمان جگە لە سلاو و هەوال پىرسىنى ئاساى
 زياتر هىچى دىكەى تىدا نىيە. چەند مانگى يەكەم بەر لەوێ يەكەمىن
 خانوو بۆ خۆمان تەواوبەكەين، لە چادىكى چكۆلانەدا دەژايين، ئەو پۆژەى
 تەرخونچى هات ئىمە دوازدە خانوو مان تەواوكردبوو، گەر بەم خىزايىيە
 كاربەكەين سالى دوو هەزارو نۆ بەشىكى زۆرى ئەو نەخشە سەرەتايى و
 چكۆلەيە تەواودەكەين كە بارۆنى خەيال لە سەرەتاي كاردا بە پاسەوانەكاندا
 بۆى ناردين، گىرنگى شت لای بارۆن ئەوێ لە سەر نەخشەكە ئىشەكەين
 و خەيالى خۆمان بەكارنەهين. ماجەلانى راستەقینە وەستاي گەرەمانە،
 ئەو پىاوەى بەدرىزايى ژيانى لە دیوارەكان دەترسا ئىستا كە تەماشایدەكەم
 دەزانم چ دەست پەنگىن و چ وردەكار و چ رىك تەنافىكە. بەيانىان سەعات
 هەشت دەچىنە سەر كار و شەوان سەعات هەشت دەست هەلدەگىن، لە
 نۆواندا دوو سەعات بە جىاجىا پشوو دەهين، لەم ماوەيەدا كە پىكەو
 دەژىن توانايەكى گەرەمان تىا دروستبوو خەيالى يەكتر بخوینن، بە
 ئەندازەيەك خولیا و خەونەكانمان تىكەلبوون زۆرجار خەونى يەكتر دەبينن،
 زۆر شەو كە ماندوودەبين و شەكەت لە سەر جىگاكانمان دەكەوين، من بە
 خەيال سوار كەشتىيەكەى جارنم دەبەو و بە پویاردا دەپۆم... زۆر شەو
 هیندە بىرى مندالە نابىناكان دەكەم، لە ژىر بەتانیيەكەم دەگىم.
 شەوێك زۆر بە كۆل بۆ مندالە نابىناكان دەگىم، هەستەكردەسەنى
 پىزۆش لەگەڵمدا دەگى. گووتەم حەسەنى پىزۆ بۆ دەگىت، گووتى
 لەبەر ئەوێ وەك تۆ، بىرى مندالە كۆپەرەكان دەكەم. ئەوكات دڵنایابووم
 من هەست بە هەرجىيەك بكەم ئەوانى دىش هەستى پىدەكەن. دەزانم

ماجەلانى پاستەقىنە نۆر بىرى ئەفسانە دەكات... بەردەوام بىر لە لەشى ئەو ژنە دەكاتەو، كە سەيرىدەكەم دەتوانم ھەموو جەستەى خانمى چرپە ئەفسوناوبىيەكان بە پروتى لە خەيالىدا بىينم، نۆر شەو تا بەيانی بە خەيال لەگەل ئەودا دەخەوئ، ھەندىجارىش سوار ئەو ماتۆرە خيىرا و تىژ و بىتورمىزە دەبئت، بە ھەندىك زەوى و شار و كۆلگەدا سەفەردەكات كە ھەندىجار قەشەنگ و ھەندىجار نۆر غەمگىنن، ئىستا باشتىر تىدەكات كوردبون ماناى ئەوھىيە تا ھەتھەتايە خەرىكى دروستكردى دىواربئت، ئەو پۆژەى لە ماتۆرەكەى دابەزى و لە دورەو بەرەو ئەم شارە گەراپەو، دەيزانى دەكەوئتەو ناو ئەم گەمارۆ گەورەھى دىوارەكان، بەردەوام كە ئىشەدەكات يەك پستەى سەير دەلئتەو كە من تىينانگەم، نۆرجار شەوئش بە دەم خەووە ھەمان پستە دەلئت «ئەى دل چ بازىكى قوولت دا بۆ ناو تارىكى... چ بازىك»، كە ماندوودەبئت و جەستەى دەكەوئت ھاوار بەخۆى دەلئت «بىدەنگ... ھەر دەبايە بئتەو و دىوارى زىندانەكەى خۆت دروستبەكەيت... ناتوانئت تا قىامەت رابەكەيت... ناتوانئت». ئەو نۆر لەبەر خۆپەو قسەدەكات، بەلام ھۆشى ھەمىشە تىژ و زىرەكى ھەمىشە چالاكە. من ھىندە لە ناو خەيالەكانى ئەودا سەفەرمكردو، بە نۆر لەو ولات و زەمىن و ئافرەتانە ئاشنابووم كە ئەو بىنيونى، ھەستدەكەم ئەوئش ھىندە بە خەونەكانى مندا سەفەرىكردو بىست بە بىستى ئەو نەخشە خەيالىيە گەورەھى لەبەرە كە لەسەرى مندايە. حەسەنى پىزۆ كەمتر بىر لە ژن و سەفەر دەكاتەو، گەر بەوئت بۆنى گولبەكەم دەچم بۆ ناو خەونەكانى ئەو، بەردەوام لەگەل كۆمەلەك پىزۆنى رەشپۆشدا لە باغىكى گەورەدايە كە نە مەوداى ھەيە و نە سنوور، ئەو باغە تاكە نىشتىمانى پاستەقىنەى ئەو، لەو باغە زياتر ھىچ شتىكى دىكە لە ژياندا نىيە. ئەو تەى لىزەين شىر دووجار نامەى بۆ حەسەنى پىزۆ ناردو، بەلام ئەو دەلئت «بۆ ئەوھى چىدى بىر لە من نەكاتەو وەلامى بۆ نانوسەو».

هه‌میشه بښده‌لیم ئه‌وه کارښکی باش نییه، به‌لام ئه‌و ده‌لښت «پټوښته
 بڼ خوی بژی و من له بیرکات». هه‌موو شه‌ویک هه‌ر سڼکمان له یه‌ک
 کاتدا بڼ ماوه‌یه‌کی دريژ بیر له تریفه یابه‌حری ده‌که‌ینه‌وه، هه‌ر سڼکمان
 له‌سه‌ر ئه‌وه ته‌باين که ئه‌م گونده ناو بنښین گوندی تریفه. نه‌وره‌سی
 خوشکم له نامه‌یه‌کیدا نوسیبووی تریفه و که‌ه مافوورچه‌کانی به‌چاوی
 خوی بینیه، به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی نامه‌کانمان وشه به وشه ده‌خوینښته‌وه،
 نه‌یتوانیوه هیچی زیاترمان بڼ بنوسیت. من هه‌ندیچار بیر له تیشکانیش
 ده‌که‌مه‌وه و ده‌لیم ناخو ئیستا چی بکات؟ به‌لام نا... زور بیر له
 تیشکان ناکه‌مه‌وه، له به‌رئه‌وه‌ی بیرکردنه‌وه‌ی زور له‌و که‌ه بڼ خه‌یالم
 باش نییه. که‌سمان ناتوانین بیر له پاکردن بکه‌ینه‌وه، هه‌ر که‌ه سڼکمان
 پابکات ته‌مه‌نی دیلیتی ته‌وانی دی دريژده‌کاته‌وه. خه‌سه‌نی پیزو نایه‌وښت
 ئه‌م ولاته به‌جیبه‌ښلښت، ماجة‌لانی راسته‌قینه ده‌یه‌وښت دوا ساله‌کانی ژبانی
 له‌گه‌ل ئه‌فسانه‌دا بیاته سه‌ر، منیش ناتوانم به‌ته‌نیا هه‌لېم... سه‌ره‌تا
 زور بیرم له هه‌لّه‌اتن ده‌کرده‌وه، به‌لام هی‌دی هی‌دی وازم له‌و بیرۆکه‌یه
 هینا و که‌وتمه سه‌ر کار. زور شه‌و خه‌سه‌نی پیزو به‌ده‌نگه ناخو شه‌که‌ی
 هه‌ندیک له غه‌زه‌له‌کانی غه‌زه‌لنوسمان به‌خرابی بڼ ده‌خوینښته‌وه... من
 هه‌موو هه‌له‌کانی ئه‌و به‌خه‌یال راسته‌که‌مه‌وه... ئیستا ئیمه شه‌و و
 پوژ نیشده‌که‌ین، گه‌ر وا به‌روات له چه‌ند سالیکی تردا هه‌موو شتی‌ک
 ته‌واو ده‌بی‌ت. گه‌ر توانیمان سالی دو‌وه‌زاروده یان یازده له‌م گونده
 بیینه‌ده‌ری، ئه‌وکات نازانم خه‌یالمان چی به‌سه‌ر دیت... به‌لام له‌ه‌راستیدا
 که‌سمان به‌ته‌واوی نازانین که‌ی له‌م گونده دیینه‌ده‌ری، پټموایه له
 پاشه‌پوژدا ئه‌م گونده ده‌بی‌ته نیشته‌جی بارونی خه‌یال و پاسه‌وانه‌کانی...
 ئیستا ئیشه‌کانمان زور سه‌خته، هه‌فته‌ی دوو پوژ ئیشمان ته‌وه‌یه به
 هی‌ستره‌کان که‌لوپه‌ل سه‌رخه‌ین، ئه‌وه سه‌ختترین پوژی کارکردنمانه،
 خوشتترین کاتی ئیشکردنیشمان ته‌و کاته‌یه که هه‌ر سڼکمان پټکه‌وه

هيستره كان ده بهين و ئاويان ده دين. هيدي هيدي هه سنده كه م ئيشي زور بو خه يالم خراپه ... به لام ده بيت ئيشبگه م ... له و پوزه وهى چيروكى خومان بو ترخونچى ده گيرپه وه كه ميك هه ست به ئاسوده يى ده كه م. هه ر سىكمان ده زانين ترخونچى بوچى هاتوه، شه ويك هه ر سىكمان ترخونچيمان دانا و پيمانگوت ترخونچى تو بو ئه وه هاتوويت، نهينى ديوانه كانى غه زل و باغه خه يالييه كان له ئيمه ده ريھينيت ... به لام تا مردن هيچ شتيك له ئيمه نابيستيت ... پيمانگوت، ترخونچى ديپر به ديپر قسه كانمان و يادگار ييه كانمان بنوسه وه، نهينى باغه كان و كليله كانى، شوينى ديوانه كانى غه زل و پرگاي گه يشتن به كتبخانه خه يالييه كان له نيوان ديپر و وشه ي چيروكه كانماندايه. ئه و پياويكى دريژ و باريك و فره پوه، هه موو جاريك پييده ليم «ترخونچى، ئه ريمن بتبينيت دللى خوشده بيت كه كوپى وه كو توئى هه يه و شانازيت پيوه ده كات». ئه و پياويكى له وه بيشه رمتره قسه ي به د و سووكايه تى نازاريده ن. له گه ل ئه و هه موو خراپه يه ي ئه ودا، ئيستتا به رده وام چيروكى ژيانى خومانى بو ده گيرپه وه، ئه وه تاكه ئوميدمانه حيكايه تى ئيمه به شيوه يه كه له شيوه كان به وات و بگاته وه گوئى خه لكى ئه م ولاته. ئه و وهك سه گيكي به وه فا بو ئاغاكه ي، ديپر ديپر هه موو شتيك ده نوسيت. من به رده وام پييده ليم ترخونچى به وردى هه موو شتيك بنوسه وه، تيز و دووربين بيخوينه وه، دواتر تيده گه يت باغه كانى خه يال له كوئن، ده توانيت بزانيت مرؤف چون ده توانيت ده روازه ي ئه و باغانه بدورزيته وه. من به راستمه و درؤناكه م، دلنيام ئه وه ي ئه م چيروكه به قوللى بخوينيته وه، دواتر ده توانيت بگاته باغه كانى خه يال ... جاريك، دووان، سيان، بيخوينه وه و سه يرى ناو پوحي خوت بكه، له گوله نهينىيه كانى خوت وردبه ره وه، سه يرى ناو لاله زاره شاردراره كانى دللى خوت بكه و تيده گه يت هيدي هيدي چ ده رگايه كت ليده كرپته وه.

به پۆژ ئیمه به‌رده‌وام ئیشده‌که‌ین و ته‌رخونچی سه‌یرمانده‌کات. ئه‌و
 هه‌موو فی‌ل و مه‌کرێک به‌کارده‌هێنیت بۆ ئه‌وه‌ی به‌ ئاسانی بگاته
 قوولایی نه‌هێنیه‌کان، تیکه‌له‌یه‌که‌ له‌ ماتماتیکناس و پۆلیس. من
 به‌رده‌وام پێیده‌لێم ته‌رخونچی به‌ هه‌موو فریوه‌کانی تۆ راها‌تووم،
 به‌لام ئه‌و به‌و زه‌رده‌خه‌نه‌ سه‌یر و تیکه‌لاوه‌وه، زه‌رده‌خه‌نه‌ی پیاوێک که
 ده‌توانیت گرفته‌کانی سیاسه‌ت و پرس‌یاری قورسی بیرکاریش شیبکاته‌وه،
 سه‌یرمه‌ده‌کات و پێده‌که‌نیت. ئیستا هه‌ر سی‌کمان هه‌موو شتی‌ک له‌سه‌ر
 ته‌رخونچی ده‌زانین که‌ ده‌یه‌وێت پۆچی ئیمه‌ بپشکنێ و قوولایی دل‌مان
 بخوینیت‌وه، له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا هه‌ر سی‌کمان هه‌زده‌که‌ین ئه‌و باغه‌کانی ناو
 دلی خۆی بدۆزیت‌وه. ئه‌و زۆرجار ده‌که‌وێته‌ قسه‌کردن له‌ سه‌ر جوانیه‌
 په‌نه‌ان و شار‌دراوه‌کانی نێو پۆچی خۆی. ئیمه‌ش هه‌ر سی‌کمان باوه‌ری
 پێده‌که‌ین، چونکه‌ هه‌ر سی‌کمان ده‌زانین که‌ مرۆف هه‌میشه‌ باغی‌کی
 جوانی هه‌یه‌ که‌ر بیه‌وێت ده‌توانیت بیدۆزیت‌وه. به‌لام من هه‌میشه‌
 گومانێکی قوولم له‌و پیاوانه‌ هه‌یه‌ که‌ زۆر سه‌رقالی ماتماتیکن، په‌نگه‌
 هه‌له‌بم، به‌لام پێموایه‌ ده‌یان‌ه‌وێت به‌ پێگایه‌کی پێ‌حسابات و له‌ پێگای
 شیکردنه‌وه‌ی کۆمه‌لێک هاوکێشه‌وه‌ بگه‌نه‌ به‌ر ده‌روازه‌کانی خه‌یال. زۆرجار
 شه‌وان ده‌ببینم خه‌ریکی شیکردنه‌وه‌ی کۆمه‌لێک هاوکێشه‌ی دوورودرێژی
 ماتماتیکه‌. هه‌سه‌نی پێژ خۆشی ناوێت، زه‌رده‌خه‌نه‌ و فریو و یاری‌کردنه‌
 سه‌یره‌کانی واده‌که‌ن مرۆف هه‌میشه‌ به‌ گومان‌وه‌ سه‌یری‌کات، به‌لام من
 رقم لێی نییه‌... من به‌رده‌وام دایده‌نێم و ده‌لێم ته‌رخونچی بنوسه‌...
 بنوسه‌... ته‌نیا له‌ پێگای ئه‌م لاپه‌پانه‌وه، له‌ پێگای تیکه‌یشتنی قوول‌وه‌
 له‌م پیت و وشه‌ و چیرۆکانه‌ ده‌توانیت بگه‌یته‌ باغه‌کان... بنوسه‌
 ته‌رخونچی... بنوسه‌... بنوسه‌... بنوسه‌... ته‌رخونچی... بنوسه‌. ئه‌وه
 ته‌نیا پێگامانه‌... نوسین ته‌نیا پێگای ئیمه‌یه‌ بۆ نه‌گه‌یشتن به‌ مه‌رگ...
 نوسین ته‌نیا پێگای پۆژه‌ بۆ نه‌گه‌یشتن به‌ شه‌و.

دواهمین قسه ی ناو یاداشته کانی باروونی خه یال

چیرۆکی سەر ئه و خاوییه مهلعونه چیرۆکی من بوو. من بووم له قولایی دلمدا له نێوان شاعیر و پادشادا دابه شیوو بووم... ئیستا ئه و شاعیره مهلعونه ی ناو پۆحی خۆم کوشت و دهتوانم ئاسووده بم. ئه و پۆزه ی له گه له هه ندیک یاوه ری سهرۆکدا چووین بۆ سهیری ئه و پارچه زهوییه تازانه ی شارهوانی بۆ دروستکردنی شاری خهونهکان تهرخانیکردبوون، تیگه ی شتم بۆ ههتا ههتایه شاعیر له پۆحی مندا مردوه. له دوا ی کوشتنی غه زه لنوسه وه ههسته ده کم ئاسووده بوونیکی بیین، بهلام بۆشاییه کی سامناکیش رووی له ژیانم کردوه. ماوهیه کی درێژ پۆحم ئاسووده بوو، هه مووشتیک له گیانمدا له زهتی له خه فیه بوونی دیقه زمه ی شاعیران ده بیینی. دوا ی کوشتنی غه زه لنوس سێ مانگ چووم بۆ ئه وروپا، ئه مریکیه کان فیزهیه کی کراوه یان بۆ وه رگرتم و گه شتیکی شاهانه م به شاره جوانه کانی دونیادا کرد، چووم بۆ ستۆکهۆلم، کۆبنهاگن، هامبورگ، بهرشلونه، پراگ... کاتیکی له و شاره قه شهنگ و جوانانه دا سه رمه ده خسته سه ر سه رین وه ها خوشحالبووم تهفسیرم بۆ ئه و هه موو به خته وه رییه م نه بوو. هیچ له زه تیک له وه شاهانه تر نییه، له ناو دلتدا شاعیریک نه ییت شه وان بتخاته سه ر پارایی و به ئاگات به ییتقه وه. له و ساته وه ی غه زه لنوسم کوشت و هه سه ن توفان و زوه دی شازه مانم گرت، بپارمدا وه ک پادشاکان بژیم. هه ستمکرد شه ر ته واو بووه و شاعیران و خه یالکاران دۆراون و سزای غروری خویان وه رده گرن. که گه پامه وه بپارمدا هه ر سێ زیندانییه که ی خۆم بنێرم بۆ جیگایه ک، ئیش و دهر د هێدی هێدی

خه‌یالاتیان له بیربهریتیه‌وه. پوژ دواى پوژ دلره‌قتر ده‌بووم، بپیارمدا به‌پیتی شه نه‌خشه‌یه‌ی خوم شاریک دروستبکهم خالی بیت له خه‌یال، به‌لکو پربیت له شک و جاهوجه‌لالی شاهانه، شاریک پربیت له جاده‌ی دریژ و باله‌خانه‌ی به‌رزى فره‌نهم که مروف له په‌نجه‌ره‌کانیه‌وه بتوانیت ته‌نیا دیواری باله‌خانه‌کافی دی ببینیت. نه‌ندازیار و وه‌ستا و کریکاره پر خه‌یاله‌کانم ناچارکرد به‌یانی تا نیوه‌شه‌و به‌رد بکیشن. برایانی دولبه‌رم ناچارکرد ده‌یان دقنم زه‌وی، بومن و بارقنه‌کافی دقستم دره‌خت له‌دواى دره‌خت سه‌وزبکهن. شته‌کانم وامه‌حکم چنبوو، هه‌تا حیزبه نه‌یاره‌کان و پوژنامه‌نوسه بزیه‌کانیش سوسه‌ی هیچیان نه‌کرد. خه‌لکانیتکم دامه‌زراند ئیشیان ته‌نیا شه‌وه‌بوو شه‌و گولانه کوبکه‌نه‌وه که به‌شیویه‌کی سه‌یر و نااسایی به‌شه‌و له‌سه‌ر گزهره‌کی غزله‌نوس ده‌باری. هه‌موو شتیکم خوش و بیتهم هاته به‌رچاو تا شه ئیواره‌یه‌ی به‌ته‌نیا له ماشینه‌که‌مدا له نیوان مه‌کته‌بی کاروباری ئاوه‌دانی و ماله‌وه‌دا به‌ریگاهه‌بووم، له ناکاو شه‌و دیمه‌نهم بینى که‌سه‌ر له‌نوی منی خسته‌وه سه‌ر که‌لکه‌له‌ی خه‌یال. ده‌پویشتم و له باغیکی چکوله و په‌ژمورده‌دا شه‌و خانمه مافوورچنانهم بینى که‌فرشیکی ئاسمانیان ده‌رست، بینیم هه‌ندى گه‌نج و کوپوکال له نزیکه‌وه سه‌راسیمه سه‌یریانده‌کهن. سه‌ره‌تا به‌ریشکه‌وپیشکه‌ی چاو تینگه‌یشتیم و وامده‌زانی هه‌ندى گه‌مه‌ی ماندویتییه، به‌لام له نزیکه‌وه ده‌سته‌یه‌ک خاتوونی تهنک و پوون و قه‌شه‌نگم بینى که‌له‌سه‌ر ته‌وینیکی گه‌وره‌فرشیکی خوداییان ده‌چنی. هه‌ر که‌سیک شه‌و مافووره‌ی دیبیت وایزانیوه له قوولایی مه‌له‌کوته‌وه هاتوته‌خوار، مافووریک هه‌موو سیحریکی شه‌م دونیایه و هه‌موو جوانیه‌کی شه‌م گه‌ردونه‌ی تیتدابوو... پهبوو له‌کوتری زپهرین و که‌وی وه‌نه‌وشه‌یی، پوپی ته‌لا و نه‌وره‌سی بلورین، ئاسکی را‌کردوو به‌هه‌رده‌کاندا و دره‌ختی بلند تا نه‌ندازه‌ی

مانگ. هيچ وشه يهک و هيچ هيژيک نييه بتوانيت جواني ئه و مافووره و
 قوولايي ئه و خه ياله و دووري ئه و خه ونه باسبکات. من له ويڊا تريفه
 يابه حريم بينييه وه... له ويڊا تيگه ييشتم هيچ وهخت نه متوانيوه خه يال
 بکوژم... ئه وهی کوشتوومه ته نيا ئه و نيوه شاعيرهی ناو پوحي خومه
 که له مندالييه وه پاومده نييت. ئه و پوژه و پوژاني دواتر وهک شيتم
 ليهات، کوچه به دواي کوچه شار دهگه رام و گه پهک به دواي گه پهک
 دهسورامه وه، ته نيا ئوميدم ئه وه بوو جاريکی تر له سه ر شه قاميک و
 له کوچه يه کی تر دا ئه و مافووره خه يالييه بينيمه وه، به لام بيسوود بوو.
 هه ستمکرد بينيني ئه و مافووره هه موو غرور و شکومي شکاند و
 تیکهل به خاک و خولي کرد. ته نيا چهند ساتيکی کورت له بهردهم ئه و
 فرشه دا به سبوو بۆ ئه وهی تيگه م چهند دؤراوم، چ سه رکه و تنيکی
 بهوک و ناچيزن ئه وانهی من تو مارمکردون. له و پوژه وه ده ستمکرد
 به خواردنه وه يه کی بيتمان و شيخانه. شه ويکیان ناردم به دواي
 ترخونچيدا و پيمکووت بهر و نهيتي ئه و باغانه م بۆ بهينه وه. يهک
 سالي ریک ناردم بۆ ئه و چيا دوورانه، له وي گه ليک نهيتي گه وره ی
 بۆ ئاشکراکردم، له ماوهی ئه و ساله دا بهردهوام هه موو وشه و
 هه موو گوزاره و هه موو چيرۆکيکی بۆ ده نوسيمه وه. هه زاران لاپه ره ی
 بۆ هيتم بيخوينمه وه، ده يگووت نهيتي و کليلی باغه کان له ناو ئه م
 چيرۆک و خه يال و سه ربوردانه دايه، ده يان شه و تابه يانی دانيشتم
 تا يادگار و ياداشته کانی حه سه نی پيزو و ماچه لانی راسته قينه و
 ماجيدي گول سؤلاف بخوينمه وه... به لام هه رگيز په ييم به کليلی ئه و
 باغانه نه برد که ده بوو وهک شفره يه کی نهيتي له ناو ئه و چيرۆکانه دا
 خه وتييت. کۆمه کم له حه کيمه کان خواست و هانام بۆ عاريفه کان برد
 و سوودي نه بوو، له گه ل چهنده پسپوړی کلاسيکيات و ئه ده بياتی نوو
 و باغناسی شاره زادا دانيشتم و به هيچ نه گه يشتين، له گه ل ماموستاکانی

فیزیک و ماتماتیکدا له زانکؤ هه موو شتیکم تاووتویکرد و نهگه یشتینه
 نه نجام. که و تمه ناو به حری کلاسیکیات و کتیبی «حدائق السحر فی
 دقائق الشعر» ی ره شیده دینی وه تواتم سه ره له بهر خوینده وه و کاریکی
 به دهردی منه وه نه بوو، به کومه کی فارسیزانیکی بلیمهت چه ندین
 هه فته سه رقالی وردبوونه وه و خویندنه وه ی کتیبه که ی شه ره فه دینی
 رامی «حقائق الحدائق» بووم، به وه وه نه وه ستام کتیبی «انیس
 العشاق» که شه یم خوینده وه که له شاری مه راغه نوسیوویتی، وه لن
 شتیکم ده ستنه که وت دور و نزیک بمباته وه بق سه ره شه باغانه ی
 غزه لنوس. هه تا تیشنه گه یشتم وشه ی باغ له راستیدا چ مانایه کی
 هه یه. شه وه هینده ی دی تورپه یکردم و له دهردی خزانم. له زه مانای
 بابه وه چی شتیک له سه ره باغ نوسراوه په یدامکرد و سوودی نه بوو...
 من دلنیا بووم نازانم وشه ی باغ مانای چی... شه وه دهردی من بوو
 هاو پریم... شه وه دهردی من بوو... من نیستاش نازانم باغ مانای چی...
 نازانم و شه وه دهردم سه ختتر و ژانم قولتر ده کات. ماوه یه که خراب
 خومداو ته مه سستی، هه ندیچار که سه ته لایتی حیزب بانگمه ده کات برپوم
 و سیاسه تی جیهان بق بینهران شیبکه مه وه، به مه سستی ده چم. مه سستی
 و غم وایانکرد دلم بق هه موو که سیک بکه مه وه، وهک شیت به هه موو
 که سیکم ده گووت من غزه لنوسم کوشت. ده یانچار له نوکه وه هه موو
 حیکایه ته که م ده گپراهه وه و دلنیا بووم دوزمه کانم و نه یاره سه ره
 سه خته کانم له حیزبدا وشه به وشه هه مووی ترمارده کن. سه ره تای
 به هاری سالی دووه زارو حه وت تهرخونچی بیحاسل له چیا هاته خواری
 و ئیدی نه گه پراهه وه بق شه ی... من له پاداشتی ماندوو بوونیدا کردم
 به سه ره سهری یه کیک له پرژنامه کان تا له ویوه دریژه به خزمهت
 و ستایش و دلسوزی خوی بدات بق من و بارونه کان. نیستا له گه ل
 هه موو به دمه سستی و ره فترچه وتیمدا گوپانکارییه کانای ناو حیزب

پوڙ به پوڙ زیاتر و زیاتر دهمبهنه پېشن. سهرکرده مه زنه کانی ئه
نه ته وه جاویده حزیان له وهیه ئه و پیاوانه به رزبکهنه وه که له هه موو
لایه که وه دهر و خین. به لام من توند له ژیر چه تری سهروک خویدام،
وهک کوپی خوی و مندالی به ئه مکی خوی سهرمده کات. که چی
له گهل هه موو و یقار و پله و پایه کهدا من هه ر خه یالم لای ئه وانه... وهک
ئه وهی هه رگیز ئه و ئه سپه سپیه نه کوژ رابیت... وهک ئه وهی به رده وام
له به رده م ماله کهی مندا سمکولان بکات و له دیدی من دوور نه که ویته وه.
ئه و چیروک و یاداشتهانی ترخونچی له چیا هیتایه خوار، له سهر
زور نه پنی چاویان کردمه وه که پتشت نه مده زانی. به کاریگه ری ئه و
چیروکانه بوو وریا بوومه وه و وهک فیرعه و نیکی خه والوو له خه و
راچله کیم. هه والگر و چاوه نه پنییه کانی خوم راسپارد هه ر مندالیک
به دیریک شیعره وه له سهر سینهی له دایکبوو بوم بهین، گه ر ئه و
یاداشتهانه نه بایه من دهرکم به بنی ئه م نه پنییه نه ده کرد. عه تارم
راسپارد بۆ ئه و مندالانه بگه ریت که به دیریک غه زله وه دینه دونیا.
دوای هه فته یهک مندالیکیان بۆ هینام، هه والگریک له خه سته خانه ی
مندالان بینیبووی. که چیکي چکولانه بوو. که بینیم سهره تا باوه رم نه کرد
و دوو چاوانی خوم به دروخسته وه و گوتم ئه ی بینایی خه تاکار
کویربه و دروی وام له گهل مه که. کورپه که ئاشکرا دوو به پتی قه شهنگ
له سهر سینهی نوسرابوو، که هه رگیز له یادیان ناکه م:

په ریزاده ی سهر به حر و بهر، ئه ی کیژی خه یال و خه ته ر
هه لگری موعجیزه ی عه شق، زاده ی ناو گولدان ی قه ده ر
دلته غه مگین و موسافیر، نیگات پره له ئه شکی ته ر
غه زهل بته ریزیت له به د، خه یال بته ریزیت له شه ر

به سهرسامى ئه و مه لوتكه يه م هه لگرت و چووم بۆ لای سه روک.
 بپهرس وهک شیت خۆم کرد به ده رباریدا و پیمگووت نه وهیهک له م
 خه یالزادانه له دایکده بن، نه وهیهک له م مه خلوقاته ترسناکانه پۆز به
 پۆز دینه دونیاوه و تو خه وتوویت، هه ر ده سه لات و هوکمرانیک بیت
 و بپوات ئه مانه به خه یال و شیعر و غه زه ل ماندوویده که ن. مه لوتکه
 که چه که م بۆ کرده وه و پیشانمدا. سه روک وهک هه میشه که شبین و
 خوشبین ده یروانی، گووتی یانی چی بارۆن تو له دپړیک شیعر
 له سه ر سینه ی مه لوتکه یه کی سى پۆزه ده ترسیت؟ شیتبوویت یان
 عه قلت سه نتته ری نه ماوه؟ من حیساب بۆ ده کتیی شیعریش ناکه م،
 تو له دپړیک شیعرى سه ر سنگى کورپه یه ک زیره تکرده وه... خه ریکه
 پیاوه تی و جوامیتری خۆت له ده ست ده ده یت، ئاگاداره به.

دلنیا بووم سه روک نازانیت من باسی چیده که م... دلنیا بووم.

پیشه وه ی گوئیده مه بیتاکى ئه و، که رانه وه و خه لکه دلسۆزه کانی خۆم
 پاسپارد هه ر مندالیکى وه هایان بینى، هه ر کورپه یه ک به نیشانه یه کی
 له و جوړه وه له دایکبوو، له سه ر سجه لکه کانی نفوس دیارییه که ن و ناویم
 به په رنگیکى دى بۆ بنوسن. ده بوو خزمه تیک به وانه بکه م که دواى من
 دین و ده چنه شه ری ئه م پۆخه به ره خه یالییه وه... دواچار پادشاکان
 ئه که ر له که ل یه کدا دوژمنیش بن، هیتشتا به رابه ر به شاعیران هه ر بران.
 له که ل هه موو ئه و پوداوانه شدا هه رگیز ئه و وه سه وه سه یه م تیا
 نامریت که بکه مه باغه کانی خه یال. ئیستا شه و و پۆز له جهنگى ئه وه دام
 ئه و خه یاله م بیربچیه وه. هه موو پۆزیک ده چه سه ر شوینی شاری
 خه ونه کان و به ئه ندازیاره کان ده لیم په نجه ره کان به وکتر بکه نه وه...
 رووبه ری باغه کان به وکتر بکه نه وه... پێشاندله یم جیگایه کی قایم بۆ
 دروستبکه ن، جیگایه ک خه یال نه یگاتیت... دوینى شه و به مه ستى هه موو
 ئه ندازیاره کانم کوکرده وه و پیمگووتن ده بیت کو شکیتکم بۆ دروستبکه ن

لە شوئینیکی سەختدا، لە ناوهراستی شارینکی کونکریتی گەورەدا کە خەیاڵ دەستی پیاڤە گات و وەسوەسە ی نەگاتە ئەوێ. شوئینیک کاتیەک بە ڕینگا و ڕیواقیدا پیاسە دەکەم، غەزەلەکانم بە بیردا نەیت و مافوورە سەحراوییه کانم نەکە و نەوێ بیر...

خودای بالانشین کۆمەک بە ڕۆحم بکە، لە چاکە و لە گوناھدا یارمەتیدەرم بە... لە پیسی و پاکیدا دەستم لێبەرمەدە... حیسابی چاکە و خراپەم بۆ مەکە... بە گەورەیی و حیکمەتی خۆت تیمبکە.

کۆتایی

ئێستا کە هەموو شتێک تەواو بوو، کە گەشتینە دواھەمین لاپەرە ی ئەم کتێبە، لە کاتیکیدا دەمەوێت بە هیمنی بەجێتان بهێڵم، کۆمەلێک راستی ھەیە دەبێت بیزانن و لە نزیکەوێ ئاگاداری بن. چیرۆکی راستەقینە ی من لە گەڵ ئەم کتێبەدا ئەو پۆزە دەستی پێکرد کە چووم بۆ لای خواوەن ئوتیلە کە تا لە چاوەدێری ژنەکیدە کۆمەکی پێیکەم. ئەو کات بیکاریووم و ھەرکەسێک کاریکی پێپسپاردما یە لە ناچاریدا دەمکرد. ئەوێ بوو پۆزێک لە پۆزانی ئەیلولی سالی دووھە زاروچوار، کە سێکی سیاسەتمەداری گەورە کە بە خزمایەتیەکی دوور دەمانگات، منی بە عەتار ناساند و پێیگوت من کورپکی وریام و دەتوانیت لە کار و چاوەدێریدا ئیشی سەختم پێ بسپێژیت. عەتاریش منی نارد بۆ لای ئەو خواوەن ئوتیلە و گوتی «بزانە ژنەکە ی چ دەردیتی». لە سەرەتادا ئیشکەرێکی چکۆلانی عەتاریووم، یەکیکبووم لە لەشکرە گەورەکە ی ئەو. لە یەکەم پۆزەوێ بە وریایی دوا ی خانمی ئەفسانە کە وتم... لە ھاتن و لە چوونیدا بە دوا یەوێبووم. زۆر زو گەشتە ئەو راستیە ی، ئەفسانە لە گەڵ پیاویکی بالابەری قز درێژدا

خیانهت له میژده‌که‌ی ده‌کات. به‌لام شتیک له ناخمدا پییگوتم که نابیت
 ئه‌و نه‌ینیه بدرکینم. من چهند جار خانمی ئه‌فسانه‌م ده‌بینی ودها
 قه‌شه‌نگ و پر ئه‌فسون بوو، نه‌مده‌توانی ئازاریده‌م. به‌لام نه‌شمده‌توانی
 ده‌ست له‌هه‌لکۆلینی ژبان و پشکنینی ئه‌و دیوه تاریک و نه‌ینیه‌ی
 په‌یوه‌ندییه‌کانی هه‌لگرم. له‌زه‌تیکێ زۆرم له‌وه ده‌بینی که‌ئاوها له‌ نزیکه‌وه
 ئاگاداری ورد و درستی ئه‌و په‌یوه‌ندییه‌ حه‌رامه‌ی ئه‌و بووم. لیتان ناشارمه‌وه
 که‌هه‌لکۆلین و تیرامان له‌ په‌یوه‌ندییه‌ حه‌رامه‌کانی مرۆف هه‌میشه‌یه‌کیک
 له‌ خولیا هه‌ره‌ گه‌وره‌کانم بووه. عه‌تار له‌شکرێک له‌ که‌سانی وه‌کو منی
 هه‌بوو که‌ ئیشمان ته‌نیا سه‌یرکردن و هه‌لدانه‌وه‌ی نه‌ینیه‌کانی ژبانی خه‌لک
 بوو. پۆژیک دوا‌ی خویندنه‌وه‌ی شیعریک، عه‌تارم وه‌کو پیاویکی پیس و
 ئه‌و یارییه‌شم زۆر چه‌په‌ل هاته‌ پێشچاو، ناچار چوومه‌ به‌رده‌می ئه‌و ژنه
 قه‌شه‌نگه‌ و پیمگوت «خانمی ئه‌فسانه‌ چهند وه‌خته‌ میژده‌که‌ت منی
 خستۆته‌ دوا‌ی تو، من یه‌کیکم له‌ به‌رده‌سته‌کانی عه‌تار و زۆرشت له‌ سه‌ر
 په‌یوه‌ندی تو و ئه‌و پیاوه‌ ده‌زانم. بیکه‌ به‌ خاتری جوانی خو‌ت و
 ئاگاداریه‌، من له‌مرپوه‌ ئه‌و ئیشه‌ناکه‌م، به‌لام دلنیا‌م میژده‌ گوله‌که‌ت
 که‌سیکی دی ده‌خاته‌ دوات که‌ هه‌ر خوا ده‌زانیت کییه‌ و چۆنه‌». خانم
 به‌و ده‌نگه‌ سیه‌راوییه‌ی خو‌ی سوپاسیکردم و گووتی هه‌رگیز ئه‌و چاکه‌یه‌ی
 منی بیرناچیت. دواتر ئه‌و ئاگادارییه‌ی من به‌هانه‌یه‌کی گه‌وره‌بوو تا خانمی
 ئه‌فسانه‌ ته‌واو له‌ میژده‌که‌ی جیا‌ببیت‌وه‌. له‌و به‌ینه‌دا سیمای ئه‌و گه‌ریده
 گه‌ردونییه‌ش که‌ ئه‌فسانه‌ خو‌شیده‌ویست ئیجگار سه‌ره‌نجی پاکیشابووم.
 وه‌ک چۆن که‌وتمه‌ دوا‌ی ئه‌فسانه‌ که‌وتمه‌ دوا‌ی ئه‌و پیاوه‌ش، پاش ماوه‌یه‌کی
 له‌ چاوه‌دێری، له‌ هه‌لومه‌رجیکێ ئالۆزدا له‌ هه‌مان ئه‌و ماله‌دا که‌
 دۆسته‌که‌ی خانمی ئه‌فسانه‌ تیا ده‌ژیا غه‌زله‌نوس کوژرا و ئه‌و پیاوه
 قه‌زیرژه‌یان به‌ تاوانی کوشتنی ئه‌و ده‌ستگیرکرد. من ده‌مزانم سه‌رجه‌می
 حیکایه‌ته‌که‌ هه‌لبه‌سته‌ و ئه‌و پیاوه‌ بیگونا‌هه‌. جارێک به‌ ناوی سه‌ردانی

هاورپيه كمه وه چوم بۆ به نديخانه و له وي ببنيم، به لام خوم ئاشكرانه كرد و ته نيا وهك نه ناسيك سلاوم ليكرد. فزولوى زورم بۆ تيگه يشتن و سه لماندى پاكي زوهدى شازه مان وايانكرد زور له خانمى ئه فسانه نزيك بيمه وه و بيم به ياريد ده ريكى خو به خشى له سه ربه رشتيكردى مالى مندا له خه يالييه كاندا. له زستانى سالى دووه زارويپنجه وه له و ماله كو نه ي غه زه لنوسدا له گه ل خانمى ئه فسانه دا كار ده كه م. ماله كه بو نيكى تيكه لاوى له بو نى گول و كتيب هه يه ... مروف گه ر چاو بنوقينيت و بپوات هه نديچار واهه سته دكات به ناو باغيكى نه نيدا ده پوات، هه نديچار يش بو نى ده ستنوسى كو ن و به يازى قه ديم له هه موو شتيك ديت. ئه وه ي له خانمى ئه فسانه وه نزيك و هاو كاريد كه م، له هه مانكا تيشدا پينانگه م و ناتوانم ده ستم به جوانيه سىحرا ويه كه يدا رايگات، جو ره ئيشتيا قيكى پو حى تاي به تى بۆ دروستكردوم، ئه وه واده كات ئيشه كه ي خوم خو شتر بو يت. ئه و كاتانه ي ئه و كارى هه يه من راسته وخو سه ربه رشتى مندا له كان ده كه م. خه يالوان ئه مسال ده چيت بۆ زانكو، كورپكى بي ده نگه كه به دزييه وه شيعر ده نوسيت. زورچار ده يبينم ديوانى كو نى شيعرى به ده سته وه يه كه نازانم له كو ييان ده هي نيت. ليينا پرسم ئه و ديوانانه له كو يوه ده هي نيت ... چونكه ده زانم پيم ناليت. له و نوو ساله دا خانمى ئه فسانه زورچار دامده نيت و باسى جه معيه تى ژنانى سه رگه ردانم بۆ ده كات، باسى ئه وه م بۆ ده كات كه ئيستاش هه ميشه كو ده بنه وه، ده گر ين و سه ماده كه ن، باسى ئوميد و بيئوميدى ژنه غه مگينه كانى ئه م شاره ده كه ن، ئه وان ئيستاش به رده وام گول ده بنه سه ر گو پى غه زه لنوس. جارجار خانم مه لو تكه يه كى نو ئى ده هي نيت و من و ئه و پيكه وه له قوماته ي در ده هي نين و هه ر دوو كمان سه رسامانه ئه و دي ره غه زه لانه ي سه ر سنگيان ده خو ينينه وه. له و حيكى گه وره مان له ژووره دي رينه كه ي غه زه لنوس هه لواسيوه، هه ر مندا ليكى نو ئى كه ديت ئه م ماله وه، به خه تيكى قه شه نگ ناوى خو ي و غه زه له كه ي سه ر سينه ي

پۆژی هاتنی له ویدا تۆمارده که یـن. ئەفسانە دەلیت زۆریە جەمعیەتە
 خەیاڵییەکان بەرەو مردن دەپۆن، تەنیا جەمعیەتی ژنانی پەرئوردە و
 غەمگین نەبێت کە هەمیشە گەورە دەبێت. من بەرابەری دادەنیشم و بەردەوام
 گوێ لە چپە ئەفسوناوییهکانی دەگرم. گوێدەگرم و هەرگیز لە بیستنی ئەو
 چرپە سێحراوییهی بێزارنام. زۆر شوو کە پێکەوه دادەنیشین باسی
 خۆشەویستی خۆی بۆ زوهدی شازەمان دەکات، ئەو پیاوێکی کە بە برپای
 ئەو بۆنی بەرد و درەخت و دەریاکانی سەر ئەم ئەستێرەیی لیدیت. من
 هەمیشە گوێی لێدەگرم و وەرزنام. یەکەجار شێر مستە فاشم لە پێگای
 خانمی ئەفسانەوه ناسی، شێر جارجار دەهات بۆ ئەوێکی هەوایی حەسەنی
 پیزۆ لە خانمی ئەفسانە بپرسیت، ئەو بۆ یەکەجار ئەرشیفی یادداشت
 و چیرۆکەکانی خستە بەردەستی من و گووتی «سەر و دەر لەم هەموو
 کاغەزە دەرناکەم و پێویستیم بە کۆمەکی تۆ هەیە». هەموو ئەو
 یاداشتەکانی تەرخونچی لە ماوەی سالیکیدا لە چیاکان بۆ بارۆنی خەیاڵی
 کۆکردبوو، لە گەڵ چەندەها کاسیتی بچوکدا کە تەواوی قسەکانی بارۆنی
 خەیاڵی تێدا بوو، یەکێک بە مەبەست و بۆ شکاندنی بانی تەکەتولی گەورە
 لە حیزیدا لە بارۆنی خەیاڵی دزیبوو. تەواوی فایلەکان گەشتبوونە
 بەردەستی میزێ بە پێوە بەری ئاسایشی کۆن، ئەویش بۆ ئەوێکی شەپری
 بالەکانی ناو حیزب گەرم نەکات و خۆشی نەخاتە بەر تەقەیی ئاشکرا،
 هەموویانی لە ژێر زەمینیکی تاییەدا هەلگرێبوو. دواتر کە گۆرانیکاری لە
 پۆستەکاندا پڕوویاندا و بە پێوە بەری ئاسایش گوازیایەوه بۆ شوێنێکی تر، یار
 و یارێکی نزیکی ئەو کە ئاگاداریوو جەنابی بە پێوە بەر لە غەمی خۆی
 هەموو شتیکی بێرچۆتەوه، ئەو فایلە و هەندیک فایلی دیکەیی زۆر گرنگ
 دەردەهێنیت و لە شوێنێکی نەزانراو قایمیاندەکات. پۆزیک فزۆل هەلێدەگریت
 و دەکەویتە تەماشاکردنی فایلەکان. لە نێو یەکێکیاندا کۆمەلێک وێنە
 دەدۆزێتەوه کە پێدەچێت هەموویان بە کامێرای پەشید تەرخونچی گیرابن،

وینەى سى كرڭكارى پىشەاتووى تۆزۈى كە لە ناو كۆمەلڭك چىاى عاسى
 و لووتكەى بە فراوى و سەختدا لەسەرماى زستاندا بە دەستكڭشى ئەستورەو
 خەرىكى بەستنى شىشى سەقى بىنايەكن، سەرەنجى پادەكڭشەيت. كابرا
 حەسەن تۆفان لە وینەكەدا دەناسیتەو، پىشمەرگە ئازا و بىكەسەكەى
 نىشتىمان، ئەو كۆپە غەمگىن و تەنبايەى بەردەوام پالى بە عەرەبانەكەى
 شىبرى قژ زەردەو دەنا. ئەو كۆپە راستە و راست تەواوى فايەكە لە
 كارتۆنىكى گەورەدا هەلدەگرەيت و دەبىيات بۆ لای شىبر. من و شىبر بەدرژاى
 پىنج مانگى تەواو خەرىكى نوسىنەو و چاكردن و پىكردنەو پىستەكانى
 ئەو چىرۆكە بووین... لەو ماوەدا كە خەرىكى پىداچونەو و
 دارشتنەو بووین زۆر هەولمدا بگەمە نویمىران و لەوئى بەچاوى خۆم ئەو
 كتێبە گەورەيەى مردن بىنىم كە دەلەين بارۆنى خەيال لە خەزەنەيەكى
 تايەتیدا هەلگرتووە و قفلیداو. بەلام من نە ئەو توانايە و نە ئەو
 ئازايەتییەشم هەيە كە كەسانى قارەمانى وەك ماجیدى گول سۆلاڤ
 هەيانبوو، ئەوەندەم پىكرا شەوێك بە بىانووى گەران بۆ هاوپیەكى نزیك
 چووم بۆ يانەى پیاوكوژە بىئىشەكان و لەوئى مورتەزای شەیتانم بىنى
 لەسەر مێژىك دەخواردەو و سەمایدەكرد. هێند مەستبوو نەدەكرا هىچى
 لەگەلدا بلیم. من و ئەفسانە زۆر هەولماندا بگەینە بارۆنى خەيال و تكای
 تىابكەين رینگامان بدات بۆ چەند سەعاتىك دیلەكان ببینین، بەلام بارۆن
 بە يەكێك لە یاوەرەكانیدا وەلامى بۆ ناردین كە بىر لە كارى وا نەكەینەو
 و دەست لە خولیاى وا هەلگرین. چەند پۆژىك لەمەوێر كۆمەلڭك پۆج و
 پوخسارى سەیر هاتن بۆ لای من و ئەفسانە و گووتیان ئێمە
 «دەفتهردارەكانین»، داوايان لە من و خانمى ئەفسانە كرد يارمەتیاىندەين
 دەست بە نوسىنەوێ ئەو كتێبە گەورە و ناكوٹايەى مردن بكەنەو. من
 و خانمى ئەفسانە سەبرى يەكدیمان كرد و نەمانزانى چىيان وەلامبەدەينەو،
 من گووتم كە دەبیت بىرىكى وردى لىبەكەینەو... ئیستا من و ئەفسانە زۆر

بیر له دهفته رداره کان دهکهینه وه ... شه و پۆژ بیران لیده کهینه وه،
 بیئه وه ی بتوانین برپاری وه ها بدهین. ئیستا جار جار دهچم بۆ لای شبر،
 به هیمنی پال به عه ره بانه که یه وه ده نیم و به شه قام و کوچه و گوزه ره کان
 شارد ده گیچم، هه ندی جار پیکه وه نه و خا ولییه خویناوییه ده ره ده یئین و
 سه یریده که ین، هه ردوو کمان هه سته ده که ین ئیستاش بۆنی خوی نیکی گه رم و
 نوی لیدی ت. شبر ئیستا زۆر له جار ان ئارام تره، هه ندیک شه و که دیت بۆ
 لام هه سته ده که م بۆنی باغی کی گه وه و بیسنووری لیدی ت. که دیت بۆ ماله
 کۆنه که ی غه زه لنوس مندا له کان ده چنه با وه شی و پال به عه ره بانه که یه وه
 ده نیین، نه ویش چیرۆکیان بۆ ده گیچ ته وه ... چیرۆک له دوی چیرۆک، تا
 هه موو له با وه شیدا شه که تده بن و له ده وری کورسییه که ی خه ویان
 لیده که ویت. نه مپۆ ئیمه هه موو شتی کمان ته وا و کردوه، به لام شبر ده لیت
 ده بی ت نه م کتیبه له جیگایه کدا هه لگرین نه گاته ده ست بارۆنه کان، منیش
 سه یری نه و مندا له بچو کانه ده که م که له ده وری شبر خه وتوون و ده لیم
 ده بی ت نه م چیرۆکه له جیگایه ک هه لگرین نه گاته ده ست نه وان. منیش وا
 ده لیم و نه فسانه ش وا ده لیت. تۆش نه ی نه وه ی هاتوویته ناو باغی
 کتیبه وه، به هه ر پنگایه ک نه م کتیبه ت که وتۆته ده ست، گرنگ نییه، به لام
 کۆمه کیکی بچو کمان پیبکه و مه هیله نه م کتیبه بگاته ده ست بارۆنه کان...
 تکایه مه هیله ... مه هیله بگاته ده ستیان. چونکه ئاسووده یی هه موومان
 ئیستا له وه دایه نه م کتیبه نه گاته ده ست بارۆنه کان... با نه گاته ده ستیان...
 تکایه ... با نه گات.

ته واو

كتىبە چاپكراوهكانى ئەندىشە

ناۋى كىتەپ	ناۋى نووسەر	ناۋى وەرگىر
۱. بىنەرەتەكانى فەلسەفە	د. ھەمىد غەزىز	
۲. كورد لەددىدى		
رۇژھە لاتىناسەكانەو	د. فەرھاد پىريال	
۳. رۇبازە ئەدەبىيەكان	د. فەرھاد پىريال	
۴. نەتەوھى زىرابەكان	جەبار جەمال غەرىب	
۵. ناسىئونالىزم و ناسىئونالىزمى		
كوردى	د. جەغفەر ەلى	
۶. سۇفېزم و كاريگەرى لەسەر		
بزوئەوھى رزگارى خوازى...	د. جەغفەر ەلى	
۷. مەھوى لەنيوان زاھىرىيەت		
و باتىنىيەت و ...	د. ئەھمەدى مەلا	
۸. نەيىنىيەكانى ژيان	ئۇشۇ	ئازاد بەرزىنجى
۹. كورتىلەپەك لە	ستېقن ھۆكىنگ	ھوسەين ھوسەينى
مىزووى كات	ليونارد ملۇدېتۇ	د. ھىوا ەومەر
۱۰. كۆشك	فرانتس كافكا	ەتا نەھايى
۱۱. فەصلول مەقال	ئىبن روشد	مەريوان ەبدول
۱۲. شۇرشى ئەيلوول لەبەلگەنامە		
نەيىنىيەكانى ئەمريكادا	ورىا رەھمانى	

۱۳. دہسہ لآت و جیاوازی مہریوان وریا قانیع

۱۴. لہ چ ٹیستایہ کدا دہڑین مہریوان وریا قانیع

۱۵. شوناس و ٹالوڑی مہریوان وریا قانیع

۱۶. دین و دنیا مہریوان وریا قانیع

۱۷. سیاسہت و دنیا مہریوان وریا قانیع

۱۸. کتیب و دنیا مہریوان وریا قانیع

۱۹. دواہمین ہہناری دنیا بہختیار عہلی

۲۰. ئیوارہی پہروانہ بہختیار عہلی

۲۱. جہمشید خانی مامم بہختیار عہلی

۲۲. مہرگی تاقانہی دووہم بہختیار عہلی

۲۳. کہشتی فریشہکان (۱) بہختیار عہلی

۲۴. کہشتی فریشہکان (۲) بہختیار عہلی

۲۵. شاری موسیقارہ سپیہکان بہختیار عہلی

۲۶. سیوی سیہم بہختیار عہلی

۲۷. لہ دیارہوہ بو نادیار بہختیار عہلی

۲۸. وہک بالندہی ناو

جہنگلہ ترسناکہکان بہختیار عہلی

۲۹. چٹڑی مہرگدوستی بہختیار عہلی

۳۰. ئہی بہندہری دوست،

ئہی کہشتی دوڑمن بہختیار عہلی

۳۱. مہعرفہ و ئیمان بہختیار عہلی

ہیمن قہرہداخی

۳۲. دۆزی کورد لہ بازنہی

پہوہندیہکانی ئہمریکاو... گوران ئیبراہیم صالح

۳۳. سہمہرقہند (چ ۲)

ئہمین مہعلوف

د. ئہحمہدی مہلا

۳۴. ویستگه یه ک له

گه شتیکی فهلسه فی

فاروق ره فیک

ته حسین همه غریب

۳۵. نه خلاقناسی

د. ئارام عهلی

۳۶. گه شه سهندنی رامیاری...

د. ک. پیسجانی

۳۷. میژووی کوئی کورد (چ ۲)

د. جهمال رهشید

ملکو که لاری

د. فهوزیه رهشید

۳۸. مندالانی گه ره ک

هیا قادر

ئازاد بهرزنجی

ئه لبیر کامو

۳۹. مروئی یاخی

۴۰. په یوه نندیه سیاسیه کانی

نیوان هه ریم و دهوله تانی...

هیرش جهوههر مهجید

۴۱. میژووی گۆرانکاری

ههورامان فهریق که ریم

کۆمه لایه تی و سیاسی... (چ ۲)

فریشته نورائی

۴۲. سلیمانی

له نیوان سالانی (۱۹۵۵-۱۹۵۸)

توانا رهشید که ریم

۴۳. شاری سلیمانی

(۱۴ی ته موزی ۱۹۵۸-۱۷ی ته موزی ۱۹۶۸)

ههوراز جهوههر مهجید

۴۴. کتیبی په راویژ نووسان

عه تا محهمه د

۴۵. فیکر و دنیا (به رگی ۱)

مه ریوان وریا قانیع

۴۶. فیکر و دنیا (به رگی ۲)

مه ریوان وریا قانیع

۴۷. دین و دنیا (چ ۲)

مه ریوان وریا قانیع

۴۸. کتیب و دنیا (چ ۲)

مه ریوان وریا قانیع

۴۹. کۆمه لگه ی رهش

د. عادل باخهوان

دلاوهر قهره داغی

۵۰. زستانیکی دریز

کولم توبیین

۵۱. فرانسیسکۆس قه دیسی من

دلاوهر قهره داغی

۵۲. ئاهه نکي ته گه که

ماریو بار گاس یوسا

جهلیل کاکه وه یس

۵۳. شەۋى لىشېۋنە ئېرىش ماریا رېمارك كەرىم پەرەنگ
۵۴. مەن ۋە ئو ئەلبېر تۆمۇرافیا كارزان ەلى
۵۵. مىرنامە جان دۆست سەباح ئىسماعىل
۵۶. رۇخسارە بەندىراۋەكەم لەتفە رۇوناك شۋانى
۵۷. قەپىلىك مەستەفا خەلىفە ھەورامان ۇرىا قانع
۵۸. خەۋنى پىاۋە ئىرانىيەكان ماردىن ئىبراھىم
۵۹. گرگەن پىر لاگەر كفىست خەبات عارف
۶۰. ۱۹۸۴ جۇرچ ئۇرۇل ەكىم كاگەۋەيس
۶۱. سۇر ۋ رەش ستانداىل سىامەند شاسۋارى
۶۲. دەستىۋوسە دۇزراۋەكەى ئەكرا پاولۇكۇيلۇ سىروان مەحمۇد
۶۳. جادەى مىخەك (۱) دلاۋەر قەرەداغى
۶۴. جادەى مىخەك (۲) دلاۋەر قەرەداغى
۶۵. ئىۋارستان پىر لاگەر كفىست خەبات عارف
۶۶. دارستانى نەروىجى ھارۋكى مۇراكامى تارا شىخ عوسمان
۶۷. ئىۋارەى پەروانە (چ۱) بەختىار ەلى
۶۸. شارى مۇسىقارە سىپىيەكان (چ۳) بەختىار ەلى
۶۹. مەرگى تاقانەى دوۋەم (چ۵) بەختىار ەلى
۷۰. كۇشكى بالەندە غەمگىنەكان (چ۲) بەختىار ەلى
۷۱. تاماتەمى گۇول... بەختىار ەلى
- تا خۇپنى فرىشتە (چ۳) بەختىار ەلى
۷۲. سىۋى سىھەم (چ۳) بەختىار ەلى
۷۳. ئاۋرەكەى ئۇرفىۋس بەختىار ەلى
۷۴. غەزەلنۇس ۋ باغەكانى خەيال (چ۲) بەختىار ەلى

۷۵. ئەى بەندەرى دۆست،
ئەى كەشتى دوزمن (چ ۲) بەختىار عەلى
۷۶. دواھەمىن ھەنارى دونيا (چ ۵) بەختىار عەلى
۷۷. ئىمەى پەنابەر كۆمەلى نووسەر
۷۸. گرەوى بەختى ھەلە (چ ۲) عەتائەھايى
۷۹. غىراقىيەك لە پاریس سەمۆئىل شەمعون
۸۰. جىھانى سۇفيا و
- فەرھەنگى سۇفيا (چ ۴) يۇستاین گاردەر
۸۱. كچەى پرتەقال (چ ۳) يۇستاین گاردەر
۸۲. لە ئاوپنەكدا،
- لە نەينىيەكدا (چ ۲) يۇستاین گاردەر
۸۳. كچى بەرپۆه بەرى سىرك (چ ۲) يۇستاین گاردەر
۸۴. نەينى يارى كاغەز (چ ۲) يۇستاین گاردەر
۸۵. مايا (چ ۲) يۇستاین گاردەر
۸۶. ئىنساىكلوپىدىيەكى
- مىژووىي وینەدار كۆمەلى نووسەر
۸۷. كىشەى كورد لە
- رۆژھەلاتى ناوہ راستدا د. حامد مەحمود عىسا
۸۸. دوالىزمى دژيەك لە ھۆنراوہلىرىكىيەكانى
- مەولاناي رۇمى و مەولەوى تاوہ گۆزى دا لېھون قادر
۸۹. فەلسەفەى ئايىن (چ ۲) ئازاد قەزاز
۹۰. ساىكوپۇلىتىك (چ ۲) ئازاد قەزاز
۹۱. خۆت بناسە ئازاد قەزاز
۹۲. مەسىح لە
- خاچ دەدەنەوہ (چ ۲) نىكۇس كازانتزاكىس
- دلاوہر قەرەداغى

۹۳. قەدەغەشکینی (چ ۲) مەولود ئیبراهیم حەسەن

۹۴. گەرەن بەدوای نەمریدا (چ ۲) مەولود ئیبراهیم حەسەن

۹۵. پیکھاتەئە ئەفسانەئە کوردی (چ ۲) مەولود ئیبراهیم حەسەن

۹۶. فەلسەفەئە بوون د. محەمەد کەمال

۹۷. وەک رووبارە بەخوورە کە پاولو کۆیلۆ سیروان مەحمەد

Bachtyar Ali Mohamed
Xezelnūs
Ū
Baxekanî Xeyal

دینار ۱۵۰۰۰